أَضْوَاءُ الْبَيَانِ

فِي

تَرْجَمَةِ الْقُرْآنِ

અદવાઉલ બયાન

ફી

તર્જમતિલ કુરઆન

હજરત મૌલાના યુસુફ મોતારા દા.બ.

اضواء البيان

في

ترجمة القرآن

અદવાઉલ બયાન

ફી

તર્જમતિલ કુરઆન

હઝરત મૌલાના યૂસુફ મોતારા દા. બ.

નામ: અદવાઉલ બયાન ફ઼ી તર્જમતિલ કુરઆન

મુતર્જિમ: હઝરત મૌલાના યૂસુફ મોતારા દા. બ.

સફ઼્હાત: ૮૬૪

ઈશાઅતે અવ્વલ: શવ્વાલ ૧૪૩૪ હિજરી / સપ્ટેમ્બર ૨૦૧૩ ઈસ્વી

નાશિર: અઝહર એકેડમી, લન્ડન

મિલને કે પતે:

૧. કુતુબખાના યહ્યવી, મુત્તસિલ મદરસા મઝાહિર ઉલૂમ, સહારનપુર
૨. દારુલ ઉલૂમ સૂરત, છડા ઓલ, રામપૂરા, સૂરત, ગુજરાત ૩૯૫ ૦૦૩
૩. જામિઅતુઝ ઝહરાઅ, મુલ્લા મોહલ્લા, નાની નરોલી, સૂરત, ગુજરાત, ૩૯૪ ૧૧૦
૪. કાઠિયાવાડ એકેડમી, જામિઆ ઈમામ મુહમ્મદ ઝકરીય્યા, શિશુવિહાર, ભાવનગર, કાઠિયાવાડ, ગુજરાત

નાશિર:

Azhar Academy Ltd
54-68 Little Ilford Lane, Manor Park
London E12 5QA, UK
Tel: (+44) 208 911 9797 | Fax: (+44) 208 911 8999
Email: sales@azharacademy.org
Web: www.azharacademy.org

અર્ઝે નાશિર

હમારે મુશફિક શૈખ ઔર ઉસ્તાઝે મોહતરમ હઝરત અક્દસ શૈખુલ હદીસ મૌલાના યૂસુફ મોતારા સાહબ દામત ફૂયૂઝુહુમ દારુલ ઉલૂમ હોલ્કમ્બ બરી મેં દારુલ ઉલૂમ કે ઈબ્તિદાઈ સાલોં સે લે કર અબ તક તર્જમએ કુરઆન શરીફ પઢાતે રહે. શુરૂ મેં કઈ સાલ તલબા અપની તર્જમે કી કાપિયાં લાહિકીન કો મુન્તકિલ કરતે રહે. ફિર કાપિયોં કી જગા કૈસેટ્સ, ફિર સીડીઝ મુન્તકિલ હોતી રહીં. યહાં તક કે પંદરા બીસ બરસ સે જબ યે સીડીઝ વેબસાઈટ પર રખ દી ગઈ, તો દારુલ ઉલૂમ કે મુતઅલ્લિકિન કે લિયે મઝીદ આસાની હો ગઈ થી.

અબ આખિરી મરહલા તબાઅત કા રેહ ગયા થા. અગરચે તલબા ને અપને તૌર પર ટાઈપ કર કે, માલૂમ નહીં કુલ્લી યા જુઝવી તૌર પર, યે મરહલા ભી તૈ કર લિયા થા, લેકિન હમારી ખ્વાહિશ થી કે બાકાઈદા સાહિબે તર્જમા કી ઈજાઝત સે હમ ઈસ તર્જમે કો અઝહર એકેડમી કી તરફ સે તબઅ કરાએં. મગર હમારી દરખ્વાસ્ત કે બાદ શુરૂ મેં તો ઈન્કાર હોતા રહા. બાદ મેં ઈસ શર્ત કે સાથ ઈજાઝત મિલી કે કોઈ માહિર ઈસ તર્જમે કો બનઝરે તસહીહ વ ઈસ્લાહ મુકમ્મલ તૌર પર દેખ લે.

ચુનાંચે હમ ને મુશફિક દોસ્ત જનાબ ખલીલ અશરફ સાહબ ઉસ્માની ઝીદ મ્જ્દુહુમ કે તવસ્સુત સે હઝરત મુફ્તી મુહમ્મદ તકી ઉસ્માની સાહબ દામ ઝિલ્લુહુમ સે ઉસ પર નઝરે સાની કી દરખ્વાસ્ત કી, તો ઉન્હોં ને અપને દારુલ ઉલૂમ કરાચી કે શૌબએ તખસ્સુસ ફ્દિ દઅવહ કે ડાઈરેકટર, હઝરત મૌલાના સાજીદુર રહમાન સાહબ કાન્ધલ્વી રહ્મતુલ્લાહિ અલૈહ કે સુપુર્દ યે કામ ફરમા દિયા.

ડાક્ટર સાજીદુર રહમાન સાહબ કે વાલિદે મોહતરમ મુહદ્દિસે કબીર શારિહે સુનને તિર્મિઝી હઝરત મૌલાના અશફાકુર રહમાન સાહબ કાન્ધલ્વી નવ્વરલ્લાહુ મરકદહૂ હૈં. ચુનાંચે આપ ને ચંદ માહ મેં કિબરે સિન્ની ઔર ઈલ્મી મશાગિલ ઔર દારુલ ઉલૂમ કરાચી કી ખિદમાત કે સાથ તર્જમે કી ઈસ્લાહ વ તસહીહ કા કામ મુકમ્મલ ફરમા લિયા. અલ્લાહ તબારક વતઆલા ઉન્હેં બેહદ જઝાએ ખૈર અતા ફરમાએ ઔર ઈન ખિદમાતે જલીલા કો કબૂલ ફરમા કર ઉન કે દરજાત બુલન્દ ફરમાએ. આમીન.

અખીર મેં દુઆ હૈ કે કલામે ઈલાહી કે ઈસ તર્જમે કે સિલસિલે મેં જો કોતાહી, કમી વાકેઅ હુઈ હો, અલ્લાહ તઆલા ઉસે મુઆફ ફરમાએ ઔર અબ તક જિન હઝરાત ને ઈસ મેં જાંફશાની કી હૈ યા આઈન્દા જો કરેંગે, ઉન સબ કો અલ્લાહ તઆલા કબૂલ ફરમાએ ઔર સબ કે લિયે ઉખરવી નજાત કા ઝરિયા બનાએ. આમીન.

ઈદારા અઝહર એકેડમી, લન્ડન

આહ! હઝરત મૌલાના અબ્દુર રહીમ સાહબ મોતારા રહમતુલ્લાહિ અલય્હ

(દર અસ્લ, યે તર્જમા 'અદવાઉલ બયાન' કારિઈન કે હાથોં મેં નહીં પહોંચ પાતા, અગર હઝરત મૌલાના અબ્દુર રહીમ સાહબ રહમતુલ્લાહિ અલય્હ કી દુઆએં ઔર તવજ્જુહાત ઔર ઉન કી તહરીઝ વ તશ્જીઅ ઉન કે બિરાદરે ખુર્દ હઝરત મૌલાના યૂસુફ મોતારા પર ન હોતીં. બલ્કે યે કેહના ઝ્યાદા મુનાસિબ હૈ કે હઝરત મર્હૂમ કે પૈહમ ઈસરાર ઔર વાઝેહ હુક્મ કે બાદ હી યે તર્જમા પેહલી મરતબા મન્ઝરે આમ પર આયા થા. ઈસ લિયે મુનાસિબ માલૂમ હોતા હૈ કે હઝરત મૌલાના મર્હૂમ કે મુખ્તસર હાલાત ઔર ઉન કી ખુસૂસીય્યાત યહાં શામિલે ઈશાઅત કર દી જાએં. અલ્લાહ તઆલા મર્હૂમ કો જઝાએ ખૈર દે ઔર યે તર્જમા ઉન કે હસનાત મેં ઈઝાફે કા સબબ હો.)

હઝરત મૌલાના અબ્દુર રહીમ સાહબ મોતારા અલ્લાહ કે એક બાતૌફિક બન્દે, ખામોશ તબીઅત દાઈ, સર્ઝમીને કુફરિસ્તાન પર એક શમએ ફરોઝાં, મીનારએ નૂર, મંબએ ઈલ્મે દીન ઔર નાશિરે રુશ્દ વ હિદાયત થે. ઉન્હોં ને બચપન હી સે તાલીમ વ તર્બીયત કી તરફ તવજ્જુહ દી ઔર ઝાહિરી ઉલૂમ કી તકમીલ કે બાદ બાતિની ઉલૂમ કી તહકીક ઔર તહસીલ કે લિયે વક્ત કી મશહૂર શખ્સીય્યત કુત્બે આલમ શૈખુલ હદીસ હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ ઝકરીય્યા સાહબ કાન્ધલ્વી રહમતુલ્લાહિ અલય્હ કી ખિદમતે બાબર્કત મેં હાઝિરી દી, જિન સે પેહલે ઈલ્મે હદીસ કી દૌલત હાસિલ કી, જો ગોયા કે બાતિની ઉલૂમ કી તહસીલ ઔર તકમીલ કે લિયે તમ્હીદ થી. ઈસ તરહ હઝરત શૈખ રહમતુલ્લાહિ અલય્હ કે યહાં એક આમ શાગિર્દ સે ખાસ શાગિર્દ ઔર એક આમ કાતિબ સે ખાસ કાતિબ ઔર ખાસ ખાદિમ કા મકામ હાસિલ કર લિયા, ફિર સુલૂક વ તરીકત કા રાસ્તા ભી બહુસ્ન વ ખૂબી તૈ કર લિયા, જિસ સે હઝરત શૈખ ને એહતેમામ સે આપ કો મુજાઝે બયઅત બના લિયા ઔર ખિર્કએ ખિલાફત સે સરફરાઝ ફરમાયા. યૂં રાહે સુલૂક મેં ભી અકરબ ઔર અખસ્સ હોને કા મકામ હાસિલ કર લિયા, યહાં તક કે હઝરત શૈખ કો આપ સે રાહત મહસૂસ હોને લગી, જિસ કા ઈઝહાર હઝરત શૈખ ને યૂં ફરમાયા કે: 'અબ્દુર રહીમ! તુજ સે રૂહાની રાહત મિલતી હૈ.'

ફિર ઈર્શાદ ફરમાયા કે ઝામ્બિયા કે લક વ દક વીરાને મેં જા કર દીન કી શમઅ રોશન કરો ઔર દીને મુબીન કી દાવત દો ઔર તાલીમ વ તર્બીયત કા ઈન્તિઝામ કરો, ઔર જહાલત વ તારીકી કે મુલ્ક મેં ઈલ્મ કી રોશની કે દીપ જલાઓ. ચુનાંચે હઝરત મૌલાના અબ્દુર રહીમ સાહબ ને ઝામ્બિયા કે એક ગૈર તરક્કી યાફ્તા દૂર ઉફ્તાદા ઈલાકે ચીપાટા મેં પહોંચ કર એક દીની ઈદારે કી બુન્યાદ રખ દી, ઔર મઅહદુર રશીદ અલ-ઈસ્લામી ઉસ કા નામ રખા. ઈસ તરહ હઝરત શૈખ ને મૌલાના અબ્દુર રહીમ કો અફ્રીકા કી સર્ઝમીન ઝામ્બિયા કે લિયે મુન્તખબ ફરમાયા, ઔર ઉન કે છોટે ભાઈ હઝરત મૌલાના યૂસુફ સાહબ કો બર્તાનિયા કી

સર્ઝમીન પર ઈલ્મ કી શમઅ રોશન કરને કે લિયે મુકર્રર ફરમાયા, ઔર દોનોં કો એક ખાસ રકમ ભી ઈનાયત ફરમાઈ, ઔર દોનોં કે ઈદારોં કો અપને કુદૂમે મયમનત સે ભી મુશર્રફ ફરમાયા.

હઝરત મૌલાના અબ્દુર રહીમ સાહબ ને અપની ઈલ્મી કાબિલીય્યત ઔર સલાહીય્યત કે બાવજૂદ હઝરત શૈખ કે હુકમ પર ઐસે બયાબાન જંગલ મેં જાને કો પસંદ કિયા, ઔર અપની આલા ઈલ્મી ઈસ્તિઅદાદ કો વહાં કે જ્હાઢ જ્હન્કાર કો સાફ કરને મેં ખત્મ કર દિયા, ઔર ઐસા શજરએ તય્યિબા લગાયા કે

أصلها ثابت وفرعها في السماء

કા મનઝર મહસૂસ હોને લગા. મૌલાના ને જિસ દૌર મેં વહાં જા કર કામ શુરૂ કિયા, વો ઈન્તિહાઈ પુરખાર થા, બલ્કે એક ચટયલ મૈદાન થા, જહાં પર હર તરફ સિયાહી, તારીકી ઔર જહાલત કે બાદલ મંડલા રહે થે, ઔર પઢે લિખે ઈલ્મી આદમી કા જી લગના બહોત દુશવાર થા. મગર ઉસ હિમ્મત કે જિયાલે ને યે સબ અલ્લાહ કી ખુશનૂદી ઔર અપને શૈખ કે હુકમ કી તામીલ મેં બરદાશ્ત કિયા ઔર અખીર ઝિન્દગી તક શૈખ કે હુકમ કો નિભાયા, ઔર વહીં કી ખાક મેં આસૂદા હો ગએ. ઈસ તરહ બફઝલે ખુદા વહાં જો તાલીમી કામ શુરૂ કિયા થા, ઉસ કા ફૈઝ અફ્રીકા કે બહોત સે મુલ્કોં, ખાસ તૌર સે ઝામ્બિયા ઔર ઉસ કે આસ પાસ કે મુલ્કોં મેં ખૂબ ફૈલા હુવા હૈ. મૌલાના ને સિયાહ ફામ નસ્લ કે તલબા કો જહાં દીન ઔર ઈલ્મે દીન સિખાયા, કુરઆને કરીમ ઔર દીનીય્યાત કી જહાં તાલીમ દી, વહીં ઉન કો ઉર્દૂ ઝબાન ભી સિખાઈ, જો ઈસ વક્ત બર્રે સગીર હિન્દ વ પાક હી કી નહીં, બલ્કે દુન્યા મેં અરબી અંગ્રેઝી કે સાથ ઝ્યાદા બોલે જાને વાલી ઝબાન હૈ, ઔર અરબી કે બાદ જિસ મેં દીન કા સબ સે ઝ્યાદા સરમાયા મૌજૂદ હૈ.

હઝરત મૌલાના અબ્દુર રહીમ સાહબ કી પૈદાઈશ યકુમ જુમાદસ સાનિયા ૧૩૬૩ હિજરી મુતાબિક ૨૪ મઈ ૧૯૪૪ બરોઝ બુધ મવ્ઝએ વરેઠી મેં હુઈ. આપ કે આબાઈ વતન ઔર ખાનદાન ઔર ઈબ્તિદાઈ હાલાત સે મુતઅલ્લિક આપ કે છોટે ભાઈ હઝરત મૌલાના યૂસુફ મોતારા સાહબ તહરીર ફરમાતે હૈં કે 'હમારા ખાનદાન વરેઠી ઝિલા સૂરત મેં સદિયોં સે મુકીમ હૈ, ઔર ઝિરાઅત પેશા હૈ. મગર હમારે દાદા મોહતરમ ઔર વાલિદ સાહબ ને ઝમીન બટાઈ પર દે કર તિજારત કા પેશા ઈખ્તિયાર કિયા, ઔર દાદા મર્હૂમ ને જુનૂબી અફ્રીકા કા સફર કિયા. કઈ સાલ વહાં મુકીમ રહે ઔર અર્સા દરાઝ કે બાદ વતન વાપસ લૌટે ઔર ચંદ રોઝ બાદ હી વરેઠી મેં ઈન્તિકાલ ફરમાયા. દાદા સાહબ ને ઈકલૌતે બેટે કો ઔલાદ મેં પીછે છોડા. વાલિદ સાહબ ને અપની વાલિદા કી આગોશે તર્બીયત મેં યતીમી કી હાલત મેં પરવરિશ પાઈ, ઔર જવાની કો પહોંચ કર તિજારત શુરૂ કર દી. ઔર હથુરણ કે એક મુખય્યર ખાનદાન મેં પેહલા નિકાહ હુવા ઔર અલ્લાહ ને એક લડકા ઈનાયત ફરમાયા ઔર નામ મુહમ્મદ અલી તજવીઝ ફરમાયા. ઔર પેહલી એહલિયા કા ચંદ સાલ હી મેં ઈન્તિકાલ હો ગયા. તબ દૂસરા નિકાહ હમારી વાલિદા આમિના બિન્તે મુહમ્મદ બિન ઈસ્માઈલ દેસાઈ સે હુવા. હમારે નાના કે આબા વ અજદાદ દરયાએ તાપતી કે કિનારે પર ખુલ્વડ નામી કસ્બે મેં આબાદ થે. વહાં ઈસ ખાનદાન કી ઝમીન પર બનાઈ હુઈ કિનારે વાલી મસ્જીદ અબ તક મૌજૂદ હૈ. કિસી વજહ સે યે ખાનદાન નાની નરોલી મુન્તકિલ હો ગયા, જો ઉસ ઝમાને મેં તકરીબન જંગલ હી થા. યહાં ઝિરાઅત કા પેશા ઈખ્તિયાર કિયા ઔર દીની ઐતેબાર સે ન સિર્ફ ગાઉં મેં, બલ્કે

અતરાફ઼ મેં યે ખાનદાન, બિલખુસૂસ હમારે નાના જાન દીની હલકે મેં મશહૂર થે. ઈસ લિયે આપ હી કા દૌલતકદા યહાં આને વાલે ઉલમા વ મશાયિખ કે લિયે મેહમાનખાના હોતા થા.
વાલિદા મોહતરમા સે નિકાહ કે બાદ વાલિદા કી દીન્દારી કા અસર વાલિદ સાહબ પર ભી આહિસ્તા આહિસ્તા પડના શુરૂ હુવા. યહાં તક કે વાલિદ સાહબ મૌલાના અબ્દુલ ગફૂર બંગાલી મુહાજિર મક્કી (જો હઝરત અલ્લામા મૌલાના અનવર શાહ સાહબ કશમીરી કે ખલીફ઼ા મુજાઝ થે) સે બયઅત હુવે ઔર ઝિક્ર વ શગલ શુરૂ કિયા. ઈધર નિકાહ કે બાદ પાંચ છે સાલ તક કોઈ ઔલાદ નહીં હુઈ. ઈસી અસના મેં હઝરત મૂસા સુહાગ કે સિલસિલે કે એક બુઝુર્ગ તશરીફ઼ લાએ. વાલિદ સાહબ ને ઔલાદ કે લિયે દુઆ કી દરખ્વાસ્ત કી. આપ ને વાલિદા કે લિયે અંગૂઠી દે કર એક લડકે કી બશારત દી ઔર હોને વાલે લડકે કે લિયે ઈલ્મ વ સલાહ વગૈરા ઔસાફ઼ સે મુત્તસિફ઼ હોને કી બશારત દી. સાલ ભર કે બાદ વો બુઝુર્ગ દોબારા તશરીફ઼ લાએ તો ઉસ સે પેહલે મૌલાના અબ્દુર રહીમ સાહબ કા તવલ્લુદ હો ચુકા થા. ઉન્હેં દેખ કર મસરૂર હુવે, દુઆએં દીં, ઔર દૂસરી અંગૂઠી દે કર એક દૂસરે લડકે કી ઉસી તરહ બશારત દી.

વાલિદ સાહબ ને જબ સે ઝિક્ર વ શગલ શુરૂ કિયા થા, આહિસ્તા આહિસ્તા ઉન કી તબીઅત પર ઝિક્ર કા અસર બઢતા ચલા ગયા, યહાં તક કે વાલિદ સાહબ પર જઝ્બી કૈફ઼િયત કા ગલબા હોને લગા ઔર ઉસી કૈફ઼િયત મેં વાલિદા સાહિબા સે ફ઼રમાતે કે: 'મૈં ને તર્કે દુન્યા કા ઈરાદા કર લિયા હૈ. આપ અપને ઘર ચલી જાઓ.' ખાનદાન કે બડોં ને હર તરહ સમજ્હાને કી કોશિશેં કી, બિલાખિર ઉન્હોં ને તલાકનામે પર દસ્તખત કરવા લિયે કે કહીં યે હાલત જુનૂન મેં તબદીલ હો ગઈ, તો બીવી ઉમ્ર ભર કે લિયે મુઅલ્લક રેહ જાએગી, ઔર તલાક કી ઈદ્દત વઝએ હમલ થી. ચુનાંચે તલાક કે ચંદ રોઝ બાદ હી નન્હિયાલ નાની નરોલી મેં હમારે નાના કે યહાં મેરી યકુમ મુહર્રમુલ હરામ ૧૩૬૬ હિજરી પીર કી શબ મેં વિલાદત હુઈ. જબ ઉમ્ર તકરીબન આઠ સાલ હુઈ તો જુનૂબી અફ઼્રીકા મેં હમારી ખાલા ગ્યારા બચ્ચોં કો છોડ કર હાલતે ઝચ્ગી મેં ઈન્તિકાલ કર ગઈ. ઉન કી જગહ ખાલૂ ને વાલિદા સે નિકાહ કિયા ઔર વાલિદા અફ઼્રીકા ચલી ગઈ, ઔર નાના નાની ને (ભાઈ સાહબ કી ઔર) મેરી પરવરિશ કી. ચંદ સાલ બાદ ઉન દોનોં કા સાયા ભી સર સે ઉઠ ગયા. ઉન કે બાદ ખાલા ને પરવરિશ કી ઔર પરવરિશ કા હક અદા કર દિયા.'

હર બુઝુર્ગ કી અલગ અલગ સિફ઼ાત હોતી હૈં, મગર હઝરત મૌલાના કી બહોત સી સિફ઼ાત મેં સે એક સિફ઼ત યે થી કે વો એહલે તઅલ્લુક કા બહોત લિહાઝ કરતે થે ઔર જો એહલે મદારિસ વહાં પહોંચતે થે ઉન કો હકીર નહીં સમજ્હતે થે. નહીં તો આજ કલ બાઝ એહલે ઈલ્મ ઔર મશાયિખ હી નહીં, બલ્કે બાઝ મર્તબા તો બાઝ એહલે મદારિસ ભી જબ ઉન કો માલૂમ હો જાએ કે આને વાલા ચંદે વાલા હૈ યા મદરસા વાલા હૈ, તો ઉસ કો હકીર સમજ્હતે હૈં, ઔર હકીર ન ભી સમજ્હેં મગર ઝયાદા ખાતિર મેં નહીં લાતે, ઉસ કી તરફ઼ તવજ્જુહ ઔર ઉસ કા તઆવુન કરના તો દૂર કી બાત હૈ. ઈસ સિફ઼ત મેં મુફ઼ક્કિરે ઈસ્લામ હઝરત મૌલાના સૈયદ અબુલ હસન અલી નદવી ન્વ્વરલ્લાહુ મરકદહુ બહોત મુમતાઝ થે. વો હર આને વાલે કી કદર કરતે થે, ખાસ તૌર સે દીની કામોં કી નિસ્બત પર જો ભી આતે થે. ઈસી તરહ હઝરત મૌલાના અબ્દુર રહીમ સાહબ મોતારા ભી ઈસ સિલસિલે મેં મુમતાઝ થે, જો એહલે મદારિસ કા ખાસ ખયાલ ફ઼રમાતે થે ઔર ઉન કા હર મુમકિન તઆવુન કરતે થે. હૈરત હોતી હૈ કે વો શૈખ હોને કે બાવજૂદ લેને વાલે હઝરત હી નહીં, બલ્કે દેને વાલે હઝરત થે. વો હિન્દુસ્તાન મેં બાઝ મશાયિખ કો ખુસૂસી રક્મેં

ભેજતે થે. એક સિફ્ત મૌલાના મેં યે થી કે વો મુસ્તગ્ની થે, ગોયા કે ઉન કો લોગોં સે મિલ કર વહશત હોતી થી. વો અપને મામૂલાત કે પાબન્દ થે, મામૂલાત મેં ઝર્રા બરાબર ભી ફ્ર્ક નહીં આતા થા. નવાફિલ વ તિલાવતે કુરઆને કરીમ મેં અક્સર મશગૂલ રેહતે થે.

બાત સાફ્ કરતે થે, ઔર સાફ્ સીધી બાત હી કો પસન્દ કરતે. કિસી સવાલ કે જવાબ મેં બાત કે તકરાર ઔર હેરાફેરી કો નાપસન્દ ફ્રમાતે થે, ઔર ઉસ પર ફૌરન નકીર કરતે થે. ઉન્હોં ને અપને મઅહદ કો ચલાને મેં એક ચીઝ કા ખાસ તૌર સે એહતેમામ કિયા હૈ કે અપને મદરસે મેં ઝકાત કી મદ ઉન્હોં ને નહીં લી, સિર્ફ્ લિલ્લાહ અતીય્યે કી મદ મેં ઉન્હોં ને અપને ઈદારે કી તામીરાત ભી કીં, ઔર સાલાના ખર્ચે જો અચ્છા ખાસા હૈ, વો હમેશા લિલ્લાહ સે ચલાયા હૈ. વરના તો આજ કલ તુજ્જાર કા ભી ઝયાદાતર મિઝાજ ઝકાત દેને કા હૈ. મગર હઝરત કી કરામત હી કહિયે કે ઐસે આઝમાઈશ કે પુરઆશોબ વ પુરફિતન દૌર મેં ઉન્હોં ને અપને મઅહદ કો લિલ્લાહ કે ઝરિયે સે ચલાયા. કુરઆને કરીમ કી યે આયત

ومن يّتوكّل على الله فهو حسبه، ويرزقه من حيث لا يحتسب

ઐસે હી લોગોં કે લિયે હૈ.

બહરહાલ, હઝરત કી કિન કિન સિફ્ાત કો બયાન કિયા જાએ? વો તો અલ્લાહ કે એક વલી ઔર અલ્લાહ કી નિશાનિયોં મેં સે એક થે. ઔર ગોયા કે સરઝમીને અફ્રીકા કે લિયે ચાહે ઉન કો ઈમામ કહા જાએ યા મુસ્લિહ કહા જાએ યા મુજદ્દિદ કહા જાએ, હર એક લકબ ઉન કે લિયે મૌઝૂં હૈ. વો બેઝરર ઔર મુખ્લિસ ઈન્સાન થે. અલ્લાહ તઆલા ને ઉન કો હઝરત શૈખ કી દુઆ કી બરકત સે હજ વ ઉમરા કી ભી બાર બાર તૌફિક દી ઔર ઉન્હોં ને ભી ઈસ નેઅમતે ઉઝમા સે ખૂબ ફાઈદા ઉઠાયા. અલ્લાહ તઆલા ઉન કો ગરીકે રહમત કરે.

હઝરત મૌલાના અબ્દુર રહીમ સાહબ ને અપની પૂરી ઝિન્દગી અફ્રીકા કી સરઝમીન પર દીની તાલીમ કી નશર વ ઈશાઅત મેં તમામ કર દી ઔર જબ આખિરત કે સફ્ર કા વક્ત આયા તો બાકિયાતે સાલિહાત છોડ કર ચલે ગએ. હદીસ મેં આતા હૈ કે જબ ઈન્સાન મર જાતા હૈ તો તીન ચીઝોં કા સવાબ ઉસ કે લિયે જારી રેહતા હૈ. એક તો સદકા જારિયા, મસલન કોઈ રિફ્ાહી કામ અન્જામ દિયા, યા કોઈ મસ્જીદ વ મકતબ ઔર મદરસા બના દિયા, યા આમ પબ્લિક કે ફાઈદે કી ખાતિર કોઈ કામ કિયા, યા કોઈ ઈલ્મી કુતુબખાના કાઈમ કિયા, યા ઈલ્મી કિતાબેં ઔર તસ્નીફ્ાત છોડી હોં ઔર શાગિર્દો કા એક સિલસિલા હો, ઈસી તરહ નેક સાલેહ ઔલાદ છોડી હો, જો સઆદતમંદ હો ઔર વાલિદૈન કે લિયે દુઆ કરતી હો. માશાઅલ્લાહ, અલ્લાહ તઆલા ને હઝરત મૌલાના કો તીનોં નેઅમતોં મેં સે હિસ્સા વાફિર અતા ફ્રમાયા કે 'સિરાજુલ કારી', 'મહબ્બતનામે', 'હકીકતે શુક્ર' વગૈરા કિતાબેં ઔર હઝારોં શાગિર્દ છોડે, એક દીની તાલીમી ઈદારા છોડા, ઔર ફિર ઉસ કે તલ્ત કિતને હી મકાતીબ છોડે ઔર નેક સાલેહ ઔલાદ છોડી.

અબ હઝરત મૌલાના કી ઝિન્દગી કી શામ હો ચુકી થી, ઈસ લિયે વો અપને આમાલ વ ખિદમાત કી ઉજરત કે લિયે લિકાએ રબ કે મુન્તઝિર થે, જો બગૈર મૌત કે મુમકિન નહીં. ઈસ લિયે હઝરત મૌલાના ને ભી યહી રાહ ઈખ્તિયાર કી, ઔર ૨૫ મુહર્રમુલ હરામ ૧૪૩૪ હિજરી મુતાબિક ૯ ડીસેમ્બર ૨૦૧૨ કી સુબ્હ

કી નમાઝ કે બાદ તમામ મામૂલાત સે ફ઼ારિગ હો કર અપને રબ કે હુઝૂર હાઝિર હો ગએ. ઈનના લિલ્લાહિ વઈનના ઈલૈહિ રાજિઊન. શામ કો સાઢે તીન બજે નમાઝે જનાઝા હુઈ ઔર ચિપાટા કે આમ કબ્રસ્તાન મેં હમેશા હમેશ કે લિયે આસૂદાએ ખાક હો ગએ.

غفر الله له ورفع درجاته في جنات النعيم

ઈદારા અઝહર એકેડમી, લન્ડન

તર્જમએ કુરઆન હઝરત મૌલાના યૂસુફ મોતારા દામ ઝીલ્લુહુમ

(સાહિબે મુકદ્દમા હાઝા, હઝરત મૌલાના સાજીદુર રહમાન સાહબ સિદ્દીકી, ૪ સફરુલ મુઝફ્ફર ૧૪૩૩ હિજરી બરોઝ જુમુઆ ઈસ દારે ફાની સે રિહ્લત ફરમા ગએ. નમાઝે જનાઝા હઝરત મૌલાના મુફ્તી મુહમ્મદ રફી ઉસ્માની સાહબ દામ ઝિલ્લુહુમ ને પઢાઈ. અલ્લાહ તબારક વ તઆલા મૌલાના મર્હૂમ કો અપને જવારે રહમત મેં બુલન્દ દરજાત સે નવાઝે. આમીન.)

الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونؤمن به ونتوكل عليه ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يّهده الله فلا مضلّ له ومن يّضلله فلا هادي له، ونشهد أن لا اله الا الله وحده لا شريك له ونشهد أن سيدنا ومولانا محمداً عبده ورسوله، وصلّى الله عليه وعلى اٰله وصحبه وسلّم. وبعد،،

સય્યિદી વ મુર્શિદી હઝરત શૈખુલ ઈસ્લામ મુફ્તી મુહમ્મદ તકી ઉસ્માની મદ્ ઝિલ્લુહુમ ને અઝ રાહે કમાલે ઈનાયત ઈર્શાદ ફરમાયા કે અહકર હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ યૂસુફ મોતારા સાહબ મદ્ ઝિલ્લુહુમ (મુહત્મીમ દારુલ ઉલૂમ બરી, ઈંગ્લેન્ડ) કે તર્જમાએ કુરઆને કરીમ કા મુતાલઆ કરે ઔર ઉસ કે બારે મેં અપની મુતવાઝિઆના રાય સે મૌસૂફ કો મુત્તલિઅ કર દે. અહકર ને હઝરત શૈખ કે ઈમાઅ કો હુકમ તસવ્વુર કરતે હુવે હઝરત મોતારા સાહબ મદ્ ઝિલ્લુહુમ કે તર્જમાએ કુરઆન કો લફ્ઝન લફ્ઝન પઢા ઔર જુસ્તા જુસ્તા અપની મુતવાઝિઆના રાય ભી તહરીર કી, જિસ કો હઝરત મોતારા સાહબ મદ્ ઝિલ્લુહુમ ને અપને અલ્તાફે કરીમાના સે શરફે કબૂલ ભી અતા ફરમાયા. ફલિલ્લાહિલ હમ્દુ વલહુશ્શુકર.

ઈસ અહકર કો અપની કમઈલ્મી કી બિના પર હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ યૂસુફ મોતારા સાહબ મુદ્ ઝિલ્લુહુમ કી ગિરાંકદર શખ્સીય્યત ઔર ઉન કે હઝરત શૈખુલ હદીસ મૌલાના મુહમ્મદ ઝકરીય્યા કાન્ધલ્વી નવ્વરલ્લાહુ મરકદહૂ સે તઅલ્લુક કે બારે મેં આગહી હાસિલ ન થી. હઝરત શૈખુલ ઈસ્લામ મૌલાના મુફ્તી મુહમ્મદ તકી ઉસ્માની દામત બરકાતુહુમ ને ઈસ આજિઝ કો ઝરૂરી કવાઈફ સે મુત્તલિઅ ફરમાયા. અગરચે મૈં હરગિઝ ઈસ કાબિલ ન થા કે હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ યૂસુફ મોતારા સાહબ મદ્ ઝિલ્લુહુમ કી શખસીય્યત ઔર ઉન કે તર્જમાએ કુરઆન કે બારે મેં કોઈ તહરીર સુપુર્દે કલમ કરતા, મગર બકૌલે શાઈર

હિકાયત અઝ કદે આં યારે દિલનવાઝ કુનેમ
બઈં બહાના મગર ઉમ્રે ખુદ દરાઝ કુનેમ

હઝરત શૈખુલ હદીસ મૌલાના મુહમ્મદ ઝકરીય્યા કાન્ધલ્વી નવ્વરલ્લાહુ મરકદહુ કમાલાતે બાતિની ઔર મદારિજે ઈલ્મી કી ઉન બુલન્દિયોં તક પોંહચે હુવે થે કે બિલા તઅમ્મુલ ઉન કી શખ્સીય્યત કો સલફે

સાલિહ કી સીરત વ કિર્દાર ઔર ઉન કે ઈલ્મ વ અમલ કા એક જામેઅતરીન પૈકર કરાર દિયા જા સકતા હૈ. હઝરત શૈખુલ હદીસ કા તઅલ્લુક કાન્ધલા કે ઉસ અઝીમ ખાન્વાદે સે થા જિસ કા સિલ્સિલએ નસબ હઝરત મુફ્તી ઈલાહી બખ્શ સાહબ રહમતુલ્લાહિ અલય્હ ઔર ફિર ઉપર હઝરત અબૂ બક્ર સિદ્દીક રદિયલ્લાહુ અન્હુ તક પહોંચતા હૈ.

હઝરત શૈખુલ હદીસ મૌલાના મુહમ્મદ ઝકરીય્યા કાન્ધલ્વી રહમતુલ્લાહિ અલય્હ ૧૧ રમઝાનુલ મુબારક ૧૩૧૫ હિજરી કો કાન્ધલા મેં પૈદા હુવે. આપ કે વાલિદ કા નામ હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ યહયા કાન્ધલ્વી રહમતુલ્લાહિ અલય્હ ઔર આપ કે જદ્દે અમજદ કા ઈસ્મે ગિરામી હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ ઈસ્માઈલ કાન્ધલ્વી રહમતુલ્લાહિ અલય્હ હૈ. હઝરત શૈખુલ હદીસ રહમતુલ્લાહિ અલ્યહ ને ઈલ્મે હદીસ અવ્વલન અપને વાલિદ હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ યહયા કાન્ધલ્વી રહમતુલ્લાહિ અલ્યહ ઔર બાદ અઝાં અપને મુરબ્બી વ મુર્શિદ હઝરત મૌલાના ખલીલ અહમદ રહમતુલ્લાહિ અલ્યહ સે હાસિલ કિયા ઔર બઝલુલ મજહૂદ કી તાલીફ મેં અપને શૈખ કી મુઆવનત ફરમાઈ. હદીસ ઔર ઉલૂમે હદીસ શૈખ કા અસ્લ ઝૌકલ મૌઝૂઅ ઔર મેહનત વ તહકીક કા મૈદાન થા ઔર ઈસ કો વો તકર્રુબ ઈલલ્લાહ ઔર તકર્રુબ ઈલર્રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વસલ્લમ કા સબ સે બડા ઝરિયા સમજતે થે ઔર ઉસ કો ઉન્હોં ને અપના શિઆર વ દિસાર બના લિયા થા યહાં તક કે શૈખુલ હદીસ ઉન કે નામ કે કાઈમ મકામ ઔર ઉસ સે ઝ્યાદા મશહૂર હો ગયા થા.

હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ યૂસુફ મોતારા સાહબ મદ્ ઝિલ્લુહુમ હઝરત શૈખુલ હદીસ કે તિલ્મીઝે ખાસ, ઉન કે મુજાઝે બયઅત ઔર ઉન કે મુકર્રબીને ખાસ મેં સે હૈં.

હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ યૂસુફ મોતારા સાહબ મદ્ ઝિલ્લુહુમુલ આલી મોહતમીમ દારુલ ઉલૂમ બરી ઈંગ્લેન્ડ મુહર્રમુલ હરામ ૧૩૬૬ હિજરી (૨૫ નોવેમ્બર ૧૯૪૬) કો એક દીની ઘરાને મેં પૈદા હુવે. ઈબ્તિદાઈ તાલીમ મદરસા તરગીબુલ કુરઆન, નાની નરોલી, મેં હાસિલ કર કે ૧૯૬૧ મેં રાન્દેર કે મશહૂર મદરસા જામિઆ હુસય્નિયા મેં દાખલા લિયા ઔર હિદાયા અવ્વલૈન તક યહીં તાલીમ હાસિલ કી. બાદ અઝાં મઝાહિર ઉલૂમ (સહારન્પૂર) મેં દાખલા લિયા ઔર શૈખુલ હદીસ હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ યૂનુસ સાહબ સે મિશકાત પઢી ઔર જલાલૈન મૌલાના મુહમ્મદ આકિલ સાહબ સે ઔર હિદાયા સાલિસ મૌલાના મુફ્તી મુહમ્મદ યહયા સાહબ સે પઢી. ઉસ કે બાદ નસાઈ ઔર અબૂ દાવૂદ હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ યૂનુસ સાહબ જોન્પૂરી સે, તિર્મિઝી ઔર સહીહ મુસલિમ હઝરત મૌલાના મુફ્તી મુઝફ્ફર હુસૈન સાહબ સે ઔર તહાવી હઝરત મૌલાના અસઅદુલ્લાહ સાહબ સે પઢી ઔર સહીહ બુખારી (મુકમ્મલ) હઝરત શૈખ મૌલાના મુહમ્મદ ઝકરીય્યા કાન્ધલ્વી રહમતુલ્લાહિ અલય્હ સે પઢી.

દૌરાને તાલીમ હી ઈસ્લાહ કી ફિકર દામન્ગીર હુઈ ઔર હઝરત મૌલાના અહમદ અદા ગોધરવી કે મશવરે સે હઝરત શૈખુલ હદીસ મૌલાના મુહમ્મદ ઝકરીય્યા કાન્ધલ્વી રહમતુલ્લાહિ અલય્હ સે બયઅત કે લિયે ઉન કી ખિદમત મેં અરીઝા ઈર્સાલ કિયા જિસ કો હઝરત શૈખુલ હદીસ ને શરફે કબૂલ બખ્શા ઔર દાખિલે સિલસિલા ફરમા લિયા.

તઅલ્લુકે ઈરાદત કાઈમ હોને કે બાદ તાલીમ કે સાથ મામૂલાત કા સિલસિલા ભી જારી રહા. હઝરત શૈખ સે પેહલી મુલાકાત ઉસ વક્ત હુઈ જબ હઝરત શૈખુલ હદીસ નવ્વરલ્લાહુ મરકદહુ ઔર હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ યૂસુફ સાહબ રહમતુલ્લાહિ અલય્હ (અમીર તબ્લીગી જમાઅત) સફ઼રે હજ કે લિયે તશરીફ લે જા રહે થે, ઔર દેહલી સે બમ્બઈ આને વાલે થે. સૂરત કે શાઈકીને મુલાકાત હઝારોં કી તાદાદ મેં રેલ્વે સ્ટેશન પર જમા હો ગએ થે જિન મેં જામિઅહ હુસયનિયહ, મદરસા અશરફીય્યહ (રાંદેર) ઔર મદરસા જામિઅહ ઈસ્લામીય્યહ (ડાભેલ) કે તલબા વ અસાતિઝા કે અલાવા હઝારોં અવામ સરાપા ઈશતિયાકે ઝિયારત બન કર શુરૂ રાત હી સે વહાં પહોંચ ગએ થે. સુબ્હ ચાર બજે ટ્રેન સ્ટેશન પર પહોંચી. ટ્રેન કે ઠેહેરને કા વક્ત સિર્ફ તીન મિનિટ થા, મગર ટ્રેન પંદરા મિનિટ ઠેહરી રહી, ઔર મુશ્તાકાને ઝિયારત ને હઝરત કા દીદાર કિયા ઔર હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ યૂસુફ સાહબ રહમતુલ્લાહિ અલય્હ ને ટ્રેન કે દરવાઝે મેં ખડે હો કર હાઝિરીન સે ખિતાબ ફરમાયા, જો ટ્રેન કી રવાનગી તક જારી રહા.

૧૩૮૪ હિજરી મેં હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ યૂસુફ મોતારા સાહબ મદ્ ઝિલ્લુહુમ કી હઝરત શૈખુલ હદીસ કી ખિદમત મેં અપને બિરાદરે મોહતરમ હઝરત મૌલાના અબ્દુર રહીમ સાહબ કી મઈય્યત મેં હાઝિરી હુઈ. મૌલાના અબ્દુર રહીમ સાહબ દૌરાએ હદીસ સે ફરાગત કે બાદ હઝરત શૈખુલ હદીસ કી ખિદમત મેં મુસ્તકિલ ક્યામ કા ઈરાદા રખતે થે. બિરાદરે મોહતરમ કે હમરાહ સહારનપુર પહોંચ ગએ. ઔર હઝરત શૈખુલ હદીસ રહમતુલ્લાહિ અલય્હ કી ખિદમત મેં હાઝિરી કા શરફ હાસિલ હુવા. 'કચ્ચે ઘર મેં કદમ રખતે હી ચૌખટ સે આગે કદમ બઢાના મુશકિલ હો ગયા. નઝરેં ચુરા કર દેખા તો નિગાહેં ચકા ચૌંદ હો ગઈ. આફતાબ કી તરહ પુરજ્લાલ ચેહરા, જિસ મેં નિગાહોં કો ખૈરા કરને વાલી બર્કબાર આંખેં, સર ખુલા હુવા, આસ્તીનેં ચઢી હુવીં, ચ્હાર ઝાનૂ જલ્વાઅફરોઝ હૈં.'

ઉસી સાલ હઝરત શૈખુલ હદીસ રહમતુલ્લાહિ અલય્હ ને પૂરે માહ કે ઐતેકાફ કા સિલસિલા મદરસા કદીમ કી દફ્તર વાલી મસ્જિદ સે શુરૂ કિયા. મસ્જિદ મૌતકિફીન સે ભર ગઈ.

ગર્ઝ, હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ યૂસુફ મોતારા સાહબ મુદ્ ઝિલ્લુહુમ ને સહારનપુર કે અપને કયામ કે દૌરાન અપને તાલીમી મરાહિલ ભી મુકમ્મલ કિયે ઔર હઝરત શૈખુલ હદીસ મૌલાના મુહમ્મદ ઝકરીય્યા કાન્ધલ્વી નવ્વરલ્લાહુ મરકદહુ સે રૂહાની ફુયૂઝ ભી હાસિલ કરતે રહે.

દૌરાએ હદીસ સે ફરાગત કે બાદ વાલિદા ને ઈંગલિસતાન મેં મુકીમ રિશ્તેદારોં મેં નિકાહ તૈ કર દિયા ઔર હઝરત શૈખુલ હદીસ ને હુકમ ફરમાયા કે 'જાઓ, સૂરત જા કર વાલિદૈન કી ખિદમત કરો.' ચંદ માહ બાદ વાલિદે મોહતરમ કા ઈન્તિકાલ હો ગયા ઔર મૌલાના મુહમ્મદ યૂસુફ મોતારા સાહબ મદ્ ઝિલ્લુહુમ ઈંગલિસતાન તશરીફ લે ગએ.

૧૩૮૯ મેં હઝરત શૈખુલ હદીસ નવ્વરલ્લાહુ મરકદહુ રમઝાનુલ મુબારક મેં હરમૈન તશરીફ લાએ ઔર પંદરા રોઝ મક્કા મુકર્રમા મેં કયામ ફરમાયા ઔર આખિરી અશરે મેં ઐતેકાફ ફરમાયા. દૌરાને ઐતેકાફ એક શબ તરાવીહ વગૈરા સે ફરાગત કે બાદ હઝરત શૈખુલ હદીસ નવ્વરલ્લાહુ મરકદહુ ને હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ

યૂસુફ઼ મોતારા સાહબ મદ્ ઝિલ્લુહુમ કો યાદ ફ઼રમાયા ઔર આપ કો બયઅત કી ઈજાઝત અતા ફ઼રમાઈ ઔર અપને દસ્તે મુબારક સે મિશલહ પેહનાયા.

હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ યૂસુફ઼ સાહબ મદ્ ઝિલ્લુહુમ કા હઝરત શૈખુલ હદીસ નવ્વરલ્લાહુ મરક઼દહુ સે બહોત ગેહરા ઔર મર્બૂત તઅલ્લુક઼ રહા ઔર યે તઅલ્લુક઼ હઝરત શૈખુલ હદીસ નવ્વરલ્લાહુ મરક઼દહુ કી હયાત કે આખિરી લમ્હાત તક જારી રહા. હઝરત શૈખુલ હદીસ રહમતુલ્લાહિ અલય્હ કે ઈમા પર આપ ને ઈંગલિસતાન મેં દારુલ ઉલૂમ કાઈમ કિયા ઔર દીની તાલીમ વ તર્બિયત કા એહ્તેમામ ફ઼રમાયા. ઔર હઝરત શૈખુલ હદીસ રહમતુલ્લાહિ અલય્હ ને તહરીર ફ઼રમાયા કેઃ

‘ઈન્શાઅલ્લાહ, તુમ્હારે મદરસે કી ઝરૂરીય્યાત અલ્લાહ કી ઝાત સે કવી ઉમ્મીદ હૈ કે જલ્દ પૂરી હો જાએગી.’

દારુલ ઉલૂમ કે મુતઅલ્લિક઼ એક દૂસરે ગિરામીનામે મેં યે ભી તહરીર ફ઼રમાયા કેઃ

‘કારી યૂસુફ઼! તુમ્હારે મદરસે કા ફ઼િક્ર મુજ્હે ભી ઈન્શાઅલ્લાહ તુમ સે કમ ન હોગા. દિલ સે દુઆએં ભી કર રહા હૂં.’

‘મગર મેરે પ્યારે! ઈન મશાગિલે આલિયા મેં લગ કર હમારી લાઈન કો ખૈરબાદ ન કેહ દેના. દીની કામોં મેં કૂવ્વત રૂહાનીય્યત સે હોતી હૈ. મામૂલાત કી પાબન્દી ઔર કમ સે કમ આધ ઘંટા યક્સૂઈ કા રખના બહોત હી ઝરૂરી હૈ.’

ઈસી તરહ એક મક્તૂબ મેં તહરીર ફ઼રમાતે હૈં,

‘મગર પ્યારે યૂસુફ઼!

હૈ યહી શર્તે વફ઼ાદારી કે બે ચૂનો ચિરા
વો મુજ્હે ચાહે ન ચાહે, મેં ઉસે ચાહા કરૂં

મુજ્હે તો તુમ્હારે દારુલ ઉલૂમ ને ઐસા પાગલ બના રખા હૈ કે હર વક્ત ઉસી કા ખયાલ ઔર સોચ બીચાર ઉસી કા રેહતા હૈ. તુમ તો માશાઅલ્લાહ

متی ما تلق من تهوی، دع الدنیا وأهملها

કે મર્તબે પર ફ઼ાઈઝ હો ઔર તુમ્હારે ખુદ્દામ તુમ સે ભી બીસ ગઝ આગે. યે તો પ્યારે! જો અપને બડોં કે સાથ જૈસા સુલૂક કરતા હૈ, છોટે ઉસ કે સાથ યહી કરતે હૈં. મુન્તઝિર રહો.’

આમ તૌર પર મુસલમાનોં કા દીની વ ઈલ્મી ઈન્હિતાત અબ ઈસ દર્જા ગેહરા ઔર મુહીત હો ચુકા હૈ કે આમ્મતુલ મુસ્લિમીન બુઝુર્ગોં કી ઉર્દૂ તહરીરોં કે પઢને ઔર ઉન કે કમા હક્કુહુ સમજ્હને પર ભી કાદિર નહીં રહે. યે અમ્ર એક નાગુઝીર ઝરૂરત બન કર સામને આ ગયા હૈ કે ઈલ્મે દીન કી ઈશાઅત વ તબલીગ કે લિયે ઉર્દૂ ઝબાન કે સહલ ઔર રવાં ઉસ્લૂબે નિગારિશ કો તરજીહ દી જાએ ઔર ઈલ્મી દકાઈક કે બજાએ અસ્લ હકીકત સે રૂશનાસ કરાને કી ફ઼િક્ર કી જાએ. ખુદ યે કુરઆને કરીમ કે ઉર્દૂ કે તરાજિમ અબ આમ મુસલમાનોં કે લિયે કાબિલે ફ઼હમ નહીં રહે ઈસ લિયે યે એક નાગુઝીર તકાઝા થા કે મૌજૂદા ઝરૂરતોં કે પેશે

નઝર કુરઆને કરીમ કા સલીસ ઔર રવાં કાબિલે ફ્હમ ઉર્દૂ મેં તર્જમા કિયા જાએ. અલ્હમ્દુ લિલ્લાહિ વલ્મિન્નહ કે હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ યૂસુફ મોતારા સાહબ મદદ ઝિલ્લુહુમ ને ઈસ ઝરૂરત કો બહોત અહસન તરીકે સે મુકમ્મલ ફ્રમા દિયા.

યે અલ્લાહ તઆલા કા ફ્ઝલ વ કરમ ઔર ઉસ કા એહસાને અઝીમ હૈ કે ઝેરે નઝર તર્જમાએ કુરઆન મુતઅદ્દ ખૂબિયોં ઔર ગૂનાગૂં ઝાહિરી ઔર મઅનવી મહાસિન કા જામેઅ બન ગયા હૈ. બતૌરે ખાસ ઈસ તર્જમાએ કુરઆન કે ચંદ નુમાયાં પેહલૂ હસ્બે ઝેલ હૈં:

- ❖ યે તર્જમાએ કુરઆન સહાબાએ કિરામ રદિયલ્લાહુ અન્હુમ ઔર સલફે સાલિહ કે તફ્સીરી નુકાત પર મુશ્તમિલ હૈ.
- ❖ તર્જમાએ કુરઆન મેં આયાત કે ફ્કિહી પેહલૂ બખૂબી ઉજાગર હો ગએ હૈં.
- ❖ હર આયત કા તર્જમા પિછલી ઔર મા બાદ આયત સે મર્બૂત હોને કે સાથ સાથ અપની જગા પર મુસ્તકિલ હૈ.
- ❖ તર્જમા સલીસ, રવાં ઔર આમ ફ્હમ હૈ.
- ❖ ઈસ તર્જમે કી મદદ સે કુરઆને કરીમ કે મઝામીન કો સમજ્હના ઔર ઝહનનશીન કરના આસાન હો ગયા હૈ.

જહાં તક નઝરે સાની કા તઅલ્લુક હૈ, તો યે મહ્ઝ તૌફીકે રબ્બાની ઔર બુઝુર્ગોં કે ફુયૂઝ વ બરકાત હૈં કે અહકર અપની ઈલ્મી બેબિઝાઅતી કે બાવજૂદ ઈસ ખિદમત કી અન્જામદહી કે કાબિલ હુવા હૈ. અહકર ને યે તર્જમા દો મર્તબા બિલઈસ્તીઆબ હર્ફન હર્ફન પઢા હૈ ઔર દીગર ઉર્દૂ તરાજિમ સે મુવાઝના કિયા હૈ. ઔર બતૌરે ખાસ સય્યિદી વ મુર્શિદી હઝરત મૌલાના મુફ્તી મુહમ્મદ તકી ઉસ્માની દામત બરકાતુહુમ કે આસાન તર્જમાએ કુરઆન કો પેશે નઝર રખા હૈ. અલ્લાહ તઆલા કા ઈસ આજિઝ પર એહસાને અઝીમ ઔર લુત્ફે અમીમ હૈ કે તર્જમાએ કુરઆન પર નઝરે સાની કા તમામ કામ ઈસી નહજ પર મુકમ્મલ હુવા. ફ્લિલ્લાહિલ હમ્દુ વશશુક્ર.

દસ્ત બદુઆ હૂં કે અલ્લાહ તઆલા ઈસ કોશિશ વ કાવિશ કો શરફે કબૂલ સે સરફ્રાઝ ફ્રમાએ ઔર ઈસ ખિદમત કો ઝખીરએ આખિરત બનાએ ઔર ઈસ કે ઝરિયે મુસલમાનોં મેં કુરઆન કે સમજ્હને ઔર ઉસ કે મુતાબિક અપની ઝિન્દગિયોં કો સંવારને કા ઝૌક વ શૌક પૈદા ફ્રમાએ. આમીન. વમા ઝાલિક અલલ્લાહિ બિઅઝીઝ.

(હઝરત મૌલાના ડાક્ટર) સાજીદુર રહમાન સિદ્દીકી (રહમતુલ્લાહિ અલય્હ)
૧ મુહર્રમુલ હરામ ૧૪૩૨ હિજરી

رکوعها ۱	(۱) سُوْرَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ (۵)	اٰیاتها ۷
ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ	સૂરએ ફાતિહા મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ	ઉસ મેં ૭ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝۱ الرَّحْمٰنِ

તમામ તારીફેં અલ્લાહ કે લિયે હૈં જો તમામ જહાનોં કા રબ હૈ. જો બડા

الرَّحِيْمِ ۝۲ مٰلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ۝۳

મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. જો હિસાબ કે દિન કા માલિક હૈ.

اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ اِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ۝۴

એ અલ્લાહ! હમ તેરી હી ઈબાદત કરતે હૈં ઔર તુજહી સે મદદ તલબ કરતે હૈં.

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ۝۵ صِرَاطَ

તૂ હમેં સીધે રાસ્તે કી હિદાયત દે. ઉન લોગોં કે

الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۝ غَيْرِ

રાસ્તે કી જિન પર તૂ ને ઈન્આમ ફરમાયા, ન ઉન

الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّيْنَ ۝۷ ع

કે રાસ્તે કી જિન પર ગઝબ કિયા ગયા ઔર ન ગુમરાહોં કે રાસ્તે કી.

آیاتها ۲۸۶ (۲) سُوْرَةُ الْبَقَرَةِ مَدَنِيَّةٌ (۸۷) رکوعاتها ۴۰

ઉસ મેં ૨૮૬ આયતેં હૈં સૂરએ બકરા મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૪૦ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

الٓمّٓ ۝۱ ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَارَيْبَ ۛ فِيْهِ ۛ

અલિફ લામ મીમ. યે ઐસી કિતાબ હૈ કે જિસ મેં શક નહીં.

هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝۲ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ

જો મુત્તકિયોં કો હિદાયત દેને વાલી હૈ. ઉન મુત્તકિયોં કો જો ઈમાન રખતે હૈં

بِالْغَيْبِ وَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا

ગૈબ પર ઔર નમાઝ કાઈમ કરતે હૈં ઔર ઉન ચીઝોં મેં સે

رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۝۳ وَ الَّذِيْنَ

જો હમ ને ઉન કો દી ખર્ચ કરતે હૈં. ઔર જો ઈમાન રખતે હૈં ઉસ કિતાબ પર

يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ

જો આપ કી તરફ ઉતારી ગઈ ઔર ઉન કિતાબોં પર જો આપ સે પેહલે

مِنْ قَبْلِكَ ۚ وَ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ۝۴

ઉતારી ગઈ. ઔર આખિરત પર ભી વો યકીન રખતે હૈં.

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝٥

યહી લોગ અપને રબ કી તરફ સે હિદાયત પર હૈં. ઔર યહી લોગ ફલાહ પાને વાલે હૈં.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ

યકીનન વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા ઉન કે લિયે બરાબર હે ચાહે આપ ઉન્હેં ડરાએં યા

لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝٦ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ

ઉન્હેં ન ડરાએં, વો ઈમાન નહીં લાએંગે. અલ્લાહ ને મુહર લગા દી હે ઉન કે દિલોં પર

وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ ۖ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ

ઔર ઉન કે કાનોં પર. ઔર ઉન કી આંખોં પર પરદા હે. ઔર ઉન કે લિયે ભારી

عَظِيمٌ ۝٧ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ

અઝાબ હે. ઔર બાઝ લોગ ઐસે હૈં જો કેહતે હૈં કે હમ ઈમાન લાએ હૈં અલ્લાહ પર

وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ۝٨ يُخَادِعُونَ اللَّهَ

ઔર આખિરી દિન પર, હાલાંકે વો ઈમાન નહીં લાએ. વો અલ્લાહ કો ધોકા દે રહે હૈં

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝٩

ઔર ઉન કો ભી જો ઈમાન લાએ હૈં. ઔર વો ધોકા નહીં દેતે મગર અપને આપ કો ઔર ઉન્હેં એહસાસ ભી નહીં.

فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ

ઉન કે દિલોં મેં બીમારી હે, ફિર અલ્લાહ ને ઉન કી બીમારી ઔર બળ્હા દી. ઔર ઉન કે લિયે દર્દનાક

أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝١٠ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ

અઝાબ હે ઈસ વજહ સે કે વો જૂઠ બોલતે હૈં. ઔર જબ ઉન સે કહા જાતા હે

لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۝١١

તુમ ઝમીન મેં ફસાદ મત ફૈલાઓ, તો વો કેહતે હૈં કે હમ તો સિર્ફ ઈસ્લાહ કરને વાલે હૈં.

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ۝١٢

સુનો! યકીનન યહી લોગ ફસાદ ફૈલાને વાલે હૈં, લેકિન ઉન્હેં એહસાસ નહીં.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ

ઔર જબ ઉન સે કહા જાતા હે કે તુમ ઈમાન લાઓ ઐસા જૈસા કે યે લોગ (યાની સહાબા) ઈમાન લાએ હૈં તો કેહતે હૈં

كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ ۗ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَٰكِن

કે કયા હમ ઈમાન લાએં જૈસા કે યે બેવકૂફ લોગ ઈમાન લાએ હૈં? સુનો! યકીનન યહી લોગ બેવકૂફ હૈં, લેકિન

ع ١

وقف لازم

لَا يَعْلَمُوْنَ۝۱۳ وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْۤا اٰمَنَّا ۚ

વો જાનતે નહીં. ઔર જબ વો મિલતે હૈં ઈમાન વાલોં સે તો કેહતે હૈં કે હમ મોમિન હૈં.

وَاِذَا خَلَوْا اِلٰى شَيٰطِيْنِهِمْ ۙ قَالُوْۤا اِنَّا مَعَكُمْ ۙ اِنَّمَا نَحْنُ

ઔર જબ વો તન્હાઈ મેં હોતે હૈં અપને શયાતીન કે પાસ તો કેહતે હૈં કે હમ તુમ્હારે સાથ હૈં, હમ તો સિર્ફ

مُسْتَهْزِءُوْنَ۝۱۴ اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِىْ طُغْيَانِهِمْ

મઝાક કર રહે થે. અલ્લાહ ઉન કે સાથ મઝાક કરતા હે ઔર ઉન્હેં ઢીલ દેતા હે કે અપની સરકશી મેં

يَعْمَهُوْنَ۝۱۵ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى

હેરાન ફિરેં. યહી લોગ હૈં જિન્હોં ને ગુમરાહી કો ખરીદા હિદાયત કે બદલે મેં.

فَمَا رَبِحَتْ تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ۝۱۶

ફિર ઉન કી તિજારત નફાબખ્શ નહીં હુઈ ઔર વો હિદાયતયાફતા નહીં હૈં.

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِى اسْتَوْقَدَ نَارًا ۚ فَلَمَّآ اَضَآءَتْ

ઉન કા હાલ ઐસા હે જૈસા ઉસ શખ્સ કા હાલ જિસ ને આગ જલાઈ. ફિર જબ આગ ને રોશન કર દિયા

مَا حَوْلَهٗ ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُوْرِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِىْ ظُلُمٰتٍ

ઉસ કે અતરાફ કો તો અલ્લાહ ને ઉન કે નૂર કો સલ્બ કર લિયા ઔર ઉન કો છોડ દિયા તારીકિયોં મેં કે વો

لَّا يُبْصِرُوْنَ۝۱۷ صُمٌّۢ بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ۝۱۸ۙ

દેખ નહીં પાતે. વો બેહરે હૈં, ગૂંગે હૈં, અંધે હૈં, ઈસ લિયે વો (કુફ્ર સે) રુજૂઅ નહીં કરેંગે.

اَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَآءِ فِيْهِ ظُلُمٰتٌ وَّرَعْدٌ وَّ بَرْقٌ ۚ

યા ઉન કા હાલ આસ્માન સે બરસને વાલી બારિશ કી તરહ હે કે જિસ મેં તારીકિયાં હોં ઔર ગરજ હો ઔર બિજલી હો.

يَجْعَلُوْنَ اَصَابِعَهُمْ فِىْٓ اٰذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ

વો અપની ઉંગલિયાં ડાલ રહે હૈં અપને કાનોં મેં ગરજ કી વજહ સે, મૌત કે

الْمَوْتِ ؕ وَاللّٰهُ مُحِيْطٌۢ بِالْكٰفِرِيْنَ۝۱۹ يَكَادُ الْبَرْقُ

ખૌફ સે. ઔર અલ્લાહ કાફિરોં કા ઈહાતા કિયે હુવે હે. કરીબ હે કે બિજલી

يَخْطَفُ اَبْصَارَهُمْ ؕ كُلَّمَآ اَضَآءَ لَهُمْ مَّشَوْا فِيْهِ ۙ

ઉન કી બીનાઈયોં કો ઉચક લે. જબ કભી બિજલી ઉન કે લિયે રોશની કર દેતી હે તો ઉસ મેં ચલને લગતે હૈં.

وَاِذَآ اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوْا ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ

ઔર જબ ઉન પર તારીકી છા જાતી હે તો ખડે રેહ જાતે હૈં. ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો સલ્બ કર લેતા ઉન કે કાન

وَ اَبۡصَارِهِمۡ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ قَدِيۡرٌ ؕ﴿۲۰﴾ يٰۤاَيُّهَا

ઔર ઉન કી આંખોં કો. યકીનન અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ. એ ઈન્સાનો!

النَّاسُ اعۡبُدُوۡا رَبَّكُمُ الَّذِىۡ خَلَقَكُمۡ وَ الَّذِيۡنَ

ઈબાદત કરો અપને ઉસ રબ કી જિસ ને તુમ્હેં પૈદા કિયા ઔર ઉન લોગોં કો ભી પૈદા કિયા

مِنۡ قَبۡلِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُوۡنَ ۙ﴿۲۱﴾ الَّذِىۡ جَعَلَ لَكُمُ الۡاَرۡضَ

જો તુમ સે પેહલે થે તાકે તુમ મુત્તકી બનો. વો અલ્લાહ જિસ ને તુમ્હારે લિયે ઝમીન કો

فِرَاشًا وَّ السَّمَآءَ بِنَآءً ۖ وَّاَنۡزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخۡرَجَ

બિછૌના બનાયા ઔર આસ્માન કો છત બનાયા, ઔર જિસ ને આસ્માન સે પાની ઉતારા, ફિર ઉસ

بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزۡقًا لَّكُمۡ ۚ فَلَا تَجۡعَلُوۡا لِلّٰهِ اَنۡدَادًا

પાની કે ઝરિયે ફલોં કો નિકાલા તુમ્હારે ખાને કે લિયે. ઈસ લિયે તુમ અલ્લાહ કે શરીક મત બનાઓ

وَّ اَنۡتُمۡ تَعۡلَمُوۡنَ ﴿۲۲﴾ وَاِنۡ كُنۡتُمۡ فِىۡ رَيۡبٍ مِّمَّا نَزَّلۡنَا

હાલાંકે તુમ જાનતે હો. ઔર અગર તુમ શક મેં હો ઉસ કુર્આન કી તરફ સે જો હમ ને ઉતારા

عَلٰى عَبۡدِنَا فَاۡتُوۡا بِسُوۡرَةٍ مِّنۡ مِّثۡلِهٖ ۖ وَادۡعُوۡا شُهَدَآءَكُمۡ

અપને બન્દે પર, તો તુમ ઉસી જૈસી એક સૂરત લે આઓ. ઔર તુમ બુલાઓ અપને મદદગારોં કો

مِّنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ﴿۲۳﴾ فَاِنۡ لَّمۡ تَفۡعَلُوۡا

અલ્લાહ કે અલાવા અગર તુમ સચ્ચે હો. ફિર અગર તુમ ઐસા ન કર સકો

وَلَنۡ تَفۡعَلُوۡا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِىۡ وَقُوۡدُهَا النَّاسُ

ઔર હરગિઝ તુમ ઐસા નહી કર સકોગે, તો તુમ ડરો ઉસ આગ સે જિસ કા ઈંધન ઈન્સાન ઔર પથ્થર (બુત)

وَ الۡحِجَارَةُ ۖۚ اُعِدَّتۡ لِلۡكٰفِرِيۡنَ ﴿۲۴﴾ وَبَشِّرِ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا

હૈં, જો તૈયાર કી ગઈ હૈ કાફિરોં કે લિયે. ઔર આપ બશારત સુના દીજિયે ઉન લોગોં કો જો ઈમાન લાએ

وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمۡ جَنّٰتٍ تَجۡرِىۡ مِنۡ تَحۡتِهَا

ઔર નેક અમલ કરતે રહે, (ઈસ બાત કી બશારત) કે ઉન કે લિયે જન્નતેં હૈં કે જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી

الۡاَنۡهٰرُ ؕ كُلَّمَا رُزِقُوۡا مِنۡهَا مِنۡ ثَمَرَةٍ رِّزۡقًا ۙ قَالُوۡا

હોંગી. જબ કભી વહાં સે કોઈ ફલ ઉન્હેં ખાને કો દિયા જાએગા, તો વો કહેંગે કે યે તો વહી ફલ હૈ જો

هٰذَا الَّذِىۡ رُزِقۡنَا مِنۡ قَبۡلُ ۙ وَاُتُوۡا بِهٖ مُتَشَابِهًا ؕ وَلَهُمۡ

હમેં ખાને કો દિયા ગયા ઈસ સે પેહલે, ઔર ઉન્હેં એક દૂસરે કે મુશાબેહ ફલ દિયે જાએંગે. ઔર ઉન કે લિયે

فِيْهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۙ وَّ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝٢٥ اِنَّ اللّٰهَ

ઉન મેં પાક સાફ બીવિયાં હોંગી, ઔર વો ઉન મેં હમેશા રહેંગે. યકીનન અલ્લાહ

لَا يَسْتَحْيٖٓ اَنْ يَّضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوْضَةً فَمَا فَوْقَهَا ؕ

હયા નહીં કરતા ઈસ સે કે વો કોઈ મિસાલ બયાન કરે કિસી મચ્છર કી હો યા ઉસ સે ભી બળ્હ કર.

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ

ફિર અલબત્તા વો લોગ જો ઈમાન લાએ, તો વો યકીન રખતે હૈં કે યે હક હૈ, ઉન કે રબ કી તરફ સે હૈ. ઔર

وقف لازم

وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَيَقُوْلُوْنَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا ۘ

અલબત્તા જો કાફિર હૈં વો કેહતે હૈં કે ઈસ કે ઝરિયે મિસાલ બયાન કર કે અલ્લાહ ને કિસ ચીઝ કા ઈરાદા કિયા?

يُضِلُّ بِهٖ كَثِيْرًا ۙ وَّيَهْدِيْ بِهٖ كَثِيْرًا ؕ وَمَا يُضِلُّ بِهٖٓ

અલ્લાહ ઈસ કે ઝરિયે બહોત સોં કો ગુમરાહ કરતે હૈં ઔર બહોત સોં કો ઉસ કે ઝરિયે હિદાયત દેતે હૈં. ઔર ઉસ કે ઝરિયે

اِلَّا الْفٰسِقِيْنَ ۝٢٦ الَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ

અલ્લાહ ગુમરાહ નહીં કરતે મગર નાફરમાન લોગોં કો. ઉન લોગોં કો જો અલ્લાહ કા અહદ તોડતે હૈં ઉસ

مِيْثَاقِهٖ ۠ وَ يَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ

કે પુખ્તા કરને કે બાદ, ઔર જો તોડતે હૈં ઉન તઅલ્લુકાત કો જિન કે જોડે જાને કા અલ્લાહ ને હુકમ દિયા હૈ

وَ يُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝٢٧

ઔર વો ઝમીન મેં ફસાદ ફૈલાતે હૈં. યહી લોગ ખસારા ઉઠાને વાલે હૈં. કૈસે તુમ કુફ્ર કરતે હો

كَيْفَ تَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْ ۚ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ

અલ્લાહ કે સાથ, હાલાંકે તુમ બેજાન થે, ફિર અલ્લાહ ને તુમ્હેં ઝિન્દા કિયા. ફિર વો તુમ્હેં મૌત દેગા, ફિર

ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝٢٨ هُوَ الَّذِيْ خَلَقَ لَكُمْ

વો તુમ્હેં ઝિન્દા કરેગા, ફિર ઉસ કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે. વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને તુમ્હારે લિયે પૈદા કી

مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۗ ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَآءِ فَسَوّٰىهُنَّ

વો તમામ ચીઝેં જો ઝમીન મેં હૈં. ફિર વો આસ્માન કી તરફ મુતવજ્જેહ હુવા, ફિર ઉસ ને ઉન કો સાત

ع ٣

سَبْعَ سَمٰوٰتٍ ؕ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝٢٩ وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ

આસ્માન બનાયા. ઔર વો હર ચીઝ કો ખૂબ જાન્ને વાલા હૈ. ઔર જબ કે આપ કે રબ ને ફરિશ્તોં સે

لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَلِيْفَةً ؕ قَالُوْٓا اَتَجْعَلُ

ફરમાયા કે મૈં ઝમીન મેં ખલીફા મુકર્રર કરને વાલા હું. ફરિશ્તોં ને કહા કયા આપ ઝમીન મેં

فِيۡهَا مَنۡ يُّفۡسِدُ فِيۡهَا وَ يَسۡفِكُ الدِّمَآءَ ۚ وَنَحۡنُ نُسَبِّحُ

મુકર્રર કરતે હૈં ઉસ કો જો ઝમીન મેં ફસાદ ફૈલાએ ઔર ખૂનરેઝી કરે? હાલાંકે હમ તસ્બીહ કરતે હૈં

بِحَمۡدِكَ وَ نُقَدِّسُ لَكَ ؕ قَالَ اِنِّىۡٓ اَعۡلَمُ مَا لَا تَعۡلَمُوۡنَ ﴿٣٠﴾

આપ કી હમ્દ કે સાથ ઔર હમ આપ કી પાકી બયાન કરતે હૈં. અલ્લાહ ને ફરમાયા મૈં જાનતા હૂં જો તુમ નહી જાનતે.

وَ عَلَّمَ اٰدَمَ الۡاَسۡمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمۡ عَلَى الۡمَلٰٓـئِكَةِ ۙ

ઔર અલ્લાહ ને આદમ (અલૈહિસ્સલામ) કો તમામ નામ સિખલા દિયે, ફિર ઉન કો પેશ કિયા ફરિશ્તોં પર.

فَقَالَ اَنۡۢبِـُٔوۡنِىۡ بِاَسۡمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ﴿٣١﴾

ઉસ કે બાદ ફરમાયા કે તુમ મુજે ખબર દો ઉન ચીઝોં કે નામોં કી અગર તુમ સચ્ચે હો. ફરિશ્તોં ને

قَالُوۡا سُبۡحٰنَكَ لَا عِلۡمَ لَنَآ اِلَّا مَا عَلَّمۡتَنَا ؕ اِنَّكَ اَنۡتَ الۡعَلِيۡمُ

કહા આપ પાક હૈં, હમેં ઈલ્મ નહી મગર ઉતના હી જો આપ ને હમેં સિખ્લાયા. યકીનન આપ હી ઈલ્મ

الۡحَكِيۡمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يٰٓـاٰدَمُ اَنۡۢبِئۡهُمۡ بِاَسۡمَآئِهِمۡ ۚ فَلَمَّآ اَنۡۢبَاَهُمۡ

વાલે, હિકમત વાલે હૈં. અલ્લાહ ને ફરમાયા એ આદમ! આપ ઉન કો બતલાઈયે ઉન ચીઝોં કે નામ, ફિર જબ આદમ

بِاَسۡمَآئِهِمۡ ۙ قَالَ اَلَمۡ اَقُلۡ لَّكُمۡ اِنِّىۡٓ اَعۡلَمُ غَيۡبَ السَّمٰوٰتِ

(અલૈહિસ્સલામ) ને ઉન કો ઉન ચીઝોં કે નામ બતલા દીયે તો અલ્લાહ ને ફરમાયા કે ક્યા મૈં ને તુમ સે કહા નહી થા કે મૈં જાનતા હૂં

وَالۡاَرۡضِ ۙ وَاَعۡلَمُ مَا تُبۡدُوۡنَ وَ مَا كُنۡتُمۡ تَكۡتُمُوۡنَ ﴿٣٣﴾

આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી છુપી હુઈ ચીઝેં. ઔર મૈં જાનતા હૂં વો જો તુમ ઝાહિર કરતે હો ઔર જો તુમ છુપાતે હો.

وَ اِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلٰٓـئِكَةِ اسۡجُدُوۡا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوۡٓا اِلَّآ اِبۡلِيۡسَ ؕ اَبٰى

ઔર જબ કે હમ ને ફરિશ્તોં સે કહા કે તુમ સજદા કરો આદમ કો, તો ઉન તમામ ને સજદા કિયા સિવાએ ઈબ્લીસ કે.

وَاسۡتَكۡبَرَ ۖ وَكَانَ مِنَ الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿٣٤﴾ وَ قُلۡنَا يٰٓـاٰدَمُ اسۡكُنۡ

કે ઉસ ને ઈન્કાર કિયા ઔર ઉસ ને બડા બન્ના ચાહા. ઔર વો કાફિરોં મેં સે હો ગયા. ઔર હમ ને કહા કે એ આદમ! તુમ

اَنۡتَ وَ زَوۡجُكَ الۡجَـنَّةَ وَكُلَا مِنۡهَا رَغَدًا حَيۡثُ شِئۡتُمَا ۖ

ઔર તુમ્હારી બીવી જન્નત મેં રહો ઔર તુમ દોનોં જન્નત સે ખાઓ કુશાદગી કે સાથ જહાં તુમ ચાહો.

وَلَا تَقۡرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوۡنَا مِنَ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿٣٥﴾ فَاَزَلَّهُمَا

લેકિન તુમ કરીબ મત જાના ઈસ દરખ્ત કે, વરના તુમ કુસૂરવારોં મેં સે બન જાઓગે. ફિર ઉન દોનોં કો શયતાન

الشَّيۡطٰنُ عَنۡهَا فَاَخۡرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيۡهِ ۖ وَقُلۡنَا اهۡبِطُوۡا

ને વહાં સે ફુસલા દિયા, ફિર ઉન કો નિકાલ દિયા ઉન નેઅમતોં મેં સે જિન મેં વો થે. ઔર હમ ને કહા કે તુમ નીચે ઉતર જાઓ,

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِى الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَّ مَتَاعٌ

તુમ મેં સે એક દૂસરે કે દુશ્મન બન કર રહોગે. ઔર તુમ્હારે લિયે ઝમીન મેં આરઝી ઠિકાના હૈ ઔર ફ઼ાયદા ઉઠાના હૈ એક વકત

اِلٰى حِيْنٍ ۝٣٦ فَتَلَقّٰٓى اٰدَمُ مِنْ رَّبِّهٖ كَلِمٰتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۭ

તક. ફિર આદમ (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને રબ સે ચંદ કલિમાત હાસિલ કિયે, ફિર અલ્લાહ ને આદમ (અલૈહિસ્સલામ) કી તૌબા કબૂલ ફરમાઈ.

اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ۝٣٧ قُلْنَا اهْبِطُوْا مِنْهَا جَمِيْعًا ۚ

યકીનન વો તૌબા કબૂલ કરને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. હમ ને કહા કે તુમ સબ યહાં સે નીચે ઉતર જાઓ.

فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِّنِّىْ هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَاىَ فَلَا خَوْفٌ

ફિર અગર તુમ્હારે પાસ મેરી તરફ સે હિદાયત આએ, તો જો મેરી હિદાયત કે પીછે ચલેગા, તો ઉન પર ન ખૌફ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝٣٨ وَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَ كَذَّبُوْا

હોગા ઔર ન વો ગમગીન હોંગે. ઔર વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા ઔર હમારી આયતોં

بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝٣٩

કો જુઠલાયા, તો યે લોગ દોઝખી હૈં. વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે.

يٰبَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِىَ الَّتِىْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

એ યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) કી ઔલાદ! તુમ યાદ કરો મેરી ઉસ નેઅમત કો જો મૈં ને તુમ પર કી

وَ اَوْفُوْا بِعَهْدِىْٓ اُوْفِ بِعَهْدِكُمْ ۚ وَاِيَّاىَ فَارْهَبُوْنِ ۝٤٠

ઔર તુમ મેરા અહદ પૂરા કરો, મૈં તુમ્હારા અહદ પૂરા કરૂંગા. ઔર તુમ મુજ હી સે ડરો.

وَ اٰمِنُوْا بِمَآ اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْٓا اَوَّلَ

ઔર ઈમાન લાઓ ઉસ પર જિસ કો મૈં ને ઉતારા, જો સચ્ચા બતલાને વાલા હૈ ઉસ કો જો તુમ્હારે પાસ હૈ ઔર તુમ ઉસ કે

كَافِرٍ بِهٖ ۠ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِىْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۡ وَّاِيَّاىَ

સબ સે પેહલે ઈન્કાર કરને વાલે મત બનો. ઔર તુમ મેરી આયતોં કે બદલે મેં થોડી સી કીમત મત લો. ઔર તુમ

فَاتَّقُوْنِ ۝٤١ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَ تَكْتُمُوا

મુજ હી સે ડરો. ઔર હક કો બાતિલ કે સાથ મત મિલાઓ ઔર હક કો મત

الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝٤٢ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا

છુપાઓ ઈસ હાલ મેં કે તુમ જાનતે હો. ઔર નમાઝ કાઈમ કરો ઔર ઝકાત

الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوْا مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ۝٤٣ اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ

દો ઔર રુકૂઅ કરને વાલોં કે સાથ રુકૂઅ કરો. કયા તુમ દૂસરોં કો નેકી કા

بِالْبِرِّ وَ تَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَ اَنْتُمْ تَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ؕ
હુકમ દેતે હો ઔર અપને આપ કો ભૂલ જાતે હો, ઈસ હાલ મેં કે તુમ કિતાબ કી તિલાવત ભી કરતે હો?

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۴۴ وَاسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ؕ وَاِنَّهَا
કયા તુમ અકલ નહીં રખતે? ઔર સબ્ર ઔર નમાઝ સે મદદ તલબ કરો. ઔર યકીનન યે નમાઝ

لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلَى الْخٰشِعِيْنَ ۝۴۵ الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ
ભારી ચીઝ હૈ મગર ઉન ખુશૂઅ કરને વાલોં પર, જો યકીન રખતે હૈં

اَنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَ اَنَّهُمْ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ۝۴۶ يٰبَنِيْٓ
કે વો અપને રબ સે મિલને વાલે હૈં ઔર યે કે વો અલ્લાહ કી તરફ લૌટ કર જાને વાલે હૈં. એ યઅકૂબ

اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَ اَنِّيْ
(અલૈહિસ્સલામ) કી ઔલાદ! તુમ યાદ કરો મેરી ઉસ નેઅમત કો જો મૈં ને તુમ પર કી ઔર યે કે

فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۝۴۷ وَ اتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِيْ نَفْسٌ
મૈં ને તુમ કો ફઝીલત દી તમામ જહાનોં (જહાન વાલોં) પર. ઔર ડરો ઉસ દિન સે જિસ દિન કોઈ શખ્સ

عَنْ نَّفْسٍ شَيْـًٔا وَّلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا يُؤْخَذُ
કિસી શખ્સ કે કુછ ભી કામ નહી આએગા ઔર કિસી કી તરફ સે સિફ઼ારિશ કબૂલ નહી કી જાએગી ઔર કિસી કી તરફ

مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ۝۴۸ وَاِذْ نَجَّيْنٰكُمْ
સે ફિદયા નહીં લિયા જાએગા ઔર ન ઉન કી નુસ્રત કી જાએગી. ઔર જબ હમ ને તુમ્હેં નજાત દી

مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُوْنَ
આલે ફિરઔન સે જો તુમ્હેં બદતરીન સઝા કે ઝરિયે તકલીફ દેતે થે, વો ઝબહ કરતે થે

اَبْنَآءَكُمْ وَ يَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ؕ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ
તુમ્હારે બેટોં કો ઔર ઝિન્દા છોડતે થે તુમ્હારી ઔરતોં કો. ઔર ઉસ મેં તુમ્હારે રબ કી તરફ સે

مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ۝۴۹ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنٰكُمْ
ભારી ઈમ્તિહાન થા. ઔર જબ હમ ને તુમ્હારે લિયે સમન્દર કો ફાડા, ફિર હમ ને તુમ્હેં નજાત દી

وَ اَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ۝۵۰ وَاِذْ وٰعَدْنَا
ઔર આલે ફિરઔન કો ગર્ક કિયા ઔર તુમ દેખ ભી રહે થે. ઔર જબ હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) સે

مُوْسٰٓى اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ
ચાલીસ રાત કા વાદા કિયા, ફિર તુમ ને ઉન કે જાને કે બાદ બછડે કો માબૂદ બનાયા

وَ اَنۡتُمۡ ظٰلِمُوۡنَ ﴿۵۱﴾ ثُمَّ عَفَوۡنَا عَنۡكُمۡ مِّنۡۢ بَعۡدِ ذٰلِكَ

ઈસ હાલ મેં કે તુમ ઝુલ્મ કર રહે થે. ફિર હમ ને તુમ સે મુઆફ કિયા ઉસ કે બાદ

لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُوۡنَ ﴿۵۲﴾ وَ اِذۡ اٰتَيۡنَا مُوۡسَى الۡكِتٰبَ

તાકે તુમ શુક્ર અદા કરો. ઔર જબ કે હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો કિતાબ દી ઔર હક વ બાતિલ કે દરમિયાન

وَ الۡفُرۡقَانَ لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُوۡنَ ﴿۵۳﴾ وَ اِذۡ قَالَ مُوۡسٰى

ફૈસલા કરને વાલી કિતાબ દી તાકે તુમ હિદાયતયાફ્તા બનો. ઔર જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને અપની કૌમ સે

لِقَوۡمِهٖ يٰقَوۡمِ اِنَّكُمۡ ظَلَمۡتُمۡ اَنۡفُسَكُمۡ بِاتِّخَاذِكُمُ

ફરમાયા કે એ મેરી કૌમ! યકીનન તુમ ને અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કિયા હૈ તુમ્હારે બછડે કો માબૂદ બનાને કી વજહ સે,

الۡعِجۡلَ فَتُوۡبُوۡٓا اِلٰى بَارِئِكُمۡ فَاقۡتُلُوۡٓا اَنۡفُسَكُمۡؕ ذٰلِكُمۡ

તો તુમ તૌબા કરો અપને પૈદા કરને વાલે કી તરફ, ફિર બાઝ આદમી બાઝ કો કત્લ કરો. યે તુમ્હારે

خَيۡرٌ لَّكُمۡ عِنۡدَ بَارِئِكُمۡؕ فَتَابَ عَلَيۡكُمۡؕ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ

લિયે બેહતર હૈ તુમ્હારે પૈદા કરને વાલે કે નઝદીક. ફિર ઉસ ને તુમ્હારી તૌબા કબૂલ કી. યકીનન વો તૌબા કબૂલ કરને વાલા,

الرَّحِيۡمُ ﴿۵۴﴾ وَ اِذۡ قُلۡتُمۡ يٰمُوۡسٰى لَنۡ نُّؤۡمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى

નિહાયત રહમ વાલા હૈ. ઔર જબ તુમ ને કહા એ મૂસા! હમ હરગિઝ આપ પર ઈમાન નહીં લાએંગે જબ તક કે હમ અલ્લાહ કો

اللّٰهَ جَهۡرَةً فَاَخَذَتۡكُمُ الصّٰعِقَةُ وَ اَنۡتُمۡ تَنۡظُرُوۡنَ ﴿۵۵﴾

આમને સામને ન દેખ લેં, ફિર તુમ્હેં બિજલી કી એક ઝોરદાર આવાઝ ને પકડ લિયા ઈસ હાલ મેં કે તુમ (આંખો સે) દેખ રહે થે.

ثُمَّ بَعَثۡنٰكُمۡ مِّنۡۢ بَعۡدِ مَوۡتِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُوۡنَ ﴿۵۶﴾

ફિર હમ ને તુમ્હેં (ઝિન્દા કર કે) ઉઠાયા તુમ્હારે મર જાને કે બાદ તાકે તુમ શુક્રગુઝાર બનો.

وَ ظَلَّلۡنَا عَلَيۡكُمُ الۡغَمَامَ وَاَنۡزَلۡنَا عَلَيۡكُمُ الۡمَنَّ وَالسَّلۡوٰىؕ

ઔર હમ ને તુમ પર બાદલોં કા સાયા કિયા ઔર હમ ને તુમ પર મન્ન ઔર સલ્વા ઉતારા.

كُلُوۡا مِنۡ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقۡنٰكُمۡؕ وَمَا ظَلَمُوۡنَا وَلٰكِنۡ كَانُوۡٓا

કે તુમ ખાઓ ઉન પાકીઝા ચીઝોં મેં સે જો હમ ને તુમ્હેં રોઝી કે તૌર પર દી. ઔર ઉન્હોં ને હમ પર ઝુલ્મ નહીં કિયા,

اَنۡفُسَهُمۡ يَظۡلِمُوۡنَ ﴿۵۷﴾ وَاِذۡ قُلۡنَا ادۡخُلُوۡا هٰذِهِ الۡقَرۡيَةَ

લેકિન વો અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કરતે થે. ઔર જબ હમ ને કહા કે તુમ દાખિલ હો જાઓ ઉસ બસ્તી મેં,

فَكُلُوۡا مِنۡهَا حَيۡثُ شِئۡتُمۡ رَغَدًا وَّ ادۡخُلُوا الۡبَابَ سُجَّدًا

ફિર ઉસ મેં સે ખાઓ જહાં તુમ ચાહો કુશાદગી કે સાથ, ઔર તુમ દરવાઝે સે દાખિલ હો જાઓ સજદા કરતે હુવે

وَّ قُوْلُوْا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطٰيٰكُمْ ؕ وَ سَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۵۸﴾

ઔર તુમ યૂં કહો તૌબા (તૌબા), તો હમ તુમ્હારે લિયે તુમ્હારી ખતાએં બખ્શ દેંગે. ઔર હમ નેકી કરને વાલોં કો મઝીદ દેંગે.

فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِىْ قِيْلَ لَهُمْ فَاَنْزَلْنَا

ફિર ઉન ઝાલિમોં ને બદલ દિયા બાત કો ઉસ કે અલાવા સે જો ઉન સે કહી ગઈ થી, ફિર હમ ને

عَلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا

ઉન ઝાલિમોં પર ઉતારા આસ્માન સે અઝાબ ઈસ વજહ સે કે વો

يَفْسُقُوْنَ ﴿۵۹﴾ وَاِذِ اسْتَسْقٰى مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ

નાફરમાન થે. ઔર જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને પાની તલબ કિયા અપની કૌમ કે લિયે તો હમ ને કહા

بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ ؕ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ؕ

અપના અસા પથ્થર પર મારિયે. ફિર ઉસ સે બારા ચશ્મે ફૂટ પડે.

قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ؕ كُلُوْا وَاشْرَبُوْا

તમામ લોગોં ને અપને પીને કી જગા માલૂમ કર લી. ખાઓ ઔર પિયો

مِنْ رِّزْقِ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿۶۰﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ

અલ્લાહ કી રોઝી મેં સે ઔર ઝમીન મેં ફસાદ ફૈલાતે હુવે મત ફિરો. ઔર જબ તુમ ને કહા

يٰمُوْسٰى لَنْ نَّصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَّاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ

એ મૂસા! હમ હરગિઝ સબ્ર નહી કરેંગે એક ખાને પર, ઈસ લિયે આપ હમારે લિયે દુઆ કીજિયે અપને રબ સે

يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ مِنْۢ بَقْلِهَا وَ قِثَّآئِهَا

કે વો હમારે લિયે નિકાલે ઉન ચીઝોં મેં સે જિસે ઝમીન ઉગાતી હૈ, યાની ઉસ કી સબ્ઝી ઔર કકડી

وَ فُوْمِهَا وَ عَدَسِهَا وَ بَصَلِهَا ؕ قَالَ اَتَسْتَبْدِلُوْنَ

ઔર લહસન ઔર મસૂર ઔર પ્યાઝ. અલ્લાહ ને ફરમાયા કયા તુમ બદલે મેં માંગતે હો

الَّذِىْ هُوَ اَدْنٰى بِالَّذِىْ هُوَ خَيْرٌ ؕ اِهْبِطُوْا مِصْرًا

ઉસ ચીઝ કો જો અદના હૈ ઉસ કે બદલે મેં જો ઉસ સે બેહતર હૈ? તુમ શેહર મેં ઉતર જાઓ,

فَاِنَّ لَكُمْ مَّا سَاَلْتُمْ ؕ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَ الْمَسْكَنَةُ ۗ

તો યકીનન તુમ્હારે લિયે વો ચીઝેં હોંગી જિન કા તુમ ને સવાલ કિયા. ઔર ઉન કે ઉપર ઝિલ્લત ઔર ફકર માર દિયા ગયા,

وَبَآءُوْ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ

ઔર વો અલ્લાહ કા ગઝબ લે કર લૌટે. યે ઈસ વજહ સે કે વો અલ્લાહ કી

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ؕ ذٰلِكَ

આયાત કા ઈન્કાર કરતે થે ઔર અમ્બિયા કો નાહક કત્લ કરતે થે. યે

ع٢

بِمَا عَصَوْا وَّ كَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿٦١﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને નાફરમાની કી ઔર વો હદ સે આગે બઢ્હતે થે. યકીનન વો લોગ જો ઈમાન લાએ

وَ الَّذِيْنَ هَادُوْا وَالنَّصٰرٰى وَالصّٰبِـِٕيْنَ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ

ઔર જો યહૂદી હૈં ઔર નસારા હૈં ઔર સાબી હૈં, જો ભી ઈમાન લાએંગે અલ્લાહ પર

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ

ઔર આખિરી દિન પર ઔર નેક કામ કરતે રહેંગે તો ઉન કે લિયે ઉન કા અજર હોગા ઉન કે રબ

رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٢﴾

કે પાસ. ઔર ન ઉન પર ખૌફ હોગા ઔર ન વો ગમગીન હોંગે.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ ؕ خُذُوْا

ઔર જબ હમ ને તુમ સે પુખ્તા અહદ લિયા ઔર હમ ને તુમ્હારે ઉપર કોહે તૂર કો ઉઠાયા. (કહા કે) પકડો

مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿٦٣﴾

મઝબૂતી સે ઉસ તૌરાત કો જો હમ ને તુમ્હેં દી ઔર યાદ કરો ઉસ કો જો ઉસ મેં હૈ તાકે તુમ મુત્તકીબનો.

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ

ફિર તુમ ને ઉસ કે બાદ ઐરાઝ કિયા. ફિર અગર અલ્લાહ કા ફઝલ ઔર ઉસ કી મેહરબાની

وَرَحْمَتُهٗ لَكُنْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ

તુમ પર ન હોતી તો તુમ નુકસાન ઉઠાને વાલોં મેં સે બન જાતે. યકીનન તુમ્હેં માલૂમ હૈં વો લોગ

الَّذِيْنَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِى السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا

જિન્હોં ને તુમ મેં સે ઝયાદતી કી સનીચર કે બારે મેં, ફિર હમ ને ઉન સે કહા કે તુમ ઝલીલ બન્દર

قِرَدَةً خٰسِـِٕيْنَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنٰهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا

બન જાઓ. ફિર હમ ને ઉન્હેં ઉન કે આગે વાલોં કે લિયે ઔર ઉન સે પીછે વાલોં કે લિયે ઈબ્રત બનાયા

وَمَا خَلْفَهَا وَ مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٦٦﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى

ઔર મુત્તકિયોં કે લિયે નસીહત બનાયા. ઔર જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા

لِقَوْمِهٖٓ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوْا بَقَرَةً ؕ قَالُوْٓا

અપની કૌમ સે અલ્લાહ તુમ્હેં હુકમ દેતે હૈં કે તુમ કોઈ ગાય ઝબહ કરો, તો ઉન્હોં ને કહા કે કયા આપ

اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ؕ قَالَ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ

હમ સે મઝાક કરતે હૈં? મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા અલ્લાહ કી પનાહ ઈસ સે કે મૈં જાહિલોં મેં સે હો જાઉ.

مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿۶۷﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ؕ قَالَ

યહૂદિયોં ને કહા કે આપ હમારે લિયે અપને રબ સે દુઆ કીજિયે કે વો હમારે લિયે સાફ બયાન કરે કે વો ગાય ક્યા હૈ. મૂસા

اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَّلَا بِكْرٌ ؕ عَوَانٌۢ

(અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે અલ્લાહ ફરમાતે હૈં કે વો ગાય ઐસી હૈ જો ન બહોત બૂળ્હી હો ઔર ન બિલ્કુલ જવાન હો,

بَيْنَ ذٰلِكَ ؕ فَافْعَلُوْا مَا تُؤْمَرُوْنَ ﴿۶۸﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا

ઉસ કે દરમિયાન મેં અધેડ ઉમ્ર વાલી હો. ઔર તુમ કર ગુઝરો જિસ કા તુમ્હેં હુકમ દિયા જા રહા હૈ. ઉન્હોં ને કહા

رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا لَوْنُهَا ؕ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا

કે આપ હમારે લિયે અપને રબ સે દુઆ કીજિયે કે વો હમારે લિયે સાફ બયાન કરે કે ઉસ કા રંગ કૈસા હો. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ)

بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ ۙ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النّٰظِرِيْنَ ﴿۶۹﴾ قَالُوا

ને ફરમાયા કે અલ્લાહ ફરમાતે હૈં વો ગાય પીલી હો, ઉસ કા રંગ ખુલા હુવા હો, જો દેખને વાલોં કો મસરૂર કરતી હો. તો ઉન્હોં ને

ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ۙ اِنَّ الْبَقَرَ تَشٰبَهَ عَلَيْنَا ؕ

કહા કે આપ હમારે લિયે અપને રબ સે દુઆ કીજિયે કે વો હમારે લિયે બયાન કરે કે વો ગાય ક્યા હૈ. ઈસ લિયે કે ગાય હમ પર

وَاِنَّآ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُوْنَ ﴿۷۰﴾ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا

મુશ્તબેહ હો ગઈ. ઔર યકીનન અગર અલ્લાહ ને ચાહા હમ રાહ પા લેંગે. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે અલ્લાહ

بَقَرَةٌ لَّا ذَلُوْلٌ تُثِيْرُ الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ ۚ

ફરમાતે હૈં કે વો ગાય ઐસી હો જો ખેતી કે લિયે જોતી ન ગઈ હો જો ઝમીન કો ફાડે, ઔર ન ખેતી કો સૈરાબ કરતી હો.

مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيْهَا ؕ قَالُوا الْـٰٔنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ ؕ

ઔર સહીહ સાલિમ હો, ઉસ મેં કોઈ ધબ્બા ન હો. ઉન્હોં ને કહા અબ આપ હક બાત લે આએ.

فَذَبَحُوْهَا وَمَا كَادُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿۷۱﴾ وَاِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا

ફિર ઉન્હોં ને ઉસ કો ઝબહ કિયા ઔર વો ઉસ કે કરીબ ભી નહીં થે. ઔર જબ તુમ ને એક શખ્સ કો કત્લ કિયા,

فَادّٰرَءْتُمْ فِيْهَا ؕ وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿۷۲﴾

ફિર તુમ ને ઉસ કે બારે મેં જઘડા કિયા. ઔર અલ્લાહ નિકાલને વાલા થા ઉસ કો જો તુમ છુપા રહે થે.

فَقُلْنَا اضْرِبُوْهُ بِبَعْضِهَا ؕ كَذٰلِكَ يُحْيِ اللّٰهُ الْمَوْتٰى ۙ

ફિર હમ ને કહા કે તુમ ગાય કે કિસી ટુકડે કો મકતૂલ પર મારો. ઈસી તરહ અલ્લાહ મુરદોં કો ભી ઝિન્દા કરેંગે.

وَ يُرِيۡكُمۡ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُوۡنَ ۝ ثُمَّ قَسَتۡ
ઔર અલ્લાહ તુમ્હેં અપની આયતેં દિખાતે હૈં તાકે તુમ અકલ વાલે બન જાઓ. ફિર તુમ્હારે દિલ

قُلُوۡبُكُمۡ مِّنۡۢ بَعۡدِ ذٰلِكَ فَهِىَ كَالۡحِجَارَةِ اَوۡ اَشَدُّ
ઉસ કે બાદ સખ્ત હો ગએ, ફિર વો પથ્થર કી તરહ હો ગએ યા ઉસ સે ભી ઝયાદા સખ્ત.

قَسۡوَةً ؕ وَاِنَّ مِنَ الۡحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنۡهُ الۡاَنۡهٰرُ ؕ
ઔર યકીનન પથ્થરોં મેં સે તો કુછ ઐસે હોતે હૈં કે અલબત્તા ઉન સે નેહરેં ફૂટતી હૈં.

وَاِنَّ مِنۡهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخۡرُجُ مِنۡهُ الۡمَآءُ ؕ وَاِنَّ مِنۡهَا
ઔર ઉન મેં સે કુછ ફટ જાતે હૈં જિન સે પાની નિકલતા હૈ. ઔર ઉન મેં સે કુછ

لَمَا يَهۡبِطُ مِنۡ خَشۡيَةِ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
અલ્લાહ કે ખૌફ સે ગિર પડતે હૈં. ઔર અલ્લાહ બેખબર નહીં હૈ ઉન કામોં સે

عَمَّا تَعۡمَلُوۡنَ ۝ اَفَتَطۡمَعُوۡنَ اَنۡ يُّؤۡمِنُوۡا لَكُمۡ وَ قَدۡ كَانَ
જો તુમ કરતે હો. કયા ફિર તુમ ઈસ કી ઉમ્મીદ રખતે હો કે યે (યહૂદી) તુમ્હારે કેહને સે ઈમાન લે આએંગે,

فَرِيۡقٌ مِّنۡهُمۡ يَسۡمَعُوۡنَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُوۡنَهٗ
હાલાંકે ઉન મેં સે એક જમાઅત અલ્લાહ કે કલામ કો સુનતી હૈ, ફિર ઉસ મેં તહરીફ કરતી હૈ

مِنۡۢ بَعۡدِ مَا عَقَلُوۡهُ وَهُمۡ يَعۡلَمُوۡنَ ۝ وَاِذَا لَقُوا الَّذِيۡنَ
ઉસ કે બાદ કે વો ઉસ કો સમજતી હૈ, હાલાંકે વો ઈલ્મ ભી રખતી હૈ. ઔર જબ વો ઈમાન વાલોં સે મિલતે હૈં

اٰمَنُوۡا قَالُوۡٓا اٰمَنَّا ۚۖ وَاِذَا خَلَا بَعۡضُهُمۡ اِلٰى بَعۡضٍ قَالُوۡٓا
તો કેહતે હૈં કે 'હમ મોમિન હૈં'. ઔર જબ ઉન મેં સે એક દૂસરે કે સાથ તન્હાઈ મેં હોતે હૈં તો કેહતે

اَتُحَدِّثُوۡنَهُمۡ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيۡكُمۡ لِيُحَآجُّوۡكُمۡ
હૈં કે કયા તુમ ઉન મુસલમાનોં સે બયાન કર દેતે હો વો જો અલ્લાહ ને તુમ પર ખોલા હૈ તાકે વો તુમ સે

بِهٖ عِنۡدَ رَبِّكُمۡ ؕ اَفَلَا تَعۡقِلُوۡنَ ۝ اَوَلَا يَعۡلَمُوۡنَ
ઉસ કે ઝરિયે હુજ્જતબાઝી કરેં તુમ્હારે રબ કે પાસ? કયા તુમ્હેં અકલ નહીં? કયા વો યે નહીં જાનતે કે

اَنَّ اللّٰهَ يَعۡلَمُ مَا يُسِرُّوۡنَ وَ مَا يُعۡلِنُوۡنَ ۝ وَ مِنۡهُمۡ
અલ્લાહ જાનતા હૈ ઉસ કો ભી જિસ કો વો છુપાતે હૈં ઔર જિસ કો વો ઝાહિર કરતે હૈં. ઔર ઉન મેં સે બાઝ

اُمِّيُّوۡنَ لَا يَعۡلَمُوۡنَ الۡكِتٰبَ اِلَّآ اَمَانِىَّ وَاِنۡ هُمۡ اِلَّا
અનપઢ હૈં જો કિતાબ કો નહીં જાનતે સિવાએ તમન્નાઓં કે. ઔર વો સિર્ફ ગુમાન

النصف

يَظُنُّوْنَ۝۷۸ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ يَكْتُبُوْنَ الْكِتٰبَ بِاَيْدِيْهِمْ
કરતે હૈં. ફિર હલાકત હે ઉન લોગોં કે લિયે જો કિતાબ કો અપને હાથોં સે લિખતે હૈં,

ثُمَّ يَقُوْلُوْنَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوْا بِهٖ ثَمَنًا
ફિર કેહતે હૈં કે યે અલ્લાહ કી તરફ સે હે તાકે ઉસ કે બદલે મેં થોડી સી કીમત

قَلِيْلًا ؕ فَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيْهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُمْ
લે લેં. ફિર હલાકત હે ઉન કે લિયે ઉસ સે જો ઉન કે હાથોં ને લિખા હે ઔર હલાકત હે ઉન કે લિયે

مِّمَّا يَكْسِبُوْنَ۝۷۹ وَ قَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّاۤ اَيَّامًا مَّعْدُوْدَةً ؕ
ઉસ માલ સે જો વો કમા રહે હૈં. ઔર ઉન્હોં ને કહા કે આગ હમેં હરગિઝ નહી છુએગી મગર ચંદ ગિને ચુને દિન.

قُلْ اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهٗۤ
આપ ફરમા દીજિયે ક્યા તુમ ને અલ્લાહ કે પાસ કોઈ અહદ લે રખા હે કે ફિર અલ્લાહ હરગિઝ અપને અહદ કે

اَمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ۝۸۰ بَلٰى مَنْ كَسَبَ
ખિલાફ નહી કરેગા યા તુમ અલ્લાહ પર કેહતે હો વો જો તુમ જાનતે નહી હો? ક્યૂં નહી! જો ભી બુરા કામ

سَيِّئَةً وَّ اَحَاطَتْ بِهٖ خَطِيْٓئَتُهٗ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ
કરેગા ઔર ઉસ કો ઉસ કી ખતાઓં ને ઘેર લિયા તો યહી લોગ દોઝખી હૈં.

هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ۝۸۱ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે. ઔર જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે

اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ۝۸۲ وَاِذْ اَخَذْنَا
તો યે લોગ જન્નતી હૈં, વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે. ઔર જબ કે હમ ને બની ઈસ્રાઈલ

ع ۹ ۱۱

مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ لَا تَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ ۟ وَ بِالْوَالِدَيْنِ
સે પુખ્તા અહદ લિયા કે તુમ ઈબાદત ન કરો મગર અલ્લાહ કી, ઔર વાલિદૈન કે સાથ

اِحْسَانًا وَّذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَقُوْلُوْا
હુસ્ને સુલૂક કરો, ઔર રિશ્તેદારોં કે સાથ ઔર યતીમોં ઔર મિસ્કીનોં કે સાથ, ઔર

لِلنَّاسِ حُسْنًا وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ؕ
લોગોં સે અચ્છી બાત કહો, ઔર નમાઝ કાઈમ કરો ઔર ઝકાત દો.

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُّعْرِضُوْنَ۝۸۳
ફિર તુમ ને રૂગરદાની કી મગર તુમ મેં સે થોડે લોગોં ને ઈસ હાલ મેં કે તુમ મુંહ ફેર રહે થે.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُوْنَ دِمَآءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُوْنَ
ઔર જબ કે હમ ને તુમ સે પુખ્તા અહદ લિયા કે તુમ આપસ મેં ખૂન મત બહાઓ ઔર એક દૂસરે કો
اَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ﴿٨٤﴾
અપને ઘરોં સે મત નિકાલો. ફિર તુમ ને ઈકરાર કિયા ઈસ હાલ મેં કે તુમ ગવાહી દેતે હો.
ثُمَّ اَنْتُمْ هٰۤؤُلَآءِ تَقْتُلُوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَ تُخْرِجُوْنَ فَرِيْقًا
ફિર તુમ વો લોગ હો કે તુમ એક દૂસરે કો કત્લ કરતે થે ઔર તુમ અપને મેં સે એક જમાઅત કો
مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارِهِمْ ز تَظٰهَرُوْنَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ
નિકાલતે થે ઉન કે ઘરોં સે. તુમ ઉન કે ખિલાફ ગુનાહ ઔર ઝુલ્મ મેં મદદ
وَالْعُدْوَانِ ط وَاِنْ يَّاْتُوْكُمْ اُسٰرٰى تُفٰدُوْهُمْ وَهُوَ
કરતે થે. ઔર અગર વો તુમ્હારે પાસ કૈદી બન કર આએં તો તુમ ઉન કા ફિદયા દેતે થે ઈસ હાલ મેં કે
مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ ط اَفَتُؤْمِنُوْنَ بِبَعْضِ الْكِتٰبِ
તુમ પર ઉન કા નિકાલના હરામ થા. કયા ફિર તુમ તૌરાત કે બાઝ હિસ્સે પર ઈમાન રખતે હો,
وَ تَكْفُرُوْنَ بِبَعْضٍ ج فَمَا جَزَآءُ مَنْ يَّفْعَلُ ذٰلِكَ
ઔર બાઝ કે સાથ કુફ્ર કરતે હો? ફિર ઉસ શખ્સ કી સઝા કયા હોગી જો તુમ મેં સે
مِنْكُمْ اِلَّا خِزْىٌ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ج وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
ઉસ કો કરે સિવાએ દુન્યવી ઝિન્દગી મેં રુસ્વાઈ કે? ઔર કયામત કે દિન
يُرَدُّوْنَ اِلٰٓى اَشَدِّ الْعَذَابِ ط وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
ઉન કો સખ્ત તરીન અઝાબ કી તરફ લૌટાયા જાએગા. ઔર અલ્લાહ બેખબર નહીં હૈ
عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٨٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ
ઉન કામોં સે જો તુમ કરતે હો. યહી લોગ હૈં જિન્હોં ને દુન્યવી ઝિન્દગી કો આખિરત
الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ز فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ
કે મુકાબલે મેં ખરીદા. ફિર ઉન કા અઝાબ હલ્કા નહીં કિયા જાએગા
وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ
ઔર ઉન કી નુસ્રત નહીં કી જાએગી. યકીનન હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો કિતાબ દી
وَ قَفَّيْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ بِالرُّسُلِ ز وَاٰتَيْنَا عِيْسَى ابْنَ
ઔર ઉન કે બાદ લગાતાર રસૂલ ભેજે. ઔર હમ ને ઈસા ઈબ્ને મરયમ (અલૈહિમસ્સલામ)

ع ١٠

مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَ اَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ؕ اَفَكُلَّمَا
કો રોશન મોઅજિઝાત દિયે, ઔર હમ ને ઉન કી તાઈદ કી રૂહુલ કુદુસ કે ઝરિયે. કયા ફિર જબ કભી

جَآءَكُمْ رَسُوْلٌۢ بِمَا لَا تَهْوٰۤى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ ۚ
તુમ્હારે પાસ કોઈ પૈગમ્બર આયા ઐસી ચીઝેં લે કર જિન કો તુમ્હારે નફસ ચાહતે નહી થે તો તુમ ને બડા બન્ના

فَفَرِيْقًا كَذَّبْتُمْ ؗ وَ فَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ ۝۸۷ وَ قَالُوْا
ચાહા. ફિર એક જમાઅત કો તુમ ને જુઠલાયા ઔર એક જમાઅત કો તુમ કત્લ કરતે થે. ઔર ઉન્હોં ને કહા કે

قُلُوْبُنَا غُلْفٌ ؕ بَلْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيْلًا
હમારે દિલ બન્દ હૈં. બલ્કે અલ્લાહ ને ઉન પર લાનત ફરમાઈ ઉન કે કુફ્ર કી વજહ સે. ફિર બહોત કમ

مَّا يُؤْمِنُوْنَ ۝۸۸ وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتٰبٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ
યે ઈમાન લાએંગે. ઔર જબ ઉન કે પાસ કિતાબ આઈ અલ્લાહ કી તરફ સે

مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ۙ وَكَانُوْا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُوْنَ
જો સચ્ચા બતલાને વાલી હૈ ઉસ કો જો ઉન કે પાસ હૈ, ઔર વો ઉસ સે પેહલે કાફિરોં કે ખિલાફ ફતહ

عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۚۖ فَلَمَّا جَآءَهُمْ مَّا عَرَفُوْا كَفَرُوْا بِهٖ ؗ
તલબ કરતે થે. ફિર જબ ઉન કે પાસ આ ગયા વો જિસ કો વો પેહચાનતે ભી થે, તો ઉન્હોં ને ઉસ કે સાથ

فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۝۸۹ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهٖۤ
કુફ્ર કિયા. ફિર અલ્લાહ કી લાનત હૈ કાફિરોં પર. બુરા હૈ જિસ કે બદલે મેં ઉન્હોં ને

اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَّكْفُرُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بَغْيًا اَنْ يُّنَزِّلَ
અપની જાનોં કો બેચા, યે કે વો કુફ્ર કરતે હૈં ઉસ કે સાથ જિસ કો અલ્લાહ ને ઉતારા હસદ કી વજહ સે, ઈસ

اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۚ فَبَآءُوْ
વજહ સે કે અલ્લાહ ઉતારતે હૈં અપના ફઝલ જિસ પર ચાહતે હૈં અપને બન્દોં મેં સે. ફિર વો

بِغَضَبٍ عَلٰى غَضَبٍ ؕ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۝۹۰
ગઝબ પર ગઝબ કો લે કર લૌટે. ઔર કાફિરોં કે લિયે રુસ્વા કરને વાલા અઝાબ હૈ.

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا نُؤْمِنُ
ઔર જબ ઉન સે કહા જાતા હૈ કે ઈમાન લાઓ ઉસ પર જો અલ્લાહ ને ઉતારા હૈ તો વો કેહતે હૈં કે હમ ઈમાન

بِمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُوْنَ بِمَا وَرَآءَهٗ ۚ وَهُوَ الْحَقُّ
લાએંગે ઉસ પર જો હમ પર ઉતારા ગયા હૈ, ઔર વો ઉસ કે અલાવા કે સાથ કુફ્ર કરતે હૈં. હાલાંકે વો હક હૈ,

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ؕ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُوْنَ اَنْۢبِيَآءَ اللّٰهِ

સચ્ચા બતલાને વાલા હૈ ઉસ કો જો ઉન કે પાસ હૈ. આપ ફરમા દીજિયે તુમ કયૂં કત્લ કરતે થે અલ્લાહ કે

مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۹۱﴾ وَلَقَدْ جَآءَكُمْ مُّوْسٰی

નબિયોં કો ઈસ સે પેહલે અગર તુમ મોમિન હો. ઔર યકીનન તુમ્હારે પાસ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ)

بِالْبَیِّنٰتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَ اَنْتُمْ

રોશન મોઅજિઝાત લે કર આએ, ફિર તુમ ને બછડે કો માબૂદ બનાયા ઉન કે બાદ ઈસ હાલ મેં કે તુમ

ظٰلِمُوْنَ ﴿۹۲﴾ وَ اِذْ اَخَذْنَا مِیْثَاقَكُمْ وَ رَفَعْنَا فَوْقَكُمُ

ઝુલ્મ કર રહે થે. ઔર જબ હમ ને તુમ સે પુખ્તા અહદ લિયા ઔર હમ ને તુમ્હારે ઉપર કોહે તૂર કો

الطُّوْرَ ؕ خُذُوْا مَآ اٰتَیْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّ اسْمَعُوْا ؕ قَالُوْا

ઉઠાયા. કહા કે મઝબૂતી સે પકડો ઉસ કો જો હમ ને તુમ્હેં દિયા ઔર ગૌર સે સુનો. ઉન્હોં ને કહા કે હમ ને સુના,

سَمِعْنَا وَ عَصَیْنَا ۗ وَ اُشْرِبُوْا فِیْ قُلُوْبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ؕ

લેકિન હમ નાફરમાની કરતે હૈં. ઔર ઉન કે દિલોં મેં બછડે કી મહબ્બત પિલા દી ગઈ ઉન કે કુફ્ર કી વજહ સે.

قُلْ بِئْسَمَا یَاْمُرُكُمْ بِهٖۤ اِیْمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۹۳﴾

આપ ફરમા દીજિયે બુરા હૈ વો જિસ કા તુમ્હારા ઈમાન તુમ્હેં હુકમ દે રહા હૈ અગર તુમ મોમિન હો.

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً

આપ ફરમા દીજિયે કે અગર સિર્ફ તુમ્હારે લિયે હે આખિરત વાલા ઘર અલ્લાહ કે પાસ

مِّنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿۹۴﴾

ઔર ઈન્સાનોં કો છોડ કર, તો મૌત કી તમન્ના કરો અગર તુમ સચ્ચે હો. ઔર વો હરગિઝ મૌત કી

وَلَنْ یَّتَمَنَّوْهُ اَبَدًاۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَیْدِیْهِمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌۢ

તમન્ના નહીં કરેંગે કભી ભી ઉન આમાલ કી વજહ સે જો ઉન કે હાથોં ને આગે ભેજે હૈં. ઔર અલ્લાહ

بِالظّٰلِمِیْنَ ﴿۹۵﴾ وَ لَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ

ઈન ઝાલિમોં કો ખૂબ જાનતે હૈં. ઔર ઝરૂર આપ ઉન્હેં તમામ ઈન્સાનોં સે ઝયાદા હરીસ પાએંગે

عَلٰی حَیٰوةٍ ۛۚ وَ مِنَ الَّذِیْنَ اَشْرَكُوْا ۛۚ یَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ یُعَمَّرُ

ઝિન્દા રેહને પર ઔર મુશરિકીન સે ભી. ઉન મેં સે એક એક શખ્સ તમન્ના કરતા હૈ કે કાશ ઉસે એક હઝાર સાલ

اَلْفَ سَنَةٍ ۚ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهٖ مِنَ الْعَذَابِ اَنْ

કી ઝિન્દગી દી જાએ, હાલાંકે એક હઝાર સાલ કી ઝિન્દગી દિયા જાના ઉસે અઝાબ સે બચાને વાલા

معانقة ۲ عند المتأخرين

يُّعَمَّرَ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ۝٩٦ قُلْ مَنْ كَانَ

નહીં હૈ. ઔર ઉન કે આમાલ કો અલ્લાહ દેખ રહા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે જો જિબ્રીલ

عَدُوًّا لِّجِبْرِيْلَ فَاِنَّهٗ نَزَّلَهٗ عَلٰى قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ

કા દુશ્મન હૈ તો યકીનન જિબ્રીલ ને ઈસ કુર્આન કો આપ કે કલ્બ પર ઉતારા હૈ અલ્લાહ કે હુકમ સે, જો

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَ هُدًى وَّ بُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ۝٩٧

સચ્ચા બતલાને વાલા હૈ ઉન કિતાબોં કો જો ઈસ સે પેહલે થી, ઔર હિદાયત ઔર બશારત હૈ ઈમાન વાલોં કે લિયે.

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّلّٰهِ وَ مَلٰٓئِكَتِهٖ وَ رُسُلِهٖ وَ جِبْرِيْلَ

જો અલ્લાહ કા ઔર ઉસ કે ફરિશ્તોં ઔર ઉસ કે પૈગમ્બરોં કા ઔર જિબ્રીલ

وَ مِيْكٰلَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِّلْكٰفِرِيْنَ ۝٩٨ وَلَقَدْ

ઔર મીકાઈલ કા દુશ્મન હૈ તો યકીનન અલ્લાહ ભી દુશ્મન હૈ કાફિરોં કા. યકીનન

اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ ۚ وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ

હમ ને આપ કી તરફ રોશન આયતેં ઉતારી. ઔર ઈન આયતોં કે સાથ કુફ્ર નહીં કિયા કરતે

اِلَّا الْفٰسِقُوْنَ ۝٩٩ اَوَكُلَّمَا عٰهَدُوْا عَهْدًا نَّبَذَهٗ فَرِيْقٌ

મગર નાફરમાન લોગ. ક્યા ફિર જબ કભી ઉન્હોં ને કોઈ અહદ કિયા તો ઉન મેં સે એક જમાઅત ને ઉસ કો

مِّنْهُمْ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝١٠٠ وَلَمَّا جَآءَهُمْ

ફેંક (નહીં) દિયા? બલ્કે ઉન મેં સે અકસર ઈમાન હી નહીં લાતે. ઔર જબ ઉન કે પાસ રસૂલ

رَسُوْلٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ

આયા અલ્લાહ કી તરફ સે જો સચ્ચા બતલાને વાલા હૈ ઉસ કો જો ઉન કે પાસ હૈ, તો

فَرِيْقٌ مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ ۙ كِتٰبَ اللّٰهِ وَرَآءَ

એહલે કિતાબ કી એક જમાઅત ને ફેંક દિયા અલ્લાહ કી કિતાબ કો અપની પીઠ

ظُهُوْرِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝١٠١ وَ اتَّبَعُوْا مَا تَتْلُوا

પીછે ગોયા કે વો જાનતે હી નહીં. ઔર વો પીછે પડે ઉન ચીઝોં કે જિન કી શયાતીન

الشَّيٰطِيْنُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ ۚ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ

તિલાવત કરતે થે સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) કે દૌરે હુકૂમત મેં. ઔર સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) ને કુફ્ર

وَلٰكِنَّ الشَّيٰطِيْنَ كَفَرُوْا يُعَلِّمُوْنَ النَّاسَ السِّحْرَ ۗ وَمَآ

નહીં કિયા લેકિન શયાતીન કુફ્ર કરતે થે કે વો ઈન્સાનોં કો જાદૂ સિખાતે થે. ઔર વો ચીઝ

اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوْتَ وَ مَارُوْتَ ؕ
સિખાતે થે જો દો ફરિશ્તોં પર ઉતારી ગઈ બાબિલ મેં, હારૂત ઔર મારૂત પર.

وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُوْلَاۤ اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ
ઔર વો કિસી કો સિખલાતે નહીં થે જબ તક કે યે નહીં કેહતે થે કે હમ તો સિર્ફ આઝમાઈશ હૈં,

فَلَا تَكْفُرْ ؕ فَيَتَعَلَّمُوْنَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُوْنَ بِهٖ بَيْنَ
ઈસ લિયે તૂ કાફિર મત બન. ફિર ભી વો ઉન દોનોં ફરિશ્તોં સે સીખતે થે વો જાદૂ જિસ કે ઝરિયે વો જુદાઈ

الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ ؕ وَمَا هُمْ بِضَآرِّيْنَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ
ડાલતે થે શૌહર ઔર બીવી કે દરમિયાન. ઔર વો ઉસ કે ઝરિયે કિસી કો ઝરર નહીં પહોંચા સકતે મગર

اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَ يَتَعَلَّمُوْنَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ؕ
અલ્લાહ કે હુકમ સે. ઔર વો સીખતે થે વો જાદૂ જો ઉન કો નુકસાન દેતા થા ઔર ઉન કો નફા નહીં દેતા થા.

وَلَقَدْ عَلِمُوْا لَمَنِ اشْتَرٰىهُ مَا لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ
ઔર યકીનન ઉન્હેં માલૂમ હૈ કે અલબત્તા વો આદમી જિસ ને ઉસ કો ખરીદા ઉસ કે લિયે આખિરત મેં

مِنْ خَلَاقٍ ؔ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖۤ اَنْفُسَهُمْ ؕ لَوْ كَانُوْا
કોઈ હિસ્સા નહીં. ઔર અલબત્તા બુરા હૈ જિસ કે બદલે મેં ઉન્હોં ને અપની જાનોં કો બેચા. કાશ કે વો

يَعْلَمُوْنَ ۝١٠٢ وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا وَ اتَّقَوْا لَمَثُوْبَةٌ
જાનતે. ઔર અગર વો ઈમાન લાતે ઔર મુત્તકી બનતે તો અલ્લાહ કે પાસ સે

مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ ؕ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝١٠٣ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ
જો સવાબ હૈ વો બેહતર હોતા. કાશ કે વો જાનતે. એ ઈમાન વાલો!

اٰمَنُوْا لَا تَقُوْلُوْا رَاعِنَا وَقُوْلُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوْا ؕ
તુમ રાઈના (رَاعِنَا) મત કહો, બલ્કે ઉન્ઝુરના (اُنْظُرْنَا) કહો, ઔર ગૌર સે સુનો.

وَ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝١٠٤ مَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ
ઔર કાફિરોં કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ. એહલે કિતાબ મેં સે

كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَلَا الْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يُّنَزَّلَ
જો કાફિર હૈં વો, ઔર મુશરિકીન યે નહીં ચાહતે કે તુમ પર

عَلَيْكُمْ مِّنْ خَيْرٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ
કોઈ ખૈર ઉતારી જાએ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે. ઔર અલ્લાહ અપની રહમત કે સાથ ખાસ કરતા હૈ

مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۝١٠٥ مَا نَنْسَخْ
જિસે ચાહતા હૈ. ઔર અલ્લાહ બડે ફઝલ વાલા હૈ. હમ જો આયત મન્સૂખ

مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَآ اَوْ مِثْلِهَا ؕ
કરતે યા હમ ઉસ કો ભુલા દેતે હૈં તો હમ ઉસ સે બેહતર યા ઉસી જૈસી લે આતે હૈં.

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِيْرٌ ۝١٠٦ اَلَمْ تَعْلَمْ
કયા આપ કો માલૂમ નહીં કે અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ. કયા આપ કો માલૂમ નહીં કે

اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَمَا لَكُمْ
અલ્લાહ કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત હૈ. ઔર તુમ્હારે લિયે

مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِیٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۝١٠٧ اَمْ تُرِيْدُوْنَ
અલ્લાહ કે અલાવા કોઈ મદદગાર ઔર હિમાયતી નહીં. કયા તુમ યે ચાહતે હો કે

اَنْ تَسْـَٔلُوْا رَسُوْلَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوْسٰى مِنْ قَبْلُ ؕ وَمَنْ
તુમ અપને રસૂલ સે સવાલ કરો જિસ તરહ સે મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) સે ઈસ સે પેહલે સવાલ કિયા ગયા. ઔર

يَّتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ۝١٠٨
જો કુફ્ર કો ઈમાન કે બદલે મેં લેગા તો યકીનન વો સીધે રાસ્તે સે ભટક ગયા.

وَدَّ كَثِيْرٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يَرُدُّوْنَكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ
એહલે કિતાબ મેં સે બહોત સે ચાહતે હૈં કે કાશ કે વો તુમ્હેં તુમ્હારે ઈમાન લાને કે

اِيْمَانِكُمْ كُفَّارًا ۚۖ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ
બાદ કાફિર બના દેં અપની તરફ કે હસદ સે ઈસ કે બાદ કે ઉન કે લિયે

مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَاعْفُوْا وَاصْفَحُوْا حَتّٰى يَاْتِیَ اللّٰهُ
હક વાઝેહ હો ગયા. ઈસ લિયે તુમ મુઆફ કરો ઔર દરગુઝર કરો યહાં તક કે અલ્લાહ અપના હુકમ

بِاَمْرِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِيْرٌ ۝١٠٩ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ
લે આએ. યકીનન અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ. ઔર નમાઝ કાઈમ કરો

الثلٰثة

وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ؕ وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ
ઔર ઝકાત દો. ઔર જો ભલાઈ તુમ અપની જાનોં કે લિયે આગે ભેજોગે તો ઉસે

عِنْدَ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝١١٠ وَ قَالُوْا
અલ્લાહ કે પાસ પાઓગે. યકીનન અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ દેખ રહે હૈં. ઔર યે કેહતે હૈં કે

لَنْ يَّدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى ؕ
હરગિઝ જન્નત મેં દાખિલ નહીં હોંગે મગર વહી જો યહૂદી હૈં યા નસરાની હૈં.

تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْ ؕ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
યે ઉન કી જૂઠી તમન્નાએં હૈં. આપ ફરમા દીજિયે તુમ અપની દલીલ લાઓ અગર તુમ સચ્ચે હો.

صٰدِقِيْنَ ﴿۱۱۱﴾ بَلٰى ق مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ
ક્યૂં નહીં. જિસ ને અપના ચેહરા અલ્લાહ કે તાબેઅ કિયા ઈસ હાલ મેં કે

مُحْسِنٌ فَلَهٗٓ اَجْرُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ص وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
વો નેકી કરને વાલા હે, તો ઉસ કે લિયે અપને રબ કે પાસ ઉસ કા અજર હે. ઔર ઉન પર ન ખૌફ હોગા

وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۱۱۲﴾ وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ لَيْسَتِ النَّصٰرٰى
ઔર ન વો ગમગીન હોંગે. ઔર યહૂદ ને કહા કે નસારા કિસી ચીઝ

عَلٰى شَيْءٍ ص وَّقَالَتِ النَّصٰرٰى لَيْسَتِ الْيَهُوْدُ عَلٰى شَيْءٍ ۙ
પર નહીં. ઔર નસારા ને કહા કે યહૂદ કિસી ચીઝ પર નહીં.

وَّهُمْ يَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ؕ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ
હાલાંકે વો કિતાબ કી તિલાવત કરતે હૈં. ઈસી તરહ ઉન્હી જૈસા કૌલ ઉન્હોં ને ભી કહા જો કુછ

مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
જાનતે નહીં. ફિર અલ્લાહ ઉન કે દરમિયાન કયામત કે દિન ફૈસલા કરેગા

فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿۱۱۳﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسٰجِدَ
ઉસ મેં જિસ મેં વો ઈખ્તિલાફ કર રહે હૈં. ઔર ઉસ સે ઝયાદા ઝાલિમ કૌન હોગા જો અલ્લાહ કી મસ્જિદોં સે

اللّٰهِ اَنْ يُّذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ وَسَعٰى فِيْ خَرَابِهَا ؕ اُولٰٓئِكَ
રોકે, (ઈસ સે રોકે) કે ઉન મેં અલ્લાહ કા નામ લિયા જાએ ઔર ઉન કો વૈરાન કરને કી કોશિશ કરે. યે લોગ

مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَّدْخُلُوْهَآ اِلَّا خَآئِفِيْنَ ؕ۬ لَهُمْ
હૈં કે ઉન કે લાઈક નહીં હે કે વો ઉન મેં દાખિલ હોં મગર ડરતે ડરતે. ઉન કે લિયે

فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۱۴﴾
દુન્યા મેં રુસ્વાઈ હોગી ઔર ઉન કે લિયે આખિરત મેં ભારી અઝાબ હોગા.

وَ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ق فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ
ઔર અલ્લાહ કી મિલ્ક હે મશરિક ભી ઔર મગરિબ ભી. તો જિધર તુમ મુંહ ફેરોગે તો ઉધર અલ્લાહ

اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۱۵﴾ وَ قَالُوا اتَّخَذَ
કા ચેહરા હૈ. યકીનન અલ્લાહ વુસ્અત વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં. ઔર ઉન્હોં ને કહા કે અલ્લાહ

اللّٰهُ وَلَدًا ۙ سُبْحٰنَهٗ ؕ بَلْ لَّهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
ઔલાદ રખતા હૈ. અલ્લાહ ઔલાદ સે પાક હૈ, બલ્કે અલ્લાહ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં

وَ الْاَرْضِ ؕ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿۱۱۶﴾ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ
ઔર ઝમીન મેં હૈં. સબ ઉસ કે સામને આજિઝી કરને વાલે હૈં. વો આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો બગૈર નમૂને

وَ الْاَرْضِ ؕ وَ اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ
કે પૈદા કરને વાલા હૈ. ઔર જબ વો કિસી ચીઝ કા ફૈસલા કરતા હૈ તો ઉસ સે કેહતા હૈ કે હો જા, તો વો હો

فَيَكُوْنُ ﴿۱۱۷﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا
જાતી હૈ. ઔર ઉન લોગોં ને કહા જો જાનતે નહીં કે અલ્લાહ હમ સે કલામ ક્યૂં નહીં કરતા યા હમારે પાસ

اللّٰهُ اَوْ تَاْتِيْنَآ اٰيَةٌ ؕ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ
કોઈ મોઅજિઝા ક્યૂં નહીં આતા? ઈસ તરહ ઉન હી જૈસા કૌલ ઉન લોગોં ને ભી કહા જો ઉન સે

مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ؕ تَشَابَهَتْ قُلُوْبُهُمْ ؕ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ
પેહલે થે. ઉન કે દિલ એક દૂસરે કે મુશાબેહ હૈં. યકીનન હમ ને આયાત કો સાફ સાફ બયાન કિયા

لِقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿۱۱۸﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا
ઐસી કૌમ કે લિયે જો યકીન રખતી હૈ. યકીનન હમ ને આપ કો હક દે કર ભેજા બશારત દેને વાલા

وَّ نَذِيْرًا ۙ وَّلَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ﴿۱۱۹﴾
ઔર ડરાને વાલા બના કર કે. ઔર આપ સે દોઝખિયોં કે મુતઅલ્લિક સવાલ નહીં કિયા જાએગા.

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُوْدُ وَلَا النَّصٰرٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ
ઔર યહૂદ વ નસારા હરગિઝ આપ સે રાઝી નહીં હોંગે યહાં તક કે આપ ઉન કે મઝહબ કી

مِلَّتَهُمْ ؕ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ؕ
પૈરવી કર લેં. આપ ફરમા દીજિયે કે યકીનન અલ્લાહ કી હિદાયત વહી હિદાયત હૈ.

وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِيْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ
ઔર અગર આપ ઉન કી ખ્વાહિશાત કે પીછે ચલેંગે ઈસ કે બાદ કે આપ કે પાસ ઈલ્મ આ ગયા

مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿۱۲۰﴾ اَلَّذِيْنَ
તો આપ કે લિયે અલ્લાહ સે કોઈ (બચાને વાલા) મદદગાર ઔર હિમાયતી નહીં હોગા. વો લોગ જિન કો

وقف منزل

اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَتْلُوْنَهٗ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ

હમ ને કિતાબ દી વો ઉસ કી તિલાવત કરતે હૈં જૈસા કે ઉસ કી તિલાવત કા હક હૈ. યે

يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ؕ وَ مَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ

ઉસ પર ઈમાન રખતે હૈં. ઔર જો ઉસ કા ઈન્કાર કરેગા તો વહી

ع

الْخٰسِرُوْنَ ۝۱۲۱ يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ

ખસારા ઉઠાને વાલે હૈં. એ બની ઈસ્રાઈલ! તુમ યાદ કરો મેરી ઉસ નેઅમત કો જિસ કા

اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۝۱۲۲

મૈં ને તુમ પર ઈન્આમ કિયા, ઔર યે કે મૈં ને તુમ્હેં તમામ જહાનોં (જહાન વાલોં) પર ફઝીલત દી.

وَاتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَيْـًٔا

ઔર ડરો ઉસ દિન સે જિસ દિન કોઈ શખ્સ કિસી શખ્સ કે કુછ ભી કામ નહીં આએગા ઔર

وَّلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا هُمْ

કિસી કી તરફ સે ફિદયા કબૂલ નહીં કિયા જાએગા ઔર ઉસ કો સિફારિશ નફા નહીં દેગી ઔર ઉન કી નુસ્રત

يُنْصَرُوْنَ ۝۱۲۳ وَاِذِ ابْتَلٰٓى اِبْرٰهٖمَ رَبُّهٗ بِكَلِمٰتٍ

નહી કી જાએગી. ઔર જબ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કા ઈમ્તિહાન લિયા ઉન કે રબ ને ચંદ કલિમાત કે ઝરિયે, તો ઈબ્રાહીમ

فَاَتَمَّهُنَّ ؕ قَالَ اِنِّيْ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا ؕ قَالَ

(અલૈહિસ્સલામ) ને ઉન કો પૂરે તૌર પર અદા કિયા. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે મૈં તુમ્હેં ઈન્સાનોં કા પેશવા બનાને વાલા હું.

وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ ؕ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظّٰلِمِيْنَ ۝۱۲۴ وَاِذْ جَعَلْنَا

ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા કે ઔર મેરી ઔલાદ મે સે ભી. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે મેરા અહદ ઝાલિમોં કો નહી પહોંચેગા.

الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاَمْنًا ؕ وَاتَّخِذُوْا

ઔર જબ કે હમ ને બૈતુલ્લાહ કો બનાયા ઈન્સાનોં કે બારબાર આને કી જગા ઔર અમન કી જગા. ઔર (હમ ને હુકમ દિયા કે)

مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مُصَلًّى ؕ وَعَهِدْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ

તુમ મકામે ઈબ્રાહીમ કો નમાઝ પઢને કી જગા બનાઓ. ઔર હમ ને ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ઔર

وَ اِسْمٰعِيْلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّآئِفِيْنَ وَ الْعٰكِفِيْنَ

ઈસ્માઈલ (અલૈહિસ્સલામ) કો તાકીદી હુકમ દિયા કે તવાફ કરને વાલોં ઔર ઐતેકાફ કરને વાલોં ઔર રુકૂઅ સજદા

وَ الرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ۝۱۲۵ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ

કરને વાલોં કે લિયે મેરે ઘર કો પાક કરો. ઔર જબ કે ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા એ મેરે રબ!

هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّ ارْزُقْ اَهْلَهٗ مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنْ
ઈસ કો અમન વાલા શેહર બનાઈયે ઔર યહાં વાલોં કો ફલોં કી રોઝી દીજિયે, ઉન કો

اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَ الْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
જો ઉન મેં સે ઈમાન રખતે હોં અલ્લાહ પર ઔર આખિરી દિન પર. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે ઔર જો કુફ્ર કરેગા

فَاُمَتِّعُهٗ قَلِيْلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهٗۤ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ ؕ
તો મૈં ઉસે થોડા નફા પહોંચાઉંગા, ફિર ઉસ કો ખીંચ કર આગ કે અઝાબ કી તરફ લે જાઉંગા.

وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝ وَ اِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ
ઔર વો બુરી જગા હૈ. ઔર જબ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) બૈતુલ્લાહ કી બુન્યાદોં કો ઉપર ઉઠા રહે થે ઔર ઈસ્માઈલ (અલૈહિસ્સલામ) ભી, તો

مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعِيْلُ ؕ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ؕ اِنَّكَ
(દુઆ કર રહે થે કે) એ હમારે રબ! તૂ હમારી તરફ સે કબૂલ ફરમા. યકીનન તૂ

اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ
સુન્ને વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ. એ હમારે રબ! તૂ હમેં અપની તાબેદારી કરને વાલા બના,

لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَاۤ اُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ ۖ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا
ઔર હમારી ઔલાદ મેં સે ભી અપની તાબેદાર ઉમ્મત બના. ઔર હમ કો હમારે હજ કે અહકામ સિખલા,

وَتُبْ عَلَيْنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ۝ رَبَّنَا وَابْعَثْ
ઔર હમારી તૌબા કબૂલ ફરમા. યકીનન તૂ તૌબા કબૂલ કરને વાલા, નિહાયત રહમ કરને વાલા હૈ. એ હમારે રબ!

فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِكَ وَ يُعَلِّمُهُمُ
ઔર તૂ ઉન મેં ઉન્હી મેં સે એક રસૂલ ભેજ જો ઉન પર તેરી આયતેં તિલાવત કરે, ઔર ઉન્હેં કિતાબ

الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيْهِمْ ؕ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ
વ હિકમત કી તાલીમ દે, ઔર ઉન કો પાક કરે. યકીનન તૂ ઝબરદસ્ત હૈ,

الْحَكِيْمُ ۝ وَمَنْ يَّرْغَبُ عَنْ مِّلَّةِ اِبْرٰهٖمَ
હિકમત વાલા હૈ. ઔર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કી મિલ્લત સે ઐરાઝ નહીં કરતા મગર વો જિસ ને

اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهٗ ؕ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنٰهُ فِى الدُّنْيَا ۚ
અપને આપ કો બેવકૂફ બનાયા. ઔર યકીનન હમ ને ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કો દુન્યા મેં મુન્તખબ કિયા થા.

وَاِنَّهٗ فِى الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ اِذْ قَالَ لَهٗ
ઔર યકીનન વો આખિરત મેં નેક લોગોં મેં સે હોગેં. જબ કે ઉન સે ઉન કે રબ ને ફરમાયા

رَبُّهٗٓ اَسْلِمْ ۙ قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٣١﴾ وَ وَصّٰى

કે તાબેદાર બન જાઓ. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા કે મૈં રબ્બુલ આલમીન કા તાબેદાર બન ગયા. ઔર ઉસી કી

بِهَآ اِبْرٰهٖمُ بَنِيْهِ وَ يَعْقُوْبُ ؕ يٰبَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى

ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને વસીય્યત કી અપને બેટોં કો ઔર યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ભી. (ફરમાયા) એ મેરે બેટો!

لَكُمُ الدِّيْنَ فَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٣٢﴾

યકીનન અલ્લાહ ને તુમ્હારે લિયે ઈસ દીન કો મુન્તખબ કર લિયા હૈ, અબ તુમ્હેં મૌત ન આએ મગર ઈસ હાલ મેં કે તુમ મુસલમાન હો.

اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوْبَ الْمَوْتُ ۙ اِذْ قَالَ

કયા તુમ મૌજૂદ થે જબ યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) કરીબુલ મૌત હુવે, જબ કે આપને અપને બેટોં સે ફરમાયા

لِبَنِيْهِ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْۢ بَعْدِيْ ؕ قَالُوْا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ

કે મેરે બાદ તુમ કિસ ચીઝ કી ઈબાદત કરોગે? તો ઉન્હોં ને કહા કે હમ ઈબાદત કરેંગે આપ કે માબૂદ કી

وَاِلٰهَ اٰبَآئِكَ اِبْرٰهٖمَ وَ اِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚۖ

ઔર આપ કે બાપ દાદા ઈબ્રાહીમ ઔર ઈસ્માઈલ ઔર ઈસ્હાક (અલૈહિમુસ્સલામ) કે માબૂદ કી, એક હી માબૂદ કી.

وَّ نَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا

ઔર હમ ઉસી કી તાબેદારી કરને વાલે હૈં. યે ઉમ્મત ગુઝર ગઈ. ઉસ કે લિયે વો હૈ

مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْئَلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا

જો ઉસ ને કમાયા ઔર તુમ્હારે લિયે વો હૈ જો તુમ ને કમાયા. ઔર તુમ સે સવાલ નહી કિયા જાએગા ઉન કામોં કે

يَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٤﴾ وَ قَالُوْا كُوْنُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى تَهْتَدُوْا ؕ

મુતઅલ્લિક જો વો કરતે થે. ઔર ઉન્હોં ને કહા કે તુમ યહૂદી યા નસરાની બન જાઓ, તો તુમ હિદાયતયાફ્તા કેહલાઓગે.

قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ حَنِيْفًا ؕ وَمَا كَانَ

આપ ફરમા દીજિયે બલ્કે ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કી મિલ્લત (કા ઈત્તેબાઅ કર લો) જો સિર્ફ એક અલ્લાહ કે હો કર રેહને

مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٣٥﴾ قُوْلُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا

વાલે થે ઔર મુશરિકીન મેં સે નહી થે. કહો કે હમ ઈમાન લાએ અલ્લાહ પર ઔર ઉન કિતાબોં પર જો હમારી તરફ ઉતારી

وَمَآ اُنْزِلَ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَ اِسْمٰعِيْلَ وَ اِسْحٰقَ وَ يَعْقُوْبَ

ગઈ ઔર ઉન કિતાબોં પર જો ઈબ્રાહીમ ઔર ઈસ્માઈલ ઔર ઈસ્હાક ઔર યઅકૂબ (અલૈહિમુસ્સલામ)ઔર

وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى وَ عِيْسٰى وَمَآ اُوْتِيَ

યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) કે બેટોં પર ઉતારી ગઈ ઔર ઉન કિતાબોં પર જો મૂસા ઔર ઈસા (અલૈહિમસ્સલામ) કો દી ગઈ

النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۖ

ઔર ઉન કિતાબોં પર જો દૂસરે અમ્બિયા કો દી ગઈ ઉન કે રબ કી તરફ સે. હમ ઉન મેં સે કિસી કે દરમિયાન તફરીક નહી કરતે.

وَ نَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿١٣٦﴾ فَاِنْ اٰمَنُوْا بِمِثْلِ مَآ اٰمَنْتُمْ بِهٖ

ઔર હમ અલ્લાહ કે તાબેદાર હૈં. ફિર અગર યે કુફ્ફાર ઈમાન લે આએ ઉસ કે માનિન્દ જૈસા તુમ સહાબા ઈમાન લાએ હો

فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِيْ شِقَاقٍ ۚ

તબ યે કુફ્ફાર હિદાયતયાફતા કેહલાએંગે. ઔર અગર વો ઐરાઝ કરેં તો વો સિર્ફ (આપ કી) મુખાલફત મેં હૈં.

فَسَيَكْفِيْكَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ

ફિર અનકરીબ અલ્લાહ તુમ્હારી તરફ સે ઉન કે લિયે કાફી હો જાએગા. ઔર વો સુનને વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ. (હમ ને)

اللّٰهِ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً ۫ وَّ نَحْنُ لَهٗ

અલ્લાહ કા રંગ (ઈખ્તિયાર કર લિયા હૈ). ઔર અલ્લાહ સે બેહતર કિસ કા રંગ હો સકતા હૈ? ઔર હમ ઉસી કી

عٰبِدُوْنَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ اَتُحَآجُّوْنَنَا فِي اللّٰهِ وَ هُوَ رَبُّنَا

ઈબાદત કરને વાલે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કયા તુમ હમ સે હુજ્જતબાઝી કરતે હો અલ્લાહ કે બારે મેં હાલાંકે વો હમારા

وَ رَبُّكُمْ ۚ وَلَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۚ وَ نَحْنُ لَهٗ

ઔર તુમ્હારા રબ હૈ. ઔર હમારે લિયે હમારે આમાલ હૈં ઔર તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે આમાલ હૈં. ઔર હમ ઉસી કે

مُخْلِصُوْنَ ﴿١٣٩﴾ اَمْ تَقُوْلُوْنَ اِنَّ اِبْرٰهٖمَ وَ اِسْمٰعِيْلَ

લિયે ઈખ્લાસ કરને વાલે હૈં. કયા તુમ યૂં કેહતે હો કે ઈબ્રાહીમ ઔર ઈસ્માઈલ ઔર ઈસ્હાક ઔર

وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَ الْاَسْبَاطَ كَانُوْا هُوْدًا

યઅકૂબ (અલૈહિમુસ્સલામ) ઔર યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) કે બેટે વો યહૂદી યા નસરાની થે? આપ ફરમા

اَوْ نَصٰرٰى ۭ قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ ۭ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ

દીજિયે કયા તુમ ઝયાદા જાનતે હો યા અલ્લાહ ઝયાદા જાનતે હૈં? ઔર ઉસ સે ઝયાદા ઝાલિમ કૌન હોગા

كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهٗ مِنَ اللّٰهِ ۭ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ

જો વો ગવાહી છુપાએ જો અલ્લાહ કી તરફ સે ઉસ કે પાસ હૈ. ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ સે બેખબર

عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ

નહીં હૈં. યે ઉમ્મત ગુઝર ચુકી. ઉસ કે લિયે વો અમલ હૈં જો ઉસ ને કમાએ ઔર તુમ્હારે લિયે

مَّا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤١﴾ ع

વો અમલ હૈં જો તુમ ને કમાએ. ઔર તુમ સે સવાલ નહી કિયા જાએગા ઉન આમાલ કે મુતઅલ્લિક જો વો કરતે થે.

سَيَقُوْلُ السُّفَهَآءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰىهُمْ
અનકરીબ બેવકૂફ લોગ કહેંગે કે કિસ ચીઝ ને ઈન કો ફેર દિયા

عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِیْ كَانُوْا عَلَیْهَا ؕ قُلْ لِّلّٰهِ الْمَشْرِقُ
ઉન કે ઉસ કિબ્લે સે જિસ પર વો થે. આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ હી કે લિયે મશરિક

وَ الْمَغْرِبُ ؕ یَهْدِیْ مَنْ یَّشَآءُ اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ ۝۱۴۲
ઔર મગરિબ હૈ. અલ્લાહ સીધે રાસ્તે કી તરફ હિદાયત દેતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં.

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً وَّسَطًا لِّتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ
ઔર ઈસી તરહ હમ ને તુમ્હેં દરમિયાની ઉમ્મત બનાયા તાકે તુમ ઈન્સાનોં પર

عَلَی النَّاسِ وَیَكُوْنَ الرَّسُوْلُ عَلَیْكُمْ شَهِیْدًا ؕ
ગવાહ રહો ઔર રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) તુમ પર ગવાહ રહેં.

وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِیْ كُنْتَ عَلَیْهَاۤ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ
ઔર હમ ને નહી બનાયા ઉસ કિબ્લે કો જિસ પર આપ થે મગર ઈસ લિયે તાકે હમ માલૂમ કરેં કે કૌન

یَّتَّبِعُ الرَّسُوْلَ مِمَّنْ یَّنْقَلِبُ عَلٰی عَقِبَیْهِ ؕ
રસૂલ કે પીછે ચલતા હૈ (ઔર કૌન) ઉન મેં સે અપની એડિયોં કે બલ પલટ જાતે હૈં.

وَاِنْ كَانَتْ لَكَبِیْرَةً اِلَّا عَلَی الَّذِیْنَ هَدَی اللّٰهُ ؕ وَمَا كَانَ
ઔર યકીનન યે કિબ્લા બડી ભારી ચીઝ થી મગર ઉન પર જિન કો અલ્લાહ ને હિદાયત દી. ઔર અલ્લાહ ઐસા

اللّٰهُ لِیُضِیْعَ اِیْمَانَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِیْمٌ ۝۱۴۳
નહી કે તુમ્હારી નમાઝ કો ઝાયેઅ કરે. યકીનન અલ્લાહ ઈન્સાનોં પર શફકત વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં.

قَدْ نَرٰی تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِی السَّمَآءِ ۚ فَلَنُوَلِّیَنَّكَ
યકીનન આપ કે ચેહરે કે બારબાર આસ્માન કી તરફ ઉઠને કો હમ દેખ રહે હૈં. ફિર હમ ઝરૂર આપ કો

قِبْلَةً تَرْضٰهَا ۪ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ
ફેર દેંગે ઉસ કિબ્લે કી તરફ જિસ કો આપ પસન્દ કરતે હૈં. ઈસ લિયે આપ અપના રુખ મસ્જિદે હરામ કી તરફ

وَ حَیْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهٗ ؕ
કર લિજિયે. ઔર જહાં ભી તુમ હો તો તુમ અપના રુખ મસ્જિદે હરામ કી તરફ ફેર લો.

وَاِنَّ الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ لَیَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
ઔર યકીનન વો લોગ જિન કો કિતાબ દી ગઈ વો યકીન રખતે હૈં કે યે હક હૈ ઉન કે રબ કી તરફ સે.

رَّبِّهِمْ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ اَتَيْتَ
ઔર અલ્લાહ બેખબર નહીં હૈ ઉન આમાલ સે જો વો કર રહે હૈં. ઔર અગર આપ લે આએં
الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ بِكُلِّ اٰيَةٍ مَّا تَبِعُوْا قِبْلَتَكَ ۚ
ઉન કે પાસ જિન કો કિતાબ દી ગઈ તમામ મોઅજિઝાત ભી, તબ ભી વો આપ કે કિબ્લે કા ઈત્તિબા નહીં કરેંગે.
وَمَآ اَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ وَ مَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ
ઔર ન આપ ઉન કે કિબ્લે કા ઈત્તિબા કરને વાલે હૈં. ઔર ન ઉન મેં સે એક દૂસરે કે કિબ્લે કા ઈત્તિબા
بَعْضٍ ؕ وَ لَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ
કરને વાલા હૈ. ઔર અગર આપ ઉન કી ખ્વાહિશાત કે પીછે ચલે ઈસ કે બાદ કે આપ કે
مِنَ الْعِلْمِ ۙ اِنَّكَ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٤٥﴾ اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ
પાસ ઈલ્મ આ ગયા તો યકીનન આપ કુસૂરવારોં મેં સે હો જાએંગે. વો લોગ જિન કો હમ ને કિતાબ
الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا يَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ؕ
દી વો આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કો પેહચાનતે હૈં જૈસા કે અપને બેટોં કો પેહચાનતે હૈં.
وَاِنَّ فَرِيْقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَ هُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤٦﴾
ઔર યકીનન ઉન મેં સે એક જમાઅત હક કો છુપાતી હૈ ઈસ હાલ મેં કે વો જાનતી ભી હૈ.
اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿١٤٧﴾
યે હક હૈ આપ કે રબ કી તરફ સે, ઈસ લિયે આપ શક કરને વાલોં મેં સે ન હોં.
وَ لِكُلٍّ وِّجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيْهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ؕ
ઔર હર એક કે લિયે એક જિહત હૈ જિસ કી તરફ વો મુંહ કરને વાલા હૈ, ઈસ લિયે તુમ ખૈર કે કામોં મેં સબકત કરો.
اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْا يَاْتِ بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
તુમ જહાં ભી હોગે, અલ્લાહ તુમ્હેં ઈકટ્ઠા લે આએગા. યકીનન અલ્લાહ હર ચીઝ પર
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٤٨﴾ وَ مِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ
કુદરત વાલે હૈં. ઔર જહાં સે ભી તુમ નિકલો તો મસ્જિદે હરામ કી
شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَ اِنَّهٗ لَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ ؕ
તરફ અપના રુખ કર લો. ઔર યકીનન યે હક હૈ આપ કે રબ કી તરફ સે.
وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٩﴾ وَ مِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
ઔર અલ્લાહ બેખબર નહીં હૈ ઉન કામોં સે જો તુમ કરતે હો. ઔર જહાં સે ભી આપ નિકલેં

وقف لازم

وقف منزل

ع ١٧

وقف النبي صلى الله عليه وآله وسلم

فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَ حَيْثُ مَا كُنْتُمْ
તો અપના રુખ મસ્જિદે હરામ કી તરફ ફેર લીજિયે. ઔર તુમ જહાં ભી હો
فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهٗ ۙ لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ
તો અપના રુખ મસ્જિદે હરામ કી તરફ કર લિયા કરો, તાકે ઉન લોગોં કે લિયે તુમ પર
عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ ۙ اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ ۗ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
કોઈ હુજ્જત બાકી ન રહે મગર વો લોગ જો ઉન મેં સે ઝાલિમ હૈં. તો આપ ઉન સે ન ડરેં,
وَ اخْشَوْنِيْ ۗ وَ لِاُتِمَّ نِعْمَتِيْ عَلَيْكُمْ وَ لَعَلَّكُمْ
બલ્કે મુજ સે ડરેં. ઔર ઈસ લિયે તાકે મૈં તુમ પર અપની નેઅમત પૂરી કર દૂં ઔર તાકે તુમ
تَهْتَدُوْنَ ﴿١٥٠﴾ كَمَآ اَرْسَلْنَا فِيْكُمْ رَسُوْلًا مِّنْكُمْ يَتْلُوْا
હિદાયતયાફતા બન જાઓ. જૈસા કે હમ ને તુમ મેં એક રસૂલ ભેજા તુમ હી મેં સે જો તુમ પર તિલાવત
عَلَيْكُمْ اٰيٰتِنَا وَ يُزَكِّيْكُمْ وَ يُعَلِّمُكُمُ الْكِتٰبَ
કરતે હૈં હમારી આયતેં ઔર તુમ્હારા તઝકિયા કરતે હૈં ઔર તુમ્હેં કિતાબ વ હિકમત કી તાલીમ
وَ الْحِكْمَةَ وَ يُعَلِّمُكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٥١﴾
દેતે હૈં ઔર તુમ્હેં સિખાતે હૈં વો જો તુમ જાનતે નહીં થે. ઈસ લિયે
فَاذْكُرُوْنِيْٓ اَذْكُرْكُمْ وَ اشْكُرُوْا لِيْ وَلَا تَكْفُرُوْنِ ﴿١٥٢﴾
તુમ મુજે યાદ કરો, મૈં તુમ્હેં યાદ કરૂંગા, ઔર તુમ મેરા શુક્ર અદા કરો ઔર તુમ મેરી નાશુકરી મત કરો.
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَ الصَّلٰوةِ ؕ
એ ઈમાન વાલો! તુમ મદદ તલબ કરો સબ્ર ઔર નમાઝ કે ઝરિયે. યકીનન અલ્લાહ
اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٥٣﴾ وَ لَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ يُّقْتَلُ
સબ્ર કરને વાલોં કે સાથ હૈં. ઔર તુમ ઉન લોગોં કે મુતઅલ્લિક જો અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં કત્લ
فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌ ؕ بَلْ اَحْيَآءٌ وَّلٰكِنْ لَّا تَشْعُرُوْنَ ﴿١٥٤﴾
કિયે જાએં, ઉન્હેં મુર્દે મત કહો. બલ્કે વો ઝિન્દા હૈં, લેકિન તુમ્હેં ઉસ કા એહસાસ નહીં.
وَ لَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَ الْجُوْعِ وَ نَقْصٍ
ઔર હમ ઝરૂર તુમ્હેં આઝમાએંગે કિસી કદર ખૌફ ઔર ભુખ ઔર માલોં ઔર
مِّنَ الْاَمْوَالِ وَ الْاَنْفُسِ وَ الثَّمَرٰتِ ؕ وَبَشِّرِ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٥٥﴾
જાનોં ઔર ફલોં કી કમી કે ઝરિયે. ઔર આપ બશારત સુના દીજિયે ઉન સબ્ર કરને વાલોં કો,

معانقة ٣ عند المتأخرين ١٠ ركوع ١٨

الَّذِيْنَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌ ۙ قَالُوْٓا اِنَّا لِلّٰهِ وَ اِنَّآ اِلَيْهِ
કે જબ ઉન્હેં મુસીબત પહોંચતી હૈ, તો કેહતે હૈં اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُوْنَ (હમ ભી અલ્લાહ કે મમ્લૂક
رٰجِعُوْنَ ﴿١٥٦﴾ اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوٰتٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ
હૈં ઔર હમ ઉસી કી તરફ લૌટ કર જાને વાલે હૈં). ઉન પર ઉન કે રબ કી તરફ સે રહમતેં હૈં
وَ رَحْمَةٌ ۗ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُوْنَ ﴿١٥٧﴾ اِنَّ الصَّفَا وَ الْمَرْوَةَ
ઔર ખુસૂસી રહમત હૈ. ઔર યહી લોગ હિદાયતયાફતા હૈં. યકીનન સફા ઔર મરવા
مِنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ اَوِ اعْتَمَرَ
અલ્લાહ કે (દીન કી) યાદગારોં મેં સે હૈં. ફિર જો શખ્સ બયતુલ્લાહ કા હજ કરે યા ઉમરા કરે તો ઉસ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ اَنْ يَّطَّوَّفَ بِهِمَا ۗ وَ مَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا ۙ
પર કોઈ ગુનાહ નહીં કે વો ઉન દોનોં કા તવાફ કરે. ઔર જો કિસી ભલાઈ કો ખુશી સે કરે તો યકીનન
فَاِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ عَلِيْمٌ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ
અલ્લાહ કદરદાન, જાનને વાલે હૈં. યકીનન જો લોગ છુપાતે હૈં ઉન વાઝેહ આયાત
مَآ اَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَ الْهُدٰى مِنْۢ بَعْدِ مَا بَيَّنّٰهُ
કો ઔર હિદાયત કો જિસ કો હમ ને ઉતારા ઉસ કે બાદ કે હમ ને ઉસ કો સાફ સાફ બયાન કિયા કિતાબ
لِلنَّاسِ فِى الْكِتٰبِ ۙ اُولٰٓئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَ يَلْعَنُهُمُ
મેં ઇન્સાનોં કે લિયે, તો ઉન પર અલ્લાહ કી લાનત હૈ ઔર ઉન પર લાનત કરને વાલે ભી લાનત
اللّٰعِنُوْنَ ﴿١٥٩﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَ اَصْلَحُوْا وَ بَيَّنُوْا
કરતે હૈં. મગર વો લોગ જિન્હોં ને તૌબા કી ઔર ઇસ્લાહ કી ઔર સાફ સાફ
فَاُولٰٓئِكَ اَتُوْبُ عَلَيْهِمْ ۚ وَ اَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١٦٠﴾
બયાન કિયા, ઉન કી તૌબા મૈં કબૂલ કરૂંગા. ઔર મૈં તૌબા કબૂલ કરને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હું.
اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ
યકીનન વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા ઔર વો મર ગએ ઇસ હાલ મેં કે વો કાફિર થે, તો ઉન પર
لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَ النَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٦١﴾ خٰلِدِيْنَ
અલ્લાહ કી લાનત ઔર ફરિશ્તોં ઔર તમામ ઇન્સાનોં કી લાનત હૈ. વો ઉસ મેં હમેશા
فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿١٦٢﴾
રહેંગે. ઉન સે અઝાબ હલ્કા નહીં કિયા જાએગા ઔર ઉન કો મોહલત નહીં દી જાએગી.

وَ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ

ઔર તુમ્હારા માબૂદ યકતા માબૂદ હે. ઉસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં. વો બડા મેહરબાન,

الرَّحِيْمُ ۝١٦٣ اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ

નિહાયત રહમ વાલા હે. યકીનન આસ્માનોં ઔર ઝમીન કે પૈદા કરને

وَ اخْتِلَافِ الَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ الْفُلْكِ الَّتِيْ تَجْرِيْ

ઔર રાત ઔર દિન કે આને જાને મેં ઔર ઉસ કશ્તી મેં જો ચલતી હે

فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ

સમન્દર મેં ઉન ચીઝોં કો લે કર જો ઇન્સાનોં કો નફ઼ા દેતી હૈં ઔર ઉસ પાની મેં જિસ કો અલ્લાહ ને

مِنَ السَّمَآءِ مِنْ مَّآءٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

આસ્માન સે ઉતારા, ફ઼િર ઉસ કે ઝરિયે ઝમીન કો ઉસ કે ખુશ્ક હો જાને કે બાદ ઝિન્દા કિયા,

وَبَثَّ فِيْهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ ۠ وَّ تَصْرِيْفِ الرِّيٰحِ

ઔર હર કિસ્મ કે જાનવર ઉસ મેં ફૈલા દિયે, ઔર હવાઓં કે ઉલટ ફેર મેં,

وَ السَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَآءِ وَ الْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ

ઔર ઉસ બાદલ મેં જો મુઅલ્લક હે આસ્માન ઔર ઝમીન કે દરમિયાન, અલબત્તા નિશાનિયાં હૈં

لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝١٦٤ وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَّتَّخِذُ

ઐસી કૌમ કે લિયે જો અકલ રખતી હે. ઔર કુછ લોગ વો હૈં જો અલ્લાહ કો છોડ કર કઈ માબૂદ

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُّحِبُّوْنَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ ؕ وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا

બનાતે હૈં, ઉન સે વો મહબ્બત કરતે હૈં અલ્લાહ કી મહબ્બત કી તરહ. ઔર જો ઈમાન વાલે હૈં

اَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ ؕ وَلَوْ يَرَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اِذْ يَرَوْنَ

વો અલ્લાહ સે ઝયાદા મહબ્બત રખને વાલે હૈં. ઔર કાશ કે યે ઝાલિમ સોચતે જબ વો અઝાબ

الْعَذَابَ ۙ اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ۙ وَّ اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ

દેખેંગે કે કુવ્વત સારી કી સારી અલ્લાહ હી કે લિયે હે. ઔર યે કે અલ્લાહ સખ્ત અઝાબ દેને

الْعَذَابِ ۝١٦٥ اِذْ تَبَرَّاَ الَّذِيْنَ اتُّبِعُوْا مِنَ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْا

વાલે હૈં. જબ બરાઅત કરેંગે વો લોગ જિન કા ઈત્તિબા કિયા ગયા ઉન સે જિન્હોં ને ઈત્તિબા કિયા

وَ رَاَوُا الْعَذَابَ وَ تَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ ۝١٦٦ وَقَالَ

ઔર વો અઝાબ દેખેંગે ઔર ઉન સે અસ્બાબ મુન્કતેઅ હો જાએંગે. ઔર વો લોગ કહેંગે

الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْا لَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ مِنْهُمْ

જો મુત્તબેઅ થે કે અગર હમારે લિયે (ઝમીન મેં) દોબારા લૌટ કર જાના હો, તો હમ ઉન સે બરાઅત કરેંગે

كَمَا تَبَرَّءُوْا مِنَّا ؕ كَذٰلِكَ يُرِيْهِمُ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ حَسَرٰتٍ

જૈસા કે ઉન્હોં ને હમ સે બરાઅત કી. ઈસ તરહ અલ્લાહ ઉન કે આમાલ ઉન પર હસરત બના કર

عَلَيْهِمْ ؕ وَمَا هُمْ بِخٰرِجِيْنَ مِنَ النَّارِ ۝١٦٧ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ

દિખાએંગે. ઔર વો દોઝખ સે નિકલને વાલે નહીં હૈં. એ ઈન્સાનો!

كُلُوْا مِمَّا فِي الْاَرْضِ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّ لَا تَتَّبِعُوْا

તુમ ખાઓ ઉન ચીઝોં મેં સે જો ઝમીન મેં હૈં હલાલ પાકીઝા કો. ઔર તુમ શયતાન

خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۝١٦٨

કે કદમ બ કદમ મત ચલો. યકીનન વો તુમ્હારા ખુલા દુશ્મન હૈ.

اِنَّمَا يَاْمُرُكُمْ بِالسُّوْٓءِ وَ الْفَحْشَآءِ وَ اَنْ تَقُوْلُوْا

વો તો સિર્ફ તુમ્હેં બુરાઈ ઔર બેહયાઈ કા હુકમ દેતા હૈ ઔર ઈસ કા કે તુમ અલ્લાહ પર

عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝١٦٩ وَ اِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا

કહો વો જો તુમ જાનતે નહીં હો. ઔર જબ ઉન સે કહા જાતા હૈ કે તુમ ઉસ કે પીછે ચલો

مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ مَآ اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ

જિસ કો અલ્લાહ ને ઉતારા તો વો કેહતે હૈં બલ્કે હમ તો ઉસ કે પીછે ચલેંગે જિસ પર હમ ને અપને

اٰبَآءَنَا ؕ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ شَيْئًا

બાપ દાદા કો પાયા. કયા અગરચે ઉન કે બાપ દાદા કુછ ભી અકલ નહીં રખતે થે

وَّ لَا يَهْتَدُوْنَ ۝١٧٠ وَ مَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا كَمَثَلِ الَّذِيْ

ઔર હિદાયતયાફતા નહીં થે? ઔર કાફિરોં કા હાલ ઉસ શખ્સ કે હાલ કી તરહ હૈ જો

يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَآءً وَّ نِدَآءً ؕ صُمٌّۢ

આવાઝ દેતા હૈ ઐસી ચીઝ કો જો સુન નહીં સકતી સિવાએ બુલાને ઔર પુકારને કે. વો બેહરે હૈં,

بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ۝١٧١ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ

ગૂંગે હૈં, અંધે હૈં, ફિર વો અકલ ભી નહીં રખતે. એ ઈમાન વાલો!

اٰمَنُوْا كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَ اشْكُرُوْا

તુમ ખાઓ ઉન ઉમદા ચીઝોં મેં સે જો હમ ને તુમ્હેં દી હૈં ઔર તુમ અલ્લાહ કે

لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿۱۷۲﴾ اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ

શુક્રગુઝાર રહો અગર તુમ ઉસી કી ઈબાદત કરતે હો. અલ્લાહ ને તો તુમ પર હરામ કિયા હૈ

الْمَيْتَةَ وَ الدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيْرِ وَمَآ اُهِلَّ بِهٖ لِغَيْرِ

મુર્દાર ઔર ખૂન ઔર ખિન્ઝીર કા ગોશ્ત ઔર વો જાનવર જિસ પર ગયરુલ્લાહ કા નામ લિયા ગયા હો. ફિર જો

اللّٰهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَلَآ اِثْمَ

શખ્સ મજબૂર હો જાએ ઈસ હાલ મેં કે વો લઝ્ઝત કો તલબ કરને વાલા ન હો ઔર જાન બચાને કી મિકદાર સે

عَلَيْهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۷۳﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ

ઝયાદા ખાને વાલા ન હો, તો ઉસ પર કોઈ ગુનાહ નહી હૈ. યકીનન અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં.

مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَ يَشْتَرُوْنَ بِهٖ ثَمَنًا

યકીનન જો લોગ છુપાતે હૈં ઉસ કિતાબ કો જો અલ્લાહ ને ઉતારી ઔર ઉસ કે બદલે મેં થોડી સી કીમત લેતે

قَلِيْلًا ۙ اُولٰٓئِكَ مَا يَاْكُلُوْنَ فِيْ بُطُوْنِهِمْ اِلَّا النَّارَ

હૈં, તો યે લોગ અપને પેટ મેં આગ કે સિવા નહીં ભર રહે હૈં.

وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ ۚۖ

ઔર અલ્લાહ ઉન સે કલામ નહીં કરેગા કયામત કે દિન ઔર ઉન કા તઝકિયા નહીં કરેગા.

وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۷۴﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ

ઔર ઉન કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હોગા. યહી લોગ હૈં જિન્હોં ને હિદાયત કે બદલે ઝલાલત

بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَآ اَصْبَرَهُمْ

ખરીદી ઔર મગફિરત કે બદલે અઝાબ ખરીદા. ફિર વો આગ પર કિતના સબ્ર

عَلَى النَّارِ ﴿۱۷۵﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ ۭ

કરને વાલે હૈં? યે ઈસ વજહ સે કે અલ્લાહ ને કિતાબ હક કે સાથ ઉતારી. ઔર યકીનન

وَاِنَّ الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِي الْكِتٰبِ لَفِيْ شِقَاقٍۭ بَعِيْدٍ ﴿۱۷۶﴾ ع

જો લોગ કિતાબ મેં ઈખ્તિલાફ કર રહે હૈં, અલબત્તા વો દૂર કી મુખાલફત (લમ્બે જઘડે) મેં હૈં.

لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ

નેકી સિર્ફ યે નહી હૈ કે તુમ અપના રુખ ફેર લો મશરિક કી તરફ

وَالْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ

ઔર મગરિબ કી તરફ, લેકિન નેક વો શખ્સ હૈ જો ઈમાન રખે અલ્લાહ પર ઔર આખિરી દિન

وَ الْمَلٰٓئِكَةِ وَ الْكِتٰبِ وَ النَّبِيّٖنَ ۚ وَاٰتَى الْمَالَ
ઔર ફરિશ્તોં ઔર કિતાબોં ઔર અમ્બિયા પર. ઔર માલ દે

عَلٰى حُبِّهٖ ذَوِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَ الْمَسٰكِيْنَ وَابْنَ
માલ કી મહબ્બત કે બાવજૂદ રિશ્તેદારોં કો ઔર યતીમોં ઔર મિસ્કીનોં

السَّبِيْلِ ۙ وَالسَّآئِلِيْنَ وَفِى الرِّقَابِ ۚ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ
ઔર મુસાફિરોં કો ઔર સવાલ કરને વાલોં કો ઔર ગર્દનોં કે છુડાને મેં, ઔર નમાઝ કાઈમ કરે

وَاٰتَى الزَّكٰوةَ ۚ وَالْمُوْفُوْنَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عٰهَدُوْا ۚ
ઔર ઝકાત દે, ઔર જો અપના અહદ પૂરા કરને વાલે હૈં જબ વો અહદ કરેં,

وَالصّٰبِرِيْنَ فِى الْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَ حِيْنَ الْبَاْسِ ؕ
ઔર જો સબ્ર કરને વાલે હૈં સખ્તી ઔર તકલીફ મેં ઔર લડાઈ કે વકત.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ﴿۱۷۷﴾
યહી લોગ સચ્ચે હૈં, ઔર યહી લોગ મુત્તકી હૈં.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ
એ ઈમાન વાલો! તુમ પર કિસાસ ફર્ઝ કિયા ગયા મકતૂલીન કે બારે મેં કે આઝાદ

فِى الْقَتْلٰى ؕ اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَ الْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَ الْاُنْثٰى
કત્લ કિયા જાએ આઝાદ કે બદલે ઔર ગુલામ કત્લ કિયા જાએ ગુલામ કે બદલે ઔર ઔરત કત્લ કી જાએ

بِالْاُنْثٰى ؕ فَمَنْ عُفِىَ لَهٗ مِنْ اَخِيْهِ شَىْءٌ فَاتِّبَاعٌۢ
ઔરત કે બદલે. ફિર જિસ શખ્સ કો ઉસ કે ભાઈ કી તરફ સે માફી હો જાએ, તો મઅકૂલ તરીકે પર

بِالْمَعْرُوْفِ وَاَدَآءٌ اِلَيْهِ بِاِحْسَانٍ ؕ ذٰلِكَ تَخْفِيْفٌ
મુતાલબા કરના હૈ ઔર ઉસ કી તરફ ભલાઈ કે સાથ અદા કર દેના હૈ. યે તુમ્હારે રબ કી તરફ સે

مِّنْ رَّبِّكُمْ وَ رَحْمَةٌ ؕ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ
આસાની હૈ ઔર રહમત હૈ. લેકિન ઉસ કે બાદ જો ઝયાદતી કરેગા

فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۷۸﴾ وَلَكُمْ فِى الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ
તો ઉસ કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ. ઔર તુમ્હારે લિયે એ અકલ વાલો! કિસાસ મેં

يّٰٓاُولِى الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۷۹﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا
ઝિન્દગી હૈ તાકે તુમ (કત્લ કરને સે) પરહેઝ કરો. તુમ પર ફર્ઝ કિયા ગયા જબ

حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرَا ۚۖ اِلْوَصِيَّةُ
તુમ મેં સે કિસી એક કી મૌત કા વકત કરીબ આ જાએ અગર ઉસ ને માલ છોડા હો, (તો ફર્ઝ કિયા ગયા)

لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ حَقًّا
વસીય્યત કરના વાલિદૈન ઔર રિશ્તેદારોં કે લિયે મઅકૂલ તરીકે પર. યે મુત્તકિયોં પર

عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ۝١٨٠ فَمَنْۢ بَدَّلَهٗ بَعْدَ مَا سَمِعَهٗ فَاِنَّمَآ
લાઝિમ હૈ. ફિર ઉસ કો જો બદલ દેગા ઉસ કો સુનને કે બાદ તો

اِثْمُهٗ عَلَى الَّذِيْنَ يُبَدِّلُوْنَهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝١٨١
ઉસ કા ગુનાહ સિર્ફ ઉન લોગોં પર હૈ જો ઉસ કો બદલેંગે. યકીનન અલ્લાહ સુન્ને વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં.

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوْصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ
ફિર જો વસીય્યત કરને વાલે કી તરફ સે ખૌફ કરે એક તરફ માઈલ હોને કા યા ગુનાહ કા, ફિર વો ઉન કે દરમિયાન

بَيْنَهُمْ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝١٨٢
સુલહ કરા દે તો ઉસ પર કોઈ ગુનાહ નહીં હૈ. યકીનન અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ
એ ઈમાન વાલો! તુમ પર રોઝે ફર્ઝ કિયે ગયે

كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۝١٨٣
જૈસા કે ઉન લોગોં પર ફર્ઝ કિયે ગએ જો તુમ સે પેહલે થે, તાકે તુમ મત્તકી બનો.

اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ ؕ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا
ચંદ ગિને ચુને દિનો કે (રોઝે ફર્ઝ કિયે ગએ). ફિર તુમ મેં સે જો બીમાર હો

اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ؕ وَ عَلَى الَّذِيْنَ
યા સફર પર હો તો દૂસરે દિનોં સે તઅદાદ કો પૂરા કરના હૈ. ઔર ઉન લોગોં પર જો રોઝે કી

يُطِيْقُوْنَهٗ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِيْنٍ ؕ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا
તાકત રખતે હૈં, એક મિસ્કીન કા ખાના ફિદયા દેના હૈ (યે હુકમ મન્સૂખ હૈ). ફિર જો ખુશી સે નેકી કરે

فَهُوَ خَيْرٌ لَّهٗ ؕ وَاَنْ تَصُوْمُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
તો વો ઉસ કે લિયે બેહતર હૈ. ઔર યે કે તુમ રોઝા રખો યે તુમ્હારે લિયે બેહતર હૈ અગર તુમ

تَعْلَمُوْنَ ۝١٨٤ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْاٰنُ
જાનતે હો. રમઝાન કા મહીના વો મહીના હૈ જિસ મેં કુર્આન ઉતારા ગયા, જો ઈન્સાનોં કે લિયે

هُدًى لِّلنَّاسِ وَ بَيِّنٰتٍ مِّنَ الْهُدٰى وَ الْفُرْقَانِ ۚ
હિદાયત હૈ ઔર હિદાયત કી સાફ સાફ આયાત ઔર હક ઔર બાતિલ કે દરમિયાન ફૈસલા કરને વાલી સાફ સાફ
فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ؕ وَمَنْ كَانَ
આયતેં હૈં. ફિર તુમ મેં સે જો યે મહીના પાએ તો ઉસ કો ચાહિયે કે ઉસ કે રોઝે રખે. ઔર જો બીમાર
مَرِيْضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ؕ يُرِيْدُ
હો યા સફર પર હો તો દૂસરે દિનોં સે તાદાદ કો પૂરા કરના હૈ. અલ્લાહ તુમ્હારે સાથ
اللّٰهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيْدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۫ وَ لِتُكْمِلُوا
આસાની કા ઈરાદા ફરમાતે હૈં ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે સાથ તંગી કા ઈરાદા નહીં ફરમાતે. ઔર ઈસ લિયે તાકે
الْعِدَّةَ وَ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰىكُمْ وَ لَعَلَّكُمْ
તુમ તાદાદ કો પૂરા કરો ઔર તાકે તુમ અલ્લાહ કી બડાઈ બયાન કરો ઉસ પર કે અલ્લાહ ને તુમ્હેં હિદાયત દી ઔર
تَشْكُرُوْنَ ﴿١٨٥﴾ وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَاِنِّيْ قَرِيْبٌ ؕ
તાકે તુમ શુક્રગુઝાર બનો. ઔર જબ આપ સે મેરે બન્દે સવાલ કરેં મેરે મુતઅલ્લિક, તો મૈં કરીબ હી હૂં.
اُجِيْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ ۙ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لِيْ
મૈં પુકારને વાલે કી પુકાર કબૂલ કરતા હું જબ વો મુજે પુકારતા હૈ. ઈસ લિયે ઉન્હેં ચાહિયે કે વો મેરે હુકમ કો
وَ لْيُؤْمِنُوْا بِيْ لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُوْنَ ﴿١٨٦﴾ اُحِلَّ لَكُمْ
કબૂલ કરેં ઔર મુજ પર હી ઈમાન લાએં તાકે વો રાહ પાએં. તુમ્હારે લિયે અપની
لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَآئِكُمْ ؕ هُنَّ لِبَاسٌ
બીવિયોં સે જિમાઅ રોઝોં કી રાત મેં હલાલ કિયા ગયા. વો તુમ્હારા લિબાસ હૈં
لَّكُمْ وَ اَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ؕ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ
ઔર તુમ ઉન કા લિબાસ હો. અલ્લાહ જાનતે હૈં કે તુમ અપને નફસોં સે ખયાનત
تَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَ عَفَا عَنْكُمْ ۚ
કરતે થે, ઈસ લિયે અલ્લાહ ને તુમ્હારી તૌબા કબૂલ ફરમાઈ ઔર તુમ્હેં માફ કર દિયા.
فَالْئٰنَ بَاشِرُوْهُنَّ وَابْتَغُوْا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ ۠
ઈસ લિયે અબ તુમ ઉન સે મુબાશરત કરો ઔર તુમ તલબ કરો વો (ઔલાદ) જો અલ્લાહ ને તુમ્હારે લિયે
وَ كُلُوْا وَاشْرَبُوْا حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ
લિખ દી હૈ. ઔર તુમ ખાઓ ઔર પિયો યહાં તક કે તુમ્હારે લિયે સફેદ ધાગા

مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ
સિયાહ ધાગે સે સુબ્હ (સાદિક) અલગ નઝર આ જાએ. ફિર રાત તક રોઝોં કો

اِلَى الَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوْهُنَّ وَ اَنْتُمْ عٰكِفُوْنَ
પૂરા કરો. ઔર તુમ ઉન સે જિમાઅ મત કરો ઈસ હાલ મેં કે તુમ મસ્જિદોં મેં

فِي الْمَسٰجِدِ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَقْرَبُوْهَا كَذٰلِكَ
મોઅતકિફ હોં. યે અલ્લાહ કી હુદૂદ હૈં, તુમ ઉન કે કરીબ ભી મત જાઓ. ઈસી તરહ અલ્લાહ

يُبَيِّنُ اللّٰهُ اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا تَاْكُلُوْٓا
અપની આયતેં ખોલ ખોલ કર બયાન કરતે હૈં લોગોં કે લિયે તાકે વો મુત્તકી બનેં. ઔર અપને માલ આપસ મેં

اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَ تُدْلُوْا بِهَآ اِلَى الْحُكَّامِ
બાતિલ તરીકે સે મત ખાઓ ઔર તુમ ઉન કો હુક્કામ તક મત લે જાઓ

لِتَاْكُلُوْا فَرِيْقًا مِّنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ وَ اَنْتُمْ
તાકે તુમ લોગોં કે માલોં કા એક હિસ્સા ગુનાહ કે ઝરિયે ખા જાઓ, ઈસ હાલ મેં કે તુમ

تَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٨﴾ يَسْــَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ قُلْ هِيَ
જાનતે હો. યે લોગ આપ સે ચાંદોં કે મુઅતલ્લિક સવાલ કરતે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કે ચાંદ

مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَ لَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَاْتُوا
ઈન્સાનોં કે લિયે ઔકાત માલૂમ કરને ઔર હજ કા વકત માલૂમ કરને કા ઝરિયા હૈ. ઔર નેકી યે નહીં હૈ કે

الْبُيُوْتَ مِنْ ظُهُوْرِهَا وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى وَاْتُوا
તુમ ઘરોં મેં આઓ ઉન કી પુશ્ત કી જાનિબ સે, લેકિન નેક વો શખ્સ હૈ જો અલ્લાહ સે ડરે. ઔર

الْبُيُوْتَ مِنْ اَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٨٩﴾
ઘરોં મે ઉન કે દરવાઝોં સે આઓ. ઔર અલ્લાહ સે ડરો તાકે તુમ ફલાહ પાઓ.

وَ قَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ
ઔર અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં કિતાલ કરો ઉન લોગોં સે જો તુમ સે કિતાલ કરેં

وَلَا تَعْتَدُوْا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿١٩٠﴾ وَاقْتُلُوْهُمْ
ઔર તુમ ઝયાદતી મત કરો. યકીનન અલ્લાહ ઝયાદતી કરને વાલોં સે મહબ્બત નહીં કરતે. ઔર ઉન કો

حَيْثُ ثَقِفْتُمُوْهُمْ وَ اَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ حَيْثُ اَخْرَجُوْكُمْ
કત્લ કરો જહાં ઉન કો પાઓ ઔર ઉન કો નિકાલો જહાં સે ઉન્હોં ને તુમ્હેં નિકાલા

وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۚ وَلَا تُقٰتِلُوْهُمْ
ઔર ફિત્ના યે કત્લ સે ભી ઝયાદા સખ્ત ચીઝ હૈ. ઔર ઉન સે કિતાલ મત કરો મસ્જિદે હરામ કે પાસ

عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى يُقٰتِلُوْكُمْ فِيْهِ ۚ فَاِنْ قٰتَلُوْكُمْ
જબ તક કે વો તુમ સે મસ્જિદે હરામ મેં કિતાલ ન કરેં. ફિર અગર વો તુમ સે કિતાલ કરેં તો તુમ

فَاقْتُلُوْهُمْ ؕ كَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۹۱﴾ فَاِنِ انْتَهَوْا
ઉન કો કત્લ કર દો. ઈસી તરહ કાફિરોં કી સઝા હૈ. ફિર અગર વો બાઝ આ જાએં તો યકીનન

فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۹۲﴾ وَ قٰتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ
અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં. ઔર ઉન સે કિતાલ કરો યહાં તક કે ફિત્ના બાકી

فِتْنَةٌ وَّ يَكُوْنَ الدِّيْنُ لِلّٰهِ ؕ فَاِنِ انْتَهَوْا
ન રહે ઔર દીન અલ્લાહ હી કા હો જાએ. ફિર અગર વો બાઝ આ જાએં તો

فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۹۳﴾ اَلشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ
સિવાએ ઝાલિમોં કે કિસી પર ઝયાદતી નહીં હૈ. યે હુરમત વાલા મહીના ઉસ હુરમત વાલે મહીને કે બદલે

الْحَرَامِ وَالْحُرُمٰتُ قِصَاصٌ ؕ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ
મેં હૈ, ઔર દૂસરી મુહતરમ ચીઝોં કા ભી બદલા હૈ. ફિર જો તુમ પર ઝયાદતી કરે

فَاعْتَدُوْا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ ۪
તો તુમ ઉસ પર ઝયાદતી કરો ઉસી જૈસી જો ઉસ ને તુમ પર ઝયાદતી કી હૈ.

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۹۴﴾
ઔર અલ્લાહ સે ડરો ઔર જાન લો કે અલ્લાહ મુત્તકિયોં કે સાથ હૈ.

وَ اَنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوْا بِاَيْدِيْكُمْ
ઔર અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં ખર્ચ કરો ઔર ખુદ અપને કો હલાકત મેં

اِلَى التَّهْلُكَةِ ۛۚ وَ اَحْسِنُوْا ۛۚ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۱۹۵﴾
મત ડાલો. ઔર તુમ નેકી કરો. યકીનન અલ્લાહ નેકી કરને વાલોં સે મહબ્બત ફરમાતે હૈં.

مع عند المتقدمين ۱۲

وَ اَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ ؕ فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ
ઔર હજ ઔર ઉમરા અલ્લાહ કે લિયે પૂરા કરો. ફિર અગર તુમ્હેં ઘેર લિયા જાએ તો

فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ وَلَا تَحْلِقُوْا رُءُوْسَكُمْ حَتّٰى
જો હદી મુયસ્સર હો (વો દો). ઔર અપને સરોં કો મત મુંડાઓ યહાં તક કે

يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهٗ ؕ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا
હદી અપને હલાલ હોને કી જગા પહોંચ જાએ. ફિર જો તુમ મેં સે બીમાર હો

اَوْ بِهٖۤ اَذًى مِّنْ رَّاْسِهٖ فَفِدْيَةٌ مِّنْ صِيَامٍ
યા ઉસ કે સર મેં તકલીફ હો તો રોઝોં સે યા સદકે સે યા જાનવર ઝબહ કર કે

اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ ۚ فَاِذَاۤ اَمِنْتُمْ ۟ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ
ફિદયા દેના હૈ. ફિર જબ તુમ મામૂન હો જાઓ, તો ફિર જો શખ્સ હજ કે સાથ ઉમરે કો

اِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ
મિલા કર ફાયદા ઉઠાએ, તો જો હદી મુયસ્સર હો (વો દે). ફિર જો શખ્સ

لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِى الْحَجِّ وَ سَبْعَةٍ
હદી ન પાએ તો તીન દીન કે રોઝે રખને હૈં હજ મેં ઔર સાત રોઝે રખને હૈં

اِذَا رَجَعْتُمْ ؕ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ
જબ તુમ વાપસ લૌટો (જબ તુમ ફારિગ હો જાઓ). યે પૂરે દસ દિન હૈં. યે ઉસ શખ્સ કે લિયે હૈ

اَهْلُهٗ حَاضِرِى الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ
જિસ કે ઘર વાલે મસ્જિદે હરામ કે પાસ મૌજૂદ ન હોં. ઔર અલ્લાહ સે ડરો

وَاعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾ اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ
ઔર જાન લો કે યકીનન અલ્લાહ સખ્ત સઝા દેને વાલે હૈં. હજ કે મહીને

مَّعْلُوْمٰتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيْهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ
માલૂમ હૈં. ફિર જો ઉન મેં હજ ફર્ઝ કર લે તો ફિર ન જિમાઅ પર ઉભારને વાલી ગુફતગૂ ઔર ન

وَلَا فُسُوْقَ ۙ وَلَا جِدَالَ فِى الْحَجِّ ؕ وَمَا تَفْعَلُوْا
ગુનાહ કી બાત કરની હે ઔર ન હજ મેં જઘડા કરના હૈ. ઔર જો ભલાઈ તુમ

مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمْهُ اللّٰهُ ؕ وَ تَزَوَّدُوْا فَاِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوٰى ۫
કરો તો અલ્લાહ ઉસે જાનતે હૈં. ઔર તોશા તૈયાર કર લો, ફિર બેશક બેહતરીન તોશા તકવા હૈ.

وَاتَّقُوْنِ يٰۤاُولِى الْاَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
ઔર મુજ સે ડરો, એ અકલ વાલો! તુમ પર કોઈ ગુનાહ નહીં હૈ

اَنْ تَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ فَاِذَاۤ اَفَضْتُمْ
કે તુમ અપને રબ કા ફઝલ તલબ કરો. ફિર જબ અરફાત

مِّنْ عَرَفٰتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
સે વાપસ લૌટો તો અલ્લાહ કો મશ્અરે હરામ કે પાસ (મુઝદલિફા મેં) યાદ કરો.

وَاذْكُرُوْهُ كَمَا هَدٰىكُمْ ۚ وَاِنْ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلِهٖ
ઔર અલ્લાહ કો યાદ કરો જૈસા કે ઉસ ને તુમ્હેં હિદાયત દી. ઔર યકીનન તુમ ઈસ સે પેહલે

لَمِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ اَفِيْضُوْا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ
અલબત્તા ગુમરાહોં મેં સે થે. ફિર તુમ લૌટો જહાં સે સબ લોગ વાપસ લૌટતે હૈં

وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٩٩﴾
ઔર અલ્લાહ સે મગફિરત તલબ કરો. યકીનન અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં.

فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَّنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ
ફિર જબ તુમ અપને હજ કે અરકાન પૂરે કર ચુકો, તો અલ્લાહ કો યાદ કરો અપને યાદ કરને કી તરહ

اٰبَآءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا ؕ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ
અપને બાપ દાદા કો યા ઉસ સે ભી ઝયાદા યાદ કરો. ફિર કુછ લોગ વો હૈં જો

يَّقُوْلُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا وَمَا لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ
યૂં કેહતે હૈં કે એ હમારે રબ! તૂ હમેં દુન્યા હી મેં દે દે ઔર ઉન કે લિયે આખિરત મેં

مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾ وَ مِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ رَبَّنَآ اٰتِنَا
કોઈ હિસ્સા નહીં હે. ઔર ઉન મેં સે કુછ લોગ વો હૈં જો યું કેહતે હૈં કે એ હમારે રબ! તૂ હમેં

فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِى الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ
દુન્યા મેં ભી ભલાઈ અતા ફરમા ઔર આખિરત મેં ભી ભલાઈ અતા ફરમા ઔર તૂ હમેં દોઝખ કે અઝાબ સે

النَّارِ ﴿٢٠١﴾ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّمَّا كَسَبُوْا ؕ
બચા લે. યહી લોગ હૈં જિન કે લિયે ઉન કે કિયે કા હિસ્સા હે.

النصف

وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فِىْٓ اَيَّامٍ
ઔર અલ્લાહ જલ્દ હિસાબ લેને વાલે હૈં. ઔર અલ્લાહ કો ચંદ ગિને ચુને દિનોં મેં

مَّعْدُوْدٰتٍ ؕ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِىْ يَوْمَيْنِ فَلَآ اِثْمَ
યાદ કરો. ફિર જો દો દિન મેં જલ્દી (મક્કા) વાપસ આ જાએ તો ઉસ પર કોઈ ગુનાહ

عَلَيْهِ ۚ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۙ لِمَنِ اتَّقٰى ؕ
નહીં હે. ઔર જો ઉસ કે બાદ ભી રહે તો ઉસ પર ભી કોઈ ગુનાહ નહીં હે, યે ઉન કે લિયે હે જો મુત્તકી હૈં.

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٢٠٣﴾
ઔર અલ્લાહ સે ડરો ઔર જાન લો કે તુમ ઉસ કી તરફ ઈકઠ્ઠે કિયે જાઓગે.
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّعْجِبُكَ قَوْلُهٗ فِي الْحَيٰوةِ
ઔર લોગોં મેં ઐસા શખ્સ ભી હૈ કે જિસ કા કલામ આપ કો અચ્છા લગતા હૈ દુન્યવી ઝિન્દગી કે
الدُّنْيَا وَ يُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰى مَا فِيْ قَلْبِهٖ ۙ وَهُوَ اَلَدُّ
બારે મેં ઔર વો અલ્લાહ કો ગવાહ બનાતા હૈ ઉસ પર જો ઉસ કે દિલ મેં હૈ, હાલાંકે વો સખ્ત
الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَاِذَا تَوَلّٰى سَعٰى فِي الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ
જઘડાલૂ હૈ. ઔર જબ વો વાપસ લૌટતા હૈ તો ઝમીન મેં કોશિશ કરતા હૈ તાકે ઉસ મેં ફસાદ
فِيْهَا وَ يُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ
ફૈલાએ ઔર વો ખેતી ઔર જાનવરોં કો બરબાદ કરતા હૈ. ઔર અલ્લાહ કો ફસાદ પસન્દ
الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ
નહીં. ઔર જબ ઉસ સે કહા જાતા હૈ કે અલ્લાહ સે ડર તો ઉસે બડાઈ
بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهٗ جَهَنَّمُ ؕ وَ لَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾
ગુનાહ પર ઉભારતી હૈ, ફિર ઉસ કે લિયે જહન્નમ કાફી હૈ. ઔર વો બુરા ઠિકાના હૈ.
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْرِيْ نَفْسَهُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ ؕ
ઔર કુછ લોગ વો હૈં જો અલ્લાહ કી રઝા કી તલબ મેં અપની જાન દે દેતે હૈં.
وَاللّٰهُ رَءُوْفٌ ۢ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ادْخُلُوْا
ઔર અલ્લાહ બન્દોં પર મેહરબાન હૈ. એ ઈમાન વાલો! તુમ ઈસ્લામ
فِي السِّلْمِ كَآفَّةً ۠ وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ؕ
મેં પૂરે પૂરે દાખિલ હો જાઓ. ઔર તુમ શયતાન કે કદમ બ કદમ મત ચલો.
اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٠٨﴾ فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ
યકીનન વો તુમ્હારા ખુલા દુશ્મન હૈ. ફિર અગર તુમ ફિસલ જાઓ ઉસ કે બાદ કે
مَا جَآءَتْكُمُ الْبَيِّنٰتُ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٠٩﴾
તુમ્હારે પાસ વાઝેહ આયતેં આ ચુકી તો જાન લો કે અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ.
هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيَهُمُ اللّٰهُ فِيْ ظُلَلٍ مِّنَ
વો મુન્તઝિર નહીં હૈં મગર ઈસ બાત કે કે ઉન કે પાસ અલ્લાહ આ જાએ બાદલોં કે સાયેબાનોં મેં

الْغَمَامِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَ قُضِيَ الْاَمْرُ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ

ઔર ફરિશ્તે આ જાએં ઔર મુઆમલા ખત્મ કર દિયા જાએ. ઔર અલ્લાહ હી કી તરફ

تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ۝٢١٠ سَلْ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ كَمْ اٰتَيْنٰهُمْ

તમામ ઉમૂર લૌટાએ જાએંગે. આપ બની ઈસ્રાઈલ સે સવાલ કીજિયે કે હમ ને ઉન્હેં કિત્ની

مِّنْ اٰيَةٍ ۢ بَيِّنَةٍ ؕ وَ مَنْ يُّبَدِّلْ نِعْمَةَ اللّٰهِ

રોશન નિશાનિયાં અતા કી. ઔર જો અલ્લાહ કી નેઅમત કો બદલેગા ઉસ કે

مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝٢١١

બાદ કે વો ઉસ કે પાસ આઈ તો યકીનન અલ્લાહ સખ્ત સઝા દેને વાલે હૈં.

زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَ يَسْخَرُوْنَ

કાફિરોં કે લિયે દુન્યવી ઝિન્દગી મુઝય્યન કી ગઈ ઔર વો ઈમાન

مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۘ وَالَّذِيْنَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ

વાલોં સે મઝાક કરતે હૈં. ઔર જો મુત્તકી હૈં વો કયામત કે દિન ઉન કે ઉપર

الْقِيٰمَةِ ؕ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝٢١٢

રહેંગે. ઔર અલ્લાહ બેહિસાબ રોઝી દેતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં.

كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۟ فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّٖنَ

તમામ ઈન્સાન એક હી ઉમ્મત થે. ફિર અલ્લાહ ને અમ્બિયા ભેજે

مُبَشِّرِيْنَ وَ مُنْذِرِيْنَ ۪ وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتٰبَ

બશારત દેને વાલે ઔર ડરાને વાલે. ઔર ઉન કે સાથ કિતાબ ઉતારી

بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيْمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ؕ

હક કે સાથ તાકે વો ઈન્સાનોં કે દરમિયાન ફૈસલા કરે જિસ મેં વો ઈખ્તિલાફ કર રહે હૈં.

وَمَا اخْتَلَفَ فِيْهِ اِلَّا الَّذِيْنَ اُوْتُوْهُ مِنْۢ بَعْدِ

ઔર ઉસ મેં ઈખ્તિલાફ નહીં કિયા મગર ઉન લોગોં ને જિન કો કિતાબ દી ગઈ થી ઈસ કે બાદ કે

مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ بَغْيًاۢ بَيْنَهُمْ ۚ فَهَدَى اللّٰهُ

ઉન કે પાસ રોશન મોઅજિઝાત આએ, આપસ કી ઝિદ કી વજહ સે. ફિર અલ્લાહ ને અપને

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهٖ ؕ

હુકમ સે હિદાયત દી ઈમાન વાલોં કો ઉસ હક કી જિસ મેં વો ઈખ્તિલાફ કર રહે થે.

وَاللّٰهُ يَهْدِىْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢١٣﴾
ઔર અલ્લાહ સીધે રાસ્તે કી તરફ હિદાયત દેતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં.

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَاْتِكُمْ مَّثَلُ
કયા તુમને યે ગુમાન કર રખા હૈ કે તુમ જન્નત મેં દાખિલ હો જાઓગે હાલાંકે તુમ પર અબ તક ઉન લોગોં

الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ؕ مَسَّتْهُمُ الْبَاْسَآءُ
જૈસે હાલાત નહીં આએ જો તુમ સે પેહલે ગુઝર ચુકે. જિન કો સખ્તી ઔર

وَ الضَّرَّآءُ وَ زُلْزِلُوْا حَتّٰى يَقُوْلَ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ
તકલીફ પહોંચી ઔર વો હિલા દિયે ગએ યહાં તક કે કેહ ઉઠે રસૂલ ઔર વો લોગ જો ઉન કે સાથ

اٰمَنُوْا مَعَهٗ مَتٰى نَصْرُ اللّٰهِ ؕ اَلَآ اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ ﴿٢١٤﴾
ઈમાન લાએ થે કે અલ્લાહ કી નુસ્રત કબ આએગી? સુનો! યકીનન અલ્લાહ કી નુસ્રત કરીબ હૈ.

يَسْـَٔلُوْنَكَ مَا ذَا يُنْفِقُوْنَ ؕ قُلْ مَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ خَيْرٍ
વો સવાલ કરતે હૈં કે કયા ખર્ચ કરેં? આપ ફરમા દીજિયે કે જો માલ તુમ ખર્ચ કરો

فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ
વો વાલિદૈન, ઔર રિશ્તેદારોં, ઔર યતીમોં ઔર મિસ્કીનોં

وَابْنِ السَّبِيْلِ ؕ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ
ઔર મુસાફિર કે લિયે હોના ચાહિયે. ઔર જો ભલાઈ તુમ કરોગે તો યકીનન અલ્લાહ

بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿٢١٥﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۚ
ઉસે જાનતે હૈં. તુમ પર કિતાલ ફર્ઝ કિયા ગયા હાલાંકે યે તુમ્હેં નાપસન્દ હૈ.

وَ عَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوْا شَيْـًٔا وَّهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ
ઔર શાયદ કિસી ચીઝ કો તુમ નાપસન્દ કરો, હાલાંકે વો તુમ્હારે લિયે બેહતર હો.

وَ عَسٰٓى اَنْ تُحِبُّوْا شَيْـًٔا وَّهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ؕ وَ اللّٰهُ
ઔર શાયદ તુમ કિસી ચીઝ સે મહબ્બત કરો, હાલાંકે વો તુમ્હારે લિયે બુરી હો. ઔર અલ્લાહ

يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢١٦﴾ ع يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الشَّهْرِ
જાનતે હૈં ઔર તુમ જાનતે નહીં હો. યે આપ સે સવાલ કરતે હૈં હુરમત વાલે મહીને કે મુતઅલ્લિક,

الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيْهِ ؕ قُلْ قِتَالٌ فِيْهِ كَبِيْرٌ ؕ وَصَدٌّ
ઉસ મેં કિતાલ કે મુતઅલ્લિક. આપ ફરમા દીજિયે કે ઉસ મેં કિતાલ કરના બહોત બડા ગુનાહ હૈ. લેકિન

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَ كُفْرٌۢ بِهٖ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
અલ્લાહ કે રાસ્તે સે રોકના ઔર અલ્લાહ કે સાથ કુફ્ર કરના ઔર મસ્જિદે હરામ સે રોકના ઔર
وَ اِخْرَاجُ اَهْلِهٖ مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ
વહાં વાલોં કો વહાં સે નિકાલના, યે અલ્લાહ કે નઝદીક ઉસ સે ભી બડા ગુનાહ હૈ. ઔર ફિત્ના
اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ؕ وَلَا يَزَالُوْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ
કત્લ સે ભી બડા ગુનાહ હૈ. ઔર વો લોગ તુમ સે બરાબર કિતાલ કરતે રહેંગે
حَتّٰى يَرُدُّوْكُمْ عَنْ دِيْنِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُوْا ؕ وَمَنْ
યહાં તક કે તુમ્હેં તુમ્હારે દીન સે મુર્તદ બના દેં અગર વો ઉસ કી તાકત રખેં. ઔર જો
يَّرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ
તુમ મેં સે અપને દીન સે મુર્તદ હો જાએગા, ફિર વો મરેગા ઈસ હાલ મેં કે વો કાફિર હૈ
فَاُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ
તો ઉન કે આમાલ ઝાએઅ હો જાએંગે દુન્યા ઔર આખિરત મેં.
وَ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢١٧﴾
ઔર યે દોઝખી હોંગે. વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે.
اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا وَ جٰهَدُوْا
યકીનન વો લોગ જો ઈમાન લાએ ઔર જિન્હોં ને હિજરત કી ઔર જિહાદ કિયા
فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۙ اُولٰٓئِكَ يَرْجُوْنَ رَحْمَتَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ
અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં, યે અલ્લાહ કી રહમત કે ઉમ્મીદવાર હૈં. ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલે,
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ؕ قُلْ
નિહાયત રહમ વાલે હૈં. યે આપ સે સવાલ કરતે હૈં શરાબ ઔર જુવે કે મુતઅલ્લિક. આપ ફરમા દીજિયે
فِيْهِمَآ اِثْمٌ كَبِيْرٌ وَّ مَنَافِعُ لِلنَّاسِ ۚ وَاِثْمُهُمَآ اَكْبَرُ
કે ઉન દોનોં મેં બડા ગુનાહ હૈ, ઔર લોગોં કે લિયે કુછ મનાફેઅ ભી હૈં. ઔર ઉન કા ગુનાહ ઉન કે નફે સે
مِنْ نَّفْعِهِمَا ؕ وَ يَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ ۬ قُلِ
ઝયાદા બડા હૈ. ઔર યે આપ સે સવાલ કરતે હૈં કે કયા ખર્ચ કરેં? આપ ફરમા દીજિયે
الْعَفْوَ ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ
કે ઝાઈદ કો ખર્ચ કરો. ઈસ તરહ અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે આયતેં સાફ સાફ બયાન કરતે હૈં તાકે તુમ

تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢١٩﴾ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ؕ وَ يَسْـَٔلُوْنَكَ
દુન્યા ઔર આખિરત મેં સોચો. ઔર યે આપ સે સવાલ કરતે હૈં યતીમોં કે મુતઅલ્લિક.
عَنِ الْيَتٰمٰى ؕ قُلْ اِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ ؕ وَاِنْ تُخَالِطُوْهُمْ
આપ ફરમા દીજિયે કે ઉન કી ઈસ્લાહ કરના બેહતર હૈ. ઔર અગર ઉન કા ખર્ચ અપને સાથ તુમ મિલા લો
فَاِخْوَانُكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ؕ
તો વો તુમ્હારે ભાઈ હૈં. ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ માલ બરબાદ કરને વાલે કો ઈસ્લાહ કરને વાલે સે.
وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَاَعْنَتَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٢٠﴾
ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો તુમ્હેં મશક્કત મેં ડાલતા. યકીનન અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ.
وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكٰتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّ ؕ وَلَاَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ
ઔર મુશરિક ઔરતોં સે તુમ નિકાહ મત કરો જબ તક કે વો ઈમાન ન લે આએં. ઔર અલબત્તા ઈમાન વાલી બાન્દી
خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَّلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تُنْكِحُوا
મુશરિક ઔરત સે બેહતર હૈ, અગરચે વો તુમ્હેં અચ્છી લગે. ઔર મુશરિક મરદોં સે નિકાહ
الْمُشْرِكِيْنَ حَتّٰى يُؤْمِنُوْا ؕ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ
મત કરો જબ તક કે વો ઈમાન ન લે આએં. ઔર અલબત્તા મોમિન ગુલામ બેહતર હૈ
مِّنْ مُّشْرِكٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ يَدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ ۖۚ
મુશરિક મર્દ સે અગરચે વો તુમ્હેં અચ્છા લગે. યે લોગ દોઝખ કી તરફ દાવત દેતે હૈં.
وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖ ۚ
ઔર અલ્લાહ દાવત દેતે હૈં જન્નત કી તરફ ઔર અપને હુકમ સે મગફિરત કી તરફ.
وَ يُبَيِّنُ اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٢١﴾
ઔર અલ્લાહ અપની આયતેં ઈન્સાનોં કે લિયે સાફ સાફ બયાન કરતે હૈં તાકે વો નસીહત હાસિલ કરેં.
وَ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْمَحِيْضِ ؕ قُلْ هُوَ اَذًى ۙ فَاعْتَزِلُوا
ઔર વો આપ સે સવાલ કરતે હૈં હૈઝ કે મુતઅલ્લિક. આપ ફરમા દીજિયે કે યે ગન્દી ચીઝ હૈ, ઈસ લિયે
النِّسَآءَ فِى الْمَحِيْضِ ۙ وَلَا تَقْرَبُوْهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَ ۚ
ઔરતોં સે હૈઝ કી હાલત મેં અલગ રહો. ઔર ઉન કે કરીબ મત જાઓ યહાં તક કે વો પાક હો જાએં.
فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَاْتُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ ؕ
ફિર જબ વો પાક હો જાએં તો ઉન ઔરતોં કે પાસ આઓ ઉસ જગા સે જહાં સે અલ્લાહ ને તુમ્હેં હુકમ દિયા હૈ.

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِيْنَ وَ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِيْنَ ﴿٢٢٢﴾
યકીનન અલ્લાહ તૌબા કરને વાલોં સે મહબ્બત ફરમાતે હૈં ઔર પાક રેહને વાલોં સે મહબ્બત ફરમાતે હૈં.

نِسَآؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَاْتُوْا حَرْثَكُمْ اَنّٰى شِئْتُمْ
તુમ્હારી ઔરતેં તુમ્હારી ખેતી હૈં. તો અપની ખેતી મેં આઓ જિસ તરીકે સે તુમ ચાહો.

وَ قَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ
ઔર અપને લિયે આગે કી તદબીર કરો. ઔર અલ્લાહ સે ડરો ઔર જાન લો કે અલ્લાહ સે મિલને

مُّلٰقُوْهُ ؕ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً
વાલે હો. ઔર આપ ઈમાન વાલોં કો બશારત સુના દીજિયે. ઔર અલ્લાહ કો અપની કસ્મોં કા નિશાના

لِّاَيْمَانِكُمْ اَنْ تَبَرُّوْا وَ تَتَّقُوْا وَ تُصْلِحُوْا بَيْنَ
મત બનાઓ કે તુમ નેકી નહીં કરોગે ઔર પરહેઝગારી નહીં કરોગે ઔર લોગોં કે દરમિયાન સુલ્હ

النَّاسِ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٢٤﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ
ન કરાઓગે. ઔર અલ્લાહ સુનને વાલે, ઇલ્મ વાલે હૈં. અલ્લાહ મુઆખઝા નહીં કરેંગે

بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ
તુમ્હારી કસ્મોં મેં સે લગ્વ કસમ પર. લેકિન અલ્લાહ તુમ્હારા મુઆખઝા કરેંગે ઉસ પર જિસ કા તુમ્હારે દિલોં

قُلُوْبُكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِيْنَ يُؤْلُوْنَ
ને પુખ્તા ઈરાદા કિયા હો. ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલે, હિલ્મ વાલે હૈં. ઉન લોગોં કે લિયે જો કસમ ખા

مِنْ نِّسَآئِهِمْ تَرَبُّصُ اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍ ۚ فَاِنْ فَآءُوْ
લેતે હૈં અપની બીવિયોં કે પાસ જાને સે ચાર મહીને ઇન્તિઝાર કરના હૈ. ફિર અગર વો રુજૂઅ કર લેં

فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَاِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ
તો યકીનન અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં. ઔર અગર વો તલાક કા પુખ્તા ઈરાદા કર લેં

فَاِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقٰتُ يَتَرَبَّصْنَ
તો યકીનન અલ્લાહ સુનને વાલે, ઇલ્મ વાલે હૈં. ઔર તલાક દી હુઈ ઔરતેં અપની ઝાત કે બારે મેં

بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ قُرُوْٓءٍ ؕ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ
તીન હૈઝ તક ઇન્તિઝાર કરેં. ઔર ઉન ઔરતોં કે લિયે હલાલ નહીં હૈ

اَنْ يَّكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فِيْٓ اَرْحَامِهِنَّ اِنْ كُنَّ
કે વો છુપાએં ઉસ કો જો અલ્લાહ ને ઉન કે રહમ મેં પૈદા કિયા અગર વો

يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ وَ بُعُوْلَتُهُنَّ اَحَقُّ

અલ્લાહ પર ઔર આખિરી દિન પર ઈમાન રખતી હોં. ઔર ઉન કે શૌહર હકદાર હૈં ઉન કે

بِرَدِّهِنَّ فِىْ ذٰلِكَ اِنْ اَرَادُوْٓا اِصْلَاحًا ؕ وَلَهُنَّ

લૌટાને કે ઉસ મુદ્દત મેં અગર વો ઈસ્લાહ કા ઈરાદા કરેં. ઔર ઉન ઔરતોં કે લિયે ભી હક હૈ

مِثْلُ الَّذِىْ عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۪ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ

ઉસી જૈસા જો ઉન ઔરતોં કે ઝિમ્મે હક હૈ ઉર્ફ કે મુતાબિક. લેકિન મરદોં કે લિયે ઉન ઔરતોં પર એક

دَرَجَةٌ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٢٨﴾ اَلطَّلَاقُ مَرَّتٰنِ ۪

દરજા (ઝયાદા હક) હૈ. ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈં, હિકમત વાલે હૈં. તલાક દો મરતબા (દી જા સકતી)

فَاِمْسَاكٌ ۢ بِمَعْرُوْفٍ اَوْ تَسْرِيْحٌ ۢ بِاِحْسَانٍ ؕ وَلَا يَحِلُّ

હૈ. ઉસ કે બાદ યા તો કાઈદે કે મુતાબિક રોક લેના હૈ યા ફિર અચ્છી તરહ છોડ દેના હૈ. ઔર તુમ્હારે લિયે

لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوْا مِمَّآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ شَيْـًٔا اِلَّآ

હલાલ નહીં હૈ કે કુછ ભી લે લો ઉસ મહર મેં સે જો તુમ ને ઉન કો દિયા હો, મગર યે કે

اَنْ يَّخَافَآ اَلَّا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ؕ فَاِنْ خِفْتُمْ

વો દોનોં ડરેં ઈસ સે કે વો અલ્લાહ કી હુદૂદ કો કાઈમ નહીં રખ સકેંગે. ફિર અગર તુમ ડરો

اَلَّا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ۙ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا

કે વો દોનોં અલ્લાહ કી હુદૂદ કો કાઈમ નહીં રખ સકેંગે તો ઉન દોનોં પર કોઈ ગુનાહ નહીં હૈ

فِيْمَا افْتَدَتْ بِهٖ ؕ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوْهَا ۚ

ઉસ મેં કે ઔરત ફિદયા દે કર સુલ્હ કર લે. યે અલ્લાહ કી હુદૂદ હૈં, તો ઉન સે આગે મત બઢો.

وَمَنْ يَّتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٢٩﴾

ઔર જો અલ્લાહ કી હુદૂદ સે આગે બઢેગા તો યહી લોગ ઝાલિમ હૈં. ફિર અગર મર્દ બીવી કો

فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهٗ مِنْۢ بَعْدُ حَتّٰى تَنْكِحَ

(તીસરી) તલાક દે દે, તો ફિર વો ઔરત મર્દ કે લિયે હલાલ નહીં હૈ ઉસ કે બાદ યહાં તક કે વો ઔરત ઉસ કે અલાવા

زَوْجًا غَيْرَهٗ ؕ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ

કિસી દૂસરે શૌહર સે નિકાહ કર લે. ફિર અગર વો દૂસરા શૌહર ભી ઉસે તલાક દે દે, તો ફિર ઉન દોનોં પર કોઈ ગુનાહ નહીં

اَنْ يَّتَرَاجَعَآ اِنْ ظَنَّآ اَنْ يُّقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ؕ وَتِلْكَ

હૈ ઈસ મેં કે વો આપસ મેં દોબારા નિકાહ કર લેં અગર વો ગુમાન રખતે હોં કે વો દોનોં અલ્લાહ કી હુદૂદ કો કાઈમ રખ સકેંગે.

حُدُوْدُ اللّٰهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٢٣٠﴾ وَاِذَا طَلَّقْتُمُ

ઔર યે અલ્લાહ કી હુદૂદ હૈં, જિન કો અલ્લાહ બયાન કરતે હૈં ઐસી કૌમ કે લિયે જો જાનતી હૈ. ઔર જબ તુમ

النِّسَآءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ

ઔરતોં કો તલાક દો, ફિર વો અપની ઈદ્દત કી ઈન્તિહા (કે કરીબ) પહોંચ જાએં તો ઉન્હેં રોક લો ઉર્ફ કે

اَوْ سَرِّحُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ ۪ وَّلَا تُمْسِكُوْهُنَّ ضِرَارًا

મુતાબિક યા ઉન્હેં છોડ દો ઉર્ફ કે મુતાબિક. ઔર ઉન કો મત રોકે રખો ઝરર પહોંચાને કે લિયે

لِّتَعْتَدُوْا ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهٗ ؕ

તાકે તુમ ઝયાદતી કરો. ઔર જો ઐસા કરેગા તો યકીનન ઉસ ને અપની જાન પર ઝુલ્મ કિયા.

وَلَا تَتَّخِذُوْٓا اٰيٰتِ اللّٰهِ هُزُوًا ۡ وَّاذْكُرُوْا نِعْمَتَ

ઔર અલ્લાહ કી આયતોં કો મઝાક મત બનાઓ. ઔર યાદ કરો અલ્લાહ કી ઉસ

اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمَآ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ

નેઅમત કો જો તુમ પર હૈ ઔર ઉસ કિતાબ ઔર હિકમત કો જો ઉસ ને

وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهٖ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا

તુમ પર ઉતારી, ઈસ કી અલ્લાહ તુમ્હેં નસીહત કરતે હૈં. ઔર અલ્લાહ સે ડરો ઔર જાન લો

اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٢٣١﴾ وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ

કે અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખુબ જાનને વાલે હૈં. ઔર જબ તુમ ઔરતોં કો તલાક દો,

فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ اَنْ يَّنْكِحْنَ

ફિર વો અપની ઈદ્દત કી ઈન્તિહા કો પહોંચ જાએં તો ઉન કો મત રોકો ઈસ સે કે વો અપને શૌહરોં સે

اَزْوَاجَهُنَّ اِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ ذٰلِكَ

નિકાહ કરેં જબ વો આપસ મેં રાઝી હોં ઉર્ફ કે મુતાબિક. ઉસી કી નસીહત

يُوْعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ

કી જાતી હૈ ઉસ શખ્સ કો જો તુમ મેં સે અલ્લાહ પર ઔર આખિરી દિન પર ઈમાન રખતા

الْاٰخِرِ ؕ ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ

હૈ. યે તુમ્હારે લિયે ઝયાદા પાકીઝગી વાલા હૈ ઔર ઝયાદા સાફ સુથરા હૈ. ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ

لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدٰتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ

ઔર તુમ નહીં જાનતે. ઔર માએં અપની ઔલાદ કો દૂધ પિલાએં

حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُّتِمَّ الرَّضَاعَةَ ؕ
પૂરે દો સાલ, ઉસ કે લિયે જો રઝાઅત કી મુદ્દત પૂરી કરના ચાહે.

وَ عَلَى الْمَوْلُوْدِ لَهٗ رِزْقُهُنَّ وَ كِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ
ઔર બાપ (શૌહર) કે ઝિમ્મે દૂધ પિલાને વાલી ઔરતોં કો ખાના ઔર કપડા દેના હૈ ઉર્ફ કે મુતાબિક. કિસી શખ્સ

لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَآرَّ وَالِدَةٌ ۢ
કો તકલીફ નહીં દી જાએગી, મગર ઉસ કી વુસ્અત કે મુતાબિક. કિસી માં કો ઝરર નહી પહોંચાયા જાએગા

بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُوْدٌ لَّهٗ بِوَلَدِهٖ ۗ وَ عَلَى الْوَارِثِ
ઉસ કે બચ્ચે કી વજહ સે ઔર કિસી બાપ કો ઝરર નહી પહોંચાયા જાએગા ઉસ કે બચ્ચે કી વજહ સે. ઔર વારિસ

مِثْلُ ذٰلِكَ ۚ فَاِنْ اَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا
કે ઝિમ્મે ભી ઉસી કે માનિન્દ હૈ. ફિર અગર માં બાપ દોનોં ઈરાદા કરેં દૂધ છુડાને કા આપસ કી રઝામન્દી સે

وَ تَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ؕ وَاِنْ اَرَدْتُّمْ
ઔર આપસ કે મશવરે સે તો ઉન પર કોઈ ગુનાહ નહીં હૈ. ઔર અગર ચાહો કે

اَنْ تَسْتَرْضِعُوْٓا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ
તુમ દૂધ પિલવાઓ અપને બચ્ચોં કો, તો તુમ પર કોઈ ગુનાહ નહી હૈ જબ તુમ દો

مَّآ اٰتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا
વો માલ જો તુમ દેતે હો ઉર્ફ કે મુતાબિક. ઔર અલ્લાહ સે ડરો ઔર જાન લો કે

اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٣٣﴾ وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ
અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ કો દેખ રહે હૈં. ઔર જો તુમ મેં સે વફાત પા

مِنْكُمْ وَ يَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا يَّتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ
જાએં ઔર બીવિયાં છોડ જાએં તો વો અપને બારે મેં ઈન્તિઝાર કરેં

اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَّعَشْرًا ۚ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ
ચાર મહીને ઔર દસ દિન. ફિર જબ વો અપની ઈદ્દત કી ઈન્તિહા કો પહોંચ જાએં

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا فَعَلْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِنَّ
તો તુમ પર કોઈ ગુનાહ નહીં હૈ ઉસ મેં જો વો અપને બારે મેં કરેં

بِالْمَعْرُوْفِ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٢٣٤﴾ وَلَا
ઉર્ફ કે મુતાબિક. ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ સે બાખબર હૈ. ઔર

جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا عَرَّضْتُمْ بِهٖ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَآءِ

તુમ પર કોઈ ગુનાહ નહીં હૈ ઉસ મેં જિસ કો તુમ ઈશારે સે બયાન કરો ઔરતોં કી મંગની કે મુતઅલ્લિક

اَوْ اَكْنَنْتُمْ فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ ۭ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُوْنَهُنَّ

યા તુમ અપને દિલોં મેં છુપાઓ. અલ્લાહ જાનતા હૈ કે તુમ ઉન ઔરતોં કા તઝકિરા કરોગે

وَلٰكِنْ لَّا تُوَاعِدُوْهُنَّ سِرًّا اِلَّآ اَنْ تَقُوْلُوْا قَوْلًا

લેકિન તુમ ઉન સે ચુપકે ચુપકે વાદા મત કર લો, મગર યે કે કોઈ અચ્છી બાત

مَّعْرُوْفًا ڛ وَلَا تَعْزِمُوْا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ

કહો. ઔર નિકાહ કા બન્ધન મઝબૂત મત બાંધ લો યહાં તક કે લિખી હૂઈ મુદ્દત અપની

الْكِتٰبُ اَجَلَهٗ ۭ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ

ઈન્તિહા કો પહોંચ જાએ. ઔર જાન લો કે અલ્લાહ જાનતા હૈ ઉસ કો જો તુમ્હારે દિલોં મેં હૈ,

فَاحْذَرُوْهُ ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿٢٣٥﴾

તો તુમ ઉસ સે ડરો. ઔર જાન લો કે અલ્લાહ બખ્શને વાલે, હિલ્મ વાલે હૈં.

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ مَا لَمْ تَمَسُّوْهُنَّ

તુમ પર કોઈ ગુનાહ નહીં હૈ કે અગર તુમ ને ઔરતોં કો તલાક દી હો જબ તુમ ને ઉન કો છુવા ન હો,

اَوْ تَفْرِضُوْا لَهُنَّ فَرِيْضَةً ښ وَّمَتِّعُوْهُنَّ ۚ عَلَى الْمُوْسِعِ

ઔર તુમ ને ઉન કે લિયે મહર મુકર્રર ન કિયા હો. ઔર ઉન કો એક જોડા દો, વુસ્અત વાલે કે ઝિમ્મે ઉસ કી

قَدَرُهٗ وَ عَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهٗ ۚ مَتَاعًۢا بِالْمَعْرُوْفِ ۚ

ઈસ્તિતાઅત કે બકદર હૈ ઔર તંગદસ્ત કે ઝિમ્મે ઉસ કી ઈસ્તિતાઅત કે બકદર હૈ. યે જોડા દેના હૈ ઉર્ફ કે

حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٢٣٦﴾ وَاِنْ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ مِنْ

મુતાબિક. યે લાઝિમ હૈ નેકી કરને વાલોં પર. ઔર અગર તુમ ઔરતોં કો તલાક દો ઉસ સે પેહલે કે

قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ

તુમ ઉન કો છુવો ઈસ હાલ મેં કે તુમ ને ઉન કે લિયે મહર મુકર્રર કિયા હો,

فَرِيْضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّآ اَنْ يَّعْفُوْنَ اَوْ يَعْفُوَا

તો ઉસ મહર કા આધા દેના હૈ જો તુમ ને મુકર્રર કિયા હૈ, મગર યે કે વો ઔરતેં માફ કર દેં યા વો શખ્સ (વલી)

الَّذِيْ بِيَدِهٖ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۭ وَاَنْ تَعْفُوْٓا

માફ કર દે જિસ કે હાથ મેં નિકાહ કા બન્ધન હૈ. ઔર યે કે તુમ માફ કર દો

ع ٣٠

اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ؕ وَ لَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ؕ
યે તકવે કે ઝયાદા કરીબ હૈ. ઔર તુમ આપસ મેં એહસાન કરના મત ભૂલો.
اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝٢٣٧ حٰفِظُوْا عَلَى الصَّلَوٰتِ
યકીનન અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ દેખ રહે હૈં. તમામ નમાઝોં કી હિફાઝત કરો,
وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى ۚ وَ قُوْمُوْا لِلّٰهِ قٰنِتِيْنَ ۝٢٣٨
ખાસ તૌર પર દરમિયાની નમાઝ કી. ઔર અલ્લાહ કે સામને ખુશૂઅ કે સાથ ખડે હો જાઓ.
فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ
ફિર અગર તુમ ખૌફ કી હાલત મે હો તો (ફિર નમાઝ પઢો) ખડે ખડે યા સવારી પર. ફિર જબ તુમ મામૂન
فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ۝٢٣٩
હો જાઓ તો અલ્લાહ કો યાદ કરો જૈસા કે ઉસ ને તુમ્હેં ઈલ્મ દિયા ઉસ ચીઝ કા જો તુમ જાનતે નહીં થે.
وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا ۖۚ
ઔર વો લોગ જો તુમ મેં સે વફાત પા જાએં ઔર બીવિયાં છોડ જાએં,
وَّصِيَّةً لِّاَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ
તો અપની બીવિયોં કે લિયે વસીય્યત કરના હૈ ખર્ચ દેને કી એક સાલ તક ઈસ હાલ મેં કે (ઉન કો મકાન સે)
اِخْرَاجٍ ۚ فَاِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْ
નિકાલા ન જાએ. ફિર અગર વો ખુદ હી શૌહર કે મકાન સે નિકલ જાએં, તો તુમ પર કોઈ ગુનાહ નહીં ઉસ મેં
مَا فَعَلْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوْفٍ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ
જો વો અપની ઝાત કે બારે મેં કરેં ઉર્ફ મેં સે. ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈં,
حَكِيْمٌ ۝٢٤٠ وَ لِلْمُطَلَّقٰتِ مَتَاعٌۢ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ حَقًّا
હિકમત વાલે હૈં. ઔર તલાક દી હુઈ ઔરતોં કે લિયે ફાઈદા પહોંચાના હૈ ઉર્ફ કે મુતાબિક. યે
عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ۝٢٤١ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ
મુત્તકિયોં પર લાઝિમ હૈ. ઈસ તરહ અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે અપની આયતેં સાફ સાફ બયાન કરતે હૈં
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۝٢٤٢ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ خَرَجُوْا
તાકે તુમ અકલમન્દ બન જાઓ. કયા આપ ને દેખા નહીં ઉન લોગોં કી તરફ જો અપને
مِنْ دِيَارِهِمْ وَ هُمْ اُلُوْفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ ۪
ઘરોં સે નિકલે ઈસ હાલ મેં કે વો હઝારોં થે, (વો નિકલે) મૌત કે ડર સે.

٣١ ع ١٥

فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُوْتُوْا ۗ ثُمَّ اَحْيَاهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ
ફિર અલ્લાહ ને ઉન સે ફરમાયા કે તુમ સબ મર જાઓ. ફિર અલ્લાહ ને ઉન સબ કો ઝિન્દા ફરમા દિયા.

لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
યકીનન અલ્લાહ ઈન્સાનોં પર એહસાન વાલે હૈં, લેકિન અકસર લોગ

لَا يَشْكُرُوْنَ ۝٢٤٣ وَ قَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوْٓا
શુક્ર અદા નહીં કરતે. ઔર કિતાલ કરો અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં ઔર જાન લો કે

اَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝٢٤٤ مَنْ ذَا الَّذِيْ يُقْرِضُ اللّٰهَ
અલ્લાહ સુન્ને વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં. કૌન હૈ જો અલ્લાહ કો કર્ઝ દે

قَرْضًا حَسَنًا فَيُضٰعِفَهٗ لَهٗٓ اَضْعَافًا كَثِيْرَةً ۗ
અચ્છા કર્ઝ, ફિર અલ્લાહ ઉસ કે લિયે ઉસ કો કઈ ગુના બઢ઼હાએ. ઔર

وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَ يَبْصُۜطُ ۠ وَ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝٢٤٥
અલ્લાહ તંગી કરતે હૈં ઔર વુસ્અત કરતે હૈં. ઔર ઉસી કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે. કયા

اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاِ مِنْۢ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ مِنْۢ بَعْدِ
આપ ને દેખા નહીં બની ઈસ્રાઈલ કી જમાઅત કી તરફ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કે બાદ જબ કે

مُوْسٰى ۘ اِذْ قَالُوْا لِنَبِيٍّ لَّهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُّقَاتِلْ
ઉન્હોં ને કહા અપને નબી સે કે આપ હમારે લિયે કિસી કો બાદશાહ બના કર હમારે સાથ ભેજિયે તાકે

وقف لازم

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ
હમ અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં કિતાલ કરેં. તો નબી ને ફરમાયા અગર તુમ પર કિતાલ ફર્ઝ કિયા જાએ

عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا تُقَاتِلُوْا ۗ قَالُوْا وَمَا لَنَآ
તો યે હો સકતા હૈ કે તુમ કિતાલ ન કરો? તો ઉન્હોં ને કહા કે હમેં કયા હુવા કે હમ

اَلَّا نُقَاتِلَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَ قَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا
કિતાલ ન કરેં અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં હાલાંકે હમેં અપને ઘરોં સે ઔર અપને બેટોં સે

وَاَبْنَآىِٕنَا ۗ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا
નિકાલ દિયા ગયા હૈ. ફિર જબ ઉન પર કિતાલ ફર્ઝ કિયા ગયા તો મુકર ગએ

اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ۝٢٤٦
મગર ઉન મેં સે થોડે. ઔર અલ્લાહ ઝાલિમોં કો ખૂબ જાનતે હૈં.

وَ قَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوْتَ
ઔર ઉન લોગોં સે ઉન કે નબી ને ફરમાયા કે યકીનન અલ્લાહ ને તુમ્હારે લિયે તાલૂત કો બાદશાહ બના કર

مَلِكًا ؕ قَالُوْۤا اَنّٰى یَكُوْنُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَیْنَا وَ نَحْنُ
ભેજા હૈ. ઉન્હોં ને કહા કે ઉસ કે લિયે હમ પર બાદશાહત કૈસે હો સકતી હૈ, હાલાંકે હમ ઉસ કી

اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ یُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ ؕ
બનિસ્બત બાદશાહત કે ઝયાદા હકદાર હૈં ઔર ઉસ કો તો માલ કી વુસ્અત ભી નહીં દી ગઈ.

قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىهُ عَلَیْكُمْ وَزَادَهٗ بَسْطَةً
નબી ને ફરમાયા કે યકીનન અલ્લાહ ને ઉસ કો તુમ પર મુન્તખબ ફરમાયા હૈ ઔર ઉસ કે લિયે ઈલ્મ ઔર

فِی الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ؕ وَاللّٰهُ یُؤْتِیْ مُلْكَهٗ مَنْ
જસામત મેં ઝયાદા વુસ્અત દી હૈ. ઔર અલ્લાહ અપની સલ્તનત દેતે હૈં જિસે

یَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِیْمٌ ﴿۲۴۷﴾ وَ قَالَ لَهُمْ نَبِیُّهُمْ
ચાહતે હૈં. ઔર અલ્લાહ વુસ્અત વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં. ઔર ઉન સે ઉન કે નબી ને ફરમાયા

اِنَّ اٰیَةَ مُلْكِهٖۤ اَنْ یَّاْتِیَكُمُ التَّابُوْتُ فِیْهِ
કે યકીનન ઉસ કે બાદશાહ હોને કી નિશાની યે હૈ કે તુમ્હારે પાસ વો સન્દૂક આ જાએગા જિસ મેં

سَكِیْنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَ بَقِیَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ اٰلُ مُوْسٰی
તુમ્હારે રબ કી તરફ સે તસ્કીન કી ચીઝ હૈ ઔર ઉન તબર્રુકાત કા બકીય્યા હૈ જિસ કો આલે મૂસા

وَاٰلُ هٰرُوْنَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓىِٕكَةُ ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ
ઔર આલે હારૂન ને છોડા, ઉસ કો ફરિશ્તે ઉઠા કર લાએંગે. યકીનન ઉસ મેં

لَاٰیَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۲۴۸﴾ؑ فَلَمَّا فَصَلَ
નિશાની હૈ તુમ્હારે લિયે અગર તુમ ઈમાન લાતે હો. ફિર જબ તાલૂત લશકરોં કો

طَالُوْتُ بِالْجُنُوْدِ ۙ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِیْكُمْ
લે કર ચલે તો તાલૂત ને કહા કે યકીનન અલ્લાહ તુમ્હારા એક નહર કે ઝરિયે ઈમ્તિહાન લેને

بِنَهَرٍ ۚ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَیْسَ مِنِّیْ ۚ وَمَنْ
વાલે હૈં. ફિર જો ઉસ નહર મેં સે પિયેગા, તો વો મુજ સે નહીં હૈ. ઔર જો ઉસ કો

لَّمْ یَطْعَمْهُ فَاِنَّهٗ مِنِّیْۤ اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةًۢ
ચખેગા ભી નહીં તો યકીનન વો મુજ સે હૈ, મગર વો જો અપને હાથ સે ચુલ્લૂ

بِيَدِهٖ ۚ فَشَرِبُوْا مِنْهُ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ ؕ
ઉઠા લે. ફિર ઉન સબ ને પિયા નહર મેં સે મગર ઉન મેં સે થોડે લોગોં ને. ફિર જબ ઉસ નહર
فَلَمَّا جَاوَزَهٗ هُوَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ ۙ قَالُوْا لَا طَاقَةَ
કો પાર કર લિયા તાલૂત ને ઔર ઉન લોગોં ને જો આપ કે સાથ ઈમાન લાએ થે, તો વો કેહને લગે કે
لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ ؕ قَالَ الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ
આજ હમેં જાલૂત ઔર ઉસ કે લશકર સે લડને કી તાકત નહી હૈ. તો ઉન લોગોં ને કહા જો યકીન
اَنَّهُمْ مُّلٰقُوا اللّٰهِ ۙ كَمْ مِّنْ فِئَةٍ قَلِيْلَةٍ غَلَبَتْ
રખતે થે કે હમેં અલ્લાહ સે મિલના હૈ કે બહોત સી છોટી જમાઅતેં બડી
فِئَةً كَثِيْرَةً ۢ بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿٢٤٩﴾
જમાઅત પર અલ્લાહ કે હુકમ સે ગાલિબ આ ગઈ હૈં. ઔર અલ્લાહ સબ્ર કરને વાલોં કે સાથ હૈં.
وَلَمَّا بَرَزُوْا لِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ قَالُوْا رَبَّنَآ اَفْرِغْ
ઔર જબ વો જાલૂત ઔર ઉસ કે લશકર કે મુકાબલે કે લિયે નિકલે તો દુઆ કરને લગે કે એ હમારે રબ!
عَلَيْنَا صَبْرًا وَّثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا
તૂ હમ પર સબ્ર ઉંડેલ દે ઔર હમારે કદમ જમા દે ઔર તૂ હમારી નુસ્રત ફરમા
عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٥٠﴾ؕ فَهَزَمُوْهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۙ۫
કાફિર કૌમ કે ખિલાફ. ફિર ઉન્હોં ને ઉન કો અલ્લાહ કે હુકમ સે શિકસ્ત દી.
وَقَتَلَ دَاوٗدُ جَالُوْتَ وَاٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ
ઔર દાવૂદ (અલૈહિસ્સલામ) ને જાલૂત કો કત્લ કિયા ઔર અલ્લાહ ને દાવૂદ (અલૈહિસ્સલામ) કો સલ્તનત
وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهٗ مِمَّا يَشَآءُ ؕ وَلَوْ لَا دَفْعُ اللّٰهِ
ઔર હિકમત દી ઔર ઉન્હેં ઈલ્મ દિયા ઉન ચીઝોં કા જો અલ્લાહ ને ચાહા. ઔર અગર અલ્લાહ કા
النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ ۙ لَّفَسَدَتِ الْاَرْضُ
ઈન્સાનોં મેં સે એક કો દૂસરે કે ઝરિયે દફા કરના ન હોતા તો ઝમીન ખરાબ હો જાતી,
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ ذُوْ فَضْلٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ
લેકિન અલ્લાહ તમામ જહાન વાલોં પર ફઝલ વાલે હૈં. યે અલ્લાહ કી આયતેં હૈં જિન કો
نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ؕ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢٥٢﴾
હમ આપ પર હક કે સાથ તિલાવત કરતે હૈં. ઔર યકીનન આપ ભેજે હુવે પૈગમ્બરોં મેં સે હૈં.

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۘ

યે ઐસે પૈગમ્બર હૈં કે ઉન મેં સે બાઝ કો હમ ને બાઝ પર ફઝીલત દી. ઉન મેં સે

مِنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجٰتٍ ؕ وَاٰتَيْنَا

બાઝ વો હૈં જિન સે અલ્લાહ ને કલામ ફરમાયા ઔર ઉન મેં સે બાઝ કે દરજાત બુલન્દ ફરમાએ. ઔર હમ ને

عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ؕ

ઈસા ઈબ્ને મરયમ (અલૈહિમસ્સલામ) કો રોશન મોઅજિઝાત દિયે ઔર હમ ને ઉન કી રૂહુલ કુદુસ કે ઝરિયે તાઈદ કી.

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِيْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ

ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો વો લોગ બાહમ કિતાલ ન કરતે જો ઉન કે બાદ હુવે

مِّنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوْا

ઈસ કે બાદ કે ઉન કે પાસ મોઅજિઝાત આયે, લેકિન ઉન્હોં ને ઈખ્તિલાફ કિયા.

فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ

ફિર ઉન મેં સે કુછ વો હૈં જો ઈમાન લાએ ઔર ઉન મેં સે કુછ વો હૈં જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા. ઔર અગર અલ્લાહ

مَا اقْتَتَلُوْا ۟ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ﴿۲۵۳﴾

ચાહતા તો વો આપસ મેં કિતાલ ન કરતે. લેકિન અલ્લાહ કરતે હૈં વહી જો વો ચાહતે હૈં.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ

એ ઈમાન વાલો! ખર્ચ કરો ઉન ચીઝોં મેં સે જો હમ ને તુમ્હેં રોઝી કે તૌર પર દી ઈસ સે પેહલે

اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خُلَّةٌ وَّلَا شَفَاعَةٌ ؕ

કે વો દિન આ જાએ જિસ મેં ન ખરીદ વ ફરોખ્ત હોગી ઔર ન દોસ્તી ઔર ન સિફારિશ.

وَالْكٰفِرُوْنَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۵۴﴾ اَللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ

ઔર કાફિર લોગ વહી ઝાલિમ હૈં. અલ્લાહ કે સિવા કોઈ

اِلَّا هُوَ ۚ اَلْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ۚ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ ؕ

માબૂદ નહીં. વો ઝિન્દા હૈ, સબ કો થામને વાલા હૈ. ઉસ કો ન ઊંઘ આતી હૈ ઔર ન નીન્દ.

لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ مَنْ ذَا الَّذِىْ

ઉસ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મે હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં. કોન હૈ જો

يَشْفَعُ عِنْدَهٗۤ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ؕ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ

સિફારિશ કર સકે ઉસ કે પાસ મગર ઉસ કે હુકમ સે. અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ ઉન ચીઝોં કો

اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِشَيْءٍ

જો ઉન કે આગે ઔર ઉન કે પીછે હૈં. ઔર વો અલ્લાહ કે ઇલ્મ મેં સે કિસી એક ચીઝ કા ભી ઇહાતા

مِّنْ عِلْمِهٖٓ اِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ

નહીં કર સકતે મગર જિતના અલ્લાહ ચાહે. અલ્લાહ કી કુર્સી આસ્માનોં ઔર ઝમીન પર વસીઅ

وَالْاَرْضَ ۚ وَلَا يَـُٔوْدُهٗ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ

હૈ. ઔર આસ્માન ઔર ઝમીન કી હિફાઝત કરના અલ્લાહ કો થકાતા નહીં હૈ. ઔર વો બરતર હૈ,

الْعَظِيْمُ ﴿۲۵۵﴾ لَآ اِكْرَاهَ فِي الدِّيْنِ ۙ قَدْ تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ

અઝમત વાલા હૈ. દીન મેં ઝબરદસ્તી નહીં. યકીનન હિદાયત ગુમરાહી

مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَّكْفُرْ بِالطَّاغُوْتِ وَيُؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ

સે અલગ હો ચુકી. ફિર જો શયતાન કે સાથ કુફ્ર કરેગા ઔર અલ્લાહ પર ઈમાન લાએગા

فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ۗ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۭ

તો યકીનન ઉસ ને બડે મઝબૂત હલકે કો મઝબૂતી સે થામ લિયા, જિસ કે લિયે ટૂટના નહીં હૈ.

وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۵۶﴾ اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۙ

ઔર અલ્લાહ સુન્ને વાલે, ઇલ્મ વાલે હૈં. અલ્લાહ ઈમાન વાલોં કા કારસાઝ હૈ.

يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۬ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا

અલ્લાહ ઉન્હેં તારીકિયોં સે નૂર કી તરફ નિકાલતે હૈં. ઔર જો કાફિર હૈં

اَوْلِيٰٓـُٔهُمُ الطَّاغُوْتُ ۙ يُخْرِجُوْنَهُمْ مِّنَ النُّوْرِ

ઉન કે દોસ્ત શયતાન હૈં. વો ઉન્હેં નૂર સે ઝુલમતોં કી તરફ

اِلَى الظُّلُمٰتِ ۭ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا

નિકાલતે હૈં. વહી લોગ દોઝખી હૈં. વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે.

خٰلِدُوْنَ ﴿۲۵۷﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْ حَآجَّ اِبْرٰهٖمَ

કયા આપ ને દેખા નહીં ઉસ શખ્સ કી તરફ જિસ ને હુજ્જતબાઝી કી ઇબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) સે અપને

فِيْ رَبِّهٖٓ اَنْ اٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ ۘ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّيَ

રબ કે બારે મેં ઇસ વજહ સે કે અલ્લાહ ને ઉસે સલ્તનત દી થી. જબ કે ઇબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે

الَّذِيْ يُحْيٖ وَ يُمِيْتُ ۙ قَالَ اَنَا اُحْيٖ وَاُمِيْتُ ۭ

મેરા રબ વો હૈ જો ઝિન્દગી દેતા હૈ ઔર મૌત દેતા હૈ. તો ઉસ ને કહા કે મૈં ભી ઝિન્દગી દેતા હૂં ઔર મૈં

قَالَ اِبْرٰهٖمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَاْتِیْ بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ

ભી મૌત દેતા હૂં. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે યકીનન અલ્લાહ સૂરજ કો મશરિક સે લાતા હૈ,

فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِیْ كَفَرَ ط

તો તૂ ઉસ કો મગરિબ કી તરફ સે લે આ, ફિર વો કાફિર મબહૂત રેહ ગયા. ઔર અલ્લાહ ઝાલિમ

وَاللّٰهُ لَا يَهْدِی الْقَوْمَ الظّٰلِمِیْنَ ﴿۲۵۸﴾ اَوْ كَالَّذِیْ مَرَّ

લોગોં કો હિદાયત નહીં દેતે. યા ઉસ શખ્સ (ઉઝૈર અલૈહિસ્સલામ) કી તરહ જો એક બસ્તી પર ગુઝરે ઈસ હાલ મેં

عَلٰی قَرْيَةٍ وَّهِیَ خَاوِيَةٌ عَلٰی عُرُوْشِهَا ج قَالَ اَنّٰی

કે વો અપની છતોં પર ગિરી હુઈ થી. ઉસ (ઉઝૈર અલૈહિસ્સલામ) ને કહા કે કૈસે ઈસ બસ્તી કો ઉસ કે વૈરાન હો જાને

يُحْیٖ هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ج فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ

કે બાદ અલ્લાહ ઝિન્દા કરેંગે? ફિર અલ્લાહ ને ઉસ શખ્સ (ઉઝૈર અલૈહિસ્સલામ) કો મૌત દે દી સૌ સાલ તક,

عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهٗ ط قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ط قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا

ફિર ઉન્હેં ઝિન્દા કર કે ઉઠાયા. અલ્લાહ ને પૂછા કે આપ કિતની મુદ્દત તક ઈસ હાલ મેં રહે? વો (ઉઝૈર અલૈહિસ્સલામ)

اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ط قَالَ بَلْ لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ

કેહને લગે કે મૈં એક દિન યા એક દિન સે ભી કમ રહા. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે બલ્કે તુમ રહે પૂરે સૌ સાલ, ઈસ લિયે

اِلٰی طَعَامِكَ وَ شَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ج وَانْظُرْ

આપ અપને ખાને કી ચીઝોં કો ઔર પીને કી ચીઝોં કો દેખિયે કે વો સડી ભી નહીં. ઔર આપ દેખિયે

اِلٰی حِمَارِكَ قف وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَانْظُرْ

અપને દરાઝગોશ કી તરફ. ઔર ઈસ લિયે તાકે હમ આપ કો ઈન્સાનોં કે લિયે નિશાની બનાએં. ઔર આપ

اِلَی الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوْهَا لَحْمًا ط

દેખિયે હડ્ડિયોં કી તરફ કે હમ ઉન્હેં કૈસે જોડતે હૈં, ફિર ઉન પર ગોશ્ત પેહનાતે હૈં. ફિર

فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗ لا قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ

જબ ઉસ (ઉઝૈર અલૈહિસ્સલામ) કે સામને યે વાઝેહ હો ગયા તો વો કહને લગે કે મૈં યે યકીન રખતા હૂં કે અલ્લાહ

قَدِيْرٌ ﴿۲۵۹﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اَرِنِیْ كَيْفَ تُحْیِ

હર ચીઝ પર કુદરત વાલે હૈં. ઔર જબ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને અર્ઝ કિયા એ મેરે રબ! આપ મુજે દિખાઈયે

الْمَوْتٰی ط قَالَ اَوَلَمْ تُؤْمِنْ ط قَالَ بَلٰی وَلٰكِنْ

કે આપ કૈસે મુર્દોં કો ઝિન્દા કરેંગે. તો અલ્લાહ ને પૂછા કયા આપ ઈમાન નહીં રખતે? ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને

لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِیْ ؕ قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِّنَ الطَّیْرِ

અર્ઝ કિયા કયૂં નહીં? લેકિન ઈસ લિયે તાકે મેરા દિલ મુત્મઈન હો જાએ. તો અલ્લાહ ને ફરમાયા કે ફિર આપ પરિન્દોં

فَصُرْهُنَّ اِلَیْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰی كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ

મેં સે ચાર પરિન્દે લીજિયે, ફિર ઉન કો અપની તરફ માનૂસ કર લીજિયે, ફિર હર પહાડ પર ઉન કા એક એક હિસ્સા

جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ یَاْتِیْنَكَ سَعْیًا ؕ وَاعْلَمْ

રખ દીજિયે, ફિર આપ ઉન કો બુલાઈયે, તો વો આપ કે પાસ તેઝ ચલતે હુવે આએંગે. ઔર જાન લો કે

اَنَّ اللّٰهَ عَزِیْزٌ حَكِیْمٌ ۝٢٦٠ مَثَلُ الَّذِیْنَ یُنْفِقُوْنَ

યકીનન અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. ઉન લોગોં કા હાલ જો અપને માલ અલ્લાહ કે

اَمْوَالَهُمْ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْۢبَتَتْ سَبْعَ

રાસ્તે મેં ખર્ચ કરતે હૈં એક દાને કી તરહ હૈ જિસ ને સાત ખોશે

سَنَابِلَ فِیْ كُلِّ سُنْۢبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ ؕ وَاللّٰهُ یُضٰعِفُ

ઉગાએ, હર એક ખોશે મેં સૌ દાને હૈં. ઔર અલ્લાહ કઈ ગુના કરતે હૈં

لِمَنْ یَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِیْمٌ ۝٢٦١ اَلَّذِیْنَ یُنْفِقُوْنَ

જિસ કે લિયે ચાહતે હૈં. ઔર અલ્લાહ વુસ્અત વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં. જો લોગ અપને માલ કો

اَمْوَالَهُمْ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا یُتْبِعُوْنَ مَآ اَنْفَقُوْا

અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં ખર્ચ કરતે હૈં, ફિર અપને ખર્ચ કરને કે પીછે વો નહીં લાતે

مَنًّا وَّلَآ اَذًی ۙ لَّهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ

એહસાન જતલાને કો ઔર ન ઈઝા પોંહચાને કો, તો ઉન કે લિયે ઉન કા અજર હૈ ઉન કે રબ કે પાસ.

وَلَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلَا هُمْ یَحْزَنُوْنَ ۝٢٦٢ قَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ

ઔર ન ઉન પર ખૌફ હોગા ઔર ન વો ગમગીન હોંગે. ભલી બાત કેહના

وَّ مَغْفِرَةٌ خَیْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ یَّتْبَعُهَآ اَذًی ؕ

ઔર માફ કર દેના બેહતર હૈ ઐસે સદકે સે જિસ કે પીછે ઈઝા પહોંચાના હો.

وَاللّٰهُ غَنِیٌّ حَلِیْمٌ ۝٢٦٣ یٰٓاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا لَا تُبْطِلُوْا

ઔર અલ્લાહ બેનિયાઝ હૈ, હિલ્મ વાલા હૈ. એ ઈમાન વાલો! તુમ અપને સદકાત એહસાન

صَدَقٰتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰی ۙ كَالَّذِیْ یُنْفِقُ

જતલા કર કે ઔર ઈઝા પહોંચા કર બાતિલ મત કરો, ઉસ શખ્સ કી તરહ જો અપના માલ

مَالَهٗ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِؕ

ખર્ચ કરતા હૈ લોગોં કે દીખાવે કે લિયે ઔર જો ઈમાન નહીં રખતા અલ્લાહ પર ઔર આખિરી દિન પર.

فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهٗ

ફિર ઉસ શખ્સ કા હાલ ઉસ ચટાન કી તરહ હૈ જિસ પર મિટ્ટી હો, ફિર ઉસે તેઝ

وَابِلٌ فَتَرَكَهٗ صَلْدًاؕ لَا يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَيْءٍ

બારિશ પહોંચે, ફિર ઉસે સાફ કર છોડે. વો અપની કમાઈ મેં સે કિસી ચીઝ પર કાદિર

مِّمَّا كَسَبُوْاؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٦٤﴾

નહીં હોંગે. ઔર અલ્લાહ કાફિર લોગોં કો હિદાયત નહીં દેતે.

وَمَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ

ઔર ઉન લોગોં કા હાલ જો અપને માલોં કો ખર્ચ કરતે હૈં અલ્લાહ કી રઝા તલબ

اللّٰهِ وَتَثْبِيْتًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍۭ بِرَبْوَةٍ

કરને કે લિયે ઔર અપની તરફ સે અમલી સુબૂત પેશ કરતે હુવે ઉસ બાગ કી તરહ હૈ જો ટીલે પર હો,

اَصَابَهَا وَابِلٌ فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِۚ فَاِنْ

જિસ કો ઝોર કી બારિશ પહોંચી હો, ફિર વો અપને ફલ દુગને પૈદા કરતા હો. ફિર અગર ઉસે

لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٦٥﴾

ઝયાદા બારિશ ન પહોંચે, તો ફિર થોડી બારિશ ભી કાફી હો જાએ. ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ

اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُوْنَ لَهٗ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ

દેખ રહે હૈં. કયા તુમ મેં સે કોઈ એક ચાહેગા યે કે ઉસ કે લિયે ખજૂર ઔર અંગૂર કા એક

وَّ اَعْنَابٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُۙ لَهٗ فِيْهَا

બાગ હો, જિસ કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોં, ઉસ કે લિયે ઉસ બાગ મેં

مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِۙ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهٗ ذُرِّيَّةٌ

તમામ ફલ હોં ઔર ઉસે બુઢાપા પહોંચ ચુકા હો ઔર ઉસ કી કમઝોર

ضُعَفَآءُ ۖ فَاَصَابَهَآ اِعْصَارٌ فِيْهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْؕ

ઔલાદ હો. ફિર ઉસ બાગ પર એક બગૌલા આએ જિસ મેં આગ હો, ફિર વો બાગ જલ જાએ.

كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٦٦﴾

ઈસ તરહ અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે આયતેં બયાન કરતે હૈં તાકે તુમ ગૌર વ ફિક્ર કરો.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَنْفِقُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا كَسَبْتُمْ
એ ઈમાન વાલો! તુમ ખર્ચ કરો ઉન ઉમ્દા ચીઝોં મેં સે જો તુમ ને કમાઈ હૈં
وَمِمَّاۤ اَخْرَجْنَا لَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ ۪ وَلَا تَيَمَّمُوا
ઔર ઉન ચીઝોં મેં સે જો હમ ને તુમ્હારે લિયે ઝમીન સે નિકાલી હૈં. ઔર તુમ ઉસ મેં સે
الْخَبِيْثَ مِنْهُ تُنْفِقُوْنَ وَلَسْتُمْ بِاٰخِذِيْهِ اِلَّاۤ
બુરી ચીઝ કા કસ્દ મત કરો ખર્ચ કરને કે લિયે ઔર ખુદ તુમ ભી ઉસ કો નહીં લોગે મગર
اَنْ تُغْمِضُوْا فِيْهِ ؕ وَاعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ۝٢٦٧
યે કે તુમ ઉસ મેં ચશમપોશી કરો. ઔર જાન લો કે અલ્લાહ બેનિયાઝ હૈ, કાબિલે તારીફ હૈ.
اَلشَّيْطٰنُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَآءِ ۚ
શયતાન તુમ્હેં ફકર સે ડરાતા હૈ ઔર તુમ્હેં બેહયાઈ કા હુકમ દેતા હૈ.
وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَ فَضْلًا ؕ وَاللّٰهُ
ઔર અલ્લાહ અપની તરફ સે મગફિરત ઔર ફઝલ કા તુમ સે વાદા કરતા હૈ. ઔર અલ્લાહ
وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۝٢٦٨ يُّؤْتِى الْحِكْمَةَ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ
વુસ્અત વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં. અલ્લાહ હિકમત દેતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં.
يُّؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ اُوْتِىَ خَيْرًا كَثِيْرًا ؕ
ઔર જિસે હિકમત દી ગઈ, ઉસે બડી ભલાઈ દી ગઈ.
وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّاۤ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝٢٦٩ وَمَاۤ اَنْفَقْتُمْ
ઔર નસીહત હાસિલ નહીં કરતે મગર અકલ વાલે. ઔર જો ખર્ચ
مِّنْ نَّفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ
તુમ કરો યા જો નઝર તુમ માનો તો યકીનન અલ્લાહ ઉસે
يَعْلَمُهٗ ؕ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ۝٢٧٠ اِنْ تُبْدُوا
જાનતે હૈં. ઔર ઝાલિમોં કે લિયે કોઈ મદદગાર નહીં હોગા. અગર તુમ સદકાત
الصَّدَقٰتِ فَنِعِمَّا هِىَ ۚ وَاِنْ تُخْفُوْهَا وَ تُؤْتُوْهَا
અલાનિયા દો તો યે અચ્છી બાત હૈ. ઔર અગર તુમ ઉન કો છુપા કર ફુકરા કો
الْفُقَرَآءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ؕ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ
દો તો યે તુમ્હારે લિયે ઝયાદા બેહતર હૈ. ઔર અલ્લાહ તુમ સે તુમ્હારી બુરાઈયાં દૂર

سَيِّاٰتِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ

કર દેગા. ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ સે બાખબર હૈ. આપ કે

عَلَيْكَ هُدٰىهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِىْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ

ઝિમ્મે નહીં હૈ ઉન કો હિદાયત દેના, લેકિન અલ્લાહ હિદાયત દેતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં.

وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلِاَنْفُسِكُمْ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْنَ

ઔર જો માલ તુમ ખર્ચ કરો તો વો તુમ્હારે અપને હી લિયે હૈ. ઔર તુમ ખર્ચ નહીં કરતે હો

اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ اللّٰهِ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ

મગર અલ્લાહ કી રઝા તલબ કરને કે લિયે. ઔર જો માલ ખર્ચ કરોગે તો વો

يُّوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَآءِ

તુમ્હેં પૂરા પૂરા દિયા જાએગા ઔર તુમ સે કમી નહીં કી જાએગી. (સદકાત) ઉન ફુકરા કે

الَّذِيْنَ اُحْصِرُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ

લિયે હૈં જો અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં ઘિરે રેહતે હૈં, જો ઝમીન મેં સફર કરને કી

ضَرْبًا فِى الْاَرْضِ ۫ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ اَغْنِيَآءَ

તાકત નહીં રખતે. નાવાકિફ આદમી ઉન કો ન માંગને કી વજહ સે માલદાર

مِنَ التَّعَفُّفِ ۚ تَعْرِفُهُمْ بِسِيْمٰهُمْ ۚ لَا يَسْـَٔلُوْنَ النَّاسَ

સમજતા હૈ. આપ ઉન કે ચેહરે સે ઉન કો પેહચાન લોગે. વો લોગોં સે ઈસરાર સે સવાલ

اِلْحَافًا ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿٢٧٣﴾

નહીં કરતે. ઔર જો માલ તુમ ખર્ચ કરોગે તો યકીનન અલ્લાહ ઉસે જાનતે હૈં.

اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا

જો લોગ અપને માલોં કો ખર્ચ કરતે હૈં રાત મેં ઔર દિન મેં ચુપકે

وَّعَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ

ઔર અલાનિયા તો ઉન કે લિયે ઉન કે રબ કે પાસ ઉન કા અજર હૈ. ઔર ઉન પર ન ખૌફ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٧٤﴾ اَلَّذِيْنَ يَاْكُلُوْنَ

હોગા ઔર ન વો ગમગીન હોંગે. વો લોગ જો સૂદ ખાતે

الرِّبٰوا لَا يَقُوْمُوْنَ اِلَّا كَمَا يَقُوْمُ الَّذِىْ يَتَخَبَّطُهُ

હૈં વો (કબ્રોં સે) નહીં ઉઠેંગે મગર ઐસા જૈસા કે ઉઠતા હૈ વો શખ્સ જિસે શયતાન

الشَّيْطٰنُ مِنَ الْمَسِّ ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْٓا
ને છૂ કર કે ખિબ્તી બના દિયા હો. યે ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને કહા કે બૈઅ તો

اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا ۘ وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا ۭ
સૂદ હી કી તરહ હૈ. હાલાંકે અલ્લાહ ને બૈઅ કો હલાલ કિયા હૈ ઔર સૂદ કો હરામ કરાર દિયા હૈ.

وقف لازم

فَمَنْ جَاۗءَهٗ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ فَانْتَهٰى فَلَهٗ
ફિર જિસ શખ્સ કે પાસ ઉસ કે રબ કી તરફ સે નસીહત આએ, ફિર વો રુક જાએ તો ઉસ કે લિયે વો હૈ

مَا سَلَفَ ۭ وَاَمْرُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ ۭ وَمَنْ عَادَ فَاُولٰۗىِٕكَ
જો પેહલે હો ચુકા હૈ. ઔર ઉસ કા મુઆમલા અલ્લાહ કે સુપુર્દ હૈ. ઔર જો દોબારા ઐસા કરેગા તો

اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا
યે લોગ દોઝખી હૈં. વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે. અલ્લાહ સૂદ કો મિટાતે હૈં

وَيُرْبِي الصَّدَقٰتِ ۭ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ اَثِيْمٍ ﴿٢٧٦﴾
ઔર સદકાત કો બળ્હાતે હૈં. ઔર અલ્લાહ કિસી ગુનેહગાર કાફિર સે મહબ્બત નહીં કરતે.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ
યકીનન વો લોગ જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે ઔર નમાઝ કાઈમ કી

وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُھُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ
ઔર ઝકાત દી, ઉન કે લિયે ઉન કા અજર હૈ ઉન કે રબ કે પાસ. ઔર ન ઉન પર

عَلَيْهِمْ وَلَا ھُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٧٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا
ખૌફ હોગા ઔર ન વો ગમગીન હોંગે. એ ઈમાન વાલો! અલ્લાહ

اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوْا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبٰٓوا اِنْ كُنْتُمْ
સે ડરો ઔર છોડ દો ઉસ સૂદ કો જો બાકી રેહ ગયા હૈ અગર તુમ ઈમાન

مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٧٨﴾ فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا فَاْذَنُوْا بِحَرْبٍ
વાલે હો. ફિર અગર ઐસા નહીં કરોગે તો તુમ્હેં અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી તરફ સે

مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۚ وَاِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوْسُ اَمْوَالِكُمْ ۚ
ઐલાને જંગ હૈ. ઔર અગર તુમ તૌબા કરો તો તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે અસલ માલ હૈં.

لَا تَظْلِمُوْنَ وَلَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٢٧٩﴾ وَاِنْ كَانَ ذُوْ
ન તુમ ઝુલ્મ કરોગે ઔર ન તુમ પર ઝુલ્મ કિયા જાએગા. ઔર અગર વો કર્ઝ લેને વાલા તંગદસ્ત

عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ ؕ وَاَنْ تَصَدَّقُوْا خَيْرٌ

હો તો ઉસે વુસ્અત હાસિલ હોને તક મોહલત દી જાએ. ઔર યે કે માફ કર દો તો યે તુમ્હારે લિયે

لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝۲۸۰ وَاتَّقُوْا يَوْمًا تُرْجَعُوْنَ

ઝયાદા બેહતર હૈ અગર તુમ જાનતે હો. ઔર તુમ ડરો ઉસ દિન સે જિસ દિન મેં તુમ અલ્લાહ

فِيْهِ اِلَى اللّٰهِ ۗ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ

કી તરફ લૌટાએ જાઓગે. ફિર હર શખ્સ કો પૂરા પૂરા બદલા દિયા જાએગા ઉન આમાલ કા જો

وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۝۲۸۱ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا

ઉસ ને કિયે, ઔર ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા જાએગા. એ ઈમાન વાલો! જબ તુમ

اِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوْهُ ؕ

આપસ મેં કર્ઝ કા લૈન દૈન કરો કિસી વકતે મુકર્રરા તક કે લિયે, તો ઉસ કો લિખ લિયા કરો.

وَلْيَكْتُبْ بَّيْنَكُمْ كَاتِبٌۢ بِالْعَدْلِ ۪ وَلَا يَاْبَ

ઔર ચાહિયે કે તુમ્હારે દરમિયાન લિખને વાલા ઈન્સાફ સે લિખે. ઔર લિખને વાલા ઈન્કાર ન કરે

كَاتِبٌ اَنْ يَّكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْ ۚ وَلْيُمْلِلِ

લિખને સે જૈસા કે અલ્લાહ ને ઉસ કો ઇલ્મ દિયા હૈ, તો ઉસે ચાહિયે કે લિખે. ઔર લિખવાએ વો શખ્સ

الَّذِىْ عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ وَلَا يَبْخَسْ

જિસ કે ઝિમ્મે હક હૈ ઔર ચાહિયે કે વો અલ્લાહ સે ડરે જો ઉસ કા રબ હૈ ઔર વો ઉસ મેં સે કુછ

مِنْهُ شَيْـًٔا ؕ فَاِنْ كَانَ الَّذِىْ عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيْهًا

ભી કમ ન કરે. ફિર અગર વો શખ્સ જિસ કે ઝિમ્મે હક હૈ વો બેવકૂફ હો

اَوْ ضَعِيْفًا اَوْ لَا يَسْتَطِيْعُ اَنْ يُّمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ

યા કમઝોર હો યા લિખવા ન સકતા હો તો લિખવાએ

وَلِيُّهٗ بِالْعَدْلِ ؕ وَاسْتَشْهِدُوْا شَهِيْدَيْنِ

ઉસ કા વલી ઈન્સાફ સે. ઔર તુમ અપને મરદોં મેં સે દો ગવાહ

مِنْ رِّجَالِكُمْ ۚ فَاِنْ لَّمْ يَكُوْنَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَّامْرَاَتٰنِ

બના લો. ફિર અગર દો મર્દ ન હોં તો એક મર્દ ઔર દો ઔરતેં હોની ચાહિયેં

مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَآءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰىهُمَا

ઉન ગવાહોં મેં સે જિન કો તુમ પસન્દ કરતે હો, ઇસ વજહ સે કે ઉન દો ઔરતોં મેં સે એક ભૂલ

فَتُذَكِّرَ اِحْدٰىهُمَا الْاُخْرٰى ؕ وَلَا يَاْبَ الشُّهَدَآءُ
જાએ તો ઉન મેં સે એક દૂસરી કો યાદ દિલાએ. ઔર ગવાહ ઈન્કાર ન કરેં જબ ઉન્હેં બુલાયા
اِذَا مَا دُعُوْا ؕ وَلَا تَسْـَٔمُوْٓا اَنْ تَكْتُبُوْهُ صَغِيْرًا اَوْ كَبِيْرًا
જાએ. ઔર ન ઉકતાઓ ઈસ સે કે તુમ ઉસ કો લિખો, ચાહે છોટી રકમ હો યા બડી, ઉસ કી મુકર્રરા
اِلٰٓى اَجَلِهٖ ؕ ذٰلِكُمْ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ
મુદ્દત તક કે લિયે. યે ઝયાદા ઈન્સાફ વાલા હે અલ્લાહ કે નઝદીક ઔર ગવાહી કો ઝયાદા સીધા રખને વાલા હે
وَ اَدْنٰٓى اَلَّا تَرْتَابُوْٓا اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً
ઔર ઈસ કે ઝયાદા કરીબ હે કે તુમ શક ન કરો, મગર યે કે વો મૌજૂદ (નકદ, કેશ)
حَاضِرَةً تُدِيْرُوْنَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
તિજારત હો જિસ કા તુમ આપસ મેં લૈન દૈન કરતે હો, તો તુમ પર કોઈ ગુનાહ
جُنَاحٌ اَلَّا تَكْتُبُوْهَا ؕ وَاَشْهِدُوْٓا اِذَا تَبَايَعْتُمْ ص
નહીં હે કે તુમ ઉસ કો ન લિખો. ઔર તુમ ગવાહ બના લો જબ તુમ આપસ મેં ખરીદ વ ફરોખ્ત કરો.
وَلَا يُضَآرَّ كَاتِبٌ وَّلَا شَهِيْدٌ ۬ؕ وَاِنْ تَفْعَلُوْا
ઔર લિખને વાલે કો ઔર ગવાહ કો ઝરર ન પહોંચાયા જાએ. ઔર અગર તુમ ઐસા કરોગે
فَاِنَّهٗ فُسُوْقٌۢ بِكُمْ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُ ؕ
તો યે તુમ્હારે વાસ્તે ગુનાહ હે. ઔર અલ્લાહ સે ડરો. ઔર અલ્લાહ તુમ્હેં તાલીમ દેતે હૈં.
وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٢٨٢﴾ وَاِنْ كُنْتُمْ عَلٰى سَفَرٍ
ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખૂબ જાનને વાલે હૈં. ઔર અગર તુમ સફર પર હો ઔર કિસી
وَّلَمْ تَجِدُوْا كَاتِبًا فَرِهٰنٌ مَّقْبُوْضَةٌ ؕ فَاِنْ اَمِنَ
લિખને વાલે કો ન પાઓ, તો ફિર રહન હે જિસ પર કબ્ઝા કર લિયા જાએ. ફિર અગર તુમ મેં સે એક દૂસરે કા
بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِى اؤْتُمِنَ اَمَانَتَهٗ
ઐતેબાર કરે, તો ચાહિયે કે અમાનત અદા કર દે વો શખ્સ જિસ કે પાસ અમાનત રખી ગઈ ઔર ચાહિયે
وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ ؕ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ؕ وَمَنْ يَّكْتُمْهَا
કે વો અલ્લાહ સે ડરે જો ઉસ કા રબ હે. ઔર તુમ ગવાહી કો મત છુપાઓ. ઔર જો ઉસ કો છુપાએગા
فَاِنَّهٗٓ اٰثِمٌ قَلْبُهٗ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٢٨٣﴾ ع
તો યકીનન ઉસ કા દિલ ગુનેહગાર હે. ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ ખૂબ જાનતે હૈં.

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَاِنْ تُبْدُوْا
અલ્લાહ કી મખ્લૂક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં ઔર ઝમીન મેં હૈં. ઔર અગર ઝાહિર કરો ઉન
مَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تُخْفُوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ ؕ
બાતોં કો જો તુમ્હારે દિલોં મેં હૈં યા તુમ ઉન કો છુપાઓ તબ ભી અલ્લાહ તુમ સે ઉન કા મુહાસબા કરેગા.
فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ
ફિર બખ્શ દેગા જિસ કે લિયે ચાહેગા ઔર અઝાબ દેગા જિસે ચાહેગા. ઔર અલ્લાહ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٨٤﴾ اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَآ اُنْزِلَ
હર ચીઝ પર કુદરત વાલે હૈં. રસૂલ ઈમાન લે આએ ઉસ પર જો ઉન કી તરફ ઉતારા ગયા
اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ وَالْمُؤْمِنُوْنَ ؕ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ
ઉન કે રબ કી તરફ સે ઔર ઈમાન લે આએ ઈમાન વાલે ભી. સબ કે સબ ઈમાન લે આએ અલ્લાહ પર
وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ ۟ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ
ઔર ઉસ કે ફરિશ્તોં ઔર ઉસ કી કિતાબોં ઔર ઉસ કે પૈગમ્બરોં પર. (વો કેહતે હૈં કે) ઉસ કે પૈગમ્બરોં મેં સે કિસી
مِّنْ رُّسُلِهٖ ۟ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ٘ غُفْرَانَكَ
કે દરમિયાન હમ તફરીક નહીં કરતે. ઔર વો કેહતે હૈં કે હમ ને સુના ઔર હમ ને ખુશી સે માન લિયા. એ હમારે રબ!
رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا
તૂ હમારી મગફિરત કર દે ઔર તેરી હી તરફ લૌટના હૈ. અલ્લાહ કિસી શખ્સ કો મુકલ્લફ નહીં બનાતે મગર
اِلَّا وُسْعَهَا ؕ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ؕ
ઉસ કી વુસ્અત કે મુતાબિક. ઉસ કે લિયે વો આમાલ હૈં જો ઉસ ને કિયે ઔર ઉસ કે ઝિમ્મે વો ગુનાહ પડેંગે જો ઉસ ને
رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَآ اِنْ نَّسِيْنَآ اَوْ اَخْطَاْنَا ۚ رَبَّنَا
કમાએ. એ હમારે રબ! તૂ હમારા મુઆખઝા મત કર અગર હમ ભૂલ જાએં યા હમ ચૂક જાએં. એ
وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَآ اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَى الَّذِيْنَ
હમારે રબ! ઔર તૂ હમ પર ન લાદ બોજ જૈસા કે તૂ ને ઉસ કો લાદા ઉન લોગોં પર જો
مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ۚ
હમ સે પેહલે થે. એ હમારે રબ! ઔર તૂ હમ પર ન લાદ ઉસ કો જિસ કી હમ મેં તાકત નહીં.
وَاعْفُ عَنَّا ۪ وَاغْفِرْ لَنَا ۪ وَارْحَمْنَا ۪ اَنْتَ مَوْلٰنَا
ઔર તૂ હમેં માફ કર દે. ઔર હમેં બખ્શ દે. ઔર હમ પર રહમ ફરમા. તૂ હમારા મૌલા હૈ,

ع ٨٠ ٨

فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ۝٢٨٦

તૂ કાફિર કૌમ કે ખિલાફ હમારી નુસ્રત ફરમા.

اٰيَاتُهَا ٢٠٠ (٣) سُوْرَةُ اٰلِ عِمْرٰنَ مَدَنِيَّةٌ (٨٩) رُكُوْعَاتُهَا ٢٠

ઈસ મેં ૨૦૦ આયતેં હૈં સૂરએ આલે ઈમરાન મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૨૦ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પઢ્હતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

الٓمّٓ ۝١ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ۝٢ نَزَّلَ

અલિફ લામ મીમ. અલ્લાહ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં, વો ઝિન્દા હૈ, સબ કો થામને વાલા હૈ. ઉસ ને આપ પર

عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

યે બરહક કિતાબ ઉતારી જો સચ્ચા બતલાને વાલી હૈ ઉન કિતાબોં કો જો ઉસ સે પેહલે થીં;

وَاَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَ الْاِنْجِيْلَ ۝٣ مِنْ قَبْلُ هُدًى

ઔર ઉસ ને તૌરાત ઔર ઈન્જીલ ઈન્સાનોં કી હિદાયત કે લિયે ઈસ સે પેહલે ઉતારી, ઔર ઉસી ને હક ઔર બાતિલ

لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۗ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ

કે દરમિયાન ફૈસલા કરને વાલી કિતાબ (કુર્આન) નાઝિલ કી. યકીનન વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા અલ્લાહ કી

اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُوانْتِقَامٍ ۝٤

આયાત કે સાથ, ઉન કે લિયે સખ્ત અઝાબ હૈ. ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, ઈન્તિકામ લેને વાલા હૈ.

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا

યકીનન અલ્લાહ પર કોઈ ચીઝ મખ્ફી નહીં હૈ, ન ઝમીન મેં ઔર ન

فِي السَّمَآءِ ۝٥ هُوَ الَّذِيْ يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ

આસ્માન મેં. વહી તુમ્હારી સૂરતેં બનાતા હૈ બચ્ચાદાનિયોં મેં જિસ તરહ

يَشَآءُ ؕ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝٦ هُوَ

વો ચાહતા હૈ. અલ્લાહ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં, વો ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. ઉસી ને

الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ

આપ પર યે કિતાબ ઉતારી, ઉસ મેં સે કુછ આયતેં મુહકમ (ઈશતિબાહે મુરાદ સે મહફૂઝ) હૈં,

هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ وَاُخَرُ مُتَشٰبِهٰتٌ ؕ فَاَمَّا الَّذِيْنَ

વહી અસલ કિતાબ હૈં, ઔર દૂસરી આયતેં મુતશાબિહાત હૈં. ફિર અલબત્તા વો લોગ

فِيْ قُلُوْبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ
જિન કે દિલોં મેં કજી હૈ વો ઉસ મેં સે મુતશાબિહાત કે પીછે પડતે હૈં ફિત્ના તલબી

الْفِتْنَةِ وَابْتِغَآءَ تَاْوِيْلِهٖ ۚ وَمَا يَعْلَمُ تَاْوِيْلَهٗٓ
કી ગર્ઝ સે ઔર ઉન કા મતલબ માલૂમ કરને કે લિયે. હાલાંકે ઉન કા મતલબ સિવાએ અલ્લાહ કે કોઈ

اِلَّا اللّٰهُ ؔ وَالرّٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ يَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِهٖ ۙ كُلٌّ
નહી જાનતા. ઔર જો ઈલ્મ (દીન) મેં મઝબૂત હૈં વો કેહતે હૈં કે હમ સબ પર ઈમાન લે આએ, યે સબ કી સબ

مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۚ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝۷
આયતેં હમારે રબ કી તરફ સે હૈં. ઔર નસીહત હાસિલ નહીં કરતે મગર અકલ વાલે.

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوْبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ
એ હમારે રબ! તૂ હમારે દિલોં કો ટેઢા મત કર ઈસ કે બાદ કે તૂ ને હમેં હિદાયત દી ઔર તૂ

لَنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ۝۸
હમારે લિયે અપની તરફ સે રહમત અતા ફરમા. યકીનન તૂ બહોત અતા કરને વાલા હૈ.

رَبَّنَآ اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۭ
એ હમારે રબ! યકીનન તૂ ઈન્સાનોં કો જમા કરને વાલા હૈ ઐસે દિન મેં જિસ મેં કોઈ શક નહીં.

اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ۝۹ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
યકીનન અલ્લાહ વાદે કે ખિલાફ નહીં કરેંગે. યકીનન વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ
બિલ્કુલ ઉન કે કામ નહીં આયેંગે ન ઉન કે માલ ઔર ન ઉન કી ઔલાદ અલ્લાહ કે મુકાબલે મેં

شَيْـــًٔا ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمْ وَقُوْدُ النَّارِ ۝۱۰ كَدَاْبِ اٰلِ
ઝરા ભી. ઔર યહી લોગ આગ કા ઈંધન હૈં. ઉન કા હાલ આલે ફિરઔન કે હાલ કી

فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ
તરહ હૈ ઔર ઉન લોગોં કે હાલ કી તરહ હૈ જો ઉન સે પેહલે થે, જિન્હોં ને હમારી આયતોં કો જુઠલાયા.

فَاَخَذَھُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ۭ وَاللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝۱۱
ફિર અલ્લાહ ને ઉન કો ઉન કે ગુનાહોં કી વજહ સે પકડ લિયા. ઔર અલ્લાહ સખ્ત સઝા દેને વાલે હૈં.

قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَتُغْلَبُوْنَ وَ تُحْشَرُوْنَ اِلٰى
આપ કાફિરોં સે ફરમા દીજિયે કે અનકરીબ તુમ મગલૂબ કિયે જાઓગે ઔર જહન્નમ કી તરફ તુમ ઈકટ્ઠે

جَهَنَّمُ ؕ وَ بِئْسَ الْمِهَادُ ﴿۱۲﴾ قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ
કિયે જાઓગે. ઔર વો બુરા ઠિકાના હૈ. યકીનન તુમ્હારે લિયે દો લશકરોં મેં બહોત બડા મોઅજિઝા

فِيْ فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ؕ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
થા જો બાહમ મુકાબિલ હુવે થે. એક લશકર તો કિતાલ કર રહા થા અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં ઔર

وَ اُخْرٰى كَافِرَةٌ يَّرَوْنَهُمْ مِّثْلَيْهِمْ رَاْيَ الْعَيْنِ ؕ
દૂસરા લશકર કાફિર થા. યે કાફિર લશકર ઉન મુસલમાનોં કો અપને સે દુગના દેખ રહા થા ખુલી

وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً
આંખોં સે. ઔર અલ્લાહ અપની નુસ્રત સે મદદ કરતે હૈં જિસ કી ચાહતે હૈં. યકીનન ઈસ મેં ઈબ્રત હૈ

لِّاُولِي الْاَبْصَارِ ﴿۱۳﴾ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ
આંખોં વાલોં કે લિયે. ઈન્સાનોં કે લિયે મુઝય્યન કી ગઈ મરગૂબ ચીઝોં કી મહબ્બત

مِنَ النِّسَآءِ وَالْبَنِيْنَ وَالْقَنَاطِيْرِ الْمُقَنْطَرَةِ
યાની ઔરતેં ઔર બેટે ઔર ઢેર લગાએ હુવે

مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ
સૌને ઔર ચાંદી ઔર નિશાન લગાએ હુવે ઘોડે

وَ الْاَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ؕ ذٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ
ઔર ચૌપાએ ઔર ખેતી. યે દુન્યવી ઝિન્દગી કા સામાન હૈ.

وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿۱۴﴾ قُلْ اَؤُنَبِّئُكُمْ
ઔર અલ્લાહ કે પાસ અચ્છા ઠિકાના હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કયા મૈં તુમ્હેં

بِخَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ ؕ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ
ખબર દૂં ઈસ સે બેહતર ચીઝ કી? ઉન લોગોં કે લિયે જો મુત્તકી હૈં (ઉન કે લિયે) અપને રબ કે પાસ

جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا
જન્નતેં હોંગી જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી, વો ઉન મેં હમેશા રહેંગે,

وَ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّ رِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ
ઔર સાફ સુથરી બીવિયાં હોંગી, ઔર અલ્લાહ કી તરફ સે ખુશનૂદી મિલેગી. ઔર અલ્લાહ

بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿۱۵﴾ اَلَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اِنَّنَآ اٰمَنَّا
બન્દોં કો દેખ રહે હૈં. વો લોગ જો કેહતે હૈં કે એ હમારે રબ! યકીનન હમ ઈમાન લે આએ

فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ اَلصّٰبِرِيْنَ

તો હમારે લિયે હમારે ગુનાહોં કી મગફિરત કર દે ઔર હમેં આગ કે અઝાબ સે બચા લે. જો સબ્ર કરને વાલે

وَ الصّٰدِقِيْنَ وَالْقٰنِتِيْنَ وَالْمُنْفِقِيْنَ وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ

ઔર સચ બોલને વાલે ઔર ફરમાંબરદારી કરને વાલે ઔર ખર્ચ કરને વાલે ઔર સહર કે વકત મગફિરત

بِالْاَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

તલબ કરને વાલે હૈં. અલ્લાહ ગવાહી દેતે હૈં ઈસ બાત કી કે ઉસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં ઔર ફરિશ્તે

وَ الْمَلٰٓئِكَةُ وَ اُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ لَآ اِلٰهَ

ભી ગવાહી દેતે હૈં ઔર ઈલ્મ વાલે ભી ગવાહી દેતે હૈં, (ઈસ હાલ મેં કે) અલ્લાહ ઈન્સાફ કે સાથ કાઈમ હૈં.

اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٨﴾ اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ

અલ્લાહ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં, વો ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. યકીનન દીન તો અલ્લાહ કે નઝદીક

وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ

સિર્ફ ઈસ્લામ હી હૈ. ઔર ઈખ્તિલાફ નહીં કિયા ઉન લોગોં ને જિન કો કિતાબ દી ગઈ મગર ઈસ કે બાદ કે

مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَ مَنْ يَّكْفُرْ

ઉન કે પાસ ઈલ્મ આયા આપસ કી ઝિદ કી વજહ સે. ઔર જો ભી અલ્લાહ કી આયતોં

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾

કે સાથ કુફ્ર કરેગા તો યકીનન અલ્લાહ જલ્દ હિસાબ લેને વાલે હૈં. ફિર અગર વો આપ સે હુજજત

فَاِنْ حَآجُّوْكَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ

બાઝી કરેં તો આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં ને તો અપના ચેહરા અલ્લાહ કે તાબેઅ કર લિયા હૈ ઔર ઉન્હોં ને ભી જિન્હોં ને

وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَالْاُمِّيّٖنَ ءَ اَسْلَمْتُمْ

મેરા ઈત્તિબા કિયા. ઔર આપ એહલે કિતાબ સે ઔર અનપઢ લોગોં (મુશરિકીને અરબ) સે ફરમા દીજિયે કે

فَاِنْ اَسْلَمُوْا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا

કયા તુમ ઈસ્લામ લાતે હો? ફિર અગર વો ઈસ્લામ લે આયેં તો વો હિદાયત યાફતા હોંગે. ઔર અગર વો મુંહ

عَلَيْكَ الْبَلٰغُ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾ اِنَّ

મોડેં તો આપ કે ઝિમ્મે સિર્ફ પહોંચા દેના હૈ. ઔર અલ્લાહ બન્દોં કો દેખ રહે હૈં. યકીનન

الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ

વો લોગ જો કુફ્ર કરતે હૈં અલ્લાહ કી આયાત કે સાથ ઔર અમ્બિયા કો નાહક

بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَّيَقْتُلُوْنَ الَّذِيْنَ يَاْمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ
કત્લ કરતે હૈં ઔર ઉન કો ભી કત્લ કરતે હૈં જો લોગોં મેં સે ઈન્સાફ

مِنَ النَّاسِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝٢١ اُولٰٓئِكَ
કા હુકમ કરતે હૈં, તો આપ ઉન કો દર્દનાક અઝાબ કી ખુશખબરી સુના દીજિયે. યે વો લોગ હૈં

الَّذِيْنَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ز
જિન કે આમાલ ઝાયેઅ હો ગએ દુન્યા ઔર આખિરત મેં.

وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۝٢٢ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا
ઔર ઉન કે લિયે કોઈ મદદગાર નહી હોગા. ક્યા આપ ને દેખા નહી ઉન લોગોં કી તરફ જિન કો કિતાબ કા

مِّنَ الْكِتٰبِ يُدْعَوْنَ اِلٰى كِتٰبِ اللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
એક હિસ્સા દિયા ગયા, ઉન કો બુલાયા જાતા હૈ અલ્લાહ કી કિતાબ કી તરફ તાકે ઉન કે દરમિયાન વો ફૈસલા કરે,

ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۝٢٣
ફિર ઉન મેં સે એક જમાઅત ઐરાઝ કરતે હુવે રૂગરદાની કરતી હૈ.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا
યે ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને કહા કે હમેં આગ હરગિઝ નહીં છુએગી મગર ચંદ ગિને

مَّعْدُوْدٰتٍ ص وَّ غَرَّهُمْ فِىْ دِيْنِهِمْ مَّا كَانُوْا
ચુને દિન. ઔર ઉન કો ધોકે મેં ડાલ રખા હૈ ઉન કે દીન કે બારે મેં ઉન ચીઝોં ને

يَفْتَرُوْنَ ۝٢٤ فَكَيْفَ اِذَا جَمَعْنٰهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ
જિન કો વો ખુદ ઘડતે હૈં. ફિર ક્યા હાલ હોગા જબ હમ ઉન કો જમા કરેંગે ઐસે દીન મેં જિસ મેં

فِيْهِ قف وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا
શક નહી. ઔર હર શખ્સ કો પૂરા પૂરા બદલા દિયા જાએગા ઉસ અમલ કા જો ઉસ ને કિયા ઔર ઉન પર ઝુલ્મ

يُظْلَمُوْنَ ۝٢٥ قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِى الْمُلْكَ
નહીં કિયા જાએગા. આપ ફરમા દીજિયે કે એ અલ્લાહ! સલ્તનત કે માલિક! તૂ સલ્તનત દેતા હૈ

مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ ز وَتُعِزُّ
જિસે ચાહતા હૈ ઔર સલ્તનત છીનતા હૈ જિસ સે ચાહતા હૈ. ઔર તૂ ઈઝઝત દેતા હૈ

مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ ط بِيَدِكَ الْخَيْرُ ط اِنَّكَ
જિસે ચાહતા હૈ ઔર તૂ ઝિલ્લત દેતા હૈ જિસે ચાહતા હૈ. તેરે હી હાથ મેં ભલાઈ હૈ. યકીનન તૂ

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٦﴾ تُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ
હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ. તૂ રાત કો દિન મેં દાખિલ કરતા હૈ
وَ تُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ز وَ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
ઔર દિન કો રાત મેં દાખિલ કરતા હૈ. ઔર ઝિન્દા કો મુર્દે સે નિકાલતા હૈ
وَ تُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ز وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ
ઔર મુર્દે કો ઝિન્દા સે નિકાલતા હૈ. ઔર તૂ જિસે ચાહતા હૈ, બેહિસાબ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ
રોઝી દેતા હૈ. ઈમાન વાલે કાફિરોં કો દોસ્ત ન બનાએં
اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ج وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ
ઈમાન વાલોં કો છોડ કર. ઔર જો ઐસા કરેગા, ઉસ કા અલ્લાહ સે
فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِيْ شَيْءٍ اِلَّآ اَنْ تَتَّقُوْا مِنْهُمْ
કિસી ભી ચીઝ કા તઅલ્લુક નહીં હૈ, મગર યે કે તુમ કુફ્ફાર સે કિસી તરહ બચના ચાહો.
تُقٰىةً ط وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ط وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿٢٨﴾
ઔર અલ્લાહ તુમ્હેં અપની ઝાત સે ડરાતે હૈં. ઔર અલ્લાહ હી કી તરફ લૌટના હૈ. આપ ફરમા
قُلْ اِنْ تُخْفُوْا مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ اَوْ تُبْدُوْهُ يَعْلَمْهُ
દીજિયે અગર તુમ છુપાઓ ઉન ચીઝોં કો જો તુમ્હારે સીનોં મેં હૈં યા તુમ ઉન કો ઝાહિર કરો, તબ ભી અલ્લાહ
اللّٰهُ ط وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ط
ઉન્હેં જાનતે હૈં. ઔર અલ્લાહ જાનતે હૈં ઉન તમામ ચીઝોં કો જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં.
وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٩﴾ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ
ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત વાલે હૈં. જિસ દિન હર શખ્સ ઉન આમાલ કો જો ઉસ ને
نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا ۛ وَّمَا عَمِلَتْ
ખૈર મેં સે કિયે હાઝિર પાએગા ઔર અપને કિયે હૂવે બુરે આમાલ કો ભી હાઝિર પાએગા,
مِنْ سُوْٓءٍ ۛ تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَ بَيْنَهٗٓ اَمَدًا ۢ بَعِيْدًا ط
તો વો ચાહેગા કે કાશ કે ઉસ કે દરમિયાન ઔર ઉસ દિન કે દરમિયાન બડી દૂર કી મસાફત હોતી.
وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ط وَاللّٰهُ رَءُوْفٌ ۢ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾
ઔર અલ્લાહ તુમ્હેં અપની ઝાત સે ડરાતે હૈં. ઔર અલ્લાહ બન્દોં પર બહોત મેહરબાન હૈં. આપ

معانقة ١٢ عند المتأخرين

ع ٣

قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِيْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ

ફરમા દીજિયે અગર તુમ અલ્લાહ સે મહબ્બત રખતે હો, તો મેરા ઈત્તિબા કરો, તો અલ્લાહ તુમ્હેં મહબૂબ

وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣١﴾

બના લેગા ઔર તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે ગુનાહ બખ્શ દેગા. ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ કરને વાલા હૈ.

قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ

આપ ફરમા દીજિયે તુમ અલ્લાહ કી ઈતાઅત કરો ઔર રસૂલ કી ઈતાઅત કરો. ફિર અગર વો મુંહ ફેર લેં તો

لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰۤى اٰدَمَ

યકીનન અલ્લાહ કાફિરોં સે મહબ્બત નહીં કરતે. યકીનન અલ્લાહ ને મુન્તખબ કિયા આદમ (અલૈહિસ્સલામ) કો

وَ نُوْحًا وَّاٰلَ اِبْرٰهِيْمَ وَاٰلَ عِمْرٰنَ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٣﴾

ઔર નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ઔર આલે ઈબ્રાહીમ ઔર આલે ઈમરાન કો તમામ જહાનોં (જહાન વાલોં) પર.

ذُرِّيَّةًۢ بَعْضُهَا مِنْۢ بَعْضٍ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٣٤﴾

જો એક દૂસરે કી ઔલાદ હૈં. ઔર અલ્લાહ સુન્ને વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં.

اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّيْ نَذَرْتُ لَكَ

જબ કે ઈમરાન કી બીવી ને કહા એ મેરે રબ! મૈં ને આપ કી નઝર કર દિયા આઝાદ બના કર

مَا فِيْ بَطْنِيْ مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّيْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ

ઈસ બચ્ચે કો જો મેરે પેટ મેં હૈ, તો આપ ઉસે મેરી તરફ સે કબૂલ કર લીજિયે. યકીનન આપ

السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ

સુન્ને વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં. ફિર જબ ઈમરાન કી બીવી ને ઉસ કો જના તો કેહને લગી એ મેરે રબ!

اِنِّيْ وَضَعْتُهَاۤ اُنْثٰى ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ ؕ وَلَيْسَ

મૈં ને તો ઈસ કો લડકી જના. હાલાંકે અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ ઉસ કો જો ઉસ ને જના. ઔર

الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰى ۚ وَاِنِّيْ سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ

લડકા ઉસ લડકી કે બરાબર નહીં હો સકતા. ઔર મૈં ને ઉસ કા નામ મરયમ રખા

وَاِنِّيْۤ اُعِيْذُهَا بِكَ وَ ذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ﴿٣٦﴾

ઔર મૈં ઉસે ઔર ઉસ કી ઔલાદ કો શયતાન મરદૂદ સે તેરી પનાહ મેં દેતી હૂં.

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُوْلٍ حَسَنٍ وَّ اَنْۢبَتَهَا نَبَاتًا

ફિર ઉન કે રબ ને ઉન કો કબૂલ કિયા અચ્છા કબૂલ કરના ઔર મરયમ કો બળહાયા અચ્છી તરહ

حَسَنًا ۙ وَّكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۚ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا
બળ્હાના. ઔર મરયમ (અલૈહસ્સલામ) કી કફાલત કી ઝકરીય્યા (અલૈહિસ્સલામ) ને. જબ કભી મરયમ (અલૈહસ્સલામ)

الْمِحْرَابَ ۙ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۚ قَالَ يٰمَرْيَمُ اَنّٰى
કે પાસ દાખિલ હોતે ઝકરીય્યા (અલૈહિસ્સલામ) મેહરાબ મેં, તો મરયમ (અલૈહસ્સલામ) કે પાસ ખાને કી ચીઝેં પાતે.

لَكِ هٰذَا ؕ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ
પૂછતે એ મરયમ! કહાં સે તેરે પાસ યે ચીઝેં આઈ? તો મરયમ (અલૈહસ્સલામ) કેહતી કે યે અલ્લાહ કી તરફ સે હૈં. યકીનન

مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝۳۷ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا
અલ્લાહ બેહિસાબ રોઝી દેતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં. વહી પર ઝકરીય્યા (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને રબ સે

رَبَّهٗ ۚ قَالَ رَبِّ هَبْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ ذُرِّيَّةً
દુઆ કી. કેહને લગે એ મરે રબ! તૂ મુજે અપની તરફ સે પાકીઝા ઔલાદ અતા

طَيِّبَةً ۚ اِنَّكَ سَمِيْعُ الدُّعَآءِ ۝۳۸ فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ
ફરમા. યકીનન તૂ દુઆ કો સુન્ને વાલા હૈ. તો ઉન કો ફરિશ્તોં ને આવાઝ દી જબ કે

وَهُوَ قَآئِمٌ يُّصَلِّيْ فِي الْمِحْرَابِ ۙ اَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ
વો ખડે હુવે મેહરાબ મેં નમાઝ પળ્હ રહે થે કે અલ્લાહ આપ કો બશારત દેતે હૈં યહયા કી

بِيَحْيٰى مُصَدِّقًا ۢ بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا وَّحَصُوْرًا
જો તસ્દીક કરને વાલે હોંગે અલ્લાહ કે કલિમે કી ઔર સય્યિદ હોંગે ઔર ઔરતોં સે બેરગબત

وَّنَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝۳۹ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ
પાકદામન હોંગે ઔર નબી હોંગે, નેક લોગોં મે સે હોંગે. ઝકરીય્યા (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા એ મેરે રબ!

لِيْ غُلٰمٌ وَّقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَاَتِيْ عَاقِرٌ ؕ
મેરે લિયે લડકા કહાં સે હોગા હાલાંકે મુજે બુળ્હાપા પહોંચ ચુકા હૈ ઔર મેરી બીવી બાંજ હૈ.

قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ۝۴۰ قَالَ رَبِّ
અલ્લાહ ને ફરમાયા ઈસી તરહ અલ્લાહ કરતે હૈં જો ચાહતે હૈં. ઝકરિય્યા (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા એ મેરે રબ!

اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ؕ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ
મેરે લિયે કોઈ નિશાની મુકર્રર કર દીજિયે. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે તુમ્હારી નિશાની યે હૈ કે તુમ ઈન્સાનોં સે

ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًا ؕ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ كَثِيْرًا وَّ
કલામ નહી કરોગે તીન દિન તક મગર ઈશારે સે. ઔર આપ અપને રબ કો બહોત ઝયાદા યાદ

سَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿٤١﴾ وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ

કીજિયે ઔર સુબ્હ વ શામ તસ્બીહ કીજિયે. ઔર જબ કે ફરિશ્તોં ને કહા

يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰكِ

એ મરયમ! યકીનન અલ્લાહ ને તુજ કો મુન્તખબ કિયા હૈ ઔર તુજ કો પાકબાઝ બનાયા હૈ ઔર તુજ કો

عَلٰى نِسَآءِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٢﴾ يٰمَرْيَمُ اقْنُتِيْ لِرَبِّكِ

તમામ જહાન કી ઔરતોં પર મુન્તખબ કિયા હૈ. એ મરયમ! તૂ અપને રબ કી ઈબાદત કર

وَاسْجُدِيْ وَارْكَعِيْ مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ﴿٤٣﴾ ذٰلِكَ

ઔર સજદા કર ઔર રુકૂઅ કરને વાલોં કે સાથ રુકૂઅ કર. યે ગૈબ કી

مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ؕ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ

ખબરોં મેં સે હૈ, હમ ઉસ કો આપ કી તરફ વહી કરતે હૈં. ઔર આપ ઉન કે પાસ મૌજૂદ નહીં થે

اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۪

જબ વો અપને કલમ (નહર મેં) ડાલ રહે થે કે કૌન મરયમ કી કફાલત કરેગા.

وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٤٤﴾ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ

ઔર આપ ઉન કે પાસ નહીં થે જબ વો જઘડ રહે થે. જબ ફરિશતોં ને કહા

يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ ۖق

એ મરયમ! યકીનન અલ્લાહ તુમ કો બશારત દેતે હૈં અપની તરફ સે કલિમે કી

اسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهًا

જિસ કા નામ મસીહ ઈસા ઈબ્ને મરયમ હોગા, જો વજાહત વાલે હોંગે

فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَيُكَلِّمُ

દુન્યા ઔર આખિરત મેં ઔર મુકર્રબીન મેં સે હોંગે. ઔર વો ઈન્સાનોં સે

النَّاسَ فِى الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَّمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٤٦﴾

કલામ કરેંગે ગેહવારે મેં ઔર બડે હો કર કે ઔર સુલહા મેં સે હોંગે. મરયમ (અલૈહસ્સલામ) ને

قَالَتْ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ ؕ

કહા એ મેરે રબ! મુજે ઔલાદ કહાં સે હોગી, હાલાંકે મુજે કિસી ઈન્સાન ને છુવા નહીં હૈ.

قَالَ كَذٰلِكِ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ اِذَا قَضٰٓى

તો અલ્લાહ ને ફરમાયા ઈસી તરહ અલ્લાહ પૈદા કરતે હૈં જો ચાહતે હૈં. જબ વો કિસી કામ

اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝٤٧ وَيُعَلِّمُهُ
કા ફૈસ્લા કરતે હૈં તો ઉસ સે કેહતે હૈં કે كُـــنْ (હો જા), તો વો હો જાતા હૈ. ઔર ઉસ કો અલ્લાહ
الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۝٤٨ وَرَسُوْلًا
કિતાબ વ હિકમત ઔર તૌરાત ઔર ઈન્જીલ કી તાલીમ દેંગે. ઔર બની ઈસ્રાઈલ કી તરફ રસૂલ
اِلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۙ۬ اَنِّيْ قَدْ جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ
બના કર ભેજેંગે. (વો કહેંગે કે) યકીનન મૈં તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે મોઅજિઝા
مِّنْ رَّبِّكُمْ ۙ اَنِّيْٓ اَخْلُقُ لَكُمْ مِّنَ الطِّيْنِ كَهَيْـَٔةِ
લે કર આયા હૂં. યે કે મૈં તુમ્હારે લિયે મિટ્ટી સે પરિન્દે કી શકલ કી તરહ બનાતા
الطَّيْرِ فَاَنْفُخُ فِيْهِ فَيَكُوْنُ طَيْرًۢا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَاُبْرِئُ
હૂં, ફિર મૈં ઉસ મેં ફૂંક મારતા હૂં, તો વો અલ્લાહ કે હુકમ સે (જાનદાર) પરિન્દા બન જાતા હૈ. ઔર
الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ وَاُحْيِ الْمَوْتٰى بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ
મૈં અચ્છા કરતા હૂં અંધે કો ઔર બર્સ વાલે કો ઔર મૈં મુરદોં કો ઝિન્દા કરતા હૂં અલ્લાહ કે હુકમ સે.
وَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَاْكُلُوْنَ وَمَا تَدَّخِرُوْنَ ۙ
ઔર મૈં તુમ્હેં બતલા દેતા હૂં વો ચીઝેં જો તુમ ખા કર આતે હો ઔર વો ચીઝેં જો તુમ અપને ઘરોં મેં
فِيْ بُيُوْتِكُمْ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
ઝખીરા કર કે આતે હો. યકીનન ઉસ મેં નિશાની હૈ તુમ્હારે લિયે અગર તુમ
مُّؤْمِنِيْنَ ۝٤٩ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ
ઈમાન લાતે હો. ઔર મૈં તસ્દીક કરને વાલા હૂં ઉસ તૌરાત કી જો મુજ સે
مِنَ التَّوْرٰىةِ وَلِاُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِيْ حُرِّمَ عَلَيْكُمْ
પેહલે થી ઔર તાકે મૈં તુમ્હારે લિયે હલાલ કર દૂં ઉન બાઝ ચીઝોં કો જો તુમ પર હરામ કી ગઈ.
وَجِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۣ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
ઔર મૈં તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે મોઅજિઝા લે કર આયા હૂં. ફિર અલ્લાહ સે ડરો
وَاَطِيْعُوْنِ ۝٥٠ اِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ۭ
ઔર મેરા કેહના માનો. યકીનન અલ્લાહ મેરા ઔર તુમ્હારા રબ હૈ, તો તુમ ઉસી કી ઈબાદત કરો.
هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ۝٥١ فَلَمَّآ اَحَسَّ عِيْسٰى مِنْهُمُ
યે સીધા રાસ્તા હૈ. ફિર જબ ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉન કી તરફ સે કુફ્ર મહસૂસ કિયા તો

الْكُفْرَ قَالَ مَنْ اَنْصَارِيْٓ اِلَى اللّٰهِ ؕ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ

ફરમાયા કૌન મેરે મદદગાર હૈં અલ્લાહ કી તરફ? હવારીય્યીન કેહને લગે હમ અલ્લાહ કે (દીન કે)

نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ ۚ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ ۚ وَاشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿٥٢﴾

મદદગાર હૈં. હમ અલ્લાહ પર ઈમાન લાએ હૈં. ઔર આપ ગવાહ રહિયે કે યકીનન હમ મુસલમાન હૈં.

رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا

એ હમારે રબ! હમ ઈમાન લાએ હૈં ઉસ પર જો આપ ને ઉતારા ઔર હમ ને રસૂલ કા ઈત્તિબા કિયા, તો આપ

مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٥٣﴾ وَمَكَرُوْا وَمَكَرَ اللّٰهُ ؕ وَاللّٰهُ خَيْرُ

હમેં ગવાહી દેને વાલોં કે સાથ લિખ લીજિયે. ઔર ઉન કુફ્ફાર ને તદબીર કી ઔર અલ્લાહ ને ભી તદબીર કી. ઔર

الْمٰكِرِيْنَ ﴿٥٤﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسٰٓى اِنِّىْ مُتَوَفِّيْكَ

અલ્લાહ બેહતરીન તદબીર કરને વાલે હૈં. જબ કે અલ્લાહ ને ફરમાયા કે એ ઈસા! મૈં આપ કો પૂરા પૂરા લેને વાલા હૂં

وَ رَافِعُكَ اِلَىَّ وَ مُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

(જિસ્મ વ રૂહ સમેત ઉઠાને વાલા હૂં) ઔર આપ કો ઉઠાને વાલા હૂં અપને પાસ ઔર આપ કો પાક કરને

وَ جَاعِلُ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا

વાલા હૂં ઉન લોગોં સે જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા ઔર કયામત કે દિન તક આપ કે મુત્તબિઈન કો કાફિરોં કે

اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ اِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ

ઉપર રખૂંગા. ફિર મેરી તરફ તુમ્હેં લૌટ કર આના હૈ, ફિર મૈં તુમ્હારે દરમિયાન

بَيْنَكُمْ فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٥٥﴾

ફૈસલા કરૂંગા ઉસ મેં જિસ મેં તુમ ઈખ્તિલાફ કર રહે થે.

فَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَاُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا

ફિર અલબત્તા વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા, મૈં ઉન્હેં સખ્ત અઝાબ દૂંગા

فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۫ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٥٦﴾

દુન્યા ઔર આખિરત મેં. ઔર ઉન કે લિયે કોઈ મદદગાર નહીં હોગા. ઔર અલબત્તા

وَ اَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ؕ

વો લોગ જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે તો અલ્લાહ ઉન કો ઉન કા પૂરા પૂરા સવાબ દેંગે.

وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٧﴾ ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَيْكَ

ઔર અલ્લાહ ઝાલિમોં સે મહબ્બત નહીં કરતે. યે હમ આપ કે સામને આયાત કી

مِنَ الْاٰيٰتِ وَ الذِّكْرِ الْحَكِيْمِ ﴿٥٨﴾ اِنَّ مَثَلَ عِيْسٰى
ઔર મુહકમ ઝિક્ર કી તિલાવત કરતે હૈં. યકીનન ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) કા હાલ અલ્લાહ

عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ ؕ خَلَقَهٗ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ
કે નઝદીક આદમ (અલૈહિસ્સલામ) કે હાલ કી તરહ હૈ. જિન કો અલ્લાહ ને મિટ્ટી સે પૈદા કિયા, ફિર ઉન સે

لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٥٩﴾ اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُنْ
ફરમાયા કે હો જા, તો વો હો ગએ. યે હક હૈ આપ કે રબ કી તરફ સે, ઈસ લિયે આપ શક કરને વાલોં મેં

مِّنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿٦٠﴾ فَمَنْ حَآجَّكَ فِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ
સે ન હોં. ફિર જો ભી આપ સે હુજ્જતબાઝી કરે ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) કે બારે મેં ઈસ કે બાદ કે આપ કે પાસ

مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَآءَنَا وَ اَبْنَآءَكُمْ
ઈલ્મ આયા, તો આપ કેહ દીજિયે કે તુમ આઓ, હમ બુલાતે હૈં હમારે બેટોં કો ઔર તુમ્હારે બેટોં કો

وَ نِسَآءَنَا وَ نِسَآءَكُمْ وَ اَنْفُسَنَا وَ اَنْفُسَكُمْ قف
ઔર હમારી ઔરતોં કો ઔર તુમ્હારી ઔરતોં કો ઔર અપની જાનોં કો ઔર તુમ્હારી

ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَّعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكٰذِبِيْنَ ﴿٦١﴾
જાનોં કો. ફિર હમ મુબાહલા કરેં, ફિર હમ જૂઠોં પર અલ્લાહ કી લાનત કરેં.

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ
યકીનન યે સચ્ચા બયાન હૈ. ઔર અલ્લાહ કે સિવા કોઈ માબૂદ

اِلَّا اللّٰهُ ؕ وَ اِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٦٢﴾
નહીં. ઔર યકીનન અલ્લાહ વહી ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. ફિર ભી અગર વો

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِالْمُفْسِدِيْنَ ﴿٦٣﴾ قُلْ يٰۤاَهْلَ
મુંહ મોડેં તો યકીનન અલ્લાહ ફસાદ ફૈલાને વાલોં કો ખૂબ જાનતે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે એ એહલે

الْكِتٰبِ تَعَالَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ سَوَآءٍۢ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
કિતાબ! તુમ આઓ ઐસે કલિમે કી તરફ જો હમારે ઔર તુમ્હારે દરમિયાન બરાબર હૈ,

اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهٖ شَيْـًٔا وَّلَا يَتَّخِذَ
યે કે હમ ઈબાદત ન કરેં મગર અલ્લાહ કી ઔર હમ ઉસ કે સાથ કિસી ચીઝ કો શરીક ન ઠેહરાએં ઔર

بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ فَاِنْ تَوَلَّوْا
હમ મેં સે એક દૂસરે કો અલ્લાહ કો છોડ કર કે રબ ન બનાએં. ફિર અગર વો રૂગરદાની કરેં

فَقُوْلُوا اشْهَدُوْا بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿٦٤﴾ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ

તો કેહ દો કે તુમ ગવાહ રહો કે હમ મુસલમાન હૈં. એ એહલે કિતાબ!

لِمَ تُحَآجُّوْنَ فِيْۤ اِبْرٰهِيْمَ وَمَاۤ اُنْزِلَتِ التَّوْرٰىةُ

તુમ કયૂં હુજ્જતબાઝી કરતે હો ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે બારે મેં હાલાંકે તૌરાત

وَالْاِنْجِيْلُ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِهٖ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٥﴾ هٰۤاَنْتُمْ

ઔર ઈન્જીલ નહીં ઉતારી ગઈ મગર ઉન કે બાદ. કયા તુમ અકલ નહીં રખતે? સુનો! તુમ તો

هٰۤؤُلَآءِ حَاجَجْتُمْ فِيْمَا لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ

વો લોગ હો કે તુમ ને હુજ્જતબાઝી કી ઐસી ચીઝ મેં જિસ કા તુમ્હેં ઈલ્મ હે, ફિર તુમ

فَلِمَ تُحَآجُّوْنَ فِيْمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

કયૂં હુજ્જતબાઝી કરતે હો ઐસી ચીઝ મેં જિસ કા તુમ્હેં કોઈ ઈલ્મ નહીં હે. ઔર અલ્લાહ

وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ اِبْرٰهِيْمُ يَهُوْدِيًّا

જાનતા હે ઔર તુમ જાનતે નહીં હો. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ન યહૂદી થે, ન નસરાની થે,

وَّلَا نَصْرَانِيًّا وَّلٰكِنْ كَانَ حَنِيْفًا مُّسْلِمًا ؕ

લેકિન સિર્ફ એક અલ્લાહ કે હો કર રેહને વાલે થે, મુસલમાન થે. ઔર મુશરિકીન મેં સે નહીં થે.

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٦٧﴾ اِنَّ اَوْلَى النَّاسِ بِاِبْرٰهِيْمَ

યકીનન તમામ ઈન્સાનોં મેં સબ સે ઝયાદા કરીબ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે અલબત્તા વો લોગ હૈં જિન્હોં ને

لَلَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ

ઈબ્રાહીમ(અલૈહિસ્સલામ) કા ઈત્તિબા કિયા ઔર યે નબી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) હૈં ઔર વો લોગ હૈં જો

وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَّآئِفَةٌ

ઈમાન લાએ હૈં. ઔર અલ્લાહ ઈમાન વાલોં કા કારસાઝ હે. એહલે કિતાબ કી એક જમાઅત તો

مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يُضِلُّوْنَكُمْ ؕ وَمَا يُضِلُّوْنَ

ચાહતી હે કે કાશ કે વો તુમ્હેં ગુમરાહ કર દેં. ઔર વો ગુમરાહ નહીં કરતે

اِلَّاۤ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٦٩﴾ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ

મગર અપને આપ કો ઔર ઉન્હેં પતા નહીં. એ એહલે કિતાબ!

لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ﴿٧٠﴾ يٰۤاَهْلَ

તુમ કયૂં કુફ્ર કરતે હો અલ્લાહ કી આયાત કે સાથ ઈસ હાલ મેં કે તુમ ગવાહી દેતે હો? એ એહલે

الْكِتٰبِ لِمَ تَلْبِسُوْنَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَ تَكْتُمُوْنَ
કિતાબ! તુમ કયૂં હક કો બાતિલ કે સાથ મિલાતે હો ઔર હક કયૂં

الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٧١﴾ وَ قَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ
છુપાતે હો હાલાંકે તુમ જાનતે હો? ઔર એહલે કિતાબ કી એક જમાઅત ને

الْكِتٰبِ اٰمِنُوْا بِالَّذِيْٓ اُنْزِلَ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَجْهَ
કહા કે તુમ ઈમાન લાઓ ઈસ કુર્આન પર જો ઈમાન વાલોં પર ઉતારા ગયા દિન કે શુરૂ

النَّهَارِ وَاكْفُرُوْٓا اٰخِرَهٗ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٧٢﴾
હિસ્સે મેં ઔર તુમ કાફિર બન જાઓ દિન કે આખિરી હિસ્સે મેં, તાકે યે ભી મુર્તદ હો જાએં. ઔર તુમ અમીન

وَلَا تُؤْمِنُوْٓا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِيْنَكُمْ ؕ قُلْ اِنَّ الْهُدٰى هُدَى
મત સમજના મગર ઉસી કો જો તુમ્હારે દીન પર ચલતા હો. આપ કેહ દીજિયે યકીનન હિદાયત અલ્લાહ કી હિદાયત હૈ.

اللّٰهِ ۙ اَنْ يُّؤْتٰٓى اَحَدٌ مِّثْلَ مَآ اُوْتِيْتُمْ اَوْ يُحَآجُّوْكُمْ
(ઐસા ઈસ વજહ સે કરતે હો) કે કિસી કો દિયા જાએ ઉસી જૈસા જો તુમ્હેં દિયા ગયા યા વો તુમ સે

عِنْدَ رَبِّكُمْ ؕ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ ۚ يُؤْتِيْهِ مَنْ
તુમ્હારે રબ કે પાસ હુજ્જતબાઝી કરે. આપ કેહ દીજિયે યકીનન ફઝલ અલ્લાહ કે હાથ મેં હૈ. વો ઉસે દેતા

يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾ يَّخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ
હૈ જિસે ચાહતા હૈ. ઔર અલ્લાહ વુસ્અત વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં. વો અપની રહમત કે સાથ ખાસ કરતા હૈ જિસે

يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ
ચાહતા હૈ. ઔર અલ્લાહ ભારી ફઝલ વાલે હૈં. ઔર એહલે કિતાબ મેં સે કુછ લોગ ઐસે હૈં કે અગર

مَنْ اِنْ تَاْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُّؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ
આપ ઉસે અમીન બનાએં ઢેરોં માલ પર તો ભી ઉસ કો આપ કી તરફ અદા કર દે. ઔર ઉન મેં કુછ લોગ

اِنْ تَاْمَنْهُ بِدِيْنَارٍ لَّا يُؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ
ઐસે હૈં કે અગર આપ ઉસે અમીન બનાએં એક દીનાર પર ભી, તો ભી ઉસ કો આપ કી તરફ અદા ન કરે, મગર જબ

عَلَيْهِ قَآئِمًا ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَيْسَ عَلَيْنَا
તક આપ ઉસ પર (નિગરાં બન કર) ખડે રહેં. યે ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને કહા કે ઈન ઉમ્મિયોં કે

فِي الْاُمِّيّٖنَ سَبِيْلٌ ۚ وَ يَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ
લિયે હમ પર કોઈ રાસ્તા નહીં. ઔર યે અલ્લાહ પર જૂઠ કેહ રહે હૈં ઔર વો

يَعْلَمُوْنَ۝ بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ
જાનતે ભી હૈં. ક્યૂં નહીં! જો અપના અહદ પૂરા કરે ઔર ડરે તો યકીનન અલ્લાહ
يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ يَشْتَرُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ
ડરને વાલોં સે મહબ્બત રખતે હૈં. યકીનન વો લોગ જો અલ્લાહ કે અહદ કે બદલે મેં
وَاَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيْلًا اُولٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ
ઔર અપની કસ્મોં કે બદલે મેં થોડી કીમત લેતે હૈં, ઉન કે લિયે કોઈ હિસ્સા નહીં હૈ આખિરત
فِى الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ
મેં ઔર અલ્લાહ ઉન સે કલામ નહીં કરેગા ઔર ઉન કી તરફ કયામત કે દિન નિગાહ નહીં
الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ۝
કરેગા ઔર ઉન કા તઝકિયા નહીં કરેગા. ઔર ઉન કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હોગા. ઔર યકીનન
وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيْقًا يَّلْوٗنَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتٰبِ لِتَحْسَبُوْهُ
ઉન મેં સે એક જમાઅત હૈ જો અપની ઝબાનોં કો મોડતી હૈ કિતાબ (કે પઢને) મેં તાકે તુમ ઉસે
مِنَ الْكِتٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتٰبِ ۚ وَ يَقُوْلُوْنَ هُوَ
કિતાબ મેં સે સમજો, હાલાંકે વો કિતાબ મેં સે નહીં હૈ. ઔર વો કેહતે હૈં કે યે
مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَ يَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ
અલ્લાહ કી તરફ સે હૈ, હાલાંકે વો અલ્લાહ કી તરફ સે નહીં હૈ. ઔર વો અલ્લાહ પર જૂઠ કેહતે હૈં
الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ۝ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّؤْتِيَهُ
ઈસ હાલ મેં કે વો જાનતે ભી હૈં. કિસી ઈન્સાન કી તાકત નહીં હૈ કે અલ્લાહ ઉસે
اللّٰهُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُوْلَ لِلنَّاسِ
કિતાબ ઔર શરીઅત ઔર નુબુવ્વત દે, ફિર વો ઈન્સાનોં સે કહે કે તુમ અલ્લાહ
كُوْنُوْا عِبَادًا لِّيْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ كُوْنُوْا رَبّٰنِيّٖنَ
કો છોડ કર કે મેરી ઈબાદત કરને વાલે બન જાઓ, લેકિન (વો તો કહેગા કે) તુમ રબ્બાની બન જાઓ
بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُوْنَ الْكِتٰبَ وَ بِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُوْنَ ۝
ઈસ વજહ સે કે તુમ કિતાબ કી તાલીમ દેતે હો ઔર ઈસ વજહ સે કે તુમ ખુદ પઢતે હો.
وَلَا يَاْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيّٖنَ اَرْبَابًا ؕ
ઔર વો તુમ્હેં ઈસ બાત કા હુકમ નહીં દેગા કે તુમ ફરિશ્તોં ઔર નબિયોં કો રબ બના લો.

اَيَاْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۸۰﴾
કયા તુમ્હેં વો કુફર કા હુકમ દેગા ઈસ કે બાદ કે તુમ મુસલમાન હો? ઔર
وَ اِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ النَّبِيّٖنَ لَمَآ اٰتَيْتُكُمْ مِّنْ كِتٰبٍ
જબ કે અલ્લાહ ને અમ્બિયા (અલૈહિમુસ્સલામ) સે પુખ્તા અહદ લિયા કે જબ મૈં તુમ્હેં કિતાબ ઔર હિકમત દૂં,
وَّحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ
ફિર તુમ્હારે પાસ રસૂલ આએ જો સચ્ચા બતલાને વાલા હો ઉસ કો જો તુમ્હારે પાસ હૈ, તો તુમ ઉસ
لَتُؤْمِنُنَّ بِهٖ وَ لَتَنْصُرُنَّهٗ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَ اَخَذْتُمْ
રસૂલ પર ઈમાન લાઓગે ઔર ઉન કી નુસ્રત કરોગે. અલ્લાહ ને ફરમાયા કયા તુમ ને ઈકરાર કિયા ઔર ઉસ
عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْرِيْ قَالُوْٓا اَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوْا
પર મેરા અહદ તુમ ને કબૂલ કિયા? અમ્બિયા ને કહા કે હમ ને ઈકરાર કિયા. અલ્લાહ ને ફરમાયા ફિર તુમ
وَاَنَا مَعَكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿۸۱﴾ فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ
ગવાહ રહો, મૈં ભી તુમ્હારે સાથ ગવાહી દેને વાલોં મેં સે હૂં. ફિર ઈસ કે બાદ જો રૂગરદાની
ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۸۲﴾ اَفَغَيْرَ دِيْنِ اللّٰهِ
કરે તો વહી લોગ નાફરમાન હૈં. કયા ફિર અલ્લાહ કે દીન કે અલાવા કો યે લોગ ચાહતે હૈં?
يَبْغُوْنَ وَلَهٗٓ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
હાલાંકે અલ્લાહ કે સામને સર જુકાએ હુવે હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર ઝમીન મેં હૈં ખુશી
طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّاِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ﴿۸۳﴾ قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ
સે ઔર ઝબરદસ્તી સે, ઔર ઉસી કી તરફ વો લૌટાએ જાએંગે. આપ ફરમા દીજિયે કે હમ ઈમાન લાએ
وَمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ وَ اِسْمٰعِيْلَ
અલ્લાહ પર ઔર ઉસ પર જો હમ પર ઉતારા ગયા ઔર ઉસ પર જો ઈબ્રાહીમ ઔર ઈસ્માઈલ ઔર ઈસ્હાક ઔર યઅકૂબ
وَاِسْحٰقَ وَ يَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى
(અલૈહિમુસ્સલામ) ઔર યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) કે બેટોં પર ઉતારા ગયા, ઔર ઉસ પર જો મૂસા (અલૈહિસ્સલામ)
وَ عِيْسٰى وَ النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ
કો દિયા ગયા ઔર ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) ઔર દૂસરે અમ્બિયા કો દિયા ગયા ઉન કે રબ કી તરફ સે. હમ ઉન મેં
اَحَدٍ مِّنْهُمْ وَ نَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿۸۴﴾ وَمَنْ يَّبْتَغِ
સે કિસી કે દરમિયાન તફરીક નહીં કરતે. ઔર હમ અલ્લાહ હી કે તાબેદાર હૈં. ઔર જો ઈસ્લામ કે

غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِيْنًا فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ
અલાવા કો દીન કે તૌર પર તલબ કરેગા, તો ઉસ કી તરફ સે હરગિઝ કબૂલ નહીં કિયા જાએગા. ઔર વો

مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝٨٥ كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوْا
આખિરત મેં ખસારા ઉઠાને વાલોં મેં સે હોગા. અલ્લાહ કૈસે હિદાયત દેગા ઉસ કૌમ કો જિન્હોં ને કુફ્ર

بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ وَ شَهِدُوْٓا اَنَّ الرَّسُوْلَ حَقٌّ وَّجَآءَهُمُ
કિયા અપને ઈમાન લાને કે બાદ ઔર શહાદત દેને કે બાદ કે યે રસૂલ હક હૈં, ઔર ઉન કે પાસ

الْبَيِّنٰتُ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝٨٦ اُولٰٓئِكَ
રોશન મોઅજિઝાત ભી આ ગએ. ઔર અલ્લાહ ઝાલિમ કૌમ કો હિદાયત નહીં દેંગે. ઉન

جَزَآؤُهُمْ اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ وَ الْمَلٰٓئِكَةِ
કી સઝા યે હૈ કે ઉન પર અલ્લાહ કી લાનત ઔર ફરિશ્તોં

وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ۝٨٧ۙ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ
ઔર તમામ ઈન્સાનોં કી લાનત હૈ. વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે. ઉન કા અઝાબ હલકા નહીં કિયા

الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ۝٨٨ۙ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا
જાએગા ઔર ઉન કો મોહલત નહીં મિલેગી. મગર વો લોગ જિન્હોં ને તૌબા કી

مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا ۣ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٨٩
ઈસ કે બાદ ઔર ઈસ્લાહ કી, તો યકીનન અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوْا كُفْرًا
યકીનન વો લોગ જો કાફિર હો ગએ અપને ઈમાન લાને કે બાદ, ફિર વો કુફ્ર મેં બઢ ગએ,

لَّنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الضَّآلُّوْنَ ۝٩٠
તો હરગિઝ ઉન કી તૌબા કબૂલ નહીં કી જાએગી. ઔર વહી લોગ ગુમરાહ હૈં. યકીનન

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُّقْبَلَ
વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા ઔર મર ગએ ઈસ હાલ મેં કે વો કાફિર થે, તો હરગિઝ કબૂલ નહીં કિયા જાએગા

مِنْ اَحَدِهِمْ مِّلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَّلَوِ افْتَدٰى بِهٖ ۭ
ઉન મેં સે કિસી એક કી તરફ સે ઝમીન ભર સૌના અગરચે વો ઉસ કો ફિદયે કે તૌર પર દે દે.

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ وَّمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۝٩١ۧ
ઉન કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હોગા ઔર ઉન કે લિયે કોઈ મદદગાર નહીં હોગા.

ع ٩

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوْا مِمَّا تُحِبُّوْنَ ۚ

કામિલ નેકી કો તુમ હરગિઝ નહીં પહોંચ સકતે જબ તક કે અપની મહબૂબ ચીઝ મેં સે ખર્ચ ન કરો.

وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَیْءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِیْمٌ ﴿۹۲﴾ كُلُّ

ઔર જો ચીઝ ભી ખર્ચ કરો, તો યકીનન અલ્લાહ ઉસે જાનતે હૈં. તમામ

الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِّبَنِیْۤ اِسْرَآءِیْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ

ખાને કી ચીઝેં બની ઈસ્રાઈલ કે લિયે હલાલ થી મગર જો હઝરત યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) ને

اِسْرَآءِیْلُ عَلٰى نَفْسِهٖ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰىةُ ؕ

અપને આપ પર હરામ કર લી થી ઈસ સે પેહલે કે તૌરાત ઉતારી જાએ.

قُلْ فَاْتُوْا بِالتَّوْرٰىةِ فَاتْلُوْهَاۤ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿۹۳﴾

આપ ફરમા દીજિયે કે ફિર તૌરાત લાઓ ઔર ઉસ કી તિલાવત કરો અગર તુમ સચ્ચે હો.

فَمَنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ

ફિર જો અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડે ઈસ કે બાદ તો વહી લોગ ઝાલિમ હૈં.

فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۹۴﴾ قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ ۫ فَاتَّبِعُوْا

આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ ને સચ ફરમાયા. ફિર તુમ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કી મિલ્લત કા

مِلَّةَ اِبْرٰهِیْمَ حَنِیْفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ ﴿۹۵﴾

ઈત્તિબા કરો જો એક અલ્લાહ કે હો કર રેહને વાલે થે, ઔર મુશરિકીન મેં સે નહીં થે.

اِنَّ اَوَّلَ بَیْتٍ وُّضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِیْ بِبَكَّةَ

યકીનન સબ સે પેહલા ઘર જો ઈન્સાનોં કે લિયે બનાયા ગયા, અલબત્તા વો ઘર હૈ જો મક્કા મેં હૈ,

مُبٰرَكًا وَّهُدًى لِّلْعٰلَمِیْنَ ﴿۹۶﴾ فِیْهِ اٰیٰتٌۢ بَیِّنٰتٌ

બરકત વાલા હૈ ઔર તમામ જહાન વાલોં કે લિયે હિદાયત હૈ. ઉસ મેં રોશન નિશાનિયાં હૈં,

مَّقَامُ اِبْرٰهِیْمَ ۚ وَمَنْ دَخَلَهٗ كَانَ اٰمِنًا ؕ وَلِلّٰهِ

મકામે ઈબ્રાહીમ હૈ. ઔર જો ઉસ મેં દાખિલ હો ગયા વો અમન વાલા હો ગયા. ઔર અલ્લાહ કે લિયે

عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَیْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَیْهِ سَبِیْلًا ؕ

ઈન્સાનોં પર ફર્ઝ હૈ બયતુલ્લાહ કા હજ કરના ઉસ શખ્સ કે લિયે જો બયતુલ્લાહ તક રાસ્તા કતઅ કરને કી

وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِیٌّ عَنِ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۹۷﴾

તાકત રખતા હો. ઔર જો કાફિર હોગા તો યકીનન અલ્લાહ બેનિયાઝ હૈ તમામ જહાન વાલોં સે.

قُلۡ يٰۤاَهۡلَ الۡكِتٰبِ لِمَ تَكۡفُرُوۡنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ‌ۖ

આપ ફરમા દીજિયે એ એહલે કિતાબ! અલ્લાહ કી આયાત કે સાથ કયૂં કુફ્ર કરતે હો?

وَاللّٰهُ شَهِيۡدٌ عَلٰى مَا تَعۡمَلُوۡنَ ۝٩٨ قُلۡ يٰۤاَهۡلَ الۡكِتٰبِ

ઔર અલ્લાહ દેખ રહા હૈ ઉન આમાલ કો જો તુમ કરતે હો. આપ ફરમા દીજિયે એ એહલે કિતાબ!

لِمَ تَصُدُّوۡنَ عَنۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ مَنۡ اٰمَنَ تَبۡغُوۡنَهَا

કયૂં રોકતે હો અલ્લાહ કે રાસ્તે સે ઉસ શખ્સ કો જો ઈમાન લાએ, તુમ ઉસ મેં કજી

عِوَجًا وَّ اَنۡتُمۡ شُهَدَآءُ ‌ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ

તલાશ કરતે હો ઈસ હાલ મેં કે તુમ જાનતે હો. ઔર અલ્લાહ બેખબર નહીં હૈ ઉન કામોં સે જો તુમ

عَمَّا تَعۡمَلُوۡنَ ۝٩٩ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اِنۡ تُطِيۡعُوۡا

કરતે હો. એ ઈમાન વાલો! અગર તુમ કેહના માન લોગે

فَرِيۡقًا مِّنَ الَّذِيۡنَ اُوۡتُوا الۡكِتٰبَ يَرُدُّوۡكُمۡ

એહલે કિતાબ કે એક ગિરોહ કા તો વો તુમ્હારે ઈમાન લાને કે બાદ

بَعۡدَ اِيۡمَانِكُمۡ كٰفِرِيۡنَ ۝١٠٠ وَ كَيۡفَ تَكۡفُرُوۡنَ وَاَنۡتُمۡ

દોબારા તુમ્હેં કાફિર બના દેંગે. ઔર કૈસે કુફ્ર કરોગે, હાલાંકે તુમ પર

تُتۡلٰى عَلَيۡكُمۡ اٰيٰتُ اللّٰهِ وَ فِيۡكُمۡ رَسُوۡلُهٗ ‌ؕ وَمَنۡ

અલ્લાહ કી આયતેં તિલાવત કી જાતી હૈં ઔર તુમ મેં અલ્લાહ કે રસૂલ હૈં. ઔર જો

يَّعۡتَصِمۡ بِاللّٰهِ فَقَدۡ هُدِىَ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسۡتَقِيۡمٍ ۝١٠١

અલ્લાહ કી રસ્સી મઝબૂત પકડેગા તો યકીનન ઉસે સીધે રાસ્તે કી તરફ હિદાયત દી જાતી હૈ.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقٰتِهٖ

એ ઈમાન વાલો! અલ્લાહ સે ડરો જૈસા કે ઉસ સે ડરને કા હક હૈ

وَلَا تَمُوۡتُنَّ اِلَّا وَ اَنۡتُمۡ مُّسۡلِمُوۡنَ ۝١٠٢ وَاعۡتَصِمُوۡا

ઔર તુમ્હેં મૌત ન આએ મગર ઈસ હાલ મેં કે તુમ મુસલમાન હો. ઔર અલ્લાહ કી રસ્સી કો

بِحَبۡلِ اللّٰهِ جَمِيۡعًا وَّلَا تَفَرَّقُوۡا ‌ص وَاذۡكُرُوۡا نِعۡمَتَ

ઈકટ્ઠે હો કર મઝબૂત પકડો ઔર અલગ અલગ મત હો. ઔર યાદ કરો અલ્લાહ કી

اللّٰهِ عَلَيۡكُمۡ اِذۡ كُنۡتُمۡ اَعۡدَآءً فَاَلَّفَ بَيۡنَ قُلُوۡبِكُمۡ

ઉસ નેઅમત કો જો તુમ પર હૈ જબ કે તુમ દુશ્મન થે, ફિર અલ્લાહ ને તુમ્હારે દિલ જોડ દિયે,

فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖٓ اِخْوَانًا ۚ وَ كُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ
ફિર તુમ અલ્લાહ કી નેઅમત કી વજહ સે ભાઈ ભાઈ બન ગએ. ઔર તુમ આગ કે ગળ્હે કે કિનારે
مِّنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ
પર થે, ફિર અલ્લાહ ને તુમ્હેં વહાં સે બચા લિયા. ઈસી તરહ અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે અપની આયતેં
اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٠٣﴾ وَلْتَكُنْ مِّنْكُمْ اُمَّةٌ
બયાન કરતે હૈં તાકે તુમ હિદાયતયાફતા હો જાઓ. ઔર ચાહિયે કે તુમ મેં સે એક જમાઅત હો
يَّدْعُوْنَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ
જો ખૈર કી તરફ બુલાતી હો ઔર અમ્ર બિલ મારૂફ કરતી હો ઔર નહી
عَنِ الْمُنْكَرِ ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا تَكُوْنُوْا
અનિલ મુન્કર કરતી હો. ઔર યહી લોગ ફલાહ પાને વાલે હૈં. ઔર ઉન લોગોં કી તરહ મત
كَالَّذِيْنَ تَفَرَّقُوْا وَاخْتَلَفُوْا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ
બનો જો અલગ અલગ ફિરકે હો ગએ ઔર જિન્હોં ને ઈખ્તિલાફ કિયા ઈસ કે બાદ કે ઉન કે પાસ રોશન
الْبَيِّنٰتُ ؕ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١٠٥﴾ يَّوْمَ
મોઅજિઝાત આએ. ઔર ઉન કે લિયે ભારી અઝાબ હોગા. ઉસ દિન જિસ દિન
تَبْيَضُّ وُجُوْهٌ وَّتَسْوَدُّ وُجُوْهٌ ۚ فَاَمَّا الَّذِيْنَ
કુછ ચેહરે સફેદ હોંગે ઔર કુછ ચેહરે સિયાહ હોંગે. ફિર અલબત્તા વો લોગ જિન કે
اسْوَدَّتْ وُجُوْهُهُمْ ۟ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ
ચેહરે સિયાહ હોંગે, (ઉન સે કહા જાએગા) કયા તુમ ને અપને ઈમાન લાને કે બાદ કુફ્ર કિયા?
فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿١٠٦﴾
ફિર અઝાબ ચખો ઈસ વજહ સે કે તુમ કુફ્ર કરતે થે.
وَاَمَّا الَّذِيْنَ ابْيَضَّتْ وُجُوْهُهُمْ فَفِيْ رَحْمَةِ اللّٰهِ ؕ
ઔર અલબત્તા વો લોગ જિન કે ચેહરે સફેદ હોંગે વો અલ્લાહ કી રહમત મેં હોંગે.
هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا
વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે. યે અલ્લાહ કી આયતેં હૈં જિન કો હમ આપ કે સામને હક કે સાથ
عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ؕ وَمَا اللّٰهُ يُرِيْدُ ظُلْمًا لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٨﴾
તિલાવત કરતે હૈં. ઔર અલ્લાહ જહાન વાલોં પર ઝુલ્મ કા ઈરાદા ભી નહીં કરતે.

وَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ ઔર અલ્લાહ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મે હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં.
وَ اِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ۝۱۰۹ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ ઔર અલ્લાહ હી કી તરફ તમામ ઉમૂર લૌટાએ જાએંગે. તુમ બેહતરીન ઉમ્મત હો જો ઈન્સાનોં
لِلنَّاسِ تَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ કે લિયે નિકાલી ગઈ હે, અમ્ર બિલ મારૂફ કરતે હો ઔર નહી અનિલ મુન્કર કરતે હો
وَ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ؕ وَلَوْ اٰمَنَ اَهْلُ الْكِتٰبِ لَكَانَ ઔર અલ્લાહ પર ઈમાન રખતે હો. ઔર અગર એહલે કિતાબ ઈમાન લે આતે તો યે
خَيْرًا لَّهُمْ ؕ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ وَ اَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۝۱۱۰ ઉન કે લિયે બેહતર હોતા. ઉન મેં સે કુછ લોગ મોમિન હૈં, ઔર ઉન મેં સે અકસર નાફરમાન હૈં.
لَنْ يَّضُرُّوْكُمْ اِلَّاۤ اَذًى ؕ وَاِنْ يُّقَاتِلُوْكُمْ يُوَلُّوْكُمُ વો તુમ્હેં હરગિઝ ઝરર નહીં પહોંચા સકતે મગર થોડા સા ઈઝા પહોંચાના. ઔર અગર વો તુમ સે કિતાલ કરેંગે
الْاَدْبَارَ ۟ ثُمَّ لَا يُنْصَرُوْنَ ۝۱۱۱ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ તો વો તુમ સે પુશત ફેર કર ભાગેંગે. ફિર ઉન કી નુસ્રત નહીં કી જાએગી. ઉન પર ઝિલ્લત માર દી ગઈ
اَيْنَ مَا ثُقِفُوْۤا اِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللّٰهِ وَ حَبْلٍ જહાં વો પાએ જાએં, મગર ઐસે ઝરિયે સે જો અલ્લાહ કી તરફ સે હો ઔર ઐસે ઝરિયે સે
مِّنَ النَّاسِ وَبَآءُوْ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَ ضُرِبَتْ જો ઈન્સાનોં કી તરફ સે હો, ઔર વો અલ્લાહ કા ગઝબ લે કર લૌટે ઔર ઉન પર
عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ પસ્તી જમા દી ગઈ. યે ઈસ વજહ સે કે વો કુફ્ર કરતે થે
بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَ يَقْتُلُوْنَ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ؕ ذٰلِكَ અલ્લાહ કી આયાત કે સાથ ઔર અમ્બિયા કો નાહક કત્લ કરતે થે. યે ઈસ વજહ
بِمَا عَصَوْا وَّ كَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ۝۱۱۲ لَيْسُوْا سَوَآءً ؕ સે કે વો નાફરમાન હૈં ઔર હદ સે આગે બઢતે થે. યે સારે કે સારે બરાબર નહીં હૈં. એહલે કિતાબ
مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قَآئِمَةٌ يَّتْلُوْنَ اٰيٰتِ اللّٰهِ اٰنَآءَ મેં સે એક જમાઅત હે જો હક પર કાઈમ હે, અલ્લાહ કી આયતોં કી રાત કી ઘડિયોં મેં તિલાવત

ع ۱۱

الَّيۡلِ وَهُمۡ يَسۡجُدُوۡنَ ﴿١١٣﴾ يُؤۡمِنُوۡنَ بِاللّٰهِ وَالۡيَوۡمِ
કરતે હૈં ઔર વો નમાઝ ભી પળ્હતે હૈં. વો ઈમાન રખતે હૈં અલ્લાહ પર ઔર આખિરી
الۡاٰخِرِ وَيَاۡمُرُوۡنَ بِالۡمَعۡرُوۡفِ وَ يَنۡهَوۡنَ
દિન પર ઔર અમ્ર બિલ મારૂફ કરતે હૈં ઔર નહી અનિલ મુન્કર કરતે
عَنِ الۡمُنۡكَرِ وَ يُسَارِعُوۡنَ فِى الۡخَيۡرٰتِ ؕ وَ اُولٰٓئِكَ
હૈં ઔર નેકી કે કામોં મેં તેઝી કરતે હૈં. ઔર યે
مِنَ الصّٰلِحِيۡنَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفۡعَلُوۡا مِنۡ خَيۡرٍ فَلَنۡ يُّكۡفَرُوۡهُ ؕ
અચ્છે લોગોં મેં સે હૈં. ઔર જો ભલાઈ ભી વો કરેંગે તો હરગિઝ ઉસ કી નાકદરી નહી કી જાએગી.
وَ اللّٰهُ عَلِيۡمٌۢ بِالۡمُتَّقِيۡنَ ﴿١١٥﴾ اِنَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا
ઔર અલ્લાહ મુત્તકિયોં કો ખૂબ જાનતે હૈં. યકીનન વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા,
لَنۡ تُغۡنِىَ عَنۡهُمۡ اَمۡوَالُهُمۡ وَلَاۤ اَوۡلَادُهُمۡ مِّنَ اللّٰهِ
હરગિઝ ઉન કે કુછ કામ નહીં આએંગે ન ઉન કે માલ ઔર ન ઉન કી ઔલાદ અલ્લાહ સે
شَيۡـئًا ؕ وَاُولٰٓئِكَ اَصۡحٰبُ النَّارِۚ هُمۡ فِيۡهَا خٰلِدُوۡنَ ﴿١١٦﴾
ઝરા ભી. ઔર યહી લોગ દોઝખી હૈં. વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે.
مَثَلُ مَا يُنۡفِقُوۡنَ فِىۡ هٰذِهِ الۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا
ઉન ચીઝોં કા હાલ જિન કો વો ઈસ દુન્યવી ઝિન્દગી મેં ખર્ચ કરતે હૈં
كَمَثَلِ رِيۡحٍ فِيۡهَا صِرٌّ اَصَابَتۡ حَرۡثَ قَوۡمٍ ظَلَمُوۡۤا
ઉસ તૂફાની હવા કી તરહ હૈ જિસ મેં સખ્ત સરદી હો, જો ઐસી કૌમ કી ખેતી કો પહોંચી હો જિન્હોં ને
اَنۡفُسَهُمۡ فَاَهۡلَكَتۡهُ ؕ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ
અપની જાન પર ઝુલ્મ કિયા, ફિર વો ઉસ કો બરબાદ કર દે. ઔર અલ્લાહ ને ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા
وَلٰكِنۡ اَنۡفُسَهُمۡ يَظۡلِمُوۡنَ ﴿١١٧﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا لَا تَتَّخِذُوۡا
લેકિન વો અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કરતે થે. એ ઈમાન વાલો! અપને અલાવા કિસી કો
بِطَانَةً مِّنۡ دُوۡنِكُمۡ لَا يَاۡلُوۡنَكُمۡ خَبَالًا ؕ وَدُّوۡا
રાઝદાં મત બનાઓ, વો તુમ સે ફસાદ કરને મેં કોતાહી નહીં કરતે. વો તો ચાહતે હૈં
مَا عَنِتُّمۡۚ قَدۡ بَدَتِ الۡبَغۡضَآءُ مِنۡ اَفۡوَاهِهِمۡۖۚ
વો ચીઝ જિસ સે તુમ મશક્કત મેં પડો. યકીનન બુગ્ઝ ઝાહિર હો ચુકા હૈ ઉન કે મુંહ સે.

وَمَا تُخۡفِىۡ صُدُوۡرُهُمۡ اَكۡبَرُ ؕ قَدۡ بَيَّنَّا لَـكُمُ
ઔર જો ઉન કે સીને છુપાએ હુવે હૈં વો ઈસ સે ભી બડી હે. યકીનન હમ ને તુમ્હારે લિયે

الۡاٰيٰتِ اِنۡ كُنۡتُمۡ تَعۡقِلُوۡنَ ﴿۱۱۸﴾ هٰۤاَنۡتُمۡ اُولَاۤءِ
આયતોં કો ખોલ ખોલ કર બયાન કિયા અગર તુમ અક્લ રખતે હો. સુનો! તુમ તો વો લોગ હો કે તુમ

تُحِبُّوۡنَهُمۡ وَلَا يُحِبُّوۡنَكُمۡ وَ تُؤۡمِنُوۡنَ بِالۡكِتٰبِ
ઉન સે મહબ્બત કરતે હો ઔર યે તુમ સે મહબ્બત નહીં કરતે ઔર તુમ તમામ કિતાબોં પર ઈમાન રખતે હો.

كُلِّهٖ ۚ وَاِذَا لَقُوۡكُمۡ قَالُوۡۤا اٰمَنَّا ۖۚ وَاِذَا خَلَوۡا عَضُّوۡا
ઔર જબ યે તુમ સે મિલતે હૈં તો اٰمَـنّـا (કે હમ ઈમાન લાએ હૈં) કેહતે હૈં. ઔર જબ તન્હાઈ મેં

عَلَيۡكُمُ الۡاَنَامِلَ مِنَ الۡغَيۡظِ ؕ قُلۡ مُوۡتُوۡا بِغَيۡظِكُمۡ ؕ
હોતે હૈં, તો તુમ પર ગુસ્સે કી વજહ સે ઉંગલિયોં કે પોરે કાટતે હૈં. આપ કેહ દીજિયે કે અપને

اِنَّ اللّٰهَ عَلِيۡمٌ ۢ بِذَاتِ الصُّدُوۡرِ ﴿۱۱۹﴾ اِنۡ تَمۡسَسۡكُمۡ
ગુસ્સે સે મર જાઓ. યકીનન અલ્લાહ દિલોં કે હાલ કો ખૂબ જાનતે હૈં. અગર તુમ્હેં ભલાઈ

حَسَنَةٌ تَسُؤۡهُمۡ ۚ وَاِنۡ تُصِبۡكُمۡ سَيِّئَةٌ يَّفۡرَحُوۡا
પહોંચે તો ઉન્હેં બુરી લગતી હે. ઔર અગર તુમ્હેં મુસીબત પહોંચે તો ઈસ સે વો ખૂશ હો જાતે

بِهَا ؕ وَاِنۡ تَصۡبِرُوۡا وَتَتَّقُوۡا لَا يَضُرُّكُمۡ كَيۡدُهُمۡ
હૈં. ઔર અગર સબ્ર કરોગે ઔર મુત્તકી બનોગે તો ઉન કા મક્ર તુમ્હેં કુછ ભી ઝરર નહીં પહોંચા

شَيۡـئًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعۡمَلُوۡنَ مُحِيۡطٌ ﴿۱۲۰﴾ ع وَاِذۡ غَدَوۡتَ
સકેગા. યકીનન અલ્લાહ ઉન કે આમાલ કા ઈહાતા કિયે હુવે હે. ઔર જબ આપ અપને એહલ

مِنۡ اَهۡلِكَ تُبَوِّئُ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ مَقَاعِدَ لِلۡقِتَالِ ؕ
સે સુબ્હ કે વકત નિકલે, આપ ઈમાન વાલોં કો લડને કી જગહોં પર મુતઅય્યન કર રહે થે.

وَاللّٰهُ سَمِيۡعٌ عَلِيۡمٌ ﴿۱۲۱﴾ اِذۡ هَمَّتۡ طَّآئِفَتٰنِ مِنۡكُمۡ
ઔર અલ્લાહ સુન્ને વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં. જબ તુમ મેં સે દો જમાઅતોં ને ઈરાદા કિયા કે વો હિમ્મત

اَنۡ تَفۡشَلَا ۙ وَ اللّٰهُ وَلِيُّهُمَا ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ
હાર બેઠેં, હાલાંકે અલ્લાહ ઉન કા કારસાઝ હે. ઔર અલ્લાહ હી પર ઈમાન વાલોં કો તવક્કુલ

الۡمُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۱۲۲﴾ وَلَقَدۡ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدۡرٍ وَ
કરના ચાહિયે. ઔર યકીનન અલ્લાહ ને તુમ્હારી નુસ્રત ફરમાઈ બદર મેં ઈસ હાલ

أَنۡتُمۡ أَذِلَّةٌ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُوۡنَ ﴿١٢٣﴾

મેં કે તુમ કમઝોર થે. ફિર તુમ અલ્લાહ સે ડરો તાકે તુમ શુક્ર અદા કરો.

إِذۡ تَقُوۡلُ لِلۡمُؤۡمِنِيۡنَ أَلَنۡ يَّكۡفِيَكُمۡ أَنۡ يُّمِدَّكُمۡ

જબ કે આપ ઈમાન વાલોં સે ફરમા રહે થે કે કયા તુમ્હેં કાફી નહીં હૈ કે તુમ્હારા રબ

رَبُّكُمۡ بِثَلٰثَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الۡمَلٰٓئِكَةِ مُنۡزَلِيۡنَ ﴿١٢٤﴾

તુમ્હારી ઈમ્દાદ કરે તીન હઝાર ફરિશ્તોં કે ઝરિયે જો ઉતારે જાએંગે.

بَلٰٓى ۙ إِنۡ تَصۡبِرُوۡا وَتَتَّقُوۡا وَيَأۡتُوۡكُمۡ مِّنۡ فَوۡرِهِمۡ

કયૂં નહીં! અગર તુમ સબ્ર કરોગે ઔર મુત્તકી બનોગે તો વો તુમ્હારે પાસ ફૌરન આ જાએંગે,

هٰذَا يُمۡدِدۡكُمۡ رَبُّكُمۡ بِخَمۡسَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الۡمَلٰٓئِكَةِ

યે વો હૈ કે તુમ્હારા રબ પાંચ હઝાર નિશાનઝદા ફરિશ્તોં કે ઝરિયે તુમ્હારી ઈમ્દાદ

مُسَوِّمِيۡنَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ إِلَّا بُشۡرٰى لَكُمۡ

કરેગા. ઔર અલ્લાહ ને ઈસ કો નહીં બનાયા મગર તુમ્હારે લિયે બશારત

وَلِتَطۡمَئِنَّ قُلُوۡبُكُمۡ بِهٖ ۗ وَمَا النَّصۡرُ إِلَّا

ઔર ઈસ લિયે તાકે તુમ્હારે દિલ ઉસ સે મુતમઈન હોં. ઔર નુસરત તો સિર્ફ ઝબરદસ્ત,

مِنۡ عِنۡدِ اللّٰهِ الۡعَزِيۡزِ الۡحَكِيۡمِ ﴿١٢٦﴾ لِيَقۡطَعَ طَرَفًا

હિકમત વાલે અલ્લાહ હી કી તરફ સે આતી હૈ. તાકે વો કાફિરોં કે એક ગિરોહ કો

مِّنَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡٓا أَوۡ يَكۡبِتَهُمۡ فَيَنۡقَلِبُوۡا خَآئِبِيۡنَ ﴿١٢٧﴾

કાટ કર રખ દે યા ઉન્હેં (કૈદી બના કર) ઝલીલ કરે, કે વો નાકામ વાપસ ચલે જાએં.

لَيۡسَ لَكَ مِنَ الۡأَمۡرِ شَيۡءٌ أَوۡ يَتُوۡبَ عَلَيۡهِمۡ

આપ કા ઈસ મુઆમલે મેં કોઈ ઈખ્તિયાર નહીં હૈ, ચાહે અલ્લાહ ઉન કી તૌબા કબૂલ કરે

أَوۡ يُعَذِّبَهُمۡ فَإِنَّهُمۡ ظٰلِمُوۡنَ ﴿١٢٨﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

યા ઉન્હેં અઝાબ દે, કયૂંકે વહી લોગ ઝાલિમ હૈં. ઔર અલ્લાહ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો

وَمَا فِي الۡأَرۡضِ ۗ يَغۡفِرُ لِمَنۡ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ

આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં. અલ્લાહ મગફિરત કરતે હૈં જિસ કી ચાહતે હૈં

مَنۡ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿١٢٩﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِيۡنَ

ઔર અઝાબ દેતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં. ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં.

اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوا الرِّبٰوٓا اَضْعَافًا مُّضٰعَفَةً ۪

એ ઈમાન વાલો! કઈ કઈ ગુના કર કે સૂદ મત ખાઓ.

وَّاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۚ۝۱۳۰ وَاتَّقُوا النَّارَ

ઔર અલ્લાહ સે ડરો તાકે તુમ ફલાહ પાઓ. ઔર ડરો ઉસ આગ સે

الَّتِيْٓ اُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِيْنَ ۚ۝۱۳۱ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ

જો કાફિરોં કે લિયે તૈયાર કી ગઈ હૈ. ઔર અલ્લાહ ઔર રસૂલ કા કેહના માનો

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۚ۝۱۳۲ وَسَارِعُوْٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ

તાકે તુમ પર રહમ કિયા જાએ. ઔર અપને રબ કી મગફિરત કી તરફ

مِّنْ رَّبِّكُمْ وَ جَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَ الْاَرْضُ ۙ

દૌડો ઔર ઐસી જન્નત કી તરફ જિસ કી ચૌડાઈ આસ્માનોં ઔર ઝમીન કે બરાબર હૈ,

اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِيْنَ ۙ۝۱۳۳ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ فِي السَّرَّآءِ

જો મુત્તકિયોં કે લિયે તૈયાર કી ગઈ હૈ. ઉન કે લિયે જો ખર્ચ કરતે હૈં આસાની ઔર

وَالضَّرَّآءِ وَالْكٰظِمِيْنَ الْغَيْظَ وَالْعَافِيْنَ

તકલીફ મેં ઔર જો ગુસ્સે કો પી જાને વાલે હૈં ઔર લોગોં કો માફ

عَنِ النَّاسِ ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ۚ۝۱۳۴ وَالَّذِيْنَ

કરને વાલે હૈં. ઔર અલ્લાહ એહસાન કરને વાલોં સે મહબ્બત ફરમાતે હૈં. ઔર વો લોગ હૈં

اِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً اَوْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا

કે જબ વો કોઈ બુરા કામ કર બેઠતે હૈં યા અપની જાન પર ઝુલ્મ કર લેતે હૈં, તો અલ્લાહ કો યાદ કરને

اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوْا لِذُنُوْبِهِمْ ۪ وَمَنْ يَّغْفِرُ

લગ જાતે હૈં, ફિર અપને ગુનાહોં કી માફી તલબ કરતે હૈં. ઔર સિવાએ અલ્લાહ કે

الذُّنُوْبَ اِلَّا اللّٰهُ ۖ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلٰى مَا فَعَلُوْا

કૌન ગુનાહ માફ કર સકતા હૈ? ઔર વો અપને કિયે પર ઈસરાર નહીં કરતે

وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۝۱۳۵ اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ

ઈસ હાલ મેં કે વો જાનતે હોં. ઉન કા બદલા ઉન કે રબ કી તરફ સે મગફિરત હૈ

مِّنْ رَّبِّهِمْ وَ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ

ઔર જન્નતેં હૈં જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ وَ نِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ۝١٣٦ قَدْ

જિન મેં વો હમેશા રહેંગે. ઔર યે કામ કરને વાલોં કા કિત્ના અચ્છા બદલા હૈ. યકીનન

خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ ۙ فَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ

તુમ સે પેહલે તરીકે ગુઝર ચુકે, તો ઝમીન મેં ચલો ફિરો

فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ۝١٣٧ هٰذَا

ફિર દેખો કે જુઠલાને વાલોં કા અન્જામ કૈસા હુવા? યે ઈન્સાનોં

بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَ هُدًى وَّ مَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝١٣٨

કે લિયે બયાન હૈ ઔર હિદાયત ઔર મુત્તકિયોં કે લિયે નસીહત હૈ.

وَلَا تَهِنُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ اِنْ كُنْتُمْ

ઔર હિમ્મત ન હારો ઔર ગમ ન કરો ઔર તુમ હી બુલન્દ રહોગે અગર

مُّؤْمِنِيْنَ ۝١٣٩ اِنْ يَّمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ

તુમ ઈમાન વાલે હો. અગર તુમ્હેં ઝખ્મ પહોંચા હૈ તો ઉસી જૈસા ઝખ્મ ઉસ કૌમ કો

قَرْحٌ مِّثْلُهٗ ؕ وَتِلْكَ الْاَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ ۚ

ભી પહોંચ ચુકા હૈ. ઔર યે જંગેં હૈં જિન કો હમ ઈન્સાનોં કે દરમિયાન અદલતે બદલતે રહા કરતે હૈં.

وَ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَآءَ ؕ

ઔર તાકે અલ્લાહ જાન લે ઉન કો જો ઈમાન વાલે હૈં ઔર તુમ મેં સે શુહદા બનાએ.

وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ۝١٤٠ وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ

ઔર અલ્લાહ ઝાલિમોં સે મહબ્બત નહીં કરતે. ઔર ઈસ લિયે તાકે અલ્લાહ ખાલિસ કરે ઉન કો

اٰمَنُوْا وَ يَمْحَقَ الْكٰفِرِيْنَ ۝١٤١ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا

જો ઈમાન લાએ ઔર કાફિરોં કો મિટાએ. કયા તુમ ને યે સમજ રખા હૈ કે જન્નત મેં દાખિલ

الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جٰهَدُوْا مِنْكُمْ

હો જાઓગે હાલાંકે અબ તક અલ્લાહ ને માલૂમ નહીં કિયા ઉન કો જો તુમ મેં સે મુજાહિદ હૈં

وَ يَعْلَمَ الصّٰبِرِيْنَ ۝١٤٢ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ

ઔર અબ તક સબ્ર કરને વાલોં કો માલૂમ નહીં કિયા. ઔર યકીનન તુમ મૌત કી તમન્ના કરતે થે

مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ ۪ فَقَدْ رَاَيْتُمُوْهُ وَاَنْتُمْ

ઈસ સે પેહલે કે ઉસ સે મિલો. તો યકીનન તુમ ને ઉસ કો અપની આંખોં સે દેખ લિયા.

تَنۡظُرُوۡنَ ﴿۱۴۳﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوۡلٌ ۚ قَدۡ خَلَتۡ

ઔર મુહમ્મદ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વસલ્લમ) નહીં હૈં મગર ભેજે હુવે પૈગમ્બર. યકીનન આપ સે પેહલે બહોત

مِنۡ قَبۡلِهِ الرُّسُلُ ؕ اَفَاۡئِنۡ مَّاتَ اَوۡ قُتِلَ انۡقَلَبۡتُمۡ

સે પૈગમ્બર ગુઝર ચુકે. કયા ફિર આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વસલ્લમ) મર જાએં યા કત્લ કિએ જાએં

عَلٰٓى اَعۡقَابِكُمۡ ؕ وَمَنۡ يَّنۡقَلِبۡ عَلٰى عَقِبَيۡهِ

તો તુમ અપની એડિયોં કે બલ પલટ જાઓગે? ઔર જો ભી અપની એડિયોં કે બલ પલટ જાએગા તો વો અલ્લાહ

فَلَنۡ يَّضُرَّ اللّٰهَ شَيۡـئًا ؕ وَ سَيَجۡزِى اللّٰهُ الشّٰكِرِيۡنَ ﴿۱۴۴﴾

કો હરગિઝ ઝરા ભી ઝરર નહીં પહોંચા સકેગા. ઔર અનકરીબ અલ્લાહ શુક્ર કરને વાલોં કો બદલા દેંગે.

وَمَا كَانَ لِنَفۡسٍ اَنۡ تَمُوۡتَ اِلَّا بِاِذۡنِ اللّٰهِ كِتٰبًا

ઔર કિસી જાન્દાર કી યે તાકત નહીં હૈ કે વો મર સકે મગર અલ્લાહ કે હુકમ સે લિખી હુઈ

مُّؤَجَّلًا ؕ وَمَنۡ يُّرِدۡ ثَوَابَ الدُّنۡيَا نُؤۡتِهٖ مِنۡهَا ۚ

(મુકર્રર કી હુઈ) મુદ્દત પર. ઔર જો દુન્યા કે સવાબ કા ઈરાદા કરેગા તો હમ ઉસ કો ઉસ મેં સે

وَمَنۡ يُّرِدۡ ثَوَابَ الۡاٰخِرَةِ نُؤۡتِهٖ مِنۡهَا ؕ وَسَنَجۡزِى

કુછ દે દેંગે, ઔર જો આખિરત કે સવાબ કા ઈરાદા કરેગા તો હમ ઉસ કો ઉસ મેં સે કુછ દે દેંગે. ઔર

الشّٰكِرِيۡنَ ﴿۱۴۵﴾ وَكَاَيِّنۡ مِّنۡ نَّبِىٍّ قٰتَلَ ۙ مَعَهٗ

અનકરીબ હમ શુક્ર અદા કરને વાલોં કો બદલા દેંગે. ઔર બહોત સે નબી થે કે ઉન કે સાથ બહોત સે

رِبِّيُّوۡنَ كَثِيۡرٌ ۚ فَمَا وَهَنُوۡا لِمَآ اَصَابَهُمۡ

અલ્લાહ વાલોં ને કિતાલ કિયા. ફિર ઉન મુસીબતોં કી વજહ સે જો ઉન્હેં પહોંચી અલ્લાહ કે

فِىۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوۡا وَمَا اسۡتَكَانُوۡا ؕ وَاللّٰهُ

રાસ્તે મેં ઉન્હોં ને ન હિમ્મત હારી ઔર ન કમઝોરી દિખાઈ ઔર ન દબે. ઔર અલ્લાહ

يُحِبُّ الصّٰبِرِيۡنَ ﴿۱۴۶﴾ وَمَا كَانَ قَوۡلَهُمۡ اِلَّآ

સબ્ર કરને વાલોં સે મહબ્બત ફરમાતે હૈં. ઔર ઉન કી દુઆ સિર્ફ યે થી કે કેહને લગે

اَنۡ قَالُوۡا رَبَّنَا اغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوۡبَنَا وَ اِسۡرَافَنَا

એ હમારે રબ! તૂ હમારે લિયે હમારે ગુનાહ બખ્શ દે ઔર ઈસ કામ મેં હમારી ઝયાદતી

فِىۡٓ اَمۡرِنَا وَثَبِّتۡ اَقۡدَامَنَا وَ انۡصُرۡنَا عَلَى الۡقَوۡمِ

માફ કર દે ઔર હમારે કદમ જમા દે ઔર કાફિર કૌમ કે ખિલાફ હમારી નુસ્રત

الْكٰفِرِيْنَ۝١٤٧ فَاٰتٰىهُمُ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا
ફરમા. તો અલ્લાહ ને ઉન્હેં દુન્યા કા સવાબ ભી દિયા ઔર આખિરત

وَ حُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ۝١٤٨
કા બેહતર સવાબ ભી દિયા. ઔર અલ્લાહ નેકી કરને વાલોં સે મહબ્બત ફરમાતે હૈં.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ تُطِيْعُوا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
એ ઈમાન વાલો! અગર તુમ કાફિરોં કા કેહના માન લોગે તો વો તુમ્હેં

يَرُدُّوْكُمْ عَلٰۤى اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ۝١٤٩
તુમ્હારી એડિયોં કે બલ પલટા કર મુર્તદ બના દેંગે, ફિર તુમ નુકસાન ઉઠાને વાલે બન જાઓગે.

بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ النّٰصِرِيْنَ۝١٥٠ سَنُلْقِيْ
બલ્કે અલ્લાહ તુમ્હારા મૌલા હૈ. ઔર વો બેહતરીન નુસ્રત કરને વાલા હૈ. અનકરીબ હમ કાફિરોં

فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَاۤ اَشْرَكُوْا بِاللّٰهِ
કે દિલોં મેં રૌબ ડાલ દેંગે, ઈસ વજહ સે કે વો શરીક ઠેહરાતે હૈં અલ્લાહ કે સાથ

مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا ۚ وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ؕ وَبِئْسَ
ઐસી ચીઝેં જિન પર અલ્લાહ ને કોઈ દલીલ નહીં ઉતારી. ઔર ઉન કા ઠિકાના દોઝખ હૈ. ઔર વો

مَثْوَى الظّٰلِمِيْنَ۝١٥١ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعْدَهٗۤ
ઝાલિમોં કા બુરા ઠિકાના હૈ. ઔર યકીનન અલ્લાહ ને તુમ સે અપના વાદા સચ કર દિખાયા

اِذْ تَحُسُّوْنَهُمْ بِاِذْنِهٖ ۚ حَتّٰۤى اِذَا فَشِلْتُمْ
જબ તુમ ઉન કુફ્ફાર કો અલ્લાહ કે હુકમ સે કત્લ કર રહે થે. યહાં તક કે જબ તુમ હિમ્મત હાર બૈઠે

وَ تَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَ عَصَيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ
ઔર તુમ ને ઈસ મુઆમલે મેં આપસ મેં જઘડા કિયા ઔર તુમ ને નાફરમાની કી ઈસ કે બાદ કે

مَاۤ اَرٰىكُمْ مَّا تُحِبُّوْنَ ؕ مِنْكُمْ مَّنْ يُّرِيْدُ الدُّنْيَا
અલ્લાહ ને તુમ્હેં દિખાઈ વો (ફતહ) જો તુમ પસન્દ કરતે થે. તુમ મેં સે કુછ વો હૈં જો દુન્યા ચાહતે હૈં

وَ مِنْكُمْ مَّنْ يُّرِيْدُ الْاٰخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
ઔર તુમ મેં સે કુછ વો હૈં જો આખિરત ચાહતે હૈં. ફિર અલ્લાહ ને તુમ્હેં ઉન સે ફેર દિયા તાકે અલ્લાહ

لِيَبْتَلِيَكُمْ ۚ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ؕ وَاللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ
તુમ્હેં આઝમાએં. ઔર યકીનન અલ્લાહ ને તુમ્હેં માફ કર દિયા. ઔર અલ્લાહ ઈમાન વાલોં પર

عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٥٢﴾ اِذْ تُصْعِدُوْنَ وَلَا تَلْوٗنَ
ફઝલ વાલે હૈં. જબ તુમ પહાડ પર ચળ્હે ચલે જા રહે થે ઔર પીછે મુડ કર કિસી કો દેખતે ભી
عَلٰٓى اَحَدٍ وَّ الرَّسُوْلُ يَدْعُوْكُمْ فِيْٓ اُخْرٰىكُمْ فَاَثَابَكُمْ
નહીં થે હાલાંકે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) તુમ્હેં પુકાર રહે થે તુમ્હારે પીછે, ફિર
غَمًّاۢ بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا
અલ્લાહ ને તુમ્હેં ગમ કે બદલે ગમ દિયા તાકે તુમ ગમ ન કરો ઉસ ફતહ પર જો તુમ સે ફૌત હો ગઈ ઔર ન
مَآ اَصَابَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥٣﴾
ઉસ શિકસ્ત પર જો તુમ્હેં પહોંચી. ઔર અલ્લાહ બાખબર હૈ ઉન કામોં સે જો તુમ કરતે હો.
ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ الْغَمِّ اَمَنَةً نُّعَاسًا يَّغْشٰى
ફિર અલ્લાહ ને તુમ પર ગમ કે બાદ ઈત્મિનાન વાલી ઊંઘ ઉતારી જો તુમ મેં સે એક જમાઅત
طَآئِفَةً مِّنْكُمْ ۙ وَطَآئِفَةٌ قَدْ اَهَمَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ
પર તારી થી ઔર એક જમાઅત કો અપની જાનોં કા ફિક્ર થા,
يَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ ؕ
વો અલ્લાહ કે સાથ હક કે અલાવા કા જાહિલીય્યત કા ગુમાન કરતે થે.
يَقُوْلُوْنَ هَلْ لَّنَا مِنَ الْاَمْرِ مِنْ شَيْءٍ ؕ قُلْ
વો કેહતે થે કે હમારે લિયે ઈસ મુઆમલે મેં કોઈ ઈખ્તિયાર નહીં હૈ. આપ ફરમા દીજિયે
اِنَّ الْاَمْرَ كُلَّهٗ لِلّٰهِ ؕ يُخْفُوْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ
કે તમામ ઉમૂર અલ્લાહ કે કબ્ઝે મેં હૈં. વો અપને દિલોં મેં છુપાતે હૈં વો જિસ કો આપ કે સામને
مَّا لَا يُبْدُوْنَ لَكَ ؕ يَقُوْلُوْنَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ
ઝાહિર નહીં કરતે થે. વો મુનાફિકીન કેહતે થે કે અગર હમારા ઈસ મુઆમલે મેં કોઈ ભી ઈખ્તિયાર
شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هٰهُنَا ؕ قُلْ لَّوْ كُنْتُمْ فِيْ بُيُوْتِكُمْ
હોતા તો હમ યહાં કત્લ ન કિયે જાતે. આપ ફરમા દીજિયે કે અગર તુમ અપને ઘરોં મેં ભી રેહતે તો ભી યકીનન
لَبَرَزَ الَّذِيْنَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ ۚ
મુબારિઝ બન કર નિકલતે વો જિન પર કત્લ હોના લિખ દિયા ગયા થા, (વો નિકલતે) અપને કત્લ હોને કી જગ્હોં કી તરફ.
وَلِيَبْتَلِيَ اللّٰهُ مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا
ઔર અલ્લાહ ને ઐસા ઈસ લિયે કિયા તાકે અલ્લાહ ઈમ્તિહાન લે ઉસ કા જો તુમ્હારે સીનોં મેં હૈ ઔર તાકે સાફ

فِيْ قُلُوْبِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۱۵۴﴾

કરે ઉસ કો જો તુમ્હારે દિલોં મેં હૈ. ઔર અલ્લાહ દિલોં કે હાલ કો ખૂબ જાનતે હૈં. યકીનન

اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ ۙ

વો લોગ જો તુમ મેં સે મૈદાન છોડ કર ચલે ગએ ઉસ દિન જિસ દિન દોનોં લશ્કર બાહમ મુકાબિલ હુવે,

اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطٰنُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوْا ۚ

તો ઉન કો તો સિર્ફ શયતાન ને ફુસલાયા ઉન બાઝ હરકતોં કી વજહ સે જો ઉન્હોં ને કી.

وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿۱۵۵﴾ ع ۱۶

યકીનન અલ્લાહ ને ઉન્હેં માફ કર દિયા. યકીનન અલ્લાહ બખ્શને વાલે, હિલ્મ વાલે હૈં.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا

એ ઈમાન વાલો! તુમ ઉન કી તરહ મત બનો જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા

وَقَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ اِذَا ضَرَبُوْا فِي الْاَرْضِ

ઔર જિન્હોં ને અપને ભાઈયોં સે કહા જબ વો ઝમીન મેં સફર કરતે હૈં

اَوْ كَانُوْا غُزًّى لَّوْ كَانُوْا عِنْدَنَا مَا مَاتُوْا

યા ગાઝી બન કર જાતે હૈં કે અગર વો હમારે પાસ રેહતે તો ન મરતે

وَمَا قُتِلُوْا ۚ لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً فِيْ قُلُوْبِهِمْ ؕ

ઔર કત્લ ન કિયે જાતે. તાકે અલ્લાહ ઉસ કો ઉન કે દિલોં મેં હસરત બનાએ.

وَاللّٰهُ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۱۵۶﴾

ઔર અલ્લાહ હી ઝિન્દગી દેતે હૈં ઔર મૌત દેતે હૈં. ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ દેખ રહે હૈં.

وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ

ઔર અગર તુમ અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં કત્લ કિયે જાઓ યા મર જાઓ તો અલ્લાહ કી તરફ સે મગફિરત ઔર

مِّنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿۱۵۷﴾ وَلَئِنْ مُّتُّمْ

રહમત બેહતર હૈ ઉસ દૌલત સે જિસે વો જમા કર રહે હૈં. ઔર અગર મર જાઓ યા તુમ કત્લ કિયે જાઓ તો

اَوْ قُتِلْتُمْ لَاِلَى اللّٰهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿۱۵۸﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ

યકીનન અલ્લાહ હી કી તરફ તુમ ઈકટ્ઠે કિયે જાઓગે. ફિર અલ્લાહ કી રહમત કી વજહ સે હી ઉન કે લિયે આપ

مِّنَ اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْ ۚ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيْظَ الْقَلْبِ

(સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) નરમ હો ગએ હૈં. ઔર અગર આપ સખ્ત યા સખ્ત દિલ વાલે હોતે તો યકીનન

لَانْفَضُّوْا مِنْ حَوْلِكَ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ

સહાબાએ કિરામ (રદિયલ્લાહુ અન્હુમ) આપ કે આસ પાસ સે મુન્તશિર હો જાતે. ઈસ લિયે આપ ઉન્હેં માફ કીજિયે ઔર ઉન કે લિયે

لَهُمْ وَ شَاوِرْهُمْ فِي الْاَمْرِ ۚ فَاِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ

મગફિરત તલબ કીજિયે ઔર કામોં મેં ઉન સે મશવરા લેતે રહિયે. ફિર જબ આપ પુખ્તા ઈરાદા કર લેં તો અલ્લાહ હી પર

عَلَى اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِيْنَ ﴿١٥٩﴾ اِنْ يَّنْصُرْكُمُ

તવક્કુલ કીજિયે. યકીનન અલ્લાહ તવક્કુલ કરને વાલોં સે મહબ્બત ફરમાતે હૈં. અગર અલ્લાહ તુમ્હારી નુસ્રત કરે

اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۚ وَاِنْ يَّخْذُلْكُمْ فَمَنْ

તો તુમ પર કોઈ ગાલિબ નહીં આ સકતા. ઔર અગર વો તુમ્હારી નુસ્રત છોડ દે તો અલ્લાહ

ذَا الَّذِيْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْۢ بَعْدِهٖ ۭ وَ عَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

કે બાદ કૌન હૈ જો તુમ્હારી નુસ્રત કરે? ઔર અલ્લાહ હી પર ઈમાન વાલોં કો તવક્કુલ

الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَّغُلَّ ۭ وَمَنْ

કરના ચાહિયે. ઔર કિસી નબી કી યે શાન નહીં હૈ કે વો ખયાનત કરે. ઔર જો ખયાનત

يَّغْلُلْ يَاْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ تُوَفّٰى

કરેગા તો લે કર આએગા કયામત કે દિન વો ચીઝ જિસ મેં ખયાનત કી હૈ. ફિર હર શખ્સ કો અપને કિયે

كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٦١﴾ اَفَمَنِ

કા પૂરા પૂરા બદલા દિયા જાએગા, ઔર ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા જાએગા. કયા ફિર વો શખ્સ જિસ ને

اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْۢ بَاۗءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللّٰهِ

અલ્લાહ કી ખુશનૂદી કા ઈત્તિબા કિયા ઉસ શખ્સ કી તરહ હો સકતા હૈ જો અલ્લાહ કા ગઝબ લે

وَمَاْوٰىهُ جَهَنَّمُ ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجٰتٌ

કર લૌટા ઔર ઉસ કા ઠિકાના જહન્નમ હૈ? ઔર વો બુરી જગા હૈ. વો અલ્લાહ કે પાસ મુખ્તલિફ દરજાત

عِنْدَ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ

મેં હોંગે. ઔર અલ્લાહ દેખ રહે હૈં ઉન કામોં કો જો વો કર રહે હૈં. યકીનન અલ્લાહ ને એહસાન ફરમાયા

عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ بَعَثَ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ

ઈમાન વાલોં પર જબ કે ઉન મેં રસૂલ ભેજા ઉન્હીં મેં સે જો ઉન પર અલ્લાહ

يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَ يُزَكِّيْهِمْ وَ يُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ

કી આયતેં તિલાવત કરતે હૈં ઔર ઉન કા તઝકિયા કરતે હૈં ઔર ઉન્હેં કિતાબ ઔર હિકમત કી

وَالْحِكْمَةَ ۚ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۱۶۴﴾
તાલીમ દેતે હૈં. ઔર યકીનન વો ઈસ સે પેહલે અલબત્તા ખુલી ગુમરાહી મેં થે.
اَوَلَمَّآ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِّثْلَيْهَا ۙ
કયા તુમ્હેં જો એક મુસીબત પહોંચી તો ઉસ કી દુગની તુમ ઉન કાફિરોં કો નહીં પહોંચા ચુકે?
قُلْتُمْ اَنّٰى هٰذَا ۭ قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ ۭ
તુમ કેહતે હો કે યે મુસીબત કહાં સે આ ગઈ? આપ ફરમા દીજિયે કે યે તુમ્હારી હી તરફ સે આઈ. યકીનન
اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۶۵﴾ وَمَآ اَصَابَكُمْ يَوْمَ
અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત વાલે હૈં. ઔર જો મુસીબત તુમ્હેં પહોંચી ઉસ દિન જિસ દિન દોનોં લશ્કર
الْتَقَى الْجَمْعٰنِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۶۶﴾
બાહમ મુકાબિલ હુવે વો અલ્લાહ કે હુકમ સે (પહોંચી) ઔર ઈસ લિયે તાકે અલ્લાહ ઈમાન વાલોં કો
وَلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ نَافَقُوْا ۚۖ وَ قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
માલૂમ કરેં. ઔર તાકે અલ્લાહ મુનાફિકીન કો માલૂમ કરેં. હાલાંકે ઉન સે કહા ગયા કે આઓ,
قَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوِ ادْفَعُوْا ۭ قَالُوْا لَوْ نَعْلَمُ
અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં કિતાલ કરો યા કમ અઝ કમ દિફા તો કરો. તો વો કેહતે હૈં કે અગર હમ ઢંગ
قِتَالًا لَّااتَّبَعْنٰكُمْ ۭ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَىِٕذٍ اَقْرَبُ
કી લડાઈ જાનતે તો હમ ઝરૂર તુમ્હારે પીછે ચલતે. વો ઉસ દિન ઈમાન કી બનિસ્બત કુફ્ર કે
مِنْهُمْ لِلْاِيْمَانِ ۚ يَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِهِمْ مَّا لَيْسَ
ઝયાદા કરીબ થે. વો અપને મુંહ સે ઐસી બાત કેહતે થે જો ઉન કે
فِيْ قُلُوْبِهِمْ ۭ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُوْنَ ﴿۱۶۷﴾ اَلَّذِيْنَ
દિલોં મેં નહીં થી. ઔર અલ્લાહ ખૂબ જાનતે હૈં જો વો છુપા રહે હૈં. વો લોગ જો અપને ભાઈઓં
قَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ وَ قَعَدُوْا لَوْ اَطَاعُوْنَا مَا قُتِلُوْا ۭ
સે કેહતે હૈં, ઔર ખુદ બૈઠ ગએ હૈં, કે અગર યે હમારા કેહના માનતે તો વો કત્લ ન કિયે જાતે.
قُلْ فَادْرَءُوْا عَنْ اَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ
આપ ફરમા દીજિયે કે ફિર તુમ અપને આપ સે મૌત કો દફા કરો અગર
صٰدِقِيْنَ ﴿۱۶۸﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ
સચ્ચે હો. ઔર આપ ઉન લોગોં કો જો અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં કત્લ કિયે જાએં

اللّٰهِ اَمۡوَاتًا ؕ بَلۡ اَحۡيَآءٌ عِنۡدَ رَبِّهِمۡ يُرۡزَقُوۡنَ ۙ﴿۱۶۹﴾

મુર્દે ગુમાન ન કરેં. બલ્કે વો અપને રબ કે પાસ ઝિન્દા હેં, ઉન્હેં રોઝી દી જાતી હે. વો ખુશ

فَرِحِيۡنَ بِمَاۤ اٰتٰٮهُمُ اللّٰهُ مِنۡ فَضۡلِهٖ ۙ وَيَسۡتَبۡشِرُوۡنَ

હેં ઉસ પર જો અલ્લાહ ને અપને ફઝલ સે ઉન કો દિયા હે ઔર વો ખુશખબરી પહોંચાના ચાહતે હેં

بِالَّذِيۡنَ لَمۡ يَلۡحَقُوۡا بِهِمۡ مِّنۡ خَلۡفِهِمۡ ۙ اَلَّا خَوۡفٌ

ઉન લોગોં કો જો ઉન સે નહીં મિલે ઉન કે પીછે વાલોં મેં સે ઈસ બાત કી કે ઉન પર ન ખૌફ

عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُوۡنَ ۘ﴿۱۷۰﴾ يَسۡتَبۡشِرُوۡنَ بِنِعۡمَةٍ

હે ઔર ન વો ગમગીન હેં. વો ખુશખબરી પહોંચાના ચાહતે હેં અલ્લાહ કી

مِّنَ اللّٰهِ وَفَضۡلٍ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيۡعُ اَجۡرَ

નેઅમત કી ઔર અલ્લાહ કે ફઝલ કી ઔર ઈસ બાત કી કે અલ્લાહ ઈમાન વાલોં કા અજર

الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ۛۚ﴿۱۷۱﴾ اَلَّذِيۡنَ اسۡتَجَابُوۡا لِلّٰهِ وَالرَّسُوۡلِ

ઝાયેઅ નહીં કરેંગે. વો લોગ જિન્હોં ને અલ્લાહ ઔર રસૂલ કા હુકમ માના

مِنۡۢ بَعۡدِ مَاۤ اَصَابَهُمُ الۡقَرۡحُ ۛؕ لِلَّذِيۡنَ اَحۡسَنُوۡا

ઈસ કે બાદ કે ઉન કો ઝખમ પહોંચા, ઉન લોગોં કે લિયે જો ઉન મેં સે નેક હેં

مِنۡهُمۡ وَاتَّقَوۡا اَجۡرٌ عَظِيۡمٌ ۚ﴿۱۷۲﴾ اَلَّذِيۡنَ قَالَ لَهُمُ

ઔર મુત્તકી હેં, ઉન કે લિયે ભારી અજર હે. વો લોગ જિન સે લોગોં ને

النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدۡ جَمَعُوۡا لَـكُمۡ فَاخۡشَوۡهُمۡ

કહા કે યકીનન યે લોગ તુમ્હારે લિયે જમા હો ગએ હેં, તો તુમ ઉન સે ડરો તો ઈસ ચીઝ

فَزَادَهُمۡ اِيۡمَانًا ۖ وَّقَالُوۡا حَسۡبُنَا اللّٰهُ وَنِعۡمَ الۡوَكِيۡلُ ﴿۱۷۳﴾

ને ઉન કે ઈમાન કો ઔર બળ્હા દિયા. ઔર ઉન્હોં ને કહા કે અલ્લાહ હમેં કાફી હે ઔર બેહતરીન

فَانۡقَلَبُوۡا بِنِعۡمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضۡلٍ لَّمۡ يَمۡسَسۡهُمۡ

કારસાઝ હે. ફિર વો અલ્લાહ કી નેઅમત ઔર અલ્લાહ કે ફઝલ કો લે કર લૌટે, ઉન કો કિસી તકલીફ

سُوۡٓءٌ ۙ وَّاتَّبَعُوۡا رِضۡوَانَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ ذُوۡ فَضۡلٍ عَظِيۡمٍ ﴿۱۷۴﴾

ને છુવા તક નહીં ઔર ઉન્હોં ને અલ્લાહ કી ખુશનૂદી કા ઈત્તિબા કિયા. ઔર અલ્લાહ ભારી

اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيۡطٰنُ يُخَوِّفُ اَوۡلِيَآءَهٗ ۖ فَلَا تَخَافُوۡهُمۡ

ફઝલ વાલે હેં. યે તો સિર્ફ શયતાન અપને દોસ્તોં સે ડરાતા હે. તો તુમ ઉન સે મત ડરો

وقف لازم

ع ۱۷/۸

معانقة عند المتقدمين ۱۰

وَخَافُوْنِ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۱۷۵ وَلَا يَحْزُنْكَ
ઔર મુજ સે ડરો અગર ઈમાન વાલે હો. ઔર આપ કો ગમગીન ન કરેં

الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِي الْكُفْرِ ۚ اِنَّهُمْ لَنْ يَّضُرُّوا
વો લોગ જો કુફ્ર મેં તેઝી કર રહે હૈં. યકીનન વો અલ્લાહ કો ઝરા ભી ઝરર નહીં

اللّٰهَ شَيْـًٔا ۗ يُرِيْدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا
પહોંચા સકેંગે. અલ્લાહ યે ચાહતે હૈં કે ઉન કે લિયે આખિરત મેં કોઈ હિસ્સા

فِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝۱۷۶ اِنَّ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا
ન રખેં. ઔર ઉન કે લિયે ભારી અઝાબ હોગા. યકીનન વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કો

الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ۚ وَلَهُمْ
ઈમાન કે બદલે મેં ખરીદા, વો અલ્લાહ કો ઝરા ભી ઝરર નહીં પહોંચા સકેંગે. ઔર ઉન કે લિયે

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝۱۷۷ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّمَا
દર્દનાક અઝાબ હોગા. ઔર વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા વો યે ન સમઝેં કે જો

نُمْلِيْ لَهُمْ خَيْرٌ لِّاَنْفُسِهِمْ ۗ اِنَّمَا نُمْلِيْ لَهُمْ
હમ ઉન કો ઢીલ દે રહે હૈં, યે ઉન કે લિયે બેહતર હૈ. હમ તો સિર્ફ ઉન કો ઢીલ દે રહે હૈં ઈસ લિયે

لِيَزْدَادُوْٓا اِثْمًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۝۱۷۸ مَا كَانَ
તાકે વો ગુનાહ મેં ઔર બઢેં. ઔર ઉન કે લિયે રુસ્વા કરને વાલા અઝાબ હોગા. અલ્લાહ ઐસા

اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلٰى مَآ اَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتّٰى يَمِيْزَ
નહીં હૈ કે ઈમાન વાલોં કો છોડ દે ઉસ પર જિસ પર તુમ હો જબ તક કે અચ્છે

الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ
સે બુરે કો અલગ ન કર દે. ઔર અલ્લાહ ઐસા નહીં હૈ કે તુમ્હેં ગૈબ

عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِيْ مِنْ رُّسُلِهٖ مَنْ
પર મુત્તલેઅ કરે લેકિન અલ્લાહ મુન્તખબ કરતે હૈં અપને પૈગમ્બરોં મેં સે જિસે ચાહતે હૈં.

يَّشَآءُ ۠ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا
તો અલ્લાહ પર ઔર ઉસ કે પૈગમ્બરોં પર ઈમાન લે આઓ. ઔર અગર તુમ ઈમાન લાઓગે

وَتَتَّقُوْا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝۱۷۹ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ
ઔર મુત્તકી બનોગે તો તુમ્હારે લિયે ભારી અજર હોગા. ઔર વો લોગ જો બુખ્લ કરતે હૈં ઉન ચીઝોં મેં

يَبْخَلُوْنَ بِمَآ اٰتٰهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ ؕ
જો અલ્લાહ ને ઉન કો અપને ફઝલ સે દી હૈં, વો યે ન સમજેં કે યે બુખ્લ ઉન કે લિયે બેહતર હે.
بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ؕ سَيُطَوَّقُوْنَ مَا بَخِلُوْا بِهٖ يَوْمَ
બલ્કે યે ઉન કે લિયે બુરા હે. કયામત કે દિન અનકરીબ તૌક પેહનાએ જાએંગે ઉન કો વો જિસ કે
الْقِيٰمَةِ ؕ وَلِلّٰهِ مِيْرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ
સાથ ઉન્હોં ને બુખ્લ કિયા. ઔર અલ્લાહ કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી મીરાસ હે.
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝١٨٠ لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ
ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ સે બાખબર હે. યકીનન અલ્લાહ ને ઉન લોગોં કી બાત સુન
الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيْرٌ وَّنَحْنُ اَغْنِيَآءُ ۘ
લી જિન્હોં ને કહા કે યકીનન અલ્લાહ ફકીર હે ઔર હમ ગની હૈં. અનકરીબ હમ
سَنَكْتُبُ مَا قَالُوْا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ
લિખ રહે હૈં ઉસ કો જો ઉન્હોં ને કહા ઔર ઉન કે અમ્બિયા કો નાહક કત્લ કરને કો (હમ લિખ રહે હૈં).
وَّنَقُوْلُ ذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ۝١٨١ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
ઔર હમ કહેંગે કે આગ કા અઝાબ ચખો. યે અઝાબ ઉન આમાલ કે બદલે મેં હે જિન કો તુમ્હારે
اَيْدِيْكُمْ وَ اَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ۝١٨٢
હાથોં ને આગે ભેજા ઔર યે કે અલ્લાહ બન્દોં પર ઝરા ભી ઝુલ્મ કરને વાલા નહીં હે. વો લોગ
اَلَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَآ اَلَّا نُؤْمِنَ
જિન્હોં ને કહા કે યકીનન અલ્લાહ ને હમેં તાકીદી હુકમ દિયા હે યે કે હમ ઈમાન ન લાએં કિસી પૈગમ્બર પર
لِرَسُوْلٍ حَتّٰى يَاْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ ؕ قُلْ
જબ તક કે વો હમારે પાસ ઐસી કુર્બાની ન લાએ જિસ કો આગ ખા જાએ. આપ ફરમા દીજિયે કે
قَدْ جَآءَكُمْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِىْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالَّذِىْ
યકીનન તુમ્હારે પાસ મુજ સે પેહલે પૈગમ્બર રોશન મોઅજિઝાત લે કર આએ ઔર ઉસ ચીઝ કો
قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوْهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝١٨٣
ભી લે કર આએ જો તુમ ને કહી. ફિર તુમ ને ઉન કો કયૂં કત્લ કિયા અગર સચ્ચે હો.
فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَآءُوْ
ફિર અગર વો આપ કો જુઠલાયેં તો યકીનન આપ સે પેહલે પૈગમ્બર જુઠલાએ ગએ જો

ع ١٨ ٩

وقف لازم

بِالۡبَیِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَالۡکِتٰبِ الۡمُنِیۡرِ ﴿۱۸۴﴾ کُلُّ نَفۡسٍ
રોશન મોઅજિઝાત ઔર લિખી હુઈ કિતાબેં ઔર રોશન કિતાબ લે કર આએ. હર શખ્સ
ذَآئِقَۃُ الۡمَوۡتِ ؕ وَاِنَّمَا تُوَفَّوۡنَ اُجُوۡرَکُمۡ یَوۡمَ الۡقِیٰمَۃِ ؕ
મૌત કા મઝા ચખને વાલા હૈ. ઔર તુમ્હેં તુમ્હારે સવાબ કયામત કે દિન પૂરે પૂરે દિયે જાએંગે.
فَمَنۡ زُحۡزِحَ عَنِ النَّارِ وَ اُدۡخِلَ الۡجَنَّۃَ فَقَدۡ فَازَ ؕ
ફિર જિસ શખ્સ કો આગ સે દૂર રખા ગયા ઔર જન્નત મેં દાખિલ કિયા ગયા તો યકીનન વો કામયાબ
وَمَا الۡحَیٰوۃُ الدُّنۡیَاۤ اِلَّا مَتَاعُ الۡغُرُوۡرِ ﴿۱۸۵﴾ لَتُبۡلَوُنَّ
હો ગયા. ઔર દુન્યવી ઝિન્દગી નહીં હૈ મગર ધોકે કા સામાન. તુમ્હેં તુમ્હારે માલોં મેં
فِیۡۤ اَمۡوَالِکُمۡ وَاَنۡفُسِکُمۡ ۟ وَلَتَسۡمَعُنَّ مِنَ الَّذِیۡنَ
ઔર તુમ્હારે નફસોં મેં ઝરૂર આઝમાયા જાએગા. ઔર ઉન લોગોં કી તરફ સે જિન કો તુમ સે પેહલે
اُوۡتُوا الۡکِتٰبَ مِنۡ قَبۡلِکُمۡ وَمِنَ الَّذِیۡنَ اَشۡرَکُوۡۤا
કિતાબ દી ગઈ ઔર મુશરિકીન કી તરફ સે બહોત સી ઈઝા પહોંચાને વાલી ચીઝેં
اَذًی کَثِیۡرًا ؕ وَاِنۡ تَصۡبِرُوۡا وَتَتَّقُوۡا فَاِنَّ ذٰلِکَ
ઝરૂર સુનોગે. ઔર અગર સબ્ર કરોગે ઔર મુત્તકી રહોગે, તો યકીનન યે
مِنۡ عَزۡمِ الۡاُمُوۡرِ ﴿۱۸۶﴾ وَاِذۡ اَخَذَ اللّٰہُ مِیۡثَاقَ
તાકીદી ઉમૂર સે હૈ. ઔર જબ કે અલ્લાહ ને ઉન લોગોં સે પુખ્તા અહદ લિયા
الَّذِیۡنَ اُوۡتُوا الۡکِتٰبَ لَتُبَیِّنُنَّہٗ لِلنَّاسِ
જિન કો કિતાબ દી ગઈ કે તુમ ઈસ કો લોગોં કે સામને ઝરૂર બયાન કરોગે ઔર તુમ
وَلَا تَکۡتُمُوۡنَہٗ ۫ فَنَبَذُوۡہُ وَرَآءَ ظُہُوۡرِہِمۡ وَاشۡتَرَوۡا
ઉસ કો છુપાઓગે નહીં. ફિર ઉન્હોં ને ઉસ અહદ કો અપની પીઠ પીછે ફેંક દિયા ઔર ઉસ કે બદલે મેં
بِہٖ ثَمَنًا قَلِیۡلًا ؕ فَبِئۡسَ مَا یَشۡتَرُوۡنَ ﴿۱۸۷﴾ لَا تَحۡسَبَنَّ
થોડી કીમત લે લી. ફિર બુરા હૈ વો જિસ કો વો ખરીદ રહે હૈં. આપ ગુમાન ન કીજિયે વો લોગ
الَّذِیۡنَ یَفۡرَحُوۡنَ بِمَاۤ اَتَوۡا وَّیُحِبُّوۡنَ اَنۡ یُّحۡمَدُوۡا
જો ખુશ હોતે હૈં ઉન હરકતોં પર જો વો કર રહે હૈં ઔર વો ચાહતે હૈં કે ઉન કી તારીફ કી જાએ
بِمَا لَمۡ یَفۡعَلُوۡا فَلَا تَحۡسَبَنَّہُمۡ بِمَفَازَۃٍ مِّنَ الۡعَذَابِ ۚ
ઐસે કામોં મેં જો ઉન્હોં ને નહીં કિયે તો આપ ઉન કો અઝાબ સે નજાત મેં ગુમાન ન કીજિયે.

وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۸۸﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

ઔર ઉન કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ. ઔર અલ્લાહ કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત હૈ.

وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۸۹﴾ اِنَّ فِیْ خَلْقِ

ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત વાલે હૈં. યકીનન આસ્માનોં ઔર

السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ

ઝમીન કે પૈદા કરને ઔર રાત ઔર દિન કે આને જાને મેં

لَاٰيٰتٍ لِّاُولِی الْاَلْبَابِ ﴿۱۹۰﴾ الَّذِيْنَ يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ

અકલ વાલોં કે લિયે નિશાનિયાં હૈં. ઉન કે લિયે જો અલ્લાહ કો યાદ કરતે હૈં

قِيٰمًا وَّقُعُوْدًا وَّ عَلٰى جُنُوْبِهِمْ وَ يَتَفَكَّرُوْنَ

ખડે ઔર બૈઠે ઔર અપને પેહલૂ પર લેટ કર ઔર વો ગૌર વ ફિક્ર કરતે હૈં

فِیْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ

આસ્માનોં ઔર ઝમીન કે પૈદા કરને મેં. એ હમારે રબ! તૂ ને ઉસ કો બેકાર

هٰذَا بَاطِلًا ۚ سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۹۱﴾ رَبَّنَاۤ

પૈદા નહીં કિયા. તૂ પાક હૈ, તો તૂ હમેં આગ કે અઝાબ સે બચા લે. એ હમારે રબ!

اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهٗ ؕ

યકીનન જિસ કો તૂ આગ મેં દાખિલ કરેગા તો યકીનન તૂ ને ઉસ કો રુસ્વા કર દિયા. ઔર ઝાલિમોં

وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿۱۹۲﴾ رَبَّنَاۤ اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا

કે લિયે કોઈ મદદગાર નહીં હોગા. એ હમારે રબ! યકીનન હમ ને એક મુનાદી કો સુના જો ઈમાન

يُّنَادِیْ لِلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا ۖ رَبَّنَا

કી આવાઝ લગા રહા થા કે ઈમાન લે આઓ અપને રબ પર, ફિર હમ ઈમાન લે આએ. એ હમારે રબ!

فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّاٰتِنَا وَ تَوَفَّنَا

ફિર તૂ હમારે ગુનાહ બખ્શ દે ઔર હમ સે હમારી બુરાઈયાં દૂર કર દે ઔર તૂ હમેં નેક લોગોં કે સાથ વફાત

مَعَ الْاَبْرَارِ ﴿۱۹۳﴾ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَّنَا عَلٰى رُسُلِكَ

દે. એ હમારે રબ! ઔર તૂ હમેં વો ચીઝ અતા ફરમા જિસ કા તૂ ને હમ સે વાદા કિયા તેરે પૈગમ્બરોં

وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿۱۹۴﴾

કી ઝબાની ઔર તૂ હમેં કયામત કે દિન રુસ્વા ન કર. યકીનન તૂ વાદે કે ખિલાફ નહીં કરેગા.

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّیْ لَاۤ اُضِیْعُ عَمَلَ عَامِلٍ

ફિર ઉન કે રબ ને ઉન કી દુઆ કબૂલ કર લી કે મૈં તુમ મેં સે કિસી અમલ કરને વાલે કે અમલ કો ઝાયેઅ

مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰی ۚ بَعْضُكُمْ

નહીં કરૂંગા, વો મર્દો મેં સે હો યા ઔરતોં મેં સે. તુમ મેં સે એક

مِّنْۢ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِیْنَ هَاجَرُوْا وَ اُخْرِجُوْا مِنْ دِیَارِهِمْ

દૂસરે સે હો. ફિર વો લોગ જિન્હોં ને હિજરત કી ઔર જો નિકાલ દિયે ગયે અપને ઘરોં સે ઔર જિન કો

وَ اُوْذُوْا فِیْ سَبِیْلِیْ وَ قٰتَلُوْا وَ قُتِلُوْا لَاُكَفِّرَنَّ

ઈઝા દી ગઈ મેરે રાસ્તે મેં ઔર જિન્હોં ને કિતાલ કિયા ઔર વો કત્લ કિયે ગએ તો મૈં ઉન સે ઉન કી

عَنْهُمْ سَیِّاٰتِهِمْ وَ لَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِیْ

બુરાઈયાં ઝરૂર દૂર કર દૂંગા ઔર મૈં ઉન્હેં ઝરૂર દાખિલ કરૂંગા ઐસી જન્નતોં મેં જિન કે નીચે સે

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ وَ اللّٰهُ عِنْدَهٗ

નેહરેં બેહતી હોંગી. અલ્લાહ કી તરફ સે સવાબ કે તૌર પર. ઔર અલ્લાહ કે પાસ

حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾ لَا یَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِیْنَ

બેહતરીન સવાબ હૈ. આપ કો ધોકે મેં ન ડાલે ઉન કાફિરોં કા

كَفَرُوْا فِی الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾ مَتَاعٌ قَلِیْلٌ ۫ ثُمَّ مَاْوٰىهُمْ

મુલ્કોં મે આના જાના. યે થોડા નફા ઉઠાના હૈ, ફિર ઉન કા ઠિકાના

جَهَنَّمُ ؕ وَ بِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لٰكِنِ الَّذِیْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ

જહન્નમ હૈ. ઔર વો બુરા બિછૌના હૈ. લેકિન વો લોગ જો અપને રબ સે ડરતે હૈં

لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِیْنَ

ઉન કે લિયે બાગાત (જન્નતેં) હોંગે જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી જિન મેં વો હમેશા રહેંગે, અલ્લાહ

فِیْهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ وَ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَیْرٌ

કી તરફ સે ઝિયાફત કે તૌર પર. ઔર જો અલ્લાહ કે પાસ હૈ વો નેક લોગોં કે લિયે બેહતર હૈ. ઔર

لِّلْاَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَ اِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَمَنْ یُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ

યકીનન એહલે કિતાબ મેં સે અલબત્તા વો ભી હૈં જો ઈમાન રખતે હૈં અલ્લાહ પર ઔર ઉસ કિતાબ પર

وَ مَاۤ اُنْزِلَ اِلَیْكُمْ وَ مَاۤ اُنْزِلَ اِلَیْهِمْ خٰشِعِیْنَ لِلّٰهِ ۙ

જો તુમ્હારી તરફ ઉતારી ગઈ ઔર ઉસ કિતાબ પર જો ઉન કી તરફ ઉતારી ગઈ, જો અલ્લાહ કે

لَا يَشْتَرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ
લિયે ખુશૂઅ કરને વાલે હૈં, વો અલ્લાહ કી આયાત કે બદલે મેં થોડી કીમત નહીં લેતે. ઉન કે લિયે

اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿۱۹۹﴾
ઉન કે રબ કે પાસ ઉન કા અજર હૈ. યકીનન અલ્લાહ જલ્દ હિસાબ લેને વાલે હૈં.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اصْبِرُوْا وَصَابِرُوْا وَرَابِطُوْا ۟
એ ઈમાન વાલો! સબ્ર કરો ઔર એક દૂસરે કો મઝબૂત કરો ઔર પેહલે સે તૈયારી રખો.

وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۲۰۰﴾ ع
ઔર અલ્લાહ સે ડરો તાકે ફલાહ પાઓ.

ع ۲۰ ۱۱

اٰيَاتُهَا ۱۷۶ (۴) سُوْرَةُ النِّسَآءِ مَدَنِيَّةٌ (۹۲) رُكُوْعَاتُهَا ۲۴
ઈસ મેં ૧૭૬ આયતેં હૈં સુરએ નિસા મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૨૪ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
પઢતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ
એ ઈન્સાનો! અપને ઉસ રબ સે ડરો જિસ ને તુમ્હેં પૈદા કિયા

مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا
એક જાન સે ઔર ઉન્હી સે ઉન કી બીવી કો પૈદા કિયા ઔર ઉન દોનોં સે બહોત સે

رِجَالًا كَثِيْرًا وَّنِسَآءً ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ تَسَآءَلُوْنَ
મર્દોં ઔર બહોત સી ઔરતોં કો ફૈલાયા. ઔર ડરો ઉસ અલ્લાહ સે જિસ કે વાસ્તે સે તુમ એક દૂસરે

بِهٖ وَالْاَرْحَامَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا ﴿۱﴾
સે સવાલ કરતે હો ઔર રિશ્તેદારી તોડને સે ડરો. યકીનન અલ્લાહ તુમ પર નિગરાન હૈ.

وَاٰتُوا الْيَتٰمٰٓى اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيْثَ
ઔર યતીમોં કો ઉન કા માલ દો ઔર હલાલ કે બદલે મેં હરામ કો (પાકીઝા કે બદલે મેં ગન્દે કો)

بِالطَّيِّبِ ۪ وَلَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَهُمْ اِلٰٓى اَمْوَالِكُمْ ؕ
મત લો. ઔર ઉન કે માલોં કો અપને માલોં કે સાથ મિલા કર કે મત ખાઓ.

اِنَّهٗ كَانَ حُوْبًا كَبِيْرًا ﴿۲﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوْا
યકીનન યે બડા ગુનાહ હૈ. ઔર અગર ડરો ઈસ સે કે તુમ ઈન્સાફ નહીં કર સકોગે યતીમોં કે

فِي الْيَتٰمٰى فَانْكِحُوْا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ مَثْنٰى
બારે મેં તો તુમ નિકાહ કરો ઉન ઔરતોં સે જો તુમ્હેં અચ્છી લગેં, દો દો સે ઔર તીન તીન સે

وَثُلٰثَ وَ رُبٰعَ ۚ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَعْدِلُوْا فَوَاحِدَةً
ઔર ચાર ચાર સે. ફિર અગર ડરો ઈસ સે કે તુમ અદલ નહી કર સકોગે તો ફિર એક હી સે નિકાહ કરો

اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ؕ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَلَّا تَعُوْلُوْا ۝۳
યા અપની બાન્દિયોં સે. યે ઈસ કે ઝયાદા કરીબ હૈ કે બિલ્કુલ એક કી તરફ તુમ માઈલ ન હો જાઓ.

وَاٰتُوا النِّسَآءَ صَدُقٰتِهِنَّ نِحْلَةً ؕ فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ
ઔર ઔરતોં કો ઉન કે મહર (ખુશી સે) દો. ફિર અગર વો તુમ્હેં ખુશદિલી સે ઉસ મેં સે કોઈ

عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوْهُ هَنِيْٓـًٔا مَّرِيْٓـًٔا ۝۴ وَلَا تُؤْتُوا
ચીઝ દેં તો તુમ ઉસ કો ખાઓ, ખુશગવાર ઔર આસાની સે હલક સે ઉતરને વાલા હોને કી હાલત મેં.

السُّفَهَآءَ اَمْوَالَكُمُ الَّتِيْ جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ قِيٰمًا
ઔર બેવકૂફોં કો અપના વો માલ મત દો જિન પર અલ્લાહ ને તુમ્હેં નિગરાં બનાયા હૈ

وَّارْزُقُوْهُمْ فِيْهَا وَاكْسُوْهُمْ وَ قُوْلُوْا لَهُمْ قَوْلًا
ઔર ઉસ મેં સે ઉન કો ખાના દો ઔર ઉન કો કપડા દો ઔર ઉન સે અચ્છી

مَّعْرُوْفًا ۝۵ وَابْتَلُوا الْيَتٰمٰى حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ ۚ
બાત કહો. ઔર યતીમોં કા ઈમ્તિહાન લો યહાં તક કે જબ વો નિકાહ કી ઉમ્ર કો પહોંચ જાએં.

فَاِنْ اٰنَسْتُمْ مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوْٓا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ ۚ
ફિર અગર તુમ ઉન કી તરફ સે અકલમન્દી કો મહસૂસ કરો તો ઉન કો ઉન કે માલ દે દો. ઔર ઉન

وَلَا تَاْكُلُوْهَآ اِسْرَافًا وَّ بِدَارًا اَنْ يَّكْبَرُوْا ؕ وَمَنْ كَانَ
કો ઈસ્રાફ કરતે હુવે મત ખા જાઓ ઔર જલ્દી કરતે હુવે કે કહીં વો બડે હો જાએંગે. ઔર જો

غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيْرًا فَلْيَاْكُلْ
માલદાર હો ઉસે ચાહિયે કે અફીફ રહે. ઔર જો ફકીર હો તો વો ખા સકતા હૈ

بِالْمَعْرُوْفِ ؕ فَاِذَا دَفَعْتُمْ اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ
ઉર્ફ કે મુતાબિક. ફિર જબ ઉન કો ઉન કે માલ દો

فَاَشْهِدُوْا عَلَيْهِمْ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيْبًا ۝۶ لِلرِّجَالِ
તો તુમ ઉન પર ગવાહ બના લો. ઔર અલ્લાહ હિસાબ લેને વાલા કાફી હૈ. મર્દોં કે લિયે

نَصِيۡبٌ مِّمَّا تَرَكَ الۡوَالِدٰنِ وَالۡاَقۡرَبُوۡنَ ۖ وَلِلنِّسَآءِ
હિસ્સા હે ઉસ માલ મેં સે જો વાલિદૈન ઔર રિશ્તેદારોં ને છોડા. ઔર ઔરતોં કે લિયે

نَصِيۡبٌ مِّمَّا تَرَكَ الۡوَالِدٰنِ وَالۡاَقۡرَبُوۡنَ مِمَّا قَلَّ
હિસ્સા હે ઉસ માલ મેં સે જો વાલિદૈન ઔર રિશ્તેદારોં ને છોડા, કલીલ માલ મેં સે

مِنۡهُ اَوۡ كَثُرَ ؕ نَصِيۡبًا مَّفۡرُوۡضًا ۝ وَاِذَا حَضَرَ
યા કસીર માલ મેં સે. મુકર્રર કિયે હુવે હિસ્સે કે તૌર પર. ઔર જબ તકસીમ

الۡقِسۡمَةَ اُولُوا الۡقُرۡبٰى وَالۡيَتٰمٰى وَالۡمَسٰكِيۡنُ
કે વકત રિશ્તેદાર ઔર યતીમ ઔર મિસ્કીન હાઝિર હોં

فَارۡزُقُوۡهُمۡ مِّنۡهُ وَقُوۡلُوۡا لَهُمۡ قَوۡلًا مَّعۡرُوۡفًا ۝٨
તો ઉસ મેં સે ઉન કો ખાના દો ઔર ઉન સે અચ્છી બાત કહો.

وَلۡيَخۡشَ الَّذِيۡنَ لَوۡ تَرَكُوۡا مِنۡ خَلۡفِهِمۡ ذُرِّيَّةً ضِعٰفًا
ઔર ઉન લોગોં કો ભી ડરના ચાહિયે કે અગર વો અપને પીછે કમઝોર ઔલાદ છોડ જાતે

خَافُوۡا عَلَيۡهِمۡ ۖ فَلۡيَتَّقُوا اللّٰهَ وَلۡيَقُوۡلُوۡا قَوۡلًا سَدِيۡدًا ۝٩
તો ઉન પર વો ડરતે. તો ઉન્હેં ચાહિયે કે વો અલ્લાહ સે ડરેં ઔર સીધી બાત કહેં.

اِنَّ الَّذِيۡنَ يَاۡكُلُوۡنَ اَمۡوَالَ الۡيَتٰمٰى ظُلۡمًا اِنَّمَا
યકીનન વો લોગ જો યતીમોં કે માલ ખાતે હૈં ઝુલ્મ સે વો સિર્ફ

يَاۡكُلُوۡنَ فِىۡ بُطُوۡنِهِمۡ نَارًا ؕ وَسَيَصۡلَوۡنَ سَعِيۡرًا ۝١٠ ع ١٢
અપને પેટોં મેં આગ ભર રહે હૈં. ઔર અનકરીબ વો આગ મેં દાખિલ હોંગે.

يُوۡصِيۡكُمُ اللّٰهُ فِىۡۤ اَوۡلَادِكُمۡ ۖ لِلذَّكَرِ مِثۡلُ حَظِّ
અલ્લાહ તુમ્હેં તાકીદી હુકમ દેતે હૈં તુમ્હારી ઔલાદ કે બારેં મે કે મર્દ કે લિયે દો ઔરતોં કે હિસ્સે કે

الۡاُنۡثَيَيۡنِ ۚ فَاِنۡ كُنَّ نِسَآءً فَوۡقَ اثۡنَتَيۡنِ فَلَهُنَّ
બરાબર હે. ફિર અગર વો ઔરતેં દો સે ઝયાદા હોં તો ઉન કે લિયે ઉસ માલ કા દો તિહાઈ

ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۚ وَاِنۡ كَانَتۡ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصۡفُ ؕ
હિસ્સા હે જો મરને વાલે ને છોડા. ઔર અગર વો ઔરત એક હો તો ઉસ કો આધા હિસ્સા મિલેગા.

وَلِاَبَوَيۡهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنۡهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ
ઔર મરને વાલે કે વાલિદૈન મેં સે હર એક કે લિયે છટ્ઠા હિસ્સા હે ઉસ માલ મેં સે જો મરને વાલે ને છોડા

اِنْ كَانَ لَهٗ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلَدٌ وَّوَرِثَهٗۤ
અગર ઉસ કી ઔલાદ હો. ફિર અગર ઉસ કી ઔલાદ ન હો ઔર ઉસ કે વાલિદૈન ઉસ કે

اَبَوٰهُ فَلِاُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ فَاِنْ كَانَ لَهٗۤ اِخْوَةٌ فَلِاُمِّهِ
વારિસ હોં તો ઉસ કી માં કો તિહાઈ મિલેગા. ફિર અગર ઉસ મરને વાલે કે ભાઈ હોં તો ઉસ કી માં કો

السُّدُسُ مِنْۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوْصِيْ بِهَاۤ اَوْ دَيْنٍ ؕ
છટ્ઠા હિસ્સા મિલેગા વસીય્યત કે બાદ જિસ કી વસીય્યત મરને વાલા કરે ઔર કર્ઝ અદા કરને કે બાદ.

اٰبَآؤُكُمْ وَاَبْنَآؤُكُمْ لَا تَدْرُوْنَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ لَكُمْ
તુમ્હારે બાપ ઔર તુમ્હારે બેટે, તુમ નહીં જાનતે કે નફે કે ઐતેબાર સે ઉન મેં તુમ સે ઝયાદા કરીબ

نَفْعًا ؕ فَرِيْضَةً مِّنَ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا
કૌન હૈ. યે મુકર્રર કિયે હુવે હિસ્સે કે તૌર પર હૈ અલ્લાહ કી તરફ સે. યકીનન અલ્લાહ ઇલ્મ વાલે,

حَكِيْمًا ﴿۱۱﴾ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ اَزْوَاجُكُمْ اِنْ
હિકમત વાલે હૈં. ઔર તુમ્હારે લિયે ઉસ માલ કા આધા હિસ્સા હૈ જો તુમ્હારી બીવિયોં ને છોડા

لَّمْ يَكُنْ لَّهُنَّ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ
અગર ઉન કી ઔલાદ ન હો. ફિર અગર ઉન કી ઔલાદ હો તો તુમ્હારે લિયે ચૌથાઈ હિસ્સા

الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوْصِيْنَ بِهَاۤ
હૈ ઉસ માલ મેં સે જો બીવિયાં છોડેં વસીય્યત કે બાદ જિસ કી વો વસીય્યત કરેં ઔર કર્ઝ અદા

اَوْ دَيْنٍ ؕ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ اِنْ لَّمْ يَكُنْ
કરને કે બાદ. ઔર ઉન ઔરતોં કે લિયે ચૌથાઈ હિસ્સા હૈ ઉસ માલ મેં સે જો તુમ શૌહર છોડો અગર

لَّكُمْ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ
તુમ્હારી ઔલાદ ન હો. ફિર અગર તુમ્હારી ઔલાદ હો તો ઉન્હેં આઠવાં હિસ્સા મિલેગા ઉસ માલ મેં

مِمَّا تَرَكْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوْصُوْنَ بِهَاۤ اَوْ دَيْنٍ ؕ
સે જો તુમ શૌહરોં ને છોડા વસીય્યત કે બાદ જિસ કી તુમ વસીય્યત કરો ઔર કર્ઝ અદા કરને કે બાદ.

وَاِنْ كَانَ رَجُلٌ يُّوْرَثُ كَلٰلَةً اَوِ امْرَاَةٌ وَّلَهٗۤ اَخٌ
ઔર અગર કોઈ મર્દ ઐસા હો કે જિસ કા વારિસ બના જા રહા હો કલાલા હોને કી હાલત મેં યા કોઈ ઔરત હો

اَوْ اُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ ۚ فَاِنْ كَانُوْۤا
ઈસ હાલ મેં કે ઉસ કા કોઈ ભાઈ હો યા કોઈ બેહેન હો, તો ઉન મેં સે હર એક કો છટ્ઠા હિસ્સા મિલેગા.

اَكۡثَرَ مِنۡ ذٰلِكَ فَهُمۡ شُرَكَآءُ فِى الثُّلُثِ مِنۡۢ بَعۡدِ
ફિર અગર વો ઈસ સે ઝયાદા હોં તો વો સબ તિહાઈ મેં શરીક હોંગે વસીય્યત કે બાદ જિસ કી વસીય્યત
وَصِيَّةٍ يُّوۡصٰى بِهَآ اَوۡ دَيۡنٍۙ غَيۡرَ مُضَآرٍّ‌ۚ وَصِيَّةً
કી જાએ ઔર કર્ઝ અદા કરને કે બાદ, ઈસ હાલ મેં કે કિસી કો ઝરર નહીં પહોંચાયા જાએગા. યે
مِّنَ اللّٰهِ‌ؕ وَاللّٰهُ عَلِيۡمٌ حَلِيۡمٌؕ ۝۱۲ تِلۡكَ حُدُوۡدُ اللّٰهِ‌ؕ
અલ્લાહ કી તરફ સે તાકીદી હુકમ હૈ. ઔર અલ્લાહ ઈલ્મ વાલે, હિલ્મ વાલે હૈં. યે અલ્લાહ કી હુદૂદ હૈં.
وَمَنۡ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ يُدۡخِلۡهُ جَنّٰتٍ تَجۡرِىۡ
ઔર જો અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી ઈતાઅત કરેગા તો અલ્લાહ ઉસે જન્નતોં મેં દાખિલ કરેંગે જિન
مِنۡ تَحۡتِهَا الۡاَنۡهٰرُ خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَا‌ ؕ وَذٰلِكَ الۡفَوۡزُ الۡعَظِيۡمُ ۝۱۳
કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી, જિન મેં વો હમેશા રહેંગે. ઔર યે ભારી કામયાબી હૈ. ઔર જો અલ્લાહ
وَمَنۡ يَّعۡصِ اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ وَيَتَعَدَّ حُدُوۡدَهٗ يُدۡخِلۡهُ
ઔર ઉસ કે રસૂલ કી નાફરમાની કરેગા ઔર ઉસ કી હુદૂદ સે તજાવુઝ કરેગા, તો અલ્લાહ ઉસે આગ મેં
نَارًا خَالِدًا فِيۡهَا ۖ وَلَهٗ عَذَابٌ مُّهِيۡنٌ ۝۱۴ وَالّٰتِىۡ
દાખિલ કરેંગે, ઉસ મેં વો હમેશા રહેગા. ઔર ઉસ કે લિયે રુસ્વા કરને વાલા અઝાબ હોગા. ઔર જો
يَاۡتِيۡنَ الۡفَاحِشَةَ مِنۡ نِّسَآئِكُمۡ فَاسۡتَشۡهِدُوۡا
ઔરતેં તુમ્હારી ઔરતોં મેં સે બેહયાઈ (યાની ઝિના) કા ઈર્તિકાબ કરેં તો તુમ ઉન કે
عَلَيۡهِنَّ اَرۡبَعَةً مِّنۡكُمۡ‌ۚ فَاِنۡ شَهِدُوۡا فَاَمۡسِكُوۡهُنَّ
ખિલાફ તુમ મેં સે ચાર કો ગવાહ બના લો. ફિર અગર વો ગવાહ ગવાહી દેં તો ઉન ઔરતોં કો રોક લો
فِى الۡبُيُوۡتِ حَتّٰى يَتَوَفّٰٮهُنَّ الۡمَوۡتُ اَوۡ يَجۡعَلَ اللّٰهُ
ઘરોં મેં યહાં તક કે ઉન કો મૌત આ જાએ યા અલ્લાહ ઉન કે લિયે કોઈ દૂસરા
لَهُنَّ سَبِيۡلًا ۝۱۵ وَالَّذٰنِ يَاۡتِيٰنِهَا مِنۡكُمۡ فَاٰذُوۡهُمَا‌ۚ
રાસ્તા પૈદા કર દે. ઔર તુમ મેં સે જો મર્દ ઉસ બેહયાઈ કો કરેં (લિવાતત) તો ઉન દોનોં કો ઈઝા દો.
فَاِنۡ تَابَا وَاَصۡلَحَا فَاَعۡرِضُوۡا عَنۡهُمَا‌ؕ اِنَّ اللّٰهَ
ફિર અગર વો તૌબા કરેં ઔર ઈસ્લાહ કરેં તો ઉન સે ઐરાઝ કર લો. યકીનન અલ્લાહ
كَانَ تَوَّابًا رَّحِيۡمًا ۝۱۶ اِنَّمَا التَّوۡبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِيۡنَ
તૌબા કબૂલ કરને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. સિર્ફ ઉન લોગોં કી તૌબા કબૂલ કરના અલ્લાહ કે

ع

يَعۡمَلُوۡنَ السُّوۡٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوۡبُوۡنَ
ઝિમ્મે હૈ જો બુરે કામ કરતે હૈં નાવાકિફીય્યત સે, ફિર કરીબ હી મેં તૌબા કર

مِنۡ قَرِيۡبٍ فَاُولٰٓئِكَ يَتُوۡبُ اللّٰهُ عَلَيۡهِمۡ ؕ وَ كَانَ اللّٰهُ
લેતે હૈં, તો અલ્લાહ ઉન કી તૌબા કબૂલ કરેંગે. ઔર અલ્લાહ ઇલ્મ વાલે,

عَلِيۡمًا حَكِيۡمًا ﴿١٧﴾ وَ لَيۡسَتِ التَّوۡبَةُ لِلَّذِيۡنَ يَعۡمَلُوۡنَ
હિકમત વાલે હૈં. ઔર ઉન લોગોં કી તૌબા કબૂલ નહીં હૈ જો બુરાઈયાં કરતે રેહતે હૈં.

السَّيِّاٰتِ ۚ حَتّٰٓى اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ الۡمَوۡتُ قَالَ
યહાં તક કે જબ ઉન મેં સે કિસી એક કી મૌત કા વકત કરીબ આ જાતા હૈ, તબ વો કેહતા હૈ કે

اِنِّىۡ تُبۡتُ الۡـٰٔنَ وَلَا الَّذِيۡنَ يَمُوۡتُوۡنَ وَهُمۡ كُفَّارٌ ؕ
મૈં અબ તૌબા કરતા હૂં ઔર ન ઉન લોગોં કી તૌબા કબૂલ કી જાતી હૈ જો મરતે હૈં ઈસ હાલ મેં કે

اُولٰٓئِكَ اَعۡتَدۡنَا لَهُمۡ عَذَابًا اَلِيۡمًا ﴿١٨﴾ يٰۤاَيُّهَا
વો કાફિર હોતે હૈં. હમ ને ઉન કે લિયે દર્દનાક અઝાબ તૈયાર કર રખા હૈ. એ

الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا لَا يَحِلُّ لَكُمۡ اَنۡ تَرِثُوا النِّسَآءَ
ઈમાન વાલો! તુમ્હારે લિયે હલાલ નહીં હૈ કે ઔરતોં કે ઝબરદસ્તી વારિસ

كَرۡهًا ؕ وَلَا تَعۡضُلُوۡهُنَّ لِتَذۡهَبُوۡا بِبَعۡضِ
બન જાઓ. ઔર ઉન ઔરતોં કો મત રોકો તાકે તુમ લે લો ઉસ માલ કા કુછ હિસ્સા

مَاۤ اٰتَيۡتُمُوۡهُنَّ اِلَّاۤ اَنۡ يَّاۡتِيۡنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۚ
જો તુમ ને ઉન ઔરતોં કો દિયા હૈ, મગર યે કે વો ખુલી બેહયાઈ કરેં.

وَ عَاشِرُوۡهُنَّ بِالۡمَعۡرُوۡفِ ۚ فَاِنۡ كَرِهۡتُمُوۡهُنَّ
ઔર ઉન કે સાથ ઝિન્દગી ગુઝારો ભલાઈ કે મુતાબિક. ફિર અગર ઉન્હેં નાપસન્દ કરો

فَعَسٰٓى اَنۡ تَكۡرَهُوۡا شَيۡـًٔا وَّيَجۡعَلَ اللّٰهُ فِيۡهِ خَيۡرًا
તો શાયદ કે તુમ કિસી ચીઝ કો નાપસન્દ કરો ઔર અલ્લાહ ને ઉસ મેં બહોત સારી ભલાઈ

كَثِيۡرًا ﴿١٩﴾ وَاِنۡ اَرَدۡتُّمُ اسۡتِبۡدَالَ زَوۡجٍ مَّكَانَ
રખી હો. ઔર અગર તુમ એક બીવી કી જગા દૂસરી બીવી બદલને કા ઈરાદા કરો,

زَوۡجٍ ۙ وَّاٰتَيۡتُمۡ اِحۡدٰهُنَّ قِنۡطَارًا فَلَا تَاۡخُذُوۡا مِنۡهُ
ઈસ હાલ મેં કે તુમ ને ઉન મેં સે કિસી એક કો ઢેરોં માલ દિયા હો, તબ ભી ઉસ મેં સે કુછ મત લો.

شَيْـًٔا ؕ اَتَاْخُذُوْنَهٗ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ۝٢٠ وَ كَيْفَ

કયા તુમ ઉસ કો લેતે હો બોહતાન હોને કી હાલત મેં ઔર ખુલા હુવા ગુનાહ હોને કી હાલત મેં?

تَاْخُذُوْنَهٗ وَقَدْ اَفْضٰى بَعْضُكُمْ اِلٰى بَعْضٍ

ઔર તુમ કેસે ઉસ કો લેતે હો હાલાંકે તુમ મેં સે એક દૂસરે તક પહોંચ ચુકા હે

وَّ اَخَذْنَ مِنْكُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ۝٢١ وَلَا تَنْكِحُوْا

ઔર ઉન ઔરતોં ને તુમ સે ભારી અહદ લિયા હે? ઔર નિકાહ મત કરો

مَا نَكَحَ اٰبَآؤُكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ؕ

ઉન ઔરતોં સે જિન સે તુમ્હારે બાપ દાદા ને નિકાહ કિયા હો મગર વો જો પેહલે હો ચુકા.

اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً وَّمَقْتًا ؕ وَسَآءَ سَبِيْلًا ۝٢٢

યકીનન યે બેહયાઈ હે ઔર અલ્લાહ કી નફરત કા મૂજિબ હે. ઔર બુરા રાસ્તા હે.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهٰتُكُمْ وَبَنٰتُكُمْ وَ اَخَوٰتُكُمْ

તુમ પર હરામ કી ગઈ તુમ્હારી માએં ઔર તુમ્હારી બેટિયાં ઔર તુમ્હારી બેહનેં

وَ عَمّٰتُكُمْ وَخٰلٰتُكُمْ وَبَنٰتُ الْاَخِ وَبَنٰتُ الْاُخْتِ

ઔર તુમ્હારી ફૂફિયાં ઔર તુમ્હારી ખાલાએં ઔર ભાઈ કી બેટિયાં ઔર બેહેન કી બેટિયાં

وَاُمَّهٰتُكُمُ الّٰتِيْٓ اَرْضَعْنَكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ مِّنَ الرَّضَاعَةِ

ઔર તુમ્હારી વો માએં જિન્હોં ને તુમ્હેં દૂધ પિલાયા ઔર તુમ્હારી રઝાઈ બેહનેં ઔર

وَاُمَّهٰتُ نِسَآئِكُمْ وَرَبَآئِبُكُمُ الّٰتِيْ فِيْ حُجُوْرِكُمْ

તુમ્હારી બીવિયોં કી માએં ઔર તુમ્હારી રબીબા ઔલાદ, જો તુમ્હારી પરવરિશ મેં હેં તુમ્હારી

مِّنْ نِّسَآئِكُمُ الّٰتِيْ دَخَلْتُمْ بِهِنَّ ؗ فَاِنْ لَّمْ تَكُوْنُوْا

બીવિયોં કી તરફ સે, (ઉન બીવિયોં કી તરફ સે) જિન સે તુમ ને દુખૂલ કિયા (સોહબત કી). ફિર અગર તુમ

دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ؗ وَحَلَآئِلُ اَبْنَآئِكُمُ

ને ઉન સે દુખૂલ ન કિયા હો તો તુમ પર કોઈ ગુનાહ નહી હે. ઔર હરામ કી ગઈ તુમ્હારે ઉન બેટોં કી

الَّذِيْنَ مِنْ اَصْلَابِكُمْ ۙ وَاَنْ تَجْمَعُوْا بَيْنَ الْاُخْتَيْنِ

બહુએં જો તુમ્હારી પુશ્તોં સે હેં. ઔર હરામ કિયા ગયા યે કે તુમ જમા કરો દો બેહનોં કો

اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝٢٣

મગર વો જો પેહલે હો ચુકા. યકીનન અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હેં.

وَّالْمُحْصَنٰتُ مِنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۚ

ઔર હરામ કી ગઈ ઔરતોં મેં સે શૌહર વાલી ઔરતેં મગર તુમ્હારી બાન્દિયાં. યે તુમ પર

كِتٰبَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ۚ وَاُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَآءَ ذٰلِكُمْ

અલ્લાહ કી તરફ સે લિખા હુવા (ફર્ઝ કિયા હુવા) હૈ. ઔર તુમ્હારે લિયે ઉસ કે અલાવા (ઔરતેં) હલાલ હૈં

اَنْ تَبْتَغُوْا بِاَمْوَالِكُمْ مُّحْصِنِيْنَ غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ ؕ

ઈસ તરહ કે તલબ કરો અપને માલ કે ઝરિયે ઈસ હાલ મેં કે તુમ નિકાહ કરને વાલે હો, ઝિના કરને વાલે ન હો.

فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهٖ مِنْهُنَّ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ

ફિર ઉન મેં સે જિન સે તુમ ને (સોહબત સે) ફાઈદા ઉઠાયા તો ઉન કો ઉન કા મહર દે દો જો

فَرِيْضَةً ؕ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا تَرٰضَيْتُمْ بِهٖ

મુકર્રર કિયા થા. ઔર તુમ પર કોઈ ગુનાહ નહીં હૈ ઉસ મેં જિસ પર આપસ મેં તુમ રાઝી હો જાઓ

مِنْۢ بَعْدِ الْفَرِيْضَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿٢٤﴾

મુકર્રર કર લેને કે બાદ. યકીનન અલ્લાહ ઈલ્મ વાલે, હિકમત વાલે હૈં.

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا اَنْ يَّنْكِحَ الْمُحْصَنٰتِ

ઔર તુમ મેં સે જો તાકત ન રખે ઈસ કી કે વો પાકદામન ઈમાન વાલી ઔરતોં સે

الْمُؤْمِنٰتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ فَتَيٰتِكُمُ

નિકાહ કરે, તો ફિર તુમ્હારી લૌન્ડિયાં (સહી), તુમ્હારી મોમિન બાન્દિયોં

الْمُؤْمِنٰتِ ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِكُمْ ؕ بَعْضُكُمْ

મેં સે. ઔર અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ તુમ્હારે ઈમાન કો. તુમ મેં સે એક દુસરે

مِّنْۢ بَعْضٍ ۚ فَانْكِحُوْهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ وَاٰتُوْهُنَّ

સે હો. તો ઉન સે નિકાહ કરો ઉન કે માલિકોં કી ઈજાઝત સે ઔર ઉન કો ઉન કા મહર દો

اُجُوْرَهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ مُحْصَنٰتٍ غَيْرَ مُسٰفِحٰتٍ

ઉર્ફ કે મુતાબિક, ઈસ હાલ મેં કે વો પાકદામની ઈખ્તિયાર કરને વાલી હોં ઔર ઝિના કરને વાલી ન હોં

وَّلَا مُتَّخِذٰتِ اَخْدَانٍ ۚ فَاِذَآ اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ

ઔર ચુપકે ચુપકે દોસ્ત બનાને વાલી ન હોં. ફિર જબ વો બાન્દિયાં શાદીશુદા હોને કે બાદ ફિર અગર વો

بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنٰتِ مِنَ

ઝિના કા ઈર્તિકાબ કરેં તો ઉન બાન્દિયોં પર ઉસ સઝા કા આધા હિસ્સા હૈ જો આઝાદ પાકદામન ઔરતોં

اَلْعَذَابِ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ ؕ

પર હૈ. યે ઉસ કે લિયે હૈ જો તુમ મેં સે ઝિના કી મશક્કત મેં પડને સે ડરતા હો. ઔર યે કે

وَاَنْ تَصْبِرُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝۲۵ يُرِيْدُ

સબ્ર કરો યે તુમ્હારે લિયે બેહતર હૈ. ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં. અલ્લાહ

اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَ يَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِيْنَ

ચાહતે હૈં કે તુમ્હારે લિયે સાફ સાફ બયાન કરેં ઔર તુમ્હેં હિદાયત દેં ઉન લોગોં કે રાસ્તે કી

مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوْبَ عَلَيْكُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝۲۶ وَاللّٰهُ

જો તુમ સે પેહલે થે ઔર તુમ્હારી તૌબા કબૂલ કરે ઔર અલ્લાહ ઈલ્મ વાલે, હિકમત વાલે હૈ. ઔર અલ્લાહ

يُرِيْدُ اَنْ يَّتُوْبَ عَلَيْكُمْ ۫ وَ يُرِيْدُ الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ

ચાહતે હૈં કે તુમ્હારી તૌબા કબૂલ કરેં. ઔર વો લોગ જો ખ્વાહિશાત કા ઈત્તિબા

الشَّهَوٰتِ اَنْ تَمِيْلُوْا مَيْلًا عَظِيْمًا ۝۲۷ يُرِيْدُ اللّٰهُ

કરતે હૈં વો યે ચાહતે હૈં કે તુમ બહોત ઝયાદા માઈલ હો જાઓ. અલ્લાહ યે ચાહતે હૈં

اَنْ يُّخَفِّفَ عَنْكُمْ ۚ وَ خُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَعِيْفًا ۝۲۸

કે તુમ સે તખ્ફીફ કરેં. ઔર ઈન્સાન કમઝોર પૈદા કિયા ગયા હૈ.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوْۤا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ

એ ઈમાન વાલો! અપને માલ આપસ મેં બાતિલ તરીકે સે

بِالْبَاطِلِ اِلَّاۤ اَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ ۫

મત ખાઓ, મગર યે કે વો તુમ્હારી આપસ કી રઝામન્દી સે તિજારત હો.

وَلَا تَقْتُلُوْۤا اَنْفُسَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ۝۲۹

ઔર અપને આપ કો કત્લ મત કરો. યકીનન અલ્લાહ તુમ પર મેહરબાન હૈ.

وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَّ ظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيْهِ

ઔર જો ઉસ કો કરેગા ઝયાદતી ઔર ઝુલ્મ સે તો હમ ઉસે આગ મેં દાખિલ

نَارًا ؕ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ۝۳۰ اِنْ تَجْتَنِبُوْا

કરેંગે. ઔર યે અલ્લાહ પર આસાન હૈ. અગર તુમ બચોગે ઉન બડે ગુનાહોં

كَبَآئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ

સે જિન સે તુમ્હેં મના કિયા જા રહા હૈ તો હમ તુમ સે તુમ્હારી બુરાઈયાં દૂર કર દેંગે ઔર તુમ્હેં

مُّدْخَلًا كَرِيْمًا ۝۳۱ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهٖ

ઈઝઝત કી જગા મેં દાખિલ કરેંગે. ઔર ઉસ કી તમન્ના મત કરો જિસ કે ઝરિયે તુમ મેં સે એક કો

بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ لِلرِّجَالِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوْا ؕ

દુસરે પર અલ્લાહ ને ફઝીલત દી હે. મર્દોં કે લિયે હિસ્સા હે ઉસ માલ મેં સે જો વો કમાએં.

وَلِلنِّسَآءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ ؕ وَسْـَٔلُوا اللّٰهَ

ઔર ઔરતોં કે લિયે હિસ્સા હે ઉસ માલ મેં સે જો વો કમાએં. ઔર અલ્લાહ સે ઉસ કે

مِنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِيْمًا ۝۳۲

ફઝલ કા સવાલ કરો. યકીનન અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખુબ જાનને વાલે હૈં. ઔર હર

وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِیَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدٰنِ وَالْاَقْرَبُوْنَ ؕ

એક કે લિયે હમ ને વારિસ મુકર્રર કર દિયે હૈં ઉસ માલ કે જો વાલિદૈન ઔર રિશ્તેદારોં ને છોડા.

وَالَّذِيْنَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ ؕ

ઔર ઉન્હોં ને છોડા જિન સે તુમ ને અકદ (અહદ) કિયા હે, તો તુમ ઉન કો ઉન કા હિસ્સા દો.

اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ شَهِيْدًا ۝۳۳ۧ اَلرِّجَالُ

યકીનન અલ્લાહ હર ચીઝ કો દેખ રહે હૈં. મર્દ નિગરાં

قَوّٰمُوْنَ عَلَى النِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ

હૈં ઔરતોં પર ઈસ વજહ સે કે અલ્લાહ ને ઉન મેં સે બાઝ કો બાઝ પર ફઝીલત દી હે

عَلٰى بَعْضٍ وَّبِمَآ اَنْفَقُوْا مِنْ اَمْوَالِهِمْ ؕ فَالصّٰلِحٰتُ

ઔર ઈસ વજહ સે કે વો અપને માલ મેં સે ખર્ચ કરતે હૈં. તો નેક ઔરતેં વો હૈં જો ખુશૂઅ કરને વાલી

قٰنِتٰتٌ حٰفِظٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ ؕ وَالّٰتِیْ

હોં ઔર ગયબત મેં હિફાઝત કરને વાલી હોં ઉસ મેં જિસ પર અલ્લાહ ને મુહાફિઝ બનાયા હે.

تَخَافُوْنَ نُشُوْزَهُنَّ فَعِظُوْهُنَّ وَاهْجُرُوْهُنَّ

ઔર જિન ઔરતોં કી નાફરમાની કા તુમ્હેં અન્દેશા હો, તો ઉન કો નસીહત કરો ઔર ઉન કો અલગ છોડ દો બિસ્તરોં મેં

فِی الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوْهُنَّ ۚ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوْا

ઔર તુમ ઉન કો મારો (અય્યૂબ અલૈહિસ્સલામ કી તરહ). ફિર અગર વો તુમ્હારા કેહના માન લેં તો તુમ ઉન કે

عَلَيْهِنَّ سَبِيْلًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيْرًا ۝۳۴

ખિલાફ હુજ્જત તલાશ મત કિયા કરો. યકીનન અલ્લાહ બરતર હે, બડા હે.

وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوْا حَكَمًا
ઔર અગર તુમ્હેં અન્દેશા હો આપસ મેં ઉન દોનોં કે જઘડે કા તો એક હકમ ભેજો શૌહર કે કુમ્બે કી

مِّنْ اَهْلِهٖ وَ حَكَمًا مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ يُّرِيْدَآ اِصْلَاحًا
તરફ સે ઔર એક હકમ ભેજો બીવી કે કુમ્બે કી તરફ સે. અગર વો દોનોં હકમ સુલ્હ કરાને કા ઈરાદા

يُّوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا خَبِيْرًا ۝٣٥
કરેંગે તો અલ્લાહ ઉન કે દરમિયાન મુવાફકત ડાલ દેંગે. યકીનન અલ્લાહ ઈલ્મ વાલે, બાખબર હૈં.

وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْـًٔا وَّ بِالْوَالِدَيْنِ
ઔર અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો ઔર ઉસ કે સાથ કિસી ચીઝ કો શરીક મત ઠેહરાઓ ઔર વાલિદૈન

اِحْسَانًا وَّبِذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ
કે સાથ હુસ્ને સુલૂક કરો ઔર રિશ્તેદારોં ઔર યતીમોં ઔર મિસ્કીનોં કે સાથ

وَالْجَارِ ذِى الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ
ઔર રિશ્તેદાર પડોસી ઔર અજનબી પડોસી કે સાથ ઔર પેહલૂ વાલે સાથી

بِالْجَنْۢبِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ؕ
કે સાથ ઔર રાસ્તા ચલતે મુસાફિર કે સાથ ઔર અપને ગુલામ બાન્દિયોં કે સાથ.

اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُوْرًا ۝٣٦
યકીનન અલ્લાહ ઉસ શખ્સ સે મહબ્બત નહીં કરતે જો અકડને વાલા, ફખ્ર કરને વાલા હૈ.

اۨلَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ وَ يَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ
વો લોગ જો બુખ્લ કરતે હૈં ઔર ઈન્સાનોં કો બુખ્લ કા હુકમ દેતે હૈં ઔર છુપાતે

وَيَكْتُمُوْنَ مَآ اٰتٰهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ وَاَعْتَدْنَا
હૈં ઉસ કો જો અલ્લાહ ને અપને ફઝલ સે ઉન કો દિયા હૈ. ઔર હમ ને કાફિરોં કે લિયે

لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ۝٣٧ وَالَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ
રુસ્વા કરને વાલા અઝાબ તૈયાર કર રખા હૈ. ઔર જો અપને માલ

اَمْوَالَهُمْ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ
ખર્ચ કરતે હૈં લોગોં કે દિખાવે કે લિયે ઔર અલ્લાહ પર ઈમાન નહીં રખતે

وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ وَمَنْ يَّكُنِ الشَّيْطٰنُ لَهٗ قَرِيْنًا
ઔર આખિરી દિન પર ઈમાન નહીં રખતે. ઔર શયતાન જિસ કા સાથી બન ગયા

فَسَآءَ قَرِيْنًا ۝٣٨ وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ

તો વો બુરા સાથી હૈ. ઔર ઉન પર કયા બોજ હોતા અગર વો અલ્લાહ પર ઈમાન લાતે ઔર

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ ؕ وَكَانَ

આખિરી દિન પર ઈમાન લાતે ઔર ખર્ચ કરતે ઉસ માલ મેં સે જો અલ્લાહ ને ઉન કો રોઝી કે તૌર પર દિયા.

اللّٰهُ بِهِمْ عَلِيْمًا ۝٣٩ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۚ

ઔર અલ્લાહ ઉન કો ખૂબ જાનને વાલે હૈં. યકીનન અલ્લાહ ઝર્રા ભર ઝુલ્મ નહીં કરતે.

وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً يُّضٰعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَّدُنْهُ

ઔર અગર કોઈ એક નેકી હોગી તો અલ્લાહ ઉસે કઈ ગુના કરેંગે ઔર અપની તરફ સે ભારી અજર

اَجْرًا عَظِيْمًا ۝٤٠ فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍۢ بِشَهِيْدٍ

દેંગે. ફિર કયા હાલ હોગા જબ કે હમ હર ઉમ્મત મેં સે એક ગવાહ લાએંગે

وَّجِئْنَا بِكَ عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ شَهِيْدًا ۝٤١ۜ يَوْمَئِذٍ يَّوَدُّ الَّذِيْنَ

ઔર હમ આપ કો ઉન કે ખિલાફ ગવાહ બના કર લાએંગે. ઉસ દિન તમન્ના કરેંગે વો લોગ

كَفَرُوْا وَعَصَوُا الرَّسُوْلَ لَوْ تُسَوّٰى بِهِمُ الْاَرْضُ ؕ

જો કાફિર હૈં ઔર જિન્હોં ને રસૂલ કી નાફરમાની કી કે કાશ કે ઉન પર ઝમીન બરાબર કર દી જાતી.

وَلَا يَكْتُمُوْنَ اللّٰهَ حَدِيْثًا ۝٤٢ۧ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

ઔર અલ્લાહ સે વો કિસી બાત કો છુપા નહીં સકેંગે. એ ઈમાન વાલો!

لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكٰرٰى حَتّٰى تَعْلَمُوْا

નમાઝ કે કરીબ મત જાઓ ઈસ હાલ મેં કે તુમ નશે મેં હો યહાં તક કે તુમ સમજને લગો ઉસ કો

مَا تَقُوْلُوْنَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِرِيْ سَبِيْلٍ

જો બોલ રહે હો ઔર ન જનાબત કી હાલત મેં (નમાઝ કે કરીબ જાઓ), મગર રાસ્તા ઉબૂર કરતે

حَتّٰى تَغْتَسِلُوْا ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ

હુવે, જબ તક કે ગુસ્લ ન કર લો. ઔર અગર બીમાર હો યા સફર પર હો યા તુમ મેં સે

اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ

કોઈ કઝાએ હાજત સે આયા હો યા તુમ ને ઔરતોં સે મુકારબત કી હો,

فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا

ફિર પાની ન પાઓ તો પાક મિટ્ટી પર તયમ્મુમ કર લો, ફિર અપને ચેહરોં ઔર

وقف النبي صلى الله عليه وآله وسلم

ع ٦

بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُوْرًا ۝٤٣

હાથોં પર ફેર લો. યકીનન અલ્લાહ બહોત ઝયાદા માફ કરને વાલા, બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા હૈ.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ

કયા આપ ને દેખા નહીં ઉન લોગોં કી તરફ જિન કો કિતાબ કા એક હિસ્સા દિયા ગયા

يَشْتَرُوْنَ الضَّلٰلَةَ وَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبِيْلَ ۝٤٤

જો ગુમરાહી કો ખરીદતે હૈં ઔર યે ચાહતે હૈં કે તુમ રાસ્તે સે ભટક જાઓ.

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَآئِكُمْ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا ۙ وَّكَفٰى

ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે દુશમનોં કો ખુબ જાનતે હૈં. ઔર અલ્લાહ કાફી કારસાઝ હૈં, ઔર અલ્લાહ

بِاللّٰهِ نَصِيْرًا ۝٤٥ مِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ

કાફી મદદગાર હૈં. ઉન લોગોં મેં સે જો યહૂદી હૈં વો કલિમાત કો અપને મઆની

عَنْ مَّوَاضِعِهٖ وَ يَقُوْلُوْنَ سَمِعْنَا وَ عَصَيْنَا

સે ફેરતે હૈં ઔર કેહતે હૈં سَمِعْنَا وَ عَصَيْنَا. ઔર اِسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ

وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَّ رَاعِنَا لَيًّا بِاَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا

કેહતે હૈં ઔર رَاعِنَا કેહતે હૈં અપની ઝબાનોં કો મરોળતે હુવે (યાની رَاعِيْنَا) ઔર દીન મેં

فِي الدِّيْنِ ؕ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا

તાનાઝની કરતે હુવે. ઔર અગર વો કેહતે કે سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ઔર

وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَقْوَمَ ۙ

اِسْمَعْ وَانْظُرْنَا તો યે ઉન કે લિયે ઝયાદા બેહતર હોતા ઔર ઝયાદા સીધા રખને વાલા

وَلٰكِنْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ۝٤٦

હોતા. લેકિન અલ્લાહ ને ઉન કે કુફ્ર કી વજહ સે ઉન પર લાનત ફરમાઈ, ફિર વો ઈમાન નહીં લાએંગે

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اٰمِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا

મગર થોડે. એ એહલે કિતાબ! ઈમાન લે આઓ ઉસ કુર્આન પર જિસ કો હમ ને ઉતારા,

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّطْمِسَ

જો સચ્ચા બતલાને વાલા હૈ ઉસ તૌરાત કો જો તુમ્હારે સાથ હૈ ઈસ સે પેહલે કે હમ ચેહરોં કો

وُجُوْهًا فَنَرُدَّهَا عَلٰۤى اَدْبَارِهَاۤ اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا

મિટા દેં, કે હમ ઉન ચેહરોં કો ઉન કે પીછે કી તરફ કર દેં યા હમ ઉન પર લાનત કરેં જૈસા

لَعَنَّآ اَصْحٰبَ السَّبْتِ ؕ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿۴۷﴾

કે હમ ને સનીચર વાલોં પર લાનત કી. ઔર અલ્લાહ કા હુકમ પૂરા હો કર રહા. યકીનન

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَ يَغْفِرُ مَا دُوْنَ

અલ્લાહ મગફિરત નહી કરેંગે ઈસ કી કે ઉસ કે સાથ શરીક ઠેહરાયા જાએ ઔર મગફિરત કર દેંગે ઉસ કે

ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰٓى

અલાવા કી જિસ કે લિયે ચાહેંગે. ઔર જો અલ્લાહ કે સાથ શરીક ઠેહરાએગા તો યકીનન ઉસ ને ભારી ગુનાહ કા

اِثْمًا عَظِيْمًا ﴿۴۸﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُزَكُّوْنَ اَنْفُسَهُمْ ؕ

ઈર્તિકાબ કિયા. કયા આપ ને દેખા નહી ઉન લોગોં કી તરફ જો અપને આપ કો મુઝક્કા (પાક વ સાફ) બતા રહે હૈં?

بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَآءُ وَلَا يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ﴿۴۹﴾

બલકે અલ્લાહ મુકદસ બનાતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં ઔર તાગે કે બરાબર ભી ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા જાએગા.

اُنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ؕ وَكَفٰى

આપ દેખિયે કે કૈસે વો અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડતે હૈં. ઔર યહી

بِهٖٓ اِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿۵۰﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا

સરીહ ગુનાહ કે લિયે કાફી હૈ. કયા આપ ને દેખા નહીં ઉન લોગોં કો જિન કો કિતાબ કા

مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ بِالْجِبْتِ وَ الطَّاغُوْتِ

એક હિસ્સા દિયા ગયા વો ઈમાન રખતે હૈં બુત પર ઔર શયતાન પર

وَيَقُوْلُوْنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰٓؤُلَآءِ اَهْدٰى

ઔર કેહતે હૈં કાફિરોં કે મુતઅલ્લિક કે યે ઈમાન વાલોં કી

مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا ﴿۵۱﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ

બનિસ્બત ઝયાદા સીધી રાહ પર હૈં. યે વો લોગ હૈં જિન પર અલ્લાહ ને લાનત ફરમાઈ.

اللّٰهُ ؕ وَمَنْ يَّلْعَنِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ نَصِيْرًا ﴿۵۲﴾

ઔર જિસ પર અલ્લાહ લાનત ફરમાએ તો આપ ઉસ કે લિયે કોઈ મદદગાર હરગિઝ નહીં પાઓગે.

اَمْ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَاِذًا لَّا يُؤْتُوْنَ

કયા ઉન કે પાસ સલ્તનત કા કોઈ હિસ્સા હૈ? ફિર તબ તો વો લોગોં કો ખજૂર કી ગુઠલી કે સૂરાખ

النَّاسَ نَقِيْرًا ﴿۵۳﴾ اَمْ يَحْسُدُوْنَ النَّاسَ عَلٰى

કે બરાબર ભી નહીં દેંગે. કયા ઈન્હેં લોગોં સે હસદ હૈ ઉસ પર

مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنۡ فَضۡلِهٖ ۚ فَقَدۡ اٰتَيۡنَاۤ اٰلَ

જો અલ્લાહ ને અપને ફઝલ સે ઉન કો દિયા હૈ. યકીનન હમ ને આલે ઈબ્રાહીમ

اِبۡرٰهِيۡمَ الۡكِتٰبَ وَالۡحِكۡمَةَ وَاٰتَيۡنٰهُمۡ مُّلۡكًا

કો કિતાબ ઔર હિકમત દી ઔર હમ ને ઉન્હેં મુલ્કે અઝીમ

عَظِيۡمًا ﴿٥٤﴾ فَمِنۡهُمۡ مَّنۡ اٰمَنَ بِهٖ وَمِنۡهُمۡ مَّنۡ صَدَّ

દિયા. ફિર ઉન મેં સે કુછ લોગ ઉસ પર ઈમાન લે આએ ઔર ઉન મેં સે કુછ ઉસ સે દૂર

عَنۡهُ ؕ وَكَفٰى بِجَهَنَّمَ سَعِيۡرًا ﴿٥٥﴾ اِنَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا

ભાગે. ઔર જહન્નમ જલાને કે લિયે કાફી હૈ. યકીનન વો લોગ જિન્હોં ને હમારી આયાત કે સાથ

بِاٰيٰتِنَا سَوۡفَ نُصۡلِيۡهِمۡ نَارًا ؕ كُلَّمَا نَضِجَتۡ جُلُوۡدُهُمۡ

કુફ્ર કિયા, અનકરીબ હમ ઉન્હેં આગ મેં દાખિલ કરેંગે. જબ કભી ઉન કી ખાલેં જલ જાએંગી,

بَدَّلۡنٰهُمۡ جُلُوۡدًا غَيۡرَهَا لِيَذُوۡقُوا الۡعَذَابَ ؕ

તો હમ ઉસ કે અલાવા ઔર ખાલ સે બદલ દેંગે તાકે વો અઝાબ ચખતે રહેં.

اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَزِيۡزًا حَكِيۡمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا

યકીનન અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. ઔર વો લોગ જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ

الصّٰلِحٰتِ سَنُدۡخِلُهُمۡ جَنّٰتٍ تَجۡرِىۡ مِنۡ تَحۡتِهَا

કરતે રહે, અનકરીબ હમ ઉન્હેં ઐસી જન્નતોં મેં દાખિલ કરેંગે જિન કે નીચે સે

الۡاَنۡهٰرُ خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَاۤ اَبَدًا ؕ لَهُمۡ فِيۡهَاۤ اَزۡوَاجٌ

નેહરેં બેહતી હોંગી, જિન મેં વો હમેશા રહેંગે. ઉન કે લિયે ઈન મેં પાક સાફ બીવિયાં

مُّطَهَّرَةٌ ۙ وَّنُدۡخِلُهُمۡ ظِلًّا ظَلِيۡلًا ﴿٥٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ

હોંગી. ઔર હમ ઉન્હેં ઘને સાયે મેં દાખિલ કરેંગે. યકીનન અલ્લાહ

يَاۡمُرُكُمۡ اَنۡ تُؤَدُّوا الۡاَمٰنٰتِ اِلٰٓى اَهۡلِهَا ۙ

તુમ્હેં હુકમ દેતે હૈં ઈસ કા કે અમાનત વાલોં કો અમાનતેં અદા કર દો.

وَاِذَا حَكَمۡتُمۡ بَيۡنَ النَّاسِ اَنۡ تَحۡكُمُوۡا بِالۡعَدۡلِ ؕ

ઔર જબ તુમ લોગોં કે દરમિયાન ફૈસલા કરો તો ઈન્સાફ કે સાથ ફૈસલા કરો.

اِنَّ اللّٰهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمۡ بِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَمِيۡعًاۢ

યકીનન અલ્લાહ તુમ્હેં કિત્ની અચ્છી ચીઝ કી નસીહત કરતે હૈં. યકીનન અલ્લાહ સુન્ને વાલે,

بَصِيْرًا ﴿٥٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَطِيْعُوا اللّٰهَ

દેખને વાલે હૈં. એ ઈમાન વાલો! અલ્લાહ કી ઈતાઅત કરો

وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَاُولِي الْاَمْرِ مِنْكُمْ ۚ

ઔર રસૂલ કી ઈતાઅત કરો ઔર તુમ મેં સે ઉલુલ અમ્ર કી ઈતાઅત કરો.

فَاِنْ تَنَازَعْتُمْ فِيْ شَيْءٍ فَرُدُّوْهُ اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُوْلِ

ફિર અગર તુમ કિસી ચીઝ મેં આપસ મેં જઘડો તો ઉસ કો પેશ કરો અલ્લાહ ઔર રસૂલ કી તરફ

اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ ذٰلِكَ

અગર ઈમાન રખતે હો અલ્લાહ પર ઔર આખિરી દિન પર. યે

خَيْرٌ وَّاَحْسَنُ تَاْوِيْلًا ﴿٥٩﴾ ع اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ

બેહતર હૈ ઔર અચ્છે અન્જામ વાલા હૈ. કયા આપ ને દેખા નહીં ઉન લોગોં કો જો દાવા કરતે

يَزْعُمُوْنَ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ

હૈં કે વો ઈમાન રખતે હૈં ઉસ કુર્આન પર જો આપ કી તરફ ઉતારા ગયા ઔર ઉન કિતાબોં પર જો આપ

مِنْ قَبْلِكَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّتَحَاكَمُوْٓا اِلَى الطَّاغُوْتِ

સે પેહલે ઉતારી ગઈ, વો યે ચાહતે હૈં કે વો ફૈસલા લે જાએં શયતાન કે પાસ

وَقَدْ اُمِرُوْٓا اَنْ يَّكْفُرُوْا بِهٖ ؕ وَيُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ

હાલાંકે ઉન્હેં હુકમ દિયા ગયા હૈ કે વો ઉસ કે સાથ કુફ્ર કરેં. ઔર શયતાન તો યે ચાહતા હૈ

اَنْ يُّضِلَّهُمْ ضَلٰلًاۢ بَعِيْدًا ﴿٦٠﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا

કે વો ઉન્હેં દૂર કી ગુમરાહી મેં ગુમરાહ કર દે. ઔર જબ ઉન સે કહા જાતા હૈ કે આઓ

اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُوْلِ رَاَيْتَ الْمُنٰفِقِيْنَ

ઉસ કી તરફ જો અલ્લાહ ને ઉતારા ઔર રસૂલ કી તરફ આઓ, તો આપ મુનાફિકીન કો દેખોગે

يَصُدُّوْنَ عَنْكَ صُدُوْدًا ﴿٦١﴾ ج فَكَيْفَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ

કે વો આપ સે ઐરાઝ કરતે હૈં. ફિર કયા હાલ હોગા જબ ઉન કો મુસીબત

مُّصِيْبَةٌ ۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ثُمَّ جَآءُوْكَ

પહોંચેગી ઉન આમાલ કી વજહ સે જો ઉન કે હાથોં ને આગે ભેજે, ફિર વો આપ કે પાસ આતે હૈં

يَحْلِفُوْنَ ۖۗ بِاللّٰهِ اِنْ اَرَدْنَآ اِلَّآ اِحْسَانًا

અલ્લાહ કી કસ્મેં ખાતે હુવે કે હમ ને તો ઈરાદા નહીં કિયા મગર નેકી કા ઔર

وَّتَوْفِيْقًا۝٦٢ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَعْلَمُ اللّٰهُ مَا

આપસ મેં મુવાફકત કા. યહી લોગ હૈં કે અલ્લાહ ખુબ જાનતે હૈં ઉસે જો ઉન કે દિલો મેં હે.

فِيْ قُلُوْبِهِمْ ۗ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَّهُمْ

ઈસ લિયે આપ ઉન કી તરફ સે ઐરાઝ કીજિયે ઔર ઉન્હેં નસીહત કીજિયે ઔર ઉન કે સામને

فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ قَوْلًاۢ بَلِيْغًا۝٦٣ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ

ઉન કે બારે મેં કૌલે બલીગ (દિલ મેં ઉતરને વાલી બાત) કહિયે. ઔર હમ ને કોઈ રસૂલ નહીં ભેજે મગર ઈસ લિયે

اِلَّا لِيُطَاعَ بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَّلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

તાકે ઉન કી ઈતાઅત કી જાએ અલ્લાહ કે હુકમ સે. ઔર જબ ઉન્હોં ને અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કર લિયા થા

جَآءُوْكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ

તો અગર વો આપ કે પાસ આતે, ફિર અલ્લાહ સે ઈસ્તિગફાર કરતે ઔર ઉન કે લિયે રસૂલ ભી ઈસ્તિગફાર કરતે

لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا۝٦٤ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ

તો અલબત્તા વો અલ્લાહ કો બહોત ઝયાદા તૌબા કબૂલ કરને વાલા, નિહાયત રહમ કરને વાલા પાતે. ફિર આપ કે

حَتّٰى يُحَكِّمُوْكَ فِيْمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوْا

રબ કી કસમ! બિલ્કુલ યે લોગ મોમિન નહી હો સકતે જબ તક કે વો આપ કો હકમ ન બનાએં ઉન કે આપસ

فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا۝٦٥

કે જઘડોં મેં, ફિર વો અપને દિલોં મેં કોઈ તંગી ભી ન પાએં આપ કે ફૈસલે સે ઔર દિલ સે માન લેં.

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ اَوِاخْرُجُوْا

ઔર અગર હમ ઉન પર યે ફર્ઝ કર દેતે કે અપને આપ કો હલાક કર દો યા અપને

مِنْ دِيَارِكُمْ مَّا فَعَلُوْهُ اِلَّا قَلِيْلٌ مِّنْهُمْ ؕ وَلَوْ اَنَّهُمْ

ઘરોં સે નિકલ જાઓ તો ઉસ કો ન કરતે મગર ઉન મેં સે થોડે લોગ. ઔર અગર વો કરેંગે

فَعَلُوْا مَا يُوْعَظُوْنَ بِهٖ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَشَدَّ

વો જિસ કી ઉન્હેં નસીહત કી જા રહી હે તો ઉન કે લિયે બેહતર હોગા ઔર ઝયાદા સાબિત કદમ

تَثْبِيْتًا۝٦٦ۙ وَّاِذًا لَّاٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ لَّدُنَّآ اَجْرًا عَظِيْمًا۝٦٧ۙ

રખને વાલા હોગા. ઔર તબ તો હમ ઉન્હેં અપની તરફ સે અજરે અઝીમ દેંગે.

وَّلَهَدَيْنٰهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا۝٦٨ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ

ઔર હમ ઉન્હેં સિરાતે મુસ્તકીમ કી રહનુમાઈ કરેંગે. ઔર જો અલ્લાહ ઔર રસૂલ કી

وَالرَّسُوْلَ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الَّذِيْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
ઈતાઅત કરેગા તો યે લોગ ઉન કે સાથ હોંગે જિન પર અલ્લાહ ને ઈન્આમ ફરમાયા
مِّنَ النَّبِيّٖنَ وَالصِّدِّيْقِيْنَ وَالشُّهَدَآءِ وَالصّٰلِحِيْنَ ۚ
'અમ્બિયા, ઔર સિદ્દીકીન, ઔર શુહદા ઔર સાલિહીન મેં સે.
وَحَسُنَ اُولٰٓئِكَ رَفِيْقًا ۝٦٩ ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ ۭ
ઔર રિફાકત કે લિયે યે લોગ અચ્છે હૈં. યે અલ્લાહ કી તરફ સે ફઝલ હૈ.
وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيْمًا ۝٧٠ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا خُذُوْا
ઔર અલ્લાહ કાફી જાનને વાલા હૈ. એ ઈમાન વાલો! અપને બચાવ
حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوْا ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوْا جَمِيْعًا ۝٧١
કે હથયાર લે લો, ફિર છોટી છોટી જમાઅતેં બન કર નિકલો યા તુમ ઈકટ્ઠે નિકલો.
وَاِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيُبَطِّئَنَّ ۚ فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَالَ
ઔર યકીનન તુમ મેં સે કુછ લોગ વો હૈં જો દેર લગાતે હૈં. ફિર અગર તુમ્હેં મુસીબત પહોંચે તો વો
قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ اِذْ لَمْ اَكُنْ مَّعَهُمْ شَهِيْدًا ۝٧٢
કેહતે હૈં કે અલ્લાહ ને મેરે ઉપર ઈન્આમ ફરમાયા કે મૈં ઉન કે સાથ મૌજૂદ નહીં થા.
وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللّٰهِ لَيَقُوْلَنَّ كَاَنْ
ઔર અગર તુમ્હેં અલ્લાહ કા ફઝલ પહોંચે તો વો ઝરૂર કહેગા, ગોયા
لَّمْ تَكُنْۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهٗ مَوَدَّةٌ يّٰلَيْتَنِيْ كُنْتُ مَعَهُمْ
તુમ્હારે ઔર ઉસ કે દરમિયાન દોસ્તી થી હી નહીં, (વો કહેગા કે) કાશ કે મૈં ઉન કે સાથ હોતા,
فَاَفُوْزَ فَوْزًا عَظِيْمًا ۝٧٣ فَلْيُقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
ફિર મૈં ભી ભારી કામ્યાબી સે કામ્યાબ હો જાતા. ફિર ચાહિયે કે અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં કિતાલ કરેં
الَّذِيْنَ يَشْرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ۭ وَمَنْ
વો લોગ જો આખિરત કે મુકાબલે મેં દુન્યવી ઝિન્દગી કો બેચ દેતે હૈં. ઔર જો ભી
يُّقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ
અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં કિતાલ કરે, ફિર વો કતલ હો જાએ યા ગાલિબ આએ તો હમ
نُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ۝٧٤ وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُوْنَ فِيْ
અનકરીબ ઉસે ભારી અજર દેંગે. ઔર તુમ્હેં કયા હુવા કે તુમ અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં કિતાલ

ع ۱۱ ٩

سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَآءِ
નહીં કરતે હાલાંકે મર્દ ઔર ઔરતેં ઔર બચ્ચે જિન્હેં કમઝોર કર કે

وَالْوِلْدَانِ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ
રખા ગયા હૈ જો કેહતે હૈં કે એ હમારે રબ! હમેં ઈસ બસ્તી સે નિકાલ જિસ કે બસને

الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ اَهْلُهَا ۚ وَاجْعَلْ لَّنَا مِنْ لَّدُنْكَ
વાલે ઝાલિમ હૈં. ઔર હમારે લિયે અપની તરફ સે હિમાયતી મુતઅય્યન

وَلِيًّا ۚ وَّاجْعَلْ لَّنَا مِنْ لَّدُنْكَ نَصِيْرًا ۝٧٥
ફરમા. ઔર હમારે લિયે અપની તરફ સે નુસ્રત કરને વાલા મુતઅય્યન ફરમા.

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ وَالَّذِيْنَ
વો લોગ જો ઈમાન લાએ વો અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં કિતાલ કરતે હૈં. ઔર જો

كَفَرُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ الطَّاغُوْتِ فَقَاتِلُوْٓا
કાફિર હૈં વો શયતાન કે રાસ્તે મેં કિતાલ કરતે હૈં, તો તુમ શયતાન કે

اَوْلِيَآءَ الشَّيْطٰنِ ۚ اِنَّ كَيْدَ الشَّيْطٰنِ كَانَ ضَعِيْفًا ۝٧٦
દોસ્તોં સે કિતાલ કરો. યકીનન શયતાન કા મક્ર કમઝોર હૈ.

ع

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ قِيْلَ لَهُمْ كُفُّوْٓا اَيْدِيَكُمْ
કયા આપ ને દેખા નહીં ઉન લોગોં કો જિન સે કહા ગયા થા કે તુમ અપને હાથ રોકે રહો

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۚ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ
ઔર નમાઝ કાઈમ કરો ઔર ઝકાત દો. ફિર જબ ઉન પર કિતાલ ફર્ઝ

الْقِتَالُ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ
કિયા ગયા તો અચાનક ઉન મેં સે એક જમાઅત ઈન્સાનોં સે ડરને લગી અલ્લાહ સે ડરને કી

اللّٰهِ اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوْا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ
તરહ યા ઉસ સે ભી ઝયાદા. ઔર વો કેહતે હૈં કે એ હમારે રબ! તૂ ને હમ પર કિતાલ

عَلَيْنَا الْقِتَالَ ۚ لَوْلَآ اَخَّرْتَنَآ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيْبٍ ۗ قُلْ
કયૂં ફર્ઝ કિયા? તૂ ને હમે કરીબી મુદ્દત તક (જીને કી) કયૂં મોહલત નહીં દી? આપ ફરમા દીજિયે કે

مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيْلٌ ۚ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقٰى ۟
દુન્યા કા ફાઈદા થોડા હૈ. ઔર આખિરત બેહતર હૈ ઉસ શખ્સ કે લિયે જો મુત્તકી હૈ.

وَلَا تُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ﴿٧٧﴾ اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْا يُدْرِكْكُّمُ

ઔર તુમ પર એક તાગે કે બરાબર ભી ઝુલ્મ નહીં કિયા જાએગા. તુમ જહાં કહીં ભી હોંગે તો મૌત તુમ્હેં

الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِيْ بُرُوْجٍ مُّشَيَّدَةٍ ؕ وَاِنْ تُصِبْهُمْ

પકડ લેગી અગરચે તુમ ઊંચે ઊંચે કિલઓં મેં હો. ઔર અગર ઉન્હેં કોઈ

حَسَنَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ

ભલાઈ પહોંચતી હૈ તો કેહતે હૈં કે યે અલ્લાહ કી તરફ સે હૈ. ઔર અગર ઉન્હેં કોઈ મુસીબત

سَيِّئَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ مِنْ عِنْدِكَ ؕ قُلْ كُلٌّ مِّنْ

પહોંચતી હૈ તો કેહતે હૈં કે યે આપ કી તરફ સે હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે સબ કુછ

عِنْدِ اللّٰهِ ؕ فَمَالِ هٰٓؤُلَآءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ

અલ્લાહ કી તરફ સે હૈ. ફિર ઉસ કૌમ કો કયા હુવા કે વો બાત સમજને કે કરીબ ભી નહીં

حَدِيْثًا ﴿٧٨﴾ مَآ اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ۫

હોતે. (એ મુખાતબ!) તુજે જો ભલાઈ પહોંચે વો અલ્લાહ કી તરફ સે હૈ.

وَمَآ اَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَّفْسِكَ ؕ وَ اَرْسَلْنٰكَ

ઔર તુજે જો મુસીબત પહોંચે વો તેરી અપની તરફ સે હૈ. ઔર હમ ને આપ કો તમામ ઈન્સાનોં કે લિયે

لِلنَّاسِ رَسُوْلًا ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿٧٩﴾ مَنْ يُّطِعِ

રસૂલ બના કર ભેજા હૈ. ઔર અલ્લાહ કાફી ગવાહ હૈ. જો રસૂલ કી ઈતાઅત કરેગા તો યકીનન ઉસ ને

الرَّسُوْلَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ ۚ وَمَنْ تَوَلّٰى فَمَآ اَرْسَلْنٰكَ

અલ્લાહ કી ઈતાઅત કી. ઔર જો મુંહ મોડેગા તો ફિર હમ ને આપ કો ઉન પર નિગરાન બના કર નહીં ભેજા.

عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُوْلُوْنَ طَاعَةٌ ۫ فَاِذَا بَرَزُوْا

ઔર યે કેહતે હૈં કે હમારા કામ તો ખુશી સે બાત કો માનના હૈ. લેકિન જબ વો આપ કે પાસ સે બાહર નિકલતે

مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِىْ تَقُوْلُ ؕ وَاللّٰهُ

હૈં તો ઉન મેં સે એક જમાઅત રાત કો ચુપકે ચુપકે બાતેં કરતી હૈ ઉસ કે અલાવા જો વો પેહલે કેહ રહી થી. ઔર

يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُوْنَ ۚ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَ تَوَكَّلْ

અલ્લાહ લિખ રહે હૈં ઉસ કો જો વો રાત કો ચુપકે ચુપકે બાતેં કરતે હૈં. ફિર આપ ઉન સે ઐરાઝ કીજિયે

عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿٨١﴾ اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ

ઔર અલ્લાહ પર તવક્કુલ કીજિયે. ઔર અલ્લાહ કાફી કારસાઝ હૈ. કયા ફિર વો કુર્આન મેં તદબ્બુર

الْقُرْاٰنَ ؕ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ لَوَجَدُوْا فِيْهِ

નહીં કરતે? ઔર અગર યે (કુર્આન) અલ્લાહ કે અલાવા કી તરફ સે હોતા તો વો ઝરૂર ઉસ મેં

اخْتِلَافًا كَثِيْرًا ۝۸۲ وَاِذَا جَآءَهُمْ اَمْرٌ مِّنَ الْاَمْنِ

બહોત સા ઈખ્તિલાફ પાતે. ઔર જબ અમન યા ખૌફ કી કોઈ બાત આતી હૈ, તો વો ઉસ કો

اَوِ الْخَوْفِ اَذَاعُوْا بِهٖ ؕ وَلَوْ رَدُّوْهُ اِلَى الرَّسُوْلِ

ફૈલા દેતે હૈં. ઔર અગર વો ઉસ કો પેશ કરતે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)કી તરફ

وَاِلٰٓى اُولِي الْاَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِيْنَ يَسْتَنْۢبِطُوْنَهٗ

ઔર સહાબા મેં સે ઉલુલ અમ્ર કી તરફ તો ઝરૂર ઉસ કો જાનતે વો લોગ જો ઉન મેં સે ઉસ સે ઈસ્તિમ્બાત

مِنْهُمْ ؕ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ لَاتَّبَعْتُمُ

કર સકતે હૈં. ઔર અગર તુમ પર અલ્લાહ કા ફઝલ ઔર ઉસ કી મેહરબાની ન હોતી તો તુમ ભી શયતાન

الشَّيْطٰنَ اِلَّا قَلِيْلًا ۝۸۳ فَقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ

કે પીછે પડ જાતે મગર થોડે. ઈસ લિયે આપ અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં કિતાલ કીજિયે. આપ કો મુકલ્લફ

لَا تُكَلَّفُ اِلَّا نَفْسَكَ وَ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ عَسَى اللّٰهُ

નહીં બનાયા જાતા મગર આપ કી ઝાત કા ઔર આપ ઈમાન વાલોં કો ઉભારિયે. હો સકતા હૈ કે

اَنْ يَّكُفَّ بَاْسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَاْسًا وَّاَشَدُّ

અલ્લાહ કાફિરોં કે ઝોર કો રોક દે. ઔર અલ્લાહ ઝયાદા સખ્ત લડાઈ વાલા ઔર ઝયાદા સખ્ત ઈબ્રત

تَنْكِيْلًا ۝۸۴ مَنْ يَّشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَّكُنْ لَّهٗ

દિલાને વાલા હૈ. જો નેક કામ મેં સિફારિશ કરે તો ઉસ કે લિયે ઉસ

نَصِيْبٌ مِّنْهَا ۚ وَمَنْ يَّشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَّكُنْ

મેં સે હિસ્સા હોગા. ઔર જો બુરે કામ કી સિફારિશ કરે તો ઉસ કે લિયે

لَّهٗ كِفْلٌ مِّنْهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيْتًا ۝۸۵

ઉસ મેં સે હિસ્સા હોગા. ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ. ઔર જબ

وَاِذَا حُيِّيْتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوْا بِاَحْسَنَ مِنْهَآ اَوْ رُدُّوْهَا ؕ

તુમ્હેં સલામ કિયા જાએ તો તુમ ઉસ સે બેહતર સલામ કે સાથ જવાબ દો યા ઉસી કો દોહરા દો.

اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيْبًا ۝۸۶ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ

યકીનન અલ્લાહ હર ચીઝ કા હિસાબ લેને વાલા હૈ. અલ્લાહ કે સિવા કોઈ માબૂદ

النصف

اِلَّا هُوَ ؕ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ؕ
નહીં. વો તુમ્હેં ઝરૂર જમા કરેગા કયામત કે દિન મેં જિસ મેં કોઈ શક નહીં. ઔર અલ્લાહ સે

وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيْثًا ۟ فَمَا لَكُمْ
ઝયાદા સચ્ચી બાત કિસ કી હો સકતી હૈ? ફિર તુમ્હેં કયા હુવા કે મુનાફિકીન કે બારે મેં દો

فِى الْمُنٰفِقِيْنَ فِئَتَيْنِ وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوْا ؕ
જમાઅતેં બન રહે હો, હાલાંકે અલ્લાહ ને ઉન કે આમાલ કી વજહ સે ઉન કો ઊંધા કર દિયા હૈ. કયા યે

اَتُرِيْدُوْنَ اَنْ تَهْدُوْا مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ
ચાહતે હો કે તુમ ઉન કો હિદાયત દો જિન કો અલ્લાહ ને ગુમરાહ કિયા? ઔર જિસ કો અલ્લાહ ગુમરાહ કર દે

اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِيْلًا ۟ وَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ
તો આપ ઉસ કે લિયે કોઈ રાસ્તા હરગિઝ નહી પાઓગે. વો ચાહતે હૈં કે કાશ કે તુમ ભી કાફિર બન જાઓ

كَمَا كَفَرُوْا فَتَكُوْنُوْنَ سَوَآءً فَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ
જૈસા કે વો કાફિર બન ગએ હૈં કે ફિર તુમ ઔર વો બરાબર હો જાઓ, તો તુમ ઉન મેં સે કિસી કો દોસ્ત

اَوْلِيَآءَ حَتّٰى يُهَاجِرُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ فَاِنْ تَوَلَّوْا
મત બનાઓ જબ તક કે વો અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં હિજરત ન કરેં. ફિર અગર વો ઐરાઝ કરેં

فَخُذُوْهُمْ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ ۖ
તો તુમ ઉન કો પકડો ઔર ઉન કો કત્લ કરો જહાં તુમ ઉન કો પાઓ.

وَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ۟ اِلَّا الَّذِيْنَ
ઔર તુમ ઉન મેં સે કિસી કો મદદગાર ઔર દોસ્ત મત બનાઓ. મગર વો લોગ જો ઐસી કૌમ સે

يَصِلُوْنَ اِلٰى قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ اَوْ جَآءُوْكُمْ
તઅલ્લુક રખતે હૈં કે તુમ્હારે ઔર ઉન કે દરમિયાન મેં મુઆહદા હૈ યા વો તુમ્હારે પાસ આએં

حَصِرَتْ صُدُوْرُهُمْ اَنْ يُّقَاتِلُوْكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوْا
ઈસ હાલ મેં કે ઉન કે સીને તન્ગ હૈં ઈસ સે કે વો તુમ સે કિતાલ કરેં યા અપની કૌમ સે કિતાલ કરેં.

قَوْمَهُمْ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقٰتَلُوْكُمْ ۚ
ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો ઉન કો તુમ પર મુસલ્લત કરતા, ફિર વો તુમ સે કિતાલ કરતે.

فَاِنِ اعْتَزَلُوْكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ وَاَلْقَوْا اِلَيْكُمُ
ફિર અગર યે લોગ તુમ સે અલગ રહેં, ફિર તુમ સે કિતાલ ન કરેં ઔર તુમ્હારી તરફ સુલ્હ કો

السَّلَمَ ۙ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمۡ عَلَيۡهِمۡ سَبِيۡلًا ۝۹۰

ડાલેં, તો અલ્લાહ ને તુમ્હારે લિયે ઉન પર કોઈ રાસ્તા નહીં બનાયા.

سَتَجِدُوۡنَ اٰخَرِيۡنَ يُرِيۡدُوۡنَ اَنۡ يَّاۡمَنُوۡكُمۡ

અનકરીબ તુમ દૂસરોં કો પાઓગે જો ચાહતે હૈં કે વો તુમ સે અમન મેં રહેં

وَيَاۡمَنُوۡا قَوۡمَهُمۡ ؕ كُلَّمَا رُدُّوۡۤا اِلَى الۡفِتۡنَةِ اُرۡكِسُوۡا

ઔર અપની કૌમ સે ભી અમન મેં રહેં. જબ કભી વો ફિતને કે લિયે બુલાએ જાતે હૈં તો ઉસ મેં ઊંધે

فِيۡهَا ۚ فَاِنۡ لَّمۡ يَعۡتَزِلُوۡكُمۡ وَيُلۡقُوۡۤا اِلَيۡكُمُ السَّلَمَ

ગિરતે હૈં. ફિર અગર વો તુમ સે અલગ ન રહેં ઔર તુમ્હારી તરફ સુલ્હ કો ન ડાલેં

وَيَكُفُّوۡۤا اَيۡدِيَهُمۡ فَخُذُوۡهُمۡ وَاقۡتُلُوۡهُمۡ حَيۡثُ

ઔર અપને હાથ ન રોકેં તો ઉન કો પકડો ઔર ઉન કો કત્લ કરો જહાં

ثَقِفۡتُمُوۡهُمۡ ؕ وَاُولٰٓئِكُمۡ جَعَلۡنَا لَكُمۡ عَلَيۡهِمۡ سُلۡطٰنًا

ઉન કો પાઓ. ઔર યહી હૈં કે ઉન પર હમ ને તુમ્હારે લિયે વાઝેહ દલીલ મુકર્રર

مُّبِيۡنًا ۝۹۱ وَمَا كَانَ لِمُؤۡمِنٍ اَنۡ يَّقۡتُلَ مُؤۡمِنًا

કર દી હૈ. ઔર કિસી મોમિન કે લિયે જાઇઝ નહીં હૈ કે કિસી મોમિન કો કત્લ કરે મગર ગલતી સે.

اِلَّا خَطَـئًا ۚ وَمَنۡ قَتَلَ مُؤۡمِنًا خَطَـئًا فَتَحۡرِيۡرُ رَقَبَةٍ

ઔર જો કિસી મોમિન કો ગલતી સે ભી કત્લ કરેગા તો ઉસે એક મોમિન ગર્દન (ગુલામ યા બાન્દી) કો

مُّؤۡمِنَةٍ وَّدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهۡلِهٖۤ اِلَّاۤ

આઝાદ કરના હૈ ઔર દિયત હૈ જો સુપુર્દ કી જાએગી મકતૂલ કે વુરસા કો મગર

اَنۡ يَّصَّدَّقُوۡا ؕ فَاِنۡ كَانَ مِنۡ قَوۡمٍ عَدُوٍّ لَّكُمۡ وَهُوَ

યે કે વો માફ કર દેં. ફિર અગર વો મકતૂલ તુમ્હારે દુશમન કી કૌમ મેં સે હો ઔર વો

مُؤۡمِنٌ فَتَحۡرِيۡرُ رَقَبَةٍ مُّؤۡمِنَةٍ ؕ وَاِنۡ كَانَ

મોમિન ભી હો તો ફિર એક મોમિન ગર્દન કો આઝાદ કરના હૈ. ઔર અગર વો

مِنۡ قَوۡمٍ بَيۡنَكُمۡ وَ بَيۡنَهُمۡ مِّيۡثَاقٌ فَدِيَةٌ

ઐસી કોમ મેં સે હો કે તુમ્હારે ઔર ઉન કે દરમિયાન મેં મુઆહદા હો તો દિયત હૈ

مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهۡلِهٖ وَ تَحۡرِيۡرُ رَقَبَةٍ مُّؤۡمِنَةٍ ۚ

જો સુપુર્દ કી જાએગી મકતૂલ કે વુરસા કો ઔર એક મોમિન ગર્દન કો આઝાદ કરના હૈ.

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ز تَوْبَةً

ફિર જો ઉસ કો ન પાએ તો દો મહીને કે લગાતાર રોઝે રખને હૈં. અલ્લાહ કી તરફ સે

مِّنَ اللّٰهِ ط وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۹۲﴾ وَمَنْ

તૌબા કે તૌર પર. ઔર અલ્લાહ ઈલ્મ વાલે, હિકમત વાલે હૈં. ઔર જો

يَّقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهٗ جَهَنَّمُ خٰلِدًا

કિસી મોમિન કો જાન બૂજ કર કત્લ કરે તો ઉસ કી સઝા જહન્નમ હૈ, જિસ મેં વો હમેશા રહેગા

فِيْهَا وَ غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهٗ وَ اَعَدَّ لَهٗ عَذَابًا

ઔર અલ્લાહ કા ઉસ પર ગઝબ હૈ ઔર ઉસ પર લાનત હૈ ઔર અલ્લાહ ને ઉસ કે લિયે ભારી

عَظِيْمًا ﴿۹۳﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا ضَرَبْتُمْ

અઝાબ તૈયાર કર રખા હૈ. એ ઈમાન વાલો! જબ તુમ અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوْا وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ اَلْقٰۤى

સફર કરો તો અચ્છી તરહ તહકીક કર લો ઔર ઉસ શખ્સ કે મુતઅલ્લિક જો તુમ્હેં સલામ કરે

اِلَيْكُمُ السَّلٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ج تَبْتَغُوْنَ عَرَضَ

ઉસ કો યૂં મત કહો કે તૂ મોમિન નહીં હૈ. કયા તુમ દુન્યવી ઝિન્દગી કા

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ز فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ كَثِيْرَةٌ ط كَذٰلِكَ

સામાન ચાહતે હો? ફિર અલ્લાહ કે પાસ બહોત સી ગનીમતેં હૈં. ઈસી તરહ ઉસ સે

كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوْا ط

પેહલે તુમ ભી થે, ફિર અલ્લાહ ને તુમ પર એહસાન ફરમાયા તો અચ્છી તરહ તહકીક કર લિયા કરો.

اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿۹۴﴾ لَا يَسْتَوِى

યકીનન અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ સે બાખબર હૈં. ઈમાન વાલોં મેં સે

الْقٰعِدُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ غَيْرُ اُولِى الضَّرَرِ

જિહાદ સે બૈઠને વાલે જો માઝૂરીન કે અલાવા હોં, વો ઔર અલ્લાહ કે

وَالْمُجٰهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ط

રાસ્તે મેં અપને માલોં ઔર જાનોં કે ઝરિયે જિહાદ કરને વાલે દોનોં બરાબર નહીં હો સકતે.

فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجٰهِدِيْنَ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ

અલ્લાહ ને અપને માલોં ઔર જાનોં કે ઝરિયે જિહાદ કરને વાલોં કો ફઝીલત દી હૈ જિહાદ સે

عَلَى الْقٰعِدِيْنَ دَرَجَةً ؕ وَكُلًّا وَّعَدَ اللّٰهُ
બૈઠને વાલોં પર એક દરજે કે ઐતેબાર સે. ઔર હર એક સે અલ્લાહ ને અચ્છે બદલે કા
الْحُسْنٰى ؕ وَفَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجٰهِدِيْنَ عَلَى الْقٰعِدِيْنَ
વાદા કિયા હે. ઔર અલ્લાહ ને જિહાદ કરને વાલોં કો જિહાદ સે બૈઠને વાલોં પર ફઝીલત દી હે
اَجْرًا عَظِيْمًا ۝۹۵ دَرَجٰتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَّرَحْمَةً ؕ
ભારી અજર સે. જો અલ્લાહ કી તરફ સે દરજાત હોંગે ઔર મગફિરત ઔર રહમત હોગી.
وَ كَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝۹۶ اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَفّٰهُمُ
ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હેં. યકીનન વો લોગ જો અપની જાનોં પર
الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِىْٓ اَنْفُسِهِمْ قَالُوْا فِيْمَ كُنْتُمْ ؕ
ઝુલ્મ કરને વાલે હેં, ઉન કી ફરિશ્તે જાન નિકાલતે હેં તો ફરિશ્તે પુછતે હેં કે તુમ કિસ જગા મેં થે?
قَالُوْا كُنَّا مُسْتَضْعَفِيْنَ فِى الْاَرْضِ ؕ قَالُوْٓا
તો વો કેહતે હેં કે હમ ઈસ મુલ્ક મેં કમઝોર કર કે રખે ગએ થે. તો વો કેહતે હેં કે
اَلَمْ تَكُنْ اَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوْا فِيْهَا ؕ
કયા અલ્લાહ કી ઝમીન વસીઅ નહીં થી કે તુમ ઉસ મેં હિજરત કર જાતે?
فَاُولٰٓئِكَ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ وَسَآءَتْ مَصِيْرًا ۝۹۷
ફિર ઉન કા ઠિકાના જહન્નમ હે. ઔર વો બુરી જગા હે.
اِلَّا الْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَآءِ
મગર વો જો કમઝોર કર કે રખે ગએ હોં મર્દો ઔર ઔરતોં
وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ حِيْلَةً وَّلَا يَهْتَدُوْنَ
ઔર બચ્ચોં મેં સે, જો કિસી હીલે કી તાકત નહીં રખતે ઔર વો ન કોઈ રાસ્તા
سَبِيْلًا ۝۹۸ فَاُولٰٓئِكَ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّعْفُوَ عَنْهُمْ ؕ
જાનતે હેં. તો ઉમ્મીદ હે કે અલ્લાહ ઉન્હેં માફ કર દેં. ઔર અલ્લાહ
وَ كَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفُوْرًا ۝۹۹ وَمَنْ يُّهَاجِرْ
બહોત ઝયાદા માફ કરને વાલે, બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલે હેં. ઔર જો હિજરત કરેગા
فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِى الْاَرْضِ مُرٰغَمًا كَثِيْرًا
અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં તો વો ઝમીન મેં બહોત સી કશાઈશ

ع ۱۳ ۱۰

وَّسَعَةً ؕ وَمَنْ يَّخْرُجْ مِنْۢ بَيْتِهٖ مُهَاجِرًا
ઔર વુસ્અત પાએગા. ઔર જો અપને ઘર સે નિકલે મુહાજિર બન કર

اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ
અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી તરફ, ફિર ઉસ કો મૌત પા લે તો ઉસ

اَجْرُهٗ عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۱۰۰﴾
કા અજર અલ્લાહ કે ઝિમ્મે વાજિબ હો ગયા. ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં.

وَاِذَا ضَرَبْتُمْ فِى الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
ઔર જબ તુમ ઝમીન મેં સફર કરો, ફિર તુમ પર કોઈ ગુનાહ નહીં હૈ

اَنْ تَقْصُرُوْا مِنَ الصَّلٰوةِ ۖ اِنْ خِفْتُمْ اَنْ يَّفْتِنَكُمُ
કે નમાઝ કો કસ્ર પળ્હો, અગર તુમ્હેં ડર હો કે કાફિર

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ اِنَّ الْكٰفِرِيْنَ كَانُوْا لَكُمْ عَدُوًّا
તુમ્હેં સતાએંગે. યકીનન કાફિર લોગ તુમ્હારે ખુલે દુશમન હૈં. ઔર જબ

مُّبِيْنًا ﴿۱۰۱﴾ وَاِذَا كُنْتَ فِيْهِمْ فَاَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ
આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) ઉન મેં હોં, ફિર આપ ઉન કે લિયે નમાઝ કાઈમ કરેં

فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ وَلْيَاْخُذُوْٓا اَسْلِحَتَهُمْ ۫
તો ચાહિયે કે ઉન મેં સે એક જમાઅત આપ કે સાથ ખડી હો જાએ ઔર ઉન્હેં ચાહિયે કે વો અપના

فَاِذَا سَجَدُوْا فَلْيَكُوْنُوْا مِنْ وَّرَآئِكُمْ ۠ وَلْتَاْتِ
અસલહા લિયે રહેં. ફિર જબ વો સજદા કરેં તો વો તુમ્હારે પીછે હો જાએં, ઔર દુસરી

طَآئِفَةٌ اُخْرٰى لَمْ يُصَلُّوْا فَلْيُصَلُّوْا مَعَكَ
જમાઅત આ જાએ જિસ ને નમાઝ નહીં પળ્હી, ફિર ચાહિયે કે વો આપ કે સાથ નમાઝ પળ્હેં

وَلْيَاْخُذُوْا حِذْرَهُمْ وَاَسْلِحَتَهُمْ ۚ وَدَّ الَّذِيْنَ
ઔર વો ભી અપની હિફાઝત કા સામાન ઔર અપના અસલહા લિયે રહેં. કાફિર લોગ ચાહતે હૈં

كَفَرُوْا لَوْ تَغْفُلُوْنَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْتِعَتِكُمْ
કે કાશ કે તુમ અપને અસલહે ઔર અપને સામાન સે ગાફિલ હો જાઓ,

فَيَمِيْلُوْنَ عَلَيْكُمْ مَّيْلَةً وَّاحِدَةً ؕ وَلَا جُنَاحَ
ફિર વો અચાનક તુમ્હારે ઉપર હમલા કર દેં. ઔર અગર તુમ્હેં બારિશ કી

عَلَيْكُمْ اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى مِّنْ مَّطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ
વજહ સે તકલીફ હો યા તુમ બીમાર હોં તો તુમ પર કોઈ ગુનાહ નહીં હૈ

مَّرْضٰٓى اَنْ تَضَعُوْٓا اَسْلِحَتَكُمْ ۚ وَخُذُوْا حِذْرَكُمْ ؕ
ઈસ મેં કે અપને હથયાર રખ દો. ઔર અપને બચાવ કે સામાન કો લિયે રહો.

اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ۝١٠٢
યકીનન અલ્લાહ ને કાફિરોં કે લિયે રુસ્વા કરને વાલા અઝાબ તૈયાર કર રખા હૈ.

فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيٰمًا وَّ قُعُوْدًا
ફિર જબ નમાઝ અદા કર ચુકો તો અલ્લાહ કો યાદ કરો ખડે ઔર બૈઠે

وَّعَلٰى جُنُوْبِكُمْ ۚ فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ ۚ
ઔર અપને પેહલૂ પર લેટ કર. ફિર જબ તુમ મુતમઈન હો તો નમાઝ કાઈમ કરો.

اِنَّ الصَّلٰوةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ كِتٰبًا مَّوْقُوْتًا ۝١٠٣
યકીનન નમાઝ ઈમાન વાલોં પર મુકર્રરા ઔકાત મેં ફર્ઝ કી ગઈ હૈ. ઔર

وَلَا تَهِنُوْا فِى ابْتِغَآءِ الْقَوْمِ ؕ اِنْ تَكُوْنُوْا تَاْلَمُوْنَ
ઉસ કૌમ કા પીછા કરને મેં હિમ્મત ન હારો. અગર તુમ્હેં અલમ (તકલીફ) પહોંચા હૈ તો ઉન્હેં

فَاِنَّهُمْ يَاْلَمُوْنَ كَمَا تَاْلَمُوْنَ ۚ وَ تَرْجُوْنَ مِنَ اللّٰهِ
ભી અલમ પહોંચા હૈ જૈસા કે તુમ્હેં અલમ પહોંચા હૈ. ઔર તુમ અલ્લાહ સે ઉમ્મીદ રખતે હો

مَا لَا يَرْجُوْنَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝١٠٤ ع ١٥/١٢
ઉન ચીઝોં કી જો વો ઉમ્મીદ નહીં રખતે. ઔર અલ્લાહ ઈલ્મ વાલે, હિકમત વાલે હૈં. યકીનન હમ ને

اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
આપ કી તરફ યે કિતાબ ઉતારી હક કે સાથ તાકે આપ ફૈસ્લા કરેં ઈન્સાનોં કે દરમિયાન ઉસ કે મુતાબિક

بِمَآ اَرٰىكَ اللّٰهُ ؕ وَلَا تَكُنْ لِّلْخَآئِنِيْنَ خَصِيْمًا ۝١٠٥
જો અલ્લાહ આપ કો દિખાએ. ઔર આપ ખયાનત કરને વાલોં કી તરફ સે જઘડા કરને વાલે ન બનેં.

وَّاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝١٠٦
ઔર આપ અલ્લાહ સે ઈસ્તિગફાર કીજિયે. યકીનન અલ્લાહ બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા, નિહાયત

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِيْنَ يَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ؕ اِنَّ
રહમ વાલા હૈ. ઔર આપ ઉન કી તરફ સે ન જઘડેં જો અપની જાનોં સે ખયાનત કરતે હૈં. યકીનન

اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنۡ كَانَ خَوَّانًا اَثِيۡمًا ۚ ﴿۱۰۷﴾ يَّسۡتَخۡفُوۡنَ

અલ્લાહ ઉસ શખ્સ સે મહબ્બત નહીં રખતા જો ખયાનત કરને વાલા, ગુનેહગાર હૈ. વો લોગોં

مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسۡتَخۡفُوۡنَ مِنَ اللّٰهِ وَهُوَ مَعَهُمۡ

સે છુપના ચાહતે હૈં ઔર અલ્લાહ સે છુપ નહીં સકતે ઈસ હાલ મેં કે વો ઉન કે સાથ હોતા હૈ

اِذۡ يُبَيِّتُوۡنَ مَا لَا يَرۡضٰى مِنَ الۡقَوۡلِ ؕ وَكَانَ

જબ વો રાત કે વકત સરગોશી કર રહે હોતે હૈં ઐસી બાતોં કી જો અલ્લાહ કો પસન્દ નહીં હૈં. ઔર

اللّٰهُ بِمَا يَعۡمَلُوۡنَ مُحِيۡطًا ﴿۱۰۸﴾ هٰۤاَنۡتُمۡ هٰۤؤُلَاۤءِ جَادَلۡتُمۡ

અલ્લાહ ઉન કે આમાલ કા ઈહાતા કિયે હુવે હૈં. સુનો! તુમ તો વો લોગ હો કે તુમ ને

عَنۡهُمۡ فِى الۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا ۚ فَمَنۡ يُّجَادِلُ اللّٰهَ

ઉન કી તરફ સે દુન્યવી ઝિન્દગી મેં જઘડા કર લિયા. ફિર કૌન અલ્લાહ સે જઘડેગા

عَنۡهُمۡ يَوۡمَ الۡقِيٰمَةِ اَمۡ مَّنۡ يَّكُوۡنُ عَلَيۡهِمۡ وَكِيۡلًا ﴿۱۰۹﴾

ઉન કી તરફ સે કયામત કે દિન યા કૌન ઉન કા વકીલ બનેગા? ઔર જો

وَمَنۡ يَّعۡمَلۡ سُوۡۤءًا اَوۡ يَظۡلِمۡ نَفۡسَهٗ ثُمَّ يَسۡتَغۡفِرِ

કોઈ બુરા કામ કર લે યા અપની જાન પર ઝુલ્મ કર લે, ફિર વો અલ્લાહ સે ઈસ્તિગફાર

اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ غَفُوۡرًا رَّحِيۡمًا ﴿۱۱۰﴾ وَمَنۡ يَّكۡسِبۡ

કર લે તો વો અલ્લાહ કો બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ કરને વાલા પાએગા. ઔર જો

اِثۡمًا فَاِنَّمَا يَكۡسِبُهٗ عَلٰى نَفۡسِهٖ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ

ગુનાહ કમાતા હૈ તો વો સિર્ફ અપની જાન હી કે ખિલાફ ગુનાહ કમા રહા હૈ. ઔર અલ્લાહ

عَلِيۡمًا حَكِيۡمًا ﴿۱۱۱﴾ وَمَنۡ يَّكۡسِبۡ خَطِيۡۤـَٔةً اَوۡ اِثۡمًا

ઈલ્મ વાલે, હિકમત વાલે હૈં. ઔર જો કોઈ ગલતી કર લે યા કોઈ ગુનાહ કર લે, ફિર ઉસ કે

ثُمَّ يَرۡمِ بِهٖ بَرِيۡۤـًٔا فَقَدِ احۡتَمَلَ بُهۡتَانًا وَّاِثۡمًا مُّبِيۡنًا ﴿۱۱۲﴾ ع ۱۶

ઝરિયે કિસી બેગુનાહ કો મુત્તહમ કરે, તો યકીનન ઉસ ને બોહતાન ઔર ખુલે ગુનાહ કા બોજ ઉઠાયા.

وَلَوۡ لَا فَضۡلُ اللّٰهِ عَلَيۡكَ وَرَحۡمَتُهٗ لَهَمَّتۡ

ઔર અગર આપ પર અલ્લાહ કા ફઝલ ઔર ઉસ કી મેહરબાની ન હોતી તો ઉન મેં સે એક

طَّآئِفَةٌ مِّنۡهُمۡ اَنۡ يُّضِلُّوۡكَ ؕ وَمَا يُضِلُّوۡنَ اِلَّاۤ

જમાઅત ને ઈરાદા કર લિયા થા ઈસ બાત કા કે વો આપ કો ગુમરાહ કર દેં. ઔર વો ગુમરાહ નહીં

اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّوْنَكَ مِنْ شَيْءٍ ؕ وَ اَنْزَلَ اللّٰهُ
કરતે મગર અપને આપ કો ઔર વો આપ કો ઝરા ભી ઝરર નહીં પહોંચા સકતે. ઔર અલ્લાહ ને

عَلَيْكَ الْكِتٰبَ وَ الْحِكْمَةَ وَ عَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ
આપ પર કિતાબ ઔર હિકમત ઉતારી ઔર આપ કો ઇલ્મ દિયા ઐસી ચીઝોં કા જો આપ

تَعْلَمُ ؕ وَ كَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيْمًا ﴿١١٣﴾ لَا خَيْرَ
જાનતે નહીં થે. ઔર અલ્લાહ કા ફઝલ આપ પર બહોત ઝયાદા હૈ. ઉન કી

فِيْ كَثِيْرٍ مِّنْ نَّجْوٰىهُمْ اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ
સરગોશિયોં મેં સે બહોત સી સરગોશી મેં કોઈ ભલાઈ નહીં, મગર વો શખ્સ જો સદકે કા હુકમ

اَوْ مَعْرُوْفٍ اَوْ اِصْلَاحٍۭ بَيْنَ النَّاسِ ؕ وَمَنْ يَّفْعَلْ
કરે યા નેકી કા હુકમ દે યા ઇન્સાનોં કે દરમિયાન સુલ્હ કા હુકમ દે. ઔર જો ઐસા

ذٰلِكَ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيْهِ اَجْرًا
કરેગા અલ્લાહ કી રઝા તલબ કરને કે લિયે તો અનકરીબ હમ ઉસે ભારી અજર

عَظِيْمًا ﴿١١٤﴾ وَ مَنْ يُّشَاقِقِ الرَّسُوْلَ مِنْۢ بَعْدِ
દેંગે. ઔર જો રસૂલ કી મુખાલફત કરેગા ઇસ કે બાદ કે ઉસ કે લિયે હિદાયત

مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدٰى وَ يَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيْلِ الْمُؤْمِنِيْنَ
વાઝેહ હો ગઈ ઔર વો ઈમાન વાલોં કે રાસ્તે કે અલાવા પર ચલેગા, તો હમ ઉસ કે લિયે મહબૂબ

نُوَلِّهٖ مَا تَوَلّٰى وَ نُصْلِهٖ جَهَنَّمَ ؕ وَ سَآءَتْ مَصِيْرًا ﴿١١٥﴾ ع
બના દેંગે જિસે ઉસ ને પસન્દ કિયા હૈ ઔર હમ ઉસે જહન્નમ મેં દાખિલ કરેંગે. ઔર વો બુરી જગા હૈ.

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَ يَغْفِرُ مَا دُوْنَ
યકીનન અલ્લાહ મગફિરત નહી કરેંગે ઇસ કી કે ઉસ કે સાથ કિસી કો શરીક ઠેહરાયા જાએ ઔર વો ઉસ કે અલાવા કી

ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ ضَلَّ
મગફિરત કર દેંગે જિસ કે લિયે વો ચાહેંગે. ઔર જો અલ્લાહ કે સાથ શરીક ઠેહરાએ, તો યકીનન વો

ضَلٰلًاۢ بَعِيْدًا ﴿١١٦﴾ اِنْ يَّدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖۤ اِلَّاۤ اِنٰثًا ج
દૂર કી ગુમરાહી મેં ગુમરાહ હો ગયા. વો અલ્લાહ કો છોડ કર ઇબાદત નહીં કરતે મગર મુઅન્નસ કી.

وَاِنْ يَّدْعُوْنَ اِلَّا شَيْطٰنًا مَّرِيْدًا ﴿١١٧﴾ لَّعَنَهُ اللّٰهُ م
ઔર વો નહીં પુકારતે મગર સરકશ શયતાન કો. જિસ પર અલ્લાહ ને લાનત કી હૈ.

وَ قَالَ لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيْبًا مَّفْرُوْضًا ﴿١١٨﴾

ઔર જિસ ને કહા હૈ કે મૈં તેરે બન્દોં મેં સે એક મુકર્રર કિયા હુવા હિસ્સા ઝરૂર બનાઉંગા. ઔર મૈં

وَّلَاُضِلَّنَّهُمْ وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ

ઉન્હેં ગુમરાહ કિયા કરૂંગા ઔર મૈં ઉન્હેં તમન્નાએં દિલાઉંગા ઔર મૈં ઉન્હેં હુકમ કરૂંગા, ફિર વો

اٰذَانَ الْاَنْعَامِ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِ ؕ

ચૌપાઓં કે કાન ચીરેંગે ઔર મૈં ઉન્હેં હુકમ દૂંગા ફિર વો અલ્લાહ કે બનાએ હુવે જિસ્મ કો બદલેંગે.

وَمَنْ يَّتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ وَلِيًّا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَقَدْ

ઔર જો શયતાન કો દોસ્ત બનાએગા અલ્લાહ કો છોડ કર કે તો

خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِيْنًا ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ وَ يُمَنِّيْهِمْ ؕ

ઉસ ને ખુલા ખસારા ઉઠાયા. શયતાન ઉન્હેં વાદા દિલાતા હૈ ઔર ઉન્હેં તમન્નાએં દિલાતા હૈ.

وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ﴿١٢٠﴾ اُولٰٓئِكَ مَاْوٰىهُمْ

ઔર શયતાન ઉન સે વાદા નહીં કરતા મગર ધોકે કા. યહી હૈં જિન કા ઠિકાના

جَهَنَّمُ ز وَلَا يَجِدُوْنَ عَنْهَا مَحِيْصًا ﴿١٢١﴾ وَالَّذِيْنَ

જહન્નમ હૈ. ઔર વો ઉસ સે ભાગને કી કોઈ જગા નહીં પાએંગે. ઔર જો લોગ

اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ

ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે, તો અનકરીબ હમ ઉન્હેં ઐસી જન્નતોં મેં દાખિલ કરેંગે જિન કે

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ

નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી, જિન મેં વો હમેશા રહેંગે. અલ્લાહ કી તરફ સે સચ્ચે

حَقًّا ؕ وَ مَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيْلًا ﴿١٢٢﴾ لَيْسَ

વાદે કે તૌર પર. ઔર અલ્લાહ સે ઝયાદા સચ્ચી બાત કિસ કી હો સકતી હૈ? ન તુમ્હારી

بِاَمَانِيِّكُمْ وَلَآ اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتٰبِ ؕ مَنْ يَّعْمَلْ

તમન્નાઓં પર મદાર હૈ ઔર ન એહલે કિતાબ કી તમન્નાઓં પર મદાર હૈ. જો કોઈ બુરા કામ કરેગા

سُوْٓءًا يُّجْزَ بِهٖ ۙ وَلَا يَجِدْ لَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا

તો ઉસ કી સઝા પાએગા ઔર વો અપને લિયે અલ્લાહ કે અલાવા કોઈ મદદગાર ઔર કોઈ કારસાઝ

وَّلَا نَصِيْرًا ﴿١٢٣﴾ وَ مَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ مِنْ ذَكَرٍ

નહીં પાએગા. ઔર જો નેક આમાલ કરેગા, વો મર્દોં મેં સે હો યા ઔરતોં મેં સે હો,

اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ
બશર્તેકે વો મોમિન હો તો વહી લોગ જન્નત મેં દાખિલ હોંગે ઔર ઉન પર ખજૂર કી ગુઠલી કે સૂરાખ
وَلَا يُظْلَمُوْنَ نَقِيْرًا ﴿١٢٤﴾ وَ مَنْ اَحْسَنُ دِيْنًا مِّمَّنْ
કે બરાબર ભી ઝુલ્મ નહીં કિયા જાએગા. ઔર ઉસ શખ્સ સે બેહતર દીન કિસ કા હો સકતા હૈ જિસ ને
اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَّاتَّبَعَ مِلَّةَ
અપના ચેહરા અલ્લાહ કે તાબેઅ કર દિયા ઔર વો નેકી કરને વાલા હૈ ઔર જો ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કી મિલ્લત
اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ؕ وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيْمَ خَلِيْلًا ﴿١٢٥﴾
પર ચલા જો એક અલ્લાહ હી કે હો કર રેહને વાલે થે. ઔર અલ્લાહ ને ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કો ખલીલ બનાયા થા.
وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَ كَانَ
ઔર અલ્લાહ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં. ઔર અલ્લાહ
اللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ مُّحِيْطًا ﴿١٢٦﴾ ع وَ يَسْتَفْتُوْنَكَ
હર ચીઝ કા ઈહાતા કિયે હુવે હૈ. ઔર યે આપ સે સવાલ કરતે હૈં ઔરતોં
فِى النِّسَآءِ ؕ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيْكُمْ فِيْهِنَّ ۙ وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ
કે બારે મેં. આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ તુમ્હેં ઈજાઝત દેતે હૈં ઉન ઔરતોં કે બારે મેં.
فِى الْكِتٰبِ فِىْ يَتٰمَى النِّسَآءِ الّٰتِىْ لَا تُؤْتُوْنَهُنَّ
ઔર વો જો તુમ કો સુનાયા જાતા હૈ કુર્આન મેં યતીમ લડકિયોં કે બારે મેં જિન કો તુમ નહીં દેતે
مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَ تَرْغَبُوْنَ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ
વો જો ઉન કે લિયે મુકરર્ર કિયા ગયા હૈ ઔર તુમ ઐરાઝ કરતે હો ઉસ સે કે તુમ ઉન સે નિકાહ કરો
وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الْوِلْدَانِ ۙ وَاَنْ تَقُوْمُوْا لِلْيَتٰمٰى
ઔર કમઝોર બચ્ચોં કે મુતઅલ્લિક ઔર ઈસ બાત કા કે તુમ યતીમોં કે લિયે ઈન્સાફ કો લે
بِالْقِسْطِ ؕ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ
કર ખડે હો જાઓ. ઔર જો ભલાઈ ભી તુમ કરોગે તો યકીનન અલ્લાહ ઉસે
بِهٖ عَلِيْمًا ﴿١٢٧﴾ وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْۢ بَعْلِهَا
ખૂબ જાનતે હૈં. ઔર અગર કિસી ઔરત કો અન્દેશા હો અપને શૌહર કી તરફ સે
نُشُوْزًا اَوْ اِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ اَنْ يُّصْلِحَا
હકતલફી યા બેઐતેનાઈ કા તો ઉન દોનોં પર કોઈ ગુનાહ નહીં હૈ કે વો આપસ

بَيْنَهُمَا صُلْحًا ؕ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ؕ وَاُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ
મે સુલ્હ કર લેં. ઔર સુલ્હ બેહતર હૈ. ઔર બુખ્લ સબ હી તબાયેઅ મેં

الشُّحَّ ؕ وَاِنْ تُحْسِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ
રખા ગયા હૈ. ઔર અગર તુમ નેકી કરોગે ઔર મુત્તકી બનોગે તો યકીનન અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ સે

بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيْعُوْٓا اَنْ تَعْدِلُوْا بَيْنَ
બાખબર હૈ. ઔર તુમ ઈસ કી તાકત હરગિઝ નહીં રખતે કે ઈન્સાફ કરો બીવિયોં કે દરમિયાન

النِّسَآءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيْلُوْا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوْهَا
અગરચે તુમ કિત્ની હિર્સ કરો, ઈસ લિયે પૂરે તૌર પર એક તરફ માઈલ ન હો જાઓ કે તુમ ઉસે અધ્ધર

كَالْمُعَلَّقَةِ ؕ وَاِنْ تُصْلِحُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ
લટકી હુઈ કી તરહ છોડ દો. ઔર અગર તુમ ઈસ્લાહ કરો ઔર મુત્તકી બનો તો યકીનન અલ્લાહ બહોત

كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٢٩﴾ وَاِنْ يَّتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا
ઝયાદા બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં. ઔર અગર વો દોનોં અલગ હો જાએંગે તો અલ્લાહ

مِّنْ سَعَتِهٖ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ وَاسِعًا حَكِيْمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلّٰهِ
અપની વુસ્અત સે સબ કો ગની કર દેંગે. ઔર અલ્લાહ વુસ્અત વાલે, હિકમત વાલે હૈં. ઔર અલ્લાહ કી મિલ્ક હૈં

مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِيْنَ
વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં. ઔર યકીનન હમ ને તાકીદી હુકમ દિયા ઉન કો

اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ ؕ
જિન્હેં કિતાબ દી ગઈ તુમ સે પેહલે ઔર તુમ્હેં ભી યે કે અલ્લાહ સે ડરો. ઔર અગર તુમ કુફ્ર

وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ
કરોગે તો યકીનન અલ્લાહ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં. ઔર

وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيْدًا ﴿١٣١﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
અલ્લાહ બેનિયાઝ હૈ, કાબિલે તારીફ હૈ. ઔર અલ્લાહ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં હૈં

وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿١٣٢﴾ اِنْ يَّشَاْ
ઔર જો ઝમીન મેં હૈં. ઔર અલ્લાહ કાફી કારસાઝ હૈ. અગર અલ્લાહ ચાહે

يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِيْنَ ؕ وَكَانَ
તો તુમ્હેં હલાક કર દે એ ઈન્સાનો! ઔર દૂસરોં કો લે આએ. ઔર અલ્લાહ

اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيْرًا ۝۱۳۳ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ ثَوَابَ
ઉસ પર કુદરત વાલા હૈ. જો દુન્યા કા સવાબ ચાહેગા
الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۭ وَكَانَ
તો અલ્લાહ કે પાસ દુન્યા ઔર આખિરત કા સવાબ હૈ. ઔર અલ્લાહ
اللّٰهُ سَمِيْعًاۢ بَصِيْرًا ۝۱۳۴ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا
સુનને વાલે, દેખને વાલે હૈં. એ ઈમાન વાલો! ઈન્સાફ કો લે કર ખડે હોને વાલે બન જાઓ,
قَوّٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ
અલ્લાહ કે લિયે ગવાહી દેને વાલે બન જાઓ, અગરચે અપની જાનોં કે ખિલાફ
اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ ۚ اِنْ يَّكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيْرًا
વો ગવાહી કયૂં ન હો યા વાલિદૈન ઔર રિશ્તેદારોં કે ખિલાફ કયૂં ન હો. અગર વો માલદાર યા ફકીર હૈં
فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا ۣ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُوْا ۚ
તો અલ્લાહ ઉન સે ઝયાદા મહબ્બત વાલા હૈ. તો ખ્વાહિશાત કે પીછે મત પડો કે તુમ ઈન્સાફ ન કરો.
وَاِنْ تَلْوٗٓا اَوْ تُعْرِضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
ઔર અગર તુમ મુંહ મોડોગે યા ઐરાઝ કરોગે તો યકીનન અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ સે
خَبِيْرًا ۝۱۳۵ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ
બાખબર હૈ. એ ઈમાન વાલો! ઈમાન લાઓ અલ્લાહ પર ઔર ઉસ કે
وَرَسُوْلِهٖ وَالْكِتٰبِ الَّذِيْ نَزَّلَ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَالْكِتٰبِ
રસૂલ પર ઔર ઉસ કિતાબ પર જો ઉસ ને ઉતારી અપને રસૂલ પર ઔર ઉન કિતાબોં પર
الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۭ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ
જો ઈસ સે પેહલે ઉસ ને ઉતારી હૈં. ઔર જો કુફ્ર કરેગા અલ્લાહ કે સાથ ઔર ઉસ કે ફરિશ્તોં ઔર
وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًاۢ
ઉસ કી કિતાબોં ઔર ઉસ કે પૈગમ્બરોં ઔર આખિરી દિન કે સાથ તો યકીનન વો દૂર કી ગુમરાહી મેં
بَعِيْدًا ۝۱۳۶ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰمَنُوْا
ગુમરાહ હો ગયા. યકીનન વો લોગ જો ઈમાન લાએ, ફિર કાફિર હો ગએ, ફિર ઈમાન લાએ,
ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ ازْدَادُوْا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ
ફિર કાફિર હો ગએ, ફિર કુફ્ર મેં વો બઢતે રહે, તો અલ્લાહ ઐસા નહીં હૈ કે ઉન કી મગફિરત કરે ઔર

ع ۱۹ / ۸ / ۱۴

وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيْلًا ﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ الْمُنٰفِقِيْنَ بِاَنَّ لَهُمْ

અલ્લાહ ઐસા નહીં હૈ કે ઉન કો રાસ્તે કી હિદાયત દે. મુનાફિકોં કો બશારત સુના દીજિયે ઈસ બાત કી

عَذَابًا اَلِيْمَا ﴿١٣٨﴾ الَّذِيْنَ يَتَّخِذُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ

કે ઉન કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ. ઉન કો જો કાફિરોં કો દોસ્ત બનાતે હૈં

مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ اَيَبْتَغُوْنَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ

ઈમાન વાલોં કો છોડ કર. કયા વો ઉન કે પાસ ઈઝઝત ચાહતે હૈં?

فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ

તો યકીનન સારી કી સારી ઈઝઝત અલ્લાહ હી કી હૈ. યકીનન ઉસ ને તુમ પર કિતાબ મેં યે બાત

فِى الْكِتٰبِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا

ઉતારી હૈ કે જબ તુમ અલ્લાહ કી આયતોં કો સુનો કે ઉન કે સાથ કુફર કિયા જા રહા હૈ

وَ يُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوْا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوْضُوْا

ઔર ઉન કા મઝાક ઉડાયા જા રહા હૈ તો તુમ ઉન કે સાથ મત બૈઠો યહાં તક કે વો ઉસ કે અલાવા કિસી

فِىْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖۤ ۖ اِنَّكُمْ اِذًا مِّثْلُهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ

દુસરી બાત મેં લગ જાએં. યકીનન તબ તો તુમ ઉન્હીં જૈસે હો જાઓગે. યકીનન અલ્લાહ મુનાફિકોં

الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْكٰفِرِيْنَ فِىْ جَهَنَّمَ جَمِيْعَا ﴿١٤٠﴾ الَّذِيْنَ

ઔર કાફિરોં કો જહન્નમ મેં સબ કો ઈકટ્ઠા કરને વાલા હૈ. ઉન કો જો તુમ્હારે

يَتَرَبَّصُوْنَ بِكُمْ ۚ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللّٰهِ قَالُوْۤا

મુતઅલ્લિક મુન્તઝિર રેહતે હૈં, ફિર અગર અલ્લાહ કી તરફ સે તુમ્હારે લિયે ફતહ હો તો વો કેહતે હૈં

اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ ۖ وَاِنْ كَانَ لِلْكٰفِرِيْنَ نَصِيْبٌ ۙ قَالُوْۤا

કે કયા હમ તુમ્હારે સાથ નહીં થે? ઔર અગર કાફિરોં કા હિસ્સા હો તો કેહતે હૈં

اَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَ نَمْنَعْكُمْ مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ فَاللّٰهُ

કયા હમ તુમ પર ગાલિબ નહીં આ ગએ થે ઔર મુસલમાનોં સે બચાયા નહીં થા? ફિર અલ્લાહ

يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ وَلَنْ يَّجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكٰفِرِيْنَ

તુમ્હારે દરમિયાન કયામત કે દિન ફૈસલા કરેગા. ઔર અલ્લાહ ને કાફિરોં કે લિયે ઈમાન વાલોં

عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ سَبِيْلًا ﴿١٤١﴾ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ يُخٰدِعُوْنَ

પર રાસ્તા હરગિઝ નહીં બનાયા. યકીનન મુનાફિક લોગ વો અલ્લાહ કો ધોકા દે રહે હૈં

ع ۲۰ ۱۷

اللّٰہَ وَھُوَ خَادِعُھُمْ ۚ وَاِذَا قَامُوْٓا اِلَی الصَّلٰوۃِ قَامُوْا
ઔર અલ્લાહ ભી ઉન કે ખિલાફ તદબીર કર રહા હૈ. ઔર જબ વો નમાઝ કે લિયે ખડે હોતે હૈં
کُسَالٰی ۙ یُرَآءُوْنَ النَّاسَ وَلَا یَذْکُرُوْنَ اللّٰہَ
તો સુસ્તી સે ખડે હોતે હૈં. વો લોગોં સે દિખલાવા કરતે હૈં ઔર વો અલ્લાહ કો યાદ નહીં કરતે
اِلَّا قَلِیْلًا ﴿۱۴۲﴾ مُّذَبْذَبِیْنَ بَیْنَ ذٰلِکَ ۖ لَآ اِلٰی ھٰٓؤُلَآءِ
મગર થોડા. વો ઉસ કે દરમિયાન તઝબઝુબ મેં હૈં, ન ઈન કી તરફ
وَلَآ اِلٰی ھٰٓؤُلَآءِ ؕ وَمَنْ یُّضْلِلِ اللّٰہُ فَلَنْ تَجِدَ لَہٗ
ઔર ન ઉન કી તરફ. ઔર જિસ કો અલ્લાહ ગુમરાહ કર દે તો આપ ઉસ કે લિયે કોઈ રાસ્તા
سَبِیْلًا ﴿۱۴۳﴾ یٰٓاَیُّھَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا
હરગિઝ નહીં પાઓગે. એ ઈમાન વાલો! તુમ કાફિરોં કો
الْکٰفِرِیْنَ اَوْلِیَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِیْنَ ؕ اَتُرِیْدُوْنَ
દોસ્ત મત બનાઓ ઈમાન વાલોં કો છોડ કર. કયા તુમ યે ચાહતે હો કે
اَنْ تَجْعَلُوْا لِلّٰہِ عَلَیْکُمْ سُلْطٰنًا مُّبِیْنًا ﴿۱۴۴﴾
અલ્લાહ કે લિયે અપને ખિલાફ વાઝેહ દલીલ મુકર્રર કર દો?
اِنَّ الْمُنٰفِقِیْنَ فِی الدَّرْکِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ۚ
યકીનન મુનાફિક લોગ જહન્નમ કે સબ સે નીચે વાલે તબકે મેં હોંગે. ઔર આપ ઉન કે
وَلَنْ تَجِدَ لَھُمْ نَصِیْرًا ﴿۱۴۵﴾ اِلَّا الَّذِیْنَ تَابُوْا وَ اَصْلَحُوْا
લિયે કોઈ મદદગાર હરગિઝ નહીં પાઓગે. મગર વો લોગ જિન્હોં ને તૌબા કી ઔર ઈસ્લાહ કી
وَاعْتَصَمُوْا بِاللّٰہِ وَاَخْلَصُوْا دِیْنَھُمْ لِلّٰہِ فَاُولٰٓئِکَ
ઔર આલ્લાહ કી રસ્સી કો મઝબૂત પકડા ઔર અપને દીન કો અલ્લાહ કે લિયે ખાલિસ કિયા તો
مَعَ الْمُؤْمِنِیْنَ ؕ وَسَوْفَ یُؤْتِ اللّٰہُ الْمُؤْمِنِیْنَ
યે લોગ ઈમાન વાલોં કે સાથ હોંગે. ઔર અનકરીબ અલ્લાહ ઈમાન વાલોં કો
اَجْرًا عَظِیْمًا ﴿۱۴۶﴾ مَا یَفْعَلُ اللّٰہُ بِعَذَابِکُمْ
ભારી સવાબ દેગા. અલ્લાહ તુમ્હેં અઝાબ દે કર કયા કરેગા
اِنْ شَکَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْ ؕ وَکَانَ اللّٰہُ شَاکِرًا عَلِیْمًا ﴿۱۴۷﴾
અગર તુમ શુક્ર અદા કરો ઔર ઈમાન લાઓ. ઔર અલ્લાહ કદરદાન હૈ, ઈલ્મ વાલા હૈ.

لَا يُحِبُّ اللهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ
બુરે કલામ સે આવાઝ બુલન્દ કરના અલ્લાહ કો પસન્દ નહીં મગર જો

ظُلِمَ ؕ وَ كَانَ اللهُ سَمِيْعًا عَلِيْمًا ﴿۱۴۸﴾ اِنْ تُبْدُوْا خَيْرًا
મઝલૂમ હો. ઔર અલ્લાહ સુનને વાલે ,ઈલ્મ વાલે હૈં. અગર કિસી ભલાઈ કો ઝાહિર કરો યા ઉસે તુમ

اَوْ تُخْفُوْهُ اَوْ تَعْفُوْا عَنْ سُوْٓءٍ فَاِنَّ اللهَ كَانَ عَفُوًّا
છુપાઓ યા કિસી બુરાઈ સે માફ કર દો તો યકીનન અલ્લાહ બહોત ઝયાદા માફ કરને વાલા,

قَدِيْرًا ﴿۱۴۹﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاللهِ وَ رُسُلِهٖ
કદરદાન હે. યકીનન વો લોગ જો કુફ્ર કરતે હૈં અલ્લાહ કે સાથ ઔર ઉસ કે પૈગમ્બરોં કે સાથ

وَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّفَرِّقُوْا بَيْنَ اللهِ وَرُسُلِهٖ وَ يَقُوْلُوْنَ
ઔર જો ચાહતે હૈં કે વો અલ્લાહ ઔર ઉસ કે પૈગમ્બરોં કે દરમિયાન ફર્ક કરેં ઔર કેહતે હૈં કે

نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَّ نَكْفُرُ بِبَعْضٍ ۙ وَّ يُرِيْدُوْنَ
હમ બાઝ પૈગમ્બરોં પર ઈમાન રખતે હૈં ઔર બાઝ કે સાથ કુફ્ર કરતે હૈં. ઔર વો ચાહતે હૈં કે

اَنْ يَّتَّخِذُوْا بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ۙ﴿۱۵۰﴾ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ
વો ઉસ કે દરમિયાન રાસ્તા બનાએં. યહી લોગ યે હકીકી કાફિર હૈં.

حَقًّا ۚ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿۱۵۱﴾ وَالَّذِيْنَ
ઔર હમ ને કાફિરોં કે લિયે રુસ્વા કરને વાલા અઝાબ તૈયાર કર રખા હે. ઔર જો લોગ ઈમાન

اٰمَنُوْا بِاللهِ وَرُسُلِهٖ وَلَمْ يُفَرِّقُوْا بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ
લાએ હૈં અલ્લાહ પર ઔર ઉસ કે પૈગમ્બરોં પર ઔર ઉન્હોં ને ઉન મેં સે કિસી કે દરમિયાન તફરીક

اُولٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ؕ وَ كَانَ اللهُ
નહીં કી તો યહી લોગ હૈં કે જિન્હેં અલ્લાહ અનકરીબ ઉન કે સવાબ દેગા. ઔર અલ્લાહ બહોત ઝયાદા

غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۱۵۲﴾ يَسْئَلُكَ اَهْلُ الْكِتٰبِ اَنْ تُنَزِّلَ
બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હે. એહલે કિતાબ આપ સે સવાલ કરતે હૈં કે આપ ઉન પર

عَلَيْهِمْ كِتٰبًا مِّنَ السَّمَآءِ فَقَدْ سَاَلُوْا مُوْسٰٓى اَكْبَرَ
આસ્માન સે કોઈ લિખી હુઈ કિતાબ ઉતારેં, તો યકીનન ઉન્હોં ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) સે ઉસ સે ભી બડી ચીઝ

مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُوْٓا اَرِنَا اللهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ
કા સવાલ કિયા થા કે ઉન્હોં ને કહા થા કે આપ હમેં અલ્લાહ કો ખુલ્લમ ખુલ્લા દિખાઈએ, ફિર ઉન કો

الصّٰعِقَةُ بِظُلۡمِهِمۡ ۚ ثُمَّ اتَّخَذُوا الۡعِجۡلَ مِنۡۢ بَعۡدِ
ઉન કે ઝુલ્મ કી વજહ સે બિજલી ને પકડ લિયા. ફિર ઉન્હોં ને બછડે કો માબૂદ બનાયા ઈસ કે
مَا جَآءَتۡهُمُ الۡبَيِّنٰتُ فَعَفَوۡنَا عَنۡ ذٰلِكَ ۚ وَاٰتَيۡنَا
બાદ કે ઉન કે પાસ રોશન મોઅજિઝાત આએ, ફિર હમ ને ઉસ સે દરગુઝર કર દિયા. ઔર હમ ને
مُوۡسٰى سُلۡطٰنًا مُّبِيۡنًا ﴿۱۵۳﴾ وَ رَفَعۡنَا فَوۡقَهُمُ الطُّوۡرَ
મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો રોશન મોઅજિઝા દિયા. ઔર હમ ને બની ઈસ્રાઈલ પર કોહે તૂર કો ઉઠાયા ઉન સે
بِمِيۡثَاقِهِمۡ وَ قُلۡنَا لَهُمُ ادۡخُلُوا الۡبَابَ سُجَّدًا وَّقُلۡنَا
અહદ લેને કે લિયે ઔર હમ ને ઉન સે કહા કે તુમ દરવાઝે મેં દાખિલ હો જાઓ સજદા કરતે હુવે
لَهُمۡ لَا تَعۡدُوۡا فِى السَّبۡتِ وَاَخَذۡنَا مِنۡهُمۡ مِّيۡثَاقًا
ઔર હમ ને ઉન સે કહા કે સનીચર કે બારે મેં ઝયાદતી મત કરો ઔર હમ ને ઉન સે ભારી અહદ
غَلِيۡظًا ﴿۱۵۴﴾ فَبِمَا نَقۡضِهِمۡ مِّيۡثَاقَهُمۡ وَ كُفۡرِهِمۡ بِاٰيٰتِ
લિયા. ફિર ઉન કે અપના અહદ તોડને કી વજહ સે ઔર ઉન કે કુફ્ર કરને કી વજહ સે અલ્લાહ કી આયાત
اللّٰهِ وَقَتۡلِهِمُ الۡاَنۡۢبِيَآءَ بِغَيۡرِ حَقٍّ وَّقَوۡلِهِمۡ قُلُوۡبُنَا
કે સાથ ઔર ઉન કે અમ્બિયા કો નાહક કત્લ કરને કી વજહ સે ઔર ઉન કે યે કેહને કી વજહ સે કે
غُلۡفٌ ؕ بَلۡ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيۡهَا بِكُفۡرِهِمۡ فَلَا يُؤۡمِنُوۡنَ
હમારે દિલ મહફૂઝ હૈં. બલ્કે અલ્લાહ ને ઉન પર મુહર લગા દી હૈ ઉન કે કુફ્ર કી વજહ સે, ફિર વો ઈમાન
اِلَّا قَلِيۡلًا ﴿۱۵۵﴾ وَّبِكُفۡرِهِمۡ وَ قَوۡلِهِمۡ عَلٰى مَرۡيَمَ
નહીં લાએંગે મગર થોડે. ઔર ઉન કે કુફ્ર કી વજહ સે ઔર ઉન કે મરયમ (અલૈહસ્સલામ) પર ભારી
بُهۡتَانًا عَظِيۡمًا ﴿۱۵۶﴾ وَّقَوۡلِهِمۡ اِنَّا قَتَلۡنَا الۡمَسِيۡحَ
બોહતાન કેહને કી વજહ સે. ઔર ઉન કે યે કેહને કી વજહ સે કે હમ ને મસીહ ઈસા ઈબ્ને મરયમ (અલૈહિમસ્સલામ)
عِيۡسَى ابۡنَ مَرۡيَمَ رَسُوۡلَ اللّٰهِ ۚ وَمَا قَتَلُوۡهُ
કો કત્લ કર દિયા જો અલ્લાહ કે રસૂલ હૈં. હાલાંકે ઉન્હોં ને ઉન કો કત્લ નહી કિયા ઔર ન ઉન્હોં ને ઉન કો
وَمَا صَلَبُوۡهُ وَلٰكِنۡ شُبِّهَ لَهُمۡ ؕ وَاِنَّ الَّذِيۡنَ اخۡتَلَفُوۡا
સૂલી દી, લેકિન ઉન કે સામને (કિસી કો ઈસા અલૈહિસ્સલામ કે) મુશાબેહ બના દિયા ગયા. ઔર યકીનન વો લોગ
فِيۡهِ لَفِىۡ شَكٍّ مِّنۡهُ ؕ مَا لَهُمۡ بِهٖ مِنۡ عِلۡمٍ اِلَّا
જો ઉન કે બારે મેં ઈખ્તિલાફ કર રહે હૈં યકીનન ઉન કી તરફ સે શક મેં હૈં. ઉન કે પાસ ઉસ કી કોઈ દલીલ

اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوْهُ يَقِيْنًا ﴿۱۵۷﴾ بَلْ رَّفَعَهُ اللّٰهُ

નહી સિવાએ ગુમાન કે પીછે ચલને કે. ઔર યકીનન ઉન્હોં ને ઉન કો કત્લ નહીં કિયા. બલ્કે અલ્લાહ ને

اِلَيْهِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿۱۵۸﴾ وَاِنْ مِّنْ اَهْلِ

ઉન કો અપની તરફ ઉઠા લિયા. ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલે હૈ. ઔર સબ હી એહલે કિતાબ

الْكِتٰبِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهٖ قَبْلَ مَوْتِهٖ ۚ وَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

ઉન (ઈસા અલૈહિસ્સલામ) કી મૌત સે પેહલે ઝરૂર ઉન પર ઈમાન લાએંગે. ઔર કયામત કે દિન

يَكُوْنُ عَلَيْهِمْ شَهِيْدًا ﴿۱۵۹﴾ فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا

વો ઉન પર ગવાહ હોંગે. ફિર યહૂદિયોં કે ઝુલ્મ કી વજહ સે હમ ને ઉન પર

حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبٰتٍ اُحِلَّتْ لَهُمْ وَ بِصَدِّهِمْ

હરામ કીં પાકીઝા ચીઝેં જો ઉન કે લિયે હલાલ કી ગઈ થીં ઔર ઉન કે અલ્લાહ કે રાસ્તે સે બહોત

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَثِيْرًا ﴿۱۶۰﴾ وَّاَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوْا

ઝયાદા રોકને કી વજહ સે. ઔર ઉન કે સૂદ લેને કી વજહ સે હાલાંકે ઉન કો ઉસ સે મના કિયા ગયા થા

عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ؕ وَاَعْتَدْنَا

ઔર ઉન કે લોગોં કે માલોં કો બાતિલ તરીકે સે ખાને કી વજહ સે. ઔર હમ ને ઉન મેં સે

لِلْكٰفِرِيْنَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۱۶۱﴾ لٰكِنِ الرّٰسِخُوْنَ

કાફિરોં કે લિયે દર્દનાક અઝાબ તૈયાર કર રખા હૈ. લેકિન જો ઉન મેં સે ઇલ્મ મેં

فِى الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُوْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ

પુખ્તગી વાલે હૈં ઔર જો મોમિન હૈં વો ઈમાન રખતે હૈં ઉસ કિતાબ પર જો આપ કી તરફ ઉતારી

اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيْمِيْنَ الصَّلٰوةَ

ગઈ હે ઔર ઉન કિતાબોં પર જો આપ સે પેહલે ઉતારી ગઈ ઔર જો નમાઝ કાઈમ કરને વાલે હૈં

وَالْمُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَ الْمُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ

ઔર જો ઝકાત દેને વાલે હૈં ઔર જો અલ્લાહ પર ઈમાન રખને વાલે હૈં ઔર આખિરી દિન પર ઈમાન

الْاٰخِرِ ؕ اُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِيْهِمْ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۱۶۲﴾ اِنَّآ اَوْحَيْنَآ

રખને વાલે હૈં. યહી લોગ હૈં કે અનકરીબ હમ ઉન્હેં બડા અજર દેંગે. યકીનન હમ ને આપ કી તરફ

اِلَيْكَ كَمَآ اَوْحَيْنَآ اِلٰى نُوْحٍ وَّالنَّبِيّٖنَ مِنْۢ بَعْدِهٖ ۚ

વહી કી જૈસા કે હમ ને વહી કી નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કી તરફ ઔર નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કે બાદ દૂસરે અમ્બિયા કી તરફ.

ع ۲۲

وَ اَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ وَ اِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَ يَعْقُوْبَ

ઔર હમ ને વહી કી ઈબ્રાહીમ, ઔર ઈસ્માઈલ, ઔર ઈસ્હાક, ઔર યઅકૂબ (અલૈહિમુસ્સલામ) કી તરફ ઔર યઅકૂબ

وَالْاَسْبَاطِ وَ عِيْسٰى وَ اَيُّوْبَ وَ يُوْنُسَ وَ هٰرُوْنَ

(અલૈહિસ્સલામ) કે બેટોં કી તરફ ઔર ઈસા ઔર અય્યૂબ ઔર યૂનુસ ઔર હારૂન ઔર સુલૈમાન (અલૈહિમુસ્સલામ)

وَ سُلَيْمٰنَ ۚ وَاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُوْرًا ﴿١٦٣﴾ وَ رُسُلًا قَدْ

કી તરફ. ઔર હમ ને દાવૂદ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઝબૂર દી. ઔર હમ ને પૈગમ્બર (ભેજે) જિન કે કિસ્સે

قَصَصْنٰهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَ رُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ

હમ ને ઈસ સે પેહલે આપ કે સામને બયાન કિયે ઔર કુછ પૈગમ્બર (ભેજે) જિન કે કિસ્સે હમ ને

عَلَيْكَ ؕ وَ كَلَّمَ اللّٰهُ مُوْسٰى تَكْلِيْمًا ﴿١٦٤﴾ رُسُلًا

આપ કે સામને બયાન નહીં કિયે. ઔર અલ્લાહ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) સે કલામ ફરમાયા. રસૂલોં કો

مُّبَشِّرِيْنَ وَ مُنْذِرِيْنَ لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَى اللّٰهِ

(ભેજા) બશારત દેને વાલે ઔર ડરાને વાલે બના કર તાકે ઈન્સાનોં કે લિયે ઉન પૈગમ્બરોં કે બાદ

حُجَّةٌۢ بَعْدَ الرُّسُلِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿١٦٥﴾

અલ્લાહ કે ખિલાફ કોઈ હુજ્જત બાકી ન રહે. ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ.

لٰكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَآ اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهٗ بِعِلْمِهٖ ۚ

લેકિન અલ્લાહ ગવાહી દેતે હૈં ઉસ પર જો ઉસ ને આપ કી તરફ કુર્આન ઉતારા કે અલ્લાહ ને કુર્આન અપને

وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُوْنَ ؕ وَ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿١٦٦﴾

ઈલ્મ સે ઉતારા હૈ. ઔર ફરિશ્તે ભી ગવાહી દેતે હૈં. ઔર અલ્લાહ હી ગવાહ કાફી હૈ.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَ صَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ قَدْ

યકીનન વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા ઔર અલ્લાહ કે રાસ્તે સે રોકા,

ضَلُّوْا ضَلٰلًاۢ بَعِيْدًا ﴿١٦٧﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَظَلَمُوْا

વો દૂર કી ગુમરાહી મેં ગુમરાહ હો ગએ. યકીનન વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા ઔર ઝુલ્મ કિયા

لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيْقًا ﴿١٦٨﴾

તો અલ્લાહ ઐસા નહીં હૈ કે ઉન કી મગફિરત કરે ઔર અલ્લાહ ઐસા નહીં હૈ કે ઉન્હેં રાસ્તે કી હિદાયત દે.

اِلَّا طَرِيْقَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ وَ كَانَ

મગર જહન્નમ કે રાસ્તે કી, જિસ મેં વો હમેશા રહેંગે. ઔર યે અલ્લાહ

ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿١٦٩﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ

પર આસાન હે. એ ઈન્સાનો! યકીનન તુમ્હારે પાસ યે પૈગમ્બર હક લે કર આએ હૈં તુમ્હારે

الرَّسُوْلُ بِالْحَقِّ مِنْ رَّبِّكُمْ فَاٰمِنُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ؕ

રબ કી તરફ સે, ફિર તુમ ઈમાન લે આઓ, (અગર ઈમાન લાઓગે) તો તુમ્હારે લિયે બેહતર હોગા.

وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

ઔર અગર કુફ્ર કરોગે તો યકીનન અલ્લાહ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો

وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١٧٠﴾ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ

ઝમીન મેં હૈં. ઔર અલ્લાહ ઈલ્મ વાલે, હિકમત વાલે હૈં. એ એહલે કિતાબ!

لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ وَلَا تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ

તુમ દીન મેં ગુલૂ મત કરો ઔર અલ્લાહ પર હક કે સિવા મત કહો. મસીહ ઈસા ઈબ્ને

اِلَّا الْحَقَّ ؕ اِنَّمَا الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُوْلُ اللّٰهِ

મરયમ (અલૈહિમસ્સલામ) તો સિર્ફ અલ્લાહ કે ભેજે હુવે પૈગમ્બર હૈં ઔર અલ્લાહ કા કલિમા હૈં, જિસ કો મરયમ

وَكَلِمَتُهٗ ۚ اَلْقٰهَاۤ اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوْحٌ مِّنْهُ ز فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ

(અલૈહસ્સલામ) તક પહોંચાયા થા ઔર અલ્લાહ કી તરફ સે રૂહ હૈં. તો ઈમાન લાઓ અલ્લાહ પર ઔર ઉસ

وَرُسُلِهٖ ۚ وَلَا تَقُوْلُوْا ثَلٰثَةٌ ؕ اِنْتَهُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ؕ اِنَّمَا

કે પૈગમ્બરોં પર. ઔર યૂં મત કહો કે (ઈલાહ) તીન હૈં. બાઝ આ જાઓ, અગર તુમ બાઝ આ જાઓગે તો

اللّٰهُ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ؕ سُبْحٰنَهٗۤ اَنْ يَّكُوْنَ لَهٗ وَلَدٌ م لَهٗ

તુમ્હારે લિયે બેહતર હોગા. અલ્લાહ તો સિર્ફ યકતા માબૂદ હે. અલ્લાહ ઈસ સે પાક હે કે ઉસ કે લિયે કોઈ ઔલાદ હો.

مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿١٧١﴾

ઉસ કી તો મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં. ઔર અલ્લાહ કાફી

لَنْ يَّسْتَنْكِفَ الْمَسِيْحُ اَنْ يَّكُوْنَ عَبْدًا لِّلّٰهِ

કારસાઝ હે. મસીહ ઈસા ઈબ્ને મરયમ (અલૈહિમસ્સલામ) કો આર નહીં હે ઈસ સે કે વો અલ્લાહ કે બન્દે હૈં

وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُوْنَ ؕ وَمَنْ يَّسْتَنْكِفْ

ઔર ન મુકર્રબ ફરિશ્તે ઈન્કાર કરતે હૈં. ઔર જો ભી અલ્લાહ કી ઈબાદત સે આર

عَنْ عِبَادَتِهٖ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ اِلَيْهِ جَمِيْعًا ﴿١٧٢﴾

કરેગા ઔર બડા બનના ચાહેગા તો અલ્લાહ ઉન તમામ કો અપને પાસ ઈકટ્ઠા કરેગા.

وقف لازم

ع ۲۳

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ

ફિર જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે, તો ઉન કો અલ્લાહ ઉન કે સવાબ

اُجُوْرَهُمْ وَ يَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۚ وَاَمَّا الَّذِيْنَ اسْتَنْكَفُوْا

પૂરે પૂરે દેગા ઔર ઉન કો અપને ફઝલ સે મઝીદ ભી દેગા. ઔર અલબત્તા જો આર કરેંગે

وَاسْتَكْبَرُوْا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ وَّلَا يَجِدُوْنَ

ઔર તકબ્બુર કરેંગે તો અલ્લાહ ઉન્હેં દર્દનાક અઝાબ દેગા. ઔર વો અપને લિયે અલ્લાહ કે

لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿١٧٣﴾ يٰۤاَيُّهَا

અલાવા કોઈ હિમાયતી ઔર મદદગાર નહીં પાએંગે. એ ઈન્સાનો!

النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَ اَنْزَلْنَآ

યકીનન તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે બુરહાન આ ગયા ઔર હમ ને તુમ્હારી

اِلَيْكُمْ نُوْرًا مُّبِيْنًا ﴿١٧٤﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوْا

તરફ રોશન નૂર ઉતારા. ફિર જો લોગ ઈમાન લાએ અલ્લાહ પર ઔર ઉસ કી રસ્સી કો મઝબૂત પકડા

بِهٖ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِيْ رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَ فَضْلٍ ۙ وَّيَهْدِيْهِمْ

તો જલ્દ હી ઉન કો અલ્લાહ અપની રહમત મેં ઔર ફઝલ મેં દાખિલ કરેગા. ઔર ઉન્હેં અપની તરફ સીધે

اِلَيْهِ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿١٧٥﴾ يَسْتَفْتُوْنَكَ ؕ قُلِ اللّٰهُ

રાસ્તે કી રહનુમાઈ કરેગા. યે આપ સે સવાલ કરતે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ તુમ્હેં કલાલા

يُفْتِيْكُمْ فِي الْكَلٰلَةِ ؕ اِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ لَيْسَ لَهٗ

કે બારે મેં હુકમ દેતે હૈં. અગર કોઈ શખ્સ ઐસા હો કે વો મર ગયા કે જિસ કી ઔલાદ ન હો ઇસ હાલ મેં

وَلَدٌ وَّلَهٗۤ اُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ وَهُوَ يَرِثُهَآ

કે ઉસ કી બેહેન હો, તો ઉસ કે લિયે ઉસ માલ કા આધા હિસ્સા હૈ જો મરને વાલે ને છોડા. ઔર વો ઉસ

اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهَا وَلَدٌ ؕ فَاِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا

બેહેન કા વારિસ હોગા અગર ઉસ બેહેન કી ઔલાદ ન હો. ફિર અગર વો દો બેહનેં હોં તો ઉન દો બેહનોં

الثُّلُثٰنِ مِمَّا تَرَكَ ؕ وَاِنْ كَانُوْۤا اِخْوَةً رِّجَالًا وَّنِسَآءً

કે લિયે દો સુલુસ મિલેગા ઉસ માલ મેં સે જો ભાઈ ને છોડા. ઔર અગર વો કઈ ભાઈ ઔર બેહનેં હોં

فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ ؕ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ

તો મર્દ કે લિયે દો ઔરતોં કે હિસ્સે કે બરાબર હૈ. અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે સાફ સાફ બયાન કર રહે હૈં

اَنْ تَضِلُّوْا ؕ وَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ۠ ﴿۱۷۶﴾

તાકે તુમ ગુમરાહ ન હો જાઓ. ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખૂબ જાનને વાલે હૈં.

اٰیَاتُهَا ۱۲۰ (۵) سُوْرَةُ الْمَآئِدَةِ مَدَنِیَّةٌ (۱۱۲) رُکُوْعَاتُهَا ۱۶

ઈસ મેં ૧૨૦ આયતેં હૈં સૂરએ માઈદા મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧૬ રૂકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

પઢતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْۤا اَوْفُوْا بِالْعُقُوْدِ ؕ۬ اُحِلَّتْ لَكُمْ

એ ઈમાન વાલો! અહદ વ કરાર પૂરે કરો. તુમ્હારે લિયે હલાલ કિયે ગએ ચરને વાલે

بَهِیْمَةُ الْاَنْعَامِ اِلَّا مَا یُتْلٰی عَلَیْكُمْ غَیْرَ مُحِلِّی

ચૌપાએ સિવાએ ઉન કે જો તુમ પર આઈન્દા તિલાવત કિયે જાએંગે ઈસ હાલ મેં કે તુમ શિકાર કો હલાલ

الصَّیْدِ وَ اَنْتُمْ حُرُمٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ یَحْكُمُ مَا یُرِیْدُ ﴿۱﴾

સમજને વાલે ન હો મુહરિમ હોને કી હાલત મેં. યકીનન અલ્લાહ ફૈસલા કરતા હૈ વહી જો વો

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا لَا تُحِلُّوْا شَعَآئِرَ اللّٰهِ

ચાહતા હૈ. એ ઈમાન વાલો! તુમ અલ્લાહ કે શઆઈર કો હલાલ મત કરો

وَ لَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَ لَا الْهَدْیَ وَ لَا الْقَلَآئِدَ

ઔર ન હુરમત વાલે મહીને કો ઔર ન હદી કે જાનવરોં કો ઔર ન પટ્ટે વાલે જાનવરોં કો

وَ لَاۤ اٰمِّیْنَ الْبَیْتَ الْحَرَامَ یَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنْ رَّبِّهِمْ

ઔર ન હુરમત વાલે ઘર કા ઈરાદા કરને વાલોં કો, જો અપને રબ કા ફઝલ તલબ કરતે હૈં ઔર ઉસ કી

وَ رِضْوَانًا ؕ وَ اِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوْا ؕ وَ لَا یَجْرِمَنَّكُمْ

ખુશનૂદી તલબ કરતે હૈં. ઔર જબ હલાલ હો જાઓ તબ તુમ શિકાર કરો. ઔર તુમ્હેં આમાદા ન

شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

કરે કિસી કૌમ કી દુશમની ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને તુમ્હેં મસ્જિદે હરામ સે રોકા થા ઈસ બાત

اَنْ تَعْتَدُوْا ۘ وَ تَعَاوَنُوْا عَلَی الْبِرِّ وَ التَّقْوٰی ۪ وَ لَا تَعَاوَنُوْا

પર કે ઝયાદતી કરો. બલ્કે તુમ એક દૂસરે સે નેકી ઔર તકવા પર તઆવુન કરો. ઔર તઆવુન

عَلَی الْاِثْمِ وَ الْعُدْوَانِ ۪ وَ اتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ شَدِیْدُ

મત કરો ગુનાહ પર ઔર ઝુલ્મ પર. ઔર અલ્લાહ સે ડરો. યકીનન અલ્લાહ સખ્ત સઝા દેને

الْعِقَابِ۝۲ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ
વાલે હૈં. તુમ પર હરામ કિયા ગયા મુર્દાર ઔર ખૂન ઔર ખિન્ઝીર કા ગોશ્ત ઔર વો જાનવર
الْخِنْزِيْرِ وَمَآ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ وَالْمُنْخَنِقَةُ
જિન પર ગયરુલ્લાહ કા નામ લિયા ગયા હો ઔર ગલા ઘોંટા હુવા ઔર ટકરા કર મરા હુવા ઔર
وَالْمَوْقُوْذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيْحَةُ وَمَآ اَكَلَ
ઉપર સે લુઢક કર મરા હુવા ઔર વો જાનવર જિસે કિસી જાનવર ને સીંગ માર કર મારા હો ઔર વો જાનવર
السَّبُعُ اِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ قف وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ
કે જિસે દરિન્દોં ને ખાયા હો મગર વો જિન કો તુમ ઝબહ કર લો. ઔર હરામ કિયા ગયા વો જો ઝબહ કિયા ગયા હો
وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوْا بِالْاَزْلَامِ ط ذٰلِكُمْ فِسْقٌ ط اَلْيَوْمَ يَئِسَ
બુતોં પર ઓર યે ભી હરામ કિયા ગયા કે તુમ તીરોં કે ઝરિયે તકસીમ કરો. યે નાફરમાની વાલી ચીઝ હૈ.
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ دِيْنِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ ط
આજ કાફિર લોગ તુમ્હારે દીન સે માયૂસ હો ગએ, તો તુમ ઉન સે મત ડરો ઔર મુજ સે ડરો.
اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ
આજ મૈં ને તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે દીન કો મુકમ્મલ કિયા ઔર મૈં ને તુમ પર અપની નેઅમત કો ઈત્માામ તક
نِعْمَتِيْ وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِيْنًا ط فَمَنِ اضْطُرَّ
પહોંચાયા ઔર મૈં ને તુમ્હારે લિયે ઈસ્લામ કો બતૌરે દીન કે પસન્દ કિયા. ફિર જો શખ્સ મજબૂર હો જાએ
فِيْ مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِّاِثْمٍ لا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ
ભૂખ કી વજહ સે ઈસ હાલ મેં કે વો ગુનાહ કી તરફ માઈલ હોને વાલા ન હો તો યકીનન અલ્લાહ બખ્શને વાલે,
رَّحِيْمٌ۝۳ يَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَآ اُحِلَّ لَهُمْ ط قُلْ اُحِلَّ لَكُمُ
નિહાયત રહમ વાલે હૈં. વો આપ સે સવાલ કરતે હૈં કે ક્યા ચીઝ ઉન કે લિયે હલાલ કી ગઈ. આપ ફરમા દીજિયે કે
الطَّيِّبٰتُ لا وَمَا عَلَّمْتُمْ مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِيْنَ تُعَلِّمُوْنَهُنَّ
તુમ્હારે લિયે પાકીઝા ચીઝેં હલાલ કરાર દી ગઈ હૈં, ઔર શિકારી જાનવર જિન કો તુમ તાલીમ દો છોડતે હુવે,
مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ ز فَكُلُوْا مِمَّآ اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا
ઉન કો તાલીમ દેતે હો ઉસ મેં સે જો અલ્લાહ ને તુમ્હેં ઈલ્મ દિયા, તો ખાઓ ઉસ મેં સે જો વો તુમ્હારે લિયે રોકે રહેં
اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ ص وَاتَّقُوا اللّٰهَ ط اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ۝۴
ઔર તુમ અલ્લાહ કા નામ ઉસ પર લે લો. ઔર અલ્લાહ સે ડરો.યકીનન અલ્લાહ જલ્દ હિસાબ લેને વાલે હૈં.

اَلْيَوْمَ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ ؕ وَطَعَامُ الَّذِيْنَ اُوْتُوا
આજ તુમ્હારે લિયે હલાલ કી ગઈ પાકીઝા ચીઝેં. ઔર એહલે કિતાબ કા ઝબીહા તુમ્હારે
الْكِتٰبَ حِلٌّ لَّكُمْ ۪ وَ طَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ ۫ وَالْمُحْصَنٰتُ
લિયે હલાલ કિયા ગયા. ઔર તુમ્હારા ખાના ઉન કે લિયે હલાલ હૈ. ઔર હલાલ કી ગઈ મોમિન
مِنَ الْمُؤْمِنٰتِ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا
ઔરતોં મેં સે પાકદામન ઔરતેં ઔર ઉન કી પાકદામન ઔરતેં જિન કો તુમ સે પેહલે
الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ مُحْصِنِيْنَ
કિતાબ દી ગઈ જબ કે તુમ ઉન કો ઉન કે મહર દો ઈસ હાલ મેં કે તુમ પાકદામની ઈખ્તિયાર કરને વાલે હો,
غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ وَلَا مُتَّخِذِيْٓ اَخْدَانٍ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ
ઝિના કરને વાલે ન હો ઔર ન ચુપકે ચુપકે દોસ્ત બનાને વાલે હો. ઔર જો ઈમાન કે સાથ
بِالْاِيْمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهٗ ۫ وَهُوَ فِی الْاٰخِرَةِ
કુફ્ર કરેગા તો યકીનન ઉસ કા અમલ હબ્ત હો ગયા. ઔર વો આખિરત મેં
مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝٥ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا قُمْتُمْ
ખસારા ઉઠાને વાલોં મેં સે હોગા. એ ઈમાન વાલો! જબ તુમ નમાઝ કે લિયે
اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوْا وُجُوْهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ
ખડે હો તો અપને ચેહરે ઔર કોહનિયોં તક અપને હાથ ધો લો
وَامْسَحُوْا بِرُءُوْسِكُمْ وَ اَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ ؕ
ઔર તુમ અપને સરોં પર મસહ કર લો ઔર અપને પૈર ટખ્ને તક ધો લો.
وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوْا ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ
ઔર અગર તુમ જનાબત કી હાલત મેં હો તો અચ્છી તરહ પાક હો જાઓ. ઔર અગર બીમાર હો યા
عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ
સફર પર હો યા તુમ મેં સે કોઈ કઝાએ હાજત સે આયા હો યા તુમ ને ઔરતોં સે
النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا
મુકારબત કી હો, ફિર પાની ન પાઓ તો પાક મિટ્ટી કા કસ્દ કરો,
فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَ اَيْدِيْكُمْ مِّنْهُ ؕ مَا يُرِيْدُ اللّٰهُ
ફિર ઉસ સે અપને હાથોં ઔર અપને ચેહરોં પર મસહ કર લો. અલ્લાહ યે ઈરાદા નહીં કરતા

ع ١ ٥

لِيَجۡعَلَ عَلَيۡكُمۡ مِّنۡ حَرَجٍ وَّلٰكِنۡ يُّرِيۡدُ لِيُطَهِّرَكُمۡ
કે તુમ પર તંગી કરે, લેકિન વો ચાહતા હે કે તુમ્હેં અચ્છી તરહ પાક કરે ઔર તાકે

وَلِيُتِمَّ نِعۡمَتَهٗ عَلَيۡكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُوۡنَ۝٦ وَاذۡكُرُوۡا
તુમ પર અપની નેઅમત કો ઈત્મામ તક પહોંચાએ તાકે તુમ શુક્ર અદા કરો. ઔર તુમ યાદ કરો અલ્લાહ

نِعۡمَةَ اللّٰهِ عَلَيۡكُمۡ وَمِيۡثَاقَهُ الَّذِىۡ وَاثَقَكُمۡ بِهٖۤ ۙ
કી નેઅમત કો જો તુમ પર હે ઔર ઉસ કે ઉસ અહદ કો જિસ કા ઉસ ને તુમ સે અહદ લિયા હે,

اِذۡ قُلۡتُمۡ سَمِعۡنَا وَاَطَعۡنَا ۡ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
જબ કે તુમ ને કહા કે سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَا. ઔર તુમ અલ્લાહ સે ડરો. યકીનન અલ્લાહ

عَلِيۡمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوۡرِ۝٧ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا
દિલોં કે હાલ કો ખૂબ જાનને વાલે હૈં. એ ઈમાન વાલો! તુમ અલ્લાહ કે લિયે

كُوۡنُوۡا قَوّٰمِيۡنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالۡقِسۡطِ ۡ وَلَا يَجۡرِمَنَّكُمۡ
ખડે હોને વાલે બન જાઓ, ઈન્સાફ કી ગવાહી દેને વાલે બન જાઓ. ઔર તુમ્હેં મુજરિમ ન બનાએ

شَنَاٰنُ قَوۡمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعۡدِلُوۡا ؕ اِعۡدِلُوۡا ۛ هُوَ اَقۡرَبُ
કિસી કૌમ કી દુશમની ઈસ બાત પર કે તુમ ઈન્સાફ ન કરો. બલ્કે તુમ ઈન્સાફ કરો. યે તકવા કે

لِلتَّقۡوٰى ۡ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيۡرٌۢ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ۝٨
ઝયાદા કરીબ હે. ઔર તુમ અલ્લાહ સે ડરો. યકીનન અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ સે બાખબર હે.

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ لَهُمۡ
અલ્લાહ ને વાદા કિયા હે ઉન લોગોં સે જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે કે ઉન કે લિયે

مَّغۡفِرَةٌ وَّ اَجۡرٌ عَظِيۡمٌ۝٩ وَالَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا وَكَذَّبُوۡا
મગફિરત હે ઔર ભારી અજર હે. ઔર જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા ઔર હમારી

بِاٰيٰتِنَاۤ اُولٰٓئِكَ اَصۡحٰبُ الۡجَحِيۡمِ۝١٠ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ
આયતોં કો જુઠલાયા વહી લોગ દોઝખી હૈં. એ ઈમાન વાલો!

اٰمَنُوا اذۡكُرُوۡا نِعۡمَتَ اللّٰهِ عَلَيۡكُمۡ اِذۡ هَمَّ قَوۡمٌ
તુમ યાદ કરો અલ્લાહ કી ઉસ નેઅમત કો જા તુમ પર હે જબ કે એક કૌમ ને ઈરાદા કિયા

اَنۡ يَّبۡسُطُوۡۤا اِلَيۡكُمۡ اَيۡدِيَهُمۡ فَكَفَّ اَيۡدِيَهُمۡ عَنۡكُمۡ ۚ
કે વો તુમ્હારી તરફ અપને હાથ ફૈલાએ, ફિર અલ્લાહ ને ઉન કે હાથ તુમ સે રોક દિયે.

وَ اتَّقُوا اللّٰهَ ؕ وَ عَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۱﴾
ઔર તુમ અલ્લાહ સે ડરો. ઔર અલ્લાહ હી પર ઈમાન વાલોં કો તવક્કુલ કરના ચાહિયે.

وَ لَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۚ وَ بَعَثْنَا
ઔર યકીનન અલ્લાહ ને બની ઈસ્રાઈલ સે પુખ્તા અહદ લિયા. ઔર હમ ને

مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيْبًا ؕ وَ قَالَ اللّٰهُ اِنِّيْ مَعَكُمْ ؕ
ઉન મેં સે બારા નકીબ ભેજે. ઔર અલ્લાહ ને ફરમાયા કે મૈં તુમ્હારે સાથ હૂં.

لَئِنْ اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَ اٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَ اٰمَنْتُمْ
અગર નમાઝ કાઈમ કરોગે ઔર ઝકાત દોગે ઔર મેરે પૈગમ્બરોં પર

بِرُسُلِيْ وَ عَزَّرْتُمُوْهُمْ وَ اَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا
ઈમાન લાઓગે ઔર ઉન કી મદદ કરોગે ઔર તુમ અલ્લાહ કો અચ્છા કર્ઝ દોગે

لَّاُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَ لَاُدْخِلَنَّكُمْ جَنّٰتٍ
તો મૈં ઝરૂર તુમ સે તુમ્હારી બુરાઈયાં દૂર કર દૂંગા ઔર મૈં તુમ્હેં ઝરૂર દાખિલ કરૂંગા ઐસી જન્નતોં મેં

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ
જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી. ફિર ઉસ કે બાદ જો તુમ મેં સે કુફ્ર

مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴿۱۲﴾ فَبِمَا نَقْضِهِمْ
કરેગા તો યકીનન વો સીધે રાસ્તે સે ભટક ગયા. ફિર ઉન કે અપના અહદ

مِّيْثَاقَهُمْ لَعَنّٰهُمْ وَ جَعَلْنَا قُلُوْبَهُمْ قٰسِيَةً ۚ
તોડને કી વજહ સે હમ ને ઉન પર લાનત કી ઔર હમ ને ઉન કે દિલ સખ્ત બના દિયે.

يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ ۙ وَ نَسُوْا حَظًّا
વો કલિમાત કો બદલતે થે અપને મઆની સે ઔર ઉસ સે ફાઈદા ઉઠાના ભૂલ ગએ જો ઉન કો

مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ ۚ وَ لَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلٰى خَآئِنَةٍ مِّنْهُمْ
નસીહત કી ગઈ થી. ઔર આપ બરાબર મુત્તલિઅ હોતે રહોગે ઉન કી તરફ સે ખયાનત પર મગર ઉન

اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَ اصْفَحْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
મેં સે થોડે લોગ, ઈસ લિયે આપ ઉન કો માફ કીજિયે ઔર દરગુઝર કીજિયે. યકીનન અલ્લાહ

يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۱۳﴾ وَ مِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّا نَصٰرٰٓى
નેકી કરને વાલોં સે મહબ્બત ફરમાતે હૈં. ઔર ઉન લોગોં મેં સે જિન્હોં ને કહા કે હમ નસારા હૈં

اَخَذْنَا مِيْثَاقَهُمْ فَنَسُوْا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ ۚ فَاَغْرَيْنَا
હમ ને ઉન સે પુખ્તા અહદ લિયા, ફિર ઉસ સે ફાઈદા ઉઠાના ભૂલ ગએ જો ઉન કો નસીહત કી ગઈ થી.
بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ؕ وَسَوْفَ
ફિર હમ ને ઉન કે દરમિયાન કયામત કે દિન તક અદાવત ઔર બુગ્ઝ ડાલ દિયા. ઔર અનકરીબ
يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ بِمَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿١٤﴾ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ
અલ્લાહ ઉન કો ખબર દેગા ઉન આમાલ કી જો વો કરતે થે. એ એહલે કિતાબ! યકીનન તુમ્હારે પાસ
قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيْرًا مِّمَّا كُنْتُمْ
હમારે પૈગમ્બર આએ જો તુમ્હારે સામને બયાન કરતે હૈં ઉસ મેં સે બહોત સી ચીઝેં જો તુમ કિતાબ મેં સે
تُخْفُوْنَ مِنَ الْكِتٰبِ وَ يَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ؕ قَدْ جَآءَكُمْ
છુપાતે થે ઔર બહોત સી ચીઝોં સે દરગુઝર કરતે હૈં. યકીનન તુમ્હારે પાસ અલ્લાહ કી તરફ સે રોશની
مِّنَ اللّٰهِ نُوْرٌ وَّ كِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٥﴾ يَّهْدِيْ بِهِ اللّٰهُ
ઔર સાફ સાફ બયાન કરને વાલી કિતાબ આ પહોંચી. અલ્લાહ ઉસ કે ઝરિયે હિદાયત દેતે હૈં ઉસ કો જો
مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهٗ سُبُلَ السَّلٰمِ وَيُخْرِجُهُمْ
અલ્લાહ કી ખુશનૂદી કા ઈત્તિબા કરે, (યાની) સલામતી કે રાસ્તોં પર ચલે, ઔર અલ્લાહ ઉન્હેં
مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِهٖ وَيَهْدِيْهِمْ
નિકાલતે હૈં તારીકિયોં સે નૂર કી તરફ અપને હુકમ સે ઔર અલ્લાહ ઉન્હેં સીધે રાસ્તે કી
اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْۤا
રહનુમાઈ કરતે હૈં. યકીનન કાફિર હૈં વો લોગ જિન્હોં ને કહા કે
اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ؕ قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ
યકીનન અલ્લાહ મસીહ ઈબ્ને મરયમ (અલૈહિસ્સલામ) હી હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે ફિર કૌન માલિક હોગા
مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُّهْلِكَ الْمَسِيْحَ ابْنَ
અલ્લાહ કી તરફ સે કિસી ભી ચીઝ કા અગર અલ્લાહ ઈરાદા કરેં કે વો મસીહ ઈબ્ને મરયમ (અલૈહિસ્સલામ)
مَرْيَمَ وَاُمَّهٗ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا ؕ وَلِلّٰهِ
કો ઔર ઉન કી માં કો ઔર ઉન તમામ કો જો ઝમીન મેં હૈં સબ કો હલાક કર દે. ઔર અલ્લાહ કે લિયે
مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ؕ يَخْلُقُ
આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત હૈ ઔર ઉન ચીઝોં કી જો ઉન કે દરમિયાન મેં હૈં. અલ્લાહ પૈદા

مَا يَشَآءُ ؕ وَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۷﴾ وَقَالَتِ

કરતા હૈ જિસ કો ચાહતા હૈ. ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત વાલે હૈં. ઔર

الْيَهُوْدُ وَالنَّصٰرٰى نَحْنُ اَبْنٰٓؤُا اللّٰهِ وَاَحِبَّآؤُهٗ ؕ قُلْ

યહૂદ વ નસારા ને કહા કે હમ અલ્લાહ કે બેટે ઔર ઉસ કે મહબૂબ હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કે ફિર અલ્લાહ

فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوْبِكُمْ ؕ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ

તુમ્હારે ગુનાહોં કી વજહ સે તુમ્હેં ક્યૂં અઝાબ દેગા? બલ્કે તુમ અલ્લાહ કી મખ્લૂક મેં સે એક ઈન્સાન

خَلَقَ ؕ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَ يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ

હો. અલ્લાહ મગફિરત કરતે હૈં જિસ કે લિયે ચાહતે હૈં ઔર અઝાબ દેતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં. ઔર

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ز وَاِلَيْهِ

અલ્લાહ કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત હૈ ઔર ઉન ચીઝોં કી જો ઉન કે દરમિયાન મેં હૈં. ઔર

الْمَصِيْرُ ﴿۱۸﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا

ઉસી કી તરફ લૌટના હૈ. એ એહલે કિતાબ! યકીનન તુમ્હારે પાસ હમારે પૈગમ્બર પૈગમ્બરોં કે ફતરત કે ઝમાને મેં

يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰى فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُوْلُوْا

આએ જો તુમ્હારે સામને (દીન કી બાતેં) બયાન કરતે હૈં, ઈસ લિયે કે કહીં તુમ યૂં ન કહો કે હમારે પાસ તો

مَا جَآءَنَا مِنْ بَشِيْرٍ وَّلَا نَذِيْرٍ ز فَقَدْ جَآءَكُمْ بَشِيْرٌ

કોઈ બશારત દેને વાલા ઔર ડરાને વાલા નહીં આયા. તો અબ યકીનન તુમ્હારે પાસ બશારત દેને વાલા ઔર ડરાને

وَّنَذِيْرٌ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۹﴾ وَاِذْ قَالَ

વાલા આ ચુકા. ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત વાલે હૈં. ઔર જબ કે મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને અપની કૌમ

مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ

સે ફરમાયા કે એ મેરી કૌમ! તુમ યાદ કરો અલ્લાહ કી ઉસ નેઅમત કો જો તુમ પર હૈ

اِذْ جَعَلَ فِيْكُمْ اَنْۢبِيَآءَ وَ جَعَلَكُمْ مُّلُوْكًا ۖۗ وَّاٰتٰىكُمْ

જબ કે ઉસ ને તુમ મેં અમ્બિયા બનાએ ઔર તુમ્હેં બાદશાહ બનાયા. ઔર તુમ્હેં

مَّا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۲۰﴾ يٰقَوْمِ ادْخُلُوا

વો નેઅમતેં દીં જો જહાન વાલોં મે સે કિસી કો નહીં દીં. એ મેરી કૌમ! તુમ મુકદ્દસ સરઝમીન

الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِىْ كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا

મેં દાખિલ હો જાઓ જો અલ્લાહ ને તુમ્હારે લિયે લિખ દી હૈ ઔર તુમ

تَرْتَدُّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ۝۲۱ قَالُوْا

અપની એડિયોં કે બલ મત પલ્ટો, વરના તુમ નુકસાન ઉઠાને વાલે બન જાઓગે. વો કેહને લગે

يٰمُوْسٰٓى اِنَّ فِيْهَا قَوْمًا جَبَّارِيْنَ ۖ وَاِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَا

એ મૂસા! ઈસ મેં તો બડી ઝોરાવર કૌમ હૈ. ઔર હમ ઈસ મેં હરગિઝ દાખિલ નહીં હોંગે

حَتّٰى يَخْرُجُوْا مِنْهَا ۚ فَاِنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا فَاِنَّا

જબ તક કે વો વહાં સે ન નિકલેં. ફિર અગર વો વહાં સે નિકલ જાએં તબ હમ

دٰخِلُوْنَ۝۲۲ قَالَ رَجُلٰنِ مِنَ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْعَمَ

દાખિલ હોંગે. દો આદમિયોં ને કહા ઉન લોગોં મેં સે જો ડરતે થે, જિન પર અલ્લાહ ને ઈન્આમ

اللّٰهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوْا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۚ فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ

ફરમાયા થા કે તુમ ઉન પર દરવાઝે સે દાખિલ હો જાઓ. ફિર જબ તુમ ઉસ મેં દાખિલ હો

فَاِنَّكُمْ غٰلِبُوْنَ ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ

જાઓગે તુમ હી ગાલિબ રહોગે. ઔર અલ્લાહ હી પર તુમ્હેં તવક્કુલ કરના ચાહિયે અગર તુમ

مُّؤْمِنِيْنَ۝۲۳ قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَآ اَبَدًا

મોમિન હો. તો વો કેહને લગે એ મૂસા! હમ ઈસ મેં હરગિઝ દાખિલ નહીં હોંગે કભી ભી

مَّا دَامُوْا فِيْهَا فَاذْهَبْ اَنْتَ وَ رَبُّكَ فَقَاتِلَآ

જબ તક વો ઈસ મેં હૈં, ઈસ લિયે તુમ ઔર તુમ્હારા રબ જાઓ ઔર તુમ દોનોં લડો, હમ તો

اِنَّا هٰهُنَا قٰعِدُوْنَ۝۲۴ قَالَ رَبِّ اِنِّيْ لَآ اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِيْ

યહાં બૈઠે હૈં. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા એ મેરે રબ! મૈં સિર્ફ અપને આપ પર ઔર અપને ભાઈ હી પર ઈખ્તિયાર

وَاَخِيْ فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ۝۲۵

રખતા હૂં, ઈસ લિયે આપ હમારે દરમિયાન ઔર નાફરમાન કૌમ કે દરમિયાન જુદાઈ કર દીજિયે.

قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِيْنَ سَنَةً ۚ

અલ્લાહ ને ફરમાયા કે યકીનન યે ઝમીન ઉન પર હરામ કર દી ગઈ ચાલીસ સાલ તક કે લિયે

يَتِيْهُوْنَ فِى الْاَرْضِ ۭ فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ

કે વો ઈસ ઝમીન મેં મારે મારે ફિરતે રહેંગે. ઈસ લિયે આપ નાફરમાન કૌમ પર અફસોસ ન કીજિયે

الْفٰسِقِيْنَ۝۲۶ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ ابْنَيْ اٰدَمَ بِالْحَقِّ

ઔર આપ ઉન કે સામને તિલાવત કીજિયે આદમ (અલૈહિસ્સલામ) કે દો બેટોં કા કિસ્સા હક કે મુતાબિક.

ع

اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ اَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ

જબ કે દોનોં ને કુર્બાની પેશ કી તો ઉન મેં સે એક કી તરફ સે કબૂલ કી ગઈ ઔર દૂસરે કી તરફ સે

مِنَ الْاٰخَرِؕ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَؕ قَالَ اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ

કબૂલ નહીં કી ગઈ. દૂસરે ને કહા કે મૈં તુજે ઝરૂર કત્લ કર દૂંગા. પેહલે ને કહા કે અલ્લાહ તો

اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ۝٢٧ لَئِنْۢ بَسَطْتَّ اِلَيَّ يَدَكَ

સિર્ફ મુત્તકિયોં કી તરફ સે કબૂલ કરતે હૈં. અગર તૂ મેરી તરફ અપના હાથ બળ્હાએગા

لِتَقْتُلَنِيْ مَاۤ اَنَا بِبَاسِطٍ يَّدِيَ اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَ ۚ

તાકે તૂ મુજે કત્લ કરે તબ ભી મૈં અપના હાથ તેરી તરફ બળ્હાને વાલા નહીં હૂં તાકે મૈં તુજે કત્લ કરૂં.

اِنِّيْۤ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٢٨ اِنِّيْۤ اُرِيْدُ

ઈસ લિયે કે મૈં અલ્લાહ રબ્બુલ આલમીન સે ડરતા હૂં. મૈં તો યે ચાહતા હૂં

اَنْ تَبُوْٓاَ بِاِثْمِيْ وَاِثْمِكَ فَتَكُوْنَ مِنْ اَصْحٰبِ

કે તૂ મેરે ઔર અપને ગુનાહ લે કર લૌટે, ફિર તૂ દોઝખિયોં મેં સે બન જાએ.

النَّارِۚ وَ ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِيْنَ ۝٢٩ۚ فَطَوَّعَتْ لَهٗ

ઔર યહી ઝાલિમોં કી સઝા હૈ. ફિર ઉસ કે સામને ઉસ કે નફસ ને અચ્છા બના કર પેશ કિયા

نَفْسُهٗ قَتْلَ اَخِيْهِ فَقَتَلَهٗ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝٣٠

અપને ભાઈ કા કત્લ, ચુનાંચે ઉસ ને ઉસ કો કત્લ કર દિયા, ફિર વો નુકસાન ઉઠાને વાલોં મેં સે

فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَّبْحَثُ فِي الْاَرْضِ لِيُرِيَهٗ كَيْفَ

બન ગયા. ફિર અલ્લાહ ને એક કવ્વા ભેજા જો ઝમીન મેં કુરેદ રહા થા તાકે ઉસ કો દિખાએ કે વો

يُوَارِيْ سَوْءَةَ اَخِيْهِؕ قَالَ يٰوَيْلَتٰۤى اَعَجَزْتُ

અપને ભાઈ કી લાશ કૈસે દફન કરે. કાબીલ કેહને લગા હાય અફસોસ! કયા મૈં આજિઝ રહા

اَنْ اَكُوْنَ مِثْلَ هٰذَا الْغُرَابِ فَاُوَارِيَ سَوْءَةَ

ઈસ સે કે મૈં ઈસ કવ્વે કી તરહ હોતા કે અપને ભાઈ કી લાશ કો

اَخِيْۚ فَاَصْبَحَ مِنَ النّٰدِمِيْنَ ۝٣١ۚۛ مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ ۛۚ

દફન કરતા. ફિર વો નદામત કરને વાલોં મેં સે બન ગયા. ઈસી વજહ સે

كَتَبْنَا عَلٰى بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ اَنَّهٗ مَنْ قَتَلَ نَفْسًاۢ

હમ ને બની ઈસ્રાઈલ પર લિખ દિયા કે જો ભી કિસી એક નફસ કો કિસી નફસ કે બગૈર

بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِي الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا قَتَلَ
કત્લ કરે યા ઝમીન મેં ફસાદ ફૈલાએ તો ગોયા કે ઉસ ને તમામ ઈન્સાનોં

النَّاسَ جَمِيْعًا ؕ وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَآ اَحْيَا
કો કત્લ કિયા. ઔર જો ઉસ કો ઝિન્દા રેહને દે તો ગોયા કે ઉસ ને તમામ ઈન્સાનોં કો ઝિન્દા

النَّاسَ جَمِيْعًا ؕ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنٰتِ ز
રેહને દિયા. યકીનન ઉન કે પાસ હમારે ભેજે હુવે પૈગમ્બર રોશન મોઅજિઝાત લે કર આએ.

ثُمَّ اِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ فِي الْاَرْضِ
ફિર ઉન મેં સે બહોત સે ઉસ કે બાદ ભી ઝમીન મેં હદ સે આગે

لَمُسْرِفُوْنَ ۝٣٢ اِنَّمَا جَزٰٓؤُا الَّذِيْنَ يُحَارِبُوْنَ اللّٰهَ
તજાવુઝ કરતે હૈં. ઉન લોગોં કી સઝા જો અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ સે

وَرَسُوْلَهٗ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًا اَنْ يُّقَتَّلُوْٓا
જંગ કરતે હૈં ઔર ઝમીન મેં ફસાદ ફૈલાને કી કોશિશ કરતે હૈં યે હૈ કે ઉન્હેં કત્લ કિયા જાએ

اَوْ يُصَلَّبُوْٓا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْدِيْهِمْ وَ اَرْجُلُهُمْ
યા ઉન્હેં સૂલી દી જાએ યા ઉન કે હાથ ઔર પૈર જાનિબે મુખાલિફ સે કાટ

مِّنْ خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِ ؕ ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ
દિએ જાએં યા ઉન્હેં ઉસ જગા સે જિલાવતન કર દિયા જાએ. યે ઉન કે લિયે દુન્યા મેં

فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝٣٣
રુસ્વાઈ હૈ ઔર ઉન કે લિયે આખિરત મેં ભારી અઝાબ હૈ.

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهِمْ ج
મગર જિન્હોં ને તૌબા કી ઈસ સે પેહલે કે તુમ ઉન કે ઉપર કાદિર હો જાઓ.

فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٣٤ يٰٓاَيُّهَا
તો જાન લો કે અલ્લાહ બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં. એ

الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُوْٓا اِلَيْهِ الْوَسِيْلَةَ
ઈમાન વાલો! અલ્લાહ સે ડરો ઔર ઉસ કી તરફ વસીલા તલબ કરો

وَجَاهِدُوْا فِيْ سَبِيْلِهٖ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝٣٥ اِنَّ
ઔર અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં જિહાદ કરો તાકે ફલાહ પાઓ. યકીનન વો લોગ જો કાફિર હૈં

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا
અગર ઉન કી મિલ્ક હો જાએં વો તમામ ચીઝેં જો ઝમીન મેં હૈં સારી કી સારી ઔર ઉસી જૈસી ઉસ

وَّ مِثْلَهٗ مَعَهٗ لِيَفْتَدُوْا بِهٖ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
કે સાથ ઔર ભી હો જાએં તાકે વો ઉસ કો ફિદયે મેં દે દેં કયામત કે દિન કે અઝાબ સે (બચને કે લિયે)

مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٣٦﴾ يُرِيْدُوْنَ
તો ઉન કી તરફ સે કબૂલ નહીં કી જાએંગી. ઔર ઉન કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હોગા. વો ચાહેંગે

اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخٰرِجِيْنَ مِنْهَا ز
કે વો દોઝખ સે નિકલેં, હાલાંકે વો ઉસ સે નિકલને વાલે નહીં હૈં. ઔર ઉન કે

وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ
લિયે દાઈમી અઝાબ હોગા. ઔર ચોરી કરને વાલા મર્દ ઔર ચોરી કરને વાલી ઔરત તો તુમ

فَاقْطَعُوْٓا اَيْدِيَهُمَا جَزَآءًۢ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا
ઉન દોનોં કે હાથ કાટ દો ઉસ કી સઝા કે તૌર પર જો હરકત ઉન દોનોં ને કી અલ્લાહ કી તરફ સે

مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْۢ بَعْدِ
ઈબ્રત કે તૌર પર. ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. ફિર અપને ઝુલ્મ કે બાદ જો

ظُلْمِهٖ وَ اَصْلَحَ فَاِنَّ اللّٰهَ يَتُوْبُ عَلَيْهِ ؕ
તૌબા કરે ઔર ઈસ્લાહ કર લે તો યકીનન અલ્લાહ ઉસ કી તૌબા કબૂલ કરેંગે. યકીનન અલ્લાહ

اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٩﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ
બહોત ઝયાદા મગફિરત કરને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં. કયા આપ જાનતે નહીં કે અલ્લાહ કે લિયે

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ وَيَغْفِرُ
આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત હૈ. વો અઝાબ દેતા હૈ જિસે ચાહે ઔર જિસ કી ચાહે

لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٠﴾ يٰۤاَيُّهَا
મગફિરત કરે. ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત વાલે હૈં. એ

الرَّسُوْلُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِى الْكُفْرِ
રસૂલ! આપ કો ગમગીન ન કરેં વો લોગ જો કુફ્ર મેં તેઝી કર રહે હૈં

مِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ
ઉન લોગોં મેં સે જો અપને મુંહ સે اٰمَنَّا કેહતે હૈં હાલાંકે ઉન કે દિલ

قُلُوْبُهُمْ ۛۚ وَمِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا ۛۚ سَمّٰعُوْنَ

ઈમાન નહીં લાએ. ઔર યહૂદિયોં મેં સે ભી કુછ લોગ જૂઠ કી તરફ ઝયાદા

لِلْكَذِبِ سَمّٰعُوْنَ لِقَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ۙ لَمْ يَاْتُوْكَ ؕ

કાન લગાને વાલે હૈં, દૂસરી કૌમ કે લિયે ગૌર સે સુનતે હૈં જો આપ કે પાસ નહીં આએ.

يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ مِنْۢ بَعْدِ مَوَاضِعِهٖ ۚ يَقُوْلُوْنَ

જો કલિમાત કો ઉસ કે મઆની મુતઅય્યન હો જાને કે બાદ બદલતે હૈં. વો કેહતે હૈં કે

اِنْ اُوْتِيْتُمْ هٰذَا فَخُذُوْهُ وَاِنْ لَّمْ تُؤْتَوْهُ

અગર યે (ફતવા) તુમ્હેં દિયા જાએ તો ઉસ કો લે લો ઔર અગર તુમ્હેં યે (ફતવા) ન દિયા જાએ,

فَاحْذَرُوْا ؕ وَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ فِتْنَتَهٗ فَلَنْ تَمْلِكَ

તો તુમ બચ કર રેહના. ઔર જિસ કે ગુમરાહ હોને કા અલ્લાહ ઈરાદા કરે તો આપ અલ્લાહ કે મુકાબલે

لَهٗ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَمْ يُرِدِ

મેં ઉસ કે લિયે કિસી ભી ચીઝ કે હરગિઝ માલિક નહીં હો. યહી લોગ હૈં કે અલ્લાહ ને ઈરાદા હી

اللّٰهُ اَنْ يُّطَهِّرَ قُلُوْبَهُمْ ؕ لَهُمْ فِى الدُّنْيَا خِزْىٌ ۖۚ

નહીં કિયા કે ઉન કે દિલોં કો પાક કરે. ઉન કે લિયે દુન્યા મેં રુસ્વાઈ હૈ.

وَّلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٤١﴾ سَمّٰعُوْنَ

ઔર ઉન કે લિયે આખિરત મેં ભારી અઝાબ હૈ. વો જૂઠ કી તરફ ઝયાદા કાન લગાને વાલે હૈં,

لِلْكَذِبِ اَكّٰلُوْنَ لِلسُّحْتِ ؕ فَاِنْ جَآءُوْكَ فَاحْكُمْ

વો હરામ બહોત ઝયાદા ખાને વાલે હૈં. ફિર અગર વો આપ કે પાસ આએં તો આપ ઉન કે દરમિયાન

بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ ۚ وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ

ફૈસલા કીજિયે યા ઉન કી તરફ સે ઐરાઝ કીજિયે. ઔર અગર આપ ઉન સે ઐરાઝ કરેંગે

فَلَنْ يَّضُرُّوْكَ شَيْئًا ؕ وَاِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ

તો આપ કો ઝરા ભી ઝરર હરગિઝ નહીં પહોંચા સકેંગે. ઔર અગર આપ ફૈસલા કરેં તો ઉન કે દરમિયાન ઈન્સાફ

بِالْقِسْطِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ

કે સાથ ફૈસલા કીજિયે. યકીનન અલ્લાહ ઈન્સાફ કરને વાલોં સે મહબ્બત કરતે હૈં. ઔર વો આપ કો

يُحَكِّمُوْنَكَ وَ عِنْدَهُمُ التَّوْرٰىةُ فِيْهَا حُكْمُ اللّٰهِ

કૈસે હકમ બનાએંગે હાલાંકે ઉન કે પાસ તૌરાત હૈ જિસ મેં અલ્લાહ કા હુકમ હૈ,

مع ٣ عند المتقدمين ١٢ الوقف على الاول اجوز ١٢

ع ٦ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ؕ وَمَآ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٣﴾
ફિર વો ઈસ કે બાદ ઐરાઝ કરતે હૈં. ઔર યે ઈમાન વાલે નહીં હૈં.

اِنَّآ اَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ فِيْهَا هُدًى وَّ نُوْرٌ ۚ يَحْكُمُ
યકીનન હમ ને તૌરાત ઉતારી જિસ મેં હિદાયત ઔર નૂર હે. જિસ કે મુતાબિક ફૈસલા

بِهَا النَّبِيُّوْنَ الَّذِيْنَ اَسْلَمُوْا لِلَّذِيْنَ هَادُوْا
કરતે રહે વો અમ્બિયા જો મુતીઅ થે ઉન લોગોં કે લિયે જો યહૂદી થે ઔર

وَالرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوْا
ફૈસલા કરતે રહે અલ્લાહ વાલે ઔર ઉલમા, ઈસ વજહ સે કે વો અલ્લાહ કી કિતાબ કે મુહાફિઝ

مِنْ كِتٰبِ اللّٰهِ وَ كَانُوْا عَلَيْهِ شُهَدَآءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا
બનાએ ગએ થે ઔર વો ઉસ પર ગવાહ થે. ઈસ લિયે તુમ ઈન્સાનોં સે

النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ
મત ડરો ઔર મુજ સે ડરો ઔર મેરી આયાત કે બદલે મેં થોડી કીમત મત લો.

وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
ઔર જો ફૈસલા નહીં કરેગા ઉસ કે મુતાબિક જો અલ્લાહ ને ઉતારા તો યહી લોગ

الْكٰفِرُوْنَ ﴿٤٤﴾ وَ كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيْهَآ اَنَّ النَّفْسَ
કાફિર હૈં. ઔર હમ ને ઉન પર ફર્ઝ કર દિયા થા તૌરાત મેં કે નફસ (કો કત્લ કિયા જાએગા) નફસ

بِالنَّفْسِ ۙ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ بِالْاَنْفِ
કે બદલે ઔર આંખ (ફોડી જાએગી) આંખ કે બદલે ઔર નાક (કાટી જાએગી) નાક કે બદલે

وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ ۙ وَالْجُرُوْحَ
ઔર કાન (કાટા જાએગા) કાન કે બદલે ઔર દાંત (તોડા જાએગા) દાંત કે બદલે ઔર ઝખમોં કા ભી

قِصَاصٌ ؕ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهٖ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهٗ ؕ
કિસાસ લિયા જાએગા. લેકિન જો ઉસ કો માફ કર દે તો યે ઉસ કે લિયે કફ્ફારા હે.

وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
ઔર જો ફૈસલા ન કરે ઉસ કે મુતાબિક જો અલ્લાહ ને ઉતારા તો યહી લોગ

الظّٰلِمُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيْسَى ابْنِ
ઝાલિમ હૈં. ઔર હમ ને ઉન કે પીછે ઈસા ઈબ્ને

مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ ص

મરયમ (અલૈહિસ્સલામ) કો ભેજા જો તસ્દીક કરને વાલે થે તૌરાત કી જો ઉસ સે પેહલે થી.

وَ اٰتَيْنٰهُ الْاِنْجِيْلَ فِيْهِ هُدًى وَّ نُوْرٌ لا وَّ مُصَدِّقًا

ઔર હમ ને ઉન કો ઈન્જીલ દી જિસ મેં હિદાયત થી ઔર નૂર થા. ઔર વો સચ્ચા બતલાને વાલી

لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَ هُدًى وَّ مَوْعِظَةً

થી ઉસ તૌરાત કો જો ઉસ સે પેહલે થી ઔર મુત્તકિયોં કે લિયે હિદાયત ઔર

لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٦﴾ وَلْيَحْكُمْ اَهْلُ الْاِنْجِيْلِ بِمَآ اَنْزَلَ

નસીહત થી. ઔર ઈન્જીલ વાલોં કો ચાહિયે કે વો ફૈસલા કરેં ઉસ કે મુતાબિક જો અલ્લાહ ને

اللّٰهُ فِيْهِ ط وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ

ઈન્જીલ મેં ઉતારા. ઔર જો ફૈસલા નહીં કરેગા ઉસ કે મુતાબિક જો અલ્લાહ ને ઉતારા તો યહી

هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ

લોગ નાફરમાન હૈં. ઔર હમ ને આપ કી તરફ યે કિતાબ હક કે સાથ ઉતારી હૈ

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتٰبِ

જો સચ્ચા બતલાને વાલી હૈ ઉન કિતાબોં કો જો ઉસ સે પેહલે થીં ઔર ઉન કિતાબોં કી નિગરાની

وَ مُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ

કરને વાલી હૈ, ઈસ લિયે આપ ઉન કે દરમિયાન ફૈસલા કીજિયે ઉસ કે મુતાબિક જિસ કો અલ્લાહ

وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ مِنَ الْحَقِّ ط لِكُلٍّ

ને ઉતારા ઔર ઉન કી ખ્વાહિશાત કા ઈત્તિબા ન કીજિયે ઉસ હક કો છોડ કર જો આપ કે પાસ આયા. તુમ મેં

جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَّ مِنْهَاجًا ط وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ

સે હર એક કે લિયે હમ ને એક શરીઅત ઔર એક તરીકા મુકર્રર કિયા હૈ. ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા

لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ

તો તુમ્હેં એક ઉમ્મત બનાતા, લેકિન (ઐસા ઈસ લિયે નહીં કિયા) તાકે તુમ્હેં આઝમાએ ઉસ મેં જો અલ્લાહ ને

مَآ اٰتٰىكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ط اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا

તુમ્હેં દિયા, ઈસ લિયે તુમ ખૈર કે કામોં મેં દૌડો. અલ્લાહ હી કી તરફ તુમ સબ કો લૌટના હૈ,

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَاَنِ احْكُمْ

ફિર વો તુમ્હેં ખબર દેગા ઉન કામોં કી જિસ મેં તુમ ઈખ્તિલાફ કરતે થે. ઔર યે કે આપ ફૈસલા કીજિયે

بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ

ઉન કે દરમિયાન ઉસ કે મુતાબિક જો અલ્લાહ ને ઉતારા ઔર ઉન કી ખ્વાહિશાત કા ઈત્તિબા ન કીજિયે

وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَّفْتِنُوْكَ عَنْۢ بَعْضِ مَآ اَنْزَلَ

ઔર ઉન સે બચ કર રહિયે કે આપ કી તરફ અલ્લાહ કે નાઝિલ કરદા કિસી હુકમ સે કહીં આપ કો ફિત્ને મેં

اللّٰهُ اِلَيْكَ ؕ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ اَنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ

ડાલ ન દેં. ફિર અગર વો મુંહ મોડેં તો આપ જાન લીજિયે કે અલ્લાહ યે ચાહતે હૈં

اَنْ يُّصِيْبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوْبِهِمْ ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا

કે ઉન્હેં ઉન કે બાઝ ગુનાહોં કી વજહ સે મુસીબત પહોંચાએં. ઔર યકીનન ઉન મેં સે અકસર

مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُوْنَ ﴿٤٩﴾ اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُوْنَ ؕ

લોગ નાફરમાન હૈં. કયા ફિર જાહિલીય્યત કા ફૈસલા વો ચાહતે હૈં?

وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿٥٠﴾

ઔર અલ્લાહ સે બેહતર કિસ કા ફૈસલા હો સકતા હૈ ઐસી કૌમ કે લિયે જો યકીન રખતી હૈ?

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُوْدَ وَالنَّصٰرٰۤى

એ ઈમાન વાલો! તુમ યહૂદ ઔર નસારા કો દોસ્ત મત

اَوْلِيَآءَ ؔ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ؕ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ

બનાઓ. ઉન મેં સે એક દુસરે કે દોસ્ત હૈં. ઔર જો તુમ મેં સે ઉન સે

مِّنْكُمْ فَاِنَّهٗ مِنْهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ

દોસ્તી રખેગા તો વો ભી ઉન્હીં મેં સે હૈ. યકીનન અલ્લાહ ઝાલિમ કૌમ કો હિદાયત

الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِيْنَ فِىْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ

નહીં દેતે. ફિર આપ દેખેંગે ઉન લોગોં કો જિન કે દિલોં મેં મર્ઝ હૈ કે

يُّسَارِعُوْنَ فِيْهِمْ يَقُوْلُوْنَ نَخْشٰۤى اَنْ تُصِيْبَنَا

વો ઉન કે બારે મેં જલ્દી કરતે હૈં, વો કેહતે હૈં કે હમ ડરતે હૈં કે હમેં કોઈ મુસીબત કા હાદસા

دَآئِرَةٌ ؕ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِىَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ

ન પહોંચ જાએ. ફિર હો સકતા હૈ કે અલ્લાહ ફત્હ લે આએ યા અપની તરફ સે

مِّنْ عِنْدِهٖ فَيُصْبِحُوْا عَلٰى مَآ اَسَرُّوْا فِىْۤ اَنْفُسِهِمْ

કોઈ હુકમ લે આએ, તો ફિર વો નાદિમ હોંગે ઉસ પર જો ઉન્હોં ને અપને દિલોં મેં

نٰدِمِيْنَ ﴿٥٢﴾ وَ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ
છુપાયા થા. ઔર ઈમાન વાલે કહેંગે કે કયા યે વહી

الَّذِيْنَ اَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ اِنَّهُمْ
લોગ હૈં જો અલ્લાહ કી કસ્મેં ખાતે થે અપની કસ્મોં કો મુઅક્કદ કર કે કે યકીનન હમ

لَمَعَكُمْ ؕ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿٥٣﴾
તુમ્હારે સાથ હૈં. ઉન કે આમાલ હબ્ત હો ગએ, ફીર વો ખસારા ઉઠાને વાલે બન ગએ.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَنْ يَّرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ
એ ઈમાન વાલો! જો તુમ મેં સે મુર્તદ હો જાએગા અપને દીન સે તો ફિર અલ્લાહ ઐસી

فَسَوْفَ يَاْتِى اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُّحِبُّهُمْ وَ يُحِبُّوْنَهٗٓ ۙ
કૌમ કો લે આએંગે જિન સે અલ્લાહ મહબ્બત કરતા હોગા ઔર વો અલ્લાહ સે મહબ્બત

اَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اَعِزَّةٍ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۙ
કરતે હોંગે. વો ઈમાન વાલોં કે સામને આજિઝી કરને વાલે હોંગે, કાફિરોં પર ભારી હોંગે.

يُجَاهِدُوْنَ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُوْنَ
અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં જિહાદ કરતે હોંગે ઔર કિસી મલામત કરને વાલે કી મલામત સે

لَوْمَةَ لَآئِمٍ ؕ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ؕ
ડરતે નહીં હોંગે. યે અલ્લાહ કા ફઝલ હૈ, વો ઉસ કો દેતા હૈ જિસે ચાહતા હૈ.

وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٤﴾ اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَ رَسُوْلُهٗ
ઔર અલ્લાહ વુસ્અત વાલે, ઇલ્મ વાલે હૈં. તુમ્હારા વલી તો સિર્ફ અલ્લાહ ઔર ઉસ કા રસૂલ હૈ

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ
ઔર વો લોગ હૈં જો ઈમાન લાએ હૈં જો નમાઝ કાઈમ કરતે હૈં

وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رٰكِعُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ
ઔર ઝકાત દેતે હૈં ઔર વો રુકૂઅ ભી કરતે હૈં. ઔર જો

يَّتَوَلَّ اللّٰهَ وَ رَسُوْلَهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَاِنَّ حِزْبَ
અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ સે ઔર ઈમાન વાલોં સે દોસ્તી કરેગા, તો યકીનન અલ્લાહ કી

اللّٰهِ هُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿٥٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
જમાઅત હી ગાલિબ હૈ. એ ઈમાન વાલો!

لَا تَتَّخِذُوا الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَكُمْ هُزُوًا

તુમ ઉન લોગોં કો દોસ્ત મત બનાઓ જિન્હોં ને તુમ્હારે દીન કો હંસી

وَّ لَعِبًا مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ

ઔર ખેલ બના રખા હે ઉન લોગોં મેં સે જિન કો તુમ સે પેહલે કિતાબ દી ગઈ

وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَآءَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ

ઔર કાફિરોં કો દોસ્ત મત બનાઓ. ઔર તુમ અલ્લાહ સે ડરો અગર તુમ

مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٥٧﴾ وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوْهَا

ઈમાન વાલે હો. ઔર જબ તુમ નમાઝ કે લિયે અઝાન દેતે હો તો વો ઉસ કો

هُزُوًا وَّلَعِبًا ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ﴿٥٨﴾

હંસી ઔર ખેલ બનાતે હૈં. યે ઈસ વજહ સે કે વો ઐસી કૌમ હૈં જો અકલ નહીં રખતી.

قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنْقِمُوْنَ مِنَّاۤ

આપ ફરમા દીજિયે એ એહલે કિતાબ! તુમ્હેં હમારી તરફ સે બુરી નહીં લગી મગર યે બાત કે

اِلَّاۤ اَنْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَاۤ اُنْزِلَ

હમ ઈમાન લાએ હૈં અલ્લાહ પર ઔર ઉસ કિતાબ પર જો હમ પર ઉતારી ગઈ ઔર ઉન કિતાબોં પર

مِنْ قَبْلُ ۙ وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ

જો ઈસ સે પેહલે ઉતારી ગઈ ઔર યે કે તુમ મેં સે અકસર નાફરમાન હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કયા

اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكَ مَثُوْبَةً عِنْدَ اللّٰهِ ؕ

મૈં તુમ્હેં ખબર દૂં ઉસ સે બુરી ચીઝ કી અલ્લાહ કે નઝદીક સવાબ (યાની સઝા) કે ઐતેબાર સે? વો

مَنْ لَّعَنَهُ اللّٰهُ وَ غَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ

શખ્સ હે કે જિસ પર અલ્લાહ ને લાનત ફરમાઈ ઔર જિસ પર ઉસ ને ગઝબ કિયા ઔર જિન મેં સે ઉસ ને

الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيْرَ وَ عَبَدَ الطَّاغُوْتَ ؕ اُولٰٓئِكَ

બન્દર ઔર ખિન્ઝીર બનાએ ઔર જો અલ્લાહ સે સરકશી કરને વાલે શયતાન કી ઈબાદત કરતા હે.

شَرٌّ مَّكَانًا وَّ اَضَلُّ عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ﴿٦٠﴾

યહી લોગ બુરે દરજે વાલે ઔર સીધી રાહ સે ઝયાદા ભટકે હુવે હૈં.

وَاِذَا جَآءُوْكُمْ قَالُوْۤا اٰمَنَّا وَ قَدْ دَّخَلُوْا بِالْكُفْرِ

ઔર જબ વો તુમ્હારે પાસ આતે હૈં તો اٰمَنَّا કેહતે હૈં હાંલાકે વો કુફ્ર કો લે કર દાખિલ હુવે

وَهُمْ قَدْ خَرَجُوْا بِهٖ ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوْا
ઔર વો કુફ્ર હી કો લે કર નિકલે. ઔર અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ ઉસ કો જો વો છુપા
يَكْتُمُوْنَ ۝٦١ وَتَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُوْنَ فِى الْاِثْمِ
રહે હૈં. ઔર ઉન મેં સે બહોત સોં કો આપ દેખોગે કે વો ગુનાહ ઔર ઝયાદતી ઔર
وَالْعُدْوَانِ وَ اَكْلِهِمُ السُّحْتَ ؕ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا
અપને હરામ ખાને કી તરફ તેઝ દૌડતે હૈં. બેશક બુરે હૈં વો કામ જો વો
يَعْمَلُوْنَ ۝٦٢ لَوْلَا يَنْهٰىهُمُ الرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ
કર રહે હૈં. ઉન કો કયૂં રોકતે નહીં અલ્લાહ વાલે ઔર ઉલમા
عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَ اَكْلِهِمُ السُّحْتَ ؕ لَبِئْسَ
ઉન કે ગુનાહ કી બાત બોલને સે ઔર ઉન કે હરામ ખાને સે? યકીનન બુરે હૈં વો
مَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ۝٦٣ وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُوْلَةٌ ؕ
કામ જો વો કર રહે હૈં. ઔર યહૂદિયોં ને કહા કે અલ્લાહ કા હાથ બંધા હુવા હૈ. ઉન કે હાથ
غُلَّتْ اَيْدِيْهِمْ وَلُعِنُوْا بِمَا قَالُوْا ۘ بَلْ يَدٰهُ مَبْسُوْطَتٰنِ ۙ
બંધ જાએં ઔર ઉન પર ઈસ કેહને કી વજહ સે લાનત હો. બલ્કે અલ્લાહ કે દોનોં હાથ ખુલે હુવે હૈં.
يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ ؕ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ
વો ખર્ચ કરતા હૈ જૈસે ચાહતા હૈ. ઔર ઉન મેં સે બહોત સોં કો ઝરૂર સરકશી ઔર કુફ્ર મેં
مَّآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ؕ وَاَلْقَيْنَا
બળ્હાએગા વો કુર્આન જો આપ કી તરફ આપ કે રબ કી તરફ સે ઉતારા ગયા હૈ. ઔર હમ ને ઉન કે
بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ؕ
દરમિયાન કયામત કે દિન તક અદાવત ઔર બુગ્ઝ ડાલ દિયા.
كُلَّمَآ اَوْقَدُوْا نَارًا لِّلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا اللّٰهُ ۙ وَيَسْعَوْنَ
જબ કભી વો લડાઈ કી આગ ભડકાએંગે તો અલ્લાહ ઉસે બુજા દેગે. ઔર વો ઝમીન મેં
فِى الْاَرْضِ فَسَادًا ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ ۝٦٤
ફસાદ ફૈલાને કી કોશિશ કરતે હૈં. ઔર અલ્લાહ ફસાદ ફૈલાને વાલોં સે મહબ્બત નહીં કરતે.
وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتٰبِ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
ઔર અગર એહલે કિતાબ ઈમાન લાતે ઔર તકવા ઈખ્તિયાર કરતે તો હમ ઉન સે ઉન કી બુરાઈયાં

وقف لازم

سَيِّاٰتِهِمْ وَ لَاَدْخَلْنٰهُمْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ

દૂર કર દેતે ઔર હમ ઉન્હેં જન્નાતે નઈમ મેં દાખિલ કરતે. ઔર અગર વો

اَقَامُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ

તૌરાત ઔર ઈન્જીલ કો કાઈમ કરતે ઔર ઉન કિતાબોં કો જો ઉન કી તરફ ઉન કે રબ કી તરફ સે ઉતારી ગઈ,

مِّنْ رَّبِّهِمْ لَاَكَلُوْا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ ؕ

તો વો અલબત્તા ઝરૂર ખાતે અપને ઉપર સે ઔર અપને પૈરોં કે નીચે સે.

مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ؕ وَ كَثِيْرٌ مِّنْهُمْ سَآءَ

ઉન મેં સે એક જમાઅત ઐતેદાલ વાલી હૈ. ઔર ઉન મેં સે અકસર બુરે હૈ વો કામ

٩ ع ١٠ ١٣

مَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٦﴾ ع يٰۤاَيُّهَا الرَّسُوْلُ بَلِّغْ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ

જો વો કર રહે હૈં. એ પૈગમ્બર! આપ ઉસ કો પહોંચા દીજિયે જો આપ કી તરફ આપ કે રબ કી તરફ સે

مِنْ رَّبِّكَ ؕ وَاِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهٗ ؕ

ઉતારા ગયા. ઔર અગર આપ ઐસા નહીં કરોગે તો ફિર આપ ને અલ્લાહ કા પૈગામ નહીં

وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى

પહોંચાયા. ઔર અલ્લાહ આપ કી ઈન્સાનોં સે હિફાઝત કરેંગે. યકીનન અલ્લાહ કાફિર કૌમ કો

الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ

હિદાયત નહીં દેતે. આપ ફરમા દીજિયે એ એહલે કિતાબ! તુમ કિસી ચીઝ પર ભી નહીં હો જબ

عَلٰى شَىْءٍ حَتّٰى تُقِيْمُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ

તક કે તુમ તૌરાત ઔર ઈન્જીલ કો કાઈમ ન કરો ઔર ઉન અહકામ કો જો તુમ્હારે રબ કી જાનિબ સે

اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ مَّآ اُنْزِلَ

તુમ્હારી તરફ ઉતારે ગએ હૈં. ઔર ઉન મેં સે બહોત સોં કો સરકશી ઔર કુફ્ર મેં બળ્હાએગા વો

اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ۚ فَلَا تَاْسَ

કુર્આન જો આપ કી તરફ આપ કે રબ કી તરફ સે ઉતારા ગયા. ઈસ લિયે આપ

عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

કાફિર કૌમ પર અફસોસ ન કીજિયે. યકીનન વો લોગ જો ઈમાન લાએ

وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالصّٰبِـُٔوْنَ وَالنَّصٰرٰى مَنْ اٰمَنَ

ઔર જો યહૂદી હૈં ઔર જો સાબી હૈં ઔર જો નસારા હૈં ઉન મેં સે જો ભી ઈમાન લાએગા

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
અલ્લાહ પર ઔર આખિરી દિન પર ઔર નેક અમલ કરતા રહેગા તો ઉન પર ન ખૌફ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۞ لَقَدْ اَخَذْنَا
હોગા ઔર ન વો ગમગીન હોંગે. યકીનન હમ ને

مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ وَ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ رُسُلًا ؕ
બની ઈસ્રાઈલ સે પુખ્તા અહદ લિયા ઔર હમ ને ઉન કી તરફ પૈગમ્બર ભેજે.

كُلَّمَا جَآءَهُمْ رَسُوْلٌۢ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُهُمْ ۙ
જબ કભી ઉન કે પાસ કોઈ પૈગમ્બર ઉસ કો લે કર આતા થા જિસે ઉન કે નફસ ચાહતે નહીં થે તો ઉન્હોં ને

فَرِيْقًا كَذَّبُوْا وَ فَرِيْقًا يَّقْتُلُوْنَ ۞ وَحَسِبُوْٓا
એક જમાઅત કો જુઠલાયા ઔર એક જમાઅત કો વો કત્લ કરતે થે. ઔર ઉન્હોં ને ગુમાન કિયા

اَلَّا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ فَعَمُوْا وَ صَمُّوْا ثُمَّ تَابَ اللّٰهُ
કે ફિત્ના નહીં હોગા, ફિર વો અન્ધે બને ઔર બેહરે હો ગએ, ફિર અલ્લાહ ને ઉન કી તૌબા કબૂલ

عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوْا وَ صَمُّوْا كَثِيْرٌ مِّنْهُمْ ؕ وَاللّٰهُ
ફરમાઈ, ફિર વો અન્ધે હો ગએ ઔર બેહરે હો ગએ ઉન મેં સે બહોત સે. ઔર અલ્લાહ

بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ۞ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا
દેખ રહા હે ઉન કામોં કો જો વો કર રહે હૈં. યકીનન કાફિર હૈં વો લોગ જિન્હોં ને કહા કે

اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ؕ وَقَالَ الْمَسِيْحُ
યકીનન અલ્લાહ મસીહ ઈબ્ને મરયમ (અલૈહિસ્સલામ) હી હે. હાલાંકે મસીહ ઈબ્ને મરયમ (અલૈહિસ્સલામ) ને

يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ ؕ
કહા કે એ બની ઈસ્રાઈલ! તુમ અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો જો મેરા ઔર તુમ્હારા રબ હે.

اِنَّهٗ مَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ
યકીનન જો ભી અલ્લાહ કે સાથ શરીક ઠેહરાએગા તો યકીનન અલ્લાહ ને ઉસ પર જન્નત હરામ

الْجَنَّةَ وَمَاْوٰىهُ النَّارُ ؕ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ۞
કર દી હે ઔર ઉસ કા ઠિકાના દોઝખ હે. ઔર ઝાલિમોં કે લિયે કોઈ મદદગાર નહીં હોગા.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ
યકીનન કાફિર હૈં વો લોગ જિન્હોં ને કહા કે યકીનન અલ્લાહ તીન મેં કા

وقف لازم

ثَلٰثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّآ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ؕ
તીસરા હૈ. હાલાંકે કોઈ માબૂદ નહીં મગર યકતા માબૂદ.

وَاِنْ لَّمْ يَنْتَهُوْا عَمَّا يَقُوْلُوْنَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
ઔર અગર વો બાઝ નહીં આએંગે ઉન બાતોં સે જો વો કેહ રહે હૈં તો ઉન મેં સે કાફિરોં

مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝ اَفَلَا يَتُوْبُوْنَ
કો ઝરૂર દર્દનાક અઝાબ પહોંચેગા. કયા ફિર વો અલ્લાહ કી તરફ તૌબા

اِلَى اللّٰهِ وَ يَسْتَغْفِرُوْنَهٗ ؕ وَ اللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝
નહીં કરતે ઔર ઉસ સે ઈસ્તિગફાર નહીં કરતે? ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં.

مَا الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُوْلٌ ۚ قَدْ خَلَتْ
મસીહ ઈબ્ને મરયમ (અલૈહિસ્સલામ) નહીં હૈં મગર ભેજે હુવે પૈગમ્બર. યકીનન ઉન સે

مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ؕ وَ اُمُّهٗ صِدِّيْقَةٌ ؕ كَانَا
પેહલે ભી બહોત સે પૈગમ્બર ગુઝર ચુકે હૈં. ઔર ઉન કી માં સિદ્દીકા થીં. વો દોનોં

يَاْكُلٰنِ الطَّعَامَ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيٰتِ
ખાના ભી ખાતે થે. આપ દેખિયે કે હમ ઉન કે લિયે કૈસે આયતેં બયાન કરતે હૈં,

ثُمَّ انْظُرْ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ۝ قُلْ اَتَعْبُدُوْنَ
ફિર આપ દેખિયે કે વો કહાં ઉલ્ટે ફિરે જા રહે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કયા તુમ અલ્લાહ

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا
કે અલાવા ઈબાદત કરતે હો ઐસી ચીઝોં કી જો તુમ્હારે લિયે ન ઝરર કી માલિક હૈં,

وَّلَا نَفْعًا ؕ وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝ قُلْ يٰۤاَهْلَ
ન નફે કી માલિક હૈં? ઔર અલ્લાહ સુનને વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે એ એહલે

الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ
કિતાબ! તુમ અપને દીન મેં હક કે અલાવા સે ગુલૂ મત કરો ઔર તુમ

وَلَا تَتَّبِعُوْۤا اَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوْا مِنْ قَبْلُ
ઐસી કૌમ કી ખ્વાહિશાત કે પીછે મત ચલો જો ઈસ સે પેહલે ગુમરાહ હો ચુકે

وَ اَضَلُّوْا كَثِيْرًا وَّضَلُّوْا عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ۝ع
ઔર ઉન્હોં ને બહોત સોં કો ગુમરાહ કર દિયા ઔર ખુદ ભી સીધી રાહ સે ભટક ગએ.

لُعِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْۢ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ عَلٰى لِسَانِ
બની ઈસ્રાઈલ મેં સે કાફિરોં પર લાનત કી ગઈ દાવૂદ (અલૈહિસ્સલામ) કી ઝબાની ઔર ઈસા

دَاوٗدَ وَ عِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ ؕ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا
ઈબ્ને મરયમ (અલૈહિસ્સલામ) કી ઝબાની. યે ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને નાફરમાની કી ઔર વો હદ સે

يَعْتَدُوْنَ ۝ كَانُوْا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُّنْكَرٍ
આગે બઢતે થે. વો એક દૂસરે કો રોકતે નહીં થે ઐસે બુરે કામોં સે

فَعَلُوْهُ ؕ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝ تَرٰى كَثِيْرًا
જિન્હેં વો ખુદ કરતે થે. યકીનન બુરે થે વો કામ જો વો કર રહે થે. આપ ઉન મેં સે બહોત સોં

مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ
કો દેખોગે કે વો કાફિરોં સે દોસ્તી રખતે હૈં. અલબત્તા બુરે હૈં વો આમાલ જો ખુદ ઉન્હોં ને અપને લિયે

لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ
આગે ભેજ દિયે હૈં, ઈસ વજહ સે કે અલ્લાહ ઉન પર નારાઝ હૈ ઔર વો અઝાબ મેં

هُمْ خٰلِدُوْنَ ۝ وَلَوْ كَانُوْا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ
હમેશા રહેંગે. ઔર અગર વો ઈમાન લાતે અલ્લાહ પર ઔર ઈસ નબી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વસલ્લમ) પર

وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوْهُمْ اَوْلِيَآءَ
ઔર ઉસ કુર્આન પર જો ઈસ નબી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વસલ્લમ) કી તરફ ઉતારા ગયા તો ઉન્હેં દોસ્ત ન બનાતે,

وَلٰكِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ۝ لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ
લેકિન ઉન મેં સે અકસર નાફરમાન હૈં. આપ ઝરૂર પાઓગે તમામ ઈન્સાનોં મેં સે

عَدَاوَةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الْيَهُوْدَ وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ
સબ સે ઝયાદા સખ્ત અદાવત રખને વાલા ઈમાન વાલોં સે યહૂદિયોં કો ઔર મુશરિકીન કો.

وَ لَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا
ઔર ઝરૂર આપ મુસલમાનોં સે સબ સે ઝયાદા મહબ્બત કે ઐતેબાર સે કરીબ પાઓગે

الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّا نَصٰرٰى ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ
ઉન લોગોં કો જો કેહતે હૈં કે હમ નસારા હૈં. યે ઈસ વજહ સે કે ઉન મેં

قِسِّيْسِيْنَ وَ رُهْبَانًا وَّاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ۝
ઉલમા હૈં ઔર રાહિબ હૈં ઔર ઈસ વજહ સે કે વો તકબ્બુર નહીં કરતે.

وَاِذَا سَمِعُوْا مَآ اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُوْلِ تَرٰٓى اَعْيُنَهُمْ

ઔર જબ વો ઉસ કુર્આન કો સુનતે હૈં જો રસૂલ કી તરફ઼ ઉતારા ગયા તો આપ ઉન કી આંખોં કો

تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوْا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُوْلُوْنَ

આંસુઓં સે બેહતી હુઈ દેખેંગે ઉસ હક કી વજહ સે જો ઉન્હોં ને પેહચાના. વો કેહતે હૈં કે

رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ۝٨٣ وَمَا لَنَا

એ હમારે રબ! હમ ઈમાન લાએ, ઈસ લિયે આપ હમેં શહાદત દેને વાલોં કે સાથ લિખ દીજિયે. ઔર હમેં

لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَآءَنَا مِنَ الْحَقِّ ۙ وَنَطْمَعُ

કયા હુવા કે હમ ઈમાન ન લાએં અલ્લાહ પર ઔર ઉસ હક પર જો હમારે પાસ આયા, હાલાંકે

اَنْ يُّدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصّٰلِحِيْنَ ۝٨٤ فَاَثَابَهُمُ

હમ ઉમ્મીદ રખતે હૈં કે હમારા રબ હમેં સાલેહ કૌમ કે સાથ શામિલ કર દે. ફ઼િર અલ્લાહ ને

اللّٰهُ بِمَا قَالُوْا جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ

ઉન કે ઈસ કેહને કી વજહ સે બદલે મેં ઐસી જન્નતેં દીં, જિન કે નીચે નેહરેં બેહતી હોંગી,

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَ ذٰلِكَ جَزَآءُ الْمُحْسِنِيْنَ ۝٨٥ وَالَّذِيْنَ

વો ઉન મેં હમેશા રહેંગે. ઔર યે નેકી કરને વાલોં કા બદલા હૈ. ઔર જિન લોગોં ને

كَفَرُوْا وَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۝٨٦

કુફ઼ કિયા ઔર હમારી આયતોં કો જુઠલાયા વો દોઝખી હૈં.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُحَرِّمُوْا طَيِّبٰتِ مَآ اَحَلَّ

એ ઈમાન વાલો! તુમ ઉન પાકીઝા ચીઝોં કો હરામ મત કરો જો અલ્લાહ ને તુમ્હારે લિયે

اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ

હલાલ કી હૈં ઔર તુમ હદ સે આગે મત બળ્હો. યકીનન અલ્લાહ હદ સે આગે બળ્હને વાલોં સે

الْمُعْتَدِيْنَ ۝٨٧ وَ كُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا ۠

મહબ્બત નહીં કરતે. ઔર તુમ અલ્લાહ તઆલા કી દી હુઈ હલાલ વ પાકીઝા રોઝી કો ખાઓ.

وَّاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ۝٨٨ لَا يُؤَاخِذُكُمُ

ઔર તુમ અલ્લાહ સે ડરો, ઉસ અલ્લાહ સે જિસ પર તુમ ઈમાન રખતે હો. અલ્લાહ તુમ્હારા

اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ بِمَا

મુઆખઝા નહીં કરેંગે તુમ્હારી લગ્વ કસ્મોં મેં. લેકિન અલ્લાહ તુમ્હારા મુઆખઝા કરેંગે

عَقَّدْتُّمُ الْاَيْمَانَ ۚ فَكَفَّارَتُهٗۤ اِطْعَامُ عَشَرَةِ
તુમ્હારી પુખ્તા કસ્મોં મેં. ફિર ઉસ કા કફફારા દસ મિસ્કીન કો ખાના ખિલાના હે

مَسٰكِيْنَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُوْنَ اَهْلِيْكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ
ઉસ દરમિયાની ખાને મેં સે જો તુમ અપને ઘર વાલોં કો ખિલાતે હો યા ઉન કો કપડા દેના હે

اَوْ تَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ ؕ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ ؕ
યા એક ગુલામ આઝાદ કરના હે. ફિર જો ઉસ કો ન પાએ તો તીન દિન કે રોઝે હેં.

ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْ ؕ وَاحْفَظُوْۤا
યે તુમ્હારી કસ્મોં કા કફફારા હે જબ તુમ કસમ ખા બૈઠો. ઔર તુમ અપની કસ્મોં

اَيْمَانَكُمْ ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ
કી હિફાઝત કરો. ઈસી તરહ અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે અપની આયતેં બયાન કરતે હેં

تَشْكُرُوْنَ ﴿٨٩﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنَّمَا الْخَمْرُ
તાકે તુમ શુક્ર અદા કરો. એ ઈમાન વાલો! શરાબ ઔર જુવા ઔર

وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ
બુત ઔર જુવે કે તીર ગન્દગી, શયતાન કે કામોં મેં સે હેં.

الشَّيْطٰنِ فَاجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَا يُرِيْدُ
ઈસ લિયે તુમ ઉન સે બચો તાકે તુમ ફલાહ પાઓ. શયતાન તો સિર્ફ યે

الشَّيْطٰنُ اَنْ يُّوْقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ
ચાહતા હે કે શરાબ ઔર જુવે કી વજહ સે તુમ્હારે દરમિયાન

فِى الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَ يَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ
અદાવત ઔર બુગ્ઝ ડાલ દે ઔર તુમ્હેં અલ્લાહ કી યાદ સે

وَعَنِ الصَّلٰوةِ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّنْتَهُوْنَ ﴿٩١﴾ وَ اَطِيْعُوا اللّٰهَ
ઔર નમાઝ સે રોક દે. કયા ફિર તુમ બાઝ આતે હો? ઔર તુમ અલ્લાહ કી ઈતાઅત કરો

وَ اَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَاحْذَرُوْا ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ
ઔર રસૂલ કી ઈતાઅત કરો ઔર બચતે રહો. ફિર અગર તુમ મુંહ ફેર લોગે તો જાન લો કે

فَاعْلَمُوْۤا اَنَّمَا عَلٰى رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ
હમારે પૈગમ્બર કે ઝિમ્મે સિર્ફ સાફ સાફ પહોંચા દેના હે. ઉન લોગોં

عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جُنَاحٌ

પર જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે, ઉન પર કોઈ ગુનાહ નહીં હે

فِيْمَا طَعِمُوْٓا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَّ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

ઉસ મેં જો વો પેહલે ખા ચુકે જબ કે વો મુત્તકી રહે ઔર ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે,

ثُمَّ اتَّقَوْا وَّ اٰمَنُوْا ثُمَّ اتَّقَوْا وَّ اَحْسَنُوْا ؕ وَ اللّٰهُ

ફિર વો મુત્તકી રહે ઔર ઈમાન લાએ, ફિર મુત્તકી રહે ઔર નિકોકાર રહે. ઔર અલ્લાહ

يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٩٣﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَيَبْلُوَنَّكُمُ

નેકી કરને વાલોં સે મહબ્બત ફરમાતે હૈં. એ ઈમાન વાલો! અલ્લાહ તુમ્હેં ઝરૂર

اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهٗٓ اَيْدِيْكُمْ وَرِمَاحُكُمْ

આઝમાએંગે કિસી કદર શિકાર કે ઝરિયે જિન કો પહોંચતે હોંગે તુમ્હારે હાથ ઔર તુમ્હારે નેઝે,

لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَّخَافُهٗ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ

ઈસ લિયે તાકે અલ્લાહ માલૂમ કરેં ઉસ શખ્સ કો જો અલ્લાહ સે ડરતા હે બગૈર દેખે. ફિર ભી ઉસ કે બાદ

ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٤﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْتُلُوا

જો ઝયાદતી કરેગા તો ઉસ કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હે. એ ઈમાન વાલો! તુમ શિકાર મત કત્લ

الصَّيْدَ وَ اَنْتُمْ حُرُمٌ ؕ وَمَنْ قَتَلَهٗ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا

કરો ઈસ હાલ મેં કે તુમ મુહરિમ હો. ઔર જો તુમ મેં સે ઉસ કો કત્લ કરેગા જાન બૂજ કર

فَجَزَآءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهٖ ذَوَا عَدْلٍ

તો બદલા દેના હે ઉસી જૈસા ચૌપાયા જો ઉસ ને કત્લ કિયા, જિસ કા ફૈસલા કરેંગે તુમ મેં સે દો આદિલ

مِّنْكُمْ هَدْيًا ۢ بٰلِغَ الْكَعْبَةِ اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسٰكِيْنَ

આદમી, જો હદી બન કર કાબા કો પહોંચને વાલી હો, યા કફ્ફારા દેના હે મિસ્કીનોં કા ખાના

اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوْقَ وَبَالَ اَمْرِهٖ ؕ عَفَا

યા ઉસ કે બરાબર રોઝે રખને હૈં તાકે વો અપને ગુનાહ કે વબાલ કો ચખે. અલ્લાહ ને માફ કર

اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ ؕ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ ؕ

દિયા ઉસ કો જો પેહલે હો ચુકા. ઔર જો દોબારા ઐસા કરેગા તો અલ્લાહ ઉસ સે ઈન્તિકામ લેંગે.

وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾ اُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ

ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈં, ઈન્તિકામ લેને વાલે હૈં. તુમ્હારે લિયે હલાલ કિયા ગયા સમન્દર કા શિકાર

وَ طَعَامُهٗ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۚ وَ حُرِّمَ عَلَيْكُمْ

ઔર ઉસ કા ખાના તુમ્હારે ફાઈદે કે લિયે ઔર મુસાફિરોં કે લિયે. ઔર તુમ પર હરામ કિયા ગયા

صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ

ખુશ્કી કા શિકાર જબ તક તુમ મુહરિમ હો. ઔર ઉસ અલ્લાહ સે ડરો

اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝٩٦ جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ

જિસ કી તરફ તુમ ઈકટ્ઠે કિયે જાઓગે. અલ્લાહ ને કાબા કો હુરમત વાલા ઘર બનાયા,

الْحَرَامَ قِيٰمًا لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ

ઈન્સાનોં કે કિયામ કા ઝરિયા બનાયા, ઔર અલ્લાહ ને હુરમત વાલે મહીને ઔર હદી કે જાનવરોં કો

وَالْقَلَآئِدَ ۗ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا

ઔર ઉન કે ગલે મેં પડે હુવે પટ્ટોં કો (અમન કા ઝરિયા બનાયા). યે ઈસ લિયે તાકે તુમ જાન લો કે

فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ

અલ્લાહ જાનતા હે ઉસ કો જો આસ્માનોં ઔર ઝમીન મેં હે ઔર યે કે અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખૂબ

عَلِيْمٌ ۝٩٧ اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ اللّٰهَ

જાનને વાલે હૈં. જાન લો કે યકીનન અલ્લાહ સખ્ત સઝા દેને વાલે હૈં ઔર યે કે અલ્લાહ

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٩٨ مَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ ۗ وَاللّٰهُ

બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં. રસૂલ કે ઝિમ્મે નહીં હે મગર પહોંચા દેના. ઔર અલ્લાહ

يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا تَكْتُمُوْنَ ۝٩٩ قُلْ لَّا يَسْتَوِي

ખૂબ જાનતા હે ઉસે જો તુમ ઝાહિર કરતે હો ઔર જો તુમ છુપાતે હો. આપ ફરમા દીજિયે કે નાપાક

الْخَبِيْثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيْثِ ۚ فَاتَّقُوا

ઔર પાકીઝા દોનોં બરાબર નહીં હો સકતે અગરચે ગન્દી ચીઝ કી કસરત તુજે અચ્છી લગે.

اللّٰهَ يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝١٠٠ يٰٓاَيُّهَا

તો અલ્લાહ સે ડરો એ અકલ વાલો! તાકે ફલાહ પાઓ. એ ઈમાન વાલો! બહોત સી

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَسْـَٔلُوْا عَنْ اَشْيَآءَ اِنْ تُبْدَ لَكُمْ

ચીઝોં કે મુતઅલ્લિક સવાલ મત કરો કે અગર વો તુમ્હારે સામને ઝાહિર કી જાએં તો તુમ્હેં બુરી લગેં.

تَسُؤْكُمْ ۚ وَاِنْ تَسْـَٔلُوْا عَنْهَا حِيْنَ يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ

ઔર અગર સવાલ કરોગે ઉન ચીઝોં કે મુતઅલ્લિક જિસ વકત કુર્આન નાઝિલ કિયા જા રહા હે તો વો

تُبْدَ لَكُمْ ؕ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿١٠١﴾

તુમ્હારે લિયે ઝાહિર કર દી જાએંગી. સાબિકા સવાલાત અલ્લાહ ને માફ કર દિયે. ઔર અલ્લાહ

قَدْ سَاَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوْا بِهَا

બખ્શને વાલે, હિલ્મ વાલે હૈં. તુમ સે પેહલે એક કૌમ ને ઇન ચીઝોં કા સવાલ કિયા, ફિર વો ઉસ કે

كٰفِرِيْنَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللّٰهُ مِنْۢ بَحِيْرَةٍ وَّلَا سَآئِبَةٍ

સાથ કુફ્ર કરને વાલે બન ગએ. અલ્લાહ ને નહીં બનાયા બહીરા ઔર ન સાઇબા

وَّلَا وَصِيْلَةٍ وَّلَا حَامٍ ۙ وَّلٰكِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

ઔર ન વસીલા ઔર ન હામ. લેકિન વો લોગ જો કાફિર હૈં

يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ؕ وَاَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿١٠٣﴾

વો અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડતે હૈં. ઔર ઉન મેં સે અકસર અકલ નહીં રખતે.

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ

ઔર જબ ઉન સે કહા જાતા હૈ કે તુમ આઓ ઉસ કી તરફ જો અલ્લાહ ને ઉતારા ઔર રસૂલ

وَاِلَى الرَّسُوْلِ قَالُوْا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ؕ

કી તરફ તો વો કેહતે હૈં કે હમારે લિયે કાફી હૈ વો જિસ પર હમ ને અપને બાપ દાદા કો પાયા.

اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ شَيْـًٔا وَّلَا يَهْتَدُوْنَ ﴿١٠٤﴾

કયા અગરચે ઉન કે બાપ દાદા કુછ ભી જાનતે નહીં થે ઔર હિદાયતયાફતા નહીં થે?

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْ ۚ لَا يَضُرُّكُمْ

એ ઈમાન વાલો! તુમ અપની ફિકર કરો. તુમ્હેં ઝરર નહીં દે સકતા વો શખ્સ જો ગુમરાહ

مَّنْ ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْ ؕ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا

હો ગયા જબ તુમ હિદાયતયાફતા રહોગે. અલ્લાહ હી કી તરફ તુમ સબ કો લૌટ કર જાના હૈ,

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٠٥﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

ફિર વો તુમ્હેં ખબર દેગા ઉન કામોં કે મુતઅલ્લિક જો તુમ કરતે થે. એ ઈમાન વાલો!

شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِيْنَ

તુમ્હારે દરમિયાન કી ગવાહી જબ તુમ મેં સે કિસી એક કી મૌત કા વકત કરીબ આ જાએ, તો

الْوَصِيَّةِ اثْنٰنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ اَوْ اٰخَرٰنِ مِنْ غَيْرِكُمْ

વસીય્યત કે વકત તુમ મેં સે દો આદિલ આદમી હૈં યા તુમ્હારે અલાવા મેં સે દો,

اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِى الْاَرْضِ فَاَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةُ

અગર તુમ ઝમીન મેં સફર કરો, ફિર તુમ્હેં મૌત કી મુસીબત પહોંચે, તો તુમ ઉન દોનોં

الْمَوْتِ ؕ تَحْبِسُوْنَهُمَا مِنْۢ بَعْدِ الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ

ગવાહોં કો રોક લો નમાઝ કે બાદ, ફિર વો અલ્લાહ કી કસમ ખાએં, અગર તુમ શક કરો,

اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِىْ بِهٖ ثَمَنًا وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۙ

કે હમ ઈસ કસમ કો કિસી કીમત પર નહી બેચ રહે, અગરચે કરીબી રિશ્તેદાર હી ક્યૂં ન હો, ઔર ન હમ

وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللّٰهِ اِنَّاۤ اِذًا لَّمِنَ الْاٰثِمِيْنَ ۝١٠٦ فَاِنْ عُثِرَ

અલ્લાહ કી ગવાહી કો છુપાતે હૈં. યકીનન તબ તો હમ ગુનેહગારોં મેં સે બન જાએંગે. ફિર અગર ઈત્તિલા

عَلٰۤى اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّاۤ اِثْمًا فَاٰخَرٰنِ يَقُوْمٰنِ مَقَامَهُمَا

મિલ જાએ ઈસ બાત કી કે વો દોનોં (કસમ ખાને વાલે) ગુનાહ કે મુસ્તહિક હુવે હૈં (હક દબા કર કે) તો ફિર દૂસરે દો આદમી

مِنَ الَّذِيْنَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيٰنِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ

મય્યિત કે કરીબી રિશ્તેદાર ઉન કે કાઈમ મુકામ હોં ઉન મેં સે જિન કા હક દબા હૈ, ફિર વો દોનોં અલ્લાહ કી કસમ ખાએ

لَشَهَادَتُنَاۤ اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَاۤ ۖ اِنَّاۤ

કે યકીનન હમારી ગવાહી ઈન (પેહલે વાલોં) કી ગવાહી સે ઝયાદા સચ્ચી હૈ ઔર હમ ને ઝયાદતી નહી કી. તબ તો

اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝١٠٧ ذٰلِكَ اَدْنٰۤى اَنْ يَّاْتُوْا بِالشَّهَادَةِ

હમ હી કુસૂરવાર બન જાએંગે. યે ઈસ કે ઝયાદા કરીબ હૈ કે વો ગવાહી કો અદા કરેં

عَلٰى وَجْهِهَاۤ اَوْ يَخَافُوْۤا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌۢ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْ ؕ

ઉસ કે તરીકે પર યા વો ડરેં ઈસ સે કે ઉન કી કસ્મોં કે બાદ દૂસરી કસ્મેં લી જાએંગી.

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوْا ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ

ઔર તુમ અલ્લાહ સે ડરો ઔર સુનો. ઔર અલ્લાહ નાફરમાન કૌમ કો હિદાયત નહીં

الْفٰسِقِيْنَ ۝١٠٨ يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوْلُ مَاذَاۤ

દેતે. જિસ દિન અલ્લાહ પૈગમ્બરોં કો જમા કરેંગે, ફિર પૂછેંગે કે તુમ્હેં કયા

اُجِبْتُمْ ؕ قَالُوْا لَا عِلْمَ لَنَا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ۝١٠٩

જવાબ દિયા ગયા? વો કહેંગે કે હમેં માલૂમ નહીં. યકીનન તૂ હી ગૈબ કી ચીઝોં કો જાનને વાલા હૈ.

اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِىْ

જબ કે અલ્લાહ ને ફરમાયા કે એ ઈસા ઈબ્ને મરયમ (અલૈહિસ્સલામ)! યાદ કરો મેરી ઉસ નેઅમત કો

عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ ۘ اِذْ اَيَّدْتُّكَ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ۣ

જો આપ પર હુઈ ઔર આપ કી વાલિદા પર. જબ કે મૈં ને તુમ્હારી તાઈદ કી રૂહુલ કુદુસ કે ઝરિયે.

تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۚ وَاِذْ عَلَّمْتُكَ

તુમ ઈન્સાનોં સે કલામ કરતે થે ગેહવારે મેં ઔર બડી ઉમ્ર મેં. ઔર જબ મૈં ને

الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۚ وَاِذْ تَخْلُقُ

તુમ્હેં કિતાબ ઔર હિકમત ઔર તૌરાત ઔર ઈન્જીલ કી તાલીમ દી. ઔર જબ તુમ

مِنَ الطِّيْنِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِيْ فَتَنْفُخُ فِيْهَا

મિટ્ટી સે પરિન્દે કી શકલ બનાતે થે મેરે હુકમ સે, ફિર તુમ ઉસ મેં ફૂંક મારતે થે,

فَتَكُوْنُ طَيْرًاۢ بِاِذْنِيْ وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ

ફિર વો ઉડતા હુવા પરિન્દા બન જાતા થા મેરે હુકમ સે, ઔર તુમ નાબીના ઔર બર્સ વાલે કો મેરે હુકમ સે

بِاِذْنِيْ ۚ وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى بِاِذْنِيْ ۚ وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِيْٓ

અચ્છા કરતે થે ઔર જબ તુમ મુરદોં કો મેરે હુકમ સે (ઝિન્દા કર કે) નિકાલતે થે. ઔર જબ મૈં ને બની

اِسْرَآءِيْلَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالَ الَّذِيْنَ

ઈસ્રાઈલ કો તુમ સે રોકા જબ આપ ઉન કે પાસ મોઅજિઝાત લે કર આએ, ફિર ઉન મેં સે

كَفَرُوْا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝۱۱۰ وَاِذْ

કાફિરોં ને કહા બસ, યે તો ખુલા જાદૂ હૈ. ઔર જબ મૈં ને વહી કી

اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيّٖنَ اَنْ اٰمِنُوْا بِيْ وَبِرَسُوْلِيْ ۚ قَالُوْٓا

હવારીય્યીન કી તરફ કે તુમ મુજ પર ઔર મેરે પૈગમ્બર પર ઈમાન લાઓ. તો ઉન્હોં ને કહા કે

اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُوْنَ ۝۱۱۱ اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ

હમ ઈમાન લે આએ ઔર આપ ગવાહ રહિયે કે હમ મુસલમાન હૈં. જબ કે હવારીય્યીન ને કહા

يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيْعُ رَبُّكَ اَنْ يُّنَزِّلَ

એ ઈસા ઈબ્ને મરયમ! કયા આપ કા રબ ઈસ કી તાકત રખતા હૈ કે હમારે ઉપર આસ્માન સે

عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ ۭ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ

માઈદા (ભરા હુવા દસ્તરખ્વાન) ઉતારે. ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે અલ્લાહ સે ડરો અગર તુમ

مُّؤْمِنِيْنَ ۝۱۱۲ قَالُوْا نُرِيْدُ اَنْ نَّاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ

મોમિન હો. ઉન્હોં ને કહા કે હમ યે ચાહતે હૈં કે ઉસ સે ખાએં ઔર હમારે દિલ

قُلُوْبُنَا وَ نَعْلَمَ اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَ نَكُوْنَ عَلَيْهَا
મુત્મઈન હોં ઔર હમ માલૂમ કર લેં કે આપ ને હમ સે સચ બોલા હૈ ઔર હમ ઉસ પર ગવાહી

مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿١١٣﴾ قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ
દેને વાલોં મેં સે હો જાએં. ઈસા ઇબ્ને મરયમ (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા એ અલ્લાહ!

رَبَّنَآ اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ تَكُوْنُ لَنَا
એ હમારે રબ! તૂ હમ પર આસ્માન સે ભરા હુવા દસ્તરખ્વાન ઉતાર જો હમારે અગલે ઔર

عِيْدًا لِّاَوَّلِنَا وَ اٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِّنْكَ ۚ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ
પિછલોં કે લિયે ખુશી કા બાઈસ બને ઔર તેરી તરફ સે નિશાની હો. ઔર આપ હમેં રોઝી દીજિયે

خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللّٰهُ اِنِّيْ مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ۚ
ઔર આપ બેહતરીન રોઝી દેને વાલે હૈં. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે મૈં ઉસે ઉતારૂંગા તુમ પર.

فَمَنْ يَّكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَاِنِّيْٓ اُعَذِّبُهٗ عَذَابًا
લેકિન ઉસ કે બાદ તુમ મેં સે જો કુફ્ર કરેગા તો મૈં ઉસે ઐસા અઝાબ દૂંગા કે

لَّآ اُعَذِّبُهٗٓ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ
જહાન વાલોં મેં સે કિસી કો વો અઝાબ નહીં દૂંગા. ઔર જબ અલ્લાહ ને ફરમાયા કે

يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُوْنِيْ
એ ઈસા ઇબ્ને મરયમ! કયા આપ ને ઇન્સાનોં સે કહા થા કે તુમ મુજે ઔર મેરી માં કો અલ્લાહ કો

وَاُمِّيَ اِلٰهَيْنِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُوْنُ
છોડ કર દો માબુદ બના લો. ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા કે આપ પાક હૈં, મેરે લિયે મુનાસિબ નહીં થા કે

لِيْٓ اَنْ اَقُوْلَ مَا لَيْسَ لِيْ ۤ بِحَقٍّ ۭ اِنْ كُنْتُ قُلْتُهٗ فَقَدْ
મૈં કહૂં વો જિસ કા મુજે હક નહીં. અગર મૈં ને વો કહા હોતા તો યકીનન આપ કો માલૂમ હોતા.

عَلِمْتَهٗ ۭ تَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِيْ وَلَآ اَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِكَ ۭ
(કયૂં કે) આપ જાનતે હૈં ઉસ કો જો મેરે દિલ મેં હે ઔર મૈં નહીં જાનતા ઉસ કો જો આપ કે જી મેં હે.

اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا
યકીનન આપ તમામ છુપી હુઈ ચીઝોં કો ખૂબ જાનને વાલે હૈં. મૈં ને તો ઉન સે નહીં કહા મગર વહી

مَآ اَمَرْتَنِيْ بِهٖٓ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنْتُ
જિસ કા આપ ને મુજે હુકમ દિયા કે તુમ અલ્લાહ કી ઇબાદત કરો જો મેરા ઔર તુમ્હારા રબ હે.

الربع

ع ١٥ ٥

وقف النبي صلى الله عليه وآله وسلم

عَلَيْهِمْ شَهِيْدًا مَّا دُمْتُ فِيْهِمْ ۚ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِىْ كُنْتَ
ઔર મૈં ઉન પર ગવાહ થા જબ તક મૈં ઉન મેં થા. ફિર જબ આપ ને મુજે ઉઠા લિયા
اَنْتَ الرَّقِيْبَ عَلَيْهِمْ ۭ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيْدٌ ۝١١٧
તો આપ ઉન પર નિગરાન થે. ઔર આપ હર ચીઝ દેખ રહે થે. અગર
اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۚ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ
આપ ઉન્હેં અઝાબ દેં તો યકીનન વો આપ કે બન્દે હૈં. ઔર અગર આપ ઉન કી મગફિરત કર દેં તો
اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝١١٨ قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ
યકીનન આપ ઝબરદસ્ત હૈં, હિકમત વાલે હૈં. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે યે વો દિન હૈ કે
الصّٰدِقِيْنَ صِدْقُهُمْ ۭ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا
સચ્ચોં કો ઉન કી સચ્ચાઈ નફા દેગી. ઉન કે લિયે જન્નતેં હોંગી જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી,
الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا
જિન મેં વો હમેશા રહેંગે. અલ્લાહ ઉન સે રાઝી હુવા ઔર વો અલ્લાહ સે રાઝી
عَنْهُ ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝١١٩ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
હુવે. યે ભારી કામ્યાબી હૈ. અલ્લાહ કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન ઔર ઉન તમામ ચીઝોં
وَالْاَرْضِ وَمَا فِيْهِنَّ ۭ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ۝١٢٠ ع
કી સલ્તનત હૈ જો ઉન મેં હૈં. ઔર વો હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ.
اٰيَاتُهَا ١٦٥ (٦) سُوْرَةُ الْاَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ (٥٥) رُكُوْعَاتُهَا ٢٠
ઈસ મેં ૧૬૫ આયતેં હૈં સૂરએ અન્આમ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૨૦ રુકૂઅ હૈં
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
પળ્હતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ
તમામ તારીફેં ઉસ અલ્લાહ કે લિયે હૈં જિસ ને આસ્માન ઔર ઝમીન પૈદા કિયે ઔર તારીકિયોં ઔર નૂર
الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ ۥ ثُمَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ۝١
કો પૈદા કિયા. ફિર વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા, વો અપને રબ કે સાથ દૂસરે શુરકા કો બરાબર કરાર દેતે હૈં.
هُوَ الَّذِىْ خَلَقَكُمْ مِّنْ طِيْنٍ ثُمَّ قَضٰٓى اَجَلًا ۭ
વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને તુમ્હેં મિટ્ટી સે પૈદા કિયા, ફિર ઉસ ને એક આખિરી મુદ્દત કા ફૈસલા કર લિયા.

وَ اَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهٗ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُوْنَ ﴿٢﴾ وَهُوَ اللّٰهُ
ઔર મુકર્રર કી હુઈ આખિરી મુદ્દત અલ્લાહ કે પાસ હે, ફિર ભી તુમ શક કરતે હો? ઔર વહી અલ્લાહ આસ્માનોં
فِى السَّمٰوٰتِ وَ فِى الْاَرْضِ ؕ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَ جَهْرَكُمْ
મેં ભી હે ઔર ઝમીન મેં ભી હે. વો જાનતા હે તુમ્હારી ચુપકે સે કહી હુઈ બાત કો ઔર તુમ્હારી ઝોર સે
وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُوْنَ ﴿٣﴾ وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ
કહી હુઈ બાત કો ઔર વો જાનતા હે ઉન આમાલ કો જો તુમ કરતે હો. ઔર ઉન કે પાસ કોઈ નિશાની
مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿٤﴾ فَقَدْ
નહીં આતી ઉન કે રબ કી નિશાનિયોં મેં સે મગર વો ઉસ સે ઐરાઝ કરતે હેં. ફિર
كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ؕ فَسَوْفَ يَاْتِيْهِمْ
ઉન્હોં ને હક કો જુઠલાયા જબ વો ઉન કે પાસ આયા. ફિર અનકરીબ ઉન કે
اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٥﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ
પાસ ઉન ચીઝોં કી ખબરેં આએંગી જિન કા વો ઈસ્તિહઝા કિયા કરતે થે. કયા ઉન્હોં ને દેખા નહીં
اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ مَّكَّنّٰهُمْ فِى الْاَرْضِ
કે હમ ને ઉન સે પેહલે કિત્ની કૌમોં કો હલાક કિયા જિન કો હમ ને કુદરત દી થી ઝમીન મેં,
مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَّكُمْ وَ اَرْسَلْنَا السَّمَآءَ عَلَيْهِمْ مِّدْرَارًا ۪
ઉત્ની જિત્ની હમ ને તુમ્હેં કુદરત નહીં દી ઔર હમ ને ઉન પર આસ્માન બરસતા હુવા છોડા.
وَّجَعَلْنَا الْاَنْهٰرَ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ
ઔર હમ ને નેહરેં બનાઈ જો ઉન કે નીચે સે બેહતી થીં, ફિર હમ ને ઉન કો હલાક કિયા
بِذُنُوْبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿٦﴾
ઉન કે ગુનાહોં કી વજહ સે ઔર હમ ને ઉન કે બાદ દૂસરી કૌમેં પૈદા કી.
وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتٰبًا فِىْ قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوْهُ
ઔર અગર હમ આપ કે ઉપર કાગઝ મેં લિખી હુઈ કિતાબ ઉતારતે, ફિર વો ઉસ કો અપને હાથોં સે
بِاَيْدِيْهِمْ لَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ
છૂતે, તબ ભી કાફિર લોગ કેહતે કે યે નહીં હે મગર ખુલા જાદૂ. ઔર ઉન્હોં ને
مُّبِيْنٌ ﴿٧﴾ وَ قَالُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ؕ وَلَوْ
કહા કે ઈસ નબી પર કોઈ ફરિશ્તા કયૂં નહીં ઉતારા ગયા? ઔર અગર હમ ફરિશ્તા ઉતારતે તો

اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُوْنَ ۝٨ وَلَوْ جَعَلْنٰهُ
અલબત્તા મુઆમલા ખતમ કર દિયા જાતા, ફિર ઉન્હેં મોહલત ન દી જાતી. ઔર અગર હમ ઉસ કો
مَلَكًا لَّجَعَلْنٰهُ رَجُلًا وَّ لَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَّا يَلْبِسُوْنَ ۝٩
ફરિશ્તા બનાતે તો ઉસ ફરિશ્તે કો ભી મર્દ બનાતે, ઔર હમ ઉન પર વહી શુબહ ડાલ દેતે જિસ શુબહ મેં
وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ
વો અબ હૈં. યકીનન આપ સે પેહલે પૈગમ્બરોં કા ભી ઈસ્તિહઝા કિયા ગયા, ફિર ઉન મેં સે મઝાક કરને
سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝١٠ قُلْ
વાલોં કો ઉસ અઝાબ ને ઘેર લિયા જિસ કા વો ઈસ્તિહઝા કિયા કરતે થે. આપ ફરમા દીજિયે
سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
કે તુમ ઝમીન મેં ચલો ફિરો, ફિર દેખો કે જુઠલાને વાલોં કા અન્જામ કૈસા હુવા. આપ
الْمُكَذِّبِيْنَ ۝١١ قُلْ لِّمَنْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ
ફરમા દીજિયે કે કિસ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર ઝમીન મેં હૈં? આપ ફરમા
قُلْ لِّلّٰهِ ؕ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ؕ لَيَجْمَعَنَّكُمْ
દીજિયે યે અલ્લાહ હી કી હૈં. અલ્લાહ ને અપની ઝાત પર રહમત લાઝિમ કર લી હૈ. ઝરૂર વો
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ؕ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
તુમ્હેં જમા કરેગા કયામત કે દિન જિસ મેં કોઈ શક નહી. વો લોગ જિન્હોં ને અપની જાનોં કો ખસારે મેં ડાલા હૈ, વો
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝١٢ وَلَهٗ مَا سَكَنَ فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ؕ
ઈમાન નહીં લાએંગે. ઔર અલ્લાહ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો રાત ઔર દિન મેં સુકૂન હાસિલ કરતી હૈં.
وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝١٣ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا
ઔર વહી અલ્લાહ સુનને વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે કયા મૈં અલ્લાહ કે અલાવા કો દોસ્ત બનાઉં,
فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ؕ
જો અલ્લાહ આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કરને વાલા હૈ ઔર વો ખાના દેતા હૈ ઔર ઉસે ખાના નહીં દિયા જાતા.
قُلْ اِنِّيْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ
આપ ફરમા દીજિયે કે મુજે ઈસ કા હુકમ હૈ કે મૈં સબ સે અવ્વલ ફરમાંબરદાર બનૂં
وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝١٤ قُلْ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ
ઔર આપ મુશરિકીન મેં સે હરગિઝ ન બનેં. આપ ફરમા દીજિયે કે અગર મૈં મેરે રબ કી નાફરમાની

عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٥﴾ مَنْ يُّصْرَفْ
કરૂં તો મૈં ભારી દિન કે અઝાબ સે ડરતા હૂં. જિસ શખ્સ સે ઉસ દિન વો અઝાબ
عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهٗ ؕ وَ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ﴿١٦﴾
હટા દિયા જાએગા, તો યકીનન અલ્લાહ ને ઉસ પર રહમ ફરમાયા. ઔર યે ખુલી કામ્યાબી હૈ.
وَاِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗۤ اِلَّا هُوَ ؕ
ઔર અગર અલ્લાહ આપ કો ઝરર પહોંચાએ તો સિવાએ ઉસ કે કોઈ ઉસ કો દૂર નહીં કર સકતા.
وَاِنْ يَّمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٧﴾
ઔર અગર અલ્લાહ આપ કો ભલાઈ પહોંચાએ તો વો હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ.
وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ ؕ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ﴿١٨﴾
ઔર વો અપને બન્દોં પર ગાલિબ હૈ. ઔર વો હિકમત વાલા, ખબર રખને વાલા હૈ. આપ ફરમા
قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً ؕ قُلِ اللّٰهُ ۙ۟ شَهِيْدٌۢ
દીજિયે કે કૌન સી ચીઝ શહાદત કે ઐતેબાર સે સબ સે બડી હૈ? આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ! મેરે
بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۙ۟ وَاُوْحِيَ اِلَيَّ هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ
ઔર તુમ્હારે દરમિયાન ગવાહ હૈ. ઔર મેરી તરફ યે કુર્આન વહી કિયા ગયા તાકે મૈં ઉસ કે ઝરિયે
بِهٖ وَمَنْۢ بَلَغَ ؕ اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ اَنَّ
તુમ્હેં ડરાઉં ઔર ઉન્હેં ભી ડરાઉં જિન કો યે કુર્આન પહોંચે. કયા તુમ ગવાહી દેતે હો કે અલ્લાહ કે સાથ
مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰى ؕ قُلْ لَّاۤ اَشْهَدُ ۚ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ
દૂસરે માબૂદ ભી હૈં? આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તો ગવાહી નહીં દેતા. આપ ફરમા દીજિયે કે વો તો સિર્ફ
وَّاحِدٌ وَّاِنَّنِيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿١٩﴾ اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ
યકતા માબૂદ હૈ ઔર યે કે મૈં બરી હૂં ઉન ચીઝોં સે જિન કો તુમ શરીક ઠેહરાતે હો. વો લોગ જિન કો હમ ને
الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا يَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ۘ اَلَّذِيْنَ
કિતાબ દી વો આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કો પેહચાનતે હૈં જૈસા કે વો અપને બેટોં કો પેહચાનતે હૈં.
خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ
વો લોગ જિન્હોં ને અપની જાનોં કો ખસારે મેં ડાલા હૈ અબ વો ઈમાન નહીં લાએંગે. ઔર ઉસ સે
مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ
ઝયાદા ઝાલિમ કૌન હોગા જો અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડે યા ઉસ કી આયતોં કો જુઠલાએ? યકીનન

وقف لازم
وقف لازم
ع ٢ / ٨

لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ

ઝાલિમ લોગ ફલાહ નહીં પાએંગે. ઔર જિસ દિન હમ ઉન્હેં ઈકટ્ઠા કરેંગે, ફિર હમ

لِلَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا اَيْنَ شُرَكَآؤُكُمُ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ

મુશરિકીન સે કહેંગે તુમ્હારે વો શુરકા કહાં હૈં જિન કા તુમ દાવા કિયા

تَزْعُمُوْنَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوْا وَاللّٰهِ

કરતે થે? ફિર ઉન કા જવાબ નહીં હોગા મગર યે કે વો કહેંગે કે હમારે રબ અલ્લાહ કી કસમ!

رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِيْنَ ﴿٢٣﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوْا

હમ શિર્ક નહીં કરતે થે. આપ દેખિયે કે કૈસે ઉન્હોં ને અપની જાનોં કે ખિલાફ

عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ

જૂઠ બોલા ઔર ઉન સે ખો જાએંગે જો વો જૂઠ ઘડા કરતે થે. ઔર ઉન મેં સે કુછ લોગ

مَّنْ يَّسْتَمِعُ اِلَيْكَ ۚ وَ جَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً

વો હૈં જો આપ કી તરફ કાન લગાતે હૈં. ઔર હમ ને ઉન કે દિલોં પર પરદે રખ દિયે હૈં ઈસ સે કે

اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ؕ وَاِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ

વો ઉસ કો સમજે ઔર ઉન કે કાનોં મેં ડાટ રખ દી હૈ. ઔર અગર વો તમામ મોઅજિઝાત ભી દેખ લેંગે

لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْكَ يُجَادِلُوْنَكَ يَقُوْلُ

તબ ભી ઉન પર ઈમાન નહીં લાએંગે. યહાં તક કે જબ વો આપ કે પાસ આતે હૈં તો આપ સે જઘડતે

الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ

હુવે કાફિર લોગ કેહતે હૈં કે યે નહીં હૈ મગર પેહલે લોગોં કી ઘડી હુઈ કહાનિયાં. ઔર યે

يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْــَٔوْنَ عَنْهُ ۚ وَاِنْ يُّهْلِكُوْنَ

દૂસરોં કો ઈસ સે રોકતે હૈં ઔર ખુદ ભી ઉસ સે દૂર ભાગતે હૈં. ઔર વો હલાક નહીં કરતે મગર

اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوْا

અપની જાનોં કો ઔર ઉન્હેં પતા નહીં. ઔર કાશ કે આપ દેખતે જબ વો આગ કે સામને ખડે કિયે જાએંગે,

عَلَى النَّارِ فَقَالُوْا يٰلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰيٰتِ رَبِّنَا

ફિર વો કહેંગે કે કાશ કે હમ ઝમીન મેં દોબારા લૌટાએ જાતે ઔર હમ અપને રબ કી આયાત કો ન જુઠલાતે

وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٧﴾ بَلْ بَدَا لَهُمْ مَّا كَانُوْا

ઔર હમ ઈમાન લાને વાલોં મેં સે હોતે. બલ્કે ઉન કે સામને ખુલ જાએંગે વો જિસ કો વો ઈસ સે

يُخْفُوْنَ مِنْ قَبْلُ ؕ وَلَوْ رُدُّوْا لَعَادُوْا لِمَا نُهُوْا عَنْهُ

પેહલે છુપાયા કરતે થે. ઔર અગર વો ઝમીન મેં લૌટા ભી દિયે જાએં તબ ભી દોબારા વહી કરેંગે કે જિસ

وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۝۲۸ وَقَالُوْٓا اِنْ هِىَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا

સે ઉન્હેં રોકા ગયા થા ઔર યકીનન યે જૂઠ બોલ રહે હૈં ઔર યે કેહતે હૈં કે યે ઝિન્દગી નહીં હૈ મગર હમારી સિર્ફ દુન્યવી ઝિન્દગી,

وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ۝۲۹ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ ؕ

ઔર હમ મરને કે બાદ ઝિન્દા કરકે ઉઠાએ નહીં જાએંગે. ઔર કાશ કે આપ દેખતે જબ વો અપને રબ કે સામને ખડે કિયે

قَالَ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ ؕ قَالُوْا بَلٰى وَرَبِّنَا ؕ قَالَ فَذُوْقُوا

જાએંગે તો અલ્લાહ ફરમાએંગે કયા યે હક નહીં હૈ? તો વો કહેંગે કયૂં નહીં? હમારે રબ કી કસમ! અલ્લાહ

الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝۳۰ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا

ع ۳

ફરમાએંગે કે ફિર અઝાબ ચખો ઈસ વજહ સે કે તુમ કુફ્ર કરતે થે. યકીનન નુકસાન ઉઠાયા ઉન લોગોં ને જિન્હોં ને

بِلِقَآءِ اللّٰهِ ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوْا

અલ્લાહ કી મુલાકાત કો જુઠલાયા. યહાં તક કે જબ ઉન કે પાસ કયામત અચાનક આએગી તો વો કહેંગે

يٰحَسْرَتَنَا عَلٰى مَا فَرَّطْنَا فِيْهَا ۙ وَهُمْ يَحْمِلُوْنَ اَوْزَارَهُمْ

હાય અફસોસ હમારી ઉસ કોતાહી પર જો હમ ને કયામત કે બારે મેં કી. ઔર વો અપને ગુનાહ ઉઠા રહે હોંગે

عَلٰى ظُهُوْرِهِمْ ؕ اَلَا سَآءَ مَا يَزِرُوْنَ ۝۳۱ وَمَا الْحَيٰوةُ

અપની પુશ્તોં પર. સુનો! બુરા હૈ વો બોજ જો વો ઉઠા રહે હૈં. ઔર યે દુન્યવી ઝિન્દગી

الدُّنْيَآ اِلَّا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ ؕ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ

નહીં હૈ મગર ખેલ ઔર અલ્લાહ સે ગાફિલ કરને વાલી. ઔર અલબત્તા પિછલા ઘર બેહતર હૈ

لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۳۲ قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهٗ

ઉન કે લિયે જો મુત્તકી હૈં. કયા ફિર તુમ અકલ નહીં રખતે? યકીનન હમેં માલૂમ હૈ કે આપ કો

لَيَحْزُنُكَ الَّذِىْ يَقُوْلُوْنَ فَاِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُوْنَكَ

ગમગીન કરતી હૈ વો બાત જો યે કેહતે હૈં, કે યે કુફ્ફાર આપ કો જૂઠા નહીં કેહતે,

وَلٰكِنَّ الظّٰلِمِيْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ۝۳۳ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ

લેકિન યે ઝાલિમ અલ્લાહ કી આયતોં કા ઈન્કાર કરતે હૈં. યકીનન આપ સે પેહલે પૈગમ્બરોં કો જુઠલાયા ગયા,

مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوْا عَلٰى مَا كُذِّبُوْا وَاُوْذُوْا حَتّٰٓى

ફિર ઉન્હોં ને સબ્ર કિયા ઉન કે જુઠલાએ જાને પર ઔર ઉન કો ઈઝા દિયે જાને પર, યહાં તક કે

اَتٰىهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۚ وَلَقَدْ جَآءَكَ
ઉન કે પાસ હમારી નુસ્રત આઈ. ઔર અલ્લાહ કે કલિમાત કો કોઈ બદલ નહી સકતા. યકીનન આપ કે પાસ
مِنْ نَّبَاِیٔ الْمُرْسَلِیْنَ ﴿۳۴﴾ وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ
પૈગમ્બરોં કી ખબરોં મેં સે કુછ હિસ્સા આ ચુકા હૈ. ઔર યકીનન આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)
اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ اَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْاَرْضِ
પર ઉન કા ઐરાઝ ભારી હૈ, ફિર અગર આપ ઈસ કી તાકત રખતે હોં કે ઝમીન મેં કોઈ સુરંગ તલાશ કર લેં
اَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَآءِ فَتَاْتِيَهُمْ بِاٰيَةٍ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ
યા આસ્માન મેં કોઈ સીઢી લગા લેં, ફિર ઉન કે પાસ કોઈ મોઅજિઝા આપ લે આએં. ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા
لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿۳۵﴾
તો ઉન કો હિદાયત પર ઈકટ્ઠા કર દેતા, ઈસ લિયે આપ જાહિલોં મેં સે ન હોં.
اِنَّمَا يَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ يَسْمَعُوْنَ ؔؕ وَالْمَوْتٰى يَبْعَثُهُمُ
બાત સિર્ફ વહી લોગ કબૂલ કરતે હૈં જો કાન લગા કર સુનતે હૈં. ઔર મુરદોં કો અલ્લાહ ઝિન્દા કર કે
اللّٰهُ ثُمَّ اِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ﴿۳۶﴾ وَقَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ
ઉઠાએંગે, ફિર અલ્લાહ કી તરફ વો લૌટાએ જાએંગે. ઔર યે કેહતે હૈં કે ઈસ નબી પર ઉસ કે રબ કી
مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يُّنَزِّلَ اٰيَةً
તરફ સે કોઈ મોઅજિઝા ક્યૂં નહી ઉતારા ગયા? આપ ફરમા દીજિયે યકીનન અલ્લાહ ઈસ પર કાદિર હૈ કે વો
وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۷﴾ وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْاَرْضِ
કોઈ મોઅજિઝા ઉતારે લેકિન ઉન મેં સે અકસર જાનતે નહી. ઔર ઝમીન મેં કોઈ ચલને વાલા નહી ઔર ન કોઈ
وَلَا طٰٓئِرٍ يَّطِيْرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّآ اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ ؕ مَا فَرَّطْنَا
પરિન્દા અપને બાઝુઓં કે ઝરિયે ઉડતા હૈ, મગર વો તુમ જૈસી ઉમ્મતેં હૈં. હમ ને ઈસ કિતાબ મેં
فِي الْكِتٰبِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُوْنَ ﴿۳۸﴾ وَالَّذِيْنَ
કોઈ ચીઝ નહીં છોડી. ફિર અપને રબ કી તરફ ઉન્હેં ઈકટ્ઠા કિયા જાએગા. ઔર વો લોગ જિન્હોં ને
كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا صُمٌّ وَّ بُكْمٌ فِي الظُّلُمٰتِ ؕ مَنْ يَّشَاِ اللّٰهُ
હમારી આયતોં કો જુઠલાયા વો બેહરે હૈં ઔર ગૂંગે હૈં, તારીકિયોં મેં હૈં. જિસ કો અલ્લાહ ચાહેં
يُضْلِلْهُ ؕ وَمَنْ يَّشَاْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۳۹﴾
ઉસે ગુમરાહ કર દેતે હૈં ઔર જિસે અલ્લાહ ચાહતે હૈં ઉસે સીધે રાસ્તે પર કર દેતે હૈં.

قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ

આપ ફરમા દીજિયે કયા તુમ્હારી રાય હૈ કે અગર તુમ્હારે પાસ અલ્લાહ કા અઝાબ આ જાએ યા તુમ્હારે પાસ

اَغَيْرَ اللّٰهِ تَدْعُوْنَ ۚ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝٤٠ بَلْ اِيَّاهُ

કયામત આ જાએ, કયા અલ્લાહ કે અલાવા કો તુમ પુકારોગે અગર તુમ સચ્ચે હો? બલ્કે તુમ ઉસી કો

تَدْعُوْنَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُوْنَ اِلَيْهِ اِنْ شَآءَ

પુકારોગે, ફિર વહી દૂર કરેગા વો જિસ કી તરફ તુમ પુકારતે હો અગર વો ચાહેગા ઔર તુમ ભૂલ

وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُوْنَ ۝٤١ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ

જાઓગે ઉન કો જિન કો તુમ શરીક ઠેહરાતે થે. ઔર યકીનન હમ ને રસૂલ ભેજે ઉન ઉમ્મતોં કી તરફ

مِّنْ قَبْلِكَ فَاَخَذْنٰهُمْ بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ

જો આપ સે પેહલે થીં, ફિર હમ ને ઉન કો પકડા સખ્તી ઔર તકલીફ કે ઝરિયે, શાયદ કે વો આજિઝી કરેં.

يَتَضَرَّعُوْنَ ۝٤٢ فَلَوْلَآ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَا تَضَرَّعُوْا

ફિર જબ ઉન કે પાસ હમારા અઝાબ આયા તો ઉન્હોં ને આજિઝી કયૂં નહીં કી?

وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوْبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ مَا كَانُوْا

લેકિન ઉન કે દિલ સખ્ત હો ગએ ઔર ઉન કે લિયે શયતાન ને મુઝય્યન કિયે વો આમાલ જો વો

يَعْمَلُوْنَ ۝٤٣ فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ

કરતે થે. ફિર જબ ઉન્હોં ને ભુલા દિયા ઉસે જિસ કે ઝરિયે ઉન્હેં નસીહત કી ગઈ થી, તો હમ ને ઉન પર

اَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ۭ حَتّٰٓى اِذَا فَرِحُوْا بِمَآ اُوْتُوْٓا اَخَذْنٰهُمْ

હર ચીઝ કે દરવાઝે ખોલ દિયે. યહાં તક કે જબ વો ઇતરાએ ઉસ કી વજહ સે જો ઉન્હેં દિયા ગયા થા

بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ مُّبْلِسُوْنَ ۝٤٤ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ

તો હમ ને ઉન્હેં અચાનક પકડ લિયા, ફિર વો માયૂસ હો કર રેહ ગએ. ફિર ઝાલિમ કૌમ કી જડ

الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۭ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٤٥ قُلْ

કાટ દી ગઈ. ઔર તમામ તારીફેં અલ્લાહ રબ્બુલ આલમીન કે લિયે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે તુમ્હારી કયા રાય

اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ

હૈ અગર અલ્લાહ તુમ્હારી કુવ્વતે સિમાઅ ઔર તુમ્હારી બસારત કો લે લે ઔર તુમ્હારે દિલોં પર

عَلٰى قُلُوْبِكُمْ مَّنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِهٖ ۭ اُنْظُرْ

મુહર લગા દે, તો અલ્લાહ કે અલાવા કૌન માબૂદ હૈ જો ઉસ કો તુમ્હારે પાસ લે આએ? આપ દેખિયે

كَيۡفَ نُصَرِّفُ الۡاٰيٰتِ ثُمَّ هُمۡ يَصۡدِفُوۡنَ۝٤٦ قُلۡ
કે હમ કૈસે આયતોં કો ફેર ફેર કર બયાન કરતે હૈં, ફિર ભી વો ઐરાઝ કર રહે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે

اَرَءَيۡتَكُمۡ اِنۡ اَتٰٮكُمۡ عَذَابُ اللّٰهِ بَغۡتَةً اَوۡ جَهۡرَةً
તુમ્હારી કયા રાય હૈ અગર તુમ્હારે પાસ અલ્લાહ કા અઝાબ અચાનક આ જાએ યા ખુલ્લમ ખુલ્લા આ જાએ

هَلۡ يُهۡلَكُ اِلَّا الۡقَوۡمُ الظّٰلِمُوۡنَ۝٤٧ وَمَا نُرۡسِلُ
તો સિવાએ ઝાલિમોં કે કોઈ ઔર હલાક હોગા? ઔર હમ રસૂલોં કો નહીં ભેજતે

الۡمُرۡسَلِيۡنَ اِلَّا مُبَشِّرِيۡنَ وَ مُنۡذِرِيۡنَ‌ۚ فَمَنۡ اٰمَنَ
મગર બશારત દેને વાલે ઔર ડરાને વાલે બના કર. ફિર જો ઈમાન લાએ

وَاَصۡلَحَ فَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُوۡنَ۝٤٨
ઔર ઈસ્લાહ કરે તો ઉન પર ન ખૌફ હોગા ઔર ન વો ગમગીન હોંગે.

وَالَّذِيۡنَ كَذَّبُوۡا بِاٰيٰتِنَا يَمَسُّهُمُ الۡعَذَابُ بِمَا كَانُوۡا
ઔર વો લોગ જિન્હોં ને હમારી આયતોં કો જુઠલાયા ઉન્હેં અઝાબ પહોંચ કર રહેગા ઈસ વજહ સે કે

يَفۡسُقُوۡنَ۝٤٩ قُلْ لَّاۤ اَقُوۡلُ لَـكُمۡ عِنۡدِىۡ خَزَآٮِٕنُ اللّٰهِ
વો નાફરમાન થે. આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તુમ સે નહીં કેહતા કે મેરે પાસ અલ્લાહ કે ખઝાને હૈં

وَلَاۤ اَعۡلَمُ الۡغَيۡبَ وَلَاۤ اَقُوۡلُ لَـكُمۡ اِنِّىۡ مَلَكٌ‌ۚ
ઔર ન મૈં ગૈબ જાનતા હૂં ઔર ન મૈં યે કેહતા હૂં કે મૈં ફરિશ્તા હૂં. મૈં તો સિર્ફ

اِنۡ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوۡحٰٓى اِلَىَّ‌ ؕ قُلۡ هَلۡ يَسۡتَوِى الۡاَعۡمٰى
ઉસ કે પીછે ચલતા હૂં જો મેરી તરફ વહી કિયા જા રહા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે કયા અન્ધા ઔર

وَالۡبَصِيۡرُ‌ ؕ اَفَلَا تَتَفَكَّرُوۡنَ۝٥٠ وَ اَنۡذِرۡ بِهِ الَّذِيۡنَ
બીના બરાબર હો સકતે હૈં? કયા ફિર તુમ સોચતે નહીં હો? ઔર આપ ઈસ કે ઝરિયે ડરાઈયે ઉન કો જો

يَخَافُوۡنَ اَنۡ يُّحۡشَرُوۡۤا اِلٰى رَبِّهِمۡ‌ لَـيۡسَ لَهُمۡ
ડરતે હૈં ઈસ સે કે વો ઈકઠ્ઠે કિયે જાએંગે ઉન કે રબ કી તરફ, ઉન કે લિયે ઉસ કે અલાવા

مِّنۡ دُوۡنِهٖ وَلِىٌّ وَّلَا شَفِيۡعٌ لَّعَلَّهُمۡ يَتَّقُوۡنَ۝٥١
કોઈ મદદગાર ઔર સિફારિશી નહીં હોગા, (ડરાઈયે) તાકે વો ડરેં.

وَلَا تَطۡرُدِ الَّذِيۡنَ يَدۡعُوۡنَ رَبَّهُمۡ بِالۡغَدٰوةِ وَالۡعَشِىِّ
ઔર આપ ઉન કો ન ધુત્કારેં જો અપને રબ કો પુકારતે હૈં સુબ્હ વ શામ

يُرِيْدُوْنَ وَجْهَهٗ ؕ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ
ઔર ઉસ કી રઝા ચાહતે હૈં. આપ પર ઉન કે હિસાબ મેં સે કુછ ભી

مِّنْ شَيْءٍ وَّمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِّنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ
નહીં હૈ ઔર ન આપ કે હિસાબ મેં સે ઉન પર કુછ હૈ, ફિર આપ ઉન કો ધુત્કાર દોગે તો આપ

فَتَكُوْنَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝٥٢ وَ كَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ
ભી ઝાલિમોં મેં સે બન જાઓગે. ઔર ઈસી તરહ હમ ને ઉન મેં સે એક કો દૂસરે કે લિયે ફિત્ના

بِبَعْضٍ لِّيَقُوْلُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
(આઝમાઈશ કા ઝરિયા) બનાયા તાકે વો કહેં કે કયા યહી લોગ હૈં જિન પર હમારે દરમિયાન મેં સે

مِّنْۢ بَيْنِنَا ؕ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشّٰكِرِيْنَ ۝٥٣ وَاِذَا جَآءَكَ
અલ્લાહ ને ઈન્આમ ફરમાયા? કયા અલ્લાહ કદર કરને વાલોં કો ખૂબ નહીં જાનતે? ઔર જબ આપ કે

الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِنَا فَقُلْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ
પાસ આએં વો લોગ જો હમારી આયતોં પર ઈમાન રખતે હૈં તો આપ કહિયે અસ્સલામુ અલયકુમ,

رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۙ اَنَّهٗ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ
તુમ્હારે રબ ને અપની ઝાત પર રહમત લાઝિમ કર લી હૈ કે જો તુમ મેં સે કોઈ બુરા કામ કર લેગા

سُوْٓءًۢا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَصْلَحَ ۙ فَاَنَّهٗ
નાવાકિફીય્યત સે, ફિર વો ઉસ કે બાદ તૌબા કર લેગા ઔર ઈસ્લાહ કર લેગા તો યકીનન અલ્લાહ

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٥٤ وَ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلِتَسْتَبِيْنَ
બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. ઔર ઈસી તરહ હમ આયાત તફસીલ સે બયાન કરતે હૈં ઔર ઈસ લિયે તાકે

سَبِيْلُ الْمُجْرِمِيْنَ ۝٥٥ قُلْ اِنِّيْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ
મુજરિમોં કા રાસ્તા સાફ હો જાએ. આપ ફરમા દીજિયે મુજે ઈસ સે મના કિયા ગયા હૈ કે મૈં ઈબાદત કરૂં ઉન કી

تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ قُلْ لَّآ اَتَّبِعُ اَهْوَآءَكُمْ ۙ
અલ્લાહ કો છોડ કર કે જિન કો તુમ પુકારતે હો. આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તુમ્હારી ખ્વાહિશાત કે પીછે નહીં ચલૂંગા,

قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ۝٥٦ قُلْ
યકીનન તબ તો મૈં ગુમરાહ હો જાઉંગા ઔર મૈં હિદાયતયાફતા લોગોં મેં સે નહીં હૂંગા. આપ ફરમા દીજિયે

اِنِّيْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَ كَذَّبْتُمْ بِهٖ ؕ مَا عِنْدِيْ
યકીનન મૈં અપને રબ કી તરફ સે રોશન દલીલ પર હૂં ઔર તુમ ને ઉસ કો જુઠલાયા. મેરે પાસ વો અઝાબ

مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ يَقُصُّ الْحَقَّ

નહીં હૈ જિસ કો તુમ જલ્દી તલબ કર રહે હો. હુકમ તો સિર્ફ અલ્લાહ હી કા ચલતા હૈ. અલ્લાહ હક કો બયાન

وَهُوَ خَيْرُ الْفٰصِلِيْنَ ﴿۵۷﴾ قُلْ لَّوْ اَنَّ عِنْدِیْ

કરતા હૈ ઔર વો બેહતરીન ફૈસલા કરને વાલા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે અગર મેરે પાસ વો અઝાબ હોતા

مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ لَقُضِیَ الْاَمْرُ بَيْنِیْ وَبَيْنَكُمْ ؕ

જિસ કો તુમ જલ્દી તલબ કર રહે હો તો મુઆમલા મેરે ઔર તુમ્હારે દરમિયાન ખત્મ કર દિયા જાતા.

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿۵۸﴾ وَ عِنْدَهٗ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ

ઔર અલ્લાહ ઝાલિમોં કો ખૂબ જાનતે હૈં. ઔર અલ્લાહ કે પાસ ગૈબ કી કુંજિયાં હૈં,

لَا يَعْلَمُهَاۤ اِلَّا هُوَ ؕ وَ يَعْلَمُ مَا فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ؕ

ઉન કો સિવાએ અલ્લાહ કે કોઈ નહીં જાનતા. ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ ઉન તમામ ચીઝોં કો જો ખુશ્કી

وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَّرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ

ઔર સમન્દર મેં હૈં. ઔર કોઈ પત્તા નહીં ગિરતા મગર અલ્લાહ ઉસે જાનતા હૈ ઔર કોઈ દાના ઝમીન કી

فِیْ ظُلُمٰتِ الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَّلَا يَابِسٍ اِلَّا

તારીકિયોં મેં નહીં હોતા ઔર ન કોઈ તર ચીઝ ઔર ન ખુશ્ક ચીઝ હૈ, મગર વો સાફ સાફ

فِیْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿۵۹﴾ وَهُوَ الَّذِیْ يَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّيْلِ

બયાન કરને વાલી કિતાબ (યાની લવ્હે મહફૂઝ) મેં હૈ. ઔર વહી અલ્લાહ તુમ્હેં રાત મેં વફાત દેતા હૈ

وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيْهِ

ઔર વો જાનતા હૈ ઉન આમાલ કો જો તુમ દિન મેં કરતે હો, ફિર વો તુમ્હેં ઉઠાતા હૈ નીન્દ સે દિન મેં

لِيُقْضٰۤى اَجَلٌ مُّسَمًّى ۚ ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ

તાકે મુકર્રર કી હુઈ આખિરી મુદ્દત પૂરી કી જા સકે. ફિર ઉસી કી તરફ તુમ્હેં લૌટ કર જાના હૈ,

ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۶۰﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ

ફિર વો તુમ્હેં ખબર દેગા ઉન કામોં કી જો તુમ કરતે થે. ઔર વો અપને બન્દોં પર ગાલિબ

عِبَادِهٖ وَ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ؕ حَتّٰۤى اِذَا جَآءَ

હૈ ઔર વો તુમ પર મુહાફિઝ ફરિશ્તે ભેજતા હૈ. યહાં તક કે જબ તુમ મેં સે કિસી એક કી મૌત કા વકત

اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُوْنَ ﴿۶۱﴾

કરીબ આતા હૈ તો ઉસે હમારે ભેજે હુવે ફરિશ્તે વફાત દેતે હૈં ઔર વો કોતાહી નહીં કરતે. ફિર વો

ثُمَّ رُدُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ ؕ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ ۟

લૌટાએ જાએંગે અલ્લાહ કી તરફ જો ઉન કા હકીકી મૌલા હે. સુનો! ઉસી કે લિયે હુકમ હે ઔર વો

وَهُوَ اَسْرَعُ الْحٰسِبِيْنَ ۝٦٢ قُلْ مَنْ يُّنَجِّيْكُمْ

હિસાબ લેને વાલોં મેં સબ સે તેઝ હિસાબ લેને વાલા હે. આપ ફરમા દીજિયે કૌન તુમ્હેં ખુશ્કી ઔર

مِّنْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُوْنَهٗ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ۚ

સમન્દર કી તારીકિયોં સે નજાત દેતા હે, તુમ ઉસી કો પુકારતે હો આજિઝી સે ઔર ચુપકે ચુપકે.

لَئِنْ اَنْجٰىنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ۝٦٣

કે અગર વો હમેં ઈસ સે નજાત દેગા તો હમ ઝરૂર શુક્ર કરને વાલોં મેં સે બન જાએંગે.

قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا وَ مِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ

આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ હી તુમ્હેં ઉસ સે નજાત દેતા હે ઔર હર તકલીફ સે નજાત દેતા હે, ફિર તુમ

تُشْرِكُوْنَ ۝٦٤ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَّبْعَثَ عَلَيْكُمْ

શિર્ક કરને લગ જાતે હો. આપ ફરમા દીજિયે કે વો અલ્લાહ ઈસ પર કાદિર હે કે તુમ પર અઝાબ

عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ

ભેજે તુમ્હારે ઉપર સે યા તુમ્હારે પૈરોં કે નીચે સે યા મુખ્તલિફ ફિરકે બના કર

شِيَعًا وَّ يُذِيْقَ بَعْضَكُمْ بَاْسَ بَعْضٍ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ

તુમ્હેં ખલત મલત કર દે ઔર તુમ્હેં આપસ કી લડાઈ કા મઝા ચખાએ. આપ દેખિયે કે હમ

نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ۝٦٥ وَكَذَّبَ بِهٖ

આયતોં કો કૈસે ફેર ફેર કર બયાન કરતે હૈં તાકે વો સમજેં. ઔર આપ કી કૌમ ને ઉસે

قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ؕ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ۝٦٦

જુઠલાયા હાલાંકે વો હક હે. આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તુમ પર મુસલ્લત નહીં હૂં.

لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ ۫ وَّسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝٦٧ وَاِذَا رَاَيْتَ

હર ખબર કે લિયે એક વાકેઅ હોને કા વકત હે. ઔર અનકરીબ તુમ્હેં માલૂમ હો જાએગા. ઔર જબ આપ

الَّذِيْنَ يَخُوْضُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ

દેખેં ઉન લોગોં કો જો હમારી આયતોં કે બારે મેં બેહૂદા કલામ કરતે હૈં તો આપ ઉન સે ઐરાઝ કીજિયે

حَتّٰى يَخُوْضُوْا فِيْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖ ؕ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ

યહાં તક કે વો ઉસ કે અલાવા કિસી દૂસરી બાત મેં લગ જાએં. ઔર અગર આપ કો શયતાન

الشَّيْطٰنُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٦٨﴾
ભુલા દે તો આપ યાદ આને કે બાદ ઝાલિમ કૌમ કે સાથ ન બૈઠિયે.
وَمَا عَلَى الَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ
ઔર મુત્તકિયોં પર ઉન કે હિસાબ કી ઝિમ્મેદારી ઝરા ભી નહીં,
وَّلٰكِنْ ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِيْنَ
લેકિન નસીહત કર દેના હૈ, શાયદ વો મુત્તકી બન જાએં. ઔર આપ છોડ દીજિયે ઉન લોગોં કો
اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَعِبًا وَّ لَهْوًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ
જિન્હોં ને અપના દીન લહવ વ લઈબ કો બના રખા હૈ ઔર ઉન કો દુન્યવી ઝિન્દગી ને ધોકે મે ડાલ રખા હૈ
الدُّنْيَا وَ ذَكِّرْ بِهٖٓ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌۢ بِمَا كَسَبَتْ
ઔર ઈસ કી આપ નસીહત કરતે રહિયે કે કહીં કોઈ શખ્સ ઉન આમાલ કી વજહ સે હલાક હો જાએ જો
لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ
ઉસ ને કિયે, કે ઉસ કે લિયે અલ્લાહ કે અલાવા કોઈ મદદગાર ઔર સિફારિશી ન હો.
وَاِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَا ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ
ઔર અગર વો સારે ફિદયે ભી દે દેગા તો ઉસ કી તરફ સે નહીં લિયે જાએંગે. યહી વો લોગ હૈં
اُبْسِلُوْا بِمَا كَسَبُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَّعَذَابٌ
જો હલાક હુવે ઉન આમાલ કી વજહ સે જો ઉન્હોં ને કિયે. ઉન કે લિયે ગરમ પાની સે પીના હોગા ઔર દર્દનાક
اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ﴿٧٠﴾ قُلْ اَنَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ
અઝાબ હોગા ઈસ વજહ સે કે વો કુફ્ર કરતે થે. આપ ફરમા દીજિયે ક્યા હમ પુકારેં અલ્લાહ કો છોડ કર કે
اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَ نُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا
ઉન ચીઝોં કો જો હમેં ન નફા દે સકતી હૈં ઔર ન હમેં ઝરર પહોંચા સકતી હૈં ઔર હમ પલટ જાએં
بَعْدَ اِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِى اسْتَهْوَتْهُ الشَّيٰطِيْنُ
હમારી એડિયોં કે બલ ઈસ કે બાદ કે અલ્લાહ ને હમેં હિદાયત દી, ઉસ શખ્સ કી તરહ જિસ કો
فِى الْاَرْضِ حَيْرَانَ لَهٗٓ اَصْحٰبٌ يَّدْعُوْنَهٗٓ
શયાતીન ને ખબ્તી બના દિયા હો, ઝમીન મેં હૈરાન હો. ઉસ કે દોસ્ત ઉસ કો બુલા રહે હોં હિદાયત કી
اِلَى الْهُدَى ائْتِنَا ؕ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ؕ
તરફ કે તૂ હમારે પાસ આ જા. આપ ફરમા દીજિયે કે યકીનન અલ્લાહ કી હિદાયત વહી હિદાયત હૈ.

ع ٨

وَاُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧١﴾ وَاَنْ اَقِيْمُوا

ઔર હમેં હુકમ દિયા ગયા હૈ કે હમ રબ્બુલ આલમીન કે સામને જુક જાએં. ઔર યે કે નમાઝ

الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوْهُ ؕ وَهُوَ الَّذِیْۤ اِلَیْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٧٢﴾

કાઈમ કરો ઔર ઉસ સે ડરો. ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ કી તરફ તુમ ઈકટ્ઠે કિયે જાઓગે.

وَهُوَ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ

ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા હક કે સાથ.

وَیَوْمَ یَقُوْلُ كُنْ فَیَكُوْنُ ۬ؕ قَوْلُهُ الْحَقُّ ؕ وَلَهُ

ઔર જિસ દિન વો કેહતા હૈ 'હો જા', તો વો હો જાતા હૈ. ઉસ કા કેહના હક હૈ. ઔર ઉસી કે લિયે સલ્તનત હૈ

الْمُلْكُ یَوْمَ یُنْفَخُ فِی الصُّوْرِ ؕ عٰلِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ ؕ

ઉસ દિન જિસ દિન સૂર મેં ફૂંકા જાએગા. વો છુપી હુઈ ઔર ઝાહિર ચીઝ કો જાનને વાલા હૈ.

وَهُوَ الْحَكِیْمُ الْخَبِیْرُ ﴿٧٣﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِیْمُ لِاَبِیْهِ

ઔર વો હિકમત વાલા, બાખબર હૈ. ઔર જબ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને બાપ આઝર સે

اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً ۚ اِنِّیْۤ اَرٰىكَ وَقَوْمَكَ

ફરમાયા કે કયા આપ બુતોં કો માબૂદ બનાતે હો? યકીનન મૈં આપ કો ઔર આપ કી કૌમ કો

فِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُرِیْۤ اِبْرٰهِیْمَ

ખુલી ગુમરાહી મેં દેખ રહા હૂં. ઔર ઈસી તરહ હમ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કો

مَلَكُوْتَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلِیَكُوْنَ

દિખાને લગે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત તાકે વો યકીન

مِنَ الْمُوْقِنِیْنَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَیْهِ الَّیْلُ رَاٰ كَوْكَبًا ۚ

કરને વાલોં મેં સે હોં. ફિર જબ ઉન પર રાત છા ગઈ તો ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને સિતારા દેખા.

قَالَ هٰذَا رَبِّیْ ۚ فَلَمَّاۤ اَفَلَ قَالَ لَاۤ اُحِبُّ الْاٰفِلِیْنَ ﴿٧٦﴾

કેહને લગે યે મેરા રબ હૈ. ફિર જબ વો ડૂબ ગયા તો ફરમાને લગે કે મૈં ડૂબને વાલોં સે મહબ્બત નહીં

فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّیْ ۚ

કરતા. ફિર જબ આપ ને ચમકતા હુવા ચાંદ દેખા તો ફરમાયા યે મેરા રબ હૈ.

فَلَمَّاۤ اَفَلَ قَالَ لَىِٕنْ لَّمْ یَهْدِنِیْ رَبِّیْ لَاَكُوْنَنَّ

ફિર જબ વો ભી ડૂબ ગયા તો ફરમાયા કે અગર મુજે મેરે રબ ને હિદાયત ન દી, તો મૈં ગુમરાહ લોગોં

مِنَ الْقَوْمِ الضَّآلِّيْنَ﴿۷۷﴾ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً

મેં સે હો જાઉંગા. ફિર જબ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને જગમગાતા સૂરજ દેખા તો

قَالَ هٰذَا رَبِّيْ هٰذَآ اَكْبَرُ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَتْ قَالَ

ફરમાયા યે મેરા રબ હૈ કે યે સબ સે બડા હૈ. ફિર જબ વો ડૂબ ગયા તો ફરમાયા

يٰقَوْمِ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ﴿۷۸﴾ اِنِّيْ وَجَّهْتُ

એ મેરી કૌમ! યકીનન મૈં તુમ્હારે શિર્ક સે બરી હૂં. યકીનન મૈં ને સબ તરફ સે કટ કર અપના

وَجْهِيَ لِلَّذِيْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ حَنِيْفًا

રુખ કર લિયા હૈ ઉસ ઝાત કી તરફ જિસ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા ઔર મૈં મુશરિકીન

وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ﴿۷۹﴾ وَحَآجَّهٗ قَوْمُهٗ ؕ قَالَ

મેં સે નહી હૂં. ઔર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) સે હુજ્જતબાઝી કી ઉન કી કૌમ ને. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને

اَتُحَآجُّوْٓنِّيْ فِي اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنِ ؕ وَلَآ اَخَافُ

ફરમાયા કયા તુમ મુજ સે હુજ્જતબાઝી કરતે હો અલ્લાહ કે બારે મેં હાલાંકે ઉસ ને મુજે હિદાયત દી હૈ. ઔર

مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ رَبِّيْ شَيْـًٔا ؕ وَسِعَ رَبِّيْ

મૈં ઝરા ભી નહીં ડરતા ઉન ચીઝોં સે જિન કો તુમ શરીક ઠેહરાતે હો મગર યે કે મેરા રબ ચાહે. મેરા રબ હર

كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ؕ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ﴿۸۰﴾ وَ كَيْفَ

ચીઝ પર ઈલ્મ કે ઐતેબાર સે વસીઅ હૈ. કયા ફિર તુમ નસીહત હાસિલ નહીં કરતે? ઔર કૈસે

اَخَافُ مَآ اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُوْنَ اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ

મૈં ડરૂંગા ઉન ચીઝોં સે જિન કો તુમ ને શરીક ઠેહરા રખા હૈ હાલાંકે તુમ નહીં ડરતે ઈસ સે કે તુમ ને અલ્લાહ

بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا ؕ

કે સાથ શરીક ઠેહરા રખા હૈ ઐસી ચીઝોં કો જિસ પર અલ્લાહ ને તુમ પર કોઈ દલીલ નહીં ઉતારી.

فَاَيُّ الْفَرِيْقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ﴿۸۱﴾

ફિર દોનોં જમાઅતોં મેં સે કૌન સી જમાઅત અમન કી ઝયાદા હકદાર હૈ, અગર તુમ ઈલ્મ રખતે હો?

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يَلْبِسُوْٓا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ

વો લોગ જો ઈમાન લાએ ઔર જિન્હોં ને અપને ઈમાન કો ઝુલ્મ કે સાથ નહીં મિલાયા, તો ઉન્હી

لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُوْنَ﴿۸۲﴾ وَ تِلْكَ حُجَّتُنَآ

લોગોં કે લિયે અમન હૈ ઔર વહી હિદાયતયાફતા હૈં. ઔર યે હમારી હુજ્જત હૈ

وقف لازم

ع ۹ / ۱۵

اٰتَيۡنٰهَاۤ اِبۡرٰهِيۡمَ عَلٰى قَوۡمِهٖ ‌ؕ نَرۡفَعُ دَرَجٰتٍ مَّنۡ نَّشَآءُ ‌ؕ
જો હમ ને દી ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઉન કી કૌમ કે ખિલાફ. હમ દરજાત બુલન્દ કરતે હૈં જિસ કે ચાહતે હૈં. યકીનન

اِنَّ رَبَّكَ حَكِيۡمٌ عَلِيۡمٌ ۝۸۳ وَوَهَبۡنَا لَهٗۤ اِسۡحٰقَ وَيَعۡقُوۡبَ‌ ؕ
તેરા રબ હિકમત વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ. ઔર હમ ને ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઈસ્હાક ઔર યઅકૂબ (અલૈહિમસ્સલામ)

كُلًّا هَدَيۡنَا‌ ۚ وَ نُوۡحًا هَدَيۡنَا مِنۡ قَبۡلُ‌ وَمِنۡ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ
અતા કિયે. સબ કો હમ ને હિદાયત દી. ઔર નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કો હમ ને ઉસ સે પેહલે હિદાયત દી ઔર ઉન્હી કી ઔલાદ

وَ سُلَيۡمٰنَ وَ اَيُّوۡبَ وَ يُوۡسُفَ وَ مُوۡسٰى وَ هٰرُوۡنَ‌ ؕ وَ كَذٰلِكَ
મેં સે દાવૂદ ઔર સુલૈમાન ઔર અય્યૂબ ઔર યૂસુફ ઔર મૂસા ઔર હારૂન (અલૈહિમુસ્સલામ) કો હિદાયત દી. ઔર ઈસી તરહ

نَجۡزِى الۡمُحۡسِنِيۡنَ ۝۸۴ وَ زَكَرِيَّا وَ يَحۡيٰى وَ عِيۡسٰى وَ اِلۡيَاسَ‌ ؕ
હમ નેકી કરને વાલોં કો બદલા દેતે હૈં. ઔર ઝકરીય્યા ઔર યહયા ઔર ઈસા ઔર ઈલ્યાસ (અલૈહિમુસ્સલામ) કો હિદાયત દી.

كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِيۡنَ ۝۸۵ وَ اِسۡمٰعِيۡلَ وَالۡيَسَعَ وَ يُوۡنُسَ
સબ કે સબ સુલહા મેં સે થે. ઔર ઈસ્માઈલ ઔર અલયસઅ ઔર યૂનુસ ઔર લૂત (અલૈહિમુસ્સલામ) કો

وَ لُوۡطًا‌ ؕ وَكُلًّا فَضَّلۡنَا عَلَى الۡعٰلَمِيۡنَ ۝۸۶ وَمِنۡ اٰبَآئِهِمۡ
હિદાયત દી. ઔર ઈન સબ કો હમ ને તમામ જહાન વાલોં પર ફઝીલત દી. ઔર ઉન કે બાપ દાદા ઔર ઉન

وَ ذُرِّيّٰتِهِمۡ وَ اِخۡوَانِهِمۡ‌ ۚ وَاجۡتَبَيۡنٰهُمۡ وَ هَدَيۡنٰهُمۡ
કી ઔલાદ ઔર ઉન કે ભાઈયોં મેં સે ભી હિદાયત દી. ઔર હમ ને ઉન કો મુન્તખબ કિયા ઔર હમ ને ઉન કો

اِلٰى صِرَاطٍ مُّسۡتَقِيۡمٍ ۝۸۷ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهۡدِىۡ بِهٖ مَنۡ
હિદાયત દી સીધે રાસ્તે કી. યે અલ્લાહ કી હિદાયત હૈ, ઉસ કે ઝરિયે વો હિદાયત દેતા હૈ જિસે

يَّشَآءُ مِنۡ عِبَادِهٖ‌ ؕ وَلَوۡ اَشۡرَكُوۡا لَحَبِطَ عَنۡهُمۡ مَّا كَانُوۡا
ચાહતા હૈ અપને બન્દોં મેં સે. ઔર અગર યે અમ્બિયા ભી શિર્ક કરતે તો ઉન સે હબ્ત હો જાતે વો

يَعۡمَلُوۡنَ ۝۸۸ اُولٰٓئِكَ الَّذِيۡنَ اٰتَيۡنٰهُمُ الۡكِتٰبَ وَالۡحُكۡمَ
અમલ જો ઉન્હોં ને કિયે. યે વો થે કે જિન્હેં હમ ને કિતાબ ઔર શરીઅત ઔર

وَالنُّبُوَّةَ‌ ۚ فَاِنۡ يَّكۡفُرۡ بِهَا هٰٓؤُلَآءِ فَقَدۡ وَكَّلۡنَا بِهَا قَوۡمًا
નુબુવ્વત દી. ફિર અગર યે લોગ ઉસ કે સાથ કુફ્ર કરેંગે તો હમ ઈસે ઐસી કૌમ કો સૌંપ દેંગે જો ઉસ કે

لَّيۡسُوۡا بِهَا بِكٰفِرِيۡنَ ۝۸۹ اُولٰٓئِكَ الَّذِيۡنَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰٮهُمُ
સાથ કુફ્ર કરને વાલી નહી હોગી. યહી લોગ હૈં જિન કો અલ્લાહ ને હિદાયત દી, તો ઉન કી હિદાયત કી

اقْتَدِهْ ؕ قُلْ لَّاۤ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى

આપ ઈકતિદા કીજિયે. આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં ઈસ પર તુમ સે કિસી અજર કા સવાલ નહી કરતા. યે તો સિર્ફ તમામ

لِلْعٰلَمِيْنَ۝۹۰ؑ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖۤ اِذْ قَالُوْا

જહાન વાલોં કે લિયે નસીહત હૈ. ઔર ઉન્હોં ને અલ્લાહ કી કદર નહી પેહચાની જૈસા કે ઉસ કી કદર પેહચાનને કા હક હૈ,

مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ مِّنْ شَیْءٍ ؕ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ

જબ કે ઉન્હોં ને કહા કે અલ્લાહ ને કિસી બશર પર કોઈ ચીઝ નહી ઉતારી. આપ ફરમા દીજિયે કે કિસ ને ઉતારી વો કિતાબ

الَّذِیْ جَآءَ بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا وَّهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهٗ

જો મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) લે કર આએ થે જો નૂર થી ઔર હિદાયત થી ઈન્સાનોં કે લિયે જિસ કો તુમ કાગઝાત મેં

قَرَاطِیْسَ تُبْدُوْنَهَا وَ تُخْفُوْنَ كَثِیْرًا ۚ وَ عُلِّمْتُمْ

રખતે હો. કુછ હિસ્સે કો તુમ ખોલતે હો ઔર બહોત સી ચીઝેં છુપાતે હો. ઔર તુમ્હેં ઈલ્મ દિયા ગયા ઉન ચીઝોં

مَّا لَمْ تَعْلَمُوْۤا اَنْتُمْ وَلَاۤ اٰبَآؤُكُمْ ؕ قُلِ اللّٰهُ ۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِیْ خَوْضِهِمْ

કા જો તુમ ઔર તુમ્હારે બાપ દાદા જાનતે નહીં થે. આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ (હી ને કિતાબ ઉતારી હૈ), ફિર

یَلْعَبُوْنَ۝۹۱ وَ هٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِیْ

આપ ઉન કો છોડ દીજિયે ઉન કી દિલલગી મેં ખેલતા હુવા. ઔર યે કિતાબ જો હમ ને ઉતારી હૈ બરકત વાલી હૈ, જો સચ્ચા બતલાને

بَیْنَ یَدَیْهِ وَ لِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا ؕ وَالَّذِیْنَ

વાલી હૈ ઉન કિતાબોં કો જો ઈસ સે પેહલે થી ઔર ઈસ લિયે તાકે આપ મક્કા વાલોં કો ડરાએ ઔર ઉન બસ્તિયોં કો જો ઉસ કે ઈર્દ ગિર્દ હૈં.

یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ یُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ

ઔર જો લોગ આખિરત પર ઈમાન રખતે હૈં વો ઈસ પર ભી ઈમાન રખતે હૈં ઔર વો અપની નમાઝોં

یُحَافِظُوْنَ۝۹۲ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا

કી ભી પાબન્દી કરતે હૈં. ઔર ઈસ સે ઝયાદા ઝાલિમ કૌન હોગા જો અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડે યા યૂં કહે કે

اَوْ قَالَ اُوْحِیَ اِلَیَّ وَلَمْ یُوْحَ اِلَیْهِ شَیْءٌ وَّمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ

મેરી તરફ ભી વહી કિયા ગયા, હાલાંકે ઉસ કી તરફ કોઈ ચીઝ વહી નહી કી ગઈ ઔર જો યૂં કહે કે અનકરીબ

مِثْلَ مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ ؕ وَلَوْ تَرٰۤى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِیْ غَمَرٰتِ

મૈં ભી ઉતારૂંગા ઉસ કે માનિન્દ જો અલ્લાહ ને ઉતારા. ઔર કાશ કે આપ દેખતે જબ કે યે ઝાલિમ લોગ મૌત

الْمَوْتِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوْۤا اَیْدِیْهِمْ ۚ اَخْرِجُوْۤا اَنْفُسَكُمْ ؕ

કી સખ્તિયોં મેં હોંગે ઔર ફરિશ્તે અપને હાથ ફૈલાએ હુવે હોંગે. (ઔર કેહતે હોંગે કે) અપની જાનેં નિકાલો.

اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ
આજ તુમ્હેં સઝા દી જાએગી ઝિલ્લત કે અઝાબ કી ઈસ વજહ સે કે તુમ અલ્લાહ પર હક

عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَ كُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۹۳﴾ وَلَقَدْ
કે અલાવા કેહતે થે ઔર તુમ અલ્લાહ કી આયતોં સે તકબ્બુર કરતે થે. ઔર યકીનન તુમ હમારે

جِئْتُمُوْنَا فُرَادٰى كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّ تَرَكْتُمْ
પાસ અકેલે આએ હો જૈસા કે હમ ને તુમ્હેં પેહલી મરતબા પૈદા કિયા થા ઔર તુમ વો માલ જો હમ ને તુમ્હેં

مَّا خَوَّلْنٰكُمْ وَرَآءَ ظُهُوْرِكُمْ ۚ وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَآءَكُمُ
દિયા થા અપની પીઠ પીછે છોડ કર આએ હો. ઔર હમ તુમ્હારે સાથ તુમ્હારે ઉન શુફઆ કો નહીં

الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فِيْكُمْ شُرَكٰٓؤُا ؕ لَقَدْ تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ
દેખતે જિન કે મુતઅલ્લિક તુમ દાવા કરતે થે કે યે તુમ મેં શરીક હૈં. યકીનન તુમ્હારે દરમિયાન જુદાઈ વાકેઅ

وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿۹۴﴾ اِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ
હો ગઈ ઔર તુમ સે ખો ગએ વો જિન કા તુમ દાવા કિયા કરતે થે. યકીનન અલ્લાહ દાને કો ફાડને વાલા હૈ

وَالنَّوٰى ؕ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ مُخْرِجُ الْمَيِّتِ
ઔર ગુઠલી કો નિકાલને વાલા હૈ. વો ઝિન્દે કો મુરદે સે નિકાલતા હૈ ઔર મુરદે કો નિકાલને વાલા હૈ

مِنَ الْحَيِّ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿۹۵﴾ فَالِقُ الْاِصْبَاحِ ۚ
ઝિન્દે સે. યહી અલ્લાહ હૈ, ફિર તુમ કહાં ઉલ્ટે ફિરે જા રહે હો? વો સુબ્હ કો ફાડને વાલા હૈ.

وَ جَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ؕ ذٰلِكَ
ઔર ઉસી ને રાત કો સુકૂન કા વકત બનાયા ઔર સૂરજ ઔર ચાંદ કો હિસાબ કા ઝરિયા બનાયા. યે ઝબરદસ્ત

تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿۹۶﴾ وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ النُّجُوْمَ
ઈલ્મ વાલે અલ્લાહ કી મુકર્રર કી હુઈ મિકદાર હૈ. ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને તુમ્હારે લિયે સિતારે બનાએ

لِتَهْتَدُوْا بِهَا فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ؕ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ
તાકે તુમ ઉન કે ઝરિયે ખુશ્કી ઔર સમન્દર કી તારીકિયોં મેં રાહ પાઓ. યકીનન હમ ને આયતેં ફેર ફેર કર

لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿۹۷﴾ وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ
બયાન કી ઐસી કૌમ કે લિયે જો જાનતી હૈ. ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને તુમ્હેં એક જાન સે પૈદા કિયા,

وَّاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَّ مُسْتَوْدَعٌ ؕ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
ફિર એક મુસ્તકિલ ઠિકાના હૈ ઔર એક આરઝી ઠિકાના હૈ. યકીનન હમ ને આયતેં તફસીલ સે બયાન કી ઐસી કૌમ

يَّفْقَهُوْنَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَخْرَجْنَا
કે લિયે જો સમજતી હૈ. ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને આસ્માન સે પાની ઉતારા. ફિર હમ ને
بِهٖ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ
ઉસ કે ઝરિયે હર ચીઝ કે સબ્ઝે કો નિકાલા, ફિર હમ ને ઉસ સે સરસબ્ઝ પૌદે નિકાલે જિસ સે હમ
حَبًّا مُّتَرَاكِبًا ۚ وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
તેહ બ તેહ દાને નિકાલતે હૈં. ઔર ખજૂર સે યાની ઉસ કે ખોશે સે મિલે હુવે ગુચ્છે હોતે હૈં ઔર
وَّجَنّٰتٍ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا
ઉસ ને નિકાલા અંગૂર કે બાગાત ઔર ઝૈતૂન ઔર અનાર કો કે કુછ ઉન મેં સે એક દૂસરે કે મુશાબેહ હૈં ઔર કુછ
وَّ غَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۗ اُنْظُرُوْٓا اِلٰى ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖ ۗ
એક દૂસરે કે મુશાબેહ નહી હૈ. તુમ દેખો ઉસ કે ફલ કી તરફ જબ વો અપના ફલ લાતા હૈ ઔર ઉસ કે પકને કો
اِنَّ فِيْ ذٰلِكُمْ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ
દેખો. યકીનન ઉસ મેં નિશાનિયાં હૈં એૈસી કૌમ કે લિયે જો ઈમાન લાતી હૈ. ઔર ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે લિયે
شُرَكَآءَ الْجِنَّ وَ خَلَقَهُمْ وَ خَرَقُوْا لَهٗ بَنِيْنَ وَبَنٰتٍ
જિન્નાત કો શુરકા કરાર દિયા, હાલાંકે અલ્લાહ ને ઉન કો પૈદા કિયા હૈ ઔર ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે લિયે બેટે ઘડે ઔર
بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ سُبْحٰنَهٗ وَ تَعٰلٰى عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿١٠٠﴾ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ
બેટિયાં ઘડી ઈલ્મ કે બગૈર. અલ્લાહ પાક હૈ ઔર બરતર હે ઉન ચીઝોં સે જો વો બયાન કરતે હૈં. અલ્લાહ આસ્માનોં ઔર
وَالْاَرْضِ ۗ اَنّٰى يَكُوْنُ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَمْ تَكُنْ لَّهٗ صَاحِبَةٌ ۗ
ઝમીન કો બગૈર નમૂને કે પૈદા કરને વાલા હૈ. ઉસ કે લિયે ઔલાદ કહાં હો સકતી હૈં જબ કે ઉસ કી બીવી નહી?
وَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٠١﴾ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ
ઔર હર ચીઝ ઉસ ને પૈદા કી હૈ. ઔર વો હર ચીઝ કો ખૂબ જાનને વાલા હૈ. યહી અલ્લાહ તુમ્હારા
رَبُّكُمْ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوْهُ ۚ وَهُوَ
રબ હૈ. ઉસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહી. વો હર ચીઝ કો પૈદા કરને વાલા હૈ, તો તુમ ઉસી કી ઈબાદત કરો.
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ ۘ وَهُوَ يُدْرِكُ
ઔર વો હર ચીઝ પર નિગરાન હૈ. ઉસ કા ઈદરાક નહી કર સકતી આંખેં ઔર વો આંખોં કા ઈદરાક કરતા
الْاَبْصَارَ ۚ وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ ﴿١٠٣﴾ قَدْ جَآءَكُمْ بَصَآئِرُ مِنْ
હૈ. ઔર વો લુત્ફ કરને વાલા, બાખબર હૈ. યકીનન તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે બસીરતેં આ ગઈ.

رَّبِّكُمْ ۚ فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ عَمِیَ فَعَلَیْهَا ؕ

ફિર જો બસીરત કો ઈસ્તેમાલ કરેગા વો અપને હી ફાઈદે કે લિયે હૈ. ઔર જો અન્ધા રહેગા તો ઉસ પર ઉસ કા

وَمَآ اَنَا عَلَیْكُمْ بِحَفِیْظٍ ﴿۱۰۴﴾ وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰیٰتِ

વબાલ પડેગા. ઔર મૈં તુમ પર મુહાફિઝ નહી હૂં ઔર ઈસી તરહ હમ આયતોં કો ફેર ફેર કર બયાન કરતે હૈં ઔર ઈસ

وَلِیَقُوْلُوْا دَرَسْتَ وَلِنُبَیِّنَهٗ لِقَوْمٍ یَّعْلَمُوْنَ ﴿۱۰۵﴾ اِتَّبِعْ

લિયે તાકે વો કહે કે તુમ ને તો સબક પઢ લિયા હૈ ઔર ઈસ લિયે તાકે હમ ઉસ કો બયાન કરેં ઐસી કૌમ કે લિયે જો સમજે.

مَآ اُوْحِیَ اِلَیْكَ مِنْ رَّبِّكَ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ وَاَعْرِضْ

આપ ઉસ કા ઈત્તિબા કીજિયે જો આપ કી તરફ આપ કે રબ કી તરફ સે વહી કિયા જા રહા હૈ, ઉસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહી.

عَنِ الْمُشْرِكِیْنَ ﴿۱۰۶﴾ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكُوْا ؕ وَمَا جَعَلْنٰكَ

ઔર આપ મુશરિકીન સે ઐરાઝ કીજિયે. ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો વો શિર્ક ન કરતે. ઔર હમ ને આપ કો

عَلَیْهِمْ حَفِیْظًا ۚ وَمَآ اَنْتَ عَلَیْهِمْ بِوَكِیْلٍ ﴿۱۰۷﴾ وَلَا تَسُبُّوا

ઉન પર મુહાફિઝ બના કર નહી ભેજા. ઔર આપ ઉન પર મુસલ્લત નહી હો. ઔર તુમ લોગ ગાલી ન દો

الَّذِیْنَ یَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَیَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًۢا بِغَیْرِ

ઉન્હેં જિન કો યે અલ્લાહ કે અલાવા પુકારતે હૈં, વરના વો અલ્લાહ કો ગાલી દેંગે હદ સે તજાવુઝ કર કે ઈલ્મ ન

عِلْمٍ ؕ كَذٰلِكَ زَیَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ۪ ثُمَّ اِلٰی رَبِّهِمْ

હોને કી વજહ સે. ઈસી તરહ હર ઉમ્મત કે લિયે હમ ને ઉન કે આમાલ મુઝય્યન કિયે. ફિર ઉન કે રબ કી તરફ

مَّرْجِعُهُمْ فَیُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا یَعْمَلُوْنَ ﴿۱۰۸﴾ وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ

ઉન કા લૌટના હૈ, ફિર વો ઉન્હેં ખબર દેગા ઉન કામોં કી જો વો કરતે થે. ઔર વો અલ્લાહ કી કસ્મેં ખાતે હૈં

جَهْدَ اَیْمَانِهِمْ لَىِٕنْ جَآءَتْهُمْ اٰیَةٌ لَّیُؤْمِنُنَّ بِهَا ؕ قُلْ

અપની કસ્મોં કો મુઅક્કદ કર કે કે અગર ઉન કે પાસ મોઅજિઝા આ જાએગા તો ઝરૂર વો ઉસ પર ઈમાન લાએંગે.

اِنَّمَا الْاٰیٰتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا یُشْعِرُكُمْ ۙ اَنَّهَآ اِذَا جَآءَتْ

આપ ફરમા દીજિયે કે તમામ મોઅજિઝાત સિર્ફ અલ્લાહ કે પાસ હૈં ઔર આપ કો કયા માલૂમ કે જબ મોઅજિઝા આ

لَا یُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۰۹﴾ وَنُقَلِّبُ اَفْـِٕدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا

જાએગા તબ ભી વો ઈમાન નહી લાએંગે. ઔર હમ ઉન કે દિલોં કો ઉલટ પલટ કરતે હૈં ઔર ઉન કી આંખોં કો જૈસા

لَمْ یُؤْمِنُوْا بِهٖۤ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّنَذَرُهُمْ فِیْ طُغْیَانِهِمْ یَعْمَهُوْنَ ﴿۱۱۰﴾ ع

કે વો ઉસ પર પેહલી મરતબા મેં ઈમાન નહી લાએ ઔર હમ ઉન કો ઉન કી સરકશી મેં ભટકતા હુવા છોડતે હૈં.

ع ١٣ ١٩

وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَآ اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَ كَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى

ઔર અગર હમ ઉન કી તરફ ફરિશ્તે ઉતારતે ઔર ઉન સે મુર્દે કલામ કરતે

وَ حَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْٓا

ઔર હમ ઉન પર હર ચીઝ કો ઈકઠ્ઠા કર દેતે આમને સામને તબ ભી વો ઈમાન ન લાતે

اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ وَ لٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُوْنَ ﴿١١١﴾

મગર યે કે અલ્લાહ ચાહે. લેકિન ઉન મેં સે અકસર જહાલત કી બાતેં કરતે હૈં.

وَ كَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيٰطِيْنَ الْاِنْسِ

ઔર ઈસી તરહ હમ ને હર નબી કે લિયે ઈન્સાનોં ઔર જિન્નાત મેં સે શયાતીન કો દુશમન બનાયા હૈ,

وَالْجِنِّ يُوْحِيْ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ

ઉન મેં સે એક દૂસરે કો મુઝય્યન બાત કી ધોકા દેને કે લિયે ખબર દેતે હૈં. ઔર અગર તેરા રબ ચાહતા,

غُرُوْرًا ۭ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿١١٢﴾

તો વો ઐસા ન કરતે, ઈસ લિયે આપ ઉન કો છોડ દીજિયે ઔર ઉસ ચીઝ કો જિસ કો વો ખુદ ઘડ રહે હૈં.

وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْـِٕدَةُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ

ઔર ઈસ લિયે તાકે ઉસ કી તરફ માઈલ હો જાએં ઉન લોગોં કે દિલ જો આખિરત પર ઈમાન નહીં રખતે

وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوْا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُوْنَ ﴿١١٣﴾ اَفَغَيْرَ

ઔર ઈસ લિયે તાકે વો ઉસ કો પસન્દ કરેં, ઔર તાકે વો કરતે રહેં વો બુરે કામ જો વો કર રહે હૈં. કયા ફિર

اللّٰهِ اَبْتَغِيْ حَكَمًا وَّهُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ

અલ્લાહ કે અલાવા કો મૈં હકમ કે તૌર પર તલાશ કરૂં હાલાંકે ઉસી ને તુમ્હારી તરફ

الْكِتٰبَ مُفَصَّلًا ۭ وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ

કિતાબ તફસીલ સે ઉતારી હૈ. ઔર વો લોગ જિન કો હમ ને કિતાબ દી

يَعْلَمُوْنَ اَنَّهٗ مُنَزَّلٌ مِّنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُوْنَنَّ

વો જાનતે હૈં કે યે તુમ્હારે રબ કી તરફ સે હક કે સાથ નાઝિલ કી ગઈ હૈ, ઈસ લિયે આપ શક

مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا

કરને વાલોં મેં સે ન હોં. ઔર આપ કે રબ કે કલિમાત સચ્ચાઈ ઔર ઈન્સાફ મેં તામ

وَّعَدْلًا ۭ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ

હૈં. ઉસ કે કલિમાત કો કોઈ બદલને વાલા નહીં. ઔર વો સુનને વાલા,

الْعَلِيْمُ ۝١١٥ وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ مَنْ فِي الْاَرْضِ

ઈલ્મ વાલા હૈ. ઔર અગર આપ ઉન મેં સે અકસર કા કેહના માન લોગે જો ઝમીન મેં હૈં

يُضِلُّوْكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ

તો વો આપ કો અલ્લાહ કે રાસ્તે સે ગુમરાહ કર દેંગે. વો તો સિર્ફ ગુમાન કે પીછે ચલતે હૈં

وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ۝١١٦ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ مَنْ

ઔર વો સિર્ફ અટકલ સે બાતેં કરતે હૈં. યકીનન આપ કા રબ વો ખૂબ જાનતા હૈ ઉસ શખ્સ કો

يَّضِلُّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۚ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ۝١١٧

જો અલ્લાહ કે રાસ્તે સે ભટક ગયા. ઔર વો હિદાયતયાફતા લોગોં કો ભી ખૂબ જાનતા હૈ.

فَكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيٰتِهٖ

ફિર તુમ ખાઓ ઉસ મેં સે જિસ પર અલ્લાહ કા નામ લિયા ગયા હો અગર તુમ અલ્લાહ કી આયતોં પર

مُؤْمِنِيْنَ ۝١١٨ وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَاْكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ

ઈમાન રખતે હો. ઔર તુમ્હેં કયા હુવા કે તુમ ન ખાઓ ઉસ મેં સે જિસ પર અલ્લાહ કા નામ લિયા ગયા હો,

اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ

હાલાંકે ઉસ ને તુમ્હારે લિયે તફસીલ સે બયાન કર દિયા હૈ ઉસ કો જો ઉસ ને તુમ પર હરામ કિયા હૈ

اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ اِلَيْهِ ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا لَّيُضِلُّوْنَ بِاَهْوَآئِهِمْ

મગર વો જિસ કી તરફ તુમ મજબૂર હો જાઓ. ઔર યકીનન બહોત સે લોગ અપની ખ્વાહિશાત કે ઝરિયે

بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِيْنَ ۝١١٩

બગૈર ઈલ્મ કે ગુમરાહ કરતે હૈં. યકીનન આપ કા રબ વો હદ સે તજાવુઝ કરને વાલોં કો ખૂબ જાનતા હૈ.

وَذَرُوْا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهٗ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْسِبُوْنَ

ઔર ઝાહિરી ગુનાહ ઔર બાતિની ગુનાહ છોડ દો. યકીનન વો લોગ જો ગુનાહ કમાતે

الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوْا يَقْتَرِفُوْنَ ۝١٢٠ وَلَا تَاْكُلُوْا

હૈં, અન્કરીબ ઉન્હેં ઉન કે કરતૂત કી સઝા દી જાએગી. ઔર તુમ મત ખાઓ

مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهٗ لَفِسْقٌ ؕ

ઉસ મેં સે જિસ પર અલ્લાહ કા નામ ન લિયા ગયા હો ઔર યકીનન યે નાફરમાની હૈ.

وَاِنَّ الشَّيٰطِيْنَ لَيُوْحُوْنَ اِلٰٓى اَوْلِيٰٓئِهِمْ لِيُجَادِلُوْكُمْ ۚ وَاِنْ

ઔર યકીનન શયાતીન અપને દોસ્તોં કી તરફ વહી કરતે હૈં તાકે વો તુમ સે જઘડે. ઔર અગર

اَطَعْتُمُوْهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُوْنَ ﴿١٢١﴾ اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا
તુમ ઉન કા કેહના માન લોગે તો યકીનન તુમ ભી મુશરિક હો જાઓગે. કયા વો શખ્સ જો મુર્દા થા

فَاَحْيَيْنٰهُ وَجَعَلْنَا لَهٗ نُوْرًا يَّمْشِيْ بِهٖ فِي النَّاسِ
ફિર હમ ને ઉસે ઝિન્દા કિયા ઔર હમ ને ઉસ કે લિયે નૂર બનાયા જિસ કો લે કર વો ઈન્સાનોં મેં ચલતા હૈ,

كَمَنْ مَّثَلُهٗ فِي الظُّلُمٰتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ؕ
ઉસ કે માનિન્દ હો સકતા હૈ જિસ કા હાલ તારીકિયોં મેં હૈ, જિસ સે વો નિકલને વાલા નહીં હૈ.

كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكٰفِرِيْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذٰلِكَ
ઈસી તરહ કાફિરોં કે લિયે મુઝય્યન કિયે ગએ વો અમલ જો વો કરતે હૈં. ઔર ઈસી તરહ

جَعَلْنَا فِيْ كُلِّ قَرْيَةٍ اَكٰبِرَ مُجْرِمِيْهَا لِيَمْكُرُوْا فِيْهَا ؕ
હમ ને હર બસ્તી મેં વહાં કે બડે મુજરિમોં કો બનાયા તાકે વો ઉસ મેં મક્કારી કરેં.

وَمَا يَمْكُرُوْنَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٢٣﴾
ઔર વો મક્કારી નહી કરતે મગર અપની હી જાન કે સાથ ઔર ઉન્હેં પતા નહી. ઔર જબ ઉન કે પાસ કોઈ

وَاِذَا جَآءَتْهُمْ اٰيَةٌ قَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ
મોઅજિઝા આતા હૈ તો વો કેહતે હૈં કે હમ હરગિઝ ઈમાન નહીં લાએંગે જબ તક હમેં ઉસ કે જૈસા

مَآ اُوْتِيَ رُسُلُ اللّٰهِ ؔ اَللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهٗ ؕ
(મોઅજિઝા) ન દિયા જાએ જો અલ્લાહ કે દૂસરે પૈગમ્બરોં કો દિયા ગયા. અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ ઉસ

سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا صَغَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَ عَذَابٌ
જગા કો જહાં વો અપને પૈગામ કો રખતા હૈ. અનકરીબ મુજરિમોં કો ઝિલ્લત પહોંચેગી અલ્લાહ કે પાસ ઔર

شَدِيْدٌ ۢ بِمَا كَانُوْا يَمْكُرُوْنَ ﴿١٢٤﴾ فَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ
સખ્ત અઝાબ પહોંચેગા ઈસ વજહ સે કે વો મક્કારી કરતે હૈં. ફિર વો શખ્સ જિસ કો હિદાયત દેને કા અલ્લાહ

اَنْ يَّهْدِيَهٗ يَشْرَحْ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ ۚ وَمَنْ يُّرِدْ
ઈરાદા કરે તો અલ્લાહ ઉસ કા સીના ઈસ્લામ કે લિયે ખોલ દેતે હૈ. ઔર જિસ કે ગુમરાહ કરને કા અલ્લાહ ઈરાદા

اَنْ يُّضِلَّهٗ يَجْعَلْ صَدْرَهٗ ضَيِّقًا حَرَجًا كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ
કરતે હૈં ઉસ કા સીના તંગ કર દેતે હૈં, બહોત ઝયાદા તંગ, ગોયા કે વો આસ્માન મેં

فِي السَّمَآءِ ؕ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِيْنَ
ચળ્હ રહા હૈ. ઈસી તરહ અલ્લાહ ગન્દગી ડાલતે હૈં ઉન લોગોં પર

لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢٥﴾ وَ هٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا ؕ قَدْ
જો ઈમાન નહીં લાતે. ઔર યે તેરે રબ કા રાસ્તા સીધા હૈ. યકીનન
فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ﴿١٢٦﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلٰمِ
હમ ને આયાત કો તફસીલ સે બયાન કિયા ઐસી કૌમ કે લિયે જો નસીહત હાસિલ કરતી હૈ. ઉન કે લિયે
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ
દારુસ્સલામ હૈ ઉન કે રબ કે પાસ ઔર વો ઉન કા કારસાઝ હૈ ઉન આમાલ કી વજહ સે જો વો કર રહે હૈં.
يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ۚ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ
ઔર જિસ દિન અલ્લાહ ઉન તમામ કો ઈકટ્ઠા કરેગા, (તો કહેગા કે) એ જિન્નાત કી જમાઅત! તુમ બહોત ઝયાદા
مِّنَ الْاِنْسِ ۚ وَ قَالَ اَوْلِيٰٓـؤُهُمْ مِّنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا
ઈન્સાનોં કો તલબ કર ચુકે. ઔર ઉન કે દોસ્ત ઈન્સાનોં મેં સે કહેંગે એ હમારે રબ!
اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَّ بَلَغْنَآ اَجَلَنَا الَّذِيْٓ
હમ મેં સે એક ને દૂસરે સે ફાઈદા ઉઠાયા ઔર હમ પહોંચ ગએ હમારી મુકર્રર કી હુઈ આખિરી મુદ્દત તક
اَجَّلْتَ لَنَا ؕ قَالَ النَّارُ مَثْوٰىكُمْ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ
જો તૂ ને હમારે લિયે મુકર્રર કી થી. અલ્લાહ ફરમાએંગે કે દોઝખ તુમ્હારા ઠિકાના હૈ, ઉસ મેં હમેશા રહોગે,
اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذٰلِكَ
મગર જિત્ના અલ્લાહ ચાહે. યકીનન તેરા રબ હિકમત વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ. ઔર ઈસી તરહ
نُوَلِّيْ بَعْضَ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضًاۢ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٢٩﴾
હમ ઝાલિમોં મેં સે એક કો દૂસરે પર મુસલ્લત કરતે હૈં ઉન આમાલ કી વજહ સે જો વો કરતે હૈં.
يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ
એ જિન્નાત ઔર ઈન્સાનોં કી જમાઅત! કયા તુમ્હારે પાસ તુમ મેં સે પૈગમ્બર નહીં આએ
يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ
જો તુમ પર મેરી આયતેં તિલાવત કરતે ઔર જો તુમ્હેં ઈસ તુમ્હારે દિન કે મિલને સે ડરાતે થે?
هٰذَا ؕ قَالُوْا شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ
તો ઉન્હોં ને કહા કે હમ ને હમારી જાનોં કે ખિલાફ ગવાહી દી ઔર ઉન કો દુન્યવી ઝિન્દગી ને
الدُّنْيَا وَشَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا
ધોકે મેં ડાલે રખા ઔર ઉન્હોં ને અપની જાનોં કે ખિલાફ ગવાહી દી કે વો

ع ١٥

كٰفِرِيْنَ۝١٣٠ ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى

કાફિર થે. યે ઈસ વજહ સે કે તેરા રબ બસ્તિયોં કો હલાક નહીં કરતા

بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا غٰفِلُوْنَ۝١٣١ وَ لِكُلٍّ دَرَجٰتٌ

ઝુલ્મ સે ઈસ હાલ મેં કે વહાં વાલે ગાફિલ હોં. ઔર હર એક કે લિયે ઉન કે આમાલ કે મુતાબિક

مِّمَّا عَمِلُوْا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ۝١٣٢ وَرَبُّكَ

દરજાત હૈં. ઔર તેરા રબ બેખબર નહીં હૈ ઉન કામોં સે જો વો કર રહે હૈં. ઔર તેરા રબ

الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ؕ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ

બેનિયાઝ હૈ, રહમત વાલા હૈ. અગર વો ચાહે તો તુમ્હેં હલાક કર દે ઔર તુમ્હારે

مِنْۢ بَعْدِكُمْ مَّا يَشَآءُ كَمَآ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ ذُرِّيَّةِ

બાદ જાનશીન બનાએ જિસે ચાહે જૈસા કે તુમ્હેં દૂસરી કૌમ કી ઝુરરીય્યત મેં સે પૈદા કિયા.

قَوْمٍ اٰخَرِيْنَ۝١٣٣ؕ اِنَّ مَا تُوْعَدُوْنَ لَاٰتٍ ۙ وَّمَآ اَنْتُمْ

યકીનન જિસ કા તુમ સે વાદા કિયા જા રહા હૈ વો ઝરૂર આને વાલા હૈ. ઔર તુમ ભાગ કર અલ્લાહ કો

بِمُعْجِزِيْنَ۝١٣٤ قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ

આજિઝ નહીં કર સકતે. આપ ફરમા દીજિયે એ મેરી કૌમ! તુમ અપની જગા પર રેહ કર અમલ કરતે રહો,

اِنِّيْ عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ تَكُوْنُ لَهٗ عَاقِبَةُ

યકીનન મૈં ભી અમલ કર રહા હૂં. અનકરીબ તુમ્હેં માલૂમ હો જાએગા કે કિસ કે લિયે આખિરત કા

الدَّارِ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ۝١٣٥ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ

ઘર હૈ. યકીનન ઝાલિમ લોગ ફલાહ નહીં પાએંગે. ઔર ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે લિયે હિસ્સા મુકર્રર

مِمَّا ذَرَاَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ نَصِيْبًا فَقَالُوْا هٰذَا

કિયા ઉસ ખેતી મેં સે ઔર ચૌપાઓં મેં સે જિસ કો અલ્લાહ ને પૈદા કિયા, ફિર ઉન્હોં ને અપને ઝઅમ કે

لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَآئِنَا ۚ فَمَا كَانَ لِشُرَكَآئِهِمْ

મુતાબિક કહા કે યે અલ્લાહ કા હિસ્સા હૈ ઔર યે હમારે શુરકા કા હિસ્સા હૈ. ફિર જો ઉન કે શુરકા

فَلَا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِ ۚ وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ

કા હિસ્સા હૈ વો અલ્લાહ કો નહીં પહોંચતા. ઔર જો અલ્લાહ કા હિસ્સા હૈ વો ઉન કે શુરકા કો

اِلٰى شُرَكَآئِهِمْ ؕ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ۝١٣٦ وَ كَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيْرٍ

પહોંચ જાતા હૈ. બુરે હૈં વો ફૈસલે જો વો કર રહે હૈં. ઔર ઈસી તરહ મુશરિકીન મેં સે બહોત

مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ قَتْلَ اَوْلَادِهِمْ شُرَكَآؤُهُمْ لِيُرْدُوْهُمْ

સોં કે લિયે ઉન કે શુરકા ને ઉન કી ઔલાદ કા કત્લ મુઝય્યન કિયા તાકે વો ઉન્હેં હલાક કર દેં ઔર

وَلِيَلْبِسُوْا عَلَيْهِمْ دِيْنَهُمْ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوْهُ

તાકે ઉન પર ઉન કે દીન કો મુલ્તબિસ કર દેં. ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો વો ઐસા ન કરતે, ઈસ લિયે

فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ۝١٣٧ وَقَالُوْا هٰذِهٖۤ اَنْعَامٌ

આપ છોડ દીજિયે ઉન કો ઔર ઉન ચીઝોં કો જિસ કો વો જૂઠ ઘડ રહે હૈં. ઔર ઉન્હોં ને કહા કે યે ચૌપાએ હૈં

وَّحَرْثٌ حِجْرٌ ۖ لَّا يَطْعَمُهَآ اِلَّا مَنْ نَّشَآءُ بِزَعْمِهِمْ

ઔર યે ખેતિયાં હૈં જો મમનૂઅ હૈં. ઉસ કો નહી ખા સકતા મગર વહી જો હમ ચાહેં ઉન કે ઝઅમ કે મુતાબિક ઔર યે

وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُوْرُهَا وَ اَنْعَامٌ لَّا يَذْكُرُوْنَ

ચૌપાએ હૈં કે જિન કી પુશ્ત (ઉન કી સવારી) હરામ હૈ ઔર યે ચૌપાએ જિન પર વો લોગ

اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَآءً عَلَيْهِ ؕ سَيَجْزِيْهِمْ

અલ્લાહ કા નામ નહીં લેતે, ઉસ પર જૂઠ ઘડતે હુવે. અનકરીબ અલ્લાહ ઉન કો સઝા દેગા

بِمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝١٣٨ وَ قَالُوْا مَا فِيْ بُطُوْنِ هٰذِهِ

ઉન કે જૂઠ ઘડને કી. ઔર ઉન્હોં ને કહા કે જો ઉન ચૌપાઓં કે પેટોં મેં

الْاَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُوْرِنَا وَ مُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَا ۚ

હૈ વો ખાલિસ હમારે મરદોં કે લિયે હૈ ઔર હમારી બીવિયોં પર હરામ હૈ.

وَاِنْ يَّكُنْ مَّيْتَةً فَهُمْ فِيْهِ شُرَكَآءُ ؕ سَيَجْزِيْهِمْ

ઔર અગર વો (જનીન) મુર્દા હો તો વો સબ ઉસ મેં શરીક હોંગે. અનકરીબ અલ્લાહ ઉન કો ઉન કે

وَصْفَهُمْ ؕ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ۝١٣٩ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ

બયાન કી સઝા દેગા. યકીનન વો હિકમત વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ. યકીનન નુકસાન ઉઠાયા ઉન લોગોં ને

قَتَلُوْٓا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًاۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّحَرَّمُوْا

જિન્હોં ને અપની ઔલાદ કો કત્લ કિયા હિમાકત સે ઈલ્મ ન હોને કી વજહ સે ઔર ઉન્હોં ને હરામ કી વો

مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَآءً عَلَى اللّٰهِ ؕ قَدْ ضَلُّوْا وَمَا كَانُوْا

ચીઝેં જો અલ્લાહ ને ઉન કો રોઝી કે તૌર પર દી અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડતે હુવે. યકીનન વો ગુમરાહ હો ગએ ઔર

مُهْتَدِيْنَ ۝١٤٠ وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَ جَنّٰتٍ مَّعْرُوْشٰتٍ

ઉન્હોં ને હિદાયત નહીં પાઈ. ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને બેલોં વાલે ઔર જિસ ને બેલોં કે અલાવા કે

وَّ غَيْرَ مَعْرُوْشٰتٍ وَّالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا اُكُلُهٗ
(તને વાલે દરખ્તોં કે) બાગાત બનાએ ઔર ઉસ ને ખજૂર ઔર ખેતી કો બનાયા જિન કે ફલ મુખ્તલિફ હોતે હૈં (મઝે ઔર શકલ
وَالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ
મે) ઔર જિસ ને ઝૈતૂન ઔર અનાર કો બનાયા કે કુછ ઉન મે સે એક દૂસરે કે મુશાબેહ હૈ ઔર કુછ એક દૂસરે કે મુશાબેહ નહી
كُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَاٰتُوْا حَقَّهٗ يَوْمَ حَصَادِهٖ
હૈં. તો તુમ ઉસ કે ફલ મેં સે ખાઓ જબ વો ફલ લાએ ઔર તુમ ઉસ કા ઉસ કી ખેતી કાટને કે દિન હક અદા કરો.
وَلَا تُسْرِفُوْا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿١٤١﴾
ઔર તુમ ઈસ્રાફ મત કરો. યકીનન અલ્લાહ ઈસ્રાફ કરને વાલોં સે મહબ્બત નહીં કરતે. ઔર ઉસ ને
وَمِنَ الْاَنْعَامِ حَمُوْلَةً وَّفَرْشًا كُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ
ચૌપાઓં મેં સે કુછ જાનવર બનાએ બોજ ઉઠાને વાલે ઔર કુછ છોટે ચૌપાએ બનાએ. તો તુમ ખાઓ ઉસ મેં
وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٤٢﴾
સે જો અલ્લાહ ને તુમ કો રોઝી કે તૌર પર દિયે ઔર તુમ શયતાન કે કદમ બકદમ મત ચલો. યકીનન વો તુમ્હારા
ثَمٰنِيَةَ اَزْوَاجٍ مِنَ الضَّاْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ
ખુલા દુશ્મન હૈ. ઉસ ને આઠ કિસ્મેં પૈદા કી. ભેળોં મેં સે દો દો ઔર બકરિયોં મે સે
اثْنَيْنِ قُلْ ءٰٓالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ
દો દો. આપ ફરમા દીજિયે કયા દોનોં મુઝક્કર ઉસ ને હરામ કિયે યા દોનોં માદાએં
اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ نَبِّئُوْنِيْ بِعِلْمٍ
યા જિસ કો દોનોં માદાઓં કી બચ્ચાદાનિયાં મહફૂઝ કિયે હુવે હૈં? તુમ મુજે ખબર દો દલીલ સે
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٤٣﴾ وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ
અગર તુમ સચ્ચે હો. ઔર ઉસ ને ઊંટ મેં સે પૈદા કિયે દો દો
وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ ءٰٓالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ
ઔર ગાય મેં સે દો દો. આપ ફરમા દીજિયે કયા દોનોં નર હરામ કિયે યા દોનોં માદાએં હરામ કી
اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ اَمْ كُنْتُمْ
યા ઉસ કો જિસ કો દોનોં માદાઓં કી બચ્ચાદાની મહફૂઝ કિયે હુવે હૈં? કયા તુમ
شُهَدَآءَ اِذْ وَصّٰىكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَا فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ
મૌજૂદ થે જબ તુમ્હેં અલ્લાહ ને ઉસ કા હુકમ દિયા? ફિર ઉસ સે ઝયાદા ઝાલિમ કૌન હોગા જો

افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ
અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડે તાકે વો ઈન્સાનોં કો બગૈર તહકીક કે ગુમરાહ કરે?

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۴۴﴾ قُلْ لَّاۤ اَجِدُ
યકીનન અલ્લાહ ઝાલિમ કૌમ કો હિદાયત નહીં દેતે. આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તો નહીં પાતા

فِىْ مَاۤ اُوْحِىَ اِلَىَّ مُحَرَّمًا عَلٰى طَاعِمٍ يَّطْعَمُهٗۤ اِلَّاۤ
ઉસ મેં જો મેરી તરફ વહી કિયા જા રહા હૈ કોઈ હરામ ચીઝ કિસી ખાને વાલે પર જિસ કો વો ખાએ સિવાએ ઈસ કે

اَنْ يَّكُوْنَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا مَّسْفُوْحًا اَوْ لَحْمَ خِنْزِيْرٍ فَاِنَّهٗ
કે વો મુર્દાર હો યા બેહતા હુવા ખૂન હો યા ખિન્ઝીર કા ગોશ્ત હો, ફિર વો યકીનન સરાપા ગન્દગી હૈ, યા નાફરમાની

رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ
કા ઝરિયા હો કે ઉસ પર ગયરુલ્લાહ કા નામ લિયા ગયા હો. ફિર જો મજબૂર હો જાએ ઈસ હાલ મેં કે વો લઝ્ઝત કો તલાશ

بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۴۵﴾ وَعَلَى الَّذِيْنَ
કરને વાલા ન હો ઔર જાન બચાને કી મિકદાર સે તજાવુઝ કરને વાલા ન હો તો યકીનન તેરા પરવરદિગાર બખ્શને વાલા, નિહાયત

هَادُوْا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِىْ ظُفُرٍ ۚ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ
રહમ વાલા હૈ. ઔર યહૂદિયોં પર હમ ને હર નાખુન વાલે જાનવર કો હરામ કિયા થા. ઔર ગાય ઔર બકરી મેં સે હમ ને ઉન પર

حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُوْمَهُمَاۤ اِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُوْرُهُمَاۤ
હરામ કિયા થા ઉન કી ચરબિયોં કો મગર વો ચરબી જિસ કો ઉન કી પીઠ ઉઠાએ હુવે હો યા આંતેં

اَوِ الْحَوَايَاۤ اَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ؕ ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۖ
જિસ કો ઉઠાએ હુવે હોં યા જો હડ્ડિયોં કે સાથ મિલી હુઈ હો. યે હમ ને ઉન કો ઉન કી સરકશી કી વજહ સે

وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿۱۴۶﴾ فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقُلْ رَّبُّكُمْ ذُوْ
સઝા દી. ઔર યકીનન હમ સચ્ચે હૈં. ફિર અગર વો આપ કો જુઠલાએં તો આપ ફરમા દીજિયે તુમ્હારા રબ

رَحْمَةٍ وَّاسِعَةٍ ۚ وَلَا يُرَدُّ بَاْسُهٗ عَنِ الْقَوْمِ
વસીઅ રહમત વાલા હૈ. ઔર ઉસ કા અઝાબ મુજરિમ કૌમ સે લૌટાયા નહીં

الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۱۴۷﴾ سَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا لَوْ شَآءَ
જાએગા. અનકરીબ મુશરિક લોગ કહેંગે કે અગર અલ્લાહ

اللّٰهُ مَاۤ اَشْرَكْنَا وَلَاۤ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَىْءٍ ؕ
ચાહતા તો ન હમ ઔર ન હમારે બાપ દાદા શિર્ક કરતે ઔર ન હમ કોઈ ચીઝ હરામ કરતે.

كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى ذَاقُوْا

ઈસી તરહ જુઠલાયા ઉન લોગોં ને જો ઉન સે પેહલે થે યહાં તક કે ઉન્હોં ને હમારા અઝાબ

بَاْسَنَا ؕ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوْهُ لَنَا ؕ

ચખા. આપ ફરમા દીજિયે તુમ્હારે પાસ કયા દલીલ હૈ, તો તુમ ઉસે હમારે સામને નિકાલો.

اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُوْنَ ﴿١٤٨﴾

તુમ તો સિર્ફ ગુમાન કે પીછે ચલતે હો ઔર તુમ તો સિર્ફ અટકલ સે બાતેં કરતે હો.

قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۚ فَلَوْ شَآءَ لَهَدٰىكُمْ

આપ ફરમા દીજિયે ફિર અલ્લાહ હી કે લિયે (દિલ તક) પહોંચને વાલી હુજ્જત હૈ. ફિર અગર અલ્લાહ

اَجْمَعِيْنَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ الَّذِيْنَ يَشْهَدُوْنَ

ચાહતા તો તમામ કો હિદાયત દે દેતા. આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ અપને ગવાહોં કો લાઓ જો ગવાહી દેં

اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَا ۚ فَاِنْ شَهِدُوْا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ

ઈસ કી કે અલ્લાહ ને ઉસ કો હરામ કિયા હૈ. ફિર અગર વો ગવાહી દેં તો આપ ઉન કે સાથ ગવાહી ન દીજિયે.

وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَالَّذِيْنَ

ઔર ઉન કી ખ્વાહિશાત કે પીછે ન ચલિયે જિન્હોં ને હમારી આયતોં કો જુઠલાયા ઔર જો આખિરત પર

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ

ઈમાન નહીં રખતે ઔર જો અપને રબ કે સાથ દૂસરે શુરકા કો બરાબર કરાર દેતે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે

تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوْا بِهٖ

કે તુમ આઓ, મૈં તિલાવત કરતા હૂં વો જો તુમ્હારે રબ ને તુમ પર હરામ કિયા હૈ, યે હૈ કે ઉસ કે સાથ કિસી ભી

شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۚ وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ

ચીઝ કો શરીક મત ઠેહરાઓ ઔર વાલિદૈન કે સાથ હુસ્ને સુલૂક કરો. ઔર અપની ઔલાદ કો ફકર કી વજહ સે

مِّنْ اِمْلَاقٍ ؕ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا

કત્લ મત કરો. હમ તુમ્હેં ભી રોઝી દેતે હૈં ઔર ઉન્હેં ભી. ઔર બેહયાઈ કી ચીઝોં

الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا

કે કરીબ મત જાઓ, ઉન કે જો ઉસ મેં સે ઝાહિર હૈં ઔર જો છુપી હુઈ હૈં. ઔર ઉસ નફસ કો

النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ؕ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ

કત્લ મત કરો જિસ કો અલ્લાહ ને મુહતરમ બનાયા હૈ, મગર હક કી વજહ સે. ઉસ કી અલ્લાહ તુમ્હેં તાકીદ

بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿١٥١﴾ وَلَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْيَتِيْمِ

કરતા હૈ તાકે તુમ અકલમન્દ બનો. ઔર યતીમ કે માલ કે કરીબ ભી મત જાઓ,

اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ ۚ وَ اَوْفُوا

મગર ઉસ તરીકે સે જો બેહતર હો યહાં તક કે વો અપની જવાની કો પહોંચ જાએ. ઔર નાપ ઔર

الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا

તોલ કો ઈન્સાફ કે સાથ પૂરા પૂરા દો. હમ કિસી શખ્સ કો મુકલ્લફ નહીં બનાતે મગર

اِلَّا وُسْعَهَا ۚ وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوْا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۚ

ઉસ કી વુસ્અત કે મુતાબિક. ઔર જબ બાત કરો તો ઈન્સાફ કી બાત કરો અગરચે રિશ્તેદાર કયૂં ન હો.

وَبِعَهْدِ اللّٰهِ اَوْفُوْا ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ

ઔર અલ્લાહ કે અહદ કો પૂરા કરો. ઉસ કી અલ્લાહ તુમ્હેં તાકીદ કરતા હૈ તાકે તુમ

تَذَكَّرُوْنَ ﴿١٥٢﴾ وَاَنَّ هٰذَا صِرَاطِيْ مُسْتَقِيْمًا

નસીહત હાસિલ કરો. ઔર યકીનન યે મેરા રાસ્તા સીધા હૈ

فَاتَّبِعُوْهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ

તો ઉસ પર ચલો. ઔર અલગ અલગ રાસ્તોં પર મત ચલો, વરના વો તુમ્હેં અલ્લાહ કે રાસ્તે સે અલગ

عَنْ سَبِيْلِهٖ ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿١٥٣﴾

કર દેંગે. ઉસ કી અલ્લાહ તુમ્હેં તાકીદ કરતા હૈ તાકે તુમ મુત્તકી બનો.

ثُمَّ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ تَمَامًا عَلَى الَّذِيْٓ اَحْسَنَ

ફિર હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો મુકમ્મલ કિતાબ દી ઐસે લોગોં કે લિયે જો નેક હૈં,

وَتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاۗءِ

ઔર હર ચીઝ કી તફસીલ ઔર હિદાયત ઔર રહમત તાકે વો અપને રબ સે મિલને

رَبِّهِمْ يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٥٤﴾ وَ هٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ

પર ઈમાન લાએં. ઔર યે કિતાબ હૈ બરકત વાલી જિસ કો હમ ને ઉતારા,

فَاتَّبِعُوْهُ وَاتَّقُوْا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿١٥٥﴾ اَنْ تَقُوْلُوْٓا

તો ઉસ કે મુતાબિક ચલો ઔર ડરો તાકે તુમ પર રહમ કિયા જાએ. (ઈસ વજહ સે ઉતારી) કે કહીં તુમ

اِنَّمَآ اُنْزِلَ الْكِتٰبُ عَلٰي طَاۗىِٕفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ۠

કહો કે કિતાબ હમ સે પેહલે કી દો જમાઅતોં પર ઉતારી ગઈ.

ع ١٩

وَاِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغٰفِلِيْنَ ﴿١٥٦﴾ اَوْ تَقُوْلُوْا

ઔર હમ ઉન એહલે કિતાબ કી કિરાઅત (ઝબાન ઔર ઈલ્મ) સે યકીનન બેખબર થે. યા કહીં તુમ

لَوْ اَنَّآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتٰبُ لَكُنَّآ اَهْدٰى مِنْهُمْ ۚ

યે કહો કે અગર હમ પર કિતાબ ઉતારી જાતી તો હમ ઉન સે ઝયાદા હિદાયતયાફતા હોતે.

فَقَدْ جَآءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ ۚ

ફિર યકીનન તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે રોશન કિતાબ આ ગઈ, ઔર હિદાયત ઔર રહમત આ ગઈ.

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ

ફિર ઉસ સે ઝયાદા ઝાલિમ કૌન હોગા જો અલ્લાહ કી આયતોં કો જુઠલાએ ઔર ઉસ સે ઐરાઝ

عَنْهَا ۗ سَنَجْزِى الَّذِيْنَ يَصْدِفُوْنَ عَنْ اٰيٰتِنَا

કરે. અનકરીબ હમ ઉન કો જો હમારી આયતોં સે ઐરાઝ કરતે હૈં

سُوْٓءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوْا يَصْدِفُوْنَ ﴿١٥٧﴾ هَلْ يَنْظُرُوْنَ

બદતરીન અઝાબ કી સઝા દેંગે ઈસ વજહ સે કે વો ઐરાઝ કરતે હૈં. વો મુન્તઝિર નહીં હૈં

اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِىَ رَبُّكَ اَوْ يَاْتِىَ

મગર ઈસ કે કે ઉન કે પાસ ફરિશ્તે આ જાએં યા તુમ્હારા રબ આ જાએ યા તેરે

بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ ۗ يَوْمَ يَاْتِىْ بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ

રબ કી બાઝ અલામાત આ જાએં. જિસ દિન તેરે રબ કી બાઝ અલામાત આ જાએંગી

لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ

તો કિસી શખ્સ કો ઉસ કા ઈમાન લાના નફા નહીં દેગા જો ઉસ સે પેહલે ઈમાન ન લાયા હો

اَوْ كَسَبَتْ فِىْٓ اِيْمَانِهَا خَيْرًا ۗ قُلِ انْتَظِرُوْٓا

યા જિસ ને અપને ઈમાન મેં કોઈ ભલાઈ ન કમાઈ હો. આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ મુન્તઝિર રહો,

اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا

યકીનન હમ ભી મુન્તઝિર હૈં. યકીનન વો લોગ જિન્હોં ને અપને દીન કો ટુકડે ટુકડે કર દિયા ઔર વો

شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِىْ شَىْءٍ ۗ اِنَّمَآ اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ

અલગ અલગ ગિરોહ બન ગએ, આપ ઉન મેં સે કિસી ચીઝ મેં નહીં હો. ઉન કા મુઆમલા તો સિર્ફ અલ્લાહ કે

ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿١٥٩﴾ مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ

સુપુર્દ હે, ફિર વો ઉન્હેં ખબર દેગા ઉન કામોં કી જો વો કરતે થે. જો ભલાઈ લે કર આએગા

فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ
તો ઉસ કે લિયે ઉસ કે જૈસી દસ ભલાઈયાં હોંગી. ઔર જો બુરાઈ લે કર આએગા તો ઉસે

فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ اِنَّنِىْ
સઝા નહી દી જાએગી મગર ઉસી જૈસી એક બુરાઈ કી ઔર ઉન પર ઝુલ્મ નહી કિયા જાએગા. આપ ફરમા

هَدٰىنِىْ رَبِّىْٓ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۚ دِيْنًا قِيَمًا
દીજિયે યકીનન મુજે મેરે રબ ને સીધે રાસ્તે કી હિદાયત દી હૈ. સીધે દીન કી, ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ)

مِّلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٦١﴾
કી મિલ્લત કી, જો સબ સે કટ કર એક અલ્લાહ કે હો કર રેહને વાલે થે. ઔર મુશરિકીન મેં સે નહી થે.

قُلْ اِنَّ صَلَاتِىْ وَ نُسُكِىْ وَ مَحْيَاىَ وَ مَمَاتِىْ لِلّٰهِ
આપ ફરમા દીજિયે યકીનન મેરી નમાઝ ઔર મેરી ઈબાદત ઔર મેરા જીના ઔર મરના અલ્લાહ

رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيْكَ لَهٗ ۚ وَ بِذٰلِكَ اُمِرْتُ
રબ્બુલ આલમીન કે લિયે હૈ. જિસ કા કોઈ શરીક નહીં. ઔર ઉસી કા મુજે હુકમ દિયા ગયા હૈ

وَ اَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِىْ رَبًّا
ઔર મૈં સબ સે પેહલા ઈસ્લામ લાને વાલા હૂં. આપ ફરમા દીજિયે ક્યા અલ્લાહ કે અલાવા મૈં કિસી કો રબ કે

وَّهُوَ رَبُّ كُلِّ شَىْءٍ ۭ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ
તૌર પર તલાશ કરૂં હાલાંકે વો હર ચીઝ કા રબ હૈ? ઔર કોઈ ગુનાહ નહીં કરતા મગર

اِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۚ ثُمَّ
વો ઉસી કી જાન પર વબાલ હોગા. ઔર કોઈ બોજ ઉઠાને વાલા દૂસરે કા બોજ નહી ઉઠાએગા. ફિર તુમ્હારે

اِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٦٤﴾
રબ કી તરફ તુમ્હેં વાપસ જાના હૈ, ફિર વો તુમ્હેં ખબર દેગા ઉન ચીઝોં કી જિન મેં તુમ ઈખ્તિલાફ કરતે થે.

وَهُوَ الَّذِىْ جَعَلَكُمْ خَلٰٓئِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ
ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને તુમ્હેં જાનશીન બનાયા ઝમીન મેં ઔર જિસ ને તુમ મેં સે એક કો દૂસરે પર

فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِىْ مَآ اٰتٰىكُمْ ۭ
દરજાત કે ઐતેબાર સે બુલન્દ કિયા તાકે વો તુમ્હેં આઝમાએ ઉસ મેં જો ઉસ ને તુમ્હેં દિયા.

اِنَّ رَبَّكَ سَرِيْعُ الْعِقَابِ ۖ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٦٥﴾
યકીનન તેરા રબ જલ્દ હિસાબ લેને વાલા હૈ. ઔર યકીનન વો બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ.

اٰيَاتُهَا ٢٠٦ (٧) سُوْرَةُ الْاَعْرَافِ مَكِّيَّةٌ (٣٩) رُكُوْعَاتُهَا ٢٤

ઉસ મેં ૨૦૬ આયતેં હૈં   સૂરએ અઅરાફ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ   ઔર ૨૪ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○

પઢતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

الٓمّٓصٓ ﴿١﴾ كِتٰبٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِىْ صَدْرِكَ

અલિફ લામ મીમ સાદ. યે કિતાબ હૈ જો આપ કી તરફ ઉતારી ગઈ હૈ, ઈસ લિયે આપ કે સીને મેં ઉસ કી

حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنْذِرَ بِهٖ وَ ذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢﴾

તરફ સે કોઈ તંગી ન રહે તાકે આપ ઉસ કે ઝરિયે ડરાએં ઔર યે ઈમાન વાલોં કે લિયે નસીહત હૈ.

اِتَّبِعُوْا مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوْا

તુમ ઉસ કી પૈરવી કરો જો તુમ્હારે રબ કી તરફ સે તુમ્હારી તરફ ઉતારા ગયા હૈ ઔર તુમ અલ્લાહ કો

مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٣﴾ وَكَمْ

છોડ કર દોસ્તોં કે પીછે મત ચલો. બહોત કમ તુમ નસીહત હાસિલ કરતે હો. ઔર કિત્ની બસ્તિયાં હૈં

مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا فَجَآءَهَا بَاْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَآئِلُوْنَ ﴿٤﴾

જિન કો હમ ને હલાક કિયા ઈસ તરહ કે હમારા અઝાબ ઉન પર આયા રાત કે વક્ત યા જબ વો કયલૂલા કર

فَمَا كَانَ دَعْوٰىهُمْ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَآ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا

રહે થે. ફિર ઉન કી પુકાર નહીં થી જબ કે હમારા અઝાબ ઉન પર આયા મગર યે કે ઉન્હોં ને કહા કે

اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٥﴾ فَلَنَسْـَٔلَنَّ الَّذِيْنَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ

યકીનન હમ હી કુસૂરવાર હૈં. ફિર હમ ઝરૂર સવાલ કરેંગે ઉન સે જિન કી તરફ પૈગમ્બરોં કો ભેજા ગયા

وَلَنَسْـَٔلَنَّ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٦﴾ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ

ઔર પૈગમ્બરોં સે ભી ઝરૂર હમ સવાલ કરેંગે. ફિર હમ ઉન કે સામને અપને ઈલ્મ સે કિસ્સે બયાન કરેંગે

وَّمَا كُنَّا غَآئِبِيْنَ ﴿٧﴾ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذِ ِالْحَقُّ ۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ

ઔર હમ ગાઈબ નહીં થે. ઔર વઝન ઉસ દિન હક હૈ. ફિર જિસ કે પલળે ભારી

مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ

રહેંગે તો યહી લોગ ફલાહ પાને વાલે હૈં. ઔર જિસ કે પલળે હલ્કે રહેંગે

مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوْا

તો યહી લોગ હૈં જિન્હોં ને અપની જાનોં કો ખસારે મેં ડાલા ઈસ વજહ સે કે વો

بِاٰيٰتِنَا يَظْلِمُوْنَ ۝٩ وَلَقَدْ مَكَّنّٰكُمْ فِى الْاَرْضِ
હમારી આયતોં કે સાથ ઝુલ્મ કરતે થે. યકીનન હમ ને તુમ્હેં બસાયા ઝમીન મેં
وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيْهَا مَعَايِشَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ۝١٠
ઔર હમ ને તુમ્હારે લિયે ઝમીન મેં ઝિન્દગી કે અસબાબ બનાએ. બહોત કમ તુમ શુક્ર અદા કરતે હો.
وَلَقَدْ خَلَقْنٰكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنٰكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
ઔર યકીનન હમ ને તુમ્હેં પૈદા કિયા, ફિર હમ ને તુમ્હારી સૂરતેં બનાઈ, ફિર હમ ને ફરિશ્તોં સે કહા
اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ ۖ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ لَمْ يَكُنْ
કે આદમ કો સજદા કરો. સિવાએ ઈબ્લીસ કે સબ ને સજદા કિયા, કે વો સજદા કરને વાલોં મેં સે નહી રહા.
مِّنَ السّٰجِدِيْنَ ۝١١ قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ ؕ
અલ્લાહ ને ફરમાયા તુજે કયા માનેઅ હુવા ઈસ સે કે તૂ સજદા નહી કરતા જબ કે મૈં ને તુજે હુકમ દિયા?
قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ۚ خَلَقْتَنِىْ مِنْ نَّارٍ وَّخَلَقْتَهٗ
ઈબ્લીસ ને કહા કે મૈં આદમ સે બેહતર હૂં. ઈસ લિયે કે આપ ને મુજે આગ સે પૈદા કિયા ઔર આપ ને ઉસે
مِنْ طِيْنٍ ۝١٢ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُوْنُ لَكَ
મિટ્ટી સે પૈદા કિયા. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે ફિર તૂ જન્નત સે નીચે ઉતર જા, ફિર તેરી યે તાકત નહીં હૈ
اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيْهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصّٰغِرِيْنَ ۝١٣ قَالَ
કે તૂ જન્નત મેં તકબ્બુર કરે, તો તૂ નિકલ જા! યકીનન તૂ ઝલીલ લોગોં મેં સે હૈ. ઈબ્લીસ ને કહા કે
اَنْظِرْنِىْٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ۝١٤ قَالَ اِنَّكَ
આપ મુજે મોહલત દીજિયે ઉસ દિન તક જિસ દિન મુર્દે કબ્રોં સે ઉઠાએ જાએંગે. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે
مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ۝١٥ قَالَ فَبِمَآ اَغْوَيْتَنِىْ لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ
યકીનન તુજે મોહલત દી ગઈ. ઈબ્લીસ ને કહા કે ફિર ઈસ વજહ સે કે તૂ ને મુજે ગુમરાહ કિયા હૈ, મૈં
صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيْمَ ۝١٦ ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِّنْۢ بَيْنِ
ઉન કે લિયે તેરે સીધે રાસ્તે પર બૈઠ જાઉંગા. ફિર મૈં ઉન કે પાસ આઉંગા ઉન કે
اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ
આગે સે ઔર ઉન કે પીછે સે ઔર ઉન કે દાએં સે
وَعَنْ شَمَآئِلِهِمْ ؕ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شٰكِرِيْنَ ۝١٧ قَالَ
ઔર ઉન કે બાએં સે. ઔર તૂ ઉન મેં સે અકસર કો શુક્રગુઝાર નહીં પાએગા. અલ્લાહ ને ફરમાયા

ع ٨

اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُوْمًا مَّدْحُوْرًا ؕ لَمَنْ تَبِعَكَ
કે ઝલીલ ઔર મરદૂદ હો કર તૂ જન્નત સે નિકલ જા. અલબત્તા ઉન મેં સે જો તેરે પીછે ચલેગા તો
مِنْهُمْ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۸﴾ وَيٰۤاٰدَمُ
મૈં તુમ તમામ સે જહન્નમ કો ભર દૂંગા. ઔર (અલ્લાહ ને ફરમાયા કે) એ આદમ!
اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا
તુમ ઔર તુમ્હારી બીવી જન્નત મેં રહો, ફિર તુમ દોનોં ખાઓ જહાં સે તુમ ચાહો,
وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۹﴾
લેકિન ઈસ દરખ્ત કે કરીબ મત જાના, વરના તુમ કુસૂરવારોં મેં સે બન જાઓગે.
فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطٰنُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وٗرِيَ عَنْهُمَا
ફિર શયતાન ને ઉન કે લિયે વસવસા ડાલા તાકે ઉન કે લિયે ખોલ દે ઉન કે છુપે
مِنْ سَوْاٰتِهِمَا وَ قَالَ مَا نَهٰىكُمَا رَبُّكُمَا
હુવે સતર કો ઔર ઈબ્લીસ ને કહા કે તુમ્હારે રબ ને તુમ્હેં ઈસ
عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّاۤ اَنْ تَكُوْنَا مَلَكَيْنِ اَوْ تَكُوْنَا
દરખ્ત સે નહીં રોકા મગર ઈસ લિયે કે તુમ દોનોં ફરિશ્તે બન જાઓગે યા હમેશા રેહને વાલોં મેં સે બન
مِنَ الْخٰلِدِيْنَ ﴿۲۰﴾ وَ قَاسَمَهُمَاۤ اِنِّيْ لَكُمَا
જાઓગે. ઔર ઈબ્લીસ ને ઉન દોનોં કે સામને કસ્મેં ખાઈ કે યકીનન મૈં તુમ દોનોં કે લિયે
لَمِنَ النّٰصِحِيْنَ ﴿۲۱﴾ فَدَلّٰىهُمَا بِغُرُوْرٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ
ખૈરખ્વાહી કરને વાલોં મેં સે હૂં. ચુનાંચે ઈબ્લીસ ને ઉન દોનોં કો ધોકા દે કર નીચે ગિરા દિયા કે જબ દોનોં ને
بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا
દરખ્ત કો ચખા તો ઉન કે લિયે ઉન કે સતર ખુલ ગએ ઔર વો દોનોં અપને ઉપર જન્નત કે
مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ؕ وَ نَادٰىهُمَا رَبُّهُمَاۤ اَلَمْ اَنْهَكُمَا
પત્તે ચિપકાને લગે. ઔર ઉન કે રબ ને ઉન દોનોં કો પુકારા, કયા મૈં ને તુમ્હેં મના નહીં કિયા થા
عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَّكُمَاۤ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ
ઈસ દરખ્ત સે ઔર મૈં ને તુમ સે નહીં કહા થા કે શયતાન તુમ્હારા ખુલા દુશ્મન હૈ?
مُّبِيْنٌ ﴿۲۲﴾ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَاۤ اَنْفُسَنَا ٚ وَاِنْ لَّمْ
આદમ ઔર હવ્વા (અલૈહિમસ્સલામ) કેહને લગે એ હમારે રબ! હમ ને અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કિયા. ઔર અગર

تَغۡفِرۡ لَنَا وَ تَرۡحَمۡنَا لَنَكُوۡنَنَّ مِنَ الۡخٰسِرِيۡنَ ﴿۲۳﴾ قَالَ

આપ હમારી મગફિરત નહી કરોગે ઔર હમ પર રહમ નહી કરોગે તો હમ નુકસાન ઉઠાને વાલોં મેં સે બન જાએંગે.

اهۡبِطُوۡا بَعۡضُكُمۡ لِبَعۡضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمۡ فِى الۡاَرۡضِ

અલ્લાહ ને ફરમાયા કે તુમ સબ નીચે ઉતર જાઓ, તુમ મેં સે એક દૂસરે કે દુશ્મન બન કર રહોગે. ઔર તુમ્હારે લિયે ઝમીન મેં

مُسۡتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيۡنٍ ﴿۲۴﴾ قَالَ فِيۡهَا تَحۡيَوۡنَ

આરઝી ઠિકાના હૈ ઔર એક વકત તક ફાઈદા ઉઠાના હૈ. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે ઝમીન મેં તુમ

وَ فِيۡهَا تَمُوۡتُوۡنَ وَ مِنۡهَا تُخۡرَجُوۡنَ ﴿۲۵﴾ يٰبَنِىۡۤ اٰدَمَ

ઝિન્દગી ગુઝારોગે ઔર ઉસી મેં મરોગે ઔર ઉસી સે તુમ નિકાલે જાઓગે. એ ઈન્સાનો!

قَدۡ اَنۡزَلۡنَا عَلَيۡكُمۡ لِبَاسًا يُّوَارِىۡ سَوۡاٰتِكُمۡ وَرِيۡشًا ؕ

યકીનન હમ ને તુમ પર લિબાસ ઉતારા જો તુમ્હારે જિસ્મ કે ઉન હિસ્સોં કો છુપા સકે જિન કા ખોલના બુરા હૈ

وَلِبَاسُ التَّقۡوٰى ۙ ذٰ لِكَ خَيۡرٌ ؕ ذٰلِكَ مِنۡ اٰيٰتِ اللّٰهِ

ઔર ખુશ્નુમાઈ કા ઝરિયા ભી હૈ. ઔર તકવા કા લિબાસ હી બેહતર હૈ. યે અલ્લાહ કી આયાત મેં સે હૈં

لَعَلَّهُمۡ يَذَّكَّرُوۡنَ ﴿۲۶﴾ يٰبَنِىۡۤ اٰدَمَ لَا يَفۡتِنَنَّكُمُ الشَّيۡطٰنُ

તાકે વો નસીહત હાસિલ કરેં. એ ઈન્સાનો! તુમ્હેં શયતાન ફિત્ને મેં ન ડાલે

كَمَاۤ اَخۡرَجَ اَبَوَيۡكُمۡ مِّنَ الۡجَـنَّةِ يَنۡزِعُ عَنۡهُمَا لِبَاسَهُمَا

જૈસા કે તુમ્હારે વાલિદૈન કો જન્નત સે નિકાલા કે ઉન સે ઉન કે લિબાસ ઉતરવા રહા થા

لِيُرِيَهُمَا سَوۡاٰتِهِمَا ؕ اِنَّهٗ يَرٰٮكُمۡ هُوَ وَ قَبِيۡلُهٗ

તાકે ઉન કો ઉન કે સતર દિખાએ. ઈસ લિયે કે ઈબ્લીસ ઔર ઉસ કી જમાઅત તુમ્હેં દેખતી હૈ

مِنۡ حَيۡثُ لَا تَرَوۡنَهُمۡ ؕ اِنَّا جَعَلۡنَا الشَّيٰطِيۡنَ اَوۡلِيَآءَ

ઐસી જગા સે કે તુમ ઉન કો નહી દેખ પાતે. યકીનન હમ ને શયાતીન કો ઉન લોગોં કા દોસ્ત બનાયા હૈ

لِلَّذِيۡنَ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۲۷﴾ وَاِذَا فَعَلُوۡا فَاحِشَةً قَالُوۡا

જો ઈમાન નહીં લાતે. ઔર જબ વો બેહયાઈ કા કામ કરતે હૈં તો કેહતે હૈં કે

وَجَدۡنَا عَلَيۡهَاۤ اٰبَآءَنَا وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا ؕ قُلۡ

હમ ને ઉસ પર હમારે બાપ દાદા કો પાયા ઔર અલ્લાહ ને હમેં ઈસ કા હુકમ દિયા. આપ ફરમા દીજિયે

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَاۡمُرُ بِالۡفَحۡشَآءِ ؕ اَتَقُوۡلُوۡنَ عَلَى اللّٰهِ

યકીનન અલ્લાહ બેહયાઈ કા હુકમ નહીં દેતે. કયા તુમ અલ્લાહ પર વો બાત કેહતે હો

مَا لَا تَعۡلَمُوۡنَ ﴿۲۸﴾ قُلۡ اَمَرَ رَبِّىۡ بِالۡقِسۡطِ‌ وَاَقِيۡمُوۡا
જો તુમ જાનતે નહીં હો? આપ ફરમા દીજિયે કે મેરે રબ ને ઈન્સાફ કા હુકમ દિયા હૈ. ઔર યે કે તુમ

وُجُوۡهَكُمۡ عِنۡدَ كُلِّ مَسۡجِدٍ وَّادۡعُوۡهُ مُخۡلِصِيۡنَ
અપને રુખ સીધે રખો હર સજદે કે વકત ઔર તુમ ઉસ કો પુકારો ઉસી કે લિયે ઈબાદત કો

لَهُ الدِّيۡنَ ؕ كَمَا بَدَاَكُمۡ تَعُوۡدُوۡنَ ﴿۲۹﴾ فَرِيۡقًا هَدٰى
ખાલિસ કરતે હુવે. જૈસા કે ઉસ ને તુમ્હેં પેહલી મરતબા પૈદા કિયા, તુમ દોબારા લૌટ કર આઓગે.

وَ فَرِيۡقًا حَقَّ عَلَيۡهِمُ الضَّلٰلَةُ‌ ؕ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا
એક જમાઅત કો અલ્લાહ ને હિદાયત દી ઔર એક જમાઅત પર ગુમરાહી સાબિત હો ગઈ.

الشَّيٰطِيۡنَ اَوۡلِيَآءَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ وَ يَحۡسَبُوۡنَ
યકીનન ઉન લોગોં ને શયાતીન કો દોસ્ત બનાયા અલ્લાહ કો છોડ કર કે ઔર વો સમજતે રહે કે

اَنَّهُمۡ مُّهۡتَدُوۡنَ ﴿۳۰﴾ يٰبَنِىۡۤ اٰدَمَ خُذُوۡا زِيۡنَتَكُمۡ
વો હિદાયતયાફતા હૈં. એ ઈન્સાનો! તુમ અપની ઝીનત લે લિયા કરો

عِنۡدَ كُلِّ مَسۡجِدٍ وَّكُلُوۡا وَاشۡرَبُوۡا وَلَا تُسۡرِفُوۡا ۚ اِنَّهٗ
હર નમાઝ કે વકત ઔર તુમ ખાઓ ઔર પિયો ઔર હદ સે તજાવુઝ મત કરો. યકીનન અલ્લાહ

لَا يُحِبُّ الۡمُسۡرِفِيۡنَ ﴿۳۱﴾ قُلۡ مَنۡ حَرَّمَ زِيۡنَةَ اللّٰهِ الَّتِىۡۤ
હદ સે તજાવુઝ કરને વાલોં સે મહબ્બત નહી કરતે. આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ કી ઝીનત કો જો ઉસ ને અપને

اَخۡرَجَ لِعِبَادِهٖ وَالطَّيِّبٰتِ مِنَ الرِّزۡقِ‌ ؕ قُلۡ هِىَ
બન્દોં કે લિયે નિકાલી હૈ ઔર ખાને કી ઉમદા ચીઝોં કો કિસ ને હરામ કિયા? આપ ફરમા દીજિયે યે

لِلَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا فِى الۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا خَالِصَةً يَّوۡمَ
નેઅમતેં ઈમાન વાલોં કે લિયે દુન્યવી ઝિન્દગી મેં હૈં, કયામત કે દિન ખાલિસ ઉન્હી કે લિયે

الۡقِيٰمَةِ‌ ؕ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الۡاٰيٰتِ لِقَوۡمٍ يَّعۡلَمُوۡنَ ﴿۳۲﴾
હોંગી. ઈસી તરહ હમ આયતોં કો તફસીલ સે બયાન કરતે હૈં ઐસી કૌમ કે લિયે જો ઈલ્મ રખતી હો.

قُلۡ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّىَ الۡفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنۡهَا
આપ ફરમા દીજિયે કે મેરે રબ ને બેહયાઈ કી ચીઝોં કો હરામ કિયા હૈ, ઉન મેં સે ઝાહિરી કો ભી

وَمَا بَطَنَ وَالۡاِثۡمَ وَالۡبَغۡىَ بِغَيۡرِ الۡحَقِّ وَاَنۡ تُشۡرِكُوۡا
ઔર બાતિની કો ભી, ઔર ઉસ ને હરામ કિયા ગુનાહ ઔર નાહક ઝુલ્મ કો. ઔર હરામ કિયા યે કે તુમ અલ્લાહ

بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَّاَنْ تَقُوْلُوْا

કે સાથ શરીક ઠેહરાઓ ઐસી ચીઝ જિસ પર અલ્લાહ ને કોઈ દલીલ નહી ઉતારી ઔર યે કે તુમ અલ્લાહ પર કહો

عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝٣٣ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۚ فَاِذَا جَآءَ

વો જો તુમ જાનતે નહી હો. ઔર હર ઉમ્મત કે લિયે એક આખિરી વકત મુકર્રર કિયા હુવા હૈ. ફિર જબ ઉસ કા

اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ۝٣٤

આખિરી મુકર્રર કિયા હુવા વકત આ જાતા હૈ તો એક ઘડી ન વો પીછે હટ સકતે હૈં ઔર ન એક ઘડી આગે

يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ اِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّوْنَ

બઢ સકતે હૈં. એ ઈન્સાનો! અગર તુમ્હારે પાસ તુમ મેં સે પૈગમ્બર આએં જો તુમ પર મેરી આયતેં

عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ ۙ فَمَنِ اتَّقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

તિલાવત કરેં, ફિર જો તકવા ઈખ્તિયાર કરેગા ઔર ઈસ્લાહ કરેગા તો ન ઉન પર ખૌફ હોગા

وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝٣٥ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا

ઔર ન વો ગમગીન હોંગે. ઔર જિન્હોં ને હમારી આયતોં કો જુઠલાયા

وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا

ઔર ઉન સે તકબ્બુર કિયા વો દોઝખી હૈં. વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે.

خٰلِدُوْنَ ۝٣٦ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ

ફિર ઉસ સે ઝયાદા ઝાલિમ કૌન હોગા જો અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડે

كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيْبُهُمْ

યા અલ્લાહ કી આયતોં કો જુઠલાએ. ઉન કો ઉન કા હિસ્સા લિખે હુવે મેં સે પહોંચ કર રહેગા.

مِّنَ الْكِتٰبِ ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ ۙ

યહાં તક કે જબ ઉન કે પાસ હમારે ભેજે હુવે ફરિશ્તે આએંગે જો ઉન કી જાન નિકાલ રહે હોંગે,

قَالُوْٓا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ قَالُوْا

તો વો પૂછેંગે કહાં હૈં વો શુરકા જિન્હેં તુમ અલ્લાહ કે અલાવા પુકારતે થે? વો કહેંગે

ضَلُّوْا عَنَّا وَ شَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا

કે વો હમ સે ખો ગએ ઔર વો ગવાહી દેંગે અપની જાનોં કે ખિલાફ યે કે વો

كٰفِرِيْنَ ۝٣٧ قَالَ ادْخُلُوْا فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ

કાફિર થે. અલ્લાહ ફરમાએંગે કે તુમ દાખિલ હો ઉન ઉમ્મતોં મેં જો તુમ સે પેહલે જિન્નાત ઔર

قَبْلِكُمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ فِي النَّارِ ؕ كُلَّمَا دَخَلَتْ

ઈન્સાનોં કી ગુઝર ચુકી હૈં. (ઉન મેં શામિલ હો કર) જહન્નમ મેં દાખિલ હો જાઓ. જબ કભી કોઈ જમાઅત

اُمَّةٌ لَّعَنَتْ اُخْتَهَا ؕ حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوْا فِيْهَا جَمِيْعًا ۙ

જહન્નમ મેં દાખિલ હોગી તો વો અપની સાથ વાલી જમાઅત પર લાનત કરેગી. યહાં તક કે જબ વો જહન્નમ

قَالَتْ اُخْرٰىهُمْ لِاُوْلٰىهُمْ رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ اَضَلُّوْنَا

મેં ઈકટ્ઠે હો જાએંગે તો ઉન મેં સે પીછે આને વાલી જમાઅત ઉન મેં સે પેહલી વાલી જમાઅત સે કહેગી એ હમારે રબ!

فَاٰتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ؕ قَالَ لِكُلٍّ

યે વો લોગ હૈં જિન્હોં ને હમેં ગુમરાહ કિયા, ઈસ લિયે આપ ઈન્હેં આગ કા દુગના અઝાબ દીજિયે. અલ્લાહ ફરમાએંગે

ضِعْفٌ وَّلٰكِنْ لَّا تَعْلَمُوْنَ ۝٣٨ وَقَالَتْ اُوْلٰىهُمْ

હર એક કે લિયે દુગના હૈ, લેકિન તુમ જાનતે નહીં હો. ઔર ઉન મેં સે પેહલી જમાઅત કહેગી

لِاُخْرٰىهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ

ઉન મેં સે પીછે આને વાલી જમાઅત સે કે ફિર તુમ્હારે લિયે હમ પર કોઈ ફઝીલત નહીં હૈ,

فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ۝٣٩ ع

ઈસ લિયે તુમ ભી અઝાબ ચખો ઉન હી આમાલ કી વજહ સે જો તુમ ખુદ કરતે થે.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ

યકીનન વો લોગ જિન્હોં ને હમારી આયતોં કો જુઠલાયા ઔર ઉન સે તકબ્બુર કિયા ઉન કે લિયે આસ્માન

لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَآءِ وَلَا يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ

કે દરવાઝે ખોલે નહીં જાએંગે ઔર વો જન્નત મેં દાખિલ નહીં હોંગે

حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فِيْ سَمِّ الْخِيَاطِ ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي

યહાં તક કે ઊંટ સુઈ કે નાકે (સૂરાખ) મેં દાખિલ હો જાએ. ઔર ઈસી તરહ હમ મુજરિમોં કો

الْمُجْرِمِيْنَ ۝٤٠ لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَّمِنْ فَوْقِهِمْ

સઝા દેંગે. ઉન કે લિયે જહન્નમ હી સે બિછૌના હોગા ઔર ઉન કે ઉપર સે

غَوَاشٍ ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ۝٤١ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

ઓળ્હના ભી હોગા. ઔર ઈસી તરહ હમ ઝાલિમોં કો સઝા દેંગે. ઔર વો લોગ જો ઈમાન લાએ

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَآ ۫

ઔર નેક કામ કરતે રહે, હમ કિસી શખ્સ કો મુકલ્લફ નહીં બનાતે મગર ઉસ કી તાકત કે મુતાબિક.

اُولٰٓئِكَ اَصۡحٰبُ الۡجَنَّةِ ۚ هُمۡ فِيۡهَا خٰلِدُوۡنَ ۝٤٢
યહી લોગ જન્નતી હૈં. વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે.
وَ نَزَعۡنَا مَا فِىۡ صُدُوۡرِهِمۡ مِّنۡ غِلٍّ تَجۡرِىۡ
ઔર હમ નિકાલ દેંગે વો કીના જો ઉન કે સીનોં મેં હૈં, ઉન કે નીચે સે
مِنۡ تَحۡتِهِمُ الۡاَنۡهٰرُ ۚ وَقَالُوا الۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِىۡ هَدٰٮنَا
નેહરેં બેહતી હોંગી. ઔર વો કહેંગે કે તમામ તારીફેં ઉસ અલ્લાહ કે લિયે હૈં જિસ ને હમેં ઈસ કી
لِهٰذَا ۗ وَمَا كُنَّا لِنَهۡتَدِىَ لَوۡلَاۤ اَنۡ هَدٰٮنَا اللّٰهُ ۚ
હિદાયત દી. ઔર હમ ઐસે નહીં થે કે હમ હિદાયત પાતે અગર અલ્લાહ હમેં હિદાયત ન દેતા.
لَقَدۡ جَآءَتۡ رُسُلُ رَبِّنَا بِالۡحَقِّ ؕ وَنُوۡدُوۡۤا
યકીનન હમારે રબ કે ભેજે હુવે પૈગમ્બર હક લે કર આએ. ઔર ઉન કો આવાઝ દી જાએગી
اَنۡ تِلۡكُمُ الۡجَنَّةُ اُوۡرِثۡتُمُوۡهَا بِمَا كُنۡتُمۡ تَعۡمَلُوۡنَ ۝٤٣
કે યે વો જન્નત હે જિસ કા તુમ્હેં વારિસ બનાયા ગયા હે ઉન આમાલ કી બદૌલત જો તુમ કરતે થે.
وَنَادٰۤى اَصۡحٰبُ الۡجَنَّةِ اَصۡحٰبَ النَّارِ اَنۡ قَدۡ
ઔર જન્નતી દોઝખિયોં કો પુકારેંગે કે યકીનન
وَجَدۡنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلۡ وَجَدۡتُّمۡ
હમ ને તો હક પાયા વો વાદા જો હમારે રબ ને હમ સે કિયા થા, ફિર કયા તુમ ને ઉસ વાદે કો હક
مَّا وَعَدَ رَبُّكُمۡ حَقًّا ؕ قَالُوۡا نَعَمۡ ۚ فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌۢ
પાયા જો તુમ્હારે રબ ને તુમ સે કિયા થા? તો વો કહેંગે, જી હાં. ફિર એક ઐલાન કરને વાલા ઉન કે
بَيۡنَهُمۡ اَنۡ لَّعۡنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيۡنَ ۝٤٤ الَّذِيۡنَ
દરમિયાન ઐલાન કરેગા કે અલ્લાહ કી લાનત હે ઝાલિમોં પર. જો
يَصُدُّوۡنَ عَنۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ وَ يَبۡغُوۡنَهَا عِوَجًا ۚ
અલ્લાહ કે રાસ્તે સે રોકતે થે ઔર ઉસ મેં કજી તલાશ કરતે થે.
وَهُمۡ بِالۡاٰخِرَةِ كٰفِرُوۡنَ ۝٤٥ وَ بَيۡنَهُمَا حِجَابٌ ۚ
ઔર વો આખિરત કે ભી મુન્કિર થે. ઔર ઉન દોનોં કે દરમિયાન (અઅરાફ કી) દીવાર હોગી.
وَ عَلَى الۡاَعۡرَافِ رِجَالٌ يَّعۡرِفُوۡنَ كُلًّاۢ بِسِيۡمٰهُمۡ ۚ
ઔર અઅરાફ પર કુછ લોગ હોંગે જો સબ કો ઉન કી અલામાત સે પેહચાનતે હોંગે.

الثلثة

وقف لازم / وقف غفران

وَ نَادَوْا اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ قف
ઔર વો જન્નતિયોં કો પુકારેંગે કે અસ્સલામુ અલયકુમ.

لَمْ يَدْخُلُوْهَا وَهُمْ يَطْمَعُوْنَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ
અબ તક વો જન્નત મેં દાખિલ નહીં હુવે હોંગે, બલ્કે વો ઉસ કા લાલચ રખતે હોંગે. ઔર જબ ઉન કી નિગાહેં

تِلْقَآءَ اَصْحٰبِ النَّارِ ۙ قَالُوْا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
દોઝખિયોં કી તરફ ફેરી જાએંગી, તો વો કહેંગે કે એ હમારે રબ! તૂ હમેં ઝાલિમોં કે

مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَ نَادٰۤى اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا
સાથ મત કરના. ઔર અઅરાફ વાલે પુકારેંગે ઉન (ચંદ) લોગોં કો

يَّعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمٰهُمْ قَالُوْا مَاۤ اَغْنٰى عَنْكُمْ
જિન કો વો ઉન કી અલામાત સે પેહચાનતે હોંગે, વો કહેંગે કે તુમ્હારે કુછ કામ નહીં આયા

جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٨﴾ اَهٰۤؤُلَآءِ
તુમ્હારા જમા કિયા હુવા માલ ઔર વો જો તુમ બડા બનના ચાહતે થે. કે કયા યે વહી લોગ હૈં

الَّذِيْنَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ ؕ اُدْخُلُوا
કે તુમ કસ્મેં ખાયા કરતે થે કે અલ્લાહ ઉન કો રહમત નહીં પહોંચાએગા? તુમ જન્નત મેં

الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَاۤ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ﴿٤٩﴾
દાખિલ હો જાઓ, તુમ પર ખૌફ નહીં હૈ ઔર ન તુમ ગમગીન હોંગે.

وَ نَادٰۤى اَصْحٰبُ النَّارِ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيْضُوْا
ઔર દોઝખી જન્નતિયોં કો પુકારેંગે કે તુમ હમારે ઉપર

عَلَيْنَا مِنَ الْمَآءِ اَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ؕ قَالُوْۤا
પાની મેં સે કુછ બહાઓ યા ઉસ મેં સે જો અલ્લાહ ને તુમ્હેં રોઝી કે તૌર પર દિયા હૈ. તો વો કહેંગે કે

اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٥٠﴾ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا
યકીનન અલ્લાહ ને ઇન દોનોં કો કાફિરોં પર હરામ કિયા હૈ. ઉન પર જિન્હોં ને અપને

دِيْنَهُمْ لَهْوًا وَّلَعِبًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ
દીન કો દિલ બેહલાને કા ઝરિયા ઔર ખેલ બના લિયા ઔર ઉન કો દુન્યવી ઝિન્દગી ને ધોકે મેં ડાલે રખા.

فَالْيَوْمَ نَنْسٰىهُمْ كَمَا نَسُوْا لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا ۙ وَمَا
ફિર આજ હમ ઉન્હેં ભુલા દેંગે જૈસા કે ઉન્હોં ને ભુલાએ રખા થા ઉન કે ઇસ દિન કે મિલને કો. ઔર ઇસ

كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ۝٥١ وَلَقَدْ جِئْنٰهُمْ بِكِتٰبٍ
વજહ સે કે વો હમારી આયતોં કા ઈન્કાર કરતે થે. યકીનન હમ ઉન કે પાસ કિતાબ લાએ હૈં

فَصَّلْنٰهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ۝٥٢
જિસ કો હમ ને ઈલ્મ કે સાથ તફસીલ સે બયાન કિયા હૈ હિદાયત ઔર રહમત કે તૌર પર ઐસી કૌમ કે લિયે

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا تَاْوِيْلَهٗ ؕ يَوْمَ يَاْتِيْ تَاْوِيْلُهٗ
જો ઈમાન લાએ. વો મુન્તઝિર નહીં હૈં મગર ઉસ કે નતીજે કે. જિસ દિન ઉસ કા નતીજા આ જાએગા

يَقُوْلُ الَّذِيْنَ نَسُوْهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ
તો કહેંગે વો લોગ જિન્હોં ને ઉસ કો ભુલા રખા થા ઈસ સે પેહલે કે યકીનન હમારે રબ કે ભેજે હુવે પૈગમ્બર

رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۚ فَهَلْ لَّنَا مِنْ شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوْا
હક લે કર આએ થે. ફિર કયા હમારે લિયે કોઈ સિફારિશી હૈ જો હમારે લિયે સિફારિશ

لَنَآ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ ؕ قَدْ
કરે યા હમ (દુન્યા મેં) વાપસ લૌટાએ જાએં કે હમ (જા કર) અમલ કરેં ઉસ કે અલાવા જો હમ અમલ કરતે થે.

خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ۝٥٣
યકીનન ઉન્હોં ને અપની જાનોં કો ખસારે મેં ડાલા ઔર ઉન સે ખો ગએ વો જો વો જૂઠ ઘડા કરતે થે.

اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
યકીનન તુમ્હારા રબ વો અલ્લાહ હૈ જિસ ને આસ્માન ઔર ઝમીન પૈદા કિયે

فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۫ يُغْشِي
છે દિન મેં, ફિર વો અર્શ પર મુસ્તવી હુવા. વો રાત કો ઢાંપતા હૈ દિન પર,

الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهٗ حَثِيْثًا ۙ وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
દિન રાત કી તલાશ મેં તેઝી સે દૌડતા હૈ ઔર સૂરજ ઔર ચાંદ ઔર સિતારોં કો

وَالنُّجُوْمَ مُسَخَّرٰتٍۭ بِاَمْرِهٖ ؕ اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ ؕ
અપને હુકમ સે કામ મેં લગા રખા હૈ. સુનો! ઉસી કે લિયે (આલમે) ખલ્ક હૈ ઔર ઉસી કે લિયે (આલમે)

تَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ۝٥٤ اُدْعُوْا رَبَّكُمْ
અમ્ર હૈ. અલ્લાહ બાબરકત હૈ, તમામ જહાનોં કા રબ હૈ. તુમ અપને રબ કો પુકારો

تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ۝٥٥
આજિઝી સે ઔર ચુપકે ચુપકે. યકીનન અલ્લાહ હદ સે આગે બળ્હને વાલોં સે મહબ્બત નહીં કરતે.

وَلَا تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوْهُ خَوْفًا
ઔર ઝમીન મેં ફસાદ મત ફૈલાઓ ઉસ કી ઈસ્લાહ કે બાદ ઔર ઉસી કો ખૌફ સે ઔર લાલચ

وَّطَمَعًا ؕ اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۵٦﴾
સે પુકારો. યકીનન અલ્લાહ કી રહમત એહસાન વાલોં સે કરીબ હૈ.

وَهُوَ الَّذِيْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًاۢ بَيْنَ يَدَيْ
ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જો હવાઓં કો બશારત કે તૌર પર અપની રહમત સે પેહલે

رَحْمَتِهٖ ؕ حَتّٰٓى اِذَآ اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنٰهُ
ભેજતા હૈ. યહાં તક કે જબ યે હવાએં ભારી બાદલોં કો ઉઠા કર લાતી હૈં તો હમ ઉસ કો

لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَآءَ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ
મુર્દા ઝમીન કી તરફ હાંક દેતે હૈં, ફિર હમ ઉસ સે પાની ઉતારતે હૈં, ફિર હમ ઉસ સે તમામ

مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ؕ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ
ફલોં કો નિકાલતે હૈં. ઈસી તરહ હમ મુર્દોં કો ભી (કબ્રોં સે) નિકાલેંગે, શાયદ કે તુમ નસીહત

تَذَكَّرُوْنَ ﴿۵٧﴾ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهٗ
હાસિલ કરો. ઔર અચ્છી ઝમીન, ઉસ કા સબ્ઝા ઉસ કે રબ કે હુકમ

بِاِذْنِ رَبِّهٖ ۚ وَالَّذِيْ خَبُثَ لَا يَخْرُجُ اِلَّا نَكِدًا ؕ
સે નિકલતા હૈ. ઔર વો જમીન જો બુરી હૈ, ઉસ કા સબ્ઝા નહીં નિકલતા મગર નિકમ્મા.

كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّشْكُرُوْنَ ﴿۵٨﴾
ઈસી તરહ હમ આયતોં કો ફેર ફેર કર બયાન કરતે હૈં ઐસી કૌમ કે લિયે જો શુક્ર અદા કરતી હૈ.

لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ
યકીનન હમ ને નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કો રસૂલ બના કર ભેજા ઉન કી કૌમ કી તરફ, ફિર ઉન્હોં ને કહા

اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اِنِّيْٓ
એ મેરી કૌમ! અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો, તુમ્હારે લિયે અલ્લાહ કે અલાવા કોઈ માબૂદ નહીં. યકીનન મૈં

اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿۵٩﴾ قَالَ
તુમ પર એક બડે દિન કે અઝાબ સે ડરતા હૂં. ઉન કી કૌમ

الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهٖٓ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٦٠﴾
કે સરદારોં ને કહા કે યકીનન હમ આપ કો ખુલી ગુમરાહી મેં દેખ રહે હૈં.

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِىْ ضَلٰلَةٌ وَّ لٰكِنِّىْ رَسُوْلٌ

નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ મેરી કૌમ! મુજ મેં ગુમરાહી નહીં લેકિન મૈં રબ્બુલ આલમીન

مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۶۱﴾ اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّىْ

કી તરફ સે ભેજા હુવા પૈગમ્બર હૂં. મૈં તુમ્હેં અપને રબ કે પૈગામાત પહોંચાતા હૂં

وَاَنْصَحُ لَكُمْ وَ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَالَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۶۲﴾

ઔર મૈં તુમ્હારી ખૈરખ્વાહી કરતા હૂં ઔર મૈં અલ્લાહ કી તરફ સે જાનતા હૂં વો જો તુમ નહીં જાનતે.

اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ

કયા તુમ્હેં તઅજ્જુબ હુવા ઈસ બાત સે કે તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે નસીહત આઈ

عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوْا وَ لَعَلَّكُمْ

તુમ મેં સે એક શખ્સ પર તાકે વો તુમ્હેં ડરાએ ઔર તાકે તુમ મુત્તકી બનો ઔર તાકે તુમ પર રહમ

تُرْحَمُوْنَ ﴿۶۳﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَاَنْجَيْنٰهُ وَ الَّذِيْنَ

કિયા જાએ? ફિર ઉન્હોં ને નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કો જુઠલાયા, ફિર હમ ને નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કો નજાત દી

مَعَهٗ فِى الْفُلْكِ وَ اَغْرَقْنَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا

ઔર ઉન લોગોં કો જો આપ કે સાથ કશ્તી મેં થે. ઔર હમ ને ગર્ક કિયા ઉન લોગોં કો જિન્હોં ને

بِاٰيٰتِنَا ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا عَمِيْنَ ﴿۶۴﴾ ع

હમારી આયતોં કો જુઠલાયા. યકીનન વો અન્ધી કૌમ થી.

وَ اِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

ઔર કૌમે આદ કી તરફ ભેજા ઉન કે ભાઈ હૂદ (અલૈહિસ્સલામ) કો. હૂદ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ મેરી કૌમ!

مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۶۵﴾ قَالَ

અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો, તુમ્હારે લિયે ઉસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં. કયા ફિર તુમ ડરતે નહીં હો? ઉન કી

الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖۤ اِنَّا لَنَرٰىكَ

કૌમ કે કાફિર સરદારોં ને કહા કે યકીનન હમ આપ કો હિમાકત મેં દેખ રહે હૈં

فِىْ سَفَاهَةٍ وَّاِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿۶۶﴾ قَالَ

ઔર યકીનન હમ આપ કો જૂઠોં મેં સે ગુમાન કરતે હૈં. હૂદ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા

يٰقَوْمِ لَيْسَ بِىْ سَفَاهَةٌ وَّ لٰكِنِّىْ رَسُوْلٌ مِّنْ

એ મેરી કૌમ! મુજ મેં હિમાકત નહીં, લેકિન મૈં રબ્બુલ આલમીન કી તરફ સે ભેજા હુવા

رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۶۷﴾ اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَاَنَا

પૈગમ્બર હૂં. મૈં તુમ્હેં અપને રબ કે પૈગામાત પહોંચાતા હૂં ઔર મૈં

لَكُمْ نَاصِحٌ اَمِيْنٌ ﴿۶۸﴾ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ

તુમ્હારે લિયે અમાનતદાર ખૈરખ્વાહ હૂં. કયા તુમ્હેં તઅજ્જુબ હુવા ઈસ બાત સે કે તુમ્હારે પાસ

ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ ؕ

તુમ્હારે રબ કી તરફ સે નસીહત આઈ તુમ મેં સે એક શખ્સ પર તાકે વો તુમ્હેં ડરાએ?

وَاذْكُرُوْٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ بَعْدِ قَوْمِ

ઔર યાદ કરો જબ કે અલ્લાહ ને તુમ્હેં જાનશીન બનાયા કૌમે નૂહ કે બાદ

نُوْحٍ وَّزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْۜطَةً ۚ فَاذْكُرُوْٓا

ઔર તુમ્હારે ડીલ ડોલ કે ફૈલાવ કો ઝયાદા કિયા. ફિર અલ્લાહ કી નેઅમતોં કો

اٰلَآءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۶۹﴾ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا

યાદ કરો તાકે તુમ ફલાહ પાઓ. ઉન્હોં ને કહા કયા આપ હમારે પાસ આએ હો

لِنَعْبُدَ اللّٰهَ وَحْدَهٗ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ

તાકે હમ યકતા અલ્લાહ કી ઈબાદત કરેં ઔર હમ છોડ દેં ઉન માબૂદોં કો જિન કી હમારે બાપ દાદા ઈબાદત

اٰبَآؤُنَا ۚ فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ

કરતે થે? તો ફિર હમારે પાસ આપ ઉસ અઝાબ કો લે આઈયે જિસ સે આપ હમેં ડરા રહે હો અગર આપ

مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۷۰﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ

સચ્ચોં મેં સે હો. હૂદ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે યકીનન તુમ્હારે ઉપર તુમ્હારે રબ કી તરફ સે

رِجْسٌ وَّغَضَبٌ ؕ اَتُجَادِلُوْنَنِيْ فِيْٓ اَسْمَآءٍ

અઝાબ ઔર ગઝબ નાઝિલ હો ચુકા. કયા તુમ મુજ સે જઘડતે હો ચંદ નામોં કે બારે મેં

سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ اللّٰهُ

જો તુમ ને ઔર તુમ્હારે બાપ દાદા ને રખ રખે હૈં, જિસ પર અલ્લાહ ને કોઈ

بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ؕ فَانْتَظِرُوْٓا اِنِّيْ مَعَكُمْ

દલીલ નહીં ઉતારી? ઔર ઈન્તિઝાર કરો, યકીનન મૈં તુમ્હારે સાથ ઈન્તિઝાર કરને

مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿۷۱﴾ فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ

વાલોં મેં સે હૂં. ફિર હમ ને હૂદ (અલૈહિસ્સલામ) કો નજાત દી ઔર ઉન લોગોં કો જો આપ કે

مِّنَّا وَ قَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا

સાથ થે હમારી રહમત સે ઔર હમ ને ઉન કી જડ કાટ દી જિન્હોં ને હમારી આયતોં કો જુઠલાયા ઔર

وَمَا كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٢﴾ وَاِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا ۘ

વો ઈમાન વાલે નહી થે. ઔર કૌમે સમૂદ કી તરફ ભેજા ઉન કે ભાઈ સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ) કો. સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ) ને

قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ

ફરમાયા એ મેરી કૌમ! ઈબાદત કરો અલ્લાહ કી, તુમ્હારે લિયે ઉસ કે અલાવા કોઈ માબૂદ નહીં હૈ.

قَدْ جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ

યકીનન તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે રોશન મોઅજિઝા આ ચુકા હૈ. યે અલ્લાહ કી ઊંટની

لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْٓ اَرْضِ اللّٰهِ

તુમ્હારે લિયે મોઅજિઝે કે તૌર પર હૈ, તો ઉસ કો છોડ દો કે વો અલ્લાહ કી ઝમીન મેં ખાએ

وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾

ઔર ઉસ કો બુરાઈ કે સાથ મત છુઓ, વરના તુમ્હેં દર્દનાક અઝાબ પકડ લેગા.

وَاذْكُرُوْٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ بَعْدِ عَادٍ

ઔર યાદ કરો જબ કે અલ્લાહ ને તુમ્હેં જાનશીન બનાયા કૌમે આદ કે બાદ

وَّبَوَّاَكُمْ فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْ سُهُوْلِهَا

ઔર તુમ્હેં ઠિકાના દિયા ઝમીન મેં, તુમ ઉસ કે હમવાર મૈદાનોં મેં

قُصُوْرًا وَّتَنْحِتُوْنَ الْجِبَالَ بُيُوْتًا ۚ فَاذْكُرُوْٓا

મહલ બનાતે હો ઔર તુમ પહાડોં કો તરાશ કર મકાનાત બનાતે હો. તો અલ્લાહ કી

اٰلَآءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٧٤﴾

નેઅમતોં કો યાદ કરો ઔર ઝમીન મેં ફસાદ ફૈલાતે હુવે મત ફિરો.

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لِلَّذِيْنَ

ઉન સરદારોં ને જિન્હોં ને તકબ્બુર કિયા આપ કી કૌમ મેં સે ઉન લોગોં સે કહા જો

اسْتُضْعِفُوْا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُوْنَ

કમઝોર કિયે ગએ થે ઉન લોગોં સે જો ઉન મેં સે ઈમાન લાએ થે કે કયા તુમ યે અકીદા રખતે હો કે

اَنَّ صٰلِحًا مُّرْسَلٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قَالُوْٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلَ

સાલેહ અપને રબ કી તરફ સે ભેજે હુવે પૈગમ્બર હૈં? ઉન મોમિનીન ને કહા કે યકીનન હમ તો ઉસ પર ભી ઈમાન

بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿۷۵﴾ قَالَ الَّذِیْنَ اسْتَكْبَرُوْۤا اِنَّا بِالَّذِیْۤ

રખતે હૈં જિસ કો દે કર સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ) ભેજે ગએ હૈં. ઉન લોગોં ને કહા જિન્હોં ને બડા બનના ચાહા યકીનન

اٰمَنْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿۷۶﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا

હમ તો કુફ્ર કરતે હૈં ઉસ કે સાથ જિસ પર તુમ ઈમાન રખતે હો. ફિર ઉન્હોં ને ઊંટની કે પૈર કાટ દિયે ઔર ઉન્હોં ને

عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوْا یٰصٰلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَاۤ

સરકશી કી અપને રબ કે હુકમ સે ઔર ઉન્હોં ને કહા કે એ સાલેહ! હમારે પાસ વો અઝાબ લે આઈયે જિસ સે

اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِیْنَ ﴿۷۷﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ

તુમ હમેં ડરાતે હો અગર તુમ ભેજે હુવે પૈગમ્બરોં મેં સે હો. ફિર ઉન કો ઝલઝલે ને પકડ લિયા,

فَاَصْبَحُوْا فِیْ دَارِهِمْ جٰثِمِیْنَ ﴿۷۸﴾ فَتَوَلّٰی عَنْهُمْ

ફિર વો અપને ઘરોં મેં ઔન્ધે પડે રેહ ગએ. ફિર સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉન સે મુંહ ફેર લિયા

وَقَالَ یٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّیْ وَ نَصَحْتُ

ઔર ફરમાયા એ મેરી કૌમ! યકીનન મૈં ને તુમ્હેં અપને રબ કા પૈગામ પહોંચાયા ઔર મૈં ને તુમ્હારી

لَكُمْ وَلٰكِنْ لَّا تُحِبُّوْنَ النّٰصِحِیْنَ ﴿۷۹﴾ وَلُوْطًا

ખૈરખ્વાહી કી, લેકિન તુમ ખૈરખ્વાહી કરને વાલોં સે મહબ્બત નહીં રખતે થે. ઔર લૂત (અલૈહિસ્સલામ) કો ભેજા

اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖۤ اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ

જબ કે ઉન્હોં ને અપની કૌમ સે ફરમાયા કયા તુમ બેહયાઈ કરતે હો, ઐસી બેહયાઈ

بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۸۰﴾ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ

જો તમામ જહાન વાલોં મેં સે કિસી ને તુમ સે પેહલે નહીં કી? કે મરદોં કે પાસ આતે હો

الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَآءِ ؕ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ

શહવત કે મારે ઔરતોં કો છોડ કર કે. બલ્કે તુમ ઐસી કૌમ હો જો

مُّسْرِفُوْنَ ﴿۸۱﴾ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖۤ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْۤا

હદ સે તજાવુઝ કરતી હો. ઔર ઉન કી કૌમ કા જવાબ નહીં થા મગર યે કે ઉન્હોં ને કહા કે

اَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ قَرْیَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ یَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿۸۲﴾

ઈન કો નિકાલ દો અપની બસ્તી સે. ઈસ લિયે કે યે ઐસે લોગ હૈં જો પાકબાઝ બનના ચાહતે હૈં. ફિર હમ ને

فَاَنْجَیْنٰهُ وَاَهْلَهٗۤ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۖؗ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِیْنَ ﴿۸۳﴾

ઉન કો ઔર ઉન કે ઘર વાલોં કો નજાત દી મગર ઉન કી બીવી, જો હલાક હોને વાલોં મેં સે હો ગઈ.

وَ اَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ؕ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

ઔર હમ ને ઉન પર પથ્થરોં કી બારિશ બરસાઈ. ફિર આપ દેખિયે કે મુજરિમોં કા અન્જામ

الْمُجْرِمِيْنَ ۟ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ؕ قَالَ

કૈસા હુવા. ઔર મદયન વાલોં કી તરફ ઉન કે ભાઈ શુએબ (અલૈહિસ્સલામ) કો ભેજા. શુએબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા

يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ قَدْ

એ મેરી કૌમ! અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો, તુમ્હારે લિયે ઉસ કે અલાવા કોઈ માબૂદ નહીં. યકીનન

جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَوْفُوا الْكَيْلَ

તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે રોશન મોઅજિઝા આ ચુકા, તો નાપ ઔર તોલ કો પૂરા

وَالْمِيْزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوْا

પૂરા દો ઔર લોગોં કો ઉન કી ચીઝેં કમ કર કે મત દો ઔર ઝમીન મેં ફસાદ

فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ

મત ફૈલાઓ ઉસ કી ઈસ્લાહ કે બાદ. યે તુમ્હારે લિયે બેહતર હૈ

اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۟ وَلَا تَقْعُدُوْا بِكُلِّ

અગર તુમ મોમિન હો. ઔર હર રાસ્તે પર

صِرَاطٍ تُوْعِدُوْنَ وَ تَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

મત બૈઠો કે તુમ ડરાઓ ઔર રોકો અલ્લાહ કે રાસ્તે સે ઉન લોગોં કો

مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَ تَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ وَاذْكُرُوْٓا اِذْ

જો અલ્લાહ પર ઈમાન લાએ હૈં ઔર તુમ ઉસ મેં કજી તલાશ કરતે હો. ઔર તુમ યાદ કરો

كُنْتُمْ قَلِيْلًا فَكَثَّرَكُمْ ۪ وَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ

જબ કે તુમ થોડે થે, ફિર અલ્લાહ ને તુમ્હેં ઝયાદા કિયા. ઔર દેખો કે ફસાદ ફૈલાને

عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ۟ وَاِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ

વાલોં કા અન્જામ કૈસા હુવા? ઔર યકીનન તુમ મેં સે એક જમાઅત

اٰمَنُوْا بِالَّذِيْٓ اُرْسِلْتُ بِهٖ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوْا

ઈમાન લાઈ ઉસ પર જિસ કો દે કર મૈં ભેજા ગયા હૂં ઔર એક જમાઅત ઈમાન નહીં લાઈ, તો તુમ

فَاصْبِرُوْا حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ بَيْنَنَا ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ۟

સબ્ર કરો યહાં તક કે અલ્લાહ હમારે દરમિયાન ફૈસલા કર દે. ઔર વો બેહતરીન ફૈસલા કરને વાલા હૈ.

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لَنُخْرِجَنَّكَ

ઉન સરદારોં ને કહા જો બડાઈ તલબ કરતે થે આપ કી કૌમ મેં સે કે એ શુઐબ!

يٰشُعَيْبُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَآ

હમ તુમ્હેં ઔર ઉન લોગોં કો ભી જો તુમ્હારે સાથ ઈમાન લાએ હૈં અપની બસ્તી સે નિકાલ દેંગે, મગર

اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِيْ مِلَّتِنَا ؕ قَالَ اَوَلَوْ كُنَّا كٰرِهِيْنَ ﴿٨٨﴾

યે કે તુમ હમારે મઝહબ મેં લૌટ આઓ. શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા ક્યા અગરચે હમ નાપસન્દ કરતે હોં?

قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فِيْ مِلَّتِكُمْ

તબ તો હમ ને અલ્લાહ પર જૂઠ બોલા અગર હમ તુમ્હારે મઝહબ મેં લૌટ જાએં

بَعْدَ اِذْ نَجّٰىنَا اللّٰهُ مِنْهَا ؕ وَمَا يَكُوْنُ لَنَآ اَنْ نَّعُوْدَ

ઈસ કે બાદ કે અલ્લાહ ને હમેં ઉસ સે નજાત દી. ઔર હમારે લિયે જાઈઝ નહીં હૈ કે હમ ઉસ મેં

فِيْهَآ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ رَبُّنَا ؕ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ

લૌટ જાએં મગર યે કે હમારા રબ અલ્લાહ ચાહે. હમારા રબ ઈલ્મ કે એતેબાર સે હર

شَيْءٍ عِلْمًا ؕ عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ؕ رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا

ચીઝ પર વસીઅ હૈ. અલ્લાહ હી પર હમ ને તવક્કુલ કિયા. એ હમારે રબ! તૂ હમારે દરમિયાન ઔર હમારી

وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ الْفٰتِحِيْنَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ

કૌમ કે દરમિયાન ઈન્સાફ કે સાથ ફૈસલા કર દે ઔર તૂ સબ સે અચ્છા ફૈસલા કરને વાલા હૈ. ઔર ઉન

الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا

સરદારોં ને કહા જો કાફિર થે આપ કી કૌમ મેં સે કે અગર તુમ ને શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ) કા ઈત્તિબા કિયા

اِنَّكُمْ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿٩٠﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا

તો યકીનન તુમ નુકસાન ઉઠાને વાલે બન જાઓગે. ફિર ઉન્હેં ઝલઝલે ને પકડ લિયા, ફિર વો અપને

فِيْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿٩١﴾ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا شُعَيْبًا

ઘરોં મેં ઘુટને કે બલ પડે રેહ ગએ. વો લોગ જિન્હોં ને શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ) કો જુઠલાયા

كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ۛ اَلَّذِيْنَ كَذَّبُوْا شُعَيْبًا كَانُوْا

ગોયા વો ઉસ મેં બસે હી નહીં થે. વો લોગ જિન્હોં ને શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ) કો જુઠલાયા વહી ખસારા

هُمُ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ

ઉઠાને વાલે બન ગએ. ફિર શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉન સે મુંહ ફેર લિયા ઔર ફરમાયા કે એ કૌમ!

اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَ نَصَحْتُ لَكُمْ ۚ فَكَيْفَ اٰسٰى
યકીનન મૈં ને તુમ્હેં અપને રબ કે પૈગામાત પહોંચાએ ઔર મૈં ને તુમ્હારી ખૈરખ્વાહી કી. ફિર

عَلٰى قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ۟ وَمَاۤ اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ
મૈં કૈસે અફસોસ કરૂં કાફિર કૌમ પર? ઔર કિસી બસ્તી મેં હમ ને કોઈ નબી નહીં ભેજા

اِلَّاۤ اَخَذْنَاۤ اَهْلَهَا بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ
મગર હમ ને વહાં વાલોં કો તકલીફ ઔર સખ્તી કે ઝરિયે પકડા, શાયદ વો

يَضَّرَّعُوْنَ ۝ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ
આજિઝી કરેં. ફિર હમ ને બુરાઈ કે બદલે મેં ભલાઈ દી

حَتّٰى عَفَوْا وَّقَالُوْا قَدْ مَسَّ اٰبَآءَنَا الضَّرَّآءُ وَالسَّرَّآءُ
યહાં તક કે વો ખૂબ ફૂલે ફલે ઔર ઉન્હોં ને કહા કે હમારે બાપ દાદા કો ભી તકલીફ ઔર ખુશી પહોંચી થી,

فَاَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝ وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ
ફિર અચાનક હમ ને ઉન કો પકડ લિયા ઈસ હાલ મેં કે ઉન્હેં પતા નહીં થા. ઔર અગર બસ્તિયોં

الْقُرٰۤى اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكٰتٍ
વાલે ઈમાન લાતે ઔર મુત્તકી બનતે, તો હમ ઉન પર આસ્માન ઔર ઝમીન કી બરકાત

مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوْا فَاَخَذْنٰهُمْ
ખોલ દેતે લેકિન ઉન્હોં ને જુઠલાયા, ફિર હમ ને ઉન કો પકડ લિયા

بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰۤى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ
ઉન આમાલ કી વજહ સે જો વો કરતે થે. કયા યે (મક્કા કી) બસ્તિયોં વાલે મામૂન હૈં ઈસ સે કે ઉન કે પાસ

بَاْسُنَا بَيَاتًا وَّهُمْ نَآئِمُوْنَ ۝ اَوَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰۤى
હમારા અઝાબ આ જાએ રાત કે વકત ઈસ હાલ મેં કે વો સોએ હુવે હોં? કયા યે બસ્તિયોં વાલે ઈસ સે

اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا ضُحًى وَّهُمْ يَلْعَبُوْنَ ۝ اَفَاَمِنُوْا مَكْرَ
મામૂન હૈં કે ઉન કે પાસ હમારા અઝાબ આ જાએ ચાશ્ત કે વકત ઈસ હાલ મેં કે વો ખેલ રહે હોં? કયા ફિર વો

اللّٰهِ ۚ فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝
અલ્લાહ કી તદબીર સે અમન મેં હૈં? ફિર અલ્લાહ કી તદબીર સે અમન મેં નહીં રેહતે મગર ખસારા ઉઠાને વાલે લોગ.

اَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ
કયા હિદાયત કા બાઈસ નહીં બની ઉન લોગોં કે લિયે જો ઈસ ઝમીન કે વારિસ હોતે હૈં યહાં વાલોં કે

اَهۡلِهَاۤ اَنۡ لَّوۡ نَشَآءُ اَصَبۡنٰهُمۡ بِذُنُوۡبِهِمۡ‌ۚ وَنَطۡبَعُ

બાદ યે બાત કે અગર હમ ચાહતે તો ઉન્હેં મુસીબત પહોંચાતે ઉન કે ગુનાહોં કી વજહ સે? ઔર હમ ઉન કે દિલોં પર

عَلٰى قُلُوۡبِهِمۡ فَهُمۡ لَا يَسۡمَعُوۡنَ۝۱۰۰ تِلۡكَ الۡقُرٰى نَقُصُّ

મુહર લગાતે હૈં, ફિર વો સુન નહીં પાતે. યે બસ્તિયાં જિન કે કુછ કિસ્સે હમ

عَلَيۡكَ مِنۡ اَنۡۢبَآٮِٕهَا‌ۚ وَلَقَدۡ جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُمۡ

આપ કે સામને બયાન કરતે હૈં. યકીનન ઉન કે પૈગમ્બર ઉન કે પાસ

بِالۡبَيِّنٰتِ‌ۚ فَمَا كَانُوۡا لِيُؤۡمِنُوۡا بِمَا كَذَّبُوۡا مِنۡ قَبۡلُ‌ؕ

રોશન મોઅજિઝાત લે કર આએ. ફિર વો ઈમાન નહીં લાતે થે ઈસ વજહ સે કે વો ઈસ સે પેહલે જુઠલા

كَذٰلِكَ يَطۡبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوۡبِ الۡكٰفِرِيۡنَ۝۱۰۱

ચુકે થે. ઈસી તરહ અલ્લાહ કાફિરોં કે દિલોં પર મુહર લગા દેતે હૈં.

وَمَا وَجَدۡنَا لِاَكۡثَرِهِمۡ مِّنۡ عَهۡدٍ‌ۚ وَاِنۡ وَّجَدۡنَاۤ اَكۡثَرَهُمۡ

ઔર હમ ને ઉન મેં સે અકસર મેં વફાએ અહદ નહીં પાયા. ઔર યકીનન હમ ને ઉન મેં સે અકસર કો

لَفٰسِقِيۡنَ۝۱۰۲ ثُمَّ بَعَثۡنَا مِنۡۢ بَعۡدِهِمۡ مُّوۡسٰى بِاٰيٰتِنَاۤ

નાફરમાન પાયા. ફિર હમ ને ઉન કે બાદ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો ભેજા અપની આયાત દે કર

اِلٰى فِرۡعَوۡنَ وَ مَلَا۟ٮِٕهٖ فَظَلَمُوۡا بِهَا‌ۚ فَانۡظُرۡ كَيۡفَ كَانَ

ફિરઔન ઔર ઉસ કી જમાઅત કી તરફ, ફિર ઉન્હોં ને ઉન આયાત કે સાથ ઝુલ્મ કિયા. ફિર આપ દેખિયે કે

عَاقِبَةُ الۡمُفۡسِدِيۡنَ۝۱۰۳ وَ قَالَ مُوۡسٰى يٰفِرۡعَوۡنُ

ફસાદ ફૈલાને વાલોં કા અન્જામ કૈસા હુવા. ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ ફિરઔન!

اِنِّىۡ رَسُوۡلٌ مِّنۡ رَّبِّ الۡعٰلَمِيۡنَ۝۱۰۴ۙ حَقِيۡقٌ عَلٰٓى اَنۡ لَّاۤ اَقُوۡلَ

યકીનન મૈં રબ્બુલ આલમીન કી તરફ સે ભેજા હુવા પૈગમ્બર હૂં. લાઈક હૂં કે મૈં અલ્લાહ કે ઝિમ્મે

عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الۡحَقَّ‌ؕ قَدۡ جِئۡتُكُمۡ بِبَيِّنَةٍ مِّنۡ رَّبِّكُمۡ

ન કહૂં સિવાએ હક બાત કે. યકીનન મૈં તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે રોશન મોઅજિઝા લે કર

فَاَرۡسِلۡ مَعِىَ بَنِىۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ۝۱۰۵ قَالَ اِنۡ كُنۡتَ جِئۡتَ

આયા હૂં, તો તૂ મેરે સાથ બની ઈસ્રાઈલ કો જાને દે. ફિરઔન ને કહા કે અગર તૂ મોઅજિઝા

بِاٰيَةٍ فَاۡتِ بِهَاۤ اِنۡ كُنۡتَ مِنَ الصّٰدِقِيۡنَ۝۱۰۶ فَاَلۡقٰى

લાયા હૈ, તો તૂ ઉસ કો પેશ કર અગર તૂ સચ્ચોં મેં સે હૈ. ફિર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને

عَصَاهُ فَاِذَا هِیَ ثُعْبَانٌ مُّبِیْنٌ ۝۱۰۷ وَّ نَزَعَ یَدَهٗ فَاِذَا
અપના અસા ડાલા, તો અચાનક વો ખુલા અઝદહા બન ગયા. ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને અપના હાથ
هِیَ بَیْضَآءُ لِلنّٰظِرِیْنَ ۝۱۰۸ قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ
ગિરેબાન સે નિકાલા તો અચાનક વો દેખને વાલોં કે સામને રોશન હો ગયા. ફિરઔન કી કૌમ કે સરદારોં ને કહા કે
اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ عَلِیْمٌ ۝۱۰۹ یُّرِیْدُ اَنْ یُّخْرِجَكُمْ
યકીનન યે માહિર જાદૂગર હૈ. યે ચાહતા હૈ કે તુમ્હેં તુમ્હારે મુલ્ક સે નિકાલ
مِّنْ اَرْضِكُمْ ۚ فَمَا ذَا تَاْمُرُوْنَ ۝۱۱۰ قَالُوْۤا اَرْجِهْ وَ اَخَاهُ
દે. ફિર તુમ કયા મશ્વરા દેતે હો? ઉન્હોં ને કહા કે ઉન કો ઔર ઉન કે ભાઈ કો મોહલત દીજિયે ઔર
وَاَرْسِلْ فِی الْمَدَآئِنِ حٰشِرِیْنَ ۝۱۱۱ یَاْتُوْكَ بِكُلِّ سٰحِرٍ
શેહરોં મેં જાદૂગરોં કો ઇકટ્ઠા કરને વાલોં કો ભેજ દીજિયે. કે વો આપ કે પાસ હર માહિર જાદૂગર કો
عَلِیْمٍ ۝۱۱۲ وَ جَآءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوْۤا اِنَّ لَنَا
લે આએં. ઔર જાદૂગર ફિરઔન કે પાસ આ ગએ. ઉન્હોં ને કહા કે યકીનન હમારે લિયે
لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِیْنَ ۝۱۱۳ قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ
ઉજરત હોની ચાહિયે અગર હમ ગાલિબ હુવે. ફિરઔન ને કહા કે જી હાં! ઔર યકીનન તુમ
لَمِنَ الْمُقَرَّبِیْنَ ۝۱۱۴ قَالُوْا یٰمُوْسٰۤی اِمَّاۤ اَنْ تُلْقِیَ وَاِمَّاۤ
મુકર્રબીન મેં સે કર દિયે જાઓગે. જાદૂગરોં ને કહા એ મૂસા! યા આપ ડાલોગે
اَنْ نَّكُوْنَ نَحْنُ الْمُلْقِیْنَ ۝۱۱۵ قَالَ اَلْقُوْا ۚ فَلَمَّاۤ اَلْقَوْا
યા હમ ડાલેં? મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે તુમ ડાલો. ફિર જબ ઉન્હોં ને ડાલા તો
سَحَرُوْۤا اَعْیُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوْهُمْ وَجَآءُوْ بِسِحْرٍ
ઉન્હોં ને લોગોં કી આંખોં પર જાદૂ કર દિયા ઔર ઉન્હોં ને ઉન કો ડરાના ચાહા ઔર વો ભારી જાદૂ કો
عَظِیْمٍ ۝۱۱۶ وَ اَوْحَیْنَاۤ اِلٰی مُوْسٰۤی اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ۚ
લે કર આએ થે. ઔર હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કી તરફ વહી કી કે અપના અસા ડાલ દીજિયે.
فَاِذَا هِیَ تَلْقَفُ مَا یَاْفِكُوْنَ ۝۱۱۷ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ
તો અચાનક વો નિગલને લગા ઉન ચીઝોં કો જો વો જૂઠ બના કર લાએ થે. ફિર હક સાબિત હો ગયા
مَا كَانُوْا یَعْمَلُوْنَ ۝۱۱۸ فَغُلِبُوْا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوْا
ઔર ઉન કા અમલ બાતિલ હો ગયા. વહાં પર જાદૂગર મગલૂબ હો ગએ, ઔર વો ઝલીલ

ع ۱۳ ۴

صٰغِرِيْنَ ۝١١٩ وَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سٰجِدِيْنَ ۝١٢٠ قَالُوْٓا

હો ગએ. ઔર જાદૂગર સજદે મેં ગિર ગએ. ઔર ઉન્હોં ને

اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝١٢١ رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ۝١٢٢

કહા કે હમ રબ્બુલ આલમીન પર ઈમાન લે આએ. જો મૂસા ઔર હારૂન (અલૈહિમસ્સલામ) કા રબ હૈ.

قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۚ

ફિરઔન ને કહા કે તુમ ઉસ પર ઈમાન લે આએ ઈસ સે પેહલે કે મૈં તુમ્હેં ઈજાઝત દૂં?

اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوْهُ فِى الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا مِنْهَآ

યકીનન યે હીલા હૈ જો તુમ ને ઈસ શેહર મેં કિયા હૈ તાકે તુમ ઈસ શેહર સે યહાં વાલોં કો

اَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝١٢٣ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ

નિકાલ દો. ફિર અનકરીબ તુમ્હેં માલૂમ હો જાએગા. મૈં તુમ્હારે હાથ ઔર પૈર

وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝١٢٤

જાનિબે મુખાલિફ સે કાટ દૂંગા, ફિર મૈં તુમ સબ કો સૂલી દૂંગા. ઉન્હોં ને

قَالُوْٓا اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ۝١٢٥ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّآ

કહા કે યકીનન હમ અપને રબ હી કે પાસ પલટ કર જાએંગે. ઔર હમારી તરફ સે તુજે બુરી નહીં લગી

اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتْنَا ۗ رَبَّنَآ اَفْرِغْ

મગર યે બાત કે હમ અપને રબ કી આયતોં પર ઈમાન લે આએ જબ વો હમારે પાસ આઈ. એ હમારે

عَلَيْنَا صَبْرًا وَّتَوَفَّنَا مُسْلِمِيْنَ ۝١٢٦ وَ قَالَ الْمَلَاُ

રબ! હમ પર સબ્ર ઉન્ડેલ દે ઔર તૂ હમેં મુસલમાન હોને કી હાલત મેં વફાત દે. ઔર ફિરઔન કી કૌમ કે

مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوْسٰى وَ قَوْمَهٗ لِيُفْسِدُوْا

સરદારોં ને કહા કે તુમ છોડતે હો મૂસા ઔર ઉસ કી કૌમ કો તાકે વો ઈસ મુલ્ક મેં ફસાદ

فِى الْاَرْضِ وَ يَذَرَكَ وَ اٰلِهَتَكَ ۗ قَالَ سَنُقَتِّلُ اَبْنَآءَهُمْ

ફૈલાએં હાલાંકે વો તુજે ઔર તેરે માબૂદોં કો છોડ દેતા હૈ. ફિરઔન ને કહા અનકરીબ હમ ઉન કે બેટોં કો

وَنَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ۚ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ قٰهِرُوْنَ ۝١٢٧ قَالَ

કત્લ કર દેંગે ઔર ઉન કી ઔરતોં કો ઝિન્દા રેહને દેંગે. ઔર યકીનન હમ ઉન પર ગાલિબ હૈં. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ)

مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَعِيْنُوْا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوْا ۚ اِنَّ

ને અપની કૌમ સે ફરમાયા કે તુમ અલ્લાહ સે મદદ માંગો ઔર સબ્ર કરો.

الْاَرْضَ لِلّٰهِ ۙ يُوْرِثُهَا مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ

યે ઝમીન અલ્લાહ કી હૈ, અલ્લાહ ઉસ કા વારિસ ઉસે બનાતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં અપને બન્દોં મેં સે.

وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ۝١٢٨ قَالُوْٓا اُوْذِيْنَا مِنْ قَبْلِ

ઔર અચ્છા અન્જામ મુત્તકિયોં કે લિયે હૈ. ઉન્હોં ને કહા કે હમેં ઈઝા દી ગઈ ઈસ સે પેહલે કે

اَنْ تَاْتِيَنَا وَمِنْ ۢ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا ؕ قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ

આપ હમારે પાસ આએ ઔર ઉસ કે બાદ ભી કે આપ હમારે પાસ આએ. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા

اَنْ يُّهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرَ

કે હો સકતા હૈ તુમ્હારા રબ તુમ્હારે દુશ્મન કો હલાક કર દે ઔર તુમ્હેં ઈસ મુલ્ક મેં જાનશીન બનાએ,

كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ۝١٢٩ ع وَلَقَدْ اَخَذْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ

ફિર દેખે તુમ કૈસે અમલ કરતે હો. ઔર યકીનન હમ ને આલે ફિરઔન કો પકડા

بِالسِّنِيْنَ وَ نَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ۝١٣٠

કહતસાલી ઔર ફલોં કી કમી કે ઝરિયે તાકે વો નસીહત હાસિલ કરેં.

فَاِذَا جَآءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوْا لَنَا هٰذِهٖ ۚ

ફિર જબ ઉન્હેં ખુશહાલી પહોંચતી, તો વો કેહતે કે યે તો હમારા હક હૈ.

وَ اِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَّطَّيَّرُوْا بِمُوْسٰى وَ مَنْ مَّعَهٗ ؕ

ઔર અગર ઉન્હેં મુસીબત પહોંચતી તો વો બદફાલી લેતે મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) સે ઔર ઉન લોગોં સે જો મૂસા

اَلَآ اِنَّمَا طٰٓئِرُهُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ

(અલૈહિસ્સલામ) કે સાથ થે. સુનો! ઉન હી કી નહૂસત અલ્લાહ કે પાસ હૈ, લેકિન ઉન મેં સે અકસર

لَا يَعْلَمُوْنَ ۝١٣١ وَقَالُوْا مَهْمَا تَاْتِنَا بِهٖ مِنْ اٰيَةٍ

જાનતે નહીં. ઔર ઉન્હોં ને કહા કે જો મોઅજિઝા ભી આપ હમારે પાસ લાઓગે

لِّتَسْحَرَنَا بِهَا ۙ فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ۝١٣٢ فَاَرْسَلْنَا

તાકે તુમ ઉસ કે ઝરિયે હમ પર જાદૂ કરો, તબ ભી હમ ઉસે માનને વાલે નહીં હૈં.

عَلَيْهِمُ الطُّوْفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ

ફિર હમ ને ઉન પર ભેજા તૂફાન ઔર ટિડ્ડી ઔર જુએં ઔર મૈન્ડક

وَالدَّمَ اٰيٰتٍ مُّفَصَّلٰتٍ ۟ فَاسْتَكْبَرُوْا وَ كَانُوْا قَوْمًا

ઔર ખૂન, તફસીલવાર નિશાનિયાં. ફિર ઉન્હોં ને બડા બનના ચાહા ઔર વો મુજરિમ

مُّجْرِمِيْنَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوْا يٰمُوْسَى
કૌમ થી. ઔર જબ ઉન પર અઝાબ વાકેઅ હો ચુકા તો કેહને લગે કે એ મૂસા!
ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۚ لَئِنْ كَشَفْتَ
આપ હમારે લિયે અપને રબ સે દુઆ કીજિયે ઉસ અહદ કી વજહ સે જો ઉસ ને આપ સે કર રખા હૈ. કે અગર
عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِيْٓ
યે અઝાબ તૂ હમ સે હટા દેગા તો હમ તુજ પર ઈમાન લે આએંગે ઔર તેરે સાથ બની ઈસ્રાઈલ કો
اِسْرَآءِيْلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ اِلٰٓى اَجَلٍ هُمْ
ભેજ દેંગે. ફિર જબ હમ ને ઉન સે અઝાબ હટા દિયા એક વકત તક જિસ
بٰلِغُوْهُ اِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ﴿١٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنٰهُمْ
કો વો પહોંચને વાલે થે, તો અચાનક વો અહદશિકની કરને લગે. ફિર હમ ને ઉન સે ઈન્તિકામ લિયા, ફિર
فِى الْيَمِّ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَ كَانُوْا عَنْهَا
હમ ને ઉન્હેં ગર્ક કિયા સમન્દર મેં ઈસ વજહ સે કે વો હમારી આયતોં કો જુઠલાતે થે ઔર ઉન સે
غٰفِلِيْنَ ﴿١٣٦﴾ وَ اَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ كَانُوْا يُسْتَضْعَفُوْنَ
ગાફિલ થે. ઔર હમ ને વારિસ બનાયા ઉસ કૌમ કો જિસ કો કમઝોર કિયા જા રહા થા
مَشَارِقَ الْاَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِىْ بٰرَكْنَا فِيْهَا ؕ
ઝમીન કે મશરિક વ મગરિબ મેં ઉસ ઝમીન કા જિસ મેં હમ ને બરકતેં રખી હૈં.
وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنٰى عَلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۙ
ઔર આપ કે રબ કે અચ્છે કલિમાત પૂરે હો કર રહે બની ઈસ્રાઈલ પર
بِمَا صَبَرُوْا ؕ وَ دَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ
ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને સબ્ર કિયા. ઔર હમ ને તબાહ કર દિયા ઉસ કો જિસે ફિરઔન ઔર ઉસ કી કૌમ
وَقَوْمُهٗ وَمَا كَانُوْا يَعْرِشُوْنَ ﴿١٣٧﴾ وَجٰوَزْنَا بِبَنِيْٓ
બના રહી થી ઔર ઉન ઈમારતોં કો જિન્હેં વો ઊંચા બનાતે થે. ઔર હમ ને બની ઈસ્રાઈલ
اِسْرَآءِيْلَ الْبَحْرَ فَاَتَوْا عَلٰى قَوْمٍ يَّعْكُفُوْنَ
કો સમન્દર પાર કરા દિયા, ફિર વો આએ એક કૌમ પર જો અપને બુતોં પર
عَلٰٓى اَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوْا يٰمُوْسَى اجْعَلْ لَّنَآ اِلٰهًا كَمَا
જમે હુવે થે. વો કેહને લગે એ મૂસા! આપ હમારે લિયે ભી માબૂદ મુકર્રર કર દીજિયે જૈસા કે ઉન કે

لَهُمْ اٰلِهَةٌ ؕ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ۝ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ

લિયે માબૂદ હૈં. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા યકીનન તુમ ઐસી કૌમ હો જો જહાલત કી બાતેં કરતે હો. યકીનન

مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيْهِ وَ بٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝۱۳۹

યે લોગ જિસ ચીઝ(દીન) મેં લગે હૈં વો તબાહ હોને વાલા હૈ ઔર બાતિલ હૈ વો કામ જો વો કર રહે હૈં.

قَالَ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيْكُمْ اِلٰهًا وَّهُوَ فَضَّلَكُمْ

મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કયા મૈં અલ્લાહ કે અલાવા કિસી કો માબૂદ કે તૌર પર તુમ્હારે લિયે તલાશ કરૂં

عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۝۱۴۰ وَاِذْ اَنْجَيْنٰكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ

હાલાંકે ઉસ ને તુમ્હેં તમામ જહાન વાલોં પર ફઝીલત દી હૈ. ઔર જબ હમ ને તુમ્હેં આલે ફિરઔન સે

يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ ۚ يُقَتِّلُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ

નજાત દી જો તુમ્હેં બદતરીન સઝા કે ઝરિયે તકલીફ દેતે થે, તુમ્હારે બેટોં કો કત્લ કરતે થે

وَ يَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ؕ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ

ઔર તુમ્હારી ઔરતોં કો ઝિન્દા રેહને દેતે થે. ઔર ઉસ મેં તુમ્હારે રબ કી

مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ۝۱۴۱ ۧ وَوٰعَدْنَا مُوْسٰى ثَلٰثِيْنَ

તરફ સે ભારી ઈમ્તિહાન થા. ઔર હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) સે તીસ રાત કા વાદા કિયા.

لَيْلَةً وَّاَتْمَمْنٰهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيْقَاتُ رَبِّهٖٓ اَرْبَعِيْنَ

ઔર હમ ને ઉન કો ઔર દસ રાતોં કે ઝરિયે પૂરા કિયા, ફિર આપ કે રબ કા મુકર્રર કિયા હુવા વકત ચાલીસ

لَيْلَةً ۚ وَ قَالَ مُوْسٰى لِاَخِيْهِ هٰرُوْنَ اخْلُفْنِيْ

રાતેં પૂરી હો ગઈ. ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને ભાઈ હારૂન (અલૈહિસ્સલામ) સે ફરમાયા કે તુમ મેરે જાનશીન

فِيْ قَوْمِيْ وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيْلَ الْمُفْسِدِيْنَ ۝۱۴۲

બન કર રહો મેરી કૌમ મેં ઔર ઈસ્લાહ કરના ઔર ફસાદ ફૈલાને વાલોં કે રાસ્તે પર મત ચલના. ઔર જબ

وَلَمَّا جَآءَ مُوْسٰى لِمِيْقَاتِنَا وَكَلَّمَهٗ رَبُّهٗ ۙ قَالَ

મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) આએ હમારે વકતે મુકર્રરા પર ઔર ઉન કે રબ ને ઉન સે કલામ કિયા તો મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા

رَبِّ اَرِنِيْٓ اَنْظُرْ اِلَيْكَ ؕ قَالَ لَنْ تَرٰىنِيْ وَلٰكِنِ

એ મેરે રબ! આપ મુજે દિખાઈયે કે મૈં આપ કી તરફ દેખૂં. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે આપ હરગિઝ મુજે દેખ નહીં

انْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهٗ فَسَوْفَ

સકતે, લેકિન આપ નિગાહ કીજિયે પહાડ કી તરફ, ફિર અગર વો અપની જગા પર ઠેહરા રહે તો અનકરીબ

تَرٰىنِیۡ ۚ فَلَمَّا تَجَلّٰی رَبُّهٗ لِلۡجَبَلِ جَعَلَهٗ دَكًّا وَّ خَرَّ
આપ મુજે દેખોગે. ફિર જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કે રબ ને પહાડ પર તજલ્લી ફરમાઈ તો ઉસે રેઝા રેઝા કર દિયા
مُوۡسٰی صَعِقًا ۚ فَلَمَّاۤ اَفَاقَ قَالَ سُبۡحٰنَكَ تُبۡتُ
ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) બેહોશ હો કર ગિર ગએ. ફિર જબ હોશ મેં આએ તો કેહને લગે આપ પાક હૈં, મૈં આપ
اِلَیۡكَ وَاَنَا اَوَّلُ الۡمُؤۡمِنِیۡنَ ﴿۱۴۳﴾ قَالَ یٰمُوۡسٰۤی
કી તરફ તૌબા કરતા હૂં ઔર મૈં સબ સે પેહલે ઈમાન લાને વાલા હૂં. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે એ મૂસા!
اِنِّی اصۡطَفَیۡتُكَ عَلَی النَّاسِ بِرِسٰلٰتِیۡ وَ بِكَلَامِیۡ ۫ۖ
મૈં ને આપ કો મુમ્તાઝ કિયા તમામ ઈન્સાનોં સે અપને પૈગામાત દે કર ઔર મેરી હમકલામી કે ઝરિયે.
فَخُذۡ مَاۤ اٰتَیۡتُكَ وَكُنۡ مِّنَ الشّٰكِرِیۡنَ ﴿۱۴۴﴾ وَكَتَبۡنَا لَهٗ
ઈસ લિયે આપ લીજિયે ઉસે જો મૈં ને આપ કો દિયા ઔર આપ શુક્રગુઝારોં મેં સે રહિયે. ઔર હમ ને ઉન્હેં
فِی الۡاَلۡوَاحِ مِنۡ كُلِّ شَیۡءٍ مَّوۡعِظَةً وَّتَفۡصِیۡلًا
તખતિયોં મેં હર ચીઝ કી નસીહત ઔર તફસીલ હર ચીઝ કી લિખ
لِّكُلِّ شَیۡءٍ ۚ فَخُذۡهَا بِقُوَّةٍ وَّاۡمُرۡ قَوۡمَكَ یَاۡخُذُوۡا
કર દી થી. ફિર તુમ ઉસ કો મઝબૂત પકડ લો ઔર અપની કૌમ કો હુકમ દો કે ઉસ કે અચ્છે અહકામાત
بِاَحۡسَنِهَا ؕ سَاُورِیۡكُمۡ دَارَ الۡفٰسِقِیۡنَ ﴿۱۴۵﴾ سَاَصۡرِفُ
પર અમલ કરેં. અનકરીબ મૈં તુમ્હેં નાફરમાનોં કા ઘર દિખાઉંગા. મૈં અનકરીબ મેરી આયતોં (કે સમજને)
عَنۡ اٰیٰتِیَ الَّذِیۡنَ یَتَكَبَّرُوۡنَ فِی الۡاَرۡضِ بِغَیۡرِ الۡحَقِّ ؕ
સે હટા દૂંગા ઉન કો જો ઝમીન મેં નાહક તકબ્બુર કરતે હૈં.
وَاِنۡ یَّرَوۡا كُلَّ اٰیَةٍ لَّا یُؤۡمِنُوۡا بِهَا ۚ وَاِنۡ یَّرَوۡا سَبِیۡلَ
ઔર અગર વો તમામ મોઅજિઝાત ભી દેખ લેં તબ ભી વો ઈમાન ન લાવેં. ઔર અગર વો હિદાયત કે રાસ્તે
الرُّشۡدِ لَا یَتَّخِذُوۡهُ سَبِیۡلًا ۚ وَاِنۡ یَّرَوۡا سَبِیۡلَ الۡغَیِّ
કો દેખેં તો ઉસ કો રાસ્તા ન બનાવેં. ઔર અગર વો સરકશી કે રાસ્તે કો દેખેં
یَتَّخِذُوۡهُ سَبِیۡلًا ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ كَذَّبُوۡا بِاٰیٰتِنَا وَ كَانُوۡا
તો ઉસે રાસ્તા બના લેં. યે ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને હમારી આયતોં કો જુઠલાયા ઔર વો
عَنۡهَا غٰفِلِیۡنَ ﴿۱۴۶﴾ وَالَّذِیۡنَ كَذَّبُوۡا بِاٰیٰتِنَا وَلِقَآءِ
ઉસ સે ગાફિલ થે. ઔર વો લોગ જિન્હોં ને હમારી આયતોં કો જુઠલાયા ઔર આખિરત કે મિલને કો

الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ؕ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا

જુઠલાયા ઉન કે આમાલ હબત હો ગએ. ઉન્હેં સઝા નહીં દી જાએગી મગર

مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوْسٰى مِنْۢ بَعْدِهٖ

ઉન્હી કામોં કી જો વો કરતે થે. ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કી કૌમ ને ઉન કે જાને કે બાદ

مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهٗ خُوَارٌ ؕ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهٗ

અપને ઝેવરાત સે બછડે કા એક જિસ્મ બનાયા જિસ કી બૈલ જૈસી આવાઝ થી. કયા વો સમજતે નહીં થે કે

لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيْهِمْ سَبِيْلًا ۘ اِتَّخَذُوْهُ وَكَانُوْا

વો ઉન સે કલામ નહીં કર સકતા ઔર ઉન કો રાસ્તા નહીં દિખા સકતા? ઉન્હોં ને ઉસ કો બના લિયા ઈસ

ظٰلِمِيْنَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا سُقِطَ فِيْۤ اَيْدِيْهِمْ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ

હાલ મેં કે વો શિર્ક કર રહે થે. ઔર જબ વો નાદિમ હુવે ઔર ઉન્હોં ને સમજા કે વો ગુમરાહ

قَدْ ضَلُّوْا ۙ قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا

હો ગએ, તો ઉન્હોં ને કહા કે અગર હમ પર હમારા રબ રહમ નહીં કરેગા ઔર હમારી મગફિરત નહી કરેગા

لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿١٤٩﴾ وَلَمَّا رَجَعَ مُوْسٰۤى

તો હમ ઝરૂર ખસારા ઉઠાને વાલે બન જાએંગે. ઔર જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) વાપસ લૌટે

اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا ۙ قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُوْنِيْ

અપની કૌમ કી તરફ ગુસ્સે મેં અફસોસ કરતે હુવે, ફરમાને લગે કે તુમ ને મેરે પીછે મેરે જાને કે બાદ

مِنْۢ بَعْدِيْ ۚ اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْ ۚ وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ

બુરી જાનશીની કી. તુમ ને અપને રબ કે હુકમ સે જલ્દી કયૂં કી? ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને તખતિયોં કો ડાલા

وَاَخَذَ بِرَاْسِ اَخِيْهِ يَجُرُّهٗۤ اِلَيْهِ ؕ قَالَ ابْنَ اُمَّ

ઔર અપને ભાઈ કા સર પકડા, ઉસ કો અપની તરફ ખીંચ રહે થે. હારૂન (અલૈહિસ્સલામ) અર્ઝ કરને લગે એ મેરી માં

اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُوْنِيْ وَ كَادُوْا يَقْتُلُوْنَنِيْ ۖ

કે બેટે! યકીનન ઈસ કૌમ ને મુજે કમઝોર સમજા ઔર કરીબ થે કે મુજે કત્લ કર દેતે.

فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْاَعْدَآءَ وَلَا تَجْعَلْنِيْ مَعَ الْقَوْمِ

ઈસ લિયે આપ મુજ પર દુશ્મનોં કો ન હંસાઈયે ઔર મુજે મુશરિક કૌમ કે સાથ

الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَلِاَخِيْ وَاَدْخِلْنَا

ન કીજિયે. મુસા (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા એ મેરે રબ! મેરી ઔર મેરે ભાઈ કી મગફિરત ફરમા ઔર તૂ હમેં

فِيْ رَحْمَتِكَ ۖ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ۝١٥١ اِنَّ الَّذِيْنَ

અપની રહમત મેં દાખિલ કર દે. ઔર તૂ અરહમુર્રાહિમીન હૈ. યકીનન વો લોગ

اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ

જિન્હોં ને બછડે કો બનાયા થા, અનકરીબ ઉન્હેં ઉન કે રબ કી તરફ સે ગઝબ પહોંચેગા ઔર દુન્યવી

فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِيْنَ ۝١٥٢

ઝિન્દગી મેં ઝિલ્લત પહોંચેગી. ઔર ઈસી તરહ હમ જૂઠ ઘડને વાલોં કો સઝા દેતે હૈં.

وَالَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ ثُمَّ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِهَا وَاٰمَنُوْٓا ؗ

ઔર વો લોગ જિન્હોં ને બુરે કામ કિયે, ફિર ઉસ કે બાદ તૌબા કી ઔર ઈમાન લાએ.

اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝١٥٣ وَلَمَّا سَكَتَ

યકીનન તેરા રબ ઉસ કે બાદ અલબત્તા બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ કરને વાલા હૈ. ઔર જબ મૂસા

عَنْ مُّوْسَى الْغَضَبُ اَخَذَ الْاَلْوَاحَ ۖ ۚ وَفِيْ نُسْخَتِهَا

(અલૈહિસ્સલામ) કા ગુસ્સા ઠંડા હો ગયા તો આપ ને તખતિયોં કો લિયા. ઔર ઉસ કે મઝમૂન મેં

هُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُوْنَ ۝١٥٤

હિદાયત ઔર રહમત થી ઉન લોગોં કે લિયે જો અપને રબ સે ડરતે હૈં.

وَاخْتَارَ مُوْسٰى قَوْمَهٗ سَبْعِيْنَ رَجُلًا لِّمِيْقَاتِنَا ۚ

ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને અપની કૌમ કે સત્તર આદમિયોં કો હમારે વકતે મુકર્રરા કે લિયે મુન્તખબ કિયા.

فَلَمَّآ اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ

ફિર જબ ઉન કો ઝલઝલે ને પકડ લિયા, તો મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને અર્ઝ કિયા કે એ મેરે રબ! અગર તૂ ચાહતા

اَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ قَبْلُ وَاِيَّايَ ؕ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ

તો ઈન્હેં ભી હલાક કરતા ઈસ સે પેહલે ઔર મુજે ભી. ક્યા તૂ હમેં હલાક કરતા હૈ ઉસ હરકત કી વજહ સે જો હમ

السُّفَهَآءُ مِنَّا ۚ اِنْ هِيَ اِلَّا فِتْنَتُكَ ؕ تُضِلُّ بِهَا مَنْ

મેં સે બેવકૂફોં ને કી હૈ? યે તો સિર્ફ તેરા ઈમ્તિહાન હૈ. ઈસ કે ઝરિયે તૂ ગુમરાહ કરતા હૈ

تَشَآءُ وَتَهْدِيْ مَنْ تَشَآءُ ؕ اَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا

જિસે ચાહતા હૈ ઔર હિદાયત દેતા હૈ જિસે ચાહતા હૈ. તૂ હમારા કારસાઝ હૈ, તૂ હમારી મગફિરત કર દે

وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْغٰفِرِيْنَ ۝١٥٥ وَاكْتُبْ لَنَا

ઔર હમ પર રહમ ફરમા, તૂ બેહતરીન મગફિરત કરને વાલા હૈ. ઔર હમારે લિયે

فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ اِنَّا هُدْنَآ

ઈસ દુન્યા મેં ભલાઈ લિખ દે ઔર આખિરત મેં ભી, યકીનન હમ ને

اِلَيْكَ ۭ قَالَ عَذَابِيْٓ اُصِيْبُ بِهٖ مَنْ اَشَاۗءُ ۚ

આપ કી તરફ રુજૂઅ કિયા. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે અપના અઝાબ મૈં ઉસે પહોંચાઉંગા જિસે મૈં ચાહુંગા.

وَرَحْمَتِيْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۭ فَسَاَكْتُبُهَا لِلَّذِيْنَ

ઔર મેરી રહમત હર ચીઝ પર વસીઅ હૈ. અનકરીબ મૈં ઉસે લિખુંગા ઉન લોગોં કે લિયે

يَتَّقُوْنَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِاٰيٰتِنَا

જો ડરતે હૈં ઔર ઝકાત દેતે હૈં ઔર જો હમારી આયતોં પર ઈમાન

يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٥٦﴾ اَلَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الرَّسُوْلَ النَّبِيَّ

રખતે હૈં. વો લોગ જો ઈસ રસૂલે નબીએ ઉમ્મી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કા ઈત્તિબા કરતે

الْاُمِّيَّ الَّذِيْ يَجِدُوْنَهٗ مَكْتُوْبًا عِنْدَهُمْ

હૈં જિસે વો અપને પાસ તૌરાત ઔર ઈન્જીલ મેં લિખા હુવા

فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ ۡ يَاْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهٰىهُمْ

પાતે હૈં, જો ઉન્હેં નેક કામોં કા હુકમ દેતે હૈં ઔર ઉન્હેં બુરે કામોં સે

عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبٰتِ وَ يُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ

રોકતે હૈં ઔર ઉન કે લિયે પાકીઝા ચીઝેં હલાલ કરતે હૈં ઔર ઉન કે લિયે બુરી ચીઝેં

الْخَبٰۗىِٕثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ وَالْاَغْلٰلَ الَّتِيْ كَانَتْ

હરામ કરતે હૈં ઔર ઉન સે ઉન કે ભારી બોજ કો હટાતે હૈં (જો ઉન પર લાદે ગએ થે) ઔર વો તૌક જો ઉન

عَلَيْهِمْ ۭ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِهٖ وَ عَزَّرُوْهُ وَ نَصَرُوْهُ

કે ઉપર થે. ફિર વો લોગ જો નબીએ ઉમ્મી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) પર ઈમાન લાએ ઔર જિન્હોં ને ઉન

وَاتَّبَعُوا النُّوْرَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ مَعَهٗٓ ۙ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ

કી હિમાયત કી ઔર ઉન કી નુસ્રત કી ઔર ઉસ નૂર કે પીછે ચલે જો ઉન કે સાથ ઉતારા ગયા, યહી લોગ ફલાહ

الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٥٧﴾ قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ

પાને વાલે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે એ ઈન્સાનો! યકીનન મૈં તુમ સબ કી તરફ

اِلَيْكُمْ جَمِيْعَۨا الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ

અલ્લાહ કા ભેજા હુવા પૈગમ્બર હૂં, ઉસ અલ્લાહ કા જિસ કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત હૈ.

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَ يُمِيْتُ ۪ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ
જિસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં, વહી ઝિન્દગી ઔર મૌત દેતા હૈ. ફિર તુમ ઈમાન લાઓ અલ્લાહ પર
وَ رَسُوْلِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الَّذِيْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهٖ
ઔર ઉસ કે રસૂલે નબીએ ઉમ્મી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) પર જો ઈમાન રખતે હૈં અલ્લાહ પર ઔર
وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۝١٥٨ وَمِنْ قَوْمِ مُوْسٰٓى
ઉસ કે કલિમાત પર ઔર તુમ ઉસી કા ઈત્તિબા કરો તાકે તુમ હિદાયત પાઓ. ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કી કૌમ મેં
اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ۝١٥٩ وَقَطَّعْنٰهُمُ
સે એક જમાઅત થી જો હક કી રહનુમાઈ કરતી થી ઔર ઉસી કે સાથ ઈન્સાફ કરતી થી. ઔર હમ
اثْنَتَيْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًا ؕ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى
ને ઉન કો બારા કબીલે બનાયા થા. ઔર હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કી તરફ વહી
اِذِ اسْتَسْقٰهُ قَوْمُهٗٓ اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ ۚ
કી જબ કે મુસા (અલૈહિસ્સલામ) સે ઉન કી કૌમ ને પાની માંગા, (વહી કી) કે આપ અપના અસા પથ્થર પર
فَانْۢبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ؕ قَدْ عَلِمَ
મારિયે. ફિર ઉસ મેં સે બારા ચશ્મે ફૂટ પડે. યકીનન સબ લોગોં ને
كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ؕ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ
અપને પીને કી જગા કો માલૂમ કર લિયા. ઔર હમ ને ઉન પર બાદલોં કા સાયા કિયા
وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ؕ كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ
ઔર હમ ને ઉન પર મન્ન ઔર સલ્વા ઉતારા. કે તુમ ખાઓ ઉન ઉમદા ચીઝોં મેં સે જો હમ ને
مَا رَزَقْنٰكُمْ ؕ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
તુમ્હેં રોઝી કે તૌર પર દીં. ઔર ઉન્હોં ને હમ પર ઝુલ્મ નહીં કિયા, લેકિન વો ખુદ અપની જાનોં પર
يَظْلِمُوْنَ ۝١٦٠ وَاِذْ قِيْلَ لَهُمُ اسْكُنُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ
ઝુલ્મ કરતે થે. ઔર જબ ઉન સે કહા ગયા કે રહો ઈસ બસ્તી મેં ઔર
وَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُوْلُوْا حِطَّةٌ وَّادْخُلُوا الْبَابَ
ઉસ મેં સે ખાઓ જહાં તુમ ચાહો ઔર તુમ કહો حِطَّة ઔર તુમ દરવાઝે સે સજદા કરતે હુવે
سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيْٓـٰٔتِكُمْ ؕ سَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ۝١٦١
દાખિલ હો જાઓ, હમ તુમ્હારે લિયે તુમ્હારી ખતાએં બખ્શ દેંગે. અનકરીબ હમ નેકી કરને વાલોં કો મઝીદ દેંગે.

فَبَدَّلَ الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا مِنۡهُمۡ قَوۡلًا غَيۡرَ الَّذِىۡ قِيۡلَ
ફિર ઉન મેં સે ઝાલિમોં ને બાત કો બદલ દિયા ઉસ કે અલાવા સે જો ઉન સે કહી ગઈ થી,
لَهُمۡ فَاَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ رِجۡزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوۡا
ઈસ લિયે હમ ને ઉન પર આસ્માન સે અઝાબ ભેજા ઈસ વજહ સે કે
يَظۡلِمُوۡنَ ﴿۱۶۲﴾ وَسۡـَٔلۡهُمۡ عَنِ الۡقَرۡيَةِ الَّتِىۡ كَانَتۡ
વો ઝાલિમ થે. ઔર આપ ઉન સે સવાલ કીજિયે ઉસ બસ્તી કે મુતઅલ્લિક જો સમન્દર
حَاضِرَةَ الۡبَحۡرِۘ اِذۡ يَعۡدُوۡنَ فِى السَّبۡتِ
કે કિનારે પર થી. જબ વો સનીચર કે બારે મેં ઝયાદતી કરતે થે
اِذۡ تَاۡتِيۡهِمۡ حِيۡتَانُهُمۡ يَوۡمَ سَبۡتِهِمۡ شُرَّعًا وَّ يَوۡمَ
ઈસ લિયે કે ઉન કે પાસ ઉન કી મછલિયાં આતી થીં સનીચર કે દિન પાની પર તૈરતી હુઈ ઔર જિસ દિન
لَا يَسۡبِتُوۡنَ ۙ لَا تَاۡتِيۡهِمۡ ۛۚ كَذٰلِكَ ۛۚ نَبۡلُوۡهُمۡ
સનીચર નહીં હોતા થા, તો મછલિયાં ઉન કે પાસ નહીં આતી થીં. ઈસી તરહ હમ ઉન કો આઝમાતે થે
بِمَا كَانُوۡا يَفۡسُقُوۡنَ ﴿۱۶۳﴾ وَاِذۡ قَالَتۡ اُمَّةٌ مِّنۡهُمۡ
ઈસ વજહ સે કે વો ફાસિક થે. ઔર જબ ઉન મેં સે એક જમાઅત ને કહા કે તુમ કયૂં
لِمَ تَعِظُوۡنَ قَوۡمَا ۙ اللّٰهُ مُهۡلِكُهُمۡ اَوۡ مُعَذِّبُهُمۡ
નસીહત કરતે હો ઐસી કૌમ કો જિન કો અલ્લાહ હલાક કરને વાલે હૈં યા ઉન કો સખ્ત અઝાબ દેને વાલે હૈં?
عَذَابًا شَدِيۡدًا ؕ قَالُوۡا مَعۡذِرَةً اِلٰى رَبِّكُمۡ وَ لَعَلَّهُمۡ
ઉન્હોં ને કહા કે (હમ નસીહત કરતે હૈં) તુમ્હારે રબ કી તરફ ઉઝર પેશ કરને કે લિયે ઔર ઈસ લિયે કે
يَتَّقُوۡنَ ﴿۱۶۴﴾ فَلَمَّا نَسُوۡا مَا ذُكِّرُوۡا بِهٖۤ اَنۡجَيۡنَا الَّذِيۡنَ
શાયદ વો ડરે ફિર જબ ઉન્હોં ને ભુલા દિયા ઉસ કો જિસ કે ઝરિયે ઉન કો નસીહત કી ગઈ થી તો હમ ને નજાત દી
يَنۡهَوۡنَ عَنِ السُّوۡٓءِ وَ اَخَذۡنَا الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا
ઉન કો જો બુરાઈ સે રોકતે થે ઔર હમ ને પકડ લિયા ઉન કો જો ઝાલિમ થે
بِعَذَابٍۢ بَـِٔيۡسٍۢ بِمَا كَانُوۡا يَفۡسُقُوۡنَ ﴿۱۶۵﴾
સખ્ત અઝાબ મેં ઈસ વજહ સે કે વો નાફરમાન થે.
فَلَمَّا عَتَوۡا عَنۡ مَّا نُهُوۡا عَنۡهُ قُلۡنَا لَهُمۡ كُوۡنُوۡا قِرَدَةً
ફિર જબ ઉન્હોં ને સરકશી કી ઉસ સે જિસ સે ઉન્હેં મના કિયા ગયા થા, તો હમ ને ઉન સે કહા કે તુમ ઝલીલ

ع ۲۰

وقف لازم

معانقة

النصف

خٰسِئِيْنَ ﴿۱۶۶﴾ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ
બન્દર બન જાઓ. ઔર જબ આપ કે રબ ને ઐલાન કિયા કે વો ઉન પર કયામત કે
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ يَّسُوْمُهُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ ؕ
દિન તક ઝરૂર ભેજતા રહેગા ઐસે શખ્સ કો જો ઉન્હેં બદતરીન સઝા સે તકલીફ દે.
اِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيْعُ الْعِقَابِ ۖۚ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۶۷﴾
યકીનન તેરા રબ અલબત્તા જલ્દ સઝા દેને વાલા હૈ. ઔર યકીનન વો બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ.
وَقَطَّعْنٰهُمْ فِى الْاَرْضِ اُمَمًا ۚ مِنْهُمُ الصّٰلِحُوْنَ
ઔર હમ ને ઉન્હેં ઝમીન મેં અલગ અલગ ઉમ્મતેં બનાયા. ઉન મેં સે કુછ નેક હૈં ઔર
وَمِنْهُمْ دُوْنَ ذٰلِكَ ۫ وَبَلَوْنٰهُمْ بِالْحَسَنٰتِ وَالسَّيِّاٰتِ
ઉન મેં સે કુછ ઉસ સે કમતર હૈં. ઔર હમ ને ઉન્હેં આઝમાયા નેઅમતોં ઔર નિકમતોં (અઝાબ) કે
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۱۶۸﴾ فَخَلَفَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ
ઝરિયે શાયદ વો બાઝ આએં. ફિર ઉન કે બાદ નાખલફ આએ
وَّرِثُوا الْكِتٰبَ يَاْخُذُوْنَ عَرَضَ هٰذَا الْاَدْنٰى
જો કિતાબ કે વારિસ હુવે જો ઈસ ઝલીલ દુન્યા કા સામાન લેતે થે ઔર કેહતે થે
وَيَقُوْلُوْنَ سَيُغْفَرُ لَنَا ۚ وَاِنْ يَّاْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهٗ
કે અનકરીબ હમારી તો મગફિરત હો જાએગી. ઔર અગર ઉન કે પાસ ઉસી જૈસા સામાન આતા
يَاْخُذُوْهُ ؕ اَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِّيْثَاقُ الْكِتٰبِ
તો ઉસ કો ભી લે લેતે. કયા ઉન સે કિતાબ મેં અહદ નહીં લિયા ગયા થા
اَنْ لَّا يَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوْا مَا فِيْهِ ؕ
કે વો અલ્લાહ પર સિવાએ હક કે નહીં કહેંગે ઔર ઉન્હોં ને પળ્હ લિયા થા ઉસે જો ઉસ કિતાબ મેં હૈ.
وَالدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ؕ
ઔર આખિરત વાલા ઘર બેહતર હૈ ઉન કે લિયે જો મુત્તકી હૈં.
اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۶۹﴾ وَالَّذِيْنَ يُمَسِّكُوْنَ بِالْكِتٰبِ وَاَقَامُوا
કયા ફિર તુમ અકલ નહીં રખતે? ઔર વો લોગ જો કિતાબ કો મઝબૂતી સે પકડતે હૈં ઔર નમાઝ કાઈમ
الصَّلٰوةَ ؕ اِنَّا لَا نُضِيْعُ اَجْرَ الْمُصْلِحِيْنَ ﴿۱۷۰﴾ وَاِذْ
કરતે હૈં, યકીનન હમ ઈસ્લાહ કરને વાલોં કા અજર ઝાયેઅ નહીં કરેંગે. ઔર જબ

نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهٗ ظُلَّةٌ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهٗ

હમ ને ઉન કે ઉપર પહાડ કો ઉઠાયા ગોયા કે વો સાયેબાન હૈ ઔર ઉન્હોં ને સમજા કે વો

وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۚ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا

ઉન પર ગિરને વાલા હૈ. (કહા કે) મઝબૂતી સે પકડો ઉસે જો હમ ને તુમ્હેં દિયા હૈ ઔર યાદ કરો

مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿١٧١﴾ وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ

ઉસ કો જો ઉસ મેં હૈ તાકે તુમ મુત્તકી બનો. ઔર જબ કે તુમ્હારે રબ ને

مِنْۢ بَنِيْٓ اٰدَمَ مِنْ ظُهُوْرِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ

બનૂ આદમ કી ઝુરરીય્યત કો ઉન કી પુશ્તોં સે નિકાલ કર અહદ લિયા ઔર ઉન્હેં અપની જાનોં

عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ ۚ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۭ قَالُوْا بَلٰى ۚۛ شَهِدْنَا ۚۛ

કે ખિલાફ ગવાહ બનાયા કે કયા મૈં તુમ્હારા રબ નહીં હૂં? ઉન્હોં ને કહા કયૂં નહીં! હમ ગવાહી દેતે હૈં.

اَنْ تَقُوْلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٧٢﴾

(યે ઈસ લિયે કિયા) કે કહીં તુમ કયામત કે દિન યૂં કહો કે હમ તો ઈસ સે બખબર (ગાફિલ) થે.

اَوْ تَقُوْلُوْٓا اِنَّمَآ اَشْرَكَ اٰبَاۗؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا

યા તુમ કહીં યૂં કહો કે હમારે બાપ દાદા ને ઈસ સે પેહલે શિર્ક કિયા થા ઔર હમ તો

ذُرِّيَّةً مِّنْۢ بَعْدِهِمْ ۚ اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ

ઉન કે બાદ આને વાલી ઔલાદ થે. કયા ફિર આપ હમેં હલાક કરતે હૈં ઉસ હરકત કી વજહ સે જો

الْمُبْطِلُوْنَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلَعَلَّهُمْ

બાતિલપરસ્તોં ને કી? ઔર ઈસી તરહ આયાત કો હમ તફસીલ સે બયાન કરતે હૈં શાયદ કે વો

يَرْجِعُوْنَ ﴿١٧٤﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذِيْٓ اٰتَيْنٰهُ

બાઝ આએં. ઔર આપ ઉન કે સામને ઉસ શખ્સ કા કિસ્સા તિલાવત કીજિયે જિસે હમ ને અપની આયતેં

اٰيٰتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ

દી થીં, ફિર વો ઉન સે સાલિમ નિકલ ગયા ઔર શયતાન ઉસ કે પીછે પડા, ફિર વો ગુમરાહોં

مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنٰهُ بِهَا وَلٰكِنَّهٗٓ

મેં સે હો ગયા. ઔર અગર હમ ચાહતે તો ઉસે ઉન આયાત કી વજહ સે ઉપર ઉઠાતે, લેકિન વો

اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ ۚ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ

હમેશા નીચે ઝમીન કી તરફ ગયા ઔર અપની ખ્વાહિશ કે પીછે ચલતા રહા. તો ઉસ કા હાલ કુત્તે

الْكَلْبِ ۚ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ
કે હાલ કી તરહ હૈ કે અગર તુમ ઉસ પર બોજ લાદો તબ ભી હાંપેગા યા ઉસ કો છોડ દો તબ ભી વો
يَلْهَثْ ؕ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ
હાંપેગા. યે ઉસ કૌમ કા હાલ હૈ જિન્હોં ને હમારી આયતોં કો જુઠલાયા.
فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۱۷۶﴾ سَآءَ
તો આપ યે કિસ્સે બયાન કીજિયે તાકે વો સોચેં. બુરી
مَثَلَا ۨ الْقَوْمُ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَ اَنْفُسَهُمْ
મિસાલ હૈ ઉસ કૌમ કી જિસ ને હમારી આયતોં કો જુઠલાયા ઔર જો અપની
كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ﴿۱۷۷﴾ مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِيْ ۚ
જાનોં પર ઝુલ્મ કરતે થે. જિસ કો અલ્લાહ હિદાયત દે વો હિદાયતયાફતા હૈ.
وَمَنْ يُّضْلِلْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۱۷۸﴾ وَلَقَدْ
ઔર જિસ કો અલ્લાહ ગુમરાહ કર દે તો વહી લોગ ખસારા ઉઠાને વાલે હૈં. ઔર યકીનન
ذَرَاْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيْرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۖ
હમ ને જહન્નમ કે લિયે બહોત સે જિન્નાત ઔર ઇન્સાનોં કો પૈદા કિયા.
لَهُمْ قُلُوْبٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ بِهَا ۫ وَلَهُمْ اَعْيُنٌ
ઉન કે પાસ દિલ હૈં જિસ સે વો સમજતે નહીં. ઔર ઉન કે પાસ આંખેં તો હૈં
لَّا يُبْصِرُوْنَ بِهَا ۫ وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَّا يَسْمَعُوْنَ بِهَا ؕ
(લેકિન) ઉન સે વો દેખતે નહીં. ઔર ઉન કે પાસ કાન તો હૈં (લેકિન) ઉન સે વો સુનતે નહીં.
اُولٰٓئِكَ كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ
યે ચૌપાઓં કી તરહ હૈં, બલ્કે ઉન સે ભી ઝયાદા ગુમરાહ હૈં. યહી લોગ ગાફિલ
الْغٰفِلُوْنَ ﴿۱۷۹﴾ وَلِلّٰهِ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوْهُ
હૈં. ઔર અલ્લાહ કે લિયે અચ્છે અચ્છે નામ હૈં, તો અલ્લાહ કો ઉન નામોં કે ઝરિયે
بِهَا ۪ وَ ذَرُوا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اَسْمَآئِهٖ ؕ
પુકારો. ઔર છોડ દો ઉન લોગોં કો જો અલ્લાહ કે નામોં મેં ટેળ્હા રાસ્તા ઇખ્તિયાર કરતે હૈં.
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۸۰﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَآ
અનકરીબ ઉન્હેં સઝા દી જાએગી ઉસ હરકત કી જો વો કર રહે હૈં. ઔર હમારી મખ્લૂક મેં સે

اُمَّةٌ يَّهۡدُوۡنَ بِالۡحَقِّ وَ بِهٖ يَعۡدِلُوۡنَ ﴿۱۸۱﴾

એક જમાઅત હે જો હક કી રહનુમાઈ કરતી હે ઔર ઉસી કે ઝરિયે ઈન્સાફ કરતી હે.

وَالَّذِيۡنَ كَذَّبُوۡا بِاٰيٰتِنَا سَنَسۡتَدۡرِجُهُمۡ

ઔર વો લોગ જિન્હોં ને હમારી આયતોં કો જુઠલાયા અનકરીબ હમ ઉન્હેં આહિસ્તા આહિસ્તા પકડેંગે

مِّنۡ حَيۡثُ لَا يَعۡلَمُوۡنَ ﴿۱۸۲﴾ وَاُمۡلِىۡ لَهُمۡ ؕ اِنَّ كَيۡدِىۡ

ઈસ તરીકે સે કે ઉન્હેં પતા ન ચલે. ઔર મૈં ઉન કો મોહલત દૂંગા. યકીનન મેરી તદબીર

مَتِيۡنٌ ﴿۱۸۳﴾ اَوَلَمۡ يَتَفَكَّرُوۡا ٚ مَا بِصَاحِبِهِمۡ

મઝબૂત હે. કયા ઉન્હોં ને સોચા નહીં કે ઉન કે નબી કો જુનૂન

مِّنۡ جِنَّةٍ ؕ اِنۡ هُوَ اِلَّا نَذِيۡرٌ مُّبِيۡنٌ ﴿۱۸۴﴾ اَوَلَمۡ يَنۡظُرُوۡا

નહીં હે? યે તો સાફ સાફ ડરાને વાલે હૈં. કયા ઉન્હોં ને દેખા નહીં

فِىۡ مَلَكُوۡتِ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ

આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત મેં ઔર ઉન ચીઝોં મેં જો અલ્લાહ ને પૈદા કીં,

مِنۡ شَىۡءٍ ۙ وَّاَنۡ عَسٰٓى اَنۡ يَّكُوۡنَ قَدِ اقۡتَرَبَ اَجَلُهُمۡ ۚ

ઔર (ન દેખા) યે કે હો સકતા હે કે ઉન કી આખિરી મુદ્દત કરીબ આ ચુકી હો.

فَبِاَىِّ حَدِيۡثٍۢ بَعۡدَهٗ يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۱۸۵﴾ مَنۡ يُّضۡلِلِ

ફિર ઉસ કે બાદ કિસ ચીઝ પર વો ઈમાન લાએંગે? જિસ કો અલ્લાહ ગુમરાહ

اللّٰهُ فَلَا هَادِىَ لَهٗ ؕ وَيَذَرُهُمۡ فِىۡ طُغۡيَانِهِمۡ

કર દે ઉસે કોઈ હિદાયત દેને વાલા નહીં. ઔર અલ્લાહ ઉન્હેં ઉન કી સરકશી મેં સરગરદાં

يَعۡمَهُوۡنَ ﴿۱۸۶﴾ يَسۡـَٔلُوۡنَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ

છોડ દેતે હૈં. વો આપ સે સવાલ કરતે હૈં કયામત કે મુતઅલ્લિક કે ઉસ કે વાકેઅ હોને કા વકત

مُرۡسٰٮهَا ؕ قُلۡ اِنَّمَا عِلۡمُهَا عِنۡدَ رَبِّىۡ ۚ لَا يُجَلِّيۡهَا

કબ હે? આપ ફરમા દીજિયે કે ઉસ કા ઈલ્મ તો સિર્ફ મેરે રબ કે પાસ હે. ઉસે ઉસ કે વકત પર

لِوَقۡتِهَاۤ اِلَّا هُوَ ؔۘ ثَقُلَتۡ فِى السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ؕ

ઝાહિર નહીં કરેગા મગર વહી. કયામત બડી ભારી ચીઝ હે આસ્માનોં ઔર ઝમીન મેં. વો તુમ્હારે

لَا تَاۡتِيۡكُمۡ اِلَّا بَغۡتَةً ؕ يَسۡـَٔلُوۡنَكَ كَاَنَّكَ حَفِىٌّ عَنۡهَا ؕ

પાસ નહીં આએગી મગર અચાનક. વો આપ સે સવાલ કરતે હૈં ગોયા આપ કયામત કે બારે મેં જાનતે હૈં

قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

આપ ફરમા દીજિયે કે ઉસ કા ઇલ્મ તો સિર્ફ અલ્લાહ કે પાસ હૈ, લેકિન લોગોં મેં સે અકસર જાનતે નહીં.

لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ قُلْ لَّاۤ اَمْلِكُ لِنَفْسِىْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا

આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં અપની જાન કે લિયે નફા ઔર ઝરર કા માલિક નહીં હૂં

اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ وَلَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ

મગર વહી જો અલ્લાહ ચાહે. ઔર અગર મૈં ગૈબ જાનતા હોતા તો મૈં ખૈર ઝયાદા

مِنَ الْخَيْرِ ۛۚ وَمَا مَسَّنِىَ السُّوْٓءُ ۛؕ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ

તલબ કર લેતા ઔર મુજે કોઈ તકલીફ ન પહોંચતી. મૈં તો સિર્ફ ડરાને વાલા ઔર બશારત

وَّ بَشِيْرٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝ هُوَ الَّذِىْ خَلَقَكُمْ

દેને વાલા હૂં ઐસી કૌમ કે લિયે જો ઈમાન લાતી હૈ. વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને તુમ્હેં પૈદા કિયા હૈ એક

مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ

જાન સે (આદમ અલૈહિસ્સલામ સે) ઔર ઉસી સે ઉન કી બીવી કો બનાયા તાકે વો ઉન કી તરફ સુકૂન હાસિલ

اِلَيْهَا ۚ فَلَمَّا تَغَشّٰىهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيْفًا فَمَرَّتْ

કરે. ફિર જબ (આદમ અલૈહિસ્સલામ) ને ઉન સે સોહબત કી તો વો હામિલા હો ગઈ હલ્કે હમલ સે, ફિર વો ઉસ કો લે

بِهٖ ۚ فَلَمَّاۤ اَثْقَلَتْ دَّعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ اٰتَيْتَنَا

કર ચલતી રહી. ફિર જબ વો બોજલ હુઈ તો દોનોં ને અલ્લાહ સે, અપને રબ સે, દુઆ કી કે અગર તૂ હમેં નેક

صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ۝ فَلَمَّاۤ اٰتٰهُمَا

ઔલાદ દેગા તો હમ શુક્ર અદા કરને વાલોં મેં સે બન જાએંગે. ફિર જબ અલ્લાહ ને ઉન્હેં સાલેહ ઔલાદ દી

صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَآءَ فِيْمَاۤ اٰتٰهُمَا ۚ فَتَعٰلَى

તો વો અલ્લાહ કે લિયે શરીક ઠેહરાને લગે ઉસ મેં જો અલ્લાહ ને ઉન્હેં દિયા. તો અલ્લાહ બરતર હૈ ઉન

اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝ اَيُشْرِكُوْنَ مَا لَا يَخْلُقُ

ચીઝોં સે જિસ કો વો શરીક ઠેહરા રહે હૈં. કયા વો શરીક ઠેહરાતે હૈં ઉન ચીઝોં કો જો કુછ ભી પૈદા નહીં

شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ ۝ وَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ لَهُمْ نَصْرًا

કર સકતીં, બલ્કે વો ખુદ હી મખ્લૂક હૈં. ઔર વો ઉન કી મદદ કી તાકત નહીં રખતે

وَّلَاۤ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ۝ وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ اِلَى

બલ્કે વો ખુદ અપની મદદ ભી નહીં કર સકતે. ઔર અગર આપ ઉન્હેં બુલાએં હિદાયત કી

الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوْكُمْ ؕ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ اَدَعَوْتُمُوْهُمْ
તરફ તો વો આપ કે પીછે નહીં ચલેંગે. તુમ પર બરાબર હૈ ચાહે તુમ ઉન કો પુકારો

اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُوْنَ ﴿١٩٣﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ
યા તુમ ચુપ રહો. યકીનન જિન કો તુમ પુકારતે હો અલ્લાહ કે

اللّٰهِ عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ فَادْعُوْهُمْ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ
અલાવા વો તુમ્હારે જૈસે બન્દે હૈં, ફિર તુમ ઉન્હેં પુકારો, તો ઉન્હેં ચાહિયે કે વો તુમ્હેં જવાબ દેં

اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٩٤﴾ اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَّمْشُوْنَ
અગર તુમ સચ્ચે હો. કયા ઉન કે પૈર હૈં જિન સે વો ચલતે હૈં?

بِهَآ ز اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَّبْطِشُوْنَ بِهَآ ز اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ
યા ઉન કે હાથ હૈં જિન સે વો પકડતે હૈં? યા ઉન કી આંખેં હૈં જિન સે

يُّبْصِرُوْنَ بِهَآ ز اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا ؕ قُلِ
વો દેખતે હૈં? યા ઉન કે કાન હૈં જિન સે વો સુન સકતે હૈં? આપ ફરમા દીજિયે કે

ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ كِيْدُوْنِ فَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿١٩٥﴾
તુમ અપને શુરકા કો પુકારો, ફિર તુમ મેરે ખિલાફ મકર કરો, ફિર મુજે મોહલત ભી મત દો.

اِنَّ وَلِيِّ َۦ اللّٰهُ الَّذِيْ نَزَّلَ الْكِتٰبَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى
યકીનન મેરા કારસાઝ વો અલ્લાહ હૈ જિસ ને યે કિતાબ ઉતારી. ઔર વો નેક લોગોં કા

الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٩٦﴾ وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ
વાલી હૈ. ઔર જિન કો તુમ અલ્લાહ કે અલાવા પુકારતે હો

لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَكُمْ وَلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿١٩٧﴾
વો તુમ્હારી નુસ્રત કી તાકત નહીં રખતે ઔર ન હી વો અપને આપ કી મદદ કર સકતે હૈં.

وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَسْمَعُوْا ؕ وَتَرٰىهُمْ
ઔર અગર આપ ઉન્હેં બુલાએં હિદાયત કી તરફ તો વો સુનતે ભી નહીં. ઔર આપ ઉન્હેં દેખોગે

يَنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿١٩٨﴾ خُذِ الْعَفْوَ
કે વો આપ કી તરફ દેખ રહે હૈં હાલાંકે વો દેખ નહીં પાતે. આપ માફી કો લીજિયે

وَاْمُرْ بِالْعُرْفِ وَاَعْرِضْ عَنِ الْجٰهِلِيْنَ ﴿١٩٩﴾ وَاِمَّا
ઔર નેકી કા હુકમ દીજિયે ઔર જાહિલોં સે ઐરાઝ કીજિયે. ઔર અગર

يَنۡزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيۡطٰنِ نَزۡغٌ فَاسۡتَعِذۡ بِاللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ
આપ કો શયતાન કી તરફ સે કોઈ વસવસા આએ તો અલ્લાહ કી પનાહ તલબ કીજિયે. યકીનન વો
سَمِيۡعٌ عَلِيۡمٌ ۝٢٠٠ اِنَّ الَّذِيۡنَ اتَّقَوۡا اِذَا مَسَّهُمۡ طٰۤئِفٌ
સુનને વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ. યકીનન વો જો મુત્તકી હૈં જબ ઉન્હેં શયતાન કી તરફ સે કોઈ
مِّنَ الشَّيۡطٰنِ تَذَكَّرُوۡا فَاِذَا هُمۡ مُّبۡصِرُوۡنَ ۝٢٠١
વસવસા પહોંચતા હૈ, તો વો ઝિક્ર (યાદ) મેં લગ જાતે હૈં, ફિર ઉસી વક્ત ઉન્હેં બસીરત મિલ જાતી હૈ.
وَاِخۡوَانُهُمۡ يَمُدُّوۡنَهُمۡ فِى الۡغَىِّ ثُمَّ لَا يُقۡصِرُوۡنَ ۝٢٠٢
ઔર ઉન કે ભાઈ ઉન્હેં ખીંચ રહે હૈં સરકશી મેં, ફિર વો કોતાહી નહીં કરતે. ઔર જબ
وَاِذَا لَمۡ تَاۡتِهِمۡ بِاٰيَةٍ قَالُوۡا لَوۡلَا اجۡتَبَيۡتَهَا ؕ
ઉન કે પાસ આપ કોઈ મોઅજિઝા નહીં લાતે તો કેહતે હૈં કે તુમ કોઈ મોઅજિઝા ચુન કર ક્યૂં નહીં લાએ?
قُلۡ اِنَّمَاۤ اَتَّبِعُ مَا يُوۡحٰۤى اِلَىَّ مِنۡ رَّبِّىۡ ۚ هٰذَا
આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તો સિર્ફ ઉસ કે પીછે ચલતા હૂં જો મેરી તરફ મેરે રબ કી તરફ સે વહી કી જાતી હૈ.
بَصَآئِرُ مِنۡ رَّبِّكُمۡ وَهُدًى وَّ رَحۡمَةٌ لِّقَوۡمٍ
યે તુમ્હારે રબ કી તરફ સે બસીરતેં હૈં ઔર હિદાયત ઔર રહમત હૈ ઐસી કૌમ કે લિયે
يُّؤۡمِنُوۡنَ ۝٢٠٣ وَاِذَا قُرِئَ الۡقُرۡاٰنُ فَاسۡتَمِعُوۡا لَهٗ
જો ઈમાન લાતી હૈ. ઔર જબ કુર્આન પઢા જાએ તો સબ ઉસ કી તરફ કાન લગાઓ
وَاَنۡصِتُوۡا لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُوۡنَ ۝٢٠٤ وَاذۡكُرۡ رَّبَّكَ
ઔર ખામોશી ઈખ્તિયાર કરો તાકે તુમ પર રહમ કિયા જાએ. ઔર આપ અપને રબ કો યાદ કીજિયે
فِىۡ نَفۡسِكَ تَضَرُّعًا وَّخِيۡفَةً وَّ دُوۡنَ الۡجَهۡرِ مِنَ الۡقَوۡلِ
અપને દિલ મેં આજિઝી કે સાથ ઔર ડરતે ડરતે ઔર આવાઝ બુલન્દ કિયે બગૈર
بِالۡغُدُوِّ وَالۡاٰصَالِ وَلَا تَكُنۡ مِّنَ الۡغٰفِلِيۡنَ ۝٢٠٥
સુબ્હ વ શામ ઔર આપ ગાફિલોં મેં સે ન બનેં.
اِنَّ الَّذِيۡنَ عِنۡدَ رَبِّكَ لَا يَسۡتَكۡبِرُوۡنَ
યકીનન વો ફરિશ્તે જો તેરે રબ કે પાસ હૈં વો અલ્લાહ કી ઈબાદત સે તકબ્બુર નહીં કરતે,
عَنۡ عِبَادَتِهٖ وَ يُسَبِّحُوۡنَهٗ وَلَهٗ يَسۡجُدُوۡنَ ۝٢٠٦ السجدة ع
બલ્કે વો ઉસ કી તસ્બીહ કરતે હૈં ઔર ઉસી કો સજદા કરતે હૈં.

ايَاتُهَا ٧٥ (٨) سُوْرَةُ الْاَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ (٨٨) رُكُوْعَاتُهَا ١٠

ઈસ મેં ૭૫ આયતેં હૈં સૂરએ અન્ફાલ મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧૦ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ ؕ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ ۚ

યે આપ સે સવાલ કરતે હૈં અમવાલે ગનીમત કે મુતઅલ્લિક. આપ ફરમા દીજિયે કે અમવાલે ગનીમત અલ્લાહ ઔર

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ اَصْلِحُوْا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۖ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ

રસૂલ કે લિયે હૈં. તો અલ્લાહ સે ડરો ઔર આપસ કે તઅલ્લુકાત ઉસ્તુવાર કર લો. ઔર ઈતાઅત કરો અલ્લાહ કી

وَرَسُوْلَهٗٓ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝١ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ

ઔર ઉસ કે રસૂલ કી અગર તુમ ઈમાન વાલે હો. ઈમાન વાલે સિર્ફ વહી

الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَ اِذَا تُلِيَتْ

હૈં કે જબ અલ્લાહ કો યાદ કિયા જાએ તો ઉન કે દિલ હિલ જાતે હૈં ઔર જબ ઉન પર અલ્લાહ કી આયતેં

عَلَيْهِمْ اٰيٰتُهٗ زَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّعَلٰى رَبِّهِمْ

તિલાવત કી જાતી હૈં તો યે આયતેં ઉન કા ઈમાન બઢા દેતી હૈં ઔર વો અપને રબ પર તવક્કુલ

يَتَوَكَّلُوْنَ ۝٢ۚۖ الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ

કરતે હૈં. જો નમાઝ કાઈમ કરતે હૈં ઔર ઉન ચીઝોં મેં સે જો હમ ને ખાને કે લિયે ઉન્હેં દીં

يُنْفِقُوْنَ ۝٣ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ؕ لَهُمْ

ખર્ચ કરતે હૈં. યહી હકીકી મોમિન હૈં. ઉન કે લિયે ઉન કે

دَرَجٰتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ۝٤ۚ

રબ કે પાસ દરજાત હૈં ઔર મગફિરત હૈ ઔર ઈઝઝત વાલી રોઝી હૈ.

كَمَآ اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْۢ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ ۖ وَاِنَّ فَرِيْقًا

જૈસા કે આપ કો આપ કે રબ ને આપ કે ઘર સે હક કે ખાતિર નિકાલા. ઔર યકીનન ઈમાન વાલોં કી એક

مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ لَكٰرِهُوْنَ ۝٥ۙ يُجَادِلُوْنَكَ

જમાઅત અલબત્તા નાપસન્દ કર રહી થી. વો આપ સે જઘડ રહે થે

فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَاَنَّمَا يُسَاقُوْنَ اِلَى الْمَوْتِ

હક કે બારે મેં ઈસ કે બાદ કે વો વાઝેહ હો ચુકા, ગોયા કે વો હાંકે જા રહે થે મૌત કી તરફ

وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ ؕ۝۶ وَاِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ اِحْدَى
ઈસ હાલ મેં કે વો ઉસે દેખ રહે હોં. ઔર જબ તુમ સે અલ્લાહ વાદા કર રહા થા દો જમાઅતોં મેં સે એક કા

الطَّآئِفَتَيْنِ اَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّوْنَ اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ
કે યકીનન એક તુમ્હારે લિયે હૈ ઔર તુમ ચાહ રહે થે કે (ખતરે કે) કાંટે વાલા ન હો

الشَّوْكَةِ تَكُوْنُ لَكُمْ وَيُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّحِقَّ
વો જમાઅત તુમ્હારે લિયે હો જાએ ઔર અલ્લાહ ચાહતે થે કે હક કો અપને કલિમાત કે ઝરિયે

الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ وَ يَقْطَعَ دَابِرَ الْكٰفِرِيْنَ ۝۷ۙ
હક સાબિત કરે ઔર કાફિરોં કી જડ કાટ દે.

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ ۝۸ۚ
તાકે વો હક કો હક સાબિત કરે ઔર બાતિલ કો બાતિલ બનાએ અગરચે મુજરિમીન નાપસન્દ કરેં.

اِذْ تَسْتَغِيْثُوْنَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ
જબ કે તુમ અપને રબ સે મદદ તલબ કર રહે થે, તો ઉસ ને તુમ્હારી દુઆ કબૂલ કી

اَنِّيْ مُمِدُّكُمْ بِاَلْفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُرْدِفِيْنَ ۝۹
કે મૈં લગાતાર આને વાલે એક હઝાર ફરિશ્તોં કે ઝરિયે તુમ્હારી મદદ કરૂંગા.

وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى وَلِتَطْمَئِنَّ بِهٖ قُلُوْبُكُمْ ۚ
ઔર અલ્લાહ ને ઉસ કો નહીં બનાયા મગર બશારત ઔર ઈસ લિયે તાકે ઉસ સે તુમ્હારે દિલ મુત્મઈન હોં.

وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ
ઔર નુસ્રત નહીં હૈ મગર અલ્લાહ હી કી તરફ સે. યકીનન અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ,

حَكِيْمٌ ۝۱۰ؒ اِذْ يُغَشِّيْكُمُ النُّعَاسَ اَمَنَةً مِّنْهُ
હિકમત વાલા હૈ. જબ અલ્લાહ તુમ પર નીન્દ ડાલ રહા થા અપની તરફ સે અમન કે લિયે

وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَآءً لِّيُطَهِّرَكُمْ بِهٖ
ઔર તુમ પર આસ્માન સે પાની બરસા રહા થા તાકે ઉસ કે ઝરિયે તુમ્હેં પાક કર દે

وَ يُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطٰنِ وَلِيَرْبِطَ
ઔર તુમ સે શયતાન કી ગન્દગી કો દૂર કર દે ઔર તુમ્હારે દિલોં કો

عَلٰى قُلُوْبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَ ۝۱۱ؕ اِذْ يُوْحِيْ
મઝબૂત કર દે ઔર ઉસ સે કદમોં કો જમા દે. જબ કે તુમ્હારા

رَبُّكَ اِلَى الْمَلٰٓئِكَةِ اَنِّيْ مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِيْنَ
રબ ફરિશ્તોં કો હુકમ દે રહા થા કે મૈં તુમ્હારે સાથ હૂં, તો તુમ ઈમાન વાલોં કો

اٰمَنُوْا ؕ سَاُلْقِيْ فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا
જમાએ રખો. અનકરીબ મૈં કાફિરોં કે દિલોં મેં રૌબ

الرُّعْبَ فَاضْرِبُوْا فَوْقَ الْاَعْنَاقِ وَاضْرِبُوْا
ડાલ દૂંગા, તો તુમ મારો ગર્દનોં કે ઉપર ઔર ઉન કી

مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ؕ﴿١٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَآقُّوا اللّٰهَ
ઉંગલિયોં કે હર જોડ પર ઝર્બ લગાઓ. યે ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી

وَرَسُوْلَهٗ ۚ وَمَنْ يُّشَاقِقِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ
મુખાલફત કી. ઔર જો ભી અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી મુખાલફત કરેગા

فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذٰلِكُمْ فَذُوْقُوْهُ
તો યકીનન અલ્લાહ સખ્ત સઝા દેને વાલા હૈ. ઉસ કો તુમ ચખો

وَاَنَّ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ
ઔર યે કે કાફિરોં કે લિયે આગ કા અઝાબ ભી હૈ. એ ઈમાન

اٰمَنُوْۤا اِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا زَحْفًا
વાલો! જબ તુમ કુફ્ફાર કી જમઈય્યત કે મુકાબિલ હો જાઓ તો

فَلَا تُوَلُّوْهُمُ الْاَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُّوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ
તુમ ઉન કી તરફ પીઠ મત કરો (મત ભાગો). ઔર જો ઉન સે ઉસ દિન ભાગે

دُبُرَهٗۤ اِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ اَوْ مُتَحَيِّزًا اِلٰى فِئَةٍ
મગર વો જો લડાઈ કે લિયે કિનારે પર આને વાલા હો યા લશ્કર કી તરફ કુવ્વત હાસિલ કરને વાલા હો,

فَقَدْ بَآءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰىهُ جَهَنَّمُ ؕ
તો યકીનન વો અલ્લાહ કે ગઝબ કો લે કર લૌટા ઔર ઉસ કા ઠિકાના જહન્નમ હૈ.

وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٦﴾ فَلَمْ تَقْتُلُوْهُمْ
ઔર વો બુરી જગા હૈ. ફિર તુમ ને ઉન કો કત્લ નહીં કિયા લેકિન અલ્લાહ ને

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ ۪ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
ઉન કો કત્લ કિયા. ઔર આપ ને મિટ્ટી નહી ફૈંકી જબ કે આપ ને ફૈંકી થી લેકિન અલ્લાહ હી ને ફૈંકી.

رَمٰى ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِيْنَ مِنْهُ بَلَآءً حَسَنًا ؕ
ઔર ઈસ લિયે તાકે અલ્લાહ અપની તરફ સે આઝમાએ ઈમાન વાલોં કો અચ્છી તરહ આઝમાના.
اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝١٧ ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوْهِنُ
યકીનન અલ્લાહ સુનને વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં. યે ઈસ વજહ સે કે અલ્લાહ કાફિરોં કે
كَيْدِ الْكٰفِرِيْنَ ۝١٨ اِنْ تَسْتَفْتِحُوْا فَقَدْ جَآءَكُمُ
મકર કો કમઝોર કરને વાલે હૈં. અગર તુમ ફતહ તલબ કરતે હો તો યકીનન તુમ્હારે પાસ ફતહ આ
الْفَتْحُ ۚ وَاِنْ تَنْتَهُوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَعُوْدُوْا
પહોંચી. ઔર અગર તુમ બાઝ આ જાઓ તો યે તુમ્હારે લિયે બેહતર હૈ. ઔર અગર તુમ દોબારા ઐસા કરોગે
نَعُدْ ۚ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا
તો હમ ભી દોબારા ઐસા કરેંગે. ઔર હરગિઝ તુમ્હારે કામ નહીં આએગી તુમ્હારી જમઈય્યત કુછ ભી
وَّلَوْ كَثُرَتْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝١٩ يٰۤاَيُّهَا
અગરચે વો કિત્ની હી ઝયાદા કયૂં ન હો. ઔર યે ઈસ લિયે કે અલ્લાહ ઈમાન વાલોં કે સાથ હૈં. એ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَوَلَّوْا
ઈમાન વાલો! તુમ અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી ઈતાઅત કરો ઔર ઉસ સે મુંહ મત
عَنْهُ وَاَنْتُمْ تَسْمَعُوْنَ ۝٢٠ وَلَا تَكُوْنُوْا
મોડો ઈસ હાલ મેં કે તુમ સુનતે ભી હો. ઔર તુમ ઉન લોગોં કી તરહ મત બનો
كَالَّذِيْنَ قَالُوْا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ۝٢١
જિન્હોં ને કહા કે سَمِعْنَا, હાલાંકે વો સુનતે નહીં.
اِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِيْنَ
યકીનન બદતરીન ચૌપાએ અલ્લાહ કે નઝદીક વો બેહરે ઔર ગૂંગે હૈં જો
لَا يَعْقِلُوْنَ ۝٢٢ وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيْهِمْ خَيْرًا لَّاَسْمَعَهُمْ ؕ
સમજતે ભી નહીં. ઔર અગર અલ્લાહ ઉન મેં કોઈ ભલાઈ જાનતા તો ઝરૂર ઉન્હેં સુનાતા.
وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۝٢٣ يٰۤاَيُّهَا
ઔર અગર ઉન્હેં અલ્લાહ સુનાતા તો વો મુંહ ફેરતે ઐરાઝ કરતે હુવે. એ ઈમાન વાલો!
الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اسْتَجِيْبُوْا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ اِذَا دَعَاكُمْ
તુમ અલ્લાહ ઔર રસૂલ કી બાત માનો જબ તુમ્હેં વો પુકારેં

لِمَا يُحْيِيْكُمْ ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَحُوْلُ بَيْنَ
ઐસી ચીઝ કી તરફ જો તુમ્હેં ઝિન્દગી દેતી હૈ. ઔર તુમ જાન લો કે અલ્લાહ હાઈલ હો જાતે હૈં

الْمَرْءِ وَ قَلْبِهٖ وَاَنَّهٗٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝٢٤ وَاتَّقُوْا
ઈન્સાન ઔર ઉસ કે દિલ કે દરમિયાન ઔર યે કે તુમ ઉસ કી તરફ ઈકઠ્ઠે કિયે જાઓગે. ઔર તુમ ડરો

فِتْنَةً لَّا تُصِيْبَنَّ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْكُمْ خَآصَّةً ۚ
ઉસ ફિત્ને (આઝમાઈશ) સે જો સિર્ફ તુમ મેં સે ઝાલિમોં કો નહીં પહોંચેગા.

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝٢٥ وَاذْكُرُوْٓا
ઔર જાન લો કે અલ્લાહ સખ્ત સઝા દેને વાલે હૈં. ઔર તુમ યાદ કરો

اِذْ اَنْتُمْ قَلِيْلٌ مُّسْتَضْعَفُوْنَ فِى الْاَرْضِ تَخَافُوْنَ
જબ કે તુમ થોડે થે, ઝમીન મેં કમઝોર કિયે જા રહે થે, તુમ ડરતે થે કે

اَنْ يَّتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَاٰوٰىكُمْ وَ اَيَّدَكُمْ
તુમ્હેં લોગ ઉચક લેંગે, ફિર અલ્લાહ ને તુમ્હેં ઠિકાના દિયા ઔર તુમ્હારી તાઈદ કી

بِنَصْرِهٖ وَ رَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝٢٦
અપની નુસ્રત કે ઝરિયે ઔર તુમ્હેં ઉમદા ચીઝેં ખાને કો દીં તાકે તુમ શુક્ર અદા કરો.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَخُوْنُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ
એ ઈમાન વાલો! ખયાનત મત કરો અલ્લાહ ઔર રસૂલ સે

وَتَخُوْنُوْٓا اَمٰنٰتِكُمْ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝٢٧ وَاعْلَمُوْٓا
ઔર તુમ અપની અમાનતોં મેં ખયાનત મત કરો ઈસ હાલ મેં કે તુમ જાનતે હો. ઔર જાન લો કે

اَنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ وَ اَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ
તુમ્હારે માલ ઔર તુમ્હારી ઔલાદ તો સિર્ફ આઝમાઈશ હૈં. ઔર યે કે અલ્લાહ કે પાસ

اَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝٢٨ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تَتَّقُوا
ભારી અજર હૈ. એ ઈમાન વાલો! અગર તુમ અલ્લાહ સે ડરોગે તો વો તુમ્હારે લિયે

اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّكُمْ فُرْقَانًا وَّ يُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ
હક વ બાતિલ કે દરમિયાન ફૈસલા કરને વાલી કુવ્વત અતા કર દેગા ઔર તુમ સે તુમ્હારી બુરાઈયાં

وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۝٢٩ وَاِذْ
દૂર કર દેગા ઔર તુમ્હારી મગફિરત કરેગા. ઔર અલ્લાહ ભારી ફઝલ વાલે હૈં. ઔર જબ કે

يَمْكُرُ بِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِيُثْبِتُوْكَ اَوْ يَقْتُلُوْكَ
આપ કે સાથ કુફ્ફાર મકર કર રહે થે તાકે વો આપ કો કૈદ કર દેં યા આપ કો કત્લ કર દેં યા આપ કો
اَوْ يُخْرِجُوْكَ ؕ وَيَمْكُرُوْنَ وَ يَمْكُرُ اللّٰهُ ؕ وَاللّٰهُ خَيْرُ
વતન સે નિકાલ દેં. ઔર વો મકર કર રહે થે ઔર અલ્લાહ ભી તદબીર કર રહે થે. ઔર અલ્લાહ
الْمٰكِرِيْنَ ۝٣٠ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا قَالُوْا قَدْ
બેહતરીન તદબીર કરને વાલે હૈં. ઔર જબ ઉન પર હમારી આયતેં તિલાવત કી જાતી હૈં તો કેહતે હૈં
سَمِعْنَا لَوْ نَشَآءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَآ ۙ اِنْ هٰذَآ
બસ હમ ને સુન લિયા, અગર હમ ચાહેં તો યકીનન હમ ભી ઉસ કે જૈસા કલામ કેહ લેં. યે તો
اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝٣١ وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ
સિર્ફ પેહલે લોગોં કી ઘડી હુઈ કહાનિયાં હૈં. ઔર જબ કે ઉન્હોં ને કહા એ
اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا
અલ્લાહ! અગર યે તેરી તરફ સે હક હૈ, તો તૂ હમ પર આસ્માન સે
حِجَارَةً مِّنَ السَّمَآءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝٣٢
પથ્થર બરસા યા હમ પર દર્દનાક અઝાબ લે આ. હાલાંકે અલ્લાહ ઉન્હેં
وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ فِيْهِمْ ؕ وَمَا كَانَ
અઝાબ નહીં દેંગે ઈસ હાલ મેં કે આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) ઉન મેં હૈં. ઔર અલ્લાહ ઉન્હેં
اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ ۝٣٣ وَمَا لَهُمْ
અઝાબ નહીં દેંગે ઈસ હાલ મેં કે વો ઈસ્તિગફાર કર રહે હોં. ઔર ઉન કો કયા હુવા
اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّوْنَ عَنِ الْمَسْجِدِ
કે અલ્લાહ ઉન કો અઝાબ ન દે ઈસ હાલ મેં કે વો મસ્જિદે હરામ સે રોકતે
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوْٓا اَوْلِيَآءَهٗ ؕ اِنْ اَوْلِيَآؤُهٗٓ
હૈં, હાલાંકે વો ઉસ કે હકદાર ભી નહીં હૈં. ઉસ કે હકદાર તો
اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٣٤ وَمَا كَانَ
સિર્ફ મુત્તકી લોગ હૈં, લેકિન ઉન મેં સે અકસર જાનતે નહીં. ઔર ઉન કી નમાઝ
صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَآءً وَّ تَصْدِيَةً ؕ
બયતુલ્લાહ કે પાસ સિવાએ સીટીયાં બજાને ઔર તાલિયોં કે નહીં હોતી.

فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ۝۳۵
તો અઝાબ ચખો ઈસ વજહ સે કે તુમ કુફ્ર કરતે થે.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوْا
યકીનન વો લોગ જો કાફિર હૈં વો અપને માલ ખર્ચ કરતે હૈં તાકે વો

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ فَسَيُنْفِقُوْنَهَا ثُمَّ تَكُوْنُ
અલ્લાહ કે રાસ્તે સે રોકેં. ફિર વો અનકરીબ ઉસે ખર્ચ કરેંગે, ફિર વો

عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُوْنَ ۬ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا
ઉન પર હસરત કા બાઈસ બનેગા, ફિર વો મગલૂબ હોંગે. ઔર જો કાફિર હૈં

اِلٰى جَهَنَّمَ يُحْشَرُوْنَ۝۳۶ۙ لِيَمِيْزَ اللّٰهُ الْخَبِيْثَ
વો જહન્નમ કી તરફ ઈકટ્ઠે કિયે જાએંગે. તાકે અલ્લાહ બુરે કો અચ્છે સે

مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيْثَ بَعْضَهٗ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهٗ
અલગ કરે ઔર અલ્લાહ બુરે કો એક દૂસરે કે ઉપર કર દે, ફિર ઉસ કો ઈકટ્ઠા તેહ બ તેહ

جَمِيْعًا فَيَجْعَلَهٗ فِيْ جَهَنَّمَ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ
કર દે, ફિર ઉસ કો જહન્નમ મેં ડાલ દે. યહી લોગ ખસારા ઉઠાને

الْخٰسِرُوْنَ۝۳۷ؒ قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّنْتَهُوْا يُغْفَرْ
વાલે હૈં. આપ કાફિરોં સે ફરમા દીજિયે કે અગર વો બાઝ આ જાએંગે તો ઉન કે લિયે મગફિરત કર દી

لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ ۚ وَاِنْ يَّعُوْدُوْا فَقَدْ مَضَتْ
જાએગી ઉન ગુનાહોં કી જો પેહલે હો ચુકે. ઔર અગર વો દોબારા ઐસા કરેંગે તો પેહલે લોગોં કા

سُنَّتُ الْاَوَّلِيْنَ۝۳۸ وَقَاتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ
તરીકા ગુઝર ચુકા હે. ઔર તુમ ઉન સે કિતાલ કરો યહાં તક કે કુફ્ર કા ફિત્ના બાકી ન રહે

وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ كُلُّهٗ لِلّٰهِ ۚ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ
ઔર દીન સારા કા સારા અલ્લાહ હી કે લિયે હો જાએ. ફિર અગર વો બાઝ આ જાએં તો યકીનન

بِمَا يَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ۝۳۹ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوْٓا
અલ્લાહ ઉન કે આમાલ કો દેખ રહે હૈં. ઔર અગર વો ઐરાઝ કરેં તો તુમ જાન લો કે

اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰىكُمْ ؕ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ۝۴۰
અલ્લાહ તુમ્હારા મૌલા હે, બેહતરીન મૌલા ઔર બેહતરીન મદદ કરને વાલા હે.

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهٗ

ઔર જાન લો કે જો કુછ તુમ ગનીમત મેં હાસિલ કરો તો અલ્લાહ

وَ لِلرَّسُوْلِ وَ لِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ

ઔર રસૂલ ઔર રિશ્તેદારોં ઔર યતીમોં ઔર મિસ્કીનોં ઔર મુસાફિર કે લિયે

وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَآ اَنْزَلْنَا

ઉસ કા ખુમ્સ હૈ, અગર તુમ ઈમાન રખતે હો અલ્લાહ પર ઔર ઉસ કુર્આન પર જો હમારે બન્દે પર

عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ ؕ

હક ઔર બાતિલ કે દરમિયાન ફૈસલે કે દિન હમ ને ઉતારા, જિસ મેં દો લશ્કર બાહમ મુકાબિલ હુવે.

وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤١﴾ اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ

ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત વાલે હૈં. જબ તુમ કરીબ વાલે

الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ

કિનારે મેં થે ઔર વો દૂર વાલે કિનારે મેં થે ઔર કાફલા તુમ સે નીચે થા.

مِنْكُمْ ؕ وَلَوْ تَوَاعَدْتُّمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيْعٰدِ ۙ

ઔર અગર તુમ એક દૂસરે સે વાદા કર લેતે તો અલબત્તા વાદે મેં ઝરૂર તુમ આગે પીછે હો જાતે.

وَلٰكِنْ لِّيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ۙ۬ لِّيَهْلِكَ

યે ઈસ લિયે કિયા તાકે અલ્લાહ ફૈસલા ફરમા દે એક કામ કા જો મુકર્રર હો ચુકા થા, તાકે હલાક હો

مَنْ هَلَكَ عَنْۢ بَيِّنَةٍ وَّ يَحْيٰى مَنْ حَيَّ

જિસે હલાક હોના હો કયામે હુજ્જત કે બાદ ઔર ઝિન્દા રહે જિસે ઝિન્દા રેહના હો કયામે હુજ્જત કે

عَنْۢ بَيِّنَةٍ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٤٢﴾ اِذْ يُرِيْكَهُمُ اللّٰهُ

બાદ. ઔર યકીનન અલ્લાહ સુનને વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં. જબ અલ્લાહ ને આપ કો દિખલાયા ઈન કુફ્ફાર કો

فِيْ مَنَامِكَ قَلِيْلًا ؕ وَلَوْ اَرٰىكَهُمْ كَثِيْرًا لَّفَشِلْتُمْ

આપ કે ખ્વાબ મેં કમ કર કે. ઔર અગર આપ કો અલ્લાહ ઈન કુફ્ફાર કો ઝયાદા દિખાતા તો તુમ

وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَ ؕ اِنَّهٗ

મુસલમાન હિમ્મત હાર જાતે ઔર તુમ ઈસ મુઆમલે મેં બાહમ ઉલજ પડતે, લેકિન અલ્લાહ ને બચા લિયા.

عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٤٣﴾ وَاِذْ يُرِيْكُمُوْهُمْ اِذِ

યકીનન વો દિલોં કે હાલ કો ખૂબ જાનને વાલા હૈ. ઔર જબ અલ્લાહ ઉન કુફ્ફાર કો જબ તુમ મુકાબિલ

اِلۡتَقَيۡتُمۡ فِىۡۤ اَعۡيُنِكُمۡ قَلِيۡلًا وَّ يُقَلِّلُكُمۡ فِىۡۤ اَعۡيُنِهِمۡ

હુવે, તુમ્હારી નિગાહોં મેં તુમ્હેં કમ દિખા રહા થા ઔર તુમ્હેં કમ દિખા રહા થા ઉન કી નિગાહોં મેં

لِيَقۡضِىَ اللّٰهُ اَمۡرًا كَانَ مَفۡعُوۡلًا ؕ وَاِلَى اللّٰهِ

તાકે અલ્લાહ એક કામ કા ફૈસલા કર દે જો મુકર્રર હો ચુકા થા. ઔર અલ્લાહ હી કી તરફ

تُرۡجَعُ الۡاُمُوۡرُ ۝٤٤ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اِذَا لَقِيۡتُمۡ فِئَةً

તમામ ઉમૂર લૌટાએ જાએંગે. એ ઈમાન વાલો! જબ તુમ કિસી લશ્કર કે મુકાબિલ હો

فَاثۡبُتُوۡا وَاذۡكُرُوا اللّٰهَ كَثِيۡرًا لَّعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُوۡنَ ۝٤٥

તો સાબિત કદમ રહો ઔર અલ્લાહ કો બહોત ઝયાદા યાદ કરો તાકે ફલાહ પાઓ. ઔર અલ્લાહ

وَاَطِيۡعُوا اللّٰهَ وَ رَسُوۡلَهٗ وَلَا تَنَازَعُوۡا فَتَفۡشَلُوۡا

ઔર ઉસ કે રસૂલ કા ખુશી સે કેહના માનો ઔર આપસ મેં મત જઘડો, વરના તુમ હિમ્મત હાર જાઓગે

وَ تَذۡهَبَ رِيۡحُكُمۡ وَاصۡبِرُوۡا ؕ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيۡنَ ۝٤٦

ઔર તુમ્હારી હવા ઉખડ જાએગી ઔર સબ્ર કરો. યકીનન અલ્લાહ સબ્ર કરને વાલોં કે સાથ હૈં.

وَلَا تَكُوۡنُوۡا كَالَّذِيۡنَ خَرَجُوۡا مِنۡ دِيَارِهِمۡ

ઔર ઉન લોગોં કી તરહ મત બનો જો અપને ઘરોં સે નિકલે થે

بَطَرًا وَّ رِئَآءَ النَّاسِ وَ يَصُدُّوۡنَ عَنۡ سَبِيۡلِ

ઈતરાતે હુવે ઔર લોગોં કો દિખાવે કે લિયે ઔર અલ્લાહ કે રાસ્તે સે

اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا يَعۡمَلُوۡنَ مُحِيۡطٌ ۝٤٧ وَاِذۡ زَيَّنَ

રોકતે થે. ઔર અલ્લાહ ઉન કે આમાલ કા ઈહાતા કિયે હુવે હૈ. ઔર જબ ઉન કે લિયે

لَهُمُ الشَّيۡطٰنُ اَعۡمَالَهُمۡ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ

શયતાન ને ઉન કે આમાલ મુઝય્યન કિયે ઔર શયતાન ને કહા કે આજ તુમ પર ઈન્સાનોં મેં સે

الۡيَوۡمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِّىۡ جَارٌ لَّكُمۡ ۚ فَلَمَّا تَرَآءَتِ

કોઈ ગાલિબ નહીં આ સકતા ઔર મૈં તુમ્હારા મદદગાર હૂં. ફિર જબ દોનોં લશ્કર એક દૂસરે કે

الۡفِئَتٰنِ نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيۡهِ وَقَالَ اِنِّىۡ بَرِىۡٓءٌ

મુકાબિલ હુવે તો શયતાન અપની એડિયોં કે બલ પલટ ગયા ઔર કેહને લગા કે મૈં તુમ સે

مِّنۡكُمۡ اِنِّىۡۤ اَرٰى مَا لَا تَرَوۡنَ اِنِّىۡۤ اَخَافُ اللّٰهَ ؕ

બરી હૂં કે મૈં દેખ રહા હૂં વો (ફરિશ્તે) જો તુમ નહીં દેખ રહે, ઈસ લિયે મૈં અલ્લાહ સે ડરતા હૂં.

وَاللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ اِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ
ઔર અલ્લાહ સખ્ત સઝા દેને વાલે હૈં. જબ મુનાફિકીન ઔર વો લોગ

وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هٰٓؤُلَآءِ دِيْنُهُمْ ؕ
જિન કે દિલોં મેં મર્ઝ હૈ કેહ રહે થે કે ઇન લોગોં કો ઉન કે દીન ને મગરૂર બના રખા હૈ.

وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٤٩﴾
ઔર જો અલ્લાહ પર તવક્કુલ કરેગા તો યકીનન અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ.

وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِيْنَ كَفَرُوا ۙ الْمَلٰٓئِكَةُ
ઔર કાશ કે આપ દેખતે જબ કે કાફિરોં કી જાન નિકાલ રહે હોંગે ફરિશ્તે,

يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ۚ وَذُوْقُوْا
માર રહે હોંગે ઉન કે ચેહરોં પર ઔર ઉન કી પીઠોં પર. ઔર (કેહતે હોંગે કે)

عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿٥٠﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْكُمْ
આગ કા અઝાબ ચખો. યે અઝાબ ઉન ગુનાહોં કી વજહ સે હૈ જો તુમ્હારે હાથોં ને આગે ભેજે

وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿٥١﴾ ۙ كَدَاْبِ اٰلِ
ઔર યે બાત સાબિત હૈ કે અલ્લાહ બન્દોં પર ઝરા ભી ઝુલ્મ કરને વાલા નહીં હૈ. ઉન કા હાલ આલે ફિરઔન

فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ
કે હાલ કી તરહ ઔર ઉન લોગોં કે હાલ કી તરહ હૈ જો ઉન સે પેહલે થે. જિન્હોં ને અલ્લાહ કી આયાત કે સાથ

فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيْدُ
કુફ્ર કિયા, ફિર અલ્લાહ ને ઉન કો ઉન કે ગુનાહોં કી વજહ સે પકડ લિયા. યકીનન અલ્લાહ કુવ્વત વાલા હૈ,

الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً
સખત સઝા દેને વાલા હૈ. યે ઇસ વજહ સે કે અલ્લાહ કિસી નેઅમત કો બદલતા નહીં જિસ કા ઉસ ને

اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ۙ
કિસી કૌમ પર ઇન્આમ કિયા હો યહાં તક કે વો ખુદ ન બદલ લેં ઉસ કો જો ઉન કે દિલોં મેં હૈ.

وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٣﴾ ۙ كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ
ઔર યે કે અલ્લાહ સુનને વાલા, ઇલ્મ વાલા હૈ. ઉન કા હાલ આલે ફિરઔન કે હાલ કી તરહ

وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ
ઔર ઉન લોગોં કે હાલ કી તરહ હૈ જો ઉન સે ભી પેહલે થે. જિન્હોં ને અપને રબ કી આયાત કો જુઠલાયા

فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَ اَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ ج
ફિર હમ ને ઉન્હેં હલાક કિયા ઉન કે ગુનાહોં કી વજહ સે ઔર હમ ને આલે ફિરઔન કો ગર્ક કિયા.

وَكُلٌّ كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ۝٥٤ اِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ
ઔર સબ કે સબ ઝાલિમ થે. યકીનન બદતરીન મખ્લૂક અલ્લાહ કે

عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝٥٥ اَلَّذِيْنَ
નઝદીક વો લોગ હૈં જો કાફિર હૈં, ફિર વો ઈમાન નહીં લાતે. ઉન મે સેં

عٰهَدْتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَهُمْ
વો જિન સે આપ ને અહદ કર રખા હે, ફિર વો અપને અહદ કો તોડતે હૈં

فِيْ كُلِّ مَرَّةٍ وَّهُمْ لَا يَتَّقُوْنَ ۝٥٦ فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ
હર મરતબા મેં ઔર વો ડરતે નહીં હૈં. ફિર અગર આપ ઉન પર કાબૂ પાએં જંગ મેં

فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ۝٥٧
તો ઉન કે ઝરિયે સે મુન્તશિર કર દીજિયે ઉન કો જો ઉન કે પીછે હૈં, શાયદ વો નસીહત હાસિલ કરેં.

وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْۢبِذْ اِلَيْهِمْ
ઔર અગર તુમ્હેં ડર હો કિસી કૌમ કી તરફ સે ખયાનત કા તો ઉન કી તરફ બરાબર સરાબર

عَلٰى سَوَآءٍ ط اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَآئِنِيْنَ ۝٥٨
મુઆહદે કો ફૈંક દો. યકીનન અલ્લાહ ખયાનત કરને વાલોં સે મહબ્બત નહીં કરતે. ઔર કાફિર

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَبَقُوْا ط اِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُوْنَ ۝٥٩
લોગ યે ન સમજેં કે વો ભાગ કર આગે નિકલ ગએ હૈં. યકીનન વો (અલ્લાહ કો) આજિઝ નહીં કર સકતે.

وَاَعِدُّوْا لَهُمْ مَّا اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ قُوَّةٍ
ઔર તુમ તૈયારી રખો ઉન કે લિયે ઉસ સામાન કી જિસ કી તુમ ઈસ્તિતાઅત રખતે હો

وَّ مِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُوْنَ بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ
ઔર ઘોડોં કો બાંધ કર કે ભી, જિસ કે ઝરિયે તુમ ડરાઓ અલ્લાહ કે દુશમન કો ઔર અપને દુશમન કો

وَاٰخَرِيْنَ مِنْ دُوْنِهِمْ ج لَا تَعْلَمُوْنَهُمْ ج اَللّٰهُ
ઔર ઉન કે અલાવા દૂસરોં કો જિન કો તુમ જાનતે નહીં હો. અલ્લાહ

يَعْلَمُهُمْ ط وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَيْءٍ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
ઉન્હેં જાનતે હૈં. ઔર જો ચીઝ ભી ખર્ચ કરોગે અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં

ركوع ٧

يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ۝٦٠ وَاِنْ جَنَحُوْا

તો વો તુમ્હેં પૂરી પૂરી દી જાએગી ઔર તુમ્હેં કમ કર કે નહીં દી જાએગી. ઔર અગર વો સુલ્હ કી તરફ

لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَ تَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ

જુકેં તો આપ ભી સુલ્હ કી તરફ જુકિયે ઔર અલ્લાહ પર તવક્કુલ કીજિયે. યકીનન અલ્લાહ

السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝٦١ وَاِنْ يُّرِيْدُوْٓا اَنْ يَّخْدَعُوْكَ

સુનને વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં. ઔર અગર વો ચાહેં કે વો આપ કો ધોકા દેં

فَاِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُ ؕ هُوَ الَّذِيْٓ اَيَّدَكَ بِنَصْرِهٖ

તો યકીનન અલ્લાહ આપ કો કાફી હૈ. વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને અપની નુસ્રત ઔર ઈમાન વાલોં કે ઝરિયે

وَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ۝٦٢ وَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ ؕ لَوْ اَنْفَقْتَ

આપ કો કુવ્વત દી. ઔર જિસ ને ઉન કે દિલોં કો જોડ દિયા. ઔર અગર આપ ખર્ચ કર દેતે

مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا مَّآ اَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ

વો દૌલત જો ઝમીન મેં હૈ સારી કી સારી તો ભી ઉન કે દિલોં કો જોડ નહીં સકતે થે,

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ اَلَّفَ بَيْنَهُمْ ؕ اِنَّهٗ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝٦٣

લેકિન અલ્લાહ ને ઉન કે દિલોં કો જોડ દિયા. યકીનન વો ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ.

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ

એ નબી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)! આપ કો અલ્લાહ કાફી હૈ ઔર વો મોમિનીન કાફી હૈં

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝٦٤ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِيْنَ

જો આપ કે પીછે ચલ રહે હૈં. એ નબી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)! ઈમાન વાલોં કો કિતાલ

عَلَى الْقِتَالِ ؕ اِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ عِشْرُوْنَ صٰبِرُوْنَ

પર ઉભારિયે. અગર તુમ મેં સે બીસ સાબિત કદમ રેહને વાલે હોંગે

يَغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ

તો વો ગાલિબ આ જાએંગે દો સૌ પર. ઔર અગર તુમ મેં સે સૌ હોંગે

يَّغْلِبُوْٓا اَلْفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ

તો એક હઝાર કાફિરોં પર ગાલિબ આ જાએંગે, ઈસ વજહ સે કે વો ઐસી

لَّا يَفْقَهُوْنَ ۝٦٥ اَلْـٰٔنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ

કૌમ હૈ જો કુછ સમજતી નહીં. અબ અલ્લાહ ને તુમ સે તખફીફ કર દી ઔર અલ્લાહ ને

اَنَّ فِيْكُمْ ضَعْفًا ؕ فَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ

જાન લિયા કે તુમ મેં કમઝોરી હૈ. તો અગર તુમ મેં સે સૌ સાબિત કદમ રેહને વાલે હોંગે

يَّغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ اَلْفٌ يَّغْلِبُوْٓا

તો વો ગાલિબ આ જાએંગે દો સૌ પર. ઔર અગર તુમ મેં સે એક હઝાર હોંગે તો ગાલિબ આએંગે

اَلْفَيْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ۝٦٦ مَا كَانَ

દો હઝાર પર અલ્લાહ કે હુકમ સે. ઔર અલ્લાહ સબ્ર કરને વાલોં કે સાથ હૈ. નબી કે લિયે

لِنَبِيٍّ اَنْ يَّكُوْنَ لَهٗٓ اَسْرٰى حَتّٰى يُثْخِنَ

મુનાસિબ નહીં કે ઉસ કે પાસ કૈદી હોં યહાં તક કે વો અચ્છી તરહ ખૂન બહા દે

فِى الْاَرْضِ ؕ تُرِيْدُوْنَ عَرَضَ الدُّنْيَا ۖ وَاللّٰهُ يُرِيْدُ

ઝમીન મેં. તુમ દુન્યા કા સામાન ચાહતે હો, ઔર અલ્લાહ આખિરત

الْاٰخِرَةَ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝٦٧ لَوْلَا كِتٰبٌ

ચાહતે હૈં. ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈં, હિકમત વાલે હૈં. અગર અલ્લાહ કી તરફ સે પેહલે સે લિખી હુઈ તહરીર

مِّنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيْمَآ اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝٦٨

ન હોતી તો તુમ્હેં ભારી અઝાબ પહોંચતા ઉસ ફિદયે કી વજહ સે જો તુમ ને લિયા. અબ તુમ

فَكُلُوْا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ

ખાઓ ઉસ મેં સે જો તુમ ને ગનીમત કે તૌર પર હાસિલ કિયા હલાલ પાકીઝા સમજ કર ઔર અલ્લાહ

اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٦٩ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّمَنْ

સે ડરો. યકીનન અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં. એ નબી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)!

فِيْٓ اَيْدِيْكُمْ مِّنَ الْاَسْرٰٓى ۙ اِنْ يَّعْلَمِ اللّٰهُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ

આપ ફરમા દીજિયે ઉન કૈદિયોં સે જો તુમ્હારે હાથોં મેં હૈં કે અગર અલ્લાહ તુમ્હારે દિલોં મેં ભલાઈ માલૂમ

خَيْرًا يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّآ اُخِذَ مِنْكُمْ وَ يَغْفِرْلَكُمْ ؕ

કરેગા તો અલ્લાહ તુમ્હેં ઉસ સે બેહતર દેગા જો તુમ સે લિયા ગયા ઔર તુમહારી મગફિરત કર દેગા.

وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٧٠ وَاِنْ يُّرِيْدُوْا خِيَانَتَكَ

ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. ઔર અગર વો આપ સે ખિયાનત કરના ચાહતે હૈં

فَقَدْ خَانُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ فَاَمْكَنَ مِنْهُمْ ؕ

તો યકીનન વો અલ્લાહ સે ઈસ સે પેહલે ખિયાનત કર ચુકે હૈં, ફિર અલ્લાહ ને ઉન પર કુદરત દી.

وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۷۱﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
ઔર અલ્લાહ ઈલ્મ વાલે, હિકમત વાલે હૈં. યકીનન વો લોગ જો ઈમાન લાએ
وَ هَاجَرُوْا وَ جٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَ اَنْفُسِهِمْ
ઔર જિન્હોં ને હિજરત કી ઔર જિહાદ કિયા અપને માલોં ઔર જાનોં કે ઝરિયે
فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّ نَصَرُوْٓا
અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં ઔર જિન્હોં ને ઠિકાના દિયા ઔર નુસ્રત કી
اُولٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ؕ وَالَّذِيْنَ
ઉન મેં સે એક દૂસરે કે દોસ્ત હૈં. ઔર વો લોગ જો ઈમાન
اٰمَنُوْا وَلَمْ يُهَاجِرُوْا مَا لَكُمْ مِّنْ وَّلَايَتِهِمْ
લાએ ઔર જિન્હોં ને હિજરત નહીં કી તો તુમ્હારે લિયે ઉન કી કિસી ભી ચીઝ કી વિલાયત નહીં હૈ
مِّنْ شَيْءٍ حَتّٰى يُهَاجِرُوْا ۚ وَاِنِ اسْتَنْصَرُوْكُمْ
(ન ઈર્સ કી, ન ગનીમત કી) જબ તક કે વો હિજરત ન કરેં. ઔર અગર વો તુમ સે દીન
فِي الدِّيْنِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ اِلَّا عَلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
મેં મદદ તલબ કરેં તો તુમ પર મદદ કરના ઝરૂરી હૈ મગર ઐસી કૌમ કે ખિલાફ કે તુમ્હારે
وَ بَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۷۲﴾
ઔર ઉન કે દરમિયાન મુઆહદા હો. ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે કામોં કો દેખ રહે હૈં.
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ؕ
ઔર વો જો કાફિર હૈં, વો ઉન મેં સે એક દૂસરે કે દોસ્ત હૈં.
اِلَّا تَفْعَلُوْهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْاَرْضِ وَ فَسَادٌ
અગર તુમ ઐસા નહીં કરોગે તો ઝમીન મેં ફિત્ના હો જાએગા ઔર બડા
كَبِيْرٌ ﴿۷۳﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ هَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا
ફસાદ હોગા. ઔર વો લોગ જો ઈમાન લાએ ઔર જિન્હોં ને હિજરત કી ઔર જિહાદ કિયા
فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّ نَصَرُوْٓا اُولٰٓئِكَ
અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં ઓર જિન્હોં ને ઠિકાના દિયા ઔર નુસ્રત કી, યહી
هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ؕ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿۷۴﴾
હકીકી મોમિન હૈં. ઉન કે લિયે મગફિરત હૈ ઔર ઈઝઝત વાલી રોઝી હૈ.

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْۢ بَعْدُ وَ هَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا مَعَكُمْ
ઔર વો જો ઈમાન લાએ ઉસ કે બાદ ઔર હિજરત કી ઔર તુમ્હારે સાથ જિહાદ કિયા

فَاُولٰٓئِكَ مِنْكُمْ ؕ وَ اُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى
તો યે લોગ તુમ હી મેં સે હૈં. ઔર કરીબી રિશ્તેદાર ઉન મેં સે એક દૂસરે

بِبَعْضٍ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝٧٥ ع
કે ઝયાદા હકદાર હૈં અલ્લાહ કી કિતાબ મેં. યકીનન અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખૂબ જાનને વાલે હૈં.

اٰيَاتُهَا ١٢٩ (٩) سُوْرَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ (١١٣) رُكُوْعَاتُهَا ١٦

ઉસ મેં ૧૨૯ આયતેં હૈં સૂરએ તૌબા મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧૬ રુકૂઅ હૈં

بَرَآءَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَ رَسُوْلِهٖٓ اِلَى الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ
અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી તરફ સે બરાઅત (કા ઐલાન) હૈ ઉન મુશરિકીન કી તરફ જિન સે

مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝١ فَسِيْحُوْا فِي الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ
તુમ ને મુઆહદા કિયા થા. કે (મુશરિકો!) તુમ ઝમીન મેં ચલો ફિરો ચાર

اَشْهُرٍ وَّاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ ۙ
મહીને તક ઔર તુમ જાન લો કે તુમ અલ્લાહ કો આજિઝ નહીં કર સકોગે,

وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِي الْكٰفِرِيْنَ ۝٢ وَ اَذَانٌ مِّنَ اللّٰهِ
ઔર યે કે અલ્લાહ કાફિરોં કો રુસ્વા કરને વાલે હૈં. ઔર અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી તરફ સે તમામ

وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ
ઈન્સાનોં કી તરફ આમ ઐલાન હૈ હજ્જે અકબર કે દિન કે અલ્લાહ

بَرِيْٓءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۙ وَ رَسُوْلُهٗ ؕ فَاِنْ تُبْتُمْ
બરી હે મુશરિકીન સે ઔર ઉસ કા રસૂલ ભી બરી હૈ. ફિર અગર તુમ તૌબા કરો

فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ غَيْرُ
તો યે તુમ્હારે લિયે બેહતર હૈ. ઔર અગર રૂગરદાની કરો તો જાન લો કે અલ્લાહ કો (ભાગ કર)

مُعْجِزِي اللّٰهِ ؕ وَ بَشِّرِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِعَذَابٍ
તુમ આજિઝ નહીં કર સકતે. ઔર આપ કાફિરોં કો દર્દનાક અઝાબ કી બશારત

اَلِيْمٍ ۝٣ اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ
સુના દીજિયે. મગર ઉન કો જિન મુશરિકીન સે તુમ ને મુઆહદા કર રખા થા

ثُمَّ لَمۡ يَنۡقُصُوۡكُمۡ شَيۡـًٔا وَّلَمۡ يُظَاهِرُوۡا عَلَيۡكُمۡ

ફિર ઉન્હોં ને તુમ સે કિસી ચીઝ કી કમી નહીં કી ઔર ઉન્હોં ને તુમ્હારે ખિલાફ કિસી કી મદદ

اَحَدًا فَاَتِمُّوۡۤا اِلَيۡهِمۡ عَهۡدَهُمۡ اِلٰى مُدَّتِهِمۡ ؕ

નહીં કી, તો તુમ ઉન કે સાથ ઉન કે મુઆહદે કો પૂરા કરો ઉસ કી મુદ્દત તક.

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الۡمُتَّقِيۡنَ ۝ فَاِذَا انۡسَلَخَ الۡاَشۡهُرُ

યકીનન અલ્લાહ મુત્તકિયોં સે મહબ્બત કરતે હૈં. ફિર જબ હુરમત વાલે મહીને ગુઝર

الۡحُرُمُ فَاقۡتُلُوا الۡمُشۡرِكِيۡنَ حَيۡثُ وَجَدۡتُّمُوۡهُمۡ

જાએં તો મુશરિકીન કો કત્લ કરો જહાં ઉન કો પાઓ

وَ خُذُوۡهُمۡ وَاحۡصُرُوۡهُمۡ وَاقۡعُدُوۡا لَهُمۡ كُلَّ مَرۡصَدٍ ۚ

ઔર ઉન કો પકડો ઔર ઉન કો કૈદ કરો ઔર તુમ ઉન કે લિયે હર તાકને કી જગા મેં બૈઠો.

فَاِنۡ تَابُوۡا وَ اَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ

ફિર અગર વો તૌબા કર લેં ઔર નમાઝ કાઈમ કરેં ઔર ઝકાત દેં

فَخَلُّوۡا سَبِيۡلَهُمۡ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ۝

તો ઉન કા રાસ્તા છોડ દો. યકીનન અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં. ઔર અગર

وَاِنۡ اَحَدٌ مِّنَ الۡمُشۡرِكِيۡنَ اسۡتَجَارَكَ فَاَجِرۡهُ حَتّٰى يَسۡمَعَ

મુશરિકીન મેં સે કોઈ આપ સે પનાહ તલબ કરે તો આપ ઉસ કો પનાહ દે દીજિયે યહાં તક કે વો

كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبۡلِغۡهُ مَاۡمَنَهٗ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ

અલ્લાહ કે કલામ કો સુને, ફિર ઉસ કો ઉસ કે અમન કી જગા તક પહોંચા દીજિયે. યે ઈસ વજહ

قَوۡمٌ لَّا يَعۡلَمُوۡنَ ۝ كَيۡفَ يَكُوۡنُ لِلۡمُشۡرِكِيۡنَ

સે કે યે ઐસી કૌમ હે જો જાનતી નહીં. મુશરિકીન કે લિયે કૈસે મુઆહદા બાકી રેહ

عَهۡدٌ عِنۡدَ اللّٰهِ وَ عِنۡدَ رَسُوۡلِهٖۤ اِلَّا الَّذِيۡنَ

સકતા હે અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કે પાસ મગર હાં, જિન સે

عٰهَدۡتُّمۡ عِنۡدَ الۡمَسۡجِدِ الۡحَرَامِ ۚ فَمَا اسۡتَقَامُوۡا

તુમ ને મસ્જિદે હરામ કે પાસ મુઆહદા કિયા થા. ફિર વો તુમ્હારે લિયે જબ તક સીધે

لَكُمۡ فَاسۡتَقِيۡمُوۡا لَهُمۡ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الۡمُتَّقِيۡنَ ۝

રહેં તુમ ભી ઉન કે લિયે સીધે રહો. યકીનન અલ્લાહ મુત્તકિયોં સે મહબ્બત ફરમાતે હૈં.

كَيۡفَ وَاِنۡ يَّظۡهَرُوۡا عَلَيۡكُمۡ لَا يَرۡقُبُوۡا فِيۡكُمۡ

કૈસે (મુઆહદા બાકી રેહ સકતા હૈ) હાલાંકે અગર વો તુમ પર ગાલિબ આ જાએં તો તુમ્હારે બારે મેં

اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ؕ يُرۡضُوۡنَكُمۡ بِاَفۡوَاهِهِمۡ وَ تَاۡبٰى

વો પરવા ન કરેં રિશ્તેદારી ઔર અહદ કી. વો તુમ્હેં અપને મુંહ સે ખુશ કરતે હૈં હાલાંકે ઉન કે દિલ ઈન્કાર

قُلُوۡبُهُمۡ ۚ وَ اَكۡثَرُهُمۡ فٰسِقُوۡنَ ۞ اِشۡتَرَوۡا بِاٰيٰتِ

કરતે હૈં. ઔર ઉન મેં સે અકસર નાફરમાન હૈં. ઉન્હોં ને અલ્લાહ કી આયાત

اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيۡلًا فَصَدُّوۡا عَنۡ سَبِيۡلِهٖ ؕ اِنَّهُمۡ

કે બદલે થોડી કીમત લી, ફિર ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે રાસ્તે સે રોકા. યકીનન

سَآءَ مَا كَانُوۡا يَعۡمَلُوۡنَ ۞ لَا يَرۡقُبُوۡنَ

બુરે હૈં વો કામ જો વો કર રહે હૈં. વો પરવા નહીં કરતે

فِىۡ مُؤۡمِنٍ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ؕ وَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الۡمُعۡتَدُوۡنَ ۞

કિસી મોમિન કે બારે મેં રિશ્તેદારી ઔર ઝિમ્મે કી. ઔર વહી લોગ ઝયાદતી કરને વાલે હૈં.

فَاِنۡ تَابُوۡا وَ اَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ

ફિર અગર વો તૌબા કર લેં ઔર નમાઝ કાઈમ કરેં ઔર ઝકાત દેં

فَاِخۡوَانُكُمۡ فِى الدِّيۡنِ ؕ وَ نُفَصِّلُ الۡاٰيٰتِ لِقَوۡمٍ

તો વો દીન મેં તુમ્હારે ભાઈ હૈં. ઔર હમ આયતોં કો તફસીલ સે બયાન કરતે હૈં ઐસી કૌમ કે લિયે

يَّعۡلَمُوۡنَ ۞ وَاِنۡ نَّكَثُوۡۤا اَيۡمَانَهُمۡ مِّنۡۢ بَعۡدِ

જો જાનતી હૈ. ઔર અગર વો અપની કસ્મેં તોડેં અપને મુઆહદે

عَهۡدِهِمۡ وَ طَعَنُوۡا فِىۡ دِيۡنِكُمۡ فَقَاتِلُوۡۤا اَئِمَّةَ

કે બાદ ઔર તુમ્હારે દીન મેં તાનાઝની કરેં તો તુમ કુફ્ર કે સરગનોં સે કિતાલ કરો,

الۡكُفۡرِ ۙ اِنَّهُمۡ لَاۤ اَيۡمَانَ لَهُمۡ لَعَلَّهُمۡ يَنۡتَهُوۡنَ ۞

ઈસ લિયે કે ઉન કો કસ્મોં કી કોઈ પરવાહ નહીં, (ઉન સે કિતાલ કરો) તાકે વો બાઝ આ જાએં.

اَلَا تُقَاتِلُوۡنَ قَوۡمًا نَّكَثُوۡۤا اَيۡمَانَهُمۡ وَ هَمُّوۡا

તુમ કિતાલ કયૂં નહીં કરતે ઐસી કૌમ સે જિન્હોં ને અપની કસ્મોં કો તોડા ઔર જિન્હોં ને રસૂલ કો

بِاِخۡرَاجِ الرَّسُوۡلِ وَهُمۡ بَدَءُوۡكُمۡ اَوَّلَ مَرَّةٍ ؕ

નિકાલને કા ઈરાદા કિયા ઔર ઉન્હોં ને તુમ સે (નકઝે અહદ મેં) પેહેલ કી.

اَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ

કયા તુમ ઉન સે ડરતે હો? હાલાંકે અલ્લાહ ઉસ કા ઝયાદા હકદાર હૈ કે ઉસ સે ડરો અગર તુમ

مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٣﴾ قَاتِلُوْهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِاَيْدِيْكُمْ

મોમિન હો. ઉન સે કિતાલ કરો તાકે અલ્લાહ તુમ્હારે હાથોં ઉન્હેં અઝાબ દે

وَ يُخْزِهِمْ وَ يَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُوْرَ

ઔર ઉન્હેં રુસ્વા કરે ઔર ઉન કે ખિલાફ તુમ્હારી નુસ્રત કરે ઔર ઈમાન વાલી કૌમ

قَوْمٍ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٤﴾ وَ يُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوْبِهِمْ ؕ

કે દિલોં કો શિફા દે. ઔર ઉન કે દિલોં કે ગૈઝ કો દૂર કરે.

وَ يَتُوْبُ اللّٰهُ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ

ઔર અલ્લાહ તૌબા કબૂલ કરે જિસ કી ચાહે. ઔર અલ્લાહ ઈલ્મ વાલે,

حَكِيْمٌ ﴿١٥﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوْا وَلَمَّا يَعْلَمِ

હિકમત વાલે હૈં. કયા તુમ ને યે ગુમાન કર રખા હૈ કે તુમ છૂટ જાઓગે હાલાંકે અબ તક

اللّٰهُ الَّذِيْنَ جٰهَدُوْا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوْا

અલ્લાહ ને માલૂમ નહીં કિયા ઉન કો જો તુમ મેં સે મુજાહિદ હૈં ઔર ઉન્હોં ને અલ્લાહ

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلَا رَسُوْلِهٖ وَلَا الْمُؤْمِنِيْنَ وَلِيْجَةً ؕ

કે અલાવા ઔર ઉસ કે રસૂલ ઔર ઈમાન વાલોં કે અલાવા કિસી કો રાઝદાર નહીં બનાયા.

وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِيْنَ

ઔર અલ્લાહ કો ખબર હૈ ઉન કામોં કી જો તુમ કરતે હો. મુશરિકીન કા કામ નહીં હૈ

اَنْ يَّعْمُرُوْا مَسٰجِدَ اللّٰهِ شٰهِدِيْنَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ

કે વો અલ્લાહ કી મસ્જિદોં કો આબાદ કરેં ઈસ હાલ મેં કે વો અપને ખિલાફ કુફ્ર કી ગવાહી દેને

بِالْكُفْرِ ؕ اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ۚۖ وَفِي النَّارِ

વાલે હૈં. યહી લોગ હૈં કે ઉન કે આમાલ હબ્ત હો ગએ. ઔર વહી દોઝખ મેં હમેશા

هُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿١٧﴾ اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسٰجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ

રેહને વાલે હૈં. અલ્લાહ કી મસાજિદ કો સિર્ફ વહી લોગ આબાદ કરતે હૈં જો ઈમાન લાએ હૈં

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَ اَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ

અલ્લાહ પર ઔર આખિરી દિન પર ઔર નમાઝ કાઈમ કરતે હૈં ઔર ઝકાત દેતે હૈં

وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَعَسٰٓى اُولٰٓئِكَ اَنْ يَّكُوْنُوْا

ઔર નહીં ડરતે મગર અલ્લાહ સે, તો ઉમ્મીદ હૈ કે યે લોગ હિદાયતયાફતા

مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ﴿١٨﴾ اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَآجِّ

લોગોં મેં સે હોં. કયા તુમ ને હાજિયોં કે પાની પિલાને ઔર મસ્જિદે હરામ કે

وَ عِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ

આબાદ કરને કો ઉસ શખ્સ કી તરહ બના દિયા જો અલ્લાહ પર ઈમાન રખતા હૈ ઔર આખિરી

الْاٰخِرِ وَ جَاهَدَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ط لَا يَسْتَوٗنَ

દિન પર ઔર અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં જિહાદ કરતા હૈ. અલ્લાહ કે નઝદીક

عِنْدَ اللّٰهِ ط وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٩﴾ اَلَّذِيْنَ

વقف لازم

યે સબ બરાબર નહીં હો સકતે. ઔર અલ્લાહ ઝાલિમ કૌમ કો હિદાયત નહીં દેતે. વો લોગ

اٰمَنُوْا وَ هَاجَرُوْا وَجَاهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

જો ઈમાન લાએ ઔર જિન્હોં ને હિજરત કી ઔર જિહાદ કિયા અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં

بِاَمْوَالِهِمْ وَ اَنْفُسِهِمْ لا اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ ط

અપને માલોં ઔર જાનોં કે ઝરિયે, યે અલ્લાહ કે નઝદીક દરજે કે ઐતેબાર સે ઝયાદા બળ્હે હુવે હૈં.

وَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿٢٠﴾ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ

ઔર યહી લોગ કામ્યાબ હૈં. ઉન કા રબ ઉન્હેં બશારત દેતા હૈ

بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَّجَنّٰتٍ لَّهُمْ فِيْهَا نَعِيْمٌ

અપની રહમત કી ઔર ખુશ્નૂદી કી ઔર ઐસી જન્નતોં કી કે ઉન કે લિયે ઉન મેં દાઈમી નેઅમતેં

مُّقِيْمٌ ﴿٢١﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ط اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ

હોંગી. વો ઉન મેં હમેશા રહેંગે. યકીનન અલ્લાહ કે પાસ

اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْٓا

ભારી અજર હૈ. એ ઈમાન વાલો! તુમ અપને

اٰبَآءَكُمْ وَ اِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَآءَ اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ

બાપ દાદા ઔર અપને ભાઈયોં કો દોસ્ત મત બનાઓ અગર વો ઈમાન કે મુકાબલે મેં

عَلَى الْاِيْمَانِ ط وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاُولٰٓئِكَ

કુફ્ર કો પસન્દ કરેં. ઔર જો તુમ મેં સે ઉન સે દોસ્તી રખેગા તો વહી

هُمُ الظّٰلِمُوْنَ۝٢٣ قُلْ اِنْ كَانَ اٰبَآؤُكُمْ وَ اَبْنَآؤُكُمْ
લોગ ગુનેહગાર હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કે અગર તુમ્હારે બાપ દાદા ઔર તુમ્હારે બેટે

وَاِخْوَانُكُمْ وَ اَزْوَاجُكُمْ وَ عَشِيْرَتُكُمْ وَ اَمْوَالُ
ઔર તુમ્હારે ભાઈ ઔર તુમ્હારી બીવિયાં ઔર તુમ્હારા કબીલા ઔર વો માલ જો તુમ

اِقْتَرَفْتُمُوْهَا وَ تِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا
ને કમાએ હૈં ઔર વો તિજારત જિસ કે ઘાટે સે તુમ ડરતે હો

وَ مَسٰكِنُ تَرْضَوْنَهَآ اَحَبَّ اِلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ
ઔર વો મકાનાત જિન કો તુમ પસન્દ કરતે હો, (અગર યે તમામ ચીઝેં) તુમ્હેં અલ્લાહ ઔર

وَرَسُوْلِهٖ وَ جِهَادٍ فِيْ سَبِيْلِهٖ فَتَرَبَّصُوْا حَتّٰى يَاْتِيَ
ઉસ કે રસૂલ ઔર ઉસ કે રાસ્તે મેં જિહાદ કરને સે ઝયાદા મહબૂબ હૈં, તો તુમ મુન્તઝિર રહો યહાં તક કે

اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ۝٢٤
અલ્લાહ અપના અઝાબ લે આએ. ઔર અલ્લાહ નાફરમાન કૌમ કો હિદાયત નહીં દેતે.

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ فِيْ مَوَاطِنَ كَثِيْرَةٍ ۙ وَّيَوْمَ
યકીનન અલ્લાહ ને તુમ્હારી નુસ્રત ફરમાઈ બહોત સે મૈદાનોં મેં, (ખાસ તૌર પર)

حُنَيْنٍ ۙ اِذْ اَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ
જંગે હુનૈન મેં, જબ કે તુમ્હારી કસરત ને તુમ્હેં ઉજબ મેં મુબ્તલા કિયા, ફિર યે કસરત તુમ્હારે

شَيْئًا وَّضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
કુછ ભી કામ નહીં આઈ ઔર ઝમીન તંગ હો ગઈ અપની વુસ્અત કે બાવજૂદ,

ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُّدْبِرِيْنَ۝٢٥ ثُمَّ اَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ
ફિર તુમ પીઠ ફેર કર ભાગે. ફિર અલ્લાહ ને અપની તસલ્લી ઉતારી

عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَ اَنْزَلَ جُنُوْدًا
અપને રસૂલ પર ઔર ઈમાન વાલોં પર ઔર ફૌજેં ઉતારી

لَّمْ تَرَوْهَا وَ عَذَّبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ وَذٰلِكَ جَزَآءُ
જો તુમ ને નહીં દેખીં ઔર અલ્લાહ ને કાફિરોં કો અઝાબ દિયા. ઔર યે કાફિરોં

الْكٰفِرِيْنَ۝٢٦ ثُمَّ يَتُوْبُ اللّٰهُ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ
કી સઝા હૈ. ફિર અલ્લાહ ઉસ કે બાદ તૌબા કબૂલ કરેંગે

عَلٰى مَنۡ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ۝ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ

જિસ કી ચાહેં. ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં. એ ઈમાન

اٰمَنُوۡۤا اِنَّمَا الۡمُشۡرِكُوۡنَ نَجَسٌ فَلَا يَقۡرَبُوا الۡمَسۡجِدَ

વાલો! મુશરિકીન તો સરાપા નજાસત હૈં, ઈસ લિયે વો મસ્જિદે હરામ કે કરીબ

الۡحَرَامَ بَعۡدَ عَامِهِمۡ هٰذَا ۚ وَاِنۡ خِفۡتُمۡ عَيۡلَةً

ઈસ સાલ કે બાદ ન જાને પાએં. ઔર અગર તુમ ફકર સે ડરતે હો તો

فَسَوۡفَ يُغۡنِيۡكُمُ اللّٰهُ مِنۡ فَضۡلِهٖۤ اِنۡ شَآءَ ؕ

અનકરીબ અલ્લાહ તુમ્હેં ગની કર દેંગે અપને ફઝલ સે અગર ચાહેંગે. યકીનન અલ્લાહ

اِنَّ اللّٰهَ عَلِيۡمٌ حَكِيۡمٌ ۝ قَاتِلُوا الَّذِيۡنَ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ

ઈલ્મ વાલે, હિકમત વાલે હૈં. તુમ કિતાલ કરો ઉન લોગોં સે જો (એહલે કિતાબ મેં સે) ઈમાન

بِاللّٰهِ وَلَا بِالۡيَوۡمِ الۡاٰخِرِ وَلَا يُحَرِّمُوۡنَ مَا حَرَّمَ

નહીં રખતે અલ્લાહ પર ઔર આખિરી દિન પર ઔર જો હરામ નહીં કરાર દેતે ઉન ચીઝોં કો જો

اللّٰهُ وَ رَسُوۡلُهٗ وَلَا يَدِيۡنُوۡنَ دِيۡنَ الۡحَقِّ مِنَ الَّذِيۡنَ

અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ ને હરામ કરાર દી હૈં ઔર દીને હક કો અપના દીન નહીં બનાતે,

اُوۡتُوا الۡكِتٰبَ حَتّٰى يُعۡطُوا الۡجِزۡيَةَ عَنۡ يَّدٍ وَّهُمۡ

(કિતાલ કરો) યહાં તક કે વો જિઝયા દેં અપને હાથ સે ઈસ હાલ મેં કો વો

صٰغِرُوۡنَ ۝ وَ قَالَتِ الۡيَهُوۡدُ عُزَيۡرُ اۨبۡنُ اللّٰهِ

ઝલીલ ભી હોં. યહૂદ ને કહા કે ઉઝૈર અલ્લાહ કે બેટે હૈં

وَقَالَتِ النَّصٰرَى الۡمَسِيۡحُ ابۡنُ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ قَوۡلُهُمۡ

ઔર નસારા ને કહા કે મસીહ અલ્લાહ કે બેટે હૈં. યે ઉન કી અપને મુંહ સે કહી હુઈ

بِاَفۡوَاهِهِمۡ ۚ يُضَاهِـُٔوۡنَ قَوۡلَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا

બાતેં હૈં. યે ઉન લોગોં જૈસી બાતેં કરતે હૈં જો ઉન સે પેહલે

مِنۡ قَبۡلُ ؕ قَاتَلَهُمُ اللّٰهُ ۚ اَنّٰى يُؤۡفَكُوۡنَ ۝ اِتَّخَذُوۡۤا

કાફિર હો ચુકે. ઉન પર અલ્લાહ કી માર હો. યે કિધર ઉલ્ટે જા રહે હૈં? ઉન્હોં ને

اَحۡبَارَهُمۡ وَ رُهۡبَانَهُمۡ اَرۡبَابًا مِّنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ

અપને ઉલમા ઔર અપને રાહિબોં કો રબ બના લિયા અલ્લાહ કો છોડ કર કે ઔર રબ

وَالۡمَسِيۡحَ ابۡنَ مَرۡيَمَ ۚ وَمَاۤ اُمِرُوۡۤا اِلَّا لِيَعۡبُدُوۡۤا
બના લિયા મસીહ ઈબ્ને મરયમ કો. હાલાંકે ખુદ ઉન્હેં હુકમ નહીં દિયા ગયા મગર ઉસી કા કે વો ઈબાદત
اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ سُبۡحٰنَهٗ عَمَّا يُشۡرِكُوۡنَ ﴿٣١﴾
કરેંગે એક હી માબૂદ કી. ઉસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં. વો પાક હૈ ઉન ચીઝોં સે જિન કો વો શરીક
يُرِيۡدُوۡنَ اَنۡ يُّطۡفِـُٔوۡا نُوۡرَ اللّٰهِ بِاَفۡوَاهِهِمۡ وَيَاۡبَى
ઠેહરા રહે હૈં. વો ચાહતે હૈં કે અલ્લાહ કે નૂર કો અપને મુંહ સે બુજા દેં ઔર અલ્લાહ ઈન્કાર
اللّٰهُ اِلَّاۤ اَنۡ يُّتِمَّ نُوۡرَهٗ وَلَوۡ كَرِهَ الۡكٰفِرُوۡنَ ﴿٣٢﴾
કરતે હૈં મગર યે કે વો અપને નૂર કો ઈત્મામ તક પહોંચાએં અગરચે કાફિર લોગ નાપસન્દ કરેં.
هُوَ الَّذِىۡۤ اَرۡسَلَ رَسُوۡلَهٗ بِالۡهُدٰى وَ دِيۡنِ الۡحَقِّ
વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને અપને રસૂલ કો હિદાયત ઔર દીને હક દે કર ભેજા
لِيُظۡهِرَهٗ عَلَى الدِّيۡنِ كُلِّهٖ ۙ وَلَوۡ كَرِهَ الۡمُشۡرِكُوۡنَ ﴿٣٣﴾
તાકે ઉસે ગાલિબ કર દે તમામ અદયાન પર અગરચે મુશરિક નાપસન્દ કરેં.
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اِنَّ كَثِيۡرًا مِّنَ الۡاَحۡبَارِ
એ ઈમાન વાલો! યકીનન બહોત સે ઉલમા
وَالرُّهۡبَانِ لَيَاۡكُلُوۡنَ اَمۡوَالَ النَّاسِ بِالۡبَاطِلِ
ઔર રાહિબ લોગોં કે માલ બાતિલ તરીકે સે ખાતે હૈં
وَيَصُدُّوۡنَ عَنۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِيۡنَ يَكۡنِزُوۡنَ
ઔર અલ્લાહ કે રાસ્તે સે રોકતે હૈં. ઔર જો ભી સૌના ઔર ચાંદી કો
الذَّهَبَ وَالۡفِضَّةَ وَلَا يُنۡفِقُوۡنَهَا فِىۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ ۙ
ખઝાના કર કે રખતે હૈં ઔર ઉસે ખર્ચ નહીં કરતે અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં
فَبَشِّرۡهُمۡ بِعَذَابٍ اَلِيۡمٍ ﴿٣٤﴾ يَّوۡمَ يُحۡمٰى عَلَيۡهَا
તો આપ ઉન્હેં બશારત સુના દીજિયે દર્દનાક અઝાબ કી. જિસ દિન જહન્નમ કી આગ મેં
فِىۡ نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكۡوٰى بِهَا جِبَاهُهُمۡ وَ جُنُوۡبُهُمۡ
ઉસે ગર્મ કિયા જાએગા, ફિર ઉસ કે ઝરિયે ઉન કી પેશાની ઔર ઉન કે પેહલુઓં ઔર ઉન કી
وَ ظُهُوۡرُهُمۡ ؕ هٰذَا مَا كَنَزۡتُمۡ لِاَنۡفُسِكُمۡ فَذُوۡقُوۡا
પીઠોં કો દાગા જાએગા. (કહા જાએગા કે) યે વો હૈ જો તુમ ને અપને લિયે જમા કિયા થા, તો અપને

النصف

مَا كُنۡتُمۡ تَكۡنِزُوۡنَ ﴿۳۵﴾ اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُوۡرِ
જમા કરને કા મઝા ચખો. યકીનન મહીનોં કી તાદાદ
عِنۡدَ اللّٰهِ اثۡنَا عَشَرَ شَهۡرًا فِىۡ كِتٰبِ اللّٰهِ يَوۡمَ خَلَقَ
અલ્લાહ કે નઝદીક બારા મહીને હૈં અલ્લાહ કી કિતાબ મેં ઉસ દિન સે જિસ દિન
السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضَ مِنۡهَاۤ اَرۡبَعَةٌ حُرُمٌ ؕ ذٰلِكَ
અલ્લાહ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા, ઉન મેં સે ચાર હુરમત વાલે મહીને હૈં. યે
الدِّيۡنُ الۡقَيِّمُ ۙ فَلَا تَظۡلِمُوۡا فِيۡهِنَّ اَنۡفُسَكُمۡ
સીધા દીન હે. ઈસ લિયે તુમ ઉન મેં અપની જાનોં પર ઝુલ્મ ન કરો
وَ قَاتِلُوا الۡمُشۡرِكِيۡنَ كَآفَّةً كَمَا يُقَاتِلُوۡنَكُمۡ
ઔર તમામ મુશરિકીન સે કિતાલ કરો જૈસા કે વો તુમ સબ સે કિતાલ
كَآفَّةً ؕ وَاعۡلَمُوۡۤا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الۡمُتَّقِيۡنَ ﴿۳۶﴾
કરતે હૈં. ઔર તુમ જાન લો કે અલ્લાહ મુત્તકિયોં કે સાથ હે. મહીનોં કી તકદીમ
اِنَّمَا النَّسِىۡٓءُ زِيَادَةٌ فِى الۡكُفۡرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا
વ તાખીર યે કુફ્ર મેં ઝયાદતી હે, ઉસ કે ઝરિયે ગુમરાહ કિયા જાતા હે ઉન લોગોં કો જો કાફિર હૈં કે ઉસે એક
يُحِلُّوۡنَهٗ عَامًا وَّ يُحَرِّمُوۡنَهٗ عَامًا لِّيُوَاطِـُٔوۡا عِدَّةَ
સાલ હલાલ મહીના બનાતે હૈં ઔર અગલે સાલ ઉસે હરામ મહીના બનાતે હૈં તાકે વો ઉસ તાદાદ કે મુવાફિક
مَا حَرَّمَ اللّٰهُ فَيُحِلُّوۡا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ ؕ زُيِّنَ لَهُمۡ سُوۡٓءُ
બના દે જિસે અલ્લાહ ને હુરમત વાલા બનાયા, કે ફિર વો હલાલ કર લે ઉસે જિસ કો અલ્લાહ ને હુરમત વાલા
اَعۡمَالِهِمۡ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهۡدِى الۡقَوۡمَ الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿۳۷﴾
બનાયા. ઉન કે લિયે ઉન કી બદઅમલી મુઝય્યન કી ગઈ. ઔર અલ્લાહ કાફિર કૌમ કો હિદાયત
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا مَا لَكُمۡ اِذَا قِيۡلَ لَكُمُ
નહીં દેતે. એ ઈમાન વાલો! તુમ્હેં કયા હુવા જબ તુમ સે કહા જાતા હે કે
انۡفِرُوۡا فِىۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ اثَّاقَلۡتُمۡ اِلَى الۡاَرۡضِ ؕ
તુમ નિકલો અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં તો તુમ ઝમીન કો લગે જાતે હો.
اَرَضِيۡتُمۡ بِالۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا مِنَ الۡاٰخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ
કયા તુમ આખિરત કે મુકાબલે મેં દુન્યવી ઝિન્દગી પર રાઝી હો ગએ? જબ કે દુન્યવી ઝિન્દગી કા ફાઈદા

ع ۱۱ ۵

اَلۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا فِى الۡاٰخِرَةِ اِلَّا قَلِيۡلٌ ﴿۳۸﴾ اِلَّا تَنۡفِرُوۡا

ઉઠાના આખિરત કે મુકાબલે મેં નહીં હે મગર થોડા. અગર તુમ (અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં જિહાદ કે લિયે) નહીં નિકલોગે

يُعَذِّبۡكُمۡ عَذَابًا اَلِيۡمًا ۙ وَّيَسۡتَبۡدِلۡ قَوۡمًا غَيۡرَكُمۡ

તો અલ્લાહ તુમ્હેં દર્દનાક અઝાબ દેગા ઔર તુમ્હારે અલાવા દૂસરી કૌમ કો બદલે મેં લે આએગા

وَلَا تَضُرُّوۡهُ شَيۡـًٔا ‌ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ قَدِيۡرٌ ﴿۳۹﴾

ઔર તુમ અલ્લાહ કો ઝરા ભી ઝરર નહીં પહોંચા સકોગે. ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત વાલે હૈં. અગર તુમ આપ

اِلَّا تَنۡصُرُوۡهُ فَقَدۡ نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذۡ اَخۡرَجَهُ الَّذِيۡنَ

(સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કી નુસ્રત નહીં કરોગે તો યકીનન અલ્લાહ આપ કી નુસ્રત કર ચુકા હે જબ

كَفَرُوۡا ثَانِىَ اثۡنَيۡنِ اِذۡ هُمَا فِى الۡغَارِ اِذۡ يَقُوۡلُ

આપ કો કાફિરોં ને વતન સે નિકાલા થા ઈસ હાલ મેં કે આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) દો મેં સે દૂસરે થે, જબ કે વો

لِصَاحِبِهٖ لَا تَحۡزَنۡ اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا‌ ۚ فَاَنۡزَلَ اللّٰهُ

દોનોં ગાર મેં થે જબ આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) અપને સાથી સે ફરમા રહે થે કે ગમ ન કરો, યકીનન

سَكِيۡنَـتَهٗ عَلَيۡهِ وَاَيَّدَهٗ بِجُنُوۡدٍ لَّمۡ تَرَوۡهَا

અલ્લાહ હમારે સાથ હે. ફિર અલ્લાહ ને અપના સકીના ઉન પર ઉતારા ઔર ઉન કી મદદ કી ઐસે લશ્કરોં કે

وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوا السُّفۡلٰى‌ ؕ وَكَلِمَةُ

ઝરિયે જિન કો તુમ ને દેખા નહીં ઔર અલ્લાહ ને કાફિરોં કે કલિમે કો નીચે વાલા બના દિયા. ઔર

اللّٰهِ هِىَ الۡعُلۡيَا ‌ؕ وَاللّٰهُ عَزِيۡزٌ حَكِيۡمٌ ﴿۴۰﴾ اِنۡفِرُوۡا

અલ્લાહ કા કલિમા હી બુલન્દ હે. ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હે. નિકલો

خِفَافًا وَّثِقَالًا وَّجَاهِدُوۡا بِاَمۡوَالِكُمۡ وَاَنۡفُسِكُمۡ

હલ્કે હોને કી હાલત મેં ઔર બોજલ હોને કી હાલત મેં ઔર તુમ જિહાદ કરો માલોં ઔર જાનોં

فِىۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ‌ ؕ ذٰ لِكُمۡ خَيۡرٌ لَّـكُمۡ اِنۡ كُنۡتُمۡ

કે ઝરિયે અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં. યે તુમ્હારે લિયે બેહતર હે અગર તુમ

تَعۡلَمُوۡنَ ﴿۴۱﴾ لَوۡ كَانَ عَرَضًا قَرِيۡبًا وَّسَفَرًا قَاصِدًا

જાનતે હો. અગર કરીબ હી માલ હો ઔર દરમિયાના સફર હો

لَّاتَّبَعُوۡكَ وَلٰـكِنۡۢ بَعُدَتۡ عَلَيۡهِمُ الشُّقَّةُ‌ ؕ

તો ઝરૂર વો આપ કે પીછે હો લેતે, લેકિન ઉન્હેં સફર મશક્કત ભરા, દૂર માલૂમ હુવા.

وَ سَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ ج

ઔર અબ વો (મુનાફિકીન) અલ્લાહ કી કસ્મેં ખાએંગે કે અગર હમેં ઈસ્તિતાઅત હોતી તો હમ ઝરૂર તુમ્હારે

يُهْلِكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ج وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿۴۲﴾ ع ۵ / ۱۲

સાથ નિકલતે. વો અપને આપ કો હલાક કર રહે હૈં. ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ કે યકીનન વો જૂઠે હૈં.

عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ ج لِمَ اَذِنْتَ لَهُمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ

અલ્લાહ ને આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કો માફ કર દિયા. આપ ને ઉન મુનાફિકીન કો ઈજાઝત

لَكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَ تَعْلَمَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿۴۳﴾

કયૂં દી યહાં તક કે આપ કે સામને અલગ હો જાતે વો જો સચ્ચે હૈં ઔર આપ જૂઠોં કો જાન લેતે.

لَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ

આપ સે ઈજાઝત નહીં માંગતે વો લોગ જો ઈમાન રખતે હૈં અલ્લાહ પર ઔર આખિરી દિન પર

اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَ اَنْفُسِهِمْ ط وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ

કે વો જિહાદ કરેં અપને માલોં સે ઔર અપની જાનોં સે. ઔર અલ્લાહ મુત્તકિયોં કો

بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿۴۴﴾ اِنَّمَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ

ખૂબ જાનતે હૈં. આપ સે તો વહી લોગ ઈજાઝત તલબ કરતે હૈં જો ઈમાન નહીં રખતે

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ فَهُمْ

અલ્લાહ પર ઔર આખિરી દિન પર ઔર ઉન કે દિલ શક કરતે હૈં, ફિર વો

فِيْ رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُوْنَ ﴿۴۵﴾ وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوْجَ

અપને શક મેં હૈરાન હૈં. ઔર અગર વો નિકલને કા ઈરાદા કરતે

لَاَعَدُّوْا لَهٗ عُدَّةً وَّ لٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ انْۢبِعَاثَهُمْ

તો ઝરૂર ઉસ કે લિયે તૈયારી ભી કરતે, લેકિન અલ્લાહ ને નાપસન્દ ફરમાયા ઉન કા ઉઠના,

فَثَبَّطَهُمْ وَ قِيْلَ اقْعُدُوْا مَعَ الْقٰعِدِيْنَ ﴿۴۶﴾

ઈસ લિયે ઉન કો પડા રેહને દિયા ઔર કહા ગયા કે તુમ બૈઠે રહો બૈઠે રેહને વાલોં કે સાથ.

لَوْ خَرَجُوْا فِيْكُمْ مَّا زَادُوْكُمْ اِلَّا خَبَالًا وَّلَاْ اَوْضَعُوْا

અગર વો તુમ મેં શામિલ હો કર નિકલતે ભી તો વો તુમ્હારા નુકસાન હી ઝયાદા કરતે ઔર અલબત્તા તેઝ

خِلٰلَكُمْ يَبْغُوْنَكُمُ الْفِتْنَةَ ج وَ فِيْكُمْ سَمّٰعُوْنَ

દૌડતે ફિરતે તુમ્હારે દરમિયાન ફિત્ને કી ગર્ઝ સે. ઔર તુમ મેં ઉન કે લિયે કુછ કાન લગાને વાલે

لَهُمۡ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيۡمٌۢ بِالظّٰلِمِيۡنَ ۝ لَقَدِ ابۡتَغَوُا

(જાસૂસ) હૈં. ઔર અલ્લાહ ઝાલિમોં કો ખૂબ જાનતે હૈં. યકીનન ઉન્હોં ને ઈસ સે પેહલે ભી

الۡفِتۡنَةَ مِنۡ قَبۡلُ وَ قَلَّبُوۡا لَكَ الۡاُمُوۡرَ حَتّٰى جَآءَ

ફિત્ના બરપા કરના ચાહા ઔર આપ કે સામને ઉમૂર કો ઉલટ પલટ કર કે પેશ કિયા યહાં તક કે હક

الۡحَقُّ وَ ظَهَرَ اَمۡرُ اللّٰهِ وَهُمۡ كٰرِهُوۡنَ ۝ وَمِنۡهُمۡ

આ ગયા ઔર અલ્લાહ કા અમ્ર વાઝેહ હો ગયા ઈસ હાલ મેં કે વો નાપસન્દ કર રહે થે. ઔર ઉન મેં સે વો ભી હૈ

مَّنۡ يَّقُوۡلُ ائۡذَنۡ لِّىۡ وَلَا تَفۡتِنِّىۡ ؕ اَلَا فِى الۡفِتۡنَةِ

જો કેહ રહે થે કે આપ મુજે ઈજાઝત દીજિયે ઔર મુજે ફિત્ને મેં ન ડાલિયે. સુનો! ફિત્ને મેં તો વો

سَقَطُوۡا ؕ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيۡطَةٌ ۢ بِالۡكٰفِرِيۡنَ ۝

ગિર ચુકે હૈં. ઔર યકીનન જહન્નમ કાફિરોં કો ઘેરે હુવે હૈ.

اِنۡ تُصِبۡكَ حَسَنَةٌ تَسُؤۡهُمۡ ۚ وَاِنۡ تُصِبۡكَ مُصِيۡبَةٌ

અગર આપ કો ભલાઈ પહોંચે તો ઉન્હેં બુરી લગતી હૈ. ઔર અગર આપ કો મુસીબત પહોંચે

يَّقُوۡلُوۡا قَدۡ اَخَذۡنَاۤ اَمۡرَنَا مِنۡ قَبۡلُ وَ يَتَوَلَّوۡا

તો કેહતે હૈં કે હમ ને ઈસ સે પેહલે હમારે મુઆમલે મેં ઈહતિયાત કો લે લિયા થા ઔર વો લૌટતે હૈં

وَّهُمۡ فَرِحُوۡنَ ۝ قُلۡ لَّنۡ يُّصِيۡبَنَاۤ اِلَّا مَا كَتَبَ

ઈસ હાલ મેં કે વો ખુશ હોતે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કે હરગિઝ હમેં નહીં પહોંચેગા મગર વહી જો અલ્લાહ

اللّٰهُ لَنَا ۚ هُوَ مَوۡلٰنَا ۚ وَ عَلَى اللّٰهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ

ને હમારે લિયે લિખ દિયા હૈ. વહી હમારા મૌલા હૈ. ઔર અલ્લાહ હી પર ઈમાન વાલોં કો તવક્કુલ

الۡمُؤۡمِنُوۡنَ ۝ قُلۡ هَلۡ تَرَبَّصُوۡنَ بِنَاۤ اِلَّاۤ اِحۡدَى

કરના ચાહિયે. આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ હમારે બારે મેં મુન્તઝિર નહીં હો મગર દો ભલાઈયોં મેં

الۡحُسۡنَيَيۡنِ ؕ وَنَحۡنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمۡ اَنۡ يُّصِيۡبَكُمُ

સે એક કે. ઔર હમ ભી તુમ્હારે લિયે મુન્તઝિર હૈં ઈસ કે કે અલ્લાહ

اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِّنۡ عِنۡدِهٖۤ اَوۡ بِاَيۡدِيۡنَا ۖ فَتَرَبَّصُوۡۤا

તુમ્હેં અપની તરફ સે યા હમારે હાથ સે અઝાબ પહોંચાએ. તો તુમ મુન્તઝિર રહો,

اِنَّا مَعَكُمۡ مُّتَرَبِّصُوۡنَ ۝ قُلۡ اَنۡفِقُوۡا طَوۡعًا

યકીનન હમ તુમ્હારે સાથ મુન્તઝિર હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ ખુશી સે ખર્ચ કરો

اَوْ كَرْهًا لَّنْ يُّتَقَبَّلَ مِنْكُمْ ؕ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا

યા ઝબરદસ્તી, હરગિઝ તુમ્હારી તરફ સે કબૂલ નહીં કિયા જાએગા. ઈસ લિયે કે તુમ નાફરમાન

فٰسِقِيْنَ۝۵۳ وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقٰتُهُمْ

લોગ હો. ઔર ઉન કો માનેઅ નહીં હુવા ઈસ સે કે ઉન કી તરફ સે ઉન કે સદકાત કબૂલ કિયે જાએં

اِلَّآ اَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَ بِرَسُوْلِهٖ وَلَا يَاْتُوْنَ

મગર યે કે ઉન્હોં ને કુફ્ર કિયા અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કે સાથ ઔર વો નમાઝ મેં નહીં આતે

الصَّلٰوةَ اِلَّا وَهُمْ كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُوْنَ اِلَّا وَ هُمْ

મગર ઈસ હાલ મેં કે વો સુસ્ત હોતે હૈં ઔર વો ખર્ચ નહીં કરતે મગર ઈસ હાલ મેં કે વો

كٰرِهُوْنَ۝۵۴ فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ ؕ

નાપસન્દ કરતે હૈં. ઈસ લિયે આપ કો ઉન કે માલ ઔર ઉન કી ઔલાદ અચ્છી ન લગેં.

اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

અલ્લાહ તો સિર્ફ યે ચાહતા હૈ કે ઉન્હેં ઉસ કે ઝરિયે અઝાબ દે દુન્યવી ઝિન્દગી મેં

وَ تَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ۝۵۵ وَيَحْلِفُوْنَ

ઔર ઉન કી જાન નિકલે ઈસ હાલ મેં કે વો કાફિર હોં. ઔર વો અલ્લાહ કી

بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ ؕ وَمَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلٰكِنَّهُمْ

કસમ ખાતે હૈં કે યકીનન વો તુમ મેં સે હૈં, હાલાંકે વો તુમ મેં સે નહીં હૈં, લેકિન વો

قَوْمٌ يَّفْرَقُوْنَ۝۵۶ لَوْ يَجِدُوْنَ مَلْجَاً اَوْ مَغٰرٰتٍ

ઐસી કૌમ હૈ જો ડરતી હૈ. અગર વો પાએં કોઈ પનાહ લેને કી જગા યા કોઈ ગાર યા કોઈ ઘુસને કી

اَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُوْنَ۝۵۷ وَ مِنْهُمْ

જગા તો વો ઝરૂર ઉસ કી તરફ ભાગેંગે ઈસ હાલ મેં કે વો સરોં કો ઉંચા કિયે હુવે હોંગે. ઔર ઉન

مَّنْ يَّلْمِزُكَ فِى الصَّدَقٰتِ ۚ فَاِنْ اُعْطُوْا مِنْهَا

મેં સે કુછ લોગ વો હૈં જો આપ કો સદકાત કે બારે મેં તાના દેતે હૈં. ફિર અગર ઉન્હેં સદકાત મેં

رَضُوْا وَاِنْ لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَآ اِذَا هُمْ يَسْخَطُوْنَ۝۵۸

સે કુછ દિયા જાએ તો રાઝી હો જાતે હૈં ઔર અગર ઉન્હેં સદકાત મેં સે કુછ ન દિયા જાએ તો નારાઝ હો

وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوْا مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ وَ رَسُوْلُهٗ ۙ

જાતે હૈં. ઔર અગર વો રાઝી રેહતે ઉસ પર જો અલ્લાહ ઔર ઉસ કા રસૂલ ઉન કો દેતે હૈં

وَ قَالُوْا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِيْنَا اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ

ઔર વો કેહતે કે અલ્લાહ હમેં કાફી હૈ, અલ્લાહ હમેં અપને ફઝલ સે અનકરીબ દેગા ઔર ઉસ

وَرَسُوْلُهٗٓ ۙ اِنَّآ اِلَى اللّٰهِ رٰغِبُوْنَ ﴿٥٩﴾ اِنَّمَا الصَّدَقٰتُ

કા રસૂલ ભી દેગા. યકીનન હમ તો અલ્લાહ કી તરફ રગબત કરને વાલે હૈં (તો અચ્છા હોતા).

لِلْفُقَرَآءِ وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْعٰمِلِيْنَ عَلَيْهَا

સદકાત તો સિર્ફ ફુકરા ઔર મસાકીન ઔર સદકાત પર કામ કરને વાલોં ઔર જિન કી

وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوْبُهُمْ وَفِى الرِّقَابِ وَالْغٰرِمِيْنَ

તાલીફે કલ્બ મકસૂદ હો ઉન કા હક હૈ ઔર સદકાત ગુલામોં કી ગર્દન આઝાદ કરાને મેં ઔર જો મકરૂઝ

وَفِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ؕ فَرِيْضَةً

હોં ઉન મેં ઔર અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં ઔર મુસાફિરોં કે લિયે હૈ. અલ્લાહ કી તરફ સે ફરીઝે કે તૌર પર. ઔર અલ્લાહ

مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٦٠﴾ وَ مِنْهُمُ الَّذِيْنَ

ઈલ્મ વાલે, હિકમત વાલે હૈં. ઔર ઉન લોગોં મેં સે વો ભી હૈં જો નબીએ અકરમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)

يُؤْذُوْنَ النَّبِيَّ وَ يَقُوْلُوْنَ هُوَ اُذُنٌ ؕ قُلْ اُذُنُ

કો ઈઝા પહોંચાતે હૈં ઔર કેહતે હૈં કે યે તો કાન હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ્હારે ભલે કે લિયે કાન હૈં જો

خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَ يُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ

ઈમાન રખતે હૈં અલ્લાહ પર ઔર તસ્દીક કરતે હૈં ઈમાન વાલોં કી

وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ ؕ وَالَّذِيْنَ

ઔર રહમત હૈં તુમ મેં સે મોમિનીન કે લિયે, ઔર જો અલ્લાહ કે રસૂલ

يُؤْذُوْنَ رَسُوْلَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٦١﴾

કો ઈઝા પહોંચાએંગે, ઉન કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ.

يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوْكُمْ ۚ وَاللّٰهُ وَ رَسُوْلُهٗٓ

વો અલ્લાહ કી કસમેં ખાતે હૈં તુમ્હારે સામને તાકે તુમ્હેં રાઝી કર દેં. હાલાંકે અલ્લાહ ઔર ઉસ કા રસૂલ

اَحَقُّ اَنْ يُّرْضُوْهُ اِنْ كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٢﴾

ઉસ કે ઝયાદા હકદાર હૈં કે વો ઉન કો રાઝી કરેં અગર વો ઈમાન વાલે હૈં.

اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّهٗ مَنْ يُّحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَاَنَّ

કયા ઉન્હેં માલૂમ નહીં કે જો ભી અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી મુખાલફત કરેગા તો યકીનન

لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيْهَا ؕ ذٰلِكَ الْخِزْيُ
ઉસ કે લિયે જહન્નમ કી આગ હૈ જિસ મેં વો હમેશા રહેગા. યે ભારી
الْعَظِيْمُ ﴿۶۳﴾ يَحْذَرُ الْمُنٰفِقُوْنَ اَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ
રુસ્વાઈ હૈ. મુનાફિક ઈસ સે ડરતે હૈં કે ઉન પર કોઈ સૂરત ઉતારી જાએ જો ખબર
سُوْرَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ ؕ قُلِ اسْتَهْزِءُوْا ۚ
દેતી હો ઉન કો ઉન ચીઝોં કી જો ઉન કે દિલોં મેં હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ મઝાક ઉડાતે રહો.
اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُوْنَ ﴿۶۴﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ
યકીનન અલ્લાહ ઉસે ઝાહિર કરેગા જિસ સે તુમ ડરતે હો. ઔર અગર આપ ઉન સે સવાલ કરેં
لَيَقُوْلُنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوْضُ وَ نَلْعَبُ ؕ قُلْ اَبِاللّٰهِ
તો ઝરૂર કહેંગે કે હમ તો સિર્ફ દિલલગી ઔર ખેલ કર રહે થે. આપ ફરમા દીજિયે કે કયા અલ્લાહ
وَاٰيٰتِهٖ وَ رَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۶۵﴾
કે સાથ ઔર ઉસ કી આયતોં ઔર ઉસ કે રસૂલ કે સાથ તુમ મઝાક કરતે હો?
لَا تَعْتَذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ ؕ اِنْ نَّعْفُ
તુમ ઉઝર મત પેશ કરો, યકીનન તુમ કાફિર હો ગએ તુમ્હારે ઈમાન લાને કે બાદ. અગર હમ
عَنْ طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةً ۢ بِاَنَّهُمْ
તુમ મેં સે એક જમાઅત કો માફ કરેંગે તો એક જમાઅત કો અઝાબ દેંગે ઈસ બિના પર
كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿۶۶﴾ اَلْمُنٰفِقُوْنَ وَ الْمُنٰفِقٰتُ بَعْضُهُمْ
કે વો મુજરિમ થે. મુનાફિક મર્દ ઔર મુનાફિક ઔરતેં ઉન મેં સે
مِّنْۢ بَعْضٍ ۘ يَاْمُرُوْنَ بِالْمُنْكَرِ وَ يَنْهَوْنَ
એક દૂસરે સે હૈં. વો બુરાઈ કા હુકમ દેતે હૈં ઔર ભલાઈ સે
عَنِ الْمَعْرُوْفِ وَ يَقْبِضُوْنَ اَيْدِيَهُمْ ؕ نَسُوا اللّٰهَ
રોકતે હૈં ઔર અપને હાથોં કો બન્દ રખતે હૈં. ઉન્હોં ને ભુલા દિયા અલ્લાહ કો,
فَنَسِيَهُمْ ؕ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۶۷﴾ وَعَدَ
ફિર અલ્લાહ ને ભી ઉન્હેં ભુલા દિયા. યકીનન મુનાફિક વહી નાફરમાન હૈં. અલ્લાહ ને
اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ
વાદા કિયા હે મુનાફિક મરદોં ઔર ઔરતોં ઔર કાફિરોં સે જહન્નમ કી

ع ۱۴

وقف لازم

جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ هِيَ حَسْبُهُمْ ۚ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۚ
આગ કા જિસ મેં વો હમેશા રહેંગે. યે ઉન કો કાફી હૈ. ઔર અલ્લાહ ને ઉન પર લાનત કી હૈ.
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ۝٦٨ كَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ
ઔર ઉન કે લિયે દાઈમી અઝાબ હૈ. તુમ્હારા હાલ ઉન કે હાલ કી તરહ હૈ જો તુમ સે પેહલે થે
كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَّاَكْثَرَ اَمْوَالًا وَّ اَوْلَادًا ؕ
જો તુમ સે ઝયાદા કુવ્વત વાલે થે ઔર તુમ સે ઝયાદા માલ ઔર ઔલાદ વાલે થે.
فَاسْتَمْتَعُوْا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ
ફિર ઉન્હોં ને અપને હિસ્સે સે ફાઈદા ઉઠાયા, ફિર તુમ ને ભી ફાઈદા ઉઠા લિયા તુમ્હારે હિસ્સે સે
كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ
જૈસા કે ઉન લોગોં ને અપને હિસ્સે સે ફાઈદા ઉઠાયા જો તુમ સે પેહલે થે.
وَ خُضْتُمْ كَالَّذِيْ خَاضُوْا ؕ اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ
ઔર તુમ મઝાક ઉડાને મેં લગે રહે જૈસા કે વો મઝાક ઉડાતે થે. ઉન કે આમાલ
اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
હબ્ત હો ગએ દુન્યા ઔર આખિરત મેં. ઔર યહી લોગ ખસારા
الْخٰسِرُوْنَ ۝٦٩ اَلَمْ يَاْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ
ઉઠાને વાલે હૈં. કયા ઉન કે પાસ ઉન લોગોં કી ખબર નહીં આઈ જો ઉન સે પેહલે થે
قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّ ثَمُوْدَ ۬ۙ وَ قَوْمِ اِبْرٰهِيْمَ
કૌમે નૂહ ઔર કૌમે આદ ઔર કોમે સમૂદ ઔર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કી કૌમ
وَاَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكٰتِ ؕ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
ઔર મદયન વાલે ઔર ઉલટ દી જાને વાલી બસ્તિયોં કી. જિન કે પાસ ઉન કે પૈગમ્બર
بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا
રોશન મોઅજિઝાત લે કર આએ. ફિર અલ્લાહ ઐસા નહીં થા કે ઉન પર ઝુલ્મ કરતા, લેકિન વો
اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۝٧٠ وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتُ
ખુદ અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કરતે થે. ઔર મોમિન મર્દ ઔર મોમિન ઔરતેં
بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۘ يَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ
ઉન મેં સે એક દૂસરે કે દોસ્ત હૈં. વો નેકી કા હુકમ દેતે હૈં

وقف لازم

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ
ઔર બુરાઈ સે રોકતે હૈં ઔર નમાઝ કાઈમ કરતે હૈં
وَ يُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَ يُطِيْعُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ؕ
ઔર ઝકાત દેતે હૈં ઔર અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી ઈતાઅત કરતે હૈં.
اُولٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٧١﴾
ઉન લોગોં પર અલ્લાહ જલ્દ હી રહમ કરેગા. યકીનન અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ.
وَعَدَ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ
અલ્લાહ ને વાદા કિયા હૈ ઈમાન વાલે મરદોં ઔર ઈમાન વાલી ઔરતોં સે જન્નતોં કા
تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا
જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી જિન મેં વો હમેશા રહેંગે
وَ مَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِىْ جَنّٰتِ عَدْنٍ ؕ وَرِضْوَانٌ
ઔર (ઉસ ને વાદા કિયા હૈ) ઉમદા રેહને કી જગ્હોં કા જન્નાતે અદન મેં. ઔર અલ્લાહ કી તરફ સે
مِّنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٧٢﴾
ખુશનૂદી સબ સે બડી નેઅમત હૈ. યે ભારી કામ્યાબી હૈ.
يٰۤاَيُّهَا النَّبِىُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ
એ નબી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)! આપ જિહાદ કીજિયે કાફિરોં સે ઔર મુનાફિકીન સે
وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ؕ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٧٣﴾
ઔર ઉન કે બારે મેં સખ્તી બરતિયે. ઔર ઉન કા ઠિકાના જહન્નમ હૈ. ઔર વો બુરી જગા હૈ.
يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوْا ؕ وَلَقَدْ قَالُوْا
વો અલ્લાહ કી કસ્મેં ખાતે હૈં કે યે બાત ઉન્હોં ને નહીં કહી. યકીનન ઉન્હોં ને
كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَ كَفَرُوْا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ وَ هَمُّوْا
કુફ્ર કા કલિમા કહા ઔર વો ઉન કે ઈસ્લામ કે બાદ કાફિર હો ગએ ઔર ઉન્હોં ને ઈરાદા કિયા ઐસી ચીઝ કા
بِمَا لَمْ يَنَالُوْا ۚ وَمَا نَقَمُوْٓا اِلَّآ اَنْ اَغْنٰهُمُ
જિસ કો વો હાસિલ ન કર સકે. ઔર ઉન્હેં બુરી નહીં લગી મગર યે બાત કે અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ
اللّٰهُ وَ رَسُوْلُهٗ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ فَاِنْ يَّتُوْبُوْا يَكُ
ને ઉન્હેં ગની કર દિયા અપને ફઝલ સે. ફિર અગર વો તૌબા કરેંગે તો યે

ع ٩ ١٥

خَيۡرًا لَّهُمۡ‌ۚ وَاِنۡ يَّتَوَلَّوۡا يُعَذِّبۡهُمُ اللّٰهُ

ઉન કે લિયે બેહતર હોગા. ઔર અગર વો ઐરાઝ કરેંગે તો અલ્લાહ ઉન્હેં અઝાબ

عَذَابًا اَلِيۡمًا ۙ فِى الدُّنۡيَا وَالۡاٰخِرَةِ‌ ۚ وَمَا لَهُمۡ

દેંગે દર્દનાક અઝાબ દુન્યા ઔર આખિરત મેં. ઔર ઉન કા

فِى الۡاَرۡضِ مِنۡ وَّلِىٍّ وَّلَا نَصِيۡرٍ‏ ﴿۷۴﴾ وَمِنۡهُمۡ

ઝમીન મેં કોઈ હિમાયતી ઔર મદદગાર નહીં હોગા. ઔર ઉન મેં સે

مَّنۡ عٰهَدَ اللّٰهَ لَـئِنۡ اٰتٰٮنَا مِنۡ فَضۡلِهٖ

કુછ લોગ વો હૈં જિન્હોં ને અલ્લાહ સે અહદ કિયા થા કે અગર વો હમેં અપને ફઝલ સે દેગા

لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوۡنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيۡنَ‏ ﴿۷۵﴾

તો હમ ઝરૂર સદકા કરેંગે ઔર હમ સુલહા મેં સે બન જાએંગે.

فَلَمَّاۤ اٰتٰٮهُمۡ مِّنۡ فَضۡلِهٖ بَخِلُوۡا بِهٖ وَتَوَلَّوۡا وَّهُمۡ

ફિર જબ અલ્લાહ ને ઉન કો અપને ફઝલ સે દિયા તો ઉન્હોં ને ઉસ મેં બુખ્લ કિયા ઔર વો લૌટતે હૈં

مُّعۡرِضُوۡنَ‏ ﴿۷۶﴾ فَاَعۡقَبَهُمۡ نِفَاقًا فِىۡ قُلُوۡبِهِمۡ

ઐરાઝ કરતે હુવે. ફિર અલ્લાહ ને સઝા કે તૌર પર ઉન કે દિલોં મેં નિફાક ડાલ દિયા

اِلٰى يَوۡمِ يَلۡقَوۡنَهٗ بِمَاۤ اَخۡلَفُوا اللّٰهَ

ઉસ દિન તક જિસ દિન વો અલ્લાહ સે મિલેંગે ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને અલ્લાહ સે

مَا وَعَدُوۡهُ وَبِمَا كَانُوۡا يَكۡذِبُوۡنَ‏ ﴿۷۷﴾ اَلَمۡ يَعۡلَمُوۡۤا

વાદાખિલાફી કી ઔર ઈસ વજહ સે કે વો જૂઠ બોલતે હૈં. કયા ઉન્હેં માલૂમ નહીં

اَنَّ اللّٰهَ يَعۡلَمُ سِرَّهُمۡ وَنَجۡوٰٮهُمۡ وَاَنَّ اللّٰهَ

કે અલ્લાહ જાનતા હૈ ઉન કે દિલ કી બાત કો ઔર ઉન કી સરગોશી ભી ઔર યે કે અલ્લાહ

عَلَّامُ الۡغُيُوۡبِ‌ۚ‏ ﴿۷۸﴾ اَلَّذِيۡنَ يَلۡمِزُوۡنَ الۡمُطَّوِّعِيۡنَ

તમામ પોશીદા ચીઝોં કો ખૂબ જાનને વાલા હૈ. વો લોગ જો તાના દેતે હૈં સદકાત કે

مِنَ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ فِى الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيۡنَ لَا يَجِدُوۡنَ

બારે મેં ઈમાન વાલોં મેં સે સદકા કરને વાલોં કો ઔર ઉન લોગોં કો જો નહીં પાતે

اِلَّا جُهۡدَهُمۡ فَيَسۡخَرُوۡنَ مِنۡهُمۡ‌ؕ سَخِرَ اللّٰهُ

મગર અપની તાકત ભર, ફિર વો ઉન સે મઝાક કરતે હૈં. અલ્લાહ ભી ઉન સે મઝાક કરતા હૈ.

مِنۡهُمۡ ؕ وَلَهُمۡ عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ۝٧٩ اِسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ

ઔર ઉન કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ. આપ ઉન કે લિયે

اَوۡ لَا تَسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ ؕ اِنۡ تَسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ سَبۡعِيۡنَ

ઈસ્તિગફાર કરેં યા ન કરેં. અગર આપ ઉન કે લિયે સત્તર મરતબા ભી ઈસ્તિગફાર

مَرَّةً فَلَنۡ يَّغۡفِرَ اللّٰهُ لَهُمۡ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ

કરેંગે, ફિર ભી હરગિઝ અલ્લાહ ઉન કી મગફિરત નહીં કરેગા. યે ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને

كَفَرُوۡا بِاللّٰهِ وَرَسُوۡلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهۡدِى الۡقَوۡمَ

કુફ્ર કિયા અલ્લાહ કે સાથ ઔર ઉસ કે રસૂલ કે સાથ. ઔર અલ્લાહ નાફરમાન કૌમ કો હિદાયત

الۡفٰسِقِيۡنَ ۝٨٠ فَرِحَ الۡمُخَلَّفُوۡنَ بِمَقۡعَدِهِمۡ خِلٰفَ

નહીં દેતે. જિહાદ સે પીછે રેહને વાલે ખુશ હો ગએ અપને બૈઠે રેહને પર

رَسُوۡلِ اللّٰهِ وَ كَرِهُوۡۤا اَنۡ يُّجَاهِدُوۡا بِاَمۡوَالِهِمۡ

અલ્લાહ કે રસૂલ કે પીછે ઔર ઉન્હોં ને નાપસન્દ કિયા કે વો જિહાદ કરેં અપને માલોં

وَاَنۡفُسِهِمۡ فِىۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ وَقَالُوۡا لَا تَنۡفِرُوۡا فِى الۡحَرِّ ؕ

ઔર જાનોં કે ઝરિયે અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં ઔર ઉન્હોં ને કહા તુમ ભી ઈસ ગરમી મેં મત નિકલો.

قُلۡ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ حَرًّا ؕ لَوۡ كَانُوۡا يَفۡقَهُوۡنَ ۝٨١

આપ ફરમા દીજિયે કે જહન્નમ કી આગ ઉસ સે ભી ઝયાદા ગર્મ હૈ. કાશ કે વો સમજતે.

فَلۡيَضۡحَكُوۡا قَلِيۡلًا وَّلۡيَبۡكُوۡا كَثِيۡرًا ۚ جَزَآءًۢ

ફિર ઉન્હેં ચાહિયે કે વો કમ હંસેં ઔર ઝયાદા રોએં, ઉન આમાલ કી સઝા

بِمَا كَانُوۡا يَكۡسِبُوۡنَ ۝٨٢ فَاِنۡ رَّجَعَكَ اللّٰهُ

કે તૌર પર જો વો કરતે થે. ફિર અગર આપ કો અલ્લાહ લૌટાએ

اِلٰى طَآئِفَةٍ مِّنۡهُمۡ فَاسۡتَاۡذَنُوۡكَ لِلۡخُرُوۡجِ فَقُلۡ

ઉન મેં સે એક જમાઅત કી તરફ, ફિર વો આપ સે ઈજાઝત તલબ કરેં નિકલને કી તો આપ કેહ દીજિયે કે

لَّنۡ تَخۡرُجُوۡا مَعِىَ اَبَدًا وَّلَنۡ تُقَاتِلُوۡا مَعِىَ عَدُوًّا ؕ

તુમ મેરે સાથ હરગિઝ કભી ભી મત નિકલો ઔર હરગિઝ કિતાલ મત કરો મેરે સાથ રેહ કર કભી ભી કિસી

اِنَّكُمۡ رَضِيۡتُمۡ بِالۡقُعُوۡدِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقۡعُدُوۡا مَعَ

દુશ્મન સે. ઈસ લિયે કે તુમ બૈઠે રેહને પર રાઝી હો ગએ પેહલી મરતબા મેં, તો અબ તુમ બૈઠે રહો

الۡخٰلِفِيۡنَ۝۸۳ وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِّنۡهُمۡ مَّاتَ

પીછે રેહને વાલોં કે સાથ. ઔર ઉન મેં સે કિસી એક કી જો મર જાએ ન કભી નમાઝે જનાઝા

اَبَدًا وَّلَا تَقُمۡ عَلٰى قَبۡرِهٖ ؕ اِنَّهُمۡ كَفَرُوۡا بِاللّٰهِ

પઢિયે, ન ઉસ કી કબર પર ખડે રહિયે. ઈસ લિયે કે ઉન્હોં ને અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કે સાથ

وَرَسُوۡلِهٖ وَمَاتُوۡا وَهُمۡ فٰسِقُوۡنَ۝۸۴ وَلَا تُعۡجِبۡكَ

કુફ્ર કિયા ઔર વો મરે ઈસ હાલ મેં કે વો ફાસિક થે. ઔર ઉન કે માલ ઔર ઉન કી ઔલાદ

اَمۡوَالُهُمۡ وَاَوۡلَادُهُمۡ ؕ اِنَّمَا يُرِيۡدُ اللّٰهُ اَنۡ يُّعَذِّبَهُمۡ

આપ કો અચ્છે ન લગેં. અલ્લાહ તો સિર્ફ યે ચાહતે હૈં કે ઉન્હેં

بِهَا فِى الدُّنۡيَا وَتَزۡهَقَ اَنۡفُسُهُمۡ وَهُمۡ كٰفِرُوۡنَ۝۸۵

અઝાબ દેં ઉસ કે ઝરિયે દુન્યા મેં ઔર ઉન કી જાન નિકલે ઈસ હાલ મેં કે વો કાફિર હોં.

وَاِذَاۤ اُنۡزِلَتۡ سُوۡرَةٌ اَنۡ اٰمِنُوۡا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوۡا

ઔર જબ કોઈ સૂરત ઉતારી જાતી હૈ કે ઈમાન લાઓ અલ્લાહ પર ઔર તુમ જિહાદ કરો

مَعَ رَسُوۡلِهِ اسۡتَاۡذَنَكَ اُولُوا الطَّوۡلِ مِنۡهُمۡ وَ قَالُوۡا

અલ્લાહ કે રસૂલ કે સાથ મિલ કર તો ઉન મેં સે ઈસ્તિતાઅત વાલે આપ સે ઈજાઝત તલબ કરતે હૈં ઔર

ذَرۡنَا نَكُنۡ مَّعَ الۡقٰعِدِيۡنَ۝۸۶ رَضُوۡا بِاَنۡ يَّكُوۡنُوۡا

કેહતે હૈં કે આપ હમેં છોડ દીજિયે કે હમ બૈઠે રેહને વાલોં કે સાથ રહેં. વો પસન્દ કરતે હૈં ઈસ કો કે વો

مَعَ الۡخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوۡبِهِمۡ فَهُمۡ لَا يَفۡقَهُوۡنَ۝۸۷

પીછે રેહને વાલિયોં કે સાથ હોં, ઔર ઉન કે દિલોં પર મુહર લગા દી ગઈ, ફિર વો સમજતે નહીં.

لٰكِنِ الرَّسُوۡلُ وَالَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا مَعَهٗ جٰهَدُوۡا

લેકિન રસૂલ ઔર વો લોગ જો રસૂલ કે સાથ ઈમાન લાએ હૈં, ઉન્હોં ને જિહાદ કિયા

بِاَمۡوَالِهِمۡ وَاَنۡفُسِهِمۡ ؕ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الۡخَيۡرٰتُ ز

અપને માલોં ઔર જાનોં કે ઝરિયે. ઉન હી કે લિયે ભલાઈયાં હૈં.

وَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الۡمُفۡلِحُوۡنَ۝۸۸ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمۡ جَنّٰتٍ

ઔર યહી ફલાહ પાને વાલે હૈં. અલ્લાહ ને ઉન કે લિયે જન્નાત તૈયાર કર રખી હૈં

تَجۡرِىۡ مِنۡ تَحۡتِهَا الۡاَنۡهٰرُ خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَا ؕ

જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હૈં, જિન મેં વો હમેશા રહેંગે.

ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٨٩﴾ وَ جَآءَ الْمُعَذِّرُوْنَ

યે ભારી કામ્યાબી હૈ. ઔર અઅરાબ મેં સે ઉઝર પેશ કરને વાલે

مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَ قَعَدَ الَّذِيْنَ كَذَبُوا

આએ તાકે ઉન્હેં ઈજાઝત દી જાએ ઔર બૈઠે રેહ ગએ વો જિન્હોં ને અલ્લાહ

اللّٰهَ وَ رَسُوْلَهٗ ؕ سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ

ઔર ઉસ કે રસૂલ સે જૂઠ બોલા. અનકરીબ ઉન મેં સે કાફિરોં કો દર્દનાક

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَآءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى

અઝાબ પહોંચેગા. ઝુઅફા પર ઔર બીમારોં પર ઔર ઉન પર કોઈ હરજ નહીં

وَلَا عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ مَا يُنْفِقُوْنَ حَرَجٌ

જો નહીં પાતે વો માલ જિસે વો ખર્ચ કરેં જબ કે વો

اِذَا نَصَحُوْا لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ؕ مَا عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ

અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કે ખૈરખ્વાહ હોં. નેકી કરને વાલોં પર કોઈ ઈલ્ઝામ

مِنْ سَبِيْلٍ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩١﴾ وَّلَا عَلَى الَّذِيْنَ

નહીં હૈ. ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં. ઔર ન ઉન પર કોઈ હરજ હૈ કે

اِذَا مَآ اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَآ اَجِدُ

જબ વો આપ કે પાસ આતે હૈં કે આપ ઉન્હેં સવારી દેં તો આપ ફરમાતે હૈં કે મૈં નહીં પાતા

مَآ اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ ۪ تَوَلَّوْا وَّاَعْيُنُهُمْ تَفِيْضُ

વો સવારી જિસ પર મૈં તુમ્હેં સવાર કરાઉં. તો વો વાપસ લૌટતે હૈં ઈસ હાલ મેં કે ઉન કી આંખોં સે આંસૂ

مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوْا مَا يُنْفِقُوْنَ ﴿٩٢﴾ اِنَّمَا

બેહ રહે હોતે હૈં ગમ કે મારે ઈસ વજહ સે કે વો નહીં પાતે વો માલ જિસે વો ખર્ચ કરેં. ઈલ્ઝામ

السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ وَهُمْ

તો સિર્ફ ઉન લોગોં પર હૈ જો આપ સે ઈજાઝત તલબ કરતે હૈં ઈસ હાલ મેં કે

اَغْنِيَآءُ ۚ رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ ۙ

વો માલદાર હૈં. વો પસન્દ કરતે હૈં કે વો પીછે રેહને વાલિયોં કે સાથ રહેં.

وَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٩٣﴾

ઔર અલ્લાહ ને ઉન કે દિલોં પર મુહર લગા દી હૈ, ફિર ઉન્હેં માલૂમ ભી નહીં.

یَعۡتَذِرُوۡنَ اِلَیۡکُمۡ اِذَا رَجَعۡتُمۡ اِلَیۡهِمۡ ؕ قُلۡ

વો તુમ્હારી તરફ ઉઝર પેશ કરેંગે જબ ઉન કી તરફ લૌટ કર જાઓગે. આપ ફરમા દીજિયે કે

لَّا تَعۡتَذِرُوۡا لَنۡ نُّؤۡمِنَ لَکُمۡ قَدۡ نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنۡ اَخۡبَارِکُمۡ ؕ

તુમ ઉઝર મત પેશ કરો, હમ તુમ્હારી બાત હરગિઝ નહી માનેંગે, ઈસ લિયે કે અલ્લાહ ને હમે તુમ્હારી પોશીદા બાતોં કી ખબર

وَ سَیَرَی اللّٰهُ عَمَلَکُمۡ وَ رَسُوۡلُهٗ ثُمَّ تُرَدُّوۡنَ

દે દી હૈ. અનકરીબ અલ્લાહ ઔર ઉસ કા રસૂલ તુમ્હારા અમલ દેખેગા, ફિર તુમ લૌટાએ જાઓગે

اِلٰی عٰلِمِ الۡغَیۡبِ وَ الشَّهَادَةِ فَیُنَبِّئُکُمۡ بِمَا کُنۡتُمۡ

પોશીદા ઔર ઝાહિર કે જાનને વાલે અલ્લાહ કી તરફ, ફિર વો તુમ્હેં ખબર દેગા ઉન કામોં કી જો તુમ

تَعۡمَلُوۡنَ ﴿۹۴﴾ سَیَحۡلِفُوۡنَ بِاللّٰهِ لَکُمۡ اِذَا انۡقَلَبۡتُمۡ

કરતે થે. અનકરીબ વો અલ્લાહ કી કસ્મેં ખાએંગે તુમ્હારે સામને જબ તુમ ઉન કી તરફ પલટ કર

اِلَیۡهِمۡ لِتُعۡرِضُوۡا عَنۡهُمۡ ؕ فَاَعۡرِضُوۡا عَنۡهُمۡ ؕ اِنَّهُمۡ

જાઓગે તાકે તુમ ઉન સે ઐરાઝ કરો. ઈસ લિયે તુમ ઉન સે ઐરાઝ કરો, ઈસ લિયે કે વો

رِجۡسٌ ۫ وَّمَاۡوٰىهُمۡ جَهَنَّمُ ۚ جَزَآءًۢ بِمَا کَانُوۡا یَکۡسِبُوۡنَ ﴿۹۵﴾

સરાપા ગન્દગી હૈં. ઔર ઉન કા ઠિકાના ઉન કે કરતૂત કી સઝા મેં જહન્નમ હૈ. વો તુમ્હારે

یَحۡلِفُوۡنَ لَکُمۡ لِتَرۡضَوۡا عَنۡهُمۡ ۚ فَاِنۡ تَرۡضَوۡا عَنۡهُمۡ

સામને કસ્મેં ખાતે હૈં તાકે તુમ ઉન સે રાઝી હો જાઓ. ફિર અગર તુમ ઉન સે રાઝી હો ભી જાઓગે

فَاِنَّ اللّٰهَ لَا یَرۡضٰی عَنِ الۡقَوۡمِ الۡفٰسِقِیۡنَ ﴿۹۶﴾ اَلۡاَعۡرَابُ

તબ ભી યકીનન અલ્લાહ નાફરમાન કૌમ સે રાઝી નહીં હોંગે. અઅરાબ ઝયાદા સખ્ત કુફ્ર વાલે

اَشَدُّ کُفۡرًا وَّ نِفَاقًا وَّ اَجۡدَرُ اَلَّا یَعۡلَمُوۡا حُدُوۡدَ

ઔર ઝયાદા સખ્ત નિફ્રાક વાલે હૈં ઔર ઈસ કે ઝયાદા લાઈક હૈં કે વો ન સમજેં ઉસ કી હુદૂદ

مَاۤ اَنۡزَلَ اللّٰهُ عَلٰی رَسُوۡلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِیۡمٌ حَکِیۡمٌ ﴿۹۷﴾

કો જો અલ્લાહ ને અપને રસૂલ પર ઉતારી હૈં. ઔર અલ્લાહ ઈલ્મ વાલે, હિકમત વાલે હૈં.

وَمِنَ الۡاَعۡرَابِ مَنۡ یَّتَّخِذُ مَا یُنۡفِقُ مَغۡرَمًا وَّ یَتَرَبَّصُ

ઔર અઅરાબ મેં સે કુછ લોગ વો હૈં કે જિસે વો ખર્ચ કરતે હૈં ઉસે તાવાન કરાર દેતે હૈં ઔર મુન્તઝિર રેહતે

بِکُمُ الدَّوَآئِرَ ؕ عَلَیۡهِمۡ دَآئِرَةُ السَّوۡءِ ؕ وَاللّٰهُ سَمِیۡعٌ

હૈં તુમ પર ઝમાને કી ગરદિશોં કે. બુરા વકત ઉન્હી પર પડને વાલા હૈ. ઔર અલ્લાહ સુનને વાલે,

عَلِيۡمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ الۡاَعۡرَابِ مَنۡ يُّؤۡمِنُ بِاللّٰهِ وَالۡيَوۡمِ

ઈલ્મ વાલે હૈં. ઔર અઅરાબ મેં સે કુછ વો હૈં જો ઈમાન રખતે હૈં અલ્લાહ પર ઔર આખિરી દિન પર

الۡاٰخِرِ وَ يَتَّخِذُ مَا يُنۡفِقُ قُرُبٰتٍ عِنۡدَ اللّٰهِ وَ صَلَوٰتِ

ઔર ઉન ચીઝોં કો જિસે વો ખર્ચ કરતે હૈં અલ્લાહ કે યહાં કુર્બ કા ઝરિયા સમજતે હૈં ઔર રસૂલ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)

الرَّسُوۡلِ ؕ اَلَاۤ اِنَّهَا قُرۡبَةٌ لَّهُمۡ ؕ سَيُدۡخِلُهُمُ اللّٰهُ

કી દુઆ કા ઝરિયા સમજતે હૈં. સુનો! યકીનન યે ઉન કે લિયે કુર્બત હે. અનકરીબ અલ્લાહ ઉન્હેં અપની

فِىۡ رَحۡمَتِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿٩٩﴾ وَالسّٰبِقُوۡنَ

રહમત મેં દાખિલ કરેંગે. યકીનન અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં. ઔર પેહેલ કર કે

الۡاَوَّلُوۡنَ مِنَ الۡمُهٰجِرِيۡنَ وَالۡاَنۡصَارِ وَالَّذِيۡنَ

સબકત કરને વાલે મુહાજિરીન ઔર અન્સાર મેં સે ઔર ઉન મેં સે

اتَّبَعُوۡهُمۡ بِاِحۡسَانٍ ۙ رَّضِىَ اللّٰهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُوۡا

જિન્હોં ને ઉન કા ઈત્તિબા કિયા નેકી મેં, અલ્લાહ ઉન સે રાઝી હુવા ઔર વો અલ્લાહ સે રાઝી

عَنۡهُ وَ اَعَدَّ لَهُمۡ جَنّٰتٍ تَجۡرِىۡ تَحۡتَهَا الۡاَنۡهٰرُ

હુવે ઔર અલ્લાહ ને ઉન કે લિયે જન્નતેં તૈયાર કર રખી હૈં જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી,

خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَاۤ اَبَدًا ؕ ذٰلِكَ الۡفَوۡزُ الۡعَظِيۡمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنۡ

જિન મેં વો હમેશા રહેંગે. યે ભારી કામ્યાબી હે. ઔર ઉન અઅરાબ મેં સે ભી

حَوۡلَكُمۡ مِّنَ الۡاَعۡرَابِ مُنٰفِقُوۡنَ ؕۛ وَمِنۡ اَهۡلِ الۡمَدِيۡنَةِ ؔۛ

જો તુમ્હારે ઈર્દ ગિર્દ હૈં ઉન મેં સે ભી મુનાફિક હૈં ઔર એહલે મદીના મેં સે.

مَرَدُوۡا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعۡلَمُهُمۡ ؕ نَحۡنُ نَعۡلَمُهُمۡ ؕ

કુછ નિફાક મેં બહોત આગે નિકલ ગએ હૈં, જિન કો આપ નહીં જાનતે, હમ ઉન્હેં જાનતે હૈં.

سَنُعَذِّبُهُمۡ مَّرَّتَيۡنِ ثُمَّ يُرَدُّوۡنَ اِلٰى عَذَابٍ عَظِيۡمٍ ﴿١٠١﴾

અનકરીબ હમ ઉન્હેં દુગની સઝા દેંગે, ફિર વો ભારી અઝાબ કી તરફ લૌટાએ જાએંગે. ઔર દૂસરે

وَاٰخَرُوۡنَ اعۡتَرَفُوۡا بِذُنُوۡبِهِمۡ خَلَطُوۡا عَمَلًا صَالِحًا

વો હૈં જિન્હોં ને અપને ગુનાહોં કા ઐતેરાફ કિયા જિન્હોં ને આમાલે સાલેહા ઔર દૂસરે બુરે

وَّاٰخَرَ سَيِّئًا ؕ عَسَى اللّٰهُ اَنۡ يَّتُوۡبَ عَلَيۡهِمۡ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

કામોં કો ખલત મલત કર દિયા. ઉમ્મીદ હે કે અલ્લાહ ઉન કી તૌબા કબૂલ કરેંગે. યકીનન અલ્લાહ

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝١٠٢ خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ
બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં. આપ ઉન કે માલ મેં સે સદકા લીજિયે જો ઉન્હેં પાક કરે
وَ تُزَكِّيْهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّ صَلٰوتَكَ سَكَنٌ
ઔર ઉન કા તઝકિયા કરે ઔર આપ ઉન કે લિયે દુઆએ રહમત કીજિયે. યકીનન આપ કી દુઆ ઉન કે લિયે
لَّهُمْ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝١٠٣ اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ
સુકૂન કા બાઈસ હે. ઔર અલ્લાહ સુનને વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં. કયા વો જાનતે નહીં કે અલ્લાહ
هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَاْخُذُ الصَّدَقٰتِ
આપ અપને બન્દોં કી તરફ સે તૌબા કબૂલ કરતે હૈં ઔર સદકાત કબૂલ ફરમાતે હૈં ઔર યે કે
وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ۝١٠٤ وَقُلِ اعْمَلُوْا فَسَيَرَى
અલ્લાહ હી તૌબા કબૂલ કરને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં. ઔર આપ કેહ દીજિયે કે તુમ અમલ કરતે રહો,
اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ وَالْمُؤْمِنُوْنَ ؕ وَ سَتُرَدُّوْنَ
અનકરીબ તુમ્હારા અમલ અલ્લાહ ઔર ઉસ કા રસૂલ ઔર ઈમાન વાલે દેખેંગે. ઔર અનકરીબ તુમ લૌટાએ
اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
જાઓગે પોશીદા ઔર ઝાહિર કે જાનને વાલે કી તરફ, ફિર વો તુમ્હેં ખબર દેગા ઉન કામોં કી
تَعْمَلُوْنَ ۝١٠٥ وَاٰخَرُوْنَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ
જો તુમ કરતે થે. ઔર દૂસરે વો હૈં જિન કા મુઆમલા અલ્લાહ કા હુકમ આને તક મુલ્તવી હે,
اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوْبُ عَلَيْهِمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ
યા અલ્લાહ ઉન કો અઝાબ દે યા ઉન કી તૌબા કબૂલ કરે. ઔર અલ્લાહ ઈલ્મ વાલે, હિકમત
حَكِيْمٌ ۝١٠٦ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَّكُفْرًا
વાલે હૈં. ઔર વો લોગ જિન્હોં ને મસ્જિદ બનાઈ ઈસ્લામ કો નુકસાન પહોંચાને કે લિયે ઔર કુફ્ર કે લિયે
وَّتَفْرِيْقًاۢ بَيْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ
ઔર ઈમાન વાલોં કે દરમિયાન તફરકા ડાલને કે લિયે ઔર ઉસ શખ્સ કે ઘાત લગાને મેં જો અલ્લાહ ઔર
اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ مِنْ قَبْلُ ؕ وَلَيَحْلِفُنَّ اِنْ اَرَدْنَآ
ઉસ કે રસૂલ કે સાથ પેહલે સે જંગ કર રહા હૈ. ઔર યે લોગ કસ્મેં ખા કર કેહતે હૈં કે હમ ને તો સિર્ફ
اِلَّا الْحُسْنٰى ؕ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۝١٠٧ لَا تَقُمْ
ભલાઈ કા ઈરાદા કિયા હે. હાલાંકે અલ્લાહ ગવાહી દેતે હૈં કે યકીનન યે જૂઠે હૈં. આપ ઉસ મસ્જિદ મેં

فِيۡهِ اَبَدًا ؕ لَمَسۡجِدٌ اُسِّسَ عَلَى التَّقۡوٰى مِنۡ اَوَّلِ
કભી ભી ખડે ન હોં. અલ્બત્તા વો મસ્જિદ જિસ કી બુન્યાદ તકવે પર રખી ગઈ હૈ પેહલે

يَوۡمٍ اَحَقُّ اَنۡ تَقُوۡمَ فِيۡهِ ؕ فِيۡهِ رِجَالٌ يُّحِبُّوۡنَ
દિન સે વો ઉસ કી ઝયાદા મુસ્તહિક હૈ કે આપ ઉસ મેં ખડે હોં. (ઈસ લિયે કે) ઉસ મેં ઐસે મર્દ હૈં

اَنۡ يَّتَطَهَّرُوۡا ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الۡمُطَّهِّرِيۡنَ ﴿١٠٨﴾ اَفَمَنۡ اَسَّسَ
જો પાક રેહના પસન્દ કરતે હૈં. ઔર અલ્લાહ ભી પાક રેહને વાલોં કો પસન્દ કરતે હૈં. ક્યા ફિર વો શખ્સ જિસ ને

بُنۡيَانَهٗ عَلٰى تَقۡوٰى مِنَ اللّٰهِ وَرِضۡوَانٍ خَيۡرٌ اَمۡ مَّنۡ
મસ્જિદ કી બુન્યાદ અલ્લાહ કી ખશ્યત ઔર ઉસ કી રઝા પર રખી હૈ વો ઝયાદા બેહતર હૈ યા

اَسَّسَ بُنۡيَانَهٗ عَلٰى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانۡهَارَ بِهٖ
વો જિસ ને ઉસ કી બુન્યાદ ગિરને વાલી ખાઈ કે કિનારે પર રખી હો જો ઉસે લે કર

فِىۡ نَارِ جَهَنَّمَ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهۡدِى الۡقَوۡمَ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿١٠٩﴾
જહન્નમ કી આગ મેં ગિર જાએ. ઔર અલ્લાહ ઝાલિમ કૌમ કો હિદાયત નહીં દેતે.

لَا يَزَالُ بُنۡيَانُهُمُ الَّذِىۡ بَنَوۡا رِيۡبَةً فِىۡ قُلُوۡبِهِمۡ
ઉન કી બનાઈ હુઈ તામીર બરાબર ઉન કે દિલોં મે શક (કા કાંટા) બની રહેગી

اِلَّاۤ اَنۡ تَقَطَّعَ قُلُوۡبُهُمۡ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيۡمٌ حَكِيۡمٌ ﴿١١٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ
યહાં તક કે ઉન કે દિલ ટુકડે ટુકડે હો જાએં. ઔર અલ્લાહ ઈલ્મ વાલે, હિકમત વાલે હૈં. યકીનન અલ્લાહ

ع ١٣

اشۡتَرٰى مِنَ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ اَنۡفُسَهُمۡ وَ اَمۡوَالَهُمۡ
ને ઈમાન વાલોં સે ખરીદ લી ઉન કી જાનેં ઔર ઉન કે માલ

بِاَنَّ لَهُمُ الۡجَنَّةَ ؕ يُقَاتِلُوۡنَ فِىۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ فَيَقۡتُلُوۡنَ
ઈસ કે ઈવઝ કે ઉન કે લિયે જન્નત હૈ. વો અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં કિતાલ કરતે હૈં, ફિર કત્લ કરતે હૈં

وَ يُقۡتَلُوۡنَ ۖ وَعۡدًا عَلَيۡهِ حَقًّا فِى التَّوۡرٰٮةِ وَالۡاِنۡجِيۡلِ
ઔર કત્લ હોતે હૈં. યે અલ્લાહ કે ઝિમ્મે સચ્ચા વાદા હૈ તૌરાત ઔર ઈન્જીલ ઔર

وَالۡقُرۡاٰنِ ؕ وَمَنۡ اَوۡفٰى بِعَهۡدِهٖ مِنَ اللّٰهِ فَاسۡتَبۡشِرُوۡا
કુર્આન મેં. ઔર કૌન હૈ અલ્લાહ સે બઢ કર અપને અહદ કો પૂરા કરને વાલા? તો તુમ ખુશ હો

بِبَيۡعِكُمُ الَّذِىۡ بَايَعۡتُمۡ بِهٖ ؕ وَ ذٰلِكَ هُوَ الۡفَوۡزُ
જાઓ અપને ઉસ સૌદે પર જો તુમ ને કિયા હૈ. ઔર યે ભારી

الْعَظِيْمُ ﴿١١١﴾ اَلتَّآئِبُوْنَ الْعٰبِدُوْنَ الْحٰمِدُوْنَ
કામ્યાબી હૈ. જો તૌબા કરને વાલે હૈં, ઈબાદત કરને વાલે હૈં, હમ્દ કરને વાલે હૈં,

السَّآئِحُوْنَ الرّٰكِعُوْنَ السّٰجِدُوْنَ الْاٰمِرُوْنَ
જિહાદ કરને વાલે હૈં, રુકૂઅ કરને વાલે હૈં, સજદા કરને વાલે હૈં, અમ્ર

بِالْمَعْرُوْفِ وَالنَّاهُوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحٰفِظُوْنَ
બિલ મારૂફ ઔર નહી અનિલ મુન્કર કરને વાલે હૈં ઔર અલ્લાહ કી હુદૂદ કી

لِحُدُوْدِ اللّٰهِ ؕ وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ
હિફાઝત કરને વાલે હૈં. ઔર ઈમાન વાલોં કો બશારત સુના દીજિયે. નબી કે લિયે

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ يَّسْتَغْفِرُوْا لِلْمُشْرِكِيْنَ وَلَوْ كَانُوْٓا
ઔર ઈમાન વાલોં કે લિયે મુનાસિબ નહીં હૈ કે વો ઈસ્તિગફાર કરેં મુશરિકીન કે લિયે અગરચે વો

اُولِيْ قُرْبٰى مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ
રિશ્તેદાર ક્યૂં ન હોં ઈસ કે બાદ કે ઉન કે લિયે વાઝેહ હો ગયા કે વો દોઝખી હૈં.

الْجَحِيْمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ
ઔર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કા ઈસ્તિગફાર અપને અબ્બા કે લિયે નહીં થા મગર એક વાદે કી વજહ સે જો ઉન્હોં ને

اِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ وَّعَدَهَآ اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗٓ اَنَّهٗ
ઉન સે કિયા થા. લેકિન જબ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે સામને વાઝેહ હો ગયા કે યે અલ્લાહ કા દુશમન હૈ તો

عَدُوٌّ لِّلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ ؕ اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ لَاَوَّاهٌ حَلِيْمٌ ﴿١١٤﴾
ઉસ સે ઉન્હોં ને બરાઅત કર લી. યકીનન ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) બહોત ઝયાદા અલ્લાહ કી તરફ રુજૂઅ હોને વાલે,

وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًاۢ بَعْدَ اِذْ هَدٰىهُمْ
હિલ્મ વાલે થે. ઔર અલ્લાહ ઐસા નહીં હૈ કે કિસી કૌમ કો ગુમરાહ કરે ઉન્હેં હિદાયત દેને કે બાદ

حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَّا يَتَّقُوْنَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١١٥﴾
જબ તક ઉન પર વાઝેહ ન કર દે કે કિન બાતોં સે ઉન્હેં બચના હૈ. યકીનન અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખૂબ જાનને વાલે હૈં.

اِنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ؕ
યકીનન અલ્લાહ હી કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત હૈ. વો ઝિન્દા કરતા હૈ ઔર મૌત

وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ
દેતા હૈ. ઔર તુમ્હારે લિયે અલ્લાહ કે અલાવા કોઈ કારસાઝ ઔર મદદગાર નહીં હૈ. યકીનન

تَّابَ اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهٰجِرِيْنَ وَالْاَنْصَارِ الَّذِيْنَ

અલ્લાહ ને તવજ્જુહ ફરમાઈ નબી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) પર ઔર મુહાજિરીન ઔર અન્સાર પર

اتَّبَعُوْهُ فِيْ سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْۢ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيْغُ

જિન્હોં ને આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કા સાથ દિયા તંગી કી ઘડી મેં ઉસ કે બાદ કે ઉન મેં સે એક જમાઅત

قُلُوْبُ فَرِيْقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّهٗ بِهِمْ رَءُوْفٌ

કે દિલ મુતઝલઝિલ હોને લગે, ફિર અલ્લાહ ઉન પર મેહરબાન હુવા. યકીનન વો ઉન પર મેહરબાન,

رَّحِيْمٌ ۝ ۱۱۷ وَّ عَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذِيْنَ خُلِّفُوْا ؕ

નિહાયત રહમ વાલા હૈ. ઔર (યકીનન તૌબા કબૂલ કી) ઉન તીન સહાબા કી જિન કા મુઆમલા મુલ્તવી છોડ

حَتّٰٓى اِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ

દિયા ગયા. યહાં તક કે જબ ઉન પર ઝમીન તંગ હો ગઈ અપની વુસ્અત કે બાવજૂદ ઔર ઉન પર

عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوْٓا اَنْ لَّا مَلْجَاَ مِنَ اللّٰهِ

ઉન કી જાનેં તંગ હો ગઈ ઔર ઉન્હોં ને સમજા કે અલ્લાહ સે કોઈ છુપને કી જગા નહીં મગર

اِلَّآ اِلَيْهِ ؕ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوْبُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ

ઉસી કે પાસ. ફિર અલ્લાહ ને ઉન કી તૌબા કબૂલ કી તાકે વો તૌબા કરતે રહેં. યકીનન અલ્લાહ તૌબા

الرَّحِيْمُ ۝ ۱۱۸ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُوْنُوْا

કબૂલ કરને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. એ ઈમાન વાલો! અલ્લાહ સે ડરો ઔર સચ્ચોં

مَعَ الصّٰدِقِيْنَ ۝ ۱۱۹ مَا كَانَ لِاَهْلِ الْمَدِيْنَةِ وَمَنْ

કે સાથ રહો. એહલે મદીના કે લિયે ઔર ઉન અઅરાબ કે લિયે જો ઉન કે

حَوْلَهُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ اَنْ يَّتَخَلَّفُوْا عَنْ رَّسُوْلِ اللّٰهِ

ઈર્દ ગિર્દ હૈં યે મુનાસિબ નહીં હૈ કે વો અલ્લાહ કે રસૂલ સે પીછે રહેં

وَلَا يَرْغَبُوْا بِاَنْفُسِهِمْ عَنْ نَّفْسِهٖ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ

ઔર આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કી ઝાતે આલી કો છોડ કર કે અપની જાનોં સે રગબત રખેં. યે ઈસ

لَا يُصِيْبُهُمْ ظَمَاٌ وَّلَا نَصَبٌ وَّلَا مَخْمَصَةٌ فِيْ سَبِيْلِ

વજહ સે કે ઉન્હેં લગતી નહીં પ્યાસ ઔર થકાવટ ઔર ભૂખ અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં

اللّٰهِ وَلَا يَطَـُٔوْنَ مَوْطِئًا يَّغِيْظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُوْنَ

ઔર વો નહીં રૌન્દતે કિસી ચલને કી જગા કો જો કુફ્ફાર કો ગુસ્સા દિલાતી હો ઔર વો નહીં છીનતે

مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهٖ عَمَلٌ صَالِحٌ
દુશમન સે કોઈ ચીઝ મગર ઉન કે લિયે ઈસ કે ઈવઝ અમલે સાલેહ લિખા જાતા હે.

اِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنْفِقُوْنَ
યકીનન અલ્લાહ નેકી કરને વાલોં કા અજર ઝાયેઅ નહીં કરતે. ઔર વો ખર્ચ નહીં કરતે

نَفَقَةً صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً وَّلَا يَقْطَعُوْنَ وَادِيًا
કોઈ છોટા ખર્ચ ઔર ન બડા ખર્ચ ઔર ન કિસી વાદી કો કતઅ કરતે હૈં

اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢١﴾
મગર ઉન કે લિયે વો લિખા જાતા હે તાકે અલ્લાહ ઉન્હેં બદલા દે ઉન અચ્છે કામોં કા જો વો કરતે થે.

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُوْنَ لِيَنْفِرُوْا كَآفَّةً ؕ فَلَوْلَا نَفَرَ
ઔર ઈમાન વાલોં કે લિયે મુનાસિબ નહીં હે કે વો સારે કે સારે નિકલ ખડે હોં. ફિર ઐસા કયૂં નહીં કરતે

مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَآئِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوْا فِى الدِّيْنِ
કે ઉન કી હર બડી જમાઅત મેં સે એક ગિરોહ નિકલે તાકે દીન કી સમજ હાસિલ કરે

وَ لِيُنْذِرُوْا قَوْمَهُمْ اِذَا رَجَعُوْٓا اِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ
ઔર તાકે અપની કૌમ કો ડરાએ જબ ઉન કી તરફ વાપસ લૌટે. હો સકતા હે કે વો

يَحْذَرُوْنَ ﴿١٢٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَاتِلُوا الَّذِيْنَ
મુતનબ્બેહ હો જાએં. એ ઈમાન વાલો! તુમ કિતાલ કરો ઉન કુફ્ફાર સે

يَلُوْنَكُمْ مِّنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوْا فِيْكُمْ غِلْظَةً ؕ وَاعْلَمُوْٓا
જો તુમ્હારે કરીબ હૈં ઔર ચાહિયે કે વો તુમ મેં શિદત કો મહસૂસ કરેં. ઔર તુમ જાન લો

اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ فَمِنْهُمْ
કે અલ્લાહ મુત્તકિયોં કે સાથ હે. ઔર જબ ભી કોઈ સૂરત ઉતારી જાતી હે તો ઉન મેં સે કુછ લોગ

مَّنْ يَّقُوْلُ اَيُّكُمْ زَادَتْهُ هٰذِهٖٓ اِيْمَانًا ۚ فَاَمَّا الَّذِيْنَ
ઐસે હૈં જો કેહતે હૈં કે તુમ મેં સે કિસ કે ઈમાન કો ઈસ સૂરત ને ઝયાદા કર દિયા? ફિર અલબત્તા જો

اٰمَنُوْا فَزَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّهُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿١٢٤﴾
ઈમાન વાલે હૈં તો યે સૂરત ઉન્હેં ઈમાન મેં બઢાતી હે ઔર વો ઉસ સે ખુશ હોતે હૈં.

وَاَمَّا الَّذِيْنَ فِىْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا اِلٰى
ઔર અલબત્તા જિન કે દિલોં મેં મર્ઝ હે, તો ઈસ સૂરત ને ઉન કી ગન્દગી કે સાથ ગન્દગી

رِجْسِهِمْ وَمَاتُوْا وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٢٥﴾ اَوَلَا يَرَوْنَ

ઔર બળ્હા દી ઔર વો મરતે હૈં ઈસ હાલ મેં કે વો કાફિર હોતે હૈં. કયા વો દેખતે નહીં હૈં

اَنَّهُمْ يُفْتَنُوْنَ فِيْ كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ

કે ઉન્હેં આઝમાઈશ મેં ડાલા જાતા હૈ હર સાલ એક મરતબા યા દો મરતબા, ફિર ભી

لَا يَتُوْبُوْنَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿١٢٦﴾ وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ

ન વો તૌબા કરતે હૈં ઔર ન નસીહત પકડતે હૈં. ઔર જબ કોઈ સૂરત ઉતારી જાતી હૈ

نَّظَرَ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ ؕ هَلْ يَرٰىكُمْ مِّنْ اَحَدٍ

તો ઉન મેં સે એક દુસરે કી તરફ દેખતે હૈં કે કયા તુમ્હેં કિસી ને દેખા તો નહીં?

ثُمَّ انْصَرَفُوْا ؕ صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ

ફિર વો સરક જાતે હૈં. અલ્લાહ ને ઉન કે દિલોં કો ફેર દિયા ઈસ વજહ સે કે વો ઐસી કૌમ હૈ

لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٢٧﴾ لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيْزٌ

જો સમજતી નહીં. યકીનન તુમ્હારે પાસ રસૂલ આએ તુમ હી મેં સે જિન પર ભારી હૈ વો ચીઝ જો

عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيْصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَءُوْفٌ

તુમ્હેં મશકકત મેં ડાલે, વો તુમ પર હરીસ હૈં, ઈમાન વાલોં કે સાથ બહોત ઝયાદા મેહરબાન, નિહાયત

رَّحِيْمٌ ﴿١٢٨﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ ۖ لَآ اِلٰهَ

રહમ વાલે હૈં. ફિર અગર વો ઐરાઝ કરેં તો આપ ફરમા દીજિયે કે મુજે અલ્લાહ કાફી હૈ. ઉસ કે

اِلَّا هُوَ ؕ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿١٢٩﴾

સિવા કોઈ માબૂદ નહીં. ઉસી પર મૈં ને તવકકુલ કિયા ઔર વો અર્શે અઝીમ કા રબ હૈ.

ع ١٦

اٰيَاتُهَا ١٠٩ (١٠) سُوْرَةُ يُوْنُسَ مَكِّيَّةٌ (٥١) رُكُوْعَاتُهَا ١١

ઈસ મેં ૧૦૯ આયતેં હૈં સૂરએ યૂનુસ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧૧ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢ્હતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

الٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ﴿١﴾ اَكَانَ لِلنَّاسِ

અલિફ લામ રા. યે હિકમત વાલી કિતાબ કી આયતેં હૈં. કયા લોગોં કે લિયે યે બાત

عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ

બાઈસે તઅજ્જુબ હુઈ કે હમ ને ઉન્હી મેં સે એક શખ્સ કી તરફ વહી કી કે લોગોં કો ડરાઓ

وَ بَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ

ઔર ઈમાન વાલોં કો બશારત સુનાઓ ઈસ બાત કી કે ઉન કે લિયે ઉન કે રબ કે પાસ પૂરા

عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ قَالَ الْكٰفِرُوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ مُّبِيْنٌ ۝٢

મરતબા હૈ. કાફિરોં ને કહા કે યકીનન યે સાફ જાદૂગર હૈ.

اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

યકીનન તુમ્હારા રબ વો અલ્લાહ હૈ જિસ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા

فِىْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ ؕ

છે દિન મેં, ફિર વો અર્શ પર મુસ્તવી હુવા, વહી તમામ ઉમૂર કી તદબીર કરતા હૈ.

مَا مِنْ شَفِيْعٍ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اِذْنِهٖ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ

કોઈ સિફારિશ કરને વાલા નહી મગર ઉસ કી ઈજાઝત કે બાદ. યહી અલ્લાહ તુમ્હારા રબ હૈ, તો ઉસી

فَاعْبُدُوْهُ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝٣ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا ؕ

કી ઈબાદત કરો. ક્યા ફિર તુમ નસીહત હાસિલ નહીં કરતે? ઉસી કી તરફ તુમ સબ કો લૌટ કર જાના હૈ.

وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ؕ اِنَّهٗ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ لِيَجْزِىَ

યે અલ્લાહ કા બરહક વાદા હૈ. યકીનન વહી મખ્લૂક કો પેહલી મરતબા પૈદા કરતા હૈ, ફિર વહી ઉસ કો

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ ؕ وَالَّذِيْنَ

દોબારા પૈદા કરેગા તાકે વો ઈન્સાફ સે બદલા દે ઉન લોગોં કો જો ઈમાન લાએ ઔર જો નેક કામ કરતે રહે.

كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَّ عَذَابٌ اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا

ઔર કાફિરોં કે લિયે ખૌલતા હુવા પાની પીને કો મિલેગા ઔર દર્દનાક અઝાબ હોગા ઈસ વજહ સે

يَكْفُرُوْنَ ۝٤ هُوَ الَّذِىْ جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَآءً وَّالْقَمَرَ

કે વો કુફ્ર કરતે થે. વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને સૂરજ કો રોશન બનાયા ઔર ચાંદ કો

نُوْرًا وَّ قَدَّرَهٗ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ

નૂરાની બનાયા ઔર ઉસી ને ઉસ કી મન્ઝિલોં કી મિકદાર મુતઅય્યન કી તાકે તુમ સાલોં કી ગિન્તી ઔર

وَالْحِسَابَ ؕ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ ۚ يُفَصِّلُ

હિસાબ માલૂમ કરો. ઉસ કો અલ્લાહ ને નહીં બનાયા મગર ફાઈદે કે સાથ. વો તમામ આયતોં કી

الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۝٥ اِنَّ فِى اخْتِلَافِ الَّيْلِ

તફસીલ કરતા હૈ ઐસી કૌમ કે લિયે જો સમજ રખતી હૈ. યકીનન રાત ઔર દિન કે આને જાને મેં ઔર

وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ

ઉન ચીઝોં કે પૈદા કરને મેં જિસ કો અલ્લાહ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન મેં પૈદા કિયા અલબત્તા નિશાનિયાં

لِّقَوْمٍ يَّتَّقُوْنَ ۝٦ اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا وَرَضُوْا

હૈં ઐસી કૌમ કે લિયે જો ડરતી હૈ. યકીનન વો લોગ જો હમારે મિલને કી ઉમ્મીદ નહીં રખતે ઔર

بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاطْمَاَنُّوْا بِهَا وَالَّذِيْنَ هُمْ عَنْ اٰيٰتِنَا

જિન્હોં ને દુન્યવી ઝિન્દગી કો પસન્દ કર લિયા હૈ ઔર ઉસ પર મુત્મઈન હૈં ઔર જો હમારી આયતોં સે

غٰفِلُوْنَ ۝٧ اُولٰٓئِكَ مَاْوٰىهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝٨

ગાફિલ હૈં. ઉન કા ઠિકાના દોઝખ હૈ ઉન આમાલ કી વજહ સે જો વો કર રહે હૈં.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ يَهْدِيْهِمْ رَبُّهُمْ

યકીનન વો લોગ જો ઈમાન લાએ ઔર જો નેક કામ કરતે રહે ઉન કો ઉન કા રબ ઉન કે ઈમાન કી વજહ સે

بِاِيْمَانِهِمْ ۚ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ فِيْ جَنّٰتِ

હિદાયત દેગા. ઉન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી જન્નાતે નઈમ મેં. ઉન કી

النَّعِيْمِ ۝٩ دَعْوٰىهُمْ فِيْهَا سُبْحٰنَكَ اللّٰهُمَّ وَ تَحِيَّتُهُمْ

પુકાર ઉન મેં હોગી سُبْحٰنَكَ اللّٰهُمَّ (એ અલ્લાહ! તેરી ઝાત પાક હૈ) ઔર ઉન કા તહીય્યા

فِيْهَا سَلٰمٌ ۚ وَاٰخِرُ دَعْوٰىهُمْ اَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ

ઉન મેં સલામ હોગા. ઔર ઉન કી આખિરી દુઆ ઉન મેં યે હોગી કે اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ

الْعٰلَمِيْنَ ۝١٠ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ

الْعَالَمِيْنَ. ઔર અગર અલ્લાહ ઈન્સાનોં કે લિયે બુરાઈ (અઝાબ) મેં જલ્દી કરે ઉન કે ભલાઈ મેં જલ્દી

بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ اِلَيْهِمْ اَجَلُهُمْ ۖ فَنَذَرُ الَّذِيْنَ

કરને કી તરહ તો ઉન કી અજલ આ ચુકી હોતી. ઈસ લિયે હમ ઉન લોગોં કો જો હમ સે

لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ۝١١ وَاِذَا مَسَّ

મિલને કી ઉમ્મીદ નહીં રખતે ઉન કો ઉન કી સરકશી મેં સરગરદાં છોડ રહે હૈં. ઔર જબ ઈન્સાન કો

الْاِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْۢبِهٖٓ اَوْ قَاعِدًا اَوْ قَآئِمًا ۚ

તકલીફ પહોંચતી હૈ તો વો હમેં પુકારતા હૈ અપને પેહલૂ પર લેટે યા બૈઠે હુવે યા ખડે હો કર. ફિર જબ

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهٗ مَرَّ كَاَنْ لَّمْ يَدْعُنَآ اِلٰى

હમ ઉસ સે ઉસ કી તકલીફ દૂર કર દેતે હૈં તો ઐસે આગે બઢ જાતા હૈ જૈસા કે ઉસ ને હમેં પુકારા હી નહીં થા

ضُرٍّ مَّسَّهٗ ؕ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِيْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢﴾
કિસી તકલીફ કી વજહ સે જો ઉસે પહોંચી થી. ઈસી તરહ ઈસ્રાફ કરને વાલોં કે લિયે મુઝય્યન કિયે ગએ વો આમાલ જો
وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا ۙ
વો કર રહે હૈં. ઔર યકીનન હમ ને તુમ સે પેહલી કૌમોં કો હલાક કિયા જબ ઉન્હોં ને ઝુલ્મ કિયા,
وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ وَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا ؕ
હાલાંકે ઉન કે પાસ ઉન કે પૈગમ્બર રોશન મોઅજિઝાત લે કર આએ થે, લેકિન વો ઈમાન નહીં લાતે થે.
كَذٰلِكَ نَجْزِى الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنٰكُمْ
ઈસી તરહ હમ મુજરિમ કૌમ કો સઝા દેંગે. ફિર હમ ને તુમ્હેં
خَلٰٓئِفَ فِى الْاَرْضِ مِنْۢ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ
ઝમીન મેં ઉન કે બાદ જાનશીન બનાયા તાકે હમ દેખેં કે તુમ કૈસે
تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ ۙ قَالَ
અમલ કરતે હો. ઔર જબ ઉન પર હમારી સાફ સાફ આયતેં તિલાવત કી જાતી હૈં તો વો લોગ કેહતે હૈં
الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا ائْتِ بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَآ
જો હમારી મુલાકાત કી ઉમ્મીદ નહીં રખતે કે તુમ ઉસ કે અલાવા કુર્આન લે આઓ
اَوْ بَدِّلْهُ ؕ قُلْ مَا يَكُوْنُ لِىْٓ اَنْ اُبَدِّلَهٗ مِنْ تِلْقَآئِ
યા ઉસે બદલ દો. આપ ફરમા દીજિયે કે મેરી યે મજાલ નહીં કે મેં ઉસે બદલ દૂં અપની
نَفْسِىْ ۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰٓى اِلَىَّ ۚ اِنِّىْٓ اَخَافُ
તરફ સે. મૈં તો સિર્ફ ઉસ કા ઈત્તિબા કરતા હૂં જો મેરી તરફ વહી કિયા જા રહા હૈ. યકીનન મૈં ડરતા હૂં
اِنْ عَصَيْتُ رَبِّىْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَّوْ شَآءَ
ભારી દિન કે અઝાબ સે અગર મૈં અપને રબ કી નાફરમાની કરૂં. આપ ફરમા દીજિયે કે અગર
اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهٗ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَدْرٰىكُمْ بِهٖ ۖ فَقَدْ
અલ્લાહ ચાહતા તો મૈં ઉસે તુમ પર તિલાવત ન કરતા ઔર મૈં તુમ્હેં ઉસ કી ખબર ન દેતા. યકીનન
لَبِثْتُ فِيْكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهٖ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ
મૈં તુમ્હારે સાથ ઈસ સે પેહલે ઉમ્ર કે કઈ સાલ રહા. કયા ફિર તુમ્હેં અકલ નહીં હૈ? ફિર ઉસ સે
اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ؕ
ઝયાદા ઝાલિમ કૌન હોગા જો અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડે યા અલ્લાહ કી આયતોં કો જુઠલાએ?

اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۱۷﴾ وَ يَعْبُدُوْنَ

યકીનન મુજરિમ લોગ ફલાહ નહીં પાએંગે. ઔર યે અલ્લાહ કો છોડ કર ઐસી ચીઝોં કી

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَ يَقُوْلُوْنَ

ઈબાદત કરતે હૈં જો ઉન્હેં ન ઝરર પહોંચા સકતી હૈં, ન નફા પહોંચા સકતી હૈં ઔર યે કહતે હૈં કે

هٰٓؤُلَآءِ شُفَعَآؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ ؕ قُلْ اَتُنَبِّـُٔوْنَ اللّٰهَ

યે હમારે સિફારિશી હૈં અલ્લાહ કે યહાં. આપ ફરમા દીજિયે કે કયા તુમ અલ્લાહ કો ખબર દેતે હો

بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى

ઐસી ચીઝ કી જો અલ્લાહ નહીં જાનતા આસ્માનોં મેં ઔર ઝમીન મેં. અલ્લાહ પાક હૈ ઔર બરતર હૈ

عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۱۸﴾ وَمَا كَانَ النَّاسُ اِلَّآ اُمَّةً وَّاحِدَةً

ઉન ચીઝોં સે જિસે વો શરીક ઠેહરા રહે હૈં. ઔર તમામ ઈન્સાન નહીં થે મગર એક હી ઉમ્મત,

فَاخْتَلَفُوْا ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ

ફિર વો અલગ અલગ હો ગએ. ઔર અગર એક બાત તેરે રબ કી તરફ સે પેહલે સે હો ચુકી ન હોતી તો ઉન કે

بَيْنَهُمْ فِيْمَا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿۱۹﴾ وَ يَقُوْلُوْنَ

દરમિયાન ફૈસલા કર દિયા જાતા ઉસ મેં જિસ મેં વો ઈખ્તિલાફ કર રહે હૈં. ઔર યે કેહતે હૈં કે

لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۚ فَقُلْ اِنَّمَا الْغَيْبُ

ઉસ પર ઉસ કે રબ કી તરફ સે કોઈ આયત કયૂં નહીં ઉતારી ગઈ? આપ ફરમા દીજિયે કે ગૈબ તો સિર્ફ

لِلّٰهِ فَانْتَظِرُوْا ۚ اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿۲۰﴾ ع

અલ્લાહ કે લિયે હૈ તો તુમ મુન્તઝિર રહો, યકીનન મૈં તુમ્હારે સાથ ઈન્તિઝાર કરને વાલોં મેં સે હૂં.

وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ

ઔર જબ ઈન્સાનોં કો હમ રહમત કા મઝા ચખાતે હૈં કિસી તકલીફ કે બાદ જો ઉન્હેં પહોંચી હો

اِذَا لَهُمْ مَّكْرٌ فِيْٓ اٰيَاتِنَا ؕ قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًا ؕ

તો અચાનક હમારી આયતોં મેં ઉન કા મકર શુરૂ હો જાતા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ જલ્દ તદબીર

اِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُوْنَ مَا تَمْكُرُوْنَ ﴿۲۱﴾ هُوَ الَّذِيْ

વાલા હૈ. યકીનન હમારે ભેજે હુવે ફરિશ્તે લિખ રહે હૈં ઉસે જો તુમ મકર કરતે હો. વહી અલ્લાહ

يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ؕ حَتّٰٓى اِذَا كُنْتُمْ فِي

તુમ્હેં સફર કરાતા હૈ ખુશ્કી મેં ઔર સમન્દર મેં. યહાં તક કે જબ તુમ કશતી મેં

الْفُلْكِ ۚ وَ جَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيْحٍ طَيِّبَةٍ وَّ فَرِحُوْا بِهَا
હોતે હો ઔર વો કશતિયાં ઉન્હેં લે કર ચલતી હૈં ઉમ્દા હવા કે સાથ ઔર વો ઉસ પર ખુશ હોતે હૈં
جَآءَتْهَا رِيْحٌ عَاصِفٌ وَّ جَآءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ
તો કશતી પર તૂફાની હવા આ જાતી હૈ ઔર ઉન પર મૌજ આ જાતી હૈ હર તરફ સે ઔર વો
مَكَانٍ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ اُحِيْطَ بِهِمْ ۙ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ
સમજતે હૈં કે ઉન્હેં ઘેર લિયા ગયા. તો વો અલ્લાહ કો પુકારને લગતે હૈં ઉસી કે લિયે ઈબાદત કો ખાલિસ
لَهُ الدِّيْنَ ۚ لَئِنْ اَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ
કરતે હુવે કે અગર તૂ હમેં ઈસ સે નજાત દેગા તો હમ શુક્ર અદા કરને વાલોં મેં સે
مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّآ اَنْجٰهُمْ اِذَا هُمْ يَبْغُوْنَ فِى الْاَرْضِ
બન જાએંગે. ફિર જબ અલ્લાહ ઉન્હેં બચા લેતા હૈ તો અચાનક વો નાહક ઝમીન મેં સરકશી
بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ ۙ
કરને લગતે હૈં. એ ઈન્સાનો! તુમ્હારી સરકશી કા વબાલ તુમ્હારી જાનોં હી કે ખિલાફ પડેગા.
مَّتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۫ ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ
યે દુન્યવી ઝિન્દગી કા નફા ઉઠાના હૈ, ફિર હમારી તરફ તુમ્હેં વાપસ આના હૈ, ફિર હમ તુમ્હેં ખબર
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٣﴾ اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
દેંગે ઉન કામોં કી જો તુમ કરતે થે. દુન્યવી ઝિન્દગી કા હાલ તો
كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ
ઉસ પાની કી તરહ હૈ જિસે હમ ને આસ્માન સે બરસાયા, ફિર ઉસ કે સાથ ઝમીન કા સબ્ઝા
الْاَرْضِ مِمَّا يَاْكُلُ النَّاسُ وَالْاَنْعَامُ ۗ حَتّٰٓى
મિલ ગયા ઉસ ચીઝ મેં સે જિસ કો ઈન્સાન ઔર ચૌપાએ ખાતે હૈં. યહાં તક કે
اِذَآ اَخَذَتِ الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ اَهْلُهَآ
જબ ઝમીન ને અપની ઝીનત લે લી ઔર મુઝય્યન હો ગઈ ઔર ઝમીન વાલોં ને સમજા
اَنَّهُمْ قٰدِرُوْنَ عَلَيْهَآ ۙ اَتٰهَآ اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا
કે વો ઈસ પર કાદિર હૈં, તો ઉસ પર હમારા હુકમ આ ગયા રાત કે વકત યા દિન કે વકત,
فَجَعَلْنٰهَا حَصِيْدًا كَاَنْ لَّمْ تَغْنَ بِالْاَمْسِ ۗ كَذٰلِكَ
ફિર હમ ને ઉસે કટી હુઈ ખેતી બના દી ગોયા કે વો કલ કો આબાદ હી નહીં હુઈ થી. ઈસી તરહ

نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا
હમ આયતોં કો તફસીલ સે બયાન કરતે હૈં ઐસી કૌમ કે લિયે જો સોચતી હૈ. ઔર અલ્લાહ દારુસ્સલામ
اِلٰى دَارِ السَّلٰمِ ۭ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاۗءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢٥﴾
કી તરફ બુલાતે હૈં. ઔર સીધે રાસ્તે કી તરફ હિદાયત દેતે હૈં ઉસ શખ્સ કો જિસે વો ચાહતે હૈં.
لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَ زِيَادَةٌ ۭ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوْهَهُمْ
ઉન લોગોં કે લિયે જિન્હોં ને ભલાઈયાં કીં અચ્છા બદલા હૈ ઔર મઝીદ ભી મિલેગા. ઔર ઉન કે
قَتَرٌ وَّلَا ذِلَّةٌ ۭ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا
ચેહરોં પર ન (શરમિન્દગી કી) સિયાહી હોગી, ન ઝિલ્લત. યે લોગ જન્નતી હૈં. વો ઉસ મેં હમેશા
خٰلِدُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِيْنَ كَسَبُوا السَّيِّاٰتِ جَزَاۗءُ سَيِّئَةٍۢ
રહેંગે. ઔર જિન લોગોં ને બુરાઈ કમાઈ તો ઉન કે લિયે ઉસી જૈસી બુરાઈ કા
بِمِثْلِهَا ۙ وَ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۭ مَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ
બદલા મિલેગા. ઔર ઉન કો ઝિલ્લત ઢાંપ લેગી. કોઈ ઉન કો અલ્લાહ સે બચાને વાલા ન હોગા.
كَاَنَّمَآ اُغْشِيَتْ وُجُوْهُهُمْ قِطَعًا مِّنَ الَّيْلِ مُظْلِمًا ۭ
ગોયા કે ઉન કે ચેહરે ઢાંપ દિયે ગએ હોંગે તારીક રાત કે ટુકડોં સે.
اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ
યે દોઝખી હૈં. વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે. ઔર જિસ દિન
نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا
હમ ઉન તમામ કો ઈકટ્ઠા કરેંગે, ફિર મુશરિકીન સે કહેંગે કે તુમ ઔર
مَكَانَكُمْ اَنْتُمْ وَ شُرَكَاۗؤُكُمْ ۚ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَ قَالَ
તુમ્હારે શુરકા અપની જગા પર રહો. ફિર હમ ઉન કે દરમિયાન જુદાઈ કર દેંગે ઔર ઉન કે
شُرَكَاۗؤُهُمْ مَّا كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُوْنَ ﴿٢٨﴾ فَكَفٰى بِاللّٰهِ
શુરકા કહેંગે કે તુમ હમારી ઈબાદત નહીં કરતે થે. ફિર અલ્લાહ હમારે
شَهِيْدًاۢ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ
ઔર તુમ્હારે દરમિયાન કાફી ગવાહ હૈ કે યકીનન હમ તુમ્હારી ઈબાદત સે
لَغٰفِلِيْنَ ﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلُوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّآ اَسْلَفَتْ
બેખબર થે. વહાં હર શખ્સ માલૂમ કર લેગા ઉન આમાલ કો જો ઉસ ને આગે ભેજે

وَرُدُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ

ઔર વો લૌટાએ જાએંગે અલ્લાહ કી તરફ જો ઉન કા હકીકી મૌલા હે ઔર ઉન સે ખો જાએંગે

مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝٣٠ قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ

જિસે વો જૂઠ ઘડતે થે. આપ ફરમા દીજિયે કૌન તુમ્હેં રોઝી દેતા હે આસ્માન સે

وَالْاَرْضِ اَمَّنْ يَّمْلِكُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ

ઔર ઝમીન સે? યા કૌન સમાઅત ઔર બસારત પર કાદિર હે? ઔર કૌન

يُّخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ

ઝિન્દા કો મુર્દે સે નિકાલતા હે? ઔર મુર્દે કો ઝિન્દા સે નિકાલતા હે?

مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُّدَبِّرُ الْاَمْرَ ۭ فَسَيَقُوْلُوْنَ اللّٰهُ ۚ فَقُلْ

ઔર કૌન તમામ ઉમૂર કી તદબીર કરતા હે? તો અનકરીબ વો કહેંગે અલ્લાહ. ફિર આપ ફરમા

اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ۝٣١ فَذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۚ فَمَاذَا بَعْدَ

દીજિયે કે તુમ ડરતે કયૂં નહીં હો? ફિર યહી અલ્લાહ તુમ્હારા હકીકી રબ હે. ફિર હક કે

الْحَقِّ اِلَّا الضَّلٰلُ ښ فَاَنّٰى تُصْرَفُوْنَ ۝٣٢ كَذٰلِكَ حَقَّتْ

બાદ સિવાએ ગુમરાહી કે કયા હે? ફિર તુમ કહાં ફેરે જા રહે હો? ઈસી તરહ આપ કે રબ કે કલિમાત

كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ فَسَقُوْٓا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝٣٣

સાબિત હો ગએ ઉન પર જો નાફરમાન હેં કે વો ઈમાન નહીં લાએંગે. આપ ફરમા દીજિયે

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآىِٕكُمْ مَّنْ يَّبْدَؤُا الْخَلْقَ

કયા તુમ્હારે શુરકા મેં સે કોઈ હે જો મખ્લૂક કો પેહલી મરતબા પૈદા કરે, ફિર ઉસ કો દોબારા પૈદા કરે?

ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ۭ قُلِ اللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ فَاَنّٰى

આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ હી મખ્લૂક કો પેહલી મરતબા પૈદા કરતા હે, ફિર ઉસ કો દોબારા પૈદા કરેગા.

تُؤْفَكُوْنَ ۝٣٤ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآىِٕكُمْ مَّنْ يَّهْدِيْٓ

ફિર તુમ કહાં ઉલ્ટે ફિરે જા રહે હો? આપ ફરમા દીજિયે તુમ્હારે શુરકા મેં સે કોઈ હે જો હક કી તરફ રહનુમાઈ

اِلَى الْحَقِّ ۭ قُلِ اللّٰهُ يَهْدِيْ لِلْحَقِّ ۭ اَفَمَنْ يَّهْدِيْٓ

કરે? આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ હી હક કી તરફ રહનુમાઈ કરતા હે. ફિર જો હક કી તરફ રહનુમાઈ કરતા હે

اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ اَنْ يُّتَّبَعَ اَمَّنْ لَّا يَهِدِّيْٓ اِلَّآ اَنْ يُّهْدٰى ۚ

વો ઉસ કે ઝયાદા લાઈક હે કે ઉસ કા ઈત્તિબા કિયા જાએ યા વો જો રાસ્તા નહીં પાતા મગર યે કે ઉસી કી રહનુમાઈ

فَمَا لَكُمْ ۗ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ۝٣٥ وَمَا يَتَّبِعُ اَكْثَرُهُمْ

કી જાએ. ફિર તુમ્હેં કયા હુવા? તુમ કૈસે ફૈસલે કરતે હો? ઔર ઉન મેં સે અકસર નહીં ચલતે મગર ગુમાન કે

اِلَّا ظَنًّا ؕ اِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِىْ مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ

પીછે. યકીનન ગુમાન હક કે મુકાબલે મેં કોઈ ભી કામ નહીં દેતા. યકીનન અલ્લાહ

عَلِيْمٌۢ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ۝٣٦ وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ

ખૂબ જાનતા હૈ ઉન કામોં કો જો વો કર રહે હૈં. ઔર યે કુર્આન ઐસા નહીં હૈ કે ઉસ કો ઘડ લિયા

اَنْ يُّفْتَرٰى مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ تَصْدِيْقَ الَّذِىْ بَيْنَ

જાએ અલ્લાહ કે સિવા (કિસી ઔર કી તરફ સે) લેકિન (યે કુર્આન) ઉસ કો સચ્ચા બતાતા હૈ જો પેહલે

يَدَيْهِ وَ تَفْصِيْلَ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ رَّبِّ

સે થા ઔર તમામ કિતાબોં કી તફસીલ કરને વાલા હૈ, ઉસ મેં કોઈ શક નહીં, યે રબ્બુલ આલમીન

الْعٰلَمِيْنَ ۝٣٧ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ؕ قُلْ فَاْتُوْا بِسُوْرَةٍ

કી તરફ સે હૈ. કયા યે કેહતે હૈં કે ઈસ નબી ને ઉસ કો ઘડ લિયા હૈ? આપ ફરમા દીજિયે કે ફિર તુમ ઉસ કે

مِّثْلِهٖ وَادْعُوْا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ

જૈસી એક સૂરત લે આઓ ઔર બુલાઓ ઉન સબ કો જિન કી તાકત રખતે હો અલ્લાહ કે અલાવા

اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝٣٨ بَلْ كَذَّبُوْا بِمَا لَمْ يُحِيْطُوْا بِعِلْمِهٖ

અગર તુમ સચ્ચે હો. બલકે ઉન્હોં ને જુઠલાયા ઉસ ચીઝ કો જિસ કે ઈલ્મ કા ઉન્હોં ને ઈહાતા નહીં કિયા

وَلَمَّا يَاْتِهِمْ تَاْوِيْلُهٗ ؕ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ

ઔર અબ તક ઉન કે પાસ ઉસ કી હકીકત નહીં આઈ. ઈસી તરહ ઉન લોગોં ને જુઠલાયા જો

مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ ۝٣٩

ઉન સે પેહલે થે, ફિર આપ દેખિયે કે ઝાલિમોં કા અન્જામ કૈસા હુવા? ફિર ઉન મેં સે કુછ

وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهٖ ؕ

લોગ વો હૈં જો ઉસ પર ઈમાન રખતે હૈં ઔર ઉન મેં સે કુછ લોગ વો હૈં જો ઉસ પર ઈમાન નહીં લાતે.

وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِيْنَ ۝٤٠ وَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقُلْ

ઔર આપ કા રબ ફસાદ ફૈલાને વાલોં કો ખૂબ જાનતા હૈ. ઔર અગર યે આપ કો જુઠલાએ તો આપ ફરમા

لِّىْ عَمَلِىْ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۚ اَنْتُمْ بَرِيْٓـــُٔوْنَ مِمَّآ اَعْمَلُ

દીજિયે કે મેરે લિયે મેરા અમલ હૈ ઔર તુમ્હારે લિયે તુમ્હારા અમલ હૈ. તુમ બરી હો મેરે અમલ સે

وَاَنَا بَرِیْٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۴۱﴾ وَ مِنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَمِعُوْنَ
ઔર મૈં બરી હૂં તુમ્હારે અમલ સે. ઔર ઉન મેં સે કુછ લોગ વો હૈં જો આપ કી તરફ કાન
اِلَيْكَ ؕ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوْا لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿۴۲﴾
લગાતે હૈં. કયા ફિર આપ બેહરોં કો સુના સકતે હૈં અગરચે ઉન્હેં અકલ ભી ન હો?
وَ مِنْهُمْ مَّنْ يَّنْظُرُ اِلَيْكَ ؕ اَفَاَنْتَ تَهْدِی الْعُمْیَ
ઔર ઉન મેં કુછ લોગ વો હૈં જો આપ કી તરફ દેખતે હૈં. કયા ફિર આપ અન્ધે કો રાસ્તા દિખા સકતે હૈં
وَلَوْ كَانُوْا لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿۴۳﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ
અગરચે વો દેખ ન સકતે હોં? યકીનન અલ્લાહ ઈન્સાનોં પર કુછ ભી ઝુલ્મ
شَيْـًٔا وَّلٰكِنَّ النَّاسَ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿۴۴﴾ وَيَوْمَ
નહીં કરતા, લેકિન લોગ અપને આપ પર ઝુલ્મ કરતે હૈં. ઔર જિસ દિન
يَحْشُرُهُمْ كَاَنْ لَّمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ
અલ્લાહ ઉન કો ઈકટ્ઠા કરેગા તો ગોયા કે વો ઠેહરે હી નહીં થે મગર દિન કી એક ઘડી.
يَتَعَارَفُوْنَ بَيْنَهُمْ ؕ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِلِقَآءِ
વો આપસ મેં એક દુસરે કો પેહચાનતે હોંગે. યકીનન નુકસાન ઉઠાયા ઉન લોગોં ને જિન્હોં ને જુઠલાયા
اللّٰهِ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿۴۵﴾ وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ
અલ્લાહ કી મુલાકાત કો ઔર વો હિદાયતયાફતા નહી હુવે. ઔર અગર હમ આપ કો દિખાએં ઉસ કા કુછ
الَّذِیْ نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ
હિસ્સા જિસ સે હમ ઉન કો ડરા રહે હૈં યા હમ આપ કો વફાત દેં, ફિર હમારી તરફ ઉન્હેં વાપસ આના હૈ,
ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيْدٌ عَلٰی مَا يَفْعَلُوْنَ ﴿۴۶﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ
ફિર અલ્લાહ ગવાહ હૈ ઉન કામોં પર જો વો કર રહે હૈં. ઔર હર એક ઉમ્મત કે લિયે એક રસૂલ હૈ.
رَّسُوْلٌ ۚ فَاِذَا جَآءَ رَسُوْلُهُمْ قُضِیَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
ફિર જબ ઉન કા રસૂલ આ જાતા હૈ તો ઉન કે દરમિયાન ઈન્સાફ કે સાથ ફૈસલા કર દિયા જાતા હૈ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۴۷﴾ وَ يَقُوْلُوْنَ مَتٰی هٰذَا الْوَعْدُ
ઔર ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા જાતા. ઔર યે કેહતે હૈં કે યે વાદા કબ પૂરા હોગા
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۴۸﴾ قُلْ لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِیْ ضَرًّا
અગર તુમ સચ્ચે હો? આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં ખુદ અપને લિયે નફા ઔર ઝરર કા માલિક

وَّلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ؕ اِذَا جَآءَ

નહી મગર જિતના અલ્લાહ ચાહે. હર એક ઉમ્મત કે લિયે એક આખિરી મુકર્રર કિયા હુવા વકત હે. જબ ઉન

اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٤٩﴾

કા આખિરી વકત આ જાતા હે તો વો એક ઘડી ન પીછે હટ સકતે હૈં ઔર ન એક ઘડી આગે બઢ સકતે હૈં.

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُهٗ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا

આપ ફરમા દીજિયે તુમ્હારી કયા રાય હે અગર તુમ્હારે પાસ અલ્લાહ કા અઝાબ રાત કે વકત આએ યા દિન કે

مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٥٠﴾ اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ

વકત, તો મુજરિમ લોગ કિસ ચીઝ કી જલ્દી મચા રહે હૈં? કયા ફિર જબ વો અઝાબ વાકેઅ હો જાએગા

اٰمَنْتُمْ بِهٖ ؕ آٰلْئٰنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٥١﴾

તબ તુમ ઉસ પર ઈમાન લાઓગે ? (તબ તો કહા જાએગા કે) અબ (ઈમાન લાતે હો ?) હાલાંકે તુમ ઉસ કો

ثُمَّ قِيْلَ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ ۚ

જલ્દી તલબ કર રહે થે. ફિર ઝાલિમોં સે કહા જાએગા કે તુમ હમેશા કા અઝાબ ચખો.

هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَ يَسْتَنْۢبِـُٔوْنَكَ

તુમ્હેં સઝા નહીં દી જાએગી મગર ઉન્હી કામોં કી જો તુમ કરતે થે. ઔર યે આપ સે માલૂમ કરતે હૈં કે કયા

اَحَقٌّ هُوَ ؕ قُلْ اِىْ وَرَبِّىْٓ اِنَّهٗ لَحَقٌّ ؔۚ وَمَآ اَنْتُمْ

યે હક હે? આપ ફરમા દીજિયે કે જી હાં! મેરે રબ કી કસમ! યકીનન યે હક હે. ઔર તુમ અલ્લાહ કો (ભાગ કર)

بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٥٣﴾ وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ

આજિઝ નહીં બના સકતે. ઔર અગર હર ઝાલિમ શખ્સ કો દુન્યા કી તમામ ચીઝેં મિલ જાએં જો

مَا فِى الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖ ؕ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ

ઝમીન મેં હૈં, તો યકીનન વો ઉન સબ કો ફિદયે મેં દે દેગા. ઔર વો નદામત કો છુપાએંગે

لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ۚ وَ قُضِىَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ

જબ અઝાબ કો દેખેંગે. ઔર ઉન કે દરમિયાન ઈન્સાફ કે સાથ ફૈસલા કર દિયા જાએગા ઔર ઉન પર

لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٥٤﴾ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

ઝુલ્મ નહીં કિયા જાએગા. સુનો! યકીનન અલ્લાહ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં ઔર

اَلَآ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّ لٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا

ઝમીન મેં હૈં. સુનો! યકીનન અલ્લાહ કા વાદા સચ્ચા હે, લેકિન ઉન મેં સે અકસર

وقف النبي صلى الله عليه وآله وسلم ع ٥

يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيٖ وَ يُمِيْتُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٥٦﴾

જાનતે નહીં. વહી ઝિન્દગી દેતા હૈ ઔર મૌત દેતા હૈ ઔર ઉસી કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે.

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَتْكُمْ مَّوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ

એ ઈન્સાનો! યકીનન તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે નસીહત આઈ હૈ

وَ شِفَآءٌ لِّمَا فِی الصُّدُوْرِ ۙ۬ وَ هُدًى وَّ رَحْمَةٌ

ઔર દિલોં કી બીમારિયોં કે લિયે શિફા ઔર હિદાયત ઔર ઈમાન વાલોં કે લિયે રહમત

لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَ بِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ

આઈ હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે યે અલ્લાહ કે ફઝલ ઔર ઉસ કી રહમત કી બિના પર હૈ, ફિર ઉસ પર

فَلْيَفْرَحُوْا ؕ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿٥٨﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ

ઉન્હેં ખુશ હોના ચાહિયે. યે બેહતર હૈ ઉન તમામ ચીઝોં સે જો વો ઈકટ્ટી કર રહે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે

مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ

કયા તુમ ગૌર નહીં કરતે જો રિઝક અલ્લાહ ને તુમ્હારે લિયે ઉતારા, ફિર ઉસ મેં સે કુછ તુમ

حَرَامًا وَّ حَلٰلًا ؕ قُلْ آٰللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ

ને હલાલ ઔર કુછ હરામ બના દિયા. આપ ફરમા દીજિયે કયા અલ્લાહ ને તુમ્હેં ખબર દી

اَمْ عَلَى اللّٰهِ تَفْتَرُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَ مَا ظَنُّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ

યા તુમ અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડતે હો? ઔર ઉન લોગોં કા ગુમાન જો અલ્લાહ પર

عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ

જૂઠ ઘડતે હૈં કયામત કે દિન કયા હોગા? યકીનન અલ્લાહ ઈન્સાનોં

فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٦٠﴾ ع

પર ફઝલ વાલે હૈં, લેકિન ઉન મે સે અકસર શુક્ર અદા નહીં કરતે.

وَمَا تَكُوْنُ فِیْ شَاْنٍ وَّمَا تَتْلُوْا مِنْهُ

ઔર આપ જિસ હાલ મેં હોતે હૈં ઔર જો કુર્આન તિલાવત કર રહે

مِنْ قُرْاٰنٍ وَّلَا تَعْمَلُوْنَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ

હોતે હૈં ઔર તુમ જો અમલ ભી કર રહે હોતે હૈં મગર હમ તુમ્હેં દેખ રહે

شُهُوْدًا اِذْ تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ ؕ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ

હોતેં હૈં જબ તુમ ઉન મેં મસરૂફ હોતે હૈં. ઔર આપ કે રબ સે ગાઈબ

رَّبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا

નહીં હૈ ઝર્રા ભર કોઈ ચીઝ, ન ઝમીન મેં ઔર ન આસ્માન મેં

فِي السَّمَآءِ وَلَآ اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرَ

ઔર ન ઉસ સે છોટી ઔર ન ઉસ સે બડી ચીઝ મગર સાફ સાફ બયાન કરને વાલી કિતાબ

اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿٦١﴾ اَلَآ اِنَّ اَوْلِيَآءَ اللّٰهِ

(લવ્હે મહફૂઝ મેં) લિખી હુઈ હૈ. સુનો! યકીનન અલ્લાહ કે દોસ્ત,

لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٢﴾ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

ઉન પર ન ખૌફ હોગા ઔર ન વો ગમગીન હોંગે. વો જો ઈમાન લાએ

وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرٰى فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

ઔર જો મુત્તકી રહે. ઉન કે લિયે બશારત હૈ દુન્યવી ઝિન્દગી મેં

وَفِي الْاٰخِرَةِ ۭ لَا تَبْدِيْلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكَ

ઔર આખિરત મેં. અલ્લાહ કે કલિમાત કો બદલા નહીં જા સકતા. યે

هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ

વક્ફ લાઝિમ — وقف لازم

બડી કામ્યાબી હૈ. ઔર આપ કો ગમગીન ન કરે ઉન કી બાત.

اِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ۭ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٦٥﴾

યકીનન ઈઝઝત સારી કી સારી અલ્લાહ કે લિયે હૈ. વહી સુનને વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ.

اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ ۭ

સુનો! યકીનન અલ્લાહ હી કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં.

وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

ઔર યે જો પીછે ચલ રહે હૈં વો લોગ જો અલ્લાહ કો છોડ કર પુકારતે હૈં

شُرَكَآءَ ۭ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ

શુરકા કો, યે સિર્ફ ગુમાન હી કે પીછે ચલ રહે હૈં ઔર યે સિર્ફ અટકલ સે

اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ

બાતેં કરતે હૈં. વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને તુમ્હારે લિયે રાત બનાઈ

لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ

તાકે તુમ ઉસ મેં સુકૂન હાસિલ કરો ઔર દિન કો રોશન બનાયા. યકીનન ઈસ મેં સુનને વાલી કૌમ કે

لِّقَوۡمٍ يَّسۡمَعُوۡنَ ۝٦٧ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبۡحٰنَهٗ ؕ

લિયે નિશાનિયાં હૈં. યે કેહતે હૈં કે અલ્લાહ ઔલાદ રખતા હૈ, અલ્લાહ ઈસ સે પાક હૈ.

هُوَ الۡغَنِىُّ ؕ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الۡاَرۡضِ ؕ

વો બેનિયાઝ હૈ. ઉસ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં.

اِنۡ عِنۡدَكُمۡ مِّنۡ سُلۡطٰنٍۭ بِهٰذَا ؕ اَتَقُوۡلُوۡنَ

તુમ્હારે પાસ ઉસ કી કોઈ દલીલ નહીં હૈ. કયા તુમ અલ્લાહ પર

عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعۡلَمُوۡنَ ۝٦٨ قُلۡ اِنَّ الَّذِيۡنَ يَفۡتَرُوۡنَ

ઐસી બાતેં કેહતે હો જો તુમ જાનતે નહીં હો. આપ ફરમા દીજિયે યકીનન વો લોગ જો અલ્લાહ પર

عَلَى اللّٰهِ الۡكَذِبَ لَا يُفۡلِحُوۡنَ ۝٦٩ مَتَاعٌ فِى الدُّنۡيَا

જૂઠ ઘડતે હૈં વો કામ્યાબ નહીં હોંગે. દુન્યા મેં થોડા નફા ઉઠાના હૈ,

ثُمَّ اِلَيۡنَا مَرۡجِعُهُمۡ ثُمَّ نُذِيۡقُهُمُ الۡعَذَابَ الشَّدِيۡدَ

ફિર હમારી તરફ ઉન્હેં વાપસ આના હૈ, ફિર હમ ઉન્હેં સખ્ત તરીન અઝાબ ચખાએંગે

بِمَا كَانُوۡا يَكۡفُرُوۡنَ ۝٧٠ وَاتۡلُ عَلَيۡهِمۡ نَبَاَ نُوۡحٍ ۘ اِذۡ قَالَ

ઈસ વજહ સે કે વો કુફ્ર કરતે થે. ઔર આપ ઉન કો નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કા વાકિઆ બયાન કીજિયે. જબ ઉન્હોં ને

لِقَوۡمِهٖ يٰقَوۡمِ اِنۡ كَانَ كَبُرَ عَلَيۡكُمۡ مَّقَامِىۡ

અપની કૌમ સે ફરમાયા એ મેરી કૌમ! અગર તુમ પર ગિરાં હૈ મેરા (ઈસ કામ કે લિયે) ખડા હોના

وَتَذۡكِيۡرِىۡ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلۡتُ فَاَجۡمِعُوۡۤا

ઔર અલ્લાહ કી આયાત કે ઝરિયે નસીહત કરના, તો મૈં ને અલ્લાહ પર ભરોસા કિયા, તો અપને

اَمۡرَكُمۡ وَ شُرَكَآءَكُمۡ ثُمَّ لَا يَكُنۡ اَمۡرُكُمۡ عَلَيۡكُمۡ

કામ ઔર શુરકા કો ઈકટ્ઠા કર લો, ફિર તુમ્હારા મુઆમલા તુમ્હારે લિયે ઘુટન કા બાઈસ

غُمَّةً ثُمَّ اقۡضُوۡۤا اِلَىَّ وَلَا تُنۡظِرُوۡنِ ۝٧١ فَاِنۡ تَوَلَّيۡتُمۡ

ન રહે, ફિર તુમ મુજ પર હમલા કરો ઔર મુજે મોહલત ભી ન દો. ફિર અગર તુમ ઐરાઝ કરો

فَمَا سَاَلۡتُكُمۡ مِّنۡ اَجۡرٍ ؕ اِنۡ اَجۡرِىَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ ۙ

તો મૈં ને તુમ સે કિસી અજર કા સવાલ નહીં કિયા. મેરા અજર સિર્ફ અલ્લાહ કે ઝિમ્મે હૈ.

وَاُمِرۡتُ اَنۡ اَكُوۡنَ مِنَ الۡمُسۡلِمِيۡنَ ۝٧٢ فَكَذَّبُوۡهُ

ઔર મુજે ઈસ કા હુકમ દિયા ગયા હૈ કે મૈં મુસલમાનોં મેં સે હૂં. ફિર ઉન્હોં ને નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કો જુઠલાયા,

فَنَجَّيْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ فِي الْفُلْكِ وَ جَعَلْنٰهُمْ خَلٰٓئِفَ

ફિર હમ ને ઉન્હેં નજાત દી ઔર ઉન લોગોં કો ભી જો ઉન કે સાથ કશતી મેં થે ઔર હમ ને ઉન્હેં જાનશીન બનાયા

وَاَغْرَقْنَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

ઔર હમ ને ઉન કો ગર્ક કિયા જિન્હોં ને હમારી આયતોં કો જુઠલાયા. ફિર આપ દેખિયે કે ડરાએ જાને

عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ رُسُلًا

વાલોં કા અન્જામ કૈસા હુવા? ફિર ઉન કે બાદ હમ ને પૈગમ્બર ભેજે ઉન કી કૌમ

اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَآءُوْهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا

કી તરફ, ફિર વો ઉન કે પાસ રોશન મોઅજિઝાત લે કર આએ. ફિર ભી વો ઈમાન નહીં લાતે થે.

بِمَا كَذَّبُوْا بِهٖ مِنْ قَبْلُ ؕ كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلٰى قُلُوْبِ

ઈસ વજહ સે કે ઈસ સે પેહલે જુઠલા ચુકે થે. ઈસી તરહ હમ હદ સે આગે બળ્હને વાલોં કે દિલોં

الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ مُّوْسٰى وَ هٰرُوْنَ

પર મુહર લગા દેતે હૈં. ફિર હમ ને ઉન કે બાદ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ઔર હારૂન (અલૈહિસ્સલામ) કો

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۠ئِهٖ بِاٰيٰتِنَا فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا

ફિરઔન ઔર ઉસ કી કૌમ કી તરફ અપની આયાત દે કર ભેજા, ફિર ઉન્હોં ને બડા બનના ચાહા

قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا

ઔર વો મુજરિમ કૌમ થી. ફિર જબ ઉન કે પાસ હક આયા હમારી તરફ સે,

قَالُوْٓا اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٧٦﴾ قَالَ مُوْسٰٓى

તો ઉન્હોં ને કહા કે યકીનન યે ખુલા જાદૂ હૈ. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કયા તુમ યે

اَتَقُوْلُوْنَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَكُمْ ؕ اَسِحْرٌ هٰذَا ؕ وَلَا يُفْلِحُ

હક કે મુતઅલ્લિક કેહતે હો જબ વો તુમ્હારે પાસ આયા? કયા યે જાદૂ હૈ? ઔર જાદૂગર તો કામ્યાબ

السّٰحِرُوْنَ ﴿٧٧﴾ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ

નહીં હોતે. તો ઉન્હોં ને કહા કે કયા આપ હમારે પાસ આએ હો તાકે હમેં ફેર દો ઉસ સે જિસ પર

اٰبَآءَنَا وَ تَكُوْنَ لَكُمَا الْكِبْرِيَآءُ فِي الْاَرْضِ ؕ

હમ ને અપને બાપ દાદા કો પાયા ઔર ઈસ મુલ્ક મેં તુમ દોનોં કો સરદારી મિલ જાએ.

وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٨﴾ وَ قَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُوْنِيْ

ઔર હમ તુમ દોનોં પર ઈમાન લાને વાલે નહીં હૈં. ઔર ફિરઔન ને કહા કે તુમ મેરે

بِكُلِّ سٰحِرٍ عَلِيْمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ

પાસ હર માહિર જાદૂગર કો લે આઓ. ફિર જબ જાદૂગર આએ તો ઉન સે મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે

مُّوْسٰٓى اَلْقُوْا مَآ اَنْتُمْ مُّلْقُوْنَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّآ اَلْقَوْا

ડાલો જો તુમ ડાલને વાલે હો. ફિર જબ ઉન્હોં ને ડાલા

قَالَ مُوْسٰى مَا جِئْتُمْ بِهِ ۙ السِّحْرُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

તો મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા તુમ લાએ હો વો જાદૂ હૈ. યકીનન અલ્લાહ અનકરીબ

سَيُبْطِلُهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٨١﴾

ઉસ કો બાતિલ કર દેગા. યકીનન અલ્લાહ ફસાદ ફૈલાને વાલોં કે અમલ કો ચલને નહીં દેતા.

وَيُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٨٢﴾ ع

ઔર અલ્લાહ હક કો અપને કલિમાત કે ઝરિયે હક સાબિત કરેગા અગરચે મુજરિમ નાપસન્દ કરેં.

فَمَآ اٰمَنَ لِمُوْسٰٓى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهٖ عَلٰى خَوْفٍ

ફિર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) પર ઈમાન નહીં લાઈ મગર થોડી સી જમાઅત આપ કી કૌમ મેં સે ફિરઔન ઔર

مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَا۠ئِهِمْ اَنْ يَّفْتِنَهُمْ ؕ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ

ઉસ કી જમાઅત કે ખૌફ કી વજહ સે કે વો ઉન કો અઝાબ મેં મુબતલા કરેંગે. ઔર યકીનન ફિરઔન

لَعَالٍ فِى الْاَرْضِ ۚ وَاِنَّهٗ لَمِنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ

ઉસ મુલ્ક મેં બરતરી વાલા થા. ઔર યકીનન વો હદ સે આગે બઢને વાલોં મેં સે થા. ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ)

مُوْسٰى يٰقَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوْٓا

ને ફરમાયા એ મેરી કૌમ! અગર તુમ ઈમાન રખતે હો અલ્લાહ પર તો ઉસી પર તવક્કુલ કરો

اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِيْنَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوْا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ۚ

અગર તુમ મુસલમાન હો. તો ઉન્હોં ને કહા કે અલ્લાહ પર હમ ને તવક્કુલ કિયા.

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا

એ હમારે રબ! તૂ હમેં ઝાલિમ કૌમ કા તખ્તએ મશ્ક ન બના. ઔર તૂ

بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٨٦﴾ وَاَوْحَيْنَآ

અપની રહમત સે કાફિર કૌમ સે હમેં નજાત દે. ઔર હમ ને વહી કી મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ઔર ઉન કે ભાઈ

اِلٰى مُوْسٰى وَاَخِيْهِ اَنْ تَبَوَّاٰ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ

કી તરફ કે તુમ દોનોં ઠિકાના બનાઓ અપની કૌમ કે લિયે મિસ્ર મેં

بُيُوْتًا وَّاجْعَلُوْا بُيُوْتَكُمْ قِبْلَةً وَّاَقِيْمُوا
ઘરોં કો ઔર અપના ઘર કિબ્લારુખ બનાઓ ઔર નમાઝ કાઈમ કરો.
الصَّلٰوةَ ؕ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوْسٰى رَبَّنَآ
ઔર આપ ઈમાન વાલોં કો બશારત સુના દીજિયે. ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા એ હમારે રબ!
اِنَّكَ اٰتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَ مَلَاَهٗ زِيْنَةً وَّ اَمْوَالًا
યકીનન તૂ ને ફિરઔન ઔર ઉસ કી કૌમ કો ઝીનત દી ઔર માલ દિયા
فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِكَ ۚ
દુન્યવી ઝિન્દગી મેં. એ હમારે રબ! ઈસ લિયે તાકે વો તેરે રાસ્તે સે ગુમરાહ કરેં?
رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰٓى اَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ
એ હમારે રબ! ઉન કે માલોં કો મિટા દે ઔર ઉન કે દિલોં કો
عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْا حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿٨٨﴾
સખ્ત કર દે કે વો ઈમાન ન લાએં યહાં તક કે દર્દનાક અઝાબ દેખેં.
قَالَ قَدْ اُجِيْبَتْ دَّعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيْمَا
અલ્લાહ ને ફરમાયા યકીનન તુમ દોનોં કી દુઆ કબૂલ કર લી ગઈ, તો તુમ ઈસ્તિકામત સે રહો
وَلَا تَتَّبِعٰٓنِّ سَبِيْلَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٨٩﴾ وَجٰوَزْنَا
ઔર ઉન લોગોં કે રાસ્તે પર ન ચલના જો જાનતે નહીં. ઔર હમ ને બની ઈસ્રાઈલ
بِبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْبَحْرَ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
કો સમન્દર પાર કરા દિયા. ફિર ફિરઔન ઔર ઉસ કા લશ્કર ઉન કે પીછે આયા
وَجُنُوْدُهٗ بَغْيًا وَّعَدْوًا ؕ حَتّٰٓى اِذَآ اَدْرَكَهُ الْغَرَقُ ۙ
સરકશી કરતા હુવા ઔર હદ સે તજાવુઝ કરતા હુવા. યહાં તક કે જબ ફિરઔન ડૂબને લગા
قَالَ اٰمَنْتُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا الَّذِيْٓ اٰمَنَتْ بِهٖ
તો કેહને લગા કે મૈં ઈમાન લે આયા યે કે કોઈ માબૂદ નહીં મગર વહી જિસ પર બનૂ ઈસ્રાઈલ
بَنُوْٓا اِسْرَآءِيْلَ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿٩٠﴾ آٰلْـٰٔنَ
ઈમાન લાએ હૈં ઔર મૈં મુસલમાનોં મેં સે હૂં. (ફરિશ્તે ને કહા) કયા અબ (ઈમાન લાયા)
وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٩١﴾
હાલાંકે તૂ ઈસ સે પેહલે નાફરમાન થા ઔર તૂ ફસાદ ફૈલાને વાલોં મેં સે રહા.

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيْكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُوْنَ لِمَنْ خَلْفَكَ

તો આજ હમ તેરે બદન કો બચા લેંગે તાકે તેરે પીછે આને વાલોં કે લિયે વો ઈબ્રત

اٰيَةً ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ اٰيٰتِنَا

બને. ઔર યકીનન ઈન્સાનોં મેં સે બહોત સે હમારી આયતોં સે

ع ٩ ١٤

لَغٰفِلُوْنَ ﴿٩٢﴾ وَلَقَدْ بَوَّاْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ مُبَوَّاَ

ગાફિલ હૈં. ઔર તહકીક કે હમ ને બની ઈસ્રાઈલ કો ઠિકાના દિયા સચ્ચાઈ કે

صِدْقٍ وَّرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوْا

રેહને કી જગા ઔર હમ ને ઉન્હેં ઉમ્દા ચીઝોં મેં સે રોઝી દી. ફિર ઉન્હોં ને ઈખ્તિલાફ નહીં કિયા

حَتّٰى جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِيْ بَيْنَهُمْ

યહાં તક કે ઉન કે પાસ ઈલ્મ આયા. યકીનન તેરા રબ ઉન કે દરમિયાન કયામત

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٩٣﴾

કે દિન ફૈસલા કરેગા ઉન ચીઝોં મેં સે જિસ મેં વો ઈખ્તિલાફ કર રહે હૈં.

فَاِنْ كُنْتَ فِيْ شَكٍّ مِّمَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِيْنَ

ફિર અગર આપ શક મેં હૈં ઉસ કી તરફ સે જો હમ ને આપ કી તરફ ઉતારા તો આપ સવાલ કીજિયે

يَقْرَءُوْنَ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ جَآءَكَ

ઉન સે જો કિતાબ પઢતે હૈં આપ સે ભી પેહલે. યકીનન આપ કે પાસ

الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿٩٤﴾

હક આયા આપ કે રબ કી તરફ સે, ઈસ લિયે આપ શક કરને વાલોં મેં સે ન હોં.

وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ

ઔર આપ ઉન લોગોં મેં સે ન હોં જિન્હોં ને અલ્લાહ કી આયતોં કો જુઠલાયા,

فَتَكُوْنَ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٩٥﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ حَقَّتْ

ફિર આપ ખસારા ઉઠાને વાલોં મેં સે હો જાએંગે. યકીનન વો લોગ જિન કે ઉપર તેરે

عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَآءَتْهُمْ

રબ કે કલિમાત સાબિત હો ગએ, વો ઈમાન નહીં લાએંગે. અગરચે ઉન કે પાસ તમામ મોઅજિઝાત

كُلُّ اٰيَةٍ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿٩٧﴾ فَلَوْلَا

ભી આ જાએં, (વો ઈમાન નહીં લાએંગે) યહાં તક કે દર્દનાક અઝાબ દેખ લેં. ફિર કોઈ

كَانَتۡ قَرۡيَةٌ اٰمَنَتۡ فَنَفَعَهَاۤ اِيۡمَانُهَاۤ اِلَّا قَوۡمَ

બસ્તી જો ઈમાન લાઈ હો, ફિર ઉસ કે ઈમાન લાને ને ઉસ કો નફા દિયા હો, કોઈ બસ્તી નહીં હુઈ સિવાએ

يُوۡنُسَ ؕ لَمَّاۤ اٰمَنُوۡا كَشَفۡنَا عَنۡهُمۡ عَذَابَ الۡخِزۡىِ

યૂનુસ (અલૈહિસ્સલામ) કી કૌમ કે. જબ વો ઈમાન લાએ તો ઉન સે હમ ને રુસ્વાઈ કે અઝાબ કો હટા દિયા

فِى الۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا وَ مَتَّعۡنٰهُمۡ اِلٰى حِيۡنٍ ﴿٩٨﴾

દુન્યવી ઝિન્દગી મેં ઔર ઉન કો હમ ને એક વકત તક મુતમત્તિઅ કિયા.

وَلَوۡ شَآءَ رَبُّكَ لَاٰمَنَ مَنۡ فِى الۡاَرۡضِ كُلُّهُمۡ جَمِيۡعًا ؕ

ઔર અગર આપ કા રબ ચાહતા તો વો સારે કે સારે જો ઝમીન મેં હૈં ઈકટ્ઠે ઈમાન લે આતે.

اَفَاَنۡتَ تُكۡرِهُ النَّاسَ حَتّٰى يَكُوۡنُوۡا مُؤۡمِنِيۡنَ ﴿٩٩﴾

કયા ફિર આપ ઈન્સાનોં કો મજબૂર કર સકતે હો કે વો ઈમાન લે આએં?

وَمَا كَانَ لِنَفۡسٍ اَنۡ تُؤۡمِنَ اِلَّا بِاِذۡنِ اللّٰهِ ؕ

ઔર કિસી શખ્સ કી યે તાકત નહીં હૈ કે વો ઈમાન લાએ મગર અલ્લાહ કી ઈજાઝત સે.

وَ يَجۡعَلُ الرِّجۡسَ عَلَى الَّذِيۡنَ لَا يَعۡقِلُوۡنَ ﴿١٠٠﴾

ઔર અલ્લાહ ગન્દગી રખતે હૈં ઉન પર જો અકલ નહીં રખતે.

قُلِ انۡظُرُوۡا مَاذَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ؕ

આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ દેખો કે કયા ચીઝેં હૈં આસ્માનો મેં ઔર ઝમીન મેં?

وَمَا تُغۡنِى الۡاٰيٰتُ وَالنُّذُرُ عَنۡ قَوۡمٍ لَّا يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿١٠١﴾

ઔર મોઅજિઝાત ઔર ડરાને વાલે કુછ કામ નહીં આતે ઐસી કૌમ સે જો ઈમાન નહીં લાતી.

فَهَلۡ يَنۡتَظِرُوۡنَ اِلَّا مِثۡلَ اَيَّامِ الَّذِيۡنَ خَلَوۡا

ફિર વો મુન્તઝિર નહીં હૈં મગર ઉન લોગોં કે જૈસે દિનોં કે જો ઉન સે પેહલે

مِنۡ قَبۡلِهِمۡ ؕ قُلۡ فَانۡتَظِرُوۡۤا اِنِّىۡ مَعَكُمۡ

ગુઝર ચુકે. આપ ફરમા દીજિયે ફિર તુમ મુન્તઝિર રહો, યકીનન મૈં તુમ્હારે સાથ ઈન્તિઝાર કરને વાલોં

مِّنَ الۡمُنۡتَظِرِيۡنَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّىۡ رُسُلَنَا وَالَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا كَذٰلِكَ ۚ

મેં સે હૂં. ફિર હમ અપને પૈગમ્બરોં કો બચા લેંગે ઔર ઉન લોગોં કો જો ઈમાન લાએ હૈં, ઈસી તરહ.

حَقًّا عَلَيۡنَا نُنۡجِ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ﴿١٠٣﴾ قُلۡ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنۡ

હમારે ઝિમ્મે લાઝિમ હૈ કે હમ ઈમાન વાલોં કો નજાત દેં. આપ ફરમા દીજિયે એ ઈન્સાનો! અગર

كُنۡتُمۡ فِىۡ شَكٍّ مِّنۡ دِيۡنِىۡ فَلَاۤ اَعۡبُدُ الَّذِيۡنَ

તુમ શક મેં હો મેરે દીન કી તરફ સે તો મૈં ઈબાદત નહીં કરૂંગા ઉન કી

تَعۡبُدُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ وَلٰـكِنۡ اَعۡبُدُ اللّٰهَ الَّذِىۡ

જિન કી તુમ અલ્લાહ કો છોડ કર ઈબાદત કરતે હો, લેકિન મૈં તો ઈબાદત કરતા હૂં ઉસ અલ્લાહ કી

يَتَوَفّٰٮكُمۡ ‌ۖۚ وَاُمِرۡتُ اَنۡ اَكُوۡنَ مِنَ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ۝۱۰۴

જો તુમ્હેં વફાત દેગા. ઔર મુજે હુકમ દિયા ગયા હૈ કે મૈં ઈમાન વાલોં મેં સે રહૂં.

وَاَنۡ اَقِمۡ وَجۡهَكَ لِلدِّيۡنِ حَنِيۡفًا ‌ۚ وَلَا تَكُوۡنَنَّ

ઔર યે કે આપ અપના ચેહરા સીધા રખિયે ઉસ દિન કે લિયે હર તરફ સે કટ કર. ઔર મુશરિકીન

مِنَ الۡمُشۡرِكِيۡنَ ۝۱۰۵ وَلَا تَدۡعُ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ

મેં સે મત બનિયે. ઔર અલ્લાહ કે અલાવા ઐસી ચીઝોં કો મત પુકારિયે જો આપ કો

مَا لَا يَنۡفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ‌ ۚ فَاِنۡ فَعَلۡتَ فَاِنَّكَ

ન નફા દે સકતી હૈં ઔર ન ઝરર પહોંચા સકતી હૈં. ફિર અગર આપ ઐસા કરેંગે તો યકીનન આપ

اِذًا مِّنَ الظّٰلِمِيۡنَ ۝۱۰۶ وَاِنۡ يَّمۡسَسۡكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ

કુસૂરવારોં મેં સે હો જાએંગે. ઔર અગર આપ કો અલ્લાહ નુકસાન પહોંચાએ તો ઉસ કે

فَلَا كَاشِفَ لَهٗۤ اِلَّا هُوَ‌ ۚ وَاِنۡ يُّرِدۡكَ بِخَيۡرٍ فَلَا رَآدَّ

સિવા કોઈ ભી ઉસે દૂર કરને વાલા નહીં. ઔર અગર વો તુમ્હારી ભલાઈ કા ઈરાદા કરે તો અલ્લાહ કે

لِفَضۡلِهٖ‌ ؕ يُصِيۡبُ بِهٖ مَنۡ يَّشَآءُ مِنۡ عِبَادِهٖ‌ ؕ وَهُوَ

ફઝલ કો કોઈ રોક નહીં સકતા. વો અપને બન્દોં મેં સે જિસે અપના ફઝલ પહોંચાના ચાહે પહોંચા દેતા હૈ.

الۡغَفُوۡرُ الرَّحِيۡمُ ۝۱۰۷ قُلۡ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدۡ جَآءَكُمُ

ઔર વો બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે એ ઈન્સાનો! યકીનન તુમ્હારે પાસ

الۡحَـقُّ مِنۡ رَّبِّكُمۡ‌ ۚ فَمَنِ اهۡتَدٰى فَاِنَّمَا يَهۡتَدِىۡ

તુમ્હારે રબ કી તરફ સે હક આ ચુકા. અબ જો હિદાયત ચાહે, તો ઉસ કી હિદાયત અપની ઝાત હી કે

لِنَفۡسِهٖ‌ ۚ وَمَنۡ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيۡهَا‌ ۚ

લિયે હૈ. ઔર જો ગુમરાહી ઈખ્તિયાર કરે તો ઉસ કા વબાલ ખુદ ઉસી પર હૈ. ઔર મૈં

وَمَاۤ اَنَا عَلَيۡكُمۡ بِوَكِيۡلٍؕ ۝۱۰۸ وَاتَّبِعۡ مَا يُوۡحٰۤى اِلَيۡكَ

તુમ પર મુસલ્લત નહીં હૂં. ઔર આપ ઉસ કે પીછે ચલિયે જો આપ કી તરફ વહી કિયા જા રહા હૈ

وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿١٠٩﴾

ઔર આપ સબ્ર કીજિયે યહાં તક કે અલ્લાહ ફૈસલા કર દે. ઔર વો બેહતરીન ફૈસલા કરને વાલા હૈ.

اٰيَاتُهَا ١٢٣ (١١) سُوْرَةُ هُوْدٍ مَّكِّيَّةٌ (٥٢) رُكُوْعَاتُهَا ١٠

ઔર૧૦ રુકૂઅ હૈં સૂરએ હૂદ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૧૨૩ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢ્તા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

الٓرٰ ۟ كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ

અલિફ લામ રા. યે કિતાબ હૈ જિસ કી આયતેં મુહકમ કી ગઈ હૈં, ફિર ઉન કી તફસીલ કી ગઈ હૈ

حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ ﴿١﴾ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنَّنِيْ لَكُمْ

હિકમત વાલે, બાખબર અલ્લાહ કી તરફ સે. કે ઈબાદત મત કરો મગર અલ્લાહ હી કી. યકીનન મૈં તુમ્હારે લિયે

مِّنْهُ نَذِيْرٌ وَّ بَشِيْرٌ ﴿٢﴾ وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ

ઉસ કી તરફ સે ડરાને વાલા ઔર બશારત સુનાને વાલા હૂં. ઔર યે કે અપને રબ સે ઈસ્તિગફાર કરો,

ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ

ફિર તુમ ઉસ કી તરફ તૌબા કરો તો વો તુમ્હેં મુતમત્તિઅ કરેગા અચ્છી તરહ મુતમત્તિઅ કરના

مُّسَمًّى وَّيُؤْتِ كُلَّ ذِيْ فَضْلٍ فَضْلَهٗ ؕ

મુકર્રર કિયે હુવે વકત તક ઔર હર એક સાહિબે ફઝલ કો અપના ફઝલ (જઝા) દેગા.

وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيْرٍ ﴿٣﴾

ઔર અગર તુમ ઐરાઝ કરો તો મુજે તુમ્હારે ઉપર એક બડે દિન કે અઝાબ કા ખૌફ હૈ.

اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤﴾

અલ્લાહ કી તરફ તુમ્હેં વાપસ જાના હૈ. ઔર વો હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ.

اَلَآ اِنَّهُمْ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ ؕ

સુનો! યકીનન વો અપને સીનોં કો અલ્લાહ સે છુપને કે લિયે મોડતે હૈં. સુનો!

اَلَا حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ ثِيَابَهُمْ ۙ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ

જિસ વકત વો અપને કપડે ઓઢ્હે હુવે હોતે હૈં, તબ ભી અલ્લાહ જાનતા હૈ ઉન ચીઝોં કો જિન્હેં વો

وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۚ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٥﴾

છુપાતે હૈં ઔર જિન્હેં વો ઝાહિર કરતે હૈં. યકીનન વો દિલોં કે હાલ કો ખૂબ જાનને વાલા હૈ.

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ
ઔર ઝમીન મેં કોઈ ચૌપાયા નહીં મગર અલ્લાહ કે ઝિમ્મે ઉસ કી રોઝી હૈ ઔર વો ઉસ કે દાઈમી

مُسْتَقَرَّهَا وَ مُسْتَوْدَعَهَا ؕ كُلٌّ فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۝٦
ઠિકાને ઔર આરઝી ઠિકાને કો જાનતા હૈ. સબ કુછ સાફ સાફ બયાન કરને વાલી કિતાબ (લવ્હે મહફૂઝ)

وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ
મેં હૈ. ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા છે દિન

اَيَّامٍ وَّكَانَ عَرْشُهٗ عَلَى الْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ
મેં ઔર ઉસ કા અર્શ પાની પર થા તાકે વો તુમ્હેં આઝમાએ કે તુમ મેં સે કૌન

اَحْسَنُ عَمَلًا ؕ وَلَئِنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ
અચ્છે અમલ વાલા હૈ. ઔર અગર આપ કેહતે હૈં કે યકીનન તુમ ઝિન્દા કર કે ઉઠાએ

مِنْۢ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ
જાઓગે મૌત કે બાદ તો ઝરૂર કાફિર કહેંગે કે યે નહીં હૈ

اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٧ وَلَئِنْ اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ
મગર ખુલા જાદૂ. ઔર અગર હમ ઉન સે અઝાબ મુઅખ્ખર કર દેં એક માલૂમ

اِلٰٓى اُمَّةٍ مَّعْدُوْدَةٍ لَّيَقُوْلُنَّ مَا يَحْبِسُهٗ ؕ اَلَا يَوْمَ
વકત તક કે લિયે તબ ભી વો યકીનન કહેંગે કે કિસ ને અઝાબ કો રોક રખા હૈ? સુનો! જિસ દિન વો

يَاْتِيْهِمْ لَيْسَ مَصْرُوْفًا عَنْهُمْ وَ حَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا
અઝાબ ઉન કે પાસ આએગા તો ઉન સે હટાયા નહીં જાએગા ઔર ઉન્હેં ઘેર લેગા વો અઝાબ

بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝٨ وَلَئِنْ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً
જિસ કા વો મઝાક ઉડા રહે થે. ઔર અગર ઈન્સાન કો હમ અપની તરફ સે રહમત ચખાએં

ثُمَّ نَزَعْنٰهَا مِنْهُ ۚ اِنَّهٗ لَيَئُوْسٌ كَفُوْرٌ ۝٩
ફિર ઉસ સે ઉસ કો છીન લેં, તો યકીનન વો માયૂસ નાશુક્રા બન જાતા હૈ.

وَلَئِنْ اَذَقْنٰهُ نَعْمَآءَ بَعْدَ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُوْلَنَّ ذَهَبَ
ઔર અગર હમ ઉસે નેઅમત ચખાએં કિસી તકલીફ કે બાદ જો ઉસે પહોંચી હો તો ઝરૂર વો કહેગા કે

السَّيِّاٰتُ عَنِّيْ ؕ اِنَّهٗ لَفَرِحٌ فَخُوْرٌ ۝١٠ اِلَّا الَّذِيْنَ
મુજ સે બુરાઈયાં દૂર હો ગઈ. યકીનન વો ઈતરાને વાલા, ફખ્ર કરને વાલા હૈ. મગર વો લોગ

صَبَرُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ
જિન્હોં ને સબ્ર કિયા ઔર નેક અમલ કરતે રહે. ઉન કે લિયે મગફિરત હૈ
وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝١١ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌۢ بَعْضَ مَا يُوْحٰٓى
ઔર બડા અજર હૈ. શાયદ આપ છોડ દેં ઉસ કે બાઝ હિસ્સે કો જો આપ કી તરફ વહી કિયા જા રહા હૈ
اِلَيْكَ وَ ضَآئِقٌۢ بِهٖ صَدْرُكَ اَنْ يَّقُوْلُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ
ઔર આપ કા સીના ઉસ કી વજહ સે તંગ હો રહા હૈ, યે ઈસ વજહ સે કે વો કેહતે હૈં કે ઉસ પર કોઈ
عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَآءَ مَعَهٗ مَلَكٌ ؕ اِنَّمَآ اَنْتَ نَذِيْرٌ ؕ
ખઝાના કયૂં નહીં ઉતારા ગયા યા ઉસ કે સાથ કોઈ ફરિશ્તા કયૂં નહીં આયા? આપ તો સિર્ફ ડરાને વાલે હૈં.
وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ وَّكِيْلٌ ۝١٢ؕ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ؕ
ઓર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કારસાઝ હૈ. કયા યે કેહતે હૈં કે ઈસ નબી ને ઉસ કો ઘડ લિયા?
قُلْ فَاْتُوْا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهٖ مُفْتَرَيٰتٍ وَّادْعُوْا
આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ ઉસ કે જૈસી ઘડી હુઈ દસ સૂરતેં લે આઓ ઔર તુમ
مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝١٣
ઉન કો ભી બુલા લો જિન કી તુમ તાકત રખતે હો અલ્લાહ કે અલાવા અગર તુમ સચ્ચે હો. ફિર
فَاِلَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ اُنْزِلَ بِعِلْمِ
અગર વો તુમ્હારી બાત કા જવાબ ન દે સકેં તો જાન લો કે જો આપ કી તરફ ઉતારા ગયા હૈ વો અલ્લાહ કે
اللّٰهِ وَاَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۝١٤
ઈલ્મ સે હૈ ઔર યે કે અલ્લાહ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં હૈ. ફિર કયા તુમ ઈસ્લામ લાતે હો?
مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَ زِيْنَتَهَا نُوَفِّ
જો દુન્યવી ઝિન્દગી ચાહેગા ઔર ઉસ કી ઝીનત, તો હમ ઉન કો ઉન કે આમાલ કા દુન્યા મેં
اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيْهَا وَهُمْ فِيْهَا لَا يُبْخَسُوْنَ ۝١٥
પૂરા પૂરા બદલા દે દેંગે ઔર ઉન કે લિયે ઉસ મેં કમી નહીં કી જાએગી.
اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ ۖ
ઉન લોગોં કે લિયે આખિરત મેં સિવાએ આગ કે કુછ નહીં હોગા.
وَحَبِطَ مَا صَنَعُوْا فِيْهَا وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا
ઔર બેકાર હો જાએંગે વો અમલ જો ઉન્હોં ને દુન્યા મેં કિયે ઔર બાતિલ હોંગે વો જો વો

يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۶﴾ اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ وَيَتْلُوْهُ
કરતે થે. કયા ફિર વો શખ્સ જો અપને રબ કી તરફ સે રોશન રાસ્તે પર હૈ ઔર અલ્લાહ કી તરફ સે

شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ؕ
એક શાહિદ ઉસ કે સાથ સાથ હૈ ઔર ઉસ સે પેહલે મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કી કિતાબ પેશવા ઔર રહમત થી.

اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ مِنَ الْاَحْزَابِ
યે લોગ ઉસ પર ઈમાન રખતે હૈં. ઔર જો ઉસ કે સાથ કુફ્ર કરેગા ગિરોહોં મેં સે

فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ ۚ فَلَا تَكُ فِىْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۗ اِنَّهُ
તો દોઝખ ઉસ કી વાદે કી જગા હૈ. ફિર આપ ઉસ કી તરફ સે શક મેં ન રહિયે.

الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۷﴾
યકીનન યે હક હૈ આપ કે રબ કી તરફ સે લેકિન અકસર લોગ ઈમાન નહીં લાતે.

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ؕ اُولٰٓئِكَ
ઔર ઉસ સે ઝયાદા ઝાલિમ કૌન હોગા જો અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડે. યે લોગ

يُعْرَضُوْنَ عَلٰى رَبِّهِمْ وَ يَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَآءِ
અપને રબ કે સામને પેશ કિયે જાએંગે ઔર ગવાહી દેને વાલે કહેંગે કે યે વો હૈં

الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ ۚ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ
જિન્હોં ને અપને રબ પર જૂઠ બોલા. સુનો! અલ્લાહ કી લાનત હૈ

عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۸﴾ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
ઝાલિમોં પર. ઉન પર જો અલ્લાહ કે રાસ્તે સે રોકતે હૈં

وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ؕ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿۱۹﴾
ઔર ઉસ મેં કજી તલાશ કરતે હૈં. ઔર વો આખિરત કે ભી મુન્કિર હૈં.

اُولٰٓئِكَ لَمْ يَكُوْنُوْا مُعْجِزِيْنَ فِى الْاَرْضِ
યે લોગ ઝમીન મેં (ભાગ કર) અલ્લાહ કો આજિઝ નહીં કર સકતે

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَآءَ ۘ يُضٰعَفُ
ઔર ઉન કે લિયે અલ્લાહ કે અલાવા કોઈ હિમાયતી નહીં હોગા. ઉન કે લિયે

وقف لازم

لَهُمُ الْعَذَابُ ؕ مَا كَانُوْا يَسْتَطِيْعُوْنَ السَّمْعَ وَمَا
અઝાબ દુગના કિયા જાએગા. વો સુનને કી તાકત નહીં રખતે થે ઔર ન

كَانُوْا يُبْصِرُوْنَ ۝ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

દેખ સકતે થે. યહી હૈં જિન્હોં ને અપની જાનોં કો ખસારે મેં ડાલા

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝ لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ

ઔર ઉન સે ખો ગએ વો જો વો ઘડા કરતે થે. યકીનન યે

فِى الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

આખિરત મેં સબ સે ઝયાદા ખસારે વાલે હૈં. યકીનન વો લોગ જો ઈમાન લાએ

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَخْبَتُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ ۙ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ

ઔર નેક કામ કરતે રહે ઔર અપને રબ કી તરફ આજિઝી કી. યે લોગ

الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝ مَثَلُ الْفَرِيْقَيْنِ

જન્નતી હૈં, વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે. દોનોં જમાઅતોં કા હાલ ઐસા હૈ જૈસા કે

كَالْاَعْمٰى وَالْاَصَمِّ وَالْبَصِيْرِ وَالسَّمِيْعِ ۭ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ

અન્ધા ઔર બેહરા ઔર દેખને વાલા ઔર સુનને વાલા. કયા દોનોં મિસાલ કે ઐતેબાર સે બરાબર

مَثَلًا ۭ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا

હો સકતે હૈં? કયા ફિર તુમ નસીહત હાસિલ નહીં કરતે? ઔર યકીનન હમ ને નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કો ભેજા

اِلٰى قَوْمِهٖٓ ۡ اِنِّىْ لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝ اَنْ لَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ۭ

ઉન કી કૌમ કી તરફ કે મૈં તુમ્હારે લિયે સાફ સાફ ડરાને વાલા હૂં. યે કે ઈબાદત મત કરો મગર અલ્લાહ કી.

اِنِّىْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ اَلِيْمٍ ۝ فَقَالَ

યકીનન મૈં તુમ પર એક દર્દનાક દિન કે અઝાબ સે ડરતા હૂં. ફિર આપ

الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا نَرٰىكَ

કી કૌમ મેં સે કાફિર સરદારોં ને કહા કે હમ આપ કો નહીં દેખતે મગર અપને

اِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرٰىكَ اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذِيْنَ هُمْ

જૈસા ઈન્સાન ઔર હમ આપ કો નહીં દેખતે કે આપ કા ઈત્તિબા કિયા મગર ઉન લોગોં ને જો

اَرَاذِلُنَا بَادِىَ الرَّاْىِ ۚ وَمَا نَرٰى لَكُمْ عَلَيْنَا

હમ મેં સબ સે ઝયાદા ઝલીલ હૈં સરસરી નઝર મેં. ઔર હમ તુમ્હારે લિયે અપને પર કોઈ ફઝીલત ભી

مِنْ فَضْلٍۢ بَلْ نَظُنُّكُمْ كٰذِبِيْنَ ۝ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ

નહીં દેખતે, બલ્કે હમ તુમ્હેં જૂઠા ગુમાન કરતે હૈં. નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ મેરી કૌમ! તુમ્હારી

اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَاٰتٰىنِيْ رَحْمَةً

કયા રાય હૈ અગર મૈં અપને રબ કી તરફ સે રોશન રાસ્તે પર હૂં ઔર ઉસ ને મુજે અપની તરફ સે રહમત

مِّنْ عِنْدِهٖ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ ؕ اَنُلْزِمُكُمُوْهَا وَاَنْتُمْ

અતા કી હો, ઔર વો રોશન રાસ્તા તુમ પર છુપા દિયા જાએ. તો કયા હમ તુમ સે ઉસ હિદાયત કો ઝબરદસ્તી ચિપકા દે

لَهَا كٰرِهُوْنَ ﴿٢٨﴾ وَ يٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ؕ

ઈસ હાલ મેં કે તુમ ઉસ કો નાપસન્દ કરતે હો? ઔર એ મેરી કૌમ! મૈં તુમ સે ઈસ પર કિસી માલ કા સવાલ

اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ الَّذِيْنَ

નહીં કરતા. મેરા અજર તો અલ્લાહ કે ઝિમ્મે હૈ ઔર મૈં ઉન કો ધુત્કારને વાલા નહીં હૂં જો ઈમાન

اٰمَنُوْا ؕ اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا

લાએ હૈં. યકીનન વો અપને રબ સે મિલને વાલે હૈં લેકિન મૈં તુમ્હેં ઐસી કૌમ દેખ રહા હૂં

تَجْهَلُوْنَ ﴿٢٩﴾ وَ يٰقَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ

જો જહાલત કી બાતેં કરતે હો. ઔર એ મેરી કૌમ! કૌન બચાએગા મુજ કો અલ્લાહ કી ગિરિફ્ત સે

اِنْ طَرَدْتُّهُمْ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ

અગર મૈં ઈન્હેં ધુત્કાર દૂં? કયા ફિર તુમ નસીહત હાસિલ નહીં કરતે? ઔર મૈં તુમ સે નહીં કેહતા કે

خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَآ اَقُوْلُ اِنِّيْ

મેરે પાસ અલ્લાહ કે ખઝાને હૈં ઔર ન મૈં ગૈબ જાનતા હૂં ઔર ન મૈં યે કેહતા હૂં કે મૈં

مَلَكٌ وَّلَآ اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْٓ اَعْيُنُكُمْ

ફરિશ્તા હૂં ઔર ન મૈં યે કેહતા હૂં ઉન લોગોં કે મુતઅલ્લિક જિન કો તુમ્હારી નિગાહેં હકીર સમજતી હૈં કે

لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ؕ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۚۖ

અલ્લાહ ઉન કો હરગિઝ કોઈ ભલાઈ નહી દેગા. અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ ઉસ કો જો ઉન કે દિલોં મેં હૈ.

اِنِّيْٓ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣١﴾ قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جٰدَلْتَنَا

યકીનન તબ તો મૈં ઝાલિમોં મેં સે બન જાઊંગા. ઉન્હોં ને કહા એ નૂહ! યકીનન આપ ને હમ સે જઘડા કિયા, ફિર

فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ

આપ ને હમ સે બહોત ઝયાદા જઘડા કર લિયા, ઈસ લિયે આપ હમારે પાસ લે આઈએ વો અઝાબ જિસ સે આપ હમેં ડરા રહે

مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ اِنَّمَا يَاْتِيْكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ

હૈં અગર આપ સચ્ચોં મેં સે હૈં. નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે વો અઝાબ તો તુમ્હારે પાસ સિર્ફ અલ્લાહ હી લાએગા

شَآءَ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿۳۳﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيْٓ
અગર વો ચાહેગા ઔર તુમ ઉસ વકત અલ્લાહ કો આજિઝ નહીં કર સકોગે. ઔર તુમ્હેં મેરી નસીહત ફાઈદા

اِنْ اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ
નહીં દેગી અગર મૈં ચાહૂં કે મૈં તુમ્હારે લિયે ખૈરખ્વાહી કરૂં અગર અલ્લાહ તુમ્હેં ગુમરાહ કરને કા

اَنْ يُّغْوِيَكُمْ ؕ هُوَ رَبُّكُمْ قف وَ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۳۴﴾
ઈરાદા કરે. વહી તુમ્હારા રબ હૈ. ઔર ઉસી કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે. કયા વો

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ؕ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَعَلَيَّ اِجْرَامِيْ
કેહતે હૈં કે ઈસ નબી ને ઉસ કો ઘડ લિયા હૈ? આપ ફરમા દીજિયે કે અગર મૈં ને ઉસ કો ઘડા હૈ તો મેરે

وَاَنَا بَرِیْٓءٌ مِّمَّا تُجْرِمُوْنَ ﴿۳۵﴾ وَ اُوْحِيَ اِلٰى نُوْحٍ
ઉપર મેરા જુર્મ હૈ ઔર મૈં તુમ્હારે જુરમોં સે બરી હૂં. ઔર નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કી તરફ વહી કી ગઈ કે

اَنَّهٗ لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ
આપ કી કૌમ મેં સે હરગિઝ ઈમાન નહીં લાએંગે મગર વો જો ઈમાન લા ચુકે,

فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿۳۶﴾ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ
ઈસ લિયે આપ માયૂસ ન હોં ઉન હરકતોં કી વજહ સે જો વો કર રહે હૈં. ઔર આપ કશતી બનાઈયે

بِاَعْيُنِنَا وَ وَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ
હમારી આંખોં કે સામને ઔર હમારે હુકમ સે ઔર આપ હમ સે ગુફતગૂ ન કીજિયે ઉન કે બારે મેં

ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿۳۷﴾ وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ قف
જો ઝાલિમ હૈં. ઈસ લિયે કે યે ગર્ક કિયે જાએંગે. ઔર કશતી બના રહે થે નૂહ (અલૈહિસ્સલામ).

وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَاٌ مِّنْ قَوْمِهٖ سَخِرُوْا مِنْهُ ؕ قَالَ
ઔર જબ કભી આપ પર આપ કી કૌમ મેં સે કોઈ રઈસ જમાઅત ગુઝરતી તો વો આપ સે મઝાક કરતી.

اِنْ تَسْخَرُوْا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ
નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ફરમાતે કે અગર તુમ હમ સે મઝાક કરતે હો, તો યકીનન હમ ભી તુમ સે મઝાક કરેંગે

كَمَا تَسْخَرُوْنَ ﴿۳۸﴾ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ
જિસ તરહ તુમ મઝાક કરતે હો. અનકરીબ તુમ્હેં માલૂમ હો જાએગા કે કિસ પર ઐસા અઝાબ આતા હૈ

يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿۳۹﴾ حَتّٰٓى اِذَا
જો ઉસે રુસ્વા કર દેગા ઔર કિસ પર દાઈમી અઝાબ ઉતરતા હૈ. યહાં તક કે જબ હમારા (અઝાબ કા)

جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ قُلْنَا احْمِلْ فِيْهَا

હુકમ આયા ઔર તન્નૂર જોશ મારને લગા તો હમ ને કહા કે ઉસ મેં આપ સવાર કરા લીજિયે હર કિસ્મ

مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَ اَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ

સે જોડા (યાની) દો દો (નર ઔર માદા) ઔર અપને એહલ કો મગર વો જિન કે મુતઅલ્લિક પેહલે બાત

الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنَ ؕ وَمَآ اٰمَنَ مَعَهٗۤ اِلَّا قَلِيْلٌ ۝۴۰

હો ચુકી હૈ ઔર ઉન લોગોં કો જો ઈમાન લાએ હૈં. ઔર આપ કે સાથ ઈમાન નહીં લાએ થે મગર થોડે.

وَقَالَ ارْكَبُوْا فِيْهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٖىهَا وَ مُرْسٰىهَا ؕ

ઔર નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે તુમ ઉસ મેં સવાર હો જાઓ, અલ્લાહ કે નામ સે ઉસ કા ચલના હૈ ઔર ઉસ કા ઠેહેરના હૈ.

اِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝۴۱ وَهِيَ تَجْرِيْ بِهِمْ فِيْ مَوْجٍ

યકીનન મેરા રબ બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. ઔર યે કશતી ઉન કો લે કર ચલતી રહી

كَالْجِبَالِ ۗ وَنَادٰى نُوْحُ ِۨابْنَهٗ وَكَانَ فِيْ مَعْزِلٍ

ઐસી મૌજોં મેં જો પહાડોં કી તરહ થી. નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને બેટે કો પુકારા ઔર વો કિનારે મેં થા,

يّٰبُنَيَّ ارْكَبْ مَّعَنَا وَلَا تَكُنْ مَّعَ الْكٰفِرِيْنَ ۝۴۲

એ મેરે બેટે! તૂ હમારે સાથ સવાર હો જા ઔર તૂ કાફિરોં કે સાથ મત રેહ.

قَالَ سَاٰوِيْۤ اِلٰى جَبَلٍ يَّعْصِمُنِيْ مِنَ الْمَآءِ ؕ قَالَ

બેટે ને કહા અનકરીબ મૈં પનાહ લૂંગા ઈસ પહાડ પર જો મુજે પાની સે બચા લેગા. નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા

لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ ۚ وَ حَالَ

કે આજ અલ્લાહ કે અઝાબ સે કોઈ બચા નહીં સકતા મગર વો જિસ પર અલ્લાહ રહમ કરે. ઔર ઉન દોનોં કે

بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ۝۴۳ وَ قِيْلَ يٰۤاَرْضُ

દરમિયાન મૌજ હાઈલ હો ગઈ, ફિર વો ડૂબને વાલોં મેં સે હો ગયા. ઔર હુકમ આયા કે એ ઝમીન!

ابْلَعِيْ مَآءَكِ وَيٰسَمَآءُ اَقْلِعِيْ وَ غِيْضَ الْمَآءُ وَقُضِيَ

તૂ અપના પાની નિગલ લે ઔર એ આસ્માન! તૂ થમ જા, ઔર પાની ખુશ્ક હો ગયા ઔર મુઆમલા

الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُوْدِيِّ وَقِيْلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ

ખત્મ હો ગયા ઔર કશતી ઠેહેર ગઈ જૂદી પહાડ પર ઔર કહા ગયા કે ઝાલિમ કૌમ કા

الظّٰلِمِيْنَ ۝۴۴ وَنَادٰى نُوْحٌ رَّبَّهٗ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِيْ

નાસ હો. ઔર નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને રબ કો પુકારા, ફિર કહા એ મેરે રબ! મેરા બેટા મેરે એહલ

مِنْ اَهْلِيْ وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ

મૈં સે થા ઔર યકીનન તેરા વાદા સચ્ચા હૈ ઔર તૂ તમામ ફૈસલા કરને વાલોં મે બેહતરીન ફૈસલા

الْحٰكِمِيْنَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يٰنُوْحُ اِنَّهٗ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ ۚ اِنَّهٗ

કરને વાલા હૈ. અલ્લાહ ને ફરમાયા એ નૂહ! યકીનન વો આપ કે એહલ મેં સે નહી થા. ઈસ લિયે કે ઉસ કા

عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ ۖ فَلَا تَسْـَٔلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ۭ

અમલ ગૈર સાલિહ થા. ઈસ લિયે આપ મુજ સે ઐસા સવાલ ન કરેં જિસ કા આપ કો ઈલ્મ નહીં.

اِنِّيْٓ اَعِظُكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ

મૈં તુમ્હેં નસીહત કરતા હૂં ઈસ કી કે તુમ જહાલત કરને વાલોં મેં સે ન હો જાઓ. નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને અર્ઝ કિયા

اِنِّيْٓ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَسْـَٔلَكَ مَا لَيْسَ لِيْ بِهٖ عِلْمٌ ۭ

એ મેરે રબ! મૈં તેરી પનાહ ચાહતા હૂં ઈસ સે કે મૈં તુજ સે સવાલ કરૂં ઐસી ચીઝ કા જિસ કા મુજે ઈલ્મ નહીં.

وَاِلَّا تَغْفِرْ لِيْ وَتَرْحَمْنِيْٓ اَكُنْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٤٧﴾

ઔર અગર તૂ મેરી મગફિરત નહી કરેગા ઔર મુજ પર રહમ નહી કરેગા તો મૈં ખસારા ઉઠાને વાલોં મેં સે બન જાઊંગા.

قِيْلَ يٰنُوْحُ اهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكٰتٍ عَلَيْكَ

કહા ગયા એ નૂહ! આપ હમારી તરફ સે સલામતી ઔર બરકતોં કે સાથ ઉતર જાઈયે, આપ પર ભી

وَعَلٰٓي اُمَمٍ مِّمَّنْ مَّعَكَ ۭ وَاُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ

ઔર ઉન ઉમ્મતોં પર ભી જો આપ કે સાથ હૈં. ઔર બહોત સી ઉમ્મતેં હૈં અનકરીબ હમ ઉન્હેં ફાઈદા

ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ مِنْ اَنْۢبَاۗءِ

ઉઠાને દેંગે, ફિર ઉન્હેં હમારી તરફ સે દર્દનાક અઝાબ પહોંચેગા. યે ગૈબ કી ખબરોં મેં સે

الْغَيْبِ نُوْحِيْهَآ اِلَيْكَ ۚ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَآ اَنْتَ

હૈ જિસે હમ આપ કી તરફ વહી કર રહે હૈં, જો આપ ઔર આપ કી કૌમ

وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا ۛ فَاصْبِرْ ۛ اِنَّ الْعَاقِبَةَ

ઈસ સે પેહલે જાનતી નહીં થી. ઈસ લિયે આપ સબ્ર કીજિયે. યકીનન અચ્છા અન્જામ

لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٩﴾ ع وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ۭ قَالَ يٰقَوْمِ

મુત્તકિયોં કે લિયે હૈ. ઔર કૌમે આદ કી તરફ ભેજા ઉન કે ભાઈ હૂદ (અલૈહિસ્સલામ) કો. હૂદ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા

اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۭ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا

એ મેરી કૌમ! તુમ અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો, તુમ્હારે લિયે ઉસ કે અલાવા કોઈ માબૂદ નહી. તુમ તો સિર્ફ

مُفْتَرُوْنَ ﴿۵۰﴾ يٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ؕ اِنْ اَجْرِيَ

જૂઠ ઘડતે હો. એ મેરી કૌમ! મૈં તુમ સે ઉસ પર કિસી અજર કા સવાલ નહીં કરતા. મેરા અજર તો

اِلَّا عَلَى الَّذِيْ فَطَرَنِيْ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۵۱﴾ وَيٰقَوْمِ

સિર્ફ ઉસ અલ્લાહ કે ઝિમ્મે હૈ જિસ ને મુજે પૈદા કિયા. કયા ફિર તુમ અકલ નહીં રખતે? ઔર એ મેરી કૌમ!

اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ

તુમ અપને રબ સે ઈસ્તિગફાર કરો, ફિર ઉસ કી તરફ તૌબા કરો, તો વો તુમ પર આસ્માન કો બરસતા હુવા

مِّدْرَارًا وَّ يَزِدْكُمْ قُوَّةً اِلٰى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا

છોડેગા ઔર તુમ્હારી મૌજૂદા કુવ્વત મેં ઔર કુવ્વત કા ઈઝાફા કરેગા ઔર મુજરિમ બન કર

مُجْرِمِيْنَ ﴿۵۲﴾ قَالُوْا يٰهُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَّمَا نَحْنُ

પુશ્ત મત ફેરો. ઉન્હોં ને કહા એ હૂદ! તુમ હમારે પાસ કોઈ મોઅજિઝા નહીં લાએ ઔર હમ અપને માબૂદોં કો

بِتَارِكِيْٓ اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿۵۳﴾

તુમ્હારે કેહને કી વજહ સે છોડને વાલે નહીં હૈં ઔર હમ આપ પર ઈમાન લાને વાલે નહીં હૈં.

اِنْ نَّقُوْلُ اِلَّا اعْتَرٰىكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُوْٓءٍ ؕ

હમ નહીં કેહતે મગર યે કે હમારે માબૂદોં મેં સે કિસી ને આપ કો કોઈ બુરાઈ લગા દી હૈ.

قَالَ اِنِّيْٓ اُشْهِدُ اللّٰهَ وَاشْهَدُوْٓا اَنِّيْ بَرِيْٓءٌ

હૂદ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે મૈં અલ્લાહ કો ગવાહ બનાતા હૂં ઔર તુમ ભી ગવાહ રહો કે મૈં બરી હૂં ઉન ચીઝોં

مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿۵۴﴾ مِنْ دُوْنِهٖ فَكِيْدُوْنِيْ جَمِيْعًا ثُمَّ

સે જિન કો તુમ શરીક ઠેહરાતે હો. અલ્લાહ કે અલાવા. ફિર તુમ ઈકટ્ઠે હો કર મેરે ખિલાફ તદબીર કર લો,

لَا تُنْظِرُوْنِ ﴿۵۵﴾ اِنِّيْ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّيْ وَرَبِّكُمْ ؕ

ફિર મુજે મોહલત ભી મત દો. યકીનન મૈં ને અલ્લાહ પર તવક્કુલ કિયા જો મેરા ઔર તુમ્હારા રબ હૈ.

مَا مِنْ دَآبَّةٍ اِلَّا هُوَ اٰخِذٌۢ بِنَاصِيَتِهَا ؕ اِنَّ رَبِّيْ

કોઈ ચૌપાયા નહીં મગર વો (અલ્લાહ) ઉસ કી ચોટી પકડે હુવે હૈ. યકીનન મેરા રબ

عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۵۶﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ

સીધે રાસ્તે પર હૈ. ફિર અગર તુમ ઐરાઝ કરો તો મૈં ને તુમ્હેં પહોંચા દિયા વો જિસ કો દે કર

مَّآ اُرْسِلْتُ بِهٖٓ اِلَيْكُمْ ؕ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّيْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۚ

મૈં તુમ્હારી તરફ ભેજા ગયા હૂં. ઔર મેરા રબ તુમ્હારે અલાવા કિસી ઔર કૌમ કો જાનશીન બનાએગા.

وَلَا تَضُرُّوْنَهٗ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ رَبِّیْ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ حَفِیْظٌ ۝٥٧

ઔર તુમ ઉસ કો ઝરા ભી ઝરર નહી પહોંચા સકોગે. યકીનન મેરા રબ હર ચીઝ કી હિફાઝત કરને વાલા હૈ.

وَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّیْنَا هُوْدًا وَّالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ

ઔર જબ હમારા (અઝાબ કા) હુકમ આયા તો હમ ને હૂદ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઔર ઉન લોગોં કો જો ઉન કે સાથ

بِرَحْمَةٍ مِّنَّا ۚ وَ نَجَّیْنٰهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِیْظٍ ۝٥٨

ઈમાન લાએ થે અપની રહમત સે નજાત દી. ઔર હમ ને ઉન્હેં સખ્ત અઝાબ સે નજાત દી.

وَتِلْكَ عَادٌ ۛ جَحَدُوْا بِاٰیٰتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهٗ

ઔર યે કૌમે આદ હૈ, જિન્હોં ને અપને રબ કી આયાત કા ઈન્કાર કિયા ઔર અલ્લાહ કે પૈગમ્બરોં કી

وَاتَّبَعُوْۤا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِیْدٍ ۝٥٩ وَاُتْبِعُوْا فِیْ هٰذِهِ

નાફરમાની કી ઔર વો હર ઝાલિમ સરકશ કે હુકમ કે પીછે ચલે. ઔર ઈસ દુન્યા મેં ઉન કે પીછે

الدُّنْیَا لَعْنَةً وَّیَوْمَ الْقِیٰمَةِ ؕ اَلَاۤ اِنَّ عَادًا كَفَرُوْا

લાનત કર દી ગઈ ઔર કયામત કે દિન ભી. સુનો! યકીનન કૌમે આદ ને અપને રબ સે

رَبَّهُمْ ؕ اَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُوْدٍ ۝٦٠ وَاِلٰی ثَمُوْدَ

કુફ્ર કિયા. સુનો! કૌમે આદ કા નાસ હો, હૂદ (અલૈહિસ્સલામ) કી કૌમ કા. ઔર કૌમે સમૂદ કી તરફ ભેજા

اَخَاهُمْ صٰلِحًا ۘ قَالَ یٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ

ઉન કે ભાઈ સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ) કો. સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ મેરી કૌમ! અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો,

مِّنْ اِلٰهٍ غَیْرُهٗ ؕ هُوَ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ

તુમ્હારે લિયે ઉસ કે અલાવા કોઈ માબૂદ નહીં. ઉસી ને તુમ્હેં ઝમીન સે પૈદા કિયા

وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِیْهَا فَاسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ تُوْبُوْۤا اِلَیْهِ ؕ

ઔર ઉસ ને તુમ્હેં ઝમીન મેં આબાદ કિયા તો તુમ ઉસ સે ઈસ્તિગફાર કરો, ફિર ઉસ કી તરફ તૌબા કરો.

اِنَّ رَبِّیْ قَرِیْبٌ مُّجِیْبٌ ۝٦١ قَالُوْا یٰصٰلِحُ قَدْ كُنْتَ

યકીનન મેરા રબ કરીબ, તૌબા કબૂલ કરને વાલા હૈ. ઉન્હોં ને કહા કે એ સાલેહ! યકીનન આપ હમારે

فِیْنَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَاۤ اَتَنْهٰىنَاۤ اَنْ نَّعْبُدَ مَا یَعْبُدُ

અન્દર કાબિલે ઉમ્મીદ થે ઈસ સે પેહલે. કયા આપ હમેં રોકતે હો ઈસ સે કે હમ ઈબાદત કરેં ઉન ચીઝોં કી

اٰبَآؤُنَا وَاِنَّنَا لَفِیْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَاۤ

જિન કી હમારે બાપ દાદા ઈબાદત કરતે થે? ઔર યકીનન હમ ઉસ કી તરફ સે ગેહરે શક મેં હૈ જિસ કી તરફ

ركوع ٥ · وقف لازم

اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ۝۶۲ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ

તુમ હમેં દાવત દેતે હો. સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ મેરી કૌમ! તુમ્હારી કયા રાય હૈ અગર મૈં

عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَ اٰتٰىنِيْ مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ

અપને રબ કી તરફ સે રોશન રાસ્તે પર હૂં ઔર ઉસ ને મુજે અપની તરફ સે રહમત અતા કી હો,

يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهٗ قف فَمَا تَزِيْدُوْنَنِيْ

ફિર મુજે અલ્લાહ કી ગિરિફ્ત સે કૌન બચાએગા અગર મૈં અલ્લાહ કી નાફરમાની કરૂં? ફિર તુમ મુજે

غَيْرَ تَخْسِيْرٍ ۝۶۳ وَ يٰقَوْمِ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ

નહીં બઢાતે સિવાએ ખસારે કે. ઔર એ મેરી કૌમ! યે અલ્લાહ કી ઊંટની તુમ્હારે લિયે

اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْۤ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا

નિશાની હૈ, તો તુમ ઉસ કો છોડ દો કે અલ્લાહ કી ઝમીન મેં ખાએ ઔર તુમ ઉસે બુરાઈ કે સાથ

بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيْبٌ ۝۶۴ فَعَقَرُوْهَا

મત છુઓ, વરના તુમ્હેં કરીબી અઝાબ પકડ લેગા. ફિર ઉન્હોં ને ઊંટની કે પૈર કાટ દિયે

فَقَالَ تَمَتَّعُوْا فِيْ دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ؕ ذٰلِكَ

તો સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે મઝે ઉડા લો અપને ઘરોં મેં તીન દિન. યે ઐસા વાદા હૈ

وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوْبٍ ۝۶۵ فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا

જો જુઠલાયા નહીં જા સકતા. ફિર જબ હમારા (અઝાબ કા) હુકમ આયા તો હમ ને સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ)

صٰلِحًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا

કો ઔર ઉન લોગોં કો જો આપ કે સાથ ઈમાન લાએ થે હમારી રહમત સે

وَ مِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ ؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ۝۶۶

ઔર ઉસ દિન કી રુસ્વાઈ સે નજાત દી. યકીનન તેરા રબ વો કુવ્વત વાલા, ઝબરદસ્ત હૈ.

وَ اَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا

ઔર ઝાલિમોં કો ચીખ ને પકડ લિયા, ફિર વો અપને ઘરોં મેં

فِيْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ۝۶۷ لا كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ؕ اَلَاۤ

ઘુટનોં કે બલ પડે રેહ ગએ. ગોયા કે વો ઉસ મેં બસે હી નહીં થે. સુનો!

اِنَّ ثَمُوْدَاۡ كَفَرُوْا رَبَّهُمْ ؕ اَلَا بُعْدًا لِّثَمُوْدَ ۝۶۸ ع

યકીનન કૌમે સમૂદ ને કુફ્ર કિયા અપને રબ કે સાથ. સુનો! નાસ હો કૌમે સમૂદ કે લિયે.

وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوْا
ઔર યકીનન હમારે ભેજે હુવે ફરિશ્તે ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે પાસ બશારત લે કર આએ તો ઉન્હોં ને કહા
سَلٰمًا ؕ قَالَ سَلٰمٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيْذٍ ۝٦٩
અસ્સલામુ અલયકુમ. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા અસ્સલામુ અલયકુમ, ફિર વો નહી ઠેહરે કે ભુના હુવા બછડા
فَلَمَّا رَاٰۤ اَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ
લે આએ. ફિર જબ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉન કે હાથ દેખે કે ઉસ (ખાને) તક નહી પહોંચતે તો ઉન કો અજનબી મહસૂસ
مِنْهُمْ خِيْفَةً ؕ قَالُوْا لَا تَخَفْ اِنَّاۤ اُرْسِلْنَاۤ اِلٰى قَوْمِ
કિયા ઔર ઉન કી તરફ સે ખૌફ મહસૂસ કિયા. ફરિશ્તોં ને કહા કે આપ ખૌફ ન કીજિયે, યકીનન હમ તો કૌમે લૂત
لُوْطٍ ۝٧٠ وَامْرَاَتُهٗ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنٰهَا
કી તરફ ભેજે ગએ હૈં. ઔર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કી બીવી ખડી હુઈ થી, ફિર વો હંસ પડી તો હમ ને
بِاِسْحٰقَ ۙ وَمِنْ وَّرَآءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوْبَ ۝٧١ قَالَتْ
ઉન્હેં બશારત દી ઈસ્હાક કી. ઔર ઈસ્હાક કે પીછે યઅકૂબ કી. વો કેહને લગી
يٰوَيْلَتٰۤى ءَاَلِدُ وَاَنَا عَجُوْزٌ وَّهٰذَا بَعْلِىْ شَيْخًا ؕ
હાય અફસોસ! કયા મૈં ઔલાદ જનૂંગી હાલાંકે મૈં બૂળ્હી હૂં ઔર યે મેરે શૌહર બૂળ્હે હૈં.
اِنَّ هٰذَا لَشَىْءٌ عَجِيْبٌ ۝٧٢ قَالُوْۤا اَتَعْجَبِيْنَ
યકીનન યે કાબિલે તઅજ્જુબ ચીઝ હૈ. ઉન્હોં ને કહા કે કયા તુમ તઅજ્જુબ કરતી હો
مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكٰتُهٗ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ ؕ
અલ્લાહ કે હુકમ સે? અલ્લાહ કી રહમત ઔર ઉસ કી બરકતેં તુમ એહલે બૈત પર હૈં.
اِنَّهٗ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ۝٧٣ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبْرٰهِيْمَ
યકીનન વો અલ્લાહ કાબિલે તારીફ, બુઝુર્ગ હૈ. ફિર જબ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) સે ખૌફ દૂર
الرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فِىْ قَوْمِ
હો ગયા ઔર ઉન કે પાસ બશારત આઈ, તો વો હમ સે કૌમે લૂત કે બારે મેં જઘડને
لُوْطٍ ۝٧٤ اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ لَحَلِيْمٌ اَوَّاهٌ مُّنِيْبٌ ۝٧٥
લગે. યકીનન ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) નિહાયત બુર્દબાર, આહેં ભરને વાલે, તૌબા કરને વાલે થે.
يٰۤاِبْرٰهِيْمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ۚ اِنَّهٗ قَدْ جَآءَ اَمْرُ
એ ઈબ્રાહીમ! ઈસ સે આપ ઐરાઝ કીજિયે, યકીનન આપ કે રબ કા હુકમ

رَبِّكَ ۚ وَاِنَّهُمْ اٰتِيْهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُوْدٍ ﴿٧٦﴾

આ ગયા. ઔર યકીનન ઉન કે પાસ ઐસા અઝાબ આને વાલા હે જો લૌટાયા નહીં જાએગા. ઔર જબ

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِيْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ

હમારે ભેજે હુવે ફરિશ્તે લૂત (અલૈહિસ્સલામ) કે પાસ આએ તો વો ઉન કી વજહ સે ગમગીન હુવે ઔર ઉન કી

بِهِمْ ذَرْعًا وَّ قَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيْبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَآءَهٗ

વજહ સે તંગદિલ હુવે ઔર લૂત (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા યે બડા સખ્ત દિન હૈ. ઔર લૂત (અલૈહિસ્સલામ) કે

قَوْمُهٗ يُهْرَعُوْنَ اِلَيْهِ ؕ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ

પાસ ઉન કી કૌમ આઈ ઉન કી તરફ તેઝ દૌડતી હુઈ. ઔર વો પેહલે સે બુરાઈયાં કરતે થે.

السَّيِّاٰتِ ؕ قَالَ يٰقَوْمِ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيْ هُنَّ اَطْهَرُ

લૂત (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ મેરી કૌમ! યે મેરી બેટિયાં યે તુમ્હારે લિયે ઝયાદા પાકીઝા

لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ فِيْ ضَيْفِيْ ؕ اَلَيْسَ

હૈં, ફિર તુમ અલ્લાહ સે ડરો ઔર મુજે મેરે મેહમાનોં કે બારે મેં રુસ્વા મત કરો. કયા તુમ

مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيْدٌ ﴿٧٨﴾ قَالُوْا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا

મેં સે કોઈ હિદાયતયાફતા શખ્સ નહીં? વો કેહને લગે યકીનન આપ કો માલૂમ હૈ કે હમેં

فِيْ بَنٰتِكَ مِنْ حَقٍّ ۚ وَ اِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيْدُ ﴿٧٩﴾

આપ કી બેટિયોં મેં કોઈ રગબત નહીં હૈ. ઔર યકીનન આપ જાનતે હૈં વો જો હમ ચાહતે હૈં.

قَالَ لَوْ اَنَّ لِيْ بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوِيْٓ اِلٰى رُكْنٍ

લૂત (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કાશ કે મુજે તુમ પર કુવ્વત હોતી યા મૈં કિસી મઝબૂત કબીલે કી તરફ

شَدِيْدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوْا يٰلُوْطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَّصِلُوْٓا

પનાહ લેતા. ઉન્હોં ને કહા કે એ લૂત! યકીનન હમ તેરે રબ કે ભેજે હુવે ફરિશ્તે હૈં, વો હરગિઝ આપ તક

اِلَيْكَ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ

નહીં પહોંચ સકેંગે, ઈસ લિયે આપ અપને ઘર વાલોં કો લે કર રાત કે કિસી હિસ્સે મેં સફર કર જાઈયે

وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا امْرَاَتَكَ ؕ اِنَّهٗ مُصِيْبُهَا

ઔર તુમ મેં સે કોઈ પીછે મુડ કર ન દેખે મગર આપ કી બીવી. કે ઉસે વો અઝાબ પહોંચને વાલા હૈ

مَآ اَصَابَهُمْ ؕ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ؕ اَلَيْسَ الصُّبْحُ

જો ઉન કો પહોંચેગા. યકીનન ઉન કે અઝાબ કે વાદે કા વકત સુબ્હ કા વકત હૈ. કયા સુબ્હ

بِقَرِيْبٍ ﴿٨١﴾ فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا

કરીબ નહીં હૈ? ફિર જબ હમારે અઝાબ કા હુકમ આ ગયા તો હમ ને ઉસ કે ઉપર વાલે હિસ્સે કો ઉસ કે નીચે વાલા

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيْلٍ ۙ مَّنْضُوْدٍ ﴿٨٢﴾

હિસ્સા બના દિયા ઔર હમ ને ઉન કે ઉપર મિટ્ટી કે પથ્થર બરસાએ, જો લગાતાર બરસ રહે થે.

مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ ؕ وَمَا هِيَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ

જો નિશાનઝદા થે તેરે રબ કે પાસ. ઔર યે બસ્તી ઝાલિમોં સે કુછ દૂર

بِبَعِيْدٍ ﴿٨٣﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ؕ قَالَ

નહીં હૈ. ઔર મદયન વાલોં કી તરફ ઉન કે ભાઈ શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ) કો ભેજા. શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ)

يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ

ને ફરમાયા કે એ મેરી કૌમ! અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો, તુમ્હારે લિયે ઉસ કે અલાવા કોઈ માબૂદ નહીં.

وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَ الْمِيْزَانَ اِنِّيْۤ اَرٰىكُمْ بِخَيْرٍ

ઔર તુમ નાપ ઔર તોલ મેં કમી ન કરો, ઈસ લિયે કે મૈં તુમ્હેં અચ્છી હાલત મેં દેખ રહા હૂં

وَّاِنِّيْۤ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيْطٍ ﴿٨٤﴾ وَيٰقَوْمِ

ઔર મૈં તુમ પર એક ઘેરને વાલે દિન કે અઝાબ કા ખૌફ કરતા હૂં. ઔર એ મેરી કૌમ!

اَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا

નાપ ઔર તોલ કો ઈન્સાફ કે સાથ પૂરા પૂરા દો ઔર લોગોં કો ઉન કી

النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٨٥﴾

ચીઝેં કમ કર કે મત દો ઔર ઝમીન મેં ફસાદ ફૈલાતે હુવે મત ફિરો.

بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۚ

અલ્લાહ કી બકીય્યા ચીઝેં તુમ્હારે લિયે બેહતર હૈં અગર તુમ ઈમાન વાલે હો.

وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوْا يٰشُعَيْبُ اَصَلٰوتُكَ

ઔર મૈં તુમ પર મુહાફિઝ નહીં હૂં. વો કેહને લગે એ શુઐબ! કયા આપ કી નમાઝ આપ કો ઈસ કા

تَاْمُرُكَ اَنْ نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَآ اَوْ اَنْ نَّفْعَلَ

હુકમ દેતી હૈ કે હમ છોડ દેં ઉન કો જિન કી હમારે બાપ દાદા ઈબાદત કરતે થે યા યે કે હમ અપને

فِيْۤ اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُا ؕ اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَلِيْمُ الرَّشِيْدُ ﴿٨٧﴾

માલોં મેં કરના છોડ દેં જો હમ ચાહેં? યકીનન તુમ હિલ્મ વાલે, હિદાયતયાફતા હો.

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ

શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે એ મેરી કૌમ! બતલાઓ અગર મૈં અપને રબ કી તરફ સે વાઝેહ રાસ્તે પર હૂં

وَرَزَقَنِيْ مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ؕ وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ

ઔર ઉસ ને મુજે અપની તરફ સે અચ્છી રોઝી દી હો. ઔર મૈં નહીં ચાહતા કે તુમ્હારી મુખાલફત કરૂં

اِلٰى مَآ اَنْهٰىكُمْ عَنْهُ ؕ اِنْ اُرِيْدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ

ઉન ચીઝોં કો કર કે જિન સે મૈં તુમ્હેં રોકતા હૂં. મૈં તો સિર્ફ ઈસ્લાહ ચાહતા હૂં જિત્ની મૈં

مَا اسْتَطَعْتُ ؕ وَمَا تَوْفِيْقِيْٓ اِلَّا بِاللّٰهِ ؕ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

તાકત રખૂં. ઔર મેરી તૌફીક નહીં હૈ મગર અલ્લાહ કી તરફ સે. ઉસી પર મૈં ને તવક્કુલ કિયા

وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ﴿۸۸﴾ وَيٰقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِيْٓ

ઔર ઉસી કી તરફ મૈં રુજૂઅ કરતા હૂં. ઔર એ મેરી કૌમ! મેરી મુખાલફત તુમ્હેં ઈસ બાત કી તરફ ન

اَنْ يُّصِيْبَكُمْ مِّثْلُ مَآ اَصَابَ قَوْمَ نُوْحٍ اَوْ قَوْمَ هُوْدٍ

લે જાએ કે તુમ્હેં પહોંચ જાએ ઉસ જૈસા અઝાબ જો કૌમે નૂહ યા કૌમે હૂદ યા કૌમે સાલેહ

اَوْ قَوْمَ صٰلِحٍ ؕ وَمَا قَوْمُ لُوْطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيْدٍ ﴿۸۹﴾ وَاسْتَغْفِرُوْا

કો પહોંચા. ઔર કૌમે લૂત તુમ સે કુછ દૂર નહીં હૈ. ઔર તુમ અપને રબ સે ઈસ્તિગફાર કરો,

رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ ؕ اِنَّ رَبِّيْ رَحِيْمٌ وَّدُوْدٌ ﴿۹۰﴾ قَالُوْا

ફિર તુમ ઉસ કી તરફ તૌબા કરો. યકીનન મેરા રબ બહોત ઝયાદા રહમ કરને વાલા, મહબ્બત કરને વાલા હૈ. ઉન્હોં

يٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَقُوْلُ وَاِنَّا لَنَرٰىكَ

ને કહા કે એ શુઐબ! હમ બહોત સી બાતે નહી સમજતે ઉસ મેં સે જો તુમ કેહતે હો ઔર યકીનન હમ તુમ્હેં અપને

فِيْنَا ضَعِيْفًا ۚ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنٰكَ ز وَمَآ اَنْتَ

દરમિયાન કમઝોર દેખ રહે હૈં. ઔર અગર આપ કા કબીલા ન હોતા, તો હમ આપ કો રજમ કર દેતે. ઔર આપ

عَلَيْنَا بِعَزِيْزٍ ﴿۹۱﴾ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَهْطِيْٓ اَعَزُّ عَلَيْكُمْ

હમ પર કુછ ભારી નહીં હો. શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે એ મેરી કૌમ! કયા મેરા કબીલા તુમ પર અલ્લાહ સે

مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاتَّخَذْتُمُوْهُ وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا ؕ اِنَّ رَبِّيْ

ઝયાદા ભારી હૈ? ઔર તુમ ને ઉસ કો અપની પીઠ પીછે ડાલ દિયા હૈ. યકીનન મેરા રબ

بِمَا تَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿۹۲﴾ وَيٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ

તુમ્હારે આમાલ કો ઘેરે હુવે હૈ. ઔર એ મેરી કૌમ! અપની જગા પર રેહ કર અમલ કરતે રહો,

اِنِّیْ عَامِلٌ ؕ سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ یَّاْتِیْهِ عَذَابٌ
મૈં ભી અમલ કર રહા હૂં. અનકરીબ તુમ્હેં માલૂમ હો જાએગા કે કિસ પર ઐસા અઝાબ આતા હૈ જો

یُّخْزِیْهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ؕ وَارْتَقِبُوْۤا اِنِّیْ مَعَكُمْ
ઉસ કો રુસ્વા કર દે ઔર કૌન જૂઠા હૈ. ઔર તુમ મુન્તઝિર રહો, મૈં તુમ્હારે સાથ ઈન્તિઝાર કરને

رَقِیْبٌ ﴿۹۳﴾ وَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّیْنَا شُعَیْبًا وَّالَّذِیْنَ
વાલા હૂં. ઔર જબ કે હમારા અઝાબ આયા તો હમ ને શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઔર ઉન લોગોં કો જો

اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا ۚ وَاَخَذَتِ الَّذِیْنَ ظَلَمُوا
આપ કે સાથ ઈમાન લાએ થે અપની રહમત સે બચા લિયા. ઔર ઉન ઝાલિમોં કો ચીખ ને

الصَّیْحَةُ فَاَصْبَحُوْا فِیْ دِیَارِهِمْ جٰثِمِیْنَ ﴿۹۴﴾ كَاَنْ
પકડ લિયા, ફિર વો અપને ઘરોં મેં ઘુટને કે બલ પડે રેહ ગએ. ગોયા કે વો

لَّمْ یَغْنَوْا فِیْهَا ؕ اَلَا بُعْدًا لِّمَدْیَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُوْدُ ﴿۹۵﴾
ઉસ મેં બસે હી નહીં થે. સુનો! નાસ હો મદયન કે લિયે જિસ તરહ કે કૌમે સમૂદ કા નાસ હુવા.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰی بِاٰیٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِیْنٍ ﴿۹۶﴾
યકીનન હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો રસૂલ બના કર ભેજા અપને મોઅજિઝાત દે કર ઔર વાઝેહ દલીલ દે કર.

اِلٰی فِرْعَوْنَ وَ مَلَا۟ئِهٖ فَاتَّبَعُوْۤا اَمْرَ فِرْعَوْنَ ۚ
ફિરઔન ઔર ઉસ કી કૌમ કી તરફ, ફિર ભી વો લોગ ફિરઔન કે હુકમ પર ચલે.

وَمَاۤ اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِیْدٍ ﴿۹۷﴾ یَقْدُمُ قَوْمَهٗ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ
ઔર ફિરઔન કા હુકમ અચ્છા નહીં થા. વો અપની કૌમ કે આગે આગે કયામત કે દિન ચલ રહા હોગા,

فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ ؕ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُوْدُ ﴿۹۸﴾ وَاُتْبِعُوْا
ફિર ઉન કો દોઝખ મેં દાખિલ કરેગા. ઔર વો ઉતરને કા બુરા ઘાટ હૈ. ઔર ઈસ

فِیْ هٰذِهٖ لَعْنَةً وَّیَوْمَ الْقِیٰمَةِ ؕ بِئْسَ الرِّفْدُ
દુન્યા મેં ઉન કે પીછે લાનત કર દી ગઈ ઔર કયામત કે દિન ભી. બહોત બુરી મદદ હૈ જો

الْمَرْفُوْدُ ﴿۹۹﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْقُرٰی نَقُصُّهٗ عَلَیْكَ
ઉન કો દી ગઈ. યે ઉન બસ્તિયોં કે કિસ્સોં મેં સે કુછ હમ આપ કે સામને તિલાવત કરતે હૈં

مِنْهَا قَآئِمٌ وَّحَصِیْدٌ ﴿۱۰۰﴾ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ
જિન મેં સે કુછ ખડી હુઈ હૈં ઔર કુછ કટી હુઈ હૈં. ઔર હમ ને ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા, લેકિન

ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَمَآ اَغْنَتْ عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِيْ
વો અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કરતે થે, ફિર ઉન કે કુછ કામ નહીં આએ ઉન કે વો માબૂદ જિન કો

يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَآءَ اَمْرُ
વો અલ્લાહ કો છોડ કર પુકારતે થે જબ કે આપ કે રબ કા અઝાબ આયા.

رَبِّكَ ۭ وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتْبِيْبٍ ﴿۱۰۱﴾ وَكَذٰلِكَ اَخْذُ
ઔર ઉન (મુશરિકીન) કો સિવાએ નુકસાન કે ઉન્હોં (માબૂદોં) ને નહીં બઢાયા. ઈસી તરહ આપ કે

رَبِّكَ اِذَآ اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۭ اِنَّ اَخْذَهٗٓ
રબ કી પકડ હોતી હૈ જબ વો બસ્તિયોં કો પકડતા હૈ જબ કે વો ઝાલિમ હોતી હૈં. યકીનન ઉસ કી પકડ

اَلِيْمٌ شَدِيْدٌ ﴿۱۰۲﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّمَنْ خَافَ
દર્દનાક, સખ્ત હૈ. યકીનન ઉસ મેં નિશાની હૈ ઉસ શખ્સ કે લિયે જો આખિરત કે

عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ۭ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوْعٌ ۙ لَّهُ النَّاسُ
અઝાબ સે ડરે. યે વો દિન હૈ કે જિસ કે લિયે ઈન્સાનોં કો જમા કિયા જાએગા ઔર યે વો દિન હૈ

وَ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ﴿۱۰۳﴾ وَمَا نُؤَخِّرُهٗٓ اِلَّا لِاَجَلٍ
જિસ મેં ગવાહોં કો હાઝિર કિયા જાએગા. ઔર હમ ઉસ કો મુઅખ્ખર નહીં કર રહે મગર મુકર્રર કિયે હુવે

مَّعْدُوْدٍ ﴿۱۰۴﴾ يَوْمَ يَاْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۚ
વક્ત કે લિયે. જિસ દિન વો આએગા તો કોઈ શખ્સ બાત નહીં કર સકેગા મગર અલ્લાહ કી ઈજાઝત સે.

فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَّسَعِيْدٌ ﴿۱۰۵﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ شَقُوْا
ફિર ઉન મેં સે કુછ બદબખ્ત હોંગે ઔર કુછ નેકબખ્ત હોંગે. અલબત્તા જો બદબખ્ત હોંગે

فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّ شَهِيْقٌ ﴿۱۰۶﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا
વો દોઝખ મેં હોંગે, ઉન કે લિયે ઉસ મેં ચિલ્લાના ઔર સિસ્કિયાં હોંગી. જિસ મેં વો હમેશા રહેંગે

مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ۭ
જબ તક આસ્માન ઔર ઝમીન બાકી હૈં, મગર જિતના આપ કા રબ ચાહે.

اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ ﴿۱۰۷﴾ وَ اَمَّا الَّذِيْنَ سُعِدُوْا
યકીનન આપ કા રબ વહી કરતા હૈ જિસ કા વો ઈરાદા કરતા હૈ. અલબત્તા જો નેકબખ્ત હોંગે

فَفِي الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ
વો જન્નત મેં હોંગે જિસ મેં વો હમેશા રહેંગે જબ તક આસ્માન ઔર ઝમીન

وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ؕ عَطَآءً غَيْرَ مَجْذُوْذٍ ۝۱۰۸

કાઈમ હૈં, મગર જિત્ના આપ કા રબ ચાહે. ઐસી અતા કે તૌર પર જો બન્દ નહીં કી જાએગી.

فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هٰٓؤُلَآءِ ؕ مَا يَعْبُدُوْنَ

ફિર આપ શક મેં ન રહિયે ઉસ કી તરફ સે જિન કી યે લોગ ઈબાદત કરતે હૈં. યે ઈબાદત નહીં કરતે હૈં

اِلَّا كَمَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُهُمْ مِّنْ قَبْلُ ؕ وَاِنَّا لَمُوَفُّوْهُمْ

મગર ઉસી તરહ જિસ તરહ કે ઈસ સે પેહલે ઉન કે બાપ દાદા ઈબાદત કરતે થે. ઔર યકીનન હમ ઉન કો ઉન કા

نَصِيْبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوْصٍ ۝۱۰۹ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى

હિસ્સા પૂરા પૂરા દેને વાલે હૈં ઈસ હાલ મેં કે વો કમ નહીં કિયા જાએગા. ઔર યકીનન હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ)

الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ

કો કિતાબ દી, ફિર ઉસ મેં ઈખ્તિલાફ કિયા ગયા. ઔર અગર એક બાત આપ કે રબ કી તરફ સે પેહલે હો ચુકી

مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّهُمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ

ન હોતી તો ઉન કે દરમિયાન ફૈસલા કર દિયા જાતા. ઔર યકીનન વો ઉસ કી તરફ સે બડે શક

مُرِيْبٍ ۝۱۱۰ وَاِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ

મેં હૈં. ઔર બેશક સબ કો આપ કા રબ ઉન કે આમાલ પૂરે પૂરે દેગા. ઈસ લિયે કે વો

اَعْمَالَهُمْ ؕ اِنَّهٗ بِمَا يَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝۱۱۱ فَاسْتَقِمْ

ઉન કે આમાલ સે પૂરી તરહ બાખબર હૈ. ઈસ લિયે આપ ઈસ્તિકામત ઈખ્તિયાર કીજિયે જૈસા આપ કો

كَمَآ اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ؕ اِنَّهٗ

હુકમ દિયા ગયા હૈ, ઔર વો લોગ ભી જિન્હોં ને આપ કે સાથ તૌબા કી હૈ, ઔર તુમ દાઈરે સે ન નિકલો.

بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝۱۱۲ وَلَا تَرْكَنُوْٓا اِلَى الَّذِيْنَ

યકીનન વો તુમ્હારે આમાલ કો દેખ રહા હૈ. ઔર તુમ ઉન ઝાલિમોં કી તરફ ઝરા ભી મૈલાન

ظَلَمُوْا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ۙ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ

ન કરના, વરના તુમ્હેં આગ પહોંચ કર રહેગી. ઔર તુમ્હારે લિયે અલ્લાહ કે સિવા કોઈ હિમાયતી

مِنْ اَوْلِيَآءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ۝۱۱۳ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ

નહીં હોંગે, ફિર તુમ્હારી નુસ્રત નહીં કી જાએગી. ઔર આપ દિન કે દોનોં કિનારોં

النَّهَارِ وَ زُلَفًا مِّنَ الَّيْلِ ؕ اِنَّ الْحَسَنٰتِ يُذْهِبْنَ

મેં ઔર રાત કી ઈબ્તિદાઈ ઘડિયોં મેં નમાઝ કાઈમ કીજિયે. યકીનન નેકિયાં બુરાઈયોં કો

السَّيِّاٰتِ ۭ ذٰلِكَ ذِكْرٰى لِلذّٰكِرِيْنَ ﴿١١٤﴾ وَاصْبِرْ

ખત્મ કર દેતી હૈં. યે યાદ રખને વાલોં કે લિયે યાદદહાની હૈ. ઔર આપ સબ્ર કીજિયે,

فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١٥﴾

ફિર યકીનન અલ્લાહ નેકી કરને વાલોં કા અજર ઝાયેઅ નહીં કરતે.

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُولُوْا بَقِيَّةٍ

ફિર ઉન કૌમોં મેં સે જો તુમ સે પેહલે થીં અકલ વાલે લોગ કયૂં ન હુવે

يَّنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِى الْاَرْضِ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّنْ

જો ઝમીન મેં ફસાદ સે રોકતે સિવાએ થોડે લોગોં કે ઉન મેં સે

اَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۚ وَاتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَآ اُتْرِفُوْا فِيْهِ

જિન કો હમ ને નજાત દી? ઔર ઝાલિમ લોગ ઉસ કે પીછે પડે જિસ મેં ઉન્હેં ઐશ મિલા,

وَكَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿١١٦﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ

ઔર વો મુજરિમ થે. ઔર આપ કા રબ ઐસા નહીં કે બસ્તિયોં

الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا مُصْلِحُوْنَ ﴿١١٧﴾ وَلَوْ شَآءَ

કો ઝુલ્મ સે હલાક કર દે જબ કે વહાં વાલે ઈસ્લાહ કર રહે હોં. ઔર અગર આપ કા

رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلَا يَزَالُوْنَ

રબ ચાહતા તો તમામ ઈન્સાનોં કો એક ઉમ્મત બના દેતા. ઔર યે બરાબર ઈખ્તિલાફ કરતે

مُخْتَلِفِيْنَ ﴿١١٨﴾ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ ۭ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۭ

રેહતે હૈં મગર જિન પર આપ કે રબ ને રહમ કિયા. ઔર ઈસી વજહ સે અલ્લાહ ને ઉન કો પૈદા કિયા હૈ.

وَ تَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ

ઔર આપ કે રબ કા કલિમા તામ્મ હો કર રહા કે મૈં ઈન્સાનોં ઔર જિન્નાત સબ સે જહન્નમ કો

وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿١١٩﴾ وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ

ઝરૂર ભરૂંગા. ઔર હમ પૈગમ્બરોં કે કિસ્સોં મેં સે આપ કે સામને બયાન

مِنْ اَنْۢبَآءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهٖ فُؤَادَكَ ۚ وَجَآءَكَ

કરતે હૈં કે હમ ઉસ સે આપ કે દિલ કો મઝબૂત કરેં. ઔર ઉન કિસ્સોં મેં આપ કે પાસ

فِىْ هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَّ ذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٢٠﴾ وَقُلْ

હક ઔર નસીહત ઔર ઈમાન વાલોં કે લિયે યાદદહાની આઈ હૈ. ઔર આપ ફરમા દીજિયે

لِّلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ ؕ اِنَّا
ઉન સે જો ઈમાન નહીં લાતે કે તુમ અપની જગા પર રેહ કર અમલ કરતે રહો, હમ ભી અમલ કર

عٰمِلُوْنَ ﴿۱۲۱﴾ وَانْتَظِرُوْا ۚ اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ﴿۱۲۲﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ
રહે હૈં. ઔર તુમ ઈન્તિઝાર કરો, હમ ભી મુન્તઝિર હૈં. ઔર અલ્લાહ હી કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી છુપી

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهٗ فَاعْبُدْهُ
હુઈ ચીઝોં કા ઈલ્મ હૈ ઔર ઉસી કી તરફ તમામ ઉમૂર લૌટાએ જાએંગે, તો આપ ઉસી કી ઈબાદત કીજિયે

وَ تَوَكَّلْ عَلَيْهِ ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۲۳﴾ ع
ઔર ઉસી પર તવક્કુલ કીજિયે. ઔર આપ કા રબ તુમ્હારે અમલ સે બેખબર નહીં હૈ.

اٰيَاتُهَا ۱۱۱ (۱۲) سُوْرَةُ يُوْسُفَ مَكِّيَّةٌ (۵۳) رُكُوْعَاتُهَا ۱۲

ઈસ મેં ૧૧૧ આયતેં હૈં સૂરએ યૂસુફ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧૨ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
પળ્હતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

الٓرٰ ۟ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿۱﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ
અલિફ લામ રા. યે સાફ સાફ બયાન કરને વાલી કિતાબ કી આયતેં હૈં. યકીનન હમ ને ઉસે

قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۲﴾ نَحْنُ نَقُصُّ
અરબી કુર્આન બના કર ઉતારા હૈ તાકે તુમ સમજ સકો. હમ આપ કે સામને

عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ هٰذَا
બેહતરીન કિસ્સા બયાન કરતે હૈં ઈસ કુર્આન કે ઝરિયે જો હમ ને આપ કી તરફ

الْقُرْاٰنَ ۖ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الْغٰفِلِيْنَ ﴿۳﴾
વહી કિયા. ઔર યકીનન ઉસ સે પેહલે આપ બેખબર લોગોં મેં સે થે.

اِذْ قَالَ يُوْسُفُ لِاَبِيْهِ يٰاَبَتِ اِنِّيْ رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ
જબ કે યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને અબ્બા સે કહા એ મેરે અબ્બા! મૈં ને ગ્યારા

كَوْكَبًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِيْ سٰجِدِيْنَ ﴿۴﴾
સિતારે ઔર સૂરજ ઔર ચાંદ કો દેખા, મૈં ને ઉન્હેં દેખા કે મુજે સજદા કર રહે હૈં.

قَالَ يٰبُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰٓى اِخْوَتِكَ
યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ મેરે બેટે! અપના ખ્વાબ અપને ભાઈયોં કે સામને બયાન મત કરના

فَيَكِيْدُوْا لَكَ كَيْدًا ؕ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ
વરના વો તેરે ખિલાફ તદબીર કરેંગે. યકીનન શૈતાન ઈન્સાન કા ખુલા હુવા

مُّبِيْنٌ ۞ وَ كَذٰلِكَ يَجْتَبِيْكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ
દુશમન હૈ. ઔર ઈસી તરહ તેરા રબ તુજે મુન્તખબ કરેગા ઔર તુજે

مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ
ખ્વાબોં કી તાબીર કા ઈલ્મ દેગા ઔર અપની નેઅમત તુજ પર ઈત્માામ તક પહોંચાએગા

وَعَلٰٓى اٰلِ يَعْقُوْبَ كَمَآ اَتَمَّهَا عَلٰٓى اَبَوَيْكَ
ઔર આલે યઅકૂબ પર ભી જૈસા કે ઉસે ઈત્મામ તક પહોંચાયા ઈસ સે પેહલે તેરે અજદાદ

مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۞
ઈબ્રાહીમ ઔર ઈસ્હાક (અલૈહિમસ્સલામ) પર. યકીનન તેરા રબ ઈલ્મ વાલા, હિકમત વાલા હૈ.

لَقَدْ كَانَ فِيْ يُوْسُفَ وَاِخْوَتِهٖٓ اٰيٰتٌ لِّلسَّآئِلِيْنَ ۞
યકીનન યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ઔર ઉન કે ભાઈયોં મેં સવાલ કરને વાલોં કે લિયે બહોત સી નિશાનિયાં થીં.

اِذْ قَالُوْا لَيُوْسُفُ وَاَخُوْهُ اَحَبُّ اِلٰٓى اَبِيْنَا مِنَّا
ઔર વો વકત કાબિલે ઝિક્ર હૈ જબ કે ઉન્હોં ને કહા કે યૂસુફ ઔર ઉન કા ભાઈ હમારે અબ્બા કો હમ સે

وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ؕ اِنَّ اَبَانَا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۞ اقْتُلُوْا
ઝયાદા મહબૂબ હૈં હાલાંકે હમ મઝબૂત જમાઅત હૈં. યકીનન હમારે અબ્બા અલબત્તા ખુલી ગલતી મેં હૈં. તુમ યૂસુફ

يُوْسُفَ اَوِ اطْرَحُوْهُ اَرْضًا يَّخْلُ لَكُمْ وَجْهُ اَبِيْكُمْ
કો કત્લ કર દો યા ઉસે કિસી ઝમીન મેં ફૈંક દો તો તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે અબ્બા કી તવજ્જુહ ખાલિસ રેહ

وَتَكُوْنُوْا مِنْۢ بَعْدِهٖ قَوْمًا صٰلِحِيْنَ ۞ قَالَ قَآئِلٌ
જાએગી ઔર ઉસ કે બાદ તુમ અચ્છે લોગ બન જાના. ઉન મેં સે કિસી કેહને વાલે

مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوْا يُوْسُفَ وَاَلْقُوْهُ فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ
ને કહા કે તુમ યૂસુફ કો કત્લ મત કરો બલ્કે ઉસે કૂંવેં કી તારીકિયોં મેં ફૈંક દો

يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ۞
કે ઉસે ગુઝરને વાલે કાફલોં મેં સે કોઈ ઉઠા લેગા, અગર તુમ ઐસા કરને વાલે હો. ઉન્હોં ને કહા કે

قَالُوْا يٰٓاَبَانَا مَا لَكَ لَا تَاْمَنَّا عَلٰى يُوْسُفَ وَاِنَّا
એ હમારે અબ્બા! આપ કો કયા હુવા કે આપ હમ પર મુત્મઈન નહીં યૂસુફ કે બારે મેં હાલાંકે હમ

لَهٗ لَنٰصِحُوْنَ ﴿۱۱﴾ اَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَّرْتَعْ وَ يَلْعَبْ

યકીનન ઉસ કે ખૈરખ્વાહ હૈં. આપ ઉસે હમારે સાથ કલ કો ભેજ દીજિયે કે વો ખાએ ઔર ખેલે

وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿۱۲﴾ قَالَ اِنِّیْ لَیَحْزُنُنِیْۤ اَنْ تَذْهَبُوْا

ઔર યકીનન હમ ઉસ કી હિફાઝત કરેંગે. યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે યકીનન મુજે યે બાત ગમગીન કરતી

بِهٖ وَاَخَافُ اَنْ یَّاْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ

હૈ કે તુમ ઉસે લે જાઓ ઔર મૈં ડરતા હૂં ઈસ સે કે ઉસે ભેડિયા ખા જાએ ઈસ હાલ મેં કે તુમ ઉસ સે બેખબર હો.

غٰفِلُوْنَ ﴿۱۳﴾ قَالُوْا لَئِنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّاۤ

ઉન્હોં ને કહા કે અગર ઉસ કો ભેડિયા ખા જાએ ઈસ હાલ મેં કે હમ મઝબૂત નૌજવાન હૈં, યકીનન તબ તો હમ

اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿۱۴﴾ فَلَمَّا ذَهَبُوْا بِهٖ وَاَجْمَعُوْۤا اَنْ یَّجْعَلُوْهُ

ઉસ વકત ખસારે વાલે હોંગે. ફિર જબ વો યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કો લે કર ગએ ઔર ઉન્હોં ને ઈત્તિફાક કર લિયા ઈસ

فِیْ غَیٰبَتِ الْجُبِّ ۚ وَاَوْحَیْنَاۤ اِلَیْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ

બાત પર કે યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કો કૂંવેં કી તારીકિયોં મેં ડાલ દેં. ઔર હમ ને યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કી તરફ

هٰذَا وَهُمْ لَا یَشْعُرُوْنَ ﴿۱۵﴾ وَ جَآءُوْۤ اَبَاهُمْ عِشَآءً

વહી કી કે ઝરૂર આપ ઉન કો જતલાઓગે ઉન કી યે હરકત ઈસ હાલ મેં કે ઉન કો પતા ભી નહી હોગા. ઔર વો અપને અબ્બા કે પાસ

یَّبْكُوْنَ ﴿۱۶﴾ قَالُوْا یٰۤاَبَانَاۤ اِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَ تَرَكْنَا

ઈશા કે વકત રોતે હુવે આએ. કેહને લગે કે એ હમારે અબ્બા! યકીનન હમ દૌડને લગે થે ઔર હમ ને

یُوْسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُ ۚ وَمَاۤ اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ

છોડ દિયા થા યૂસુફ કો અપને સામાન કે પાસ, ફિર ઉસે ભેડિયા ખા ગયા. ઔર આપ હમ પર યકીન કરને વાલે

لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِیْنَ ﴿۱۷﴾ وَجَآءُوْ عَلٰی قَمِیْصِهٖ بِدَمٍ

નહી હૈં અગરચે હમ સચ્ચે હોં. ઔર વો યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ)કી કમીસ પર જૂઠા ખૂન લે કર

كَذِبٍ ؕ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ؕ فَصَبْرٌ

આએ. યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા બલ્કે તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે નફસોં ને એક અમ્ર કો મુઝય્યન કિયા હૈ. અબ તો

جَمِیْلٌ ؕ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰی مَا تَصِفُوْنَ ﴿۱۸﴾ وَجَآءَتْ

સબ્ર હી બેહતર હૈ. ઔર અલ્લાહ મદદગાર હૈ ઉસ બાત પર જો તુમ બયાન કરતે હો. ઔર એક કાફલા

سَیَّارَةٌ فَاَرْسَلُوْا وَارِدَهُمْ فَاَدْلٰی دَلْوَهٗ ؕ قَالَ یٰبُشْرٰی

આયા, ફિર ઉન્હોં ને અપને પાની લાને વાલે કો ભેજા તો ઉસ ને અપના ડોલ લટકાયા. તો વો કેહને લગા: ઓ, ખુશખબરી હો!

الثلثة

هٰذَا غُلٰمٌ ؕ وَاَسَرُّوْهُ بِضَاعَةً ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ۝١٩

યે તો લડકા હૈ. ઔર ઉન્હોં ને યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કો સામાન બના કર છુપા દિયા, ઔર અલ્લાહ ખૂબ જાનતે હૈં ઉસ

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍۢ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُوْدَةٍ ۚ وَكَانُوْا فِيْهِ

હરકત કો જો વો કરતે થે. ઔર ઉન્હોં ને યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કો બેચ દિયા મામૂલી કીમત કે બદલે મેં, ગિને ચુને ચન્દ દરાહિમ

مِنَ الزّٰهِدِيْنَ ۝٢٠ وَقَالَ الَّذِى اشْتَرٰىهُ مِنْ مِّصْرَ

કે બદલે મેં. ઔર વો યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) મેં બેરગબતી કરને વાલોં મેં સે થે. ઔર ઉસ શખ્સ ને જિસ ને યૂસુફ

ع ١٢

لِامْرَاَتِهٖۤ اَكْرِمِىْ مَثْوٰىهُ عَسٰٓى اَنْ يَّنْفَعَنَاۤ

(અલૈહિસ્સલામ) કો ખરીદા મિસ્ર સે ઉસ ને અપની બીવી સે કહા કે તૂ ઉન કા ઠિકાના અચ્છા રખ, હો સકતા હૈ કે વો

اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا ؕ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِى الْاَرْضِ ۫

હમેં નફા દે યા હમ ઉસે લડકા હી બના લેં. ઔર ઈસ તરહ હમ ને યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઉસ મુલ્ક મેં કુદરત દી.

وَلِنُعَلِّمَهٗ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ؕ وَاللّٰهُ غَالِبٌ

ઔર ઈસ લિયે તાકે હમ ઉન્હેં ખ્વાબોં કી તાબીર સિખલાએં. ઔર અલ્લાહ અપને હુકમ પર ગાલિબ

عَلٰٓى اَمْرِهٖ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٢١ وَلَمَّا بَلَغَ

હૈ લેકિન અકસર લોગ જાનતે નહીં. ઔર જબ યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) અપની જવાની કો પહોંચ ગએ, તો

اَشُدَّهٗۤ اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ۝٢٢

હમ ને યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કો હિકમત ઔર ઈલ્મ દિયા. ઔર ઈસી તરહ હમ નેકી કરને વાલોં કો બદલા દેતે હૈં.

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِىْ هُوَ فِىْ بَيْتِهَا عَنْ نَّفْسِهٖ وَغَلَّقَتِ

ઔર યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કી તલબગાર હુઈ વો ઔરત જિસ કે કમરે મેં યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) થે ઔર તમામ

الْاَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ؕ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهٗ

દરવાઝે ઉસ ને બન્દ કર લિયે ઔર કેહને લગી જલ્દી આ જાઓ. યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા અલ્લાહ કી પનાહ! અઝીઝે

رَبِّىْۤ اَحْسَنَ مَثْوَاىَ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ۝٢٣ وَلَقَدْ

મિસ્ર મેરે મુરબ્બી ને યકીનન બહોત અચ્છી તરહ મુજે રખા હૈ. યકીનન ઝાલિમ ફલાહ નહીં પાતે. યકીનન ઉસ ઔરત ને યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ)

هَمَّتْ بِهٖ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَاۤ اَنْ رَّاٰ بُرْهَانَ رَبِّهٖ ؕ

કા ઈરાદા કર હી લિયા થા. ઔર યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ભી ઉસ કા ઈરાદા કર લેતે અગર અપને રબ કે બુર્હાન કો ન દેખતે.

كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوْٓءَ وَالْفَحْشَآءَ ؕ اِنَّهٗ مِنْ

ઈસી તરહ (હમ ને કિયા) તાકે હમ યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) સે ફેર દેં બુરાઈ ઔર બેહયાઈ કો. યકીનન યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ)

عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۲۴﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيْصَهٗ

હમારે ખાલિસ કિયે હુવે બન્દોં મેં સે થે. ઔર દોનોં દરવાઝોં કી તરફ દૌડે ઔર ઔરત (ઝુલૈખા)

مِنْ دُبُرٍ وَّاَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ؕ قَالَتْ مَا جَزَآءُ

ને યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કી કમીસ પીછે સે ફાડ દી ઔર દોનોં ને ઝુલૈખા કે શૌહર કો પાયા દરવાઝે કે પાસ. ઝુલૈખા

مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوْٓءًا اِلَّآ اَنْ يُّسْجَنَ اَوْ عَذَابٌ

કેહને લગી કે ઉસ શખ્સ કી ક્યા સઝા હૈ જો આપ કી બીવી કે સાથ બુરાઈ કા ઈરાદા કરે સિવાએ ઈસ કે કે ઉસ કો કૈદ કર દિયા

اَلِيْمٌ ﴿۲۵﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِيْ عَنْ نَّفْسِيْ وَ شَهِدَ شَاهِدٌ

જાએ યા ઉસે દર્દનાક સઝા દી જાએ? યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે યે ઔરત તો ખુદ મુજ સે મેરી તાલિબ

مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ

હુઈ થી ઔર ઝુલૈખા કે ઘર વાલોં મેં સે એક ગવાહી દેને વાલે ને ગવાહી દી કે અગર ઉન કા કુર્તા આગે સે ફટા હુવા

وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿۲۶﴾ وَاِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ

હૈ તો ઝુલૈખા સચ્ચી હૈ ઔર યૂસુફ જૂઠોં મેં સે હૈં. ઔર અગર ઉન કા કુર્તા પીછે સે

مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۲۷﴾ فَلَمَّا رَاٰ قَمِيْصَهٗ

ફટા હુવા હૈ તો ઝુલૈખા જૂઠી હૈ ઔર યૂસુફ સચ્ચોં મે સે હૈં. ફિર જબ અઝીઝે મિસ્ર ને ઉન કા કુર્તા દેખા

قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهٗ مِنْ كَيْدِكُنَّ ؕ اِنَّ كَيْدَكُنَّ

જો ફટા હુવા થા પીછે સે તો ઉસ ને કહા કે યકીનન યે તુમ્હારી મકકારિયોં મેં સે હૈ. યકીનન તુમ્હારા મક્ર

عَظِيْمٌ ﴿۲۸﴾ يُوْسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ٚ وَاسْتَغْفِرِيْ

બડા ભારી હોતા હૈ. એ યૂસુફ! તુમ ઈસ સે ઐરાઝ કરો, ઔર (એ ઝુલૈખા!) તૂ અપને ગુનાહ

لِذَنْۢبِكِ ۖۚ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِـِٕيْنَ ﴿۲۹﴾ وَ قَالَ نِسْوَةٌ

કે લિયે ઈસ્તિગફાર કર. યકીનન તૂ હી કુસૂરવાર હૈ. ઔર શેહર કી ઔરતોં

ع ۱۴/۳

فِي الْمَدِيْنَةِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ تُرَاوِدُ فَتٰىهَا عَنْ نَّفْسِهٖ ۚ

ને કહા કે અઝીઝે મિસ્ર કી બીવી અપને ગુલામ સે ઉસી કા મુતાલબા કરતી હૈ, યકીનન

قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ؕ اِنَّا لَنَرٰىهَا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۳۰﴾

ઉસ કી મહબ્બત ઉસ કે દિલ કે અન્દર ઘુસ ગઈ હૈ. યકીનન હમ ઉસે ખુલી ગલતી મેં દેખ રહી હૈં.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ

ફિર જબ ઉસ ને ઉન કા મક્ર સુના તો ઉસ ને ઉન કો બુલાને કે લિયે આદમી ભેજા ઔર ઉન કે લિયે એક

لَهُنَّ مُتَّكَاً وَّاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّيْنًا

બૈઠક (મજલિસ) તૈયાર કી ઔર ઉન ઔરતોં મેં સે હર એક કો છુરી દી ઔર કહા કે

وَّقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۚ فَلَمَّا رَاَيْنَهٗۤ اَكْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ

યૂસુફ! તુમ ઈન કે સામને નિકલ કર આઓ. ફિર જબ ઉન ઔરતોં ને યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કો દેખા તો શશ્દર રેહ

اَيْدِيَهُنَّ وَ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا ؕ اِنْ هٰذَاۤ

ગઈ ઔર ઉન્હોં ને અપને હાથ કાટ લિયે ઔર કેહને લગી અલ્લાહ કી પનાહ! યે ઈન્સાન નહી હૈ. યે નહી હૈ

اِلَّا مَلَكٌ كَرِيْمٌ ۝٣١ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِىْ لُمْتُنَّنِىْ فِيْهِ ؕ

મગર એક બુઝુર્ગ ફરિશ્તા. ઝુલૈખા કેહને લગી ફિર યહી વો હૈ જિસ કે બારે મેં તુમ મુજે મલામત કરતી થીં.

وَلَقَدْ رَاوَدْتُّهٗ عَنْ نَّفْسِهٖ فَاسْتَعْصَمَ ؕ وَلَئِنْ

યકીનન મૈં ઉસ કી તાલિબ હુઈ, લેકિન ઉસ ને માસૂમ રેહના ચાહા. ઔર અગર વો નહી કરેગા વો જિસ કા

لَّمْ يَفْعَلْ مَاۤ اٰمُرُهٗ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُوْنًا مِّنَ الصّٰغِرِيْنَ ۝٣٢

મૈં ઉસે હુકમ દે રહી હૂં તો યકીનન ઉસે કૈદ કર દિયા જાએગા ઔર વો ઝલીલ લોગોં મેં સે હો જાએગા.

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَىَّ مِمَّا يَدْعُوْنَنِىْۤ اِلَيْهِ ۚ

યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને દુઆ કી એ મેરે રબ! કૈદખાના મુજે ઝ્યાદા મહબૂબ હૈ ઉસ કામ સે જિસ કી તરફ યે મુજે બુલા રહી હૈં.

وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنِّىْ كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ

ઔર અગર તૂ મુજ સે ઉન કી મક્કારી કો નહીં ફેરેગા તો મૈં ઉન કી તરફ માઈલ હો જાઉંગા ઔર મૈં જાહિલોં મેં

مِّنَ الْجٰهِلِيْنَ ۝٣٣ فَاسْتَجَابَ لَهٗ رَبُّهٗ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ؕ

સે બન જાઉંગા. ઉસ કે રબ ને ઉસ કી દુઆ કબૂલ કી, ફિર યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) સે ઉન કે મક્ર કો ફેર દિયા.

اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝٣٤ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا رَاَوُا

યકીનન વો સુનને વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ. ફિર ઉન્હેં ખ્યાલ આયા ઈસ કે બાદ કે ઉન્હોં ને બહોત સી નિશાનિયાં

الْاٰيٰتِ لَيَسْجُنُنَّهٗ حَتّٰى حِيْنٍ ۝٣٥ وَ دَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ

દેખ લી કે યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કો એક વકત તક કે લિયે કૈદ કર દે. ઔર યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કે સાથ કૈદખાને મેં દાખિલ

فَتَيٰنِ ؕ قَالَ اَحَدُهُمَاۤ اِنِّىْۤ اَرٰىنِىْۤ اَعْصِرُ خَمْرًا ۚ

હુવે દો નૌજવાન. ઉન મેં સે એક ને કહા કે યકીનન મૈં ખ્વાબ દેખ રહા હૂં કે મૈં શરાબ નિચોડ રહા હૂં.

وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنِّىْۤ اَرٰىنِىْۤ اَحْمِلُ فَوْقَ رَاْسِىْ خُبْزًا تَاْكُلُ

ઔર દૂસરે ને કહા કે મૈં ખ્વાબ દેખ રહા હૂં કે મૈં અપને સર પર રોટિયાં ઉઠાએ હુવે હૂં જિસ મેં સે

الطَّيْرُ مِنْهُ ؕ نَبِّئْنَا بِتَاْوِيْلِهٖ ۚ اِنَّا نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۳۶﴾
પરિન્દે ખા રહે હૈં. એ યૂસુફ! આપ હમેં ઇસ કી તાબીર દીજિયે. યકીનન હમ આપ કો નેક લોગોં મેં સે દેખ રહે હૈં.

قَالَ لَا يَاْتِيْكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقٰنِهٖۤ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا بِتَاْوِيْلِهٖ
યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે તુમ્હારે પાસ નહીં આએગા વો ખાના જો તુમ્હેં ખાને કો દિયા જાતા હૈ મગર મૈં તુમ્હેં ઉસ કી

قَبْلَ اَنْ يَّاْتِيَكُمَا ؕ ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِيْ رَبِّيْ ؕ اِنِّيْ
તાબીર બતલાઉંગા ઇસ સે પેહલે કે વો તુમ્હારે પાસ આએ. યે ઉન ઉલૂમ મેં સે હૈ જો મેરે રબ ને મુજે સિખલાએ હૈં. યકીનન

تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ
મૈં ને ઉસ કૌમ કા મઝહબ છોડ દિયા હૈ જો અલ્લાહ પર ઈમાન નહીં રખતી ઔર જો આખિરત કા ઇન્કાર કરને

كٰفِرُوْنَ ﴿۳۷﴾ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِيْۤ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ
વાલી હૈ. ઔર મૈં ને અપને બાપ દાદા ઇબ્રાહીમ ઔર ઇસ્હાક ઔર યઅકૂબ (અલૈહિમુસ્સલામ) કી મિલ્લત કા ઇત્તિબા

وَيَعْقُوْبَ ؕ مَا كَانَ لَنَآ اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ
કિયા હૈ. હમારે લિયે જાઇઝ નહીં હૈ કે હમ અલ્લાહ કા શરીક ઠેહરાએં કિસી ભી ચીઝ કો.

ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
યે અલ્લાહ કા હમ પર ફઝલ હૈ ઔર તમામ ઇન્સાનોં પર ભી, લેકિન અકસર

النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿۳۸﴾ يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ
લોગ શુક્ર અદા નહીં કરતે. એ કૈદખાને કે સાથિયો! કયા અલગ અલગ

مُّتَفَرِّقُوْنَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿۳۹﴾ مَا تَعْبُدُوْنَ
રબ બેહતર હૈં યા યકતા ગાલિબ અલ્લાહ બેહતર હૈ? તુમ અલ્લાહ કો છોડ કર કે

مِنْ دُوْنِهٖۤ اِلَّاۤ اَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّآ اَنْزَلَ
ઇબાદત નહીં કરતે મગર ચન્દ નામોં કી જો તુમ ઔર તુમ્હારે બાપ દાદા ને રખ રખે હૈં, અલ્લાહ ને

اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ اَمَرَ
ઉસ પર કોઈ દલીલ નહીં ઉતારી. હુકમ તો સિર્ફ અલ્લાહ હી કા ચલતા હૈ. જિસ ને હુકમ દિયા હૈ

اَلَّا تَعْبُدُوْۤا اِلَّاۤ اِيَّاهُ ؕ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
કે ઇબાદત મત કરો મગર ઉસી કી. યહી સીધા દીન હૈ, લેકિન લોગોં

النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۴۰﴾ يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّآ اَحَدُكُمَا
મેં સે અકસર જાનતે નહીં હૈં. એ કૈદખાને કે સાથિયો! અલબત્તા તુમ મેં સે એક વો અપને

فَيَسْقِيْ رَبَّهٗ خَمْرًا ۚ وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ

બાદશાહ કો શરાબ પિલાએગા. ઔર અલબત્તા દૂસરા ઉસે સૂલી દી જાએગી, ફિર ઉસ કે સર મેં સે

مِنْ رَّاْسِهٖ ؕ قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذِيْ فِيْهِ تَسْتَفْتِيٰنِ ﴿٤١﴾

પરિન્દે ખાએંગે. ઉસ મુઆમલે કા ફૈસલા હો ચુકા જિસ કે બારે મેં તુમ પૂછ રહે હો. ઔર

وَقَالَ لِلَّذِيْ ظَنَّ اَنَّهٗ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِيْ

યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉસ શખ્સ સે ફરમાયા કે જિસ કે મુતઅલ્લિક આપ ને ગુમાન કિયા કે વો ઉન દોનોં મેં સે નજાત પાને વાલા

عِنْدَ رَبِّكَ ۫ فَاَنْسٰىهُ الشَّيْطٰنُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ

હે કે તૂ મુજે અપને બાદશાહ કે યહાં યાદ રખના. ફિર શૈતાન ને ઉસે ભુલા દિયા યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કા બાદશાહ સે તઝકિરા કરના, ફિર

بِضْعَ سِنِيْنَ ﴿٤٢﴾ۧ وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّيْۤ اَرٰى سَبْعَ بَقَرٰتٍ

યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કૈદખાને મેં કઈ સાલ ઠેહરે રહે. ઔર બાદશાહ ને કહા કે યકીનન મૈં સાત મોટી ગાયેં દેખ રહા

ع ٥ / ١٥

سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّ سَبْعَ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ

હૂં જિન કો ખા રહી હૈં સાત દુબલી ગાયેં ઔર સાત સબ્ઝ ખોશોં કો દેખ રહા હૂં ઔર દૂસરે સાત

وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ ؕ يٰۤاَيُّهَا الْمَلَاُ اَفْتُوْنِيْ فِيْ رُءْيَايَ

ખુશ્ક ખોશોં કો દેખ રહા હૂં. એ દરબારિયો! તુમ મુજે બતાઓ મેરે ખ્વાબ કે બારે મેં

اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُوْنَ ﴿٤٣﴾ قَالُوْۤا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ ۚ

અગર તુમ ખ્વાબ કી તાબીર જાનતે હો. ઉન્હોં ને કહા કે યે તો ઝેહની તસવ્વુરાત હી કે ખ્વાબ હૈં. ઔર

وَمَا نَحْنُ بِتَاْوِيْلِ الْاَحْلَامِ بِعٰلِمِيْنَ ﴿٤٤﴾ وَقَالَ الَّذِيْ

હમ ઐસે ખ્વાબોં કી તાબીર નહીં જાનતે. ઔર ઉસ શખ્સ ને કહા જિસ ને દો આદમિયોં મેં સે નજાત

نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا اُنَبِّئُكُمْ بِتَاْوِيْلِهٖ

પાઈ થી ઔર ઉસ કો યાદ આયા એક તવીલ ઝમાને કે બાદ, ઉસ ને કહા કે મૈં તુમ્હેં ઇસ ખ્વાબ કી તાબીર બતલાઉંગા,

فَاَرْسِلُوْنِ ﴿٤٥﴾ يُوْسُفُ اَيُّهَا الصِّدِّيْقُ اَفْتِنَا فِيْ سَبْعِ

ઈસ લિયે તુમ મુજે ભેજો. એ યુસૂફ! એ સિદ્દીક! આપ હમેં તાબીર દીજિયે સાત મોટી

بَقَرٰتٍ سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعِ

ગાયોં કે બારે મેં જિન કો ખા રહી હૈં સાત દુબલી ગાએં ઔર સાત સબ્ઝ ખોશોં

سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ ۙ لَّعَلِّيْۤ اَرْجِعُ اِلَى النَّاسِ

કે બારે મેં ઔર દૂસરે સાત ખુશ્ક ખોશોં કે બારે મેં, તાકે મેં ઉન લોગોં કે પાસ વાપસ જાઉં

لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۝ قَالَ تَزْرَعُوْنَ سَبْعَ سِنِيْنَ دَاَبًا ۚ
તાકે ઉન્હેં ઇલ્મ હો. યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે તુમ ખેતી કરોગે લગાતાર સાત સાલ.

فَمَا حَصَدْتُّمْ فَذَرُوْهُ فِيْ سُنْۢبُلِهٖٓ اِلَّا قَلِيْلًا
ફિર જો તુમ ખેતી કરો ઉસે છોડ દો ઉસ કે ખોશે મેં મગર થોડા ઉસ મેં સે

مِّمَّا تَاْكُلُوْنَ ۝ ثُمَّ يَاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ
જો તુમ ખાઓ. ફિર ઉસ કે બાદ સાત સખ્ત સાલ આએંગે જો ખા

يَّاْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّا تُحْصِنُوْنَ ۝
જાએંગે ઉસે જો તુમ ને ઉન કે લિયે પેહલે સે તૈયાર કિયા હૈ મગર થોડા ઉસ મેં સે જો તુમ મહફુઝ રખો.

ثُمَّ يَاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ عَامٌ فِيْهِ يُغَاثُ النَّاسُ
ફિર ઉસ કે બાદ એક સાલ આએગા જિસ મેં લોગોં પર બારિશ બરસાઈ જાએગી ઔર ઉસ મેં

وَفِيْهِ يَعْصِرُوْنَ ۝ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُوْنِيْ بِهٖ ۚ
વો ફલ નિચોડેંગે. ઔર બાદશાહ ને કહા કે તુમ ઉસે મેરે પાસ લે આઓ. ચુનાંચે જબ યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ)

فَلَمَّا جَآءَهُ الرَّسُوْلُ قَالَ ارْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ فَسْـَٔلْهُ مَا بَالُ
કે પાસ કાસિદ આયા, તો યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે તૂ અપને બાદશાહ કે પાસ વાપસ જા, ફિર ઉસ સે

النِّسْوَةِ الّٰتِيْ قَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ ؕ اِنَّ رَبِّيْ بِكَيْدِهِنَّ
પૂછ કે ઉન ઔરતોં કા કયા હાલ હૈ જિન્હોં ને અપને હાથ કાટ દિયે થે. યકીનન મેરા રબ ઉન કે મક્ર કો ખૂબ જાનતા હૈ.

عَلِيْمٌ ۝ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ اِذْ رَاوَدْتُّنَّ يُوْسُفَ
અઝીઝે મિસ્ર ને પૂછા કે તુમ્હારા કયા વાકિઆ હૈ જબ તુમ ને યૂસુફ કો ઉસ કી ઝાત સે વરગલાયા? ઉન્હોં ને કહા કે

عَنْ نَّفْسِهٖ ؕ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوْٓءٍ ؕ
અલ્લાહ કી પનાહ! હમ ઉન કે બારે મેં કોઈ બુરાઈ નહી જાનતે. અઝીઝે મિસ્ર કી બીવી ને કહા કે અબ હક વાઝેહ હો ગયા.

قَالَتِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ الْـٰٔنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ ۫ اَنَا رَاوَدْتُّهٗ
મૈં ને ઉસ કો વરગલાયા થા (મુતાલબા કિયા થા ઉસ કી ઝાત કા, ન કિસી ખિદમત કા) ઉસ કી ઝાત સે ઔર યકીનન વો સચ્ચોં

عَنْ نَّفْسِهٖ وَاِنَّهٗ لَمِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝ ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ اَنِّيْ
મેં સે હૈ. (યૂસુફ અલૈહિસ્સલામ ને ફરમાયા યે મૈં ને અપની બરાઅત કે લિયે સબ કુછ બરદાશ્ત કિયા) યે ઇસ લિયે તાકે વો (અઝીઝે

لَمْ اَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ كَيْدَ الْخَآئِنِيْنَ ۝
મિસ્ર) જાન લે કે મૈં ને ઉસ સે ખયાનત નહીં કી ઉસ કી ગૈબત મેં ઔર યે કે અલ્લાહ ખયાનત કરને વાલોં કે મક્ર કો ચલને નહી દેતે.

وَمَآ اُبَرِّئُ نَفْسِىْ ۚ اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌۢ بِالسُّوْٓءِ

ઔર મૈં અપને નફસ કી બરાઅત નહી કરતા. યકીનન નફસ તો બહોત ઝયાદા બુરાઈ કા હુકમ દેને વાલા હૈ

اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّىْ ؕ اِنَّ رَبِّىْ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٥٣ وَقَالَ

મગર વો જિસ પર મેરા રબ રહમ કરે. યકીનન મેરા રબ બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. ઔર બાદશાહ ને કહા કે

الْمَلِكُ ائْتُوْنِىْ بِهٖۤ اَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِىْ ۚ فَلَمَّا كَلَّمَهٗ

તુમ ઉસે મેરે પાસ લે આઓ, મૈં ઉસે અપની ઝાત કે લિયે ખાલિસ રખના ચાહતા હૂં ફિર જબ બાદશાહ ને યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ)

قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِيْنٌ اَمِيْنٌ ۝٥٤ قَالَ

સે બાત કી તો બાદશાહ ને કહા કે યકીનન આપ આજ સે હમારે નઝદીક અમાનતદાર ઈઝઝત કે મરતબે પર હો. યૂસુફ

اجْعَلْنِىْ عَلٰى خَزَآئِنِ الْاَرْضِ ۚ اِنِّىْ حَفِيْظٌ عَلِيْمٌ ۝٥٥

(અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે આપ મુજે ઝમીન કે ખઝાનોં પર મુકર્રર કર દીજિયે. યકીનન મૈં હિફાઝત કરને વાલા, જાનને વાલા હૂં

وَ كَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِى الْاَرْضِ ۚ يَتَبَوَّاُ مِنْهَا

ઔર ઈસ તરહ હમ ને યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઉસ મુલ્ક મેં હુકૂમત દી. વો ઠિકાના બનાતે થે ઉસ મુલ્ક મેં

حَيْثُ يَشَآءُ ؕ نُصِيْبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَّشَآءُ وَلَا نُضِيْعُ

જહાં ચાહતે. હમારી રહમત હમ પહોંચાતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં ઔર હમ નેકી કરને વાલોં કા અજર

اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝٥٦ وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ

ઝાયેઅ નહીં કરતે. ઔર અલબત્તા આખિરત કા અજર બેહતર હૈ ઉન કે લિયે જો ઈમાન વાલે

اٰمَنُوْا وَ كَانُوْا يَتَّقُوْنَ ۝٥٧ وَجَآءَ اِخْوَةُ يُوْسُفَ

હૈં ઔર જો મુત્તકી હૈં. ઔર યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કે ભાઈ આએ, ફિર વો યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કે પાસ પહોંચે

فَدَخَلُوْا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ۝٥٨

તો યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉન કો પેહચાન લિયા ઔર વો યૂસુફ (અલૈહસ્સિલામ) કો પેહચાનતે નહી થે. ઔર જબ

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُوْنِىْ بِاَخٍ لَّكُمْ

યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉન કો ઉન કા સામાન તૈયાર કર કે દિયા તો ફરમાયા કે તુમ મેરે પાસ અપને ઉસ ભાઈ કો ભી લે

مِّنْ اَبِيْكُمْ ۚ اَلَا تَرَوْنَ اَنِّىْۤ اُوْفِى الْكَيْلَ وَاَنَا

આઓ જો તુમ્હારે બાપ કી તરફ સે હૈ. કયા તુમ દેખતે નહીં કે મૈં અનાજ પૂરા પૂરા દેતા હૂં ઔર મૈં

خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ ۝٥٩ فَاِنْ لَّمْ تَاْتُوْنِىْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ

બેહતરીન મેઝબાની કરને વાલા હૂં. ફિર અગર તુમ ઉસ કો મેરે પાસ નહી લાઓગે તો તુમ્હેં ગલ્લા નહીં મિલેગા

عِنۡدِىۡ وَلَا تَقۡرَبُوۡنِ ۝٦٠ قَالُوۡا سَنُرَاوِدُ عَنۡهُ اَبَاهُ
મેરે પાસ ઔર તુમ મેરે કરીબ ભી મત આના. ઉન્હોંને કહા કે હમ ઉસે ઉસ કે અબ્બા સે ઈસ્રાર કે સાથ

وَاِنَّا لَفٰعِلُوۡنَ ۝٦١ وَقَالَ لِفِتۡيٰنِهِ اجۡعَلُوۡا بِضَاعَتَهُمۡ
તલબ કરેંગે ઔર યકીનન હમ ઐસા કરેંગે. ઔર યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને ખાદિમોં સે ફરમાયા કે તુમ

فِىۡ رِحَالِهِمۡ لَعَلَّهُمۡ يَعۡرِفُوۡنَهَاۤ اِذَا انۡقَلَبُوۡۤا
ઉન કી પૂન્જી ઉન કે સામાન મેં રખ દો તાકે વો ઉસ કો પેહચાન લેં જબ વો પલટ કર જાએં

اِلٰٓى اَهۡلِهِمۡ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُوۡنَ ۝٦٢ فَلَمَّا رَجَعُوۡۤا
અપને ઘર વાલોં કે પાસ તાકે વાપસ આએં. ફિર જબ વો અપને અબ્બા કે પાસ વાપસ પહોંચે તો

اِلٰٓى اَبِيۡهِمۡ قَالُوۡا يٰۤاَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الۡكَيۡلُ فَاَرۡسِلۡ
ઉન્હોંને કહા કે એ હમારે અબ્બા! હમ સે ગલ્લા રોક દિયા ગયા, ઈસ લિયે હમારે સાથ હમારે ભાઈ

مَعَنَاۤ اَخَانَا نَكۡتَلۡ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوۡنَ ۝٦٣ قَالَ
(બિનયામીન) કો ભેજિયે કે હમ ગલ્લા લાએં ઔર હમ યકીનન ઉસ કી હિફાઝત કરેંગે. યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) ને

هَلۡ اٰمَنُكُمۡ عَلَيۡهِ اِلَّا كَمَاۤ اَمِنۡتُكُمۡ عَلٰٓى اَخِيۡهِ مِنۡ قَبۡلُ ؕ
ફરમાયા કે કયા મૈં તુમ્હેં ઉસ કે બારે મેં અમીન સમજૂં જૈસા કે મૈં ને ઉસ કે ભાઈ કે બારે મેં ઈસ સે પેહલે તુમ્હેં અમીન

فَاللّٰهُ خَيۡرٌ حٰفِظًا ۖ وَّهُوَ اَرۡحَمُ الرّٰحِمِيۡنَ ۝٦٤
સમજા થા? ફિર અલ્લાહ બેહતરીન હિફાઝત કરને વાલા હૈ, ઔર વો અરહમુર્રાહિમીન હૈ.

وَلَمَّا فَتَحُوۡا مَتَاعَهُمۡ وَجَدُوۡا بِضَاعَتَهُمۡ رُدَّتۡ اِلَيۡهِمۡ ؕ
ઔર જબ ઉન્હોંને અપના સામાન ખોલા તો અપની પૂંજી કો પાયા કે જો ઉન કી તરફ વાપસ લૌટા દી ગઈ થી.

قَالُوۡا يٰۤاَبَانَا مَا نَبۡغِىۡ ؕ هٰذِهٖ بِضَاعَتُنَا رُدَّتۡ اِلَيۡنَا ۚ
ઉન્હોંને કહા હમારે અબ્બા! હમેં કયા ચાહિયે? યે હમારી પૂંજી હમેં વાપસ લૌટા દી ગઈ હૈ. ઔર હમ અપને

وَنَمِيۡرُ اَهۡلَنَا وَ نَحۡفَظُ اَخَانَا وَنَزۡدَادُ كَيۡلَ بَعِيۡرٍ ؕ
ઘર વાલોં કા ગલ્લા લાએંગે ઔર હમ અપને ભાઈ કી હિફાઝત કરેંગે ઔર હમેં એક ઊંટ કા ગલ્લા ઝયાદા મિલેગા.

ذٰلِكَ كَيۡلٌ يَّسِيۡرٌ ۝٦٥ قَالَ لَنۡ اُرۡسِلَهٗ مَعَكُمۡ
યે ગલ્લે (કા હુસૂલ) આસાન હૈ. યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે મૈં ઉસ કો તુમ્હારે સાથ હરગિઝ નહી ભેજુંગા

حَتّٰى تُؤۡتُوۡنِ مَوۡثِقًا مِّنَ اللّٰهِ لَتَاۡتُنَّنِىۡ بِهٖۤ اِلَّاۤ اَنۡ
જબ તક કે તુમ મુજે અલ્લાહ કી તરફ સે પુખ્તા અહદ ન દો કે તુમ ઝરૂર ઉસે મેરે પાસ લાઓગે, મગર યે કે

يُّحَاطَ بِكُمْ ۚ فَلَمَّآ اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ

તુમ્હે ઘેર લિયા જાએ. ફિર જબ ઉન્હોં ને યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) કો અપના પુખ્તા અહદ દિયા, તો યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) ને

عَلٰى مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ۝٦٦ وَ قَالَ يٰبَنِىَّ لَا تَدْخُلُوْا

ફરમાયા કે અલ્લાહ ઉસ પર વકીલ હૈ જો હમ કેહ રહે હૈં. ઔર યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ મેરે બેટો! તુમ એક

مِنْۢ بَابٍ وَّاحِدٍ وَّادْخُلُوْا مِنْ اَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ؕ

દરવાઝે સે દાખિલ ન હોના ઔર અલગ અલગ દરવાઝોં સે દાખિલ હોના.

وَمَآ اُغْنِىْ عَنْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَىْءٍ ؕ اِنِ الْحُكْمُ

ઔર મૈં તુમ્હેં અલ્લાહ કે હુકમ સે કુછ ભી બચા નહીં સકતા. હુકમ તો સિર્ફ અલ્લાહ હી કા

اِلَّا لِلّٰهِ ؕ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۚ وَ عَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ۝٦٧

ચલતા હૈ. ઉસી પર મૈં ને ભરોસા કિયા. ઔર ઉસી પર ભરોસા કરને વાલોં કો ભરોસા કરના ચાહિયે.

وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوْهُمْ ؕ مَا كَانَ

ઔર જબ વો દાખિલ હુવે ઉસ તરહ જૈસે ઉન્હેં ઉન કે અબ્બા ને હુકમ દિયા થા, તો યે બાત

يُغْنِىْ عَنْهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَىْءٍ اِلَّا حَاجَةً

ઉન્હેં અલ્લાહ કે હુકમ સે ઝરા ભી બચા ન સકી મગર એક ખ્વાહિશ થી યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) કે દિલ કી

فِىْ نَفْسِ يَعْقُوْبَ قَضٰهَا ؕ وَاِنَّهٗ لَذُوْ عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنٰهُ

જો ઉન્હોં ને પૂરી કર લી. ઔર યકીનન વો ઇલ્મ વાલે થે, ઉસી કો જાનતે થે જો હમ ને ઉન્હેં સિખલાયા થા

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٦٨ وَلَمَّا دَخَلُوْا

લેકિન અકસર લોગ (હકીકત કા) ઇલ્મ નહીં રખતે. ઔર જબ વો યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કે પાસ

عَلٰى يُوْسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَخَاهُ قَالَ اِنِّىْٓ اَنَا

દાખિલ હુવે તો યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને પાસ અપને ભાઈ કો જગા દી. યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા

اَخُوْكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝٦٩

કે યકીનન મૈં તેરા ભાઈ હૂં, ઇસ લિયે તૂ અફસોસ મત કર ઉન હરકતોં પર જો યે કર રહે હૈં.

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ

ફિર જબ યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉન કો ઉન કા સામાન તૈયાર કર કે દિયા તો અપને ભાઈ કે થૈલે મેં

فِىْ رَحْلِ اَخِيْهِ ثُمَّ اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ اَيَّتُهَا الْعِيْرُ اِنَّكُمْ

પ્યાલા રખ દિયા, ફિર એક ઐલાન કરને વાલે ને ઐલાન કિયા કે એ કાફલે વાલો! યકીનન તુમ

لَسٰرِقُوْنَ ﴿٧٠﴾ قَالُوْا وَاَقْبَلُوْا عَلَيْهِمْ مَّا ذَا تَفْقِدُوْنَ ﴿٧١﴾
તો ચોર હો. યે કેહતે હુવે વો ઉન કે સામને આએ કે તુમ કયા ચીઝ ગુમ પાતે હો?
قَالُوْا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَآءَ بِهٖ حِمْلُ
ઉન્હોં ને કહા કે હમ બાદશાહ કા પ્યાલા ગુમ પાતે હૈં ઔર ઉસ શખ્સ કે લિયે જો ઉસ કો લે કર આએગા એક ઊંટ કા ગલ્લા
بَعِيْرٍ وَّاَنَا بِهٖ زَعِيْمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ
મિલેગા ઔર મૈં ઉસ કા ઝિમ્મેદાર હૂં. ઉન્હોં ને કહા કે અલ્લાહ કી કસમ! યકીનન તુમ્હેં માલૂમ હૈ કે
مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كُنَّا سٰرِقِيْنَ ﴿٧٣﴾ قَالُوْا
હમ ઈસ મુલ્ક મેં ઈસ લિયે નહીં આએ કે હમ ફસાદ ફૈલાએં ઔર હમ ચોર નહીં હૈં. ઉન્હોં ને કહા
فَمَا جَزَآؤُهٗۤ اِنْ كُنْتُمْ كٰذِبِيْنَ ﴿٧٤﴾ قَالُوْا جَزَآؤُهٗ
કે ફિર ઉસ શખ્સ કી કયા સઝા હૈ અગર તુમ જૂઠે હો? તો ઉન્હોં ને કહા ઉસ કી સઝા
مَنْ وُّجِدَ فِيْ رَحْلِهٖ فَهُوَ جَزَآؤُهٗ ؕ كَذٰلِكَ
વહી શખ્સ હૈ જિસ કે થૈલે મેં વો પ્યાલા પાયા જાએ, ફિર વહી ઉસ કી સઝા હૈ. ઈસી તરહ
نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿٧٥﴾ فَبَدَاَ بِاَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَآءِ
હમ ઝાલિમોં કો સઝા દેતે હૈં. ફિર યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉન કે થૈલોં સે ઈબ્તિદા કી અપને ભાઈ કે
اَخِيْهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِّعَآءِ اَخِيْهِ ؕ كَذٰلِكَ
થૈલે સે પેહલે, ફિર ઉસ કો નિકાલા અપને ભાઈ કે થૈલે સે. ઈસી તરહ
كِدْنَا لِيُوْسُفَ ؕ مَا كَانَ لِيَاْخُذَ اَخَاهُ فِيْ دِيْنِ
હમ ને તદબીર કી યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કે લિયે. વો અપને ભાઈ કો નહીં લે સકતે થે બાદશાહ કે
الْمَلِكِ اِلَّاۤ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ؕ نَرْفَعُ دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ ؕ
મઝહબ મેં મગર યે કે અલ્લાહ ચાહે. હમ દરજાત બુલન્દ કરતે હૈં જિસ કે ચાહતે હૈં.
وَ فَوْقَ كُلِّ ذِيْ عِلْمٍ عَلِيْمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوْۤا اِنْ يَّسْرِقْ
ઔર હર ઈલ્મ વાલે સે બળ્હ કર ઈલ્મ વાલા હૈ. ઉન્હોં ને કહા કે અગર ઉસ ને ચોરી કી
فَقَدْ سَرَقَ اَخٌ لَّهٗ مِنْ قَبْلُ ۚ فَاَسَرَّهَا يُوْسُفُ
તો યકીનન ઈસ સે પેહલે ઉસ કે ભાઈ ને ભી ચોરી કી થી. ફિર યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને
فِيْ نَفْسِهٖ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ ۚ قَالَ اَنْتُمْ شَرٌّ
ઉસ કો અપને જી મેં છુપાયા ઔર ઉસ કો ઉન કે સામને ઝાહિર નહીં કિયા. (દિલ મેં) કહા તુમ બુરી

مَّكَانًا ۚ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَصِفُوْنَ۝۷۷ قَالُوْا يٰۤاَيُّهَا
જગા મેં હો. ઔર અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ ઉસ કો જો તુમ બયાન કર રહે હો. ઉન્હોં ને કહા કે એ
الْعَزِيْزُ اِنَّ لَهٗۤ اَبًا شَيْخًا كَبِيْرًا فَخُذْ اَحَدَنَا
અઝીઝે મિસ્ર! યકીનન ઉસ કે બહોત બૂળ્હે અબ્બા હૈં, ઈસ લિયે આપ હમ મેં સે કિસી એક કો ઉસ કી
مَكَانَهٗ ۚ اِنَّا نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ۝۷۸ قَالَ مَعَاذَ
જગા પર રખ લીજિયે. યકીનન હમ આપ કો એહસાન કરને વાલોં મેં સે દેખ રહે હૈં. યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ)
اللّٰهِ اَنْ نَّاْخُذَ اِلَّا مَنْ وَّجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهٗۤ ۙ
ને ફરમાયા કે અલ્લાહ કી પનાહ હૈ ઈસ સે કે હમ લેં મગર ઉસી શખ્સ કો જિસ કે પાસ હમ ને અપને સામાન કો પાયા.
اِنَّاۤ اِذًا لَّظٰلِمُوْنَ۝۷۹ فَلَمَّا اسْتَيْئَسُوْا مِنْهُ خَلَصُوْا
યકીનન તબ તો હમ ઝાલિમ હોંગે. ફિર જબ વો ઉન સે માયૂસ હો ગએ તો અલગ હો કર ઉન્હોં ને તન્હાઈ મેં
نَجِيًّا ۗ قَالَ كَبِيْرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُوْۤا اَنَّ اَبَاكُمْ
સરગોશી કી. ઉન મેં સે બડે ને કહા ક્યા તુમ્હેં માલૂમ નહીં કે તુમ્હારે અબ્બા ને
قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَّوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ
તુમ સે અલ્લાહ કા પુખ્તા અહદ લિયા હૈ ઔર તુમ્હેં માલૂમ નહીં ઈસ સે પેહલે વો કોતાહી
مَا فَرَّطْتُّمْ فِيْ يُوْسُفَ ۚ فَلَنْ اَبْرَحَ الْاَرْضَ
(ઝયાદતી) જો તુમ ને યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કે બારે મેં કી? મૈં અબ હરગિઝ ઈસ ઝમીન સે નહીં ટલૂંગા
حَتّٰى يَاْذَنَ لِيْۤ اَبِيْۤ اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لِيْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ
જબ તક કે મેરે અબ્બા મુજે ઈજાઝત ન દેં યા અલ્લાહ મેરા ફૈસલા કર દે. ઔર વો બેહતરીન
الْحٰكِمِيْنَ۝۸۰ اِرْجِعُوْۤا اِلٰۤى اَبِيْكُمْ فَقُوْلُوْا يٰۤاَبَانَاۤ
ફૈસલા કરને વાલા હૈ. તુમ અપને અબ્બા કે પાસ વાપસ જાઓ, ફિર કહો એ હમારે અબ્બા!
اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ ۚ وَمَا شَهِدْنَاۤ اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا
યકીનન આપ કે બેટે ને ચોરી કી. ઔર હમ ને ગવાહી નહીં દી થી મગર ઉસી કે મુતાબિક જો હમેં માલૂમ થા
وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حٰفِظِيْنَ۝۸۱ وَسْئَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِيْ
ઔર હમ ગૈબ કો જાનને વાલે નહીં થે. ઔર આપ ઉસ બસ્તી વાલોં સે પૂછ લીજિયે
كُنَّا فِيْهَا وَالْعِيْرَ الَّتِيْۤ اَقْبَلْنَا فِيْهَا ۗ وَاِنَّا
જિસ મેં હમ થે ઔર ઉન કાફલે વાલોં સે ભી જિસ મેં શામિલ હો કર હમ આએ હૈં. ઔર યકીનન હમ

ع ۱۰

لَصٰدِقُوْنَ۝ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ؕ
સચ્ચે હૈં. યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે બલ્કે તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે નફસોં ને એક મુઆમલે કો મુઝય્યન કિયા હૈ.
فَصَبْرٌ جَمِيْلٌ ؕ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَنِىْ بِهِمْ جَمِيْعًا ؕ
અબ તો સબ્ર હી બેહતર હૈ. ઉમ્મીદ હૈ કે અલ્લાહ મેરે પાસ ઉન કો ઈકટ્ઠા લે આએ.
اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ۝ وَ تَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ
યકીનન વો ઈલ્મ વાલા, હિકમત વાલા હૈ. ઔર યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉન કી તરફ સે મુંહ ફેરા ઔર કહા
يٰاَسَفٰى عَلٰى يُوْسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنٰهُ مِنَ الْحُزْنِ
હાય અફસોસ યૂસુફ પર! ઈસ હાલ મેં કે ઉન કી આંખેં ગમ કી વજહ સે સફેદ હો ચુકી થીં,
فَهُوَ كَظِيْمٌ۝ قَالُوْا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوْسُفَ
ફિર વો બમુશકિલ ગમ કો ઝબ્ત કર રહે થે. ઉન્હોં ને કહા અલ્લાહ કી કસમ! આપ તો યૂસુફ કો યાદ
حَتّٰى تَكُوْنَ حَرَضًا اَوْ تَكُوْنَ مِنَ الْهٰلِكِيْنَ۝
કરતે રહોગે યહાં તક કે કરીબુલ મૌત હો જાઓ યા હલાક હોને વાલોં મેં સે હો જાઓગે. યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ)
قَالَ اِنَّمَآ اَشْكُوْا بَثِّىْ وَحُزْنِىْٓ اِلَى اللّٰهِ وَ اَعْلَمُ
ને ફરમાયા કે મૈં તો ફરયાદ કરતા હૂં અપની બેકરારી ઔર અપને ગમ કી સિર્ફ અલ્લાહ સે ઔર
مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ۝ يٰبَنِىَّ اذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا
મૈં જાનતા હૂં અલ્લાહ કી તરફ સે વો બાતેં જો તુમ જાનતે નહીં હો. એ મેરે બેટો! તુમ જાઓ, ફિર તુમ
مِنْ يُّوْسُفَ وَاَخِيْهِ وَلَا تَايْـَٔسُوْا مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ
તહકીક કરો યૂસુફ ઔર ઉસ કે ભાઈ કે મુતઅલ્લિક ઔર તુમ માયૂસ મત હો અલ્લાહ કી રહમત સે.
لَا يَايْـَٔسُ مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكٰفِرُوْنَ۝
યકીનન અલ્લાહ કી રહમત સે માયૂસ નહીં હોતે મગર કાફિર લોગ. ફિર જબ
فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلَيْهِ قَالُوْا يٰاَيُّهَا الْعَزِيْزُ مَسَّنَا وَاَهْلَنَا
વો યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કે પાસ પહોંચે તો કહા કે એ અઝીઝે મિસ્ર! હમેં ઔર હમારે ઘર વાલોં કો કહતસાલી
الضُّرُّ وَ جِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجٰىةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ
પહોંચી હૈ ઔર હમ નાકિસ પૂંજી લે કર આએ હૈં, ઈસ લિયે આપ હમારે લિયે ગલ્લા પૂરા પૂરા
وَ تَصَدَّقْ عَلَيْنَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِى الْمُتَصَدِّقِيْنَ۝
દીજિયે ઔર હમેં મઝીદ ભી દીજિયે. યકીનન અલ્લાહ સદકા કરને વાલોં કો બદલા દેંગે.

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَّا فَعَلْتُمْ بِيُوْسُفَ وَاَخِيْهِ اِذْ اَنْتُمْ
યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કયા તુમ્હેં માલૂમ હૈ વો હરકત જો તુમ ને યૂસુફ ઔર ઉન કે ભાઈ કે સાથ કી
جٰهِلُوْنَ۝۸۹ قَالُوْٓا ءَاِنَّكَ لَاَنْتَ يُوْسُفُ ؕ قَالَ اَنَا
જબ કે તુમ જાહિલ થે? ઉન્હોં ને કહા કે કયા આપ હી યૂસુફ હો? યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે મૈં હી
يُوْسُفُ وَهٰذَآ اَخِيْ ز قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا ؕ اِنَّهٗ مَنْ
યૂસુફ હૂં ઔર યે મેરા ભાઈ હૈ. યકીનન અલ્લાહ ને હમ પર એહસાન ફરમાયા. યકીનન જો ભી
يَّتَّقِ وَ يَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ۝۹۰
તકવા ઇખ્તિયાર કરતા હૈ ઔર સબ્ર કરતા હૈ તો યકીનન અલ્લાહ નેકી કરને વાલોં કા અજર ઝાયેઅ નહીં કરતે.
قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخٰطِئِيْنَ۝۹۱
ઉન્હોં ને કહા કે અલ્લાહ કી કસમ! અલ્લાહ ને આપ કો હમ પર તરજીહ દી ઔર યકીનન હમ કુસૂરવાર હૈં.
قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ؕ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ ز
યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે આજ તુમ પર કોઈ ગિરિફત નહીં હૈ. અલ્લાહ તુમ્હેં માફ કરે.
وَهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ۝۹۲ اِذْهَبُوْا بِقَمِيْصِيْ هٰذَا
ઔર વો રહમ કરને વાલોં મેં સબ સે બેહતરીન રહમ કરને વાલા હૈ. તુમ મેરે કુર્તે કો લે કર જાઓ,
فَاَلْقُوْهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِيْ يَاْتِ بَصِيْرًا ج وَاْتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ
ફિર ઉસ કો મેરે અબ્બા કે ચેહરે પર ડાલ દો, તો વો બીના હો જાએંગે. ઔર તુમ અપને તમામ
اَجْمَعِيْنَ۝۹۳ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ
ઘર વાલોં કો મેરે પાસ લે આઓ. ઔર જબ યે કાફલા મિસ્ર સે ચલા તો ઉન કે અબ્બા ને કહા કે
اِنِّيْ لَاَجِدُ رِيْحَ يُوْسُفَ لَوْلَآ اَنْ تُفَنِّدُوْنِ۝۹۴
મૈં યૂસુફ કી ખુશબૂ પા રહા હૂં, અગર તુમ મુજ મેં બુળ્હાપે કી અકલ કી કમી કા શુબહ ન કરો.
قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِيْ ضَلٰلِكَ الْقَدِيْمِ۝۹۵ فَلَمَّآ
ઉન્હોં ને કહા કે અલ્લાહ કી કસમ! આપ તો બદસ્તૂર અપની પુરાની ગલતફેહમી મેં હો. ફિર જબ
اَنْ جَآءَ الْبَشِيْرُ اَلْقٰىهُ عَلٰى وَجْهِهٖ فَارْتَدَّ بَصِيْرًا ج
બશારત દેને વાલા આયા તો કુર્તે કો આપ કે ચેહરે પર ડાલ દિયા, તો આપ બીના હો ગએ.
قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ ۚۙ اِنِّيْٓ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا
યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કયા મૈંને તુમ સે કહા નહી થા કે મૈં અલ્લાહ કી તરફ સે જાનતા હૂં વો જો તુમ

تَعْلَمُوْنَ ﴿٩٦﴾ قَالُوْا يٰۤاَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَاۤ اِنَّا كُنَّا
જાનતે નહીં હો. ઉન્હોં ને કહા કે એ હમારે અબ્બા! આપ હમારે લિયે હમારે ગુનાહોં કી મગફિરત તલબ કીજિયે, યકીનન હમ

خٰطِئِيْنَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيْ ؕ اِنَّهٗ هُوَ
કુસૂરવાર હૈં. યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે અનકરીબ મૈં તુમ્હારે લિયે અપને રબ સે ઈસ્તિગફાર કરૂંગા. યકીનન વો

الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰى يُوْسُفَ اٰوٰۤى
બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. ફિર જબ વો યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કે પાસ પહોંચે, તો યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ)

اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَ قَالَ ادْخُلُوْا مِصْرَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ
ને અપને પાસ અપને વાલિદૈન કો જગા દી ઔર કહા કે તુમ મિસ્ર મેં અમન સે દાખિલ હો જાઓ અગર અલ્લાહ

اٰمِنِيْنَ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوْا لَهٗ
ને ચાહા. ઔર યુસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને વાલિદૈન કો તખ્ત પર બુલન્દ જગા બિઠાયા ઔર સબ લોગ યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કે

سُجَّدًا ۚ وَقَالَ يٰۤاَبَتِ هٰذَا تَاْوِيْلُ رُءْيَايَ
સામને સજદે મેં ગિર ગએ. ઔર યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા કે એ મેરે અબ્બા! યે મેરે ઈસ સે પેહલે વાલે

مِنْ قَبْلُ ز قَدْ جَعَلَهَا رَبِّيْ حَقًّا ؕ وَقَدْ اَحْسَنَ بِيْۤ
ખ્વાબ કી તાબીર હૈ. યકીનન મેરે રબ ને ઉસે સચ કર દિખલાયા. ઔર ઉસ ને મેરે સાથ એહસાન

اِذْ اَخْرَجَنِيْ مِنَ السِّجْنِ وَجَآءَ بِكُمْ مِّنَ الْبَدْوِ
કિયા જબ કે મુજે જેલખાને સે નિકાલા ઔર દેહાત સે લે આયા

مِنْۢ بَعْدِ اَنْ نَّزَغَ الشَّيْطٰنُ بَيْنِيْ وَ بَيْنَ اِخْوَتِيْ ؕ
ઈસ કે બાદ કે શૈતાન ને મેરે ઔર મેરે ભાઈયોં કે દરમિયાન જઘડા ડાલા થા.

اِنَّ رَبِّيْ لَطِيْفٌ لِّمَا يَشَآءُ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿١٠٠﴾
યકીનન મેરા રબ બારીક તદબીર કરને વાલા હૈ જિસ કામ કે લિયે ચાહતા હૈ. યકીનન વો ઈલ્મ વાલા,

رَبِّ قَدْ اٰتَيْتَنِيْ مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِيْ
હિકમત વાલા હૈ. એ મેરે રબ! યકીનન તૂ ને મુજે સલ્તનત અતા કી ઔર તૂ ને મુજે

مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ۚ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قف
ખ્વાબોં કી તાબીર કા ઈલ્મ દિયા. એ આસ્માનોં ઔર ઝમીન કે પૈદા કરને વાલે!

اَنْتَ وَلِيّٖ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ تَوَفَّنِيْ مُسْلِمًا
તૂ હી મેરા દુન્યા ઔર આખિરત મેં કારસાઝ હૈ. તૂ મુજે મુસલમાન હોને કી હાલત મેં વફાત દે

وَّ اَلْحِقْنِیْ بِالصّٰلِحِیْنَ ۝١٠١ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَیْبِ
ઔર મુજે સુલહા કે સાથ મિલા દે. યે ગૈબ કી ખબરોં મેં સે હૈ જિસ કો હમ આપ કી તરફ વહી કર

نُوْحِیْهِ اِلَیْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَیْهِمْ اِذْ اَجْمَعُوْۤا اَمْرَهُمْ
રહે હૈં. ઔર આપ ઉન કે પાસ મૌજૂદ નહીં થે જબ ઉન્હોં ને અપને મુઆમલે પર ઈત્તિફાક કિયા

وَهُمْ یَمْكُرُوْنَ ۝١٠٢ وَمَاۤ اَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ
ઈસ હાલ મેં કે વો મક્ર કર રહે થે. ઔર લોગોં મેં સે અકસર ઈમાન લાને વાલે નહીં હૈં અગરચે આપ

بِمُؤْمِنِیْنَ ۝١٠٣ وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَیْهِ مِنْ اَجْرٍ ؕ
કિતને હી હરીસ હોં. હાલાંકે આપ ઉન સે ઉસ પર કિસી અજર કા સવાલ નહીં કરતે.

اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِیْنَ ۝١٠٤ وَكَاَیِّنْ مِّنْ اٰیَةٍ
યે તો સિર્ફ તમામ જહાન વાલોં કે લિયે નસીહત હૈ. ઔર બહોત સી નિશાનિયાં હૈં

فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ یَمُرُّوْنَ عَلَیْهَا وَهُمْ عَنْهَا
ઝમીન ઔર આસ્માનોં મેં જિન પર વો ગુઝરતે હૈં ઈસ હાલ મેં કે વો ઉસ સે

مُعْرِضُوْنَ ۝١٠٥ وَمَا یُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ اِلَّا وَهُمْ
મુંહ મોડતે હૈં. ઔર ઉન મેં સે અકસર અલ્લાહ પર ઈમાન નહીં રખતે મગર ઈસ તરહ કે વો

مُّشْرِكُوْنَ ۝١٠٦ اَفَاَمِنُوْۤا اَنْ تَاْتِیَهُمْ غَاشِیَةٌ
શિર્ક ભી કરતે જાતે હૈં. કયા ફિર વો ઈસ સે મામૂન હૈં કે ઉન કે પાસ અલ્લાહ કે અઝાબ મેં સે

مِّنْ عَذَابِ اللّٰهِ اَوْ تَاْتِیَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَّهُمْ
ઢાંપને વાલા અઝાબ આ જાએ યા ઉન કે પાસ કયામત અચાનક આ જાએ ઈસ હાલ મેં કે ઉન્હેં

لَا یَشْعُرُوْنَ ۝١٠٧ قُلْ هٰذِهٖ سَبِیْلِیْۤ اَدْعُوْۤا اِلَى اللّٰهِ ۫
પતા ન હો? આપ ફરમા દીજિયે યે મેરા રાસ્તા હૈ, મૈં અલ્લાહ કી તરફ બસીરત કે સાથ

عَلٰى بَصِیْرَةٍ اَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِیْ ؕ وَ سُبْحٰنَ اللّٰهِ
દાવત દેતા હૂં, મૈં ભી ઔર વો ભી જિન્હોં ને મેરા ઈત્તિબા કિયા. ઔર અલ્લાહ પાક હૈ

وَمَاۤ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ ۝١٠٨ وَمَاۤ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
ઔર મૈં મુશરિકીન મેં સે નહીં હૂં. ઔર હમ ને આપ સે પેહલે રસૂલ નહીં ભેજે

اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِیْۤ اِلَیْهِمْ مِّنْ اَهْلِ الْقُرٰى ؕ اَفَلَمْ یَسِیْرُوْا
મગર મર્દોં કો બસ્તિયોં વાલોં મેં સે જિન કી તરફ હમ વહી ભેજતે થે. કયા ફિર વો ઝમીન

ع ١١ ٥

وقف النبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

فِى الۡاَرۡضِ فَيَنۡظُرُوۡا كَيۡفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيۡنَ
મેં ચલે ફિરે નહીં કે દેખતે કે ઉન કા અન્જામ કૈસા હુવા જો

مِنۡ قَبۡلِهِمۡ‌ؕ وَلَدَارُ الۡاٰخِرَةِ خَيۡرٌ لِّلَّذِيۡنَ اتَّقَوۡا‌ؕ
ઉન સે પેહલે થે. ઔર અલબત્તા આખિરત કા ઘર બેહતર હૈ ઉન કે લિયે જો મુત્તકી હૈં.

اَفَلَا تَعۡقِلُوۡنَ‏ ﴿۱۰۹﴾ حَتّٰٓى اِذَا اسۡتَيۡـَٔسَ الرُّسُلُ
કયા ફિર તુમ્હેં અકલ નહીં? યહાં તક કે જબ પૈગમ્બર માયૂસ હો ગએ

وَظَنُّوۡۤا اَنَّهُمۡ قَدۡ كُذِبُوۡا جَآءَهُمۡ نَصۡرُنَا ۙ فَنُجِّىَ
ઔર ઉન્હોં ને ગુમાન કિયા કે ઉન્હેં જુઠલાયા ગયા તો ઉન કે પાસ હમારી નુસ્રત આ ગઈ, ફિર ઉન્હેં

مَنۡ نَّشَآءُ‌ ؕ وَلَا يُرَدُّ بَاۡسُنَا عَنِ الۡقَوۡمِ الۡمُجۡرِمِيۡنَ‏ ﴿۱۱۰﴾
નજાત દે દી ગઈ જિન્હેં હમ ને ચાહા. ઔર હમારા અઝાબ લૌટાયા નહીં જાતા મુજરિમ કૌમ સે.

لَقَدۡ كَانَ فِىۡ قَصَصِهِمۡ عِبۡرَةٌ لِّاُولِى الۡاَلۡبَابِ‌ ؕ
યકીનન ઉન કે કિસ્સોં મેં અકલ વાલોં કે લિયે ઈબ્રત હૈ.

مَا كَانَ حَدِيۡثًا يُّفۡتَرٰى وَلٰـكِنۡ تَصۡدِيۡقَ الَّذِىۡ
યે કોઈ ઐસી બાત નહીં હૈ જિસ કો ઘડ લિયા જાએ, લેકિન ઉન કિતાબોં કી તસ્દીક હૈ જો

بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَ تَفۡصِيۡلَ كُلِّ شَىۡءٍ وَّهُدًى
ઈસ સે પેહલે થીં ઔર હર ચીઝ કી તફસીલ હૈ ઔર હિદાયત

وَّ رَحۡمَةً لِّقَوۡمٍ يُّؤۡمِنُوۡنَ‏ ﴿۱۱۱﴾ ع
ઔર રહમત હૈ ઐસી કૌમ કે લિયે જો ઈમાન લાએ.

رُكُوۡعَاتُهَا ٦ (٩٦) سُوۡرَةُ الرَّعۡدِ مَدَنِيَّةٌ (١٣) اٰيَاتُهَا ٤٣
ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં સૂરએ રઅદ મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઈસ મેં ૪૩ આયતેં હૈં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ
પઢતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

الٓمّٓرٰ‌ تِلۡكَ اٰيٰتُ الۡكِتٰبِ‌ؕ وَالَّذِىۡۤ اُنۡزِلَ اِلَيۡكَ
અલિફ લામ મીમ રા. યે ઈસ કિતાબ કી આયતેં હૈં. ઔર જો કુર્આન આપ કી તરફ આપ કે રબ કી

مِنۡ رَّبِّكَ الۡحَـقُّ وَلٰـكِنَّ اَكۡثَرَ النَّاسِ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ‏ ﴿۱﴾
તરફ સે ઉતારા ગયા વો હક હૈ, લેકિન અકસર લોગ ઈમાન નહીં લાતે.

اَللّٰهُ الَّذِیْ رَفَعَ السَّمٰوٰتِ بِغَیْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا

અલ્લાહ હી હૈ જિસ ને આસ્માનોં કો બુલન્દ કિયા ઐસે સુતૂન કે બગૈર જિસ કો તુમ દેખો,

ثُمَّ اسْتَوٰی عَلَی الْعَرْشِ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ

ફિર વો અર્શ પર મુસ્તવી હુવા ઔર ઉસ ને સૂરજ ઔર ચાંદ કો કામ મેં લગા રખા હૈ.

كُلٌّ یَّجْرِیْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّی ؕ یُدَبِّرُ الْاَمْرَ یُفَصِّلُ

સબ કે સબ ચલતે રહેંગે મુકર્રરા વકત તક કે લિયે. વો તમામ ઉમૂર કી તદબીર કરતા હૈ, આયાત કો તફસીલ

الْاٰیٰتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَآءِ رَبِّكُمْ تُوْقِنُوْنَ ۝٢ وَهُوَ الَّذِیْ

સે બયાન કરતા હૈ તાકે તુમ અપને રબ કી મુલાકાત પર યકીન રખો. ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને

مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ فِیْهَا رَوَاسِیَ وَاَنْهٰرًا ؕ

ઝમીન કો ફૈલાયા ઔર ઉસ મેં પહાડ રખ દિયે ઔર નેહરોં કો બનાયા.

وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ جَعَلَ فِیْهَا زَوْجَیْنِ اثْنَیْنِ یُغْشِی

ઔર તમામ ફલોં કે ઉસ ને ઝમીન મેં જોડે (નર ઔર માદા) બનાએ, વો રાત કો દિન પર

الَّیْلَ النَّهَارَ ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّتَفَكَّرُوْنَ ۝٣

ઢાંપતા હૈ. યકીનન ઉસ મેં અલબત્તા નિશાનિયાં હૈં ઐસી કૌમ કે લિયે જો સોચતી હૈ.

وَفِی الْاَرْضِ قِطَعٌ مُّتَجٰوِرٰتٌ وَّجَنّٰتٌ مِّنْ اَعْنَابٍ

ઔર ઝમીન મેં મિલે જુલે ટુકડે હૈં ઔર અંગૂર કે બાગાત હૈં ઔર ખેતિયાં હૈં ઔર ખજૂર કે બાગાત હૈં, કુછ

وَّزَرْعٌ وَّ نَخِیْلٌ صِنْوَانٌ وَّ غَیْرُ صِنْوَانٍ یُّسْقٰی بِمَآءٍ

શાખોં વાલે હોતે હૈં ઔર કુછ શાખોં વાલે નહીં હોતે, હાલાંકે એક હી પાની સે ઉન્હેં સૈરાબ કિયા

وَّاحِدٍ ۙ وَ نُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلٰی بَعْضٍ فِی الْاُكُلِ ؕ

જાતા હૈ. ઔર હમ ઉન મેં સે એક કો દૂસરે સે બળ્હા દેતે હૈં મઝોં મેં.

اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّعْقِلُوْنَ ۝٤ وَاِنْ تَعْجَبْ

યકીનન ઇસ મેં નિશાનિયાં હૈં ઐસી કૌમ કે લિયે જો અકલ રખતી હૈ. ઔર અગર આપ તઅજ્જુબ કરેં

فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا كُنَّا تُرٰبًا ءَاِنَّا لَفِیْ خَلْقٍ

તો ઉન કી યે બાત કાબિલે તઅજ્જુબ હૈ કે કયા જબ હમ મિટ્ટી હો જાએંગે તો કયા હમ અઝ સરે નૌ

جَدِیْدٍ ۬ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ

ઝિન્દા કિયે જાએંગે? ઉન્હોં ને અપને રબ કે સાથ કુફ્ર કિયા. ઔર ઉન કી

الْاَغْلٰلُ فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ ۚ وَ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ
ગર્દનોં મે તૌક હોંગે. ઔર યહી લોગ દોઝખી હૈં,

هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝ وَ يَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالسَّيِّئَةِ
વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે. ઔર યે આપ સે બુરાઈ કો જલ્દી તલબ કર રહે હૈં

قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلٰتُ ؕ
ભલાઈ સે પેહલે, હાલાંકે ઉન સે પેહલે ભી અઝાબ ગુઝર ચુકે હૈં.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ عَلٰى ظُلْمِهِمْ ۚ
ઔર યકીનન તેરા રબ અલબત્તા ઈન્સાનોં કી ઉન કે ઝુલ્મ કે બાવજૂદ મગફિરત કરને વાલા હૈ.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝ وَ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ
ઔર યકીનન તેરા રબ સખ્ત સઝા દેને વાલા હૈ. ઔર કાફિરોં ને

كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ اِنَّمَآ
કહા કે ઈસ નબી પર ઉસ કે રબ કી તરફ સે કોઈ મોઅજિઝા કયૂં નહીં ઉતારા ગયા? આપ તો સિર્ફ

اَنْتَ مُنْذِرٌ وَّلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۝ اَللّٰهُ يَعْلَمُ
ડરાને વાલે હૈં ઔર હર કૌમ કે લિયે એક હાદી હોતા હૈ. અલ્લાહ જાનતા હૈ ઉસે જો હર

مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى وَمَا تَغِيْضُ الْاَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ؕ
માદા હામિલા હોતી હૈ ઔર ઉસે ભી જિસે બચ્ચાદાનિયાં ખુશ્ક કર દેતી હૈં ઔર ઉસે ભી જો બઢાતી હૈં.

وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهٗ بِمِقْدَارٍ ۝ عٰلِمُ الْغَيْبِ
ઔર હર ચીઝ અલ્લાહ કે પાસ એક મિકદાર કે સાથ હૈ. વો પોશીદા ઔર ઝાહિર કા જાનને

وَ الشَّهَادَةِ الْكَبِيْرُ الْمُتَعَالِ ۝ سَوَآءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ اَسَرَّ
વાલા હૈ, બડા હૈ, બરતર હૈ. તુમ મેં સે બરાબર હૈં વો સબ જો બાત કો ચુપકે સે

الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهٖ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِالَّيْلِ
કહેં ઔર જો ઝોર સે કહેં ઔર જો રાત મેં છુપના ચાહેં ઔર જો

وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ۝ لَهٗ مُعَقِّبٰتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
દિન મેં ખુલ્લમખુલ્લા ચલને વાલે હોં. ઈન્સાન કે લિયે બારી બારી આને જાને વાલે ફરિશ્તે હૈં

وَمِنْ خَلْفِهٖ يَحْفَظُوْنَهٗ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
ઉસ કે આગે સે ઔર ઉસ કે પીછે સે જો ઉસ કી હિફાઝત કરતે હૈં અલ્લાહ કે અમ્ર સે. યકીનન અલ્લાહ

لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ؕ
બદલતા નહીં ઉસ હાલત કો જો કિસી કૌમ કે સાથ હૈ યહાં તક કે વો ખુદ ન બદલેં ઉસ કો જો ઉન કે અન્દરૂન મેં હૈ.

وَاِذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوْٓءًا فَلَا مَرَدَّ لَهٗ ۚ وَمَا لَهُمْ
ઔર જબ અલ્લાહ કિસી કૌમ કે સાથ બુરાઈ કા ઈરાદા કરતે હૈં તો ઉસે લૌટાયા નહીં જા સકતા. ઔર ઉન કે લિયે

مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّالٍ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِىْ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا
અલ્લાહ કે સિવા કોઈ બચાને વાલા નહીં. વહી અલ્લાહ તુમ્હેં બિજલી દિખાતા હૈ ખૌફ

وَّ طَمَعًا وَّ يُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ
ઔર લાલચ કે લિયે ઔર વો ભારી બાદલોં કો ઉઠાતા હૈ. ઔર રઅદ ફરિશ્તા અલ્લાહ કી હમ્દ કે સાથ

بِحَمْدِهٖ وَالْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خِيْفَتِهٖ ۚ وَيُرْسِلُ
તસ્બીહ પઢ્હતા હૈ, ઔર ફરિશ્તે ભી તસ્બીહ પઢ્હતે હૈં અલ્લાહ કે ખૌફ સે. ઔર અલ્લાહ

الصَّوَاعِقَ فَيُصِيْبُ بِهَا مَنْ يَّشَآءُ وَهُمْ يُجَادِلُوْنَ
બિજલિયોં કો ભેજતા હૈ, ફિર ઉસે પહોંચાતા હૈ જિસ પર ચાહતા હૈ ઈસ હાલ મેં કે વો અલ્લાહ કે બારે મેં

فِى اللّٰهِ ۚ وَهُوَ شَدِيْدُ الْمِحَالِ ﴿١٣﴾ لَهٗ دَعْوَةُ الْحَقِّ ؕ
જઘડ રહે હોતે હૈં. ઔર વો મઝબૂત તદબીર વાલા હૈ. ઉસી કે લિયે હક કી પુકાર હૈ.

وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَجِيْبُوْنَ لَهُمْ
ઔર જિન કો અલ્લાહ કે અલાવા યે પુકારતે હૈં વો ઉન કી કિસી પુકાર કા જવાબ નહીં દે સકતે

بِشَىْءٍ اِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ اِلَى الْمَآءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ
મગર અપને દોનોં હાથ પાની કી તરફ ફૈલાને વાલે કી તરહ, તાકે વો પાની ઉસ કે મુંહ મેં પહોંચ જાએ,

وَمَا هُوَ بِبَالِغِهٖ ؕ وَمَا دُعَآءُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِىْ ضَلٰلٍ ﴿١٤﴾
હાલાંકે વો ઉસ કે મુંહ મેં પહોંચને વાલા નહીં હૈ. ઔર કાફિરોં કી પુકાર જો ભી હૈ વો સિર્ફ ગુમરાહી હૈ.

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا
ઔર અલ્લાહ કો સજદા કરતી હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર ઝમીન મેં હૈં ખુશી સે ઔર

وَّظِلٰلُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَ الْاٰصَالِ ﴿١٥﴾ السجدة قُلْ مَنْ رَّبُّ
ઝબરદસ્તી ઔર ઉન કે સાયે ભી, સુબ્હ ઔર શામ કે વકત મેં. આપ પૂછિયે કે આસ્માનોં ઔર

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ قُلِ اللّٰهُ ؕ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِّنْ
ઝમીન કા રબ કૌન હૈ? આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ. આપ કહિયે કયા તુમ ને અલ્લાહ કે સિવા

السجدة ٢

دُوْنِهٖۤ اَوْلِيَآءَ لَا يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا ؕ
ઐસે હિમાયતી બના લિયે હૈં જો અપને લિયે કિસી નફા ઔર નુકસાન કે માલિક નહીં હૈં?

قُلْ هَلْ يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ۙ اَمْ هَلْ تَسْتَوِى
આપ પૂછિયે કયા અન્ધા ઔર બીના બરાબર હો સકતે હૈં? યા કયા તારીકિયાં ઔર નૂર બરાબર

الظُّلُمٰتُ وَالنُّوْرُ ۚ اَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ خَلَقُوْا
હો સકતે હૈં? યા ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે જો શુરકા બનાએ હૈં ઉન્હોં ને કોઈ ચીઝ પૈદા કી હૈ અલ્લાહ કે મખ્લૂક

كَخَلْقِهٖ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ؕ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ
પૈદા કરને કી તરહ કે ફિર ઉન કુફ્ફાર પર મખ્લૂક મુશ્તબેહ હો ગઈ હૈ? આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ હર ચીઝ

كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ
કો પૈદા કરને વાલા હૈ ઔર વો યકતા હૈ, ગાલિબ હૈ. ઉસ ને આસ્માન સે પાની

مَآءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌۢ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ
ઉતારા, ફિર વાદિયાં અપની (વુસ્અતે) મિકદાર કે ઐતેબાર સે બેહ પડી, ફિર સૈલાબ ઉભરે હુવે

زَبَدًا رَّابِيًا ؕ وَمِمَّا يُوْقِدُوْنَ عَلَيْهِ فِى النَّارِ
જાઘ કો ઉઠા કર લાતા હૈ. ઔર ઉન ચીઝોં કા ભી ઉસી જૈસા જાઘ હોતા હૈ જિસે યે

ابْتِغَآءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهٗ ؕ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ
ઝેવર યા સામાન બનાને કે લિયે આગ મેં તપાતે હૈં. ઈસ તરહ અલ્લાહ

اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ۚ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَآءً ۚ
હક ઔર બાતિલ કી મિસાલેં બયાન કરતા હૈ. ફિર અલબત્તા જાઘ તો ખુશ્ક હો કર ખત્મ હો જાતા હૈ.

وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِى الْاَرْضِ ؕ كَذٰلِكَ
ઔર અલબત્તા જો ચીઝ ઈન્સાનોં કો નફા દેતી હૈ વો ઝમીન મેં ઠેહેર જાતી હૈ. ઈસી તરહ

يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ۝ لِلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمُ
અલ્લાહ મિસાલેં બયાન કરતે હૈં. ઉન લોગોં કે લિયે જિન્હોં ને અપને રબ કા કેહના માના ઉન કે લિયે

الْحُسْنٰى ؔ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهٗ لَوْ اَنَّ لَهُمْ
ભલાઈ હૈ. ઔર જિન્હોં ને અપને રબ કા કેહના નહી માના અગર ઉન કી મિલ્ક બન જાએં વો તમામ ચીઝેં જો ઝમીન

مَّا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّ مِثْلَهٗ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ ؕ
મેં હૈં સારી કી સારી ઔર ઉસ કે જૈસી ઉસ કે સાથ ઔર ભી હો જાએં તો ભી યકીનન વો ઉસ કો ફિદયે મેં દે દેંગે.

وقف النبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

أُولَٰٓئِكَ لَهُمۡ سُوٓءُ ٱلۡحِسَابِ ۙ وَمَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُ ۖ

ઉન કે લિયે બદતરીન હિસાબ હોગા ઔર ઉન કા ઠિકાના જહન્નમ હોગા.

وَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ﴿١٨﴾ أَفَمَن يَعۡلَمُ أَنَّمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ

ઔર વો બુરી આરામ કી જગા હૈ. કયા ફિર વો શખ્સ જો યે જાનતા હૈ કે જો આપ કી તરફ આપ કે રબ કી

مِن رَّبِّكَ ٱلۡحَقُّ كَمَنۡ هُوَ أَعۡمَىٰٓ ۚ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ

તરફ સે ઉતારા ગયા વો હક હૈ વો ઉસ શખ્સ કી તરહ હો સકતા હૈ જો અન્ધા હૈ? નસીહત તો સિર્ફ

أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ﴿١٩﴾ ٱلَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ

અકલ વાલે હી હાસિલ કરતે હૈં. વો લોગ જો અલ્લાહ કે અહદ કો પૂરા કરેં

وَلَا يَنقُضُونَ ٱلۡمِيثَٰقَ ﴿٢٠﴾ وَٱلَّذِينَ يَصِلُونَ مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ

ઔર પુખ્તા અહદ ન તોડેં. ઔર જો જોડેં ઉન તઅલ્લુકાત કો જિન કે જોડે રખને કા

بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ وَيَخۡشَوۡنَ رَبَّهُمۡ وَيَخَافُونَ سُوٓءَ

અલ્લાહ ને હુકમ દિયા ઔર જો અપને રબ સે ડરેં ઔર જો હિસાબ કી સખ્તી

ٱلۡحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَٱلَّذِينَ صَبَرُواْ ٱبۡتِغَآءَ وَجۡهِ رَبِّهِمۡ وَأَقَامُواْ

સે ડરેં. ઔર વો લોગ જિન્હોં ને સબ્ર કિયા અપને રબ કી રઝા તલબ કરને કે લિયે ઔર જિન્હોં ને નમાઝ

ٱلصَّلَوٰةَ وَأَنفَقُواْ مِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ سِرًّا وَعَلَانِيَةً

કાઈમ કી ઔર ખર્ચ કિયા ઉન ચીઝોં મેં સે જો હમ ને ઉન્હેં રોઝી કે તૌર પર દી ચુપકે ઔર અલાનિયા

وَيَدۡرَءُونَ بِٱلۡحَسَنَةِ ٱلسَّيِّئَةَ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عُقۡبَى

ઔર જો ભલાઈ કે ઝરિયે બુરાઈ કો દફા કરતે હૈં, ઉન કે લિયે પિછલા (આખિરત

ٱلدَّارِ ﴿٢٢﴾ جَنَّٰتُ عَدۡنٍ يَدۡخُلُونَهَا وَمَن صَلَحَ

કા) ઘર હૈ. જો જન્નાતે અદન હૈં જિન મેં વો દાખિલ હોંગે, વો ભી ઔર વો લોગ ભી જો લાઈક હોંગે

مِنۡ ءَابَآئِهِمۡ وَأَزۡوَٰجِهِمۡ وَذُرِّيَّٰتِهِمۡۖ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَدۡخُلُونَ

ઉન કે આબા વ અજદાદ મેં સે ઔર ઉન કી બીવિયોં મેં સે ઔર ઉન કી ઔલાદ મેં સે ઔર ફરિશ્તે ઉન પર

عَلَيۡهِم مِّن كُلِّ بَابٖ ﴿٢٣﴾ سَلَٰمٌ عَلَيۡكُم بِمَا صَبَرۡتُمۡۚ فَنِعۡمَ

હર દરવાઝે સે દાખિલ હોતે હોંગે. (કહેંગે) અસ્સલામુ અલયકુમ (તુમ પર સલામતી હો), ઉસ સબ્ર કે બદલે મેં જો તુમ ને

عُقۡبَى ٱلدَّارِ ﴿٢٤﴾ وَٱلَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهۡدَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ

કિયા, ફિર યે આખિરત કા ઘર કિતના અચ્છા હૈ. ઔર જો અલ્લાહ કે અહદ કો તોડતે હૈં ઉસ કે પુખ્તા કરને

مِيۡثَاقِهٖ وَ يَقۡطَعُوۡنَ مَاۤ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖۤ اَنۡ يُّوۡصَلَ

કે બાદ ઔર ઉન તઅલ્લુકાત કો તોડતે હૈં જિન કે જોડે રખને કા અલ્લાહ ને હુકમ દિયા

وَيُفۡسِدُوۡنَ فِى الۡاَرۡضِ‌ ۙ اُولٰۤـئِكَ لَهُمُ اللَّعۡنَةُ وَلَهُمۡ

ઔર જો ઝમીન મેં ફસાદ ફૈલાતે હૈં, ઉન કે લિયે લાનત હે ઔર ઉન કે લિયે મુસીબત કા

سُوۡٓءُ الدَّارِ‏ ۝٢٥ اَللّٰهُ يَبۡسُطُ الرِّزۡقَ لِمَنۡ يَّشَآءُ وَيَقۡدِرُ‌ؕ

ઘર હે. અલ્લાહ રોઝી કુશાદા કરતે હૈં જિસ કે લિયે ચાહતે હૈં ઔર તંગ કરતે હૈં જિસ કે લિયે ચાહતે હૈં.

وَ فَرِحُوۡا بِالۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا ؕ وَمَا الۡحَيٰوةُ الدُّنۡيَا

ઔર યે લોગ દુન્યવી ઝિન્દગી પર ખુશ હૈં. ઔર દુન્યવી ઝિન્દગી આખિરત

فِى الۡاٰخِرَةِ اِلَّا مَتَاعٌ‏ ۝٢٦ وَيَقُوۡلُ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا

કે મુકાબલે મેં નહીં હે મગર થોડા સા ફાઇદા ઉઠાના. ઔર કાફિર લોગ કેહતે હૈં કે ઇસ નબી પર ઉસ કે

لَوۡلَاۤ اُنۡزِلَ عَلَيۡهِ اٰيَةٌ مِّنۡ رَّبِّهٖ‌ ؕ قُلۡ اِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنۡ

રબ કી તરફ સે કોઈ મોઅજિઝા કયૂં નહીં ઉતારા ગયા? આપ ફરમા દીજિયે કે યકીનન અલ્લાહ ગુમરાહ

يَّشَآءُ وَ يَهۡدِىۡۤ اِلَيۡهِ مَنۡ اَنَابَ ۝٢٧ اَلَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا

કરતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં ઔર હિદાયત દેતે હૈં અપની તરફ ઉસે જો મુતવજ્જેહ હોતા હે. વો લોગ જો ઈમાન લાએ

وَ تَطۡمَٮِٕنُّ قُلُوۡبُهُمۡ بِذِكۡرِ اللّٰهِ‌ ؕ اَلَا بِذِكۡرِ اللّٰهِ

ઔર જિન કે દિલ અલ્લાહ કી યાદ સે મુત્મઈન હૈં. સુનો! અલ્લાહ કી યાદ હી સે

تَطۡمَٮِٕنُّ الۡقُلُوۡبُ ۝٢٨ اَلَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

દિલ ઈત્મિનાન પાતે હૈં. વો લોગ જો ઈમાન લાએ ઔર જો નેક કામ કરતે રહે

طُوۡبٰى لَهُمۡ وَحُسۡنُ مَاٰبٍ‏ ۝٢٩ كَذٰلِكَ اَرۡسَلۡنٰكَ

ઉન કે લિયે તૂબા હે ઔર અચ્છા અન્જામ હે. ઈસી તરહ હમ ને આપ કો રસૂલ બના કર ભેજા

فِىۡۤ اُمَّةٍ قَدۡ خَلَتۡ مِنۡ قَبۡلِهَاۤ اُمَمٌ لِّتَتۡلُوَا۟ عَلَيۡهِمُ

ઉસ ઉમ્મત મેં જિસ સે પેહલે બહોત સી ઉમ્મતેં ગુઝર ચુકી હૈં, તાકે આપ ઉન પર તિલાવત કરેં

الَّذِىۡۤ اَوۡحَيۡنَاۤ اِلَيۡكَ وَهُمۡ يَكۡفُرُوۡنَ بِالرَّحۡمٰنِ‌ ؕ قُلۡ

વો જો હમ ને આપ કી તરફ વહી કી ઔર યે રહમાન કે સાથ કુફ્ર કર રહે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કે

هُوَ رَبِّىۡ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ‌ ۚ عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُ وَاِلَيۡهِ

વો મેરા રબ હે, ઉસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં, ઉસી પર મૈં ને તવક્કુલ કિયા ઔર ઉસી કી તરફ

مَتَابِ ۝٣٠ وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ
મેરા લૌટના હૈ. ઔર અગર કુર્આન ઐસા હોતા કે જિસ કે ઝરિયે પહાડોં કો ચલાયા જાતા

اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى ؕ بَلْ لِّلّٰهِ
યા ઉસ કે ઝરિયે ઝમીન કો કાટા જાતા, યા ઉસ કે ઝરિયે મુર્દોં સે બુલવાયા જાતા (તબ ભી યે ઈમાન ન લાતે).

الْاَمْرُ جَمِيْعًا ؕ اَفَلَمْ يَايْـَٔسِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ
બલ્કે અલ્લાહ હી કે લિયે તમામ ઉમૂર હૈં. કયા ફિર વો લોગ જો ઈમાન લાએ હૈં ઈસ સે માયૂસ નહીં

لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيْعًا ؕ وَلَا يَزَالُ
હુવે કે અગર અલ્લાહ ચાહતા તો તમામ ઈન્સાનોં કો હિદાયત દે દેતા. ઔર કાફિરોં કો ઉન

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا تُصِيْبُهُمْ بِمَا صَنَعُوْا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ
હરકતોં કી વજહ સે જો ઉન્હોં ને કી હૈં બરાબર મુસીબત પહોંચતી રહેગી યા ઉન કે ઘર કે કરીબ મેં

قَرِيْبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتّٰى يَاْتِيَ وَعْدُ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
ઉતરતી રહેગી યહાં તક કે અલ્લાહ કા વાદા આ પહોંચે. યકીનન અલ્લાહ

لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ۝٣١ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ
વાદે કે ખિલાફ નહીં કરેંગે. યકીનન આપ સે પેહલે પૈગમ્બરોં કે સાથ ભી

مِّنْ قَبْلِكَ فَاَمْلَيْتُ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ ۫
ઈસ્તિહઝા કિયા ગયા, ફિર મૈં ને કાફિરોં કો ઢીલ દી, ફિર મૈં ને ઉન કો પકડા. ફિર મેરા અઝાબ કૈસા રહા?

فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝٣٢ اَفَمَنْ هُوَ قَآئِمٌ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍۢ
કયા ફિર વો ઝાત જો હર શખ્સ પર નિગરાં હૈ ઉન આમાલ કી જો ઉસ ને કિયે (વો ઝાત ઔર શુરકા

بِمَا كَسَبَتْ ۚ وَ جَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ ؕ قُلْ سَمُّوْهُمْ ؕ
બરાબર હૈં? નહીં!) ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે લિયે શુરકા બના લિયે હૈં. આપ પૂછિયે કે તુમ ઉન કે નામ બતલાઓ.

اَمْ تُنَبِّئُوْنَهٗ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِى الْاَرْضِ اَمْ بِظَاهِرٍ
કયા તુમ અલ્લાહ કો ખબર દેતે હો ઐસી ચીઝ કી જિસ કો વો ઝમીન મેં નહીં જાનતા યા બાતોં મેં સે

مِّنَ الْقَوْلِ ؕ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوْا
સરસરી બાત તુમ કરતે હો? બલ્કે કાફિરોં કે લિયે ઉન કા મક્ર મુઝય્યન કિયા ગયા ઔર ઉન્હેં

عَنِ السَّبِيْلِ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ۝٣٣
રાસ્તે સે રોકા ગયા. ઔર જિસે અલ્લાહ ગુમરાહ કર દે ઉસે કોઈ હિદાયત દેને વાલા નહીં.

لَهُمْ عَذَابٌ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَ لَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَقُّ ۚ
ઉન કે લિયે દુન્યવી ઝિન્દગી મેં અઝાબ હે ઔર અલબત્તા આખિરત કા અઝાબ ઝયાદા મશક્કત વાલા હે.

وَمَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿٣٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِىْ
ઔર ઉન કે લિયે અલ્લાહ સે કોઈ બચાને વાલા નહીં. ઉસ જન્નત કા હાલ જિસ કા

وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ؕ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ اُكُلُهَا
મુત્તકિયોં સે વાદા કિયા ગયા હે યે હે કે ઉસ કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી. ઉસ કે મઝે

دَآئِمٌ وَّ ظِلُّهَا ؕ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِيْنَ اتَّقَوْا ۖ وَّعُقْبَى
દાઈમી હોંગે ઔર ઉસ કે સાયે (ભી દાઈમી હોંગે). યે મુત્તકિયોં કા અન્જામ હે. ઔર કાફિરોં

الْكٰفِرِيْنَ النَّارُ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَفْرَحُوْنَ
કા અન્જામ દોઝખ હે. ઔર વો લોગ જિન કો હમ ને કિતાબ દી વો ખૂશ હેં ઉસ કી વજહ સે

بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمِنَ الْاَحْزَابِ مَنْ يُّنْكِرُ بَعْضَهٗ ؕ
જો આપ કી તરફ ઉતારા ગયા હે ઔર ગિરોહોં મેં સે બાઝ ઈસ કુર્આન કે બાઝ હિસ્સે કા ઈન્કાર કરતે હેં. આપ

قُلْ اِنَّمَآ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ وَلَآ اُشْرِكَ بِهٖ ؕ
ફરમા દીજિયે કે મુજે તો સિર્ફ યે હુકમ દિયા ગયા હે કે મૈં અલ્લાહ કી ઈબાદત કરૂં ઔર મૈં ઉસ કે સાથ શરીક ન ઠેહરાઉં.

اِلَيْهِ اَدْعُوْا وَاِلَيْهِ مَاٰبِ ﴿٣٦﴾ وَ كَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ
ઉસી કી તરફ મૈં દાવત દેતા હૂં ઔર ઉસી કી તરફ મુજે વાપસ જાના હે. ઔર ઈસી તરહ હમ ને ઉસ કો અરબી વાલા હક ઔર

حُكْمًا عَرَبِيًّا ؕ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ
બાતિલ કે દરમિયાન ફૈસલા કરને વાલા કુર્આન બના કર ઉતારા. ઔર અગર આપ ભી ઉન કી ખ્વાહિશાત કા ઈત્તિબા

مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ
કરેંગે ઈસ કે બાદ કે આપ કે પાસ ઈલ્મ આયા તો આપ કો અલ્લાહ સે કોઈ બચાને વાલા ઔર

وَّلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾ ۧ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا
કોઈ મદદગાર નહીં હોગા. યકીનન હમ ને આપ સે પેહલે પૈગમ્બર ભેજે ઔર હમ ને

لَهُمْ اَزْوَاجًا وَّذُرِّيَّةً ؕ وَمَا كَانَ لِرَسُوْلٍ
ઉન કે લિયે બીવિયાં ઔર ઔલાદ બનાઈ. ઔર કિસી રસૂલ કી યે તાકત નહીં હે કે

اَنْ يَّاْتِىَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾
વો કોઈ મોઅજિઝા લે આએ મગર અલ્લાહ કે હુકમ સે. હર મુકર્રરા વકત કે લિયે લિખી હુઈ તહરીર હે.

يَمْحُوا اللّٰهُ مَا يَشَآءُ وَيُثْبِتُ ۚۖ وَ عِنْدَهٗۤ اُمُّ

ઔરઅલ્લાહ મિટાતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં ઔર બાકી રખતે હૈં (જિસે ચાહતે હૈં). ઔર અલ્લાહ હી કે પાસ ઉમ્મુલ

الْكِتٰبِ ۝۳۹ وَاِنْ مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِىْ

કિતાબ (યાની લવ્હે મહફૂઝ) હૈ. ઔર અગર હમ આપ કો દિખા દેં ઉસ અઝાબ કા કુછ હિસ્સા

نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ وَعَلَيْنَا

જિસ સે હમ ઉન્હેં ડરા રહે હૈં યા હમ આપ કો વફાત દે દેં તો આપ કે ઝિમ્મે તો સિર્ફ પહોંચાના હૈ ઔર હમારે ઝિમ્મે

الْحِسَابُ ۝۴۰ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَاْتِى الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا

હિસાબ લેના હૈ. કયા ઉન્હોં ને દેખા નહીં કે હમ ઝમીન કો ઉસ કે ચારોં તરફ સે કમ કરતે

مِنْ اَطْرَافِهَا ؕ وَاللّٰهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهٖ ؕ

હુવે આ રહે હૈં? ઔર અલ્લાહ ફૈસલા કરતા હૈ, અલ્લાહ કે ફૈસલે કો કોઈ પીછે નહીં કર સકતા.

وَهُوَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۝۴۱ وَ قَدْ مَكَرَ الَّذِيْنَ

ઔર વો તેઝ હિસાબ લેને વાલા હૈ. યકીનન મક્ર કર ચુકે વો જો

مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلّٰهِ الْمَكْرُ جَمِيْعًا ؕ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ

ઉન સે પેહલે થે, ફિર અલ્લાહ કે પાસ તમામ તદાબીર હૈં. ઉસે માલૂમ હૈ જો કોઈ જો

نَفْسٍ ؕ وَسَيَعْلَمُ الْكُفّٰرُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ۝۴۲ وَيَقُوْلُ

કુછ કરતા હૈ. ઔર અનકરીબ કુફ્ફાર જાન લેંગે કિસ કે લિયે આખિરત કા ઘર હૈ. ઔર કાફિર

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَسْتَ مُرْسَلًا ؕ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًاۢ

કેહતે હૈં કે આપ ભેજે હુવે પૈગમ્બર નહીં હો. આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ મેરે

بَيْنِىْ وَ بَيْنَكُمْ ۙ وَمَنْ عِنْدَهٗ عِلْمُ الْكِتٰبِ ۝۴۳

ઔર તુમ્હારે દરમિયાન કાફી ગવાહ હૈ. ઔર વો ભી ગવાહ હૈં જિન કે પાસ કિતાબ કા ઈલ્મ હૈ.

ع ۱۲

اٰيَاتُهَا ۵۲ (۱۴) سُوْرَةُ اِبْرٰهِيْمَ مَكِّيَّةٌ (۷۲) رُكُوْعَاتُهَا ۷

ઈસ મેં ૫૨ આયતેં હૈં સૂરએ ઈબ્રાહીમ મકકા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૭ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પઢ્હતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

الٓرٰ ۚ كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمٰتِ

અલિફ લામ રા. યે કિતાબ હૈ જિસે હમ ને આપ કી તરફ ઉતારા હૈ તાકે આપ ઈન્સાનોં કો નિકાલેં

اِلَى النُّوْرِ ۙ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ

તારીકિયોં સે નૂર કી તરફ. ઉન કે રબ કે હુકમ સે ગાલિબ, કાબિલે તારીફ અલ્લાહ કે રાસ્તે

الْحَمِيْدِ ۙ﴿١﴾ اللّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا

કી તરફ. વો અલ્લાહ કે જિસ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો

فِي الْاَرْضِ ؕ وَوَيْلٌ لِّلْكٰفِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيْدِ ۙ﴿٢﴾

ઝમીન મેં હૈં. ઔર કાફિરોં કે લિયે સખ્ત અઝાબ સે હલાકત હૈ.

الَّذِيْنَ يَسْتَحِبُّوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ

ઉન કે લિયે જો દુન્યા સે મહબ્બત રખતે હૈં આખિરત કે મુકાબલે મેં

وَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ؕ

ઔર અલ્લાહ કે રાસ્તે સે રોકતે હૈં ઔર ઉસ મેં કજી તલાશ કરતે હૈં.

اُولٰٓئِكَ فِيْ ضَلٰلٍۢ بَعِيْدٍ ﴿٣﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ

યે (હક સે બહોત હી) દૂર વાલી ગુમરાહી મેં હૈં. ઔર હમ ને કોઈ રસૂલ નહીં ભેજા મગર ઉસ કી

اِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهٖ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ؕ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَّشَآءُ

કૌમ કી ઝબાન દે કર તાકે ઉન કે સામને સાફ સાફ બયાન કરે. ફિર અલ્લાહ જિસે ચાહતે હૈં ગુમરાહ કરતે હૈં

وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ

ઔર જિસે ચાહતે હૈં હિદાયત દેતે હૈં. ઔર વો ગાલિબ હૈ, હિકમત વાલા હૈ. યકીનન

اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمٰتِ

હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો ભેજા અપને મોઅજિઝાત દે કર કે અપની કૌમ કો તારીકિયોં સે નૂર કી તરફ

اِلَى النُّوْرِ ۙ وَ ذَكِّرْهُمْ بِاَيّٰىمِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

નિકાલિયે. ઔર ઉન્હેં અલ્લાહ કી નેઅમતેં યાદ દિલાઇયે. યકીનન ઈસ મેં હર સબ્ર

لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿٥﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ

કરને વાલે, શુક્ર કરને વાલે કે લિયે નિશાનિયાં હૈં. ઔર જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને અપની કૌમ સે ફરમાયા કે

اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ اَنْجٰكُمْ مِّنْ اٰلِ

તુમ યાદ કરો અલ્લાહ કી ઉસ નેઅમત કો જો તુમ પર હૈ જબ કે અલ્લાહ ને તુમ્હેં નજાત દી આલે

فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ وَ يُذَبِّحُوْنَ

ફિરઔન સે જો તુમ્હેં બદતરીન અઝાબ સે તકલીફ દેતે થે ઔર તુમ્હારે બેટોં કો ઝબહ

اَبْنَآءَكُمْ وَ يَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ؕ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ

કરતે થે ઔર તુમ્હારી ઔરતોં કો ઝિન્દા રેહને દેતે થે. ઔર ઉસ મેં તુમ્હારે રબ કી તરફ સે

مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ۟ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ

ભારી ઈમ્તિહાન થા. ઔર જબ તુમ્હારે રબ ને ઐલાન કિયા કે અગર તુમ શુક્ર કરોગે

لَاَزِيْدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِيْ لَشَدِيْدٌ ۟

તો મૈં તુમ્હેં મઝીદ દૂંગા ઔર અગર તુમ નાશુક્રી કરોગે તો યકીનન મેરા અઝાબ અલબત્તા સખ્ત હૈ.

وَقَالَ مُوْسٰٓى اِنْ تَكْفُرُوْٓا اَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ

ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે અગર તુમ ઔર વો જો ઝમીન મેં હૈં સારે કે સારે કાફિર

جَمِيْعًا ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ حَمِيْدٌ ۟ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا

બન જાઓ, તો યકીનન અલ્લાહ બેનિયાઝ હૈ, કાબિલે તારીફ હૈ. કયા તુમ્હારે પાસ ઉન લોગોં કી

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوْحٍ وَّ عَادٍ وَّ ثَمُوْدَ ۬ۛ

ખબર નહીં આઈ જો તુમ સે પેહલે થે કૌમે નૂહ ઔર કૌમે આદ ઔર કૌમે સમૂદ

وَالَّذِيْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۛؕ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ ؕ

ઔર વો જો ઉન કે બાદ હુવે જિન કો સિવાએ અલ્લાહ કે કોઈ નહીં જાનતા. જિન કે પાસ

جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرَدُّوْٓا اَيْدِيَهُمْ

ઉન કે પૈગમ્બર રોશન મોઅજિઝાત લે કર આયે, ફિર ઉન્હોં ને અપને હાથ રખ દિયે અપને મુંહ મેં

فِيْٓ اَفْوَاهِهِمْ وَ قَالُوْٓا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ وَاِنَّا

ઔર કહા યકીનન હમ તો કુફ્ર કરતે હૈં ઉસ કે સાથ જિસ કો દે કર તુમ ભેજે ગએ હો ઔર યકીનન

لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَنَآ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ۟ قَالَتْ

હમ અલબત્તા બહોત ઝયાદા શક મેં હૈં ઉસ કી તરફ સે જિસ કી તરફ તુમ હમેં દાવત દેતે હો.

رُسُلُهُمْ اَفِي اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

ઉન કે પૈગમ્બરોં ને કહા કે કયા અલ્લાહ કે બારે મેં શક જો આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કરને વાલા હૈ?

يَدْعُوْكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَ يُؤَخِّرَكُمْ

જો તુમ્હેં બુલાતા હૈ તાકે વો તુમ્હારી મગફિરત કરે તુમ્હારે ગુનાહોં કી ઔર તુમ્હેં મોહલત દે

اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ قَالُوْٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ؕ

એક વકતે મુકર્રરા તક કે લિયે. ઉન્હોં ને કહા કે તુમ નહીં હો મગર હમ જૈસે ઈન્સાન.

تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَصُدُّوْنَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا

તુમ યે ચાહતે હો કે હમેં રોક દો ઉસ સે જિસ કી હમારે બાપ દાદા ઈબાદત કરતે થે

فَاْتُوْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝۱۰ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَّحْنُ

તો તુમ હમારે પાસ રોશન મોઅજિઝા લે આઓ. ઉન સે ઉન કે પૈગમ્બરોં ને કહા કે હમ તો

اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَمُنُّ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ

સિર્ફ તુમ જૈસે ઈન્સાન હૈં, લેકિન અલ્લાહ એહસાન કરતા હૈ જિસ પર ચાહતા હૈ

مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَمَا كَانَ لَنَآ اَنْ نَّاْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ

અપને બન્દોં મેં સે. ઔર હમારી તાકત નહીં હૈ કે હમ તુમ્હારે પાસ કોઈ મોઅજિઝા લાએં

اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَ عَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝۱۱

મગર અલ્લાહ કે હુકમ સે. ઔર અલ્લાહ હી પર ઈમાન વાલોં કો તવક્કુલ કરના ચાહિયે.

وَمَا لَنَآ اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنَا سُبُلَنَا ؕ

ઔર હમેં કયા હુવા કે હમ અલ્લાહ પર તવક્કુલ ન કરેં હાલાંકે ઉસ ને હમેં હમારે રાસ્તોં કી હિદાયત દી.

وَ لَنَصْبِرَنَّ عَلٰى مَآ اٰذَيْتُمُوْنَا ؕ وَ عَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

ઔર અલબત્તા હમ ઝરૂર સબ્ર કરેંગે ઉસ પર જો તુમ હમેં ઈઝા દોગે. ઔર અલ્લાહ હી પર તવક્કુલ

الْمُتَوَكِّلُوْنَ ۝۱۲ وَ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِرُسُلِهِمْ

કરને વાલોં કો તવક્કુલ કરના ચાહિયે. ઔર કાફિરોં ને અપને પૈગમ્બરોં સે કહા કે

لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ اَرْضِنَآ اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِيْ مِلَّتِنَا ؕ

હમ તુમ્હેં ઝરૂર નિકાલ દેંગે અપને મુલ્ક સે યા યે કે તુમ હમારે મઝહબ મેં આ જાઓ.

فَاَوْحٰۤى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظّٰلِمِيْنَ ۝۱۳

ફિર ઉન કે રબ ને ઉન કી તરફ વહી કી કે હમ ઈન ઝાલિમોં કો ઝરૂર હલાક કરેંગે.

وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ

ઔર તુમ્હેં ઈસ મુલ્ક મેં ઉન કે બાદ ઝરૂર ઠેહરાએંગે. યે ઉસ શખ્સ કે લિયે હૈ જો મેરે સામને

مَقَامِيْ وَخَافَ وَعِيْدِ ۝۱۴ وَاسْتَفْتَحُوْا وَخَابَ كُلُّ

ખડે હોને સે ડરે ઔર મેરે અઝાબ કી વઈદ સે ડરે. ઔર ઉન્હોં ને ફતહ તલબ કી ઔર હર ઝાલિમ

جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ۝۱۵ مِّنْ وَّرَآئِهٖ جَهَنَّمُ وَ يُسْقٰى مِنْ مَّآءٍ

સરકશ નાકામ હુવા. ઉસ કે આગે જહન્નમ હૈ ઔર ઉસે પીપ વાલા પાની પીને કો

صَدِيْدٍ ۙ﴿١٦﴾ يَّتَجَرَّعُهٗ وَلَا يَكَادُ يُسِيْغُهٗ وَيَاْتِيْهِ

દિયા જાએગા. જિસ કો વો ઘોંટ ઘોંટ કર કે પિયેગા ઔર ઉસ કો હલક સે નીચે ઉતાર નહીં સકેગા

الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَّمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ؕ

ઔર ઉસે મૌત આ લેગી હર તરફ સે હાલાંકે વો મરને વાલા નહીં હૈ.

وَمِنْ وَّرَآئِهٖ عَذَابٌ غَلِيْظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

ઔર ઉસ કે બાદ ભી સખ્ત અઝાબ હોગા. ઉન લોગોં કા હાલ જિન્હોં ને અપને રબ કે સાથ

بِرَبِّهِمْ اَعْمَالُهُمْ كَرَمَادِ ۣاشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيْحُ

કુફ્ર કિયા ઉન કે આમાલ ઐસે હૈં જૈસા કે રાખ, જિસ કો તૂફાની હવા ને તેઝ ઉડાયા હો

فِيْ يَوْمٍ عَاصِفٍ ؕ لَا يَقْدِرُوْنَ مِمَّا كَسَبُوْا عَلٰى شَيْءٍ ؕ

સખ્ત હવા વાલે દિન મેં કે વો અપને આમાલ મેં સે કિસી ચીઝ પર ભી કાદિર નહીં હૈં.

ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿١٨﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ

યે (હક સે બહોત) દૂર વાલી ગુમરાહી હૈ. કયા આપ ને દેખા નહીં કે અલ્લાહ ને

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ

આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો હક કે સાથ પૈદા કિયા. અગર વો ચાહે તો તુમ્હેં હલાક કર દે

وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ۙ﴿١٩﴾ وَّمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ

ઔર નઈ મખ્લૂક કો લે આએ. યે અલ્લાહ પર કુછ મુશકિલ નહીં.

بِعَزِيْزٍ ﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ جَمِيْعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِيْنَ

ઔર વો સારે કે સારે ઈકટ્ઠે અલ્લાહ કે સામને પેશ હોંગે, ફિર ઝુઅફા ઉન સે કહેંગે જો

اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ

બડા બનના ચાહતે થે કે યકીનન હમ તો તુમ્હારે પીછે ચલને વાલે થે, ફિર કયા તુમ હમારે કુછ કામ

عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ قَالُوْا لَوْ هَدٰىنَا

આઓગે અલ્લાહ કે અઝાબ સે? વો કહેંગે કે અગર અલ્લાહ ને હમેં હિદાયત દી હોતી

اللّٰهُ لَهَدَيْنٰكُمْ ؕ سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَجَزِعْنَآ اَمْ صَبَرْنَا

તો હમ તુમ્હેં હિદાયત દેતે. હમ પર બરાબર હૈ ચાહે હમ ફરયાદ કરેં યા હમ સબ્ર કરેં,

مَا لَنَا مِنْ مَّحِيْصٍ ﴿٢١﴾ ع وَقَالَ الشَّيْطٰنُ لَمَّا قُضِيَ

હમારે લિયે કિસી તરહ છુટકારા નહી હૈ. ઔર જબ તમામ ઉમૂર કા ફૈસલા કર દિયા જાએગા તો શયતાન

الْاَمْرُ اِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَ وَعَدْتُّكُمْ

કહેગા યકીનન અલ્લાહ ને તુમ સે વાદા કિયા થા સચ્ચા વાદા ઔર મૈં ને ભી તુમ સે વાદા કિયા થા,

فَاَخْلَفْتُكُمْ ؕ وَمَا كَانَ لِىَ عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ

ફિર મૈં ને તુમ સે વાદાખિલાફી કી. ઔર મેરા તુમ પર કોઈ ઝોર નહીં થા સિવાએ ઈસ કે

اِلَّاۤ اَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِىْ ۚ فَلَا تَلُوْمُوْنِىْ وَ لُوْمُوْۤا

કે મૈં ને તુમ્હેં દાવત દી, ફિર તુમ ને મેરી દાવત કબૂલ કર લી. ઈસ લિયે તુમ મુજે મલામત મત કરો બલ્કે

اَنْفُسَكُمْ ؕ مَاۤ اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَاۤ اَنْتُمْ بِمُصْرِخِىَّ ؕ اِنِّىْ

અપને આપ કો મલામત કરો. ન મૈં તુમ્હારી ફરયાદરસી કર સકતા હૂં ઔર ન તુમ મેરી ફરયાદ કો પહોંચ સકતે હો.

كَفَرْتُ بِمَاۤ اَشْرَكْتُمُوْنِ مِنْ قَبْلُ ؕ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ

યકીનન મૈં ઈન્કાર કરતા હૂં શિર્ક કા જો તુમ ઈસ સે પેહલે મુજે શરીક ઠેહરાતે રહે. યકીનન ઝાલિમોં

لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۲۲﴾ وَاُدْخِلَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا

કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હોગા. ઔર વો લોગ જો ઈમાન લાએ ઔર જો નેક કામ

الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ

કરતે રહે વો અપને રબ કે હુકમ સે દાખિલ કિયે જાએંગે ઐસી જન્નતોં મેં જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી

فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ ؕ تَحِيَّتُهُمْ فِيْهَا سَلٰمٌ ﴿۲۳﴾ اَلَمْ تَرَ

હોંગી, જિન મેં વો હમેશા રહેંગે. ઉન કા તહીય્યા ઉસ મેં અસ્સલામુ અલયકુમ હોગા. કયા આપ ને

كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ

દેખા નહીં કે અલ્લાહ ને કૈસે મિસાલ બયાન કી પાકીઝા કલિમે કી પાકીઝા દરખ્ત

طَيِّبَةٍ اَصْلُهَا ثَابِتٌ وَّ فَرْعُهَا فِى السَّمَآءِ ﴿۲۴﴾

કી તરહ જિસ કી જડેં મઝબૂત હોં ઔર જિસ કી શાખેં આસ્માન મેં હોં.

تُؤْتِىْۤ اُكُلَهَا كُلَّ حِيْنٍ بِاِذْنِ رَبِّهَا ؕ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ

જો હર વકત અપને રબ કે હુકમ સે અપના ફલ દેતા હો. ઔર અલ્લાહ મિસાલેં બયાન

الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۲۵﴾ وَ مَثَلُ

કરતે હૈં ઈન્સાનોં કે લિયે તાકે વો નસીહત હાસિલ કરેં. ઔર બુરે

كَلِمَةٍ خَبِيْثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيْثَةِ ۨاجْتُثَّتْ مِنْ

કલિમે કી મિસાલ ઐસી હૈ જૈસા કે બુરા દરખ્ત, જો ઝમીન કે ઉપર હી

فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ۝۲۶ يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ

સે ઉખાડ લિયા ગયા હો જિસ કે લિયે કોઈ કરાર ન હો. અલ્લાહ ઈમાન વાલોં કો

اٰمَنُوْا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِى الْاٰخِرَةِ ۚ

કૌલે સાબિત કે ઝરિયે દુન્યવી ઝિન્દગી મેં ઔર આખિરત મેં જમાતે હૈં.

وَ يُضِلُّ اللّٰهُ الظّٰلِمِيْنَ ۙ وَ يَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ۝۲۷

ઔર અલ્લાહ ઝાલિમોં કો ગુમરાહ કરતે હૈં. ઔર અલ્લાહ કરતે વહી હૈં જો વો ચાહતે હૈં.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا

કયા આપ ને દેખા નહીં ઉન લોગોં કી તરફ જિન્હોં ને અલ્લાહ કી નેઅમત કો કુફ્ર સે બદલ દિયા

وَّ اَحَلُّوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ۝۲۸ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۭ

ઔર જિન્હોં ને અપની કૌમ કો હલાકત કે ઘર મેં ઉતારા. યાની જહન્નમ મેં, જિસ મેં વો દાખિલ હોંગે.

وَ بِئْسَ الْقَرَارُ ۝۲۹ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِّيُضِلُّوْا

ઔર વો બુરી ઠેહેરને કી જગા હૈ. ઔર ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે લિયે શરીક ઠેહરાયે તાકે વો અલ્લાહ કે રાસ્તે સે

عَنْ سَبِيْلِهٖ ۭ قُلْ تَمَتَّعُوْا فَاِنَّ مَصِيْرَكُمْ اِلَى النَّارِ ۝۳۰ قُلْ

ગુમરાહ કરે. આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ મઝે ઉડા લો, ફિર યકીનન તુમ્હારા લૌટના જહન્નમ કી તરફ હૈ. આપ ફરમા

لِّعِبَادِىَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَ يُنْفِقُوْا

દીજિયે મેરે ઉન બન્દોં સે જો ઈમાન લાએ કે વો નમાઝ કાઈમ કરેં ઔર ખર્ચ કરેં

مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّ عَلَانِيَةً مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِىَ

ઉન ચીઝોં મેં સે જો હમ ને ઉન્હેં રોઝી કે તૌર પર દી, ચુપકે ઔર અલાનિયા, ઈસ સે પેહલે કે વો દિન

يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خِلٰلٌ ۝۳۱ اَللّٰهُ الَّذِىْ خَلَقَ

આ જાએ કે જિસ મેં ન ખરીદ વ ફરોખ્ત ઔર ન દોસ્તી હોગી. અલ્લાહ હી હૈ જિસ ને આસ્માનોં

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ

ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા ઔર જિસ ને આસ્માન સે પાની બરસાયા, ફિર ઉસ

بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۚ وَ سَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ

કે ઝરિયે તુમ્હારે ખાને કે લિયે ફલ નિકાલે. ઔર ઉસ ને તુમ્હારે લિયે કશતી કો મુસખ્ખર કિયા

لِتَجْرِىَ فِى الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ ۚ وَ سَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهٰرَ ۝۳۲

તાકે વો ચલે સમન્દર મેં અલ્લાહ કે હુકમ સે. ઔર ઉસ ને તુમ્હારે લિયે નેહરોં કો ભી કામ મેં લગા રખા હૈ.

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآئِبَيْنِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ

ઔર ઉસ ને તુમ્હારે લિયે ચાંદ ઔર સૂરજ કો કામ મેં લગા રખા હૈ જો લગાતાર હરકત મેં હૈં. ઔર ઉસ ને તુમ્હારે

الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿۳۳﴾ وَاٰتٰىكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوْهُ ؕ

લિયે રાત ઔર દિન કો કામ મેં લગા રખા હૈ. ઔર ઉસ ને તુમ્હેં હર ચીઝ મેં સે દિયા જિસ કા તુમ ને ઉસ સે સવાલ કિયા.

وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوْهَا ؕ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُوْمٌ

ઔર અગર તુમ અલ્લાહ કી નેઅમત કો શુમાર કરો તો ઉસ કો ગિન નહીં સકતે. યકીનન ઈન્સાન બહોત ઝ્યાદા ઝાલિમ

كَفَّارٌ ﴿۳۴﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ

ઔર બહોત ઝ્યાદા નાશુક્રા હૈ. ઔર જબ કે ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા એ મેરે રબ! ઈસ શેહર કો અમન વાલા

اٰمِنًا وَّاجْنُبْنِىْ وَ بَنِىَّ اَنْ نَّعْبُدَ الْاَصْنَامَ ﴿۳۵﴾ رَبِّ

બનાઈયે ઔર મુજે ઔર મેરે બેટોં કો ઈસ સે બચાઈયે કે હમ બુતોં કી ઈબાદત કરેં. એ મેરે રબ!

اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ ۚ فَمَنْ تَبِعَنِىْ

યકીનન ઈન બુતોં ને બહોત સે ઈન્સાનોં કો ગુમરાહ કિયા. ફિર જો મેરા ઈત્તિબા કરે

فَاِنَّهٗ مِنِّىْ ۚ وَمَنْ عَصَانِىْ فَاِنَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۳۶﴾

તો વો મુજ સે હૈ. ઔર જો મેરી નાફરમાની કરે તો યકીનન આપ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ કરને વાલે હૈં.

رَبَّنَآ اِنِّىْۤ اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِىْ بِوَادٍ غَيْرِ ذِىْ زَرْعٍ

એ હમારે રબ! યકીનન મૈં ને અપની ઔલાદ મેં સે બાઝ કો ઐસી વાદી મેં જો ખેતી વાલી નહીં

عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ ۙ رَبَّنَا لِيُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ

તેરે ઈઝઝત વાલે ઘર કે પાસ ઠેહરાયા હૈ, એ હમારે રબ! ઈસ લિયે તાકે વો નમાઝ કાઈમ કરેં, ફિર

اَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِىْۤ اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ

લોગોં કે દિલોં કો આપ કર દીજિયે કે ઉન કી તરફ માઈલ હોં ઔર ઉન્હેં રોઝી દીજિયે

مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُوْنَ ﴿۳۷﴾ رَبَّنَآ اِنَّكَ تَعْلَمُ

ફલોં કી તાકે વો શુક્ર અદા કરેં. એ હમારે રબ! યકીનન આપ જાનતે હૈં

مَا نُخْفِىْ وَمَا نُعْلِنُ ؕ وَمَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَىْءٍ

વો જિસે હમ છુપાતે હૈં ઔર જિસે હમ ઝાહિર કરતે હૈં. ઔર અલ્લાહ પર કોઈ ચીઝ મખ્ફી નહીં હૈ

فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ ﴿۳۸﴾ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ

ન ઝમીન મેં ઔર ન આસ્માન મેં. તમામ તારીફેં ઉસ અલ્લાહ કે લિયે હૈં જિસ ને

وَهَبَ لِيْ عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ ۭ اِنَّ رَبِّيْ
મુજે બુળ્હાપે મેં ઈસ્માઈલ ઔર ઈસ્હાક દિયે. યકીનન મેરા રબ

لَسَمِيْعُ الدُّعَآءِ ۝۳۹ رَبِّ اجْعَلْنِيْ مُقِيْمَ الصَّلٰوةِ
અલબત્તા દુઆ સુનને વાલા હૈ. એ મેરે રબ! આપ મુજે નમાઝ કાઈમ કરને વાલા બનાઈએ

وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ ڰ رَبَّنَا وَ تَقَبَّلْ دُعَآءِ ۝۴۰ رَبَّنَا اغْفِرْ لِيْ
ઔર મેરી ઔલાદ મેં સે ભી. એ હમારે રબ! ઔર મેરી દુઆ કો કબૂલ કર લીજિયે. એ હમારે રબ! મેરી

وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ يَوْمَ يَقُوْمُ الْحِسَابُ ۝۴۱ۧ
ઔર મેરે વાલિદૈન કી ઔર તમામ ઈમાન વાલોં કી મગફિરત કર દીજિયે ઉસ દિન જિસ દિન હિસાબ કાઈમ હોગા.

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظّٰلِمُوْنَ ۬ اِنَّمَا
ઔર તુમ અલ્લાહ કો ગાફિલ મત સમજો ઉસ સે જો યે ઝાલિમ લોગ કર રહે હૈં. અલ્લાહ તો સિર્ફ

يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيْهِ الْاَبْصَارُ ۝۴۲ۙ مُهْطِعِيْنَ
ઉન્હેં ઢીલ દે રહા હૈ ઐસે દિન કે લિયે જિસ મેં નિગાહેં ફટી રેહ જાએંગી. વો તેઝ દૌડ રહે હોંગે,

مُقْنِعِيْ رُءُوْسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ اِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ۚ وَاَفْـِٕدَتُهُمْ
અપને સરોં કો ઊંચે કિયે હુવે હોંગે, ઉન કી તરફ ઉન કી નિગાહ વાપસ નહીં લૌટેગી. ઔર ઉન કે દિલ

هَوَآءٌ ۝۴۳ۭ وَ اَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَاْتِيْهِمُ الْعَذَابُ
તમામ ખયાલાત સે ખાલી હોંગે. ઔર આપ ઈન્સાનોં કો ડરાઈયે ઉસ દિન સે જિસ દિન વો અઝાબ આએગા

فَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا رَبَّنَآ اَخِّرْنَآ اِلٰٓى اَجَلٍ
તો ઝાલિમ લોગ કહેંગે કે એ હમારે રબ! આપ હમેં મોહલત દીજિયે કરીબી વકત તક

قَرِيْبٍ ۙ نُّجِبْ دَعْوَتَكَ وَ نَتَّبِعِ الرُّسُلَ ۭ اَوَلَمْ تَكُوْنُوْٓا
કે હમ આપ કી દાવત કબૂલ કર લેં ઔર રસૂલોં કા ઈત્તિબા કરેં. કયા તુમ ને ઈસ સે

اَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِّنْ زَوَالٍ ۝۴۴ۙ وَّ سَكَنْتُمْ
પેહલે કસ્મેં નહીં ખાઈ થીં કે તુમ્હારે લિયે ઝવાલ નહીં હૈ? હાલાંકે તુમ રહે થે ઉન લોગોં કે

فِيْ مَسٰكِنِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَ تَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ
મકાનાત મેં જિન્હોં ને અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કિયા ઔર તુમ્હારે સામને વાઝેહ હો ચુકા થા કે હમ ને

فَعَلْنَا بِهِمْ وَ ضَرَبْنَا لَكُمُ الْاَمْثَالَ ۝۴۵ وَقَدْ مَكَرُوْا
ઉન કે સાથ કયા કિયા ઔર હમ ને તુમ્હારે લિયે મિસાલેં ભી બયાન કી થીં. ઔર ઉન્હોં ને અપના

مَكۡرَهُمۡ وَعِنۡدَ اللّٰهِ مَكۡرُهُمۡ ؕ وَاِنۡ كَانَ مَكۡرُهُمۡ
મક્ર કિયા ઔર અલ્લાહ કે પાસ ઉન કા મક્ર હૈ. ઔર ઉન કા મક્ર ઐસા નહીં થા કે ઉસ સે

لِتَزُوۡلَ مِنۡهُ الۡجِبَالُ ۝٤٦ فَلَا تَحۡسَبَنَّ اللّٰهَ مُخۡلِفَ
પહાડ (પહાડ સે મુરાદ શરીઅત હૈ) ટલ જાતે. ઈસ લિયે આપ અલ્લાહ કો અપને રસૂલોં સે કિયે હુવે વાદે

وَعۡدِهٖ رُسُلَهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيۡزٌ ذُو انۡتِقَامٍ ۝٤٧ يَوۡمَ
કે ખિલાફ કરને વાલા મત સમજો. યકીનન અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, ઈન્તિકામ લેને વાલા હૈ. ઉસ દિન

تُبَدَّلُ الۡاَرۡضُ غَيۡرَ الۡاَرۡضِ وَالسَّمٰوٰتُ وَ بَرَزُوۡا
યે ઝમીન ઉસ કે અલાવા ઝમીન સે બદલ દી જાએગી ઔર આસ્માન (દૂસરે આસ્માન સે બદલ દિયે જાએંગે) ઔર તમામ

لِلّٰهِ الۡوَاحِدِ الۡقَهَّارِ ۝٤٨ وَ تَرَى الۡمُجۡرِمِيۡنَ يَوۡمَئِذٍ
કે તમામ ગાલિબ યકતા અલ્લાહ કે સામને પેશ હોંગે. ઔર આપ મુજરિમોં કો દેખોગે ઉસ દિન કે

مُّقَرَّنِيۡنَ فِى الۡاَصۡفَادِ ۝٤٩ سَرَابِيۡلُهُمۡ مِّنۡ قَطِرَانٍ
વો બેડિયોં મેં જકડે હુવે હોંગે. ઉન કા લિબાસ તારકોલ કા હોગા

وَّ تَغۡشٰى وُجُوۡهَهُمُ النَّارُ ۝٥٠ لِيَجۡزِىَ اللّٰهُ كُلَّ
ઔર ઉન કે ચેહરોં કો આગ ઢાંપે હુવે હોગી. તાકે અલ્લાહ સઝા દે હર

نَفۡسٍ مَّا كَسَبَتۡ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيۡعُ الۡحِسَابِ ۝٥١
શખ્સ કો ઉન આમાલ કી જો ઉસ ને કિયે હૈં. યકીનન અલ્લાહ જલ્દ હિસાબ લેને વાલા હૈ.

هٰذَا بَلٰغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنۡذَرُوۡا بِهٖ وَلِيَعۡلَمُوۡۤا اَنَّمَا
યે આમ ઐલાન હૈ ઈન્સાનોં કે લિયે ઔર ઈસ લિયે તાકે ઉન્હેં ઉસ સે ડરાયા જાએ ઔર તાકે વો જાન લેં કે

هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّ لِيَذَّكَّرَ اُولُوا الۡاَلۡبَابِ ۝٥٢ ع
વહી અલ્લાહ યકતા માબૂદ હૈ ઔર તાકે અકલ વાલે નસીહત હાસિલ કરેં.

رکوعاتها ٦ (١٥) سُوۡرَةُ الۡحِجۡرِ مَكِّيَّةٌ (٥٤) اٰيَاتُهَا ٩٩
ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં સૂરએ હિજ્ર મકકા મેં નાઝિલ હુઈ ઈસ મેં ૯૯ આયતેં હૈં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ
પળ્હતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

الٓرٰ تِلۡكَ اٰيٰتُ الۡكِتٰبِ وَقُرۡاٰنٍ مُّبِيۡنٍ ۝١
અલિફ લામ રા. યે સાફ સાફ બયાન કરને વાલે કુર્આન ઔર ઈસ કિતાબ કી આયતેં હૈં.

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ كَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ۝٢

કિસી વકત તમન્ના કરેંગે કુફ્ફાર કે કાશ વો મુસલમાન હોતે.

ذَرْهُمْ يَاْكُلُوْا وَ يَتَمَتَّعُوْا وَ يُلْهِهِمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ

આપ ઉન્હેં છોડ દીજિયે કે વો ખાએં ઔર મઝે ઉડાએં ઔર ઉમ્મીદ ને ઉન્હેં ગાફિલ બના રખા હે, ફિર અનકરીબ

يَعْلَمُوْنَ ۝٣ وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا

ઉન્હેં માલૂમ હો જાએગા. ઔર હમ ને કિસી બસતી કો હલાક નહીં કિયા મગર ઈસ હાલ મેં કે ઉસ

كِتَابٌ مَّعْلُوْمٌ ۝٤ مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا

કે લિયે માલૂમ તહરીર થી. કોઈ ઉમ્મત અપને મુકર્રરા વકત સે ન આગે જા સકતી હે

وَمَا يَسْتَاْخِرُوْنَ ۝٥ وَقَالُوْا يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْ نُزِّلَ عَلَيْهِ

ઔર ન પીછે રેહ સકતી હે. ઔર યે લોગ કેહતે હૈં કે એ વો શખ્સ જિસ પર યે ઝિક્ર ઉતારા

الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُوْنٌ ۝٦ لَوْمَا تَاْتِيْنَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ

ગયા, યકીનન તુમ તો મજનૂન હો. તૂ હમારે પાસ ફરિશ્તોં કો કયૂં નહીં લે આતા

اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝٧ مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ

અગર તૂ સચ્ચા હે. હમ ફરિશ્તોં કો નહીં ઉતારતે મગર હક કે સાથ

اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوْٓا اِذًا مُّنْظَرِيْنَ ۝٨ اِنَّا نَحْنُ

ઔર તબ તો ઉન્હેં મોહલત ભી નહીં દી જાએગી. યકીનન હમ ને હી

نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ۝٩ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا

યે ઝિક્ર (કુર્આન) ઉતારા હે ઔર હમ હી ઉસ કી હિફાઝત કરને વાલે હૈં. યકીનન હમ ને આપ

مِنْ قَبْلِكَ فِيْ شِيَعِ الْاَوَّلِيْنَ ۝١٠ وَمَا يَاْتِيْهِمْ

સે પેહલે રસૂલ ભેજે પીછલી ઉમ્મતોં મેં. ઔર ઉન કે પાસ કોઈ રસૂલ નહીં

مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝١١ كَذٰلِكَ نَسْلُكُهٗ

આતા થા મગર વો ઉસ કે સાથ ઈસ્તિહઝા કરતે થે. ઈસી તરહ હમ ઈસ્તિહઝા મુજરિમોં કે

فِيْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ ۝١٢ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَقَدْ خَلَتْ

દિલોં મેં દાખિલ કરતે હૈં. કે વો ઈસ પર ઈમાન નહીં લાતે, ઔર પિછલે લોગોં કા

سُنَّةُ الْاَوَّلِيْنَ ۝١٣ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِّنَ السَّمَآءِ

તરીકા ગુઝર ચુકા હે. ઔર અગર હમ ઉન પર આસ્માન કા દરવાઝા ખોલ દેં,

فَظَلُّوْا فِيْهِ يَعْرُجُوْنَ ﴿١٤﴾ لَقَالُوْٓا اِنَّمَا سُكِّرَتْ
ફિર વો ઉસ મેં ચઢ ભી જાએં, તબ ભી કહેંગે કે હમારી નિગાહેં મદહોશ

اَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُوْرُوْنَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ
કર દી ગઈ, બલકે હમ ઐસી કૌમ હૈં કે જિન પર જાદૂ કર દિયા ગયા હૈ. હમ ને

جَعَلْنَا فِي السَّمَآءِ بُرُوْجًا وَّزَيَّنّٰهَا لِلنّٰظِرِيْنَ ﴿١٦﴾
હી આસ્માન મેં બુર્જ બનાએ હૈં ઔર ઉસે દેખને વાલોં કે લિયે મુઝય્યન કિયા હૈ.

وَ حَفِظْنٰهَا مِنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ رَّجِيْمٍ ﴿١٧﴾ اِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ
ઔર હમ ને ઉસે હર શયતાન મરદૂદ સે મહફૂઝ બના દિયા હૈ. સિવાએ ઉસ કે કે જો ચુપકે સે

السَّمْعَ فَاَتْبَعَهٗ شِهَابٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٨﴾ وَالْاَرْضَ مَدَدْنٰهَا
સુન ભાગે તો એક ચમકતા હુવા અંગારા ઉસ કા પીછા કરતા હૈ. ઔર ઝમીન કો હમીં ને ફૈલાયા

وَاَلْقَيْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ وَ اَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
ઔર હમ ને હી ઝમીન મેં પહાડ ડાલ દિયે ઔર હમ ને ઝમીન મેં હર ચીઝ કો એક મિકદાર કે

مَّوْزُوْنٍ ﴿١٩﴾ وَ جَعَلْنَا لَكُمْ فِيْهَا مَعَايِشَ وَمَنْ
સાથ ઉગાયા ઔર હમ ને હી ઉસ મેં ઝિન્દગી કે અસબાબ રખ દિયે તુમ્હારે લિયે ઔર ઉન

لَّسْتُمْ لَهٗ بِرٰزِقِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَاِنْ مِّنْ شَيْءٍ اِلَّا عِنْدَنَا
કે લિયે ભી જિન્હેં તુમ રોઝી નહીં દેતે. ઔર કોઈ ચીઝ નહીં હૈ મગર હમારે પાસ

خَزَآئِنُهٗ ۫ وَمَا نُنَزِّلُهٗٓ اِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿٢١﴾ وَاَرْسَلْنَا
ઉસ કે ખઝાને હૈં. ઔર હમ ઉસે સિર્ફ મુકર્રરા મિકદાર મેં ઉતારતે હૈં. ઔર હમ ને હી હવાએં ભેજીં

الرِّيٰحَ لَوَاقِحَ فَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَسْقَيْنٰكُمُوْهُ ۚ
જો પાની સે ભરી હુઈ હોતી હૈં, ફિર હમ આસ્માન સે પાની બરસાતે હૈં, ફિર હમ વો પાની તુમ્હેં પિલાતે હૈં,

وَمَآ اَنْتُمْ لَهٗ بِخٰزِنِيْنَ ﴿٢٢﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ نُحْيٖ
ઈસ હાલ મેં કે તુમ પાની કો ખઝાના કર કે નહીં રખ સકતે. ઔર હમ હી ઝિન્દગી દેતે હૈં

وَ نُمِيْتُ وَ نَحْنُ الْوٰرِثُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
ઔર હમ હી મૌત દેતે હૈં ઔર હમ બાકી રેહને વાલે હૈં. યકીનન હમેં માલૂમ હૈં

الْمُسْتَقْدِمِيْنَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَاْخِرِيْنَ ﴿٢٤﴾
તુમ મેં સે આગે બળ્હને વાલે ઔર યકીનન હમેં માલૂમ હૈં પીછે આને વાલે.

وَاِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ ؕ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ
યકીનન તેરા રબ હી ઉન્હેં ઈકટ્ઠા કરેગા. યકીનન વો હિકમત વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ. યકીનન
خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿٢٦﴾
હમ ને હી ઈન્સાન કો પૈદા કિયા સડે હુવે ગારે કી ખન ખન બજને વાલી મિટ્ટી સે.
وَالْجَآنَّ خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُوْمِ ﴿٢٧﴾
ઔર જિન્નાત કો હમ ને ઈન્તિહાઈ ગર્મ આગ સે ઈસ સે પેહલે પૈદા કિયા.
وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَالِقٌۢ بَشَرًا
ઔર જબ કે તેરે રબ ને ફરિશ્તોં સે કહા યકીનન મૈં સડે હુવે ગારે કી
مِّنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿٢٨﴾ فَاِذَا سَوَّيْتُهٗ وَنَفَخْتُ
ખન ખન બજને વાલી મિટ્ટી સે ઈન્સાન કો પૈદા કરને વાલા હૂં. ફિર જબ મૈં ઉસે બના લૂં ઔર મૈં
فِيْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِيْنَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ
ઉસ મેં અપની રૂહ ફૂંક દૂં તો તુમ ઉસ કે સામને સજદે મેં ગિર જાના. ફિર તમામ ફરિશ્તોં ને સજદા
كُلُّهُمْ اَجْمَعُوْنَ ﴿٣٠﴾ اِلَّاۤ اِبْلِيْسَ ؕ اَبٰۤى اَنْ يَّكُوْنَ
કિયા ઈકટ્ઠે, મગર ઈબ્લીસ ને. ઈન્કાર કિયા ઈસ સે કે વો સજદા કરને વાલોં
مَعَ السّٰجِدِيْنَ ﴿٣١﴾ قَالَ يٰۤاِبْلِيْسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ
કે સાથ હો. અલ્લાહ ને પૂછા એ ઈબ્લીસ! તુજે કયા હુવા કે તૂ સજદા કરને વાલોં
مَعَ السّٰجِدِيْنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ اَكُنْ لِّاَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهٗ
કે સાથ નહીં હુવા? ઈબ્લીસ ને કહા કે મૈં સજદા નહીં કરૂંગા ઐસે બશર કો જિસે તૂ ને
مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا
પૈદા કિયા હૈ સડે હુવે ગારે કી ખનખનાતી મિટ્ટી સે. અલ્લાહ ને ફરમાયા ફિર તૂ યહાં સે નિકલ જા,
فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ﴿٣٤﴾ وَّاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلٰى يَوْمِ
યકીનન તૂ મરદૂદ હૈ. ઔર તુજ પર લાનત હૈ કયામત કે દિન
الدِّيْنِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِیْۤ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿٣٦﴾
તક. ઈબ્લીસ ને કહા એ મેરે રબ! તૂ મુજે મોહલત દે ઉસ દિન તક જિસ દિન મુર્દે કબ્રોં સે ઉઠાએ જાએંગે.
قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿٣٧﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ
અલ્લાહ ને ફરમાયા યકીનન તુજે મોહલત દી ગઈ. માલૂમ વકત કે

الْمَعْلُوْمِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَآ اَغْوَيْتَنِيْ لَاُزَيِّنَنَّ لَهُمْ

દિન તક. ઈબ્લીસ ને કહા એ મેરે રબ! ઈસ વજહ સે કે તૂ ને મુજે ગુમરાહ કિયા, મૈં ઉન કે લિયે

فِي الْاَرْضِ وَلَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٣٩﴾ اِلَّا عِبَادَكَ

ઝમીન મેં ઝીનતેં કાઈમ કરૂંગા ઔર મૈં ઉન તમામ કો ગુમરાહ કરૂંગા. મગર ઉન મેં સે તેરે

مِنْهُمُ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيْمٌ ﴿٤١﴾

ખાલિસ કિયે હુવે બન્દે. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે યે રાસ્તા મુજ તક સીધા આતા હૈ.

اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مَنِ

યકીનન મેરે બન્દે તેરા ઉન કે ઉપર કોઈ ઝોર નહીં ચલેગા મગર વો જો

اتَّبَعَكَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ

ગુમરાહ લોગોં મે સે તેરે પીછે ચલેં. ઔર યકીનન ઉન તમામ કે વાદે કી જગા

اَجْمَعِيْنَ ﴿٤٣﴾ لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ ط لِكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ

જહન્નમ હૈ. ઉસ કે સાત દરવાઝે હૈં. ઉન મેં સે હર દરવાઝે કે લિયે એક ગિરોહ

جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ ﴿٤٤﴾ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿٤٥﴾

ركوع ٣

તકસીમ કિયા જાએગા. યકીનન મુત્તકી લોગ જન્નતોં ઔર ચશમોં મેં હોંગે. (કહા જાએગા કે)

اُدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ اٰمِنِيْنَ ﴿٤٦﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ

તુમ ઉન મેં સલામતી કે સાથ અમન સે દાખિલ હો જાઓ. ઔર હમ નિકાલ દેંગે ઉસ કીને કો જો ઉન કે

مِّنْ غِلٍّ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ ﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ

સીનોં મેં હૈ, વો ભાઈ ભાઈ બન કર રહેંગે તખ્તોં પર આમને સામને બૈઠે હુવે હોંગે. ઉન કો ઉસ મેં

فِيْهَا نَصَبٌ وَّمَا هُمْ مِّنْهَا بِمُخْرَجِيْنَ ﴿٤٨﴾ نَبِّئْ عِبَادِيْٓ

ન થકાવટ પહોંચેગી ઔર ન વો વહાં સે નિકાલે જાએંગે. આપ મેરે બન્દોં કો ખબર કર દીજિયે કે

اَنِّيْٓ اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٤٩﴾ وَاَنَّ عَذَابِيْ هُوَ الْعَذَابُ

યકીનન મૈં બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૂં. ઔર યે કે મેરા અઝાબ વો દર્દનાક અઝાબ હૈ.

الْاَلِيْمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ اِبْرٰهِيْمَ ﴿٥١﴾ اِذْ دَخَلُوْا

وقف لازم

ઔર આપ ઉન કો ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે મેહમાનોં કી ખબર દીજિયે. જબ વો દાખિલ હુવે ઉન પર

عَلَيْهِ فَقَالُوْا سَلٰمًا ط قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُوْنَ ﴿٥٢﴾ قَالُوْا

તો ઉન્હોં ને કહા અસ્સલામુ અલયકુમ. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે યકીનન હમ તુમ સે ડરતે હૈં. ઉન્હોં ને

لَا تَوْجَلْ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمٍ عَلِيْمٍ ۝٥٣ قَالَ اَبَشَّرْتُمُوْنِيْ

કહા કે આપ ન ડરિયે, યકીનન હમ આપ કો એક ઈલ્મ વાલે લડકે કી બશારત દેતે હૈં. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા

عَلٰٓى اَنْ مَّسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُوْنَ ۝٥٤ قَالُوْا

ક્યા તુમ મુજે બશારત દેતે હો ઈસ હાલત મે કે મુજે બુઢાપા પહોંચ ચુકા હૈ, ફિર તુમ કિસ ચીઝ કી બશારત દેતે હો? ઉન્હોં ને

بَشَّرْنٰكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْقٰنِطِيْنَ ۝٥٥ قَالَ وَمَنْ

કહા કે હમ આપ કો હક કી બશારત દેતે હૈં ઈસ લિયે આપ માયૂસ લોગોં મેં સે ન હોં. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ)

يَّقْنَطُ مِنْ رَّحْمَةِ رَبِّهٖٓ اِلَّا الضَّآلُّوْنَ ۝٥٦ قَالَ

ને ફરમાયા સિવાએ ગુમરાહોં કે ઔર કૌન અપને રબ કી રહમત સે માયૂસ હોતા હૈ? ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને

فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ ۝٥٧ قَالُوْٓا اِنَّآ اُرْسِلْنَآ

પૂછા ફિર તુમ્હારે ઝિમ્મે કયા કામ (ડયૂટી) હૈ, એ ભેજે હુવે ફરિશ્તોં? ઉન્હોં ને કહા કે યકીનન હમ એક

اِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ۝٥٨ اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ ؕ اِنَّا لَمُنَجُّوْهُمْ

મુજરિમ કૌમ કી તરફ ભેજે ગએ હૈં, મગર લૂત (અલૈહિસ્સલામ) કે માનને વાલે. યકીનન હમ ઉન તમામ કો

اَجْمَعِيْنَ ۝٥٩ اِلَّا امْرَاَتَهٗ قَدَّرْنَآ ۙ اِنَّهَا لَمِنَ الْغٰبِرِيْنَ ۝٦٠

નજાત દેંગે. મગર ઉન કી બીવી કે હમ ને મુકદ્દર કર દિયા હૈ કે વો હલાક હોને વાલોં મેં સે હોગી.

فَلَمَّا جَآءَ اٰلَ لُوْطِ ِۨ الْمُرْسَلُوْنَ ۝٦١ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ

ફિર જબ લૂત (અલૈહિસ્સલામ) કે ઘર વાલોં કે પાસ ભેજે હુવે ફરિશ્તે આએ, તો લૂત (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે તુમ ઐસે લોગ

مُّنْكَرُوْنَ ۝٦٢ قَالُوْا بَلْ جِئْنٰكَ بِمَا كَانُوْا فِيْهِ

હો જો અજનબી માલૂમ હોતે હો. ઉન્હોં ને કહા બલ્કે હમ આપ કે પાસ વો અઝાબ લે કર આએ હૈં જિસ મેં યે

يَمْتَرُوْنَ ۝٦٣ وَ اَتَيْنٰكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ۝٦٤

શક કરતે થે. ઔર હમ આપ કે પાસ હક લે કર આએ હૈં ઔર યકીનન હમ સચ્ચે હૈં. ઈસ લિયે આપ

فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَاتَّبِعْ اَدْبَارَهُمْ

અપને માનને વાલોં કો લે કર કે સફર કર જાઈયે રાત કે કિસી હિસ્સે મેં ઔર આપ ઉન કે પીછે પીછે ચલિયે

وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ وَّامْضُوْا حَيْثُ تُؤْمَرُوْنَ ۝٦٥

ઔર તુમ મેં સે કોઈ પીછે મુડ કર ન દેખે ઔર તુમ ચલતે રહો ઉસ જગા તક જહાં કા તુમ્હેં હુકમ દિયા

وَقَضَيْنَآ اِلَيْهِ ذٰلِكَ الْاَمْرَ اَنَّ دَابِرَ هٰٓؤُلَآءِ

જા રહા હૈ. ઔર હમ ને લૂત (અલૈહિસ્સલામ) કી તરફ ઈસ હુકમ કી વહી કર દી કે ઈન લોગોં કી જડ

مَقْطُوْعٌ مُّصْبِحِيْنَ ﴿٦٦﴾ وَجَآءَ اَهْلُ الْمَدِيْنَةِ

સુબ્હ હોતે હુવે કાટ દી જાએગી. ઔર શેહર વાલે આએ એક દૂસરે કો ખુશખબરી

يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿٦٧﴾ قَالَ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ ضَيْفِيْ

સુનાતે હુવે. લૂત (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે યે મેરે મેહમાન હૈં, ઈસ લિયે તુમ મુજે

فَلَا تَفْضَحُوْنِ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ ﴿٦٩﴾ قَالُوْٓا

રુસ્વા મત કરો. ઔર અલ્લાહ સે ડરો ઔર મુજે તુમ બેઆબરૂ ન કરો. ઉન્હોં ને કહા કયા હમ ને આપ કો

اَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٠﴾ قَالَ هٰٓؤُلَآءِ بَنٰتِيْٓ اِنْ كُنْتُمْ

તમામ જહાન વાલોં (કી હિમાયત) સે રોકા નહીં? લૂત (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે યે મેરી બેટિયાં હૈં

فٰعِلِيْنَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ لَفِيْ سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿٧٢﴾

અગર તુમ્હેં ઐસા કરના હી હૈ. આપ કી ઝિન્દગી કી કસમ! યકીનન વો અપને નશે મેં મદહોશ થે.

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِيْنَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا

ફિર સૂરજ નિકલતે હુવે ઉન્હેં એક ચીખ ને પકડ લિયા. ફિર હમ ને ઉસ બસ્તી કે ઉપર વાલે હિસ્સે કો

سَافِلَهَا وَ اَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيْلٍ ﴿٧٤﴾

ઉસ કા નીચે વાલા હિસ્સા બના દિયા ઔર હમ ને ઉન કે ઉપર કંકર કે પથ્થર બરસાએ.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِيْنَ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهَا لَبِسَبِيْلٍ

યકીનન ઉસ મેં ગૌર સે દેખને વાલોં કે લિયે નિશાનિયાં હૈં. ઔર યકીનન યે બસ્તી ઐસે રાસ્તે પર હૈ

مُّقِيْمٍ ﴿٧٦﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٧﴾

જો અભી મૌજૂદ હૈ. યકીનન ઉસ મેં ઈમાન વાલોં કે લિયે નિશાની હૈ.

وَاِنْ كَانَ اَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ لَظٰلِمِيْنَ ﴿٧٨﴾ فَانْتَقَمْنَا

ઔર યકીનન અયકહ વાલે ભી ઝાલિમ થે. ફિર હમ ને ઉન સે

مِنْهُمْ وَاِنَّهُمَا لَبِاِمَامٍ مُّبِيْنٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ

ઈન્તિકામ લિયા. ઔર યકીનન યે દોનોં બસ્તિયાં મારૂફ રાસ્તે પર હૈં. યકીનન હિજ્ર

اَصْحٰبُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٨٠﴾ وَاٰتَيْنٰهُمْ اٰيٰتِنَا

વાલોં ને ભી પૈગમ્બરોં કો જુઠલાયા. ઔર હમ ને ઉન્હેં દી અપની નિશાનિયાં,

فَكَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿٨١﴾ وَكَانُوْا يَنْحِتُوْنَ

ફિર વો ઉસ સે ઐરાઝ કરતે થે. ઔર વો પહાડોં કો

مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا اٰمِنِيْنَ ﴿۸۲﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ
તરાશ કર અમન સે ઘર બનાતે થે. ફિર ઉન્હેં એક ચીખ ને પકડ લિયા

مُصْبِحِيْنَ ﴿۸۳﴾ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۸۴﴾
સુબ્હ હોતે હુવે. ફિર ઉન કે કુછ કામ નહીં આએ વો જો વો બનાતે થે.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ
ઔર હમ ને આસ્માન ઔર ઝમીન ઔર ઉન ચીઝોં કો જો ઉન કે દરમિયાન મેં હૈં પૈદા નહીં કિયા

اِلَّا بِالْحَقِّ ؕ وَاِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ
મગર હક કે સાથ. ઔર યકીનન કયામત ઝરૂર આને વાલી હૈ, ઈસ લિયે આપ અચ્છે તરીકે સે દરગુઝર

الْجَمِيْلَ ﴿۸۵﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ﴿۸۶﴾ وَلَقَدْ
કીજિયે. યકીનન તેરા રબ વહી પૈદા કરને વાલા, ખૂબ જાનને વાલા હૈ. યકીનન

اٰتَيْنٰكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِيْ وَالْقُرْاٰنَ الْعَظِيْمَ ﴿۸۷﴾
હમ ને આપ કો સબ્એ મસાની ઔર કુર્આને અઝીમ દિયા હૈ.

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْهُمْ
આપ અપની નિગાહેં ન ઉઠાએ ઉસ સામાન કી તરફ જિસ કે ઝરિયે હમ ને ઉન કી ચન્દ કિસ્મોં કો મુતમત્તિઅ કર રખા હૈ

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۸۸﴾
ઔર ઉન પર ગમ ન કીજિયે ઔર અપના પેહલૂ ઈમાન વાલોં કે સામને જુકાએ રખિયે.

وَقُلْ اِنِّيْٓ اَنَا النَّذِيْرُ الْمُبِيْنُ ﴿۸۹﴾ كَمَآ اَنْزَلْنَا
ઔર આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તો સાફ સાફ ડરાને વાલા હૂં. જૈસા હમ ને ઉન તકસીમ

عَلَى الْمُقْتَسِمِيْنَ ﴿۹۰﴾ الَّذِيْنَ جَعَلُوا الْقُرْاٰنَ عِضِيْنَ ﴿۹۱﴾
કરને વાલોં પર (અઝાબ) ઉતારા. જો કુર્આન કો ટુકડે ટુકડે કરતે થે.

فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۹۲﴾ عَمَّا كَانُوْا
ફિર આપ કે રબ કી કસમ! યકીનન હમ ઉન તમામ સે ઝરૂર સવાલ કરેંગે. ઉન આમાલ કે મુતઅલ્લિક જો

يَعْمَلُوْنَ ﴿۹۳﴾ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَاَعْرِضْ
વો કરતે થે. ઈસ લિયે આપ સાફ સાફ બયાન કર દીજિયે વો જિસ કા આપ કો હુક્મ દિયા જા રહા હૈ ઔર મુશરિકીન

عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۹۴﴾ اِنَّا كَفَيْنٰكَ الْمُسْتَهْزِءِيْنَ ﴿۹۵﴾
સે ઐરાઝ કીજિયે. યકીનન હમ આપ કી તરફ સે ઉન ઈસ્તિહઝા કરને વાલોં કે લિયે કાફી હૈં.

الَّذِيْنَ يَجْعَلُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿٩٦﴾

ઉન કે લિયે જો અલ્લાહ કે સાથ દૂસરે માબૂદ કરાર દેતે હૈં. ફિર ઉન્હેં અનકરીબ માલૂમ હો જાએગા.

وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّكَ يَضِيْقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُوْلُوْنَ ﴿٩٧﴾

યકીનન હમ જાનતે હૈં કે આપ કા સીના તંગ હોતા હૈ ઉન બાતોં કી વજહ સે જો વો કેહતે હૈં.

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِّنَ السّٰجِدِيْنَ ﴿٩٨﴾

ફિર આપ અપને રબ કી હમ્દ કે સાથ તસ્બીહ કીજિયે ઔર સજદા કરને વાલોં મેં સે રહિયે.

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَاْتِيَكَ الْيَقِيْنُ ﴿٩٩﴾

ઔર અપને રબ કી ઈબાદત કીજિયે યહાં તક કે આપ કો મૌત આ જાએ.

ايَاتُهَا ١٢٨ (١٦) سُوْرَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ (٧٠) رُكُوْعَاتُهَا ١٦

ઔર ૧૬ રુકૂઅ હૈં સૂરએ નહલ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઈસ મેં ૧૨૮ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પળ્હતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَتٰۤى اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَ تَعٰلٰى

અલ્લાહ કા હુકમ આ પહોંચા, ફિર તુમ ઉસ કો જલ્દી તલબ મત કરો. અલ્લાહ પાક હૈ ઔર બરતર હૈ

عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١﴾ يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوْحِ مِنْ

ઉન ચીઝોં સે જિસે વો શરીક ઠેહરાતે હૈં. વો ફરિશ્તે ઉતારતા હૈ વહી કે સાથ અપને

اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖۤ اَنْ اَنْذِرُوْۤا

હુકમ સે જિસ પર ચાહતા હૈ અપને બન્દોં મેં સે, યે કે તુમ ડરાઓ

اَنَّهٗ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّاۤ اَنَا فَاتَّقُوْنِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

કે કોઈ માબૂદ નહીં મગર મૈં હી, તો તુમ મુજ સે ડરો. ઉસ ને આસ્માનોં ઔર

وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ تَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٣﴾ خَلَقَ

ઝમીન કો હક કે સાથ પૈદા કિયા. વો બરતર હૈ ઉન ચીઝોં સે જિસે વો શરીક ઠેહરાતે હૈં. ઉસ ને

الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ﴿٤﴾

ઈન્સાન કો પૈદા કિયા નુત્ફે સે, ફિર અચાનક વો ખુલા જઘડાલૂ બન ગયા. ઔર ઉસ ને

وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا ۚ لَكُمْ فِيْهَا دِفْءٌ وَّمَنَافِعُ

ચૌપાએ પૈદા કિયે. તુમ્હારે લિયે ઉન ચૌપાઓં મેં ગરમી હાસિલ કરને કા સામાન હૈ ઔર દૂસરે મનાફેઅ ભી

وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۝ وَلَكُمْ فِيْهَا جَمَالٌ حِيْنَ تُرِيْحُوْنَ

હૈ ઔર ઉન મેં સે બાઝોં કો તુમ ખાતે ભી હો. ઔર તુમ્હારે લિયે ઉન ચૌપાઓં મેં ખૂબસૂરતી હૈ જિસ વકત કે તુમ શામ કો

وَحِيْنَ تَسْرَحُوْنَ ۝ وَ تَحْمِلُ اَثْقَالَكُمْ اِلٰى بَلَدٍ

ચરાગાહ સે વાપસ લાતે હો ઔર જબ કે તુમ જાનવર ચરાને કે લિયે લે જાતે હો. ઔર યે જાનવર તુમ્હારે બોજ ઉઠા લે

لَّمْ تَكُوْنُوْا بٰلِغِيْهِ اِلَّا بِشِقِّ الْاَنْفُسِ ؕ اِنَّ رَبَّكُمْ

જાતે હૈં ઐસે ઈલાકે તક કે તુમ વહાં તક નહીં પહોંચ સકતે મગર જાનોં કી મશકકત સે. યકીનન તુમ્હારા રબ

لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۝ وَّالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيْرَ

અલબત્તા નિહાયત મેહરબાન, બડા રહમ વાલા હૈ. ઔર (ઉસ ને) ઘોડે ઔર ખચ્ચર ઔર ગધે (પૈદા કિયે)

لِتَرْكَبُوْهَا وَزِيْنَةً ؕ وَ يَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝٨

તાકે તુમ ઉન પર સવારી કરો ઔર ઝીનત (કે લિયે પૈદા કિયે). ઓર પૈદા કરતા હૈ વો જો તુમ નહીં જાનતે.

وَعَلَى اللّٰهِ قَصْدُ السَّبِيْلِ وَ مِنْهَا جَآئِرٌ ؕ وَلَوْ شَآءَ

ઔર અલ્લાહ હી કે ઝિમ્મે હૈ દરમિયાની રાસ્તા બયાન કરના ઔર ઉન રાસ્તોં મેં સે કુછ ટેઢે હૈં. ઔર અગર વો ચાહતા

لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝٩ هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ

તો તુમ સબ કો હિદાયત દે દેતા. વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને આસ્માન સે તુમ્હારે લિયે

مَآءً لَّكُمْ مِّنْهُ شَرَابٌ وَّمِنْهُ شَجَرٌ فِيْهِ تُسِيْمُوْنَ ۝١٠

પાની બરસાયા, ઉસ મેં સે પીને કે લિયે હૈ ઔર ઉસી પાની સે દરખ્ત ઉગતે હૈં જિન મેં તુમ જાનવર ચરાતે

يُنْۢبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُوْنَ وَ النَّخِيْلَ

હો. વો તુમ્હારે લિયે ઉસ પાની કે ઝરિયે ઉગાતા હૈ ખેતી ઔર ઝૈતૂન ઔર ખજૂર

وَ الْاَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً

ઔર અંગૂર ઔર તમામ ફલોં કો. યકીનન ઉસ મેં નિશાની હૈ

لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝١١ وَ سَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ

ઐસી કૌમ કે લિયે જો સોચતી હૈ. ઔર ઉસ ને તુમ્હારે લિયે રાત ઔર દિન કો કામ મેં લગા રખા હૈ

وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ وَالنُّجُوْمُ مُسَخَّرٰتٌ بِاَمْرِهٖ ؕ

ઔર સૂરજ ઔર ચાંદ કો ભી. ઔર સિતારે ઉસ કે હુકમ સે કામ મેં લગે હુવે હૈં.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝١٢ وَمَا ذَرَاَ لَكُمْ

યકીનન ઉસ મેં નિશાનિયાં હૈં ઐસી કૌમ કે લિયે જો અક્લ રખતી હૈ. ઔર જો ચીઝેં ઉસ ને તુમ્હારે લિયે

فِی الْاَرْضِ مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً
ઝમીન મેં પૈદા કી જિન કે રંગ મુખ્તલિફ હૈં. યકીનન ઉસ મેં નિશાની હે ઐસી કૌમ કે

لِّقَوْمٍ یَّذَّكَّرُوْنَ ۝۱۳ وَهُوَ الَّذِیْ سَخَّرَ الْبَحْرَ
લિયે જો નસીહત હાસિલ કરતી હે. ઔર વહી અલ્લાહ હે જિસ ને સમન્દર કો કામ મેં લગા રખા હે

لِتَاْكُلُوْا مِنْهُ لَحْمًا طَرِیًّا وَّ تَسْتَخْرِجُوْا مِنْهُ
તાકે તુમ ઉસ મેં સે તાઝા ગોશત ખાઓ ઔર ઉસ સે ઝેવર

حِلْیَةً تَلْبَسُوْنَهَا ۚ وَتَرَی الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِیْهِ
નિકાલો જિસે તુમ પેહનો. ઔર તૂ કશતી કો દેખેગા કે ઉસ મેં મૌજેં ચીરતી હુઈ (ચલતી) હે

وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝۱۴ وَاَلْقٰی
ઔર તાકે અલ્લાહ કા ફઝલ તલાશ કરો ઔર તાકે તુમ શુક્ર અદા કરો. ઔર ઉસ ને ઝમીન મેં

فِی الْاَرْضِ رَوَاسِیَ اَنْ تَمِیْدَ بِكُمْ وَاَنْهٰرًا وَّسُبُلًا
પહાડ ડાલ દિયે કે કહીં વો તુમ્હારી વજહ સે હિલને ન લગે ઔર ઉસ ને નેહેર ઔર રાસ્તે બનાએ

لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۝۱۵ وَ عَلٰمٰتٍ ؕ وَ بِالنَّجْمِ هُمْ
તાકે તુમ રાહ પાઓ. ઔર અલામતેં બનાઈ. ઔર સિતારોં સે ભી વો રાહ

یَهْتَدُوْنَ ۝۱۶ اَفَمَنْ یَّخْلُقُ كَمَنْ لَّا یَخْلُقُ ؕ
પાતે હૈં. ક્યા ફિર વો અલ્લાહ જો મખ્લૂક પૈદા કરતા હે ઉસ કી તરહ હો સકતા હે જો પૈદા નહી કર સકતા?

اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝۱۷ وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوْهَا ؕ
ક્યા ફિર તુમ નસીહત હાસિલ નહીં કરતે હો? ઔર અગર તુમ અલ્લાહ કી નેઅમત કો ગિનો તો તુમ ઉસ કા ઇહસા નહીં

اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ۝۱۸ وَاللّٰهُ یَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ
કર સકતે. યકીનન અલ્લાહ બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હે. ઔર અલ્લાહ જાનતા હે ઉસે જો

وَمَا تُعْلِنُوْنَ ۝۱۹ وَالَّذِیْنَ یَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
તુમ છુપાતે હો ઔર ઉસે જો તુમ ઝાહિર કરતે હો. ઔર જિન કો વો પુકારતે હૈં અલ્લાહ કે અલાવા

لَا یَخْلُقُوْنَ شَیْئًا وَّهُمْ یُخْلَقُوْنَ ۝۲۰ اَمْوَاتٌ
વો કોઈ ચીઝ પૈદા નહીં કર સકતે બલ્કે વો તો મખ્લૂક હૈં. મુર્દે હૈં,

غَیْرُ اَحْیَآءٍ ۚ وَمَا یَشْعُرُوْنَ ۙ اَیَّانَ یُبْعَثُوْنَ ۝۲۱ ع
બેજાન હૈં. ઔર ઉન્હેં પતા ભી નહીં કે કિસ વકત મુર્દે કબ્રોં સે ઉઠાએ જાએંગે?

اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ
તુમ્હારા માબૂદ યકતા માબૂદ હૈ. ફિર જો આખિરત પર ઈમાન નહીં રખતે

قُلُوْبُهُمْ مُّنْكِرَةٌ وَّهُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٢٢﴾ لَا جَرَمَ
ઉન કે કુલૂબ મુન્કિર હૈં ઔર વો બડાઈ ચાહતે હૈં. યકીનન

اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ؕ اِنَّهٗ
અલ્લાહ જાનતા હૈ ઉસે જો વો છુપાતે હૈં ઔર જિસે વો ઝાહિર કરતે હૈં. યકીનન અલ્લાહ

لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِيْنَ ﴿٢٣﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ
તકબ્બુર કરને વાલોં કો પસન્દ નહીં કરતા. ઔર જબ ઉન સે કહા જાતા હૈ

مَّاذَآ اَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۙ قَالُوْٓا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوْٓا
કે તુમ્હારે રબ ને કયા ઉતારા તો કેહતે હૈં કે પેહલે લોગોં કી ઘડી હુઈ કહાનિયાં હૈં. તાકે વો

اَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ۙ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذِيْنَ
અપને સારે ગુનાહ ઉઠાએં કયામત કે દિન ઔર ઉન લોગોં કે ગુનાહોં મેં સે ભી જિન્હેં

يُضِلُّوْنَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ اَلَا سَآءَ مَا يَزِرُوْنَ ﴿٢٥﴾
યે ઈલ્મ કે બગૈર ગુમરાહ કર રહે હૈં. સુનો! બુરા હૈ વો જિસે વો બોજ બના રહે હૈં.

قَدْ مَكَرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ
યકીનન ઉન લોગોં ને ભી મક્ર કિયા જો ઉન સે પેહલે થે, ફિર અલ્લાહ (કા હુકમ) ઉન કી ઈમારત

مِّنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ
પર આયા બુન્યાદોં કી જાનિબ સે ઔર ઉન પર છત ગિર પડી ઉન કે ઉપર સે

وَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَوْمَ
ઔર ઉન કે પાસ અઝાબ આયા જિધર સે ઉન્હેં ખયાલ ભી નહીં થા. ફિર કયામત

الْقِيٰمَةِ يُخْزِيْهِمْ وَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَآءِىَ الَّذِيْنَ
કે દિન અલ્લાહ ઉન્હેં રુસ્વા કરેગા ઔર કહેગા કે મેરે વો શુરકા કહાં હૈં જિન કે

كُنْتُمْ تُشَآقُّوْنَ فِيْهِمْ ؕ قَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ
બારે મેં તુમ જઘડતે થે? વો કહેંગે જિન્હેં ઈલ્મ દિયા ગયા હૈ કે

اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوْٓءَ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٧﴾
યકીનન આજ રુસ્વાઈ ઔર બુરાઈ કાફિરોં પર હૈ.

الَّذِيْنَ تَتَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۪

ઉન પર જિન કી ફરિશ્તે જાન નિકાલતે હૈં ઈસ હાલ મેં કે વો અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કરને વાલે

فَاَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوْٓءٍ ؕ

હોતે હૈં. ફિર વો સુલ્હ કો ડાલેંગે કે હમ તો કોઈ બુરાઈ નહીં કરતે થે.

بَلٰٓى اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٢٨ فَادْخُلُوْٓا

ક્યૂં નહીં? યકીનન અલ્લાહ કો ખૂબ માલૂમ હૈં વો અમલ જો તુમ કરતે થે. ઈસ લિયે તુમ

اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ فَلَبِئْسَ مَثْوَى

જહન્નમ કે દરવાઝોં સે ઉસ મેં હમેશા રેહને કે લિયે દાખિલ હો જાઓ. ફિર વો તકબ્બુર કરને વાલોં કા

الْمُتَكَبِّرِيْنَ ۝٢٩ وَقِيْلَ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا مَاذَآ اَنْزَلَ

બુરા ઠિકાના હૈ. ઔર પૂછા જાએગા ઉન સે જો મુત્તકી હૈં કે તુમ્હારે રબ ને કયા

رَبُّكُمْ ؕ قَالُوْا خَيْرًا ؕ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا

ઉતારા? તો વો કહેંગે કે ભલાઈ. ઉન કે લિયે જિન્હોં ને ઈસ દુન્યા મેં નેકિયાં કી

حَسَنَةٌ ؕ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ ؕ وَلَنِعْمَ دَارُ

ભલાઈ હૈ. ઔર અલ્બત્તા આખિરત કા ઘર વો બેહતર હૈ. ઔર યકીનન મુત્તકિયોં કા ઘર કિતના

الْمُتَّقِيْنَ ۝٣٠ جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا تَجْرِيْ

અચ્છા હૈ? વો જન્નાતે અદન હૈં જિન મેં વો દાખિલ હોંગે, જિન કે નીચે સે

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَآءُوْنَ ؕ كَذٰلِكَ

નેહરેં બેહતી હોંગી, જિન મેં ઉન કે લિયે વો તમામ ચીઝેં હોંગી જો વો ચાહેંગે. ઈસી તરહ

يَجْزِي اللّٰهُ الْمُتَّقِيْنَ ۝٣١ الَّذِيْنَ تَتَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ

અલ્લાહ મુત્તકિયોં કો બદલા દેંગે. ઉન કો જિન કી ફરિશ્તે જાન નિકાલેંગે

طَيِّبِيْنَ ۙ يَقُوْلُوْنَ سَلٰمٌ عَلَيْكُمُ ۙ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ

પાકીઝા હોને કી હાલત મેં, વો કહેંગે અસ્સલામુ અલયકુમ, તુમ જન્નત મેં દાખિલ હો જાઓ

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٣٢ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ

ઉન આમાલ કે બદલે મેં જો તુમ કરતે થે. વો મુન્તઝિર નહીં હૈં મગર ઈસ કે કે ઉન કે પાસ

الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ اَمْرُ رَبِّكَ ؕ كَذٰلِكَ فَعَلَ

ફરિશ્તે આ જાએં યા તેરે રબ કા (અઝાબ કા) હુકમ આ જાએ. ઈસી તરહ ઉન લોગોં

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ وَ مَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ
ને ભી કિયા જો ઉન સે પેહલે થે. ઔર અલ્લાહ ને ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા લેકિન
وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۝٣٣ فَاَصَابَهُمْ سَيِّاٰتُ
વો અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કરતે થે. ફિર ઉન્હેં ઉન કી બદઅમલી કી સઝાએં મિલી
مَا عَمِلُوْا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝٣٤
જો ઉન્હોં ને કી ઔર ઉન્હેં ઉસ અઝાબ ને ઘેર લિયા જિસ કા વો ઈસ્તિહઝા કિયા કરતે થે.
وَقَالَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُوْنِهٖ
ઔર મુશરિકીન ને કહા કે અગર અલ્લાહ ચાહતા તો હમ અલ્લાહ કે સિવા કિસી ચીઝ કી ઈબાદત
مِنْ شَيْءٍ نَّحْنُ وَلَآ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُوْنِهٖ
ન કરતે, ન હમ ઔર ન હમારે બાપ દાદા, ઔર ન હમ ઉસ કે (હુકમ કે) બગૈર કોઈ ચીઝ
مِنْ شَيْءٍ ؕ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ
હરામ ઠેહરાતે. ઈસી તરહ ઉન લોગોં ને ભી કિયા જો ઉન સે પેહલે થે.
فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ۝٣٥ وَلَقَدْ بَعَثْنَا
તો પૈગમ્બરોં કે ઝિમ્મે તો સિર્ફ સાફ સાફ પહોંચા દેના હૈ. યકીનન હમ
فِيْ كُلِّ اُمَّةٍ رَّسُوْلًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاجْتَنِبُوا
ને હર ઉમ્મત મેં રસૂલ ભેજે કે તુમ અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો ઔર શયતાન
الطَّاغُوْتَ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللّٰهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ
સે બચો. ફિર ઉન મેં સે બાઝ કો અલ્લાહ ને હિદાયત દી ઔર ઉન મેં સે બાઝ પર
حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلٰلَةُ ؕ فَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ
ગુમરાહી સાબિત હો ગઈ. તો તુમ ઝમીન મેં ચલો ફિરો,
فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ۝٣٦
ફિર દેખો કે જુઠલાને વાલોં કા અન્જામ કૈસા હુવા? અગર આપ
اِنْ تَحْرِصْ عَلٰى هُدٰىهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ
ઉન કી હિદાયત પર હરીસ હૈં, તો યકીનન અલ્લાહ ઉસે હિદાયત નહીં દેતા જિસે અલ્લાહ ગુમરાહ
يُّضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۝٣٧ وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ
કરતા હૈ ઔર ઉસ કે લિયે કોઈ મદદગાર નહીં હોગા. ઔર યે અપની કસ્મોં પર ઝોર દે કર અલ્લાહ કી

اَيۡمَانِهِمۡ ۙ لَا يَبۡعَثُ اللّٰهُ مَنۡ يَّمُوۡتُ ؕ بَلٰى وَعۡدًا
કસમેં ખાતે હૈં કે અલ્લાહ ઝિન્દા કર કે નહીં ઉઠાએગા ઉન્હેં જો મર જાતે હૈં. કયૂં નહીં? અલ્લાહ કે ઝિમ્મે

عَلَيۡهِ حَقًّا وَّلٰـكِنَّ اَكۡثَرَ النَّاسِ لَا يَعۡلَمُوۡنَ ۙ﴿۳۸﴾
સચ્ચે વાદે કે તૌર પર લાઝિમ હૈ, લેકિન અકસર લોગ જાનતે નહીં. (અલ્લાહ ઝિન્દા કરેગા)

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِىۡ يَخۡتَلِفُوۡنَ فِيۡهِ وَلِيَعۡلَمَ الَّذِيۡنَ
તાકે ઉન કે સામને બયાન કરે વો જિસ મેં વો ઈખ્તિલાફ કરતે થે ઔર તાકે કાફિર લોગ જાન

كَفَرُوۡۤا اَنَّهُمۡ كَانُوۡا كٰذِبِيۡنَ ﴿۳۹﴾ اِنَّمَا قَوۡلُنَا لِشَىۡءٍ
લેં કે યકીનન વો જૂઠે થે. હમારા તો કિસી ચીઝ કો સિર્ફ કેહના હોતા હૈ

اِذَاۤ اَرَدۡنٰهُ اَنۡ نَّقُوۡلَ لَهٗ كُنۡ فَيَكُوۡنُ ﴿۴۰﴾ وَالَّذِيۡنَ
જબ હમ ઉસ કા ઈરાદા કરતે હૈં કે હમ ઉસ કો કેહતે હૈં કે كُنۡ (હો જા) તો વો હો જાતી હૈ. ઔર વો લોગ

هَاجَرُوۡا فِى اللّٰهِ مِنۡۢ بَعۡدِ مَا ظُلِمُوۡا لَـنُبَوِّئَنَّهُمۡ
જિન્હોં ને અલ્લાહ કી વજહ સે હિજરત કી ઈસ કે બાદ કે ઉન પર ઝુલ્મ કિયા ગયા તો હમ ઉન્હેં

فِى الدُّنۡيَا حَسَنَةً ؕ وَلَاَجۡرُ الۡاٰخِرَةِ اَكۡبَرُ ۘ لَوۡ كَانُوۡا
દુન્યા મેં અચ્છા ઠિકાના દેંગે. ઔર આખિરત કા અજર તો બહોત બડા હૈ. કાશ કે વો

يَعۡلَمُوۡنَ ۙ﴿۴۱﴾ الَّذِيۡنَ صَبَرُوۡا وَعَلٰى رَبِّهِمۡ يَتَوَكَّلُوۡنَ ﴿۴۲﴾
જાનતે હોતે. વો જિન્હોં ને સબ્ર કિયા ઔર અપને રબ પર તવક્કુલ કરતે હૈં.

وَمَاۤ اَرۡسَلۡنَا مِنۡ قَبۡلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوۡحِىۡۤ اِلَيۡهِمۡ
ઔર હમ ને આપ સે પેહલે રસૂલ નહીં ભેજે મગર મર્દ હી, જિન કી તરફ હમ વહી ભેજા કરતે થે,

فَسۡـئَلُوۡۤا اَهۡلَ الذِّكۡرِ اِنۡ كُنۡتُمۡ لَا تَعۡلَمُوۡنَ ۙ﴿۴۳﴾
તો તુમ ઝિક્ર વાલોં સે પૂછ લો અગર તુમ જાનતે નહીં હો.

بِالۡبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ ؕ وَاَنۡزَلۡنَاۤ اِلَيۡكَ الذِّكۡرَ لِتُبَيِّنَ
(રસૂલ ભેજે) મોઅજિઝાત ઔર કિતાબેં દે કર. ઔર હમ ને આપ કી તરફ યે ઝિક્ર (કિતાબ) ઉતારા

لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيۡهِمۡ وَلَعَلَّهُمۡ يَتَفَكَّرُوۡنَ ﴿۴۴﴾
તાકે આપ લોગોં કે સામને બયાન કરેં વો જો ઉન કી તરફ ઉતારા ગયા ઔર શાયદ વો સોચેં.

اَفَاَمِنَ الَّذِيۡنَ مَكَرُوا السَّيِّاٰتِ اَنۡ يَّخۡسِفَ اللّٰهُ
કયા ફિર વો જિન્હોં ને બુરા મક્ર કિયા વો મામૂન હૈં ઈસ સે કે અલ્લાહ ઉન્હેં ઝમીન મેં

بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
ધંસા દે યા ઉન પર અઝાબ લે આએ જહાં સે ઉન્હેં

لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٤٥﴾ اَوْ يَاْخُذَهُمْ فِيْ تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ
ગુમાન ભી ન હો. યા ઉન કો પકડ લે ચલતે ફિરતે, ફિર વો (અલ્લાહ કો)

بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٤٦﴾ اَوْ يَاْخُذَهُمْ عَلٰى تَخَوُّفٍ ؕ فَاِنَّ رَبَّكُمْ
આજિઝ નહીં કર સકતે. યા ઉન કો ડરા કર પકડ લે. ફિર યકીનન તેરા રબ

لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٤٧﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ
અલબત્તા શફકત વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. કયા ઉન્હોંને દેખા નહીં અલ્લાહ કી પૈદા કી હુઈ

مِنْ شَيْءٍ يَّتَفَيَّؤُا ظِلٰلُهٗ عَنِ الْيَمِيْنِ وَالشَّمَآئِلِ سُجَّدًا
ચીઝોં કો જિન કે સાએ દાએં ઔર બાએં ઢલતે હૈં અલ્લાહ હી કો સજદા કરતે હુવે

لِّلّٰهِ وَهُمْ دٰخِرُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
ઔર વો આજિઝી કરને વાલે હૈં. ઔર અલ્લાહ હી કો સજદા કરતી હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં

وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَآبَّةٍ وَّالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٩﴾
મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં જાનદારોં મેં સે ઔર ફરિશ્તે ભી. ઔર વો તકબ્બુર નહીં કરતે.

يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَ يَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿٥٠﴾ ۩ السجدة ٤
વો અપને રબ સે ડરતે હૈં અપને ઉપર સે ઔર કરતે હૈં વહી જિસ કા ઉન્હેં હુકમ દિયા જાતા હૈ.

وَ قَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوْٓا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ
ઔર અલ્લાહ ને ફરમાયા કે તુમ દો માબૂદ મત બનાઓ. વો તો સિર્ફ યકતા

وَّاحِدٌ ۚ فَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ﴿٥١﴾ وَلَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
માબૂદ હૈ. તો તુમ મુજ હી સે ડરો. ઔર ઉસ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં

وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّيْنُ وَاصِبًا ؕ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُوْنَ ﴿٥٢﴾
ઔર ઝમીન મેં હૈં ઔર ઉસી કે લિયે ખાલિસ ઈબાદત હૈ. કયા અલ્લાહ કે અલાવા સે તુમ ડરતે હો?

وَمَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ
ઔર જો નેઅમત ભી તુમ્હારે પાસ હૈ તો વો અલ્લાહ કી તરફ સે હૈ, ફિર જબ તુમ્હેં ઝરર પહોંચતા હૈ

فَاِلَيْهِ تَجْـَٔرُوْنَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا
તો ઉસી કી તરફ તુમ આજિઝી કરતે હો. ફિર જબ વો તુમ સે ઝરર દૂર કરતા હૈ તો અચાનક તુમ મેં સે

فَرِيْقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿٥٤﴾ لِيَكْفُرُوْا
એક જમાઅત અપને રબ કે સાથ શિર્ક કરને લગતી હૈ. તાકે વો નાશુક્રી કરેં ઉસ (નેઅમત) કી
بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ؕ فَتَمَتَّعُوْا ۫ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَ يَجْعَلُوْنَ
જો હમ ને ઉન્હેં દી, તો મઝે ઉડા લો. ફિર તુમ્હેં માલૂમ હો જાએગા. ઔર યે લોગ હિસ્સા મુકર્રર કરતે હૈં
لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنٰهُمْ ؕ تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔلُنَّ
હમારી દી હુઈ રોઝી મેં સે ઉન બુતોં કે લિયે જિન કે બારે મેં ઉન્હેં કુછ માલૂમ નહીં. અલ્લાહ કી કસમ! ઝરૂર તુમ સે
عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُوْنَ ﴿٥٦﴾ وَ يَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ
સવાલ હોગા ઉસ જૂઠ કે મુતઅલ્લિક જો તુમ ઘડતે હો. ઔર વો અલ્લાહ કે લિયે બેટિયાં કરાર દેતે હૈં,
سُبْحٰنَهٗ ۙ وَلَهُمْ مَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ
અલ્લાહ ઉસ સે પાક હૈ, ઔર અપને લિયે વો (લડકે) જિન કી ઉન્હેં ચાહત હૈ. હાલાંકે જબ ઉન મેં સે કિસી એક કો
بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِيْمٌ ﴿٥٨﴾
બશારત દી જાતી હૈ લડકી કી તો ઉસ કા ચેહરા સિયાહ હો જાતા હૈ ઔર ગમ (ગુસ્સે) સે ભર જાતા હૈ.
يَتَوَارٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوْٓءِ مَا بُشِّرَ بِهٖ ؕ اَيُمْسِكُهٗ
વો છુપતા (ફિરતા) હૈ લોગોં સે ઉસ કી બુરાઈ કી વજહ સે જિસ કી બશારત ઉસે દી ગઈ. અબ આયા
عَلٰى هُوْنٍ اَمْ يَدُسُّهٗ فِى التُّرَابِ ؕ اَلَا سَآءَ
ઉસે ઝિલ્લત કે સાથ રોકે રખે યા ઉસ કો મિટ્ટી મેં દબા દે. સુનો! બુરા હૈ
مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ
જિસ કા વો ફૈસલા કર રહે હૈં. ઉન લોગોં કી જો આખિરત પર ઈમાન નહીં રખતે
مَثَلُ السَّوْءِ ۚ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ
બુરી મિસાલ હૈ. ઔર અલ્લાહ કે લિયે બરતર મિસાલ હૈ. ઔર વો ઝબરદસ્ત હૈ,
الْحَكِيْمُ ﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ
હિકમત વાલા હૈ. ઔર અગર અલ્લાહ ઈન્સાનોં કો પકડ લે ઉન કે ઝુલ્મ કી વજહ સે
مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ
તો ઝમીન પર કિસી જાનદાર કો ન છોડે, લેકિન અલ્લાહ ઉન્હેં મોહલત દેતા હૈ
اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا
એક વકતે મુકર્રરા તક. ફિર જબ ઉન કા વકતે મુકર્રરા આ જાતા હૈ તો

ع ١٤

يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ۝۶۱ وَ يَجْعَلُوْنَ

એક ઘડી ન પીછે રેહ સકતે હૈં ઔર ન એક ઘડી આગે જા સકતે હૈં. ઔર યે અલ્લાહ કે

لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُوْنَ وَ تَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ

લિયે વો મુકર્રર કરતે હૈં જિસે ખુદ નાપસન્દ કરતે હૈં ઔર ઉન કી ઝબાનેં જૂઠ ઘડતી હૈં

اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰى ؕ لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ

કે ઉન કે લિયે ભલાઈ હે. યકીનન ઉન કે લિયે દોઝખ હૈ ઔર યહી

مُّفْرَطُوْنَ ۝۶۲ تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَاۤ اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ

આગે આગે હોંગે. અલ્લાહ કી કસમ! યકીનન હમ ને રસૂલ ભેજે આપ સે પેહલે ઉમ્મતોં કી તરફ,

فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ

ફિર શયતાન ને ઉન કે લિયે ઉન કે અમલ મુઝય્યન કિયે, ફિર વો

وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝۶۳

આજ ઉન કા સાથી હે, ઔર ઉન કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હે.

وَمَاۤ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِى

ઔર હમ ને આપ પર યે કિતાબ સિર્ફ ઈસ લિયે ઉતારી હે તાકે આપ ઉન કે સામને સાફ સાફ બયાન કરેં વો

اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ۙ وَهُدًى وَّ رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝۶۴

જિસ મેં વો ઈખ્તિલાફ કર રહે હૈં, ઔર (યે કિતાબ) ઈમાન લાને વાલી કૌમ કે લિયે હિદાયત ઔર રહમત હે.

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ

ઔર અલ્લાહ ને આસ્માન સે પાની ઉતારા, ફિર ઉસ કે ઝરિયે ઝમીન કો ઝિન્દા કિયા

بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ

ઉસ કે ખુશ્ક હો જાને કે બાદ. યકીનન ઉસ મેં નિશાની હે ઐસી કૌમ કે લિયે

يَّسْمَعُوْنَ ۝۶۵ وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ؕ

જો સુનતી હે. ઔર યકીનન તુમ્હારે લિયે ચૌપાઓં મેં ઈબ્રત હે,

نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِىْ بُطُوْنِهٖ مِنْۢ بَيْنِ فَرْثٍ وَّدَمٍ

કે હમ તુમ્હેં પિલાતે હૈં ઉસ સે જો ઉન કે પેટોં મેં હૈ ગોબર ઔર ખૂન કે દરમિયાન સે

لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِّلشّٰرِبِيْنَ ۝۶۶ وَمِنْ ثَمَرٰتِ

ખાલિસ દૂધ, જો પીને વાલોં કે લિયે ખુશગવાર હોતા હે. ઔર ખજૂર ઔર

النَّخِيۡلِ وَالۡاَعۡنَابِ تَتَّخِذُوۡنَ مِنۡهُ سَكَرًا
અંગૂર કે ફલોં સે તુમ નશાઆવર ચીઝ બનાતે હો
وَّرِزۡقًا حَسَنًا ؕ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوۡمٍ يَّعۡقِلُوۡنَ ﴿۶۷﴾
ઔર અચ્છી ખાને કી ચીઝેં. યકીનન ઉસ મેં નિશાની હૈ ઐસી કૌમ કે લિયે જો અકલ રખતી હો.
وَاَوۡحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحۡلِ اَنِ اتَّخِذِىۡ
ઔર તેરે રબ ને શહદ મખ્ખી કો હુકમ દિયા કે તૂ પહાડોં
مِنَ الۡجِبَالِ بُيُوۡتًا وَّمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعۡرِشُوۡنَ ﴿۶۸﴾
મેં ઘર બના ઔર દરખ્તોં મેં ઔર ઉન કે છપ્પરોં મેં.
ثُمَّ كُلِىۡ مِنۡ كُلِّ الثَّمَرٰتِ فَاسۡلُكِىۡ سُبُلَ
ફિર તૂ ખા તમામ ફલોં સે, ફિર અપને રબ કે બનાએ હુવે
رَبِّكِ ذُلُلًا ؕ يَخۡرُجُ مِنۡۢ بُطُوۡنِهَا شَرَابٌ مُّخۡتَلِفٌ
રાસ્તોં પર ચલ. ઉસ કે પેટ સે નિકલતી હૈ ઐસી પીને કી ચીઝ જિસ કે રંગ મુખ્તલિફ
اَلۡوَانُهٗ فِيۡهِ شِفَآءٌ لِّلنَّاسِ ؕ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيَةً
હોતે હૈં, જિસ મેં ઇન્સાનોં કે લિયે શિફા હૈ. યકીનન ઉસ મેં નિશાની હૈ
لِّقَوۡمٍ يَّتَفَكَّرُوۡنَ ﴿۶۹﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمۡ ثُمَّ يَتَوَفّٰٮكُمۡ ۙ
ઐસી કૌમ કે લિયે જો સોચતી હૈ. ઔર અલ્લાહ ને તુમ્હેં પૈદા કિયા, ફિર વહી તુમ્હેં વફાત દેગા.
وَمِنۡكُمۡ مَّنۡ يُّرَدُّ اِلٰٓى اَرۡذَلِ الۡعُمُرِ لِكَىۡ لَا يَعۡلَمَ
ઔર તુમ મેં કુછ વો હૈં જો લૌટાએ જાતે હૈં નિકમ્મી ઉમ્ર તક તાકે વો સબ કુછ
بَعۡدَ عِلۡمٍ شَيۡـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيۡمٌ قَدِيۡرٌ ﴿۷۰﴾ ع
જાનને કે બાદ કુછ ભી ન જાનેં. યકીનન અલ્લાહ ઇલ્મ વાલા, કુદરત વાલા હૈ.
وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعۡضَكُمۡ عَلٰى بَعۡضٍ فِى الرِّزۡقِ ۚ
ઔર અલ્લાહ ને તુમ મેં સે એક કો દૂસરે પર ફઝીલત દી રોઝી મેં.
فَمَا الَّذِيۡنَ فُضِّلُوۡا بِرَآدِّىۡ رِزۡقِهِمۡ عَلٰى
ફિર જિન્હેં ફઝીલત દી ગઈ હૈ વો અપની રોઝી નહીં દે દેતે અપને ગુલામોં કો
مَا مَلَكَتۡ اَيۡمَانُهُمۡ فَهُمۡ فِيۡهِ سَوَآءٌ ؕ اَفَبِنِعۡمَةِ اللّٰهِ
ઈસ તરહ કે યે આકા ઔર વો ગુલામ ઉસ મેં બરાબર હો જાએં. કયા ફિર અલ્લાહ કી નેઅમત

يَجْحَدُوْنَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ
કા વો ઈન્કાર કરતે હૈં? ઔર અલ્લાહ ને તુમ્હારી અપની જાનોં સે જોડે
اَزْوَاجًا وَّ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِيْنَ
બનાએ ઔર તુમ્હારી બીવિયોં સે તુમ્હેં બેટે ઔર પોતે
وَ حَفَدَةً وَّ رَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ؕ اَفَبِالْبَاطِلِ
દિયે ઔર તુમ્હેં પાકીઝા ચીઝેં ખાને કો દીં. કયા ફિર યે બાતિલ પર
يُؤْمِنُوْنَ وَ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُوْنَ ﴿٧٢﴾
ઈમાન રખતે હૈં ઔર અલ્લાહ કી નેઅમત કી નાશુકરી કરતે હૈં?
وَ يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
ઔર ઈબાદત કરતે હૈં અલ્લાહ કે અલાવા ઐસી ચીઝોં કી જો ઉન કો આસ્માનોં
مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ شَيْـًٔا وَّلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿٧٣﴾
ઔર ઝમીન સે કોઈ ખાને કી ચીઝ દેને પર કાદિર નહીં હૈં ઔર ન ઉસ કી તાકત રખતે હૈં.
فَلَا تَضْرِبُوْا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ
ઈસ લિયે તુમ અલ્લાહ કે લિયે મિસાલેં મત બયાન કરો. યકીનન અલ્લાહ જાનતા હૈ
وَ اَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا
ઔર તુમ જાનતે નહીં હો. અલ્લાહ ને એક મિસાલ બયાન કી કે એક વો મમ્લૂક
مَّمْلُوْكًا لَّا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَّمَنْ رَّزَقْنٰهُ مِنَّا
ગુલામ હૈ જો કિસી ચીઝ પર કાદિર નહીં હૈ ઔર એક વો હૈ જિસે હમ ને હમારી તરફ સે અચ્છી રોઝી
رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَّ جَهْرًا ؕ
દી હૈ, ફિર વો ઉસ મેં સે ખર્ચ કરતા હૈ ચુપકે સે ઔર અલાનિયા તૌર પર.
هَلْ يَسْتَوٗنَ ؕ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٥﴾
કયા યે દોનોં બરાબર હો સકતે હૈં? તમામ તારીફેં અલ્લાહ કે લિયે હૈં. બલ્કે ઉન મેં સે અકસર જાનતે નહીં.
وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ اَحَدُهُمَآ اَبْكَمُ
ઔર અલ્લાહ ને મિસાલ બયાન કી દો આદમિયોં કી જિન મેં સે એક ગૂંગા હૈ,
لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَّهُوَ كَلٌّ عَلٰى مَوْلٰىهُ ۙ اَيْنَمَا
કિસી ચીઝ પર કાદિર નહીં, બલ્કે વો બોજ હૈ અપને આકા પર. જહાં વો

يُوَجِّهْهُّ لَا يَاْتِ بِخَيْرٍ ؕ هَلْ يَسْتَوِیْ هُوَ ۙ وَمَنْ
ઉસે ભેજે તો કોઈ ભલાઈ લે કર નહીં આતા. તો કયા યે ઔર વો શખ્સ બરાબર હો સકતા હૈ જો

يَّاْمُرُ بِالْعَدْلِ ۙ وَهُوَ عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۟ وَلِلّٰهِ
ઈન્સાફ કા હુકમ કરતા હૈ ઔર વો સીધે રાસ્તે પર હૈ? ઔર અલ્લાહ

غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَمَاۤ اَمْرُ السَّاعَةِ
કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કા ગૈબ હૈ. ઔર કયામત કા મુઆમલા નહીં હૈ મગર એક

اِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ
પલક જપકને કી તરહ, બલ્કે ઉસ સે ભી ઝયાદા કરીબ. યકીનન અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત

قَدِيْرٌ ۟ وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِّنْۢ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ
વાલા હૈ. ઔર અલ્લાહ ને તુમ્હેં નિકાલા તુમ્હારી માઓં કે પેટ સે,

لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْـًٔا ۙ وَّجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ
તુમ કુછ ભી જાનતે નહીં થે. ઔર ઉસ ને તુમ્હારે લિયે કાન ઔર આંખ

وَالْاَفْـِٕدَةَ ۙ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۟ اَلَمْ يَرَوْا
ઔર દિલ બનાએ તાકે તુમ શુક્ર અદા કરો. કયા ઉન્હોં ને દેખા નહીં

اِلَی الطَّيْرِ مُسَخَّرٰتٍ فِیْ جَوِّ السَّمَآءِ ؕ مَا يُمْسِكُهُنَّ
પરિન્દોં કો જો (અદ્ધર) લટકે હુવે હોતે હૈં આસ્માની ફિઝા મેં. ઉન કો સિવાએ અલ્લાહ કે

اِلَّا اللّٰهُ ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۟ وَاللّٰهُ
કોઈ રોકે હુવે નહીં હૈ. યકીનન ઉસ મેં નિશાનિયાં હૈં ઐસી કૌમ કે લિયે જો ઈમાન રખતી હૈ.

جَعَلَ لَكُمْ مِّنْۢ بُيُوْتِكُمْ سَكَنًا وَّ جَعَلَ لَكُمْ
ઔર અલ્લાહ ને તુમ્હારે ઘરોં મેં રેહને કી જગા બનાઈ ઔર તુમ્હારે લિયે

مِّنْ جُلُوْدِ الْاَنْعَامِ بُيُوْتًا تَسْتَخِفُّوْنَهَا يَوْمَ
ચૌપાઓં કી ખાલોં સે ઘર બનાએ જિન કો તુમ હલકા સમજતે હો તુમ્હારે સફર કે

ظَعْنِكُمْ وَ يَوْمَ اِقَامَتِكُمْ ۙ وَمِنْ اَصْوَافِهَا
વકત ઔર તુમ્હારી ઈકામત કે દૌરાન. ઔર ઉન કે ઊન ઔર ઉન કે બબરિયોં

وَ اَوْبَارِهَا وَ اَشْعَارِهَاۤ اَثَاثًا وَّ مَتَاعًا اِلٰی حِيْنٍ ۟
ઔર ઉન કે બાલોં સે તુમ સામાન બનાતે હો ઔર એક વકત તક નફા ઉઠાને કી ચીઝેં બનાતે હો.

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّمَّا خَلَقَ ظِلٰلًا وَّ جَعَلَ لَكُمْ

ઔર અલ્લાહ ને તુમ્હારે લિયે અપની મખ્લૂક કે સાએ બનાએ ઔર તુમ્હારે લિયે

مِّنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَّجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيْلَ تَقِيْكُمُ

પહાડોં મેં છુપને કી જગા બનાઈ ઔર તુમ્હારે લિયે લિબાસ બનાયા જો તુમ્હેં બચાતા હૈ

الْحَرَّ وَ سَرَابِيْلَ تَقِيْكُمْ بَاْسَكُمْ ؕ كَذٰلِكَ يُتِمُّ

ગરમી સે ઔર લિબાસ બનાયા જો તુમ્હેં તુમ્હારી લડાઈ મેં બચાતા હૈ. ઈસી તરહ અલ્લાહ અપની

نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُوْنَ ۝٨١ فَاِنْ تَوَلَّوْا

નેઅમતેં તુમ પર ઈત્મામ તક પહોંચાતે હૈં તાકે તુમ તાબેદાર હો જાઓ. ફિર અગર વો ઐરાઝ કરેં

فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ۝٨٢ يَعْرِفُوْنَ نِعْمَتَ

તો આપ કે ઝિમ્મે સિર્ફ સાફ સાફ પહોંચા દેના હૈ. વો અલ્લાહ કી નેઅમત કો

اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُوْنَهَا وَاَكْثَرُهُمُ الْكٰفِرُوْنَ ۝٨٣ وَ يَوْمَ

પેહચાનતે હૈં, ફિર ઉસ કા ઈન્કાર કરતે હૈં ઔર ઉન મેં સે અકસર નાશુકરે હૈં. ઔર જિસ દિન

نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِيْنَ

હમ હર ઉમ્મત મેં સે એક ગવાહ કો ઉઠાએંગે, ફિર કાફિરોં કો ઈજાઝત નહીં દી

كَفَرُوْا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ۝٨٤ وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا

જાએગી ઔર ન ઉન સે માફી માંગને કો કહા જાએગા. ઔર જબ ઝાલિમ અઝાબ

الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ۝٨٥

દેખેંગે તો ઉન સે હલકા નહીં કિયા જાએગા ઔર ન ઉન કો મોહલત દી જાએગી.

وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا شُرَكَآءَهُمْ قَالُوْا رَبَّنَا

ઔર જબ મુશરિકીન અપને શુરકા કો દેખેંગે તો કહેંગે એ હમારે રબ!

هٰٓؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا الَّذِيْنَ كُنَّا نَدْعُوْا مِنْ دُوْنِكَ ۚ

યે હમારે શુરકા હૈં જિન કો હમ તુજે છોડ કર પુકારા કરતે થે.

فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۝٨٦ وَاَلْقَوْا

તો વો ઉન કી તરફ બાત કો ડાલેંગે કે તુમ જૂઠ બોલતે હો. ઔર વો

اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذِ ِالسَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا

અલ્લાહ કી તરફ ઉસ દિન સુલ્હ કો ડાલેંગે ઔર ઉન સે ખો જાએંગે વો જિસે વો

يَفْتَرُوْنَ۝ اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ

ઘડા કરતે થે. વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા ઔર અલ્લાહ કે રાસ્તે સે

اللّٰهِ زِدْنٰهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوْا

રોકા ઉન કો હમ એક સે બળ્હ કર એક અઝાબ દેંગે ઈસ વજહ સે કે વો ફસાદ

يُفْسِدُوْنَ۝ وَ يَوْمَ نَبْعَثُ فِيْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا

ફૈલાતે થે. ઔર જિસ દિન હમ હર ઉમ્મત મેં સે એક ગવાહ ઉન કે

عَلَيْهِمْ مِّنْ اَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيْدًا

ખિલાફ ઉન્હી મેં સે ખડા કરેંગે, ફિર હમ આપ કો ઉન તમામ પર ગવાહ કે તૌર પર

عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ ؕ وَ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ

લાએંગે. ઔર હમ ને આપ પર યે કિતાબ ઉતારી હર ચીઝ કે બયાન

شَيْءٍ وَّ هُدًى وَّ رَحْمَةً وَّ بُشْرٰى لِلْمُسْلِمِيْنَ۝ ع

કે લિયે ઔર મુસલમાનોં કે લિયે હિદાયત ઔર રહમત ઔર બશારત કે તૌર પર.

اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاِيْتَآئِ ذِى

યકીનન અલ્લાહ હુકમ દેતે હૈં ઈન્સાફ કા ઔર નેકી કા ઔર રિશ્તેદારોં કો

الْقُرْبٰى وَ يَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ج

દેને કા ઔર મના ફરમાતે હૈં બેહયાઈ સે ઔર બુરાઈ સે ઔર ઝુલ્મ સે.

يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ۝ وَاَوْفُوْا بِعَهْدِ اللّٰهِ

વો તુમ્હેં નસીહત કરતા હૈ તાકે તુમ નસીહત હાસિલ કરો. ઔર તુમ અલ્લાહ કા અહદ પૂરા કરો

اِذَا عٰهَدْتُّمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْاَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيْدِهَا

જબ તુમ આપસ મેં મુઆહદા કરો ઔર તુમ કસ્મોં કો ઉન કે પક્કા કરને કે બાદ મત તોડો

وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللّٰهَ عَلَيْكُمْ كَفِيْلًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ

ઈસ હાલ મેં કે તુમ ને અલ્લાહ કો અપને ઉપર કફીલ બના લિયા હૈ. યકીનન અલ્લાહ તુમ્હારે

مَا تَفْعَلُوْنَ۝ وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّتِيْ نَقَضَتْ غَزْلَهَا

અફઆલ જાનતા હૈ. ઔર તુમ ઉસ ઔરત કી તરહ મત બનો જિસ ને મેહનત કર કે

مِنْۢ بَعْدِ قُوَّةٍ اَنْكَاثًا ؕ تَتَّخِذُوْنَ اَيْمَانَكُمْ دَخَلًاۢ

અપના કાતા હુવા સૂત ટુકડે ટુકડે કર કે તોડ ડાલા, કે તુમ અપની કસ્મોં કો આપસ મેં દખલ દેને કા

بَيْنَكُمْ اَنْ تَكُوْنَ اُمَّةٌ هِيَ اَرْبٰى مِنْ اُمَّةٍ ؕ
ઝરિયા બનાઓ તાકે એક જમાઅત દૂસરી જમાઅત સે બળ્હ જાએ.

اِنَّمَا يَبْلُوْكُمُ اللّٰهُ بِهٖ ؕ وَ لَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ
અલ્લાહ તો ઉસ કે ઝરિયે તુમ્હેં આઝમાતે હૈં. ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે સામને કયામત કે

الْقِيٰمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ
દિન ઉસ કો બયાન કરેંગે જિસ મેં તુમ ઈખ્તિલાફ કરતે થે. ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા

لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّ لٰكِنْ يُّضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ
તો તુમ્હેં એક ઉમ્મત બના દેતા લેકિન અલ્લાહ ગુમરાહ કરતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં

وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَ لَتُسْئَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٣﴾
ઔર હિદાયત દેતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં. ઔર તુમ સે તુમ્હારે આમાલ કા ઝરૂર સવાલ હોગા.

وَلَا تَتَّخِذُوْٓا اَيْمَانَكُمْ دَخَلًاۢ بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌۢ
ઔર તુમ અપની કસ્મોં કો આપસ મેં દખલ દેને કા ઝરિયા મત બનાઓ, વરના કદમ ફિસલ જાએગા

بَعْدَ ثُبُوْتِهَا وَ تَذُوْقُوا السُّوْٓءَ بِمَا صَدَدْتُّمْ
ઉસ કે જમને કે બાદ ઔર તુમ સઝા ચખોગે ઈસ વજહ સે કે તુમ ને અલ્લાહ કે

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوْا
રાસ્તે સે રોકા. ઔર તુમ્હારે લિયે ભારી અઝાબ હોગા. ઔર તુમ અલ્લાહ કે અહદ કે

بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ اِنَّمَا عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ
ઈવઝ મામૂલી સા ફાઈદા મત ખરીદો. જો અલ્લાહ કે પાસ હૈ વહી તુમ્હારે લિયે બેહતર

لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ
હૈ અગર તુમ જાનતે હો. જો તુમ્હારે પાસ હૈ વો ખત્મ હો જાએગા

وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ ؕ وَ لَنَجْزِيَنَّ الَّذِيْنَ صَبَرُوْٓا
ઔર જો અલ્લાહ કે પાસ હૈ વો બાકી રેહને વાલા હૈ. ઔર હમ ઝરૂર બદલા દેંગે સબ્ર કરને વાલોં કો

اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ
ઉન કા સવાબ ઉન અચ્છે આમાલ કા જો વો કરતે થે. જો આમાલે સાલેહા

صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ
કરેગા મર્દો મેં સે હો યા ઔરતોં મે સે બશર્તેકે વો મોમિન હો, તો હમ ઉસે

حَيٰوةً طَيِّبَةً ۚ وَ لَنَجْزِيَنَّهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ

ઉમદા ઝિન્દગી દેંગે. ઔર હમ ઝરૂર ઉન્હેં ઉન કા સવાબ દેંગે ઉન અચ્છે

مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٧﴾ فَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ

આમાલ કા જો વો કરતે થે. ફિર જબ તુમ કુર્આન પળ્હો તો

بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ﴿٩٨﴾ اِنَّهٗ لَيْسَ لَهٗ

અલ્લાહ કી શયતાન મરદૂદ સે પનાહ માંગો. યકીનન ઉસ કા ઝોર

سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿٩٩﴾

ઉન પર નહીં હે જો ઈમાન લાતે હેં ઔર અપને રબ પર તવક્કુલ કરતે હેં.

اِنَّمَا سُلْطٰنُهٗ عَلَى الَّذِيْنَ يَتَوَلَّوْنَهٗ وَالَّذِيْنَ هُمْ

ઉસ કા ઝોર તો સિર્ફ ઉન પર હોતા હે જો ઉસ સે દોસ્તી રખતે હેં ઔર જો

بِهٖ مُشْرِكُوْنَ ﴿١٠٠﴾ وَاِذَا بَدَّلْنَآ اٰيَةً مَّكَانَ اٰيَةٍ ۙ

અલ્લાહ કે સાથ શરીક ઠેહરાતે હેં. ઔર જબ હમ એક આયત કે બદલે દૂસરી આયત લાતે હેં,

وَّاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مُفْتَرٍ ۭ

ઔર અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હે ઉસે જિસે વો ઉતારતા હે, તો યે કુફ્ફાર કેહતે હેં કે આપ તો સિર્ફ જૂઠ ઘડતે હેં.

بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهٗ رُوْحُ

બલ્કે ઉન મેં સે અકસર જાનતે નહીં. આપ ફરમા દીજિયે કે ઉસ કો રૂહુલ કુદુસ

الْقُدُسِ مِنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

ને તેરે રબ કી તરફ સે હક કે સાથ ઉતારા હે તાકે વો ઈમાન વાલોં કો મઝબૂત કરે

وَ هُدًى وَّ بُشْرٰى لِلْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٠٢﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ

ઔર હિદાયત ઔર બશારત બને માનને વાલોં કે લિયે. યકીનન હમ જાનતે હેં

اَنَّهُمْ يَقُوْلُوْنَ اِنَّمَا يُعَلِّمُهٗ بَشَرٌ ۭ لِسَانُ الَّذِيْ

કે યે કુફ્ફાર કેહતે હેં કે ઈસ નબી કો તો એક ઈન્સાન સિખા રહા હે. ઉસ શખ્સ કી ઝબાન જિસ

يُلْحِدُوْنَ اِلَيْهِ اَعْجَمِيٌّ وَّ هٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ

કી તરફ યે મન્સૂબ કરતે હેં અજમી હે ઔર યે કુર્આન તો સાફ અરબી ઝબાન

مُّبِيْنٌ ﴿١٠٣﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۙ

વાલા હે. યકીનન વો લોગ જો અલ્લાહ કી આયતોં પર ઈમાન નહીં લાતે

لَا يَهۡدِيۡهِمُ اللّٰهُ وَلَهُمۡ عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿۱۰۴﴾
અલ્લાહ ઉન કો હિદાયત નહીં દેંગે ઔર ઉન કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હોગા.
اِنَّمَا يَفۡتَرِى الۡكَذِبَ الَّذِيۡنَ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ
જૂઠ વહી લોગ ઘડતે હૈં જો અલ્લાહ કી આયાત પર
بِاٰيٰتِ اللّٰهِ‌ۚ وَ اُولٰٓـئِكَ هُمُ الۡكٰذِبُوۡنَ ﴿۱۰۵﴾
ઈમાન નહીં રખતે. ઔર યહી લોગ જૂઠે હૈં.
مَنۡ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنۡۢ بَعۡدِ اِيۡمَانِهٖۤ اِلَّا مَنۡ اُكۡرِهَ
જો અલ્લાહ કે સાથ કુફ્ર કરે ઈમાન લાને કે બાદ મગર જો મજબૂર કિયા જાએ
وَ قَلۡبُهٗ مُطۡمَئِنٌّۢ بِالۡاِيۡمَانِ وَلٰـكِنۡ مَّنۡ شَرَحَ
ઈસ હાલ મેં કે ઉસ કા દિલ મુત્મઈન હો ઈમાન પર, લેકિન વો જિસે
بِالۡكُفۡرِ صَدۡرًا فَعَلَيۡهِمۡ غَضَبٌ مِّنَ اللّٰهِ‌ۚ وَلَهُمۡ
કુફ્ર કા શર્હે સદ્ર હો, તો ઉન પર અલ્લાહ કી તરફ સે ગઝબ હોગા. ઔર ઉન કે લિયે
عَذَابٌ عَظِيۡمٌ ﴿۱۰۶﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اسۡتَحَبُّوا الۡحَيٰوةَ
ભારી અઝાબ હોગા. યે ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને દુન્યવી ઝિન્દગી કો આખિરત
الدُّنۡيَا عَلَى الۡاٰخِرَةِ‌ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهۡدِى الۡقَوۡمَ
કે મુકાબલે મેં પસન્દ કિયા, ઔર યે કે અલ્લાહ કાફિર કૌમ કો હિદાયત
الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿۱۰۷﴾ اُولٰٓـئِكَ الَّذِيۡنَ طَبَعَ اللّٰهُ
નહીં દેતે. ઉન કે દિલોં ઔર ઉન કે કાનોં ઔર
عَلٰى قُلُوۡبِهِمۡ وَ سَمۡعِهِمۡ وَ اَبۡصَارِهِمۡ‌ۚ وَاُولٰٓـئِكَ هُمُ
ઉન કી આંખોં પર અલ્લાહ ને મુહર લગા દી હૈ. ઔર યહી લોગ
الۡغٰفِلُوۡنَ ﴿۱۰۸﴾ لَا جَرَمَ اَنَّهُمۡ فِى الۡاٰخِرَةِ هُمُ
ગાફિલ હૈં. બિલાશુબા યહી લોગ આખિરત મેં ખસારે
الۡخٰسِرُوۡنَ ﴿۱۰۹﴾ ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِيۡنَ هَاجَرُوۡا
વાલે હૈં. ફિર યકીનન તેરા રબ ઉન કે લિયે જિન્હોં ને હિજરત કી
مِنۡۢ بَعۡدِ مَا فُتِنُوۡا ثُمَّ جٰهَدُوۡا وَصَبَرُوۡۤا ۙ اِنَّ رَبَّكَ مِنۡ
મસાઈબ જેલને કે બાદ, ફિર જિહાદ કરતે રહે ઔર સાબિર રહે, તો યકીનન તેરા રબ ઉસ

بَعۡدِهَا لَغَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿١١٠﴾ يَوۡمَ تَاۡتِىۡ كُلُّ

કે બાદ બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. જિસ દિન હર શખ્સ આએગા

نَفۡسٍ تُجَادِلُ عَنۡ نَّفۡسِهَا وَ تُوَفّٰى كُلُّ نَفۡسٍ

જઘડા કરતે હુવે અપની ઝાત કી તરફ સે ઔર હર શખ્સ કો પૂરે પૂરે દિયે જાએંગે

مَّا عَمِلَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُوۡنَ ﴿١١١﴾ وَ ضَرَبَ اللّٰهُ

વો અમલ જો ઉસ ને કિયે ઔર ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા જાએગા. ઔર અલ્લાહ ને મિસાલ

مَثَلًا قَرۡيَةً كَانَتۡ اٰمِنَةً مُّطۡمَئِنَّةً يَّاۡتِيۡهَا

બયાન કી એક બસ્તી કી જો અમન વાલી થી, ઈત્મિનાન વાલી થી, ઉસ કી રોઝી

رِزۡقُهَا رَغَدًا مِّنۡ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتۡ بِاَنۡعُمِ

ફરાવાની કે સાથ આતી થી હર તરફ સે, ફિર ઉસ ને કુફ્ર કિયા અલ્લાહ કી નેઅમતોં

اللّٰهِ فَاَذَاقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ الۡجُوۡعِ وَالۡخَوۡفِ

કે સાથ, તો અલ્લાહ ને ઉસે ભૂખ ઔર ખૌફ કે લિબાસ કા મઝા ચખાયા

بِمَا كَانُوۡا يَصۡنَعُوۡنَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدۡ جَآءَهُمۡ رَسُوۡلٌ مِّنۡهُمۡ

ઉન આમાલ કી વજહ સે જો વો કરતે થે. યકીનન ઉન કે પાસ ઉન્હી મેં સે એક પૈગમ્બર આએ,

فَكَذَّبُوۡهُ فَاَخَذَهُمُ الۡعَذَابُ وَهُمۡ ظٰلِمُوۡنَ ﴿١١٣﴾

ફિર ઉન્હોં ને ઉન્હેં જુઠલાયા, ફિર ઉન કો અઝાબ ને પકડ લિયા ઈસ હાલ મેં કે વો ઝાલિમ થે.

فَكُلُوۡا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّاشۡكُرُوۡا

તો ખાઓ ઉન ચીઝોં મેં સે જો અલ્લાહ ને તુમ્હેં રોઝી કે તૌર પર દી હૈં હલાલ પાકીઝા કો. ઔર

نِعۡمَتَ اللّٰهِ اِنۡ كُنۡتُمۡ اِيَّاهُ تَعۡبُدُوۡنَ ﴿١١٤﴾ اِنَّمَا

અલ્લાહ કી નેઅમત કા શુક્ર અદા કરો અગર તુમ ઉસી કી ઈબાદત કરતે હો. ઉસ ને

حَرَّمَ عَلَيۡكُمُ الۡمَيۡتَةَ وَالدَّمَ وَ لَحۡمَ الۡخِنۡزِيۡرِ

તુમ પર સિર્ફ મુર્દાર ઔર ખૂન ઔર ખિન્ઝિર કા ગોશ્ત હરામ કિયા હૈ ઔર વો જાનવર જિન પર અલ્લાહ કે

وَمَاۤ اُهِلَّ لِغَيۡرِ اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضۡطُرَّ غَيۡرَ بَاغٍ

અલાવા કા નામ લિયા ગયા હો. ફિર જો શખ્સ મજબૂર હો જાએ ઈસ હાલ મેં કે વો લઝઝત કો તલાશ કરને વાલા

وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُوۡلُوۡا

ન હો ઔર જાન બચાને કી મિકદાર સે ઝયાદા ખાને વાલા ન હો, તો યકીનન અલ્લાહ બખ્શને વાલા, નિહાયત

لِمَا تَصِفُ اَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هٰذَا حَلٰلٌ
રહમ વાલા હૈ. ઔર તુમ્હારી ઝબાનોં કી કિઝબબયાની કી બિના પર યે મત કહો કે યે હલાલ હૈ

وَّ هٰذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ط
ઔર યે હરામ હૈ તાકે તુમ અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડો.

اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ
યકીનન જો અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડતે હૈં

لَا يُفْلِحُوْنَ ١١٦ مَتَاعٌ قَلِيْلٌ ص وَّلَهُمْ عَذَابٌ
વો ફલાહ નહીં પાએંગે. થોડા નફા ઉઠાના હૈ. ઔર ઉન કે લિયે દર્દનાક

اَلِيْمٌ ١١٧ وَعَلَى الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا
અઝાબ હૈ. ઔર યહૂદિયોં પર હમ ને હરામ કી વો ચીઝેં

مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ج وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ
જો હમ ને ઈસ સે પેહલે આપ કે સામને બયાન કી હૈં. ઔર હમ ને ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા

وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ١١٨ ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ
લેકિન વો અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કરતે થે. ફિર તેરા રબ

لِلَّذِيْنَ عَمِلُوا السُّوْٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوْا
ઉન કે લિયે જિન્હોં ને બુરે અમલ કિયે નાવાકિફીય્યત સે, ફિર ઉસ કે બાદ

مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَ اَصْلَحُوْٓا لا اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا
તૌબા કર લી ઔર ઈસ્લાહ કર લી, તો યકીનન તેરા રબ ઉસ કે બાદ અલબત્તા બખ્શને વાલા,

لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ١١٩ اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ كَانَ اُمَّةً قَانِتًا
નિહાયત રહમ વાલા હૈ. યકીનન ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) વો એક ઉમ્મત થે, અલ્લાહ કે સામને આજિઝી

لِّلّٰهِ حَنِيْفًا ط وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ١٢٠ شَاكِرًا
કરને વાલે થે, સિર્ફ અલ્લાહ કે હો કર રેહને વાલે થે. ઔર મુશરિકીન મેં સે નહીં થે. અલ્લાહ કી નેઅમતોં

لِّاَنْعُمِهٖ ط اِجْتَبٰهُ وَ هَدٰىهُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ١٢١
કા શુક્ર અદા કરને વાલે થે. ઉન કો અલ્લાહ ને મુન્તખબ કિયા થા ઔર ઉન્હેં સીધે રાસ્તે કી હિદાયત દી થી.

وَاٰتَيْنٰهُ فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً ط وَاِنَّهٗ فِى الْاٰخِرَةِ
ઔર હમ ને ઉન્હેં દુન્યા મેં ભલાઈ અતા કી થી. ઔર યકીનન વો આખિરત મેં

لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۲۲﴾ ثُمَّ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ

સુલહા મેં સે હૈ. ફિર હમ ને આપ કી તરફ વહી કી કે આપ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કી મિલ્લત કા ઈત્તિબા

مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۱۲۳﴾

કીજિયે, જો સિર્ફ અલ્લાહ કે હો કર રેહને વાલે થે, ઔર મુશરિકીન મેં સે નહીં થે.

اِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ؕ

સનીચર તો ઉન પર મુકર્રર કિયા ગયા થા જિન્હોં ને ઉસ કે બારે મેં ઈખ્તિલાફ કિયા થા.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

ઔર યકીનન તેરા રબ અલબત્તા ઉન કે દરમિયાન કયામત કે દિન ફૈસલા કરેગા

فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿۱۲۴﴾ اُدْعُ اِلٰى سَبِيْلِ رَبِّكَ

ઉસ મેં જિસ મેં વો ઈખ્તિલાફ કરતે થે. આપ અપને રબ કે રાસ્તે કી તરફ દાવત દીજિયે

بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِيْ

હિકમત કે ઝરિયે ઔર અચ્છી નસીહત સે ઔર ઉન સે બહસ કીજિયે ઉસ તરીકે સે

هِيَ اَحْسَنُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ

જો બેહતર હો. આપ કા રબ વો ખૂબ જાનતા હૈ ઉસ શખ્સ કો જો અલ્લાહ કે રાસ્તે સે ભટક ગયા

عَنْ سَبِيْلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿۱۲۵﴾ وَاِنْ عَاقَبْتُمْ

ઔર વો હિદાયત પાને વાલોં કો ખૂબ જાનતા હૈ. ઔર અગર તુમ બદલા લો

فَعَاقِبُوْا بِمِثْلِ مَا عُوْقِبْتُمْ بِهٖ ؕ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ

તો ઈત્ના હી લો જિત્ની તુમ્હેં તકલીફ દી જાએ. ઔર અગર તુમ સબ્ર કરો તો

لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصّٰبِرِيْنَ ﴿۱۲۶﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ

અલ્બત્તા સબ્ર કરને વાલોં કે લિયે યે સબ્ર બેહતર હૈ. ઔર આપ સબ્ર કીજિયે ઔર આપ કા સબ્ર

اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِيْ ضَيْقٍ

સિર્ફ અલ્લાહ કી તૌફીક હી સે હૈ ઔર ઉન પર ગમ ન કીજિયે ઔર આપ ઉન કે મક્ર કી વજહ સે

مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ ﴿۱۲۷﴾ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا

તંગદિલ ન હોં. યકીનન અલ્લાહ મુત્તકિયોં કે સાથ હૈ

وَّالَّذِيْنَ هُمْ مُّحْسِنُوْنَ ﴿۱۲۸﴾

ઔર ઉન કે સાથ હૈ જો નેકી કરને વાલે હૈં.

ع ۱۶ ۲۲

آیَاتُهَا ١١١ — رُکُوۡعَاتُهَا ١٢

ઔર૧૨ રુકૂઅ હૈં સૂરએ બની ઈસ્રાઈલ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઈસ મેં ૧૧૧ આયતેં હૈં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ○

પળ્હતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

سُبۡحٰنَ الَّذِیۡۤ اَسۡرٰی بِعَبۡدِهٖ لَيۡلًا مِّنَ الۡمَسۡجِدِ الۡحَرَامِ

પાક હૈ વો ઝાત જિસ ને અપને બન્દે કો રાત કે વકત મસ્જિદે હરામ સે

اِلَی الۡمَسۡجِدِ الۡاَقۡصَا الَّذِیۡ بٰرَكۡنَا حَوۡلَهٗ لِنُرِيَهٗ

મસ્જિદે અકસા તક સફર કરાયા, જિસ કે ઈર્દગિર્દ હમ ને બરકતેં રખી હૈં તાકે હમ ઉન્હેં અપની

مِنۡ اٰيٰتِنَا ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيۡعُ الۡبَصِيۡرُ ① وَاٰتَيۡنَا مُوۡسَی الۡكِتٰبَ

બાઝ નિશાનિયાં દિખાએં. યકીનન વો સુનને વાલા, દેખને વાલા હૈ. ઔર હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો કિતાબ દી

وَ جَعَلۡنٰهُ هُدًی لِّبَنِیۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ اَلَّا تَتَّخِذُوۡا

ઔર હમ ને ઉસે હિદાયત કા ઝરિયા બનાયા બની ઈસ્રાઈલ કે લિયે કે તુમ મુજે છોડ કર કિસી કો

مِنۡ دُوۡنِیۡ وَكِيۡلًا ② ذُرِّيَّةَ مَنۡ حَمَلۡنَا مَعَ نُوۡحٍ ؕ اِنَّهٗ كَانَ

કારસાઝ મત બનાઓ. હમ ને તુમ્હેં ઉન કી ઝુરરીય્યત બનાયા હૈ જિન કો હમ ને સવાર કરાયા થા નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કે સાથ.

عَبۡدًا شَكُوۡرًا ③ وَ قَضَيۡنَاۤ اِلٰی بَنِیۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ

યકીનન વો શુક્રગુઝાર બન્દે થે. ઔર હમ ને બની ઈસ્રાઈલ કે લિયે ઈસ કિતાબ મેં ફૈસલા

فِی الۡكِتٰبِ لَتُفۡسِدُنَّ فِی الۡاَرۡضِ مَرَّتَيۡنِ وَ لَتَعۡلُنَّ

કર દિયા કે તુમ ઝમીન મેં ઝરૂર ફસાદ મચાઓગે દો મરતબા ઔર ઝરૂર તુમ

عُلُوًّا كَبِيۡرًا ④ فَاِذَا جَآءَ وَعۡدُ اُوۡلٰهُمَا بَعَثۡنَا عَلَيۡكُمۡ

બડી સરકશી કરોગે. ફિર જબ ઉન મેં સે પેહલી મરતબા કા વકત આએગા તો હમ તુમ પર

عِبَادًا لَّنَاۤ اُولِیۡ بَاۡسٍ شَدِيۡدٍ فَجَاسُوۡا خِلٰلَ الدِّيَارِ ؕ

અપને સખ્ત જંગ કરને વાલે બન્દોં કો ભેજેંગે, ફિર વો ઘરોં મે ઘુસ જાએંગે.

وَكَانَ وَعۡدًا مَّفۡعُوۡلًا ⑤ ثُمَّ رَدَدۡنَا لَكُمُ الۡكَرَّةَ عَلَيۡهِمۡ

ઔર યે વાદા બિલ્કુલ પૂરા હો કર રહા. ફિર હમ તુમ્હેં ઉન પર ગલબા દેંગે

وَاَمۡدَدۡنٰكُمۡ بِاَمۡوَالٍ وَّ بَنِيۡنَ وَجَعَلۡنٰكُمۡ اَكۡثَرَ نَفِيۡرًا ⑥

ઔર હમ તુમ્હારી ઈમ્દાદ કરેંગે માલોં ઔર બેટોં કે ઝરિયે ઔર હમ તુમ્હેં ઝયાદા લશકર દેંગે.

اِنۡ اَحۡسَنۡتُمۡ اَحۡسَنۡتُمۡ لِاَنۡفُسِكُمۡ‌ وَاِنۡ اَسَاۡتُمۡ فَلَهَا‌ؕ
અગર તુમ અચ્છે બનોગે તો અપને લિયે અચ્છે બનોગે. ઔર અગર તુમ બુરે બનોગે તો અપને લિયે.

فَاِذَا جَآءَ وَعۡدُ الۡاٰخِرَةِ لِيَسُوۡٓءٗا وُجُوۡهَكُمۡ وَلِيَدۡخُلُوا
ફિર જબ દૂસરી મરતબા કા વકત આએગા તાકે વો તુમ્હારી સૂરતેં બિગાડ દેં ઔર વો મસ્જિદ મેં

الۡمَسۡجِدَ كَمَا دَخَلُوۡهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّلِيُتَبِّرُوۡا مَا عَلَوۡا
દાખિલ હો જાએ જૈસા કે વો ઉસ મે પેહલી મરતબા મે દાખિલ હુવે થે ઔર તાકે વો બરબાદ કર દે ઉન તમામ ચીઝોં કો

تَتۡبِيۡرًا ۝٧ عَسٰى رَبُّكُمۡ اَنۡ يَّرۡحَمَكُمۡ‌ۚ وَاِنۡ عُدۡتُّمۡ
જિન પર વો ગાલિબ આ જાએં હો સકતા હૈ કે તુમ્હારા રબ તુમ પર રહમ કરે. અગર તુમ દોબારા વહી કરોગે

عُدۡنَا‌ۘ وَجَعَلۡنَا جَهَنَّمَ لِلۡكٰفِرِيۡنَ حَصِيۡرًا ۝٨ اِنَّ هٰذَا
તો હમ ભી દોબારા વહી કરેંગે. ઔર હમ ને જહન્નમ કાફિરોં કો ઘેરને વાલી બનાઈ હૈ. યકીનન યે

الۡقُرۡاٰنَ يَهۡدِىۡ لِلَّتِىۡ هِىَ اَقۡوَمُ وَ يُبَشِّرُ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ
કુર્આન હિદાયત દેતા હૈ ઉસ રાસ્તે કી જો ઝયાદા સીધા હૈ ઔર બશારત દેતા હૈ ઈમાન વાલે ઉન

الَّذِيۡنَ يَعۡمَلُوۡنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمۡ اَجۡرًا كَبِيۡرًا ۝٩ۙ
લોગોં કો જો નેક અમલ કરતે હૈં ઈસ બાત કી કે ઉન કે લિયે બડા અજર હૈ.

وَّاَنَّ الَّذِيۡنَ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ بِالۡاٰخِرَةِ اَعۡتَدۡنَا لَهُمۡ عَذَابًا
ઔર યે કે જો આખિરત પર ઈમાન નહીં લાતે ઉન કે લિયે હમ ને દર્દનાક અઝાબ તૈયાર કર

اَلِيۡمًا ۝١٠ وَ يَدۡعُ الۡاِنۡسَانُ بِالشَّرِّ دُعَآءَهٗ بِالۡخَيۡرِ‌ؕ
રખા હૈ. ઔર કુછ લોગ ખુદ મસાઈબ કી દુઆ ઉન કે ભલાઈ માંગને કી તરહ કરતે હૈં.

وَكَانَ الۡاِنۡسَانُ عَجُوۡلًا ۝١١ وَ جَعَلۡنَا الَّيۡلَ وَالنَّهَارَ
ઔર ઈન્સાન જલ્દબાઝ વાકેઅ હુવા હૈ. ઔર હમ ને રાત ઔર દિન દો નિશાનિયાં

اٰيَتَيۡنِ فَمَحَوۡنَاۤ اٰيَةَ الَّيۡلِ وَجَعَلۡنَاۤ اٰيَةَ النَّهَارِ مُبۡصِرَةً
બનાઈ, ફિર હમ ને રાત કી નિશાની કો તારીક બનાયા ઔર દિન કી નિશાની કો હમ ને રોશન બનાયા

لِّتَبۡتَغُوۡا فَضۡلًا مِّنۡ رَّبِّكُمۡ وَلِتَعۡلَمُوۡا عَدَدَ السِّنِيۡنَ
તાકે તુમ અપને રબ કે ફઝલ (રોઝી) કો તલાશ કરો ઔર તાકે તુમ સાલોં કી ગિન્તી ઔર હિસાબ કો

وَالۡحِسَابَ‌ؕ وَكُلَّ شَىۡءٍ فَصَّلۡنٰهُ تَفۡصِيۡلًا ۝١٢ وَكُلَّ
જાન લો. ઔર હર ચીઝ હમ ને તફસીલ સે બયાન કી હૈ. ઔર હર ઈન્સાન કે

اِنْسَانٍ اَلْزَمْنٰهُ طٰٓئِرَهٗ فِیْ عُنُقِهٖ ؕ وَ نُخْرِجُ لَهٗ یَوْمَ

સાથ ઉસ કે નામએ આમાલ કો હમ ઉસ કી ગર્દન મેં ચિપકા દેંગે. ઔર ઉસ કે લિયે કયામત કે

الْقِیٰمَةِ کِتٰبًا یَّلْقٰىهُ مَنْشُوْرًا ﴿۱۳﴾ اِقْرَاْ کِتٰبَكَ ؕ کَفٰی

દિન લિખા હુવા નિકાલેંગે જિસે વો ખુલા હુવા પાયેગા. (કહા જાએગા કે) તેરા નામએ આમાલ પઢ લે.

بِنَفْسِكَ الْیَوْمَ عَلَیْكَ حَسِیْبًا ﴿۱۴﴾ؕ مَنِ اهْتَدٰی فَاِنَّمَا

તૂ આજ ખુદ હી અપના હિસાબ લેને કે લિયે કાફી હૈ. જો હિદાયત પાએગા તો વો સિર્ફ અપની

یَهْتَدِیْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا یَضِلُّ عَلَیْهَا ؕ

ઝાત કે લિયે હિદાયત પાએગા. ઔર જો ગુમરાહ હોગા તો સિર્ફ ઉસી પર ગુમરાહી કા વબાલ પડેગા.

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰی ؕ وَمَا کُنَّا مُعَذِّبِیْنَ

ઔર કોઈ ગુનાહ ઉઠાને વાલા દૂસરે કા ગુનાહ નહીં ઉઠાએગા. ઔર હમ અઝાબ નહીં દેતે જબ

حَتّٰی نَبْعَثَ رَسُوْلًا ﴿۱۵﴾ وَاِذَآ اَرَدْنَآ اَنْ نُّهْلِكَ قَرْیَةً

તક કે હમ રસૂલ નહીં ભેજ દેતે. ઔર જબ હમ ઈરાદા કરતે હૈં કે કિસી બસ્તી કો હલાક કરેં તો હમ

اَمَرْنَا مُتْرَفِیْهَا فَفَسَقُوْا فِیْهَا فَحَقَّ عَلَیْهَا الْقَوْلُ

વહાં કે ખુશહાલ લોગોં કો હુકમ દેતે હૈં, ફિર વો ઉસ મેં ફિસ્ક કરતે હૈં, ફિર ઉન પર અઝાબ કા કલિમા

فَدَمَّرْنٰهَا تَدْمِیْرًا ﴿۱۶﴾ وَکَمْ اَهْلَکْنَا مِنَ الْقُرُوْنِ

સાબિત હો જાતા હૈ, ફિર હમ ઉસે તબાહ કર દેતે હૈં. ઔર કિતની બસ્તિયાં હમ ને નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કે બાદ

مِنْۢ بَعْدِ نُوْحٍ ؕ وَکَفٰی بِرَبِّكَ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِیْرًۢا

તબાહ વ બરબાદ કીં ? ઔર આપ કા રબ અપને બન્દોં કે ગુનાહોં કી ખબર રખને વાલા, દેખને વાલા

بَصِیْرًا ﴿۱۷﴾ مَنْ کَانَ یُرِیْدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهٗ

કાફી હૈ. જો દુન્યા ચાહેગા તો હમ ઉસે દુન્યા મેં જલ્દી દે દેંગે

فِیْهَا مَا نَشَآءُ لِمَنْ نُّرِیْدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهٗ جَهَنَّمَ ۚ

વો જો હમ ચાહેંગે, જિસ કે લિયે ચાહેંગે, ફિર ઉસ કે લિયે જહન્નમ મુકર્રર કર દેંગે,

یَصْلٰىهَا مَذْمُوْمًا مَّدْحُوْرًا ﴿۱۸﴾ وَمَنْ اَرَادَ الْاٰخِرَةَ

જિસ મેં વો દાખિલ હોગા મઝમ્મત કિયા હુવા, ધુત્કારા હુવા. ઔર જો આખિરત ચાહેગા ઔર

وَ سَعٰی لَهَا سَعْیَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ کَانَ سَعْیُهُمْ

ઉસ કે લિયે કોશિશ કરેગા વો કોશિશ જો ઉસ કે લાઈક હૈ બશર્તેકે વો મોમિન હો, તો ઉન કી કોશિશ કી

مَّشۡكُوۡرًا ﴿۱۹﴾ كُلًّا نُّمِدُّ هٰٓؤُلَآءِ وَهٰٓؤُلَآءِ مِنۡ عَطَآءِ رَبِّكَ ؕ

કદર કી જાએગી. તમામ કો હમ ઈમ્દાદ દે રહે હૈં, ઈન કો ભી ઔર ઉન કો ભી, તેરે રબ કી અતા મેં સે.

وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحۡظُوۡرًا ﴿۲۰﴾ اُنۡظُرۡ كَيۡفَ فَضَّلۡنَا

ઔર તેરે રબ કી અતા બન્દ નહીં હૈ. આપ દેખિયે કે કૈસે હમ ને ઉન મેં સે એક કો દૂસરે પર

بَعۡضَهُمۡ عَلٰى بَعۡضٍ ؕ وَلَلۡاٰخِرَةُ اَكۡبَرُ دَرَجٰتٍ وَّاَكۡبَرُ

ફઝીલત દી હૈ. ઔર યકીનન આખિરત દરજાત કે ઐતેબાર સે ઝયાદા બડી હૈ ઔર ફઝીલત મેં ભી

تَفۡضِيۡلًا ﴿۲۱﴾ لَا تَجۡعَلۡ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقۡعُدَ مَذۡمُوۡمًا

બઢી હુઈ હૈ. તુમ અલ્લાહ કે સાથ કોઈ દૂસરા માબૂદ મત બનાઓ, વરના તુમ બૈઠે રહોગે મઝમ્મત કિયે હુવે,

مَّخۡذُوۡلًا ﴿۲۲﴾ وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعۡبُدُوۡۤا اِلَّاۤ اِيَّاهُ وَبِالۡوَالِدَيۡنِ

ع ۲/۱۲/۲

બેકસી કી હાલત મેં. તેરે રબ ને હુકમ દિયા હૈ કે ઈબાદત મત કરો મગર ઉસી કી ઔર વાલિદૈન કે સાથ

اِحۡسَانًا ؕ اِمَّا يَبۡلُغَنَّ عِنۡدَكَ الۡكِبَرَ اَحَدُهُمَاۤ اَوۡ كِلٰهُمَا

હુસ્ને સુલૂક કા હુકમ દિયા હૈ. અગર તેરે સામને ઉન મેં સે કોઈ એક યા દોનોં બુળ્હાપે કો પહોંચ જાએં

فَلَا تَقُلۡ لَّهُمَاۤ اُفٍّ وَّلَا تَنۡهَرۡهُمَا وَقُلۡ لَّهُمَا قَوۡلًا

તો ઉન સે ઉફ ભી મત કહો ઔર ઉન કો મત જિળ્હકો, બલ્કે ઉન સે તાઝીમ વાલે લેહજે મેં

كَرِيۡمًا ﴿۲۳﴾ وَاخۡفِضۡ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحۡمَةِ

બાત કરો. ઔર ઉન કે સામને નરમી સે આજિઝી કે સાથ કન્ધે જુકાએ રખો

وَقُلۡ رَّبِّ ارۡحَمۡهُمَا كَمَا رَبَّيٰنِىۡ صَغِيۡرًا ﴿۲۴﴾ؕ رَبُّكُمۡ اَعۡلَمُ

ઔર યૂં કહો એ મેરે રબ! તૂ ઉન દોનોં પર રહમ ફરમા જૈસા કે ઉન્હોં ને મેરી બચપન મેં પરવરિશ કી.

بِمَا فِىۡ نُفُوۡسِكُمۡ ؕ اِنۡ تَكُوۡنُوۡا صٰلِحِيۡنَ فَاِنَّهٗ كَانَ

તુમ્હારા રબ ખૂબ જાનતા હૈ ઉસે જો તુમ્હારે દિલોં મેં હૈ. અગર તુમ નેક રહોગે તો યકીનન વો

لِلۡاَوَّابِيۡنَ غَفُوۡرًا ﴿۲۵﴾ وَاٰتِ ذَا الۡقُرۡبٰى حَقَّهٗ وَالۡمِسۡكِيۡنَ

તૌબા કરને વાલોં કી બખ્શિશ કરને વાલા હૈ. ઔર રિશ્તેદાર કો ઉસ કા હક દો ઔર મિસ્કીન

وَابۡنَ السَّبِيۡلِ وَلَا تُبَذِّرۡ تَبۡذِيۡرًا ﴿۲۶﴾ اِنَّ الۡمُبَذِّرِيۡنَ

ઔર મુસાફિર કો ઔર ફુઝૂલખર્ચી મત કરો. ઈસ લિયે કે ફુઝૂલખર્ચ

كَانُوۡۤا اِخۡوَانَ الشَّيٰطِيۡنِ ؕ وَكَانَ الشَّيۡطٰنُ لِرَبِّهٖ كَفُوۡرًا ﴿۲۷﴾

શયતાન કે ભાઈ હૈં. ઔર શયતાન અપને રબ કા નાશુકરા હૈ. ઔર અગર

وَاِمَّا تُعۡرِضَنَّ عَنۡهُمُ ابۡتِغَآءَ رَحۡمَةٍ مِّنۡ رَّبِّكَ تَرۡجُوۡهَا

તૂ ઉન સે ઐરાઝ કરે અપને રબ કી રહમત તલબ કરને કે લિયે જિસ કી તૂ ઉમ્મીદ રખતા હૈ

فَقُلۡ لَّهُمۡ قَوۡلًا مَّيۡسُوۡرًا ۝۲۸ وَلَا تَجۡعَلۡ يَدَكَ مَغۡلُوۡلَةً

તબ ભી ઉન સે નર્મ બાત કેહ. ઔર તૂ અપના હાથ ગર્દન સે બંધા હુવા

اِلٰى عُنُقِكَ وَلَا تَبۡسُطۡهَا كُلَّ الۡبَسۡطِ فَتَقۡعُدَ مَلُوۡمًا

મત રખ ઔર ન ઉસે પૂરે તૌર પર ખોલ દે, વરના તૂ મલામત કિયા હુવા, હાર કર બૈઠા રહેગા.

مَّحۡسُوۡرًا ۝۲۹ اِنَّ رَبَّكَ يَبۡسُطُ الرِّزۡقَ لِمَنۡ يَّشَآءُ وَيَقۡدِرُ ؕ

યકીનન તેરા રબ રોઝી કુશાદા કરતા હૈ જિસ કે લિયે ચાહતા હૈ ઔર તંગ કરતા હૈ (જિસ કે લિયે ચાહતા હૈ).

اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيۡرًاۢ بَصِيۡرًا ۝۳۰ وَلَا تَقۡتُلُوۡۤا اَوۡلَادَكُمۡ

યકીનન વો અપને બન્દોં કી ખબર રખને વાલા, દેખને વાલા હૈ. ઔર અપની ઔલાદ કો ફકર કે ખૌફ સે

خَشۡيَةَ اِمۡلَاقٍ ؕ نَحۡنُ نَرۡزُقُهُمۡ وَاِيَّاكُمۡ ؕ اِنَّ قَتۡلَهُمۡ

કત્લ મત કરો. હમ ઉન્હેં ભી રોઝી દેંગે ઔર તુમ્હેં ભી. યકીનન ઉન કા કત્લ

كَانَ خِطۡاً كَبِيۡرًا ۝۳۱ وَلَا تَقۡرَبُوا الزِّنٰۤى اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً ؕ

બહોત બડા ગુનાહ હૈ. ઔર ઝિના કે કરીબ મત જાઓ, યકીનન વો બેહયાઈ હૈ.

وَسَآءَ سَبِيۡلًا ۝۳۲ وَلَا تَقۡتُلُوا النَّفۡسَ الَّتِىۡ حَرَّمَ اللّٰهُ

ઔર બુરા રાસ્તા હૈ. ઔર ઉસ જાન કો કત્લ મત કરો જિસ કો અલ્લાહ ને હરામ કરાર દિયા

اِلَّا بِالۡحَـقِّ ؕ وَمَنۡ قُتِلَ مَظۡلُوۡمًا فَقَدۡ جَعَلۡنَا لِوَلِيِّهٖ

મગર હક કી વજહ સે. ઔર જિસે મઝલૂમ કત્લ કિયા જાએ તો હમ ને ઉસ કે વારિસ કો ઈખ્તિયાર

سُلۡطٰنًا فَلَا يُسۡرِفْ فِّى الۡقَتۡلِ ؕ اِنَّهٗ كَانَ مَنۡصُوۡرًا ۝۳۳

દિયા હૈ, ઈસ લિયે વો કત્લ મેં ઝયાદતી ન કરે. ઈસ લિયે કે ઉસ કી નુસ્રત કી ગઈ હૈ.

وَلَا تَقۡرَبُوۡا مَالَ الۡيَتِيۡمِ اِلَّا بِالَّتِىۡ هِىَ اَحۡسَنُ

ઔર યતીમ કે માલ કે કરીબ મત જાઓ મગર ઉસ તરીકે સે જો બેહતર હો,

حَتّٰى يَبۡلُغَ اَشُدَّهٗ ۖ وَاَوۡفُوۡا بِالۡعَهۡدِ ۚ اِنَّ الۡعَهۡدَ كَانَ

યહાં તક કે વો અપની જવાની કો પહોંચ જાએ. ઔર અહદ પૂરા કરો. ઈસ લિયે કે અહદ કા ભી

مَسۡـُٔوۡلًا ۝۳۴ وَاَوۡفُوا الۡكَيۡلَ اِذَا كِلۡتُمۡ وَزِنُوۡا بِالۡقِسۡطَاسِ

સવાલ કિયા જાએગા. ઔર પૈમાના ભર ભર કર દો જબ નાપો ઔર સીધી તરાઝૂ સે

الْمُسْتَقِيْمِ ؕ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَّ اَحْسَنُ تَاْوِيْلًا ۝۳۵ وَلَا تَقْفُ
વઝન કરો. યે બેહતર હૈ ઔર અન્જામ કે એતેબાર સે અચ્છા હૈ. ઔર ઉસ કે પીછે
مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ؕ اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ
મત પડ જિસ કા તુજે ઈલ્મ નહીં. ઈસ લિયે કે કાન ઔર આંખેં ઔર દિલ
كُلُّ اُولٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْـُٔوْلًا ۝۳۶ وَلَا تَمْشِ
ઈન તમામ કે મુતઅલ્લિક સવાલ કિયા જાએગા. ઔર તૂ ઝમીન મેં અકડતા
فِى الْاَرْضِ مَرَحًا ۚ اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ
હુવા મત ચલ. ઈસ લિયે કે તૂ ઝમીન કો હરગિઝ ફાડ નહીં સકતા ઔર લમ્બા હો કર પહાડોં
الْجِبَالَ طُوْلًا ۝۳۷ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهٗ عِنْدَ رَبِّكَ
(કી બરાબરી) કો હરગિઝ નહીં પહોંચ સકતા. યે સબ બુરે ખસાઈલ તેરે રબ કે નઝદીક
مَكْرُوْهًا ۝۳۸ ذٰلِكَ مِمَّآ اَوْحٰٓى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ؕ
નાપસન્દ હૈં. યે હિકમત કી ઉન બાતોં મેં સે હૈ જિન કી આપ કે રબ ને આપ કી તરફ વહી કી હૈ.
وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتُلْقٰى فِىْ جَهَنَّمَ مَلُوْمًا
ઔર તૂ અલ્લાહ કે સાથ દૂસરે માબૂદ મત કરાર દે, વરના જહન્નમ મેં મલામત કિયા હુવા ધુત્કારા
مَّدْحُوْرًا ۝۳۹ اَفَاَصْفٰىكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِيْنَ وَاتَّخَذَ
હુવા ડાલ દિયા જાએગા. કયા તુમ્હારે રબ ને તુમ્હેં બેટે ચુન કર દિયે ઔર ખુદ ઉસ ને
مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِنَاثًا ؕ اِنَّكُمْ لَتَقُوْلُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا ۝۴۰ وَلَقَدْ
ફરિશ્તોં મેં સે બેટિયાં લીં? યકીનન તુમ બડી ભારી બાત કેહતે હો. યકીનન હમ ને ઈસ
صَرَّفْنَا فِىْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْا ؕ وَمَا يَزِيْدُهُمْ
કુર્આન મેં ફેર ફેર કર બયાન કિયા તાકે વો નસીહત હાસિલ કરેં. ઔર યે કુર્આન ઉન કો નહીં બઢાતા
اِلَّا نُفُوْرًا ۝۴۱ قُلْ لَّوْ كَانَ مَعَهٗٓ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ
મગર નફરત મેં. આપ પૂછિયે કે અગર અલ્લાહ કે સાથ ઔર માબૂદ ભી હોતે જૈસા કે વો કેહતે હૈં
اِذًا لَّابْتَغَوْا اِلٰى ذِى الْعَرْشِ سَبِيْلًا ۝۴۲ سُبْحٰنَهٗ وَ تَعٰلٰى
તબ તો વો સબ કે સબ અર્શ વાલે માબૂદ કી તરફ રાસ્તા તલાશ કરતે. અલ્લાહ પાક હૈ ઔર બરતર હૈ
عَمَّا يَقُوْلُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا ۝۴۳ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ
ઉન બાતોં સે જો વો કેહતે હૈં, બહોત ઝયાદા બરતર હૈ. ઉસ કે લિયે તો સાતોં આસ્માન ઔર ઝમીન

ع ۴

السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِیْهِنَّ ؕ وَاِنْ مِّنْ شَیْءٍ اِلَّا یُسَبِّحُ
ઔર વો તમામ ચીઝે જો ઉન મેં હૈં વો તસ્બીહ કરતી હૈ. ઔર કોઈ ચીઝ નહી હૈ મગર વો અલ્લાહ કી હમ્દ કે

بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَّا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِیْحَهُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ
સાથ તસ્બીહ કરતી હૈ, લેકિન તુમ ઉસ કી તસ્બીહ સમજતે નહીં હો. યકીનન અલ્લાહ

حَلِیْمًا غَفُوْرًا ۝ وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَیْنَكَ
હિલ્મ વાલા, બખ્શને વાલા હૈ. ઔર જબ આપ કુર્આન પળ્હતે હો તો હમ આપ કે દરમિયાન

وَ بَیْنَ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُوْرًا ۝
ઔર ઉન લોગોં કે દરમિયાન જો આખિરત પર ઈમાન નહીં રખતે એક પોશીદા પરદા રખ દેતે હૈં.

وَّجَعَلْنَا عَلٰی قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ یَّفْقَهُوْهُ وَفِیْۤ اٰذَانِهِمْ
ઔર હમ ને ઉન કે દિલોં પર પર્દે રખ દિયે હૈં ઈસ સે કે વો કુર્આન કો સમજેં ઔર ઉન કે કાનોં મેં ડાટ

وَقْرًا ؕ وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِی الْقُرْاٰنِ وَحْدَهٗ وَلَّوْا عَلٰۤی
રખ દી હૈ. ઔર જબ આપ અપને રબ કા તન્હા કુર્આન મેં ઝિક્ર કરતે હો તો વો અપની પીઠ ફેર કર નફરત

اَدْبَارِهِمْ نُفُوْرًا ۝ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا یَسْتَمِعُوْنَ بِهٖۤ
કરતે હુવે ભાગતે હૈં. હમ ખૂબ જાનતે હૈં ઉસ ગર્ઝ કો જિસ કે લિયે વો કાન લગા કર સુનતે હૈં

اِذْ یَسْتَمِعُوْنَ اِلَیْكَ وَاِذْ هُمْ نَجْوٰۤی اِذْ یَقُوْلُ الظّٰلِمُوْنَ
જબ કે વો આપ કી તરફ કાન લગાતે હૈં ઔર જબ કે વો સરગોશી કરતે હૈં, જબ કે ઝાલિમ લોગ કેહતે હૈં કે

اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ۝ اُنْظُرْ كَیْفَ ضَرَبُوْا
તુમ તો પીછે નહી ચલતે મગર ઐસે શખ્સ કે જિસ પર જાદૂ કર દિયા ગયા હૈ. આપ દેખિયે કે વો આપ કે

لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا یَسْتَطِیْعُوْنَ سَبِیْلًا ۝
લિયે કૈસી મિસાલેં બયાન કરતે હૈં, ફિર વો રાસ્તે સે ભટક ગએ હૈં, ફિર રાસ્તે કી તાકત નહીં રખતે.

وَ قَالُوْۤا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ
ઔરવો કેહતે હૈં કે કયા જબ હમ હડિડયાં હો જાએંગે ઔર રેઝા રેઝા હો જાએંગે તબ હમ અઝ સરે નૌ

خَلْقًا جَدِیْدًا ۝ قُلْ كُوْنُوْا حِجَارَةً اَوْ حَدِیْدًا ۝
ઝિન્દા કિયે જાએંગે? આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ પથ્થર બન જાઓ યા લોહા બન જાઓ. યા કોઈ મખ્લૂક

اَوْ خَلْقًا مِّمَّا یَكْبُرُ فِیْ صُدُوْرِكُمْ ۚ فَسَیَقُوْلُوْنَ مَنْ یُّعِیْدُنَا ؕ
બન જાઓ ઉસ મેં સે જિસ કો તુમ અપને દિલોં મે બડા સમજતે હો. ફિર ભી અનકરીબ યે લોગ કહેંગે કે હમેં

قُلِ الَّذِیْ فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَیُنْغِضُوْنَ اِلَیْكَ

દોબારા કૌન પૈદા કરેગા? આપ ફરમા દીજિયે કે વહી અલ્લાહ જિસ ને તુમ્હેં પેહલી મરતબા પૈદા કિયા. તો વો અનકરીબ

رُءُوْسَهُمْ وَ یَقُوْلُوْنَ مَتٰى هُوَ ؕ قُلْ عَسٰۤى اَنْ یَّكُوْنَ

આપ કે સામને અપને સર હિલાએંગે ઔર કહેંગે કે વો કબ હૈ? આપ ફરમા દીજિયે કે હો સકતા હૈ કે વો

قَرِیْبًا ﴿۵۱﴾ یَوْمَ یَدْعُوْكُمْ فَتَسْتَجِیْبُوْنَ بِحَمْدِهٖ وَ تَظُنُّوْنَ

કરીબ હી હો. જિસ દિન વો તમ્હેં પુકારેગા તો તુમ અલ્લાહ કી હમ્દ કે સાથ પુકાર કો કબૂલ કર લોગે ઔર તુમ ગુમાન

اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِیْلًا ﴿۵۲﴾ وَ قُلْ لِّعِبَادِیْ یَقُوْلُوا الَّتِیْ

ع ۱۲ ۵

કરોગે કે તુમ (કબ્ર મેં) નહી ઠેહરે મગર બહોત થોડા. ઔર મેરે બન્દોં સે કેહ દીજિયે કે વો કહેં વો બાત જો

هِیَ اَحْسَنُ ؕ اِنَّ الشَّیْطٰنَ یَنْزَغُ بَیْنَهُمْ ؕ اِنَّ الشَّیْطٰنَ

અચ્છી હો. યકીનન શયતાન ઉન કે દરમિયાન જઘડા ડાલતા હૈ. યકીનન શયતાન

كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِیْنًا ﴿۵۳﴾ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ ؕ

ઇન્સાન કા ખુલા દુશમન હૈ. તુમ્હારા રબ તુમ્હેં ખૂબ જાનતા હૈ. અગર

اِنْ یَّشَاْ یَرْحَمْكُمْ اَوْ اِنْ یَّشَاْ یُعَذِّبْكُمْ ؕ وَ مَاۤ اَرْسَلْنٰكَ

વો ચાહે તો તુમ પર રહમ કરે યા અગર ચાહે તો તુમ્હેં અઝાબ દે. ઔર હમ ને આપ કો ઉન પર નિગરાં

عَلَیْهِمْ وَكِیْلًا ﴿۵۴﴾ وَ رَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَنْ فِی السَّمٰوٰتِ

બના કર નહીં ભેજા. ઔર આપ કા રબ ખૂબ જાનતા હૈ ઉન કો જો આસ્માનોં મેં હૈં

وَ الْاَرْضِ ؕ وَ لَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِیّٖنَ عَلٰى بَعْضٍ

ઔર જો ઝમીન મેં હૈં. યકીનન હમ ને અમ્બિયા મેં સે બાઝ કો બાઝ પર ફઝીલત દી ઔર

وَّ اٰتَیْنَا دَاوٗدَ زَبُوْرًا ﴿۵۵﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِیْنَ زَعَمْتُمْ

હમ ને દાવૂદ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઝબૂર દી. આપ ફરમા દીજિયે કે પુકારો ઉન કો જિન કો તુમ અલ્લાહ કે સિવા (માબૂદ)

مِّنْ دُوْنِهٖ فَلَا یَمْلِكُوْنَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَ لَا تَحْوِیْلًا ﴿۵۶﴾

સમજતે હો, ફિર વો તુમ સે ઝરર દૂર કરને કે માલિક નહી હૈં ઔર ન ઝરર તબદીલ કરને કે માલિક હૈં.

اُولٰٓىِٕكَ الَّذِیْنَ یَدْعُوْنَ یَبْتَغُوْنَ اِلٰى رَبِّهِمُ

જિન કો પુકારતે હૈં યે કુફ્ફાર વો ખુદ અપને રબ કી તરફ વસીલા તલાશ કરતે

الْوَسِیْلَةَ اَیُّهُمْ اَقْرَبُ وَ یَرْجُوْنَ رَحْمَتَهٗ وَ یَخَافُوْنَ

હૈં કે ઉન મેં કૌન ઝયાદા મુકર્રબ હે ઔર વો ઉસ કી રહમત કે ઉમ્મીદવાર હૈં ઔર ઉસ કે અઝાબ સે

عَذَابَهٗ ؕ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُوْرًا ﴿۵۷﴾ وَاِنْ مِّنْ قَرْيَةٍ

ડરતે હૈં. યકીનન તેરે રબ કા અઝાબ ડરને કી ચીઝ હૈ. ઔર કોઈ બસ્તી નહીં

اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوْهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوْهَا

મગર હમ ઉસ કો કયામત કે દિન સે પેહલે હલાક કરને વાલે હૈં યા ઉસે હમ સખ્ત અઝાબ

عَذَابًا شَدِيْدًا ؕ كَانَ ذٰلِكَ فِى الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ﴿۵۸﴾

દેને વાલે હૈં. યે કિતાબ મેં લિખા હુવા હૈ.

وَمَا مَنَعَنَآ اَنْ نُّرْسِلَ بِالْاٰيٰتِ اِلَّآ اَنْ كَذَّبَ بِهَا

ઔર હમેં માનેઅ નહીં હુવા ઈસ સે કે હમ મોઅજિઝાત ભેજેં મગર યે કે ઉસ કો પેહલોં ને જુઠલાયા.

الْاَوَّلُوْنَ ؕ وَاٰتَيْنَا ثَمُوْدَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوْا بِهَا ؕ

ઔર હમ ને કૌમે સમૂદ કો ناقة (ઊંટની) દી જો રોશન મોઅજિઝા થી, ફિર ભી ઉન્હોં ને ઉસ કે સાથ ઝુલ્મ કિયા.

وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيٰتِ اِلَّا تَخْوِيْفًا ﴿۵۹﴾ وَاِذْ قُلْنَا لَكَ

ઔર હમ મોઅજિઝાત નહીં ભેજતે મગર ડરાને કે લિયે. ઔર જબ હમ આપ સે કેહતે હૈં કે યકીનન

اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ ؕ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِىْٓ اَرَيْنٰكَ

આપ કે રબ ને ઉન લોગોં કા ઈહાતા કર રખા હૈ. ઔર બેદારી મેં જો મન્ઝર આપ કો હમ ને દિખાયા ઉસે હમ ને નહીં બનાયા

اِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُوْنَةَ فِى الْقُرْاٰنِ ؕ

મગર ઉન લોગોં કે લિયે ફિત્ના (ઈમ્તિહાન) ઔર ઉસ દરખ્ત કો ભી જિસ પર કુર્આન મેં લાનત કી ગઈ હૈ.

وَنُخَوِّفُهُمْ ۙ فَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا كَبِيْرًا ﴿۶۰﴾ وَاِذْ قُلْنَا

ઔર હમ ઉન્હેં ડરાતે હૈં, ફિર યે ઉન કો નહીં બળ્હાતા મગર બડી સરકશી મેં. ઔર જબ હમ ને ફરિશ્તોં સે

لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ قَالَ

કહા કે આદમ (અલૈહિસ્સલામ) કો સજદા કરો, તો સિવાએ ઈબ્લીસ કે ઉન તમામ ને સજદા કિયા. ઈબ્લીસ ને કહા

ءَ اَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيْنًا ﴿۶۱﴾ قَالَ اَرَءَيْتَكَ هٰذَا الَّذِىْ

કયા મૈં સજદા કરૂં ઉસ કો જિસે આપ ને મિટ્ટી સે બનાયા હૈ? ઈબ્લીસ ને કહા ભલા દેખ! યે ઈન્સાન

كَرَّمْتَ عَلَىَّ ز لَئِنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ

જિસે તૂ ને મુજ સે બળ્હા દિયા, અગર તૂ મુજે કયામત કે દિન તક મોહલત દે તો મૈં ઉસ કી

ذُرِّيَّتَهٗٓ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۶۲﴾ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ

ઔલાદ કો ગુમરાહ કર દૂં સિવાએ ચન્દ લોગોં કે. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે તૂ જા! ફિર જો ઉન મેં સે તેરે

فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمۡ جَزَآءً مَّوۡفُوۡرًا ۝۶۳ وَاسۡتَفۡزِزۡ مَنِ
પીછે ચલેગા તો જહન્નમ તુમ્હારી પૂરી પૂરી સઝા હૈ. ઔર તૂ ડરા ઉન મેં સે

اسۡتَطَعۡتَ مِنۡهُمۡ بِصَوۡتِكَ وَاَجۡلِبۡ عَلَيۡهِمۡ بِخَيۡلِكَ
જિસ પર તૂ તાકત રખ સકે તેરી આવાઝ કે ઝરિયે ઔર તૂ ઉન પર ખીંચ કર લા તેરી સવાર ફૌજ કો ઔર

وَرَجِلِكَ وَشَارِكۡهُمۡ فِى الۡاَمۡوَالِ وَالۡاَوۡلَادِ وَعِدۡهُمۡؕ
તેરી પયાદા ફૌજ કો ઔર તૂ ઉન કે સાથ શરીક હો જા માલોં મેં ઔર ઔલાદ મેં ઔર તૂ ઉન કો વાદા દિલા.

وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيۡطٰنُ اِلَّا غُرُوۡرًا ۝۶۴ اِنَّ عِبَادِىۡ لَيۡسَ لَكَ
ઔર શયતાન ઉન કો વાદા નહીં દિલાતા મગર ધોકે કા. અલ્બત્તા મેરે બન્દોં પર તેરા કોઈ

عَلَيۡهِمۡ سُلۡطٰنٌؕ وَكَفٰى بِرَبِّكَ وَكِيۡلًا ۝۶۵ رَبُّكُمُ الَّذِىۡ يُزۡجِىۡ
બસ નહીં ચલેગા. ઔર તેરા રબ કાફી કારસાઝ હૈ. તુમ્હારા રબ વો હૈ જો તુમ્હારે લિયે કશતી કો

لَكُمُ الۡفُلۡكَ فِى الۡبَحۡرِ لِتَبۡتَغُوۡا مِنۡ فَضۡلِهٖؕ اِنَّهٗ كَانَ
તેઝ ચલાતા હૈ સમન્દર મેં તાકે તુમ ઉસ કે ફઝલ કો તલાશ કરો. યકીનન વો તુમ્હારે

بِكُمۡ رَحِيۡمًا ۝۶۶ وَاِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِى الۡبَحۡرِ ضَلَّ مَنۡ
સાથ મેહરબાન હૈ. ઔર જબ તુમ્હેં ઝરર પહોંચતા હૈ સમન્દર મેં તો ખો જાતે હૈં વો જિન કો તુમ પુકારતે

تَدۡعُوۡنَ اِلَّاۤ اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا نَجّٰٮكُمۡ اِلَى الۡبَـرِّ اَعۡرَضۡتُمۡؕ
હો સિવાએ અલ્લાહ કે. ફિર જબ વો તુમ્હેં બચા કર લે આતા હૈ ખુશકી તક તો તુમ ઐરાઝ કરતે હો.

وَكَانَ الۡاِنۡسَانُ كَفُوۡرًا ۝۶۷ اَفَاَمِنۡتُمۡ اَنۡ يَّخۡسِفَ بِكُمۡ جَانِبَ
ઔર ઈન્સાન બહોત નાશુકરા હૈ. ક્યા તુમ મામૂન હો ગએ ઈસ સે કે વો તુમ્હારે સાથ ખુશકી કે કિનારે કો ઝમીન

الۡبَرِّ اَوۡ يُرۡسِلَ عَلَيۡكُمۡ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوۡا لَـكُمۡ
મેં ધંસા દે યા તુમ્હારે ઉપર તેઝ હવા કો છોડ દે? ફિર તુમ અપને લિયે કોઈ કારસાઝ ભી

وَكِيۡلًا ۝۶۸ۙ اَمۡ اَمِنۡتُمۡ اَنۡ يُّعِيۡدَكُمۡ فِيۡهِ تَارَةً اُخۡرٰى
ન પાઓ. યા તુમ મામૂન હો ગએ ઈસ સે કે વો તુમ્હેં દૂસરી મરતબા ઉસ મેં લૌટા દે,

فَيُرۡسِلَ عَلَيۡكُمۡ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيۡحِ فَيُغۡرِقَكُمۡ بِمَا كَفَرۡتُمۡۙ
ફિર તુમ પર તૂફાની હવા છોડ દે, ફિર વો તુમ્હેં ગર્ક કર દે તુમ્હારી નાશુકરી કી વજહ સે.

ثُمَّ لَا تَجِدُوۡا لَـكُمۡ عَلَيۡنَا بِهٖ تَبِيۡعًا ۝۶۹ وَلَقَدۡ كَرَّمۡنَا
ફિર તુમ અપને લિયે ઉસ પર કોઈ હમારા પીછા કરને વાલા ભી ન પાઓ? યકીનન હમ ને

بَنِيْٓ اٰدَمَ وَ حَمَلْنٰهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنٰهُمْ

ઈન્સાન કો ઈઝઝત દી ઔર હમ ને ઉન્હેં સવારી દી ખુશકી ઔર સમન્દર મેં ઔર હમ ને ઉન્હેં રોઝી દી

مِّنَ الطَّيِّبٰتِ وَ فَضَّلْنٰهُمْ عَلٰى كَثِيْرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا

ઉમ્દા ચીઝોં કી ઔર હમ ને ઉન્હેં અપની મખ્લૂક મેં સે બહોત સી મખ્લૂક પર

تَفْضِيْلًا ۝٧٠ يَوْمَ نَدْعُوْا كُلَّ اُنَاسٍۢ بِاِمَامِهِمْ ۚ فَمَنْ

ફઝીલત દી. જિસ દિન હમ તમામ ઈન્સાનોં કો ઉન કે પેશવા કે સાથ બુલાએંગે. ફિર જિસ કા

اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ فَاُولٰٓئِكَ يَقْرَءُوْنَ كِتٰبَهُمْ

નામએ આમાલ ઉસ કે દાએં હાથ મેં દિયા જાએગા તો વો અપને આમાલનામે પઢેંગે ઔર ઉન

وَلَا يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ۝٧١ وَمَنْ كَانَ فِيْ هٰذِهٖٓ اَعْمٰى فَهُوَ

પર ખજૂર કી ગુઠલી કે તાગે કે બરાબર ભી ઝુલ્મ નહી કિયા જાએગા. ઔર જો ઈસ દુન્યા મેં અન્ધા હોગા તો વો

فِي الْاٰخِرَةِ اَعْمٰى وَاَضَلُّ سَبِيْلًا ۝٧٢ وَاِنْ كَادُوْا لَيَفْتِنُوْنَكَ

આખિરત મેં ભી અન્ધા હોગા ઔર ઝયાદા રાસ્તા ભટકા હુવા હોગા. ઔર યકીનન વો કરીબ થે કે આપ કો ફિત્ને મેં મુબતલા કર

عَنِ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهٗ ۖ

દેં ઉસ કુર્આન કી તરફ સે જિસે હમ ને આપ કી તરફ વહી કી તાકે ઉસ કે અલાવા કો આપ હમ પર ઘડ લેં.

وَاِذًا لَّاتَّخَذُوْكَ خَلِيْلًا ۝٧٣ وَلَوْلَآ اَنْ ثَبَّتْنٰكَ لَقَدْ كِدْتَّ

ઔર તબ તો વો આપ કો દોસ્ત બના લેતે. ઔર અગર યે બાત ન હોતી કે હમ ને આપ કો સાબિતકદમ રખા હૈ તો યકીનન આપ

تَرْكَنُ اِلَيْهِمْ شَيْـًٔا قَلِيْلًا ۝٧٤ اِذًا لَّاَذَقْنٰكَ ضِعْفَ

ઉન કી તરફ થોડા સા માઈલ હો જાતે. તબ તો હમ આપ કો દુન્યવી ઝિન્દગી મેં દુગના અઝાબ

الْحَيٰوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيْرًا ۝٧٥

ચખાતે ઔર મરને કે બાદ કા દુગના અઝાબ ચખાતે, ફિર આપ અપને લિયે હમારે ખિલાફ કોઈ મદદગાર ભી

وَاِنْ كَادُوْا لَيَسْتَفِزُّوْنَكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوْكَ

ન પાતે. ઔર યકીનન યે કરીબ થે કે આપ કો ડરા ઘબરા કર નિકાલ દેં ઈસ સરઝમીન

مِنْهَا وَاِذًا لَّا يَلْبَثُوْنَ خِلٰفَكَ اِلَّا قَلِيْلًا ۝٧٦ سُنَّةَ

સે. ઔર તબ તો વો આપ કે પીછે ન ઠેહેર પાતે મગર થોડા. યહી દસ્તૂર

مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا

ઉન કા ભી રહા જિન કો હમ ને આપ સે પેહલે રસૂલ બના કર ભેજા. ઔર આપ હમારે દસ્તૂર મેં તબદીલી

تَحۡوِیۡلًا ﴿۷۷﴾ اَقِمِ الصَّلٰوۃَ لِدُلُوۡکِ الشَّمۡسِ اِلٰی غَسَقِ الَّیۡلِ

નહીં પાએંગે. આપ નમાઝ કાઈમ કીજિયે સૂરજ ઢલને કે વકત સે લે કર રાત કી તારીકી તક

وَقُرۡاٰنَ الۡفَجۡرِ ؕ اِنَّ قُرۡاٰنَ الۡفَجۡرِ کَانَ مَشۡہُوۡدًا ﴿۷۸﴾

ઔર ફજર મેં કુર્આન પઢને કો કાઈમ કીજિયે. યકીનન ફજર કી કિરાઅત મેં ફરિશ્તોં કી હાઝરી હોતી હૈ.

وَمِنَ الَّیۡلِ فَتَہَجَّدۡ بِہٖ نَافِلَۃً لَّکَ ٭ۖ عَسٰۤی اَنۡ یَّبۡعَثَکَ

ઔર રાત કે કિસી વકત મેં તહજ્જુદ પઢિયે, યે આપ કે લિયે ઝાઈદ હૈ. હો સકતા હૈ કે આપ કો

رَبُّکَ مَقَامًا مَّحۡمُوۡدًا ﴿۷۹﴾ وَقُلۡ رَّبِّ اَدۡخِلۡنِیۡ مُدۡخَلَ

આપ કા રબ મકામે મહમૂદ મેં પહોંચાએ. ઔર આપ યૂં કહિયે કે એ મેરે રબ! તૂ મુજે દાખિલ કર સચ્ચા

صِدۡقٍ وَّاَخۡرِجۡنِیۡ مُخۡرَجَ صِدۡقٍ وَّاجۡعَلۡ لِّیۡ

દાખિલ કરના ઔર મુજે નિકાલ સચ્ચા નિકાલના ઔર તૂ મેરે લિયે અપની તરફ સે

مِنۡ لَّدُنۡکَ سُلۡطٰنًا نَّصِیۡرًا ﴿۸۰﴾ وَقُلۡ جَآءَ الۡحَقُّ وَزَہَقَ

મદદગાર કુવ્વત અતા ફરમા. ઔર આપ કહિયે કે હક આ ગયા ઔર બાતિલ

الۡبَاطِلُ ؕ اِنَّ الۡبَاطِلَ کَانَ زَہُوۡقًا ﴿۸۱﴾ وَنُنَزِّلُ

મિટ ગયા. યકીનન બાતિલ મિટને હી વાલા થા. ઔર હમ કુર્આન મેં સે

مِنَ الۡقُرۡاٰنِ مَا ہُوَ شِفَآءٌ وَّرَحۡمَۃٌ لِّلۡمُؤۡمِنِیۡنَ ۙ وَلَا یَزِیۡدُ

વો ઉતારતે હૈં જો ઈમાન વાલોં કે લિયે શિફા હૈ ઔર રહમત હૈ. ઔર યે ઝાલિમોં કો

الظّٰلِمِیۡنَ اِلَّا خَسَارًا ﴿۸۲﴾ وَاِذَاۤ اَنۡعَمۡنَا عَلَی الۡاِنۡسَانِ

નહીં બઢાતા મગર ખસારે મેં. ઔર જબ હમ ઈન્સાન પર ઈન્આમ કરતે હૈં તો વો ઐરાઝ

اَعۡرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِہٖ ۚ وَاِذَا مَسَّہُ الشَّرُّ کَانَ یَـُٔوۡسًا ﴿۸۳﴾

કરતા હૈ ઔર અપના પેહલૂ દૂર હટાતા હૈ. ઔર જબ ઉસે તકલીફ પહોંચતી હૈ તો માયૂસ હો જાતા હૈ.

قُلۡ کُلٌّ یَّعۡمَلُ عَلٰی شَاکِلَتِہٖ ؕ فَرَبُّکُمۡ اَعۡلَمُ بِمَنۡ

આપ ફરમા દીજિયે કે સબ કે સબ અમલ અપને તરીકે પર કર રહે હૈં. ફિર આપ કા રબ ખૂબ જાનતા હૈ ઉસે જો

ہُوَ اَہۡدٰی سَبِیۡلًا ﴿۸۴﴾ وَیَسۡـَٔلُوۡنَکَ عَنِ الرُّوۡحِ ؕ قُلِ

ઝયાદા સીધે રાસ્તે વાલા હૈ. ઔર યે આપ સે રૂહ કે મુતઅલ્લિક પૂછતે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કે

الرُّوۡحُ مِنۡ اَمۡرِ رَبِّیۡ وَمَاۤ اُوۡتِیۡتُمۡ مِّنَ الۡعِلۡمِ اِلَّا قَلِیۡلًا ﴿۸۵﴾

રૂહ મેરે રબ કે હુકમ સે હૈ. ઔર તુમ્હેં ઈલ્મ નહીં દિયા ગયા મગર થોડા સા.

وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ ثُمَّ
ઔર અગર હમ ચાહેં તો સલ્બ કર લેં જો હમ ને આપ કી તરફ વહી કી હૈ, ફિર આપ
لَا تَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَيْنَا وَكِيْلًا ۝۸۶ اِلَّا رَحْمَةً
અપને લિયે ઉસ કે (વાપસ લાને કે) લિયે હમારે ખિલાફ કોઈ કારસાઝ ભી ન પાઓ. મગર આપ કે રબ કી રહમત
مِّنْ رَّبِّكَ ؕ اِنَّ فَضْلَهٗ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيْرًا ۝۸۷ قُلْ
કી વજહ સે (સલ્બ નહી કિયા). યકીનન ઉસ કા ફઝલ આપ પર બહોત ઝયાદા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે
لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰٓى اَنْ يَّاْتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا
અગર તમામ ઈન્સાન ઔર જિન્નાત જમા હો જાએં ઈસ પર કે ઈસ જૈસા કુર્આન
الْقُرْاٰنِ لَا يَاْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
લે આએં, તબ ભી ઈસ જૈસા કુર્આન નહીં લા સકતે અગરચે ઉન મેં સે એક દૂસરે કે મદદગાર
ظَهِيْرًا ۝۸۸ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ
બન જાએં. યકીનન હમ ને ઈન્સાનોં કે લિયે ઈસ કુર્આન મેં હર મિસાલ કો
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۫ فَاَبٰٓى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ۝۸۹
ફેર ફેર કર બયાન કિયા. ફિર ભી ઈન્સાનોં કી અકસરીય્યત ને ઈન્કાર કિયા, મગર કુફ્ર મેં (બળ્હતે ગએ).
وَقَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْاَرْضِ
ઔર કહા કે હમ હરગિઝ આપ પર ઈમાન નહીં લાએંગે યહાં તક કે આપ હમારે લિયે ઈસ ઝમીન
يَنْۢبُوْعًا ۝۹۰ اَوْ تَكُوْنَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّعِنَبٍ
મેં ચશમા જારી કર દેં. યા આપ કે લિયે ખજૂર ઔર અંગૂર કા બાગ હો,
فَتُفَجِّرَ الْاَنْهٰرَ خِلٰلَهَا تَفْجِيْرًا ۝۹۱ اَوْ تُسْقِطَ السَّمَآءَ
ફિર ઉસ કે દરમિયાન મેં આપ નેહરેં જારી કર દેં. યા આપ આસ્માન હમ પર ટુકડે ટુકડે કર કે ગિરા દેં
كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا اَوْ تَاْتِيَ بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ
જૈસા કે આપ દાવા કરતે હૈં યા અલ્લાહ ઔર ફરિશ્તોં કો આમને સામને
قَبِيْلًا ۝۹۲ اَوْ يَكُوْنَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰى
લે આએં. યા આપ કે લિયે સૌને કા મકાન હો યા આપ આસ્માન
فِي السَّمَآءِ ؕ وَلَنْ نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا
મેં ચળ્હ જાએં. ઔર હમ આપ કે ચળ્હને કો ભી હરગિઝ નહી માનેંગે યહાં તક કે આપ હમ પર કિતાબ ઉતાર

كِتٰبًا نَّقْرَؤُهٗ ؕ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّیْ هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا

કર લે આએં જિસ કો હમ પઢ ભી લેં. આપ ફરમા દીજિયે કે سُبْحَانَ الله (મેરા રબ પાક હે), મેં

رَّسُوْلًا ﴿۹۳﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ یُّؤْمِنُوْٓا اِذْ جَآءَهُمُ

તો નહી હૂં મગર એક ભેજા હુવા ઈન્સાન. ઔર ઈન્સાનોં કો ઈમાન લાને સે માનેઅ નહી હુઈ જબ ઉન કે પાસ

الْهُدٰٓى اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿۹۴﴾ قُلْ

હિદાયત આઈ મગર યે બાત કે ઉન્હોં ને કહા કયા અલ્લાહ ને એક બશર કો રસૂલ બના કર ભેજા? આપ

لَّوْ كَانَ فِی الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ یَّمْشُوْنَ مُطْمَئِنِّیْنَ

ફરમા દીજિયે કે અગર ઝમીન મેં ફરિશ્તે ચલતે હોતે ઈત્મિનાન સે

لَنَزَّلْنَا عَلَیْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَلَكًا رَّسُوْلًا ﴿۹۵﴾ قُلْ كَفٰى

તો હમ ઉન પર આસ્માન સે ફરિશ્તા રસૂલ બના કર ઉતારતે. આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ

بِاللّٰهِ شَهِیْدًاۢ بَیْنِیْ وَ بَیْنَكُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ

મેરે ઔર તુમ્હારે દરમિયાન કાફી ગવાહ હે. યકીનન વો અપને બન્દોં કી ખબર રખને વાલા,

خَبِیْرًاۢ بَصِیْرًا ﴿۹۶﴾ وَمَنْ یَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ

દેખને વાલા હે. ઔર જિસ કો અલ્લાહ હિદાયત દે વો હિદાયતયાફતા હે. ઔર જિસે અલ્લાહ

یُّضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِیَآءَ مِنْ دُوْنِهٖ ؕ وَنَحْشُرُهُمْ

ગુમરાહ કર દે તો આપ ઉન કે લિયે અલ્લાહ કે અલાવા કોઈ હિમાયતી હરગિઝ નહી પાએંગે. ઔર હમ ઉન્હેં કયામત

یَوْمَ الْقِیٰمَةِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ عُمْیًا وَّبُكْمًا وَّصُمًّا ؕ مَاْوٰىهُمْ

કે દિન ઉન કે ચેહરોં કે બલ ચલા કર અન્ધા, ગૂંગા ઔર બેહરા હોને કી હાલત મેં ઈકટ્ઠા કરેંગે. ઉન કા ઠિકાના

جَهَنَّمُ ؕ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنٰهُمْ سَعِیْرًا ﴿۹۷﴾ ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ

જહન્નમ હે. જો અગર ઝરા ઠંડી હોગી હમ ઉસે ઉન કે લિયે ઔર ઝયાદા ભડકાએંગે. યે ઉન કી સઝા હે ઈસ વજહ સે

بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاٰیٰتِنَا وَ قَالُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا

કે ઉન્હોં ને કુફ્ર કિયા હમારી આયતોં કે સાથ ઔર ઉન્હોં ને કહા કે કયા જબ હમ હડિડયાં હો જાએંગે ઔર રેઝા

ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِیْدًا ﴿۹۸﴾ اَوَلَمْ یَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ

રેઝા હો જાએંગે, તબ ફિર નએ સિરે સે પૈદા કિયે જાએંગે? કયા ઉન્હોં ને દેખા નહી કે અલ્લાહ ને

الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ یَّخْلُقَ

આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા, વો કાદિર હે ઈસ પર કે ઉન કે જૈસે પૈદા કરે

ع ۱۰

النصف

مِّثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَّا رَیْبَ فِیْهِ ؕ فَاَبَى الظّٰلِمُوْنَ

ઔર અલ્લાહ ને ઉન કે લિયે એક આખિરી મુદ્દત મુકર્રર કર દી હૈ જિસ મેં શક નહી. ફિર ભી ઝાલિમ લોગ ઈન્કાર

اِلَّا كُفُوْرًا ۝٩٩ قُلْ لَّوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُوْنَ خَزَآئِنَ رَحْمَةِ رَبِّیْٓ

કરતે હૈં મગર કુફ્ર મેં (બળહતે હૈં). આપ ફરમા દીજિયે કે અગર તુમ માલિક હોતે મેરે રબ કી રહમત કે ખઝાનોં કે

اِذًا لَّاَمْسَكْتُمْ خَشْیَةَ الْاِنْفَاقِ ؕ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُوْرًا ۝١٠٠

તબ તો તુમ ખર્ચ હો જાને કે ખૌફ સે રોક લેતે. ઔર ઈન્સાન બડા બખીલ વાકેઅ હુવા હૈ.

وَلَقَدْ اٰتَیْنَا مُوْسٰى تِسْعَ اٰیٰتٍۭ بَیِّنٰتٍ فَسْــَٔلْ بَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ

યકીનન હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો નૌ મોઅજિઝાત દિયે, ફિર આપ બની ઈસ્રાઈલ સે પૂછિયે

اِذْ جَآءَهُمْ فَقَالَ لَهٗ فِرْعَوْنُ اِنِّیْ لَاَظُنُّكَ یٰمُوْسٰى

જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ઉન કે પાસ આયે તો ફિરઔન ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) સે કહા કે યકીનન મૈં તુમ્હેં એ મૂસા!

مَسْحُوْرًا ۝١٠١ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَآ اَنْزَلَ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا رَبُّ

જાદૂ કિયા હુવા ગુમાન કરતા હૂં. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે યકીનન તૂ જાનતા હૈ કે ઉન કો નહી ઉતારા મગર

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ بَصَآئِرَ ۚ وَاِنِّیْ لَاَظُنُّكَ یٰفِرْعَوْنُ

આસ્માનોં ઔર ઝમીન કે રબ ને આંખેં ખોલ દેને વાલે (દલાઈલ) બના કર. ઔર યકીનન મૈં તુજે એ ફિરઔન! હલાક હોને વાલા

مَثْبُوْرًا ۝١٠٢ فَاَرَادَ اَنْ یَّسْتَفِزَّهُمْ مِّنَ الْاَرْضِ فَاَغْرَقْنٰهُ

ગુમાન કર રહા હૂં. ફિર ફિરઔન ને ચાહા કે ઉન કો ઈસ મુલ્ક સે પરેશાન કર કે નિકાલ દે, તો હમ ને ફિરઓન ઔર ઉન

وَمَنْ مَّعَهٗ جَمِیْعًا ۝١٠٣ وَّقُلْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ لِبَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ

તમામ કો જો ફિરઔન કે સાથ થે સબ કો ગર્ક કર દિયા. ઔર હમ ને ઈસ કે બાદ બની ઈસ્રાઈલ સે કહા કે

اسْكُنُوا الْاَرْضَ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِیْفًا ۝١٠٤

ઈસ મુલ્ક મેં રહો. ફિર જબ આખિરત કા વાદા આએગા તો હમ તુમ્હેં સમેટ કર લે આએંગે.

وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنٰهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ؕ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا

ઔર હક હી કે સાથ હમ ને ઉસ કો ઉતારા ઔર હક હી કે સાથ વો ઉતરા. ઔર હમ ને આપ કો રસૂલ બના કર નહી ભેજા મગર બશારત

وَّ نَذِیْرًا ۝١٠٥ وَقُرْاٰنًا فَرَقْنٰهُ لِتَقْرَاَهٗ عَلَى النَّاسِ

દેને વાલા ઔર ડરાને વાલા બના કર. ઔર કુર્આન કો હમ ને અલગ અલગ કર કે ઉતારા તાકે આપ ઈન્સાનોં કે સામને ઉસ

عَلٰى مُكْثٍ وَّ نَزَّلْنٰهُ تَنْزِیْلًا ۝١٠٦ قُلْ اٰمِنُوْا بِهٖٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا ؕ

કો પળ્હેં ઠેહેર ઠેહેર કર ઔર હમ ને ઈસ કો થોડા થોડા ઉતારા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ ઉસ પર ઈમાન લાઓ યા ઈમાન ન લાઓ.

اِنَّ الَّذِيۡنَ اُوۡتُوا الۡعِلۡمَ مِنۡ قَبۡلِهٖۤ اِذَا يُتۡلٰى عَلَيۡهِمۡ

યકીનન વો જિન્હેં ઈલ્મ દિયા ગયા ઈસ સે પેહલે, ઉન પર તો જબ યે તિલાવત કિયા જાતા હૈ

يَخِرُّوۡنَ لِلۡاَذۡقَانِ سُجَّدًا ۙ‏ ﴿۱۰۷﴾ وَّيَقُوۡلُوۡنَ سُبۡحٰنَ رَبِّنَاۤ

તો વો અપની ઠોડિયોં કે બલ સજદે મેં ગિર જાતે હૈં. ઔર કેહતે હૈં કે હમારા રબ પાક હૈ,

اِنۡ كَانَ وَعۡدُ رَبِّنَا لَمَفۡعُوۡلًا‏ ﴿۱۰۸﴾ وَيَخِرُّوۡنَ لِلۡاَذۡقَانِ

યકીનન હમારે રબ કા વાદા અલબત્તા પૂરા હો કર રહા. ઔર વો ઠોડિયોં કે બલ ગિર જાતે હૈં

يَبۡكُوۡنَ وَيَزِيۡدُهُمۡ خُشُوۡعًا ۩‏ ﴿۱۰۹﴾ قُلِ ادۡعُوا اللّٰهَ

રોતે હુવે ઔર યે ઉન કે ખુશૂઅ કો ઔર ઝયાદા કરતા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ અલ્લાહ કો પુકારો

اَوِ ادۡعُوا الرَّحۡمٰنَ‌ ؕ اَيًّامَّا تَدۡعُوۡا فَلَهُ الۡاَسۡمَآءُ الۡحُسۡنٰى‌ ۚ

યા રહમાન કો પુકારો, જૌનસે કો ભી તુમ પુકારો તો ઉસ કે લિયે સબ સે અચ્છે નામ હૈં.

وَلَا تَجۡهَرۡ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتۡ بِهَا وَابۡتَغِ بَيۡنَ

ઔર આપ અપની નમાઝ મેં ન ઝયાદા ઝોર સે પઢિયે ઔર ન બિલ્કુલ આહિસ્તા પઢિયે ઔર ઉસ કે

ذٰ لِكَ سَبِيۡلًا‏ ﴿۱۱۰﴾ وَقُلِ الۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِىۡ لَمۡ يَتَّخِذۡ

દરમિયાન રાસ્તા ઈખ્તિયાર કીજિયે. ઔર આપ ફરમા દીજિયે કે તમામ તારીફેં ઉસ અલ્લાહ

وَلَدًا وَّلَمۡ يَكُنۡ لَّهٗ شَرِيۡكٌ فِى الۡمُلۡكِ وَلَمۡ يَكُنۡ

કે લિયે હૈં જો ન ઔલાદ રખતા હૈ ઔર ન ઉસ કા કોઈ શરીક હૈ સલ્તનત મેં ઔર ન કોઈ

لَّهٗ وَلِىٌّ مِّنَ الذُّلِّ‌ وَكَبِّرۡهُ تَكۡبِيۡرًا ‏﴿۱۱۱﴾

ઉસ કા કમઝોરી કી વજહ સે મદદગાર હૈ ઔર ઉસી કી આપ ખૂબ બડાઈ બયાન કીજિયે.

ایاتھا ۱۱۰ (۱۸) سُوۡرَةُ الۡكَهۡفِ مَكِّيَّةٌ (۶۹) رکوعاتھا ۱۲

ઈસ મેં ૧૧૦ આયતેં હૈં સૂરએ કહફ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧૨ રુકૂઅ હૈં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

પઢતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِىۡۤ اَنۡزَلَ عَلٰى عَبۡدِهِ الۡكِتٰبَ

તમામ તારીફેં ઉસ અલ્લાહ કે લિયે હૈં જિસ ને અપને બન્દે પર યે કિતાબ ઉતારી

وَلَمۡ يَجۡعَلْ لَّهٗ عِوَجًا ؕ‏ ﴿۱﴾ قَيِّمًا لِّيُنۡذِرَ بَاۡسًا شَدِيۡدًا مِّنۡ

ઔર ઉસ મેં કોઈ કજી નહીં રખી. (ઈસ કિતાબ કો ઉતારા) તસ્દીક કરને વાલા બના કર તાકે ડરાએ સખ્ત અઝાબ

لَّدُنۡہُ وَیُبَشِّرَ الۡمُؤۡمِنِیۡنَ الَّذِیۡنَ یَعۡمَلُوۡنَ الصّٰلِحٰتِ

સે અલ્લાહ કી તરફ સે ઔર ઈમાન વાલોં કો બશારત દે જો આમાલે સાલેહા કરતે હૈં

اَنَّ لَہُمۡ اَجۡرًا حَسَنًا ۙ﴿۲﴾ مَّاکِثِیۡنَ فِیۡہِ اَبَدًا ۙ﴿۳﴾

ઈસ બાત કી કે ઉન કે લિયે અચ્છા સવાબ હૈ. જિસ મેં વો હમેશા ઠેહરેંગે.

وَّیُنۡذِرَ الَّذِیۡنَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰہُ وَلَدًا ٭﴿۴﴾ مَا لَہُمۡ بِہٖ

ઔર ડરાએ ઉન કો જો યૂં કેહતે હૈં કે અલ્લાહ ને ઔલાદ બનાઈ હૈ. ઉન કે પાસ ઔર ઉન

مِنۡ عِلۡمٍ وَّلَا لِاٰبَآئِہِمۡ ؕ کَبُرَتۡ کَلِمَۃً تَخۡرُجُ

કે બાપ દાદા કે પાસ ઈસ પર કોઈ દલીલ નહીં. બહોત બડા કલિમા હૈ જો ઉન કે

مِنۡ اَفۡوَاہِہِمۡ ؕ اِنۡ یَّقُوۡلُوۡنَ اِلَّا کَذِبًا ﴿۵﴾ فَلَعَلَّکَ بَاخِعٌ

મુંહ સે નિકલતા હૈ. વો સિર્ફ જૂઠ કેહતે હૈં. ફિર શાયદ આપ અપની જાન

نَّفۡسَکَ عَلٰۤی اٰثَارِہِمۡ اِنۡ لَّمۡ یُؤۡمِنُوۡا بِہٰذَا الۡحَدِیۡثِ

નિકાલ દેંગે ઉન કે પીછે અફસોસ કે મારે અગર વો ઈસ કુર્આન પર ઈમાન નહીં

اَسَفًا ﴿۶﴾ اِنَّا جَعَلۡنَا مَا عَلَی الۡاَرۡضِ زِیۡنَۃً لَّہَا

લાતે. યકીનન હમ ને ઉસે જો ઝમીન કે ઉપર હૈ ઝમીન કી ઝીનત બનાયા હૈ તાકે હમ

لِنَبۡلُوَہُمۡ اَیُّہُمۡ اَحۡسَنُ عَمَلًا ﴿۷﴾ وَاِنَّا لَجٰعِلُوۡنَ

ઉન્હેં આઝમાએં કે કૌન ઉન મેં સે અચ્છા અમલ કરને વાલા હૈ. ઔર યકીનન હમ ઉસ કો જો ઝમીન કે

مَا عَلَیۡہَا صَعِیۡدًا جُرُزًا ؕ﴿۸﴾ اَمۡ حَسِبۡتَ اَنَّ اَصۡحٰبَ الۡکَہۡفِ

ઉપર હૈ સાફ ચટયલ મૈદાન બના કર છોડને વાલે હૈં. ક્યા આપ ને ગુમાન કિયા કે અસ્હાબે કહ્ફ (ગાર વાલે)

وَالرَّقِیۡمِ ۙ کَانُوۡا مِنۡ اٰیٰتِنَا عَجَبًا ﴿۹﴾ اِذۡ اَوَی الۡفِتۡیَۃُ

ઔર તખ્તી વાલે વો હમારી અજીબ નિશાનિયોં મે સે થે? જબ કે ચન્દ નૌજવાનોં ને

اِلَی الۡکَہۡفِ فَقَالُوۡا رَبَّنَاۤ اٰتِنَا مِنۡ لَّدُنۡکَ

ગાર મેં પનાહ લી, ઔર ઉન્હોં ને કહા કે એ હમારે રબ! તૂ હમેં અપની તરફ સે રહમત

رَحۡمَۃً وَّ ہَیِّیٴۡ لَنَا مِنۡ اَمۡرِنَا رَشَدًا ﴿۱۰﴾ فَضَرَبۡنَا

અતા કર ઔર હમારે લિયે હમારે મુઆમલે મેં રહનુમાઈ મુહય્યા ફરમા. ફિર હમ

عَلٰۤی اٰذَانِہِمۡ فِی الۡکَہۡفِ سِنِیۡنَ عَدَدًا ۙ﴿۱۱﴾ ثُمَّ

ને ઉન કે કાનોં પર ઈસ ગાર મેં ચન્દ સાલ તક થપકી દી. ફિર હમ ને ઉન કો

بَعَثۡنٰهُمۡ لِنَعۡلَمَ اَیُّ الۡحِزۡبَیۡنِ اَحۡصٰی لِمَا لَبِثُوۡۤا
નીન્દ સે ઉઠાયા તાકે હમ માલૂમ કરેં કે કૌનસી જમાઅત અપને ઠેહેરને કી મુદ્દત કો ઝયાદા યાદ

اَمَدًا ﴿۱۲﴾ نَحۡنُ نَقُصُّ عَلَیۡكَ نَبَاَهُمۡ بِالۡحَقِّ ؕ اِنَّهُمۡ
રખને વાલી હે? હમ આપ કે સામને ઉન કા કિસ્સા તહકીક સે બયાન કરતે હૈં. યકીનન વો ચન્દ

فِتۡیَةٌ اٰمَنُوۡا بِرَبِّهِمۡ وَ زِدۡنٰهُمۡ هُدًی ﴿۱۳﴾ وَّ رَبَطۡنَا
નૌજવાન થે જો અપને રબ પર ઈમાન લાએ થે ઔર હમ ને ઉન કો ઝયાદા હિદાયત દી થી. ઔર હમ ને ઉન કે

عَلٰی قُلُوۡبِهِمۡ اِذۡ قَامُوۡا فَقَالُوۡا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوٰتِ
દિલોં કો મઝબૂત કર દિયા થા જબ વો ખડે હુવે ઔર ઉન્હોં ને કહા કે હમારા રબ આસ્માનોં ઔર ઝમીન કા

وَ الۡاَرۡضِ لَنۡ نَّدۡعُوَاۡ مِنۡ دُوۡنِهٖۤ اِلٰهًا لَّقَدۡ قُلۡنَاۤ
રબ હે, હમ ઉસ કે અલાવા કિસી માબૂદ કો હરગિઝ નહીં પુકારેંગે, યકીનન તબ તો હમ ને

اِذًا شَطَطًا ﴿۱۴﴾ هٰۤؤُلَآءِ قَوۡمُنَا اتَّخَذُوۡا مِنۡ دُوۡنِهٖۤ
હક સે દૂર વાલી બાત કહી. યે હમારી કૌમ હે જિન્હોં ને અલ્લાહ કે અલાવા કઈ માબૂદ બના

اٰلِهَةً ؕ لَوۡلَا یَاۡتُوۡنَ عَلَیۡهِمۡ بِسُلۡطٰنٍۭ بَیِّنٍ ؕ فَمَنۡ
લિયે હૈં. ઈસ પર કોઈ રોશન દલીલ કયૂં નહીં લાતે? ફિર ઉસ સે

اَظۡلَمُ مِمَّنِ افۡتَرٰی عَلَی اللّٰهِ كَذِبًا ﴿۱۵﴾
ઝયાદા ઝાલિમ કૌન હોગા જો અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડે. ઔર જબ

وَ اِذِ اعۡتَزَلۡتُمُوۡهُمۡ وَمَا یَعۡبُدُوۡنَ اِلَّا اللّٰهَ فَاۡوٗۤا اِلَی الۡكَهۡفِ
તુમ ઉન સે ઔર અલ્લાહ કે અલાવા ઉન કે માબૂદોં સે અલગ હો ગએ હો તો તુમ ગાર મેં પનાહ લો,

یَنۡشُرۡ لَكُمۡ رَبُّكُمۡ مِّنۡ رَّحۡمَتِهٖ وَ یُهَیِّئۡ لَكُمۡ
તુમ્હારે લિયે તુમ્હારા રબ અપની રહમત નિછાવર કરેગા ઔર તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે મુઆમલે મેં

مِّنۡ اَمۡرِكُمۡ مِّرۡفَقًا ﴿۱۶﴾ وَتَرَی الشَّمۡسَ اِذَا طَلَعَتۡ تَّزٰوَرُ
આસાની મુહય્યા કરેગા. ઔર તૂ સૂરજ કો દેખેગા, જબ વો તુલૂઅ હોતા હે તો ઉન

عَنۡ كَهۡفِهِمۡ ذَاتَ الۡیَمِیۡنِ وَاِذَا غَرَبَتۡ تَّقۡرِضُهُمۡ
કે ગાર સે દાઈં તરફ કો હટતા હે ઔર જબ ગુરૂબ હોતા હે તો ઉન કો બાઈં તરફ

ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمۡ فِیۡ فَجۡوَةٍ مِّنۡهُ ؕ ذٰلِكَ مِنۡ
કાટ દેતા હે હાલાંકે વો ઉસ કે ખુલે મૈદાન મેં હૈં. યે અલ્લાહ કી

اٰيٰتِ اللّٰهِ ۭ مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ

આયાત મેં સે હૈ. જિસ કો અલ્લાહ હિદાયત દે વો હિદાયતયાફતા હૈ ઔર જિસે ગુમરાહ કર દે

فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ﴿۱۷﴾ وَ تَحْسَبُهُمْ اَيْقَاظًا

તો આપ ઉસ કે લિયે કોઈ દોસ્ત રાસ્તા બતાને વાલા હરગિઝ નહી પાઓગે. ઔર આપ ઉન્હેં બેદાર ગુમાન કરેંગે

وَّهُمْ رُقُوْدٌ ڰ وَّنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَ ذَاتَ الشِّمَالِ ڰ

હાલાંકે વો સોએ હુવે હૈં. ઔર હમ ઉન્હેં દાઈં ઔર બાઈં તરફ ઉલટ પલટ કરતે હૈં.

وَ كَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيْدِ ۭ لَوِ اطَّلَعْتَ

ઔર ઉન કા કુત્તા અપની બાહેં ચૌખટ પર ફૈલાએ હુવે હૈ. અગર આપ ઉન કી

عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَّلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿۱۸﴾

તરફ જાંકેં તો ઉન સે પીઠ ફેર કર ભાગેં ઔર આપ ઉન કી તરફ સે મરઉબ હો જાએં.

وَكَذٰلِكَ بَعَثْنٰهُمْ لِيَتَسَاۗءَلُوْا بَيْنَهُمْ ۭ قَالَ قَاۗىِٕلٌ

ઔર ઈસી તરહ હમ ને ઉન કો જગા દિયા તાકે વો આપસ મેં સવાલ કરેં. ઉન મેં સે એક કેહને વાલે

مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ ۭ قَالُوْا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۭ

ને કહા કે તુમ કિતના ઠેહરે રહે? તો ઉન્હોં ને કહા કે હમ એક દિન યા એક દિન સે ભી કમ ઠેહરે રહે.

قَالُوْا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ ۭ فَابْعَثُوْٓا اَحَدَكُمْ

ઉન્હોં ને કહા કે તુમ્હારા રબ તુમ્હારે ઠેહેરને કી મુદ્દત ખૂબ જાનતા હૈ. અબ તુમ અપને મેં સે કિસી એક કો

بِوَرِقِكُمْ هٰذِهٖٓ اِلَى الْمَدِيْنَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَآ اَزْكٰى

તુમ્હારા ચાંદી કા યે દિરહમ દે કર શેહર કી તરફ ભેજો, ફિર ઉસે ચાહિયે કે વો દેખે કે કૌન સા ખાના ઝયાદા

طَعَامًا فَلْيَاْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ

પાકીઝા હૈ, ફિર વો તુમ્હારે પાસ ઉસ મેં સે ખાના લાએ ઔર ઉસે ચાહિયે કે વો નર્મ બાત કરે

وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ اَحَدًا ﴿۱۹﴾ اِنَّهُمْ اِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ

ઔર કિસી કો તુમ્હારા પતા ન બતલાએ. ઈસ લિયે કે વો અગર તુમ પર મુત્તલિઅ હો જાએંગે

يَرْجُمُوْكُمْ اَوْ يُعِيْدُوْكُمْ فِيْ مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوْٓا

તો તુમ્હેં રજ્મ કર દેંગે યા તુમ્હેં અપને મઝહબ મેં લૌટા દેંગે ઔર તુમ ઉસ વકત કભી ભી હરગિઝ

اِذًا اَبَدًا ﴿۲۰﴾ وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوْٓا اَنَّ وَعْدَ

કામ્યાબ ન હો સકોગે. ઔર ઈસી તરહ હમ ને ઉન પર મુત્તલિઅ કિયા તાકે વો જાન લેં કે અલ્લાહ કા

اللّٰهِ حَقٌّ وَّاَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيْهَا ۚۗ اِذْ يَتَنَازَعُوْنَ
વાદા સચ્ચા હૈ ઔર યે કે કયામત મેં કોઈ શક નહી. જબ કે વો આપસ મેં જઘડ રહે થે ઉન (અસ્હાબે
بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوْا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا ؕ رَبُّهُمْ
કહફ) કે મુઆમલે મેં, તો બાઝ ને કહા કે ઉન પર ઈમારત બના લો. ઉન કા રબ ઉન્હેં
اَعْلَمُ بِهِمْ ؕ قَالَ الَّذِيْنَ غَلَبُوْا عَلٰٓى اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ
ખૂબ જાનતા હૈ. ઉન લોગોં ને કહા જો ઉન કે મુઆમલે મેં ઝયાદા બાઈખ્તિયાર થે કે હમ ઝરૂર ઉન કે
عَلَيْهِمْ مَّسْجِدًا ۝٢١ سَيَقُوْلُوْنَ ثَلٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ
ઉપર મસ્જિદ બનાએંગે. અબ વો કહેંગે કે અસ્હાબે કહફ તીન થે, ઉન મેં ચૌથા
كَلْبُهُمْ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا ۢ
ઉન કા કુત્તા થા. ઔર કહેંગે કે પાંચ થે, ઉન મેં છટ્ટા ઉન કા કુત્તા થા, બે દેખે પથ્થર
بِالْغَيْبِ ۚ وَ يَقُوْلُوْنَ سَبْعَةٌ وَّثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ؕ
ફેંકતે હુવે. ઔર વો કહેંગે કે સાત થે ઔર આઠવાં ઉન કા કુત્તા થા. આપ ફરમા
قُلْ رَّبِّيْٓ اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَّا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيْلٌ ۬ قف
દીજિયે કે મેરા રબ ઉન કી તાદાદ ખૂબ જાનતા હૈ, થોડે લોગોં કે સિવા કિસી કો ઉન કી તાદાદ કા ઈલ્મ નહી.
فَلَا تُمَارِ فِيْهِمْ اِلَّا مِرَآءً ظَاهِرًا ۠ وَّلَا تَسْتَفْتِ فِيْهِمْ
ઈસ લિયે આપ ઉન કે બારે મેં સિવાએ સરસરી બહસ કે ઝયાદા બહસ ન કીજિયે. ઔર આપ ઉન કે બારે
مِّنْهُمْ اَحَدًا ۝٢٢ ع وَلَا تَقُوْلَنَّ لِشَايْءٍ اِنِّيْ فَاعِلٌ
મેં ઉન મેં સે કિસી સે ન પૂછિયે. ઔર કિસી ચીઝ કે મુતઅલ્લિક યૂં ન કહિયે કે મૈં ઉસ કો
ذٰلِكَ غَدًا ۝٢٣ لا اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ز وَاذْكُرْ رَّبَّكَ
કલ કરૂંગા. મગર યે કે અલ્લાહ ચાહે (તો કરૂંગા). ઔર અપને રબ કો યાદ કીજિયે
اِذَا نَسِيْتَ وَقُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّهْدِيَنِ رَبِّيْ لِاَقْرَبَ
જબ આપ ભૂલ જાએં ઔર આપ યૂં કહિયે કે હો સકતા હૈ કે મેરા રબ ઉસ સે અકરબ
مِنْ هٰذَا رَشَدًا ۝٢٤ وَلَبِثُوْا فِيْ كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ
રુશ્દ વ હિદાયત કી રાહ પર મુજે લગા દે. ઔર વો અપને ગાર મેં તીન સો બરસ
سِنِيْنَ وَازْدَادُوْا تِسْعًا ۝٢٥ قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا
ઔર મઝીદ નૌ સાલ ઠેહરે. આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ ઉન કે ઠેહેરને કી મુદ્દત ખૂબ

ع ٥ ١٥

لَبِثُوْا ۚ لَهٗ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اَبْصِرْ بِهٖ

જાનતા હૈ. ઉસ કે પાસ આસ્માનોં ઔર ઝમીન કા ગૈબ હૈ. કયા અજીબ ઉસ કા દેખના

وَاَسْمِعْ ؕ مَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّلِيٍّ ز وَّلَا يُشْرِكُ

ઔર સુનના હૈ. બન્દોં કે લિયે અલ્લાહ કે સિવા કોઈ મદદગાર નહી. ઔર વો અપની હુકૂમત મેં

فِيْ حُكْمِهٖٓ اَحَدًا ۝۲۶ وَاتْلُ مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ

કિસી કો શરીક નહી કરતા. ઔર આપ તિલાવત કીજિયે ઉસે જો આપ કી તરફ આપ કે રબ કી કિતાબ મેં

مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ ۚ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ ۚ وَلَنْ تَجِدَ

સે વહી કિયા ગયા હૈ. ઉસ કે કલિમાત કો કોઈ બદલ નહી સકતા. ઔર આપ ઉસ કે અલાવા કોઈ પનાહ કી

مِنْ دُوْنِهٖ مُلْتَحَدًا ۝۲۷ وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِيْنَ

જગા હરગિઝ નહીં પાઓગે. ઔર આપ અપને કો રોકે રખિયે ઉન કે સાથ જો

يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيْدُوْنَ

અપને રબ કો સુબ્હ વ શામ પુકારતે હૈં, ઉસ કી રઝા કે

وَجْهَهٗ وَلَا تَعْدُ عَيْنٰكَ عَنْهُمْ ۚ تُرِيْدُ زِيْنَةَ الْحَيٰوةِ

તાલિબ હૈં ઔર અપની નિગાહ ઉન સે ન હટાઇયે. દુન્યવી ઝિન્દગી કી ઝીનત આપ ચાહતે હૈં?

الدُّنْيَا ۚ وَلَا تُطِعْ مَنْ اَغْفَلْنَا قَلْبَهٗ عَنْ ذِكْرِنَا

ઔર ઉસ શખ્સ કા કેહના ન માનિયે જિસ કા દિલ હમ ને અપની યાદ સે ગાફિલ કર રખા હૈ ઔર વો

وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ وَكَانَ اَمْرُهٗ فُرُطًا ۝۲۸ وَقُلِ الْحَقُّ

અપની ખ્વાહિશ કે પીછે પડ ગયા હૈ ઔર ઉસ કા મુઆમલા હદ સે આગે બઢ ગયા હૈ. ઔર આપ યૂં કહિયે કે

مِنْ رَّبِّكُمْ ۣ فَمَنْ شَآءَ فَلْيُؤْمِنْ وَّمَنْ شَآءَ فَلْيَكْفُرْ ۙ

હક તુમ્હારે રબ કી તરફ સે હૈ. તો જો ચાહે ઈમાન લાએ ઔર જો ચાહે વો કુફ્ર કરે.

اِنَّآ اَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِيْنَ نَارًا ۙ اَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ؕ

યકીનન હમ ને ઝાલિમોં કે લિયે આગ તૈયાર કર રખી હૈ, આગ કી કનાતેં ઉન્હેં ઘેરે હુવે હૈં.

وَاِنْ يَّسْتَغِيْثُوْا يُغَاثُوْا بِمَآءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوْهَ ؕ

ઔર અગર વો મદદ માંગેંગે તો ઉન કી મદદ કી જાએગી ઐસે પાની સે જો પિઘલે હુવે તાંબે કી તરહ હોગા, જો ચેહરોં કો

بِئْسَ الشَّرَابُ ؕ وَسَآءَتْ مُرْتَفَقًا ۝۲۹ اِنَّ الَّذِيْنَ

ભૂન દેગા. કિતની બુરી શરાબ. ઔર (જહન્નમ) કિતની બુરી જગા હૈ. યકીનન જો

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اِنَّا لَا نُضِيْعُ اَجْرَ مَنْ اَحْسَنَ

ઈમાન લાએ ઔર જો નેક કામ કરતે રહે, યકીનન ઉસ કા અજર હમ ઝાયેઅ નહીં કરેંગે જિસ ને

عَمَلًا ۝٣٠ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ

અચ્છા અમલ કિયા. ઉન કે લિયે જન્નાતે અદ્ન હોંગી, જિન કે નીચે સે

مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ

નેહરેં બેહતી હોંગી, ઉન્હેં ઉન મેં કંગન પેહનાએ જાએંગે સૌને કે

وَّيَلْبَسُوْنَ ثِيَابًا خُضْرًا مِّنْ سُنْدُسٍ وَّاِسْتَبْرَقٍ

ઔર વો સબ્ઝ લિબાસ પેહનેંગે બારીક રેશમ કે ઔર મોટે રેશમ કે,

مُّتَّكِئِيْنَ فِيْهَا عَلَى الْاَرَآئِكِ ؕ نِعْمَ الثَّوَابُ ؕ وَحَسُنَتْ

ઉન મેં વો તખ્તોં પર ટેક લગાએ હોંગે. કિતના અચ્છા બદલા હૈ, ઔર કિતની અચ્છી

مُرْتَفَقًا ۝٣١ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا

રાહત કી જગા હૈ. ઔર આપ ઉન કે સામને મિસાલ બયાન કીજિયે દો આદમિયોં કી કે ઉન મેં સે એક કે

لِاَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنَابٍ وَّحَفَفْنٰهُمَا بِنَخْلٍ

લિયે હમ ને અંગૂર કે દો બાગ બનાએ ઔર હમ ને ઉન દોનોં બાગોં કો ચારોં તરફ સે ઘેર લિયા ખજૂર કે

وَّجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ۝٣٢ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اٰتَتْ

દરખ્તોં સે ઔર ઉન દોનોં કે દરમિયાન હમ ને ખેત બના દિએ. યે દોનોં બાગ અપને ફલ દેતે

اُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِّنْهُ شَيْئًا ۙ وَّفَجَّرْنَا خِلٰلَهُمَا

થે ઔર ઉસ મેં સે કુછ કમ નહીં કરતે થે. ઔર હમ ને ઉન દોનોં બાગોં કે દરમિયાન નેહર જારી

نَهَرًا ۝٣٣ وَّكَانَ لَهٗ ثَمَرٌ ۚ فَقَالَ لِصَاحِبِهٖ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗٓ

કર દી થી. ઔર બરાબર ફલ ઉસે મિલ રહે થે. તો વો અપને સાથી સે કેહને લગા ઉસ સે ગુફ્તગૂ કે દૌરાન

اَنَا اَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَّاَعَزُّ نَفَرًا ۝٣۴ وَدَخَلَ جَنَّتَهٗ

કે મૈં તુજ સે ઝયાદા માલ વાલા હૂં ઔર તુજ સે ઝયાદા ભારી નફરી વાલા હૂં. ઔર વો અપને બાગ મેં દાખિલ

وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ ۚ قَالَ مَآ اَظُنُّ اَنْ تَبِيْدَ هٰذِهٖٓ

હુવા ઈસ હાલ મેં કે વો અપની જાન પર ઝુલ્મ કરને વાલા થા. વો કેહને લગા કે મેરા યે ગુમાન નહીં કે યે બાગ

اَبَدًا ۝٣۵ وَّمَآ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً ۙ وَّلَئِنْ رُّدِدْتُّ

કભી બરબાદ હોગા. ઔર મૈં કયામત કે આને કા અકીદા નહીં રખતા, ઔર અગર મૈં મેરે

اِلٰى رَبِّىْ لَاَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ۝٣٦ قَالَ
રબ કી તરફ લૌટા ભી દિયા ગયા તો મૈં ઉસ સે બેહતર જગા પાઉંગા. ઉસ

لَهٗ صَاحِبُهٗ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗٓ اَكَفَرْتَ بِالَّذِىْ
કે સાથી ને ઉસે કહા ગુફતગૂ કે દૌરાન, કયા તૂ કુફ્ર કરતા હૈ ઉસ ઝાત કે સાથ જિસ ને

خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰىكَ
તુજે મિટ્ટી સે પૈદા કિયા, ફિર નુત્ફે સે, ફિર તુજે પૂરા ઈન્સાન

رَجُلًا ۝٣٧ لٰكِنَّا۠ هُوَ اللّٰهُ رَبِّىْ وَلَآ اُشْرِكُ بِرَبِّىْٓ
બનાયા? લેકિન વહી અલ્લાહ મેરા રબ હૈ ઔર મૈં અપને રબ કે સાથ કિસી કો શરીક નહીં

اَحَدًا ۝٣٨ وَلَوْلَآ اِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ
ઠેહરાતા. ઔર જબ તૂ અપને બાગ મેં દાખિલ હુવા તો તૂ ને યૂં કયૂં નહીં કહા ما شاء الله!

مَا شَآءَ اللّٰهُ ۙ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ ۚ اِنْ تَرَنِ اَنَا اَقَلَّ
لا قوة الّا بالله? (જોઅલ્લાહને ચાહા (વહી હોગા), તાકત નહીં મગર અલ્લાહ કી તરફ સે), અગર તૂ મુજે

مِنْكَ مَالًا وَّ وَلَدًا ۝٣٩ فَعَسٰى رَبِّىْٓ اَنْ يُّؤْتِيَنِ
દેખ રહા હૈ કે મૈં તુજ સે કમ માલ ઔર કમ ઔલાદ વાલા હૂં. તો હો સકતા હૈ કે મેરા રબ મુજે તેરે બાગ

خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا
સે બેહતર દે દે ઔર ઈસ બાગ પર આસ્માન સે અઝાબ

مِّنَ السَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِيْدًا زَلَقًا ۝٤٠ اَوْ يُصْبِحَ مَآؤُهَا
ભેજ દે, ઔર યે ફિસલન વાલા મૈદાન બન જાએ. યા ઉસ કા પાની ઝમીન મેં નીચે

غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيْعَ لَهٗ طَلَبًا ۝٤١ وَاُحِيْطَ بِثَمَرِهٖ
ચલા જાએ, કિસી તરહ તૂ ઉસે તલાશ ભી ન કર સકેગા. ઔર ઉસ કે ફલોં પર આફત આ ગઈ,

فَاَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلٰى مَآ اَنْفَقَ فِيْهَا وَهِىَ
ઔર વો અપને દોનોં હાથ મલતા રેહ ગયા ઉસ માલ પર જો ઉસ ને બાગ મેં ખર્ચ કિયા થા ઔર વો બાગ

خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا وَيَقُوْلُ يٰلَيْتَنِىْ لَمْ اُشْرِكْ
ગિરા પડા હુવા થા ઉસ કે છપ્પરોં પર, ઈધર યે કેહ રહા થા કે કાશ મૈં અપને રબ કે સાથ કિસી કો

بِرَبِّىْٓ اَحَدًا ۝٤٢ وَلَمْ تَكُنْ لَّهٗ فِئَةٌ يَّنْصُرُوْنَهٗ
શરીક ન ઠેહરાતા. ઔર ઉસ કી કોઈ જમાઅત ભી ન હુઈ જો ઉસ કી નુસ્રત કરતી

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ﴿۴۳﴾ هُنَالِكَ

અલ્લાહ કે અલાવા ઔર વો ખુદ ભી અપની મદદ ન કર સકા. વહાં પર

الْوَلَایَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ ؕ هُوَ خَیْرٌ ثَوَابًا وَّ خَیْرٌ عُقْبًا ﴿۴۴﴾ ع

હકીકી હુકૂમત અલ્લાહ હી કે લિયે હૈ. વહી બેહતર સવાબ ઔર બેહતર બદલા દેને વાલા હૈ.

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلَ الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ

ઔર આપ ઉન કે સામને દુન્યવી ઝિન્દગી કી મિસાલ બયાન કીજિયે ઉસ પાની કી તરહ જો હમ ને આસ્માન સે

مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ

ઉતારા, ફિર ઉસ કે સાથ ઝમીન કા સબ્ઝા મિલ ગયા, ફિર વો કૂડા કરકટ

هَشِیْمًا تَذْرُوْهُ الرِّیٰحُ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ

હો જાતા હૈ જિસ કો હવાએં ઉડાતી હૈં. ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત

مُّقْتَدِرًا ﴿۴۵﴾ اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ زِیْنَةُ الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا ۚ

વાલા હૈ. માલ ઔર બેટે દુન્યવી ઝિન્દગી કી ઝીનત હૈં.

وَالْبٰقِیٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَیْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَیْرٌ

ઔર બાકી રેહને વાલી નેકિયાં બેહતર હૈં તેરે રબ કે યહાં સવાબ કે ઐતેબાર સે ઔર ઉમ્મીદ કે ઐતેબાર સે

اَمَلًا ﴿۴۶﴾ وَیَوْمَ نُسَیِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَی الْاَرْضَ بَارِزَةً ۙ

બેહતર હૈં. ઔર જિસ દિન હમ પહાડોં કો ચલાએંગે ઔર તૂ ઝમીન હમવાર દેખેગા.

وَّحَشَرْنٰهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿۴۷﴾ وَعُرِضُوْا

ઔર હમ ઉન કો ઇકઠ્ઠા કરેંગે, ફિર હમ ઉન મેં સે કિસી એક કો ભી નહીં છોડેંગે. ઔર વો તેરે રબ

عَلٰی رَبِّكَ صَفًّا ؕ لَقَدْ جِئْتُمُوْنَا كَمَا خَلَقْنٰكُمْ

કે સામને સફ બસફ પેશ કિયે જાએંગે. (કહા જાએગા) કે યકીનન તુમ હમારે પાસ આ ગએ હો, જૈસા હમ ને તુમ્હેં

اَوَّلَ مَرَّةٍ ۢ بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَّجْعَلَ لَكُمْ مَّوْعِدًا ﴿۴۸﴾

પેહલી બાર પૈદા કિયા થા. બલ્કે તુમ ને તો યે ગુમાન કિયા થા કે હમ તુમ્હારે લિયે વાદે કી જગા હરગિઝ નહીં બનાએંગે.

وَوُضِعَ الْكِتٰبُ فَتَرَی الْمُجْرِمِیْنَ مُشْفِقِیْنَ

ઔર નામએ આમાલ રખ દિયા જાએગા, ફિર મુજરિમોં કો આપ દેખેંગે કે ડરે હુવે હૈં

مِمَّا فِیْهِ وَ یَقُوْلُوْنَ یٰوَیْلَتَنَا مَالِ هٰذَا الْكِتٰبِ

ઉસ સે જો આમાલનામે મેં હૈ ઔર વો કહેંગે કે હાય હમારી હલાકત! ઇસ નામએ આમાલ કો કયા હુવા

لَا يُغَادِرُ صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً اِلَّآ اَحْصٰهَا ۚ
કે ન સગીરા ગુનાહ કો છોડા હૈ, ન કબીરા, મગર સબ કો ઉસ ને મહફૂઝ રખા હૈ.
وَوَجَدُوْا مَا عَمِلُوْا حَاضِرًا ؕ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ
ઔર વો અપને આમાલ સામને પાએંગે. ઔર તેરા રબ કિસી પર ઝુલ્મ નહીં
اَحَدًا ۟ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ
કરતા. ઔર જબ હમ ને ફરિશ્તોં સે કહા કે આદમ કો સજદા કરો
فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ
તો સિવાએ ઈબ્લીસ કે સબ ને સજદા કિયા. વો જિન્નાત મેં સે થા, ફિર ઉસ ને નાફરમાની કી
عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖ ؕ اَفَتَتَّخِذُوْنَهٗ وَ ذُرِّيَّتَهٗٓ اَوْلِيَآءَ
અપને રબ કે હુકમ કી. કયા ફિર તુમ મુજે છોડ કર કે ઉસે ઔર ઉસ કી ઔલાદ કો
مِنْ دُوْنِيْ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ ؕ بِئْسَ لِلظّٰلِمِيْنَ
દોસ્ત બનાતે હો હાલાંકે વો તુમ્હારે દુશ્મન હૈં? ઝાલિમોં કો બુરા
بَدَلًا ۝٥٠ مَآ اَشْهَدْتُّهُمْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
બદલ મિલા. મૈં ને ઉન્હેં મૌજૂદ નહીં રખા આસ્માનોં ઔર ઝમીન કે પૈદા કરને કે વકત
وَلَا خَلْقَ اَنْفُسِهِمْ ۪ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّيْنَ
ઔર ન ખુદ ઉન કે પૈદા કરને કે વકત. ઔર મૈં ગુમરાહ કરને વાલોં કો મદદગાર નહીં
عَضُدًا ۝٥١ وَ يَوْمَ يَقُوْلُ نَادُوْا شُرَكَآءِيَ
બનાતા. ઔર જિસ દિન વો કહેગા કે તુમ પુકારો મેરે ઉન શુરકા કો
الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ
જિન કા તુમ દાવા કરતે થે, તો વો ઉન કો પુકારેંગે, ફિર વો ઉન કી પુકાર કા જવાબ નહીં દેંગે
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَّوْبِقًا ۝٥٢ وَرَاَ الْمُجْرِمُوْنَ النَّارَ
ઔર હમ ઉન કે દરમિયાન મેં હલાકતગાહ કાઈમ કર દેંગે. ઔર મુજરિમ જહન્નમ કો દેખેંગે,
فَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ مُّوَاقِعُوْهَا وَلَمْ يَجِدُوْا عَنْهَا
ફિર સમજેંગે કે વો ઉસ મેં ગિરને વાલે હૈં ઔર ઉસ સે બચને કી જગા નહીં
مَصْرِفًا ۝٥٣ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ
પાએંગે. યકીનન હમ ને ઈસ કુર્આન મેં ઈન્સાનોં કે લિયે ફેર ફેર કર

مِنۡ كُلِّ مَثَلٍ ؕ وَكَانَ الۡاِنۡسَانُ اَكۡثَرَ شَیۡءٍ
તમામ મિસાલેં બયાન કી હૈં. ઔર ઈન્સાન સબ ચીઝ સે ઝયાદા

جَدَلًا ﴿۵۴﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنۡ یُّؤۡمِنُوۡۤا اِذۡ جَآءَهُمُ
જઘડાલૂ હૈ. ઔર ઈન્સાનોં કો ઈમાન લાને સે માનેઅ નહીં હુઈ જબ ઉન કે પાસ

الۡهُدٰی وَیَسۡتَغۡفِرُوۡا رَبَّهُمۡ اِلَّاۤ اَنۡ تَاۡتِیَهُمۡ
હિદાયત આઈ ઔર અપને રબ સે મગફિરત તલબ કરને સે માનેઅ નહી હુઈ મગર યે બાત કે ઉન કે પાસ

سُنَّةُ الۡاَوَّلِیۡنَ اَوۡ یَاۡتِیَهُمُ الۡعَذَابُ قُبُلًا ﴿۵۵﴾
પેહલે લોગોં કા તરીકા આ જાએ યા ઉન કે પાસ અઝાબ સામને આ પહોંચે.

وَمَا نُرۡسِلُ الۡمُرۡسَلِیۡنَ اِلَّا مُبَشِّرِیۡنَ وَ مُنۡذِرِیۡنَ ۚ
ઔર હમ રસૂલ નહીં ભેજતે મગર બશારત દેને વાલે ઔર ડરાને વાલે બના કર.

وَ یُجَادِلُ الَّذِیۡنَ كَفَرُوۡا بِالۡبَاطِلِ لِیُدۡحِضُوۡا
ઔર કાફિર બાતિલ કે ઝરિયે જઘડા કરતે હૈં તાકે ઉસ કે ઝરિયે હક કો મિટા દેં

بِهِ الۡحَقَّ وَاتَّخَذُوۡۤا اٰیٰتِیۡ وَمَاۤ اُنۡذِرُوۡا هُزُوًا ﴿۵۶﴾
ઔર વો મેરી આયતોં કો ઔર ઉસ કો જિસ સે ઉન કો ડરાયા ગયા ઉસે મઝાક બનાતે હૈં. ઔર ઉસ સે

وَمَنۡ اَظۡلَمُ مِمَّنۡ ذُكِّرَ بِاٰیٰتِ رَبِّهٖ فَاَعۡرَضَ
ઝયાદા ઝાલિમ કૌન હોગા જિસે ઉસ કે રબ કી આયતોં કે ઝરિયે નસીહત કી જાએ, ફિર વો ઉસ સે

عَنۡهَا وَنَسِیَ مَا قَدَّمَتۡ یَدٰهُ ؕ اِنَّا جَعَلۡنَا
ઐરાઝ કરે ઔર ભુલા દે ઉસે જો ઉસ કે હાથોં ને આગે ભેજા હૈ. યકીનન હમ ને ઉન કે દિલોં પર

عَلٰی قُلُوۡبِهِمۡ اَكِنَّةً اَنۡ یَّفۡقَهُوۡهُ وَفِیۡۤ اٰذَانِهِمۡ وَقۡرًا ؕ
પરદે રખ દિયે હૈં ઈસ સે કે વો ઉસે સમજેં ઔર ઉન કે કાનોં મેં ડાટ રખ દી હૈ.

وَاِنۡ تَدۡعُهُمۡ اِلَی الۡهُدٰی فَلَنۡ یَّهۡتَدُوۡۤا اِذًا اَبَدًا ﴿۵۷﴾
ઔર અગર આપ ઉન્હેં હિદાયત કી તરફ બુલાએંગે તબ ભી હરગિઝ હિદાયત નહીં પાએંગે કભી ભી.

وَرَبُّكَ الۡغَفُوۡرُ ذُو الرَّحۡمَةِ ؕ لَوۡ یُؤَاخِذُهُمۡ
ઔર આપ કા રબ બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા, રહમ વાલા હૈ. અગર અલ્લાહ ઉન કો પકડે

بِمَا كَسَبُوۡا لَعَجَّلَ لَهُمُ الۡعَذَابَ ؕ بَلۡ لَّهُمۡ مَّوۡعِدٌ
ઉન કે આમાલ કી વજહ સે તો ઉન કે લિયે અઝાબ જલ્દી લે આએ. બલ્કે ઉન કે લિયે મુકર્રરા વકત હૈ,

لَّنْ يَّجِدُوْا مِنْ دُوْنِهٖ مَوْىِٕلًا ۝٥٨ وَتِلْكَ الْقُرٰٓى
ઉસ સે પનાહ કી જગા વો હરગિઝ નહીં પાએંગે. ઔર યે બસ્તિયાં હૈં

اَهْلَكْنٰهُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ
જિન કો હમ ને હલાક કિયા જબ ઉન્હોં ને ઝુલ્મ કિયા ઔર હમ ને ઉન કી હલાકત કા વકત

مَّوْعِدًا ۝٥٩ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِفَتٰىهُ لَآ اَبْرَحُ
મુકર્રર કર રખા થા. ઔર જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને ખાદિમ સે ફરમાયા કે મૈં બરાબર ચલતા રહૂંગા

حَتّٰٓى اَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِىَ حُقُبًا ۝٦٠ فَلَمَّا بَلَغَا
યહાં તક કે મૈં પહોંચ જાઉં દો સમન્દરોં કે બાહમ મિલને કી જગા પર યા મૈં મુદ્દતોં ચલતા રહૂંગા. ફિર જબ વો

مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوْتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ
દોનોં પહોંચે દો સમન્દરોં કે બાહમ મિલને કી જગા પર તો દોનોં અપની મછલી ભૂલ ગએ, ફિર મછલી ને સમન્દર મેં

فِى الْبَحْرِ سَرَبًا ۝٦١ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰىهُ اٰتِنَا
સૂરાખ કર કે અપના રાસ્તા બના લિયા. ફિર જબ વો દોનોં આગે નિકલ ગએ, તો મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને ખાદિમ

غَدَآءَنَا ز لَقَدْ لَقِيْنَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَبًا ۝٦٢
સે ફરમાયા કે હમારે પાસ હમારા નાશતા લાઈયે. યકીનન હમારે ઈસ સફર સે હમેં થકાવટ પહોંચી હૈ.

قَالَ اَرَءَيْتَ اِذْ اَوَيْنَآ اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّىْ نَسِيْتُ
ખાદિમ ને અર્ઝ કિયા કયા આપ ને દેખા જબ હમ ને પનાહ લી ચટાન કે પાસ તો મૈં મછલી

الْحُوْتَ ز وَمَآ اَنْسٰنِيْهُ اِلَّا الشَّيْطٰنُ اَنْ اَذْكُرَهٗ ج
ભૂલ ગયા. ઔર ઉસ કી યાદ શયતાન હી ને મુજે ભુલા દી.

وَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِى الْبَحْرِ صلے عَجَبًا ۝٦٣ قَالَ ذٰلِكَ
ઔર મછલી ને અપના રાસ્તા અજીબ તરીકે સે સમન્દર મેં બના લિયા. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે યે વહી

مَا كُنَّا نَبْغِ صلے فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا قَصَصًا ۝٦٤
તો હૈ જિસે હમ તલાશ કર રહે થે. ફિર વો દોનોં અપને નિશાનાતે કદમ કો તલાશ કરતે હુવે વાપસ લૌટે.

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَآ اٰتَيْنٰهُ رَحْمَةً
ફિર દોનોં ને હમારે બન્દોં મેં સે એક બન્દે કો પાયા જિસે હમ ને હમારી તરફ સે રહમત

مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ۝٦٥ قَالَ لَهٗ
અતા કી થી ઔર જિસે હમ ને હમારી તરફ સે ઈલ્મ દિયા થા. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉન સે ફરમાયા

مُوۡسٰی ہَلۡ اَتَّبِعُکَ عَلٰۤی اَنۡ تُعَلِّمَنِ
કયા મૈં આપ કે સાથ ચલ સકતા હૂં ઈસ શર્ત પર કે આપ મુજે સિખલાએં ઉન ઉલૂમ મેં સે જો આપ કો

مِمَّا عُلِّمۡتَ رُشۡدًا ﴿۶۶﴾ قَالَ اِنَّکَ لَنۡ تَسۡتَطِیۡعَ
દિયે ગએ હૈં રુશ્દ(વ હિદાયત) કે લિયે. ઉન્હોં (ખિઝર) ને કહા યકીનન આપ મેરે સાથ રેહ કર હરગિઝ

مَعِیَ صَبۡرًا ﴿۶۷﴾ وَ کَیۡفَ تَصۡبِرُ عَلٰی مَا لَمۡ تُحِطۡ
સબ્ર નહીં કર સકોગે. ઔર આપ કૈસે સબ્ર કર સકતે હો ઉસ પર જિસ કી મુકમ્મલ હકીકત આપ કો

بِہٖ خُبۡرًا ﴿۶۸﴾ قَالَ سَتَجِدُنِیۡۤ اِنۡ شَآءَ اللّٰہُ صَابِرًا
માલૂમ નહી? મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા અનકરીબ અગર અલ્લાહ ને ચાહા તો આપ મુજે સબ્ર કરને વાલા પાએંગે.

وَّ لَاۤ اَعۡصِیۡ لَکَ اَمۡرًا ﴿۶۹﴾ قَالَ فَاِنِ اتَّبَعۡتَنِیۡ
ઔર મૈં આપ કી કિસી મુઆમલે મેં નાફરમાની નહી કરૂંગા. ઉન્હોં (ખિઝર) ને કહા ફિર અગર આપ મેરે સાથ ચલતે હો

فَلَا تَسۡـَٔلۡنِیۡ عَنۡ شَیۡءٍ حَتّٰۤی اُحۡدِثَ لَکَ مِنۡہُ
તો મુજ સે કિસી ચીઝ કે મુતઅલ્લિક સવાલ ન કીજિયે જબ તક કે મૈં ખુદ આપ કે સામને ઉસ કો બયાન

ذِکۡرًا ﴿۷۰﴾ فَانۡطَلَقَا ٝ حَتّٰۤی اِذَا رَکِبَا فِی السَّفِیۡنَۃِ
ન કરૂં. ફિર વો દોનોં ચલે. યહાં તક કે જબ વો સવાર હુવે કશતી મેં તો ઉન્હોં (ખિઝર) ને

خَرَقَہَا ؕ قَالَ اَخَرَقۡتَہَا لِتُغۡرِقَ اَہۡلَہَا ۚ
ઉસ કો ફાડ દિયા. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કયા તુમ ને કશતી ફાડ દી તાકે કશતી વાલોં કો ગર્ક કર દો?

لَقَدۡ جِئۡتَ شَیۡئًا اِمۡرًا ﴿۷۱﴾ قَالَ اَلَمۡ اَقُلۡ اِنَّکَ
યકીનન આપ ને બહોત બુરી હરકત કી હૈ. ઉન્હોં (ખિઝર) ને કહા કયા મૈં ને કહા નહીં થા કે આપ

لَنۡ تَسۡتَطِیۡعَ مَعِیَ صَبۡرًا ﴿۷۲﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذۡنِیۡ
હરગિઝ મેરે સાથ રેહ કર સબ્ર નહી કર સકોગે? મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે આપ મેરા મુઆખઝા ન

بِمَا نَسِیۡتُ وَ لَا تُرۡہِقۡنِیۡ مِنۡ اَمۡرِیۡ عُسۡرًا ﴿۷۳﴾
કીજિયે ઉસ મેં જો મૈં ભૂલ ગયા ઔર મેરે મુઆમલે મેં મુજે તંગી કે કરીબ ન કીજિયે.

فَانۡطَلَقَا ٝ حَتّٰۤی اِذَا لَقِیَا غُلٰمًا فَقَتَلَہٗ ۙ قَالَ اَقَتَلۡتَ
ફિર દોનોં ચલે. યહાં તક કે જબ દોનોં એક લડકે સે મિલે તો ઉન્હોં (ખિઝર) ને ઉસે કત્લ કર દિયા. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ)

نَفۡسًا زَکِیَّۃًۢ بِغَیۡرِ نَفۡسٍ ؕ لَقَدۡ جِئۡتَ شَیۡئًا نُّکۡرًا ﴿۷۴﴾
ને ફરમાયા કયા તુમ ને એક પાકીઝા જાન કો કિસી નફસ કે બગૈર કત્લ કિયા? યકીનન આપ ને બહોત બુરી હરકત કી.

ع ۹ ۲۱

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ

ઉન્હોં (ખિઝર) ને કહા ક્યા મૈં ને આપ સે કહા નહી થા કે આપ મેરે સાથ રેહ કર હરગિઝ સબ્ર નહી કર સકોગે.

صَبْرًا۝۷۵ قَالَ اِنْ سَاَلْتُكَ عَنْ شَیْءٍۭ بَعْدَهَا

મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા અગર મૈં આપ સે કિસી ચીઝ કે મુતઅલ્લિક ઈસ કે બાદ સવાલ કરૂં

فَلَا تُصٰحِبْنِیْ ۚ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَّدُنِّیْ عُذْرًا۝۷۶ فَانْطَلَقَا

તો આપ મુજે અપને સાથ ન રખિયે. બેશક આપ મેરી તરફ સે ઉઝર કી ઈન્તિહા કો પહોંચ ગએ હો. ફિર વો દોનોં

حَتّٰۤی اِذَاۤ اَتَیَاۤ اَهْلَ قَرْیَةِ ۣاسْتَطْعَمَاۤ اَهْلَهَا فَاَبَوْا

ચલે. યહાં તક કે જબ વો દોનોં એક ગાઉં વાલોં કે પાસ પહોંચે તો દોનોં ને બસ્તી વાલોં સે ખાના માંગા, તો

اَنْ یُّضَیِّفُوْهُمَا فَوَجَدَا فِیْهَا جِدَارًا یُّرِیْدُ

બસ્તી વાલોં ને ઉન દોનોં કી ઝિયાફત કરને સે ઈન્કાર કર દિયા. ફિર દોનોં ને ઉસ બસ્તી મેં દીવાર કો પાયા જો ગિરના

اَنْ یَّنْقَضَّ فَاَقَامَهٗ ؕ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَیْهِ

ચાહ રહી થી, તો ઉન્હોં (ખિઝર) ને ઉસે સીધા કર દિયા. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા અગર તુમ ચાહતે તો ઉસ પર

اَجْرًا۝۷۷ قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَیْنِیْ وَ بَیْنِكَ ۚ سَاُنَبِّئُكَ

ઉજરત લે લેતે. ઉન્હોં (ખિઝર) ને કહા કે યે મેરે ઔર આપ કે દરમિયાન જુદાઈ (કા વકત) હૈ. મૈં આપ કો

بِتَاْوِیْلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَّلَیْهِ صَبْرًا۝۷۸ اَمَّا السَّفِیْنَةُ

અભી બતલાતા હૂં હકીકત ઉન બાતોં કી જિન પર સબ્ર કી આપ તાકત ન રખ સકે. અલબત્તા કશતી,

فَكَانَتْ لِمَسٰكِیْنَ یَعْمَلُوْنَ فِی الْبَحْرِ فَاَرَدْتُّ

તો વો ચન્દ મિસ્કીનોં કી થી જો સમન્દર મેં કામ કરતે થે, તો મૈં ને ચાહા કે મૈં ઉસે ઐબદાર કર દૂં,

اَنْ اَعِیْبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُمْ مَّلِكٌ یَّاْخُذُ كُلَّ سَفِیْنَةٍ

ઔર ઉન કે આગે એક બાદશાહ થા જો હર (અચ્છી) કશતી કો ઝબરદસ્તી કર કે લે લેતા થા.

غَصْبًا۝۷۹ وَاَمَّا الْغُلٰمُ فَكَانَ اَبَوٰهُ مُؤْمِنَیْنِ

ઔર અલબત્તા લડકા, તો ઉસ કે વાલિદૈન મોમિન થે, તો હમ ડરે ઈસ

فَخَشِیْنَاۤ اَنْ یُّرْهِقَهُمَا طُغْیَانًا وَّكُفْرًا۝۸۰ فَاَرَدْنَاۤ

સે કે વો ઉન દોનોં કો ભી સરકશી ઔર કુફ્ર કે કરીબ કર દે. તો હમ ને ઈરાદા કિયા કે ઉન કા રબ ઉન્હેં

اَنْ یُّبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَیْرًا مِّنْهُ زَكٰوةً وَّاَقْرَبَ رُحْمًا۝۸۱

બદલે મેં (ઐસી ઔલાદ) દે જો પાકીઝગી મેં ઉસ સે બેહતર ઔર સિલારહમી મેં ઉસ સે બળ્હ કર હો.

وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلٰمَيْنِ يَتِيْمَيْنِ فِى الْمَدِيْنَةِ وَكَانَ
ઔર અલબત્તા દીવાર, તો વો દો યતીમ લડકોં કી થી ઈસ શેહર મેં ઔર ઉસ દિવાર કે નીચે
تَحْتَهٗ كَنْزٌ لَّهُمَا وَكَانَ اَبُوْهُمَا صَالِحًا ۚ فَاَرَادَ رَبُّكَ
ઉન કા ખઝાના થા ઔર ઉન કે બાપ નેક થે. તો તેરે રબ ને ચાહા કે વો દોનોં
اَنْ يَّبْلُغَآ اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا ۖ رَحْمَةً
અપની જવાની કો પહોંચેં ઔર અપના ખઝાના ખુદ નિકાલેં. યે આપ કે રબ કી રહમત કી વજહ સે હુવા.
مِّنْ رَّبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهٗ عَنْ اَمْرِىْ ؕ ذٰلِكَ تَاْوِيْلُ
ઔર મૈં ને ઉસ કો અપની તરફ સે નહીં કિયા. યે ઉસ ચીઝ કા મતલબ હૈ જિસ પર આપ સબ્ર કી તાકત
مَا لَمْ تَسْطِعْ عَّلَيْهِ صَبْرًا ۠ ﴿۸۲﴾ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنْ ذِى الْقَرْنَيْنِ ؕ
ન રખ સકે. ઔર યે આપ સે ઝુલકરનૈન કે મુતઅલ્લિક સવાલ કરતે હૈં. આપ ફરમા
قُلْ سَاَتْلُوْا عَلَيْكُمْ مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿۸۳﴾ اِنَّا مَكَّنَّا لَهٗ
દીજિયે કે અનકરીબ મૈં તુમ્હારે સામને ઉસ કા કુછ તઝકિરા કરૂંગા. યકીનન હમ ને ઉસે ઝમીન મેં
فِى الْاَرْضِ وَاٰتَيْنٰهُ مِنْ كُلِّ شَىْءٍ سَبَبًا ۙ ﴿۸۴﴾ فَاَتْبَعَ
હુકૂમત દી થી ઔર હમ ને ઉસે હર ચીઝ કે અસ્બાબ દિયે થે. ફિર વો અસ્બાબ લે કર ચલે.
سَبَبًا ﴿۸۵﴾ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ
યહાં તક કે જબ સૂરજ કે ડૂબને કી જગા તક પહોંચે તો ઉસે પાયા કે વો ડૂબ રહા હૈ
فِىْ عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَّوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ؕ قُلْنَا يٰذَا
કીચડ વાલે ચશ્મે મેં ઔર ઉસ કે પાસ એક કૌમ કો પાયા. હમ ને કહા કે એ
الْقَرْنَيْنِ اِمَّآ اَنْ تُعَذِّبَ وَاِمَّآ اَنْ تَتَّخِذَ فِيْهِمْ
ઝુલકરનૈન! યા તો આપ અઝાબ દેં યા ઉન મેં ભલાઈ કરેં.
حُسْنًا ﴿۸۶﴾ قَالَ اَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهٗ ثُمَّ يُرَدُّ
ઝુલકરનૈન ને કહા અલબત્તા જો ઝુલ્મ કરેગા, તો હમ ઉસે અઝાબ દેંગે, ફિર ઉસે લૌટાયા જાએગા
اِلٰى رَبِّهٖ فَيُعَذِّبُهٗ عَذَابًا نُّكْرًا ﴿۸۷﴾ وَاَمَّا مَنْ اٰمَنَ
અપને રબ કી તરફ, ફિર વો ભી ઉસે બદતરીન અઝાબ દેગા. ઔર અલબત્તા જો ઈમાન લાએગા
وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهٗ جَزَآءَ ۨ الْحُسْنٰى ۚ وَسَنَقُوْلُ لَهٗ مِنْ
ઔર આમાલે સાલેહા કરેગા તો ઉસ કે લિયે અચ્છા બદલા હોગા. ઔર હમ ઉસ સે અપને મુઆમલે મેં

ع ١٠
١٢

اَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ

આસાની વાલી બાત કહેંગે. ફિર વો સામાન લે કર ચલે. યહાં તક કે જબ વો સૂરજ કે તુલૂઅ હોને કી

الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلٰى قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَّهُمْ

જગા પર પહોંચે, તો ઉસે પાયા કે વો તુલૂઅ હો રહા હૈ એક કૌમ પર જિન કે લિયે હમ ને સૂરજ સે આડ

مِّنْ دُوْنِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذٰلِكَ ؕ وَقَدْ اَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾

નહી બનાઈ. ઈસી તરહ, ઔર હમ ને ઉસ કા ભી ઈહાતા કર રખા હૈ ઈલ્મ કે ઐતેબાર સે જો ઉન કે પાસ થા.

ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ

ફિર વો અસ્બાબ લે કર ચલે. યહાં તક કે જબ વો દો બંધ તક પહોંચ ગએ તો ઉન્હોં ને દોનોં બંધ કે પીછે

مِنْ دُوْنِهِمَا قَوْمًا ۙ لَّا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوْا يٰذَا

એક કૌમ કો પાયા, જો બાત સમજને કે ભી કરીબ નહીં થી. ઉન્હોં ને કહા કે એ ઝુલકરનૈન!

الْقَرْنَيْنِ اِنَّ يَاْجُوْجَ وَمَاْجُوْجَ مُفْسِدُوْنَ فِى الْاَرْضِ

યકીનન યાજૂજ માજૂજ ઝમીન મે ફસાદ ફૈલા રહે હૈં, તો કયા હમ આપ

فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلٰٓى اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ

કે લિયે કોઈ ખર્ચ મુતઅય્યન કર દેં ઈસ શર્ત પર કે આપ હમારે ઔર ઉન કે દરમિયાન બંધ બના દેં?

سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّىْ فِيْهِ رَبِّىْ خَيْرٌ فَاَعِيْنُوْنِىْ

ઝુલકરનૈન ને કહા કે જિસ કી મેરે રબ ને મુજે કુદરત દી હૈ, વો બેહતર હૈ, ઈસ લિયે તુમ મેરી ઈઆનત કરો

بِقُوَّةٍ اَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ اٰتُوْنِىْ زُبَرَ الْحَدِيْدِ ؕ

કુવ્વત સે, તો મૈં તુમ્હારે ઔર ઉન કે દરમિયાન મેં એક મઝબૂત દીવાર બના દૂંગા. તુમ મેરે પાસ લોહે કી તખ્તિયાં

حَتّٰٓى اِذَا سَاوٰى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوْا ؕ

લાઓ. યહાં તક કે જબ ઉન્હોં ને દોનોં કિનારોં કો બરાબર કર દિયા, તો કહા કે આગ ફૂંકો. યહાં તક

حَتّٰٓى اِذَا جَعَلَهٗ نَارًا ۙ قَالَ اٰتُوْنِىْٓ اُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾

કે જબ ઉસ કો સરાપા આગ બના દિયા, તો ઝુલકરનૈન ને કહા કે તુમ મેરે પાસ પિઘલા હુવા તાંબા લાઓ કે મૈં ઉસ

فَمَا اسْطَاعُوْٓا اَنْ يَّظْهَرُوْهُ وَمَا اسْتَطَاعُوْا لَهٗ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

પર બહા દૂં ફિર વો ઉસ પર ચઢને કી તાકત નહી રખ સકે ઔર ન ઉસ મે સૂરાખ કરને કી તાકત રખ સકે.

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَّبِّىْ ۚ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ رَبِّىْ جَعَلَهٗ

ઝુલકરનૈન ને કહા યે મેરે રબ કી રહમત હૈ. ફિર જબ મેરે રબ કા વાદા આ જાએગા તો વો ઉસે

دَکَّآءَ ۚ وَکَانَ وَعْدُ رَبِّیْ حَقًّا ﴿۹۸﴾ وَتَرَکْنَا بَعْضَھُمْ
રેઝા રેઝા કર દેગા. ઔર મેરે રબ કા વાદા સચ્ચા હૈ. ઔર હમ છોડ દેંગે ઉન કો ઉસ દિન

یَوْمَئِذٍ یَّمُوْجُ فِیْ بَعْضٍ وَّ نُفِخَ فِی الصُّوْرِ فَجَمَعْنٰھُمْ
ઈસ હાલ મેં કે બાઝ બાઝ સે ગુડમુડ હોંગે ઔર સૂર મેં ફૂંક મારી જાએગી, ફિર હમ ઉન સબ કો ઈકઠ્ઠા

جَمْعًا ﴿۹۹﴾ وَّ عَرَضْنَا جَھَنَّمَ یَوْمَئِذٍ لِّلْکٰفِرِیْنَ عَرْضَا ﴿۱۰۰﴾
કરેંગેં. ઔર હમ જહન્નમ કો ઉસ દિન કાફિરોં કે સામને પેશ કરેંગેં.

الَّذِیْنَ کَانَتْ اَعْیُنُھُمْ فِیْ غِطَآءٍ عَنْ ذِکْرِیْ وَکَانُوْا
જિન કી આંખેં મેરે ઝિક્ર (કુર્આન) સે (ગફલત કે) પરદે મેં થીં ઔર જો

لَا یَسْتَطِیْعُوْنَ سَمْعًا ﴿۱۰۱﴾ اَفَحَسِبَ الَّذِیْنَ کَفَرُوْٓا
સુનને કી તાકત નહીં રખતે થે. કયા ફિર કાફિરોં ને યે સમજ રખા હૈ કે

اَنْ یَّتَّخِذُوْا عِبَادِیْ مِنْ دُوْنِیْٓ اَوْلِیَآءَ ؕ اِنَّآ اَعْتَدْنَا
વો મુજે છોડ કર મેરે બન્દોં કો હિમાયતી બના લેંગે? યકીનન હમ ને કાફિરોં કી ઝિયાફત કે લિયે જહન્નમ

جَھَنَّمَ لِلْکٰفِرِیْنَ نُزُلًا ﴿۱۰۲﴾ قُلْ ھَلْ نُنَبِّئُکُمْ بِالْاَخْسَرِیْنَ
તૈયાર કર રખી હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કયા હમ તુમ્હેં બતલાએં ઉન લોંગોં કે બારે મેં

اَعْمَالًا ﴿۱۰۳﴾ اَلَّذِیْنَ ضَلَّ سَعْیُھُمْ فِی الْحَیٰوۃِ الدُّنْیَا وَھُمْ
જો આમાલ કે ઐતેબાર સે સબ સે ઝયાદા ખસારે વાલે હૈં? વો લોગ હૈં કે જિન કી કોશિશ દુન્યવી ઝિન્દગી મેં બેકાર

یَحْسَبُوْنَ اَنَّھُمْ یُحْسِنُوْنَ صُنْعًا ﴿۱۰۴﴾ اُولٰٓئِکَ الَّذِیْنَ
હો ગઈ ઔર વો યે સમજતે રહે કે વો અચ્છે કામ કર રહે હૈં. યહી લોગ હૈં જિન્હોં ને અપને રબ કી આયાત કે સાથ

کَفَرُوْا بِاٰیٰتِ رَبِّھِمْ وَ لِقَآئِہٖ فَحَبِطَتْ اَعْمَالُھُمْ
કુફ્ર કિયા ઔર ઉસ કી મુલાકાત કા (ઈન્કાર કિયા), ફિર ઉન કે આમાલ અકારત હો ગએ

فَلَا نُقِیْمُ لَھُمْ یَوْمَ الْقِیٰمَۃِ وَزْنًا ﴿۱۰۵﴾ ذٰلِکَ جَزَآؤُھُمْ
ફિર હમ ઉન કે લિયે કયામત કે દિન વઝન કાઈમ નહીં કરેંગે. યે ઉન કી સઝા જહન્નમ હૈ

جَھَنَّمُ بِمَا کَفَرُوْا وَاتَّخَذُوْٓا اٰیٰتِیْ وَرُسُلِیْ ھُزُوًا ﴿۱۰۶﴾
ઉન કે કુફ્ર કી વજહ સે ઔર મેરી આયતોં ઔર મેરે પૈગમ્બરોં કો મઝાક બનાને કી વજહ સે.

اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ کَانَتْ لَھُمْ جَنّٰتُ
યકીનન વો લોગ જો ઈમાન લાએ ઔર નેક કામ કરતે રહે ઉન કી ઝિયાફત કે લિયે જન્નાતુલ ફિરદૌસ

الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا لَا يَبْغُوْنَ عَنْهَا
હોંગી. જિન મેં વો હમેશા રહેંગે, જિસ સે વો હટના નહીં ચાહેંગે.

حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمٰتِ رَبِّيْ لَنَفِدَ
આપ ફરમા દીજિયે કે અગર સમન્દર રોશનાઈ બન જાએ મેરે રબ કે કલિમાત કે લિયે, તો સમન્દર ખત્મ

الْبَحْرُ قَبْلَ اَنْ تَنْفَدَ كَلِمٰتُ رَبِّيْ وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهٖ
હો જાએગા ઈસ સે પેહલે કે મેરે રબ કે કલિમાત ખત્મ હોં, અગરચે હમ ઉસી જૈસી મદદ કે તૌર પર ઔર ભી લે

مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ
આએં. આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તો સિર્ફ તુમ જૈસા એક ઈન્સાન હૂં, મેરી તરફ વહી કી જા રહી હૈ

اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوْا لِقَآءَ رَبِّهٖ فَلْيَعْمَلْ
યે કે તુમ્હારા માબૂદ યકતા માબૂદ હૈ. ફિર જો અપને રબ કી મુલાકાત કી ઉમ્મીદ રખતા હૈ, તો ઉસે

عَمَلًا صَالِحًا وَّلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهٖٓ اَحَدًا ﴿١١٠﴾
ચાહિયે કે વો આમાલે સાલેહા કરે ઔર અપને રબ કી ઈબાદત મેં કિસી કો શરીક ન ઠેહરાએ.

رُكُوْعَاتُهَا ٦ (١٩) سُوْرَةُ مَرْيَمَ مَكِّيَّةٌ (۴۴) اٰيَاتُهَا ٩٨

ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં — સૂરએ મરયમ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ — ઈસ મેં ૯૮ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
પઢ્હતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

كٓهٰيٰعٓصٓ ﴿١﴾ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهٗ زَكَرِيَّا ﴿٢﴾
કાફ હા યા ઐન સૉદ. યે તેરે રબ કી ઉસ કે બન્દે ઝકરીય્યા (અલૈહિસ્સલામ) પર રહમત કા તઝકિરા હૈ.

اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ نِدَآءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّيْ وَهَنَ
જબ ઉન્હોં ને અપને રબ કો ચુપકે ચુપકે પુકારા. ઝકરિય્યા (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા એ મેરે રબ! યકીનન મેરી

الْعَظْمُ مِنِّيْ وَاشْتَعَلَ الرَّاْسُ شَيْبًا وَّلَمْ اَكُنْ
હડ્ડિયાં કમઝોર હો ગઈ હૈં ઔર સર મેં બુઢ્હાપા ફૈલ ચૂકા હૈ ઔર મૈં તુજ સે માંગને

بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿۴﴾ وَاِنِّيْ خِفْتُ الْمَوَالِيَ
મેં એ મેરે રબ! નાકામ નહીં રહા. ઔર યકીનન મૈં અપને પીછે વારિસોં સે ડરતા હૂં

مِنْ وَّرَآءِيْ وَكَانَتِ امْرَاَتِيْ عَاقِرًا فَهَبْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ
ઔર મેરી બીવી બાંઝ હૈ, તો તૂ અપની તરફ સે મેરે લિયે વારિસ અતા ફરમા.

وَلِيًّا ۝٥ يَّرِثُنِيْ وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوْبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ

જો મેરા વારિસ બને ઔર આલે યઅકૂબ કા વારિસ બને. ઔર ઉસે એ મેરે રબ! તૂ પસન્દીદા બના.

رَضِيًّا ۝٦ يٰزَكَرِيَّآ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمِ ۨاسْمُهٗ يَحْيٰى ۙ

એ ઝકરીય્યા! યકીનન હમ આપ કો એક લડકે કી બશારત દે રહે હૈં જિસ કા નામ યહયા હોગા,

لَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۝٧ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ

જિસ કા ઈસ સે પેહલે હમને કોઈ હમનામ નહી બનાયા. ઝકરીય્યા (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા એ મેરે રબ! મેરે

لِيْ غُلٰمٌ وَّكَانَتِ امْرَاَتِيْ عَاقِرًا وَّقَدْ بَلَغْتُ

લિયે લડકા કહાં સે હોગા હાલાંકે મેરી બીવી બાંજ હૈ ઔર મૈં બુઢાપે કી ઈન્તિહા કો

مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۝٨ قَالَ كَذٰلِكَ ۚ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ

પહોંચ ચુકા હૂં? અલ્લાહ ને ફરમાયા કે ઈસી તરહ હોગા. તેરે રબ ને કહા હૈ કે વો મુજ પર

هَيِّنٌ وَّقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ۝٩ قَالَ

આસાન હૈ ઔર મૈંને તુજે ઈસ સે પેહલે પૈદા કિયા હાલાંકે તૂ કુછ ભી નહી થા. ઝકરીય્યા (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા

رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ۭ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ

એ મેરે રબ! મેરે લિયે નિશાની મુકર્રર કર દીજિયે. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે તેરી નિશાની યે હૈ કે તુમ ઈન્સાનોં

ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝١٠ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ مِنَ الْمِحْرَابِ

સે બાત નહી કરોગે તનદુરુસ્ત હોને કે બાવજૂદ તીન રાત તક. ફિર વો અપની કૌમ કે સામને મેહરાબ સે નિકલે

فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوْا بُكْرَةً وَّعَشِيًّا ۝١١ يٰيَحْيٰى خُذِ

તો ઝકરીય્યા (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉન કો ભી ઈશારે સે કહા કે તુમ અલ્લાહ કી સુબ્હ વ શામ તસ્બીહ કરો. એ યહયા! કિતાબ કો

الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ ۭ وَاٰتَيْنٰهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۝١٢ وَّحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا

મઝબૂતી સે પકડ લે. ઔર હમ ને ઉન્હેં બચપન હી મેં દાનાઈ અતા કર દી થી. ઔર હમારી તરફ સે

وَزَكٰوةً ۭ وَكَانَ تَقِيًّا ۝١٣ وَّبَرًّۢا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا

શફકત ઔર પાકીઝગી અતા કી. ઔર વો મુત્તકી થે. ઔર અપને વાલિદૈન કે ફરમાંબરદાર થે ઔર ઝબરદસ્તી

عَصِيًّا ۝١٤ وَسَلٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ وَيَوْمَ

કરને વાલે નાફરમાન નહી થે. ઔર ઉન પર સલામતી હો જિસ દિન વો પૈદા હુવે ઔર જિસ દિન વો મરેંગે

يُبْعَثُ حَيًّا ۝١٥ وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مَرْيَمَ ۘ اِذِ انْتَبَذَتْ

ઔર જિસ દિન વો ઝિન્દા કર કે ઉઠાએ જાએંગે. ઔર ઈસ કિતાબ મેં મરયમ કા તઝકિરા કીજિયે. જબ વો અપને

ع وقف لازم

مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ۟ۙ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ
ઘર વાલોં સે અલગ હો કર મશરિકી કિનારે મેં ચલી ગઈ. ઔર ઉન સે પર્દા કર લિયા,
حِجَابًا ۫ فَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا
ફિર હમ ને ઉન કી તરફ હમારી રૂહ કો ભેજા જો ઉન કે સામને પૂરા ઈન્સાન બન કર મુતમસ્સિલ હુવા.
سَوِيًّا ۟ قَالَتْ اِنِّيْٓ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ
મરયમ (અલૈહસ્સલામ) ને કહા કે યકીનન મૈં તુજ સે રહમાન કી પનાહ માંગતી હૂં અગર તૂ અલ્લાહ સે
تَقِيًّا ۟ قَالَ اِنَّمَآ اَنَا رَسُوْلُ رَبِّكِ ۖ لِاَهَبَ لَكِ غُلٰمًا
ડરતા હે. તો રૂહ ને કહા મૈં તો સિર્ફ તેરે રબ કા ભેજા હુવા ફરિશ્તા હૂં તાકે મૈં તુજે પાકીઝા લડકા દૂં.
زَكِيًّا ۟ قَالَتْ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ
મરયમ (અલૈહસ્સલામ) ને કહા કે મુજે લડકા કહાં સે હોગા હાલાંકે મુજે કિસી ઈન્સાન ને છુવા નહીં હે
وَّلَمْ اَكُ بَغِيًّا ۟ قَالَ كَذٰلِكِ ۚ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ ۚ
ઔર મૈં ઝિનાકાર નહીં હૂં? ફરિશ્તે ને કહા કે ઈસી તરહ હોગા. તેરે રબ ને કહા હે કે યે મુજ પર આસાન હે.
وَلِنَجْعَلَهٗٓ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا ۚ وَكَانَ اَمْرًا
ઔર ઈસ લિયે હોગા તાકે હમ ઉસે ઈન્સાનોં કે લિયે નિશાની બનાએ ઔર હમારી તરફ સે રહમત બનાએ.
مَّقْضِيًّا ۟ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا ۟
ઔર ઈસ મુઆમલે કા ફૈસલા કર દિયા ગયા હે. ફિર મરયમ (અલૈહસ્સલામ) લડકે સે હામિલા હો ગઈ,
فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ ۚ قَالَتْ يٰلَيْتَنِيْ
ફિર ઉસ કો લે કર દૂર જગા મેં અલગ ચલી ગઈ. ફિર ઉન કો દર્દે ઝેહ આયા ખજૂર કે તને કે પાસ. મરયમ
مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَّنْسِيًّا ۟ فَنَادٰىهَا
(અલૈહસ્સલામ) કેહને લગીં એ કાશ કે મૈં ઈસ સે પેહલે મર જાતી ઔર મૈં ભુલા કર ફરામોશ કર દી જાતી. ફિર મરયમ
مِنْ تَحْتِهَآ اَلَّا تَحْزَنِيْ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ۟
(અલૈહસ્સલામ) કો ઉન કે નીચે સે આવાઝ દી કે તૂ ગમ ન કર, યકીનન તેરે રબ ને તેરે નીચે નેહર જારી કર દી હે.
وَهُزِّيْٓ اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسٰقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا
ઔર તૂ અપની તરફ ઉસ ખજૂર કે તને કો હિલા, ખુદ ટૂટ કર તુજ પર તાઝા ખજૂરેં ગિરેંગી.
جَنِيًّا ۟ فَكُلِيْ وَاشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا ۚ فَاِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ
ફિર તૂ ખા ઔર પી ઔર આંખેં ઠન્ડી રખ. ફિર અગર તૂ ઈન્સાનોં મેં

الْبَشَرِ اَحَدًا ۙ فَقُوْلِيْٓ اِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا

સે કિસી કો દેખે, તો યૂં કેહના કે મૈં ને રહમાન કે લિયે રોઝે કી નઝર માની હૈ, કે મૈં આજ

فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا ۚ۝٢٦ فَاَتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهٗ ۭ قَالُوْا

કિસી ઈન્સાન સે હરગિઝ ગુફ્તગૂ નહી કરૂંગી. ફિર વો ઉસ લડકે કો ઉઠા કર અપની કૌમ કે પાસ આઈ.

يٰمَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْـًٔا فَرِيًّا ۝٢٧ يٰٓاُخْتَ هٰرُوْنَ مَا كَانَ

વો કેહને લગે એ મરયમ! યકીનન તૂ ને બહોત ગન્દી હરકત કી હૈ. એ હારૂન કી બેહેન! તેરા બાપ

اَبُوْكِ امْرَاَ سَوْءٍ وَّمَا كَانَتْ اُمُّكِ بَغِيًّا ۝٢٨ فَاَشَارَتْ

ભી બુરા ઈન્સાન નહી થા ઔર ન તેરી માં ઝિનાકાર થી. તો મરયમ (અલૈહસ્સલામ) ને ઉસ લડકે કી તરફ

اِلَيْهِ ۭ قَالُوْا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ۝٢٩ قَالَ

ઈશારા કિયા. વો કેહને લગે હમ કૈસે કલામ કરેં ઉસ સે જો ગેહવારે મેં બચ્ચા હૈ? તો બચ્ચા બોલા

اِنِّيْ عَبْدُ اللّٰهِ ۣ اٰتٰىنِيَ الْكِتٰبَ وَجَعَلَنِيْ نَبِيًّا ۝٣٠ وَّجَعَلَنِيْ

યકીનન મૈં અલ્લાહ કા બન્દા હૂં. ઉસ ને મુજે કિતાબ દી હૈ ઔર મુજે નબી બનાયા હૈ. ઔર મુજે મુબારક

مُبٰرَكًا اَيْنَ مَا كُنْتُ ۠ وَاَوْصٰنِيْ بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ

બનાયા હૈ જહાં મૈં રહૂં. ઔર ઉસ ને મુજે હુકમ દિયા હૈ નમાઝ કા ઔર ઝકાત કા જબ તક

مَا دُمْتُ حَيًّا ۝٣١ وَّبَرًّاۢ بِوَالِدَتِيْ ۡ وَلَمْ يَجْعَلْنِيْ جَبَّارًا

મૈં ઝિન્દા રહૂં. ઔર મુજે અપની વાલિદા કા ફરમાંબરદાર બનાયા હૈ. ઔર મુજે સરકશ, બદબખ્ત નહી

شَقِيًّا ۝٣٢ وَالسَّلٰمُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُّ وَيَوْمَ اَمُوْتُ

બનાયા. ઔર સલામતી હો મુજ પર જિસ દિન મૈં પૈદા હુવા ઔર જિસ દિન મૈં મરૂંગા ઔર

وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا ۝٣٣ ذٰلِكَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ الْحَقِّ

જિસ દિન મૈં ઝિન્દા કર કે ઉઠાયા જાઉંગા. યે ઈસા ઈબ્ને મરયમ (અલૈહિમસ્સલામ) હૈં. યે સચ્ચી બાત હૈ

الَّذِيْ فِيْهِ يَمْتَرُوْنَ ۝٣٤ مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَّتَّخِذَ

જિસ મેં યે જઘડા કર રહે હૈં. અલ્લાહ કે લિયે મુનાસિબ નહી કે વો ઔલાદ બનાએ,

مِنْ وَّلَدٍ ۙ سُبْحٰنَهٗ ۭ اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ

અલ્લાહ તો ઔલાદ સે પાક હૈ. જબ વો કિસી મુઆમલે કા ફૈસલા કરતા હૈ તો ઉસ સે કેહતા હૈ કે હો જા,

فَيَكُوْنُ ۝٣٥ وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ۭ هٰذَا

તો વો હો જાતા હૈ. ઔર યકીનન મેરા રબ ઔર તુમ્હારા રબ અલ્લાહ હૈ, તો તુમ ઉસી કી ઈબાદત કરો. યે

صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْۢ بَيْنِهِمْ ۚ

સીધા રાસ્તા હૈ. ફિર ગિરોહ આપસ મેં અલગ અલગ હો ગએ. ફિર કાફિરોં કે લિયે

فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٣٧﴾ اَسْمِعْ

એક ભારી દિન કી હાઝરી સે હલાકત હૈ. વો કિતના અચ્છી તરહ સુનને વાલે ઔર કિતના

بِهِمْ وَاَبْصِرْ ۙ يَوْمَ يَاْتُوْنَنَا لٰكِنِ الظّٰلِمُوْنَ الْيَوْمَ

અચ્છી તરહ દેખને વાલે હોંગે, જિસ દિન વો હમારે પાસ આએંગે. લેકિન ઝાલિમ લોગ આજ ખુલી

فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٨﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِيَ

ગુમરાહી મેં હૈં. ઔર આપ ઉન્હેં ડરાઈયે હસરત વાલે દિન સે જબ મુઆમલે કા ફૈસલા કર દિયા

الْاَمْرُ ۘ وَهُمْ فِيْ غَفْلَةٍ وَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٩﴾ اِنَّا نَحْنُ

જાએગા, અભી વો ગફલત મેં હૈં ઔર ઈમાન નહીં લાતે. યકીનન હમ હી ઈસ ઝમીન કે વારિસ

نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاِلَيْنَا يُرْجَعُوْنَ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ

હોંગે ઔર ઉન કે ભી જો ઝમીન પર હૈ ઔર હમારી તરફ વો સબ લૌટાએ જાએંગે. ઔર આપ

فِي الْكِتٰبِ اِبْرٰهِيْمَ ۬ اِنَّهٗ كَانَ صِدِّيْقًا نَّبِيًّا ﴿٤١﴾

કિતાબ મેં ઈબ્રાહિમ (અલૈહિસ્સલામ) કા તઝકિરા કીજિયે. યકીનન વો સિદ્દીક થે, નબી થે.

اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ يٰۤاَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ

જબ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને અબ્બા સે કહા કે એ મેરે અબ્બા! તુમ કયૂં ઈબાદત કરતે હો ઐસી

وَلَا يُغْنِيْ عَنْكَ شَيْـًٔا ﴿٤٢﴾ يٰۤاَبَتِ اِنِّيْ قَدْ جَآءَنِيْ

ચીઝોં કી જો ન સુનતી હૈં ઔર ન દેખતી હૈં ઔર આપ કે કુછ ભી કામ નહી આતી. એ મેરે અબ્બા! યકીનન મેરે

مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَاْتِكَ فَاتَّبِعْنِيْۤ اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾

પાસ વો ઈલ્મ આયા હૈ જો આપ કે પાસ નહી આયા ઈસ લિયે આપ મેરે પીછે ચલિયે, મૈં આપ કો સીધે રાસ્તે કી

يٰۤاَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطٰنَ ؕ اِنَّ الشَّيْطٰنَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ

રહનુમાઈ કરૂંગા. એ મેરે અબ્બા! આપ શયતાન કી ઈબાદત મત કીજિયે. યકીનન શયતાન રહમાન કા

عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يٰۤاَبَتِ اِنِّيْۤ اَخَافُ اَنْ يَّمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ

નાફરમાન હૈ. એ મેરે અબ્બા! યકીનન મૈં ડરતા હૂં ઈસ સે કે આપ કો રહમાન કી તરફ સે અઝાબ

الرَّحْمٰنِ فَتَكُوْنَ لِلشَّيْطٰنِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ

પહોંચે, ફિર તુમ શયતાન કે દોસ્ત બન જાઓ. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે બાપ ને કહા કયા તુમ ઐરાઝ

وَقْفُ لَازِم ٢ع ٥

عَنْ اٰلِهَتِیْ یٰۤاِبْرٰهِیْمُ ۚ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ

કરતે હો મેરે માબૂદોં સે, એ ઈબ્રાહીમ? અગર તુમ બાઝ નહીં આઓગે તો મૈં તુમ્હેં રજમ કર દૂંગા

وَاهْجُرْنِیْ مَلِیًّا ﴿۴۶﴾ قَالَ سَلٰمٌ عَلَیْكَ ۚ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّیْ ؕ

ઔર તૂ દૂર હો જા મુજ સે મુદ્દતે દરાઝ તક. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા અસ્સલામુ અલયકુમ!

اِنَّهٗ كَانَ بِیْ حَفِیًّا ﴿۴۷﴾ وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُوْنَ

અનકરીબ મૈં તુમ્હારે લિયે અપને રબ સે ઈસ્તિગફાર કરૂંગા. યકીનન વો મુજ પર મેહરબાન હૈ. ઔર મૈં છોડ

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَاَدْعُوْا رَبِّیْ ۖ عَسٰۤی اَلَّاۤ اَكُوْنَ بِدُعَآءِ

રહા હૂં તુમ્હેં ઔર ઉન કો જિન કી તુમ અલ્લાહ કે અલાવા ઈબાદત કરતે હો ઔર મૈં અપને રબ કો પુકારતા હૂં ઉમ્મીદ હૈ

رَبِّیْ شَقِیًّا ﴿۴۸﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا یَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ

કે મેરે રબ સે દુઆ કરને મેં નામુરાદ નહીં રહૂંગા. ફિર જબ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) અલગ હો ગએ ઉન સે ઔર

اللّٰهِ ۙ وَهَبْنَا لَهٗۤ اِسْحٰقَ وَیَعْقُوْبَ ؕ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِیًّا ﴿۴۹﴾

ઉન સે ભી જિન કી વો અલ્લાહ કે અલાવા ઈબાદત કરતે થે, તો હમ ને ઉન્હેં ઈસ્હાક ઔર યઅકૂબ (અલૈહિમસ્સલામ) દિયે. ઔર

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِّنْ رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ

તમામ કો હમ ને નબી બનાયા. ઔર હમ ને ઉન્હેં હમારી રહમત મેં સે હિસ્સા દિયા ઔર હમ ને ઉન કે ઉલૂવ્વે

عَلِیًّا ﴿۵۰﴾ وَاذْكُرْ فِی الْكِتٰبِ مُوْسٰۤی ۫ اِنَّهٗ كَانَ

મનઝિલત, સચ્ચાઈ કો બયાન કરને વાલી ઝબાનેં (તમામ અદયાન મેં) બના દીં. ઔર ઈસ કિતાબ મેં મૂસા

مُخْلَصًا وَّكَانَ رَسُوْلًا نَّبِیًّا ﴿۵۱﴾ وَنَادَیْنٰهُ مِنْ جَانِبِ

(અલૈહિસ્સલામ) કા તઝકિરા કીજિયે. યકીનન વો ખાલિસ કિયે હુવે ઔર રસૂલ થે, નબી થે.

الطُّوْرِ الْاَیْمَنِ وَقَرَّبْنٰهُ نَجِیًّا ﴿۵۲﴾ وَوَهَبْنَا لَهٗ مِنْ رَّحْمَتِنَاۤ

ઔર હમ ને ઉન્હેં પુકારા કોહે તૂર કી દાઈ જાનિબ સે ઔર હમ ને ઉન્હેં સરગોશી કે લિયે કરીબ કિયા. ઔર હમ ને ઉન્હેં

اَخَاهُ هٰرُوْنَ نَبِیًّا ﴿۵۳﴾ وَاذْكُرْ فِی الْكِتٰبِ اِسْمٰعِیْلَ ۫

અપની રહમત સે ઉન કે ભાઈ હારૂન કો નબી બના કર અતા કિયા. ઔર ઈસ કિતાબ મેં ઈસ્માઈલ (અલૈહિસ્સલામ) કા

اِنَّهٗ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُوْلًا نَّبِیًّا ﴿۵۴﴾ وَكَانَ

તઝકિરા કીજિયે. યકીનન વો સચ્ચે વાદે વાલે થે ઔર રસૂલ થે, નબી થે. ઔર વો

یَاْمُرُ اَهْلَهٗ بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ ۪ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهٖ

અપને ઘર વાલોં કો નમાઝ કા ઔર ઝકાત કા હુકમ દેતે થે. ઔર વો અપને રબ કે નઝદીક

مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ اِدْرِيْسَ ۫ اِنَّهٗ كَانَ صِدِّيْقًا

પસન્દીદા થે. ઔર ઈસ કિતાબ મેં ઈદરીસ (અલૈહિસ્સલામ) કા તઝકિરા કીજિયે. યકીનન વો સિદ્દીક થે,

نَّبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَّرَفَعْنٰهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ

નબી થે. ઔર હમ ને ઉન્હેં બુલન્દ જગા પર ઉઠા લિયા. યહી લોગ હૈં જિન પર અલ્લાહ ને ઈન્આમ

اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيّٖنَ مِنْ ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ ۫

ફરમાયા અમ્બિયા મેં સે, આદમ (અલૈહિસ્સલામ) કી ઔલાદ મેં સે.

وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوْحٍ ۫ وَّمِنْ ذُرِّيَّةِ اِبْرٰهِيْمَ

ઔર ઉન મેં સે જિન કો હમ ને નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કે સાથ સવાર કરાયા. ઔર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ)

وَاِسْرَآءِيْلَ ۫ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا ؕ اِذَا تُتْلٰى

ઔર યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) કી ઝુરરીય્યત મેં સે. ઔર ઉન મેં સે જિન કો હમ ને હિદાયત દી ઔર જિન કો હમ ને

عَلَيْهِمْ اٰيٰتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوْا سُجَّدًا وَّ بُكِيًّا ﴿٥٨﴾ السجدة فَخَلَفَ

السجدة ٥

મુન્તખબ કિયા. જબ ઉન પર રહમાન કી આયતેં તિલાવત કી જાતી હૈં તો વો સજદા કરતે હુવે ઔર રોતે

مِنْۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا

હુવે ગિર પડતે હૈં. ફિર ઉન કે બાદ ઐસે નાખલફ આએ જિન્હોં ને નમાઝ ઝાયેઅ કી ઔર ખ્વાહિશાત કે

الشَّهَوٰتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٥٩﴾ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ

પીછે પડે, ફિર વો અન્કરીબ ખરાબી પાએંગે. મગર જો તૌબા કરે ઔર ઈમાન લાએ ઔર નેક

وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ

કામ કરતા રહે તો યે જન્નત મેં દાખિલ હોંગે ઔર ઉન પર ઝરા ભી ઝુલ્મ નહીં કિયા જાએગા.

شَيْـًٔا ﴿٦٠﴾ جَنّٰتِ عَدْنِ ۨالَّتِيْ وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهٗ بِالْغَيْبِ ؕ

જન્નાતે અદન મેં દાખિલ હોંગે, જિન કા રહમાન ને વાદા કિયા હૈ અપને બન્દોં સે બગૈર દેખે.

اِنَّهٗ كَانَ وَعْدُهٗ مَاْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا

યકીનન ઉસ કા વાદા પૂરા હો કર રહેગા. ઉસ મેં વો સિવાએ સલામ કે કોઈ લગ્વ બાત નહીં

اِلَّا سَلٰمًا ؕ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيْهَا بُكْرَةً وَّ عَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ

સુનેંગે. ઔર ઉન કો ઉસ મેં ખાના સુબ્હ વ શામ મિલેગા. યે વો જન્નત હૈ જિન કા હમ વારિસ

الْجَنَّةُ الَّتِيْ نُوْرِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾

બનાએંગે અપને બન્દોં મેં સે ઉન્હેં જો મુત્તકી હૈં.

وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ ۚ لَهٗ مَا بَيْنَ اَيْدِيْنَا

ઔર હમ નહીં ઉતરતે મગર તેરે રબ કે હુકમ સે. ઉસી કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો

وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ ۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾ رَبُّ

હમારે આગે હૈ ઔર જો હમારે પીછે હૈ ઔર જો ઉન કે દરમિયાન મેં હૈ. ઔર તેરા રબ ભૂલને વાલા નહીં હૈ. વો

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ

આસ્માનોં ઔર ઝમીન કા રબ હૈ ઔર ઉન ચીઝોં કા રબ હૈ જો ઉન કે દરમિયાન મેં હૈ, તો આપ ઉસી કી ઈબાદત કીજિયે

لِعِبَادَتِهٖ ؕ هَلْ تَعْلَمُ لَهٗ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَ يَقُوْلُ الْاِنْسَانُ

ઔર ઉસ કી ઈબાદત પર જમે રહિયે. કયા આપ ઉસ કા કોઈ હમનામ જાનતે હૈં? ઔર ઈન્સાન કેહતા હૈ કે

ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ اُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ

કયા જબ મૈં મર જાઉંગા તબ મૈં ઝિન્દા કરકે નિકાલા જાઉંગા? કયા ઈન્સાન યાદ નહીં રખતા કે

اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْـًٔا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ

હમ ને ઉસે ઈસ સે પેહલે પૈદા કિયા હાલાંકે વો કુછ ભી નહીં થા? ફિર તેરે રબ કી કસમ! ઝરૂર હમ ઉન્હેં

لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيٰطِيْنَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ

ઔર શયાતીન કો ઈકઠ્ઠા કરેંગે, ફિર હમ ઉન્હેં જહન્નમ કે ઈર્દ ગિર્દ ઘુટને કે બલ બૈઠા હુવા હોને કી

جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيْعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ

હાલત મેં હાઝિર કરેંગે. ફિર હમ નિકાલેંગે હર જમાઅત મેં સે ઉસે જો ઉન મેં સે રહમાન પર ઝયાદા સખ્ત સરકશ થા.

عَلَى الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِيْنَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا

ફિર હમ ખૂબ જાનતે હૈં ઉન્હેં જો જહન્નમ મેં દાખિલ હોને કે લાઈક હૈં. ઔર તુમ

صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَاِنْ مِّنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا ۚ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا

મેં સે હર એક ઝરૂર જહન્નમ પર વારિદ હોને વાલા હૈ. યે તેરે રબ પર લાઝિમ હૈ,

مَّقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّى الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّ نَذَرُ الظّٰلِمِيْنَ

ઉસ કા ફૈસલા કર દિયા ગયા હૈ. ફિર હમ મુત્તકિયોં કો બચા લેંગે ઔર ઝાલિમોં કો ઉસ મેં

فِيْهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ

ઘુટનોં કે બલ પડા હુવા છોડ દેંગે. ઔર જબ ઉન પર હમારી આયતેં તિલાવત કી જાતી હૈં સાફ સાફ,

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا ۙ اَيُّ الْفَرِيْقَيْنِ خَيْرٌ

તો કાફિર લોગ ઈમાન વાલોં સે કેહતે હૈં કે દોનોં ફરીક મેં સે કિસ કા

مَّقَامًا وَّاَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ
મકાન બેહતર હે ઔર કિસ કી મજલિસ અચ્છી હે? ઔર ઉન સે પેહલે કિતની કૌમોં કો હમ ને હલાક

هُمْ اَحْسَنُ اَثَاثًا وَّرِءْيًا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ كَانَ فِى الضَّلٰلَةِ
કિયા જો ઝયાદા અચ્છે સામાન વાલી ઔર ઝયાદા અચ્છી રૌનક વાલી થી. આપ ફરમા દીજિયે જો

فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا ۚ حَتّٰۤى اِذَا رَاَوْا مَا يُوْعَدُوْنَ
ગુમરાહી મેં હેં તો ઉન કો રહમાન તઆલા ઢીલ દે રહે હેં. યહાં તક કે જબ વો દેખેંગે ઉસ અઝાબ કો

اِمَّا الْعَذَابَ وَاِمَّا السَّاعَةَ ؕ فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ
જિસ સે ઉન્હેં ડરાયા જા રહા હે યા અઝાબ યા કયામત, તો અન્કરીબ ઉન્હેં માલૂમ હો જાએગા કે કૌન ઝયાદા

شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَ يَزِيْدُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ
બુરી જગા વાલા હે ઔર કૌન કમઝોર જમાઅત વાલા હે. ઔર અલ્લાહ હિદાયત મેં બળ્હાતે હેં ઉન્હેં

اهْتَدَوْا هُدًى ؕ وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ
જો હિદાયતયાફતા હેં. ઔર બાકી રેહને વાલે અચ્છે આમાલ બેહતર હેં તેરે રબ કે નઝદીક સવાબ કે

رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾ اَفَرَءَيْتَ الَّذِىْ كَفَرَ
ઐતેબાર સે ઔર ઝયાદા અચ્છે હેં અન્જામ કે ઐતેબાર સે. કયા ફિર આપ ને દેખા વો શખ્સ જિસ ને

بِاٰيٰتِنَا وَقَالَ لَاُوْتَيَنَّ مَالًا وَّ وَلَدًا ﴿٧٧﴾ اَطَّلَعَ الْغَيْبَ
હમારી આયતોં કે સાથ કુફ્ર કિયા ઔર ઉસ ને કહા કે ઝરૂર મુજે માલ ઔર ઔલાદ મિલેગી? કયા વો ગૈબ પર

اَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا ؕ سَنَكْتُبُ
મુત્તલેઅ હુવા યા ઉસ ને રહમાન તઆલા કે પાસ કોઈ અહદ લે રખા હે? હરગિઝ નહીં! અનકરીબ હમ

مَا يَقُوْلُ وَ نَمُدُّ لَهٗ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَّ نَرِثُهٗ
લિખ રહે હેં ઉસે જો વો કેહ રહા હે ઔર હમ ઉસ કે લિયે અઝાબ કો લમ્બા કરેંગે. ઔર હમ ઉસ કે વારિસ બનેંગે

مَا يَقُوْلُ وَيَاْتِيْنَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً
ઉન ચીઝોં મે જિન્હેં વો કેહ રહા હે ઔર વો હમારે પાસ તન્હા આએગા. ઔર ઉન્હોં ને અલ્લાહ કો છોડ કર કઈ

لِّيَكُوْنُوْا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلَّا ؕ سَيَكْفُرُوْنَ بِعِبَادَتِهِمْ
માબૂદ બના લિયે હેં તાકે વો ઉન કે લિયે કુવ્વત કા ઝરિયા બને. હરગિઝ નહીં! અનકરીબ વો ઉન કી ઈબાદત

وَيَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّاۤ اَرْسَلْنَا
કા ઈન્કાર કરેંગે ઔર વો ઉન કે મુખાલિફ બન જાએંગે. કયા આપ ને દેખા નહીં કે હમ ને શયાતીન કો કાફિરોં પર

الشَّيٰطِيْنَ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ تَؤُزُّهُمْ اَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ

છોડ રખા હૈ, વો ઉન કો ખૂબ ભડકા રહે હૈં. ઈસ લિયે આપ ઉન કે બારે મેં જલ્દી ન કરેં. હમ

عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِيْنَ

ઉન કે લિયે ગિન્તી ગિન રહે હૈં. જિસ દિન હમ મુત્તકિયોં કો ઈકટ્ઠા કરેંગે રહમાન તઆલા કી તરફ

اِلَى الرَّحْمٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَّنَسُوْقُ الْمُجْرِمِيْنَ اِلٰى جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾

જમાઅત દર જમાઅત. ઔર હમ મુજરિમોં કો હાંકેંગે જહન્નમ કી તરફ પ્યાસા હોને કી હાલત મેં.

لَا يَمْلِكُوْنَ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ

વો શફાઅત કે માલિક નહીં હોંગે મગર વો જિસ ને રહમાન તઆલા કે પાસ કોઈ અહદ લે રખા હો.

عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ

ઔર વો કેહતે હૈં કે રહમાન તઆલા ને ઔલાદ બનાઈ હૈ. યકીનન તુમ ને બડી ભારી બાત કહી હૈ.

شَيْئًا اِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَ تَنْشَقُّ

કે કરીબ હૈ કે આસ્માન ભી ઉસ સે ફટ જાએં ઔર ઝમીન ભી ફટ પડે ઔર પહાડ રેઝા હો કર ગિર પડેં.

الْاَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ اَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾

ઈસ વજહ સે કે વો રહમાન તઆલા કે લિયે ઔલાદ કા દાવા કરતે હૈં. ઔર રહમાન તઆલા કે લિયે

وَمَا يَنْۢبَغِيْ لِلرَّحْمٰنِ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ اِنْ كُلُّ مَنْ

મુનાસિબ નહીં હૈ કે ઔલાદ બનાએ. યકીનન સારે કે સારે વો જો આસ્માનોં ઔર ઝમીન મેં હૈં

فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِلَّاۤ اٰتِي الرَّحْمٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ اَحْصٰىهُمْ

વો રહમાન તઆલા કે પાસ સિર્ફ બન્દે કી હૈસિયત સે હાઝિર હોને વાલે હૈં. યકીનન અલ્લાહ ને ઉન કા

وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ اٰتِيْهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

ઈહાતા કર રખા હૈ ઔર ઉન કી ગિનતી ગિન રહા હૈ. ઔર સબ કે સબ ઉસ કે પાસ કયામત કે દિન

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ

તન્હા આએંગે. યકીનન વો જો ઈમાન લાએ ઔર જો નેક કામ કરતે રહે, અન્કરીબ રહમાન તઆલા ઉન કે

وُدًّا ﴿٩٦﴾ فَاِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِيْنَ

લિયે મહબૂબિયત રખ દેગા. ફિર હમ ને હી ઈસ કુર્આન કો આપ કી ઝબાન મેં આસાન કિયા હૈ, તાકે આપ ઉસ કે

وَتُنْذِرَ بِهٖ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ ؕ

ઝરિયે મુત્તકિયોં કો બશારત દેં ઔર ઉસ કે ઝરિયે આપ જઘડાલૂ કૌમ કો ડરાએં. ઔર ઉન સે પેહલે કિતની

وقف لازم

وقف لازم

هَلۡ تُحِسُّ مِنۡهُمۡ مِّنۡ اَحَدٍ اَوۡ تَسۡمَعُ لَهُمۡ رِكۡزًا ۝٩٨
ઉમ્મતોં કો હમ ને હલાક કિયા. કયા આપ ઉન મેં સે કિસી કો મહસૂસ કરતે હૈં યા ઉન કી કોઈ આહટ સુનતે હૈં?

اٰيَاتُهَا ١٣٥ (٢٠) سُوۡرَةُ طٰهٰ مَكِّيَّةٌ (۴۵) رُكُوۡعَاتُهَا ٨
ઔર ૮ રુકૂઅ હૈં સૂરએ તાહા મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઈસ મેં ૧૩૫ આયતેં હૈં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ
પળ્હતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

طٰهٰ ۝١ مَاۤ اَنۡزَلۡنَا عَلَيۡكَ الۡقُرۡاٰنَ لِتَشۡقٰٓى ۝٢ اِلَّا تَذۡكِرَةً
તા હા. હમ ને યે કુર્આન આપ પર ઈસ લિયે નહી ઉતારા તાકે આપ મશક્કત ઉઠાએ. મગર ઉતારા હૈ ઉસ શખ્સ

لِّمَنۡ يَّخۡشٰى ۝٣ تَنۡزِيۡلًا مِّمَّنۡ خَلَقَ الۡاَرۡضَ وَالسَّمٰوٰتِ
કો નસીહત દેને કે લિયે જો ડરે. યે ઉતારા ગયા હૈ ઉસ અલ્લાહ કી તરફ સે જિસ ને ઝમીન ઔર બુલન્દ

الۡعُلٰى ۝۴ اَلرَّحۡمٰنُ عَلَى الۡعَرۡشِ اسۡتَوٰى ۝۵ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ
આસ્માનોં કો પૈદા કિયા. રહમાન તઆલા અર્શ પર જલ્વા અફરોઝ હૈ. ઉસ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં

وَمَا فِى الۡاَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا وَمَا تَحۡتَ الثَّرٰى ۝٦
જો આસ્માનોં મે હૈં ઔર જો ઝમીન મે હૈં ઔર જો ઉન કે દરમિયાન મેં હૈં ઔર જો ગીલી મિટ્ટી

وَاِنۡ تَجۡهَرۡ بِالۡقَوۡلِ فَاِنَّهٗ يَعۡلَمُ السِّرَّ وَاَخۡفٰى ۝٧ اَللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ
કે નીચે હૈ. ઔર અગર આપ બાત કો ઝોર સે કહે તો યકીનન ચુપકે સે કહી હુઈ બાત કો ઔર સબ સે ઝયાદા છુપાઈ હુઈ બાત કો વો

اِلَّا هُوَ ؕ لَهُ الۡاَسۡمَآءُ الۡحُسۡنٰى ۝٨ وَهَلۡ اَتٰىكَ حَدِيۡثُ مُوۡسٰى ۝٩
જાનતા હૈ. અલ્લાહ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહી. ઉસ કે લિયે અચ્છે અચ્છે નામ હૈં. ક્યા આપ કે પાસ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ)

اِذۡ رَاٰ نَارًا فَقَالَ لِاَهۡلِهِ امۡكُثُوۡۤا اِنِّىۡۤ اٰنَسۡتُ نَارًا
કા કિસ્સા આયા? જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને આગ દેખી, ફિર અપને ઘર વાલોં સે કહા કે તુમ ઠેહરો! યકીનન

لَّعَلِّىۡۤ اٰتِيۡكُمۡ مِّنۡهَا بِقَبَسٍ اَوۡ اَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ۝١٠
મૈં ને આગ દેખી હૈ, શાયદ મૈં તુમ્હારે પાસ ઉસ મેં સે કોઈ શૌલા લે આઉં યા આગ પર રહનુમાઈ પા લૂં.

فَلَمَّاۤ اَتٰٮهَا نُوۡدِىَ يٰمُوۡسٰى ۝١١ اِنِّىۡۤ اَنَا رَبُّكَ فَاخۡلَعۡ
ફિર જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) આગ કે પાસ પહોંચે તો આવાઝ દી ગઈ એ મૂસા! યકીનન મૈં તુમ્હારા રબ હૂં ઈસ લિયે

نَعۡلَيۡكَ ۚ اِنَّكَ بِالۡوَادِ الۡمُقَدَّسِ طُوًى ۝١٢ وَاَنَا اخۡتَرۡتُكَ
અપને ચપ્પલ ઉતાર લીજિયે. યકીનન આપ પાક વાદિએ તુવા મેં હૈં. ઔર મૈં ને આપ કો મુન્તખબ કિયા,

فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوْحٰى ﴿١٣﴾ اِنَّنِيْٓ اَنَا اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا

ઈસ લિયે આપ કાન લગા કર સુનિયે ઉસે જો આપ કી તરફ વહી કી જા રહી હૈ. યકીનન મૈં હી અલ્લાહ હૂં,

فَاعْبُدْنِيْ ۙ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِيْ ﴿١٤﴾ اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ

મેરે સિવા કોઈ માબૂદ નહી, ઈસ લિયે આપ મેરી ઈબાદત કીજિયે ઔર મેરી યાદ કે લિયે નમાઝ કાઈમ કીજિયે.

اَكَادُ اُخْفِيْهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍۢ بِمَا تَسْعٰى ﴿١٥﴾

યકીનન કયામત આને વાલી હૈ, મૈં ઉસે છુપાના ચાહતા હૂં તાકે હર શખ્સ કો બદલા દિયા જાએ ઉન આમાલ કા જો ઉસ ને

فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ فَتَرْدٰى ﴿١٦﴾

કિયે. ઈસ લિયે આપ કો હરગિઝ ઉસ સે ન રોકે વો શખ્સ જો કયામત પર ઈમાન નહી રખતા ઔર જો

وَمَا تِلْكَ بِيَمِيْنِكَ يٰمُوْسٰى ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ ۚ اَتَوَكَّؤُا

અપની ખ્વાહિશ કે પીછે ચલ પડા હૈ, ફિર કહી આપ હલાક હો જાએં. ઔર એ મૂસા! આપ કે દાએં હાથ મેં કયા હૈ?

عَلَيْهَا وَاَهُشُّ بِهَا عَلٰى غَنَمِيْ وَلِيَ فِيْهَا مَاٰرِبُ

મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને અર્ઝ કિયા યે મેરી લાઠી હૈ. ઉસ પર મૈં ટેક લગાતા હૂં ઔર ઉસ કે ઝરિયે મૈં પત્તે જાડતા હૂં અપની બકરિયોં

اُخْرٰى ﴿١٨﴾ قَالَ اَلْقِهَا يٰمُوْسٰى ﴿١٩﴾ فَاَلْقٰىهَا فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ

પર ઔર મેરી ઈસ મેં દૂસરી ભી હાજતે હૈં. અલ્લાહ ને ફરમાયા એ મૂસા! ઈસ કો ડાલ દીજિયે. ફિર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ)

تَسْعٰى ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۫ وقفة سَنُعِيْدُهَا سِيْرَتَهَا

ને ઉસ કો ડાલ દિયા તો અચાનક વો સાંપ બન ગયા દૌડતા હુવા. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે ઉસ કો પકડ લીજિયે ઔર

الْاُوْلٰى ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ

ન ડરિયે. અન્કરીબ હમ ઉસે ઉસ કી પેહલી હાલત પર લૌટા દેંગે. ઔર અપના હાથ અપની બગલ મેં દબા દીજિયે,

مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ اٰيَةً اُخْرٰى ۙ ﴿٢٢﴾ لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيٰتِنَا الْكُبْرٰى ۚ ﴿٢٣﴾

વો બગૈર કિસી બુરાઈ કે સફેદ હો કર નિકલેગા. યે દૂસરે મોઅજિઝે કે તૌર પર (દિ રહે હૈં). તાકે હમ આપ કો દિખાએ

اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ۧ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ

હમારી બડી નિશાનિયોં મેં સે. આપ જાઈએ ફિરઔન કે પાસ, યકીનન ઉસ ને સરકશી કી હૈ. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને દુઆ કી

لِيْ صَدْرِيْ ۙ ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِيْٓ اَمْرِيْ ۙ ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِيْ ۙ ﴿٢٧﴾

એ મેરે રબ! મેરે લિયે મેરા સીના ખોલ દીજિયે. ઔર મેરે લિયે મેરે મુઆમલે મેં આસાની કર દીજિયે. ઔર મેરી ઝબાન

يَفْقَهُوْا قَوْلِيْ ۠ ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِّيْ وَزِيْرًا مِّنْ اَهْلِيْ ۙ ﴿٢٩﴾

કી ગિરહ ખોલ દીજિયે. તાકે વો મેરી બાત કો સમજ સકે ઔર મેરે લિયે મેરે ઘર વાલોં મેં સે મદદગાર મુકર્રર કર દીજિયે.

هٰرُوۡنَ اَخِىۙ‏ ﴿۳۰﴾ اشۡدُدۡ بِهٖۤ اَزۡرِىۙ‏ ﴿۳۱﴾ وَاَشۡرِكۡهُ

(યાની) મેરે ભાઈ હારૂન કો (મદદગાર મુકર્રર કર દીજિયે). ઉસ કે ઝરિયે મેરી કુવ્વત કો ઔર બળ્હા દીજિયે.

فِىۡۤ اَمۡرِىۙ‏ ﴿۳۲﴾ كَىۡ نُسَبِّحَكَ كَثِيۡرًا ۙ‏ ﴿۳۳﴾ وَّنَذۡكُرَكَ كَثِيۡرًا ؕ‏ ﴿۳۴﴾ اِنَّكَ

ઔર ઉસ કો મેરે મુઆમલે મેં શરીક બના દીજિયે. તાકે હમ આપ કી તસ્બીહ કરેં બહોત ઝ્યાદા. ઔર બહોત ઝ્યાદા

كُنۡتَ بِنَا بَصِيۡرًا‏ ﴿۳۵﴾ قَالَ قَدۡ اُوۡتِيۡتَ سُؤۡلَكَ يٰمُوۡسٰى‏ ﴿۳۶﴾

આપ કો યાદ કરેં યકીનન આપ હમેં દેખ રહે હૈં. અલ્લાહ ને ફરમાયા એ મૂસા! આપ કો આપ કા સવાલ યકીનન દે દિયા

وَلَقَدۡ مَنَنَّا عَلَيۡكَ مَرَّةً اُخۡرٰٓى ۙ‏ ﴿۳۷﴾ اِذۡ اَوۡحَيۡنَاۤ اِلٰٓى اُمِّكَ

ગયા. યકીનન હમ ને આપ પર એક દૂસરી મરતબા ભી એહસાન કિયા હૈ. જબ હમ ને આપ કી માં કી તરફ વહી કી,

مَا يُوۡحٰٓى ۙ‏ ﴿۳۸﴾ اَنِ اقۡذِفِيۡهِ فِى التَّابُوۡتِ فَاقۡذِفِيۡهِ

જો અબ વહી કી જા રહી હૈ. કે તુમ મૂસા કો ડાલ દો સન્દૂક મેં, ફિર ઉસ કો સમન્દર મેં ફેંક દો,

فِى الۡيَمِّ فَلۡيُلۡقِهِ الۡيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَاۡخُذۡهُ عَدُوٌّ

ફિર સમન્દર ઉસ કો કિનારે પર ફેંક દેગા, ઉસ કો મેરા ઔર ઉસ કા દુશમન લે લેગા. ઔર મૈં ને આપ પર

لِّىۡ وَعَدُوٌّ لَّهٗ ‌ؕ وَاَلۡقَيۡتُ عَلَيۡكَ مَحَبَّةً مِّنِّىۡ ۚ وَلِتُصۡنَعَ

અપની તરફ સે મહબ્બત ડાલ દી. ઔર ઈસ લિયે તાકે આપ કી પરવરિશ મેરી હિફાઝત મેં હો.

عَلٰى عَيۡنِىۡ ۘ‏ ﴿۳۹﴾ اِذۡ تَمۡشِىۡۤ اُخۡتُكَ فَتَقُوۡلُ هَلۡ اَدُلُّكُمۡ عَلٰى مَنۡ

وقف لازم

જબ આપ કી બેહેન ચલ રહી થી, ઔર વો કેહ રહી થી, કયા મૈં તુમ્હેં પતા બતલાઉં એસે ઘર વાલોં

يَّكۡفُلُهٗ‌ ؕ فَرَجَعۡنٰكَ اِلٰٓى اُمِّكَ كَىۡ تَقَرَّ عَيۡنُهَا

કા જો ઉસ કી પરવરિશ કરેં? ફિર હમ ને આપ કો લૌટાયા આપ કી માં કી તરફ તાકે ઉન કી આંખેં ઠન્ડી હોં

وَلَا تَحۡزَنَ ؕ وَقَتَلۡتَ نَفۡسًا فَنَجَّيۡنٰكَ مِنَ الۡغَمِّ وَفَتَنّٰكَ

ઔર વો ગમગીન ન હોં. ઔર આપ ને એક શખ્સ કો કત્લ કિયા, ફિર હમ ને આપ કો નજાત દી ગમ સે ઔર હમ ને

فُتُوۡنًا ۚ فَلَبِثۡتَ سِنِيۡنَ فِىۡۤ اَهۡلِ مَدۡيَنَ ۙ ثُمَّ جِئۡتَ

આપ કો કઈ ઈમ્તિહાનોં સે ગુઝારા. ફિર આપ મદયન વાલોં મેં કઈ સાલ રહે. ફિર એ મૂસા!

عَلٰى قَدَرٍ يّٰمُوۡسٰى‏ ﴿۴۰﴾ وَاصۡطَنَعۡتُكَ لِنَفۡسِىۡ‌ ۚ‏ ﴿۴۱﴾ اِذۡهَبۡ

મુકર્રરા વકત પર આપ આ ગએ. ઔર મૈં ને આપ કો ખાસ અપને લિયે મુન્તખબ કિયા. આપ ઔર આપ કા

اَنۡتَ وَاَخُوۡكَ بِاٰيٰتِىۡ وَلَا تَنِيَا فِىۡ ذِكۡرِىۡ‌ ۚ‏ ﴿۴۲﴾ اِذۡهَبَاۤ

ભાઈ મેરે મોઅજિઝાત લે કર જાઇએ, ઔર મેરી યાદ મેં કોતાહી ન કીજિયે. તુમ દોનોં જાઓ

اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿۴۳﴾ فَقُوْلَا لَهٗ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهٗ

ફિરઔન કે પાસ ઈસ લિયે કે ઉસ ને સરકશી કી હે. ફિર ઉસ સે નર્મ બાત કહો, શાયદ વો નસીહત

يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى ﴿۴۴﴾ قَالَا رَبَّنَآ اِنَّنَا نَخَافُ اَنْ يَّفْرُطَ

હાસિલ કરે યા ડરે. વો દોનોં કેહને લગે એ હમારે રબ! યકીનન હમ ડરતે હૈં ઈસ સે કે વો હમ પર

عَلَيْنَآ اَوْ اَنْ يَّطْغٰى ﴿۴۵﴾ قَالَ لَا تَخَافَآ اِنَّنِىْ مَعَكُمَآ

ઝયાદતી કરે યા ઝુલ્મ કરે. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે મત ડરો, ઈસ લિયે કે મૈં તુમ્હારે સાથ હૂં, મૈં સુન

اَسْمَعُ وَاَرٰى ﴿۴۶﴾ فَاْتِيٰهُ فَقُوْلَآ اِنَّا رَسُوْلَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ

ભી રહા હૂં ઔર દેખ ભી રહા હૂં. ફિર તુમ ઉસ કે પાસ જાઓ, ફિર ઉસ સે કહો કે યકીનન હમ તેરે રબ કે ભેજે

مَعَنَا بَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۙ۬ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ؕ قَدْ جِئْنٰكَ بِاٰيَةٍ

હુવે પૈગમ્બર હૈં, ઈસ લિયે તૂ બની ઈસ્રાઈલ કો હમારે સાથ ભેજ દે ઔર તૂ ઉન્હેં અઝાબ ન દે. યકીનન હમ તેરે પાસ

مِّنْ رَّبِّكَ ؕ وَالسَّلٰمُ عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى ﴿۴۷﴾ اِنَّا قَدْ

તેરે રબ કી તરફ સે મોઅજિઝા લે કર આએ હૈં. ઔર સલામતી હે ઉસ પર જો હિદાયત કે પીછે ચલે. યકીનન

اُوْحِىَ اِلَيْنَآ اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ كَذَّبَ وَ تَوَلّٰى ﴿۴۸﴾ قَالَ

હમારી તરફ વહી કી ગઈ હે કે અઝાબ (નાઝિલ હોગા) ઉસ પર જો જુઠલાએ ઔર ઐરાઝ કરે. ફિરઔન ને પૂછા

فَمَنْ رَّبُّكُمَا يٰمُوْسٰى ﴿۴۹﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِىْٓ اَعْطٰى كُلَّ شَىْءٍ

કે તુમ્હારા કૌન રબ હે એ મૂસા? મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા હમારા રબ વો હે જિસ ને હર ચીઝ કો ઉસ કા વુજૂદ

خَلْقَهٗ ثُمَّ هَدٰى ﴿۵۰﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُوْنِ الْاُوْلٰى ﴿۵۱﴾

અતા કિયા, ફિર ઉસ ને રહનુમાઈ કી. ફિરઔન ને કહા ફિર પેહલી કૌમોં કા કયા હાલ હુવા?

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّىْ فِىْ كِتٰبٍ ۚ لَا يَضِلُّ رَبِّىْ وَلَا يَنْسَى ﴿۵۲﴾

મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા ઉસ કા ઈલ્મ મેરે રબ કે પાસ હે કિતાબ મેં. મેરા રબ ન ભટકતા હે ઔર ન ભૂલતા હે.

الَّذِىْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّسَلَكَ لَكُمْ فِيْهَا

વો અલ્લાહ જિસ ને તુમ્હારે લિયે ઝમીન કો ગેહવારા બનાયા ઔર જિસ ને ઝમીન મેં તુમ્હારે લિયે રાસ્તે

سُبُلًا وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ؕ فَاَخْرَجْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا

બનાએ ઔર જિસ ને આસ્માન સે પાની ઉતારા. ફિર હમ ને ઉસ કે ઝરિયે મુખ્તલિફ નબાતાત

مِّنْ نَّبَاتٍ شَتّٰى ﴿۵۳﴾ كُلُوْا وَارْعَوْا اَنْعَامَكُمْ ؕ اِنَّ فِىْ

કે જોડોં કો નિકાલા. કે તુમ ખાઓ ઔર અપને ચૌપાઓં કો ચરાઓ. યકીનન ઉસ

ع ٢

ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي النُّهٰى ﴿٥٤﴾ مِنْهَا خَلَقْنٰكُمْ وَفِيْهَا

મેં અકલ વાલોં કે લિયે નિશાનિયાં હૈં. મિટ્ટી હી સે હમ ને તુમ્હેં પૈદા કિયા હૈ ઔર ઉસી મેં

نُعِيْدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اُخْرٰى ﴿٥٥﴾

હમ તુમ્હેં દોબારા લૌટાએંગે ઔર ઉસી સે હમ તુમ્હેં દૂસરી મરતબા નિકાલેંગે.

وَلَقَدْ اَرَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاَبٰى ﴿٥٦﴾ قَالَ

યકીનન હમ ને ફિરઔન કો અપને સારે મોઅજિઝાત દિખલાએ, ફિર ભી ઉસ ને જુઠલાયા ઔર ઈન્કાર કિયા.

اَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يٰمُوْسٰى ﴿٥٧﴾

ફિરઔન ને કહા કયા તુમ હમારે પાસ ઈસ લિયે આએ હો તાકે હમેં હમારે મુલ્ક સે નિકાલ દો અપને જાદૂ કે ઝોર સે

فَلَنَاْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهٖ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ

એ મૂસા? ફિર હમ ઝરૂર આપ કે પાસ ઉસી જૈસા જાદૂ લાએંગે, ફિર હમારે ઔર આપ કે દરમિયાન એક મુકર્રરા વકત

مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهٗ نَحْنُ وَلَآ اَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٨﴾

તય કીજિયે કે ન હમ ઉસ સે પીછે રહેં ઔર ન તુમ, (યે મુકાબલા) એક હમવાર મૈદાન (મેં હોના ચાહિયે).

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّيْنَةِ وَاَنْ يُّحْشَرَ النَّاسُ

મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે તુમ્હારા મુકર્રરા વકત ઈદ કા દિન હૈ ઔર યે કે ચાશ્ત કે વકત તમામ લોગ

ضُحًى ﴿٥٩﴾ فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهٗ ثُمَّ اَتٰى ﴿٦٠﴾

જમા હો જાએં. ફિર ફિરઔન વાપસ લૌટા, ફિર ઉસ ને અપને મકર વ ફરેબ કો જમા કિયા, ફિર વો આયા.

قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا

મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉન સે કહા કે તુમ્હારા નાસ હો! અલ્લાહ પર જૂઠ મત ઘડો વરના

فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۚ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى ﴿٦١﴾

વો તુમ્હેં અઝાબ કે ઝરિયે હલાક કર દેગા. ઔર યકીનન નાકામ હોતા હૈ વો શખ્સ જો જૂઠ ઘડતા હૈ.

فَتَنَازَعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوٰى ﴿٦٢﴾

ફિર ઉન્હોં ને અપને મુઆમલે મેં આપસ મેં ઈખ્તિલાફ કિયા ઔર ચુપકે સે સરગોશી કી.

قَالُوْٓا اِنْ هٰذٰنِ لَسٰحِرٰنِ يُرِيْدٰنِ اَنْ يُّخْرِجٰكُمْ

ઉન્હોં ને કહા કે બેશક યે દોનોં જાદૂગર હૈં, યે ચાહતે હૈં કે તુમ્હેં અપને મુલ્ક સે અપને જાદૂ કે ઝોર

مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيْقَتِكُمُ

સે નિકાલ દેં ઔર તુમ્હારે અચ્છે તરીકે કો ખત્મ કર દેં.

الۡمُثۡلٰى ﴿۶۳﴾ فَاَجۡمِعُوۡا كَيۡدَكُمۡ ثُمَّ ائۡتُوۡا صَفًّا ۚ وَقَدۡ
ઈસ લિયે અપની તદબીર ઈકટ્ઠી કરો, ફિર તુમ સફ બના કર આઓ. ઔર યકીનન

اَفۡلَحَ الۡيَوۡمَ مَنِ اسۡتَعۡلٰى ﴿۶۴﴾ قَالُوۡا يٰمُوۡسٰٓى اِمَّاۤ
કામ્યાબ હોગા વહી શખ્સ જો આજ ગાલિબ રહેગા. ઉન્હોં ને કહા એ મૂસા! યા તુમ

اَنۡ تُلۡقِىَ وَاِمَّاۤ اَنۡ نَّكُوۡنَ اَوَّلَ مَنۡ اَلۡقٰى ﴿۶۵﴾ قَالَ
ડાલો યા હમ પેહલે ડાલેં. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા બલ્કે તુમ ડાલો! ફિર અચાનક

بَلۡ اَلۡقُوۡا ۚ فَاِذَا حِبَالُهُمۡ وَعِصِيُّهُمۡ يُخَيَّلُ اِلَيۡهِ
ઉન કી રસ્સિયાં ઔર ઉન કી લાઠિયાં ઉન કે સામને ઉન કે જાદૂ કે ઝોર સે મતુખય્યલ હોને

مِنۡ سِحۡرِهِمۡ اَنَّهَا تَسۡعٰى ﴿۶۶﴾ فَاَوۡجَسَ فِىۡ نَفۡسِهٖ
લગી કે વો દૌડ રહી હૈં. ફિર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને જી મેં ખૌફ મહસૂસ કિયા. હમ ને કહા આપ

خِيۡفَةً مُّوۡسٰى ﴿۶۷﴾ قُلۡنَا لَا تَخَفۡ اِنَّكَ اَنۡتَ الۡاَعۡلٰى ﴿۶۸﴾
ન ડરિયે, યકીનન તુમ હી બુલન્દ રહોગે. ઔર આપ ડાલ દેં ઉસે જો આપ કે દાએં હાથ મેં હે,

وَاَلۡقِ مَا فِىۡ يَمِيۡنِكَ تَلۡقَفۡ مَا صَنَعُوۡا ؕ اِنَّمَا
વો નિગલ લેગા ઉન ચિઝોં કો જો વો બના કર લાએં હૈં. વો જો બના કર લાએ હૈં

صَنَعُوۡا كَيۡدُ سٰحِرٍ ؕ وَلَا يُفۡلِحُ السّٰحِرُ حَيۡثُ اَتٰى ﴿۶۹﴾
વો સિર્ફ જાદૂગર કા મક્ર હે. ઔર જાદૂગર કામ્યાબ નહીં હોતા જહાં વો જાએ. ફિર જાદૂગર સજદે મેં ગિર

فَاُلۡقِىَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوۡۤا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُوۡنَ
ગએ, વો કેહને લગે કે હમ મૂસા ઔર હારૂન કે રબ પર ઈમાન લે આએ. ફિરઔન ને કહા કયા તુમ

وَمُوۡسٰى ﴿۷۰﴾ قَالَ اٰمَنۡتُمۡ لَهٗ قَبۡلَ اَنۡ اٰذَنَ لَكُمۡ ؕ اِنَّهٗ
ઉસ પર ઈમાન લે આએ ઈસ સે પેહલે કે મૈં તુમ્હેં ઈજાઝત દૂં? યકીનન

لَكَبِيۡرُكُمُ الَّذِىۡ عَلَّمَكُمُ السِّحۡرَ ۚ فَلَاُقَطِّعَنَّ اَيۡدِيَكُمۡ
યે મૂસા તુમ મેં સે બડા હે જિસ ને તુમ્હેં જાદૂ સિખલાયા હે. તો મૈં તુમ્હારે હાથ ઔર પૈર

وَاَرۡجُلَكُمۡ مِّنۡ خِلَافٍ وَّلَاُوصَلِّبَنَّكُمۡ فِىۡ جُذُوۡعِ
જાનિબે મુખાલિફ સે કાટ દૂંગા, ફિર મૈં તુમ્હેં ખજૂર કે તનોં મેં સૂલી પર ચળ્હાઉંગા. ઔર તુમ્હેં માલૂમ હો જાએગા

النَّخۡلِ ۡ وَلَتَعۡلَمُنَّ اَيُّنَاۤ اَشَدُّ عَذَابًا وَّاَبۡقٰى ﴿۷۱﴾ قَالُوۡا
કે કૌન ઝયાદા સખ્ત અઝાબ વાલા હે ઔર કૌન ઝયાદા બાકી રેહને વાલા હે. ઉન્હોં ને કહા કે

لَنْ نُّؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جَآءَنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَ الَّذِىْ

હમ તુજે હરગિઝ તરજીહ નહીં દેંગે ઉન રોશન મોઅજિઝાત પર જો હમારે પાસ આએ ઔર

فَطَرَنَا فَاقْضِ مَآ اَنْتَ قَاضٍ ؕ اِنَّمَا تَقْضِىْ هٰذِهِ

ઉસ અલ્લાહ પર જિસ ને હમેં પૈદા કિયા, ઈસ લિયે તૂ કર લે જો તુજે કરના હો. તૂ તો સિર્ફ ઈસ દુન્યવી ઝિન્દગી કો

الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ؕ﴿٧٢﴾ اِنَّآ اٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطٰيٰنَا

ખત્મ કર સકતા હૈ. હમ તો ઈમાન લે આએ હૈં હમારે રબ પર તાકે વો હમારી ખતાએં માફ કર દે ઔર ઉસ કો માફ કર દે

وَمَآ اَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ؕ وَاللّٰهُ خَيْرٌ

જિસ જાદૂ પર તૂ ને હમેં મજબૂર કિયા. ઔર અલ્લાહ બેહતર હૈ ઔર બાકી

وَّاَبْقٰى ﴿٧٣﴾ اِنَّهٗ مَنْ يَّاْتِ رَبَّهٗ مُجْرِمًا فَاِنَّ لَهٗ

રેહને વાલા હૈ. યકીનન જો ભી અપને રબ કે પાસ મુજરિમ બન કર આએગા તો યકીનન ઉસ કે

جَهَنَّمَ ؕ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَّاْتِهٖ

લિયે જહન્નમ હૈ, જિસ મેં ન વો મરેગા ઔર ન જિયેગા. ઔર જો ઉસ કે પાસ મોમિન બન કર આએગા,

مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصّٰلِحٰتِ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الدَّرَجٰتُ

જિસ ને આમાલે સાલેહા ભી કિયે હોંગે તો ઉન કે લિયે બુલન્દ દરજાત હોંગે.

الْعُلٰى ﴿٧٥﴾ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ

જન્નાતે અદન હોંગી, જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી, જિન મેં વો હમેશા રહેંગે.

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ وَ ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا مَنْ تَزَكّٰى ﴿٧٦﴾

ઔર યે ઉસ શખ્સ કા બદલા હૈ જો પાક સાફ રહા. યકીનન હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કી તરફ

وَلَقَدْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى ۙ اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِىْ

વહી કી કે મેરે બન્દોં કો લે કર રાત કે વકત નિકલ જાઈએ,

فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيْقًا فِى الْبَحْرِ يَبَسًا ۙ لَّا تَخٰفُ

ફિર ઉન કે લિયે સમન્દર મેં ખુશ્ક રાસ્તા બનાને કે લિયે (અસા) મારિયે, પકડે જાને કા ન આપ કો

دَرَكًا وَّلَا تَخْشٰى ﴿٧٧﴾ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُوْدِهٖ

ખૌફ હોગા, ન ડર. ફિર ફિરઔન અપના લશ્કર લે કર ઉન કે પીછે ચલા, ફિર ઉન કો

فَغَشِيَهُمْ مِّنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ؕ﴿٧٨﴾ وَاَضَلَّ فِرْعَوْنُ

ડુબો દિયા સમન્દર ને જૈસા કે ડુબોયા. ઔર ફિરઔન ને અપની કૌમ કો

قَوْمَهٗ وَمَا هَدٰى ﴿۷۹﴾ يٰبَنِىۤ اِسْرَآءِيْلَ قَدْ اَنْجَيْنٰكُمْ

ગુમરાહ કિયા ઔર ઉસ ને રાસ્તા નહીં દિખાયા. એ બની ઈસ્રાઈલ! યકીનન હમ ને તુમ્હેં

مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوٰعَدْنٰكُمْ جَانِبَ الطُّوْرِ الْاَيْمَنَ

નજાત દી તુમ્હારે દુશ્મન સે ઔર હમ ને તુમ સે વાદા કિયા કોહે તૂર કી દાઈં જાનિબ કા,

وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ﴿۸۰﴾ كُلُوْا

ઔર હમ ને તુમ પર મન્ન વ સલ્વા ઉતારા. ખાઓ ઉન પાકીઝા ચીઝોં મેં સે જો હમ ને તુમ્હેં

مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيْهِ فَيَحِلَّ

રોઝી કે તૌર પર દી હૈં ઔર ઉન મેં સરકશી મત કરો, વરના તુમ પર મેરા

عَلَيْكُمْ غَضَبِىْ ۚ وَمَنْ يَّحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِىْ فَقَدْ

ગઝબ ઉતરેગા. ઔર જિસ પર મેરા ગઝબ ઉતરેગા તો યકીનન વો (જહન્નમ મેં) ગિર ગયા.

هَوٰى ﴿۸۱﴾ وَاِنِّىْ لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ

ઔર યકીનન મૈં બખ્શને વાલા હૂં ઉસ શખ્સ કો જિસ ને તૌબા કી, ઔર જો ઈમાન લાયા ઔર જિસ ને

صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى ﴿۸۲﴾ وَمَاۤ اَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ

આમાલે સાલેહા કિયે, ફિર ઉસ ને હિદાયત પાઈ. ઔર આપ કો અપની કૌમ સે કયા ચીઝ જલ્દી લાઈ,

يٰمُوْسٰى ﴿۸۳﴾ قَالَ هُمْ اُولَآءِ عَلٰۤى اَثَرِىْ وَعَجِلْتُ

એ મૂસા? મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને અર્ઝ કિયા કે યે લોગ મેરે પીછે હૈં ઔર મૈં આપ કે પાસ જલ્દી

اِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضٰى ﴿۸۴﴾ قَالَ فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ

આયા, એ મેરે રબ! તાકે આપ રાઝી હો જાએ. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે યકીનન હમ ને આપ કી કૌમ કો આપ કે

مِنْۢ بَعْدِكَ وَ اَضَلَّهُمُ السَّامِرِىُّ ﴿۸۵﴾ فَرَجَعَ

બાદ બલા મેં મુબ્તલા કિયા હૈ ઔર ઉન કો સામિરી ને ગુમરાહ કર દિયા હૈ. ફિર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ)

مُوْسٰۤى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا ۚ قَالَ يٰقَوْمِ

અપની કૌમ કી તરફ વાપસ લૌટે ગુસ્સા હોતે હુવે, અફસોસ કરતે હુવે. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા

اَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۚ اَفَطَالَ

એ મેરી કૌમ! કયા તુમ સે તુમ્હારે રબ ને અચ્છા વાદા નહીં કિયા થા? કયા ફિર તુમ પર લમ્બા ઝમાના

عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ اَمْ اَرَدْتُّمْ اَنْ يَّحِلَّ عَلَيْكُمْ

ગુઝર ગયા યા તુમ ને ઈરાદા કિયા કે તુમ પર અપને રબ કી

غَضَبٌ مِّنۡ رَّبِّكُمۡ فَاَخۡلَفۡتُمۡ مَّوۡعِدِىۡ ﴿٨٦﴾ قَالُوۡا
તરફ સે ગઝબ ઉતરે, ફિર તુમ ને મેરે વાદે કે ખિલાફ કિયા? વો બોલે હમ ને અપને ઈખ્તિયાર સે આપ કે
مَاۤ اَخۡلَفۡنَا مَوۡعِدَكَ بِمَلۡكِنَا وَلٰـكِنَّا حُمِّلۡنَاۤ اَوۡزَارًا
વાદે કે ખિલાફ નહીં કિયા, લેકિન હમ પર બોજ ડાલ દિયા ગયા થા
مِّنۡ زِيۡنَةِ الۡقَوۡمِ فَقَذَفۡنٰهَا فَكَذٰلِكَ اَلۡقَى
કૌમ કે ઝેવરાત કા, ફિર હમ ને વો ઝેવરાત ડાલ દિયે, ઔર ઈસી તરહ સામિરી ને ભી ડાલે.
السَّامِرِىُّ ﴿٨٧﴾ فَاَخۡرَجَ لَهُمۡ عِجۡلًا جَسَدًا لَّهٗ خُوَارٌ
ફિર સામિરી ને ઉન કે લિયે એક ગાય કે બછડે કા જિસ્મ બના કર નિકાલા જિસ કે લિયે ગાય કી આવાઝ થી,
فَقَالُوۡا هٰذَاۤ اِلٰهُكُمۡ وَاِلٰهُ مُوۡسٰى ۙ فَنَسِىَ ﴿٨٨﴾
તો વો બોલે કે યે તુમ્હારા માબૂદ હૈ ઔર મૂસા કા માબૂદ હૈ, ફિર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ભૂલ ગએ હૈં.
اَفَلَا يَرَوۡنَ اَلَّا يَرۡجِعُ اِلَيۡهِمۡ قَوۡلًا ۙ وَّلَا يَمۡلِكُ
કયા ફિર વો સમજતે નહીં કે વો ઉન કી બાત કા જવાબ ભી નહીં દે સકતા ઔર ન ઉન કે લિયે
لَهُمۡ ضَرًّا وَّلَا نَفۡعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدۡ قَالَ لَهُمۡ هٰرُوۡنُ
નફા ઔર ઝરર કા માલિક હૈ? ઔર ઉન સે હારૂન (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા ઈસ સે પેહલે એ મેરી કૌમ!
مِنۡ قَبۡلُ يٰقَوۡمِ اِنَّمَا فُتِنۡتُمۡ بِهٖ ۚ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحۡمٰنُ
તુમ તો સિર્ફ ઉસ કે ઝરિયે બલા મેં ડાલે ગએ હો. યકીનન તુમ્હારા રબ રહમાન તઆલા હૈ, તો તુમ મેરે પીછે
فَاتَّبِعُوۡنِىۡ وَاَطِيۡعُوۡۤا اَمۡرِىۡ ﴿٩٠﴾ قَالُوۡا لَنۡ نَّبۡرَحَ عَلَيۡهِ
ચલો ઔર મેરે હુકમ કી ઈતાઅત કરો. ઉન્હોં ને કહા કે હમ હરગિઝ હટેંગે નહીં, ઈસી પર જમે રહેંગે, યહાં તક કે
عٰكِفِيۡنَ حَتّٰى يَرۡجِعَ اِلَيۡنَا مُوۡسٰى ﴿٩١﴾ قَالَ يٰهٰرُوۡنُ
હમારે પાસ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) વાપસ આએં. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ હારૂન! તુજે કયા માનેઅ
مَا مَنَعَكَ اِذۡ رَاَيۡتَهُمۡ ضَلُّوۡۤا ﴿٩٢﴾ اَلَّا تَتَّبِعَنِ ؕ اَفَعَصَيۡتَ
થા જબ તૂ ને ઉન કો દેખા કે વો ગુમરાહ હો ગએ હૈં, ઈસ સે કે તૂ મેરે પીછે આ જાતા? કયા તૂ ને મેરે
اَمۡرِىۡ ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبۡنَؤُمَّ لَا تَاۡخُذۡ بِلِحۡيَتِىۡ وَلَا بِرَاۡسِىۡ ۚ
હુકમ કે ખિલાફ કિયા? હારૂન (અલૈહિસ્સલામ) ને અર્ઝ કિયા કે એ મેરી માં કે બેટે! મેરી દાઢી ઔર મેરે સર કે બાલોં કો
اِنِّىۡ خَشِيۡتُ اَنۡ تَقُوۡلَ فَرَّقۡتَ بَيۡنَ بَنِىۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ
મત પકડિયે. યકીનન મૈં ડરા ઈસ સે કે આપ યે કહો કે તૂ ને બની ઈસ્રાઈલ કે દરમિયાન જુદાઈ ડાલી

ع ۱۳ ۴

وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِيْ ﴿۹۴﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يٰسَامِرِيُّ ﴿۹۵﴾

ઔર તૂ ને મેરી બાત કા લિહાઝ નહી કિયા. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને પૂછા ફિર તેરા કયા હાલ હૈ, એ સામિરી?

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوْا بِهٖ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً

સામિરી ને કહા કે મૈં ને દેખા વો જિસ કો ઉન્હોં ને નહી દેખા, તો મૈં ને એક મુટ્ઠી ભર લી થી અલ્લાહ કે ભેજે હુવે

مِّنْ اَثَرِ الرَّسُوْلِ فَنَبَذْتُهَا وَ كَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِيْ

ફરિશ્તે કે નિશાને કદમ કી, ફિર મૈં ને ઉસ કો ડાલ દિયા ઔર ઈસી તરહ મેરે નફસ ને મુજે યે બાત

نَفْسِيْ ﴿۹۶﴾ قَالَ فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ

સમજાઈ. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે ફિર તૂ જા! યકીનન તેરે લિયે દુન્યવી ઝિન્દગી મેં યે સઝા હૈ કે

اَنْ تَقُوْلَ لَا مِسَاسَ ۪ وَاِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفَهٗ ۚ

તૂ કેહતા ફિરે 'لا مســاس' (મુજે મત છૂના). ઔર યકીનન તેરે લિયે વાદે કા વકત મુકર્રર હૈ, જિસ કે તૂ

وَانْظُرْ اِلٰۤى اِلٰهِكَ الَّذِيْ ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا ؕ

આગે પીછે નહીં હો સકેગા. ઔર દેખ અપને ઉસ માબૂદ કી તરફ જિસ પર તૂ જમા બૈઠા થા.

لَنُحَرِّقَنَّهٗ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهٗ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿۹۷﴾ اِنَّمَاۤ اِلٰهُكُمُ

કે હમ ઉસે જલા દેતે હૈં, ફિર ઉસે રેઝા રેઝા કર કે સમન્દર મેં ફૈંક દેતે હૈં. તુમ્હારા માબૂદ તો વહી

اللّٰهُ الَّذِيْ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿۹۸﴾

અલ્લાહ હૈ જિસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહી. જો હર ચીઝ પર ઈલ્મ કે ઐતેબાર સે વસીઅ હૈ.

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ

ઈસી તરહ હમ આપ કે સામને બયાન કરતે હૈં ઉન ચીઝોં કી ખબરોં મેં સે જો ગુઝર ચુકી હૈં. ઔર યકીનન

اٰتَيْنٰكَ مِنْ لَّدُنَّا ذِكْرًا ﴿۹۹﴾ مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهٗ

હમ ને આપ કો અપને પાસ સે એક નસીહતનામા દિયા હૈ. જો ભી ઉસ સે ઐરાઝ કરેગા તો યકીનન

يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًا ﴿۱۰۰﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهِ ؕ وَسَآءَ لَهُمْ

વો કયામત કે દિન બોજ ઉઠાએગા. જિસ મેં વો હમેશા રહેંગે. ઔર ઉન કે લિયે કયામત કે દિન

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًا ﴿۱۰۱﴾ يَّوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ وَنَحْشُرُ

વો બહોત બુરા બોજ હોગા. જિસ દિન સૂર મેં ફૂંક મારી જાએગી ઔર હમ મુજરિમોં કો ઉસ દિન

الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿۱۰۲﴾ يَّتَخَافَتُوْنَ بَيْنَهُمْ اِنْ

નીલી આંખો વાલે હોને કી હાલત મેં ઈકઠ્ઠા કરેંગે. વો આપસ મેં સરગોશી કરેંગે કે તુમ

لَّبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ

નહીં ઠેહરે મગર દસ (દિન). હમ ખૂબ જાનતે હૈં ઉસે જો વો કેહ રહે હૈં જબ કે ઉન મેં સે

اِذْ يَقُوْلُ اَمْثَلُهُمْ طَرِيْقَةً اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾

ઝયાદા બેહતર રાય વાલા કહેગા કે તુમ નહીં ઠેહરે મગર એક દિન.

وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّيْ نَسْفًا ﴿١٠٥﴾

ઔર યે આપ સે પૂછતે હૈં પહાડોં કે મુતઅલ્લિક. આપ ફરમા દીજિયે કે મેરા રબ ઉન કો રેઝા રેઝા

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾ لَّا تَرٰى فِيْهَا عِوَجًا

કર દેગા. ફિર ઉન કો ચટયલ મૈદાન કર છોડેગા. જિસ મેં તુમ ન કજી દેખોગે ઔર

وَّلَآ اَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَّتَّبِعُوْنَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهٗ

ન કોઈ ટીલા. ઉસ દિન વો એક પુકારને વાલે કે પીછે ચલતે હોંગે જિસ કે સામને કોઈ કજી નહીં હોગી.

وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾

ઔર આવાઝેં રહમાન તઆલા કે સામને પસ્ત હોંગી, ફિર તુમ નહીં સુન સકોગે સિવાએ હલ્કી આવાઝ કે.

يَوْمَئِذٍ لَّا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ

ઉસ દિન સિફારિશ નફા નહીં દેગી મગર ઉસ કો જિસે રહમાન તઆલા ઈજાઝત દે

وَرَضِيَ لَهٗ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ

ઔર જિસ કા બોલના પસન્દ કરે. વો જાનતા હૈ ઉન ચીઝોં કો જો ઉન કે આગે હૈં

وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِهٖ عِلْمًا ﴿١١٠﴾ وَعَنَتِ الْوُجُوْهُ

ઔર જો ઉન કે પીછે હૈં ઔર વો ઉસ કા ઈલ્મ કે ઐતેબાર સે ઈહાતા નહીં કર સકતે. ઔર તમામ ચેહરે ઝિન્દા

لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ ؕ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾

રેહને વાલે, થામને વાલે કે સામને આજિઝ હોંગે. ઔર યકીનન નાકામ હુવા વો જો ઝુલ્મ ઉઠા કર લાયા.

وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخٰفُ

ઔર જો આમાલે સાલેહા કરેગા બશર્તેકે વો મોમિન હો તો ઉસે ન ઝુલ્મ કા અન્દેશા

ظُلْمًا وَّلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا

હોગા, ન હકતલફી કા. ઔર ઈસી તરહ હમ ને ઉસે અરબી વાલા કુર્આન બના કર ઉતારા હૈ

وَّ صَرَّفْنَا فِيْهِ مِنَ الْوَعِيْدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ

ઔર ઉસ મેં હમ ને વઈદ બાર બાર બયાન કી હૈ તાકે વો મુત્તકી બનેં

اَوۡ يُحۡدِثُ لَهُمۡ ذِكۡرًا ﴿۱۱۳﴾ فَتَعٰلَى اللّٰهُ الۡمَلِكُ الۡحَقُّ‌ۚ

યા યે કુર્આન ઉન મેં સોચ પૈદા કરે. ફિર અલ્લાહ બરતર હૈ, જો બરહક બાદશાહ હૈ.

وَلَا تَعۡجَلۡ بِالۡقُرۡاٰنِ مِنۡ قَبۡلِ اَنۡ يُّقۡضٰۤى اِلَيۡكَ

ઔર આપ કુર્આન મેં જલ્દી ન કીજિયે આપ કી તરફ ઉસ કી વહી ખત્મ હોને સે પેહલે.

وَحۡيُهٗ‌ ۚ وَقُلْ رَّبِّ زِدۡنِىۡ عِلۡمًا ﴿۱۱۴﴾ وَلَقَدۡ عَهِدۡنَاۤ

ઔર યૂં કહિયે ' علماً رَبِّ زِدنِیۡ ' (એ મેરે રબ! મુજે ઝયાદા ઈલ્મ દે). ઔર યકીનન હમ ને ઈસ સે પેહલે

اِلٰٓى اٰدَمَ مِنۡ قَبۡلُ فَنَسِىَ وَلَمۡ نَجِدۡ لَهٗ عَزۡمًا ﴿۱۱۵﴾

આદમ (અલૈહિસ્સલામ) સે અહદ લિયા થા, ફિર વો ભૂલ ગએ ઔર હમ ને ઉન મેં અઝમ નહી પાયા.

ع ۶ ۱۵

وَاِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلٰٓـئِكَةِ اسۡجُدُوۡا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوۡۤا

ઔર જબ હમ ને ફરિશ્તોં સે કહા કે તુમ આદમ કો સજદા કરો તો ઉન તમામ ને સજદા કિયા મગર ઈબ્લીસ ને.

اِلَّاۤ اِبۡلِيۡسَ ؕ اَبٰى ﴿۱۱۶﴾ فَقُلۡنَا يٰۤـاٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ

ઉસ ને ઈન્કાર કિયા. ફિર હમ ને કહા કે એ આદમ! યકીનન યે તુમ્હારા ઔર તુમ્હારી બીવી કા દુશમન હૈ,

وَلِزَوۡجِكَ فَلَا يُخۡرِجَنَّكُمَا مِنَ الۡجَـنَّةِ فَتَشۡقٰى ﴿۱۱۷﴾

તો વો કહીં તુમ દોનોં કો જન્નત સે ન નિકાલ દે, વરના તુમ મશક્કત ઉઠાઓગે. યકીનન

اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوۡعَ فِيۡهَا وَلَا تَعۡرٰى ﴿۱۱۸﴾ وَاَنَّكَ

તુમ્હારે લિયે યે (નેઅમત) હૈ કે જન્નત મેં ન તુમ્હેં ભૂખ લગતી હૈ ઔર ન તુમ નંગે હોતે હો. ઔર યે કે

لَا تَظۡمَؤُا فِيۡهَا وَلَا تَضۡحٰى ﴿۱۱۹﴾ فَوَسۡوَسَ اِلَيۡهِ

ન તુમ્હેં જન્નત મેં પ્યાસ લગતી હૈ ઔર ન ધૂપ લગતી હૈ. ફિર ઉન કી તરફ શયતાન ને વસવસા ડાલા, ઈબલીસ

الشَّيۡطٰنُ قَالَ يٰۤـاٰدَمُ هَلۡ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ

ને કહા કે એ આદમ! કયા મૈં તુમ્હેં હમેશા રેહને કા દરખ્ત બતલાઉં

الۡخُلۡدِ وَمُلۡكٍ لَّا يَبۡلٰى ﴿۱۲۰﴾ فَاَكَلَا مِنۡهَا فَبَدَتۡ

ઔર ઐસી સલ્તનત જિસે કભી ઝવાલ ન આએ? ફિર ઉન દોનોં ને ઉસ દરખ્ત સે ખા લિયા, ફિર ઉન કે

لَهُمَا سَوۡاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخۡصِفٰنِ عَلَيۡهِمَا

સામને ઉન કે પોશીદા સતર ખુલ ગએ ઔર વો દોનોં અપને ઉપર જન્નત કે પત્તે ચિપકાને

مِنۡ وَّرَقِ الۡجَـنَّةِ‌ ۚ وَعَصٰۤى اٰدَمُ رَبَّهٗ فَغَوٰى ﴿۱۲۱﴾ ثُمَّ

લગે. ઔર આદમ (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને રબ કે હુકમ કે ખિલાફ કિયા, ઔર ગલતી કર લી. ફિર

اجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَتَابَ عَلَیْهِ وَ هَدٰی ﴿۱۲۲﴾ قَالَ اهْبِطَا

ઉન કે રબ ને ઉન્હેં મુન્તખબ કિયા, ફિર ઉન કી તૌબા કબૂલ કી ઔર હિદાયત દી. અલ્લાહ ને ફરમાયા

مِنْهَا جَمِیْعًاۢ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ فَاِمَّا یَاْتِیَنَّكُمْ

કે તુમ સબ કે સબ યહાં સે નીચે ઉતર જાઓ, તુમ મેં સે એક દૂસરે કે દુશ્મન બન કર રહોગે. ફિર અગર તુમ્હારે

مِّنِّیْ هُدًی ۙ فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَایَ فَلَا یَضِلُّ

પાસ મેરી તરફ સે હિદાયત આએ તો જો મેરી હિદાયત કે પીછે ચલેગા તો વો ન ગુમરાહ હોગા ઔર ન બદબખ્ત.

وَلَا یَشْقٰی ﴿۱۲۳﴾ وَمَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِیْ فَاِنَّ لَهٗ مَعِیْشَةً

ઔર જો મેરી નસીહત (કુર્આન) સે ઐરાઝ કરેગા તો યકીનન ઉસ કે લિયે તંગ

ضَنْكًا وَّنَحْشُرُهٗ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ اَعْمٰی ﴿۱۲۴﴾ قَالَ رَبِّ

ઝિન્દગી હોગી ઔર હમ ઉસે કયામત કે દિન અન્ધા ઉઠાએંગે. વો કહેગા કે એ મેરે રબ! તૂ ને મુજે અન્ધા કયૂં

لِمَ حَشَرْتَنِیْۤ اَعْمٰی وَقَدْ كُنْتُ بَصِیْرًا ﴿۱۲۵﴾ قَالَ كَذٰلِكَ

ઉઠાયા હાલાંકે મેં બસારત વાલા થા. અલ્લાહ ફરમાએંગે કે ઈસી તરહ તેરે પાસ હમારી આયતેં

اَتَتْكَ اٰیٰتُنَا فَنَسِیْتَهَا ۚ وَكَذٰلِكَ الْیَوْمَ تُنْسٰی ﴿۱۲۶﴾

આઈ થીં, તો તૂ ને ઉન કો ભુલા દિયા થા. ઔર ઈસી તરહ આજ તુજે ભુલા દિયા જાએગા.

وَكَذٰلِكَ نَجْزِیْ مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ یُؤْمِنْۢ بِاٰیٰتِ رَبِّهٖ ؕ

ઔર ઈસી તરહ હમ સઝા દેંગે ઉસ શખ્સ કો જિસ ને ઝયાદતી કી ઔર જો અપને રબ કી આયતોં પર ઈમાન નહીં લાયા.

وَ لَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَ اَبْقٰی ﴿۱۲۷﴾ اَفَلَمْ یَهْدِ لَهُمْ

ઔર અલબત્તા આખિરત કા અઝાબ વો ઝયાદા સખ્ત હૈ ઔર ઝયાદા બાકી રેહને વાલા હૈ. કયા ફિર ઉન કે લિયે

كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ یَمْشُوْنَ

હિદાયત કા બાઈસ નહીં હુઈ યે બાત કે હમ ને ઉન સે પેહલે કિતની કૌમોં કો હલાક કિયા જિન કે ઘરોં મેં

فِیْ مَسٰكِنِهِمْ ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّاُولِی النُّهٰی ﴿۱۲۸﴾ ع

યે ચલતે હૈં? યકીનન ઈસ મેં નિશાનિયાં હૈં અકલ વાલોં કે લિયે.

وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا

ઔર અગર એક બાત જો તેરે રબ કી તરફ સે પેહલે સે હો ચૂકી હૈ, વો ઔર મુકર્રર કિયા હુવા વકત ન હોતા

وَّ اَجَلٌ مُّسَمًّی ﴿۱۲۹﴾ فَاصْبِرْ عَلٰی مَا یَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ

તો અઝાબ લાઝિમ હો જાતા. ઈસ લિયે આપ સબર કીજિયે ઉન બાતોં પર જો વો કેહતે હૈં ઔર અપને રબ કી હમ્દ

بِحَمۡدِ رَبِّكَ قَبۡلَ طُلُوۡعِ الشَّمۡسِ وَ قَبۡلَ غُرُوۡبِهَا ۚ
કે સાથ તસ્બીહ કીજિયે સૂરજ કે તુલૂઅ હોને સે પેહલે ઔર સૂરજ કે ગુરૂબ હોને સે પેહલે.

وَمِنۡ اٰنَآئِ الَّيۡلِ فَسَبِّحۡ وَاَطۡرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ
ઔર રાત કે ઔકાત મેં ભી આપ તસ્બીહ કીજિયે ઔર દિન કે કિનારોં મેં ભી તાકે આપ રાઝી

تَرۡضٰى ﴿١٣٠﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيۡنَيۡكَ اِلٰى مَا مَتَّعۡنَا بِهٖۤ
હો જાએ. અપની નિગાહ ભી આપ ન ઉઠાએં ઉન ચીઝોં કી તરફ જિન કે ઝરિયે ઉન કી જમાઅતોં કો હમ ને

اَزۡوَاجًا مِّنۡهُمۡ زَهۡرَةَ الۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا ۙ لِنَفۡتِنَهُمۡ
મુતમત્તિઅ કર રખા હે દુન્યવી ઝિન્દગી કી રૌનક સે, તાકે હમ ઉન્હેં આઝમાએં ઉસ મેં.

فِيۡهِ ؕ وَرِزۡقُ رَبِّكَ خَيۡرٌ وَّاَبۡقٰى ﴿١٣١﴾ وَاۡمُرۡ اَهۡلَكَ
ઔર તેરે રબ કી રોઝી બેહતર હૈ ઔર ઝયાદા બાકી રેહને વાલી હૈ. ઔર અપને ઘર વાલોં કો હુકમ દીજિયે

بِالصَّلٰوةِ وَاصۡطَبِرۡ عَلَيۡهَا ؕ لَا نَسۡـَٔلُكَ رِزۡقًا ؕ نَحۡنُ
નમાઝ કા ઔર ઉસ પર આપ ભી પાબન્દી કીજિયે. હમ આપ સે રોઝી નહીં માંગતે. હમ

نَرۡزُقُكَ ؕ وَالۡعَاقِبَةُ لِلتَّقۡوٰى ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوۡا
આપ કો રોઝી દેતે હૈં. ઔર અચ્છા અન્જામ તકવા કા હૈ. ઔર ઉન્હોં ને કહા કે ઉસ કે રબ કી તરફ

لَوۡلَا يَاۡتِيۡنَا بِاٰيَةٍ مِّنۡ رَّبِّهٖ ؕ اَوَلَمۡ تَاۡتِهِمۡ بَيِّنَةُ
સે હમારે પાસ કોઈ મોઅજિઝા કયૂં નહીં આતા? કયા ઉન કે પાસ નહીં આએ ઉન મેં

مَا فِى الصُّحُفِ الۡاُوۡلٰى ﴿١٣٣﴾ وَلَوۡ اَنَّاۤ اَهۡلَكۡنٰهُمۡ بِعَذَابٍ
સે રોશન મોઅજિઝાત જો પેહલે સહીફોં મે હૈં? ઔર અગર હમ ઉન્હેં ઈસ સે પેહલે અઝાબ સે

مِّنۡ قَبۡلِهٖ لَقَالُوۡا رَبَّنَا لَوۡلَاۤ اَرۡسَلۡتَ اِلَيۡنَا رَسُوۡلًا
હલાક કર દેં તો વો કેહતે કે એ હમારે રબ! તૂ ને હમારી તરફ કોઈ રસૂલ કયૂં નહી ભેજા કે હમ તેરી

فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ مِنۡ قَبۡلِ اَنۡ نَّذِلَّ وَنَخۡزٰى ﴿١٣٤﴾
આયતોં કા ઈત્તિબા કરતે ઈસ સે પેહલે કે હમ ઝલીલ ઔર રુસ્વા હોં.

قُلۡ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوۡا ۚ فَسَتَعۡلَمُوۡنَ مَنۡ
આપ ફરમા દીજિયે કે સબ મુન્તઝિર હૈં, તો તુમ ભી મુન્તઝિર રહો. ફિર અન્કરીબ તુમ્હેં માલૂમ હો

اَصۡحٰبُ الصِّرَاطِ السَّوِىِّ وَمَنِ اهۡتَدٰى ﴿١٣٥﴾
જાએગા કે કૌન સીધી રાહ વાલે હૈં ઔર કૌન હિદાયતયાફતા હૈં.

ع ٨

اٰيَاتُهَا ١١٢ (٢١) سُوۡرَةُ الۡاَنۡۢبِيَآءِ مَكِّيَّةٌ (٧٣) رُكُوۡعَاتُهَا ٧

ઈસ મેં ૧૧૨ આયતેં હૈં સૂરએ અમ્બિયા મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૭ રુકૂઅ હૈં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

પળ્હતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હે

اِقۡتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمۡ وَهُمۡ فِىۡ غَفۡلَةٍ مُّعۡرِضُوۡنَ ۚ ①

ઈન્સાનોં કે લિયે ઉન કે હિસાબ કા વકત કરીબ આ ગયા, ઔર વો ગફલત મેં પડે ઐરાઝ કર રહે હૈં.

مَا يَاۡتِيۡهِمۡ مِّنۡ ذِكۡرٍ مِّنۡ رَّبِّهِمۡ مُّحۡدَثٍ اِلَّا اسۡتَمَعُوۡهُ

ઉન કે પાસ ઉન કે રબ કી તરફ સે કોઈ નઈ નસીહત નહીં આતી મગર વો ઉધર કાન લગાતે હૈં

وَهُمۡ يَلۡعَبُوۡنَ ۙ ② لَاهِيَةً قُلُوۡبُهُمۡ ؕ وَاَسَرُّوا النَّجۡوَى ۖ

ઈસ હાલ મેં કે વો ખેલ રહે હોતે હૈં. ઉન કે દિલ ગાફિલ હોતે હૈં. ઔર વો ઝાલિમ ચુપકે ચુપકે

الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا ۖ هَلۡ هٰذَاۤ اِلَّا بَشَرٌ مِّثۡلُكُمۡ ۚ اَفَتَاۡتُوۡنَ

સરગોશી કરતે હૈં કે યે નબી નહીં હે મગર તુમ જૈસા એક ઈન્સાન હે. કયા ફિર તુમ જાદૂ કે પાસ

السِّحۡرَ وَاَنۡتُمۡ تُبۡصِرُوۡنَ ③ قٰلَ رَبِّىۡ يَعۡلَمُ الۡقَوۡلَ

જાતે હો ઈસ હાલ મેં કે તુમ આંખોં સે દેખ રહે હો? નબી ને કહા કે મેરા રબ જાનતા હે હર બાત

فِى السَّمَآءِ وَالۡاَرۡضِ ۡ وَهُوَ السَّمِيۡعُ الۡعَلِيۡمُ ④

જો આસ્માન મેં ઔર ઝમીન મેં હે. ઔર વો સુનને વાલા હે, જાનને વાલા હે. બલ્કે ઉન્હોં ને કહા કે યે તો પરેશાન

بَلۡ قَالُوۡۤا اَضۡغَاثُ اَحۡلَامٍۢ بَلِ افۡتَرٰىهُ بَلۡ هُوَ

ખયાલાત હૈં, બલ્કે યે કુર્આન ઉસ નબી ને ઘડ લિયા હે, બલ્કે વો તો શાઈર હે. ઈસ લિયે ઉસે ચાહિયે કે

شَاعِرٌ ۖۚ فَلۡيَاۡتِنَا بِاٰيَةٍ كَمَاۤ اُرۡسِلَ الۡاَوَّلُوۡنَ ⑤

હમારે પાસ મોઅજિઝા લે આએ જૈસા પેહલે પૈગમ્બર મોઅજિઝા દે કર ભેજે ગએ થે.

مَاۤ اٰمَنَتۡ قَبۡلَهُمۡ مِّنۡ قَرۡيَةٍ اَهۡلَكۡنٰهَا ۚ اَفَهُمۡ يُؤۡمِنُوۡنَ ⑥

ઉન સે પેહલે કોઈ બસ્તી ઈમાન નહીં લાઈ જિસે હમ ને હલાક કિયા હે. કયા ફિર યે ઈમાન લાએંગે?

وَمَاۤ اَرۡسَلۡنَا قَبۡلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوۡحِىۡۤ اِلَيۡهِمۡ

ઔર હમ ને આપ સે પેહલે રસૂલ નહીં ભેજે મગર મર્દોં કો જિન કી તરફ હમ વહી કરતે થે,

فَسۡـَٔلُوۡۤا اَهۡلَ الذِّكۡرِ اِنۡ كُنۡتُمۡ لَا تَعۡلَمُوۡنَ ⑦

ઈસ લિયે તુમ એહલે કિતાબ સે પૂછો અગર તુમ જાનતે નહીં હો.

وَمَا جَعَلْنٰهُمْ جَسَدًا لَّا يَاْكُلُوْنَ الطَّعَامَ

ઔર હમ ને ઉન અમ્બિયા કો ઐસા જિસ્મ નહીં બનાયા કે વો ખાના ન ખાતે હોં ઔર ન

وَمَا كَانُوْا خٰلِدِيْنَ ۝٨ ثُمَّ صَدَقْنٰهُمُ الْوَعْدَ فَاَنْجَيْنٰهُمْ

વો હમેશા રેહને વાલે થે. ફિર હમ ને ઉન સે વાદા સચ કર દિખાયા, ફિર હમ ને ઉન કો

وَمَنْ نَّشَآءُ وَاَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِيْنَ ۝٩ لَقَدْ اَنْزَلْنَآ

ઔર જિન કો હમ ને ચાહા નજાત દી ઔર ઝયાદતી કરને વાલોં કો હમ ને હલાક કિયા. યકીનન હમ ને તુમ્હારી

اِلَيْكُمْ كِتٰبًا فِيْهِ ذِكْرُكُمْ ۚ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝١٠ وَكَمْ

ع

તરફ કિતાબ ઉતારી હે, જિસ મેં તુમ્હારી નસીહત હે. કયા ફિર તુમ અકલ નહીં રખતે? ઔર કિતની બસ્તિયાં

قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَّاَنْشَاْنَا

હમ ને તબાહ કીં જો ઝાલિમ થીં ઔર હમ ને ઉન કે બાદ દૂસરી કૌમોં કો પૈદા કિયા.

بَعْدَهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ۝١١ فَلَمَّآ اَحَسُّوْا بَاْسَنَآ

ફિર જબ ઉન્હોં ને હમારા અઝાબ મહસૂસ કિયા તો ફૌરન વહાં સે વો ભાગને લગે.

اِذَا هُمْ مِّنْهَا يَرْكُضُوْنَ ۝١٢ لَا تَرْكُضُوْا وَارْجِعُوْٓا اِلٰى

(તો હમ ને કહા કે) ભાગો મત, બલ્કે વાપસ જાઓ ઉધર જિસ મેં તુમ ઐશ કર

مَآ اُتْرِفْتُمْ فِيْهِ وَمَسٰكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْئَلُوْنَ ۝١٣ قَالُوْا

રહે થે ઔર અપને મકાનાત મેં, શાયદ તુમ્હારી પૂછ હો. વો કેહને લગે હાય હમારી કમબખ્તી!

يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۝١٤ فَمَا زَالَتْ تِّلْكَ

યકીનન હમ હી કુસૂરવાર થે. ફિર યહી ઉન કી પુકાર રહી યહાં તક કે હમ ને ઉન કો

دَعْوٰىهُمْ حَتّٰى جَعَلْنٰهُمْ حَصِيْدًا خٰمِدِيْنَ ۝١٥

કટા હુવા, બુજા હુવા બના દિયા. ઔર હમ ને આસ્માન ઔર ઝમીન ઔર ઉન

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِيْنَ ۝١٦

ચીઝોં કો જો ઉન કે દરમિયાન મેં હેં ખેલ કરતે હુવે પૈદા નહીં કિયા.

لَوْ اَرَدْنَآ اَنْ نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّاتَّخَذْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّآ ۖ

અગર હમ ચાહતે કે દિલ બેહલાને કે લિયે કુછ બનાએં તો હમારે પાસ કી ચીઝોં (મલાઇકા, હૂર) મેં સે

اِنْ كُنَّا فٰعِلِيْنَ ۝١٧ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى

બનાતે (ન મસીહ વ મરયમ કો), અગર હમેં ઐસા કરના હોતા. બલ્કે હમ હક કો બાતિલ પર દે

الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهٗ فَاِذَا هُوَ زَاهِقٌ ؕ وَلَكُمُ الْوَيْلُ
મારતે હૈં, ફિર હક બાતિલ કા સર કુચલ દેતા હે, ફિર વો ફૌરન મિટ જાતા હે. ઔર તુમ પર અફસોસ હે
مِمَّا تَصِفُوْنَ ۝١٨ وَلَهٗ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ
ઉન બાતોં સે જો તુમ બયાન કરતે હો. ઔર અલ્લાહ હી કા હે વો સબ જો આસ્માન વ ઝમીન મેં હે.
وَمَنْ عِنْدَهٗ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ
ઔર વો ફરિશ્તે જો ઉસ કે પાસ હૈં, વો અલ્લાહ કી ઈબાદત સે તકબ્બુર નહીં કરતે ઔર
وَلَا يَسْتَحْسِرُوْنَ ۝١٩ يُسَبِّحُوْنَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ
ન વો થકતે હૈં. વો તસ્બીહ કરતે રેહતે હૈં રાત ઔર દિન, સુસ્તી નહીં કરતે.
لَا يَفْتُرُوْنَ ۝٢٠ اَمِ اتَّخَذُوْٓا اٰلِهَةً مِّنَ الْاَرْضِ
કયા ઉન્હોં ને માબૂદ બના લિયે હૈં ઝમીન સે જો મુર્દા ઝિન્દા કર સકતે હૈં?
هُمْ يُنْشِرُوْنَ ۝٢١ لَوْ كَانَ فِيْهِمَآ اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ
અગર ઝમીન વ આસ્માન મેં કઈ માબૂદ હોતે અલ્લાહ કે સિવા તો ઝમીન વ આસ્માન
لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ
ઝરૂર તબાહ હો જાતે. ફિર પાક હે અલ્લાહ, જો અર્શ કા રબ હે, ઉન બાતોં સે જો વો કેહ રહે હૈં.
عَمَّا يَصِفُوْنَ ۝٢٢ لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُوْنَ ۝٢٣
ઉસ સે સવાલ નહીં કિયા જા સકતા ઉન બાતોં કે મુતઅલ્લિક જો વો કરતા હે, બલ્કે ઉન સે સવાલ કિયા જાએગા.
اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ؕ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ ۚ
કયા ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે અલાવા માબૂદ બના લિયે હૈં? આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ દલીલ લાઓ.
هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَّعِىَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِىْ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ
યે ઉન કી કિતાબ હે જો મેરે સાથ હે ઔર યે ઉન કી કિતાબ હે જો મુજ સે પેહલે થે. બલ્કે ઉન મેં સે અકસર
لَا يَعْلَمُوْنَ ۙ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۝٢٤ وَمَآ اَرْسَلْنَا
હક કો જાનતે નહીં, ફિર વો ઉસ સે ઐરાઝ કર રહે હૈં. ઔર હમ ને આપ સે પેહલે કોઈ
مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا نُوْحِىْٓ اِلَيْهِ اَنَّهٗ
રસૂલ નહીં ભેજા મગર હમ ઉસ કી તરફ વહી કરતે થે ઈસ બાત કી કે
لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدُوْنِ ۝٢٥ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ
મેરે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં, તો તુમ મેરી હી ઈબાદત કરો. ઔર ઉન્હોં ને કહા કે રહમાન તઆલા ને ઔલાદ

وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ؕ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُوْنَ ۙ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُوْنَهٗ
બનાઈ હૈ, અલ્લાહ ઉસ સે પાક હૈ. બલ્કે વો મુઅઝ્ઝઝ બન્દે હૈં. વો કિસી બાત મેં અલ્લાહ સે સબકત
بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهٖ يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ
નહીં કર સકતે, બલ્કે વો અલ્લાહ કે હુકમ કે મુતાબિક કામ કરતે હૈં. અલ્લાહ જાનતા હૈ જો ઉન કે
مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُوْنَ ۙ
આગે ઔર પીછે હૈ ઔર વો સિફારિશ નહીં કરતે મગર ઉસ કી જો અલ્લાહ કા પસન્દીદા હો ઔર વો
اِلَّا لِمَنِ ارْتَضٰى وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهٖ مُشْفِقُوْنَ ﴿٢٨﴾ وَمَنْ
અલ્લાહ કે ખૌફ સે સેહમે રેહતે હૈં. ઔર જો ભી ઉન મેં સે યે કહેગા કે મેં માબૂદ
يَّقُلْ مِنْهُمْ اِنِّيْٓ اِلٰهٌ مِّنْ دُوْنِهٖ فَذٰلِكَ نَجْزِيْهِ
હૂં અલ્લાહ કે સિવા તો ઉસ કો હમ જહન્નમ કી સઝા દેંગે.
جَهَنَّمَ ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِى الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٩﴾ ع اَوَلَمْ يَرَ
ઈસી તરહ ઝાલિમોં કો હમ સઝા દેતે હૈં. કયા કાફિરોં ને દેખા
الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا
નહીં કે આસ્માન ઔર ઝમીન દોનોં મિલે હુવે થે,
رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا ؕ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ
ફિર હમ ને ઉન દોનોં કો અલગ કિયા. ઔર હમ ને પાની સે હર ઝિન્દા ચીઝ કો બનાયા.
حَيٍّ ؕ اَفَلَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِى الْاَرْضِ رَوَاسِيَ
કયા ફિર યે ઈમાન નહીં લાતે? ઔર હમ ને ઝમીન મેં પહાડ રખ દિયે કે
اَنْ تَمِيْدَ بِهِمْ ۠ وَجَعَلْنَا فِيْهَا فِجَاجًا سُبُلًا
કહીં વો ઉન કો લે કર ન હિલે. ઔર હમ ને ઝમીન મેં કુશાદા રાસ્તે બના દિયે
لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَآءَ سَقْفًا
તાકે વો રાહ પાએં. ઔર હમ ને આસ્માન કો મહફૂઝ છત બનાયા.
مَّحْفُوْظًا ۚۖ وَّهُمْ عَنْ اٰيٰتِهَا مُعْرِضُوْنَ ﴿٣٢﴾
ઔર વો આસ્માન કી નિશાનિયોં સે ઐરાઝ કર રહે હૈં.
وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ
ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને રાત ઔર દિન પૈદા કિયે ઔર સૂરજ ઔર ચાંદ પૈદા કિયે.

كُلٌّ فِىۡ فَلَكٍ يَّسۡبَحُوۡنَ ۝٣٣ وَمَا جَعَلۡنَا لِبَشَرٍ

સબ કે સબ આસ્માન મેં તૈર રહે હૈં. ઔર હમ ને કિસી ઈન્સાન કે લિયે આપ સે

مِّنۡ قَبۡلِكَ الۡخُلۡدَ‌ؕ اَفَا۟ئِنۡ مِّتَّ فَهُمُ الۡخٰلِدُوۡنَ ۝٣٤

પેહલે હમેશા રેહના નહીં બનાયા. કયા ફિર અગર આપ મર જાઓગે તો યે હમેશા રેહને વાલે હૈં?

كُلُّ نَفۡسٍ ذَآئِقَةُ الۡمَوۡتِ‌ؕ وَنَبۡلُوۡكُمۡ بِالشَّرِّ

હર જાનદાર મૌત કા મઝા ચખને વાલા હૈ. ઔર બુરાઈ ઔર ભલાઈ કે ઝરિયે હમ તુમ્હારી આઝમાઈશ

وَالۡخَيۡرِ فِتۡنَةً‌ؕ وَاِلَيۡنَا تُرۡجَعُوۡنَ ۝٣٥

વ ઈમ્તિહાન લેતે હૈં. ઔર હમારી હી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે. ઔર જબ કાફિર લોગ આપ કો

وَاِذَا رَاٰكَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اِنۡ يَّتَّخِذُوۡنَكَ اِلَّا هُزُوًا ؕ

દેખતે હૈં તો આપ હી કો મઝાક બના લેતે હૈં. કે કયા યે વો આદમી હૈ જો તુમ્હારે માબૂદોં કા

اَهٰذَا الَّذِىۡ يَذۡكُرُ اٰلِهَتَكُمۡ‌ۚ وَهُمۡ بِذِكۡرِ الرَّحۡمٰنِ

તઝકિરા કરતા રેહતા હૈ? ઔર વો ખુદ રહમાન તઆલા કી યાદ કે મુન્કિર હૈં.

هُمۡ كٰفِرُوۡنَ ۝٣٦ خُلِقَ الۡاِنۡسَانُ مِنۡ عَجَلٍ‌ؕ سَاُورِيۡكُمۡ

ઈન્સાન જલ્દબાઝી કી ખસ્લત કે સાથ પૈદા કિયા ગયા હૈ. અન્કરીબ મૈં તુમ્હેં

اٰيٰتِىۡ فَلَا تَسۡتَعۡجِلُوۡنِ ۝٣٧ وَيَقُوۡلُوۡنَ مَتٰى هٰذَا

અપની આયતેં દિખલાઊંગા, ફિર તુમ મુજ સે જલ્દી મુતાલબા મત કરો. ઔર યે કેહતે હૈં કે યે

الۡوَعۡدُ اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ۝٣٨ لَوۡ يَعۡلَمُ الَّذِيۡنَ

વાદા કબ હૈ અગર તુમ સચ્ચે હો? કાશ યે કાફિર જાનતે ઉસ વકત કો

كَفَرُوۡا حِيۡنَ لَا يَكُفُّوۡنَ عَنۡ وُّجُوۡهِهِمُ النَّارَ

જબ વો અપને ચેહરોં સે આગ રોક નહીં સકેંગે ઔર ન અપની પીઠોં સે ઔર

وَلَا عَنۡ ظُهُوۡرِهِمۡ وَلَا هُمۡ يُنۡصَرُوۡنَ ۝٣٩ بَلۡ تَاۡتِيۡهِمۡ

ઉન કી નુસ્રત નહીં કી જાએગી. બલ્કે વો ઉન કે પાસ અચાનક આ જાએગી,

بَغۡتَةً فَتَبۡهَتُهُمۡ فَلَا يَسۡتَطِيۡعُوۡنَ رَدَّهَا وَلَا هُمۡ

ફિર વો ઉન કો મબ્હૂત કર દેગી, ફિર વો ઉસ કો લૌટાને કી તાકત નહીં રખ સકેંગે ઔર ન

يُنۡظَرُوۡنَ ۝٤٠ وَلَقَدِ اسۡتُهۡزِئَ بِرُسُلٍ مِّنۡ

ઉન્હેં મોહલત દી જાએગી. યકીનન આપ સે પેહલે પૈગમ્બરોં કે સાથ ઈસ્તિહઝા

قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا

કિયા ગયા, ફિર ઉન મેં સે ઈસ્તિહઝા કરને વાલોં કો ઉસી અઝાબ ને ઘેર લિયા જિસ કા

بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَّكْلَؤُكُمْ بِالَّيْلِ

વો મઝાક ઉડાયા કરતે થે. આપ ફરમા દીજિયે કે કૌન તુમ્હારી હિફાઝત કરતા હૈ રાત મેં ઔર

وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِ ؕ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ

દિન મેં રહમાન તઆલા સે. બલ્કે વો અપને રબ કી યાદ સે મુંહ મોડતે હૈં. કયા ઉન કે લિયે માબૂદ

مُّعْرِضُوْنَ ﴿٤٢﴾ اَمْ لَهُمْ اٰلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّنْ دُوْنِنَا ؕ

હૈં હમારે અલાવા જો ઉન કો હમ સે બચા સકેંગે? વો તો ખુદ અપને આપ કી મદદ કરને કી

لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُوْنَ ﴿٤٣﴾

તાકત નહીં રખતે ઔર ઉન કો હમ સે બચાને વાલા સાથી મુયસ્સર નહીં આ સકતા.

بَلْ مَتَّعْنَا هٰٓؤُلَآءِ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ؕ

બલ્કે હમ ને ઉન્હેં ઔર ઉન કે બાપ દાદા કો મુતમત્તિઅ કિયા યહાં તક કે ઉન કી ઉમરેં તવીલ હો ગઈ.

اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَاْتِى الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ؕ

કયા ફિર વો દેખતે નહીં કે હમ ઝમીન કો ઉસ કે અતરાફ સે કમ કરતે હુવે આ રહે હૈં?

اَفَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿٤٤﴾ قُلْ اِنَّمَآ اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْىِ ۖ

કયા ફિર યે ગાલિબ હો સકતે હૈં? આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તો સિર્ફ તુમ્હેં વહી કે ઝરિયે ડરાતા હૂં.

وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَآءَ اِذَا مَا يُنْذَرُوْنَ ﴿٤٥﴾

ઔર બેહરે પુકાર નહીં સુનતે જબ ઉન્હેં ડરાયા જાએ. ઔર અગર તેરે રબ કે અઝાબ કા

وَلَئِنْ مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ

કોઈ ઝોંકા ઉન કો છૂ લે તો ઝરૂર કહેંગે કે હાય હમારી ખરાબી! યકીનન

يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِيْنَ

હમ હી કુસૂરવાર થે. ઔર મીઝાને અદલ (ઈન્સાફ કે તરાઝૂ) હમ કાઈમ

الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا ؕ

કરેંગે કયામત કે દિન, ફિર કિસી શખ્સ પર ઝરા ભી ઝુલ્મ નહીં કિયા જાએગા.

وَاِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَا ؕ وَكَفٰى

ઔર અગર રાઈ કે દાને કે બરાબર ભી કોઈ અમલ હોગા તો હમ ઉસે લે આએંગે. ઔર હમ

بِنَا حٰسِبِيۡنَ ۝۴۷ وَلَقَدۡ اٰتَيۡنَا مُوۡسٰى وَهٰرُوۡنَ الۡفُرۡقَانَ

હિસાબ લેને વાલે કાફી હૈ. યકીનન હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ઔર હારૂન (અલૈહિસ્સલામ) કો દી હક ઔર બાતિલ કે

وَ ضِيَآءً وَّ ذِكۡرًا لِّلۡمُتَّقِيۡنَ ۝۴۸ الَّذِيۡنَ يَخۡشَوۡنَ

દરમિયાન ફૈસલા કરને વાલી કિતાબ ઔર રોશની વાલી કિતાબ ઔર નસીહત દિલાને વાલી કિતાબ ઉન

رَبَّهُمۡ بِالۡغَيۡبِ وَهُمۡ مِّنَ السَّاعَةِ مُشۡفِقُوۡنَ ۝۴۹

મુત્તકિયોં કે લિયે. જો અપને રબ સે બે દેખે ડરતે હૈં ઔર વો કયામત સે ભી ડરતે હૈં.

وَهٰذَا ذِكۡرٌ مُّبٰرَكٌ اَنۡزَلۡنٰهُ ؕ اَفَاَنۡتُمۡ لَهٗ مُنۡكِرُوۡنَ ۝۵۰

ઔર યે મુબારક તઝકિરા હૈ જો હમ ને ઉતારા હૈ. કયા ફિર તુમ ઉસ કા ઈન્કાર કરતે હો?

وَلَقَدۡ اٰتَيۡنَاۤ اِبۡرٰهِيۡمَ رُشۡدَهٗ مِنۡ قَبۡلُ وَكُنَّا بِهٖ

યકીનન હમ ને ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઉન કી હિદાયત દી ઈસ સે પેહલે ઔર હમ ઉન કો ખૂબ જાનને

عٰلِمِيۡنَ ۝۵۱ اِذۡ قَالَ لِاَبِيۡهِ وَ قَوۡمِهٖ مَا هٰذِهِ التَّمَاثِيۡلُ

વાલે થે. જબ કે ઉન્હોં ને અપને અબ્બા ઔર અપની કૌમ સે ફરમાયા કે યે કયા મૂર્તિયાં હૈં

الَّتِىۡۤ اَنۡتُمۡ لَهَا عٰكِفُوۡنَ ۝۵۲ قَالُوۡا وَجَدۡنَاۤ اٰبَآءَنَا

જિન પર તુમ જમે હુવે હો? ઉન્હોં ને કહા કે હમ ને અપને બાપ દાદા કો ઉન કી ઈબાદત

لَهَا عٰبِدِيۡنَ ۝۵۳ قَالَ لَقَدۡ كُنۡتُمۡ اَنۡتُمۡ وَاٰبَآؤُكُمۡ

કરતે હુવે પાયા. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે યકીનન તુમ ઔર તુમ્હારે બાપ દાદા ભી

فِىۡ ضَلٰلٍ مُّبِيۡنٍ ۝۵۴ قَالُوۡۤا اَجِئۡتَنَا بِالۡحَقِّ

ગુમરાહી મેં થે. ઉન્હોં ને કહા કયા તુમ હમારે પાસ હક લાએ હો યા તુમ દિલ્લગી

اَمۡ اَنۡتَ مِنَ اللّٰعِبِيۡنَ ۝۵۵ قَالَ بَلۡ رَّبُّكُمۡ رَبُّ

કર રહે હો? ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા બલ્કે તુમ્હારા રબ આસ્માનોં ઔર

السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ الَّذِىۡ فَطَرَهُنَّ ۖ وَاَنَا

ઝમીન કા રબ હૈ, વો જિસ ને ઉન કો પૈદા કિયા. ઔર મૈં ઉસ પર

عَلٰى ذٰلِكُمۡ مِّنَ الشّٰهِدِيۡنَ ۝۵۶ وَ تَاللّٰهِ لَاَكِيۡدَنَّ

ગવાહોં મે સે હૂં. ઔર અલ્લાહ કી કસમ! ઝરૂર મૈં તુમ્હારે બુતોં કે લિયે

اَصۡنَامَكُمۡ بَعۡدَ اَنۡ تُوَلُّوۡا مُدۡبِرِيۡنَ ۝۵۷ فَجَعَلَهُمۡ

તદબીર કરૂંગા ઈસ કે બાદ કે તુમ વાપસ ચલે જાઓગે. ફિર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ)

جُذٰذًا اِلَّا كَبِيْرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُوْنَ ﴿٥٨﴾

ને ઉન કો ટુકડે ટુકડે કર દિયા, મગર ઉન મેં સે બડે કો, શાયદ વો ઉસ કી તરફ રુજૂઅ કરેં.

قَالُوْا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَآ اِنَّهٗ لَمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٩﴾

ઉન્હોં ને કહા જિસ ને યે હરકત કી હમારે માબૂદોં કે સાથ યકીનન વો ઝાલિમોં મેં સે હૈ.

قَالُوْا سَمِعْنَا فَتًى يَّذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهٗٓ اِبْرٰهِيْمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوْا

ઉન્હોં ને કહા કે હમ ને સુના હૈ કે એક નૌજવાન ઉન કી બાતેં કરતા હૈ જિસે ઈબ્રાહમ કહા જાતા હૈ.

فَاْتُوْا بِهٖ عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُوْنَ ﴿٦١﴾

ઉન્હોં ને કહા કે ઉસે લોગોં કે સામને લાઓ તાકે સબ લોગ ગવાહ રહેં.

قَالُوْٓا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يٰٓاِبْرٰهِيْمُ ﴿٦٢﴾

ઉન્હોં ને કહા કે તૂ ને યે હરકત કી હૈ હમારે માબૂદોં કે સાથ, એ ઈબ્રાહીમ?

قَالَ بَلْ فَعَلَهٗ ۖ كَبِيْرُهُمْ هٰذَا فَسْـَٔلُوْهُمْ اِنْ كَانُوْا

ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા બલ્કે ઉન્કે ઈસ બડે ને યે હરકત કી હૈ, તો તુમ ઉન સે પૂછો અગર યે

يَنْطِقُوْنَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوْٓا اِلٰٓى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوْٓا اِنَّكُمْ

બોલતે હોં. ફિર વો ખુદ અપને દિલ મેં કેહને લગે કે યકીનન તુમ ખુદ હી કુસૂરવાર

اَنْتُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نُكِسُوْا عَلٰى رُءُوْسِهِمْ ۚ لَقَدْ

હો. ફિર ઉન્હોં ને અપને સર જુકા લિયે કે યકીનન તુમ્હેં માલૂમ હૈ કે યે તો

عَلِمْتَ مَا هٰٓؤُلَآءِ يَنْطِقُوْنَ ﴿٦٥﴾ قَالَ اَفَتَعْبُدُوْنَ

બોલ નહીં સકતે. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે કયા તુમ ઈબાદત કરતે હો

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَّلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾

અલ્લાહ કે અલાવા ઐસી ચીઝોં કી જો તુમ્હેં ન કુછ નફા દે સકતી હૈં ઔર ન ઝરર પહોંચા સકતી હૈં?

اُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ

અફસોસ હૈ તુમ પર ભી ઔર ઉન માબૂદોં પર ભી જિન કી તુમ અલ્લાહ કે અલાવા ઈબાદત કરતે હો.

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٧﴾ قَالُوْا حَرِّقُوْهُ وَانْصُرُوْٓا اٰلِهَتَكُمْ

કયા ફિર તુમ્હેં અકલ નહીં? ઉન્હોં ને કહા કે તુમ ઈબ્રાહીમ કો જલા દો ઔર અપને માબૂદોં કી મદદ કરો

اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يٰنَارُ كُوْنِيْ بَرْدًا

અગર તુમ્હેં કરના હૈ. હમ ને કહા કે એ આગ! તૂ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે લિયે ઠન્ડી ઔર

وَّ سَلٰمًا عَلٰۤى اِبْرٰهِيْمَ ۙ﴿۶۹﴾ وَ اَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا

સલામતી વાલી બન જા. ઔર ઉન્હોં ને ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે સાથ મકર કા ઈરાદા કિયા તો હમ ને

فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَخْسَرِيْنَ ۚ﴿۷۰﴾ وَ نَجَّيْنٰهُ وَلُوْطًا

ઉન્હેં ખસારા ઉઠાને વાલે બના દિયા. ઔર હમ ને ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઔર લૂત (અલૈહિસ્સલામ) કો નજાત દી

اِلَى الْاَرْضِ الَّتِىْ بٰرَكْنَا فِيْهَا لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿۷۱﴾ وَوَهَبْنَا

ઉસ ઝમીન કી તરફ જિસ મેં હમ ને જહાન વાલોં કે લિયે બરકતેં રખી હૈં. ઔર હમ ને ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ)

لَهٗۤ اِسْحٰقَ ؕ وَيَعْقُوْبَ نَافِلَةً ؕ وَكُلًّا جَعَلْنَا

કો ઈસ્હાક અતા કિયે ઔર મઝીદ યઅકૂબ ભી. ઔર સબ કો હમ ને નેક બનાયા.

صٰلِحِيْنَ ﴿۷۲﴾ وَجَعَلْنٰهُمْ اَئِمَّةً يَّهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا

ઔર હમ ને ઉન્હેં પેશવા બનાયા, વો હમારે હુકમ સે રહનુમાઈ કરતે થે ઔર હમ ને ઉન કી

وَاَوْحَيْنَاۤ اِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرٰتِ وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ

તરફ વહી કી નેકી કે કામ કે કરને કી ઔર નમાઝ કાઈમ કરને કી ઔર

وَاِيْتَآءَ الزَّكٰوةِ ۚ وَكَانُوْا لَنَا عٰبِدِيْنَ ۙ﴿۷۳﴾ وَلُوْطًا

ઝકાત દેને કી. ઔર વો સબ હમારી ઈબાદત કરને વાલે થે. ઔર લૂત (અલૈહિસ્સલામ) કો

اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا وَّ نَجَّيْنٰهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِىْ

હમ ને નુબૂવ્વત ઔર ઈલ્મ દિયા ઔર હમ ને ઉન્હેં નજાત દી ઉસ બસ્તી સે જો

كَانَتْ تَّعْمَلُ الْخَبٰٓئِثَ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمَ سَوْءٍ

ગન્દે કામ કરતી થી. યકીનન વો બુરી નાફરમાન કૌમ થી. ઔર હમ ને લૂત (અલૈહિસ્સલામ) કો અપની

فٰسِقِيْنَ ۙ﴿۷۴﴾ وَاَدْخَلْنٰهُ فِىْ رَحْمَتِنَا ؕ اِنَّهٗ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۷۵﴾

ع ۵ ۲۵ ۵

રહમત મેં દાખિલ કિયા. યકીનન વો નેક લોગોં મેં સે થે. ઔર નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કા (કિસ્સા સુનિયે)

وَ نُوْحًا اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَنَجَّيْنٰهُ

જબ કે ઉન્હોં ને પુકારા ઈસ સે પેહલે, ફિર હમ ને ઉન કી દુઆ કબૂલ કી, ફિર હમ ને ઉન્હેં ઔર ઉન કે

وَاَهْلَهٗ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ۚ﴿۷۶﴾ وَنَصَرْنٰهُ

માનને વાલોં કો ઉસ બડી મુસીબત સે નજાત દી. ઔર હમ ને ઉન કી નુસ્રત કી

مِنَ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا

ઉસ કૌમ કે ખિલાફ જિન્હોં ને હમારી આયતોં કો જુઠલાયા. યકીનન વો બુરી કૌમ થી,

قَوْمَ سَوْءٍ فَاَغْرَقْنٰهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝۷۷ وَدَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ

ફિર હમ ને ઉન સબ કો ગર્ક કર દિયા. ઔર દાવૂદ ઔર સુલૈમાન (અલૈહિમસ્સલામ) કો (યાદ કીજિયે) જબ કે

اِذْ يَحْكُمٰنِ فِى الْحَرْثِ اِذْ نَفَشَتْ فِيْهِ غَنَمُ

વો દોનોં ફૈસલા કર રહે થે ખેતી કે બારે મેં જબ કે ઉસ મેં એક કૌમ કી બકરિયાં (ભેડ) રાત કો

الْقَوْمِ ۚ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شٰهِدِيْنَ ۝۷۸ فَفَهَّمْنٰهَا

ચર ગઈ. ઔર હમ ઉન કા ફૈસલા દેખ રહે થે. ફિર હમ ને ઉસ ફૈસલે કી સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ)

سُلَيْمٰنَ ۚ وَكُلًّا اٰتَيْنَا حُكْمًا وَّ عِلْمًا ۫ وَّسَخَّرْنَا

કો સમજ દી. ઔર હમ ને સબ કો નુબૂવ્વત ઔર ઈલ્મ દિયા. ઔર હમ ને દાવૂદ (અલૈહિસ્સલામ) કે સાથ

مَعَ دَاوٗدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ ۭ وَكُنَّا فٰعِلِيْنَ ۝۷۹

પહાડોં ઔર પરિન્દોં કો તાબેઅ કિયા થા જો તસ્બીહ પળ્હતે થે. ઔર હમ હી કરને વાલે થે.

وَعَلَّمْنٰهُ صَنْعَةَ لَبُوْسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ

ઔર હમ ને દાવૂદ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઝિરહ બનાના સિખાયા તુમ્હારે લિયે તાકે વો તુમ્હારી લડાઈ સે તુમ્હારી

مِّنْۢ بَاْسِكُمْ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ شٰكِرُوْنَ ۝۸۰ وَلِسُلَيْمٰنَ

હિફાઝત કરે. કયા ફિર તુમ શુક્ર અદા કરતે હો? ઔર સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) કે લિયે તેઝ હવા

الرِّيْحَ عَاصِفَةً تَجْرِىْ بِاَمْرِهٖۤ اِلَى الْاَرْضِ الَّتِىْ

કો તાબેઅ કિયા જો ચલતી થી ઉન કે હુકમ સે ઉસ ઝમીન કી તરફ જિસ મેં હમ ને બરકતેં

بٰرَكْنَا فِيْهَا ۭ وَكُنَّا بِكُلِّ شَىْءٍ عٰلِمِيْنَ ۝۸۱

રખી હૈં. ઔર હમ હર ચીઝ જાનતે હૈં. ઔર શયાતીન મેં સે વો ભી થે જો

وَمِنَ الشَّيٰطِيْنِ مَنْ يَّغُوْصُوْنَ لَهٗ وَ يَعْمَلُوْنَ عَمَلًا

સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) કે લિયે ગોતા લગાતે થે ઔર ઉસ કે અલાવા દુસરે કામ ભી

دُوْنَ ذٰلِكَ ۚ وَ كُنَّا لَهُمْ حٰفِظِيْنَ ۝۸۲ وَاَيُّوْبَ

કરતે થે. ઔર હમ હી ઉન કો સમ્ભાલ રહે થે. ઔર અય્યૂબ (અલૈહિસ્સલામ) કો જબ કે ઉન્હોં ને અપને

اِذْ نَادٰى رَبَّهٗۤ اَنِّىْ مَسَّنِىَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ

રબ કો પુકારા કે મુજે તકલીફ પહોંચી હૈ ઔર તૂ રહમ કરને વાલોં મે સબ સે ઝયાદા રહમ

الرّٰحِمِيْنَ ۝۸۳ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَكَشَفْنَا مَا بِهٖ مِنْ

કરને વાલા હૈ. ફિર હમ ને ઉન કી દુઆ કબૂલ કી ઔર હમ ને દૂર કર દી વો તકલીફ જો ઉન્હેં

ضُرٍّ وَّاٰتَيْنٰهُ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً

થી ઔર હમ ને ઉન્હેં દે દી ઉન કી ઔલાદ ઔર ઉન કે સાથ ઉન કે માનિન્દ ઔર ભી દિયે રહમત કે તૌર

مِّنْ عِنْدِنَا وَ ذِكْرٰى لِلْعٰبِدِيْنَ ﴿٨٤﴾ وَاِسْمٰعِيْلَ

પર હમારી તરફ સે ઔર યાદગાર ઈબાદત કરને વાલોં કે લિયે. ઔર ઈસ્માઈલ ઔર ઈદરીસ

وَاِدْرِيْسَ وَذَا الْكِفْلِ ؕ كُلٌّ مِّنَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿٨٥﴾

ઔર ઝુલ કિફલ (અલૈહિમુસ્સલામ) કો. યે તમામ સબ્ર કરને વાલોં મે સે થે. ઔર હમ ને ઉન્હેં

وَ اَدْخَلْنٰهُمْ فِيْ رَحْمَتِنَا ؕ اِنَّهُمْ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٦﴾

અપની રહમત મેં દાખિલ કિયા. યકીનન વો સુલહા મેં સે થે.

وَذَا النُّوْنِ اِذْ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ

ઔર મછલી વાલે પૈગમ્બર (યૂનુસ અલૈહિસ્સલામ) કો જબ કે વો ગુસ્સા હો કર ચલે ગએ, તો ઉન્હોં ને

لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِى الظُّلُمٰتِ اَنْ لَّآ اِلٰهَ

સમજા કે હમ ઉન પર ગિરિફ્ત હરગિઝ નહીં કરેંગે, ફિર ઉન્હોં ને દુઆ કી તારીકિયોં મેં કે

اِلَّآ اَنْتَ سُبْحٰنَكَ ۖ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٨٧﴾

કોઈ માબૂદ નહીં મગર તૂ હી, તૂ પાક હૈ. યકીનન મૈં કુસૂરવારોં મેં સે હૂં. તો હમ ને ઉન કી

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۙ وَ نَجَّيْنٰهُ مِنَ الْغَمِّ ؕ وَكَذٰلِكَ

દુઆ કબૂલ કી ઔર હમ ને ઉન્હેં ગમ સે નજાત દી. ઔર ઈસી તરહ હમ ઈમાન વાલોં કો નજાત

نُـْجِى الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨٨﴾ وَ زَكَرِيَّآ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ

દેતે હૈં. ઔર ઝકરીય્યા (અલૈહિસ્સલામ) કો જબ કે ઉન્હોં ને અપને રબ કો પુકારા

رَبِّ لَا تَذَرْنِيْ فَرْدًا وَّ اَنْتَ خَيْرُ الْوٰرِثِيْنَ ﴿٨٩﴾

એ મેરે રબ! તૂ મુજે તન્હા મત છોડ ઔર તૂ બેહતરીન વારિસ હૈ. તો હમ ને ઉન કી

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ز وَ وَهَبْنَا لَهٗ يَحْيٰى وَ اَصْلَحْنَا

દુઆ કબૂલ કી. ઔર હમ ને ઉન્હેં યહયા અતા કિયે ઔર હમ ને ઉન કે લિયે ઉન કી બીવી કો

لَهٗ زَوْجَهٗ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا يُسٰرِعُوْنَ فِى الْخَيْرٰتِ

અચ્છા કર દિયા. યકીનન વો સબકત કરતે થે નેકિયોં મેં ઔર હમેં શૌક

وَيَدْعُوْنَنَا رَغَبًا وَّرَهَبًا ؕ وَكَانُوْا لَنَا خٰشِعِيْنَ ﴿٩٠﴾

ઔર ડર સે પુકારતે થે. ઔર વો હમ સે ડરને વાલે થે.

وَالَّتِيْٓ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهَا مِنْ رُّوْحِنَا
ઔર ઉસ મરયમ કો જિસ ને અપની શર્મગાહ કી હિફાઝત કી, તો હમ ને ઉસ મેં અપની રૂહ
وَجَعَلْنٰهَا وَابْنَهَآ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝٩١ اِنَّ هٰذِهٖٓ
ફૂંક દી ઔર હમ ને ઉન્હેં ઔર ઉન કે બેટે કો જહાન વાલોં કે લિયે મોઅજિઝા બનાયા. યકીનન યે
اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۖ وَّاَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْنِ ۝٩٢
તુમ્હારી ઉમ્મત એક ઉમ્મત હૈ. ઔર મૈં તુમ્હારા માબૂદ હૂં, તો તુમ મેરી ઈબાદત કરો.
وَتَقَطَّعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ۭ كُلٌّ اِلَيْنَا رٰجِعُوْنَ ۝٩٣
ઔર ઉન કે મુઆમલે મે આપસ મેં વો મુખ્તલિફ ગિરોહ હો ગએ. સબ કો હમારી તરફ લૌટ કર આના હૈ.
فَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
ફિર જો આમાલે સાલેહા કરેગા બશર્તેકે વો મોમિન હો તો ઉસ કી કોશિશ કી નાકદરી નહીં
لِسَعْيِهٖ ۚ وَاِنَّا لَهٗ كٰتِبُوْنَ ۝٩٤ وَحَرٰمٌ عَلٰى قَرْيَةٍ
કી જાએગી. યકીનન હમ ઉસ કો લિખ રહે હૈં. ઔર જિસ બસ્તી (વાલોં) કો હમ ને હલાક કિયા,
اَهْلَكْنٰهَآ اَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ۝٩٥ حَتّٰٓى اِذَا فُتِحَتْ
નામુમકિન હૈ કે વો લૌટ કર હમારે પાસ ન આએં. યહાં તક કે જબ યાજૂજ ઔર માજૂજ
يَاْجُوْجُ وَمَاْجُوْجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَّنْسِلُوْنَ ۝٩٦
ખોલ દિયે જાએંગે ઔર વો હર ઢલવાન જગા સે તેઝી સે સરક રહે હોંગે. ઔર સચ્ચા
وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ
વાદા કરીબ આ જાએગા, તો એક દમ ઉન કી નિગાહેં ફટી રેહ જાએંગી જિન્હોં ને કુફ્ર
اَبْصَارُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۭ يٰوَيْلَنَا قَدْ كُنَّا
કિયા. (વો કહેંગે) હાય હમારી કમબખ્તી! યકીનન હમ ગફલત મેં પડે રહે
فِيْ غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا بَلْ كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۝٩٧ اِنَّكُمْ
ઉસ સે, બલ્કે હમ મુજરિમ થે. યકીનન તુમ ઔર વો જિન કી તુમ અલ્લાહ કે અલાવા ઈબાદત
وَمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ ۭ اَنْتُمْ لَهَا
કરતે હો સબ જહન્નમ કા ઈંધન હૈં. તુમ ઉસ જહન્નમ મેં દાખિલ હોને વાલે
وٰرِدُوْنَ ۝٩٨ لَوْ كَانَ هٰٓؤُلَاۗءِ اٰلِهَةً مَّا وَرَدُوْهَا ۭ
હો. અગર વો માબૂદ હોતે તો ઉસ જહન્નમ મેં દાખિલ ન હોતે. ઔર સબ કે સબ

ع ٧

وَكُلٌّ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝٩٩ لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّهُمْ
ઉસ મેં હમેશા રહેંગે. ઉન કા ઉસ મેં ચિલ્લા કર રોના હોગા ઔર ઇત્ના કે ઉસ મેં કોઈ આવાઝ

فِيْهَا لَا يَسْمَعُوْنَ ۝١٠٠ اِنَّ الَّذِيْنَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِّنَّا
ભી સુન નહીં પાએંગે. યકીનન વો જિન કે લિયે હમારી તરફ સે અચ્છા ફૈસલા પેહલે

الْحُسْنٰىۙ اُولٰٓئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُوْنَ ۝١٠١ لَا يَسْمَعُوْنَ
હો ચુકા હૈ, તો યે જહન્નમ સે દૂર રખે જાએંગે. વો જહન્નમ કી આહટ ભી નહીં સુન

حَسِيْسَهَاۚ وَهُمْ فِيْ مَا اشْتَهَتْ اَنْفُسُهُمْ خٰلِدُوْنَ ۝١٠٢
સકેંગે. ઔર વો ઉન નેઅમતોં મેં જો ઉન કે જી ચાહેંગે હમેશા રહેંગે.

لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْاَكْبَرُ وَ تَتَلَقّٰىهُمُ
ઉન કો બડી ઘબરાહટ ગમગીન નહીં કરેગી ઔર ફરિશ્તે ઉન કા

الْمَلٰٓئِكَةُؕ هٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ۝١٠٣
ઈસ્તિકબાલ કરેંગે. (યે કેહતે હુવે) કે યે વો દિન હૈ જિસ કા તુમ્હેં વાદા કિયા જા રહા થા.

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَآءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِؕ
જિસ દિન હમ આસ્માન કો લપેટેંગે લિખે હુવે કાગઝાત દફતર મેં લપેટને કી તરહ. જૈસા કે

كَمَا بَدَاْنَاۤ اَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيْدُهٗؕ وَعْدًا عَلَيْنَاؕ اِنَّا كُنَّا
હમ ને પેહલી દફા મખ્લૂક પૈદા કી તો હમ દોબારા ઉસ કો પૈદા કરેંગે. યે હમ પર વાદે કે તૌર પર લાઝિમ હૈ.

فٰعِلِيْنَ ۝١٠٤ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُوْرِ مِنْۢ بَعْدِ الذِّكْرِ
યકીનન હમ ઐસા કરને વાલે હૈં. યકીનન હમ ને ઝબૂર મેં ઝિક્ર કે બાદ યે બાત લિખ દી હૈ

اَنَّ الْاَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصّٰلِحُوْنَ ۝١٠٥ اِنَّ
કે ઝમીન કે વારિસ મેરે નેક બન્દે હોંગે. યકીનન

فِيْ هٰذَا لَبَلٰغًا لِّقَوْمٍ عٰبِدِيْنَ ۝١٠٦ وَمَاۤ اَرْسَلْنٰكَ
ઉસ મેં ઈબાદતગુઝાર કૌમ કા મતલબ પૂરા પૂરા હૈ. ઔર આપ કો જો હમ ને ભેજા

اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝١٠٧ قُلْ اِنَّمَا يُوْحٰۤى اِلَيَّ اَنَّمَاۤ
તો તમામ જહાંનો કે લિયે રહમત બના કર હી ભેજા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે મેરી તરફ તો વહી આતી હૈ કે

اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۝١٠٨
તુમ્હારા માબૂદ યકતા માબૂદ હૈ, કયા અબ તુમ માનતે હો? ફિર અગર વો ઐરાઝ

فَاِنۡ تَوَلَّوۡا فَقُلۡ اٰذَنۡتُكُمۡ عَلٰى سَوَآءٍ ؕ
કરેં તો આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં ને તો તુમ્હેં પૂરી ખબર દે દી. ઔર મૈં નહીં જાનતા કે વો

وَاِنۡ اَدۡرِىۡۤ اَقَرِيۡبٌ اَمۡ بَعِيۡدٌ مَّا تُوۡعَدُوۡنَ ۝١٠٩ اِنَّهٗ
કરીબ હૈ યા દૂર હૈ જિસ કા તુમ સે વાદા કિયા જા રહા હૈ. યકીનન વો અલ્લાહ બાતોં મેં સે ઝોર સે

يَعۡلَمُ الۡجَهۡرَ مِنَ الۡقَوۡلِ وَيَعۡلَمُ مَا تَكۡتُمُوۡنَ ۝١١٠
કહી હુઈ બાત ભી જાનતા હૈ ઔર જાનતા હૈ જો તુમ છુપાતે હો.

وَاِنۡ اَدۡرِىۡ لَعَلَّهٗ فِتۡنَةٌ لَّـكُمۡ وَ مَتَاعٌ
ઔર મૈં નહીં જાનતા, શાયદ યે તુમ્હારે લિયે આઝમાઈશ હો ઔર એક વકત તક નફા

اِلٰى حِيۡنٍ ۝١١١ قٰلَ رَبِّ احۡكُمۡ بِالۡحَقِّ ؕ وَرَبُّنَا الرَّحۡمٰنُ
પહોંચાના હો. પૈગમ્બર ને કહા કે એ મેરે રબ! તૂ હક કે સાથ ફૈસલા કર દે. ઔર હમારે રબ

الۡمُسۡتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُوۡنَ ۝١١٢ ع
રહમાન તઆલા હી સે મદદ ચાહતે હૈં ઉન બાતોં પર જો તુમ બયાન કરતે હો.

ایاتھا ٧٨ (٢٢) سُوۡرَةُ الۡحَجِّ مَدَنِيَّةٌ (١٠٣) رکوعاتھا ١٠

ઈસ મેં ૭૮ આયતેં હૈં સૂરએ હજ મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧૦ રુકૂઅ હૈં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝
પઢતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوۡا رَبَّكُمۡ ۚ اِنَّ زَلۡزَلَةَ السَّاعَةِ
એ ઈન્સાનો! તુમ અપને રબ સે ડરો. યકીનન કયામત કા ઝલઝલા બડી ભારી ચીઝ હૈ.

شَىۡءٌ عَظِيۡمٌ ۝١ يَوۡمَ تَرَوۡنَهَا تَذۡهَلُ كُلُّ مُرۡضِعَةٍ
જિસ દિન તુમ ઉસ કો દેખોગે તો હર દૂધ પિલાને વાલી ઔરત અપને દૂધ પીતે

عَمَّاۤ اَرۡضَعَتۡ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمۡلٍ حَمۡلَهَا
બચ્ચે કો ભૂલ જાએગી ઔર હર હમલ વાલી ગિરા દેગી અપને હમલ કો

وَتَرَى النَّاسَ سُكٰرٰى وَمَا هُمۡ بِسُكٰرٰى
ઔર તૂ ઈન્સાનોં કો નશે મેં દેખેગા હાલાંકે વો નશે મેં નહીં હોંગે

وَلٰـكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَدِيۡدٌ ۝٢ وَمِنَ النَّاسِ مَنۡ يُّجَادِلُ
લેકિન અલ્લાહ કા અઝાબ હી સખ્ત હોગા. ઔર કુછ લોગ વો હૈં જો જાને

فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطٰنٍ مَّرِيْدٍ ۙ﴿٣﴾

બગૈર અલ્લાહ કે બારે મેં જઘડા કરતે હૈં ઔર હર સરકશ શયતાન કે પીછે ચલતે હૈં.

كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهٗ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهٗ يُضِلُّهٗ

જિસ કી નિસ્બત યે લિખ દિયા ગયા હૈ કે જો ઉસ સે દોસ્તી રખેગા તો વો ઉસે ગુમરાહ કર દેગા

وَ يَهْدِيْهِ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ ﴿٤﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ

ઔર જહન્નમ કે અઝાબ કી તરફ ઉસ કી રહનુમાઈ કરેગા. એ ઈન્સાનો!

اِنْ كُنْتُمْ فِيْ رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَاِنَّا خَلَقْنٰكُمْ

અગર તુમ શક મેં હો દોબારા ઝિન્દા કિયે જાને કી તરફ સે, તો યકીનન હમ ને તુમ્હેં પેહલે પૈદા

مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ

કિયા મિટ્ટી સે, ફિર નુત્ફે સે, ફિર જમે હુવે ખૂન સે, ફિર ગોશ્ત કે લોથડે સે જિસ મેં

مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَّغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ ؕ

સૂરત બનાઈ જાતી હૈ ઔર (કભી) સૂરત નહીં બનાઈ જાતી, તાકે હમ તુમ્હારે લિયે બયાન કરેં.

وَنُقِرُّ فِي الْاَرْحَامِ مَا نَشَآءُ اِلٰۤى اَجَلٍ مُّسَمًّى

ઔર હમ બચ્ચાદાની મેં ઠેહરાતે હૈં જો હમ ચાહતે હૈં વકતે મુકર્રરા તક,

ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوْۤا اَشُدَّكُمْ ۚ

ફિર હમ તુમ્હેં બચ્ચા બના કર નિકાલતે હૈં તાકે તુમ અપની જવાની કો પહોંચો.

وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفّٰى وَ مِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ

ઔર તુમ મેં સે બાઝ કી રૂહ કબ્ઝ કર લી જાતી હૈ ઔર તુમ મે સે બાઝ લૌટાએ જાતે હૈં

اِلٰۤى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْۢ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْـًٔا ؕ

નિકમ્મી ઉમ્ર કી તરફ તાકે વો બહોત કુછ જાનને કે બાદ કુછ ભી ન જાનેં.

وَتَرَى الْاَرْضَ هَامِدَةً فَاِذَاۤ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا

ઔર તૂ ઝમીન કો ખુશ્ક દેખતા હૈ, ફિર જબ હમ ઉસ કે ઉપર પાની બરસાતે હૈં

الْمَآءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَاَنْۢبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍۢ

તો હિલને ઔર ઉભરને લગતી હૈ ઔર હર ખુશનુમા જોડે કો

بَهِيْجٍ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهٗ يُحْيِ

ઉગાતી હૈ. યે ઈસ વજહ સે કે અલ્લાહ હક હૈ ઔર વહી મુર્દો કો

الْمَوْتٰى وَاَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌۙ۝۶ وَّاَنَّ السَّاعَةَ
ઝિન્દા કરેગા ઔર વો હર ચીઝ પર કાદિર હૈ. ઔર યે કે કયામત આને વાલી

اٰتِیَةٌ لَّا رَیْبَ فِیْهَا ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ یَبْعَثُ مَنْ
હૈ ઉસ મેં કોઈ શક હી નહીં, ઔર યે કે અલ્લાહ ઝિન્દા કર કે ઉઠાએગા ઉન કો ભી

فِی الْقُبُوْرِ۝۷ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ یُّجَادِلُ فِی اللّٰهِ
જો કબ્રોં મેં હૈં. ઔર લોગોં મેં સે વો હૈ જો ઝઘડા કરતા હૈ અલ્લાહ કે બારે મેં

بِغَیْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًی وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِیْرٍۙ۝۸ ثَانِیَ
જાને બગૈર ઔર હિદાયત ઔર રોશન કિતાબ કે બગૈર. અપના પેહલૂ મોડ કર તાકે અલ્લાહ

عِطْفِهٖ لِیُضِلَّ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ ؕ لَهٗ فِی الدُّنْیَا
કે રાસ્તે સે ગુમરાહ કર દે. ઔર ઉસ કે લિયે દુન્યવી ઝિન્દગી મેં

خِزْیٌ وَّ نُذِیْقُهٗ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ عَذَابَ الْحَرِیْقِ۝۹
રુસ્વાઈ હૈ ઔર હમ ઉસે કયામત કે દિન આગ કા અઝાબ ચખાએંગે.

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ یَدٰكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَیْسَ بِظَلَّامٍ
(કહા જાએગા કે) યે ઉસ કા બદલા હૈ જો તેરે હાથોં ને આગે ભેજા ઔર યે કે અલ્લાહ બન્દોં પર ઝરા ભી

لِّلْعَبِیْدِ۠ ۝۱۰ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ یَّعْبُدُ اللّٰهَ
ઝુલ્મ નહીં કરતા. ઔર ઇન્સાનોં મેં સે વો શખ્સ ભી હૈ જો અલ્લાહ કી ઇબાદત કરતા હૈ

ع ۸

عَلٰى حَرْفٍ ۚ فَاِنْ اَصَابَهٗ خَیْرُ اِطْمَاَنَّ بِهٖ ۚ
કિનારે પર. ફિર અગર ઉસે ભલાઈ પહોંચે તો ઉસ સે મુત્મઈન હો જાતા હૈ.

وَاِنْ اَصَابَتْهُ فِتْنَةُ اِنْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِهٖ ۫ۚ خَسِرَ الدُّنْیَا
ઔર અગર ઉસે આઝમાઈશ પહોંચે તો મુંહ ફેર કર પલટ જાતા હૈ. દુન્યા ઔર આખિરત મેં

وَالْاٰخِرَةَ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِیْنُ۝۱۱ یَدْعُوْا
ઉસ ને ખસારા ઉઠાયા. યહી સરીહ ઘાટા હૈ. વો અલ્લાહ કે સિવા પુકારતા હૈ

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا یَضُرُّهٗ وَمَا لَا یَنْفَعُهٗ ؕ ذٰلِكَ
ઐસી ચીઝ કો જો ઉસે ન ઝરર પહોંચા સકતી હૈ ઔર ન નફા દે સકતી હૈ. યહી

هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِیْدُ ۚ۝۱۲ یَدْعُوْا لَمَنْ ضَرُّهٗۤ اَقْرَبُ
હૈ પરલે દરજે કી ગુમરાહી. વો પુકારતા હૈ ઉસ કો જિસ કા ઝરર ઉસ કે નફે સે ઝયાદા

مِنْ نَّفْعِهٖ ؕ لَبِئْسَ الْمَوْلٰى وَلَبِئْسَ الْعَشِيْرُ ﴿١٣﴾
કરીબ હૈ. અલબત્તા બહોત બુરા દોસ્ત હૈ ઔર બહોત બુરા સાથી હૈ. યકીનન અલ્લાહ ઈમાન વાલોં
اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ
કો ઔર જો નેક કામ કરતે હૈં ઉન્હેં જન્નતોં મેં દાખિલ કરેગા
تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ
જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી. યકીનન અલ્લાહ કરતા હૈ વહી જિસ કા વો ઈરાદા કરતા હૈ.
مَا يُرِيْدُ ﴿١۴﴾ مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ لَّنْ يَّنْصُرَهُ اللّٰهُ
જો યે સમજતા હૈ કે અલ્લાહ ઈસ નબી કી હરગિઝ નુસ્રત નહીં કરેગા
فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ اِلَى السَّمَآءِ
દુન્યા ઔર આખિરત મેં તો ઉસે ચાહિયે કે એક રસ્સી લમ્બી કર લે આસ્માન તક,
ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهٗ مَا يَغِيْظُ ﴿١۵﴾
ફિર ઉસે કાટ દે, ફિર દેખે કે કયા ઉસ કી યે તદબીર ઉસ કો ખત્મ કર દેતી હૈ જો ઉસે ગુસ્સા દિલાતી હૈ?
وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ يَهْدِىْ
ઔર ઈસી તરહ હમ ને કુર્આન કો રોશન આયતેં બના કર ઉતારા, ઔર યે કે અલ્લાહ હિદાયત દેતા હૈ
مَنْ يُّرِيْدُ ﴿١٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا
ઉસી કો જિસે વો ચાહતા હૈ. યકીનન વો લોગ જો ઈમાન લાએ ઔર જો યહૂદી
وَالصّٰبِـِٔيْنَ وَالنَّصٰرٰى وَالْمَجُوْسَ وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا ۖ
ઔર સાબી ઔર નસારા ઔર આતિશપરસ્ત હૈં ઔર જો મુશરિક હૈં.
اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
યકીનન અલ્લાહ ઉન કે દરમિયાન કયામત કે દિન ફૈસલા કરેગા. યકીનન અલ્લાહ
عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيْدٌ ﴿١٧﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ
હર ચીઝ કો દેખ રહા હૈ. કયા આપ ને દેખા નહીં કે અલ્લાહ કો સજદા કરતે હૈં
لَهٗ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ
વો જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં ઔર સૂરજ
وَالْقَمَرُ وَالنُّجُوْمُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَآبُّ
ઔર ચાંદ ઔર સિતારે ઔર પહાડ ઔર દરખ્ત ઔર જાનવર ભી

وَكَثِيْرٌ مِّنَ النَّاسِ ؕ وَكَثِيْرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ؕ
ઔર બહોત સે ઈન્સાન ભી. ઔર બહોત સોં પર અઝાબ સાબિત હો ચુકા હૈ.

وَمَنْ يُّهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّكْرِمٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ
ઔર જિસે અલ્લાહ રુસ્વા કર દે તો ઉસે કોઈ ઈઝઝત દે નહીં સકતા. યકીનન અલ્લાહ કરતા હૈ

مَا يَشَآءُ ۩ ﴿١٨﴾ هٰذٰنِ خَصْمٰنِ اخْتَصَمُوْا فِيْ رَبِّهِمْ ؗ
વહી જો વો ચાહતા હૈ. યે દો મુદ્દઈ હૈં જિન્હોં ને અપને રબ કે બારે મેં જઘડા કિયા.

فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ ؕ
ફિર જો કાફિર હૈં ઉન કે લિયે આગ કે કપડે કાટે જાએંગે.

يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوْسِهِمُ الْحَمِيْمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ
ઉન કે સરોં કે ઉપર સે ગર્મ પાની ડાલા જાએગા. જિસ સે ગલ જાએગા જો

بِهٖ مَا فِيْ بُطُوْنِهِمْ وَالْجُلُوْدُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَّقَامِعُ
ઉન કે પેટ મેં હૈ ઔર ખાલેં ભી. ઔર ઉન કે લિયે લોહે કે

مِنْ حَدِيْدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا
ગુર્ઝ તૈયાર હૈં. જબ વો જહન્નમ સે ગમ કે મારે નિકલને કા ઈરાદા કરેંગે તો ઉન્હેં દોબારા

مِنْ غَمٍّ اُعِيْدُوْا فِيْهَا ۗ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿٢٢﴾
ઉસ મેં લૌટા દિયા જાએગા. ઔર કહા જાએગા કે આગ કા અઝાબ ચખો. યકીનન અલ્લાહ દાખિલ કરેગા

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
ઉન કો જો ઈમાન લાએ ઔર જો નેક કામ કરતે રહે ઐસી જન્નતોં મેં જિન કે

جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيْهَا
નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી, ઉન મેં ઉન્હેં સૌને કે કંગન પેહનાએ જાએંગે ઔર

مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ؕ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا
મોતી પેહનાએ જાએંગે. ઔર ઉન કા લિબાસ ઉન મેં રેશમ કા હોગા. ઔર ઉન્હેં હિદાયત

حَرِيْرٌ ﴿٢٣﴾ وَهُدُوْٓا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَهُدُوْٓا
દી ગઈ હૈ કલિમાત મેં સે સબ સે ઉમ્દા કલિમે કી (લા ઈલાહ ઈલ્લલ્લાહ કી). ઔર ઉન્હેં હિદાયત

اِلٰى صِرَاطِ الْحَمِيْدِ ﴿٢٤﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
દી ગઈ હૈ કાબિલે તારીફ અલ્લાહ કે રાસ્તે કી. યકીનન જો કાફિર હૈં

وَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
ઔર અલ્લાહ કે રાસ્તે સે ઔર ઉસ મસ્જિદે હરામ સે રોકતે હૈં જો હમ ને તમામ
الَّذِىْ جَعَلْنٰهُ لِلنَّاسِ سَوَآءَ ۨ الْعَاكِفُ فِيْهِ
લોગોં કે લિયે બનાઈ હૈ કે બરાબર હૈ ઉસ મેં વહાં કા રેહને વાલા ઔર
وَالْبَادِ ؕ وَمَنْ يُّرِدْ فِيْهِ بِاِلْحَادٍۢ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ
બાહર સે આને વાલા. ઔર જો ઉસ મેં શરારત સે બેદીની કા ઈરાદા કરેગા તો હમ ઉસે
مِنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝٢٥ وَاِذْ بَوَّاْنَا لِاِبْرٰهِيْمَ مَكَانَ
દર્દનાક અઝાબ ચખાએંગે. આર જબ હમ ને ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કો તૈયાર કર કે દી
الْبَيْتِ اَنْ لَّا تُشْرِكْ بِىْ شَيْـًٔا وَّطَهِّرْ بَيْتِىَ
બયતુલ્લાહ કી જગા કે મેરે સાથ કિસી ચીઝ કો તુમ શરીક ન ઠેહરાઓ ઔર મેરે ઘર કો પાક કરો
لِلطَّآئِفِيْنَ وَالْقَآئِمِيْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ۝٢٦
તવાફ કરને વાલોં ઔર કિયામ ઔર રુકૂઅ ઔર સજદા કરને વાલોં કે લિયે.
وَاَذِّنْ فِى النَّاسِ بِالْحَجِّ يَاْتُوْكَ رِجَالًا
ઔર આપ ઐલાન કર દીજિયે ઈન્સાનોં મેં હજ કા તો વો આપ કે પાસ આએંગે પૈદલ
وَّعَلٰى كُلِّ ضَامِرٍ يَّاْتِيْنَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيْقٍ ۝٢٧
ઔર હર દુબલી ઊંટની પર (સવાર હો કર) આએંગે જો દૂર દરાઝ ઈલાકોં સે આ રહી હોંગી.
لِّيَشْهَدُوْا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ
તાકે વો અપને મનાફેઅ કે લિયે હાઝિર હો જાએં ઔર અલ્લાહ કા નામ લેં
فِىْٓ اَيَّامٍ مَّعْلُوْمٰتٍ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْۢ بَهِيْمَةِ
મખ્સૂસ દિનોં મેં ઉન ચૌપાઓં પર જો અલ્લાહ ને ઉન્હેં રોઝી કે તૌર પર
الْاَنْعَامِ ۚ فَكُلُوْا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْبَآئِسَ الْفَقِيْرَ ۝٢٨
દિયે હૈં. તો તુમ ઉસ સે ખાઓ ઔર મોહતાજ ફકીર કો ખિલાઓ.
ثُمَّ لْيَقْضُوْا تَفَثَهُمْ وَلْيُوْفُوْا نُذُوْرَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوْا
ફિર ઉન્હેં ચાહિયે કે અપના મૈલ કુચૈલ દૂર કરેં ઔર અપની નઝરેં પૂરી કરેં ઔર પુરાને
بِالْبَيْتِ الْعَتِيْقِ ۝٢٩ ذٰلِكَ ۗ وَمَنْ يُّعَظِّمْ حُرُمٰتِ
ઘર કા વો તવાફ કરેં. યે હુકમ તો હૈ. ઔર જો અલ્લાહ કી ઈઝઝત દી હુઈ ચીઝોં કી

اللّٰهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ؕ وَ اُحِلَّتْ لَكُمُ
તાઝીમ કરેગા તો યે ઉસ કે લિયે બેહતર હે ઉસ કે રબ કે નઝદીક. ઔર તુમ્હારે લિયે ચૌપાએ

الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ
હલાલ કિયે ગએ હૈં મગર વો જો તુમ પર તિલાવત કિયે જાતે હૈં, ઈસ લિયે તુમ બુતોં કી

مِنَ الْاَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوْا قَوْلَ الزُّوْرِ ۝٣٠ حُنَفَآءَ
ગન્દગી સે બચો ઔર જૂઠ બોલને સે બચો. એક અલ્લાહ કે હો કર રહો,

لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكِيْنَ بِهٖ ؕ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ
ઉસ કે સાથ શરીક ન કરને વાલે બનો. ઔર જો અલ્લાહ કે સાથ શરીક ઠેહરાએગા તો ગોયા

فَكَاَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَآءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ
વો આસ્માન સે ગિરા, ફિર ઉસે પરિન્દે ઉચક લે જાતે હૈં

اَوْ تَهْوِيْ بِهِ الرِّيْحُ فِيْ مَكَانٍ سَحِيْقٍ ۝٣١ ذٰلِكَ ٝ
યા તુફાની હવા કિસી દૂર જગા મેં ઉસે ફેંક રહી હે. યે હુકમ તો હે.

وَمَنْ يُّعَظِّمْ شَعَآئِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوْبِ ۝٣٢
ઔર જો અલ્લાહ કી તરફ સે મિલે અફઆલે હજ કી તાઝીમ કરેગા તો યકીનન યે દિલોં કે તકવે સે હે.

لَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَآ
તુમ્હારે લિયે ઈન ચૌપાઓં મે એક વકતે મુકર્રરા તક નફા ઉઠાના હે, ફિર ઉન કે ઝબહ કી જગા

اِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيْقِ ۝٣٣ ع وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا
પુરાને ઘર કે પાસ હે. ઔર હર ઉમ્મત કે લિયે હમ ને કુર્બાની કા એક તરીકા બનાયા હે

لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْۢ بَهِيْمَةِ
તાકે વો અલ્લાહ કા નામ લેં ઉન ચૌપાઓં પર જો અલ્લાહ ને ઉન્હેં ખાને કે લિયે દિયે. ફિર તુમ્હારા માબૂદ

الْاَنْعَامِ ؕ فَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَلَهٗٓ اَسْلِمُوْا ؕ
યકતા માબૂદ હે, તો તુમ ઉસી કે ફરમાંબરદાર બનો. ઔર આપ

وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِيْنَ ۝٣٤ الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ
બશારત સુના દીજિયે ઉન આજિઝી કરને વાલોં કો, કે જબ અલ્લાહ કા ઝિક્ર કિયા જાતા હે

وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَالصّٰبِرِيْنَ عَلٰى مَآ اَصَابَهُمْ
તો ઉન કે દિલ ડર જાતે હૈં ઔર મસાઈબ પર સબ્ર કરને વાલોં કો ઔર નમાઝ કાઈમ કરને વાલોં કો.

وَالْمُقِيْمِي الصَّلٰوةِ ۙ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٣٥﴾
ઔર ઉન ચીઝોં મેં સે જો હમ ને ઉન્હેં રોઝી કે તૌર પર દી વો ખર્ચ કરતે હૈં.

وَالْبُدْنَ جَعَلْنٰهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ لَكُمْ
ઔર હદી કે જાનવરોં કો હમ ને તુમ્હારે લિયે અલ્લાહ કે શઆઈર મેં સે બનાયા હૈ, તુમ્હારે લિયે

فِيْهَا خَيْرٌ ۖ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَآفَّ ۚ
ઉન મેં ભલાઈ હૈ. ફિર તુમ ઉન પર અલ્લાહ કા નામ લો ઉન કો ખડા કર કે.

فَاِذَا وَجَبَتْ جُنُوْبُهَا فَكُلُوْا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا
ફિર જબ ઉન કે પેહલૂ ઝમીન પર ગિર પડેં તો તુમ ઉન મેં સે ખાઓ ઔર તુમ ન માંગને વાલોં

الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ؕ كَذٰلِكَ سَخَّرْنٰهَا لَكُمْ
ઔર માંગને વાલોં કો ખિલાઓ. ઈસી તરહ હમ ને મુસખ્ખર કિયા હૈ ઉન જાનવરોં કો તુમ્હારે લિયે

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَّنَالَ اللّٰهَ لُحُوْمُهَا
તાકે તુમ શુક્ર અદા કરો. અલ્લાહ કો ન ઉન કા ગોશ્ત હરગિઝ પહોંચતા હૈ ન ખૂન, લેકિન

وَلَا دِمَآؤُهَا وَ لٰكِنْ يَّنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْ ؕ
અલ્લાહ કો તુમ્હારા તકવા પહોંચતા હૈ. ઈસી તરહ

كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى
હમ ને ઉન જાનવરોં પર તુમ્હેં કાબૂ દિયા તાકે તુમ અલ્લાહ કી બડાઈ બયાન કરો ઉસ પર

مَا هَدٰىكُمْ ؕ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدٰفِعُ
કે અલ્લાહ ને તુમ્હેં હિદાયત દી. ઔર બશારત સુના દીજિયે નેકી કરને વાલોં કો. યકીનન અલ્લાહ ઈમાન

عَنِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ
વાલોં કી તરફ સે મુદાફઅત કરતા હૈ. યકીનન અલ્લાહ હર ખયાનત કરને વાલે નાશુકરે સે મહબ્બત

كَفُوْرٍ ﴿٣٨﴾ اُذِنَ لِلَّذِيْنَ يُقٰتَلُوْنَ بِاَنَّهُمْ ظُلِمُوْا ؕ
નહીં કરતા. ઉન લોગોં કે લિયે જિન સે કિતાલ કિયા જાતા હૈ ઉન કો ઈજાઝત દી ગઈ હૈ ઈસ વજહ સે કે વો

وَاِنَّ اللّٰهَ عَلٰى نَصْرِهِمْ لَقَدِيْرُ ﴿٣٩﴾ الَّذِيْنَ
મઝલૂમ હૈં. ઔર યે કે યકીનન અલ્લાહ ઉન કી નુસ્રત પર કુદરત રખને વાલા હૈ. ઉન લોગોં કી જિન્હેં

اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ اِلَّآ اَنْ يَّقُوْلُوْا
અપને ઘરોં સે નાહક નિકાલ દિયા ગયા સિર્ફ ઈસ લિયે કે ઉન્હોં ને કહા કે હમારા રબ અલ્લાહ હૈ.

رَبُّنَا اللّٰهُ ؕ وَلَوۡلَا دَفۡعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعۡضَهُمۡ
ઔર અગર અલ્લાહ કા ઈન્સાનોં કો ઉન મેં સે એક કો દૂસરે કે ઝરિયે દફા કરના ન હોતા તો
بِبَعۡضٍ لَّهُدِّمَتۡ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَّصَلَوٰتٌ
અલબત્તા મુનહદિમ કર દી જાતી રાહિબોં કી ખલ્વતગાહેં ઔર નસારા કી ઈબાદતગાહેં ઔર યહૂદિયોં કી
وَّمَسٰجِدُ يُذۡكَرُ فِيۡهَا اسۡمُ اللّٰهِ كَثِيۡرًا ؕ
ઈબાદતગાહેં ઔર વો મસ્જિદેં જિન મેં અલ્લાહ કા નામ બહોત ઝયાદા લિયા જાતા હૈ.
وَلَيَنۡصُرَنَّ اللّٰهُ مَنۡ يَّنۡصُرُهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِىٌّ
ઔર ઝરૂર અલ્લાહ ઉસ કી નુસ્રત કરેગા જો અલ્લાહ કી નુસ્રત કરેગા. યકીનન અલ્લાહ કુવ્વત વાલા,
عَزِيۡزٌ ﴿۴۰﴾ اَلَّذِيۡنَ اِنۡ مَّكَّنّٰهُمۡ فِى الۡاَرۡضِ
ઈઝઝત વાલા હૈ. વો લોગ ઐસે હૈં કે અગર હમ ઉન્હેં ઝમીન મેં હુકૂમત દેં તો વો
اَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ وَاَمَرُوۡا
નમાઝ કાઈમ કરેં ઔર ઝકાત દેં ઔર અમ્ર બિલ મારૂફ ઔર નહી અનિલ્ મુન્કર કરેં.
بِالۡمَعۡرُوۡفِ وَنَهَوۡا عَنِ الۡمُنۡكَرِ ؕ وَلِلّٰهِ عَاقِبَةُ
ઔર અલ્લાહ કે ઈખ્તિયાર મેં તમામ ઉમૂર કા અન્જામ હૈ.
الۡاُمُوۡرِ ﴿۴۱﴾ وَاِنۡ يُّكَذِّبُوۡكَ فَقَدۡ كَذَّبَتۡ
ઔર અગર વો આપ કો જુઠલાએં તો યકીનન ઉન સે પેહલે કૌમે નૂહ
قَبۡلَهُمۡ قَوۡمُ نُوۡحٍ وَّعَادٌ وَّثَمُوۡدُ ﴿۴۲﴾ وَقَوۡمُ
ઔર કૌમે આદ ઔર કૌમે સમૂદ ઔર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કી કૌમ ઔર કૌમે લૂત
اِبۡرٰهِيۡمَ وَقَوۡمُ لُوۡطٍ ﴿۴۳﴾ وَّاَصۡحٰبُ مَدۡيَنَ ۚ وَكُذِّبَ
ઔર મદયન વાલે ભી જુઠલા ચુકે હૈં. ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કી તકઝીબ કી ગઈ, ફિર મૈં ને કાફિરોં કો
مُوۡسٰى فَاَمۡلَيۡتُ لِلۡكٰفِرِيۡنَ ثُمَّ اَخَذۡتُهُمۡ ۚ
મોહલત દી, ફિર મૈં ને ઉન્હેં પકડ લિયા. ફિર મેરી
فَكَيۡفَ كَانَ نَكِيۡرِ ﴿۴۴﴾ فَكَاَيِّنۡ مِّنۡ قَرۡيَةٍ
પકડ કૈસી રહી? ફિર બહોત સી બસ્તિયાં હૈં જિન કો હમ ને હલાક કિયા
اَهۡلَكۡنٰهَا وَهِىَ ظَالِمَةٌ فَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلٰى
ઈસ હાલ મેં કે વો ઝાલિમ થી, ફિર અબ વો અપની છતોં પર ઔર બેકાર

عُرُوْشِهَا ۚ وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَّقَصْرٍ مَّشِيْدٍ ۝٤٥
પડે કુંવેં પર ઔર ઉંચે પક્કે મહલ પર ગિરી પડી હૈં.
اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَتَكُوْنَ لَهُمْ قُلُوْبٌ
કયા ફિર વો ઝમીન મેં ચલે ફિરે નહીં કે ઉન કે પાસ દિલ હોતે
يَّعْقِلُوْنَ بِهَآ اَوْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا ۚ فَاِنَّهَا
જિન સે વો સમજતે યા કાન હોતે જિન સે વો સુનતે? ઈસ લિયે કે આંખેં અન્ધી
لَا تَعْمَى الْاَبْصَارُ وَلٰكِنْ تَعْمَى الْقُلُوْبُ الَّتِيْ
નહીં હુવા કરતીં, લેકિન વો દિલ અન્ધે હો જાયા કરતે હૈં જો
فِي الصُّدُوْرِ ۝٤٦ وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ
સીનોં મેં હૈં. ઔર યે આપ સે અઝાબ જલ્દી તલબ કર રહે હૈં
وَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهٗ ۭ وَاِنَّ يَوْمًا عِنْدَ
ઔર અલ્લાહ અપને વાદે કે ખિલાફ હરગિઝ નહીં કરેગા. ઔર યકીનન એક દિન તેરે રબ
رَبِّكَ كَاَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ۝٤٧ وَكَاَيِّنْ
કે યહાં કા તુમ્હારી ગિનતી કે ઐતેબાર સે એક હઝાર સાલ કે બરાબર હૈ. ઔર કિતની
مِّنْ قَرْيَةٍ اَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ
બસ્તિયાં હૈં જિન કો મૈં ને મોહલત દી ઔર વો ઝાલિમ થીં, ફિર મૈં ને
اَخَذْتُهَا ۚ وَاِلَيَّ الْمَصِيْرُ ۝٤٨ قُلْ يٰٓاَيُّهَا
ઉન કો પકડ લિયા. ઔર મેરી તરફ લૌટના હૈ. આપ ફરમા દીજિયે એ લોગો!
النَّاسُ اِنَّمَآ اَنَا لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٤٩ فَالَّذِيْنَ
મૈં તો સિર્ફ તુમ્હારે લિયે સાફ સાફ ડરાને વાલા હૂં. ફિર જો ઈમાન લાએ
اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ
ઔર નેક અમલ કરતે રહે ઉન કે લિયે મગફિરત હૈ ઔર ઈઝઝત વાલી રોઝી હૈ.
كَرِيْمٌ ۝٥٠ وَالَّذِيْنَ سَعَوْا فِيْٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ
ઔર જો હમારી આયતોં કે બારે મેં કોશિશ કરેંગે મુકાબલા કરને કી
اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۝٥١ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ
તો યે દોઝખી હૈં. ઔર હમ ને આપ સે પેહલે કોઈ રસૂલ ઔર નબી નહીં

قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ وَّلَا نَبِيٍّ اِلَّاۤ اِذَا تَمَنّٰۤى اَلْقَى
ભેજે મગર જબ ઉન્હોં ને કિરાઅત કી તો શયતાન ને ઉન કી કિરાઅત મેં
الشَّيْطٰنُ فِىْۤ اُمْنِيَّتِهٖ ۚ فَيَنْسَخُ اللّٰهُ مَا يُلْقِى
(ખલલ) ડાલા. ફિર અલ્લાહ મન્સૂખ કર દેતા હૈ શયતાન કે ડાલે હુવે કો
الشَّيْطٰنُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللّٰهُ اٰيٰتِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ
ઔર અપની આયતોં કો મુહકમ રખતા હૈ. ઔર અલ્લાહ ઈલ્મ વાલે, હિકમત વાલે હૈં.
حَكِيْمٌ ۙ﴿۵۲﴾ لِّيَجْعَلَ مَا يُلْقِى الشَّيْطٰنُ فِتْنَةً
તાકે અલ્લાહ શયતાન કે ડાલે હુવે કો આઝમાઈશ બનાએં ઉન કે લિયે જિન કે દિલોં
لِّلَّذِيْنَ فِىْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْقَاسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ ؕ
મેં બીમારી હૈ ઔર ઉન કે લિયે જિન કે દિલ સખ્ત હૈં. ઔર યકીનન યે ઝાલિમ
وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَفِىْ شِقَاقٍۢ بَعِيْدٍ ۙ﴿۵۳﴾ وَّلِيَعْلَمَ
અલબત્તા લમ્બી મુખાલફત મેં હૈં. ઔર તાકે વો લોગ જિન કો
الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ
ઈલ્મ દિયા ગયા વો જાન લેં કે યે હક હૈ આપ કે રબ કી તરફ સે,
فَيُؤْمِنُوْا بِهٖ فَتُخْبِتَ لَهٗ قُلُوْبُهُمْ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ
ફિર વો ઉસ પર ઈમાન લાએં, ફિર ઉન કે દિલ ઉસ કે સામને જુક જાએં. ઔર યકીનન અલ્લાહ
لَهَادِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۵۴﴾
ઝરૂર સીધી રાહ કી હિદાયત દેગા ઉન લોગોં કો જો ઈમાન લાએં.
وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِىْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ
ઔર કાફિર તો ઉસ કી તરફ સે હમેશા શક હી મેં રહેંગે
حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً اَوْ يَاْتِيَهُمْ عَذَابُ
યહાં તક કે કયામત અચાનક આ જાએ યા ઉન કે પાસ મન્હૂસ દિન
يَوْمٍ عَقِيْمٍ ﴿۵۵﴾ اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ ؕ يَحْكُمُ
કા અઝાબ આ જાએ. સલ્તનત ઉસ દિન અલ્લાહ કે લિયે હી હોગી. અલ્લાહ ઉન કે દરમિયાન
بَيْنَهُمْ ؕ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِىْ
ફૈસલા કરેગા. ફિર જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે વો

جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ۝ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا
જન્નાતે નઈમ મેં હોંગે. ઔર જો કાફિર હૈં, જિન્હોં ને હમારી આયતોં કો જુઠલાયા

فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۝ وَالَّذِيْنَ
ઉન કે લિયે રુસ્વા કરને વાલા અઝાબ હોગા. ઔર જિન્હોં ને

هَاجَرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ قُتِلُوْٓا اَوْ مَاتُوْا
હિજરત કી અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં, ફિર વો કત્લ કિયે ગએ યા અપની મૌત મર ગએ

لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ
તો ઝરૂર અલ્લાહ ઉન્હેં અચ્છી રોઝી દેગા. ઔર યકીનન અલ્લાહ બેહતરીન

خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ۝ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَّرْضَوْنَهٗ ؕ
રોઝી દેને વાલા હૈ. અલ્લાહ ઝરૂર ઉન્હેં દાખિલ કરેગા ઐસી જગા મેં જિસ કો વો પસન્દ કરેંગે.

وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ۝ ذٰلِكَ ۚ وَمَنْ
ઔર યકીનન અલ્લાહ ઈલ્મ વાલે, હિલ્મ વાલે હૈં. યે તો હુવા. ઔર જો બદલા લે

عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوْقِبَ بِهٖ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ
ઉસી કદર જો ઉસે સતાયા ગયા થા, ફિર ઉસ પર ઝયાદતી કી ગઈ તો અલ્લાહ ઝરૂર ઉસ કી નુસ્રત

لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ۝ ذٰلِكَ
કરેગા. યકીનન અલ્લાહ બહોત ઝયાદા માફ કરને વાલા, બખ્શને વાલા હૈ. યે ઈસ વજહ સે

بِاَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ
કે અલ્લાહ રાત કો દિન મેં દાખિલ કરતા હૈ ઔર દિન કો રાત મેં દાખિલ કરતા હૈ ઔર યે

فِي الَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ۝ ذٰلِكَ بِاَنَّ
કે અલ્લાહ સુનને વાલા, દેખને વાલા હૈ. યે ઈસ વજહ સે કે અલ્લાહ હી હક

اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ هُوَ
હૈ ઔર યે કે અલ્લાહ કે સિવા જિસ કો યે કાફિર પુકારતે હૈં વો બાતિલ

الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ۝
હૈ ઔર યે કે અલ્લાહ વો બરતર હૈ, બડા હૈ. કયા આપ ને દેખા

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۫ فَتُصْبِحُ
નહીં કે અલ્લાહ ને આસમાન સે પાની ઉતારા? ફિર ઝમીન સરસબ્ઝ

الْاَرْضُ مُخْضَرَّةً ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿٦٣﴾ لَهٗ
હો ગઈ. યકીનન અલ્લાહ મેહરબાન હે, બાખબર હે. ઉસ કી મિલ્ક હૈં

مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ
વો તમામ ચિઝેં જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં. ઔર યે કે અલ્લાહ બેનિયાઝ

الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٦٤﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ
હે, કાબિલે તારીફ હે. કયા આપ ને દેખા નહીં કે અલ્લાહ ને તુમ્હારે તાબેઅ કર દી

مَّا فِي الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ ؕ
વો ચીઝેં જો ઝમીન મેં હૈં ઔર કશ્તી જો ચલતી હે સમન્દર મેં અલ્લાહ કે હુકમ સે?

وَ يُمْسِكُ السَّمَآءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ
ઔર અલ્લાહ આસ્માન કો થામે હુવે હે ઈસ સે કે વો ઝમીન પર ગિર જાએ મગર

اِلَّا بِاِذْنِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٦٥﴾
અલ્લાહ કે હુકમ સે (એક દિન ગિર જાએગા). યકીનન અલ્લાહ ઈન્સાનોં પર બહોત ઝયાદા શફીક હે,

وَهُوَ الَّذِيْٓ اَحْيَاكُمْ ز ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ؕ
મેહરબાન હે. ઔર વહી અલ્લાહ હે જિસ ને તુમ્હેં ઝિન્દા કિયા. ફિર વો તુમ્હેં મૌત દેગા,

اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا
ફિર તુમ્હેં દોબારા ઝિન્દા કરેગા. યકીનન ઈન્સાન અલબત્તા નાશુકરા હે. હર ઉમ્મત કે લિયે હમ ને એક ઈબાદત

مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوْهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِي الْاَمْرِ
કા તરીકા મુકર્રર કિયા હે જિસ કે મુતાબિક વો ઈબાદત કરતે હૈં, ઈસ લિયે યે આપ સે જઘડા ન કરેં ઈસ

وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ ؕ اِنَّكَ لَعَلٰى هُدًى مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٦٧﴾
મુઆમલે મેં ઔર અપને રબ કી તરફ બુલાતે રહિયે. યકીનન આપ ઝરૂર હિદાયત ઔર સીધે રાસ્તે પર હૈં.

وَاِنْ جٰدَلُوْكَ فَقُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٦٨﴾
ઔર અગર યે આપ સે બહસ કરેં તો આપ કેહ દીજિયે કે અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ ખૂબ જાનતા હે.

اَللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ
અલ્લાહ તુમ્હારે દરમિયાન કયામત કે દિન ફૈસલા કરેગા જિસ મેં તુમ ઈખ્તિલાફ

تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي
કર રહે હો. કયા તુજે માલૂમ નહીં કે અલ્લાહ જાનતા હે વો ચીઝેં જો

السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ فِيْ كِتٰبٍ ؕ
આસ્માન ઔર ઝમીન મેં હૈં? બેશક યે સબ કુછ લવ્હે મહફૂઝ મેં હૈ.

اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝ وَ يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ
યકીનન યે અલ્લાહ પર આસાન હૈ. ઔર યે અલ્લાહ કે સિવા ઈબાદત કરતે હૈં

اللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَّمَا لَيْسَ لَهُمْ
ઐસી ચીઝ કી જિસ પર અલ્લાહ ને કોઈ હુજ્જત નહીં ઉતારી ઔર ઉન કે પાસ ઉસ કી કોઈ દલીલ

بِهٖ عِلْمٌ ؕ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ نَّصِيْرٍ ۝ وَاِذَا تُتْلٰى
ભી નહીં. ઔર ઉન ઝાલિમોં કા કોઈ મદદગાર નહીં હોગા. ઔર જબ ઉન પર હમારી સાફ સાફ

عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ تَعْرِفُ فِيْ وُجُوْهِ الَّذِيْنَ
આયતેં તિલાવત કી જાતી હૈં તો આપ કાફિરોં કે ચેહરોં મેં ઈન્કાર

كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ؕ يَكَادُوْنَ يَسْطُوْنَ بِالَّذِيْنَ
દેખ સકોગે. કરીબ હૈ કે યે હમલા કર દેં ઉન પર જો ઉન પર હમારી આયતેં

يَتْلُوْنَ عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا ؕ قُلْ اَفَاُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ
તિલાવત કરતે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કયા મૈં તુમ્હેં ઈસ સે બુરી ચીઝ કી ખબર દૂં?

مِّنْ ذٰلِكُمْ ؕ اَلنَّارُ ؕ وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ
વો દોઝખ હૈ, જિસ કા અલ્લાહ ને કાફિરોં સે વાદા કિયા હૈ.

وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ
ઔર વો બુરી જગા હૈ. એ ઈન્સાનો! એક મિસાલ બયાન કી ગઈ હૈ,

فَاسْتَمِعُوْا لَهٗ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ
તુમ ઉસ કો ગૌર સે સુનો. યકીનન વો જિન કો તુમ અલ્લાહ કે અલાવા પુકારતે હો વો એક મખ્ખી

اللّٰهِ لَنْ يَّخْلُقُوْا ذُبَابًا وَّلَوِ اجْتَمَعُوْا لَهٗ ؕ
ભી હરગીઝ પૈદા નહીં કર સકતે અગરચે વો સબ ઉસ કે લિયે ઈકઠ્ઠે હો જાએં.

وَاِنْ يَّسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَّا يَسْتَنْقِذُوْهُ
ઔર અગર ઉન સે મખ્ખી કોઈ ચીઝ છીન કર લે જાએ તો મખ્ખી સે વો ચીઝ યે છુડા નહીં

مِنْهُ ؕ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوْبُ ۝ مَا قَدَرُوا
સકતે. તાલિબ ભી કમઝોર ઔર મતલૂબ ભી. અલ્લાહ કી ઉન્હોં ને કદર

اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِیٌّ عَزِیْزٌ ۝ اَللّٰهُ
નહીં કી જૈસા કે અલ્લાહ કી કદર કા હક હૈ. યકીનન અલ્લાહ કુવ્વત વાલા, ઈઝઝત વાલા હૈ.
یَصْطَفِیْ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَّ مِنَ النَّاسِ ؕ
અલ્લાહ મુન્તખબ કરતા હૈ ફરિશ્તોં મેં સે ઔર ઈન્સાનોં મેં સે પૈગામ પહોંચાને વાલે.
اِنَّ اللّٰهَ سَمِیْعٌۢ بَصِیْرٌ ۝ یَعْلَمُ مَا بَیْنَ اَیْدِیْهِمْ
યકીનન અલ્લાહ સુનને વાલા, દેખને વાલા હૈ. અલ્લાહ જાનતા હૈ વો ચીઝેં જો ઉન કે આગે ઔર
وَمَا خَلْفَهُمْ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ۝
ઉન કે પીછે હૈં. ઔર અલ્લાહ હી કી તરફ તમામ ઉમૂર લૌટાએ જાએંગે.
یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا ارْكَعُوْا وَاسْجُدُوْا وَاعْبُدُوْا
એ ઈમાન વાલો! રુકૂઅ કરો ઔર સજદા કરો ઔર ઈબાદત કરો અપને રબ કી ઔર
رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَیْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝ وَجَاهِدُوْا
નેકી કે કામ કરો તાકે તુમ ફલાહ પાઓ. ઔર મુજાહદા કરો
فِی اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ ؕ هُوَ اجْتَبٰىكُمْ وَمَا جَعَلَ
અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં જૈસા ઉસ મેં મેહનત કા હક હૈ. ઉસ ને તુમ્હેં મુન્તખબ કિયા ઔર ઉસ ને
عَلَیْكُمْ فِی الدِّیْنِ مِنْ حَرَجٍ ؕ مِلَّةَ اَبِیْكُمْ
દીન મેં તુમ પર કોઈ તંગી નહીં રખી. તુમ અપને બાપ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કી મિલ્લત કા
اِبْرٰهِیْمَ ؕ هُوَ سَمّٰىكُمُ الْمُسْلِمِیْنَ ۙ مِنْ قَبْلُ
ઈત્તિબા કરો. ઉસી અલ્લાહ ને તુમ્હારા નામ મુસલમાન રખા હૈ ઈસ સે પેહલે
وَفِیْ هٰذَا لِیَكُوْنَ الرَّسُوْلُ شَهِیْدًا عَلَیْكُمْ
ઔર ઈસ કુર્આન મેં ભી તાકે રસૂલ તુમ પર ગવાહ રહેં ઔર
وَ تَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ ۚۖ فَاَقِیْمُوا
તુમ ગવાહ રહો લોગોં પર. ઔર નમાઝ કાઈમ કરો ઔર ઝકાત દો ઔર
الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاعْتَصِمُوْا بِاللّٰهِ ؕ هُوَ
અલ્લાહ કી રસ્સી મઝબૂત થામે રહો. વો તુમ્હારા માલિક હૈ. ફિર વો કિતના
مَوْلٰىكُمْ ۚ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِیْرُ ۝
અચ્છા માલિક હૈ, ઔર કિતના અચ્છા મદદગાર હૈ.

السجدة عند الامام الشافعي

ایاتها ١١٨ (٢٣) سُوْرَةُ الْمُؤْمِنُوْنَ مَكِّيَّةٌ (٧٤) ركوعاتها ٦

ઉસ મેં ૧૧૮ આયતેં હૈં સૂરએ મુઅમિનૂન મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُوْنَ ۙ﴿١﴾ الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ صَلَاتِهِمْ

યકીનન કામ્યાબ હૈં વો જો ઈમાન લાએ. જો અપની નમાઝ મેં ખુશૂઅ કરને

خٰشِعُوْنَ ۙ﴿٢﴾ وَالَّذِيْنَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُوْنَ ۙ﴿٣﴾

વાલે હૈં. ઔર જો લગવીય્યાત સે ઐરાઝ કરને વાલે હૈં.

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فٰعِلُوْنَ ۙ﴿٤﴾ وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوْجِهِمْ

ઔર જો ઝકાત દેને વાલે હૈં. ઔર જો અપની શર્મગાહોં કી હિફાઝત કરને

حٰفِظُوْنَ ۙ﴿٥﴾ اِلَّا عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ

વાલે હૈં. મગર અપની બીવિયોં કે સાથ યા અપની બાન્દિયોં કે સાથ

فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُوْمِيْنَ ۚ﴿٦﴾ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ

ઈસ લિયે કે ઉન પર (ઉન મેં) કુછ મલામત નહીં. ફિર જો ઉસ કે અલાવા તલાશ કરેગા

فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعٰدُوْنَ ۚ﴿٧﴾ وَالَّذِيْنَ هُمْ لِاَمٰنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ

તો યકીનન વો ઝયાદતી કરને વાલે હૈં. ઔર જો અપની અમાનતોં ઔર અપને અહદ કી દેખ ભાલ

رٰعُوْنَ ۙ﴿٨﴾ وَالَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَوٰتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ۘ﴿٩﴾

કરને વાલે હૈં. ઔર જો અપની નમાઝ કી પાબન્દી કરતે હૈં.

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْوٰرِثُوْنَ ۙ﴿١٠﴾ الَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْفِرْدَوْسَ ؕ

યહી લોગ વારિસ હૈં. વો લોગ જો વારિસ હોંગે જન્નતુલ ફિરદૌસ કે.

هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ

વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે. યકીનન હમ ને ઈન્સાન કો પૈદા કિયા

مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ طِيْنٍ ۚ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنٰهُ نُطْفَةً فِيْ قَرَارٍ

મિટ્ટી કે ખુલાસે સે. ફિર હમ ને ઉસ કો નુત્ફા બના કર રખા એક મહફૂઝ

مَّكِيْنٍ ۪﴿١٣﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا

જગા મેં. ફિર હમ ને નુત્ફે કો જમા હુવા ખૂન બનાયા, ફિર હમ ને જમે હુવે ખૂન

الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظٰمًا فَكَسَوْنَا الْعِظٰمَ

કો ગોશ્ત કા ટુકડા બનાયા, ફિર ગોશ્ત કે ટુકડે સે હમ ને હડ્ડિયાં પૈદા કીં, ફિર હમ ને હડ્ડિયોં કે ઉપર

لَحْمًا ۗ ثُمَّ اَنْشَاْنٰهُ خَلْقًا اٰخَرَ ؕ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ

ગોશ્ત ચળ્હાયા. ફિર હમ ને ઉસ કો એક દૂસરી શકલ મેં બનાયા. ફિર અલ્લાહ કિત્ના અચ્છા પૈદા કરને વાલા,

الْخٰلِقِيْنَ ؕ﴿١٤﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ لَمَيِّتُوْنَ ؕ﴿١٥﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ

બાબરકત હૈ. ફિર તુમ ઉસ કે બાદ ઝરૂર મરને વાલે હો. ફિર યકીનન તુમ

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُوْنَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَآئِقَ ۖ

કયામત કે દિન ઝિન્દા કર કે ઉઠાએ જાઓગે. યકીનન હમ ને તુમ્હારે ઉપર સાત આસ્માન પૈદા કિયે.

وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غٰفِلِيْنَ ﴿١٧﴾ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءًۢ

ઔર હમ મખ્લૂક સે ગાફિલ નહીં. ઔર હમ ને આસ્માન સે પાની એક મિકદાર સે

بِقَدَرٍ فَاَسْكَنّٰهُ فِى الْاَرْضِ ۖ ۗ وَاِنَّا عَلٰى ذَهَابٍۢ بِهٖ

ઉતારા, ફિર હમ ને ઉસે ઝમીન મેં ઠેહરાયા. ઔર યકીનન હમ ઉસ કે લે જાને પર ભી

لَقٰدِرُوْنَ ۚ﴿١٨﴾ فَاَنْشَاْنَا لَكُمْ بِهٖ جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ

કાદિર હૈં. ફિર હમ ને તુમ્હારે લિયે ઉસ પાની કે ઝરિયે ખજૂર ઔર અંગૂર કે બાગાત

وَّ اَعْنَابٍ ۘ لَكُمْ فِيْهَا فَوَاكِهُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۙ﴿١٩﴾

وقف لازم

ઉગાએ. તુમ્હારે લિયે ઉન મેં બહોત સારે મેવે હૈં ઔર ઉન મેં સે તુમ ખાતે ભી હો.

وَ شَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُوْرِ سَيْنَآءَ تَنْۢبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ

ઔર ઉસ દરખ્ત કો (ભી પૈદા કિયા) જો તૂરે સીના સે ખાને વાલોં કે લિયે તેલ ઔર સાલન લે કર

لِّلْاٰكِلِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ؕ نُسْقِيْكُمْ

ઉગતા હૈ. ઔર યકીનન તુમ્હારે લિયે ચૌપાઓં મેં ઈબ્રત હૈ, કે હમ તુમ્હેં પિલાતે હૈં

مِّمَّا فِىْ بُطُوْنِهَا وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا

ઉસ ચીઝ સે જો ઉન કે પેટોં મે હૈં ઔર તુમ્હારે લિયે ઉન મેં ઔર દૂસરે બહોત સે ફાઈદે ભી હૈં ઔર ઉન મેં

تَاْكُلُوْنَ ۙ﴿٢١﴾ وَ عَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ؑ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ

ع ١

સે બાઝોં કો તુમ ખાતે ભી હો. ઔર તુમ ઉન ચૌપાઓં પર ઔર કશતિયોં પર સવારી કરતે હો. યકીનન હમ ને

اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا

રસૂલ બના કર ભેજા નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઉન કી કૌમ કી તરફ, ફિર નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ મેરી કૌમ! તુમ

لَكُمۡ مِّنۡ اِلٰهٍ غَيۡرُهٗ ؕ اَفَلَا تَتَّقُوۡنَ ۝۲۳ فَقَالَ الۡمَلَؤُا الَّذِيۡنَ

અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો, તુમ્હારે લિયે ઉસ કે અલાવા કોઈ માબૂદ નહીં. કયા ફિર તુમ ડરતે નહીં હો? તો સરદારોં ને કહા

كَفَرُوۡا مِنۡ قَوۡمِهٖ مَا هٰذَاۤ اِلَّا بَشَرٌ مِّثۡلُكُمۡ ۙ يُرِيۡدُ

જો કાફિર થે આપ કી કૌમ મેં સે કે યે નૂહ નહીં હૈ મગર તુમ જૈસા ઈન્સાન. વો યે ચાહતા હૈ

اَنۡ يَّتَفَضَّلَ عَلَيۡكُمۡ ؕ وَلَوۡ شَآءَ اللّٰهُ لَاَنۡزَلَ مَلٰٓئِكَةً ۖۚ

કે તુમ પર ફઝીલત પાએ. ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો ફરિશ્તોં કો ઉતારતા. હમ

مَّا سَمِعۡنَا بِهٰذَا فِىۡۤ اٰبَآئِنَا الۡاَوَّلِيۡنَ ۝۲۴ اِنۡ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ ۢ

ને યે બાત હમારે પેહલે બાપદાદાઓં મેં નહીં સુની. યકીનન યે નૂહ તો સિર્ફ એક ઐસા આદમી હૈ

بِهٖ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوۡا بِهٖ حَتّٰى حِيۡنٍ ۝۲۵ قَالَ رَبِّ انۡصُرۡنِىۡ

જિસે જુનૂન હૈ, તો તુમ ઉસ કે મુતઅલ્લિક ઈન્તિઝાર કરો એક વકત તક. નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ મેરે રબ!

بِمَا كَذَّبُوۡنِ ۝۲۶ فَاَوۡحَيۡنَاۤ اِلَيۡهِ اَنِ اصۡنَعِ الۡفُلۡكَ بِاَعۡيُنِنَا

તૂ મેરી નુસ્રત ફરમા ઉસ પર જો ઉન્હોં ને મુજે જુઠલાયા. તો હમ ને નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કી તરફ વહી કી કે આપ કશતી બનાએ

وَوَحۡيِنَا فَاِذَا جَآءَ اَمۡرُنَا وَفَارَ التَّنُّوۡرُ ۙ فَاسۡلُكۡ فِيۡهَا

હમારી આંખોં કે સામને ઔર હમારે હુકમ સે, ફિર જબ હમારા હુકમ આ જાએ ઔર તન્નૂર જોશ મારને લગે, તો ઉસ

مِنۡ كُلٍّ زَوۡجَيۡنِ اثۡنَيۡنِ وَاَهۡلَكَ اِلَّا مَنۡ سَبَقَ

મેં દાખિલ કર લો હર ચીઝ કા જોડા (યાની) દો દો ઔર અપને માનને વાલોં કો મગર વો જિન કે બારે મેં પેહલે

عَلَيۡهِ الۡقَوۡلُ مِنۡهُمۡ ۚ وَلَا تُخَاطِبۡنِىۡ فِى الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا ۚ

સે બાત સાબિત હો ચુકી હૈ. ઔર તુમ મુજ સે બાત ન કરો ઉન લોગોં કે બારે મેં જો મુશરિક હૈં.

اِنَّهُمۡ مُّغۡرَقُوۡنَ ۝۲۷ فَاِذَا اسۡتَوَيۡتَ اَنۡتَ وَمَنۡ مَّعَكَ

ઈસ લિયે કે યે ગર્ક કિયે જાએંગે. ફિર જબ આપ ઔર વો જો આપ કે સાથ હૈં કશતી પર બરાબર સવાર

عَلَى الۡفُلۡكِ فَقُلِ الۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِىۡ نَجّٰنَا مِنَ الۡقَوۡمِ

હો જાએં તો યૂં કહિયે તમામ તારીફેં ઉસ અલ્લાહ કે લિયે હૈં જિસ ને હમેં ઝાલિમ કૌમ સે

الظّٰلِمِيۡنَ ۝۲۸ وَقُلۡ رَّبِّ اَنۡزِلۡنِىۡ مُنۡزَلًا مُّبٰرَكًا وَّاَنۡتَ

નજાત દી. ઔર યૂં કહિયે એ મેરે રબ! તૂ મુજે બરકત વાલી જગા ઉતાર ઔર તૂ

خَيۡرُ الۡمُنۡزِلِيۡنَ ۝۲۹ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ وَّاِنۡ كُنَّا

બેહતરીન ઉતારને વાલા હૈ. યકીનન ઉસ મેં નિશાનિયાં હૈં ઔર યકીનન

لَمُبْتَلِيْنَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿٣١﴾

હમ આઝમાને વાલે હૈં. ફિર ઉન કે બાદ હમ ને દૂસરી કૌમેં પૈદા કીં.

فَاَرْسَلْنَا فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ

ફિર હમ ને ઉન મેં ભી ઉન્હી મેં સે રસૂલ ભેજા કે તુમ અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો, તુમ્હારે લિયે

مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهِ

ઉસ કે અલાવા કોઈ માબૂદ નહીં. કયા ફિર તુમ ડરતે નહીં હો? ઔર ઉન કી કૌમ કે સરદારોં ને કહા

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِلِقَآءِ الْاٰخِرَةِ وَاَتْرَفْنٰهُمْ

જો કાફિર થે ઔર જિન્હોં ને આખિરત કી મુલાકાત કો જુઠલાયા થા ઔર હમ ને ઉન્હેં દુન્યવી ઝિન્દગી મેં

فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ مَا هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۙ يَاْكُلُ

આસૂદા બના રખા થા. ઉન્હોં ને કહા કે યે તો નહીં હૈ મગર તુમ જૈસા એક ઈન્સાન. વો ખાતા હૈ

مِمَّا تَاْكُلُوْنَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُوْنَ ﴿٣٣﴾

ઉસ મેં સે જો તુમ ખાતે હો ઔર પીતા હૈ ઉસ મેં સે જો તુમ પીતે હો. ઔર અગર તુમ કેહના

وَلَئِنْ اَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ اِنَّكُمْ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿٣٤﴾ اَيَعِدُكُمْ

માન લોગે અપને જૈસે એક ઈન્સાન કા તો યકીનન તુમ ખસારા ઉઠાને વાલે હો. કયા વો તુમ સે વાદા

اَنَّكُمْ اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَّعِظَامًا اَنَّكُمْ مُّخْرَجُوْنَ ﴿٣٥﴾

કરતા હૈ કે તુમ જબ મર જાઓગે ઔર મિટ્ટી હો જાઓગે ઔર હડ્ડિયાં હો જાઓગે તો તુમ ઝિન્દા કર કે

هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوْعَدُوْنَ ﴿٣٦﴾ اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا

નિકાલે જાઓગે. દૂર હૈ દૂર હૈ વો જિસ કા તુમ્હેં વાદા કિયા જા રહા હૈ. યે ઝિન્દગી નહીં હૈ મગર હમારી દુન્યવી

الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ﴿٣٧﴾ اِنْ هُوَ

ઝિન્દગી કે હમ મરતે હૈં ઔર હમ ઝિન્દા હોતે હૈં ઔર હમ દોબારા ઝિન્દા કર કે કબ્રોં સે ઉઠાએ નહીં જાએંગે. યે નબી

اِلَّا رَجُلُ ۨافْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا وَّمَا نَحْنُ لَهٗ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٣٨﴾

નહીં હૈ મગર એક શખ્સ જિસ ને અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડ લિયા હૈ ઔર હમ ઉસ પર ઈમાન લાને વાલે નહીં હૈં.

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِىْ بِمَا كَذَّبُوْنِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيْلٍ

નબી ને કહા કે એ મેરે રબ! તૂ મેરી નુસ્રત ફરમા ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને મુજે જુઠલાયા. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે થોડે

لَّيُصْبِحُنَّ نٰدِمِيْنَ ﴿٤٠﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنٰهُمْ

હી દિનોં મેં યે ઝરૂર નાદિમ હોંગે. ફિર ઉન કો એક ચીખ ને પકડ લિયા સચ્ચે વાદે પર, ફિર હમ ને ઉન્હેં

غُثَآءً ۚ فَبُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا

કૂડા કરકટ બના દિયા. ફિર નાસ હો ઝાલિમ કૌમ કે લિયે. ફિર હમ ને

مِنْۢ بَعْدِهِمْ قُرُوْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿٤٢﴾ مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا

ઉન કે બાદ દૂસરી કૌમેં પૈદા કીં. કોઈ ઉમ્મત અપને મુકર્રરા વકત સે ન આગે જા સકતી હૈ

وَمَا يَسْتَاْخِرُوْنَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا ؕ كُلَّمَا

ઔર ન પીછે હટ સકતી હૈ. ફિર હમ ને અપને રસૂલ લગાતાર ભેજે. જબ કભી

جَآءَ اُمَّةً رَّسُوْلُهَا كَذَّبُوْهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا

કિસી ઉમ્મત કે પાસ ઉન કા રસૂલ આતા તો વો ઉસે જુઠલાતે, ફિર હમ ભી ઉન મેં સે એક કે બાદ દૂસરે કો હલાક

وَّجَعَلْنٰهُمْ اَحَادِيْثَ ۚ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٤٤﴾

કરતે ચલે ગએ, ઔર હમ ને ઉન કો કહાનિયાં બના દિયા. ફિર નાસ હો ઐસી કૌમ કે લિયે જો ઈમાન નહીં લાતી.

ثُمَّ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى وَاَخَاهُ هٰرُوْنَ ۙ بِاٰيٰتِنَا وَ سُلْطٰنٍ

ફિર હમ ને મૂસા ઔર ઉન કે ભાઈ હારુન (અલૈહિમસ્સલામ) કો રસૂલ બના કર ભેજા અપને મોઅજિઝાત દે કર ઔર રોશન

مُّبِيْنٍ ﴿٤٥﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَاۡىِٕهٖ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا

દલીલ દે કર. ફિરઔન ઔર ઉસ કી જમાઅત કી તરફ, તો ઉન્હોં ને તકબ્બુર કિયા ઔર વો બડાઈ મારને વાલે

عَالِيْنَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَ قَوْمُهُمَا

લોગ થે. ફિર ઉન્હોં ને કહા કયા હમ ઈમાન લાએં અપને જૈસે દો ઈન્સાનોં પર હાલાંકે ઉન કી કૌમ

لَنَا عٰبِدُوْنَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوْهُمَا فَكَانُوْا مِنَ الْمُهْلَكِيْنَ ﴿٤٨﴾

હમારી ગુલામ હૈ. ફિર ઉન્હોં ને ઉન દોનોં કો જુઠલાયા, ચુનાંચે વો હલાક કિયે જાને વાલોં મેં સે હો ગએ.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿٤٩﴾

યકીનન હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો કિતાબ દી, શાયદ વો લોગ હિદાયત પાએં.

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٗٓ اٰيَةً وَّاٰوَيْنٰهُمَآ اِلٰى رَبْوَةٍ

ઔર હમ ને મરયમ (અલૈહસ્સલામ) કે બેટે ઔર ઉન કી માં કો મોઅજિઝા બનાયા ઔર હમ ને ઉન દોનોં કો ઠિકાના

ذَاتِ قَرَارٍ وَّمَعِيْنٍ ﴿٥٠﴾ يٰٓاَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوْا

ع ٣ ١٨ ٣

દિયા એક ટીલે કે પાસ જો ઠેહેરને કે લાઈક ઔર ચશ્મે વાલા થા. એ પૈગમ્બરો! તુમ ખાઓ

مِنَ الطَّيِّبٰتِ وَاعْمَلُوْا صَالِحًا ؕ اِنِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٥١﴾

પાકીઝા ચીઝોં મેં સે ઔર આમાલે સાલેહા કરો. યકીનન મૈં તુમ્હારે આમાલ ખૂબ જાનતા હૂં.

وَاِنَّ هٰذِهٖۤ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّاَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُوْنِ ۝٥٢
ઔર યકીનન યે તુમ્હારી ઉમ્મત એક હી ઉમ્મત હૈ ઔર મૈં તુમ્હારા રબ હૂં, તો તુમ મુજ સે ડરો.

فَتَقَطَّعُوْۤا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ؕ كُلُّ حِزْبٍۢ بِمَا لَدَيْهِمْ
ફિર વો અપને (દીન કે) મુઆમલે મેં જમાઅતેં બન કર ટુકડે ટુકડે હો ગએ. હર ગિરોહ ઉસ પર ખુશ હૈ

فَرِحُوْنَ ۝٥٣ فَذَرْهُمْ فِىْ غَمْرَتِهِمْ حَتّٰى حِيْنٍ ۝٥٤ اَيَحْسَبُوْنَ
જો ઉન કે પાસ હૈ. ઈસ લિયે આપ ઉન કો ઉન કી ગુમરાહી મેં એક વકત તક છોડ દીજિયે. કયા યે ગુમાન

اَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهٖ مِنْ مَّالٍ وَّبَنِيْنَ ۝٥٥ نُسَارِعُ لَهُمْ
કર રહે હૈં કે જો હમ માલ ઔર બેટે ઉન્હેં દે રહે હૈં, તો હમ ઉન કે લિયે ભલાઈયોં મેં જલ્દી કર રહે હૈં? બલ્કે

فِى الْخَيْرٰتِ ؕ بَلْ لَّا يَشْعُرُوْنَ ۝٥٦ اِنَّ الَّذِيْنَ هُمْ مِّنْ خَشْيَةِ
યે લોગ સમજતે નહીં. યકીનન વો જો અપને રબ કે ખૌફ સે

رَبِّهِمْ مُّشْفِقُوْنَ ۝٥٧ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُوْنَ ۝٥٨
ડરતે હૈં. ઔર જો અપને રબ કી આયતોં પર ઈમાન રખતે હૈં.

وَالَّذِيْنَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُوْنَ ۝٥٩ وَالَّذِيْنَ يُؤْتُوْنَ
ઔર જો અપને રબ કે સાથ શરીક નહીં કરતે. ઔર દેતે હૈં વો જો ભી

مَاۤ اٰتَوْا وَّقُلُوْبُهُمْ وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلٰى رَبِّهِمْ رٰجِعُوْنَ ۝٦٠
દેતે હૈં ઈસ હાલ મેં કે ઉન કે દિલ ડર રહે હોતે હૈં કે ઉન્હેં અપને રબ કી તરફ લૌટ કર જાના હૈ.

اُولٰٓئِكَ يُسٰرِعُوْنَ فِى الْخَيْرٰتِ وَهُمْ لَهَا سٰبِقُوْنَ ۝٦١
યહી લોગ ભલાઈયોં મેં જલ્દી કરતે હૈં ઔર વહી ઉસ કી તરફ સબકત કરને વાલે હૈં. હમ કિસી શખ્સ

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا وَ لَدَيْنَا كِتٰبٌ يَّنْطِقُ
પર બોજ નહીં ડાલતે મગર ઉસ કી તાકત કે મુતાબિક ઔર હમારે પાસ કિતાબ (આમાલ નામા) હૈ જો

بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۝٦٢ بَلْ قُلُوْبُهُمْ فِىْ غَمْرَةٍ
સચ્ચાઈ કે સાથ (હર બાત) બતલા દેગી ઔર ઉન પર ઝુલ્મ નહીં હોગા. બલ્કે ઉન કે દિલ ઉસ સે ગફલત

مِّنْ هٰذَا وَلَهُمْ اَعْمَالٌ مِّنْ دُوْنِ ذٰلِكَ هُمْ لَهَا عٰمِلُوْنَ ۝٦٣
મેં હૈં ઔર ઉન કે ઉસ કે અલાવા ઔર ભી આમાલ હૈં જો વો કર રહે હૈં.

حَتّٰۤى اِذَاۤ اَخَذْنَا مُتْرَفِيْهِمْ بِالْعَذَابِ اِذَا هُمْ يَجْـَٔرُوْنَ ۝٦٤
યહાં તક કે જબ હમ ઉન કે ખુશહાલ લોગોં કો અઝાબ મેં પકડેંગે, તો ફૌરન વો ચિલ્લાને લગેંગે.

لَا تَجۡـَٔرُوا الۡيَوۡمَ اِنَّكُمۡ مِّنَّا لَا تُنۡصَرُوۡنَ ﴿٦٥﴾ قَدۡ كَانَتۡ

(કહા જાએગા કે) આજ મત ચિલ્લાઓ. યકીનન તુમ્હારી હમ સે (બચાને કે લિયે) મદદ નહીં કી જાએગી.

اٰيٰتِىۡ تُتۡلٰى عَلَيۡكُمۡ فَكُنۡتُمۡ عَلٰٓى اَعۡقَابِكُمۡ تَنۡكِصُوۡنَ ﴿٦٦﴾

ઈસ લિયે કે હમારી આયતેં તુમ પર તિલાવત કી જાતી થીં, તો તુમ અપની એડિયોં કે બલ ઉલ્ટે ભાગતે થે.

مُسۡتَكۡبِرِيۡنَ ۖ بِهٖ سٰمِرًا تَهۡجُرُوۡنَ ﴿٦٧﴾ اَفَلَمۡ يَدَّبَّرُوا

તકબ્બુર કરતે હુવે, રાત મેં કુર્આન કે ખિલાફ કિસ્સાગોઈ કરતે, ઉસ કો છોડતે હુવે. કયા ઉન્હોં ને ઈસ

الۡقَوۡلَ اَمۡ جَآءَهُمۡ مَّا لَمۡ يَاۡتِ اٰبَآءَهُمُ الۡاَوَّلِيۡنَ ﴿٦٨﴾

બાત મેં ગૌર નહીં કિયા યા ઉન કે પાસ આઈ વો ચીઝ જો ઉન કે પેહલે બાપદાદા કે પાસ નહીં આઈ?

اَمۡ لَمۡ يَعۡرِفُوۡا رَسُوۡلَهُمۡ فَهُمۡ لَهٗ مُنۡكِرُوۡنَ ﴿٦٩﴾

યા ઉન્હોં ને અપને રસૂલ કો પેહચાના નહીં, ફિર વો ઉસે અજનબી સમજતે હૈં?

اَمۡ يَقُوۡلُوۡنَ بِهٖ جِنَّةٌ ؕ بَلۡ جَآءَهُمۡ بِالۡحَقِّ وَ اَكۡثَرُهُمۡ

યા વો કેહતે હૈં કે ઈસ નબી કો જુનૂન હે? બલ્કે વો ઉન કે પાસ હક લે કર આયા હે ઔર ઉન મેં સે અકસર

لِلۡحَقِّ كٰرِهُوۡنَ ﴿٧٠﴾ وَلَوِ اتَّبَعَ الۡحَقُّ اَهۡوَآءَهُمۡ لَفَسَدَتِ

હક કો નાપસન્દ કરતે હૈં. ઔર અગર હક ઉન કી ખ્વાહિશાત કે તાબેઅ હોતા તો આસ્માન

السَّمٰوٰتُ وَالۡاَرۡضُ وَمَنۡ فِيۡهِنَّ ؕ بَلۡ اَتَيۡنٰهُمۡ بِذِكۡرِهِمۡ

ઔર ઝમીન ઔર જો ઉન મેં હૈં સબ તબાહ હો જાતે. બલ્કે હમ ઉન કે પાસ ઉન કી નસીહત લાએ હૈં,

فَهُمۡ عَنۡ ذِكۡرِهِمۡ مُّعۡرِضُوۡنَ ﴿٧١﴾ اَمۡ تَسۡـَٔلُهُمۡ خَرۡجًا

ફિર વો અપની નસીહત સે ઐરાઝ કર રહે હૈં. કયા આપ ઉન સે ખર્ચ કા સવાલ કરતે હૈં?

فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيۡرٌ ۖ وَّهُوَ خَيۡرُ الرّٰزِقِيۡنَ ﴿٧٢﴾ وَاِنَّكَ

ફિર આપ કે રબ કા દિયા હુવા ખર્ચ બેહતર હે. ઔર વો બેહતરીન રોઝી દેને વાલા હે.

لَتَدۡعُوۡهُمۡ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسۡتَقِيۡمٍ ﴿٧٣﴾ وَاِنَّ الَّذِيۡنَ

ઔર યકીનન આપ ઉન્હેં બુલાતે હૈં સીધે રાસ્તે કી તરફ. ઔર જો

لَا يُؤۡمِنُوۡنَ بِالۡاٰخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنٰكِبُوۡنَ ﴿٧٤﴾

આખિરત પર ઈમાન નહીં રખતે વો સીધે રાસ્તે સે મુંહ મોડ રહે હૈં. ઔર અગર હમ ઉન પર

وَلَوۡ رَحِمۡنٰهُمۡ وَ كَشَفۡنَا مَا بِهِمۡ مِّنۡ ضُرٍّ لَّلَجُّوۡا فِىۡ طُغۡيَانِهِمۡ

રહમ કરેં ઔર ઉન સે ઉસ તકલીફ કો દૂર કર દેં જો ઉન કો હે તો ઝરૂર વો લગે રહેંગે અપની શરારત મેં

يَعْمَهُوْنَ ﴿۷۵﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوْا

બેહેકતે હુવે. યકીનન હમ ને ઉન કો અઝાબ મેં પકડા, ફિર ઉન્હોં ને અપને રબ કે સામને

لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُوْنَ ﴿۷۶﴾ حَتّٰۤى اِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا

ન આજિઝી કી ઔર ન ગિડગિડાએ. યહાં તક કે જબ હમ ને ઉન પર સખ્ત અઝાબ કે

ذَا عَذَابٍ شَدِيْدٍ اِذَا هُمْ فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ ﴿۷۷﴾ وَهُوَ الَّذِىْۤ

દરવાઝે ખોલ દિયે તો અચાનક વો ઉસ મેં માયૂસ હો કર રેહ ગએ. ઔર વહી અલ્લાહ હૈ

اَنْشَاَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ؕ قَلِيْلًا

જિસ ને તુમ્હારે લિયે કાન ઔર આંખેં ઔર દિલ બનાએ. બહોત કમ

مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿۷۸﴾ وَهُوَ الَّذِىْ ذَرَاَكُمْ فِى الْاَرْضِ

તુમ શુક્ર અદા કરતે હો. ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને તુમ્હેં ઝમીન સે પૈદા કિયા

وَاِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿۷۹﴾ وَهُوَ الَّذِىْ يُحْىٖ وَ يُمِيْتُ وَلَهُ

ઔર ઉસી કી તરફ તુમ ઈકટ્ઠે કિયે જાઓગે. ઔર વહી ઝિન્દા કરતા હૈ ઔર મારતા હૈ ઔર ઉસી કે લિયે

اخْتِلَافُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۸۰﴾ بَلْ قَالُوْا

રાત ઔર દિન કા આના જાના હૈ. કયા ફિર તુમ અકલ નહીં રખતે? બલ્કે ઉન્હોં ને કહી

مِثْلَ مَا قَالَ الْاَوَّلُوْنَ ﴿۸۱﴾ قَالُوْۤا ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا

ઉસી જૈસી બાત જો પેહલોં ને કહી થી. ઉન્હોં ને કહા કે કયા જબ હમ મર જાએંગે ઔર મિટ્ટી હો જાએંગે

وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿۸۲﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا

ઔર હડ્ડિયાં હો જાએંગે, તબ હમ કબ્રોં સે ઉઠાએ જાએંગે? યકીનન હમ સે ઔર હમારે બાપદાદાઓં સે

هٰذَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَاۤ اِلَّاۤ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۸۳﴾ قُلْ

ભી ઉસ કા ઈસ સે પેહલે વાદા કિયા ગયા, યકીનન યે પેહલે લોગોં કી ઘડી હુઈ કહાનિયાં હૈં. આપ ફરમા

لِّمَنِ الْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهَاۤ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۸۴﴾ سَيَقُوْلُوْنَ

દીજિયે કે કિસ કી મિલ્ક હૈ ઝમીન ઔર વો ચીઝેં જો ઝમીન મેં હૈં અગર તુમ્હેં માલૂમ હૈ? અનકરીબ વો કહેંગે

لِلّٰهِ ؕ قُلْ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۸۵﴾ قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ

કે અલ્લાહ કી. આપ ફરમા દીજિયે કયા ફિર તુમ નસીહત હાસિલ નહીં કરતે? આપ ફરમા દીજિયે કૌન સાતોં

وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿۸۶﴾ سَيَقُوْلُوْنَ لِلّٰهِ ؕ قُلْ اَفَلَا

આસ્માનોં કા રબ હૈ ઔર અર્શે અઝીમ કા રબ હૈ? અનકરીબ વો કહેંગે કે અલ્લાહ. આપ ફરમા દીજિયે કે કયા ફિર

تَتَّقُوْنَ۝٨٧ قُلْ مَنْۢ بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ يُجِيْرُ
તુમ ડરતે નહીં હો? આપ ફરમા દીજિયે કે કિસ કે કબ્ઝે મેં હે હર ચીઝ કી સલ્તનત ઔર જો પનાહ દેતા હે

وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ۝٨٨ سَيَقُوْلُوْنَ لِلّٰهِ ؕ
ઔર ઉસ પર કિસી કો પનાહ નહીં દી જા સકતી અગર તુમ્હેં માલૂમ હે? અનકરીબ વો કહેંગે કે અલ્લાહ કે લિયે.

قُلْ فَاَنّٰى تُسْحَرُوْنَ۝٨٩ بَلْ اَتَيْنٰهُمْ بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ
આપ ફરમા દીજિયે કે ફિર તુમ કહાં સે જાદૂઝદા હો જાતે હો? બલ્કે હમ ઉન કે પાસ હક કો લાએ હેં ઔર યકીનન વો

لَكٰذِبُوْنَ۝٩٠ مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَّلَدٍ وَّمَا كَانَ مَعَهٗ
જૂઠે હેં. અલ્લાહ ને ઔલાદ નહીં બનાઈ ઔર ઉસ કે સાથ કોઈ માબૂદ નહીં.

مِنْ اِلٰهٍ اِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍۭ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ
તબ તો હર માબૂદ અપની મખ્લૂક કો લે કર અલગ હો જાતા ઔર ઉન મેં સે એક દૂસરે

عَلٰى بَعْضٍ ؕ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُوْنَ۝٩١ عٰلِمِ الْغَيْبِ
પર ચઢાઈ કરતા. અલ્લાહ પાક હે ઉન બાતોં સે જો વો બયાન કર રહે હેં. જો પોશીદા ઔર ઝાહિર કો

وَالشَّهَادَةِ فَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ۝٩٢ ع قُلْ رَّبِّ اِمَّا تُرِيَنِّيْ
જાનને વાલા હે, ફિર બરતર હે ઉસ સે જો યે શરીક બનાતે હેં. આપ ફરમા દીજિયે એ મેરે રબ! અગર તૂ મુજે

مَا يُوْعَدُوْنَ۝٩٣ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِيْ فِي الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ۝٩٤
દિખાએ વો જિસ સે ઉન્હેં ડરાયા જા રહા હે. એ મેરે રબ! તૂ મુજે ઝાલિમ લોગોં મેં શામિલ મત કરના. ઔર

وَاِنَّا عَلٰٓى اَنْ نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقٰدِرُوْنَ۝٩٥ اِدْفَعْ بِالَّتِيْ
યકીનન હમ ઈસ પર કાદિર હેં કે આપ કો દિખા દેં વો અઝાબ જિસ સે હમ ઉન્હેં ડરા રહે હેં. આપ દફા

هِيَ اَحْسَنُ السَّيِّئَةَ ؕ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُوْنَ۝٩٦
કીજિયે બુરાઈ કો ઉસ તરીકે સે જો બેહતર હો. હમ ખૂબ જાનતે હેં જો કુછ વો બયાન કર રહે હેં.

وَقُلْ رَّبِّ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ هَمَزٰتِ الشَّيٰطِيْنِ۝٩٧ وَاَعُوْذُ
ઔર આપ ફરમા દીજિયે એ મેરે રબ! મેં શયતાન કે વસાવિસ સે તેરી પનાહ માંગતા હૂં ઔર મેં તેરી પનાહ

بِكَ رَبِّ اَنْ يَّحْضُرُوْنِ۝٩٨ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
માંગતા હૂં ઈસ સે કે વો મેરે પાસ હાઝિર હોં. યહાં તક કે જબ ઉન મેં સે કિસી એક કી મૌત આએગી

قَالَ رَبِّ ارْجِعُوْنِ۝٩٩ لَعَلِّيْٓ اَعْمَلُ صَالِحًا فِيْمَا تَرَكْتُ
વો કહેગા એ મેરે રબ! તૂ મુજે (દુન્યા મેં) વાપસ લૌટા દે. શાયદ મેં નેક અમલ કરૂં ઈસ દુન્યા મેં જિસ કો મેં

كَلَّا ؕ اِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَآئِلُهَا ؕ وَمِنۡ وَّرَآئِهِمۡ

છોડ કર આયા હૂં. હરગિઝ નહીં. યકીનન યે (બે મઅના) કલામ હૈ જો વો કહે જા રહા હૈ. ઔર ઉન કે પીછે

بَرۡزَخٌ اِلٰى يَوۡمِ يُبۡعَثُوۡنَ ۝١٠٠ فَاِذَا نُفِخَ فِى الصُّوۡرِ

બરઝખ હૈ ઉસ દિન તક જિસ દિન (કબ્રોં સે) મુર્દે ઉઠાએ જાએંગે. ફિર જબ સૂર મેં ફૂંક મારી જાએગી

فَلَاۤ اَنۡسَابَ بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَئِذٍ وَّلَا يَتَسَآءَلُوۡنَ ۝١٠١ فَمَنۡ

તો ઉન કે દરમિયાન ઉસ દિન ન રિશ્તેદારિયાં હોંગી ઔર ન વો એક દૂસરે કો પૂછેંગે. ફિર જિન કે

ثَقُلَتۡ مَوَازِيۡنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الۡمُفۡلِحُوۡنَ ۝١٠٢ وَمَنۡ

વઝન કે પલળે ભારી હોંગે તો યે ફલાહ પાને વાલે હૈં. ઔર જિન કે

خَفَّتۡ مَوَازِيۡنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيۡنَ خَسِرُوۡۤا

વઝન કે પલળે હલ્કે હોંગે, યે વો લોગ હૈં જિન્હોં ને અપની જાનોં કો

اَنۡفُسَهُمۡ فِىۡ جَهَنَّمَ خٰلِدُوۡنَ ۝١٠٣ تَلۡفَحُ وُجُوۡهَهُمُ

ખસારે મેં ડાલા, વો જહન્નમ મેં હમેશા રહેંગે. આગ ઉન કે ચેહરે જુલસા

النَّارُ وَهُمۡ فِيۡهَا كٰلِحُوۡنَ ۝١٠٤ اَلَمۡ تَكُنۡ اٰيٰتِىۡ تُتۡلٰى

દેગી ઔર વો ઉસ મેં બદશકલ હો કર પડે રહેંગે. (કહા જાએગા) કયા મેરી આયતેં તુમ પર તિલાવત નહીં

عَلَيۡكُمۡ فَكُنۡتُمۡ بِهَا تُكَذِّبُوۡنَ ۝١٠٥ قَالُوۡا رَبَّنَا غَلَبَتۡ

કી જાતી થીં, ફિર તુમ ઉન આયતોં કો જુઠલાતે થે? વો કહેંગે એ હમારે રબ! હમ પર

عَلَيۡنَا شِقۡوَتُنَا وَكُنَّا قَوۡمًا ضَآلِّيۡنَ ۝١٠٦ رَبَّنَاۤ اَخۡرِجۡنَا

હમારી બદબખ્તી ગાલિબ આ ગઈ ઔર હમ ગુમરાહ લોગ થે. એ હમારે રબ! તૂ હમેં જહન્નમ સે નિકાલ,

مِنۡهَا فَاِنۡ عُدۡنَا فَاِنَّا ظٰلِمُوۡنَ ۝١٠٧ قَالَ اخۡسَئُوۡا فِيۡهَا

ફિર અગર હમ દોબારા ઐસા કરેં તો યકીનન હમ કુસૂરવાર હૈં. અલ્લાહ ફરમાએંગે કે તુમ ઉસ મેં ઝલીલ

وَلَا تُكَلِّمُوۡنِ ۝١٠٨ اِنَّهٗ كَانَ فَرِيۡقٌ مِّنۡ عِبَادِىۡ

હો કર પડે રહો ઔર તુમ મુજ સે બાત મત કરો. ઈસ લિયે કે મેરે બન્દોં કી એક જમાઅત

يَقُوۡلُوۡنَ رَبَّنَاۤ اٰمَنَّا فَاغۡفِرۡ لَنَا وَارۡحَمۡنَا وَاَنۡتَ خَيۡرُ

કેહતી થી કે એ હમારે રબ! હમ ઈમાન લાએ, તૂ હમારી મગફિરત કર દે ઔર તૂ હમ પર રહમ ફરમા ઔર તૂ

الرّٰحِمِيۡنَ ۝١٠٩ فَاتَّخَذۡتُمُوۡهُمۡ سِخۡرِيًّا حَتّٰۤى اَنۡسَوۡكُمۡ

બેહતરીન રહમ કરને વાલા હૈ. તો તુમ ને ઉન્હેં મઝાક બનાયા થા યહાં તક કે ઉન્હોં ને તુમ સે મેરી

ذِكْرِىْ وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ تَضْحَكُوْنَ ﴿۱۱۰﴾ اِنِّىْ جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ

યાદ કો ભુલા દિયા થા ઔર તુમ ઉન સે હંસતે રહે. યકીનન મૈં ને આજ ઉન્હેં બદલા દિયા

بِمَا صَبَرُوْٓا ۙ اَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿۱۱۱﴾ قٰلَ كَمْ لَبِثْتُمْ

ઉન કે સબ્ર કા કે વો હી કામ્યાબ હૈં. અલ્લાહ પૂછેંગે કે તુમ ઝમીન

فِى الْاَرْضِ عَدَدَ سِنِيْنَ ﴿۱۱۲﴾ قَالُوْا لَبِثْنَا يَوْمًا

મેં સાલોં કી ગિનતી કે ઐતેબાર સે કિતના રહે? વો કહેંગે કે એક દિન યા એક દિન

اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ الْعَآدِّيْنَ ﴿۱۱۳﴾ قٰلَ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا

સે ભી કમ, ફિર આપ ગિનને વાલોં સે પૂછ લીજિયે. અલ્લાહ ફરમાએંગે કે તુમ નહીં રહે મગર થોડા,

لَّوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۱۴﴾ اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّمَا خَلَقْنٰكُمْ

કાશ કે તુમ જાનતે. યા ફિર તુમ ને યે ગુમાન કર રખા હૈ કે હમ ને તુમ્હેં બેકાર

عَبَثًا وَّاَنَّكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُوْنَ ﴿۱۱۵﴾ فَتَعٰلَى اللّٰهُ الْمَلِكُ

પૈદા કિયા હૈ ઔર યે કે તુમ હમારી તરફ વાપસ નહીં લાએ જાઓગે? ફિર અલ્લાહ જો બરહક બાદશાહ હૈ,

الْحَقُّ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ ﴿۱۱۶﴾ وَمَنْ

વો બરતર હૈ. ઉસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં. વો અર્શે અઝીમ કા રબ હૈ. ઔર જો

يَّدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۙ لَا بُرْهَانَ لَهٗ بِهٖ ۙ فَاِنَّمَا

અલ્લાહ કે સાથ દૂસરે માબૂદ કો પુકારે જિસ કી ઉસ કે પાસ કોઈ દલીલ નહીં, તો ઉસ કા હિસાબ સિર્ફ

حِسَابُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿۱۱۷﴾

ઉસ કે રબ કે યહાં હોગા. યકીનન કાફિર લોગ ફલાહ નહીં પાએંગે. ઔર આપ

وَقُلْ رَّبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿۱۱۸﴾ ع

કેહ દીજિયે એ મેરે રબ! તૂ મગફિરત ફરમા ઔર રહમ કર ઔર તૂ બેહતરીન રહમ કરને વાલા હૈ.

اٰيَاتُهَا ۶۴ (۲۴) سُوْرَةُ النُّوْرِ مَدَنِيَّةٌ (۱۰۲) رُكُوْعَاتُهَا ۹

ઈસ મેં ૬૪ આયતેં હૈં સૂરએ નૂર મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૯ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

سُوْرَةٌ اَنْزَلْنٰهَا وَفَرَضْنٰهَا وَ اَنْزَلْنَا فِيْهَآ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ

યે એક સૂરત હૈ જિસ કો હમ ને ઉતારા હૈ ઔર જિસ કો હમ ને ફર્ઝ કિયા હૈ ઔર ઈસ સૂરત મેં હમ ને

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ۝١ اَلزَّانِيَةُ وَ الزَّانِيْ فَاجْلِدُوْا كُلَّ

રોશન આયતેં ઉતારી હૈં તાકે તુમ નસીહત હાસિલ કરો. ઝિના કરને વાલી ઔરત ઔર ઝિના કરને વાલા મર્દ, તો

وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ۪ وَّلَا تَاْخُذْكُمْ بِهِمَا رَاْفَةٌ

તુમ ઉન મેં સે હર એક કો સૌ કોડે મારો. ઔર તુમ્હેં ઉન પર રહમ ન આએ

فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۚ

અલ્લાહ કે હુકમ કી તામીલ મેં અગર તુમ ઈમાન રખતે હો અલ્લાહ પર ઔર આખિરી દિન પર.

وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝٢ اَلزَّانِيْ

ઔર ચાહિયે કે ઉન કો સઝા દેતે વકત ઈમાન વાલોં કી એક જમાઅત મૌજૂદ રહે. ઝિના કરને વાલા મર્દ

لَا يَنْكِحُ اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةً ۟ وَّالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَآ

નિકાહ નહીં કરતા મગર ઝિનાકાર ઔરત સે યા મુશરિક ઔરત સે. ઔર ઝિનાકાર ઔરત સે નિકાહ નહીં કરતા

اِلَّا زَانٍ اَوْ مُشْرِكٌ ۚ وَحُرِّمَ ذٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ ۝٣

મગર ઝિના કરને વાલા મર્દ યા મુશરિક. ઔર યે ઈમાન વાલોં પર હરામ કર દિયા ગયા હૈ.

وَالَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ الْمُحْصَنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَاْتُوْا بِاَرْبَعَةِ

ઔર જો પાકદામન ઔરતોં પર તોહમત લગાએં, ફિર વો ચાર ગવાહ

شُهَدَآءَ فَاجْلِدُوْهُمْ ثَمٰنِيْنَ جَلْدَةً وَّلَا تَقْبَلُوْا لَهُمْ

ન લાએં, તો તુમ ઉન કો અસ્સી કોડે મારો ઔર ઉન કી ગવાહી કભી ભી

شَهَادَةً اَبَدًا ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۝۴ اِلَّا الَّذِيْنَ

કબૂલ ન કરો. ઔર યે લોગ નાફરમાન હૈં. મગર વો લોગ

تَابُوْا مِنْ ۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا ۚ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ

જિન્હોં ને તૌબા કી ઈસ કે બાદ ઔર ઈસ્લાહ કર લી, તો યકીનન અલ્લાહ બખ્શને વાલા,

رَّحِيْمٌ ۝۵ وَالَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ اَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ

નિહાયત રહમ વાલા હૈ. ઔર જો અપની બીવિયોં પર તોહમત લગાએં ઔર ઉન કે પાસ ગવાહ ન

شُهَدَآءُ اِلَّآ اَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ اَحَدِهِمْ اَرْبَعُ شَهٰدٰتٍ

હોં સિવાએ અપને આપ કે તો ઉન મેં સે એક કી ગવાહી ચાર મરતબા અલ્લાહ કી કસમ ખા કર ગવાહી

بِاللّٰهِ ۙ اِنَّهٗ لَمِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝۶ وَالْخَامِسَةُ اَنَّ لَعْنَتَ

દેના હૈ કે યકીનન વો સચ્ચા હૈ. ઔર પાંચવી (ગવાહી મેં યે કહે) કે અલ્લાહ કી

اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كَانَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ۝٧ وَيَدْرَؤُا عَنْهَا લાનત હૈ મેરે ઉપર અગર મૈં જૂઠોં મેં સે હૂં. ઔર ઔરત સે સઝા
الْعَذَابَ اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهٰدٰتٍۭ بِاللّٰهِ ۙ اِنَّهٗ ટલ સકતી હૈ કે વો ચાર મરતબા અલ્લાહ કી કસમ ખા કર ગવાહી દે કે યકીનન યે મર્દ
لَمِنَ الْكٰذِبِيْنَ ۝٨ۙ وَالْخَامِسَةَ اَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَآ જૂઠોં મેં સે હૈ. ઔર પાંચવીં ગવાહી (મેં યૂં કહે) કે મેરે ઉપર અલ્લાહ કા ગઝબ હો
اِنْ كَانَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝٩ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ અગર વો મર્દ સચ્ચોં મેં સે હૈ. ઔર અગર અલ્લાહ કા તુમ પર ફઝલ ઔર ઉસ કી મેહરબાની ન હોતી
وَرَحْمَتُهٗ وَاَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَكِيْمٌ ۝١٠ؑ اِنَّ الَّذِيْنَ جَآءُوْ (તો અઝાબ આ જાતા) ઔર યે કે અલ્લાહ તૌબા કબૂલ કરને વાલા, હિકમત વાલા હૈ. યકીનન વો લોગ જો બદતરીન
بِالْاِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ ؕ لَا تَحْسَبُوْهُ شَرًّا لَّكُمْ ؕ بَلْ هُوَ જૂઠ લાએ હૈં વો તુમ હી મેં સે એક જમાઅત હૈ. તુમ ઉસ કો અપને હક મેં બુરા મત સમજો. બલ્કે વો
خَيْرٌ لَّكُمْ ؕ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَّا اكْتَسَبَ مِنَ الْاِثْمِ ۚ તુમ્હારે લિયે બેહતર હૈ. ઉન મેં સે હર શખ્સ કે લિયે વો ગુનાહ હૈ જો ઉસ ને કમાયા.
وَالَّذِيْ تَوَلّٰى كِبْرَهٗ مِنْهُمْ لَهٗ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝١١ ઔર ઉન મેં સે જો ઉસ જૂઠ કે બડે હિસ્સે કા ઝિમ્મેદાર હૈ ઉસ કે લિયે ભારી અઝાબ હૈ.
لَوْلَآ اِذْ سَمِعْتُمُوْهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتُ بِاَنْفُسِهِمْ જબ તુમ ને ઉસ કો સુના તો ઈમાન વાલે મરદોં ઔર ઈમાન વાલી ઔરતોં ને અપને આપ કે મુતઅલ્લિક અચ્છા
خَيْرًا ۙ وَّقَالُوْا هٰذَآ اِفْكٌ مُّبِيْنٌ ۝١٢ لَوْلَا جَآءُوْ ગુમાન કયૂં નહીં કિયા? ઔર યૂં કયૂં નહીં કહા કે યે તો સાફ જૂઠ હૈ? વો ઉસ પર
عَلَيْهِ بِاَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ ۚ فَاِذْ لَمْ يَاْتُوْا بِالشُّهَدَآءِ ચાર ગવાહ કયૂં ન લાએ? ફિર જબ વો ગવાહ નહીં લાએ
فَاُولٰٓئِكَ عِنْدَ اللّٰهِ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ۝١٣ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ તો યહી લોગ અલ્લાહ કે નઝદીક જૂઠે હૈં. ઔર અગર તુમ પર અલ્લાહ કા ફઝલ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِيْ مَآ ઔર ઉસ કી મેહરબાની ન હોતી દુન્યા ઔર આખિરત મેં તો તુમ્હેં ઉસ કી વજહ સે જિસ

ع ٧

اَفَضْتُمْ فِيْهِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١۴﴾ اِذْ تَلَقَّوْنَهٗ بِاَلْسِنَتِكُمْ

મેં તુમ લગે રહે ભારી અઝાબ પહોંચતા. જબ કે તુમ અપની ઝબાનોં સે નકલ કરતે થે

وَ تَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِكُمْ مَّا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ وَّ تَحْسَبُوْنَهٗ

ઔર તુમ અપને મુંહ સે ઐસી બાત કેહતે થે જિસ કી તુમ્હારે પાસ કોઈ દલીલ નહીં ઔર તુમ ઉસે હલ્કા

هَيِّنًا ۖ وَّهُوَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمٌ ﴿١۵﴾ وَلَوْ لَاۤ اِذْ سَمِعْتُمُوْهُ

સમજતે થે. હાલાંકે વો અલ્લાહ કે નઝદીક બહોત ભારી હૈ. ઔર જબ તુમ ને ઉસ કો સુના તો તુમ ને યૂં

قُلْتُمْ مَّا يَكُوْنُ لَنَاۤ اَنْ نَّتَكَلَّمَ بِهٰذَا ۖ سُبْحٰنَكَ هٰذَا

ક્યૂં નહીં કહા કે હમારે લિયે મુનાસિબ નહીં કે હમ યે બાત ઝબાન પર લાએં. એ અલ્લાહ! તૂ પાક હૈ, યે

بُهْتَانٌ عَظِيْمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللّٰهُ اَنْ تَعُوْدُوْا لِمِثْلِهٖۤ اَبَدًا

તો ભારી બોહતાન હૈ. અલ્લાહ તુમ્હેં ઉસ કી નસીહત કરતા હૈ કે તુમ દોબારા ઐસી હરકત ન કરના કભી ભી

اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٧﴾ وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ ؕ وَاللّٰهُ

અગર તુમ ઈમાન વાલે હો. ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે સાફ સાફ આયતેં બયાન કરતા હૈ. ઔર અલ્લાહ ઈલ્મ વાલા,

عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُحِبُّوْنَ اَنْ تَشِيْعَ الْفَاحِشَةُ

હિકમત વાલા હૈ. યકીનન વો લોગ જો યે ચાહતે હૈં કે ઈમાન વાલોં મેં

فِى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۙ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ؕ

બેહયાઈ ફૈલે, ઉન કે લિયે દુન્યા ઔર આખિરત મેં દર્દનાક અઝાબ હૈ.

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ

ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ ઔર તુમ જાનતે નહીં હો. ઔર અગર અલ્લાહ કા ફઝલ

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ وَاَنَّ اللّٰهَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٠﴾ يٰۤاَيُّهَا

ઔર ઉસ કી મેહરબાની તુમ પર ન હોતી (તો અઝાબ આતા) ઔર યે કે અલ્લાહ નિહાયત શફકત વાલા,

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ؕ وَمَنْ يَّتَّبِعْ

રહમત વાલા હૈ. એ ઈમાન વાલો! તુમ શયતાન કે કદમ બ કદમ મત ચલો. ઔર જો શયતાન

خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَاِنَّهٗ يَاْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ ؕ

કે કદમ બ કદમ ચલેગા તો યકીનન શયતાન બેહયાઈ ઔર બુરી બાતોં કા હુકમ દેતા હૈ. ઔર

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِّنْ

અગર અલ્લાહ કા ફઝલ ઔર ઉસ કી મેહરબાની તુમ પર ન હોતી તો તુમ મેં સે કોઈ કભી ભી પાક ન હોતા

اَحَدٍ اَبَدًا ۙ وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ

(તૌબા કરકે), લેકિન અલ્લાહ પાક બના દેતા હૈ જિસે ચાહતા હૈ (તૌબા કબૂલ કર કે). ઔર અલ્લાહ સુનને વાલા,

عَلِيْمٌ ۝٢١ وَلَا يَاْتَلِ اُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ

ઈલ્મ વાલા હૈ. ઔર તુમ મેં સે બુઝુર્ગી વાલે ઔર વુસ્અત વાલે ઈસ કી કસમ ના ખાએં

اَنْ يُّؤْتُوْٓا اُولِي الْقُرْبٰى وَالْمَسٰكِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ

કે વો માલ નહીં દેંગે રિશ્તેદારોં કો ઔર મિસ્કીનોં કો ઔર અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં હિજરત

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۖ وَلْيَعْفُوْا وَلْيَصْفَحُوْا ؕ اَلَا تُحِبُّوْنَ اَنْ يَّغْفِرَ

કરને વાલોં કો. બલ્કે ઉન્હેં ચાહિયે કે વો માફ કરેં ઔર દરગુઝર કરેં. કયા તુમ પસન્દ નહીં કરતે કે અલ્લાહ

اللّٰهُ لَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٢٢ اِنَّ الَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ

તુમ્હારી મગફિરત કર દે. ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. યકીનન વો લોગ જો તોહમત

الْمُحْصَنٰتِ الْغٰفِلٰتِ الْمُؤْمِنٰتِ لُعِنُوْا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۪

લગાતે હૈં પાકદામન બેખબર ઈમાન વાલી ઔરતોં પર, ઉન પર લાનત હૈ દુન્યા ઔર આખિરત મેં.

وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝٢٣ ۙ يَّوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ اَلْسِنَتُهُمْ

ઔર ઉન કે લિયે ભારી અઝાબ હૈ. ઉસ દિન જિસ દિન ઉન કે ખિલાફ ગવાહી દેંગી ઉન કી ઝબાનેં

وَ اَيْدِيْهِمْ وَ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝٢٤ يَوْمَئِذٍ

ઔર ઉન કે હાથ ઔર ઉન કે પૈર ઉન આમાલ કી જો વો કરતે થે. જિસ દિન

يُّوَفِّيْهِمُ اللّٰهُ دِيْنَهُمُ الْحَقَّ وَ يَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ

અલ્લાહ ઉન્હેં ઈન્સાફ કે તકાઝે કે મુતાબિક પૂરી સઝા દેગા ઔર વો જાન લેંગે કે અલ્લાહ

الْحَقُّ الْمُبِيْنُ ۝٢٥ اَلْخَبِيْثٰتُ لِلْخَبِيْثِيْنَ وَالْخَبِيْثُوْنَ

બરહક હૈ, સાફ સાફ બયાન કરને વાલા હૈ. બુરી ઔરતેં બુરે મરદોં કે લિયે હૈં ઔર બુરે મર્દ બુરી ઔરતોં

لِلْخَبِيْثٰتِ ۚ وَالطَّيِّبٰتُ لِلطَّيِّبِيْنَ وَالطَّيِّبُوْنَ لِلطَّيِّبٰتِ ۚ

કે લિયે હૈં. ઔર અચ્છી ઔરતેં અચ્છે મરદોં કે લિયે હૈં ઔર અચ્છે મર્દ અચ્છી ઔરતોં કે લિયે હૈં.

اُولٰٓئِكَ مُبَرَّءُوْنَ مِمَّا يَقُوْلُوْنَ ؕ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّ رِزْقٌ

યે લોગ બરી હૈં ઉન બાતોં સે જો વો કેહ રહે હૈં. ઉન કે લિયે મગફિરત હૈ ઔર ઈઝઝત વાલી

كَرِيْمٌ ۝٢٦ ع يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا غَيْرَ

રોઝી હૈ. એ ઈમાન વાલો! તુમ અપને ઘરોં કે અલાવા ઘરોં મેં દાખિલ

بُيُوْتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَاْنِسُوْا وَ تُسَلِّمُوْا عَلٰٓى اَهْلِهَا ؕ ذٰلِكُمْ
મત હો જબ તક કે તુમ ઈજાઝત ન લે લો ઔર વહાં વાલોં કો સલામ ન કર લો. યે
خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٧﴾ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فِيْهَآ
તુમ્હારે લિયે બેહતર હૈ તાકે તુમ નસીહત હાસિલ કરો. ફિર અગર તુમ ઉન ઘરોં મેં કિસી કો
اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوْهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ لَكُمْ ۚ وَاِنْ قِيْلَ
ન પાઓ તો ઉસ મેં દાખિલ મત હો યહાં તક કે તુમ્હેં ઈજાઝત દી જાએ. ઔર અગર તુમ સે કહા જાએ
لَكُمُ ارْجِعُوْا فَارْجِعُوْا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ
કે તુમ વાપસ લૌટ જાઓ તો તુમ વાપસ લૌટ જાઓ, યે તુમ્હારે લિયે ઝયાદા પાકીઝગી વાલા હૈ. ઔર
بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوْا
અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ જાનતે હૈં. તુમ પર કોઈ ગુનાહ નહીં ઈસ મેં કે તુમ દાખિલ હો
بُيُوْتًا غَيْرَ مَسْكُوْنَةٍ فِيْهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
ઐસે ઘરોં મેં જિસ મેં રિહાઈશ ન હો, જિસ મેં તુમ્હારા સામાન હો. ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ
مَا تُبْدُوْنَ وَمَا تَكْتُمُوْنَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ يَغُضُّوْا
ઉન બાતોં કો જો તુમ ઝાહિર કરતે હો ઔર જો તુમ છુપાતે હો. આપ ફરમા દીજિયે ઈમાન વાલોં કો કે વો
مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَ يَحْفَظُوْا فُرُوْجَهُمْ ؕ ذٰلِكَ اَزْكٰى
અપની નિગાહેં પસ્ત રખેં ઔર અપની શર્મગાહોં કી હિફાઝત કરેં. યે ઉન કે લિયે
لَهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنٰتِ
પાકીઝગી વાલા હૈ. યકીનન અલ્લાહ બાખબર હૈ ઉન કામોં સે જો વો કર રહે હૈં. ઔર આપ ઈમાન વાલી
يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَ يَحْفَظْنَ فُرُوْجَهُنَّ
ઔરતોં સે કેહ દીજિયે કે વો અપની નિગાહેં પસ્ત રખેં ઔર અપની શર્મગાહોં કી હિફાઝત કરેં
وَلَا يُبْدِيْنَ زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
ઔર અપની ઝીનત ઝાહિર ન કરેં મગર વો જો ઉસ મેં સે ઝાહિર હો જાતી હો, ઔર ઉન્હેં ચાહિયે કે અપની
بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوْبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِيْنَ زِيْنَتَهُنَّ
ઓળ્હનિયોં કે આંચલ અપને ગિરેબાન પર ડાલ લિયા કરેં, ઔર અપની ઝીનત ઝાહિર ન કરેં
اِلَّا لِبُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اٰبَآئِهِنَّ اَوْ اٰبَآءِ بُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ
મગર અપને શૌહરોં કે સામને યા અપને બાપ દાદા કે સામને યા અપને શૌહરોં કે બાપદાદા કે સામને યા

اَبۡنَآىِٕهِنَّ اَوۡ اَبۡنَآءِ بُعُوۡلَتِهِنَّ اَوۡ اِخۡوَانِهِنَّ اَوۡ بَنِىۡۤ

અપને બેટોં કે સામને યા અપને શૌહરોં કે બેટોં કે સામને યા અપને ભાઈયોં કે સામને યા અપને ભાઈયોં

اِخۡوَانِهِنَّ اَوۡ بَنِىۡۤ اَخَوٰتِهِنَّ اَوۡ نِسَآىِٕهِنَّ

કે બેટોં કે સામને યા અપની બેહનોં કે બેટોં કે સામને યા અપની ઔરતોં કે સામને

اَوۡ مَا مَلَكَتۡ اَيۡمَانُهُنَّ اَوِ التّٰبِعِيۡنَ غَيۡرِ اُولِى الۡاِرۡبَةِ

યા અપની મમ્લૂકા બાન્દિયોં કે સામને યા ઉન ખાદિમોં કે સામને જો હાજત વાલે

مِنَ الرِّجَالِ اَوِ الطِّفۡلِ الَّذِيۡنَ لَمۡ يَظۡهَرُوۡا عَلٰى عَوۡرٰتِ

નહીં હૈં, (યે ફેહરિસ્ત બાલિગ) મરદોં મેં સે (હૈ), યા ઉન બચ્ચોં મેં સે જો અબ તક ઔરતોં કી છુપી હુઈ

النِّسَآءِ ۖ وَلَا يَضۡرِبۡنَ بِاَرۡجُلِهِنَّ لِيُعۡلَمَ مَا يُخۡفِيۡنَ

ચીઝોં પર મુત્તલિઅ નહીં હુવે. ઔર ઉન ઔરતોં કો ચાહિયે કે વો અપને પૈર ઝોર સે ન મારે તાકે માલૂમ હો જાએ

مِنۡ زِيۡنَتِهِنَّ ؕ وَتُوۡبُوۡۤا اِلَى اللّٰهِ جَمِيۡعًا اَيُّهَ الۡمُؤۡمِنُوۡنَ

ઉન કી વો ઝીનત જિસે વો છુપા રહી હૈં. ઔર સબ અલ્લાહ કી તરફ તૌબા કરો, એ ઈમાન વાલો!

لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُوۡنَ ﴿۳۱﴾ وَاَنۡكِحُوا الۡاَيَامٰى مِنۡكُمۡ وَالصّٰلِحِيۡنَ

તાકે તુમ ફલાહ પાઓ. ઔર અપને મેં સે બેનિકાહોં કા નિકાહ કરા દો ઔર તુમ્હારે ગુલામ

مِنۡ عِبَادِكُمۡ وَ اِمَآىِٕكُمۡ ؕ اِنۡ يَّكُوۡنُوۡا فُقَرَآءَ يُغۡنِهِمُ

ઔર તુમ્હારી બાન્દિયોં મેં સે જો નેક હોં ઉન કા નિકાહ કરા દો. અગર વો ફકીર હૈં તો અલ્લાહ

اللّٰهُ مِنۡ فَضۡلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيۡمٌ ﴿۳۲﴾ وَلۡيَسۡتَعۡفِفِ

ઉન્હેં અપને ફઝલ સે ગની કર દેગા. ઔર અલ્લાહ વુસ્અત વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં. ઔર ચાહિયે કે પાકદામન

الَّذِيۡنَ لَا يَجِدُوۡنَ نِكَاحًا حَتّٰى يُغۡنِيَهُمُ اللّٰهُ

રહેં વો જો નિકાહ કી કુદરત નહીં પાતે યહાં તક કે અલ્લાહ ઉન્હેં અપને ફઝલ સે

مِنۡ فَضۡلِهٖ ؕ وَالَّذِيۡنَ يَبۡتَغُوۡنَ الۡكِتٰبَ مِمَّا مَلَكَتۡ

ગની કર દે. ઔર જો મુકાતબ બનના ચાહતે હૈં તુમ્હારે ગુલામ બાન્દિયોં

اَيۡمَانُكُمۡ فَكَاتِبُوۡهُمۡ اِنۡ عَلِمۡتُمۡ فِيۡهِمۡ خَيۡرًا ۖ وَّاٰتُوۡهُمۡ

મેં સે તો ઉન્હેં મુકાતબ બના લો અગર તુમ ઉન મેં ભલાઈ જાનો. ઔર ઉન કો દો

مِّنۡ مَّالِ اللّٰهِ الَّذِىۡۤ اٰتٰٮكُمۡ ؕ وَلَا تُكۡرِهُوۡا فَتَيٰتِكُمۡ

અલ્લાહ કે ઉસ માલ મેં સે જો અલ્લાહ ને તુમ્હેં દિયા હૈ. ઔર તુમ અપની બાન્દિયોં કો ઝિના પર

عَلَى الْبِغَآءِ اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوْا عَرَضَ الْحَيٰوةِ

મજબૂર મત કરો તાકે તુમ દુન્યવી ઝિન્દગી કા સામાન તલાશ કરો અગર વો પાક દામન રેહના ચાહેં.

الدُّنْيَا ؕ وَمَنْ يُّكْرِهْهُّنَّ فَاِنَّ اللّٰهَ مِنْۢ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ

ઔર જો ઉન કો મજબૂર કરેગા તો યકીનન અલ્લાહ ઉન કે મજબૂર કિયે જાને કે બાદ

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ

બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. યકીનન હમ ને તુમ્હારી તરફ સાફ સાફ આયતેં ઉતારી હૈં

وَّ مَثَلًا مِّنَ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً

ઔર ઉન લોગોં કી મિસાલ ઉતારી હૈ જો તુમ સે પેહલે ગુઝર ચુકે ઔર મુત્તકિયોં કે લિયે નસીહત

لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٣۴﴾ اَللّٰهُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ مَثَلُ

ઉતારી હૈ. અલ્લાહ આસ્માનોં ઔર ઝમીન કા નૂર હૈ. ઉસ કે નૂર

نُوْرِهٖ كَمِشْكٰوةٍ فِيْهَا مِصْبَاحٌ ؕ اَلْمِصْبَاحُ فِىْ زُجَاجَةٍ ؕ

કી મિસાલ ઐસી હૈ જૈસા કે એક તાકચા જિસ મેં ચિરાગ હો. ચિરાગ એક શીશે મેં હો.

اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّىٌّ يُّوْقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبٰرَكَةٍ

શીશા ઐસા જૈસા કે ચમકતા હુવા સિતારા, ઉસે ઈંધન દિયા જાતા હૈ બાબરકત ઝૈતૂન કે

زَيْتُوْنَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَّلَا غَرْبِيَّةٍ ۙ يَّكَادُ زَيْتُهَا يُضِىْٓءُ

દરખ્ત સે જો ન મશરિકી હૈ ઔર ન મગરિબી. ઉસ કા તેલ કરીબ હૈ કે રોશની દે દે

وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ؕ نُوْرٌ عَلٰى نُوْرٍ ؕ يَهْدِى اللّٰهُ لِنُوْرِهٖ مَنْ

અગરચે ઉસે આગ ન છુઈ હો. નૂર કે ઉપર નૂર. અલ્લાહ અપને નૂર કી તરફ રહનુમાઈ દેતા હૈ જિસે

يَّشَآءُ ؕ وَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ

ચાહતા હૈ. ઔર અલ્લાહ ઇન્સાનોં કે લિયે મિસાલેં બયાન કરતે હૈં. ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ કો

شَىْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٣۵﴾ فِىْ بُيُوْتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَ يُذْكَرَ

ખૂબ જાનને વાલે હૈં. ઉન ઘરોં મેં જિન કે બુલન્દ કિયે જાને કા અલ્લાહ ને હુકમ દિયા ઔર જિસ મેં અલ્લાહ

فِيْهَا اسْمُهٗ ۙ يُسَبِّحُ لَهٗ فِيْهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ﴿٣٦﴾

કા નામ લિયે જાને કા અલ્લાહ ને હુકમ દિયા. ઉન ઘરોં મે સુબ્હ વ શામ ઉસ કી તસ્બીહ પળ્હતે હૈં

رِجَالٌ ۙ لَّا تُلْهِيْهِمْ تِجَارَةٌ وَّلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَ

ઐસે મર્દ જિન કો ન તિજારત ગાફિલ કરતી હૈ અલ્લાહ કી યાદ સે, ન ખરીદ વ ફરોખ્ત,

اِقَامِ الصَّلٰوةِ وَاِيْتَآءِ الزَّكٰوةِ ۙ يَخَافُوْنَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ

ન નમાઝ કે કાઈમ કરને સે ઔર ન ઝકાત દેને સે ગાફિલ કરતી હૈ. વો ડરતે હૈં ઐસે દિન સે જિસ મેં

فِيْهِ الْقُلُوْبُ وَالْاَبْصَارُ ۝٣٧ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ

દિલ ઔર નિગાહેં ઉલટ પલટ હો જાએંગી. તાકે અલ્લાહ ઉન કો બદલા દે ઉન અચ્છે કામોં કા જો

مَا عَمِلُوْا وَ يَزِيْدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ

ઉન્હોં ને કિયે ઔર અપને ફઝલ સે ઉન કો મઝીદ દે. ઔર અલ્લાહ બેહિસાબ રોઝી

يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝٣٨ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَعْمَالُهُمْ

દેતા હૈ જિસે ચાહતા હૈ. ઔર વો લોગ જો કાફિર હૈં ઉન કે આમાલ

كَسَرَابٍۭ بِقِيْعَةٍ يَّحْسَبُهُ الظَّمْاٰنُ مَآءً ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَهٗ

ઐસે હૈં જૈસા કે રેગિસ્તાન કી સરાબ, જિસે પ્યાસા પાની સમજતા હૈ. યહાં તક કે જબ વો ઉસ કે પાસ આતા હૈ

لَمْ يَجِدْهُ شَيْـًٔا وَّوَجَدَ اللّٰهَ عِنْدَهٗ فَوَفّٰىهُ حِسَابَهٗ ؕ

તો ઉસે કુછ ભી નહીં પાતા ઔર અલ્લાહ કો ઉસ કે પાસ પાએગા, ફિર અલ્લાહ ઉસે ઉસ કા હિસાબ પૂરા પૂરા દેગા.

وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۝٣٩ اَوْ كَظُلُمٰتٍ فِيْ بَحْرٍ لُّجِّيٍّ

ઔર અલ્લાહ જલ્દ હિસાબ લેને વાલા હૈ. યા (કાફિરોં કે આમાલ કા હાલ ઐસા હૈ) જૈસા કે ગેહરે સમન્દર કી તારીકિયાં

يَّغْشٰىهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ سَحَابٌ ؕ

જિન કો મૌજ ઢાંપે હુવે હૈ, ઉસ કે ઉપર ભી મૌજ, ઉસ મૌજ કે ઉપર બાદલ.

ظُلُمٰتٌۢ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ ؕ اِذَآ اَخْرَجَ يَدَهٗ

કઈ તારીકિયાં ઉન મેં સે એક દૂસરે કે ઉપર. જબ વો અપના હાથ નિકાલતા હૈ

لَمْ يَكَدْ يَرٰىهَا ؕ وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهٗ نُوْرًا فَمَا لَهٗ

તો કરીબ ભી નહીં હૈ કે ઉસ કો દેખ સકે. ઔર જિસ કે લિયે અલ્લાહ ને નૂર નહીં બનાયા ઉસ કે લિયે કોઈ

مِنْ نُّوْرٍ ۝٤٠ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُسَبِّحُ لَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ

નૂર નહીં. કયા આપ ને દેખા નહીં કે અલ્લાહ કી તસ્બીહ કરતે હૈં વો સબ હી જો આસ્માનોં મેં હૈં

وَالْاَرْضِ وَالطَّيْرُ صٰٓفّٰتٍ ؕ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهٗ

ઔર ઝમીન મેં હૈં ઔર પરિન્દે ભી સફ બાંધ કર. હર એક ને અપની નમાઝ ઔર અપની તસ્બીહ કો માલૂમ

وَتَسْبِيْحَهٗ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ۝٤١ وَلِلّٰهِ مُلْكُ

કર રખા હૈ. ઔર અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ વો કામ જો વો કર રહે હૈં. ઔર અલ્લાહ કે લિયે આસ્માનોં

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ۝۴۲ اَلَمْ تَرَ
ઔર ઝમીન કી સલ્તનત હૈ. ઔર અલ્લાહ હી કી તરફ લૌટના હૈ. કયા આપ ને દેખા નહીં

اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِيْ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهٗ ثُمَّ يَجْعَلُهٗ
કે અલ્લાહ બાદલોં કો ચલાતે હૈં, ફિર ઉન કો જોડતે હૈં, ફિર ઉસે તેહ બતેહ

رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ وَيُنَزِّلُ
કરતે હૈં? ફિર તૂ દેખેગા બારિશ કો કે ઉસ કે દરમિયાન સે નિકલતી હૈ. ઔર વો

مِنَ السَّمَآءِ مِنْ جِبَالٍ فِيْهَا مِنْۢ بَرَدٍ فَيُصِيْبُ بِهٖ
આસ્માન સે પહાડોં કો ઉતારતા હૈ જિન મેં ઓલા હોતા હૈ, ફિર ઉસે પહોંચાતા હૈ

مَنْ يَّشَآءُ وَيَصْرِفُهٗ عَنْ مَّنْ يَّشَآءُ ؕ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهٖ
જિસે ચાહતા હૈ ઔર હટાતા હૈ ઉસ કો જિસ સે ચાહતા હૈ. કરીબ હૈ કે ઉસ કી બિજલી કી ચમક

يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ۝۴۳ يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ؕ
બીનાઈ કો ભી સલ્બ કર લે. અલ્લાહ રાત ઔર દિન કો પલટતે હૈં.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِى الْاَبْصَارِ ۝۴۴ وَاللّٰهُ
યકીનન ઉસ મેં બસીરત વાલોં કે લિયે ઈબ્રત હૈ. ઔર અલ્લાહ ને

خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٍ مِّنْ مَّآءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ
હર ચલને વાલે જાનવર કો પૈદા કિયા પાની સે. ફિર ઉન મેં સે કુછ ચલતે હૈં

عَلٰى بَطْنِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ عَلٰى رِجْلَيْنِ ۚ وَمِنْهُمْ
અપને પેટ કે બલ. ઔર ઉન મેં સે કુછ ચલતે હૈં દો પૈરોં પર. ઔર ઉન મેં સે કુછ

مَّنْ يَّمْشِيْ عَلٰٓى اَرْبَعٍ ؕ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
ચલતે હૈં ચાર પૈરોં પર. અલ્લાહ પૈદા કરતા હૈ જિસે ચાહતા હૈ. યકીનન અલ્લાહ

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۴۵ لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ ؕ
હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ. યકીનન હમ ને સાફ સાફ આયતેં ઉતારી હૈં.

وَاللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝۴۶
ઔર અલ્લાહ હિદાયત દેતા હૈ જિસે ચાહતા હૈ સીધે રાસ્તે કી તરફ.

وَيَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُوْلِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى
ઔર યે લોગ કેહતે હૈં કે હમ ઈમાન લાએ અલ્લાહ પર ઔર રસૂલ પર ઔર હમ ને ઈતાઅત કી, ફિર ઉન મેં

فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ؕ وَمَآ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ۝۴۷
સે એક જમાઅત ઉસ કે બાદ ઐરાઝ કરતી હૈ. ઔર યે મોમિન નહીં હૈં.
وَاِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَ رَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
ઔર જબ ઉન્હેં અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી તરફ બુલાયા જાતા હૈ તાકે વો ઉન કે દરમિયાન ફૈસલા કરે
اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۝۴۸ وَاِنْ يَّكُنْ لَّهُمُ الْحَقُّ
તો અચાનક ઉન મેં સે એક જમાઅત ઐરાઝ કરતી હૈ. ઔર અગર ઉન કા હક હો
يَاْتُوْٓا اِلَيْهِ مُذْعِنِيْنَ ۝۴۹ ؕ اَفِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ
તો વો ઉસ કી તરફ તેઝ દૌડતે હુવે આએંગે. કયા ઉન કે દિલોં મેં મર્ઝ હૈ
اَمِ ارْتَابُوْٓا اَمْ يَخَافُوْنَ اَنْ يَّحِيْفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُوْلُهٗ ؕ
યા વો શક કરતે હૈં યા વો ડરતે હૈં ઈસ સે કે અલ્લાહ ઔર ઉસ કા રસૂલ ઉન પર ઝુલ્મ કરેંગે?
بَلْ اُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝۵۰ ۧ اِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِيْنَ
બલ્કે યહી લોગ ઝાલિમ હૈં. ઈમાન વાલોં કા તો કેહના યે હોતા હૈ જબ ઉન્હેં
اِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી તરફ બુલાયા જાએ તાકે વો ઉન કે દરમિયાન ફૈસલા કરે કે વો કહેં કે
اَنْ يَّقُوْلُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝۵۱
سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا (હમ ને સુન લિયા ઔર ખુશી સે માન ભી લિયા). ઔર યહી લોગ ફલાહ પાને વાલે હૈં.
وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَ يَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُولٰٓئِكَ
ઔર જો અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી બાત ખુશી સે માનેગા ઔર અલ્લાહ સે ડરેગા ઔર તકવા ઈખ્તિયાર
هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ۝۵۲ وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ
કરેગા તો યહી લોગ કામ્યાબ હોંગે. ઔર યે અલ્લાહ કી કસમેં ખાતે હૈં અપની કસમોં કો મુઅક્કદ કર કે
لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ؕ قُلْ لَّا تُقْسِمُوْا ۚ طَاعَةٌ
કે અગર આપ ઉન કો હુકમ દોગે તો ઝરૂર વો નિકલેંગે. આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ કસમેં મત ખાઓ.
مَّعْرُوْفَةٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝۵۳ قُلْ
તુમ્હારી ઈતાઅત જાની પેહચાની હૈ. યકીનન અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ સે બાખબર હૈ. આપ ફરમા દીજિયે
اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَ اَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا
કે તુમ અલ્લાહ કી ઈતાઅત કરો ઔર રસૂલ કી ઈતાઅત કરો. ફિર અગર વો ઐરાઝ કરેં તો ઉસ કે ઝિમ્મે

عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَ عَلَيْكُمْ مَّا حُمِّلْتُمْ ؕ وَاِنْ تُطِيْعُوْهُ

વહી હે જો ઉસ પર બોજ રખા ગયા હે ઔર તુમ પર વો હે જિસ કા તુમ્હેં મુકલ્લફ બનાયા ગયા હે. ઔર અગર તુમ

تَهْتَدُوْا ؕ وَمَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿۵۴﴾

ઉસ કી ઈતાઅત કરોગે તો રાહ પા જાઓગે. ઔર રસૂલ કે ઝિમ્મે સિવાએ સાફ સાફ પહોંચા દેને કે કુછ ભી નહીં.

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

અલ્લાહ ને વાદા કિયા હે ઉન લોગોં સે જો તુમ મેં સે ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કિયે

لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِيْنَ

કે ઝરૂર અલ્લાહ ઉન્હેં ઝમીન મેં ખલીફા બનાએગા જૈસા કે ઉન સે પેહલે વાલોં કો ખલીફા

مِنْ قَبْلِهِمْ ۪ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِيْنَهُمُ الَّذِي ارْتَضٰى لَهُمْ

બનાયા. ઔર ઝરૂર ઉન કે લિયે ઉન કા દીન મઝબૂત કર દેગા જો ઉન કે લિયે અલ્લાહ ને પસન્દ કિયા હે

وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا ؕ يَعْبُدُوْنَنِيْ

ઔર ઉન કે ખૌફ કે બાદ ઉન્હેં અમન બદલે મેં દેગા. ઈસ લિયે કે વો મેરી ઈબાદત કરતે હૈં

لَا يُشْرِكُوْنَ بِيْ شَيْـًٔا ؕ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ

ઔર મેરે સાથ કોઈ ચીઝ શરીક નહીં ઠેહરાતે. ઔર જો ઉસ કે બાદ કુફ્ર કરેગા તો યહી

هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۵۵﴾ وَ اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ

લોગ નાફરમાન હૈં. ઔર તુમ નમાઝ કાઈમ કરો ઔર ઝકાત દો

وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۵۶﴾ لَا تَحْسَبَنَّ

ઔર રસૂલ કા કેહના માનો તાકે તુમ પર રહમ કિયા જાએ. તૂ મત સમજ કાફિરોં કો

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۚ وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ؕ

કે ઝમીન મેં (ભાગ કર) અલ્લાહ કો આજિઝ કર દેંગે. ઔર ઉન કા ઠિકાના જહન્નમ હે.

وَلَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۵۷﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِيَسْتَاْذِنْكُمُ

ઔર વો બુરી જગા હે. એ ઈમાન વાલો! ચાહિયે કે તુમ સે (દાખિલ હોતે વકત) ઈજાઝત તલબ કરેં

الَّذِيْنَ مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ

તુમ્હારે મમ્લૂક (ગુલામ બાન્દિયાં) ઔર વો બચ્ચે જો તુમ મેં સે બુલૂગ કી ઉમ્ર કો નહીં પહોંચે

ثَلٰثَ مَرّٰتٍ ؕ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِيْنَ تَضَعُوْنَ

તીન મરતબા (ઈજાઝત તલબ કરેં). ફજર કી નમાઝ સે પેહલે ઔર જિસ વકત તુમ અપને

ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهِيْرَةِ وَمِنْۢ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَآءِ ؕ ثَلٰثُ
કપડે ઉતારતે હો દોપેહેર કે વકત ઔર ઈશા કી નમાઝ કે બાદ. યે તીન તુમ્હારે

عَوْرٰتٍ لَّكُمْ ؕ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌۢ بَعْدَهُنَّ ؕ
સતર કે ઔકાત હૈં. તુમ પર ઔર ઉન પર ઈન તીન ઔકાત કે બાદ કોઈ ગુનાહ નહીં હૈ.

طَوّٰفُوْنَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ كَذٰلِكَ
ઈસ લિયે કે વો તુમ્હારે પાસ બાર બાર આને જાને વાલે હૈં, તુમ મેં સે એક દૂસરે કે પાસ. ઈસી તરહ

يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۵۸﴾
તુમ્હારે લિયે અલ્લાહ આયતોં કો સાફ સાફ બયાન કરતે હૈં. ઔર અલ્લાહ ઈલ્મ વાલે, હિકમત વાલે હૈં.

وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاْذِنُوْا
ઔર જબ તુમ મેં સે બચ્ચે બુલૂગ કી ઉમ્ર કો પહોંચ જાએં, તો ઉન્હેં ભી ચાહિયે કે ઈજાઝત લેં

كَمَا اسْتَاْذَنَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ
જિસ તરહ કે વો ઈજાઝત લેતે થે જો ઉન સે પેહલે થે. ઈસી તરહ અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે

اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۵۹﴾ وَالْقَوَاعِدُ
અપની આયતેં સાફ સાફ બયાન કરતે હૈં. ઔર અલ્લાહ ઈલ્મ વાલે, હિકમત વાલે હૈં. ઔર ઔરતોં મેં સે

مِنَ النِّسَآءِ الّٰتِيْ لَا يَرْجُوْنَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ
વો બૈઠી હુઈ ઔરતેં જો નિકાહ કી ઉમ્મીદ નહીં રખતીં તો ઉન પર કોઈ ગુનાહ

جُنَاحٌ اَنْ يَّضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجٰتٍۢ بِزِيْنَةٍ ؕ
નહીં હૈ કે વો અપને કપડે ઉતારેં ઈસ હાલ મેં કે વો ઝીનત કો ઝાહિર કરને વાલી ન હોં.

وَاَنْ يَّسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۶۰﴾
ઔર યે કે વો પાકદામન બન કર રહેં યે ઉન કે લિયે બેહતર હૈ. ઔર અલ્લાહ સુનને વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં.

لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ
અન્ધે પર કોઈ હરજ નહીં ઔર લંગડે પર કોઈ હરજ નહીં

وَّلَا عَلَى الْمَرِيْضِ حَرَجٌ وَّلَا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ
ઔર બીમાર પર કોઈ હરજ નહીં ઔર તુમ્હારે અપને ઉપર કોઈ હરજ નહીં ઈસ મેં

اَنْ تَاْكُلُوْا مِنْۢ بُيُوْتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اٰبَآئِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ
કે તુમ ખાઓ અપને ઘરોં સે યા અપને બાપ દાદાઓં કે ઘરોં સે યા અપની માઓં કે

اُمَّهٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَخَوٰتِكُمْ
ઘરોં સે યા અપને ભાઈયોં કે ઘરોં સે યા અપની બેહનોં કે ઘરોં સે

اَوْ بُيُوْتِ اَعْمَامِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ عَمّٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ
યા અપને ચચાઓં કે ઘરોં સે યા અપની ફૂફીયોં કે ઘરોં સે યા અપને મામુઓં કે

اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ خٰلٰتِكُمْ اَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَّفَاتِحَهٗۤ
ઘરોં સે યા અપની ખાલાઓં કે ઘરોં સે યા ઉન ઘરોં સે જિન કી કુંજિયોં કે તુમ માલિક હો

اَوْ صَدِيْقِكُمْ ؕ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوْا
યા અપને દોસ્તોં કે ઘરોં સે. તુમ પર કોઈ ગુનાહ નહીં હૈ ઈસ મેં કે તુમ ખાઓ

جَمِيْعًا اَوْ اَشْتَاتًا ؕ فَاِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوْتًا فَسَلِّمُوْا
ઈકટ્ઠે યા અલગ અલગ. ફિર જબ તુમ ઘરોં મેં દાખિલ હો તો તુમ

عَلٰۤى اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُبٰرَكَةً
અપને આપ પર સલામ કરો અલ્લાહ કી તરફ સે બરકત વાલે ઉમદા તહીય્યા

طَيِّبَةً ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ
કે તૌર પર. ઈસી તરહ અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે આયતેં સાફ સાફ બયાન કરતે હૈં તાકે તુમ

تَعْقِلُوْنَ ﴿٦١﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ
સમજો. ઈમાન વાલે તો વહી હૈં કે જો ઈમાન લાએ હૈં અલ્લાહ પર

وَرَسُوْلِهٖ وَاِذَا كَانُوْا مَعَهٗ عَلٰۤى اَمْرٍ جَامِعٍ
ઔર ઉસ કે રસૂલ પર, ઔર જબ વો રસૂલ કે સાથ હોતે હૈં કિસી ઈજતિમાઈ કામ પર તો વો

لَّمْ يَذْهَبُوْا حَتّٰى يَسْتَاْذِنُوْهُ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ
નહીં જાતે જબ તક કે વો રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) સે ઈજાઝત ન માંગ લેં. યકીનન જો આપ સે

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۚ
ઈજાઝત માંગતે હૈં યહી હૈં જો ઈમાન રખતે હૈં અલ્લાહ પર ઔર ઉસ કે રસૂલ પર.

فَاِذَا اسْتَاْذَنُوْكَ لِبَعْضِ شَاْنِهِمْ فَاْذَنْ لِّمَنْ شِئْتَ
ફિર જબ વો આપ સે ઈજાઝત તલબ કરેં અપને કિસી કામ કે લિયે તો આપ ઈજાઝત દે દીજિયે ઉન મેં સે

مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٦٢﴾
જિસે આપ ચાહેં, ઔર ઉન કે લિયે અલ્લાહ સે મગફિરત તલબ કીજિયે. યકીનન અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત

لَا تَجْعَلُوْا دُعَآءَ الرَّسُوْلِ بَيْنَكُمْ كَدُعَآءِ بَعْضِكُمْ
રહમ વાલે હૈં. તુમ અપને દરમિયાન રસૂલ કે બુલાને કો તુમ્હારે એક દૂસરે કે બુલાને કી તરહ

بَعْضًا ؕ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ يَتَسَلَّلُوْنَ مِنْكُمْ
મત બનાઓ. યકીનન અલ્લાહ જાનતા હે ઉન લોગોં કો જો તુમ મેં સે ચુપકે સે સરક કર

لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذِيْنَ يُخَالِفُوْنَ عَنْ اَمْرِهٖۤ
નિકલ જાતે હૈં. તો જો અલ્લાહ કે હુકમ કી મુખાલફત કરતે હૈં ઉન્હેં ડરના ચાહિયે

اَنْ تُصِيْبَهُمْ فِتْنَةٌ اَوْ يُصِيْبَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝٦٣
ઈસ સે કે ઉન પર કોઈ આફત આ જાએ યા ઉન્હેં દર્દનાક અઝાબ પહોંચે. સુનો! યકીનન

اَلَاۤ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ قَدْ يَعْلَمُ
અલ્લાહ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં ઔર ઝમીન મેં હૈં. યકીનન અલ્લાહ જાનતા હે

مَاۤ اَنْتُمْ عَلَيْهِ ؕ وَيَوْمَ يُرْجَعُوْنَ اِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ
ઉસ કો જિસ પર તુમ હો. ઔર જિસ દિન વો ઉસ કી તરફ લૌટાએ જાએંગે તો વો ઉન્હેં ઉન કે આમાલ કી

بِمَا عَمِلُوْا ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمٌ ۝٦٤ ع ٥/١٥
ખબર દેગા જો ઉન્હોં ને કિયે. ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખુબ જાનને વાલા હે.

اٰيَاتُهَا ٧٧ (٢۵) سُوْرَةُ الْفُرْقَانِ مَكِّيَّةٌ (٤٢) رُكُوْعَاتُهَا ٦

ઉસ મેં ૭૭ આયતેં હૈં — સૂરએ ફુરકાન મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ — ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હે

تَبٰرَكَ الَّذِىْ نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِهٖ لِيَكُوْنَ
બુલન્દ શાન વાલા હે વો અલ્લાહ જિસ ને હક ઔર બાતિલ કે દરમિયાન ફૈસલા કરને વાલી કિતાબ ઉતારી અપને બન્દે પર

لِلْعٰلَمِيْنَ نَذِيْرَا ۝١ ۙ الَّذِىْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
તાકે વો તમામ જહાન વાલોં કે લિયે ડરાને વાલા બને. વો અલ્લાહ જિસ કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી

وَالْاَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيْكٌ
સલ્તનત હે ઔર ઉસ ને કોઈ ઔલાદ નહીં બનાઈ ઔર ઉસ કા સલ્તનત મેં કોઈ

فِى الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَىْءٍ فَقَدَّرَهٗ تَقْدِيْرًا ۝٢
શરીક નહીં ઔર ઉસ ને હર ચીઝ પૈદા કી, ફિર સબ કી મિકદાર મુતઅય્યન કર રખી હે.

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖۤ اٰلِهَةً لَّا يَخْلُقُوْنَ شَيْـًٔا
ઔર યે અલ્લાહ કે સિવા કઈ માબૂદ કરાર દેતે હૈં, જિન્હોં ને કુછ ભી પૈદા નહીં કિયા

وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ وَلَا يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ ضَرًّا
બલ્કે વો ખુદ પૈદા કિયે ગએ હૈં ઔર અપની જાનોં કે લિયે ભી કિસી નફા નુકસાન કે

وَّلَا نَفْعًا وَّلَا يَمْلِكُوْنَ مَوْتًا وَّلَا حَيٰوةً
માલિક નહીં હૈં ઔર મૌત ઔર હયાત કે ભી માલિક નહીં હૈં ઔર

وَّلَا نُشُوْرًا ۝٣ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْۤا اِنْ هٰذَاۤ
ન ઝિન્દા હો કર ઉઠને કે માલિક હૈં. ઔર કાફિર લોગ કેહતે હૈં કે યે તો નહીં હૈ

اِلَّاۤ اِفْكُ اِۨفْتَرٰىهُ وَ اَعَانَهٗ عَلَيْهِ قَوْمٌ اٰخَرُوْنَ ۛۚ
મગર જૂઠ જિસ કો ઈસ નબી ને ઘડ લિયા હૈ ઔર ઉસ પર દૂસરે લોગોં ને ઉસ કી મદદ કી હૈ.

فَقَدْ جَآءُوْ ظُلْمًا وَّ زُوْرًا ۝٤ وَقَالُوْۤا اَسَاطِيْرُ
યકીનન વો ઝુલ્મ ઔર જૂઠી બાત લાએ હૈં. ઔર યે લોગ કેહતે હૈં કે યે તો અગલોં કી ઘડી હુઈ

الْاَوَّلِيْنَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً
કહાનિયાં હૈં જિન્હેં ઈસ નબી ને લિખ લિયા હૈ, ફિર વહી ઉસ પર સુબહ વ શામ પઢી

وَّ اَصِيْلًا ۝٥ قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذِيْ يَعْلَمُ السِّرَّ
જાતી હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કે યે ઉસ ને ઉતારા હૈ જો છુપે હુવે ભેદ જાનતા હૈ

فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنَّهٗ كَانَ غَفُوْرًا
આસ્માનોં મેં ઔર ઝમીન મેં. યકીનન વો બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ

رَّحِيْمًا ۝٦ وَقَالُوْا مَالِ هٰذَا الرَّسُوْلِ يَاْكُلُ
વાલા હૈ. ઔર યે કુફ્ફાર કેહતે હૈં કે યે કૈસા રસૂલ હૈ કે વો ખાના

الطَّعَامَ وَ يَمْشِيْ فِي الْاَسْوَاقِ ؕ لَوْلَاۤ اُنْزِلَ
ભી ખાતા હૈ ઔર બાઝારોં મેં ભી ચલતા હૈ? ઉસ પર કોઈ ફરિશ્તા

اِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُوْنَ مَعَهٗ نَذِيْرًا ۝٧ۙ اَوْ يُلْقٰۤى
ક્યૂં નહીં ઉતારા ગયા જો ઉસ કે સાથ ડરાને વાલા હોતા? યા ઉસ કી

اِلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ تَكُوْنُ لَهٗ جَنَّةٌ يَّاْكُلُ مِنْهَا ؕ
તરફ ખઝાના ડાલ દિયા જાતા યા ઉસ કે લિયે કોઈ બાગ હોતા જિસ મેં સે વો ખાતા.

معانقة ١٠ عند المتأخرين ١٢

وَقَالَ الظّٰلِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ۝٨
ઔર ઝાલિમોં ને કહા કે તુમ તો એક મસ્હૂર શખ્સ કે પીછે ચલ પડે હો.

اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا
આપ દેખિયે કે ઉન્હોં ને આપ કે લિયે કૈસી મિસાલેં બયાન કી હૈં, ફિર વો ગુમરાહ હો ગએ,

فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَبِيْلًا ۝٩ تَبٰرَكَ الَّذِيْٓ
અબ રાહ નહીં પા સકતે. ઊંચી શાન વાલા હૈ વો અલ્લાહ

اِنْ شَآءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذٰلِكَ جَنّٰتٍ
અગર વો ચાહે તો આપ કે લિયે ઉસ સે બેહતર બાગાત બના દે

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ وَ يَجْعَلْ لَّكَ
જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોં ઔર આપ કે લિયે મહલ

قُصُوْرًا ۝١٠ بَلْ كَذَّبُوْا بِالسَّاعَةِ ۣ وَاَعْتَدْنَا
બના દે. બલ્કે ઉન્હોં ને કયામત કો જુઠલાયા. ઔર હમ ને

لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيْرًا ۝١١ اِذَا رَاَتْهُمْ
ઉસ શખ્સ કે લિયે જો કયામત કો જુઠલાએ આગ તૈયાર કર રખી હૈ. જબ યે આગ

مِّنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ سَمِعُوْا لَهَا تَغَيُّظًا
ઉન કો દૂર જગા સે દેખેગી, તો વો ઉસ આગ કા ગુસ્સા ઔર ચિલ્લાના

وَّ زَفِيْرًا ۝١٢ وَاِذَآ اُلْقُوْا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِيْنَ
સુનેંગે. ઔર જબ વો ઉસ જહન્નમ મેં તંગ જગા મેં ડાલે જાએંગે હાથ પૈર જકડે હુવે

دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُوْرًا ۝١٣ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُوْرًا
તો વહાં મૌત કી દુઆ કરેંગે. તો (ફરિશ્તે કહેંગે) કે તુમ આજ એક મૌત

وَّاحِدًا وَّادْعُوْا ثُبُوْرًا كَثِيْرًا ۝١٤ قُلْ اَذٰلِكَ خَيْرٌ
કો ન પુકારો, બલ્કે બહોત સી મૌતોં કો પુકારો. આપ ફરમા દીજિયે કયા યે બેહતર હૈ

اَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ۭ كَانَتْ
યા હમેશા કી વો જન્નત બેહતર હૈ જિસ કા મુત્તકિયોં સે વાદા કિયા ગયા હૈ? જો

لَهُمْ جَزَآءً وَّمَصِيْرًا ۝١٥ لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَآءُوْنَ
ઉન કા બદલા ઔર ઠિકાના હૈ. ઉન કે લિયે ઉસ જન્નત મેં વો તમામ ચીઝેં હોંગી જો વો ચાહેંગે

خٰلِدِيْنَ ؕ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُوْلًا ۝۱۶

હમેશા રહેંગે. અલ્લાહ કે ઝિમ્મે યે લાઝિમ હૈ ઐસે વાદે કે તૌર પર જિસ કા સવાલ કિયા જા સકતા હૈ.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

ઔર જિસ દિન અલ્લાહ ઉન્હેં ઔર જિન ચીઝોં કી યે ઈબાદત કરતે હૈં અલ્લાહ કો છોડ કર કે ઉન કો ઈકટ્ઠા

فَيَقُوْلُ ءَاَنْتُمْ اَضْلَلْتُمْ عِبَادِيْ هٰٓؤُلَآءِ

કરેગા, ફિર અલ્લાહ કહેગા કયા તુમ ને મેરે ઈન બન્દોં કો ગુમરાહ કર રખા થા

اَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيْلَ ۝۱۷ قَالُوْا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ

યા વો ખુદ રાસ્તે સે ભટક ગએ થે? માબૂદ કહેંગે કે આપ પાક હૈં! હમારે લિયે

يَنْۢبَغِيْ لَنَآ اَنْ نَّتَّخِذَ مِنْ دُوْنِكَ

મુનાસિબ નહીં થા કે હમ આપ કે અલાવા કોઈ હિમાયતી

مِنْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنْ مَّتَّعْتَهُمْ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى نَسُوا

બનાતે, લેકિન આપ ને ઉન કો ઔર ઉન કે બાપ દાદા કો આસૂદગી અતા કી યહાં તક કે વો યે

الذِّكْرَ ۚ وَكَانُوْا قَوْمًاۢ بُوْرًا ۝۱۸ فَقَدْ كَذَّبُوْكُمْ

ઝિક્ર ભુલા બૈઠે. ઔર વો હલાક હોને વાલી કૌમ થી. અબ ઈન માબૂદોં ને તુમ્હારી બાતોં મેં તુમ્હેં

بِمَا تَقُوْلُوْنَ ۙ فَمَا تَسْتَطِيْعُوْنَ صَرْفًا وَّلَا نَصْرًا ۚ

જૂઠા ઠેહરાયા, ઈસ લિયે અઝાબ હટાને ઔર અપની નુસ્રત કરને કી તુમ તાકત નહીં રખ સકોગે.

وَمَنْ يَّظْلِمْ مِّنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيْرًا ۝۱۹

ઔર જો તુમ મેં સે ઝુલ્મ કરેગા તો હમ ઉસે બડા અઝાબ ચખાએંગે.

وَمَآ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ

ઔર હમ ને આપ સે પેહલે જિત્ને રસૂલ ભેજે

اِلَّآ اِنَّهُمْ لَيَاْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَ يَمْشُوْنَ

વો સબ ખાના ખાતે થે ઔર બાઝારોં મેં

فِي الْاَسْوَاقِ ؕ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً ؕ

ચલતે થે. ઔર હમ ને તુમ મેં સે એક કો દૂસરે કે લિયે આઝમાઈશ (કા ઝરિયા) બનાયા હૈ.

اَتَصْبِرُوْنَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيْرًا ۝۲۰ ع

કયા તુમ સબ્ર કરતે હો? ઔર આપ કા રબ સબ દેખ રહા હૈ.

وَقَالَ الَّذِیۡنَ لَا یَرۡجُوۡنَ لِقَآءَنَا لَوۡلَاۤ اُنۡزِلَ عَلَیۡنَا

ઔર ઉન લોગોં ને કહા જો હમારી મુલાકાત કી ઉમ્મીદ નહીં રખતે કે હમ પર ફરિશ્તે કયૂં નહીં ઉતારે જાતે

الۡمَلٰٓئِکَۃُ اَوۡ نَرٰی رَبَّنَا ؕ لَقَدِ اسۡتَکۡبَرُوۡا فِیۡۤ اَنۡفُسِہِمۡ

યા (ફિર ઐસા કયૂં નહીં હોતા કે) હમ ખુદ અપને રબ કો દેખ લેતે? યકીનન ઉન્હોં ને અપને આપ કો બહોત

وَعَتَوۡ عُتُوًّا کَبِیۡرًا ﴿۲۱﴾ یَوۡمَ یَرَوۡنَ الۡمَلٰٓئِکَۃَ لَا بُشۡرٰی

બડા સમજા ઔર બહોત બડી સરકશી કી. જિસ દિન વો ફરિશ્તોં કો દેખેંગે તો ઉસ દિન મુજરિમોં કો ખુશી

یَوۡمَئِذٍ لِّلۡمُجۡرِمِیۡنَ وَ یَقُوۡلُوۡنَ حِجۡرًا مَّحۡجُوۡرًا ﴿۲۲﴾ وَقَدِمۡنَاۤ

નહીં હોગી બલકે વો કહેંગે કે (ખુદાયા!) હમેં ઐસી પનાહ દે કે યે હમ સે દૂર હો જાએં ઔર હમ મુતવજજેહ હોંગે

اِلٰی مَا عَمِلُوۡا مِنۡ عَمَلٍ فَجَعَلۡنٰہُ ہَبَآءً مَّنۡثُوۡرًا ﴿۲۳﴾ اَصۡحٰبُ

ઉન આમાલ કી તરફ જો ઉન્હોં ને કિયે, ફિર હમ ઉસ કો ઉડતા હુવા ગુબાર (કી તરહ બેકીમત) બના દેંગે. જન્નત

الۡجَنَّۃِ یَوۡمَئِذٍ خَیۡرٌ مُّسۡتَقَرًّا وَّ اَحۡسَنُ مَقِیۡلًا ﴿۲۴﴾ وَیَوۡمَ

વાલે ઉસ દિન અચ્છે હોંગે ઠિકાને કે ઐતેબાર સે ઔર ખ્વાબગાહ કે ઐતેબાર સે ભી અચ્છે હોંગે. ઔર જિસ દિન

تَشَقَّقُ السَّمَآءُ بِالۡغَمَامِ وَنُزِّلَ الۡمَلٰٓئِکَۃُ تَنۡزِیۡلًا ﴿۲۵﴾

આસ્માન બાદલ પર સે ફટ જાએગા ઔર લગાતાર ફરિશ્તે ઉતારે જાએંગે.

اَلۡمُلۡکُ یَوۡمَئِذِۣ الۡحَقُّ لِلرَّحۡمٰنِ ؕ وَکَانَ یَوۡمًا

હકીકી હુકૂમત ઉસ દિન રહમાન તઆલા કે લિયે હોગી. ઔર વો દિન કાફિરોં પર

عَلَی الۡکٰفِرِیۡنَ عَسِیۡرًا ﴿۲۶﴾ وَیَوۡمَ یَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰی یَدَیۡہِ

બડા સખ્ત હોગા. ઔર ઉસ દિન ઝાલિમ અપને હાથ કાટેગા,

یَقُوۡلُ یٰلَیۡتَنِی اتَّخَذۡتُ مَعَ الرَّسُوۡلِ سَبِیۡلًا ﴿۲۷﴾ یٰوَیۡلَتٰی

કહેગા કે કાશ કે મૈં રસૂલ કે સાથ (દીન કી) રાહ પર લગ જાતા. હાય અફસોસ!

لَیۡتَنِیۡ لَمۡ اَتَّخِذۡ فُلَانًا خَلِیۡلًا ﴿۲۸﴾ لَقَدۡ اَضَلَّنِیۡ

કાશ કે ફુલાં કો મૈં દોસ્ત ન બનાતા. ઉસ ને તો મુજ કો નસીહત કે

عَنِ الذِّکۡرِ بَعۡدَ اِذۡ جَآءَنِیۡ ؕ وَکَانَ الشَّیۡطٰنُ لِلۡاِنۡسَانِ

મેરે પાસ પહોંચ ચુકને કે બાદ ઉસ સે બેહકા દિયા. ઔર શયતાન તો હૈ હી ઈન્સાન કો વકત પર

خَذُوۡلًا ﴿۲۹﴾ وَقَالَ الرَّسُوۡلُ یٰرَبِّ اِنَّ قَوۡمِی اتَّخَذُوۡا

દગા દેને વાલા. ઔર રસૂલ કહેંગે એ મેરે રબ! યકીનન મેરી કૌમ ઈસ

هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُوْرًا ﴿٣٠﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ

કુર્આન કો બિલ્કુલ હી છોડ બૈઠી થી. ઔર ઈસી તરહ હમ ને હર નબી કે લિયે

عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِيْنَ ؕ وَكَفٰى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَّ نَصِيْرًا ﴿٣١﴾

મુજરિમ લોગોં કો દુશ્મન બનાયા હૈ. ઔર આપ કા રબ હિદાયત દેને ઔર મદદ કરને કે લિયે કાફી હૈ.

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْاٰنُ جُمْلَةً

ઔર કાફિરોં ને કહા કે ઈસ નબી પર કુર્આન ઈકટ્ઠા એક હી મરતબા ક્યૂં નહીં ઉતારા

وَّاحِدَةً ۛ كَذٰلِكَ ۛ لِنُثَبِّتَ بِهٖ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنٰهُ

ગયા? ઈસી તરહ (હમ ને ઉતારા હૈ) તાકે હમ ઉસ કે ઝરિયે આપ કે દિલ કો મઝબૂત કરેં ઔર હમ ને ઉસ કો

تَرْتِيْلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا يَاْتُوْنَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنٰكَ بِالْحَقِّ

ઠેહેર ઠેહેર કર પઢવાયા હૈ. ઔર વો આપ કે પાસ કોઈ મિસાલ નહીં લાતે મગર હમ આપ કો ઉસ કા ઠીક ઠીક જવાબ

وَاَحْسَنَ تَفْسِيْرًا ﴿٣٣﴾ؕ اَلَّذِيْنَ يُحْشَرُوْنَ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ

ઔર ઝયાદા વઝાહત કે સાથ ઈનાયત કર દેતે હૈં. વો લોગ જિન કો અપને ચેહરોં કે બલ જહન્નમ કી તરફ

اِلٰى جَهَنَّمَ ۙ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضَلُّ سَبِيْلًا ﴿٣٤﴾ؑ وَلَقَدْ

લે જાયા જાએગા, યે લોગ જગા મેં ભી બદતર ઔર રાસ્તે સે ભી ઝયાદા ભટકે હુવે હૈં. યકીનન

اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَ جَعَلْنَا مَعَهٗٓ اَخَاهُ هٰرُوْنَ

હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો કિતાબ દી ઔર હમ ને ઉન કે સાથ ઉન કે ભાઈ હારૂન કો મદદગાર

وَزِيْرًا ﴿٣٥﴾ۚۖ فَقُلْنَا اذْهَبَآ اِلَى الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا

બનાયા થા. ફિર હમ ને કહા કે તુમ દોનોં જાઓ ઉસ કૌમ કી તરફ જિન્હોં ને હમારી આયતોં કો

بِاٰيٰتِنَا ؕ فَدَمَّرْنٰهُمْ تَدْمِيْرًا ﴿٣٦﴾ؕ وَقَوْمَ نُوْحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا

જુઠલાયા હૈ. ફિર હમ ને ઉન્હેં મલ્યામેટ કર દિયા. ઔર કૌમે નૂહ કો જબ ઉન્હોં ને પૈગમ્બરોં કો

الرُّسُلَ اَغْرَقْنٰهُمْ وَجَعَلْنٰهُمْ لِلنَّاسِ اٰيَةً ؕ وَاَعْتَدْنَا

જુઠલાયા, તો હમ ને ઉન કો ગર્ક કર દિયા ઔર હમ ને ઉન કો ઈન્સાનોં કે લિયે એક નિશાને (ઈબ્રત) બના દિયા.

لِلظّٰلِمِيْنَ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٣٧﴾ۚۖ وَّعَادًا وَّثَمُوْدَاۡ وَاَصْحٰبَ

ઔર હમ ને ઝાલિમોં કે લિયે દર્દનાક અઝાબ તૈયાર કર રખા હૈ. ઔર કૌમે આદ ઔર સમૂદ ઔર રસ્સ વાલોં કો

الرَّسِّ وَ قُرُوْنًا بَيْنَ ذٰلِكَ كَثِيْرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ

ઔર ઉસ કે દરમિયાન બહોત સી કૌમોં કો હલાક કિયા. ઔર હમ ને ઉન મેં સે હર એક કો સમજાને કે લિયે

معٓ عند المتقدمين ١٢

ع ٣

الْاَمْثَالَ ۫ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيْرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ اَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ
મિસાલેં બયાન કીં. ઔર (જબ વો ન માને તો) હમ ને સબ કો બિલ્કુલ હી બરબાદ કર દિયા. ઔર યે (કુફ્ફારે મક્કા) ઉસ બસ્તી

الَّتِيْٓ اُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ ؕ اَفَلَمْ يَكُوْنُوْا يَرَوْنَهَا ۚ
પર ગુઝરતે રહે હૈં જિસ પર બહોત બુરી તરહ (પથ્થરોં કી) બારિશ બરસાઈ ગઈ થી. ક્યા ફિર યે ઉસ કો દેખતે નહીં રહે?

بَلْ كَانُوْا لَا يَرْجُوْنَ نُشُوْرًا ﴿٤٠﴾ وَاِذَا رَاَوْكَ اِنْ يَّتَّخِذُوْنَكَ
બલ્કે યે કબરોં સે ઝિન્દા હો કર ઉઠને કી ઉમ્મીદ નહી રખતે. ઔર જબ યે આપ કો દેખતે હૈં તો આપ કા મઝાક હી

اِلَّا هُزُوًا ؕ اَهٰذَا الَّذِيْ بَعَثَ اللّٰهُ رَسُوْلًا ﴿٤١﴾ اِنْ كَادَ
બનાતે હૈં. (ઔર કેહતે હૈં) ક્યા યહી વો શખ્સ હે જિસ કો અલ્લાહ ને રસૂલ બના કર ભેજા હે? યે શખ્સ તો કરીબ થા કે

لَيُضِلُّنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا لَوْلَآ اَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا ؕ وَسَوْفَ
હમેં હમારે માબૂદોં સે ગુમરાહ કર દેતા અગર હમ ઉસ પર મઝબૂત ન રેહતે. ઔર અનકરીબ

يَعْلَمُوْنَ حِيْنَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ اَضَلُّ سَبِيْلًا ﴿٤٢﴾
ઉન્હેં માલૂમ હો જાએગા જબ વો અઝાબ દેખેંગે કે કૌન ઝયાદા ગુમરાહ હે?

اَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰىهُ ؕ اَفَاَنْتَ تَكُوْنُ عَلَيْهِ
ક્યા આપ ને દેખા ઉસ શખ્સ કો જિસ ને અપના માબૂદ અપની ખ્વાહિશ કો બના લિયા હૈ? ક્યા ફિર આપ

وَكِيْلًا ﴿٤٣﴾ اَمْ تَحْسَبُ اَنَّ اَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُوْنَ اَوْ يَعْقِلُوْنَ ؕ
ઉસ કે ઝિમ્મેદાર રેહ સકતે હૈં? ક્યા આપ યે સમજતે હૈં કે ઉન મેં સે અકસર સુનતે યા સમજતે હૈં?

اِنْ هُمْ اِلَّا كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ سَبِيْلًا ﴿٤٤﴾ اَلَمْ تَرَ
યે તો સિર્ફ ચૌપાઓં કી તરહ હૈં, બલ્કે ઉન સે ભી ઝયાદા ગુમરાહ હૈં. ક્યા આપ ને દેખા નહીં

اِلٰى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ ۚ وَلَوْ شَآءَ لَجَعَلَهٗ سَاكِنًا ۚ
અપને રબ કો કે ઉસ ને સાએ કો કૈસે લમ્બા કિયા? અગર વો ચાહતા તો ઉસ કો એક હાલત પર ઠેહરાયા હુવા

ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيْلًا ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنٰهُ اِلَيْنَا
રખતા. ફિર હમ ને ઉસ કા રહનુમા સૂરજ બનાયા. ફિર હમ ને ઉસ કો અપની તરફ

قَبْضًا يَّسِيْرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِبَاسًا
આહિસ્તા આહિસ્તા સમેટ લિયા. ઔર વહી અલ્લાહ હે જિસ ને તુમ્હારે લિયે રાત કો લિબાસ (પરદે કી ચીઝ)

وَّالنَّوْمَ سُبَاتًا وَّجَعَلَ النَّهَارَ نُشُوْرًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ الَّذِيْٓ
ઔર નીદ કો આરામ કી ચીઝ બનાયા ઔર દિન કો દોબારા ઉઠ ખડે હોને કા ઝરિયા બનાયા. ઔર વહી અલ્લાહ હે

اَرْسَلَ الرِّيٰحَ بُشْرًاۢ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ۚ وَاَنْزَلْنَا
જો ખુશખબરી દેને કે લિયે અપની રહમત (કી બારિશ) સે પેહલે હવાએં ભેજતા હૈ. ઔર હમ ને આસ્માન
مِنَ السَّمَآءِ مَآءً طَهُوْرًا ۝ لِّنُحْيِۦَ بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا وَّ نُسْقِيَهٗ
સે પાક કરને વાલા પાની ઉતારા. તાકે હમ ઉસ કે ઝરિયે મુર્દા ઈલાકા ઝિન્દા કર દેં ઔર વો પાની હમ પિલાતે હૈં
مِمَّا خَلَقْنَاۤ اَنْعَامًا وَّ اَنَاسِيَّ كَثِيْرًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنٰهُ
અપની મખ્લૂક મેં સે ચૌપાઓં કો ઔર બહોત સે ઈન્સાનોં કો. યકીનન વો પાની કઈ તરીકોં સે
بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوْا ۖ فَاَبٰۤى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ۝
ઉન કે દરમિયાન હમ ને તકસીમ કિયા તાકે વો નસીહત પકડેં. ફિર ભી અકસર લોગ નાશુકરી કિયે બગૈર ન રહે.
وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِيْ كُلِّ قَرْيَةٍ نَّذِيْرًا ۝ فَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ
ઔર અગર હમ ચાહતે તો હમ હર બસ્તી મેં એક ડરાને વાલા ભેજ દેતે. તો આપ કાફિરોં કા કેહના ન માનિયે
وَجَاهِدْهُمْ بِهٖ جِهَادًا كَبِيْرًا ۝ وَهُوَ الَّذِيْ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ
ઔર ઉન કે સાથ આપ બડા જિહાદ કીજિયે. ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને દો સમન્દર મિલા કર ચલાએ,
هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَّ هٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ۚ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا
યે મીઠા પ્યાસ બુજાને વાલા હૈ ઔર યે નમકીન કડવા હૈ. ઔર હમ ને ઉન દોનોં કે દરમિયાન
بَرْزَخًا وَّ حِجْرًا مَّحْجُوْرًا ۝ وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ مِنَ الْمَآءِ
એક આડ બના દી હૈ ઔર એક મઝબૂત રોક રખ દી હૈ. ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને પાની સે
بَشَرًا فَجَعَلَهٗ نَسَبًا وَّ صِهْرًا ؕ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيْرًا ۝
ઈન્સાન પૈદા કિયા, ફિર ઉસ કો ખાનદાન વાલા ઔર સુસરાલ વાલા બનાયા. ઔર તેરા રબ કુદરત વાલા હૈ.
وَ يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ؕ وَكَانَ
ઔર યે અલ્લાહ કે અલાવા ઐસી ચીઝે પૂજતે હૈં જો ઉન કો ન નફ્અ દે સકતી હૈં ઔર ન ઉન કો ઝરર પહોંચા સકતી હૈં.
الْكَافِرُ عَلٰى رَبِّهٖ ظَهِيْرًا ۝ وَمَاۤ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا
ઔર કાફિર અપને રબ કે ખિલાફ મદદ કરને વાલા હૈ. ઔર હમ ને આપ કો સિર્ફ બશારત દેને વાલા ઔર ડરાને વાલા
وَّنَذِيْرًا ۝ قُلْ مَاۤ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَآءَ
બના કર ભેજા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તુમ સે ઈસ પર કોઈ ઉજરત નહીં માંગતા મગર વો જો ચાહે
اَنْ يَّتَّخِذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِيْ
કે અપને રબ કી તરફ રાસ્તા પકડ લે. ઔર આપ તવક્કુલ કીજિયે ઉસ ઝિન્દા ઝાત પર જિસે

لَا يَمُوْتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهٖ ؕ وَكَفٰى بِهٖ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِيْرَا ۞

મૌત નહી આએગી ઔર ઉસ કી હમ્દ કે સાથ તસ્બીહ બયાન કીજિયે. ઔર વો અપને બન્દોં કે ગુનાહોં કી ખબર રખને વાલા

الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ

કાફી હૈ. વો અલ્લાહ હૈ જિસ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન ઔર વો ચીઝેં જો ઉન કે દરમિયાન મેં હૈં છે દિન મેં

اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۚ اَلرَّحْمٰنُ فَسْـَٔلْ بِهٖ

પૈદા કી, ફિર વો અર્શ પર મુસ્તવી હુવા. જો રહમાન હૈ, ઈસ લિયે ઉસ કે મુતઅલ્લિક કિસી બાખબર સે

خَبِيْرًا ۞ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اسْجُدُوْا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوْا

પૂછ લેં. ઔર જબ ઉન સે કહા જાતા હૈ કે રહમાન કો સજદા કરો તો વો કેહતે હૈં કે

وَمَا الرَّحْمٰنُ ۗ اَنَسْجُدُ لِمَا تَاْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُوْرًا ۞ تَبٰرَكَ

રહમાન કયા ચીઝ હૈ? કયા હમ સજદા કરેં ઉસે જિસ કા આપ હમેં હુકમ દેં ઔર યે ચીઝ ઉન્હેં નફરત મેં

الَّذِيْ جَعَلَ فِي السَّمَآءِ بُرُوْجًا وَّجَعَلَ فِيْهَا سِرٰجًا

ઔર બઢાતી હૈ. બરતર હૈ વો અલ્લાહ જિસ ને આસ્માન મેં બુર્જ બનાએ ઔર જિસ ને આસ્માન મેં સૂરજ

وَّقَمَرًا مُّنِيْرًا ۞ وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً

ઔર રોશન ચાંદ બનાયા. ઔર અલ્લાહ હી ને રાત ઔર દિન કો એક દૂસરે કે પીછે આને જાને વાલા બનાયા

لِّمَنْ اَرَادَ اَنْ يَّذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُوْرًا ۞ وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ

ઉસ કે લિયે જો ગૌર કરના ચાહે યા શુક્ર અદા કરના ચાહે. ઔર રહમાન તઆલા કે બન્દે

الَّذِيْنَ يَمْشُوْنَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا وَّاِذَا خَاطَبَهُمُ

વો હૈં જો ઝમીન પર ચલતે હૈં આહિસ્તગી સે ઔર જબ ઉન સે જાહિલ લોગ મુખાતબ

الْجٰهِلُوْنَ قَالُوْا سَلٰمًا ۞ وَالَّذِيْنَ يَبِيْتُوْنَ لِرَبِّهِمْ

હોતે હૈં તો વો કેહ દેતે હૈં અસ્સલામુ અલયકુમ. ઔર જો અપને રબ કે સામને સજદે ઔર કિયામ કી

سُجَّدًا وَّقِيَامًا ۞ وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا

હાલત મેં રાત ગુઝારતે હૈં. ઔર જો યૂં કેહતે હૈં કે એ હમારે રબ! હમ સે જહન્નમ કા

عَذَابَ جَهَنَّمَ ۖ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۞ اِنَّهَا سَآءَتْ

અઝાબ હટા દે. યકીનન ઉસ કા અઝાબ ચિમટ જાને વાલા હૈ. યકીનન જહન્નમ ઠેહેરને ઔર

مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا ۞ وَالَّذِيْنَ اِذَآ اَنْفَقُوْا لَمْ يُسْرِفُوْا

રેહને કી બુરી જગા હૈ. ઔર (રહમાન તઆલા કે બન્દે વો હૈં કે) જબ વો ખર્ચ કરતે હૈં તો ઈસ્રાફ નહીં કરતે

وَلَمْ يَقْتُرُوْا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾ وَالَّذِيْنَ

ઔર તંગી નહીં કરતે ઔર ઉન કા ખર્ચ ઉસ કે દરમિયાન એતેદાલ સે હોતા હૈ. ઔર જો અલ્લાહ

لَا يَدْعُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُوْنَ النَّفْسَ الَّتِيْ

કે સાથ કોઈ દૂસરા માબૂદ નહીં પુકારતે ઔર ઉસ જાન કો કત્લ નહીં કરતે જિસે

حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُوْنَ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ يَلْقَ

અલ્લાહ ને હરામ કરાર દિયા મગર હક મેં ઔર જો ઝિના નહીં કરતે. ઔર જો ઐસા કરેગા તો વો ગુનાહ

اَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُّضٰعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ

પાએગા. ઉસ કે લિયે અઝાબ કયામત કે દિન દુગના કિયા જાએગા ઔર વો ઉસ અઝાબ મેં

فِيْهٖ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا

ઝલીલ હો કર પડા રહેગા. મગર જિસ ને તૌબા કી ઔર ઈમાન લાયા ઔર નેક અમલ કિયે

فَاُولٰٓئِكَ يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِهِمْ حَسَنٰتٍ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ

તો અલ્લાહ ઉન કી બુરાઈયાં નેકિયોં સે બદલ દેગા. ઔર અલ્લાહ બહોત ઝયાદા

غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهٗ يَتُوْبُ

બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. ઔર જો તૌબા કરે ઔર નેક અમલ કરે તો યકીનન વો અલ્લાહ

اِلَى اللّٰهِ مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِيْنَ لَا يَشْهَدُوْنَ الزُّوْرَ ۙ وَاِذَا مَرُّوْا

કી તરફ તૌબા કર રહા હૈ. ઔર (રહમાન કે બન્દે વો હૈં) જો બુરાઈ મેં શરીક નહીં હોતે ઔર જબ વો લગ્વીય્યાત પર

بِاللَّغْوِ مَرُّوْا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِيْنَ اِذَا ذُكِّرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ

ગુઝરતે હૈં તો વકાર કે સાથ ગુઝર જાતે હૈં. ઔર જબ ઉન્હેં અપને રબ કી આયતોં કે સાથ નસીહત કી

لَمْ يَخِرُّوْا عَلَيْهَا صُمًّا وَّعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ

જાતી હૈ તો ઉસ પર બેહરે ઔર અન્ધે હો કર નહીં ગિરતે. ઔર જો કેહતે હૈં કે

رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيّٰتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ

એ હમારે રબ! હમારે લિયે અપની બીવિયોં ઔર અપની ઔલાદ કી તરફ સે આંખો કી ઠંડક અતા ફરમા

وَّاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِيْنَ اِمَامًا ﴿٧٤﴾ اُولٰٓئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ

ઔર હમેં મુત્તકિયોં કા પેશવા બના. યે વો હૈં જિન્હેં ઉન કે સબ્ર કે ઈવઝ (જન્નત કી) બાલાઈ મન્ઝિલેં

بِمَا صَبَرُوْا وَيُلَقَّوْنَ فِيْهَا تَحِيَّةً وَّسَلٰمًا ﴿٧٥﴾ خٰلِدِيْنَ

મિલેંગી ઔર વહાં તહીય્યા ઔર સલામ કે સાથ સબ ઉન્હેં મિલને આએંગે. વો ઉન મેં હમેશા

فِيْهَا ؕ حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا ۝٧٦ قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ رَبِّيْ

રહેંગે. વો જન્નત ઠેહેરને ઔર રેહને કે લિયે કિત્ની અચ્છી હે. આપ ફરમા દીજિયે કે મેરે રબ કો તુમ્હારી

لَوْلَا دُعَآؤُكُمْ ۚ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُوْنُ لِزَامًا ۝٧٧

કોઈ પરવા નહી અગર તુમ ન ભી પુકારો. અબ તુમ તો જુઠલા ચુકે, ફિર અનકરીબ યે અઝાબ ચિપક કર રહેગા.

اٰيَاتُهَا ٢٢٧ (٢٦) سُوْرَةُ الشُّعَرَآءِ مَكِّيَّةٌ (٤٧) رُكُوْعَاتُهَا ١١

ઔર ૧૧ રુકૂઅ હૈં સૂરએ શુઅરા મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૨૨૭ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પઢ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હે

طٰسٓمٓ ۝١ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۝٢ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ

તા સીન મીમ. યે સાફ સાફ બયાન કરને વાલી કિતાબ કી આયતેં હૈં. શાયદ આપ અપને કો હલાક

نَّفْسَكَ اَلَّا يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ۝٣ اِنْ نَّشَاْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ

કર બૈઠેં ઈસ વજહ સે કે વો ઈમાન નહીં લાતે. અગર હમ ચાહેં તો ઉન પર

مِّنَ السَّمَآءِ اٰيَةً فَظَلَّتْ اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خٰضِعِيْنَ ۝٤

આસ્માન સે કોઈ મોઅજિઝા ઉતાર દેં, ફિર ઉન કી ગરદનેં ઉસ કે સામને જુકી રેહ જાએં.

وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمٰنِ مُحْدَثٍ اِلَّا كَانُوْا عَنْهُ

ઔર ઉન કે પાસ રહમાન કી તરફ સે કોઈ નઈ નસીહત નહીં આતી મગર વો ઉસ સે

مُعْرِضِيْنَ ۝٥ فَقَدْ كَذَّبُوْا فَسَيَاْتِيْهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ

ઐરાઝ કરતે હૈં. ફિર ઉન્હોં ને જુઠલાયા, ફિર ઉન કે પાસ ઉસ કી હકીકત આ જાએગી જિસ કા વો ઈસ્તિહઝા

يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝٦ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ كَمْ اَنْۢبَتْنَا

કિયા કરતે થે. કયા ઉન્હોં ને દેખા નહીં ઝમીન કી તરફ કે હમ ને ઝમીન

فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ۝٧ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا

મેં કિત્ને ખૂબસૂરત જોડે ઉગાએ. યકીનન ઉસ મેં નિશાની હે. ઔર

كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝٨ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ

ઉન મેં સે અકસર ઈમાન લાને વાલે નહીં. ઔર યકીનન આપ કા રબ વો ઝબરદસ્ત હે,

الرَّحِيْمُ ۝٩ وَاِذْ نَادٰى رَبُّكَ مُوْسٰٓى اَنِ ائْتِ الْقَوْمَ

નિહાયત રહમ વાલા હે. ઔર જબ આપ કે રબ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો પુકારા કે આપ ઝાલિમ કૌમ કે પાસ

الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ ؕ اَلَا يَتَّقُوْنَ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّ
જાઈયે. ફિરઔન કી કૌમ કે પાસ. કયા વો ડરતે નહીં હૈં? મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા એ મેરે રબ!
اِنِّيْٓ اَخَافُ اَنْ يُّكَذِّبُوْنِ ﴿١٢﴾ وَ يَضِيْقُ صَدْرِيْ
યકીનન મૈં ડરતા હું ઈસ સે કે વો મુજે જુઠલાએં. ઔર મેરા સીના તંગ હોતા હૈ
وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِيْ فَاَرْسِلْ اِلٰى هٰرُوْنَ ﴿١٣﴾ وَلَهُمْ عَلَيَّ
ઔર મેરી ઝબાન ચલતી નહીં, ઈસ લિયે હારૂન કી તરફ રિસાલત ભેજિયે. ઔર ઉન કા મુજ પર
ذَنْۢبٌ فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُوْنِ ﴿١٤﴾ قَالَ كَلَّا ۚ فَاذْهَبَا
એક ગુનાહ હૈ, તો મૈં ડરતા હું કે વો મુજે કત્લ કર દેંગે. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે હરગિઝ નહીં. ફિર આપ દોનોં
بِاٰيٰتِنَآ اِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُوْنَ ﴿١٥﴾ فَاْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُوْلَآ
જાઓ હમારે મોઅજિઝાત લે કર, યકીનન હમ તુમ્હારે સાથ સુન રહે હૈં. ફિર તુમ જાઓ ફિરઔન કે પાસ, ફિર ઉસ
اِنَّا رَسُوْلُ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦﴾ اَنْ اَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيْٓ
સે કહો કે હમ રબ્બુલ આલમીન કે ભેજે હુવે પૈગમ્બર હૈં. તો તૂ હમારે સાથ બની ઈસ્રાઈલ કો
اِسْرَآءِيْلَ ﴿١٧﴾ قَالَ اَلَمْ نُرَبِّكَ فِيْنَا وَلِيْدًا وَّلَبِثْتَ
ભેજ દે. ફિરઔન બોલા કયા હમ ને તુજે અપને યહાં બચપન મેં નહીં પાલા ઔર તૂ
فِيْنَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِيْنَ ﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِيْ
હમારે અન્દર અપની ઉમ્ર કે કઈ સાલ નહીં રહા? ઔર તૂ ને કી વો હરકત જો
فَعَلْتَ وَاَنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٩﴾ قَالَ فَعَلْتُهَآ اِذًا وَّاَنَا
કી ઔર તૂ નાશુકરી કરને વાલો મેં સે થા? મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે મૈં ને વો હરકત કી ઉસ વકત
مِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ
જબ કે મૈં નાવાકિફ થા. ફિર મૈં તુમ સે ભાગ ગયા જબ મૈં તુમ સે ડરા તો મુજે
لِيْ رَبِّيْ حُكْمًا وَّ جَعَلَنِيْ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ
મેરે રબ ને નુબૂવ્વત અતા કી ઔર મુજે રસૂલોં મેં સે બના દિયા. ઔર યે કોઈ એહસાન
نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ اَنْ عَبَّدْتَّ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿٢٢﴾
હૈ જો તૂ મુજ પર જતલા રહા હૈ ઉસ કે મુકાબલે મેં કે તૂ ને બની ઈસ્રાઈલ કો ગુલામ બના રખા હૈ? ફિરઔન
قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ
પૂછને લગા ઔર તમામ જહાનોં કી પરવરિશ કરને વાલી ચીઝ કયા હૈ? મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે વો

وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ؕ اِنْ كُنْتُمْ مُّوْقِنِيْنَ ۝٢٤ قَالَ لِمَنْ

આસ્માનોંઔર ઝમીન ઔર ઉન ચીઝોં કા રબ હૈ જો ઉન કે દરમિયાન મેં હૈ, અગર તુમ યકીન રખતે હો. ફિરઔન ને ઉન સે

حَوْلَهٗۤ اَلَا تَسْتَمِعُوْنَ ۝٢٥ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ

કહા જો ઉસ કે ઈર્દ ગિર્દ થે, કયા તુમ સુનતે નહીં હો? મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા વો તુમ્હારા ઔર તુમ્હારે પેહલે

الْاَوَّلِيْنَ ۝٢٦ قَالَ اِنَّ رَسُوْلَكُمُ الَّذِيْۤ اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ

બાપ દાદાઓં કા રબ હૈ. ફિરઔન બોલા કે યકીનન તુમ્હારા યે પૈગમ્બર જો તુમ્હારી તરફ રસૂલ બના કર ભેજા ગયા હૈ

لَمَجْنُوْنٌ ۝٢٧ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ؕ

પાગલ હૈ. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે વો તો મશરિક ઔર મગરિબ ઔર ઉન દો કે દરમિયાન કી તમામ ચીઝોં કા રબ હૈ,

اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُوْنَ ۝٢٨ قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْرِيْ

અગર તુમ અકલ રખતે હો. ફિરઔન બોલા કે અગર તુમ મેરે અલાવા કિસી કો માબૂદ બનાઓગે તો મૈં તુમ્હેં

لَاَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُوْنِيْنَ ۝٢٩ قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ

કૈદિયોં મેં સે બના દૂંગા. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે કયા અગરચે મૈં તેરે પાસ કોઈ રોશન દલીલ

مُّبِيْنٍ ۝٣٠ قَالَ فَاْتِ بِهٖۤ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝٣١

લાઊં, તબ ભી? ફિરઔન બોલા કે ફિર તૂ ઉસ કો પેશ કર અગર તૂ સચ્ચા હૈ. ફિર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને

فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِيْنٌ ۝٣٢ وَّ نَزَعَ يَدَهٗ

અપના અસા ડાલા, તો ફૌરન વો સાફ અઝદહા બન ગયા. ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને અપના હાથ ખીંચા

فَاِذَا هِيَ بَيْضَآءُ لِلنّٰظِرِيْنَ ۝٣٣ قَالَ لِلْمَلَاِ حَوْلَهٗۤ

તો ઉસી વકત વો દેખને વાલોં કે સામને રોશન બન ગયા. ફિરઔન ને દરબારિયોં સે કહા જો ઉસ કે ઈર્દ ગિર્દ થે,

ع ٢

اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ عَلِيْمٌ ۝٣٤ يُّرِيْدُ اَنْ يُّخْرِجَكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ

યકીનન યે શખ્સ ઝરૂર માહિર જાદૂગર હૈ. જો ચાહતા હૈ કે તુમ્હેં તુમ્હારે મુલ્ક સે અપને જાદૂ કે ઝોર સે નિકાલ

بِسِحْرِهٖ ۖ فَمَاذَا تَاْمُرُوْنَ ۝٣٥ قَالُوْۤا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَابْعَثْ

દે. ફિર તુમ કયા મશ્વરા દેતે હો? દરબારિયોં ને કહા કે ઉસે ઔર ઉસ કે ભાઈ કો મોહલત દો ઔર શેહરોં

فِي الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ۝٣٦ يَاْتُوْكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيْمٍ ۝٣٧

મેં જાદૂગરોં કો ઈકટ્ઠા કરને વાલે ભેજ દો. જો તુમ્હારે પાસ હર માહિર જાદૂગર કો લે આએં.

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيْقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ۝٣٨ وَّقِيْلَ

ફિર જાદૂગર જમા કિયે ગએ મુકર્રરા દિન કે મુકર્રરા વકત પર. ઔર લોગોં સે

لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُّجْتَمِعُوْنَ ﴿٣٩﴾ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ
કહા ગયા, કયા તુમ જમા હો ગએ? તાકે હમ જાદૂગરોં કા ઈત્તિબા કરેં
اِنْ كَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ قَالُوْا
અગર વો ગાલિબ રહેં. ફિર જબ જાદૂગર આએ તો ઉન્હોં ને
لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿٤١﴾
ફિરઔન સે કહા કયા હમેં મઝદૂરી મિલેગી અગર હમ ગાલિબ રહેંગે? ફિરઔન બોલા
قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ اِذًا لَّمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰٓى
કે જી હાં! ઔર તુમ ઉસ વકત મુકર્રબીન મેં શામિલ કર દિયે જાઓગે. ઉન સે મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે
اَلْقُوْا مَآ اَنْتُمْ مُّلْقُوْنَ ﴿٤٣﴾ فَاَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ
તુમ ડાલો જો તુમ ડાલને વાલે હો. તો ઉન્હોં ને અપની રસ્સિયોં ઔર અપની લાઠિયોં કો ડાલા
وَ قَالُوْا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ اِنَّا لَنَحْنُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿٤٤﴾ فَاَلْقٰى
ઔર ઉન્હોં ને કહા કે ફિરઔન કી ઈઝઝત કી કસમ! યકીનન હમ હી ગાલિબ રહેંગે. ફિર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને
مُوْسٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِىَ تَلْقَفُ مَا يَاْفِكُوْنَ ﴿٤٥﴾ فَاُلْقِىَ
અપના અસા ડાલા, તો અચાનક વો નિગલને લગા ઉન ચીઝોં કો જો વો જૂઠ બના કર લાએ થે. ફિર
السَّحَرَةُ سٰجِدِيْنَ ﴿٤٦﴾ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٧﴾
જાદૂગર સજદે મેં ગિર ગએ. કેહને લગે, હમ ઈમાન લાએ તમામ જહાનોં કે રબ પર.
رَبِّ مُوْسٰى وَ هٰرُوْنَ ﴿٤٨﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ
મૂસા ઔર હારૂન કે રબ પર. ફિરઔન ને પૂછા કયા તુમ ઈસ પર ઈમાન લાએ ઈસ સે પેહલે કે મૈં તુમ્હેં
اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۚ اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمُ الَّذِىْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۚ
ઈજાઝત દૂં? યકીનન મૂસા તુમ મેં સબ સે બડા હૈ જિસ ને તુમ્હેં જાદૂ સિખલાયા.
فَلَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۬ؕ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ
તો અનકરીબ તુમ્હેં પતા ચલ જાએગા. મૈં તુમ્હારે હાથ ઔર પૈર જાનિબે મુખાલિફ સે કાટ
مِّنْ خِلَافٍ وَّلَاُوصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٤٩﴾ قَالُوْا لَا ضَيْرَ ۫
દૂંગા ઔર તુમ સબ કો સૂલી પર ચળ્હાઉંગા. ઉન્હોં ને કહા કે નુકસાન કોઈ નહીં. યકીનન
اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿٥٠﴾ اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ لَنَا
હમ તો અપને રબ કી તરફ પલટ કર જાએંગે. યકીનન હમ તો ઉસ કા લાલચ રખતે હૈં કે હમારા રબ હમારી

رَبُّنَا خَطٰيٰنَآ اَنْ كُنَّآ اَوَّلَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۵۱ وَاَوْحَيْنَآ

ખતાએં બખ્શ દે કે હમ સબ સે પેહલે ઈમાન લાને વાલે હૈં. ઔર હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ)

اِلٰى مُوْسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِىْٓ اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ۵۲

કો હુકમ દિયા કે મેરે બન્દોં કો લે કર રાત કે વકત નિકલ જાઈયે, ઈસ લિયે કે તુમ્હારા પીછા કિયા જાએગા.

فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِى الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ۵۳ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ

ચુનાંચે ફિરઔન ને શેહરોં મેં જમા કરને વાલોં કો ભેજા. કે યકીનન યે તો

لَشِرْذِمَةٌ قَلِيْلُوْنَ ۵۴ وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَآئِظُوْنَ ۵۵

એક છોટા સા ગિરોહ હૈ. ઔર ઉન્હોં ને હમેં ગુસ્સા દિલાયા હૈ.

وَ اِنَّا لَجَمِيْعٌ حٰذِرُوْنَ ۵۶ فَاَخْرَجْنٰهُمْ مِّنْ جَنّٰتٍ

ઔર યકીનન હમ ઈકટ્ઠે હો કર હી ડરા દેંગે. ફિર હમ ને ઉન્હેં બાગાત સે ઔર ચશ્મોં

وَّعُيُوْنٍ ۵۷ وَّكُنُوْزٍ وَّ مَقَامٍ كَرِيْمٍ ۵۸ كَذٰلِكَ

સે નિકાલા. ઔર ખઝાનોં સે ઔર ઉમ્દા રેહને કી જગહોં સે. ઈસી તરહ. ઔર હમ ને ઉન ચીઝોં કા

وَاَوْرَثْنٰهَا بَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۵۹ فَاَتْبَعُوْهُمْ مُّشْرِقِيْنَ ۶۰

વારિસ બની ઈસ્રાઈલ કો બનાયા. ફિર ફિરઔનિયોં ને ઉન કા પીછા કિયા સૂરજ નિકલતે હુવે.

فَلَمَّا تَرَآءَ الْجَمْعٰنِ قَالَ اَصْحٰبُ مُوْسٰٓى اِنَّا لَمُدْرَكُوْنَ ۶۱

ફિર જબ દોનોં જમાઅતોં ને એક દૂસરે કો દેખા તો મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કે સાથી કેહને લગે યકીનન હમ તો પકડ લિયે ગએ.

قَالَ كَلَّآ اِنَّ مَعِىَ رَبِّىْ سَيَهْدِيْنِ ۶۲ فَاَوْحَيْنَآ

મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા હરગિઝ નહી. યકીનન મેરે સાથ મેરા રબ હૈ, અનકરીબ વો મુજે રાસ્તા દિખાએગા.

اِلٰى مُوْسٰٓى اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ

તો હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો હુકમ દિયા કે અપના અસા સમન્દર પર મારિયે. તો સમન્દર ફટ ગયા ઔર હર

كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيْمِ ۶۳ وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخَرِيْنَ ۶۴

હિસ્સા અઝીમ પહાડ કી તરહ હો ગયા. ઔર હમ ને વહાં દૂસરોં કો કરીબ પહોંચા દિયા.

وَاَنْجَيْنَا مُوْسٰى وَمَنْ مَّعَهٗٓ اَجْمَعِيْنَ ۶۵ ثُمَّ اَغْرَقْنَا

ઔર હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ઔર ઉન તમામ કો જો આપ કે સાથ થે નજાત દી. ફિર હમ ને દૂસરોં કો

الْاٰخَرِيْنَ ۶۶ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ

ગર્ક કર દિયા. યકીનન ઈસ મેં ઈબ્રત હૈ. ઔર ઉન મેં સે અકસર ઈમાન લાને વાલે નહીં થે.

مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٦٧﴾ وَ اِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٦٨﴾ وَاتْلُ

ઔર યકીનન તેરા રબ વો ઝબરદસ્ત હૈ, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. ઔર ઉન કે સામને ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કા કિસ્સા તિલાવત

عَلَيْهِمْ نَبَاَ اِبْرٰهِيْمَ ﴿٦٩﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَا تَعْبُدُوْنَ ﴿٧٠﴾

કીજિયે. જબ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને અબ્બા ઔર અપની કૌમ સે પૂછા કિન ચીઝોં કી તુમ ઈબાદત કરતે હો?

قَالُوْا نَعْبُدُ اَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عٰكِفِيْنَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ

વો બોલે કે હમ ઈબાદત કરતે હૈં બુતોં કી, ફિર હમ ઉસ પર જમે રેહતે હૈં. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા

يَسْمَعُوْنَكُمْ اِذْ تَدْعُوْنَ ﴿٧٢﴾ اَوْ يَنْفَعُوْنَكُمْ اَوْ يَضُرُّوْنَ ﴿٧٣﴾

કયા યે તુમ્હારી સુનતે હૈં જબ તુમ પુકારતે હો? યા તુમ્હેં નફા દે સકતે હૈં યા ઝરર પહોંચા સકતે હૈં?

قَالُوْا بَلْ وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٤﴾ قَالَ

વો બોલે બલ્કે હમ ને હમારે બાપ દાદા કો ઈસી તરહ કરતે પાયા. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કયા તુમ

اَفَرَءَيْتُمْ مَّا كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ﴿٧٥﴾ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمُ

ને દેખા જિન ચીઝોં કી ઈબાદત કરતે થે. તુમ ઔર તુમ્હારે ગુઝશ્તા

الْاَقْدَمُوْنَ ﴿٧٦﴾ فَاِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيْٓ اِلَّا رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٧﴾

આબા વ અજદાદ. તો યકીનન યે મેરે દુશ્મન હૈં સિવાએ તમામ જહાનોં કે રબ કે.

الَّذِيْ خَلَقَنِيْ فَهُوَ يَهْدِيْنِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِيْ هُوَ يُطْعِمُنِيْ

જિસ ને મુજે પૈદા કિયા, વો મુજે રાસ્તા દિખાતા હૈ. ઔર વહી અલ્લાહ મુજે ખાના

وَيَسْقِيْنِ ﴿٧٩﴾ وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِيْنِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِيْ

પીના દેતા હૈ. ઔર જબ મૈં બીમાર હોતા હું તો વો મુજે શિફા દેતા હૈ. ઔર વહી

يُمِيْتُنِيْ ثُمَّ يُحْيِيْنِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِيْٓ اَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ لِيْ

મુજે મૌત દેગા, ફિર મુજે ઝિન્દા કરેગા. ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ સે મુજે તવક્કુઅ હૈ કે વો મેરી ખતાએં

خَطِيْٓـَٔتِيْ يَوْمَ الدِّيْنِ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِيْ حُكْمًا وَّاَلْحِقْنِيْ

હિસાબ કે દિન બખ્શ દેગા. એ મેરે રબ! મુજે હુકમ અતા ફરમા ઔર મુજે સુલહા કે

بِالصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٣﴾ وَاجْعَلْ لِّيْ لِسَانَ صِدْقٍ

સાથ મિલા દે. ઔર મેરા ઝિક્રે ખૈર પીછે આને વાલોં મેં

فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنِيْ مِنْ وَّرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيْمِ ﴿٨٥﴾

રખ દે. ઔર મુજે જન્નતે નઈમ કે વુરસા મેં સે બના દે.

وَاغْفِرْ لِاَبِيْٓ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِيْ يَوْمَ

ઔર તૂ મેરે અબ્બા કી મગફિરત કર દે, યકીનન વો ગુમરાહ લોગોં મેં સે થા. ઔર તૂ મુજે ઉસ દિન રુસ્વા ન કરના

يُبْعَثُوْنَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَّلَا بَنُوْنَ ﴿٨٨﴾ اِلَّا مَنْ

જિસ દિન મુર્દે કબ્રોં સે ઝિન્દા કર કે ઉઠાએ જાએંગે. જિસ દિન માલ ઔર બેટે નફા નહીં દેંગે. મગર વો શખ્સ

اَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ﴿٨٩﴾ وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٩٠﴾

જો અલ્લાહ કે પાસ કલ્બે સલીમ લે કર આયા. ઔર જન્નત મુત્તકિયોં કે કરીબ કર દી જાએગી.

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ لِلْغٰوِيْنَ ﴿٩١﴾ وَقِيْلَ لَهُمْ اَيْنَمَا كُنْتُمْ

ઔર જહન્નમ ગુમરાહોં કે સામને કર દી જાએગી. ઔર ઉન સે કહા જાએગા કે કહાં હૈં વો માબૂદ

تَعْبُدُوْنَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ هَلْ يَنْصُرُوْنَكُمْ

જિન કી તુમ અલ્લાહ કે અલાવા ઈબાદત કરતે થે? કયા વો તુમ્હારી મદદ યા અપના બચાવ કર

اَوْ يَنْتَصِرُوْنَ ﴿٩٣﴾ فَكُبْكِبُوْا فِيْهَا هُمْ وَالْغَاوٗنَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُوْدُ

સકતે હૈં? ફિર ઉસ મેં ઊંધે મુંહ ડાલ દિયે જાએંગે, વો ભી ઔર તમામ સરકશ ભી. ઔર ઈબ્લીસ

اِبْلِيْسَ اَجْمَعُوْنَ ﴿٩٥﴾ قَالُوْا وَهُمْ فِيْهَا يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٩٦﴾

કે તમામ લશ્કર ભી. વો કહેંગે ઈસ હાલ મેં કે વો જહન્નમ મેં આપસ મેં જઘડ રહે હોંગે.

تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٩٧﴾ اِذْ نُسَوِّيْكُمْ بِرَبِّ

અલ્લાહ કી કસમ! યકીનન હમ ખુલી ગુમરાહી મેં થે. જબ કે હમ રબ્બુલ આલમીન કે સાથ (શુરકા કો)

الْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٨﴾ وَمَآ اَضَلَّنَآ اِلَّا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا

બરાબર કરાર દેતે થે. ઔર હમેં તો ઈન મુજરિમોં ને હી ગુમરાહ કિયા હૈ. ફિર હમારા ન કોઈ સિફારિશ

مِنْ شَافِعِيْنَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيْقٍ حَمِيْمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ اَنَّ لَنَا

કરને વાલા હૈ. ઔર ન કોઈ ગમખ્વાર દોસ્ત હૈ. તો કાશ કે હમારે લિયે દુન્યા મેં પલટ કર

كَرَّةً فَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٢﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۭ

જાના હો તો હમ ઈમાન લાને વાલોં મેં સે હો જાએં. યકીનન ઉસ મેં ઈબ્રત હૈ.

وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٣﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ

ઔર ઉન (કુફ્ફાર) મેં સે અકસર ઈમાન લાને વાલે નહીં હૈં. ઔર યકીનન તેરા રબ વો ઝબરદસ્ત હૈ,

الرَّحِيْمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوْحِ ۨالْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٠٥﴾ اِذْ قَالَ

નિહાયત રહમ વાલા હૈ. ઈસી તરહ નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કી કૌમ ને રસૂલોં કો જુઠલાયા. જબ ઉન સે

ع ٥

لَهُمْ اَخُوْهُمْ نُوْحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٠٦﴾ اِنِّىْ لَـكُمْ رَسُوْلٌ

ઉન કે ભાઈ નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કયા તુમ ડરતે નહી હો? યકીનન મૈં તુમ્હારા અમાનતદાર

اَمِيْنٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٠٨﴾ وَمَاۤ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ

રસૂલ હું. તો તુમ અલ્લાહ સે ડરો ઔર મેરા કેહના માનો. ઔર મૈં તુમ સે ઈસ પર કિસી ઉજરત કા

مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا

સવાલ નહીં કરતા. મેરી ઉજરત તો સિર્ફ રબ્બુલ આલમીન કે ઝિમ્મે હૈ. તો તુમ અલ્લાહ

اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١١٠﴾ قَالُوْۤا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ

સે ડરો ઔર મેરા કેહના માનો. વો બોલે કયા હમ આપ પર ઈમાન લાએં હાલાંકે રઝીલ લોગોં ને આપ કા

الْاَرْذَلُوْنَ ﴿١١١﴾ قَالَ وَمَا عِلْمِىْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١١٢﴾

ઈત્તિબા કિયા હૈ? નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે ઔર મુજે કયા માલૂમ વો કામ જો વો કરતે થે.

اِنْ حِسَابُهُمْ اِلَّا عَلٰى رَبِّىْ لَوْ تَشْعُرُوْنَ ﴿١١٣﴾ وَمَاۤ اَنَا

ઉન કા હિસાબ તો સિર્ફ મેરે રબ કે ઝિમ્મે હૈ, કાશ તુમ સમજો. ઔર મૈં ઈમાન લાને વાલોં

بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٤﴾ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١١٥﴾ قَالُوْا

કો ધુત્કારને વાલા નહીં હૂં. મૈં તો સિર્ફ સાફ સાફ ડરાને વાલા હું. ઉન્હોં ને કહા કે એ નૂહ!

لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يٰنُوْحُ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمَرْجُوْمِيْنَ ﴿١١٦﴾ قَالَ

અગર તુમ બાઝ ન આએ, તો તુમ્હે પથ્થર માર માર કર હલાક કર દિયા જાએગા. નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા

رَبِّ اِنَّ قَوْمِىْ كَذَّبُوْنِ ﴿١١٧﴾ فَافْتَحْ بَيْنِىْ وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا

એ મેરે રબ! યકીનન મેરી કૌમ ને મુજે જુઠલાયા. અબ તૂ મેરે ઔર ઉન કે દરમિયાન ફૈસલા કર દે

وَّ نَجِّنِىْ وَمَنْ مَّعِىَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٨﴾ فَاَنْجَيْنٰهُ

ઔર બચા લે મુજે ઔર ઉન કો જો મેરે સાથ ઈમાન લાએ હૈં. ફિર હમ ને નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કો નજાત દી

وَمَنْ مَّعَهٗ فِى الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا بَعْدُ

ઔર ઉન લોગોં કો જો આપ કે સાથ ભરી હુઈ કશતી મેં થે. ફિર હમ ને બાકી લોગોં કો ઉસ કે બાદ

الْبٰقِيْنَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۚ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ

ગર્ક કર દિયા. યકીનન ઉસ મેં ઈબ્રત હૈ. ઔર ઉન (કુફ્ફાર) મેં સે અકસર ઈમાન લાને

مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٢١﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٢٢﴾ كَذَّبَتْ

વાલે નહીં હૈં. ઔર યકીનન તેરા રબ અલબત્તા વો ઝબરદસ્ત હૈ, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. કૌમે આદ

النصف

ع ٦

عَادُ ۨ الۡمُرۡسَلِيۡنَ ۚ﴿۱۲۳﴾ اِذۡ قَالَ لَهُمۡ اَخُوۡهُمۡ هُوۡدٌ
ને પૈગમ્બરોં કો જુઠલાયા. જબ ઉન કે ભાઈ હૂદ (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉન સે ફરમાયા

اَلَا تَتَّقُوۡنَ ۚ﴿۱۲۴﴾ اِنِّىۡ لَـكُمۡ رَسُوۡلٌ اَمِيۡنٌ ۙ﴿۱۲۵﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
કયા તુમ ડરતે નહીં હો? યકીનન મૈં તુમ્હારા અમાનતદાર રસૂલ હું. તો અલ્લાહ સે ડરો ઔર મેરા

وَاَطِيۡعُوۡنِ ۚ﴿۱۲۶﴾ وَمَاۤ اَسۡـَٔـلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ اَجۡرٍ ۚ اِنۡ اَجۡرِىَ
કેહના માનો. ઔર મૈં તુમ સે ઈસ પર કિસી ઉજરત કા સવાલ નહીં કરતા. મેરી ઉજરત તો

اِلَّا عَلٰى رَبِّ الۡعٰلَمِيۡنَ ؕ﴿۱۲۷﴾ اَتَبۡنُوۡنَ بِكُلِّ رِيۡعٍ اٰيَةً
સિર્ફ રબ્બુલ આલમીન કે ઝિમ્મે હૈ. કયા તુમ હર ટીલે પર નિશાન તામીર કરતે હો

تَعۡبَثُوۡنَ ۙ﴿۱۲۸﴾ وَتَتَّخِذُوۡنَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمۡ تَخۡلُدُوۡنَ ۚ﴿۱۲۹﴾
અબસ કામ કરતે હુવે? ઔર તુમ કારખાને બનાતે હો, શાયદ તુમ્હેં હમેશા રેહના હૈ.

وَاِذَا بَطَشۡتُمۡ بَطَشۡتُمۡ جَبَّارِيۡنَ ۚ﴿۱۳۰﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
ઔર જબ કિસી કો પકડતે હો તો ઝાલિમ બન કર પકડતે હો. અબ અલ્લાહ સે ડરો ઔર

وَاَطِيۡعُوۡنِ ۚ﴿۱۳۱﴾ وَاتَّقُوا الَّذِىۡۤ اَمَدَّكُمۡ بِمَا تَعۡلَمُوۡنَ ۚ﴿۱۳۲﴾
મેરા કેહના માનો. ઔર ઉસ અલ્લાહ સે ડરો જિસ ને તુમ્હારી ઈમદાદ કી ઉન ચીઝોં સે જો તુમ જાનતે હો.

اَمَدَّكُمۡ بِاَنۡعَامٍ وَّبَنِيۡنَ ۙ﴿۱۳۳﴾ وَجَنّٰتٍ وَّعُيُوۡنٍ ۚ﴿۱۳۴﴾ اِنِّىۡۤ
ઉસ ને તુમ્હારી ચૌપાઓં ઔર બેટોં, ઔર બાગાત ઔર ચશ્મોં કે ઝરિયે ઈમદાદ કી. યકીનન મૈં

اَخَافُ عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيۡمٍ ؕ﴿۱۳۵﴾ قَالُوۡا سَوَآءٌ
તુમ પર એક ભારી દિન કે અઝાબ સે ડરતા હું. વો બોલે હમ પર

عَلَيۡنَاۤ اَوَعَظۡتَ اَمۡ لَمۡ تَكُنۡ مِّنَ الۡوٰعِظِيۡنَ ۙ﴿۱۳۶﴾ اِنۡ هٰذَاۤ
બરાબર હૈ, આપ હમેં નસીહત કરેં યા ન કરેં. યે તો સિર્ફ પેહલે લોગોં કી આદતેં હૈં.

اِلَّا خُلُقُ الۡاَوَّلِيۡنَ ۙ﴿۱۳۷﴾ وَمَا نَحۡنُ بِمُعَذَّبِيۡنَ ۚ﴿۱۳۸﴾ فَكَذَّبُوۡهُ
ઔર હમ પર તો અઝાબ આએગા નહીં. તો ઉન્હોં ને હૂદ (અલૈહિસ્સલામ) કો જુઠલાયા,

فَاَهۡلَكۡنٰهُمۡ ؕ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكۡثَرُهُمۡ
ફિર હમ ને ઉન્હેં હલાક કર દિયા. યકીનન ઉસ મેં ઈબ્રત હૈ. ઔર ઉન (કુફ્ફાર) મેં સે અકસર ઈમાન લાને

مُّؤۡمِنِيۡنَ ﴿۱۳۹﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الۡعَزِيۡزُ الرَّحِيۡمُ ۚ﴿۱۴۰﴾ كَذَّبَتۡ
વાલે નહીં હૈં. ઔર યકીનન તેરા રબ અલબત્તા વો ઝબરદસ્ત હૈ, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. કૌમે સમૂદ

ع ۱۸

ثَمُوْدُ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٤١﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ صٰلِحٌ

ને પૈગમ્બરોં કો જુઠલાયા. જબ ઉન સે ઉન કે ભાઈ સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા

اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٤٢﴾ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

કયા તુમ ડરતે નહીં હો? યકીનન મૈં તુમ્હારે લિયે અમાનતદાર રસૂલ હું. તો અલ્લાહ સે ડરો ઔર મેરી

وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٤٤﴾ وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ

ઈતાઅત કરો. ઔર મૈં તુમ સે ઈસ પર કિસી ઉજરત કા સવાલ નહીં કરતા. મેરી ઉજરત તો

اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٤٥﴾ اَتُتْرَكُوْنَ فِيْ

સિર્ફ રબ્બુલ આલમીન કે ઝિમ્મે હૈ. કયા તુમ છોડ દિયે જાઓગે

مَا هٰهُنَآ اٰمِنِيْنَ ﴿١٤٦﴾ فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿١٤٧﴾ وَّ زُرُوْعٍ

યહાં કી નેઅમતોં મેં અમન સે? બાગાત ઔર ચશ્મોં મેં, ઔર ખેતિયોં ઔર ખજૂર કે દરખ્તોં મેં

وَّ نَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيْمٌ ﴿١٤٨﴾ وَتَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا

જિન કે તાઝા ફલ મુલાયમ (નર્મ) હૈં. ઔર તુમ મહારત સે પહાડ તરાશ કર ઘર

فٰرِهِيْنَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ اَطِيْعُوْنِ ﴿١٥٠﴾ وَلَا تُطِيْعُوْٓا

બનાતે હો. ફિર અલ્લાહ સે ડરો ઔર મેરી ઈતાઅત કરો. ઔર હદ સે તજાવુઝ

اَمْرَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿١٥١﴾ الَّذِيْنَ يُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ

કરને વાલોં કા કેહના મત માનો. જો ઝમીન મેં ફસાદ ફૈલાતે હૈં ઔર ઈસ્લાહ

وَلَا يُصْلِحُوْنَ ﴿١٥٢﴾ قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِيْنَ ﴿١٥٣﴾ مَآ اَنْتَ

નહીં કરતે. વો બોલે કે તુમ પર તો જાદૂ કર દિયા ગયા હૈ. તુમ નહીં હો મગર હમ જૈસે

اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۚۖ فَاْتِ بِاٰيَةٍ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٥٤﴾

એક ઈન્સાન. ઈસ લિયે તુમ મોઅજિઝા લે આઓ અગર તુમ સચ્ચોં મેં સે હો. સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ) ને

قَالَ هٰذِهٖ نَاقَةٌ لَّهَا شِرْبٌ وَّلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿١٥٥﴾

ફરમાયા કે યે ઊંટની હૈ, ઉસ કે લિયે એક પીને કી બારી હૈ ઔર તુમ્હારે લિયે એક મુકર્રરા

وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٥٦﴾

દિન કી પીને કી બારી હૈ. ઔર ઉસે બુરાઈ સે મત છૂના, વરના તુમ્હેં ભારી દિન કા અઝાબ પકડ લેગા.

فَعَقَرُوْهَا فَاَصْبَحُوْا نٰدِمِيْنَ ﴿١٥٧﴾ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ

ફિર ઉન્હોં ને ઉસ કે પૈર કાટ દિયે, ફિર વો નાદિમ હુવે. ફિર ઉન કો અઝાબ ને પકડ લિયા.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۵۸﴾

યકીનન ઈસ મેં ઈબ્રત હે. ઔર ઉન (કુફ્ફાર) મેં સે અકસર ઈમાન લાને વાલે નહીં હેં.

وَ اِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۵۹﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطِ

ઔર યકીનન આપ કા રબ અલબત્તા વો ઝબરદસ્ત હે, નિહાયત રહમ વાલા હે. કૌમે લૂત ને પૈગમ્બરોં કો

الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۶۰﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ لُوْطٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۱۶۱﴾

જુઠલાયા. જબ ઉન સે ઉન કે ભાઈ લૂત (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કયા તુમ ડરતે નહીં હો?

اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿۱۶۲﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿۱۶۳﴾

યકીનન મૈં તુમ્હારા અમાનતદાર રસૂલ હું. તો અલ્લાહ સે ડરો ઔર મેરી ઈતાઅત કરો. ઔર મૈં તુમ સે

وَمَآ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ

ઈસ પર કિસી ઉજરત કા સવાલ નહીં કરતા. મેરી ઉજરત તો સિર્ફ રબ્બુલ આલમીન કે ઝિમ્મે હે.

الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۶۴﴾ اَتَاْتُوْنَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۶۵﴾

કયા તુમ મરદોં કે પાસ આતે હો? તમામ જહાન વાલોં મેં સે (કિસી કો ઐસા કરતે દેખા?)

وَ تَذَرُوْنَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ ؕ بَلْ اَنْتُمْ

અપની બીવિયાં છોડ કર, જો તુમ્હારે રબ ને તુમ્હારે લિયે પૈદા કી હેં. બલ્કે તુમ

قَوْمٌ عٰدُوْنَ ﴿۱۶۶﴾ قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يٰلُوْطُ لَتَكُوْنَنَّ

ઐસી કૌમ હો જો હદ સે તજાવુઝ કરતી હે. વો બોલે એ લૂત! અગર તુમ બાઝ ન આએ તો નિકાલ દિયે

مِنَ الْمُخْرَجِيْنَ ﴿۱۶۷﴾ قَالَ اِنِّيْ لِعَمَلِكُمْ مِّنَ الْقَالِيْنَ ﴿۱۶۸﴾ رَبِّ

જાઓગે. લૂત (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે યકીનન મૈં તુમ્હારે ઈસ અમલ સે શદીદ નફરત રખને વાલોં મેં સે હું. એ મેરે

نَجِّنِيْ وَاَهْلِيْ مِمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۶۹﴾ فَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۷۰﴾

રબ! તૂ નજાત દે મુજે ઔર મેરે માનને વાલોં કો ઈસ હરકત સે જો વો કર રહે હૈં. ફિર હમ ને ઉન્હેં ઔર ઉન કે માનને

اِلَّا عَجُوْزًا فِي الْغٰبِرِيْنَ ﴿۱۷۱﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِيْنَ ﴿۱۷۲﴾

વાલોં કો, સબ કો નજાત દી. મગર બુઢિયા જો હલાક હોને વાલોં મેં રેહ ગઈ. ફિર હમ ને દૂસરોં કો મલ્યામેટ કર દિયા.

وَ اَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿۱۷۳﴾

ઔર હમ ને ઉન પર પથ્થર બરસાએ. ફિર ઉન કી બારિશ બુરી થી જિન કો ડરાયા ગયા થા.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۷۴﴾ وَاِنَّ

યકીનન ઈસ મેં ઈબ્રત હે. ઔર ઉન (કુફ્ફાર) મેં સે અકસર ઈમાન લાને વાલે નહીં હેં. ઔર યકીનન

رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ اَصْحٰبُ لْــَٔيْكَةِ

તેરા રબ અલબત્તા વો ઝબરદસ્ત હૈ, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. અયકહ વાલોં ને પૈગમ્બરોં કો

الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٧٦﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٧٧﴾

જુઠલાયા. જબ ઉન સે શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કયા તુમ ડરતે નહીં હો?

اِنِّىْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٧٩﴾

યકીનન મૈં તુમ્હારે લિયે અમાનતદાર રસૂલ હું. તો અલ્લાહ સે ડરો ઔર મેરી ઈતાઅત કરો.

وَمَآ اَسْــَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ

ઔર મૈં તુમ સે ઈસ પર કિસી ઉજરત કા સવાલ નહીં કરતા. મેરી ઉજરત તો સિર્ફ રબ્બુલ આલમીન કે

الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٨٠﴾ اَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمُخْسِرِيْنَ ﴿١٨١﴾

ઝિમ્મે હૈ. કૈલ (વ સાઅ) પૂરા ભર કર દો ઔર ખસારા પહોંચાને વાલોં મેં સે મત બનો.

وَزِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيْمِ ﴿١٨٢﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ

ઔર સીધી તરાઝૂ સે તોલો. ઔર લોગોં કો ઉન કી ચીઝેં કમ કર કે

اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿١٨٣﴾ وَاتَّقُوا

મત દો ઔર ઝમીન મેં ફસાદ ફૈલાતે હુવે મત ફિરો. ઔર ડરો તુમ

الَّذِىْ خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوْٓا اِنَّمَآ

ઉસ અલ્લાહ સે જિસ ને તુમ્હેં ઔર પેહલી કૌમોં કો પૈદા કિયા. વો બોલે બસ

اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِيْنَ ﴿١٨٥﴾ وَمَآ اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا

તુમ પર તો જાદૂ કર દિયા ગયા હૈ. ઔર તુમ ભી તો હમ જૈસે એક ઈન્સાન હી હો

وَاِنْ نَّظُنُّكَ لَمِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿١٨٦﴾ فَاَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا

ઔર યકીનન હમ તુમ્હેં જૂઠોં મેં સે સમજતે હૈં. ઈસ લિયે હમ પર આસ્માન કે ટુકડે

مِّنَ السَّمَآءِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّىْٓ

આપ ગિરા દીજિયે અગર તુમ સચ્ચોં મેં સે હો. શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે મેરા રબ

اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَهُمْ عَذَابُ

ખૂબ જાનતા હૈ જો તુમ કરતે હો. ફિર ઉન્હોં ને શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ) કો જુઠલાયા, તો ઉન કો સાયબાન કે દિન

يَوْمِ الظُّلَّةِ ؕ اِنَّهٗ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٨٩﴾ اِنَّ

કે અઝાબ ને આ પકડા. યકીનન વો ભારી દિન કા અઝાબ થા. યકીનન

فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۭ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝١٩٠

ઈસ મેં ઈબ્રત હૈ. ઔર ઉન (કુફ્ફાર) મેં સે અકસર ઈમાન લાને વાલે નહીં હૈં.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۝١٩١ وَاِنَّهٗ لَتَنْزِيْلُ

ઔર યકીનન તેરા રબ અલબત્તા વો ઝબરદસ્ત હૈ, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. ઔર યકીનન યે કુર્આન

رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝١٩٢ نَزَلَ بِهِ الرُّوْحُ الْاَمِيْنُ ۝١٩٣

રબ્બુલ આલમીન કી તરફ સે ઉતારા ગયા હૈ. ઉસ કો લે કર રૂહુલ અમીન ઉતરે હૈં.

عَلٰى قَلْبِكَ لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُنْذِرِيْنَ ۝١٩٤ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ

આપ કે દિલ પર (ઉતારા) તાકે આપ ડરાને વાલોં મેં સે હોં. જો સલીસ અરબી ઝબાન

مُّبِيْنٍ ۝١٩٥ وَاِنَّهٗ لَفِيْ زُبُرِ الْاَوَّلِيْنَ ۝١٩٦ اَوَلَمْ يَكُنْ

મેં હૈ. ઔર યકીનન યે પેહલોં કી કિતાબોં મેં ભી થા. કયા ઉન કે લિયે યે

لَّهُمْ اٰيَةً اَنْ يَّعْلَمَهٗ عُلَمٰٓؤُا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۝١٩٧

નિશાની નહીં હૈ કે ઉસે બની ઈસ્રાઈલ કે ઉલમા ભી જાનતે હૈં?

وَلَوْ نَزَّلْنٰهُ عَلٰى بَعْضِ الْاَعْجَمِيْنَ ۝١٩٨ فَقَرَاَهٗ عَلَيْهِمْ

ઔર અગર હમ ઉસે અજમિયોં મેં સે કિસી એક પર ઉતારતે, ફિર વો ઉસે ઉન કે સામને પળ્હતા,

مَّا كَانُوْا بِهٖ مُؤْمِنِيْنَ ۝١٩٩ كَذٰلِكَ سَلَكْنٰهُ فِيْ قُلُوْبِ

તબ ભી વો ઉસ પર ઈમાન ન લાતે. ઈસી તરહ યે ઈન્કાર મુજરિમોં કે દિલોં મેં હમ ને

الْمُجْرِمِيْنَ ۝٢٠٠ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ

દાખિલ કર દિયા. કે વો ઉસ પર ઈમાન નહીં લાતે યહાં તક કે દર્દનાક અઝાબ દેખ

الْاَلِيْمَ ۝٢٠١ فَيَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝٢٠٢

લેતે હૈં. ફિર અઝાબ ઈસ તરહ અચાનક ઉન્હેં આ લેતા હૈ કે ઉન્હેં પતા ભી નહીં હોતા.

فَيَقُوْلُوْا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُوْنَ ۝٢٠٣ اَفَبِعَذَابِنَا

ફિર વો કહેંગે કે કયા હમેં મોહલત મિલેગી? કયા યે હમારા અઝાબ જલ્દી

يَسْتَعْجِلُوْنَ ۝٢٠٤ اَفَرَءَيْتَ اِنْ مَّتَّعْنٰهُمْ سِنِيْنَ ۝٢٠٥

તલબ કર રહે હૈં? કયા રાય હૈ અગર હમ ઉન્હેં સાલહા સાલ સામાને ઐશ દેતે રહેં. ફિર ઉન પર

ثُمَّ جَآءَهُمْ مَّا كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ۝٢٠٦ مَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا

વો અઝાબ આ જાએ જિસ સે ઉન્હેં ડરાયા જા રહા હૈ. તો જિન નેઅમતોં સે વો લુત્ફ ઉઠા રહે હૈં વો ઉન્હેં

يُمَتَّعُوْنَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا لَهَا مُنْذِرُوْنَ ﴿٢٠٨﴾

અઝાબ સે બચાને મેં કામ આ સકેંગે? ઔર હમ ને કિસી બસ્તી કો હલાક નહીં કિયા મગર ઉસ કે ડરાને વાલે

ذِكْرٰى ۛ وَمَا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيٰطِيْنُ ﴿٢١٠﴾

ઝરૂર થે. નસીહત કે લિયે. ઔર હમ ઝાલિમ નહીં હૈં. ઔર શયાતીન યે કુર્આન લે કર નહીં ઉતરે.

وَمَا يَنْۢبَغِيْ لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿٢١١﴾ اِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ

ઔર ન ઉન કે મુનાસિબે (હાલ) હૈ ઔર ન વો કર સકતે હૈં. યકીનન વો તો ઉસ કે સુનને સે દૂર

لَمَعْزُوْلُوْنَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُوْنَ

રખે જાતે હૈં. ઈસ લિયે આપ અલ્લાહ કે સાથ દૂસરે માબૂદ કો ન પુકારિયે, વરના આપ

مِنَ الْمُعَذَّبِيْنَ ﴿٢١٣﴾ وَاَنْذِرْ عَشِيْرَتَكَ الْاَقْرَبِيْنَ ﴿٢١٤﴾

મુઅઝ્ઝબીન મેં સે હો જાઓગે. ઔર આપ અપને કરીબી રિશ્તેદારોં કો ડરાઈયે.

وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢١٥﴾

ઔર અપના બાઝુ પસ્ત રખિયે ઉન ઈમાન વાલોં કે સામને જિન્હોં ને આપ કા ઈત્તિબા કિયા. ફિર અગર

فَاِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ

યે આપ કી મુખાલફત કરેં તો આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં બરી હું ઉન કામોં સે જો તુમ કરતે હો. ઔર આપ તવક્કુલ

عَلَى الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِيْ يَرٰىكَ حِيْنَ تَقُوْمُ ﴿٢١٨﴾

કીજિયે ઝબરદસ્ત, નિહાયત રહમ વાલે અલ્લાહ પર. જો આપ કો દેખતા હૈ જિસ વકત આપ કિયામ કરતે હો.

وَتَقَلُّبَكَ فِي السّٰجِدِيْنَ ﴿٢١٩﴾ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٢٢٠﴾

ઔર દેખતા હૈ આપ કે ચલને ફિરને કો સજદા કરને વાલોં કે દરમિયાન. યકીનન વો સુનને વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ.

هَلْ اُنَبِّئُكُمْ عَلٰى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيٰطِيْنُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلٰى كُلِّ

કયા મૈં તુમ્હેં ખબર દૂં ઉસ શખ્સ કી જિસ પર શયાતીન ઉતરતે હૈં? શયાતીન હર જૂઠે

اَفَّاكٍ اَثِيْمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُّلْقُوْنَ السَّمْعَ وَاَكْثَرُهُمْ كٰذِبُوْنَ ﴿٢٢٣﴾

ગુનહગાર પર ઉતરતે હૈં. વો સુની હુઈ બાત કો ડાલતે હૈં ઔર ઉન મેં સે અકસર જૂઠે હૈં.

وَالشُّعَرَآءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوٗنَ ﴿٢٢٤﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّهُمْ فِيْ كُلِّ

ઔર ગુમરાહ લોગ શુઅરા કા ઈત્તિબા કરતે હૈં. કયા આપ ને દેખા નહીં કે વો હર વાદી મેં

وَادٍ يَّهِيْمُوْنَ ﴿٢٢٥﴾ وَاَنَّهُمْ يَقُوْلُوْنَ مَا لَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٢٢٦﴾

હૈરાન ઘૂમતે હૈં? ઔર વો કેહતે હૈં વો બાત જો વો ખુદ કરતે નહીં હૈં.

مع ١٢ عند المتقدمين

اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَذَكَرُوا اللّٰهَ
મગર જો ઈમાન લાએ ઔર નેક કામ કરતે રહે ઔર અલ્લાહ કો બહોત ઝયાદા
كَثِيْرًا وَّانْتَصَرُوْا مِنْۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوْا ؕ وَسَيَعْلَمُ
યાદ કિયા ઔર જિન્હોં ને બદલા લિયા ઉસ કે બાદ કે ઉન પર ઝુલ્મ કિયા ગયા. ઔર
الَّذِيْنَ ظَلَمُوْۤا اَیَّ مُنْقَلَبٍ یَّنْقَلِبُوْنَ ۝٢٢٧
અનકરીબ ઝાલિમ જાન લેંગે કે વો કૈસી જગા પલટ કર જાતે હૈં.
اٰیَاتُهَا ٩٣ (٢٧) سُوْرَةُ النَّمْلِ مَكِّيَّةٌ (٤٨) رُكُوْعَاتُهَا ٧
ઉસ મેં ૯૩ આયતેં હૈં   સૂરએ નમ્લ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ   ઔર ૭ રુકૂઅ હૈં
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ
طٰسٓ قف تِلْكَ اٰیٰتُ الْقُرْاٰنِ وَ كِتَابٍ مُّبِیْنٍ ۝١
તા સીન. યે કુર્આન ઔર સાફ સાફ બયાન કરને વાલી કિતાબ કી આયતેં હૈં.
هُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِیْنَ ۝٢ الَّذِیْنَ یُقِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ
હિદાયત ઔર બશારત કે તૌર પર ઈમાન વાલોં કે લિયે. જો નમાઝ કાઈમ કરતે હૈં
وَیُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ یُوْقِنُوْنَ ۝٣
ઔર ઝકાત દેતે હૈં ઔર જો આખિરત કા ભી યકીન રખતે હૈં.
اِنَّ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ زَیَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ
યકીનન જો લોગ આખિરત પર ઈમાન નહીં રખતે હમ ને ઉન કે સામને ઉન કે આમાલ મુઝય્યન
یَعْمَهُوْنَ ۝٤ اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْعَذَابِ وَهُمْ
બના દિયે હૈં, ફિર વો હૈરાન હૈં. યહી હૈં જિન કે લિયે બદતરીન અઝાબ હૈ ઔર આખિરત
فِی الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ۝٥ وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ
મેં સબ સે ઝયાદા ખસારે વાલે વહી હૈં. ઔર યકીનન આપ કો યે કુર્આન હિકમત વાલે,
مِنْ لَّدُنْ حَكِیْمٍ عَلِیْمٍ ۝٦ اِذْ قَالَ مُوْسٰى لِاَهْلِهٖۤ
જાનને વાલે અલ્લાહ કી તરફ સે દિયા જા રહા હૈ. જબ કે મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને અપની બીવી સે ફરમાયા કે
اِنِّیْۤ اٰنَسْتُ نَارًا ؕ سَاٰتِیْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ اٰتِیْكُمْ
યકીનન મૈં ને આગ દેખી હૈ. મૈં અભી તુમ્હારે પાસ આગ કી ખબર યા સુલગતા

بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ۝٧ فَلَمَّا جَآءَهَا

અંગારા લાતા હું તાકે તુમ તાપો. ફિર જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) આગ કે પાસ આએ

نُوْدِيَ اَنْۢ بُوْرِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ؕ

તો આવાઝ દી ગઈ કે બાબરકત હૈ વો ઝાત જો આગ મેં હૈ ઔર જો ઉસ આગ કે ઈર્દ ગિર્દ હૈ.

وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٨ يٰمُوْسٰۤى اِنَّهٗۤ اَنَا اللّٰهُ

ઔર અલ્લાહ રબ્બુલ આલમીન પાક હૈ. એ મૂસા! યકીનન મૈં હી અલ્લાહ હું, ઝબરદસ્ત,

الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝٩ وَاَلْقِ عَصَاكَ ؕ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ

હિકમત વાલા. ઔર આપ અપના અસા ડાલ દીજિયે. ફિર જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉસ કો દેખા કે વો

كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ ؕ يٰمُوْسٰى

હરકત કર રહા હૈ ગોયા કે બારીક સાંપ હૈ, તો પુશ્ત ફેર કર ભાગે ઔર પીછે મુડ કર ભી નહીં દેખા.

لَا تَخَفْ ۚ اِنِّيْ لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُوْنَ ۝١٠

(કહા ગયા) એ મૂસા! આપ ન ડરિયે. ઈસ લિયે કે મેરે પાસ પૈગમ્બર ડરા નહીં કરતે.

اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًاۢ بَعْدَ سُوْٓءٍ فَاِنِّيْ غَفُوْرٌ

મગર જો ઝયાદતી કર બૈઠે, ફિર બુરાઈ કે બદલે મેં નેકી કરે તો યકીનન મૈં બખ્શને વાલા,

رَّحِيْمٌ ۝١١ وَاَدْخِلْ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ

નિહાયત રહમ વાલા હું. ઔર અપના હાથ અપને ગિરેબાન મેં દાખિલ કીજિયે, જો બગૈર કિસી બુરાઈ કે

مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ ۚ فِيْ تِسْعِ اٰيٰتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهٖ ؕ

ચમકતા હુવા નિકલેગા. (યે મોઅજિઝે કે તૌર પર હૈ.) નવ મોઅજિઝાત મેં શામિલ કર કે લે જાઈયે

اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ۝١٢ فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ اٰيٰتُنَا

ફિરઔન ઔર ઉસ કી કૌમ કી તરફ. ઈસ લિયે કે વો નાફરમાન કૌમ હૈ. ફિર જબ ઉન કે પાસ હમારે રોશન

مُبْصِرَةً قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝١٣ وَجَحَدُوْا بِهَا

મોઅજિઝાત આએ તો બોલે કે યે તો સાફ જાદૂ હૈ. ઔર ઉન્હોં ને ઉન

وَاسْتَيْقَنَتْهَآ اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَّعُلُوًّا ؕ فَانْظُرْ

મોઅજિઝાત કા ઈન્કાર કિયા ઝુલ્મ ઔર તકબ્બુર કી બિના પર હાલાંકે ઉન કે દિલ યકીન કર ચુકે થે.

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ۝١٤ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ

ફિર આપ દેખિયે કે ફસાદ ફૈલાને વાલોં કા અન્જામ કૈસા હુવા. યકીનન હમ ને દાવૂદ (અલૈહિસ્સલામ)

ع ١٤

وَ سُلَيْمٰنَ عِلْمًا ۚ وَ قَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ فَضَّلَنَا

ઔર સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) કો ઈલ્મ દિયા. ઔર ઉન દોનોં ને કહા કે તમામ તારીફેં ઉસ અલ્લાહ કે લિયે હૈં જિસ ને

عَلٰى كَثِيْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝١٥ وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ

હમેં અપને મોમિન બન્દોં મેં સે બહોત સોં પર ફઝીલત દી. ઔર સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) દાવૂદ (અલૈહિસ્સલામ)

دَاوٗدَ وَقَالَ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ

કે વારિસ હુવે ઔર ઉન્હોં ને કહા કે એ ઈન્સાનો! હમેં પરિન્દોં કી બોલી કા ઈલ્મ દિયા ગયા હૈ

وَاُوْتِيْنَا مِنْ كُلِّ شَىْءٍ ؕ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ

ઔર હમેં હર ચીઝ મેં સે દિયા ગયા હૈ. યકીનન યે ખુલા ફઝલ

الْمُبِيْنُ ۝١٦ وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُوْدُهٗ مِنَ الْجِنِّ

હૈ. ઔર સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) કે લિયે ઉન કે લશકર ઈકટ્ઠે કિયે ગએ જિન્નાત ઔર

وَالْاِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ۝١٧ حَتّٰٓى اِذَآ اَتَوْا

ઈન્સાનોં ઔર પરિન્દોં મેં સે, ફિર ઉન કી જમાઅતેં બનાઈ જા રહી થીં. યહાં તક કે જબ વો

عَلٰى وَادِ النَّمْلِ ۙ قَالَتْ نَمْلَةٌ يّٰٓاَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوْا

ગુઝરે ચૂંટિયોં કે મૈદાન પર, તો એક ચૂંટી ને કહા એ ચૂંટિયો! અપને ઘરોં

مَسٰكِنَكُمْ ۚ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ وَجُنُوْدُهٗ ۙ وَهُمْ

મેં ઘુસ જાઓ, કહીં તુમ્હેં સુલૈમાન ઔર ઉન કે લશકર કુચલ ન ડાલેં ઈસ હાલ મેં કે

لَا يَشْعُرُوْنَ ۝١٨ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ

ઉન કો પતા ન હો. તો ચૂંટી કી બાત સે સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) ને હંસતે હુવે તબસ્સુમ ફરમાયા ઔર કહા કે

رَبِّ اَوْزِعْنِىْٓ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِىْٓ اَنْعَمْتَ

એ મેરે રબ! તૂ મુજે ઈસ કી તૌફીક દે કે તેરી નેઅમત કા શુક્ર અદા કરૂં જો તૂ ને મુજ પર

عَلَىَّ وَعَلٰى وَالِدَىَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ

ઔર મેરે વાલિદૈન પર કી હૈ ઔર ઉસ કી કે મૈં નેક અમલ કરૂં જિસે તૂ પસન્દ કર લે

وَاَدْخِلْنِىْ بِرَحْمَتِكَ فِىْ عِبَادِكَ الصّٰلِحِيْنَ ۝١٩ وَتَفَقَّدَ

ઔર મુજે અપની રહમત સે અપને નેક બન્દોં મેં દાખિલ કર દે. ઔર સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) ને

الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِىَ لَآ اَرَى الْهُدْهُدَ ۖ اَمْ كَانَ مِنَ

પરિન્દોં કી ખબર લી તો ફરમાયા કે કયા બાત હૈ કે મૈં હુદહુદ કો નહીં દેખ રહા. યા વો

الْغَآىِٕبِيْنَ ۝٢٠ لَاُعَذِّبَنَّهٗ عَذَابًا شَدِيْدًا اَوْ لَاَاذْبَحَنَّهٗٓ

ગૈરહાઝિર હૈ? ઝરૂર મૈં ઉસે સખ્ત સઝા દૂંગા યા ઝબહ કર ડાલૂંગા

اَوْ لَيَاْتِيَنِّيْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝٢١ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيْدٍ

યા વો મેરે સામને વાઝેહ દલીલ પેશ કરે. થોડી હી દેર બાદ હુદહુદ ને કહા કે મૈં ને

فَقَالَ اَحَطْتُّ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍۭ بِنَبَاٍ

ઐસી ચીઝ માલૂમ કી હૈ જો આપ કો માલૂમ નહીં ઔર મૈં આપ કે પાસ સબા સે યકીની ખબર લે

يَّقِيْنٍ ۝٢٢ اِنِّيْ وَجَدْتُّ امْرَاَةً تَمْلِكُهُمْ وَاُوْتِيَتْ

કર આયા હું. યે કે મૈં ને એક ઔરત કો પાયા હૈ જો ઉન પર હુકમરાન હૈ ઔર ઉસે હર

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَّلَهَا عَرْشٌ عَظِيْمٌ ۝٢٣ وَجَدْتُّهَا وَ قَوْمَهَا

ચીઝ મિલી હૈ ઔર ઉસ કે પાસ એક અઝીમ તખ્ત હૈ. મૈં ને ઉસે ઔર ઉસ કી કૌમ કો પાયા કે

يَسْجُدُوْنَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ

અલ્લાહ કો છોડ કર સૂરજ કો સજદા કરતે હૈં ઔર શયતાન ને ઉન કે આમાલ ઉન્હેં ઉમદા

اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُوْنَ ۝٢٤

બતાએ હૈં, ઔર રાસ્તે સે ઉન્હેં રોક દિયા હૈ, ઈસ લિયે વો હિદાયત પર નહીં ચલતે.

اَلَّا يَسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِيْ يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمٰوٰتِ

કે સજદા નહીં કરતે ઉસ અલ્લાહ કો જો નિકાલતા હૈ આસ્માનોં ઔર ઝમીન મેં છુપી હુઈ

وَالْاَرْضِ وَ يَعْلَمُ مَا تُخْفُوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ۝٢٥ اَللّٰهُ

ચીઝ ઔર જાનતા હૈ જો તુમ છુપાતે ઔર ઝાહિર કરતે હો. અલ્લાહ કે સિવા

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ۩ ۝٢٦ قَالَ سَنَنْظُرُ

કોઈ માબૂદ નહીં, વો અર્શે અઝીમ કા રબ હૈ. સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા અભી હમ દેખેંગે

السجدة ٨

اَصَدَقْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ۝٢٧ اِذْهَبْ بِّكِتٰبِيْ

તૂ સચ્ચા હૈ યા જૂઠા. મેરા યે ખત લે કર જા ઔર

هٰذَا فَاَلْقِهْ اِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ

ઉસે ઉન કી તરફ ડાલ દે, ફિર તૂ ઉન સે હટ કર દેખ કે વો કયા જવાબ

مَاذَا يَرْجِعُوْنَ ۝٢٨ قَالَتْ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَؤُا اِنِّيْٓ اُلْقِيَ اِلَيَّ كِتٰبٌ

દેતે હૈં? બિલ્કીસ બોલી કે એ દરબારિયો! યકીનન મેરી તરફ એક કાબિલે તકરીમ ખત

كَرِيْمٌ ۝٢٩ اِنَّهٗ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَاِنَّهٗ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ

ડાલા ગયા હૈ. યે ખત સુલૈમાન કી તરફ સે હૈ ઔર યે કે અલ્લાહ કે નામ સે જો બડા મેહરબાન, નિહાયત

الرَّحِيْمِ ۝٣٠ اَلَّا تَعْلُوْا عَلَيَّ وَاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ۝٣١ قَالَتْ

રહમ વાલા હૈ. યે કે તુમ મુજ પર બરતરી કી કોશિશ ન કરો ઔર મેરે પાસ તાબેદાર બન કર આ જાઓ.

يٰاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَفْتُوْنِيْ فِيْٓ اَمْرِيْ ۚ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً

બિલ્કીસ કેહને લગી કે દરબારિયો! મુજે મશ્વરા દો મેરે મુઆમલે મેં. મૈં કિસી મુઆમલે કા

اَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُوْنِ ۝٣٢ قَالُوْا نَحْنُ اُولُوْا قُوَّةٍ وَّ اُولُوْا

કત્ઈ ફૈસલા નહીં કરતી જબ તક કે તુમ મૌજૂદ ન હોં. ઉન્હોં ને કહા કે હમ કુવ્વત વાલે ઔર સખ્ત

بَاْسٍ شَدِيْدٍ ۙ وَّالْاَمْرُ اِلَيْكِ فَانْظُرِيْ مَاذَا تَاْمُرِيْنَ ۝٣٣

જંગજૂ હૈં ઔર મુઆમલા આપ કે સુપુર્દ હૈ, આપ ગૌર કીજિયે જો હુકમ દેના હો.

قَالَتْ اِنَّ الْمُلُوْكَ اِذَا دَخَلُوْا قَرْيَةً اَفْسَدُوْهَا

બિલ્કીસ ને કહા કે યકીનન બાદશાહ જબ કિસી બસ્તી મેં દાખિલ હોતે હૈં તો ઉસે વૈરાન કર દેતે હૈં

وَ جَعَلُوْٓا اَعِزَّةَ اَهْلِهَآ اَذِلَّةً ۚ وَ كَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ۝٣٤

ઔર ઉસ કે મુઅઝઝઝ બાશિન્દોં કો ઝલીલ બના દેતે હૈં. ઔર યે લોગ ભી ઐસા હી કરેંગે.

وَاِنِّيْ مُرْسِلَةٌ اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنٰظِرَةٌۢ بِمَ يَرْجِعُ

ઔર મૈં ઉન કી તરફ હદિયા દે કર ભેજ રહી હું, ફિર દેખતી હું કે એલચી કયા જવાબ લે કર આતે હૈં.

الْمُرْسَلُوْنَ ۝٣٥ فَلَمَّا جَآءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّوْنَنِ

ફિર જબ સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) કે પાસ કાસિદ પહોંચા, સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કયા તુમ માલ સે

بِمَالٍ ۫ فَمَآ اٰتٰنِۦَ اللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّآ اٰتٰكُمْ ۚ بَلْ اَنْتُمْ

મેરી ઈમ્દાદ કરતે હો? ફિર અલ્લાહ ને જો મુજે દિયા હૈ વો બેહતર હૈ ઉસ સે જો તુમ્હેં દિયા હૈ. બલ્કે તુમ્હેં

بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُوْنَ ۝٣٦ اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَاْتِيَنَّهُمْ

અપને હદિયે પર ખુશી હૈ? (નિયાઝમન્દી નહીં?) (કાસિદ!) તૂ ઉન કી તરફ વાપસ જા, ફિર હમ ઉન કે પાસ

بِجُنُوْدٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَآ اَذِلَّةً

આએંગે ઐસે લશકર લે કર કે જિન કા ઉન સે મુકાબલા નહીં હો સકેગા ઔર હમ ઉન્હેં વહાં સે ઝલીલ વ

وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ۝٣٧ قَالَ يٰاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَيُّكُمْ

ખ્વાર કર કે નિકાલ દેંગે. સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ દરબારિયો! તુમ મેં સે કૌન

يَأْتِيْنِيْ بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَّاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣٨﴾ قَالَ
મેરે પાસ બિલ્કીસ કા અર્શ લાતા હે ઈસ સે પેહલે કે વો મેરે પાસ મુસલમાન હો કર આએં. જિન્નાત મેં સે

عِفْرِيْتٌ مِّنَ الْجِنِّ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ تَقُوْمَ
એક બડે જિન ને કહા કે મેં આપ કે પાસ ઉસે લે આઊંગા ઈસ સે પેહલે કે આપ અપની જગા સે

مِنْ مَّقَامِكَ ۚ وَاِنِّيْ عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اَمِيْنٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ
ઉઠેં. ઔર મેં યકીનન ઉસ પર અમાનતદાર, કુવ્વત વાલા હું. ઉસ ને કહા

الَّذِيْ عِنْدَهٗ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتٰبِ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ
કે જિસ કે પાસ કિતાબ કા ઈલ્મ થા કે મેં ઉસ અર્શ કો આપ કે પાસ લાતા હું ઈસ સે પેહલે કે

اَنْ يَّرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ ۗ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهٗ
આપ કી નઝર આપ કી તરફ વાપસ લૌટે. ફિર જબ સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) ને અર્શ અપને સામે રખા હુવા દેખા

قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّيْ ۖ لِيَبْلُوَنِيْٓ ءَاَشْكُرُ
તો ફરમાયા કે યે મેરે રબ કા ફઝલ હે. તાકે મુજે આઝમાએ કે કયા મેં શુક્ર કરતા હું

اَمْ اَكْفُرُ ۗ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ
યા નાશુકરી? ઔર જો શુક્ર અદા કરેગા તો સિર્ફ અપની ઝાત કે ફાઈદે કે લિયે કરેગા. ઔર જો નાશુકરી કરેગા

فَاِنَّ رَبِّيْ غَنِيٌّ كَرِيْمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوْا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ
તો યકીનન મેરા રબ બેનિયાઝ હે, ઈઝઝત વાલા હે. સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે તુમ ઉસ કે

اَتَهْتَدِيْٓ اَمْ تَكُوْنُ مِنَ الَّذِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿٤١﴾
લિયે અર્શ કી સૂરત બદલ દો, દેખેં ઉસે પતા લગતા હે યા નહીં?

فَلَمَّا جَآءَتْ قِيْلَ اَهٰكَذَا عَرْشُكِ ۗ قَالَتْ كَاَنَّهٗ هُوَ ۚ
ફિર જબ બિલ્કીસ આઈ તો કહા ગયા કે કયા તેરા અર્શ ઐસા હી હે? બિલ્કીસ ને કહા યે તો ગોયા વહી હે.

وَاُوْتِيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا
ઔર હમેં ઈસ સે પેહલે ઈલ્મ દિયા ગયા થા ઔર હમ ઈસ્લામ લે આએ થે. ઔર ઉસે રોક રખા થા

مَا كَانَتْ تَّعْبُدُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۗ اِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ
ઉન ચીઝોં ને જિન કી અલ્લાહ કે સિવા વો ઈબાદત કરતી થી. યકીનન બિલ્કીસ કાફિર કૌમ

كٰفِرِيْنَ ﴿٤٣﴾ قِيْلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ ۚ فَلَمَّا رَاَتْهُ
મેં સે થી. ઉસ સે કહા ગયા કે તુમ મહલ મેં ચલી જાઓ. ફિર જબ ઉસ ને મહલ દેખા

حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَّكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا ۚ قَالَ اِنَّهٗ

તો ઉસે પાની સે ભરા હુવા પાયા ઔર અપની પિન્ડલિયાં ખોલ દીં. સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે યકીનન યે

صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيْرَ ؕ قَالَتْ رَبِّ اِنِّيْ ظَلَمْتُ

ઐસા મહલ હૈ જો શીશે સે બનાયા ગયા હૈ. બિલ્કીસ કેહને લગી એ મેરે રબ! યકીનન મૈં ને અપની જાન પર

نَفْسِيْ وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٤٤

ઝુલ્મ કિયા ઔર મૈં સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) કે સાથ અલ્લાહ રબ્બુલ આલમીન પર ઈસ્લામ લે આઈ.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا

યકીનન હમ ને કૌમે સમૂદ કી તરફ ઉન કે ભાઈ સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ) કો ભેજા

اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ فَاِذَا هُمْ فَرِيْقٰنِ يَخْتَصِمُوْنَ ۝٤٥

કે તુમ અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો, તો અચાનક વો દો જમાઅતેં બન ગઈ, આપસ મેં જઘડને લગીં.

قَالَ يٰقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُوْنَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ

સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ મેરી કૌમ! તુમ બુરાઈ કો કયૂં જલદી તલબ કર રહે હો ભલાઈ સે

الْحَسَنَةِ ۚ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُوْنَ اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۝٤٦

પેહલે? તુમ અલ્લાહ સે મગફિરત કયૂં તલબ નહીં કરતે તાકે તુમ પર રહમ કિયા જાએ?

قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَّعَكَ ؕ قَالَ طٰٓئِرُكُمْ

ઉન્હોં ને કહા કે હમ તુમ્હેં ઔર તુમ્હારે સાથિયોં કો મન્હૂસ સમજતે હૈં. સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે

عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُوْنَ ۝٤٧ وَكَانَ

તુમ્હારી નહૂસત અલ્લાહ કે પાસ હૈ, બલ્કે તુમ ઐસી કૌમ હો જો અઝાબ મેં મુબ્તલા કિયે જાઓગે.

فِي الْمَدِيْنَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُّفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ

ઔર શેહર મેં એક જમાઅત કે નવ આદમી થે જો ઉસ ઈલાકે મેં ફસાદ ફૈલાતે થે

وَلَا يُصْلِحُوْنَ ۝٤٨ قَالُوْا تَقَاسَمُوْا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهٗ

ઔર ઈસ્લાહ નહીં કરતે થે. વો બોલે સબ અલ્લાહ કી કસમ ખાઓ કે ઝરૂર હમ રાત કો સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ) ઔર

وَاَهْلَهٗ ثُمَّ لَنَقُوْلَنَّ لِوَلِيِّهٖ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ

ઉન કે માનને વાલોં પર હમલા કરેંગે, ફિર હમ ઉન કે વારિસ સે કેહ દેંગે કે હમ ઉન કે ઘર વાલોં કી હલાકત

اَهْلِهٖ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ۝٤٩ وَمَكَرُوْا مَكْرًا وَّمَكَرْنَا

કે વકત મૌજૂદ નહીં થે ઔર યકીનન હમ સચ્ચે હૈં. ઔર ઉન્હોં ને એક મકર કિયા ઔર હમ ને ભી એક તદબીર

مَكْرًا وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝٥٠ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

કી ઔર ઉન્હેં પતા નહીં થા. ફિર આપ દેખિયે કે ઉન કે મકર કા

عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ ۙ اَنَّا دَمَّرْنٰهُمْ وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝٥١

અન્જામ કયા હુવા? યે કે હમ ને ઉન્હેં ભી ઔર ઉન કી કૌમ સબ કો મલ્યામેટ કર દિયા.

فَتِلْكَ بُيُوْتُهُمْ خَاوِيَةً ۢ بِمَا ظَلَمُوْا ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

ફિર યે ઉન કે મકાનાત ઉન કે ઝુલ્મ કી વજહ સે વૈરાન પડે હુવે હૈં. યકીનન ઉસ મેં

لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۝٥٢ وَاَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

ઈબ્રત હૈ ઐસી કૌમ કે લિયે જો જાનતી હૈ. ઔર હમ ને નજાત દી ઉન લોગોં કો જો ઈમાન લાએ થે

وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ۝٥٣ وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖۤ اَتَاْتُوْنَ

ઔર મુત્તકી થે. ઔર લૂત (અલૈહિસ્સલામ) કો ભેજા જબ ઉન્હોં ને અપની કૌમ સે ફરમાયા કયા તુમ બેહયાઈ

الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُوْنَ ۝٥٤ اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ

કા ઈર્તિકાબ કરતે હો ઔર તુમ દેખતે ભી હો? કયા શહવત કે લિયે તુમ ઔરતોં

شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَآءِ ؕ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ۝٥٥

કો છોડ કર કે મરદોં કે પાસ આતે હો? બલ્કે તુમ ઐસી કૌમ હો જો જહાલત કે કામ કરતે હો.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖۤ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْۤا اَخْرِجُوْۤا اٰلَ لُوْطٍ

ફિર ઉન કી કૌમ કા જવાબ નહીં થા મગર યે કે ઉન્હોં ને કહા કે તુમ આલે લૂત કો તુમ્હારી બસ્તી સે

مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ۝٥٦ فَاَنْجَيْنٰهُ

નિકાલ દો. ઈસ લિયે કે યે ઐસે લોગ હૈં જો પાકબાઝ બનના ચાહતે હૈં. ફિર હમ ને લૂત (અલૈહિસ્સલામ) કો ઔર ઉન

وَاَهْلَهٗۤ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۫ قَدَّرْنٰهَا مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ۝٥٧

કે માનને વાલોં કો નજાત દી મગર ઉન કી બીવી. જિસ કો હમ ને મુકદ્દર કર દિયા થા હલાક હોને વાલોં મેં સે.

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ۝٥٨

ઔર હમ ને ઉન પર બારિશ બરસાઈ. ફિર ઉન લોગોં કી બારિશ કિત્ની બુરી થી જિન્હેં ડરાયા ગયા થા?

قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ سَلٰمٌ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِيْنَ

આપ ફરમા દીજિયે કે તમામ તારીફેં અલ્લાહ કે લિયે હૈં ઔર સલામતી હો અલ્લાહ કે ઉન બન્દોં પર જો ઉસ ને

اصْطَفٰى ؕ ءٰٓاللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝٥٩

મુન્તબખ કિયે. કયા અલ્લાહ બેહતર હૈ યા વો જિન કો યે લોગ શરીક ઠેહરાતે હૈં?

اَمَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ

ભલા કિસ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા ઔર કિસ ને તુમ્હારે લિયે આસ્માન

مِّنَ السَّمَآءِ مَآءًۚ فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍۚ مَا كَانَ

સે પાની ઉતારા, ફિર ઉસ સે રૌનક વાલે બાગાત કો ઉગાયા? તુમ્હારી તાકત નહીં થી

لَكُمْ اَنْ تُنْۢبِتُوْا شَجَرَهَاؕ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِؕ بَلْ هُمْ قَوْمٌ

કે ઉસ કે દરખ્ત તુમ ઉગાતે. કયા અલ્લાહ કે સાથ ઔર ભી માબૂદ હૈં? બલ્કે વો ઐસી કૌમ હૈ જો અલ્લાહ

يَّعْدِلُوْنَ ۝٦٠ اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّجَعَلَ خِلٰلَهَآ

કે સાથ શરીક ઠેહરાતી હૈ. ભલા કિસ ને ઝમીન કો ઠેહેરને કી જગા બનાયા ઔર ઉસ કે દરમિયાન નેહરેં

اَنْهٰرًا وَّجَعَلَ لَهَا رَوَاسِیَ وَجَعَلَ بَیْنَ الْبَحْرَیْنِ

બનાઈ ઔર ઝમીન કે લિયે લંગર રખ દિયે ઔર દો સમન્દર કે દરમિયાન આડ

حَاجِزًاؕ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا یَعْلَمُوْنَ ۝٦١ اَمَّنْ

બના દી? કયા અલ્લાહ કે સાથ ઔર ભી માબૂદ હૈં? બલ્કે ઉન મેં સે અકસર જાનતે નહીં. ભલા કૌન પરેશાન

یُّجِیْبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَیَكْشِفُ السُّوْٓءَ وَ یَجْعَلُكُمْ

હાલ કી દુઆ કબૂલ કરતા હૈ જબ વો ઉસ સે દુઆ કરતા હૈ ઔર તકલીફ દૂર કરતા હૈ ઔર તુમ્હેં

خُلَفَآءَ الْاَرْضِؕ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِؕ قَلِیْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ۝٦٢

ઝમીન મેં જાનશીન બનાતા હૈ? કયા અલ્લાહ કે સાથ ઔર ભી માબૂદ હૈં? બહોત કમ તુમ નસીહત હાસિલ કરતે હો.

اَمَّنْ یَّهْدِیْكُمْ فِیْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ

ભલા કૌન હૈ જો તુમ્હેં રાસ્તા દિખાતા હૈ ખુશકી ઔર સમન્દર કી તારીકિયોં મેં ઔર કૌન

یُّرْسِلُ الرِّیٰحَ بُشْرًاۢ بَیْنَ یَدَیْ رَحْمَتِهٖؕ ءَاِلٰهٌ

હવાઓં કો બશારત દેને કે લિયે અપની રહમત સે આગે ભેજતા હૈ? કયા અલ્લાહ કે સાથ ઔર ભી

مَّعَ اللّٰهِؕ تَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا یُشْرِكُوْنَ ۝٦٣ اَمَّنْ یَّبْدَؤُا الْخَلْقَ

માબૂદ હૈં? બરતર હૈ અલ્લાહ ઉન ચીઝોં સે જિન્હેં યે શરીક ઠેહરાતે હૈં. ભલા કૌન હૈ જો મખ્લૂક કો પેહલી મરતબા

ثُمَّ یُعِیْدُهٗ وَمَنْ یَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِؕ ءَاِلٰهٌ

પૈદા કરતા હૈ, ફિર ઉસ કો દોબારા પૈદા કરેગા ઔર કૌન તુમ્હેં આસ્માન ઔર ઝમીન સે રોઝી દેતા હૈ?

مَّعَ اللّٰهِؕ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ۝٦٤

કયા અલ્લાહ કે સાથ ઔર ભી માબૂદ હૈં? આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ અપની દલીલ લાઓ અગર તુમ સચ્ચે હો.

قُلْ لَّا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ
આપ ફરમા દીજિયે જો આસ્માનોં ઔર ઝમીન મેં હૈં વો ગૈબ નહીં જાનતે સિવાએ

اِلَّا اللّٰهُ ؕ وَمَا يَشْعُرُوْنَ اَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ ۝٦٥ بَلِ ادّٰرَكَ عِلْمُهُمْ
અલ્લાહ કે. ઔર ઉન્હેં યે ભી પતા નહીં કે કબ (કબ્રોં સે મુર્દે) ઉઠાએ જાએંગે? બલ્કે ઉન કા ઈલ્મ

فِي الْاٰخِرَةِ ۫ بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ مِّنْهَا ۫ بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُوْنَ ۝٦٦
આખિરત કા હાલ જાનને સે આજિઝ હૈ. બલ્કે વો ઉસ સે શક મેં હૈં. બલ્કે વો ઉસ સે અન્ધે હૈં.

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا تُرٰبًا وَّ اٰبَآؤُنَآ اَئِنَّا
ઔર કાફિર લોગ કેહતે હૈં કે કયા જબ હમ મિટ્ટી હો જાએંગે હમ ઔર હમારે બાપ દાદા, તબ હમ ઝિન્દા કર કે

لَمُخْرَجُوْنَ ۝٦٧ لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۙ
નિકાલે જાએંગે. યકીનન હમ સે ઔર હમારે બાપ દાદા સે ઈસ સે પેહલે ઈસ કા વાદા કિયા ગયા,

اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝٦٨ قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ
યે તો પેહલે લોગોં કી ઘડી હુઈ કહાનિયાં હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ ઝમીન મેં ચલો ફિરો,

فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ ۝٦٩ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
ફિર દેખો કે મુજરિમોં કા અન્જામ કૈસા હુવા? ઔર આપ ઉન પર ગમ ન કીજિયે

وَلَا تَكُنْ فِيْ ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ ۝٧٠ وَ يَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا
ઔર ઉન કી મક્કારિયોં સે તંગી મેં ન રહિયે. ઔર યે કેહતે હૈં કે યે વાદા

الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝٧١ قُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ رَدِفَ
કબ હૈ અગર તુમ સચ્ચે હો? આપ ફરમા દીજિયે શાયદ તુમ્હારે કરીબ આ

لَكُمْ بَعْضُ الَّذِيْ تَسْتَعْجِلُوْنَ ۝٧٢ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ فَضْلٍ
પહોંચા હો ઉસ કા કુછ હિસ્સા જિસ કો તુમ જલ્દી તલબ કર રહે હો. ઔર યકીનન તુમ્હારા રબ તો

عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ۝٧٣ وَاِنَّ رَبَّكَ
ઈન્સાનોં પર ફઝલ વાલા હૈ, લેકિન ઉન મેં સે અકસર શુક્ર અદા નહીં કરતે. ઔર યકીનન તુમ્હારા રબ

لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۝٧٤ وَمَا مِنْ غَآئِبَةٍ
તો જાનતા હૈ વો ચીઝેં જો ઉન કે સીને છુપાતે હૈં ઔર જિન્હેં વો ઝાહિર કરતે હૈં. ઔર આસ્માન ઔર ઝમીન

فِي السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۝٧٥ اِنَّ هٰذَا
કી હર મખ્ફી ચીઝ સાફ બયાન કરને વાલી કિતાબ (લવ્હે મહફૂઝ) મેં હૈ. યકીનન યે

ع ٥

الۡقُرۡاٰنَ يَقُصُّ عَلٰى بَنِىۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ اَكۡثَرَ الَّذِىۡ هُمۡ فِيۡهِ

કુર્આન બની ઈસ્રાઈલ કે સામને બયાન કરતા હૈ વો અકસર બાતેં જિન મેં વો ઈખ્તિલાફ

يَخۡتَلِفُوۡنَ ۝٧٦ وَاِنَّهٗ لَهُدًى وَّرَحۡمَةٌ لِّلۡمُؤۡمِنِيۡنَ ۝٧٧

કર રહે હૈં. ઔર યકીનન યે ઈમાન વાલોં કે લિયે હિદાયત ઔર રહમત હૈ.

اِنَّ رَبَّكَ يَقۡضِىۡ بَيۡنَهُمۡ بِحُكۡمِهٖ‌ۚ وَهُوَ الۡعَزِيۡزُ الۡعَلِيۡمُ ۝٧٨

યકીનન તેરા રબ અપને હુકમ સે ઉન કે દરમિયાન ફૈસલા કરેગા. ઔર વો ઝબરદસ્ત હૈ, ઈલ્મ વાલા હૈ.

فَتَوَكَّلۡ عَلَى اللّٰهِ‌ؕ اِنَّكَ عَلَى الۡحَـقِّ الۡمُبِيۡنِ ۝٧٩ اِنَّكَ لَا تُسۡمِعُ

ઈસ લિયે આપ અલ્લાહ પર તવક્કુલ કીજિયે. યકીનન આપ વાઝેહ હક પર હો. યકીનન આપ મુરદોં કો નહીં

الۡمَوۡتٰى وَلَا تُسۡمِعُ الصُّمَّ الدُّعَآءَ اِذَا وَلَّوۡا مُدۡبِرِيۡنَ ۝٨٠

સુના સકતે ઔર આપ બેહરોં કો પુકાર નહીં સુના સકતે જબ કે વો પુશ્ત ફેર કર ભાગતે ભી હોં.

وَمَاۤ اَنۡتَ بِهٰدِى الۡعُمۡىِ عَنۡ ضَلٰلَتِهِمۡ‌ؕ اِنۡ تُسۡمِعُ

ઔર આપ અન્ધોં કો રાસ્તા નહીં દિખા સકતે ઉન કી ગુમરાહી સે. આપ તો સિર્ફ ઉસી કો સુના સકતે હૈં

اِلَّا مَنۡ يُّؤۡمِنُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمۡ مُّسۡلِمُوۡنَ ۝٨١ وَاِذَا وَقَعَ الۡقَوۡلُ

જો હમારી આયતોં પર ઈમાન રખતે હૈં ઔર તાબેદારી કરતે હૈં. ઔર જબ (કયામત કા) અમ્ર ઉન પર વાકેઅ

عَلَيۡهِمۡ اَخۡرَجۡنَا لَهُمۡ دَآبَّةً مِّنَ الۡاَرۡضِ تُكَلِّمُهُمۡ ۙ

હોને વાલા હોગા, તો હમ ઉન કે લિયે ઝમીન સે એક ચૌપાયા નિકાલેંગે જો ઉન સે બાત કરેગા,

اَنَّ النَّاسَ كَانُوۡا بِاٰيٰتِنَا لَا يُوۡقِنُوۡنَ ۝٨٢ وَيَوۡمَ نَحۡشُرُ مِنۡ كُلِّ

કે યે લોગ હમારી આયતોં પર યકીન નહીં રખતે થે. ઔર જિસ દિન હમ હર ઉમ્મત મેં સે

اُمَّةٍ فَوۡجًا مِّمَّنۡ يُّكَذِّبُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمۡ يُوۡزَعُوۡنَ ۝٨٣

ઉસ જમાઅત કો ઈકટ્ઠા કરેંગે જો હમારી આયતોં કો જુઠલાતી થી, ફિર ઉન્હેં તકસીમ કિયા જાએગા.

حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوۡ قَالَ اَكَذَّبۡتُمۡ بِاٰيٰتِىۡ وَلَمۡ تُحِيۡطُوۡا بِهَا عِلۡمًا

યહાં તક કે જબ વો હાઝિર હોંગે, તો અલ્લાહ પૂછેંગે કયા તુમ ને મેરી આયતોં કો જુઠલાયા હાલાંકે ઉન આયાત

اَمَّاذَا كُنۡتُمۡ تَعۡمَلُوۡنَ ۝٨٤ وَوَقَعَ الۡقَوۡلُ عَلَيۡهِمۡ

કા તુમ ને ઈલ્મ સે ઈહાતા નહીં કિયા થા, યા તુમ કયા અમલ કરતે થે? ઔર ઉન પર બાત સાબિત હો જાએગી

بِمَا ظَلَمُوۡا فَهُمۡ لَا يَنۡطِقُوۡنَ ۝٨٥ اَلَمۡ يَرَوۡا اَنَّا جَعَلۡنَا الَّيۡلَ

ઉન કે ઝુલ્મ કી વજહ સે, ફિર વો બોલ નહીં સકેંગે. કયા ઉન્હોં ને દેખા નહીં કે હમ ને રાત બનાઈ

لِيَسۡكُنُوۡا فِيۡهِ وَالنَّهَارَ مُبۡصِرًا ؕ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ
તાકે વો ઉસ મેં આરામ કરેં ઔર દિન કો રોશન બનાયા. યકીનન ઉસ મેં નિશાનિયાં હૈં

لِّقَوۡمٍ يُّؤۡمِنُوۡنَ ۝٨٦ وَيَوۡمَ يُنۡفَخُ فِى الصُّوۡرِ فَفَزِعَ مَنۡ
ઐસી કૌમ કે લિયે જો ઈમાન લાતી હૈ. ઔર જિસ દિન સૂર ફૂંકા જાએગા તો ગભરા જાએંગે વો જો

فِى السَّمٰوٰتِ وَمَنۡ فِى الۡاَرۡضِ اِلَّا مَنۡ شَآءَ اللّٰهُ ؕ
આસ્માનોં ઔર ઝમીન મેં હૈં મગર જિન કો અલ્લાહ ચાહે. ઔર સબ કે સબ આજિઝ

وَكُلٌّ اَتَوۡهُ دٰخِرِيۡنَ ۝٨٧ وَتَرَى الۡجِبَالَ تَحۡسَبُهَا جَامِدَةً
બન કર ઉસ કે પાસ ચલે આએંગે. ઔર તૂ પહાડોં કો દેખતા હૈ તો ખયાલ કરતા હૈ કે જમે હુવે હૈં

وَّهِىَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ؕ صُنۡعَ اللّٰهِ الَّذِىۡۤ اَتۡقَنَ كُلَّ
ઔર યહી પહાડ બાદલ કે ચલને કી તરહ તેઝ ચલેંગે. યે અલ્લાહ કી કારીગરી હૈ જિસ ને હર ચીઝ

شَىۡءٍ ؕ اِنَّهٗ خَبِيۡرٌۢ بِمَا تَفۡعَلُوۡنَ ۝٨٨ مَنۡ جَآءَ بِالۡحَسَنَةِ
મઝબૂત બનાઈ. યકીનન વો બાખબર હૈ ઉન કામોં સે જો તુમ કરતે હો. જો નેકી લે કર આએગા

فَلَهٗ خَيۡرٌ مِّنۡهَا ۚ وَهُمۡ مِّنۡ فَزَعٍ يَّوۡمَئِذٍ اٰمِنُوۡنَ ۝٨٩
તો ઉસ કે લિયે ઉસ સે બેહતર મિલેગા. ઔર વો ઉસ દિન કી ઘબરાહટ સે અમન મેં હોંગે.

وَمَنۡ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتۡ وُجُوۡهُهُمۡ فِى النَّارِ ؕ
ઔર જો બુરાઈ કો લે કર આએંગે, તો ઔંધે મુંહ વો દોઝખ મેં ડાલે જાએંગે. તુમ્હેં

هَلۡ تُجۡزَوۡنَ اِلَّا مَا كُنۡتُمۡ تَعۡمَلُوۡنَ ۝٩٠ اِنَّمَاۤ اُمِرۡتُ اَنۡ اَعۡبُدَ
સઝા નહીં દી જાએગી મગર ઉનહી કામોં કી જો તુમ કરતે થે. મુજે તો સિર્ફ યહી હુકમ હૈ કે મૈં ઇબાદત કરૂં

رَبَّ هٰذِهِ الۡبَلۡدَةِ الَّذِىۡ حَرَّمَهَا وَلَهٗ كُلُّ شَىۡءٍ ۚ
ઈસ શેહર કે પૈદા કરને વાલે કી જિસ ને ઉસ કો હરમ બનાયા ઔર હર ચીઝ ઉસ કી મિલ્ક હૈ. ઔર મુજે

وَّاُمِرۡتُ اَنۡ اَكُوۡنَ مِنَ الۡمُسۡلِمِيۡنَ ۝٩١ وَاَنۡ اَتۡلُوَا الۡقُرۡاٰنَ ۚ
ઈસ કા હુકમ હૈ કે મૈં મુસલમાનોં મેં સે રહૂં. ઔર યે કે મૈં કુર્આન કી તિલાવત કરૂં. તો જો હિદાયત પાએગા

فَمَنِ اهۡتَدٰى فَاِنَّمَا يَهۡتَدِىۡ لِنَفۡسِهٖ ۚ وَمَنۡ ضَلَّ فَقُلۡ
તો સિર્ફ અપની ઝાત કે લિયે હિદાયત પાએગા. ઔર જો ગુમરાહ હોગા તો આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તો સિર્ફ

اِنَّمَاۤ اَنَا مِنَ الۡمُنۡذِرِيۡنَ ۝٩٢ وَقُلِ الۡحَمۡدُ لِلّٰهِ سَيُرِيۡكُمۡ
ડરાને વાલોં મેં સે હું. ઔર આપ ફરમા દીજિયે કે તમામ તારીફેં અલ્લાહ કે લિયે હૈં, જલ્દ હી વો તુમ્હેં અપની

ع
۱۹

اٰيٰتِهٖ فَتَعْرِفُوْنَهَا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ۝۹۳

નિશાનિયાં દિખાએગા, તો તુમ ઉન કો પેહચાન લોગે. ઔર તેરા રબ બેખબર નહીં હૈ ઉન કામોં સે જો તુમ કરતે હો.

اٰيَاتُهَا ۸۸ (۲۸) سُوْرَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ (۴۹) رُكُوْعَاتُهَا ۹

ઈસ મેં ૮૮ આયતેં હૈં સૂરએ કસસ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૯ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

طٰسٓمّٓ ۝۱ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۝۲ نَتْلُوْا عَلَيْكَ

તા સીન મીમ. યે સાફ સાફ બયાન કરને વાલી કિતાબ કી આયતેં હૈં. હમ આપ કે સામને

مِنْ نَّبَاِ مُوْسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝۳

મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ઔર ફિરઔન કા કુછ હાલ હકાઈક સમેત તિલાવત કરતે હૈં ઐસી કૌમ કે લિયે જો ઈમાન લાએ.

اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِی الْاَرْضِ وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا

યકીનન ફિરઔન કો બરતરી હાસિલ થી ઉસ મુલ્ક મેં ઔર ઉસ ને વહાં વાલોં કે કઈ ગિરોહ બના દિયે થે, ઉન મેં સે

يَّسْتَضْعِفُ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَآءَهُمْ وَيَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ؕ

એક જમાઅત કો વો કમઝોર કરના ચાહતા થા કે ઉન કે બેટોં કો ઝબહ કરતા થા ઔર ઉન કી ઔરતોં કો

اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ۝۴ وَ نُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ

ઝિન્દા રેહને દેતા થા. યકીનન વો ફસાદ ફૈલાને વાલોં મેં સે થા. ઔર હમ ચાહતે થે કે હમ એહસાન કરેં

عَلَى الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا فِی الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَّنَجْعَلَهُمُ

ઉન પર જિન કો ઉસ મુલ્ક મેં કમઝોર બના કર રખા ગયા થા ઔર ઉન્હેં પેશવા બનાએં ઔર હમ ઉન્હેં

الْوٰرِثِيْنَ ۝۵ وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِی الْاَرْضِ وَنُرِیَ فِرْعَوْنَ

વારિસ બનાએં. ઔર હમ ઉન્હેં ઉસ મુલ્ક મેં હુકૂમત દેં ઔર હમ દિખાએં ફિરઔન

وَهَامٰنَ وَجُنُوْدَهُمَا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَحْذَرُوْنَ ۝۶

ઔર હામાન ઔર ઉન કે લશકરોં કો ઉન કી તરફ સે વો જિસ સે વો ડરતે થે.

وَ اَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّ مُوْسٰٓى اَنْ اَرْضِعِيْهِ ۚ فَاِذَا خِفْتِ

ઔર હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કી માં કી તરફ વહી કી કે તુમ ઉસ કો દૂધ પિલાતી રહો. ફિર જબ તુમ ઉસ કે

عَلَيْهِ فَاَلْقِيْهِ فِی الْيَمِّ وَلَا تَخَافِیْ وَلَا تَحْزَنِیْ ۚ اِنَّا

બારે મેં ખૌફ કરો તો ઉસે સમન્દર મેં ડાલ દેના ઔર ન ખૌફ કરના, ન ગમ. યકીનન હમ

رَآدُّوْهُ اِلَيْكِ وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ۝٧ فَالْتَقَطَهٗۤ

ઉસે આપ કી તરફ વાપસ લૌટાએંગે ઔર હમ ઉસે પૈગમ્બરોં મેં સે બના દેંગેં. ફિર ઉસ કો

اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُوْنَ لَهُمْ عَدُوًّا وَّحَزَنًا ؕ اِنَّ فِرْعَوْنَ

આલે ફિરઔન ને ઉચક લિયા તાકે વો ઉન કા દુશમન ઔર ગમ કા બાઈસ બને. યકીનન ફિરઔન ઔર

وَ هَامٰنَ وَ جُنُوْدَهُمَا كَانُوْا خٰطِـِٕيْنَ ۝٨ وَ قَالَتِ امْرَاَتُ

હામાન ઔર ઉન કા લશકર ગલતી પર થે. ઔર ફિરઔન કી બીવી

فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِّيْ وَلَكَ ؕ لَا تَقْتُلُوْهُ ۖ عَسٰۤى

ને કહા કે યે મેરી ઔર તેરી આંખોં કી ઠંડક હૈ. તુમ ઉસે કતલ મત કરો. હો સકતા હૈ

اَنْ يَّنْفَعَنَاۤ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝٩ وَاَصْبَحَ

વો હમેં નફા દે યા હમ ઉસે બેટા બના લેં ઔર વો (અન્જામ સે) બેખબર થે. ઔર મૂસા

فُؤَادُ اُمِّ مُوْسٰى فٰرِغًا ؕ اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيْ بِهٖ

(અલૈહિસ્સલામ) કી માં કા દિલ બેકરાર હો ગયા. કરીબ થી કે બેકરારી ઝાહિર કર દેતી અગર હમ

لَوْلَاۤ اَنْ رَّبَطْنَا عَلٰى قَلْبِهَا لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝١٠

ઉસ કે દિલ કો (સબ્ર સે) મઝબૂત ન કરતે તાકે વો વાદે કી તસ્દીક કરને વાલિયોં મેં સે રહે. ઔર

وَقَالَتْ لِاُخْتِهٖ قُصِّيْهِ ۫ فَبَصُرَتْ بِهٖ عَنْ جُنُبٍ وَّهُمْ

મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કી માં ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કી બેહેન સે કહા કે તૂ ઉસ કે પીછે પીછે જા. ફિર વો દૂર સે મૂસા (અલૈહિસ્સલામ)

لَا يَشْعُرُوْنَ ۝١١ۙ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ

કો દેખ રહી થી ઈસ હાલ મેં કે ફિરઔનિયોં કો પતા નહીં થા. ઔર હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) પર દૂધ પિલાને વાલિયોં કો હરામ કર દિયા

فَقَالَتْ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰۤى اَهْلِ بَيْتٍ يَّكْفُلُوْنَهٗ لَكُمْ

ઈસ સે પેહલે, તો મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કી બેહેન ને કહા ક્યા મૈં તુમ્હે પતા બતલાઉ ઐસે ઘરાને કા જો ઉસ કી કફાલત કરે તુમ્હારે

وَهُمْ لَهٗ نٰصِحُوْنَ ۝١٢ فَرَدَدْنٰهُ اِلٰۤى اُمِّهٖ كَیْ تَقَرَّ

લિયે ઔર વો સબ ઉસ કે ખૈરખ્વાહ હોં. ચુનાંચે હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો ઉસ કી માં કી તરફ વાપસ લૌટા દિયા

عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ

તાકે ઉસ કી આંખેં ઠંડી રહેં ઔર ગમગીન ન રહે ઔર યે જાન લે કે અલ્લાહ કા વાદા સચ્ચા હૈ લેકિન ઉન મેં

وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝١٣ۧ وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَاسْتَوٰۤى

સે અકસર જાનતે નહીં. ઔર જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) અપની જવાની કો પહોંચે ઔર (જિસ્મ વ અકલ કે ઐતેબાર સે)

اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٤﴾

મુકમ્મલ હો ગએ તો હમ ને ઉન્હેં નુબૂવ્વત(શરીઅત) દી ઔર ઈલ્મ દિયા. ઔર ઈસી તરહ હમ નેકી કરને વાલોં કો બદલા દેતે હૈ

وَدَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلٰى حِيْنِ غَفْلَةٍ مِّنْ اَهْلِهَا فَوَجَدَ

ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) શેહર મે વહાં વાલોં કી ગફલત કે વકત મેં દાખિલ હુવે, તો મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉસ મેં દો

فِيْهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلٰنِ ۚ هٰذَا مِنْ شِيْعَتِهٖ وَهٰذَا

આદમિયોં કો પાયા જો આપસ મેં લડ રહે થે. યે મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કી જમાઅત મેં સે થા ઔર યે ઉન કે દુશમનોં મે

مِنْ عَدُوِّهٖ ۚ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِىْ مِنْ شِيْعَتِهٖ عَلَى الَّذِىْ

સે થા. તો મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) સે મદદ તલબ કી ઉસ ને જો આપ કી જમાઅત મેં સે થા ઉસ કે ખિલાફ જો આપ કે દુશમનોં

مِنْ عَدُوِّهٖ ۙ فَوَكَزَهٗ مُوْسٰى فَقَضٰى عَلَيْهِ ۖ قَالَ هٰذَا

મેં સે થા. તો મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉસ કો એક ઘૂંસા મારા તો ઉસ કો માર દિયા. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા

مِنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ

યે શયતાની હરકત સે હુવા. યકીનન વો ખુલા ગુમરાહ કરને વાલા દુશમન હૈ. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને દુઆ કી કે એ મેરે

اِنِّىْ ظَلَمْتُ نَفْسِىْ فَاغْفِرْ لِىْ فَغَفَرَ لَهٗ ؕ اِنَّهٗ هُوَ

રબ! યકીનન મૈં ને મેરી જાન પર ઝુલ્મ કિયા, ઈસ લિયે તૂ મેરી મગફિરત કર દે, તો અલ્લાહ ને ઉન્હેં માફ કર દિયા.

الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَاۤ اَنْعَمْتَ عَلَىَّ

યકીનન વો બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને દુઆ કી એ મેરે રબ! ઈસ વજહ સે કે તૂ ને મુજ પર

فَلَنْ اَكُوْنَ ظَهِيْرًا لِّلْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٧﴾ فَاَصْبَحَ فِى الْمَدِيْنَةِ

ઈન્આમ ફરમાયા હૈ, તો મૈં મુજરિમોં કા મદદગાર હરગિઝ નહીં બનૂંગા. ફિર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને શેહર મેં ડરતે હુવે

خَآئِفًا يَّتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِى اسْتَنْصَرَهٗ بِالْاَمْسِ

(પકડે જાને કે) ઈન્તિઝાર મેં સુબહ કી, તો અચાનક વહી શખ્સ જિસ ને આપ સે કલ કો મદદ તલબ કી થી

يَسْتَصْرِخُهٗ ؕ قَالَ لَهٗ مُوْسٰٓى اِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٨﴾

વો આપ સે ફિર મદદ કા તાલિબ હૈ. ઉસ સે મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા યકીનન તૂ હી ખુલા ગુમરાહ હૈ.

فَلَمَّاۤ اَنْ اَرَادَ اَنْ يَّبْطِشَ بِالَّذِىْ هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا ۙ

ફિર જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ઈરાદા કિયા કે પકડેં ઉસે જો ઉન દોનોં કા દુશમન હૈ,

قَالَ يٰمُوْسٰٓى اَتُرِيْدُ اَنْ تَقْتُلَنِىْ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا ۢ

તો વો બોલા એ મૂસા! કયા તુમ ચાહતે હો કે તુમ મુજે કત્લ કર દો જૈસા તુમ ને કલ એક શખ્સ કો કત્લ

بِالۡاَمۡسِ ‌ۖ اِنۡ تُرِيۡدُ اِلَّاۤ اَنۡ تَكُوۡنَ جَبَّارًا فِى الۡاَرۡضِ

કર દિયા થા. તુમ નહીં ચાહતે મગર યે કે દૂસરોં પર ઝબરદસ્ત બન કર ઈસ ઈલાકે મેં રહો

وَمَا تُرِيۡدُ اَنۡ تَكُوۡنَ مِنَ الۡمُصۡلِحِيۡنَ ۝۱۹ وَجَآءَ رَجُلٌ

ઔર તુમ નહીં ચાહતે કે ઈસ્લાહ કરને વાલોં મેં સે બનો. ઔર એક આદમી આયા શેહર કે

مِّنۡ اَقۡصَا الۡمَدِيۡنَةِ يَسۡعٰى قَالَ يٰمُوۡسٰٓى اِنَّ الۡمَلَاَ

કિનારે સે દૌડતા હુવા. કેહને લગા એ મૂસા! યકીનન દરબારી આપ કે મુતઅલ્લિક મશ્વરા

يَاۡتَمِرُوۡنَ بِكَ لِيَـقۡتُلُوۡكَ فَاخۡرُجۡ اِنِّىۡ لَـكَ مِنَ النّٰصِحِيۡنَ ۝۲۰

કર રહે હૈં કે આપ કો કત્લ કર દેં, ઈસ લિયે આપ નિકલ જાઈયે, યકીનન મૈં આપ કે ખૈરખ્વાહોં મેં સે હું.

فَخَرَجَ مِنۡهَا خَآئِفًا يَّتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِىۡ

ફિર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ઉસ શેહર સે નિકલ ગએ પકડે જાને કે ખૌફ સે. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને દુઆ કી એ મેરે રબ!

مِنَ الۡقَوۡمِ الظّٰلِمِيۡنَ ۝۲۱ وَلَـمَّا تَوَجَّهَ تِلۡقَآءَ مَدۡيَنَ قَالَ

મુજે ઝાલિમ કૌમ સે બચા લે. ઔર જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) મદયન કી જાનિબ મુતવજ્જેહ હુવે તો કેહને લગે

عَسٰى رَبِّىۡۤ اَنۡ يَّهۡدِيَنِىۡ سَوَآءَ السَّبِيۡلِ ۝۲۲ وَلَمَّا وَرَدَ

ઉમ્મીદ હૈ કે મેરા રબ મુજે સીધે રાસ્તે કી રહનુમાઈ કરેગા. ઔર જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) મદયન કે પાની

مَآءَ مَدۡيَنَ وَجَدَ عَلَيۡهِ اُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسۡقُوۡنَ

પર ઉતરે તો વહાં પર લોગોં કી એક જમાઅત કો પાયા જો જાનવરોં કો પાની પિલા રહી થી. ઔર ઉન કે પીછે

وَوَجَدَ مِنۡ دُوۡنِهِمُ امۡرَاَتَيۡنِ تَذُوۡدٰنِ‌ۚ قَالَ مَا خَطۡبُكُمَا

દો ઔરતોં કો પાયા જો (અપને જાનવર પાની સે) હટા રહી થીં. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને પૂછા કે તુમ દોનોં કા ક્યા હાલ હૈ?

قَالَتَا لَا نَسۡقِىۡ حَتّٰى يُصۡدِرَ الرِّعَآءُ‌ وَاَبُوۡنَا شَيۡخٌ

તો દોનોં કેહને લગીં કે હમ પાની નહીં પિલાતે યહાં તક કે ચરવાહે પિલા કર ચલે જાએં. ઔર હમારે બાપ બહોત

كَبِيۡرٌ ۝۲۳ فَسَقٰى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰٓى اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ

બૂઢે હૈં. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉન કે જાનવરોં કો પાની પિલા દિયા, ફિર વો સાએ કી તરફ વાપસ લૌટે ઔર દુઆ કી

اِنِّىۡ لِمَاۤ اَنۡزَلۡتَ اِلَىَّ مِنۡ خَيۡرٍ فَقِيۡرٌ ۝۲۴ فَجَآءَتۡهُ اِحۡدٰٮهُمَا

એ મેરે રબ! યકીનન મૈં મોહતાજ હું ઉસ ખૈર કા જો તૂ મેરી તરફ ઉતારે. ફિર ઉન મેં સે એક મૂસા (અલૈહિસ્સલામ)

تَمۡشِىۡ عَلَى اسۡتِحۡيَآءٍ قَالَتۡ اِنَّ اَبِىۡ يَدۡعُوۡكَ لِيَجۡزِيَكَ

કે પાસ આઈ જો શરમાતી હુઈ ચલ રહી થી. કેહને લગી મેરે અબ્બા આપ કો બુલા રહે હૈં તાકે આપ કો ઉજરત દેં

اَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا ؕ فَلَمَّا جَآءَهٗ وَقَصَّ عَلَيْهِ

ઈસ કે સિલે મેં કે આપ ને હમારે જાનવરોં કો પાની પિલાયા. ફિર જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ) કે પાસ પહોંચે

الْقَصَصَ ۙ قَالَ لَا تَخَفْ ٚ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۝٢٥

ઔર ઉન કે સામને કિસ્સા બયાન કિયા તો શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા આપ ખૌફ ન કીજિયે, આપ ને ઝાલિમ કૌમ સે

قَالَتْ اِحْدٰىهُمَا يٰۤاَبَتِ اسْتَاْجِرْهُ ؗ اِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَاْجَرْتَ

નજાત પા લી. ઉન મેં સે એક ને કહા એ મેરે અબ્બા! આપ ઉન્હેં નૌકરી પર રખ લીજિયે. યકીનન ઉન મેં સબ સે બેહતર જિન્હેં આપ મઝદૂર

الْقَوِيُّ الْاَمِيْنُ ۝٢٦ قَالَ اِنِّيْۤ اُرِيْدُ اَنْ اُنْكِحَكَ

રખે વો હે જો કુવ્વત વાલા ભી હો ઔર અમાનત વાલા ભી હો. શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે મૈં ચાહતા હું કે આપ કે

اِحْدَى ابْنَتَيَّ هٰتَيْنِ عَلٰۤى اَنْ تَاْجُرَنِيْ ثَمٰنِيَ حِجَجٍ ۚ

નિકાહ મેં દૂં મેરી ઈન દો બેટિયોં મેં સે એક ઈસ શર્ત પર કે આપ મેરે યહાં નૌકરી કરોગે આઠ સાલ.

فَاِنْ اَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ۚ وَمَاۤ اُرِيْدُ اَنْ اَشُقَّ

ફિર અગર આપ દસ સાલ પૂરે કર દો તો યે આપ કી તરફ સે હોગા. ઔર મૈં યે નહીં ચાહતા કે આપ પર મશક્કત

عَلَيْكَ ؕ سَتَجِدُنِيْۤ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝٢٧

ડાલું. અનકરીબ આપ મુજે સુલહા મેં સે પાએંગે અગર અલ્લાહ ને ચાહા.

قَالَ ذٰلِكَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ ؕ اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ قَضَيْتُ

મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે યે મેરે ઔર આપ કે દરમિયાન મુઆહદા હૈ. દોનોં મુદ્દતોં મેં સે જો મૈં પૂરી કરૂં

فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ۝٢٨ ع

તો મેરે ઉપર કોઈ ઝયાદતી નહીં કી જાએગી. ઔર અલ્લાહ વકીલ હૈ ઉન બાતોં પર જો હમ કેહ રહે હૈં.

فَلَمَّا قَضٰى مُوْسَى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِهٖۤ اٰنَسَ

ફિર જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને મુદ્દત પૂરી કર લી ઔર અપની બીવી કો લે કર ચલે તો મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને

مِنْ جَانِبِ الطُّوْرِ نَارًا ۚ قَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْۤا

કોહે તૂર કી જાનિબ સે આગ દેખી. અપની બીવી સે ફરમાયા કે તુમ ઠેહરો,

اِنِّيْۤ اٰنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّيْۤ اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ

યકીનન મૈં ને આગ દેખી હૈ, શાયદ મૈં આગ કી કોઈ ખબર યા આગ કા એક અંગારા

مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ۝٢٩ فَلَمَّاۤ اَتٰىهَا نُوْدِيَ مِنْ

લે આઉં તાકે તુમ તાપો. ફિર જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) આગ કે પાસ પહોંચે તો બરકત વાલે મૈદાન મેં

شَاطِئِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ فِى الْبُقْعَةِ الْمُبٰرَكَةِ
વાદી કે દાહને કિનારે સે એક દરખ્ત સે આવાઝ
مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يّٰمُوْسٰٓى اِنِّىْٓ اَنَا اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ۝۳۰
દી ગઈ એ મૂસા! યકીનન મૈં હી અલ્લાહ હું, તમામ જહાંનો કા રબ હું, ઔર યે કે
وَاَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ؕ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى
આપ અપના અસા ડાલ દીજિયે. ફિર જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને અસા કો દેખા કે હરકત કર રહા હૈ ગોયા કે વો સાંપ હૈ
مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ ؕ يٰمُوْسٰٓى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ قف
તો આપ પુશ્ત ફેર કર ભાગે ઔર પીછે મુડ કર ભી નહીં દેખા. (અલ્લાહ ને ફરમાયા) એ મૂસા! આપ આગે આઈયે ઔર ખૌફ ન
اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنِيْنَ ۝۳۱ اُسْلُكْ يَدَكَ فِىْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ
કીજિયે. યકીનન આપ અમન પાને વાલોં મે સે હૈં. આપ અપના હાથ અપને ગિરેબાન મેં દાખિલ કીજિયે, વો
بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ ز وَّاضْمُمْ اِلَيْكَ جَنَاحَكَ
રોશન હો કર નિકલેગા બગૈર કિસી બુરાઈ કે. ઔર અપની તરફ અપના બાઝુ ખૌફ કી વજહ સે
مِنَ الرَّهْبِ فَذٰنِكَ بُرْهَانٰنِ مِنْ رَّبِّكَ اِلٰى فِرْعَوْنَ
મિલા લીજિયે, યે દોનોં દલીલેં હૈં, ઈન્હેં આપ કે રબ કી તરફ સે ફિરઔન ઔર ઉસ કે દરબારિયોં કે પાસ
وَ مَلَا۟ئِهٖ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ۝۳۲ قَالَ رَبِّ
લે કર જાઈએ. ઈસ લિયે કે વો નાફરમાન કૌમ હૈ. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને અર્ઝ કિયા એ મેરે રબ!
اِنِّىْ قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُوْنِ ۝۳۳ وَاَخِىْ
યકીનન મૈં ને ઉન મેં સે એક શખ્સ કો કત્લ કિયા હૈ, તો મૈં ડરતા હું કે વો મુજે કત્લ કર દેંગે. ઔર મેરા
هٰرُوْنُ هُوَ اَفْصَحُ مِنِّىْ لِسَانًا فَاَرْسِلْهُ مَعِىَ رِدْاً
ભાઈ હારૂન વો મુજ સે ઝયાદા ફસીહ ઝબાન વાલા હૈ તો આપ ઉન કો મેરે સાથ મદદગાર બના કર ભેજ દીજિયે
يُّصَدِّقُنِىْٓ ز اِنِّىْٓ اَخَافُ اَنْ يُّكَذِّبُوْنِ ۝۳۴ قَالَ سَنَشُدُّ
તાકે વો મેરી તસ્દીક કરે. ઈસ લિયે કે મૈં ડરતા હું કે વો મુજે જુઠલાએંગે. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે
عَضُدَكَ بِاَخِيْكَ وَ نَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا
અનકરીબ હમ આપ કા બાઝૂ મઝબુત કરેંગે આપ કે ભાઈ કે ઝરિયે ઔર તુમ દોનોં કો ગલબા દેંગે
فَلَا يَصِلُوْنَ اِلَيْكُمَا ۚ بِاٰيٰتِنَآ ۚ اَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا
કે વો તુમ તક નહીં પહોંચ સકેંગે. હમારે મોઅજિઝાત લે કર જાઓ. તુમ દોનોં ઔર જિન્હોં ને તુમ્હારા

معانقة ۱۱ عند المتأخرين

الْغٰلِبُوْنَ۝۳۵ فَلَمَّا جَآءَهُمْ مُّوْسٰى بِاٰيٰتِنَا بَيِّنٰتٍ
ઈત્તિબા કિયા, તુમ હી ગાલિબ રહોગે. ફિર જબ મુસા (અલૈહિસ્સલામ) ઉન કે પાસ આએ હમારે રોશન

قَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَّمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا
મોઅજિઝાત લે કર, ઉન્હોં ને કહા યે તો મહઝ એક ઘડા હુવા જાદૂ હૈ ઔર હમ ને ઉસ કો

فِيْٓ اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِيْنَ۝۳۶ وَقَالَ مُوْسٰى رَبِّيْٓ اَعْلَمُ
અપને પેહલે બાપ દાદા મેં નહીં સુના. ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા કે મેરા રબ ખુબ જાનતા હૈ

بِمَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى مِنْ عِنْدِهٖ وَمَنْ تَكُوْنُ لَهٗ
ઉસ કો જો હિદાયત લે કર આયા હૈ ઉસ કે પાસ સે ઔર ઉસે ભી જિસ કે લિયે

عَاقِبَةُ الدَّارِ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ۝۳۷ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
આખિરત કા ઘર હૈ. યકીનન ઝાલિમ લોગ ફલાહ નહીં પાએંગે. ઔર ફિરઔન ને કહા

يٰٓاَيُّهَا الْمَلَاُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرِيْ ۚ فَاَوْقِدْ
એ દરબારિયો! મૈં તુમ્હારે લિયે મેરે અલાવા કોઈ માબૂદ નહીં જાનતા. એ હામાન!

لِيْ يٰهَامٰنُ عَلَى الطِّيْنِ فَاجْعَلْ لِّيْ صَرْحًا
તૂ મેરે લિયે મિટ્ટી પર આગ જલા, ફિર તૂ મેરે લિયે એક ઉંચી ઈમારત તૈયાર કર

لَّعَلِّيْٓ اَطَّلِعُ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى ۙ وَاِنِّيْ لَاَظُنُّهٗ
તાકે મૈં મૂસા કે માબૂદ કો જાંક કર દેખૂં. ઔર મૈં યકીનન ઉસે જૂઠા

مِنَ الْكٰذِبِيْنَ۝۳۸ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُوْدُهٗ فِي الْاَرْضِ
સમજતા હું. ઔર ફિરઔન ઔર ઉસ કે લશકર ને ઈસ મુલ્ક મેં નાહક બડા

بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ اِلَيْنَا لَا يُرْجَعُوْنَ ۝۳۹
બનના ચાહા ઔર સમજા કે વો હમારે પાસ વાપસ લાએ નહીં જાએંગે.

فَاَخَذْنٰهُ وَجُنُوْدَهٗ فَنَبَذْنٰهُمْ فِي الْيَمِّ ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ
ફિર હમ ને ઉસે ઔર ઉન કે લશકરોં કો પકડ લિયા, ફિર હમ ને ઉન્હેં સમન્દર મેં ફૈંક દિયા. ફિર આપ દેખિયે કે

كَانَ عَاقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ۝۴۰ وَجَعَلْنٰهُمْ اَئِمَّةً يَّدْعُوْنَ
ઝાલિમોં કા અન્જામ કૈસા હુવા? ઔર હમ ને ઉન્હેં સરદાર બનાયા જો આગ કી તરફ

اِلَى النَّارِ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ لَا يُنْصَرُوْنَ۝۴۱ وَاَتْبَعْنٰهُمْ
બુલાતે થે. ઔર કયામત કે દિન ઉન કી નુસ્રત નહીં કી જાએગી. ઔર હમ ને

فِیْ هٰذِهِ الدُّنْیَا لَعْنَةً ۚ وَیَوْمَ الْقِیٰمَةِ هُمْ

ઈસ દુન્યા મેં ઉન કે પીછે લાનત લગા દી. ઔર કયામત કે દિન વો

مِّنَ الْمَقْبُوْحِیْنَ ﴿۴۲﴾ وَلَقَدْ اٰتَیْنَا مُوْسَی الْكِتٰبَ مِنْۢ بَعْدِ

બુરોં મેં સે હોંગે. યકીનન હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો પેહલી કૌમોં કો હલાક

مَاۤ اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ الْاُوْلٰی بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًی

કરને કે બાદ કિતાબ દી, ઈન્સાનોં કે લિયે બસીરતોં કે તૌર પર ઔર હિદાયત

وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ یَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۴۳﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ

ઔર રહમત કે તૌર પર તાકે વો નસીહત હાસિલ કરેં. ઔર આપ મગરિબી કિનારે મેં

الْغَرْبِیِّ اِذْ قَضَیْنَاۤ اِلٰی مُوْسَی الْاَمْرَ وَمَا كُنْتَ

નહીં થે જબ હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કી તરફ અમ્રે (રિસાલત) ભેજા ઔર આપ વહાં દેખને વાલોં મેં

مِنَ الشّٰهِدِیْنَ ﴿۴۴﴾ وَلٰكِنَّاۤ اَنْشَاْنَا قُرُوْنًا فَتَطَاوَلَ عَلَیْهِمُ

નહીં થે. લેકિન હમ ને પૈદા કિયા કૌમોં કો ફિર ઉન કી ઉમરેં તવીલ

الْعُمُرُ ۚ وَمَا كُنْتَ ثَاوِیًا فِیْۤ اَهْلِ مَدْیَنَ تَتْلُوْا

હો ગઈ. ઔર આપ ઠેહરે હુવે નહીં થે મદયન વાલોં મેં કે ઉન પર

عَلَیْهِمْ اٰیٰتِنَا ۙ وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِیْنَ ﴿۴۵﴾ وَمَا كُنْتَ

હમારી આયતેં તિલાવત કરતે, લેકિન હમ હી રસૂલ ભેજને વાલે હૈં. ઔર આપ મૌજૂદ નહીં થે

بِجَانِبِ الطُّوْرِ اِذْ نَادَیْنَا وَلٰكِنْ رَّحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ

કોહે તૂર કે કિનારે પર જબ હમ ને પુકારા, લેકિન યે આપ કે રબ કી તરફ સે રહમત હૈ

لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّاۤ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِیْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ

તાકે આપ ડરાએં ઐસી કૌમ કો જિન કે પાસ કોઈ ડરાને વાલા આપ સે પેહલે નહીં આયા

لَعَلَّهُمْ یَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۴۶﴾ وَلَوْلَاۤ اَنْ تُصِیْبَهُمْ مُّصِیْبَةٌۢ

તાકે વો નસીહત હાસિલ કરેં. ઔર અગર યે બાત ન હોતી કે ઈન્હેં મુસીબત પહોંચે

بِمَا قَدَّمَتْ اَیْدِیْهِمْ فَیَقُوْلُوْا رَبَّنَا لَوْلَاۤ اَرْسَلْتَ

ઉન આમાલ કી વજહ સે જો ઉન કે હાથોં ને આગે ભેજે, ફિર વો કહેં એ હમારે રબ! તૂ ને હમારી તરફ

اِلَیْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰیٰتِكَ وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۴۷﴾

રસૂલ કયૂં નહીં ભેજા કે હમ તેરી આયતોં કા ઈત્તિબા કરતે ઔર હમ ઈમાન લાને વાલોં મેં સે હો જાતે.

فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْا لَوْلَآ اُوْتِیَ

ફિર જબ ઉન કે પાસ હમારી તરફ સે હક આયા તો ઉન્હોં ને કહા કે ઉસ નબી કો કયૂં નહીં દિયા ગયા ઉસ જૈસા મોઅજિઝા જો

مِثْلَ مَآ اُوْتِیَ مُوْسٰی ؕ اَوَلَمْ یَكْفُرُوْا بِمَآ اُوْتِیَ مُوْسٰی

મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો દિયા ગયા? કયા ઉન્હોં ને કુફ્ર નહીં કિયા ઉસ મોઅજિઝે કે સાથ જો મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો દિયા ગયા

مِنْ قَبْلُ ۚ قَالُوْا سِحْرٰنِ تَظَاهَرَا ۫ وَ قَالُوْآ اِنَّا بِكُلٍّ

ઈસ સે પેહલે? ઉન્હોં ને કહા કે દો જાદૂગર હૈં જિન્હોં ને એક દૂસરે કી મદદ કી હે. ઔર ઉન્હોં ને કહા કે હમ કિસી મોઅજિઝે

كٰفِرُوْنَ ۝۴۸ قُلْ فَاْتُوْا بِكِتٰبٍ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ

કો નહીં માનતે. આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ અલ્લાહ કી તરફ સે કિતાબ લાઓ જો

اَهْدٰی مِنْهُمَآ اَتَّبِعْهُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ۝۴۹ فَاِنْ

ઉન દોનોં સે ઝયાદા રાસ્તા બતલાને વાલી હો કે મૈં ઉસ કે પીછે ચલૂં અગર તુમ સચ્ચે હો. ફિર અગર

لَّمْ یَسْتَجِیْبُوْا لَكَ فَاعْلَمْ اَنَّمَا یَتَّبِعُوْنَ اَهْوَآءَهُمْ ؕ

વો આપ કી બાત કા જવાબ ન દેં તો જાન લો કે યકીનન વો અપની ખ્વાહિશાત કે પીછે ચલ રહે હૈં.

وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوٰىهُ بِغَیْرِ هُدًی مِّنَ اللّٰهِ ؕ

ઔર ઉસ સે ઝયાદા ગુમરાહ કૌન હોગા જો અપની ખ્વાહિશ કે પીછે ચલે અલ્લાહ કી તરફ સે હિદાયત કે બગૈર.

اِنَّ اللّٰهَ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظّٰلِمِیْنَ ۝۵۰ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا

બેશક અલ્લાહ ઝાલિમ કૌમ કો હિદાયત નહીં દેતે. યકીનન હમ ને

لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ یَتَذَكَّرُوْنَ ۝۵۱ اَلَّذِیْنَ اٰتَیْنٰهُمُ

ઉન કે લિયે યે કલામ (કુર્આન) લગાતાર ભેજા તાકે વો નસીહત હાસિલ કરેં. વો જિન કો હમ ને ઈસ સે પેહલે

الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهٖ یُؤْمِنُوْنَ ۝۵۲ وَاِذَا یُتْلٰی

કિતાબ દી વો ઉસ પર ઈમાન લાતે હૈં. ઔર જબ ઉન પર ઉસે તિલાવત કિયા જાતા હે,

عَلَیْهِمْ قَالُوْآ اٰمَنَّا بِهٖٓ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّنَآ اِنَّا كُنَّا

તો કેહતે હૈં કે હમ ઉસ પર ઈમાન લાએ, યકીનન યે હક હે હમારે રબ કી તરફ સે, યકીનન હમ

مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِیْنَ ۝۵۳ اُولٰٓئِكَ یُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَّرَّتَیْنِ

ઈસ સે પેહલે ભી મુસલમાન થે. યહી હૈં જિન્હેં ઉન કા અજર દુગના મિલેગા ઈસ વજહ

بِمَا صَبَرُوْا وَیَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّیِّئَةَ وَمِمَّا

સે કે ઉન્હોં ને સબ્ર કિયા ઔર વો ભલાઈ કે ઝરિયે બુરાઈ કો દફા કરતે હૈં ઔર ઉન ચીઝોં મેં સે જો

رَزَقۡنٰهُمۡ يُنۡفِقُوۡنَ ۝٥٤ وَ اِذَا سَمِعُوا اللَّغۡوَ اَعۡرَضُوۡا

હમ નેં ઉન્હેં દીં ખર્ચ કરતે હૈં. ઔર જબ વો લગ્વ બાત સુનતે હૈં તો ઉસ સે ઐરાઝ કરતે હૈં

عَنۡهُ وَقَالُوۡا لَنَاۤ اَعۡمَالُنَا وَلَكُمۡ اَعۡمَالُكُمۡ ز سَلٰمٌ

ઔર કેહતે હૈં કે હમારે લિયે હમારે આમાલ હૈં ઔર તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે આમાલ હૈં. અસ્સલામુ

عَلَيۡكُمۡ ز لَا نَبۡتَغِى الۡجٰهِلِيۡنَ ۝٥٥ اِنَّكَ لَا تَهۡدِىۡ مَنۡ

અલયકુમ. જાહિલ હમેં નહીં ચાહિયે. બિલ્કુલ આપ હિદાયત નહીં દે સકતે ઉસ કો જિસે આપ

اَحۡبَبۡتَ وَلٰـكِنَّ اللّٰهَ يَهۡدِىۡ مَنۡ يَّشَآءُ ج وَهُوَ اَعۡلَمُ

ચાહેં લેકિન અલ્લાહ હિદાયત દેતા હૈ જિસે વો ચાહતા હૈ. ઔર અલ્લાહ હિદાયત પાને વાલોં કો

بِالۡمُهۡتَدِيۡنَ ۝٥٦ وَقَالُوۡۤا اِنۡ نَّتَّبِعِ الۡهُدٰى مَعَكَ

ખૂબ જાનતા હૈ. ઔર ઉન્હોં ને કહા કે અગર હમ ઈસ હિદાયત કે પીછે ચલેંગે તેરે સાથ

نُتَخَطَّفۡ مِنۡ اَرۡضِنَا ط اَوَلَمۡ نُمَكِّنۡ لَّهُمۡ حَرَمًا اٰمِنًا

તો હમેં હમારે મુલ્ક સે ઉચક લિયા જાએગા. કયા હમ ને ઉન કો જગા નહીં દી અમન વાલે હરમ મેં

يُّجۡبٰٓى اِلَيۡهِ ثَمَرٰتُ كُلِّ شَىۡءٍ رِّزۡقًا مِّنۡ لَّدُنَّا

જિસ કી તરફ હર કિસમ કે ફલ ખીંચ કર લાએ જાતે હૈં હમારી તરફ સે રોઝી કે તૌર પર?

وَلٰكِنَّ اَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُوۡنَ ۝٥٧ وَكَمۡ اَهۡلَكۡنَا

લેકિન ઉન મેં સે અકસર જાનતે નહીં. ઔર કિત્ની બસ્તિયાં હમ હલાક કર ચુકે હૈં

مِنۡ قَرۡيَةٍۢ بَطِرَتۡ مَعِيۡشَتَهَا ج فَتِلۡكَ مَسٰكِنُهُمۡ لَمۡ تُسۡكَنۡ

જો અપની મઈશત પર ઈતરાતી થીં. તો યે ઉન કે મકાનાત હૈં જિન મેં રહા નહીં ગયા

مِّنۡۢ بَعۡدِهِمۡ اِلَّا قَلِيۡلًا ط وَكُنَّا نَحۡنُ الۡوٰرِثِيۡنَ ۝٥٨

ઉન કે બાદ મગર બહોત થોડા. ઔર હમ હી વારિસ હુવે.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهۡلِكَ الۡقُرٰى حَتّٰى يَبۡعَثَ فِىۡۤ اُمِّهَا

ઔર આપ કા રબ બસ્તિયોં કો હલાક નહીં કર દેતા જબ તક કે ઉન મેં સે બડી બસ્તી મેં રસૂલ

رَسُوۡلًا يَّتۡلُوۡا عَلَيۡهِمۡ اٰيٰتِنَا ج وَمَا كُنَّا مُهۡلِكِى الۡقُرٰٓى

નહીં ભેજતા જો ઉન પર હમારી આયતેં તિલાવત કરે. ઔર હમ બસ્તિયોં કો હલાક નહીં કરતે

اِلَّا وَاَهۡلُهَا ظٰلِمُوۡنَ ۝٥٩ وَمَاۤ اُوۡتِيۡتُمۡ مِّنۡ شَىۡءٍ

મગર જબ હી કે વહાં વાલે ઝાલિમ હોતે હૈં. ઔર જો કુછ ભી તુમ્હેં દિયા ગયા હૈ

فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَزِيْنَتُهَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ

વો દુન્યવી ઝિન્દગી કા થોડા સા નફા ઔર ઉસ કી ઝીનત હૈ. ઔર જો અલ્લાહ કે પાસ હૈ વો ઝયાદા બેહતર

خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝٦٠ اَفَمَنْ وَّعَدْنٰهُ

હૈ ઔર ઝયાદા બાકી રેહને વાલા હૈ. કયા ફિર તુમ અકલ નહીં રખતે? કયા ફિર વો શખ્સ જિસ સે હમ ને

وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيْهِ كَمَنْ مَّتَّعْنٰهُ مَتَاعَ

અચ્છા વાદા કર રખા હૈ ફિર વો ઉસે પાએગા, ઉસ શખ્સ કી તરહ હો સકતા હૈ કે જિસ કો હમ ને દુન્યવી

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ ۝٦١

ઝિન્દગી મેં મુતમત્તિઅ કિયા, ફિર વો કયામત કે દિન (પકડ કર) હાઝિર કિયે જાને વાલોં મેં સે હોગા?

وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ

ઔર જિસ દિન અલ્લાહ ઉન્હેં પુકાર કર કહેગા કહાં હૈં મેરે વો શુરકા જિન કા તુમ દાવા કિયા

تَزْعُمُوْنَ ۝٦٢ قَالَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا

કરતે થે? વો લોગ કહેંગે જિન પર અઝાબ કા કલિમા સાબિત હો ગયા એ હમારે રબ!

هٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَغْوَيْنَا ۚ اَغْوَيْنٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۚ تَبَرَّاْنَآ

યે વો હૈ જિન કો હમ ને બેહકાયા. જિસ તરહ હમ બેહકે હુવે થે હમ ને ઉન્હેં બેહકાયા. હમ તેરી તરફ બરાઅત

اِلَيْكَ ۡ مَا كَانُوْٓا اِيَّانَا يَعْبُدُوْنَ ۝٦٣ وَقِيْلَ ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ

કરતે હૈં કે યે હમારી ઈબાદત નહીં કરતે થે. ઔર કહા જાએગા કે તુમ પુકારો તુમ્હારે શુરકા કો,

فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ ۚ

ફિર વો ઉન કો પુકારેંગે, તો વો ઉન કો જવાબ નહીં દેંગે, ઉસી દૌરાન વો અઝાબ દેખ લેંગે.

لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوْا يَهْتَدُوْنَ ۝٦٤ وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ

કાશ કે વો હિદાયત પાતે. ઔર જિસ દિન વો ઉન્હેં પુકારેગા, ફિર કહેગા

مَاذَآ اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِيْنَ ۝٦٥ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْۢبَآءُ

કે તુમ ને રસૂલોં કો કયા જવાબ દિયા થા? ફિર ઉન પર ખબરેં ઉસ દિન બન્દ હો

يَوْمَىِٕذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُوْنَ ۝٦٦ فَاَمَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ

જાએંગી, ફિર વો એક દૂસરે સે ભી સવાલ નહીં કરેંગે. હાં, જિસ ને તૌબા કી ઔર ઈમાન લાયા

وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ مِنَ الْمُفْلِحِيْنَ ۝٦٧

ઔર નેક અમલ કિયે, તો ઉમ્મીદ હૈ કે વો ફલાહ પાને વાલોં મેં સે હો.

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخْتَارُ ؕ مَا كَانَ لَهُمُ
ઔર તેરા રબ પૈદા કરે જિસે ચાહે ઔર ચુને જિસે ચાહે. ઉન લોગોં કે પાસ
الْخِيَرَةُ ؕ سُبْحٰنَ اللّٰهِ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝٦٨
ઈન્તિખાબ કા ઈખ્તિયાર નહીં. અલ્લાહ પાક હૈ ઔર બરતર હૈ ઉન ચીઝોં સે જો યે શરીક ઠેહરાતે હૈં.
وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۝٦٩
ઔર તેરા રબ ખૂબ જાનતા હૈ ઉસ કો જો ઉન કે સીને છુપાતે ઔર ઝાહિર કરતે હૈં.
وَهُوَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ لَهُ الْحَمْدُ فِى الْاُوْلٰى
ઔર વહી અલ્લાહ હૈ, ઉસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં. ઉસી કે લિયે તમામ તારીફેં હૈં દુન્યા મેં
وَالْاٰخِرَةِ ۫ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝٧٠ قُلْ
ઔર આખિરત મેં. ઔર ઉસી કે લિયે હુકૂમત હૈ ઔર ઉસી કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે. આપ પૂછિયે
اَرَءَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا
તુમ્હારી કયા રાય હૈ અગર અલ્લાહ તુમ પર રાત હમેશા રખે કયામત
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِضِيَآءٍ ؕ
કે દિન તક, તો કૌન માબૂદ હૈ અલ્લાહ કે અલાવા જો તુમ્હારે પાસ રોશની લાએ?
اَفَلَا تَسْمَعُوْنَ ۝٧١ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ
કયા ફિર તુમ સુનતે નહીં હો? આપ પૂછિયે તુમ્હારી કયા રાય હૈ અગર અલ્લાહ તુમ પર દિન હમેશા
النَّهَارَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ
રખે કયામત કે દિન તક, તો કૌન માબૂદ હૈ અલ્લાહ કે અલાવા
يَاْتِيْكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُوْنَ فِيْهِ ؕ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ۝٧٢
જો તુમ્હારે પાસ રાત કો લાએ જિસ મેં તુમ સુકૂન હાસિલ કરો? કયા ફિર તુમ બસીરત નહીં રખતે?
وَمِنْ رَّحْمَتِهٖ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوْا
ઔર અપની રહમત સે અલ્લાહ ને તુમ્હારે લિયે રાત ઔર દિન બનાએ તાકે તુમ ઉસ મેં સુકૂન હાસિલ
فِيْهِ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝٧٣
કરો ઔર તાકે તુમ અલ્લાહ કા ફઝલ તલાશ કરો ઔર તાકે તુમ શુક્ર અદા કરો.
وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَآءِىَ الَّذِيْنَ
ઔર જિસ દિન અલ્લાહ ઉન કો પુકાર કર કહેગા, કહાં હૈં મેરે શુરકા જિન કા તુમ

كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿۷۴﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا
દાવા કિયા કરતે થે? ઔર હમ હર ઉમ્મત મેં સે એક ગવાહ કો નિકાલેંગે,
فَقُلْنَا هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوْٓا اَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ
ફિર હમ કહેંગે કે તુમ્હારી દલીલ તુમ લાઓ, ફિર વો જાન લેંગે કે હક અલ્લાહ હી કે લિયે હૈ
وَ ضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۷۵﴾ اِنَّ قَارُوْنَ
ઔર ખો જાએંગે ઉન સે વો જો વો જૂઠ ઘડા કરતે થે. યકીનન કારૂન
كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوْسٰى فَبَغٰى عَلَيْهِمْ ص وَاٰتَيْنٰهُ
મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કી કૌમ મેં સે થા, ફિર ઉન પર બડાઈ મારને લગા. ઔર હમ ને ઉસે
مِنَ الْكُنُوْزِ مَآ اِنَّ مَفَاتِحَهٗ لَتَنُوْٓاُ بِالْعُصْبَةِ
ખઝાનોં મેં સે ઈત્ના દિયા થા કે ઉસ કી કુંજીયાં તાકતવર જમાઅત કો
اُولِى الْقُوَّةِ ق اِذْ قَالَ لَهٗ قَوْمُهٗ لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ
થકા દેતી થીં. જબ કે ઉસ સે ઉસ કી કૌમ ને કહા તૂ મત ઈતરા, યકીનન અલ્લાહ
لَا يُحِبُّ الْفَرِحِيْنَ ﴿۷۶﴾ وَابْتَغِ فِيْمَآ اٰتٰىكَ اللّٰهُ
ઈતરાને વાલોં સે મહબ્બત નહીં કરતા. ઔર તૂ ઉસ માલ મેં જો અલ્લાહ ને તુજે દિયા
الدَّارَ الْاٰخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيْبَكَ مِنَ الدُّنْيَا
દારે આખિરત કો તલાશ કર ઔર તૂ દુન્યા મેં સે અપના હિસ્સા (આખિરત કે લિયે લેના) મત ભૂલ
وَاَحْسِنْ كَمَآ اَحْسَنَ اللّٰهُ اِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ
ઔર તૂ એહસાન કર જૈસા કે અલ્લાહ ને તેરી તરફ એહસાન કિયા ઔર તૂ ઝમીન મેં ફસાદ
فِى الْاَرْضِ ط اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۷۷﴾ قَالَ
મત ફૈલા. યકીનન અલ્લાહ ફસાદ ફૈલાને વાલોં સે મહબ્બત નહીં કરતે. કારૂન બોલા
اِنَّمَآ اُوْتِيْتُهٗ عَلٰى عِلْمٍ عِنْدِىْ ط اَوَلَمْ يَعْلَمْ
કે મુજે યે માલ મિલા હૈ ઉસ ઈલ્મ કી વજહ સે જો મેરે પાસ હૈ. કયા વો યે જાનતા નહીં કે
اَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهٖ مِنَ الْقُرُوْنِ مَنْ هُوَ
અલ્લાહ ને ઉસ સે પેહલે કૌમોં કો હલાક કિયા હૈ જો ઉસ સે ઝયાદા
اَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَّ اَكْثَرُ جَمْعًا ط وَلَا يُسْـَٔلُ
કુવ્વત વાલી ઔર ઉસ સે ઝયાદા માલ જમા કરને વાલી થીં? ઔર ગુનાહોં કે મુતઅલ્લિક

ع ۷

عَنْ ذُنُوْبِهِمُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ

મુજરિમોં સે સવાલ નહીં કિયા જાએગા (આમાલ નામે મેં મૌજૂદ હી હોંગે). ફિર કારૂન અપની

فِىْ زِيْنَتِهٖ ؕ قَالَ الَّذِيْنَ يُرِيْدُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا

કૌમ કે સામને અપની ઝીનત મેં નિકલા. તો કેહને લગે જો દુન્યવી ઝિન્દગી ચાહતે થે

يٰلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَآ اُوْتِىَ قَارُوْنُ ۙ اِنَّهٗ لَذُوْ حَظٍّ

કે કાશ કે હમેં મિલતા જૈસા કારૂન કો દિયા ગયા હૈ. યકીનન કારૂન બડી કિસ્મત વાલા હૈ.

عَظِيْمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ

ઔર ઉન લોગોં ને કહા જિન કો ઈલ્મ દિયા ગયા કે તુમ્હારે લિયે હલાકત હો!

ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۚ

અલ્લાહ કા સવાબ બેહતર હૈ ઉસ કે લિયે જો ઈમાન લાયા ઔર નેક અમલ કિયે

وَلَا يُلَقّٰهَآ اِلَّا الصّٰبِرُوْنَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِدَارِهِ

ઔર ઉસે નહીં પાએંગે મગર સબ્ર કરને વાલે હી. ફિર હમ ને કારૂન ઔર ઉસ કા ઘર ઝમીન મેં

الْاَرْضَ ۗ فَمَا كَانَ لَهٗ مِنْ فِئَةٍ يَّنْصُرُوْنَهٗ

ધંસા દિયા. ફિર ઉસ કે લિયે કોઈ જમાઅત નહીં થી જો ઉસ કી નુસ્રત કરતી

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِيْنَ ﴿٨١﴾

અલ્લાહ કે સિવા. ઔર ખુદ ભી વો અપની મદદ ન કર સકા.

وَاَصْبَحَ الَّذِيْنَ تَمَنَّوْا مَكَانَهٗ بِالْاَمْسِ يَقُوْلُوْنَ

ઔર વો લોગ જો કલ કો ઉસ કી જગા પર હોને કી તમન્ના કરતે થે વો કેહને લગે

وَيْكَاَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ

કે તેરે લિયે હલાકત હો! યકીનન અલ્લાહ રોઝી કુશાદા કરતા હૈ જિસ કે લિયે ચાહતા હૈ

مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ ۚ لَوْلَآ اَنْ مَّنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ

અપને બન્દોં મેં સે ઔર તંગ કરતા હૈ જિસ કે લિયે ચાહતા હૈ. અગર અલ્લાહ હમ પર એહસાન ન કરતા તો

بِنَا ؕ وَيْكَاَنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ

હમેં ભી ઝમીન મેં ધંસા દેતા. તેરે લિયે હલાકત હો, યકીનન કાફિર લોગ ફલાહ નહીં પાએંગે. ع ٨

الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِيْنَ لَا يُرِيْدُوْنَ عُلُوًّا فِى

યે દારે આખિરત હમ ઉસે બનાતે હૈં ઉન લોગોં કે લિયે જો ઝમીન મેં બરતરી

الْاَرْضِ وَلَا فَسَادًا ؕ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ۝۸۳
ઔર ફસાદ નહીં ચાહતે. ઔર અચ્છા અન્જામ મુત્તકિયોં કે લિયે હૈ.
مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ
જો ભલાઈ લે કર આએગા તો ઉસ કો ઉસ સે બેહતર બદલા મિલેગા. ઔર જો બુરાઈ લે કર
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ
આએગા તો ગુનાહ કરને વાલોં કો સિર્ફ ઉન કે
اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝۸۴ اِنَّ الَّذِىْ فَرَضَ
આમાલ હી કી સઝા મિલેગી. યકીનન વો અલ્લાહ જિસ ને
عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لَرَآدُّكَ اِلٰى مَعَادٍ ؕ قُلْ رَّبِّىْٓ
કુર્આન આપ પર ફર્ઝ કિયા, વો ઝરૂર આપ કો મઆદ કી તરફ લૌટાને વાલા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે
اَعْلَمُ مَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ فِىْ ضَلٰلٍ
મેરા રબ ખૂબ જાનતા હૈ કે કૌન હિદાયત લે કર આયા ઔર કૌન ખુલી ગુમરાહી
مُّبِيْنٍ ۝۸۵ وَمَا كُنْتَ تَرْجُوْٓا اَنْ يُّلْقٰٓى اِلَيْكَ
મેં હૈ? ઔર આપ કો તવક્કુઅ નહીં થી કે આપ કી તરફ કિતાબ ઉતારી
الْكِتٰبُ اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ ظَهِيْرًا
જાએગી મગર તેરે રબ કી રહમત કી વજહ સે (નાઝિલ હુઈ), ઈસ લિયે આપ કાફિરોં કે
لِّلْكٰفِرِيْنَ ۝۸۶ وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ بَعْدَ
મદદગાર ન બનેં. ઔર આપ કો અલ્લાહ કી આયતોં સે યે ન રોકેં ઈસ કે બાદ કે
اِذْ اُنْزِلَتْ اِلَيْكَ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ وَلَا تَكُوْنَنَّ
વો આપ કી તરફ ઉતારી ગઈ ઔર આપ અપને રબ કી તરફ દાવત દીજિયે ઔર મુશરિકીન
مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝۸۷ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۘ
મેં સે ન હોં. ઔર અલ્લાહ કે સાથ કિસી દૂસરે માબૂદ કો ન પુકારિયે.
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۣ كُلُّ شَىْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهٗ ؕ
કોઈ માબૂદ નહીં મગર વહી. સિવાએ ઉસ કી ઝાત કે હર ચીઝ હલાક હોને વાલી હૈ.
لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝۸۸
ઉસી કે લિયે હુકૂમત હૈ ઔર ઉસી કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે.

وقف لازم

ایاتہا ٦٩ (٢٩) سُوْرَۃُ الْعَنْکَبُوْتِ مَکِّیَّۃٌ (٨۵) رکوعاتہا ٧

ઉસ મેં ૬૯ આયતેં હૈં સૂરએ અન્કબૂત મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૭ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

الٓمّٓ ۝١ اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُّتْرَكُوْٓا اَنْ يَّقُوْلُوْٓا

અલિફ લામ મીમ. કયા ઈન્સાનોં ને યે સમજ રખા હૈ કે ઉન્હેં છોડ દિયા જાએગા ઈત્ના કેહ દેને પર કે

اٰمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُوْنَ ۝٢ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِيْنَ

આમન્ના, ઔર ઉન કો આઝમાયા નહીં જાએગા? યકીનન હમ ને આઝમાયા થા ઉન લોગોં કો જો

مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ

ઉન સે પેહલે થે, ફિર અલ્લાહ ઝરૂર માલૂમ કર કે રહેગા ઉન લોગોં કો જો સચ્ચે હૈં ઔર જૂઠોં કો ઝરૂર

الْكٰذِبِيْنَ ۝٣ اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ

માલૂમ કરેગા. કયા ઉન લોગોં ને જો બુરે અમલ કરતે હૈં યે સમજ રખા હૈ કે વો હમ સે ભાગ કર આગે

اَنْ يَّسْبِقُوْنَا ؕ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ۝٤ مَنْ كَانَ يَرْجُوْا لِقَآءَ

નિકલ સકતે હૈં? બુરા હૈ જો વો ફૈસલા કર રહે હૈં. જો અલ્લાહ સે મિલને કી ઉમ્મીદ રખતા

اللّٰهِ فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَاٰتٍ ؕ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝٥

હૈ તો યકીનન અલ્લાહ કા મુકર્રર કિયા હુવા વકત ઝરૂર આને વાલા હૈ. ઔર વો સુનને વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ.

وَمَنْ جَاهَدَ فَاِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ

ઔર જો મુજાહદા કરતા હૈ તો સિર્ફ અપની હી ઝાત કે લિયે મુજાહદા કરતા હૈ. યકીનન અલ્લાહ તમામ

عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ۝٦ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

જહાન વાલોં સે બેનિયાઝ હૈ. ઔર જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે

لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَحْسَنَ الَّذِيْ

તો હમ ઉન સે ઉન કી બુરાઈયાં દૂર કર દેંગે ઔર હમ ઉન્હેં બદલા દેંગે ઉન અચ્છે કામોં કા જો વો

كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝٧ وَ وَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ

કરતે થે. ઔર હમ ને ઈન્સાન કો ઉસ કે વાલિદૈન કે સાથ ભલાઈ કા હુકમ દિયા.

حُسْنًا ؕ وَاِنْ جَاهَدٰكَ لِتُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ

ઔર અગર વો તુજે મજબૂર કરેં તાકે તૂ મેરે સાથ શરીક ઠેહરાએ ઐસી ચીઝ કો જિસ કી તેરે પાસ

بِهٖ عِلۡمٌ فَلَا تُطِعۡهُمَا ؕ اِلَیَّ مَرۡجِعُكُمۡ فَاُنَبِّئُكُمۡ
કોઈ દલીલ નહીં તો ઉન કા કેહના મત માન. મેરી હી તરફ તુમ્હેં વાપસ આના હે, ફિર મૈં તુમ્હેં ખબર દૂંગા

بِمَا كُنۡتُمۡ تَعۡمَلُوۡنَ ۝۸ وَالَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
ઉન કામોં કી જો તુમ કરતે થે. ઔર જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે

لَنُدۡخِلَنَّهُمۡ فِی الصّٰلِحِیۡنَ ۝۹ وَمِنَ النَّاسِ مَنۡ یَّقُوۡلُ
હમ ઉન્હેં ઝરૂર નેક લોગોં મેં દાખિલ કરેંગે. ઔર લોગોં મેં સે કુછ વો હૈં જો કેહતે હૈં કે آمـنّـا بـالـلّٰـه.

اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَاۤ اُوۡذِیَ فِی اللّٰهِ جَعَلَ فِتۡنَةَ النَّاسِ
ફિર જબ ઉસે અલ્લાહ કી વજહ સે ઈઝા દી જાતી હે તો ઇન્સાનોં કી ઈઝારસાની કો અલ્લાહ કે અઝાબ કે

كَعَذَابِ اللّٰهِ ؕ وَلَئِنۡ جَآءَ نَصۡرٌ مِّنۡ رَّبِّكَ لَیَقُوۡلُنَّ
માનિન્દ કરાર દેતા હે. ઔર અગર તેરે રબ કી તરફ સે નુસ્રત આએ તો વો ઝરૂર કહેગા કે

اِنَّا كُنَّا مَعَكُمۡ ؕ اَوَلَیۡسَ اللّٰهُ بِاَعۡلَمَ بِمَا فِیۡ صُدُوۡرِ
યકીનન હમ તુમ્હારે સાથ થે. કયા અલ્લાહ બખૂબી નહીં જાનતા જો જહાન વાલોં કે સીનોં મેં (છુપા હુવા) હે ?

الۡعٰلَمِیۡنَ ۝۱۰ وَلَیَعۡلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا وَلَیَعۡلَمَنَّ
ઔર અલ્લાહ ઝરૂર માલૂમ કરેગા ઉન લોગોં કો જો ઈમાન લાએ ઔર અલ્લાહ મુનાફિકીન કો ઝરૂર

الۡمُنٰفِقِیۡنَ ۝۱۱ وَ قَالَ الَّذِیۡنَ كَفَرُوۡا لِلَّذِیۡنَ اٰمَنُوا
માલૂમ કરેગા. ઔર કાફિરોં ને ઈમાન વાલોં સે કહા કે તુમ હમારે

اتَّبِعُوۡا سَبِیۡلَنَا وَلۡنَحۡمِلۡ خَطٰیٰكُمۡ ؕ وَمَا هُمۡ بِحٰمِلِیۡنَ
રાસ્તે પર ચલને લગ જાઓ ઔર હમ તુમ્હારે ગુનાહ ઉઠા લેતે હૈં. હાલાંકે વો ઉન કે

مِنۡ خَطٰیٰهُمۡ مِّنۡ شَیۡءٍ ؕ اِنَّهُمۡ لَكٰذِبُوۡنَ ۝۱۲ وَلَیَحۡمِلُنَّ
ગુનાહોં મેં સે કુછ ભી ઉઠાને વાલે નહીં હૈં. યકીનન વો જૂઠે હૈં. ઔર વો ઝરૂર અપને બોજ

اَثۡقَالَهُمۡ وَاَثۡقَالًا مَّعَ اَثۡقَالِهِمۡ ز وَلَیُسۡـَٔلُنَّ یَوۡمَ
ઉઠાએંગે ઔર અપને બોજ કે સાથ દૂસરોં કે બોજ ભી ઉઠાએંગે. ઔર ઉન સે કયામત કે દિન ઝરૂર

الۡقِیٰمَةِ عَمَّا كَانُوۡا یَفۡتَرُوۡنَ ۝۱۳ ع وَلَقَدۡ اَرۡسَلۡنَا نُوۡحًا
સવાલ કિયા જાએગા ઉસ કે મુતઅલ્લિક જો વો જૂઠ ઘડા કરતે થે. યકીનન હમ ને નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કો રસૂલ બના કર ભેજા

اِلٰی قَوۡمِهٖ فَلَبِثَ فِیۡهِمۡ اَلۡفَ سَنَةٍ اِلَّا خَمۡسِیۡنَ عَامًا ؕ
ઉન કી કૌમ કી તરફ, ફિર વો ઉન મેં ઠેહરે એક હઝાર સાલ મગર પચાસ સાલ (યાની સાઢે નવ સો બરસ).

فَاَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١٤﴾ فَاَنْجَيْنٰهُ

ફિર ઉન કો તૂફાન ને પકડ લિયા ઈસ હાલ મેં કે વો ઝાલિમ થે. ફિર હમ ને ઉન્હેં ઔર કશતી વાલોં

وَ اَصْحٰبَ السَّفِيْنَةِ وَجَعَلْنٰهَآ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٥﴾ وَاِبْرٰهِيْمَ

કો નજાત દી ઔર હમ ને ઉસે તમામ જહાન વાલોં કે લિયે નિશાની બનાયા. ઔર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કો

اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ

જબ કે ઉન્હોં ને અપની કૌમ સે ફરમાયા કે અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો ઔર ઉસ સે ડરો. યે તુમ્હારે લિયે

اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٦﴾ اِنَّمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

બેહતર હૈ અગર તુમ જાનતે હો. અલ્લાહ કે સિવા તુમ સિર્ફ બુતોં કો

اَوْثَانًا وَّتَخْلُقُوْنَ اِفْكًا ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ

પૂજતે હો ઔર તુમ સિર્ફ જુઠ ઘડતે હો. યકીનન વો જિન કી તુમ અલ્લાહ કે સિવા ઈબાદત

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوْا عِنْدَ اللّٰهِ

કરતે હો વો તુમ્હેં રોઝી દેને કે માલિક નહીં હૈં, તો તુમ અલ્લાહ કે પાસ રોઝી

الرِّزْقَ وَاعْبُدُوْهُ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ؕ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿١٧﴾

તલબ કરો ઔર ઉસી કી ઈબાદત કરો ઔર ઉસી કા શુક્ર અદા કરો. ઉસી કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે.

وَاِنْ تُكَذِّبُوْا فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ؕ وَمَا

ઔર અગર તુમ જુઠલાઓ તો તુમ સે પેહલે કઈ ઉમ્મતોં ને જુઠલાયા. ઔર રસૂલ કે

عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿١٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ

ઝિમ્મે સિવાએ સાફ સાફ પહોંચા દેને કે કુછ ભી નહીં. કયા ઉન્હોં ને દેખા નહીં કે અલ્લાહ

يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ

કૈસે મખ્લૂક કો પેહલી મરતબા પૈદા કરતા હૈ, ફિર ઉસ કો દોબારા પૈદા કરેગા. યકીનન યે અલ્લાહ પર

يَسِيْرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ

આસાન હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ ઝમીન મેં ચલો ફિરો, ફિર દેખો કે કૈસે

بَدَاَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْاَةَ الْاٰخِرَةَ ؕ

ઉસ ને મખ્લૂક કો પેહલી મરતબા પૈદા કિયા, ફિર અલ્લાહ આખિરી બાર ઝિન્દા કર કે ઉઠાએગા.

اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ

યકીનન અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ. વો અઝાબ દે જિસે ચાહે

وَيَرْحَمُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَاِلَيْهِ تُقْلَبُوْنَ ۝ وَمَآ اَنْتُمْ

ઔર રહમ કરે જિસ પર ચાહે. ઔર ઉસી કી તરફ તુમ્હેં પલટ કર જાના હૈ. ઔર તુમ ઝમીન મેં

بِمُعْجِزِيْنَ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ ۫ وَمَا لَكُمْ

(ભાગ કર) અલ્લાહ કો આજિઝ નહીં કર સકતે ઔર ન આસ્માન મેં (ચઢ કર). ઔર તુમ્હારે લિયે

مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۝ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا

અલ્લાહ કે અલાવા કોઈ દોસ્ત ઔર મદદગાર નહીં. ઔર જો અલ્લાહ કી

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَلِقَآئِهٖۤ اُولٰٓئِكَ يَئِسُوْا مِنْ رَّحْمَتِىْ

આયતોં કે ઔર ઉસ કી મુલાકાત કે મુન્કિર હૈં વો માયૂસ હૈં મેરી રહમત સે ઔર

وَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖۤ

ઉન કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ. ફિર ઉન કી કૌમ કા જવાબ નહીં થા મગર યે કે

اِلَّآ اَنْ قَالُوا اقْتُلُوْهُ اَوْ حَرِّقُوْهُ فَاَنْجٰىهُ اللّٰهُ

ઉન્હોં ને કહા કે તુમ ઉસે કત્લ કર દો યા જલા દો, ફિર અલ્લાહ ને ઉન્હેં આગ સે

مِنَ النَّارِ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝ وَقَالَ

બચા લિયા. યકીનન ઈસ મેં કઈ નિશાનિયાં હૈં ઐસી કૌમ કે લિયે જો ઈમાન લાતી હૈ. ઔર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ)

اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا ۙ مَّوَدَّةَ

ને ફરમાયા કે તુમ ને અલ્લાહ કે સિવા સિર્ફ બુત બના રખે હૈં, આપસ કી

بَيْنِكُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ

દોસ્તી કી બિના પર દુન્યવી ઝિન્દગી મેં. ફિર કયામત કે દિન તુમ મેં સે

بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَّيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا ۫ وَّمَاْوٰىكُمُ

એક દૂસરે કા ઈન્કાર કરોગે. ઔર તુમ મેં સે એક દૂસરે પર લાનત કરોગે. ઔર તુમ્હારા ઠિકાના દોઝખ

النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۝ فَاٰمَنَ لَهٗ لُوْطٌ ۘ

હોગા ઔર તુમ્હારે લિયે કોઈ મદદગાર નહીં હોગા. ફિર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) પર ઈમાન લાએ લૂત (અલૈહિસ્સલામ).

وَقَالَ اِنِّىْ مُهَاجِرٌ اِلٰى رَبِّىْ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ

ઔર કહા કે મૈં અપને રબ કી તરફ હિજરત કર રહા હું. યકીનન વો ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત

الْحَكِيْمُ ۝ وَوَهَبْنَا لَهٗۤ اِسْحٰقَ وَ يَعْقُوْبَ وَجَعَلْنَا

વાલા હૈ. ઔર હમ ને ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઈસ્હાક ઔર યઅકૂબ અતા કિયે ઔર હમ ને

فِیْ ذُرِّیَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ وَاٰتَیْنٰهُ اَجْرَهٗ
ઉન કી ઔલાદ મેં નુબૂવ્વત ઔર કિતાબ રખ દી. ઔર હમ ને ઉન્હેં ઉન કા અજર દિયા

فِی الدُّنْیَا ۚ وَاِنَّهٗ فِی الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِیْنَ ۝٢٧
દુન્યા મેં. ઔર યકીનન વો આખિરત મેં સુલહા મેં સે હોંગે.

وَ لُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖۤ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ ۫
ઔર લૂત (અલૈહિસ્સલામ) કો (ભી) જબ ઉન્હોં ને અપની કૌમ સે ફરમાયા કે યકીનન તુમ ઐસી બેહયાઈ

مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِیْنَ ۝٢٨ اَىِٕنَّكُمْ
કરતે હો જો તમામ જહાન વાલોં મેં સે કિસી ને તુમ સે પેહલે નહીં કી. કયા તુમ

لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُوْنَ السَّبِیْلَ ۙ۬ وَتَاْتُوْنَ
મરદોં કે પાસ આતે હો ઔર તુમ ડાકા ડાલતે હો? ઔર તુમ અપની મજલિસોં

فِیْ نَادِیْكُمُ الْمُنْكَرَ ؕ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖۤ
મેં બુરી હરકતેં કરતે હો? ફિર ઉન કી કૌમ કા જવાબ નહીં હુવા

اِلَّاۤ اَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ
મગર યે કે ઉન્હોં ને કહા કે તુમ હમારે પાસ અલ્લાહ કા અઝાબ લે આઓ અગર

مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ۝٢٩ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِیْ عَلَی الْقَوْمِ
તુમ સચ્ચોં મેં સે હો. લૂત (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે એ મેરે રબ! ઈસ મુફસિદ કૌમ કે ખિલાફ તૂ મેરી

الْمُفْسِدِیْنَ ۝٣٠ ع وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَاۤ اِبْرٰهِیْمَ
નુસ્રત ફરમા. ઔર જબ હમારે ભેજે હુવે ફરિશ્તે ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે પાસ બશારત

بِالْبُشْرٰی ۙ قَالُوْۤا اِنَّا مُهْلِكُوْۤا اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْیَةِ ۚ
લે કર આએ, તો ઉન્હોં ને કહા કે હમ ઈસ બસ્તી વાલોં કો હલાક કરને વાલે હૈં.

اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوْا ظٰلِمِیْنَ ۝٣١ قَالَ اِنَّ فِیْهَا لُوْطًا ؕ
ઈસ લિયે કે યહાં વાલે ઝાલિમ હૈં. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે ઈસ મેં લૂત (અલૈહિસ્સલામ) ભી હૈં.

قَالُوْا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِیْهَا ٚ لَنُنَجِّیَنَّهٗ وَ اَهْلَهٗۤ
ફરિશ્તે કેહને લગે હમ ખૂબ જાનતે હૈં ઉન કો જો ઈસ બસ્તી મેં હૈં. હમ લૂત (અલૈહિસ્સલામ) ઔર ઉન કે માનને વાલોં

اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۫ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِیْنَ ۝٣٢ وَلَمَّاۤ اَنْ
કો બચા લેંગે મગર ઉન કી બીવી. યે હલાક હોને વાલોં મેં સે હોગી. ઔર જબ

جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِیْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا

હમારે ભેજે હુવે ફરિશ્તે લૂત (અલૈહિસ્સલામ) કે પાસ આએ તો ઉન કી વજહ સે વો ગમગીન ઔર તંગદિલ હુવે

وَّقَالُوْا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ قف اِنَّا مُنَجُّوْكَ وَاَهْلَكَ

ઔર ઉન ફરિશ્તોં ને કહા કે આપ ન ડરિયે, ન ગમ કીજિયે. હમ આપ કો ઔર આપ કે માનને વાલોં કો

اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿۳۳﴾ اِنَّا مُنْزِلُوْنَ

બચા લેંગે મગર આપ કી બીવી કો, યે હલાક હોને વાલોં મેં સે હોગી. યકીનન હમ ઈસ બસ્તી વાલોં પર

عَلٰٓى اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا

આસ્માન સે અઝાબ ઉતારેંગે ઈસ વજહ સે કે વો (ફાસિક હૈં)

يَفْسُقُوْنَ ﴿۳۴﴾ وَلَقَدْ تَّرَكْنَا مِنْهَآ اٰيَةً ۢ بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ

નાફરમાન હૈં. યકીનન હમ ને ઈસ બસ્તી કી કુછ વાઝેહ નિશાની અકલ વાલોં કે લિયે

يَّعْقِلُوْنَ ﴿۳۵﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۙ فَقَالَ

રેહને દી હૈ. ઔર મદયન કી તરફ ભેજા ઉન કે ભાઈ શુએબ (અલૈહિસ્સલામ) કો . શુએબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા

يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا

એ મેરી કૌમ! તુમ અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો ઔર તુમ આખિરી દિન કી ઉમ્મીદ રખો ઔર તુમ ઝમીન

فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿۳۶﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ

મેં ફસાદ ફૈલાતે હુવે મત ફિરો. ફિર ઉન્હોં ને ઉન કો જુઠલાયા, ફિર ઉન કો ઝલઝલે ને પકડ લિયા,

فَاَصْبَحُوْا فِیْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿۳۷﴾ۙ وَعَادًا وَّثَمُوْدَا۠

ફિર વો અપને ઘરોં મેં ઘુટને કે બલ ઊંધે પડે રેહ ગએ. ઔર આદ ઔર સમૂદ કો હલાક કિયા

وَقَدْ تَّبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسٰكِنِهِمْ قف وَزَيَّنَ لَهُمُ

ઔર તુમ્હારે સામને ઉન કે ઘરોં મેં સે કુછ સાફ નઝર આતે હૈં. ઔર શયતાન ને ઉન કે લિયે

الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ

ઉન કે આમાલ મુઝય્યન કિયે, ફિર ઉન કો રાસ્તે સે રોક દિયા

وَكَانُوْا مُسْتَبْصِرِيْنَ ﴿۳۸﴾ۙ وَ قَارُوْنَ وَ فِرْعَوْنَ

હાલાંકે વો હોશિયાર થે. ઔર કારૂન ઔર ફિરઔન

وَهَامٰنَ قف وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مُّوْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ

ઔર હામાન કો હલાક કિયા. યકીનન મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ઉન કે પાસ મોઅજિઝાત લે કર આએ,

فَاسْتَكْبَرُوْا فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانُوْا سٰبِقِيْنَ ﴿٣٩﴾
ફિર ઉન્હોં ને ઝમીન મેં બડા બનના ચાહા ઔર વો (ભાગ કર) ન નિકલ સકે.
فَكُلًّا اَخَذْنَا بِذَنْۢبِهٖ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِ
ફિર સબ કો હમ ને ઉન કે ગુનાહોં કી વજહ સે પકડ લિયા. ફિર ઉન મેં સે કિસી પર હમ ને કંકર કા તૂફાન
حَاصِبًا ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ اَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ ۚ وَمِنْهُمْ
ભેજા. ઔર ઉન મેં સે કિસી કો ચીખ ને પકડ લિયા. ઔર ઉન મેં સે
مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْاَرْضَ ۚ وَ مِنْهُمْ مَّنْ اَغْرَقْنَا ۚ
કિસી કો હમ ને ઝમીન મેં ધંસા દિયા. ઔર ઉન મેં સે વો ભી થે જિન કો હમ ને ગર્ક કિયા.
وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
ઔર અલ્લાહ ઐસા નહીં હૈ કે ઉન પર ઝુલ્મ કરે, લેકિન વો ખુદ અપની જાનોં પર ઝુલ્મ
يَظْلِمُوْنَ ﴿٤٠﴾ مَثَلُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ
કરતે થે. ઉન લોગોં કા હાલ જિન્હોં ને અલ્લાહ કે સિવા હિમાયતી
اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوْتِ ۚ اِتَّخَذَتْ بَيْتًا ؕ
બના લિયે હૈં મકડી કી તરહ હૈ, જિસ ને જાલા બનાયા.
وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوْتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوْتِ ۘ لَوْ كَانُوْا
ઔર યકીનન ઘરોં મેં સબ સે કમઝોર (બૂદા) મકડી કા જાલા હૈ. કાશ કે વો
يَعْلَمُوْنَ ﴿٤١﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُوْنَ
જાનતે. યકીનન અલ્લાહ જાનતા હૈ જિન ચીઝોં કો અલ્લાહ કે સિવા યે
مِنْ دُوْنِهٖ مِنْ شَيْءٍ ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٤٢﴾
પુકારતે હૈં. ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ.
وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۚ وَمَا يَعْقِلُهَآ
ઔર યે મિસાલેં હૈં જિન કો હમ ઇન્સાનોં કે લિયે બયાન કરતે હૈં. ઔર સિર્ફ ઇલ્મ વાલે
اِلَّا الْعٰلِمُوْنَ ﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
હી ઉસે સમજતે હૈં. આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો અલ્લાહ ને હક કે ખાતિર પૈદા કિયા.
بِالْحَقِّ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٤﴾
યકીનન ઉસ મેં ઈમાન (લાને) વાલોં કે લિયે નિશાની હૈ.

وقف لازم

ع ٤

اُتْلُ مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ ؕ

આપ ઈસ કિતાબ કી તિલાવત કરતે રહિયે જો આપ કી તરફ વહી કી ગઈ હે ઔર નમાઝ કાઈમ કીજિયે.

اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ ؕ وَلَذِكْرُ اللّٰهِ

યકીનન નમાઝ બેહયાઈ ઔર બુરે કામોં સે રોકતી હે. ઔર અલ્લાહ કા ઝિક્ર

اَكْبَرُ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُوْنَ ۝٤٥ وَلَا تُجَادِلُوْٓا اَهْلَ

સબ સે બડી ચીઝ હે. ઔર અલ્લાહ જાનતા હે વો જો તુમ કરતે હો. ઔર બેહતર અન્દાઝ કે સિવા

الْكِتٰبِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ۖ اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ

એહલે કિતાબ સે જઘડા મત કરો. મગર વો જો ઉન મેં સે ઝાલિમ હૈં

وَقُوْلُوْٓا اٰمَنَّا بِالَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَاُنْزِلَ اِلَيْكُمْ

ઔર યૂં કહો હમ ઈમાન લાએ હૈં ઉસ કિતાબ પર જો હમારી તરફ ઉતારી ગઈ ઔર જો તુમ્હારી તરફ ઉતારી ગઈ

وَاِلٰهُنَا وَاِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَّ نَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ۝٤٦

ઔર હમારા ઔર તુમ્હારા માબૂદ એક હી હે ઔર હમ ઉસી કે તાબેદાર હૈં.

وَ كَذٰلِكَ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ ؕ فَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ

ઔર ઈસી તરહ હમ ને આપ કી તરફ યે કિતાબ ઉતારી. ફિર વો જિન કો હમ ને કિતાબ દી

يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۚ وَمِنْ هٰٓؤُلَآءِ مَنْ يُّؤْمِنُ بِهٖ ؕ وَمَا يَجْحَدُ

વો ઈસ પર ઈમાન રખતે હૈં. ઔર ઈન લોગોં મેં સે કુછ ઉસ પર ઈમાન રખતે હૈં. ઔર હમારી આયતોં કા

بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا الْكٰفِرُوْنَ ۝٤٧ وَمَا كُنْتَ تَتْلُوْا مِنْ قَبْلِهٖ

ઈન્કાર નહીં કરતે મગર જો કાફિર હૈં. ઔર આપ ઈસ સે પહલે ન કોઈ કિતાબ તિલાવત

مِنْ كِتٰبٍ وَّلَا تَخُطُّهٗ بِيَمِيْنِكَ اِذًا لَّارْتَابَ الْمُبْطِلُوْنَ ۝٤٨

કરતે થે ઔર ન અપને દાહને હાથ સે લિખતે થે, તબ તો ઝરૂર બાતિલપરસ્ત શક મેં પડતે.

بَلْ هُوَ اٰيٰتٌۢ بَيِّنٰتٌ فِيْ صُدُوْرِ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ ؕ

બલ્કે યે રોશન આયતેં હૈં ઉન લોગોં કે સીનોં મેં જિન કો ઈલ્મ દિયા ગયા.

وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا الظّٰلِمُوْنَ ۝٤٩ وَقَالُوْا

ઔર હમારી આયાત કા ઝાલિમ લોગ હી ઈન્કાર કરતે હૈં. ઔર કેહતે હૈં

لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيٰتٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيٰتُ

ઉસ પર ઉસ કે રબ કી તરફ સે મોઅજિઝાત ક્યૂં નહીં ઉતારે ગએ? આપ ફરમા દીજિયે કે મોઅજિઝાત તો સિર્ફ

عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَاِنَّمَاۤ اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٥٠ اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ اَنَّاۤ

અલ્લાહ કે પાસ હૈં. ઔર મૈં તો સિર્ફ સાફ સાફ ડરાને વાલા હું. કયા ઉન કે લિયે યે કાફી નહીં હૈ

اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ يُتْلٰى عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

કે હમ ને આપ કી તરફ યે કિતાબ ઉતારી જો ઉન પર તિલાવત કી જાતી હૈ. યકીનન ઉસ મેં

لَرَحْمَةً وَّذِكْرٰى لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝٥١ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ بَيْنِيْ

રહમત હૈ ઔર નસીહત હૈ ઐસી કૌમ કે લિયે જો ઈમાન લાતી હૈ. આપ ફરમા દીજિયે અલ્લાહ મેરે

وَبَيْنَكُمْ شَهِيْدًا ۚ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

ઔર તુમ્હારે દરમિયાન કાફી ગવાહ હૈ. અલ્લાહ જાનતા હૈ જો કુછ આસ્માનોં ઔર ઝમીન મેં હૈ.

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْبَاطِلِ وَ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمُ

ઔર જો બાતિલ પર ઈમાન રખતે હૈં ઔર અલ્લાહ કે સાથ કુફ્ર કરતે હૈં, યહી લોગ ખસારા ઉઠાને

الْخٰسِرُوْنَ ۝٥٢ وَ يَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ ؕ

વાલે હૈં. ઔર યે લોગ આપ સે અઝાબ જલ્દી તલબ કર રહે હૈં.

وَلَوْلَاۤ اَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَآءَهُمُ الْعَذَابُ ؕ وَلَيَاْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً

ઔર અગર વક્ત મુકર્રર કિયા હુવા ન હોતા તો ઉન કે પાસ અઝાબ આ જાતા. ઔર અલબત્તા ઉનકે પાસ વો

وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝٥٣ يَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ ؕ

અચાનક હી આ જાએગા ઔર ઉન્હેં માલૂમ ભી નહીં હોગા. યે આપ સે અઝાબ જલ્દી તલબ કર રહે હૈં.

وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌ ۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ۝٥٤ يَوْمَ يَغْشٰهُمُ الْعَذَابُ

ઔર યકીનન જહન્નમ કાફિરોં કો ઘેરને વાલી હૈ. જિસ દિન ઉન કો અઝાબ ઢાંપ લેગા

مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ وَ يَقُوْلُ ذُوْقُوْا

ઉન કે ઉપર સે ઔર પૈરોં કે નીચે સે ઔર કહેગા કે તુમ

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٥٥ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا

અપને આમાલ કે મઝે લો. એ મેરે બન્દો જો ઈમાન લાએ હો!

اِنَّ اَرْضِيْ وَاسِعَةٌ فَاِيَّايَ فَاعْبُدُوْنِ ۝٥٦ كُلُّ نَفْسٍ

યકીનન મેરી ઝમીન વસીઅ હૈ, તો તુમ મેરી હી ઈબાદત કરો. હર જાનદાર કો

ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ۫ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ۝٥٧ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

મૌત કા મઝા ચખના હૈ. ફિર હમારી તરફ તુમ્હેં વાપસ આના હૈ. ઔર જો ઈમાન લાએ

وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِيْ
ઔર નેક અમલ કરતે રહે, હમ ઉન્હેં ઝરૂર જન્નત મેં સે ઠિકાના દેંગે ઐસે બાલાખાનોં (ઉપરવાલી મન્ઝિલોં)

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ نِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ۝٥٨
મેં જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી, જિન મેં વો હમેશા રહેંગે. અમલ કરને વાલોં કા બદલા કિત્ના અચ્છા હે!

الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۝٥٩
વો લોગ જિન્હોં ને સબ્ર કિયા ઔર અપને રબ પર તવક્કુલ કરતે હૈં.

وَكَاَيِّنْ مِّنْ دَاۗبَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا ڰ اَللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَّاكُمْ ڮ
ઔર કિત્ને જાનવર હૈં જો અપની રોઝી ઉઠા કર નહીં રખતે. અલ્લાહ હી ઉન્હેં ઔર તુમ્હેં ભી રોઝી દેતા હે.

وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝٦٠ وَلَىِٕنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ
ઔર અલ્લાહ સુનને વાલા, ઈલ્મ વાલા હે. ઔર અગર આપ ઉન સે પૂછેં કિસ ને આસ્માન

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُوْلُنَّ
ઔર ઝમીન પૈદા કિયે ઔર કિસ ને ચાંદ ઔર સૂરજ કો કામ મેં લગા રખા હે, તો ઝરૂર વો બોલેંગે કે અલ્લાહ ને.

اللّٰهُ ۚ فَاَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ۝٦١ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
ફિર કહાં વો લૌટાએ જાતે હૈં? અલ્લાહ રોઝી કુશાદા કરતા હે જિસ કે લિયે

يَّشَاۗءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهٗ ۭ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
ચાહતા હે અપને બન્દોં મેં સે ઔર તંગ કરતા હે જિસ કે લિયે ચાહતા હે. યકીનન અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખૂબ

عَلِيْمٌ ۝٦٢ وَلَىِٕنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ نَّزَّلَ مِنَ السَّمَاۗءِ مَاۗءً
જાનને વાલા હે. ઔર અગર આપ ઉન સે સવાલ કરેં કે કિસ ને આસ્માન સે પાની ઉતારા,

فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ۭ
ફિર ઉસ કે ઝરિયે ઝમીન કો ઉસ કે ખુશ્ક હો જાને કે બાદ ઝિન્દા કિયા, તો ઝરૂર વો જવાબ દેંગે કે અલ્લાહ ને.

قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ۝٦٣ ع
આપ ફરમા દીજિયે કે તમામ તારીફેં અલ્લાહ કે લિયે હૈં. લેકિન ઉન મેં સે અકસર સમજતે નહીં.

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَهْوٌ وَّ لَعِبٌ ۭ وَاِنَّ الدَّارَ
ઔર યે દુન્યવી ઝિન્દગી નહીં હે મગર દિલ્લગી ઔર ખેલ. ઔર યકીનન આખિરત

الْاٰخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝٦٤
વાલા ઘર વહી (અસલ) ઝિન્દગી હે. કાશ યે સમજતે.

فَاِذَا رَكِبُوْا فِى الْفُلْكِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ

ફિર જબ વો સવાર હોતે હૈં કશતી મેં તો અલ્લાહ કો પુકારતે હૈં ઉસી કે લિયે ઈબાદત કો ખાલિસ કરતે

الدِّيْنَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٥﴾

હુવે. ફિર જબ અલ્લાહ ઉન્હેં ખુશકી કી તરફ બચા કર લે આતા હૈ, તો ફૌરન હી વો શિર્ક કરને લગતે હૈં.

لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۚ وَلِيَتَمَتَّعُوْا ۛ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٦﴾

તાકે નાશુકરી કરેં ઉન નેઅમતોં મેં જો હમ ને ઉન્હેં દી. ઔર તાકે વો મઝે ઉડા લેં. ફિર આગે ઉન્હેં પતા ચલેગા.

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَّيُتَخَطَّفُ النَّاسُ

કયા ઉન્હોં ને દેખા નહીં કે હમ ને અમન વાલા હરમ બનાયા હાલાંકે લોગ ઉસ કે અતરાફ સે ઉચક

مِنْ حَوْلِهِمْ ؕ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ

લિયે જાતે હૈં? કયા ફિર વો બાતિલ પર ઈમાન રખતે હૈં ઔર અલ્લાહ કી નેઅમત કી નાશુકરી

يَكْفُرُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ

કરતે હૈં? ઔર ઉસ સે ઝયાદા ઝાલિમ કૌન હોગા જો અલ્લાહ પર જૂઠ

كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهٗ ؕ اَلَيْسَ

ઘડે યા હક કો જુઠલાએ જબ વો ઉસ કે પાસ આએ? કયા

فِىْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِيْنَ جَاهَدُوْا فِيْنَا

જહન્નમ કાફિરોં કા ઠિકાના નહીં? ઔર વો લોગ જિન્હોં ને મુજાહદા કિયા હમારી ખાતિર

لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٦٩﴾ ع

તો હમ ઉન્હેં હમારે રાસ્તોં કી ઝરૂર રહનુમાઈ કરેંગે. ઔર યકીનન અલ્લાહ એહસાન કરને વાલોં કે સાથ હૈ.

اٰيَاتُهَا ٦٠ (٣٠) سُوْرَةُ الرُّوْمِ مَكِّيَّةٌ (٨٤) رُكُوْعَاتُهَا ٦

ઈસ મેં ૬૦ આયતેં હૈં સૂરએ રૂમ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

الٓمّٓ ﴿١﴾ غُلِبَتِ الرُّوْمُ ﴿٢﴾ فِىْٓ اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ

અલિફ લામ મીમ. રૂમી ઈસ ઝમીન કે કરીબી ઈલાકે મેં મગ્લૂબ હુવે. ઔર વો

مِّنْۢ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُوْنَ ﴿٣﴾ فِىْ بِضْعِ سِنِيْنَ ۗ لِلّٰهِ

મગ્લૂબ હોને કે બાદ જલ્દ હી ગાલિબ હોંગે. ચંદ સાલ મેં. તમામ

الۡاَمۡرُ مِنۡ قَبۡلُ وَمِنۡۢ بَعۡدُ ؕ وَ یَوۡمَئِذٍ یَّفۡرَحُ
ઉમૂર અલ્લાહ હી કે કબ્ઝે મેં હૈં ઈસ સે પેહલે ભી ઔર ઈસ કે બાદ ભી. ઔર ઉસ દિન ઈમાન વાલે અલ્લાહ કી
الۡمُؤۡمِنُوۡنَ ۙ﴿۴﴾ بِنَصۡرِ اللّٰهِ ؕ یَنۡصُرُ مَنۡ یَّشَآءُ ؕ وَهُوَ الۡعَزِیۡزُ
નુસ્રત પર ખુશ હો જાએંગે. અલ્લાહ નુસ્રત કરતા હૈ જિસ કી ચાહતા હૈ. ઔર વો ઝબરદસ્ત હૈ,
الرَّحِیۡمُ ۙ﴿۵﴾ وَعۡدَ اللّٰهِ ؕ لَا یُخۡلِفُ اللّٰهُ وَعۡدَهٗ
નિહાયત રહમ વાલા હૈ. યે અલ્લાહ કે વાદે કે તૌર પર હૈ. અલ્લાહ અપને વાદે કે ખિલાફ નહીં કરેગા,
وَلٰكِنَّ اَكۡثَرَ النَّاسِ لَا یَعۡلَمُوۡنَ ﴿۶﴾ یَعۡلَمُوۡنَ ظَاهِرًا
લેકિન અકસર લોગ જાનતે નહીં. વો દુન્યવી ઝિન્દગી કે ઝાહિર કા ઈલ્મ
مِّنَ الۡحَیٰوةِ الدُّنۡیَا ۚۖ وَهُمۡ عَنِ الۡاٰخِرَةِ هُمۡ غٰفِلُوۡنَ ﴿۷﴾
રખતે હૈં. ઔર વો આખિરત સે ગાફિલ હૈં.
اَوَلَمۡ یَتَفَكَّرُوۡا فِیۡۤ اَنۡفُسِهِمۡ ۟ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ
કયા ઉન્હોં ને સોચા નહીં અપને દિલ મેં કે અલ્લાહ ને આસ્માન ઔર ઝમીન ઔર ઉન કે
وَ الۡاَرۡضَ وَمَا بَیۡنَهُمَاۤ اِلَّا بِالۡحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّی ؕ
દરમિયાન કી ચીઝેં પૈદા નહીં કીં મગર હક કે સાથ ઔર એક મુકર્રરા વક્ત તક કે લિયે?
وَ اِنَّ كَثِیۡرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمۡ لَكٰفِرُوۡنَ ﴿۸﴾
ઔર યકીનન ઈન્સાનોં મેં સે બહોત સે અપને રબ કી મુલાકાત કા ઈન્કાર કરતે હૈં.
اَوَلَمۡ یَسِیۡرُوۡا فِی الۡاَرۡضِ فَیَنۡظُرُوۡا كَیۡفَ كَانَ
કયા વો ઝમીન મેં ચલે (ફિરે) નહીં કે દેખતે કે ઉન લોગોં કા અન્જામ
عَاقِبَةُ الَّذِیۡنَ مِنۡ قَبۡلِهِمۡ ؕ كَانُوۡۤا اَشَدَّ مِنۡهُمۡ قُوَّةً
કૈસા હુવા જો ઉન સે પહલે થે. જો ઉન સે ઝયાદા કુવ્વત વાલે થે
وَّ اَثَارُوا الۡاَرۡضَ وَ عَمَرُوۡهَاۤ اَكۡثَرَ مِمَّا عَمَرُوۡهَا
ઔર ઉન્હોં ને ઝમીન કો જોતા ઔર આબાદ કિયા થા ઉસ સે ઝયાદા જિત્ના ઈન્હોં ને આબાદ કિયા હૈ
وَ جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُمۡ بِالۡبَیِّنٰتِ ؕ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِیَظۡلِمَهُمۡ
ઔર ઉન કે પાસ ઉન કે પૈગમ્બર રોશન મોઅજિઝાત લે કર આએ થે? ફિર અલ્લાહ ઐસા નહીં થા કે ઉન પર
وَلٰكِنۡ كَانُوۡۤا اَنۡفُسَهُمۡ یَظۡلِمُوۡنَ ؕ﴿۹﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ
ઝુલ્મ કરતા, લેકિન વો અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કરતે થે. ફિર બુરા કરને વાલોં

اَلَّذِیۡنَ اَسَآءُوا السُّوۡۤاٰۤی اَنۡ کَذَّبُوۡا بِاٰیٰتِ اللّٰہِ وَکَانُوۡا
કા અન્જામ બહોત હી બુરા હુવા, ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને અલ્લાહ કી આયાત કો જુઠલાયા ઔર વો ઉન

بِہَا یَسۡتَہۡزِءُوۡنَ ﴿۱۰﴾ اَللّٰہُ یَبۡدَؤُا الۡخَلۡقَ ثُمَّ یُعِیۡدُہٗ
કે સાથ મઝાક કરતે થે. અલ્લાહ પેહલી બાર મખ્લૂક પૈદા કરતા હૈ, ફિર ઉસ કો દોબારા પૈદા કરેગા,

ثُمَّ اِلَیۡہِ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿۱۱﴾ وَیَوۡمَ تَقُوۡمُ السَّاعَۃُ یُبۡلِسُ
ફિર ઉસી કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે. ઔર જિસ દિન કયામત કાઈમ હોગી તો મુજરિમ લોગ

الۡمُجۡرِمُوۡنَ ﴿۱۲﴾ وَلَمۡ یَکُنۡ لَّہُمۡ مِّنۡ شُرَکَآئِہِمۡ شُفَعٰٓؤُا
માયૂસ રેહ જાએંગે. ઔર ઉન કે લિયે ઉન કે શુરકા મેં સે સિફારિશ કરને વાલે ભી નહીં હોંગે

وَکَانُوۡا بِشُرَکَآئِہِمۡ کٰفِرِیۡنَ ﴿۱۳﴾ وَیَوۡمَ تَقُوۡمُ السَّاعَۃُ
ઔર વો અપને શુરકા કા ઈન્કાર કર દેંગે. ઔર જિસ દિન કયામત કાઈમ હોગી

یَوۡمَئِذٍ یَّتَفَرَّقُوۡنَ ﴿۱۴﴾ فَاَمَّا الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا
ઉસ દિન સબ અલગ અલગ હો જાએંગે. ફિર જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર નેક કામ

الصّٰلِحٰتِ فَہُمۡ فِیۡ رَوۡضَۃٍ یُّحۡبَرُوۡنَ ﴿۱۵﴾ وَاَمَّا الَّذِیۡنَ
કરતે રહે તો વો બાગ મેં હોંગે, ઉન્હેં ખુશ કર દિયા જાએગા. ઔર જિન્હોં ને

کَفَرُوۡا وَ کَذَّبُوۡا بِاٰیٰتِنَا وَلِقَآیِٔ الۡاٰخِرَۃِ فَاُولٰٓئِکَ
કુફ્ર કિયા ઔર હમારી આયતોં કો ઔર આખિરત કે મિલને કો જુઠલાયા, તો વો

فِی الۡعَذَابِ مُحۡضَرُوۡنَ ﴿۱۶﴾ فَسُبۡحٰنَ اللّٰہِ حِیۡنَ
અઝાબ મેં હાઝિર કિયે જાએંગે. તો અલ્લાહ કી તસ્બીહ કરો જબ

تُمۡسُوۡنَ وَحِیۡنَ تُصۡبِحُوۡنَ ﴿۱۷﴾ وَلَہُ الۡحَمۡدُ فِی السَّمٰوٰتِ
શામ કરો ઔર જબ સુબ્હ કરો. ઔર ઉસી કે લિયે તમામ તારીફેં હૈં આસ્માનોં ઔર ઝમીન

وَالۡاَرۡضِ وَعَشِیًّا وَّ حِیۡنَ تُظۡہِرُوۡنَ ﴿۱۸﴾ یُخۡرِجُ الۡحَیَّ
મેં ઔર સેહ પહર કે વક્ત ઔર જિસ વક્ત તુમ દોપેહેર કરો. વહી ઝિન્દા કો મુર્દે

مِنَ الۡمَیِّتِ وَ یُخۡرِجُ الۡمَیِّتَ مِنَ الۡحَیِّ وَ یُحۡیِ
સે નિકાલતા હૈ ઔર મુર્દે કો ઝિન્દા સે નિકાલતા હૈ ઔર ઝમીન કો

الۡاَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِہَا ؕ وَکَذٰلِکَ تُخۡرَجُوۡنَ ﴿۱۹﴾ وَمِنۡ اٰیٰتِہٖۤ
ઉસ કે ખુશ્ક હો જાને કે બાદ ઝિન્દા કરતા હૈ. ઔર ઈસી તરહ તુમ નિકાલે જાઓગે. ઔર અલ્લાહ કી નિશાનિયોં

اَنْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَآ اَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُوْنَ ﴿٢٠﴾

में से ये है के उस ने तुम्हें पैदा किया मिट्टी से, फ़िर अब तुम बशर हो, फ़ैल रहे हो.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا

और अल्लाह की निशानियों में से ये भी है के उस ने तुम्हारे लिये तुम ही (मियां बीवी) से जोडों को पैदा किया

لِّتَسْكُنُوْٓا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَّوَدَّةً وَّرَحْمَةً ؕ

ताके तुम उन के पास सुकून पाओ और तुम्हारे दरमियान महब्बत और शफ़कत रख दी.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ

यकीनन उस में निशानियां हैं ऐसी कौम के लिये जो सोचती है. और अल्लाह की निशानियों में से आस्मानों

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ وَ اَلْوَانِكُمْ ؕ

और ज़मीन को पैदा करना है और तुम्हारी बोलियों और तुम्हारे रंगो का अलग अलग होना है.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْعٰلِمِيْنَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ مَنَامُكُمْ

यकीनन उस में समजने वालों के लिये निशानियां हैं. और अल्लाह की निशानियों में से तुम्हारा सोना है

بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَآؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّ

रात में और दिन में और तुम्हारा तलाश करना है उस की रोज़ी को. यकीनन

فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ يُرِيْكُمُ

उस में निशानियां हैं ऐसी कौम के लिये जो सुनती है. और अल्लाह की निशानियों में से ये भी है के वो तुम्हें

الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَيُحْيٖ

बिजली दिखाता है डराने के लिये और लालच के लिये, और वो आस्मान से पानी बरसाता है, फ़िर उस के ज़रिये

بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ

ज़मीन को उस के खुश्क हो जाने के बाद ज़िन्दा करता है. यकीनन उस में अलबत्ता निशानियां हैं

لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ تَقُوْمَ

ऐसी कौम के लिये जो सोचती है. और अल्लाह की निशानियां में से ये भी है के आस्मान और ज़मीन

السَّمَآءُ وَ الْاَرْضُ بِاَمْرِهٖ ؕ ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً ۖۗ

अल्लाह के हुकम से काइम हैं. फ़िर जब वो तुम्हें पुकारेगा एक ही पुकार

مِّنَ الْاَرْضِ ۖۗ اِذَآ اَنْتُمْ تَخْرُجُوْنَ ﴿٢٥﴾ وَلَهٗ مَنْ فِي

ज़मीन से तो उसी वक्त तुम (ज़मीन) से निकल आओगे. और उस की मिल्क हैं वो तमाम चीज़ें जो

السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ؕ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوۡنَ ۝٢٦ وَهُوَ الَّذِىۡ

આસ્માનોં ઔર ઝમીન મેં હૈં. તમામ ઉસ કે તાબેદાર હૈં. ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જો મખ્લૂક

يَبۡدَؤُا الۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيۡدُهٗ وَهُوَ اَهۡوَنُ عَلَيۡهِ ؕ وَلَهُ

કો પેહલી બાર પૈદા કરતા હૈ, ફિર ઉસ કો દોબારા પૈદા કરેગા, ઔર યે ઉસ પર આસાન હૈ. ઔર

الۡمَثَلُ الۡاَعۡلٰى فِى السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ۚ وَهُوَ الۡعَزِيۡزُ

સબ સે ઊંચી શાને (વહદાનિયત) ઉસી કે લિયે હૈ આસ્માનોં ઔર ઝમીન મેં. ઔર વો ઝબરદસ્ત હૈ,

الۡحَكِيۡمُ ۝٢٧ ضَرَبَ لَكُمۡ مَّثَلًا مِّنۡ اَنۡفُسِكُمۡ ؕ هَلۡ لَّكُمۡ

હિકમત વાલા હૈ. ઉસ ને તુમ્હારે લિયે મિસાલ બયાન કી તુમ્હારી જાનોં સે. કયા તુમ્હારે

مِّنۡ مَّا مَلَكَتۡ اَيۡمَانُكُمۡ مِّنۡ شُرَكَآءَ فِىۡ مَا رَزَقۡنٰكُمۡ

મમ્લૂક તુમ્હારે શરીક હૈં ઉસ રોઝી મેં જો હમ ને તુમ્હેં દી

فَاَنۡتُمۡ فِيۡهِ سَوَآءٌ تَخَافُوۡنَهُمۡ كَخِيۡفَتِكُمۡ اَنۡفُسَكُمۡ ؕ

કે તુમ (ઔર વો મમ્લૂક) બરાબર હો જાઓ, કે તુમ ઉન સે ડરો તુમ્હારે અપને સે ડરને કી તરહ?

كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الۡاٰيٰتِ لِقَوۡمٍ يَّعۡقِلُوۡنَ ۝٢٨ بَلِ اتَّبَعَ

ઈસી તરહ હમ આયતેં તફસીલ સે બયાન કરતે હૈં ઉન લોગોં કે લિયે જો અક્લ રખતે હૈં. બલ્કે યે

الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡۤا اَهۡوَآءَهُمۡ بِغَيۡرِ عِلۡمٍ ۚ فَمَنۡ يَّهۡدِىۡ

ઝાલિમ અપની ખ્વાહિશાત કે પીછે બગૈર દલીલ કે ચલ પડે હૈં. ફિર કૌન ઉસ કો રાસ્તા

مَنۡ اَضَلَّ اللّٰهُ ؕ وَمَا لَهُمۡ مِّنۡ نّٰصِرِيۡنَ ۝٢٩ فَاَقِمۡ

દિખા સકતા હૈ જિસે અલ્લાહ ગુમરાહ કર દે? ઔર ઉન કે લિયે કોઈ મદદગાર નહીં હોગા. તો આપ અપના ચેહરા હર તરફ

وَجۡهَكَ لِلدِّيۡنِ حَنِيۡفًا ؕ فِطۡرَتَ اللّٰهِ الَّتِىۡ فَطَرَ النَّاسَ

સે ફેર કર ઈસી દીન કી તરફ રખિયે, અલ્લાહ કી ફિતરત (દીન) કી તરફ જિસ પર અલ્લાહ ને ઈન્સાનોં કો પૈદા

عَلَيۡهَا ؕ لَا تَبۡدِيۡلَ لِخَلۡقِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ الدِّيۡنُ الۡقَيِّمُ ۙ

કિયા હૈ. બદલના નહીં હૈ અલ્લાહ કે બનાએ હુવે કો. યે સીધા દીન હૈ.

وَلٰـكِنَّ اَكۡثَرَ النَّاسِ لَا يَعۡلَمُوۡنَ ۝٣٠ مُنِيۡبِيۡنَ اِلَيۡهِ

લેકિન અકસર લોગ જાનતે નહીં. ઉસી કી તરફ રુજૂઅ કરને વાલે બનો

وَاتَّقُوۡهُ وَاَقِيۡمُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُوۡنُوۡا مِنَ الۡمُشۡرِكِيۡنَ ۝٣١

ઔર ઉસી સે ડરો ઔર નમાઝ કાઈમ કરો ઔર મુશરિકીન મેં સે મત બનો.

مِنَ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَ كَانُوْا شِيَعًا ؕ كُلُّ حِزْبٍۭ

ઉન મેં સે જિન્હોં ને અપને દીન કો ટુકડે ટુકડે કર દિયા ઔર વો કઈ ગિરોહ બન ગએ. હર ફિરકા

بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ﴿٣٢﴾ وَ اِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا

ઉસી પર ખુશ હૈ જો ઉસ કે પાસ હૈ. ઔર જબ ઈન્સાનોં કો ઝરર પહોંચતા હૈ તો વો અપને રબ કો

رَبَّهُمْ مُّنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَاۤ اَذَاقَهُمْ مِّنْهُ رَحْمَةً

પુકારતે હૈં ઉસી કી તરફ રુજૂઅ કરતે હુવે, ફિર જબ વો ઉન્હેં અપની તરફ સે રહમત ચખાતા હૈ

اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوْا

તો ફૌરન ઉન મેં સે એક જમાઅત અપને રબ કે સાથ શરીક ઠેહરાને લગતી હૈ. તાકે વો નાશુકરી કરેં

بِمَاۤ اٰتَيْنٰهُمْ ؕ فَتَمَتَّعُوْا ٙ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٤﴾ اَمْ اَنْزَلْنَا

ઉન ચીઝોં કી જો હમ ને ઉન્હેં દીં. ફિર તુમ મઝે ઉડા લો, ફિર તુમ્હેં માલૂમ હો જાએગા. યા હમ ને ઉન

عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوْا بِهٖ يُشْرِكُوْنَ ﴿٣٥﴾

પર કોઈ દલીલ ઉતારી હૈ, જો તાઈદ કરતી હો ઉન કે ઈર્તિકાબે શિર્ક કી?

وَ اِذَاۤ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوْا بِهَا ؕ وَ اِنْ تُصِبْهُمْ

ઔર જબ હમ ઈન્સાનોં કો રહમત ચખાતે હૈં તો વો ઉસ પર ખુશ હોને લગતે હૈં. ઔર જબ ઉન્હેં મુસીબત

سَيِّئَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ اِذَا هُمْ يَقْنَطُوْنَ ﴿٣٦﴾

પહોંચતી હૈ ઉન આમાલ કી વજહ સે જો ઉન કે હાથોં ને આગે ભેજે હૈં તો ફૌરન વો માયૂસ હો જાતે હૈં.

اَوَ لَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَ يَقْدِرُ ؕ

ક્યા ઉન્હોં ને દેખા નહીં કે અલ્લાહ રોઝી કુશાદા ઔર તંગ કરતે હૈં જિસ કે લિયે ચાહતે હૈં?

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٣٧﴾ فَاٰتِ

યકીનન ઉસ મેં નિશાનિયાં હૈં ઐસી કૌમ કે લિયે જો ઈમાન લાતી હૈ. તો તુમ

ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَ الْمِسْكِيْنَ وَ ابْنَ السَّبِيْلِ ؕ ذٰلِكَ

રિશ્તેદારોં કો ઔર મિસ્કીન ઔર મુસાફિર કો ઉસ કા હક દો. યે

خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ ؗ وَ اُولٰٓئِكَ هُمُ

બેહતર હૈ ઉન લોગોં કે લિયે જો અલ્લાહ કી રઝા ચાહતે હૈં. ઔર યહી લોગ

الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٣٨﴾ وَ مَاۤ اٰتَيْتُمْ مِّنْ رِّبًا لِّيَرْبُوَا۠ فِيْۤ اَمْوَالِ

ફલાહ પાને વાલે હૈં. ઔર જો સૂદ તુમ દેતે હો તાકે વો બઢે લોગોં કે માલોં

النَّاسِ فَلَا يَرْبُوْا عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَمَآ اٰتَيْتُمْ مِّنْ زَكٰوةٍ
મેં, તો વો અલ્લાહ કે નઝદીક તો બળ્હતા નહીં. ઔર જો ઝકાત દેતે હો

تُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُوْنَ ۝ اَللّٰهُ
અલ્લાહ કી રઝા તલબ કરતે હુવે તો યહી લોગ દુગના કરને વાલે હૈં. અલ્લાહ

الَّذِيْ خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ؕ
ને તુમ્હેં પૈદા કિયા, ફિર ઉસ ને તુમ્હેં રોઝી દી, ફિર વો તુમ્હેં મૌત દેગા, ફિર વો તુમ્હેં ઝિન્દા કરેગા.

هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ
કયા તુમ્હારે શુરકા મેં સે કોઈ હૈ જો ઉસ મેં સે કુછ ભી કર

مِّنْ شَيْءٍ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَ تَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝ ظَهَرَ الْفَسَادُ
સકતે હોં? અલ્લાહ પાક હૈ ઔર બરતર હૈ ઉન ચીઝોં સે જિન્હેં વો શરીક ઠેહરાતે હૈં. ફસાદ ફૈલ ગયા

فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ اَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيْقَهُمْ
ખુશ્કી ઔર તરી મેં ઉન આમાલ કી બદૌલત જો ઈન્સાની હાથોં ને કિયે, તાકે અલ્લાહ

بَعْضَ الَّذِيْ عَمِلُوْا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ۝ قُلْ سِيْرُوْا
ઉન કે કુછ આમાલ કી ઉન્હેં સઝા ચખાએ તાકે વો બાઝ આ જાએં. આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ

فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ
ઝમીન મેં ચલો, ફિર દેખો કે ઉન લોગોં કા અન્જામ કૈસા હુવા જો ઉન સે

مِنْ قَبْلُ ؕ كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِيْنَ ۝ فَاَقِمْ وَجْهَكَ
પેહલે થે. ઉન મેં સે અકસર મુશરિક થે. તો આપ અપના ચેહરા સીધા રખિયે

لِلدِّيْنِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ
ઈસ સીધે દીન કી તરફ ઈસ સે પેહલે કે વો દિન આ જાએ જિસ કે ટલને કા કોઈ ઈમ્કાન નહીં

مِنَ اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ يَّصَّدَّعُوْنَ ۝ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ
અલ્લાહ કી તરફ સે, ઉસ દિન વો સબ અલગ અલગ હો જાએંગે. જો કુફ્ર કરેગા તો ઉસી કે ઝિમ્મે

كُفْرُهٗ ۚ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِاَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُوْنَ ۝
ઉસ કે કુફ્ર કા વબાલ પડેગા. ઔર જો નેક અમલ કરેગા તો અપની હી ઝાત કે ફાઈદે કે લિયે વો તૈયારી કર રહે હૈં.

لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ
તાકે અલ્લાહ ઈમાન વાલોં કો ઔર ઉન કો જિન્હોં ને નેક અમલ કિયે અપને ફઝલ સે બદલા દે.

اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ۝۴۵ وَمِنْ اٰيٰتِهٖۤ اَنْ يُّرْسِلَ

યકીનન અલ્લાહ કાફિરોં સે મહબ્બત નહીં કરતે. ઔર અલ્લાહ કી નિશાનિયોં મેં સે યે હૈ કે વો હવાએં

الرِّيَاحَ مُبَشِّرٰتٍ وَّلِيُذِيْقَكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَلِتَجْرِيَ

ભેજતા હૈ બશારત દેને વાલી બના કર ઔર તાકે વો તુમ્હેં અપની કુછ રહમત કા મઝા ચખાએ ઔર તાકે કશતી

الْفُلْكُ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ

ચલે અલ્લાહ કે હુકમ સે ઔર તાકે તુમ ઉસ કા ફઝલ તલબ કરો ઔર તાકે તુમ

تَشْكُرُوْنَ۝۴۶ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا

શુક્ર કરો. યકીનન હમ ને આપ સે પેહલે પૈગમ્બર ભેજે

اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَآءُوْهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِيْنَ

ઉન કી કૌમ કી તરફ, ફિર વો ઉન કે પાસ રોશન મોઅજિઝાત લે કર આએ, ફિર હમ ને મુજરિમોં સે

اَجْرَمُوْا ؕ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ۝۴۷ اَللّٰهُ الَّذِيْ

ઈન્તિકામ લિયા. ઔર હમ પર લાઝિમ હૈ ઈમાન વાલોં કી મદદ કરના. અલ્લાહ હી હૈ જો

يُرْسِلُ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهٗ فِى السَّمَآءِ كَيْفَ

હવાએં ભેજતા હૈ, ફિર વો બાદલોં કો ઉડાતી હૈં, ફિર ઉસ કો આસ્માન મેં ફૈલાતા હૈ જૈસે

يَشَآءُ وَيَجْعَلُهٗ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ

ચાહતા હૈ, ઔર ઉસ કો અલગ અલગ ટુકડે બના દેતા હૈ, ફિર તુમ મેંહ કો દેખોગે જો ઉસ કે દરમિયાન સે

مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ فَاِذَآ اَصَابَ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖۤ

નિકલતી હૈ. ફિર જબ વો ઉસ કો પહોંચાતા હૈ જિસે ચાહતા હૈ અપને બન્દોં મેં સે

اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ۝۴۸ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلِ

તબ વો ખુશ હો જાતે હૈં. ઔર યકીનન ઈસ સે પેહલે કે

اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِّنْ قَبْلِهٖ لَمُبْلِسِيْنَ۝۴۹ فَانْظُرْ

ઉન કે ઉપર યે બારિશ બરસાઈ જાએ વો બિલ્કુલ નાઉમ્મીદ થે. ફિર આપ દેખિયે અલ્લાહ

اِلٰۤى اٰثٰرِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ

કી રહમતોં કે નિશાનાત કી તરફ કે કૈસે અલ્લાહ ઝમીન કો ઉસ કે ખુશ્ક હો જાને કે બાદ ઝિન્દા કરતા હૈ.

اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتٰى ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ۝۵۰

યકીનન વો મુરદોં કો ભી ઝિન્દા કરને વાલા હૈ. ઔર વો હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ.

وَلَئِنْ اَرْسَلْنَا رِيْحًا فَرَاَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوْا مِنْۢ بَعْدِهٖ

ઔર અગર હમ તૂફાની હવા ભેજેં, ફિર વો ખેતી કો ઝર્દ દેખ લેં, તો ઝરૂર ઉસ કે બાદ વો નાશુકરી

يَكْفُرُوْنَ ﴿۵۱﴾ فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ

કરને લગેં. યકીનન આપ મુરદોં કો નહીં સુના સકતે ઔર આપ બેહરે કો પુકાર નહીં

الدُّعَآءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿۵۲﴾ وَمَآ اَنْتَ بِهٰدِ الْعُمْىِ

સુના સકતે જબ કે વો પુશ્ત ફેર કર ભાગે ભી. ઔર આપ અન્ધોં કો ઉન કી ગુમરાહી સે રાસ્તા

عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ؕ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُّؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا

નહીં દિખા સકતે. આપ તો સિર્ફ ઉસી કો સુના સકતે હૈં જો હમારી આયતોં પર ઈમાન લાએ હૈં,

فَهُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۵۳﴾ اَللّٰهُ الَّذِىْ خَلَقَكُمْ مِّنْ ضُعْفٍ

ફિર વો તાબેદારી કરતે હૈં. અલ્લાહ હી હૈ જિસ ને તુમ્હેં પૈદા કિયા કમઝોરી સે,

ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ ضُعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ

ફિર ઉસ ને કમઝોરી કે બાદ કુવ્વત દી, ફિર કુવ્વત કે

مِنْۢ بَعْدِ قُوَّةٍ ضُعْفًا وَّ شَيْبَةً ؕ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ وَهُوَ

બાદ કમઝોરી ઔર બુળહાપા દિયા. અલ્લાહ પૈદા કરતા હૈ જો ચાહતા હૈ. ઔર વો

الْعَلِيْمُ الْقَدِيْرُ ﴿۵۴﴾ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ

ઈલ્મ વાલા, કુદરત વાલા હૈ. ઔર જિસ દિન કયામત કાઈમ હોગી તો મુજરિમ લોગ

الْمُجْرِمُوْنَ ۙ مَا لَبِثُوْا غَيْرَ سَاعَةٍ ؕ كَذٰلِكَ كَانُوْا

કસ્મેં ખાએંગે કે વો એક ઘડી સે ઝયાદા નહીં ઠેહરે. ઈસી તરહ યે હક સે

يُؤْفَكُوْنَ ﴿۵۵﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ وَالْاِيْمَانَ

લૌટાએ જાતે થે. ઔર ઉન લોગોં ને કહા જિન કો ઈલ્મ ઔર ઈમાન દિયા ગયા કે

لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِىْ كِتٰبِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ ز فَهٰذَا يَوْمُ

યકીનન તુમ અલ્લાહ કી કિતાબ કે ઐતેબાર સે ઠેહરે હો કબ્રોં સે ઉઠાએ જાને કે દિન તક. તો યે કબ્રોં સે

الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۵۶﴾ فَيَوْمَئِذٍ

ઉઠાએ જાને કા દિન હૈ, લેકિન તુમ જાનતે નહીં થે. ફિર ઉસ દિન

لَّا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿۵۷﴾

ઉન ઝાલિમોં કો ઉન કી માઝિરત નફા નહીં દેગી ઔર ન ઉન સે માફી તલબ કી જાએગી.

ع ۵

قرأ حفص بضم الضاد وفتحها والتلاوة لكن الضم مختار ۱۲

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ؕ

યકીનન હમ ને ઈન્સાનોં કે લિયે ઈસ કુર્આન મેં હર મિસાલ બયાન કી હૈ.

وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِاٰيَةٍ لَّيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا

ઔર અગર આપ ઉન કે પાસ મોઅજિઝા લે ભી આએં તબ ભી કાફિર લોગ કહેંગે

اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُوْنَ ۝٥٨ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ

બસ! તુમ તો જુઠે હો. ઈસી તરહ અલ્લાહ મુહર લગા દેતા હૈ ઉન

عَلٰى قُلُوْبِ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٥٩ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ

લોગોં કે દિલોં પર જો સમજતે નહીં. ઈસ લિયે આપ સબ્ર કીજિયે, યકીનન અલ્લાહ

اللّٰهِ حَقٌّ وَّلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِيْنَ لَا يُوْقِنُوْنَ ۝٦٠

કા વાદા સચ્ચા હૈ ઔર આપ સે સબ્ર કા દામન ન છુડા દેં (આપે સે બાહર ન કરેં) વો લોગ જો યકીન નહીં રખતે.

اٰيَاتُهَا ٣٤ (٣١) سُوْرَةُ لُقْمٰنَ مَكِّيَّةٌ (٥٧) رُكُوْعَاتُهَا ٤

ઔર ૪ રુકૂઅ હૈં સૂરએ લુકમાન મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઈસ મેં ૩૪ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

الٓمّٓ ۝١ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ۝٢ هُدًى

અલિફ લામ મીમ. યે હિકમત વાલી કિતાબ કી આયતેં હૈં. હિદાયત

وَّرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِيْنَ ۝٣ الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ

ઔર રહમત હૈ ઉન નેકી કરને વાલોં કે લિયે જો નમાઝ કાઈમ કરતે હૈં

وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ۝٤

ઔર ઝકાત દેતે હૈં ઔર જો આખિરત પર ભી યકીન રખતે હૈં.

اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ

યે અપને રબ કી તરફ સે હિદાયત પર હૈં ઔર યહી લોગ

الْمُفْلِحُوْنَ ۝٥ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْتَرِيْ لَهْوَ

ફલાહ પાને વાલે હૈં. ઔર ઉન લોગોં મેં સે એક વો ભી હૈ જો અલ્લાહ સે ગાફિલ કરને વાલી કહાનિયાં

الْحَدِيْثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ

ખરીદતા હૈ તાકે વો બેસમજે અલ્લાહ કે રાસ્તે સે ગુમરાહ કર દે.

وَّيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۞
ઔર વો રાહે ખુદા કો મઝાક બનાતા હૈ. યહી હૈં જિન કે લિયે રુસ્વા કરને વાલા અઝાબ હૈ.

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ
ઔર જબ હમારી આયતેં ઉસ પર તિલાવત કી જાતી હૈં તો વો તકબ્બુર સે મુંહ ફેર લેતા હૈ ગોયા કે

لَّمْ يَسْمَعْهَا كَاَنَّ فِيْٓ اُذُنَيْهِ وَقْرًا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ
ઉસ ને સુના હી નહીં ગોયા ઉસ કે કાન મેં ડાટ હૈ. તો આપ ઉસે દર્દનાક અઝાબ કી બશારત

اَلِيْمٍ ۞ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ
સુના દીજિયે. યકીનન વો લોગ જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે ઉન કે લિયે

جَنّٰتُ النَّعِيْمِ ۞ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ؕ
જન્નાતે નઈમ હૈં. જિન મે વો હમેશા રહેંગે. અલ્લાહ ને સચ્ચા વાદા ફરમાયા હૈ.

وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۞ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ
ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. ઉસ ને આસ્માન પૈદા કિયે બગૈર સુતૂન કે

تَرَوْنَهَا وَاَلْقٰى فِى الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ بِكُمْ
જિન કો તુમ દેખ સકો ઔર ઉસ ને ઝીમન મેં પહાડ રખ દિયે કે વો તુમ્હેં લે કર હિલને ન લગે

وَبَثَّ فِيْهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ ؕ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ
ઔર ઉસ ને ઝમીન મેં હર કિસ્મ કે જાનવર ફૈલા દિયે. ઔર હમ ને આસ્માન સે પાની

مَآءً فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ۞ هٰذَا خَلْقُ
ઉતારા, ફિર હમ ને ઉસ મેં નબાતાત કે ખુબસૂરત જોડે ઉગાએ. યે અલ્લાહ કી મખ્લૂક

اللّٰهِ فَاَرُوْنِيْ مَاذَا خَلَقَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ؕ
હૈ, તો મુજે દિખાઓ કે જો અલ્લાહ કે અલાવા હૈં ઉન લોગોં ને કયા પૈદા કિયા?

بَلِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۞ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ
બલ્કે યે ઝાલિમ ખુલી ગુમરાહી મેં હૈં. યકીનન હમ ને લુકમાન કો હિકમત

الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ ؕ وَمَنْ يَّشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ
દી કે અલ્લાહ કા શુક્ર અદા કરો. જો શુક્ર કરેગા તો સિર્ફ અપને ઝાતી ફાઈદે કે લિયે

لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ۞ وَاِذْ
કરેગા. ઔર જો નાશુકરી કરેગા તો યકીનન અલ્લાહ બેનિયાઝ હૈ, કાબિલે તારીફ હૈ. ઔર જબ

وقف النبي صلى الله عليه وآله وسلم

قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَهُوَ يَعِظُهٗ يٰبُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ

લુકમાન (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને બેટે સે કહા જબ વો ઉસે નસીહત કર રહે થે એ મેરે બેટે! તૂ અલ્લાહ કે સાથ શરીક મત ઠેહરા.

اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ ﴿١٣﴾ وَ وَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ

યકીનન શિર્ક બહોત બડા ઝુલ્મ હૈ. ઔર હમ ને ઈન્સાન કો ઉસ કે વાલિદૈન કે મુતઅલ્લિક

بِوَالِدَيْهِ ۚ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ وَهْنًا عَلٰى وَهْنٍ وَّفِصٰلُهٗ

હુકમ દિયા કે ઉસ કી માં ને ઉસ કો પેટ મેં ઉઠાયા હૈ કમઝોરી દર કમઝોરી, ઔર ઉસ કા દૂધ છુડાના

فِيْ عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِيْ وَلِوَالِدَيْكَ ؕ اِلَیَّ الْمَصِيْرُ ﴿١٤﴾

દો સાલ કે અન્દર હોતા હૈ, કે તૂ મેરા ઔર અપને વાલિદૈન કા શુક્રગુઝાર રેહ. મેરી હી તરફ લૌટના હૈ.

وَاِنْ جَاهَدٰكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ

ઔર અગર વાલિદૈન તુજે મજબૂર કરેં ઈસ પર કે તૂ મેરે સાથ શરીક ઠેહરાએ ઐસી ચીઝ કો જિસ કી તેરે પાસ કોઈ

عِلْمٌ ۙ فَلَا تُطِعْهُمَا وَ صَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوْفًا ؗ

દલીલ નહીં, તો તૂ ઉન કા કેહના ન માનના, લેકિન ઉન કે સાથ રેહના દુન્યા મેં ઉર્ફ કે મુતાબિક.

وَّاتَّبِعْ سَبِيْلَ مَنْ اَنَابَ اِلَیَّ ۚ ثُمَّ اِلَیَّ مَرْجِعُكُمْ

ઔર ઉન લોગોં કે રાસ્તે પર ચલના જો મેરી તરફ રુજૂઅ હોતે હૈં, ફિર મેરી હી તરફ તુમ્હેં લૌટ કર આના હૈ,

فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥﴾ يٰبُنَيَّ اِنَّهَآ اِنْ تَكُ

ફિર મૈં તુમ્હેં બતાઉંગા જો અમલ તુમ કરતે થે. એ મેરે બેટે! યકીનન અગર રાઈ

مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ

કે દાને કે બરાબર ભી કોઈ ચીઝ હો, ફિર વો કિસી ચટાન મેં હો

اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَاْتِ بِهَا اللّٰهُ ؕ

યા આસ્માનોં યા ઝમીન મેં હો, તબ ભી અલ્લાહ ઉસ કો લે આએગા.

اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿١٦﴾ يٰبُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ

યકીનન અલ્લાહ બારીકબીન, બાખબર હૈ. એ મેરે બેટે! તૂ નમાઝ કાઈમ કર ઔર નેકી કા

بِالْمَعْرُوْفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰى

હુક્મ કર ઔર બુરાઈ સે રોક ઔર સબ્ર કર ઉન મુસીબતોં પર

مَآ اَصَابَكَ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿١٧﴾ وَلَا تُصَعِّرْ

જો તુજે પહોંચીં. યકીનન યે ઐસે ઉમૂર મેં સે હૈ જિન કા અઝમ કિયા જાતા હૈ. ઔર તૂ અપના

خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا ؕ
રુખ્સાર લોગોં સે મત ફેર ઔર ઝમીન મેં અકડ કર મત ચલ.
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿١٨﴾ وَاقْصِدْ
યકીનન અલ્લાહ હર તકબ્બુર કરને વાલે, ફખ્ર કરને વાલે સે મહબ્બત નહીં કરતા. ઔર દરમિયાની
فِيْ مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ؕ اِنَّ اَنْكَرَ
ચાલ ઈખ્તિયાર કર ઔર અપની આવાઝ પસ્ત રખ. યકીનન સબ સે
الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ﴿١٩﴾ اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ
બુરી આવાઝ ગધે કી આવાઝ હૈ. કયા તુમ ને દેખા નહીં કે અલ્લાહ ને
سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
તુમ્હારે તાબેઅ કર દીં વો ચીઝેં જો આસ્માનોં ઔર ઝમીન મેં હૈં
وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهٗ ظَاهِرَةً وَّبَاطِنَةً ؕ
ઔર તુમ પર અપની ઝાહિરી ઔર બાતિની નેઅમતોં કી વુસ્અત ફરમા દી હૈ.
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى
ઔર લોગોં મેં ઐસે ભી હૈં જો અલ્લાહ કે બારે મેં જઘડતે હૈં ઈલ્મ ઔર હિદાયત
وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ﴿٢٠﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا
ઔર રોશન કિતાબ કે બગૈર. ઔર જબ ઉન સે કહા જાતા હૈ કે તુમ ઉસ હિદાયત કી
مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ
પૈરવી કરો જો અલ્લાહ ને ઉતારી હૈ, તો કેહતે હૈં કે બલ્કે હમ તો ઉસ કી પૈરવી કરેંગે જિસ પર હમ ને હમારે
اٰبَآءَنَا ؕ اَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطٰنُ يَدْعُوْهُمْ اِلٰى عَذَابِ
બાપ દાદા કો પાયા. કયા અગરચે શયતાન ઉન કો બુલા રહા હો દોઝખ કે અઝાબ કી
السَّعِيْرِ ﴿٢١﴾ وَمَنْ يُّسْلِمْ وَجْهَهٗۤ اِلَى اللّٰهِ وَهُوَ
તરફ? ઔર જો અપના ચેહરા અલ્લાહ કે તાબેઅ કર દેગા ઔર વો
مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ؕ
નિકોકાર હો, તો ઉસ ને મઝબૂત કડા થામ લિયા.
وَاِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُوْرِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ
ઔર અલ્લાહ હી કી તરફ તમામ ઉમૂર કા અન્જામ હૈ. ઔર જો કુફ્ર કરતા હૈ તો ઉસ કા કુફ્ર આપ કો ગમગીન

ع ٨

كُفۡرُهٗ ؕ اِلَيۡنَا مَرۡجِعُهُمۡ فَنُنَبِّئُهُمۡ بِمَا عَمِلُوۡا ؕ اِنَّ اللّٰهَ
ન કરે. હમારી હી તરફ ઉન કો લૌટના હૈ, ફિર હમ ઉન્હેં બતા દેંગે જો અમલ ઉન્હોં ને કિયે થે. યકીનન અલ્લાહ
عَلِيۡمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوۡرِ ﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمۡ قَلِيۡلًا ثُمَّ نَضۡطَرُّهُمۡ
દિલોં કા હાલ ખૂબ જાનતે હૈં. હમ ઉન્હેં થોડા ફાઈદા ઉઠાને દેંગે, ફિર ઝબરદસ્તી લે જાએંગે
اِلٰى عَذَابٍ غَلِيۡظٍ ﴿٢٤﴾ وَلَئِنۡ سَاَلۡتَهُمۡ مَّنۡ خَلَقَ
સખ્ત અઝાબ કી તરફ. ઔર અગર આપ ઉન સે સવાલ કરેં કે કિસ ને આસ્માન
السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضَ لَيَقُوۡلُنَّ اللّٰهُ ؕ قُلِ الۡحَمۡدُ لِلّٰهِ ؕ
ઔર ઝમીન પૈદા કિયે, તો ઝરૂર કહેંગે કે અલ્લાહ ને. આપ ફરમા દીજિયે કે તમામ તારીફેં અલ્લાહ કે લિયે હૈં.
بَلۡ اَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُوۡنَ ﴿٢٥﴾ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ
બલ્કે ઉન મેં સે અકસર જાનતે નહીં. અલ્લાહ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં ઔર ઝમીન
وَالۡاَرۡضِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الۡغَنِىُّ الۡحَمِيۡدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوۡ اَنَّ مَا
મેં હૈં. યકીનન અલ્લાહ બેનિયાઝ હૈ, કાબિલે તારીફ હૈ. ઔર અગર વો દરખ્ત જો
فِى الۡاَرۡضِ مِنۡ شَجَرَةٍ اَقۡلَامٌ وَّالۡبَحۡرُ يَمُدُّهٗ مِنۡۢ
ઝમીન મેં હૈં વો કલમ બન જાએં ઔર સમન્દર ઉસ કે લિયે રોશનાઈ બન જાએ, ઉસ કે બાદ
بَعۡدِهٖ سَبۡعَةُ اَبۡحُرٍ مَّا نَفِدَتۡ كَلِمٰتُ اللّٰهِ ؕ اِنَّ
સાત સમન્દર ઔર ભી હોં, તબ ભી અલ્લાહ કે કલિમાત ખત્મ નહીં હોંગે. યકીનન
اللّٰهَ عَزِيۡزٌ حَكِيۡمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلۡقُكُمۡ وَلَا بَعۡثُكُمۡ اِلَّا
અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. તુમ્હારા પૈદા કિયા જાના ઔર તુમ્હારા કબ્રોં સે ઉઠના નહીં હૈ મગર
كَنَفۡسٍ وَّاحِدَةٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيۡعٌۢ بَصِيۡرٌ ﴿٢٨﴾ اَلَمۡ تَرَ اَنَّ
એક જાન (પૈદા કરને) કે માનિન્દ. યકીનન અલ્લાહ સુનને વાલા, દેખને વાલા હૈ. કયા આપ ને દેખા નહીં કે
اللّٰهَ يُوۡلِجُ الَّيۡلَ فِى النَّهَارِ وَيُوۡلِجُ النَّهَارَ فِى الَّيۡلِ وَ
અલ્લાહ રાત કો દિન મેં દાખિલ કરતા હૈ ઔર દિન કો રાત મેં દાખિલ કરતા હૈ ઔર
سَخَّرَ الشَّمۡسَ وَالۡقَمَرَ ۡ كُلٌّ يَّجۡرِىۡۤ اِلٰۤى اَجَلٍ مُّسَمًّى
ઉસ ને ચાંદ ઔર સૂરજ કો કામ મેં લગા રખા હૈ. સબ કે સબ ચલતે રહેંગે એક વક્તે મુકર્રરા તક
وَّاَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ خَبِيۡرٌ ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ
ઔર યે કે અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ સે બાખબર હૈ. યે ઈસ વજહ સે કે અલ્લાહ

هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الْبَاطِلُ ۙ
હી હક હૈ ઔર યે કે અલ્લાહ કે સિવા જિન કો યે પુકારતે હૈં વો બાતિલ હૈં

وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ۟ اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ
ઔર યે કે અલ્લાહ બરતર હૈ, બડા હૈ. કયા આપ ને દેખા નહીં કે કશતી

تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِّنْ اٰيٰتِهٖ ؕ
ચલતી હૈ સમન્દર મેં અલ્લાહ કી નેઅમત સે તાકે વો તુમ્હેં અપની કુછ નિશાનિયાં દિખાએ.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ۟ وَاِذَا
યકીનન ઉસ મેં અલબત્તા નિશાનિયાં હૈં હર સબ્ર કરને વાલે, શુક્ર કરને વાલે કે લિયે. ઔર જબ

غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ
ઉન્હેં મૌજ ઢાંપ લેતી હૈ સાયબાનોં કી તરહ, તો વો અલ્લાહ કો પુકારને લગતે હૈં ઉસ કે લિયે ઈબાદત કો ખાલિસ કરતે

لَهُ الدِّيْنَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰهُمْ اِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ؕ
હુવે. ફિર જબ વો ઉન કો બચા કર ખુશ્કી કી તરફ લે આતા હૈ તો ઉન મેં સે કુછ મયાનારવી ઈખ્તિયાર કરને વાલે

وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُوْرٍ ۟ يٰۤاَيُّهَا
હોતે હૈં. ઔર હમારી આયતોં કા ઈન્કાર નહીં કરતા મગર જો ગદ્દાર, નાશુકરા હૈ. એ

النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَّا يَجْزِيْ
ઈન્સાનો! તુમ અપને રબ સે ડરો ઔર તુમ ડરો ઉસ દિન સે જિસ દિન કોઈ વાલિદ

وَالِدٌ عَنْ وَّلَدِهٖ ۡ وَلَا مَوْلُوْدٌ هُوَ جَازٍ عَنْ
અપની ઔલાદ કે કામ નહીં આએગા ઔર ન ઔલાદ અપને વાલિદ કે કુછ ભી કામ

وَّالِدِهٖ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ
આ સકેગી. યકીનન અલ્લાહ કા વાદા સચ્ચા હૈ, ફિર તુમ્હેં દુન્યવી ઝિન્દગી

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ٚ وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ۟
ધોકે મેં ન ડાલે. ઔર તુમ્હેં અલ્લાહ સે ધોકે મેં ન રખે ધોકેબાઝ (શયતાન).

اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ ۚ
યકીનન અલ્લાહ કે પાસ કયામત કા ઈલ્મ હૈ. ઔર વહી બારિશ કો ઉતારતા હૈ.

وَيَعْلَمُ مَا فِي الْاَرْحَامِ ؕ وَمَا تَدْرِيْ نَفْسٌ مَّاذَا
ઔર જાનતા હૈ ઉસે જો બચ્ચાદાનિયોં મેં હૈ. ઔર કોઈ શખ્સ નહીં જાનતા કે

تَكْسِبُ غَدًا ؕ وَمَا تَدْرِيْ نَفْسٌۢ بِاَيِّ اَرْضٍ
કલ કયા કરેગા? ઔર કોઈ શખ્સ નહીં જાનતા કે કિસ ઝમીન મેં

تَمُوْتُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿٣٤﴾
મરેગા? યકીનન અલ્લાહ ઈલ્મ વાલા, બાખબર હૈ.

اٰيَاتُهَا ٣٠ (٣٢) سُوْرَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ (٧۵) رُكُوْعَاتُهَا ٣
ઈસ મેં ૩૦ આયતેં હૈં સૂરએ સજદા મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૩ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
પઢ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

الٓمّٓ ﴿١﴾ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ رَّبِّ
અલિફ લામ મીમ. ઈસ કિતાબ કા ઉતારા જાના રબ્બુલ આલમીન કી તરફ સે હૈ, ઈસ મેં

الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ
કોઈ શક નહીં. કયા યે કેહતે હૈં કે ઈસ નબી ને ખુદ ઉસ કો ઘડ લિયા હૈ? બલ્કે યે હક હૈ તેરે રબ

رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ
કી તરફ સે તાકે આપ ડરાએં ઐસી કૌમ કો જિન કે પાસ આપ સે પેહલે કોઈ ડરાને વાલા નહીં આયા

لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿٣﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
તાકે વો રાહ પાએં. અલ્લાહ હી હૈ જિસ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો

وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى
ઔર ઉન ચીઝોં કો જો ઉન કે દરમિયાન મેં હૈં છે દિન મેં પૈદા કિયા હૈ, ફિર વો

عَلَى الْعَرْشِ ؕ مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا
અર્શ પર મુસ્તવી હુવા. તુમ્હારે લિયે ઉસ કે સિવા કોઈ મદદગાર ઔર સિફારિશી

شَفِيْعٍ ؕ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٤﴾ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ
નહીં હૈ. કયા ફિર તુમ નસીહત હાસિલ નહીં કરતે? વો તમામ ઉમૂર કી તદબીર કરતા હૈ આસ્માન

السَّمَآءِ اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ فِيْ يَوْمٍ
સે ઝમીન તક, ફિર વો ઉસ કી તરફ ચઢ્હતે હૈં ઐસે દિન મેં

كَانَ مِقْدَارُهٗۤ اَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ﴿۵﴾ ذٰلِكَ
જિસ કી મિકદાર તુમ્હારી ગિન્તી કે એતેબાર સે એક હઝાર સાલ હૈ. વો

عٰلِمُ الۡغَيۡبِ وَالشَّهَادَةِ الۡعَزِيۡزُ الرَّحِيۡمُ ۙ﴿۶﴾ الَّذِيۡۤ
ગાઈબ ઔર હાઝિર કા જાનને વાલા હૈ, ઝબરદસ્ત હૈ, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. વો અલ્લાહ
اَحۡسَنَ كُلَّ شَيۡءٍ خَلَقَهٗ وَبَدَاَ خَلۡقَ الۡاِنۡسَانِ
જિસ ને હર ચીઝ કો અચ્છા બનાયા જો ભી ઉસ ને પૈદા કિયા, ઔર ઇન્સાન કો પેહલે મિટ્ટી સે
مِنۡ طِيۡنٍ ۚ﴿۷﴾ ثُمَّ جَعَلَ نَسۡلَهٗ مِنۡ سُلٰلَةٍ مِّنۡ مَّآءٍ
પૈદા કિયા. ફિર ઉસ ને ઉસ કી નસ્લ કો એક હકીર પાની કે ખુલાસે સે
مَّهِيۡنٍ ۚ﴿۸﴾ ثُمَّ سَوّٰٮهُ وَ نَفَخَ فِيۡهِ مِنۡ رُّوۡحِهٖ وَجَعَلَ
બનાયા. ફિર ઉસ કો પૂરા પૂરા બનાયા, ફિર ઉસ મેં અપની રૂહ ફૂંક દી ઔર
لَكُمُ السَّمۡعَ وَالۡاَبۡصَارَ وَالۡاَفۡـِٕدَةَ ؕ قَلِيۡلًا مَّا تَشۡكُرُوۡنَ ﴿۹﴾
ઉસ ને તુમ્હારે કાન, આંખ ઔર દિલ બનાએ. બહોત કમ તુમ શુક્ર અદા કરતે હો.
وَقَالُوۡۤا ءَاِذَا ضَلَلۡنَا فِي الۡاَرۡضِ ءَاِنَّا لَفِيۡ خَلۡقٍ
ઔર યે કેહતે હૈં કયા જબ હમ ગુમ હો જાએંગે ઝમીન મેં, તબ હમ નઈ પૈદાઈશ મેં ઝિન્દા કરકે ઉઠાએ
جَدِيۡدٍ ؕ بَلۡ هُمۡ بِلِقَآءِ رَبِّهِمۡ كٰفِرُوۡنَ ﴿۱۰﴾ قُلۡ
જાએંગે? બલ્કે વો અપને રબ કી મુલાકાત હી કા ઇન્કાર કર રહે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે
يَتَوَفّٰٮكُمۡ مَّلَكُ الۡمَوۡتِ الَّذِيۡ وُكِّلَ بِكُمۡ ثُمَّ
કે તુમ્હેં વફાત દેગા મૌત કા વો ફરિશ્તા જો તુમ પર મુતઅય્યન હૈ, ફિર
اِلٰى رَبِّكُمۡ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿۱۱﴾ وَلَوۡ تَرٰٓى اِذِ الۡمُجۡرِمُوۡنَ
તુમ અપને રબ કી તરફ લૌટાએ જાઓગે. ઔર કાશ કે આપ દેખતે જબ યે મુજરિમ
نَاكِسُوۡا رُءُوۡسِهِمۡ عِنۡدَ رَبِّهِمۡ ؕ رَبَّنَاۤ اَبۡصَرۡنَا
અપને સર અપને રબ કે સામને જુકાએ હુવે હોંગે. (વો કહેંગે) એ હમારે રબ! હમ ને
وَسَمِعۡنَا فَارۡجِعۡنَا نَعۡمَلۡ صَالِحًا اِنَّا مُوۡقِنُوۡنَ ﴿۱۲﴾
દેખ લિયા ઔર સુન લિયા, તો તૂ હમેં (દુન્યા મેં) વાપસ ભેજ દે કે હમ નેક અમલ કરે, હમેં યકીન આ ગયા.
وَلَوۡ شِئۡنَا لَاٰتَيۡنَا كُلَّ نَفۡسٍ هُدٰٮهَا وَلٰكِنۡ حَقَّ
ઔર અગર હમ ચાહતે તો હર શખ્સ કો ઉસ કી હિદાયત દે દેતે, લેકિન મેરી જાનિબ સે કૌલે સાદિક
الۡقَوۡلُ مِنِّيۡ لَاَمۡلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الۡجِنَّةِ وَالنَّاسِ
સાદિર હો ચુકા હૈ કે મૈં જિન્નાત ઔર ઇન્સાનોં, દોનોં સે જહન્નમ કો ઝરૂર

ع ۱۱

اَجْمَعِيْنَ ﴿١٣﴾ فَذُوْقُوْا بِمَا نَسِيْتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ج

ભરૂંગા. તો તુમ અઝાબ ચખો ઈસ વજહ સે કે તુમ ને અપને ઈસ દિન કી મુલાકાત કો ભુલા દિયા થા.

اِنَّا نَسِيْنٰكُمْ وَ ذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ

હમ ને ભી તુમ્હેં ભુલા દિયા ઔર અપને કરતૂત કે ઈવઝ હમેશા કા અઝાબ

تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِّرُوْا

ચખો. હમારી આયતોં પર તો વહી લોગ ઈમાન લાતે હૈં કે જબ ઉન્હેં ઉન આયાત કે ઝરિયે નસીહત

بِهَا خَرُّوْا سُجَّدًا وَّ سَبَّحُوْا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا

કી જાતી હૈ, તો સજદે મેં ગિર જાતે હૈં ઔર અપને રબ કી હમ્દ કે સાથ તસ્બીહ કરતે હૈં ઔર વો

يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿١٥﴾ السجدة تَتَجَافٰى جُنُوْبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ

બડાઈ નહીં ચાહતે. ઉન કે પેહલૂ ખ્વાબગાહોં સે અલગ રેહતે હૈં,

يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَّطَمَعًا ز وَّمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿١٦﴾

વો અપને રબ કો ખૌફ વ ઉમ્મીદ સે પુકારતે હૈં. ઔર હમારી દી હુઈ રોઝી મેં સે ખર્ચ કરતે હૈં.

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّآ اُخْفِيَ لَهُمْ مِّنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍ ج

ફિર કોઈ શખ્સ નહીં જાનતા કે આંખોં કી ઠંડક મેં સે કયા ઉસ કે લિયે છુપાયા ગયા હૈ,

جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٧﴾ اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا

ઉન કે આમાલ કે બદલે મેં. કયા ફિર વો શખ્સ જો મોમિન હો

كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا ط لَا يَسْتَوٗنَ ﴿١٨﴾ اَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

ઉસ શખ્સ કી તરહ હો સકતા હૈ જો બદકાર હૈ? દોનોં બરાબર નહીં હો સકતે. અલબત્તા જો લોગ ઈમાન લાએ

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ جَنّٰتُ الْمَاْوٰى ز نُزُلًا بِمَا

ઔર નેક અમલ કરતે રહે, ઉન કે લિયે રેહને કી જન્નતેં હૈં. મેહમાની કે ખાતિર ઉન આમાલ કે

كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾ وَاَمَّا الَّذِيْنَ فَسَقُوْا فَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ط

બદલે મેં જો વો કરતે થે. ઔર અલબત્તા જો બદકાર હૈં તો ઉન કા ઠિકાના દોઝખ હૈ.

كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَآ اُعِيْدُوْا فِيْهَا

જબ કભી વહાં સે નિકલને કા ઈરાદા કરેંગે તો ઉસ મેં દોબારા લૌટા દિયે જાએંગે

وَقِيْلَ لَهُمْ ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ

ઔર ઉન સે કહા જાએગા કે ઉસ આગ કે અઝાબ કો ચખો જિસ કો તુમ જુઠલાયા

السجدة ٩

وقف غفران وقف غفران

تُكَذِّبُوْنَ ﴿٢٠﴾ وَلَنُذِيْقَنَّهُمْ مِّنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى
કરતે થે. ઔર હમ ઉન્હેં કરીબી અઝાબ મેં સે ચખાએંગે
دُوْنَ الْعَذَابِ الْاَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ
બડે અઝાબ સે પેહલે શાયદ વો બાઝ આ જાએં. ઔર ઉસ સે
اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ثُمَّ اَعْرَضَ عَنْهَا ؕ
ઝયાદા ઝાલિમ કૌન હોગા જિસે ઉસ કે રબ કી આયાત કે ઝરિયે નસીહત કી જાએ, ફિર વો ઉસ સે ઐરાઝ કરે?
اِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِيْنَ مُنْتَقِمُوْنَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى
યકીનન હમ મુજરિમોં સે ઈન્તિકામ લેને વાલે હૈં. યકીનન હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો
الْكِتٰبَ فَلَا تَكُنْ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَآئِهٖ وَجَعَلْنٰهُ
કિતાબ દી, તો આપ ઉસ કી મુલાકાત કે બારે મેં શક મેં ન રહિયે, ઔર હમ ને
هُدًى لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ اَئِمَّةً
ઉસે બની ઈસ્રાઈલ કે લિયે હિદાયત બનાયા. ઔર હમ ને ઉન મેં સે પેશવા બનાએ
يَّهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوْا ؕ وَكَانُوْا بِاٰيٰتِنَا
જો હમારે હુકમ સે રહનુમાઈ કરતે થે જબ ઉન્હોં ને સબ્ર કિયા. ઔર વો હમારી આયતોં પર યકીન
يُوْقِنُوْنَ ﴿٢٤﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
રખતે થે. યકીનન તેરા રબ ઉન કે દરમિયાન કયામત કે દિન ફૈસલા કરેગા
فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٢٥﴾ اَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ
ઉન બાતોં મેં જિન મેં વો ઈખ્તિલાફ કર રહે થે. કયા ઉન કે લિયે યે ચીઝ હિદાયત કા બાઈસ નહીં હુઈ કે
كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ يَمْشُوْنَ
હમ ને ઉન સે પેહલે કિત્ની કૌમોં કો હલાક કિયા જિન કે મકાનાત મેં
فِيْ مَسٰكِنِهِمْ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ ؕ اَفَلَا يَسْمَعُوْنَ ﴿٢٦﴾
યે ચલતે હૈં? યકીનન ઈસ મેં અલબત્તા નિશાનિયાં હૈં. કયા ફિર વો સુનતે નહીં?
اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَسُوْقُ الْمَآءَ اِلَى الْاَرْضِ الْجُرُزِ
કયા ઉન્હોં ને દેખા નહીં કે હમ પાની કો ચલાતે હૈં બન્જર ઝમીન કી તરફ,
فَنُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا تَاْكُلُ مِنْهُ اَنْعَامُهُمْ وَاَنْفُسُهُمْ ؕ
ફિર હમ ઉસ કે ઝરિયે ખેતી નિકાલતે હૈં જિસ સે ઉન કે ચૌપાએ ઔર ખુદ વો ભી ખાતે હૈં.

ع ٢ / ١٥

اَفَلَا يُبْصِرُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَ يَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْفَتْحُ

કયા ફિર વો દેખતે નહીં? ઔર યે પૂછતે હૈં કે યે ફતહ કબ હે

اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٨﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ

અગર તુમ સચ્ચે હો? આપ ફરમા દીજિયે કે ફતહ કે દિન કાફિરોં કો ઉન કા ઈમાન લાના

كَفَرُوْٓا اِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿٢٩﴾ فَاَعْرِضْ

નફા નહીં દેગા ઔર ન ઉન્હેં મોહલત દી જાએગી. ઈસ લિયે ઉન સે આપ ઐરાઝ કીજિયે

عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ اِنَّهُمْ مُّنْتَظِرُوْنَ ﴿٣٠﴾

ઔર મુન્તઝિર રહિયે. યકીનન યે ભી મુન્તઝિર હૈં.

اٰيَاتُهَا ٧٣ (٣٣) سُوْرَةُ الْاَحْزَابِ مَدَنِيَّةٌ (٩٠) رُكُوْعَاتُهَا ٩

ઉસ મેં ૭૩ આયતેં હૈં સૂરએ અહઝાબ મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૯ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ

એ નબી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)! આપ અલ્લાહ સે ડરિયે ઔર કાફિરોં ઔર મુનાફિકોં કા કેહના ન માનિયે.

اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١﴾ وَّاتَّبِعْ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ

યકીનન અલ્લાહ ઈલ્મ વાલા, હિકમત વાલા હૈ. ઔર ઉસ કી પૈરવી કીજિયે જો આપ કી તરફ આપ કે રબ કી

مِنْ رَّبِّكَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿٢﴾

તરફ સે વહી કિયા જા રહા હૈ. યકીનન અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ સે બાખબર હૈ.

وَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿٣﴾ مَا جَعَلَ

ઔર આપ અલ્લાહ પર તવક્કુલ કીજિયે. ઔર અલ્લાહ કારસાઝ કાફી હૈ. અલ્લાહ ને કિસી

اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهٖ ۚ وَمَا جَعَلَ

શખ્સ કે સીને મેં દો દિલ નહીં બનાએ. ઔર તુમ્હારી

اَزْوَاجَكُمُ الّٰٓـِٔيْ تُظٰهِرُوْنَ مِنْهُنَّ اُمَّهٰتِكُمْ ۚ

બીવિયોં કો જિન સે તુમ ઝિહાર કરતે હો ઉન કો તુમ્હારી માં નહીં બનાયા.

وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَآءَكُمْ اَبْنَآءَكُمْ ؕ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ

ઔર તુમ્હારે મુંહ બોલે બેટોં કો તુમ્હારે હકીકી બેટે નહીં બનાયા. યે તુમ્હારી અપને મુંહ સે કહી હુઈ

بِاَفْوَاهِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَقُوْلُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِى السَّبِيْلَ ۞
બાતેં હૈં. ઔર અલ્લાહ હક કેહતા હૈ ઔર વો સીધે રાસ્તે કી રહનુમાઈ કરતા હૈ.
اُدْعُوْهُمْ لِاٰبَآئِهِمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ
તુમ ઉન કો ઉન કે બાપ દાદા કી તરફ મન્સૂબ કર કે પુકારો, યે અલ્લાહ કે નઝદીક ઝયાદા ઈન્સાફ વાલી ચીઝ હૈ. ફિર અગર
لَّمْ تَعْلَمُوْٓا اٰبَآءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِى الدِّيْنِ وَمَوَالِيْكُمْ ؕ
તુમ ઉન કે બાપ દાદા કો નહીં જાનતે તો વો દીન મેં તુમ્હારે ભાઈ હૈં ઔર તુમ્હારે આઝાદકરદા ગુલામ હૈં.
وَ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيْمَآ اَخْطَاْتُمْ بِهٖ ۙ
ઔર તુમ પર કોઈ હરજ નહીં હૈ ઉસ મેં જો તુમ ગલતી કર બૈઠો,
وَلٰكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوْبُكُمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا
લેકિન વો જિસ કા તુમ દિલ સે ઈરાદા કરો. (યે ગલત હૈ.) ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલા,
رَّحِيْمًا ۞ اَلنَّبِىُّ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ
નિહાયત રહમ વાલા હૈ. યે નબી ઈમાન વાલોં પર ઉન કી જાનોં સે ભી ઝયાદા હક રખતે હૈં,
وَاَزْوَاجُهٗٓ اُمَّهٰتُهُمْ ؕ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى
ઔર નબી કી બીવિયાં ઉન કી માએં હૈં. ઔર રિશ્તેદાર ઉન મેં સે એક દૂસરે કે ઝયાદા હકદાર
بِبَعْضٍ فِىْ كِتٰبِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ
હૈં અલ્લાહ કી કિતાબ મેં ઈમાન વાલોં સે ઔર મુહાજિરીન સે,
اِلَّآ اَنْ تَفْعَلُوْٓا اِلٰٓى اَوْلِيٰٓئِكُمْ مَّعْرُوْفًا ؕ كَانَ ذٰلِكَ
મગર યે કે તુમ અપને દોસ્તોં કે સાથ ઉર્ફ કે મુતાબિક કોઈ મુઆમલા કરો. યે
فِى الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ۞ وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ
કિતાબ મેં લિખા હુવા હૈ. ઔર જબ હમ ને અમ્બિયા સે ઉન કા
مِيْثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُّوْحٍ وَّاِبْرٰهِيْمَ وَ مُوْسٰى
અહદ લિયા ઔર આપ સે ઔર નૂહ ઔર ઈબ્રાહીમ ઔર મૂસા
وَ عِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۪ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ۞
ઔર ઈસા ઈબ્ને મરયમ (અલયહિમુસ્સલામ) સે ઔર હમ ને ઉન સે પુખ્તા અહદ લિયા.
لِّيَسْئَلَ الصّٰدِقِيْنَ عَنْ صِدْقِهِمْ ۚ وَاَعَدَّ لِلْكٰفِرِيْنَ
તાકે અલ્લાહ સચ્ચોં સે ઉન કી સચ્ચાઈ કે મુતઅલ્લિક સવાલ કરે. ઔર અલ્લાહ ને કાફિરોં કે લિયે દર્દનાક

عَذَابًا اَلِيْمًا ۝٨ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ

અઝાબ તૈયાર કર રખા હૈ. એ ઈમાન વાલો! તુમ યાદ કરો અલ્લાહ કી ઉસ નેઅમત કો

عَلَيْكُمْ اِذْ جَآءَتْكُمْ جُنُوْدٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا

જો તુમ પર હૈ જબ તુમ્હારે પાસ લશકર આએ, ફિર હમ ને ઉન પર તૂફાની હવા

وَّجُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ۝٩

ઔર ઐસે લશકર ભેજે જિન કો તુમ ને નહીં દેખા. ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ દેખ રહે થે.

اِذْ جَآءُوْكُمْ مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ

જબ વો તુમ્હારે પાસ આએ તુમ્હારે ઉપર સે ઔર તુમ્હારે નીચે સે

وَاِذْ زَاغَتِ الْاَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوْبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّوْنَ

ઔર જબ કે આંખેં ફટી કી ફટી રહ ગઈ ઔર દિલ હલક તક પહોંચ ગએ ઔર તુમ ને અલ્લાહ કે

بِاللّٰهِ الظُّنُوْنَا ۝١٠ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُوْنَ وَزُلْزِلُوْا

સાથ તરહ તરહ કે ગુમાન કિયે. ઉસ વક્ત ઈમાન વાલે આઝમાએ ગએ ઔર

زِلْزَالًا شَدِيْدًا ۝١١ وَاِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ

ઉન્હેં સખ્ત હિલા દિયા ગયા. ઔર જબ મુનાફિક મર્દ ઔર વો જિન કે દિલોં મેં

فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَ رَسُوْلُهٗۤ

મર્ઝ હૈ કેહને લગે હમ સે અલ્લાહ ને ઔર ઉસ કે રસૂલ ને જો વાદા કિયા થા

اِلَّا غُرُوْرًا ۝١٢ وَاِذْ قَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ يٰۤاَهْلَ

વો ધોકા હી થા. ઔર જબ ઉન મેં સે એક જમાઅત કેહ રહી થી કે એ યસરિબ

يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوْا ۚ وَيَسْتَاْذِنُ فَرِيْقٌ

વાલો! તુમ્હારે લિયે ઠેહરને કી જગા નહીં હૈ, તો વાપસ લૌટ જાઓ. ઔર ઉન મેં સે એક જમાઅત નબીએ અકરમ

مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُوْلُوْنَ اِنَّ بُيُوْتَنَا عَوْرَةٌ ۛؕ وَمَا هِيَ

(સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) સે ઈજાઝત તલબ કર રહી થી, વો કેહ રહી થી કે યકીનન હમારે ઘર ખાલી પડે હૈં,

بِعَوْرَةٍ ۛۚ اِنْ يُّرِيْدُوْنَ اِلَّا فِرَارًا ۝١٣ وَلَوْ دُخِلَتْ

હાલાંકે વો ખાલી નહીં થે. વો સિર્ફ ભાગના ચાહતે થે. ઔર અગર (યે લશકર)

عَلَيْهِمْ مِّنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَاٰتَوْهَا

મદીના કે અતરાફ સે ઉન પર દાખિલ હો કર ઉન સે કુફ્ર કા મુતાલબા કરેં તો વો કુફ્ર કર લેંગે,

وَمَا تَلَبَّثُوْا بِهَآ اِلَّا يَسِيْرًا ﴿۱۴﴾ وَلَقَدْ كَانُوْا عَاهَدُوا
ઔર ઉસ મેં સિર્ફ થોડી હી દેર કરેંગે. યકીનન ઉન્હોં ને અલ્લાહ સે ઉસ
اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّوْنَ الْاَدْبَارَ ؕ وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ
સે પેહલે ભી વાદા કિયા થા કે પીઠ ફેર કર નહીં ભાગેંગે. ઔર અલ્લાહ કે અહદ કા
مَسْـُٔوْلًا ﴿۱۵﴾ قُلْ لَّنْ يَّنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ
ઝરૂર સવાલ કિયા જાએગા. આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ્હેં ભાગના હરગિઝ નફા નહીં દેગા અગર તુમ ભાગોગે
مِّنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذًا لَّا تُمَتَّعُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۱۶﴾
મૌત સે યા કત્લ સે ઔર ઉસ વક્ત તો ફાઈદા નહીં ઉઠા સકોગે મગર થોડા.
قُلْ مَنْ ذَا الَّذِيْ يَعْصِمُكُمْ مِّنَ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَ بِكُمْ
આપ ફરમા દીજિયે કે કૌન હૈ જો તુમ્હેં બચાએગા અલ્લાહ સે અગર અલ્લાહ તુમ્હારે સાથ બુરાઈ કા
سُوْٓءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ؕ وَلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ
ઈરાદા કરે યા તુમ પર મેહરબાની કા ઈરાદા કરે? ઔર વો અપને લિયે અલ્લાહ કે અલાવા
مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿۱۷﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقِيْنَ
કોઈ કારસાઝ ઔર મદદગાર નહીં પાએંગે. યકીનન અલ્લાહ ને માલૂમ કર લિયા હૈ તુમ મેં સે રોકને
مِنْكُمْ وَالْقَآئِلِيْنَ لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَا ۚ
વાલોં કો ઔર અપને ભાઈયોં સે કેહને વાલોં કો કે તુમ હમારે પાસ આ જાઓ.
وَلَا يَاْتُوْنَ الْبَاْسَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۱۸﴾ اَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۖۚ
ઔર વો ખુદ લડાઈ મેં નહીં આતે મગર થોડા. તુમ પર બખીલી કરતે હુવે.
فَاِذَا جَآءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ تَدُوْرُ
ફિર જબ ખૌફ આતા હૈ, તો આપ ઉન કો દેખોગે કે વો આપ કી તરફ તક રહે હૈં, ઉન કી આંખેં
اَعْيُنُهُمْ كَالَّذِيْ يُغْشٰى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ
ઘૂમ રહી હૈં ઉસ શખ્સ કી તરહ જિસ પર મૌત કી ગશી તારી હો.
فَاِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوْكُمْ بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ اَشِحَّةً
ફિર જબ ખૌફ ચલા જાતા હૈ તો વો આપ કો તેઝ ઝબાનોં સે તાને દેતે હૈં માલ પર
عَلَى الْخَيْرِ ؕ اُولٰٓئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوْا فَاَحْبَطَ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ ؕ
લાલચ કરતે હુવે. યે ઈમાન હી નહીં લાએ, ફિર અલ્લાહ ને ઉન કે આમાલ હબત કર દિયે.

وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُوْنَ الْاَحْزَابَ

ઔર યે અલ્લાહ પર આસાન હૈ. વો સમજતે હૈં કે લશકર અભી

لَمْ يَذْهَبُوْا ۚ وَاِنْ يَّاْتِ الْاَحْزَابُ يَوَدُّوْا لَوْ اَنَّهُمْ

ગએ નહીં. ઔર અગર લશકર આ જાએં તો વો ચાહેંગે કે કાશ કે વો

بَادُوْنَ فِى الْاَعْرَابِ يَسْاَلُوْنَ عَنْ اَنْۢبَآئِكُمْ ؕ

(બાહર) દેહાતિયોં મેં રેહતે, તુમ્હારી ખબરોં કે મુતઅલ્લિક પૂછતે રેહતે.

ع ١٨ / ٢

وَلَوْ كَانُوْا فِيْكُمْ مَّا قٰتَلُوْٓا اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ

ઔર અગર વો તુમ મેં હોતે ભી તો કિતાલ ન કરતે મગર થોડા. યકીનન અલ્લાહ કે

فِيْ رَسُوْلِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ

રસૂલ મેં બેહતરીન નમૂના હૈ ઉસ શખ્સ કે લિયે જો અલ્લાહ ઔર આખિરી દિન સે

وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيْرًا ﴿٢١﴾ وَلَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُوْنَ

ઉમ્મીદ રખતા હૈ ઔર અલ્લાહ કો બહોત ઝયાદા યાદ કરતા હૈ. ઔર જબ ઈમાન વાલોં ને

الْاَحْزَابَ ۙ قَالُوْا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ

લશકર દેખે, તો ઉન્હોં ને કહા કે યે વો હૈ જિસ કા અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ ને હમ સે વાદા કિયા થા

وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ ۫ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّآ اِيْمَانًا

ઔર અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ ને સચ્ચા વાદા કિયા થા. ઔર ઉસ ચીઝ ને ઉન કો ઈમાન ઔર તાબેદારી મેં

وَّتَسْلِيْمًا ﴿٢٢﴾ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ رِجَالٌ صَدَقُوْا

બળ્હા દિયા હૈ. ઈમાન વાલોં મેં સે ઐસે મર્દ હૈં જિન્હોં ને સચ કર દિખાયા

مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضٰى نَحْبَهٗ وَمِنْهُمْ

વો અહદ જો ઉન્હોં ને અલ્લાહ સે કિયા થા. ફિર ઉન મેં સે કુછ વો હૈં જિન્હોં ને અપના ઝિમ્મા પૂરા કર દિયા ઔર ઉન મેં

مَّنْ يَّنْتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوْا تَبْدِيْلًا ﴿٢٣﴾ لِّيَجْزِيَ اللّٰهُ

સે કુછ વો હૈં જો મુન્તઝિર હૈં. ઔર ઉન્હોં ને કોઈ તબ્દીલી નહીં કી. તાકે અલ્લાહ સચ્ચોં કો

الصّٰدِقِيْنَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ اِنْ شَآءَ

ઉન કી સચ્ચાઈ કા બદલા દે ઔર મુનાફિકીન કો અગર વો ચાહે તો અઝાબ દે

اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٢٤﴾

યા ઉન કી તૌબા કબૂલ કરે. યકીનન અલ્લાહ બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ.

وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوْا خَيْرًا ؕ وَكَفَى
ઔર અલ્લાહ ને કાફિરોં કો ફેર દિયા અપને ગુસ્સે મેં ભરે હુવે, વો કોઈ ખૈર ન લે જા સકે. ઔર અલ્લાહ

اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ الْقِتَالَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيْزًا ۚ﴿۲۵﴾
ઈમાન વાલોં કી તરફ સે કિતાલ કે લિયે કાફી હો ગયા. ઔર અલ્લાહ કુવ્વત વાલા, ઝબરદસ્ત હૈ.

وَ اَنْزَلَ الَّذِيْنَ ظَاهَرُوْهُمْ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ
ઔર એહલે કિતાબ મેં સે જિન્હોં ને ઉન કી મદદ કી થી ઉન કે કિલઓં સે ઉન કો

مِنْ صَيَاصِيْهِمْ وَقَذَفَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ
નીચે ઉતારા ઔર ઉન કે કુલૂબ મેં રૌબ ડાલ દિયા, એક જમાઅત કો તુમ કત્લ કર રહે થે

وَتَاْسِرُوْنَ فَرِيْقًا ۚ﴿۲۶﴾ وَاَوْرَثَكُمْ اَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ
ઔર એક જમાઅત કો તુમ કૈદી બના રહે થે. ઔર અલ્લાહ ને તુમ્હેં ઉન કી ઝમીન કા વારિસ બનાયા ઔર ઉન કે ઘરોં ઔર ઉન

وَ اَمْوَالَهُمْ وَاَرْضًا لَّمْ تَطَـُٔوْهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ
કે માલોં કા વારિસ બનાયા, ઔર ઐસી ઝમીન કા તુમ્હેં વારિસ બનાયા જિસ કો તુમ ને અભી રૌંદા નહીં. ઔર અલ્લાહ

شَيْءٍ قَدِيْرًا ۚ﴿۲۷﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّاَزْوَاجِكَ
હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ. એ નબી! આપ ફરમા દીજિયે આપ કી બીવિયોં સે કે અગર

اِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَ زِيْنَتَهَا فَتَعَالَيْنَ
તુમ દુન્યવી ઝિન્દગી ઔર ઉસ કી ઝીનત ચાહતી હો, તો તુમ આઓ,

اُمَتِّعْكُنَّ وَ اُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴿۲۸﴾ وَاِنْ كُنْتُنَّ
મૈં તુમ્હેં મતાએ દુન્યા દે દૂં ઔર મૈં તુમ્હેં અચ્છી તરહ છોડ દૂં. ઔર અગર તુમ

تُرِدْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَالدَّارَ الْاٰخِرَةَ فَاِنَّ اللّٰهَ
અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ ઔર દારે આખિરત ચાહતી હો તો યકીનન અલ્લાહ ને

اَعَدَّ لِلْمُحْسِنٰتِ مِنْكُنَّ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۲۹﴾ يٰنِسَآءَ النَّبِيِّ
તુમ મેં સે નેકી કરને વાલિયોં કે લિયે અજરે અઝીમ તૈયાર કર રખા હૈ. એ નબી કી બીવિયો!

مَنْ يَّاْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ يُّضٰعَفْ لَهَا
તુમ મેં સે જો ભી ખુલી બેહયાઈ કરેગી, તો ઉસે દોહરા

الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ؕ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿۳۰﴾
અઝાબ દિયા જાએગા. ઔર યે અલ્લાહ પર આસાન હૈ.

ع ٣ ١٩

وَمَنۡ يَّقۡنُتۡ مِنۡكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُوۡلِهٖ وَ تَعۡمَلۡ صَالِحًا

ઔર જો તુમ મેં સે અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી ઈતાઅત ઔર આમાલે સાલેહા કરેગી

نُّؤۡتِهَاۤ اَجۡرَهَا مَرَّتَيۡنِ ۙ وَاَعۡتَدۡنَا لَهَا رِزۡقًا كَرِيۡمًا ۝٣١

તો હમ ઉસે ઉસ કા અજર દુગના દેંગે. ઔર હમ ને ઉસ કે લિયે બાઈઝઝત રિઝક તૈયાર કર રખા હૈ.

يٰنِسَآءَ النَّبِىِّ لَسۡتُنَّ كَاَحَدٍ مِّنَ النِّسَآءِ اِنِ اتَّقَيۡتُنَّ

એ નબી કી બીવિયો! તુમ દૂસરી આમ ઔરતોં મેં સે કિસી એક કી તરહ નહીં હો અગર તુમ મુત્તકી બન કર રહો,

فَلَا تَخۡضَعۡنَ بِالۡقَوۡلِ فَيَطۡمَعَ الَّذِىۡ فِىۡ قَلۡبِهٖ مَرَضٌ

તો બોલને મેં આવાઝ પસ્ત મત કરો કે કહીં લાલચ કરને લગે વો શખ્સ જિસ કે દિલ મેં બીમારી હો

وَّقُلۡنَ قَوۡلًا مَّعۡرُوۡفًا ۝٣٢ وَقَرۡنَ فِىۡ بُيُوۡتِكُنَّ

ઔર બાત વો કરો જો ભલાઈ વાલી હો. ઔર અપને ઘરોં મેં ઠેહરી રહો

وَلَا تَبَرَّجۡنَ تَبَرُّجَ الۡجَاهِلِيَّةِ الۡاُوۡلٰى وَاَقِمۡنَ الصَّلٰوةَ

ઔર પેહલી વાલી જાહિલીય્યત કે તર્ઝ પર બનાવ સિંગાર કો ખુલા મત રેહને દો ઔર નમાઝ કાઈમ કરો

وَاٰتِيۡنَ الزَّكٰوةَ وَاَطِعۡنَ اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ ؕ اِنَّمَا يُرِيۡدُ

ઔર ઝકાત દો ઔર અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી ઈતાઅત કરો. અલ્લાહ તો સિર્ફ યે

اللّٰهُ لِيُذۡهِبَ عَنۡكُمُ الرِّجۡسَ اَهۡلَ الۡبَيۡتِ وَيُطَهِّرَكُمۡ

ચાહતા હૈ કે તુમ સે ગન્દગી કો દૂર રખે, એ એહલે બયત! ઔર તુમ્હેં પાક

تَطۡهِيۡرًا ۝٣٣ وَاذۡكُرۡنَ مَا يُتۡلٰى فِىۡ بُيُوۡتِكُنَّ

સાફ રખે. ઔર યાદ કરો ઉસ કો જો તિલાવત કિયા જાતા હૈ તુમ્હારે ઘરોં મેં

مِنۡ اٰيٰتِ اللّٰهِ وَالۡحِكۡمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيۡفًا خَبِيۡرًا ۝٣٤

અલ્લાહ કી આયાત ઔર હિકમત મેં સે. યકીનન અલ્લાહ બારીકબીન, બાખબર હૈ.

اِنَّ الۡمُسۡلِمِيۡنَ وَالۡمُسۡلِمٰتِ وَالۡمُؤۡمِنِيۡنَ وَالۡمُؤۡمِنٰتِ

યકીનન મુસલમાન મર્દ ઔર મુસલમાન ઔરતેં ઔર ઈમાન વાલે મર્દ ઔર ઈમાન વાલી ઔરતેં

وَالۡقٰنِتِيۡنَ وَالۡقٰنِتٰتِ وَالصّٰدِقِيۡنَ وَالصّٰدِقٰتِ

ઔર આજિઝી કરને વાલે મર્દ ઔર આજિઝી કરને વાલી ઔરતેં ઔર સચ બોલને વાલે મર્દ ઔર સચ બોલને વાલી ઔરતેં

وَالصّٰبِرِيۡنَ وَالصّٰبِرٰتِ وَالۡخٰشِعِيۡنَ وَالۡخٰشِعٰتِ

ઔર સબ્ર કરને વાલે મર્દ ઔર સબ્ર કરને વાલી ઔરતેં ઔર ખુશૂઅ કરને વાલે મર્દ ઔર ખુશૂઅ કરને વાલી ઔરતેં

وَالْمُتَصَدِّقِيْنَ وَالْمُتَصَدِّقٰتِ وَالصَّآئِمِيْنَ وَالصّٰٓئِمٰتِ

ઔર સદકા દેને વાલે મર્દ ઔર સદકા દેને વાલી ઔરતેં ઔર રોઝા રખને વાલે મર્દ ઔર રોઝા રખને વાલી ઔરતેં

وَالْحٰفِظِيْنَ فُرُوْجَهُمْ وَالْحٰفِظٰتِ وَالذّٰكِرِيْنَ اللّٰهَ كَثِيْرًا

ઔર જો મર્દ અપની શર્મગાહોં કી હિફાઝત કરને વાલે હૈં ઔર જો ઔરતેં અપની શર્મગાહોં કી હિફાઝત કરને વાલી હૈં ઔર જો મર્દ અલ્લાહ કો બહોત

وَّالذّٰكِرٰتِ ۙ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٣٥﴾

ઝ્યાદા યાદ કરનેવાલે હૈં ઔર જો ઔરતેં અલ્લાહ કો બહોત ઝ્યાદા યાદ કરનેવાલી હૈં. અલ્લાહ ને ઉન કે લિયે મગફિરત ઔર અજરે અઝીમ તૈયાર કર રખા હૈ.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَّلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ

ઔર કિસી મોમિન મર્દ ઔર મોમિન ઔરત કે લિયે જાઇઝ નહીં હૈ કે જબ અલ્લાહ ઔર ઉસ કા રસૂલ કિસી મુઆમલે કા

اَمْرًا اَنْ يَّكُوْنَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ ؕ وَمَنْ يَّعْصِ

ફૈસલા કર દે તો ઉન કે લિયે અપને મુઆમલે મેં કુછ ભી ઇખ્તિયાર હો. ઔર જો અલ્લાહ ઔર

اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا مُّبِيْنًا ﴿٣٦﴾

ઉસ કે રસૂલ કી નાફરમાની કરેગા તો વો ખુલી ગુમરાહી મેં ભટક ગયા.

وَاِذْ تَقُوْلُ لِلَّذِيْٓ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاَنْعَمْتَ عَلَيْهِ اَمْسِكْ

ઔર જબ આપ ફરમા રહે થે ઉસ શખ્સ કો કે જિસ પર અલ્લાહ ને ઇન્આમ ફરમાયા ઔર આપ ને ભી ઉસ પર ઇન્આમ ફરમાયા કે

عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِيْ فِيْ نَفْسِكَ مَا اللّٰهُ

તૂ અપની બીવી અપને પાસ રેહને દે ઔર અલ્લાહ સે ડર હાલાંકે આપ અપને જી મેં છુપા રહે થે વો જિસ કો અલ્લાહ

مُبْدِيْهِ وَتَخْشَى النَّاسَ ۚ وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشٰىهُ ؕ

ઝાહિર કરને વાલા થા ઔર આપ ઇન્સાનોં સે ડરતે થે. ઔર અલ્લાહ ઇસ કા ઝ્યાદા હકદાર હૈ કે આપ ઉસ સે ડરેં

فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنٰكَهَا لِكَيْ لَا يَكُوْنَ

ફિર જબ ઝૈદ બિન હારિસા ને ઝયનબ સે હાજત પૂરી કર લી તો હમ ને ઝયનબ આપ કે નિકાહ મેં દે દી, તાકે ઈમાન

عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ حَرَجٌ فِيْٓ اَزْوَاجِ اَدْعِيَآئِهِمْ اِذَا قَضَوْا

વાલોં પર કોઈ હરજ ન રહે ઉન કે મુંહ બોલે બેટોં કી બીવિયોં કે બારે મેં જબ વો ઉન સે

مِنْهُنَّ وَطَرًا ؕ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿٣٧﴾ مَا كَانَ

ગર્ઝ પૂરી કર લે. ઔર અલ્લાહ કે હુકમ કો તો પૂરા હોના હી થા. નબી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) પર કોઈ

عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيْمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهٗ ؕ سُنَّةَ اللّٰهِ

તંગી નહીં ઉસ મેં જો (ખુદ) અલ્લાહ ને ઉન કે લિયે મુકદર કર દિયા. અલ્લાહ કા દસ્તૂર રહા હૈ

فِى الَّذِيۡنَ خَلَوۡا مِنۡ قَبۡلُ ؕ وَ كَانَ اَمۡرُ اللّٰهِ قَدَرًا

ઉન (પૈગમ્બરોં) મેં ભી જો પેહલે ગુઝર ચુકે હૈં. ઔર અલ્લાહ કા અમ્રે કઝા વ કદર પૂરા

مَّقۡدُوۡرَا ۙ ۝۳۸ الَّذِيۡنَ يُبَلِّغُوۡنَ رِسٰلٰتِ اللّٰهِ

હો કર હી રેહતા હૈ. પૈગમ્બર વો લોગ હૈં જો અલ્લાહ કે પૈગામાત પહોંચાતે હૈં

وَ يَخۡشَوۡنَهٗ وَلَا يَخۡشَوۡنَ اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ

ઔર અલ્લાહ સે ડરતે હૈં ઔર અલ્લાહ કે સિવા કિસી સે નહીં ડરતે. ઔર અલ્લાહ હિસાબ લેને વાલા

حَسِيۡبًا ۝۳۹ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَاۤ اَحَدٍ مِّنۡ رِّجَالِكُمۡ

કાફી હૈ. મુહમ્મદ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) તુમ્હારે મરદોં મેં સે કિસી એક કે બાપ નહીં,

وَلٰكِنۡ رَّسُوۡلَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَىۡءٍ

લેકિન વો અલ્લાહ કે રસૂલ હૈં ઔર તમામ અમ્બિયા કે ખાતમ હૈં. ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખૂબ જાનને

عَلِيۡمًا ۝۴۰ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوا اذۡكُرُوا اللّٰهَ ذِكۡرًا

વાલે હૈં. એ ઈમાન વાલો! તુમ અલ્લાહ કી યાદ બહોત ઝયાદા

كَثِيۡرًا ۙ ۝۴۱ وَّسَبِّحُوۡهُ بُكۡرَةً وَّاَصِيۡلًا ۝۴۲ هُوَ الَّذِىۡ

કિયા કરો. ઔર ઉસ કી તસ્બીહ કરો સુબ્હ વ શામ. વહી અલ્લાહ હૈ જો

يُصَلِّىۡ عَلَيۡكُمۡ وَمَلٰۤـئِكَتُهٗ لِيُخۡرِجَكُمۡ مِّنَ الظُّلُمٰتِ

તુમ પર રહમત ભેજતા હૈ ઔર ઉસ કે ફરિશ્તે ભી તાકે અલ્લાહ તુમ્હેં અન્ધેરોં સે નૂર કી

اِلَى النُّوۡرِ ؕ وَكَانَ بِالۡمُؤۡمِنِيۡنَ رَحِيۡمًا ۝۴۳ تَحِيَّتُهُمۡ يَوۡمَ

તરફ નિકાલે. ઔર વો ઈમાન વાલોં પર બહોત ઝયાદા શફકત વાલા હૈ. ઉન કા તહીય્યા જિસ દિન

يَلۡقَوۡنَهٗ سَلٰمٌ ۖۚ وَّاَعَدَّ لَهُمۡ اَجۡرًا كَرِيۡمًا ۝۴۴ يٰۤاَيُّهَا

વો ઉસ સે મિલેંગે સલામ હોગા. ઔર અલ્લાહ ને ઉન કે લિયે ઈઝઝત વાલા સવાબ તૈયાર કર રખા હૈ. એ

النَّبِىُّ اِنَّاۤ اَرۡسَلۡنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيۡرًا ۙ ۝۴۵

નબી! યકીનન હમ ને આપ કો રસૂલ બના કર ભેજા ગવાહી દેને વાલા ઔર બશારત સુનાને વાલા ઔર ડરાને વાલા.

وَّدَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ بِاِذۡنِهٖ وَسِرَاجًا مُّنِيۡرًا ۝۴۶ وَبَشِّرِ

ઔર અલ્લાહ કી તરફ ઉસ કે હુકમ સે દાવત દેને વાલા ઔર નૂર ફૈલાને વાલા ચિરાગ બના કર ભેજા હૈ. ઔર ઈમાન

الۡمُؤۡمِنِيۡنَ بِاَنَّ لَهُمۡ مِّنَ اللّٰهِ فَضۡلًا كَبِيۡرًا ۝۴۷ وَلَا

વાલોં કો બશારત દીજિયે ઈસ બાત કી કે ઉન કે લિયે અલ્લાહ કી તરફ સે બડા ફઝલ હૈ. ઔર

تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَدَعْ اَذٰىهُمْ وَتَوَكَّلْ

કાફિરોં ઔર મુનાફિકીન કા કેહના ન માનિયે ઔર ઉન કી તરફ સે જો તકલીફ પહોંચે ઉસ કી પરવા ન કીજિયે ઔર અલ્લાહ પર

عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ۝۴۸ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا

તવક્કુલ કીજિયે. ઔર અલ્લાહ કાફી કારસાઝ હૈ. એ ઈમાન વાલો!

اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ مِنْ قَبْلِ

જબ તુમ નિકાહ કરો ઈમાન વાલી ઔરતોં સે, ફિર તુમ ઉન કો તલાક દો ઈસ સે પેહલે

اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّوْنَهَا ۚ

કે તુમ ઉન કો છુઓ તો તુમ્હારે લિયે ઉન પર કોઈ ઈદ્દત નહીં જિસ કો તુમ શુમાર કરો.

فَمَتِّعُوْهُنَّ وَسَرِّحُوْهُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا ۝۴۹ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّاۤ

તો તુમ ઉન કો કુછ મતાઅ દે દો ઔર અચ્છી તરહ રુખ્સત કર દો. એ નબી! હમ ને

اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ الّٰتِيْۤ اٰتَيْتَ اُجُوْرَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ

આપ કે લિયે આપ કી બીવિયાં હલાલ કી હૈં જિન કો આપ મહર દે ચુકે હૈં ઔર આપ કી મમ્લૂકા બાન્દિયાં ભી જો અલ્લાહ

يَمِيْنُكَ مِمَّاۤ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ وَبَنٰتِ عَمِّكَ وَبَنٰتِ عَمّٰتِكَ

ને આપ કો ગનીમત મેં સે દિલવાઈ હૈં ઔર હલાલ કી હૈં આપ કે ચચા કી બેટિયાં ઔર આપ કી ફૂફિયોં કે બેટિયાં

وَبَنٰتِ خَالِكَ وَبَنٰتِ خٰلٰتِكَ الّٰتِيْ هَاجَرْنَ مَعَكَ ۫

ઔર આપ કે મામૂં કી બેટિયાં ઔર આપ કી ખાલાઓં કી બેટિયાં, જિન્હોં ને આપ કે સાથ હિજરત કી.

وَ امْرَاَةً مُّؤْمِنَةً اِنْ وَّهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ

ઔર વો મોમિન ઔરત જો અપની ઝાત નબી કો હિબા કર દે અગર નબી ઉન કો નિકાહ

اَنْ يَّسْتَنْكِحَهَا ۗ خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ

મેં લેના ચાહેં. યે સિર્ફ આપ હી કે લિયે હૈ, ન કે આમ મોમિનીન કે લિયે.

قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِيْۤ اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ

યકીનન હમેં માલૂમ હૈ જો હમ ને ઉન પર ફર્ઝ કિયા હૈ ઉન કી બીવિયોં ઔર ઉન કી બાન્દિયોં કે

اَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُوْنَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا

બારે મેં તાકે આપ પર કુછ ભી તંગી ન રહે. ઔર અલ્લાહ બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા,

رَّحِيْمًا ۝۵۰ تُرْجِيْ مَنْ تَشَآءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِيْۤ اِلَيْكَ مَنْ

નિહાયત રહમ વાલા હૈ. આપ દૂર રખેં જિસે ચાહેં ઉન મેં સે ઔર અપને પાસ રખેં જિસે

تَشَآءُ ؕ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ؕ

ચાહેં. ઔર જિસ કો આપ ચાહેં ઉન મેં સે જિન કો આપ ને અલગ રખા થા તો આપ પર કોઈ ગુનાહ નહીં.

ذٰلِكَ اَدْنٰۤى اَنْ تَقَرَّ اَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ

યે ઉસ કે ઝયાદા કરીબ હૈ કે ઉન કી આંખેં ઠંડી રહેં ઔર વો ગમગીન ન હોં ઔર વો સબ ખુશ રહેં

بِمَاۤ اٰتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِىْ قُلُوْبِكُمْ ؕ

ઉસ પર જો આપ ને ઉન કો દિયા. ઔર અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ ઉસ કો જો તુમ્હારે દિલોં મે હૈ.

وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَلِيْمًا ﴿۵۱﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَآءُ مِنْۢ بَعْدُ

ઔર અલ્લાહ ઈલ્મ વાલે, હિલ્મ વાલે હૈં. આપ કે લિયે ઈસ કે બાદ ઔરતેં હલાલ નહીં

وَلَاۤ اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ اَزْوَاجٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ

ઔર ન યે કે આપ ઉન કે બદલે મેં ઔર દૂસરી બીવિયાં લાએં અગરચે ઉન કા હુસ્ન આપ કો અચ્છા લગે,

اِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِيْنُكَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ

મગર આપ કી મમ્લૂકા બાન્દિયાં. ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર

رَّقِيْبًا ﴿۵۲﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتَ

નિગરાન હૈ. એ ઈમાન વાલો! દાખિલ મત હો નબી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કે હુજરોં

النَّبِىِّ اِلَّاۤ اَنْ يُّؤْذَنَ لَكُمْ اِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ نٰظِرِيْنَ

મેં મગર યે કે તુમ્હેં ખાને કી તરફ ઈજાઝત દી જાએ ઈસ હાલ મેં કે તુમ ઉસ કે પકને કા ઈન્તિઝાર કરને

اِنٰىهُ ۙ وَلٰكِنْ اِذَا دُعِيْتُمْ فَادْخُلُوْا فَاِذَا طَعِمْتُمْ

વાલે ન હોં, લેકિન જબ તુમ્હેં બુલાયા જાએ તબ તુમ દાખિલ હો, ફિર જબ તુમ ખા ચુકો

فَانْتَشِرُوْا وَلَا مُسْتَاْنِسِيْنَ لِحَدِيْثٍ ؕ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ

તો મુન્તશિર હો જાઓ ઔર બાતોં મેં દિલ લગા કર કે મત બૈઠો. યકીનન યે ચીઝ નબીએ અકરમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ

يُؤْذِى النَّبِىَّ فَيَسْتَحْىٖ مِنْكُمْ ۫ وَاللّٰهُ لَا يَسْتَحْىٖ

વ સલ્લમ) કો ઈઝા પહોંચાતી હૈ, ફિર વો તુમ સે હયા કરતે હૈં. ઔર અલ્લાહ હક સે હયા

مِنَ الْحَقِّ ؕ وَاِذَا سَاَلْتُمُوْهُنَّ مَتَاعًا فَسْـَٔلُوْهُنَّ مِنْ وَّرَآءِ

નહીં કરતા. ઔર જબ ઉમ્મહાતુલ મોમિનીન સે તુમ્હેં કોઈ ચીઝ માંગની હો, તો પરદે કે પીછે સે ઉન સે

حِجَابٍ ؕ ذٰلِكُمْ اَطْهَرُ لِقُلُوْبِكُمْ وَقُلُوْبِهِنَّ ؕ وَمَا كَانَ

સવાલ કરો. યે ચીઝ તુમ્હારે દિલોં કે લિયે ઔર ઉન કે દિલોં કે લિયે ઝયાદા પાકીઝગી વાલી હૈ. ઔર

لَكُمۡ اَنۡ تُؤۡذُوۡا رَسُوۡلَ اللّٰهِ وَلَاۤ اَنۡ تَنۡكِحُوۡۤا اَزۡوَاجَهٗ

તુમ્હારે લિયે જાઈઝ નહીં હૈ કે તુમ અલ્લાહ કે રસૂલ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કો ઈઝા દો ઔર જાઈઝ નહીં હૈ યે કે તુમ આપ (સલ્લલ્લાહુ

مِنۡۢ بَعۡدِهٖۤ اَبَدًا ؕ اِنَّ ذٰلِكُمۡ كَانَ عِنۡدَ اللّٰهِ عَظِيۡمًا ۝٥٣

અલયહિ વ સલ્લમ) કી બીવિયોં સે નિકાહ કરો આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કે બાદ કભી ભી. યકીનન યે અલ્લાહ કે નઝદીક બડી ચીઝ હૈ.

اِنۡ تُبۡدُوۡا شَيۡــًٔا اَوۡ تُخۡفُوۡهُ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَىۡءٍ

અગર તુમ કિસી ચીઝ કો ઝાહિર કરો યા ઉસ કો છુપાઓ તો યકીનન અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખૂબ જાનને વાલે

عَلِيۡمًا ۝٥٤ لَا جُنَاحَ عَلَيۡهِنَّ فِىۡۤ اٰبَآئِهِنَّ وَلَاۤ اَبۡنَآئِهِنَّ

હૈં. ઔરતોં પર કોઈ ગુનાહ નહીં (બેહિજાબ આને મેં) ઉન કે બાપ દાદા કે બારે મેં ઔર ન ઉન કે બેટોં કે બારે મેં

وَلَاۤ اِخۡوَانِهِنَّ وَلَاۤ اَبۡنَآءِ اِخۡوَانِهِنَّ وَلَاۤ اَبۡنَآءِ

ઔર ન ઉન કે ભાઈયોં કે બારે મેં ઔર ન ઉન કે ભાઈયોં કે બેટોં કે બારે મેં ઔર ન ઉન કી બેહનોં કે બેટોં કે

اَخَوٰتِهِنَّ وَلَا نِسَآئِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتۡ اَيۡمَانُهُنَّ ۚ

બારે મેં ઔર ન ઉન કી (મેલ જૂલ કી) ઔરતોં કે બારે મેં ઔર ન ઉન કે બારે મેં જિન કે ઉન કે હાથ માલિક હૈં.

وَاتَّقِيۡنَ اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ شَهِيۡدًا ۝٥٥

ઔર તુમ અલ્લાહ સે ડરો. યકીનન અલ્લાહ હર ચીઝ કો દેખ રહે હૈં.

اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهٗ يُصَلُّوۡنَ عَلَى النَّبِىِّ ؕ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ

યકીનન અલ્લાહ ઔર ઉસ કે ફરિશ્તે રહમત ભેજતે હૈં નબીએ અકરમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) પર. એ ઈમાન

اٰمَنُوۡا صَلُّوۡا عَلَيۡهِ وَسَلِّمُوۡا تَسۡلِيۡمًا ۝٥٦ اِنَّ الَّذِيۡنَ

વાલો! તુમ ભી આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) પર દુરૂદ વ સલામ કસરત સે પઢો. યકીનન વો લોગ

يُؤۡذُوۡنَ اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِى الدُّنۡيَا

જો અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કો ઈઝા પહોંચાતે હૈં અલ્લાહ ને ઉન પર દુન્યા ઔર આખિરત મેં લાનત

وَالۡاٰخِرَةِ وَاَعَدَّ لَهُمۡ عَذَابًا مُّهِيۡنًا ۝٥٧ وَالَّذِيۡنَ

કી હૈ ઔર ઉન કે લિયે રુસ્વા કરને વાલા અઝાબ તૈયાર કર રખા હૈ. ઔર જો લોગ

يُؤۡذُوۡنَ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ وَالۡمُؤۡمِنٰتِ بِغَيۡرِ مَا اكۡتَسَبُوۡا

ઈઝા પહોંચાતે હૈં ઈમાન વાલે મરદોં ઔર ઈમાન વાલી ઔરતોં કો ઉસ કે બગૈર કે ઉન્હોં ને કુસૂર કિયા હો, તો યકીનન

فَقَدِ احۡتَمَلُوۡا بُهۡتَانًا وَّاِثۡمًا مُّبِيۡنًا ۝٥٨ يٰۤاَيُّهَا النَّبِىُّ قُلۡ

ઉન્હોં ને બોહતાન ઔર ખુલે ગુનાહ કા બોજ ઉઠાયા. એ નબીએ અકરમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)! આપ અપની અઝવાજે

لِّاَزْوَاجِكَ وَبَنٰتِكَ وَنِسَآءِ الْمُؤْمِنِيْنَ يُدْنِيْنَ عَلَيْهِنَّ

મુતહહરાત સે ઔર અપની બેટિયોં ઔર મોમિનીન કી ઔરતોં સે ફરમા દીજિયે કે વો અપને ચેહરે પર અપની ચાદર કા કુછ હિસ્સા

مِنْ جَلَابِيْبِهِنَّ ؕ ذٰلِكَ اَدْنٰۤى اَنْ يُّعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ؕ

લટકાએ રખેં. યે ઈસ કે ઝયાદા કરીબ હૈ કે ઉન્હેં પેહચાન લિયા જાએ, ફિર ઉન્હેં ઈઝા ન દી જાએ.

وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝٥٩ لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنٰفِقُوْنَ

ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. અગર મુનાફિક મર્દ ઔર વો લોગ

وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْمُرْجِفُوْنَ فِي الْمَدِيْنَةِ

જિન કે દિલોં મે બીમારી હૈ ઔર વો લોગ જો મદીના મુનવ્વરા મેં અફવાહેં ફૈલાને વાલે હૈં બાઝ નહીં આએંગે

لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُوْنَكَ فِيْهَاۤ اِلَّا قَلِيْلًا ۝٦٠

તો હમ આપ કો ઉન કે ખિલાફ ભડકા દેંગે, ફિર વો મદીના મુનવ્વરા મે આપ કે પડોસી બન કર ઠેહેર નહીં સકેંગે મગર થોડા.

مَّلْعُوْنِيْنَ ۚ اَيْنَمَا ثُقِفُوْۤا اُخِذُوْا وَقُتِّلُوْا تَقْتِيْلًا ۝٦١

ઉન પર ફિટકાર હો. જહાં કહીં મિલેંગે, પકડ લિયે જાએંગે ઔર ઉન્હેં એક એક કર કે કત્લ કર દિયા જાએગા.

سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ

અલ્લાહ કા દસ્તૂર રહા હૈ ઉન કે બારે મે જો પેહલે ગુઝર ચુકે હૈં. ઔર અલ્લાહ કી સુન્નત મે આપ કોઈ તબદીલી

اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ۝٦٢ يَسْـَٔلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ؕ قُلْ

હરગીઝ નહીં પાએંગે. યે લોગ આપ સે કયામત કે બારે મેં સવાલ કરતે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કે

اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُوْنُ

ઉસ કા ઈલ્મ તો સિર્ફ અલ્લાહ કે પાસ હૈ. ઔર આપ કો માલૂમ નહીં કે શાયદ કયામત કરીબ

قَرِيْبًا ۝٦٣ اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكٰفِرِيْنَ وَاَعَدَّ لَهُمْ سَعِيْرًا ۝٦٤

હી હો. યકીનન અલ્લાહ ને કાફિરોં પર લાનત ફરમાઈ હૈ ઔર ઉન કે લિયે દેહેકતી આગ તૈયાર કર રખી હૈ.

خٰلِدِيْنَ فِيْهَاۤ اَبَدًا ۚ لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ۝٦٥

જિસ મેં વો હમેશા રહેંગે. વો કોઈ મદદગાર ઔર દોસ્ત નહીં પાએંગે.

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُوْلُوْنَ يٰلَيْتَنَاۤ اَطَعْنَا

જિસ દિન ઉન કે ચેહરે આગ મેં ઉલટ પલટ કિયે જાએંગે, વો કહેંગે એ કાશ કે હમ અલ્લાહ કી ઈતાઅત

اللّٰهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُوْلَا ۝٦٦ وَقَالُوْا رَبَّنَاۤ اِنَّاۤ اَطَعْنَا سَادَتَنَا

કરતે ઔર હમ રસૂલ કી ઈતાઅત કરતે. ઔર વો કહેંગે એ હમારે રબ! હમ ને અપને સરદારોં ઔર

وَ كُبَرَآءَنَا فَاَضَلُّوْنَا السَّبِيْلَا ﴿۶٧﴾ رَبَّنَآ اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ
અપને બડોં કી ઈતાઅત કી, તો ઉન્હોં ને હમેં ગુમરાહ કિયા રાસ્તે સે. એ હમારે રબ! તૂ ઉન્હેં દુગના
مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيْرًا ﴿۶٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ
અઝાબ દે ઔર તૂ ઉન પર બડી લાનત ફરમા. એ ઈમાન વાલો!
اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اٰذَوْا مُوْسٰى فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ
તુમ ઉન જૈસે મત બનો જિન્હોં ને મૂસા (અલયહિસ્સલામ) કો ઈઝા દી, ફિર અલ્લાહ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો બરી
مِمَّا قَالُوْا ؕ وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيْهًا ﴿۶٩﴾ يٰٓاَيُّهَا
ફરમા દિયા ઉસ સે જો ઉન્હોં ને કહા. ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) અલ્લાહ કે નઝદીક વજાહત વાલે થે. એ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَ قُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ﴿٧٠﴾
ઈમાન વાલો! અલ્લાહ સે ડરો ઔર સીધી બાત કહો.
يُّصْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ؕ
વો તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે આમાલ કી ઈસ્લાહ કર દેગા ઔર તુમ્હારે લિયે તુમહારે ગુનાહ બખ્શ દેગા.
وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿٧١﴾
ઔર જો અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી ઈતાઅત કરેગા તો યકીનન વો ભારી કામ્યાબી સે કામ્યાબ હો ગયા.
اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
યકીનન હમ ને અમાનત પેશ કી આસ્માનોં ઔર ઝમીન
وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَّحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا
ઔર પહાડોં પર, તો ઉન સબ ને ઈન્કાર કિયા ઉસ કે ઉઠાને સે ઔર વો ડરે ઉસ સે
وَحَمَلَهَا الْاِنْسَانُ ؕ اِنَّهٗ كَانَ ظَلُوْمًا جَهُوْلًا ﴿٧٢﴾
ઔર ઉસ કો ઈન્સાન ને ઉઠા લિયા. યકીનન વો બડા ઝાલિમ ઔર બડા જાહિલ હૈ.
لِّيُعَذِّبَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ
તાકે અલ્લાહ અઝાબ દે મુનાફિક મરદોં ઔર મુનાફિક ઔરતોં ઔર મુશરિક મરદોં ઔર મુશરિક ઔરતોં કો
وَالْمُشْرِكٰتِ وَيَتُوْبَ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ؕ
ઔર અલ્લાહ ઈમાન વાલે મરદોં ઔર ઈમાન વાલી ઔરતોં કી તૌબા કબૂલ કરે.
وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٧٣﴾
ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ.

رُكُوۡعَاتُهَا ۶ (۳۴) سُوۡرَةُ سَبَاٍ مَّكِّيَّةٌ (۵۸) اٰيَاتُهَا ۵۴

ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં સૂરએ સબા મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઈસ મેં ૫૪ આયતેં હૈં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

પઢ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِىۡ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الۡاَرۡضِ وَلَهُ

તમામ તારીફેં ઉસ અલ્લાહ કે લિયે હૈં જિસ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં

الۡحَمۡدُ فِى الۡاٰخِرَةِ ؕ وَهُوَ الۡحَكِيۡمُ الۡخَبِيۡرُ ۝۱ يَعۡلَمُ مَا يَلِجُ

ઔર ઉસ કે લિયે તમામ તારીફેં હૈં આખિરત મેં. ઔર વો હિકમત વાલા, બાખબર હૈ. વો જાનતા હૈ ઉન ચીઝોં કો જો

فِى الۡاَرۡضِ وَمَا يَخۡرُجُ مِنۡهَا وَمَا يَنۡزِلُ مِنَ السَّمَآءِ

ઝમીન મેં દાખિલ હોતી હૈં ઔર જો ઝમીન સે નિકલતી હૈં ઔર જો આસ્માન સે ઉતરતી હૈં

وَمَا يَعۡرُجُ فِيۡهَا ؕ وَهُوَ الرَّحِيۡمُ الۡغَفُوۡرُ ۝۲ وَقَالَ الَّذِيۡنَ

ઔર જો આસ્માન મેં ચઢ્હતી હૈં. ઔર વો નિહાયત રહમ વાલા, બખ્શને વાલા હૈ. ઔર કાફિર લોગ કેહતે

كَفَرُوۡا لَا تَاۡتِيۡنَا السَّاعَةُ ؕ قُلۡ بَلٰى وَرَبِّىۡ لَتَاۡتِيَنَّكُمۡ ۙ

હૈં હમ પર કયામત નહીં આએગી. આપ ફરમા દીજિયે કયૂં નહીં? મેરે રબ કી કસમ જો ગૈબ કા ઈલ્મ રખતા

عٰلِمِ الۡغَيۡبِ ۚ لَا يَعۡزُبُ عَنۡهُ مِثۡقَالُ ذَرَّةٍ فِى السَّمٰوٰتِ

હૈ વો તુમ પર ઝરૂર આએગી. ઉસ સે ઝર્રા બરાબર કોઈ ચીઝ મખ્ફી નહીં આસ્માનોં મેં

وَلَا فِى الۡاَرۡضِ وَلَاۤ اَصۡغَرُ مِنۡ ذٰلِكَ وَلَاۤ اَكۡبَرُ

ઔર ન ઝમીન મેં ઔર ન ઉસ સે છોટી કોઈ ચીઝ ઔર ન ઉસ સે બડી કોઈ ચીઝ મગર વો સાફ સાફ બયાન કરને વાલી

اِلَّا فِىۡ كِتٰبٍ مُّبِيۡنٍ ۝۳ لِّيَجۡزِىَ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ

કિતાબ (લવ્હે મહફૂઝ) મેં હૈ. તાકે અલ્લાહ બદલા દે ઉન લોગોં કો જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે.

اُولٰٓئِكَ لَهُمۡ مَّغۡفِرَةٌ وَّرِزۡقٌ كَرِيۡمٌ ۝۴ وَالَّذِيۡنَ سَعَوۡ

ઉન કે લિયે મગફિરત હૈ ઔર ઈઝઝત વાલી રોઝી હૈ. ઔર જો લોગ હમારી આયતોં મેં

فِىۡۤ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيۡنَ اُولٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ مِّنۡ رِّجۡزٍ اَلِيۡمٌ ۝۵

કોશિશ કરતે હૈં હરાને વાલે બન કર ઉન કે લિયે બલા કા દર્દનાક અઝાબ હોગા.

وَيَرَى الَّذِيۡنَ اُوۡتُوا الۡعِلۡمَ الَّذِىۡۤ اُنۡزِلَ اِلَيۡكَ

ઔર વો લોગ જિન કો ઈલ્મ દિયા ગયા વો સમજ રહે હૈં કે વો કુર્આન જો આપ કી તરફ આપ કે રબ કી તરફ સે

مِنۡ رَّبِّكَ هُوَ الۡحَقَّ ۙ وَ یَهۡدِیۡۤ اِلٰی صِرَاطِ الۡعَزِیۡزِ
ઉતારા ગયા, વો હક હૈ. ઔર યે કુર્આન ઝબરદસ્ત કાબિલે તારીફ અલ્લાહ કે રાસ્તે કી તરફ રહનુમાઈ

الۡحَمِیۡدِ ﴿۶﴾ وَقَالَ الَّذِیۡنَ كَفَرُوۡا هَلۡ نَدُلُّكُمۡ عَلٰی رَجُلٍ
કરતા હૈ. ઔર કાફિર કેહતે હૈં કયા હમ તુમ્હેં પતા બતલાએં ઐસે શખ્સ કા જો

یُّنَبِّئُكُمۡ اِذَا مُزِّقۡتُمۡ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۙ اِنَّكُمۡ لَفِیۡ
તુમ્હેં ખબર દેતા હૈ કે જબ તુમ પૂરે તૌર પર ટુકડે ટુકડે (રેઝા રેઝા) કર દિયે જાઓગે તબ તુમ નએ સિરે

خَلۡقٍ جَدِیۡدٍ ﴿۷﴾ اَفۡتَرٰی عَلَی اللّٰهِ كَذِبًا اَمۡ بِهٖ جِنَّةٌ ؕ
સે ઝિન્દા કિયે જાઓગે? યા તો ઉસ ને અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડા હૈ યા ઉસે જુનૂન હૈ.

بَلِ الَّذِیۡنَ لَا یُؤۡمِنُوۡنَ بِالۡاٰخِرَةِ فِی الۡعَذَابِ وَالضَّلٰلِ
બલ્કે વો લોગ જો આખિરત પર ઈમાન નહીં રખતે વો અઝાબ મેં ઔર દૂર વાલી ગુમરાહી

الۡبَعِیۡدِ ﴿۸﴾ اَفَلَمۡ یَرَوۡا اِلٰی مَا بَیۡنَ اَیۡدِیۡهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡ
મેં હૈં. કયા ઉન્હોં ને દેખા નહીં ઉન ચીઝોં કો જો ઉન કે આગે ઔર ઉન કે પીછે હૈં

مِّنَ السَّمَآءِ وَالۡاَرۡضِ ؕ اِنۡ نَّشَاۡ نَخۡسِفۡ بِهِمُ الۡاَرۡضَ
આસ્માન ઔર ઝમીન. અગર હમ ચાહેં તો હમ ઉન્હેં ઝમીન મેં ધંસા દેં

اَوۡ نُسۡقِطۡ عَلَیۡهِمۡ كِسَفًا مِّنَ السَّمَآءِ ؕ اِنَّ فِیۡ ذٰلِكَ
યા હમ ઉન પર આસ્માન સે ટુકડે ગિરા દેં. યકીનન ઈસ મેં

لَاٰیَةً لِّكُلِّ عَبۡدٍ مُّنِیۡبٍ ﴿۹﴾ وَلَقَدۡ اٰتَیۡنَا دَاوٗدَ
અલબત્તા નિશાની હૈ હર તૌબા કરને વાલે બન્દે કે લિયે. હમ ને દાવૂદ (અલૈહિસ્સલામ) કો હમારી તરફ સે ફઝલ (નુબૂવ્વત વ

ع

مِنَّا فَضۡلًا ؕ یٰجِبَالُ اَوِّبِیۡ مَعَهٗ وَالطَّیۡرَ ۚ وَاَلَنَّا لَهُ
હુકૂમત) દિયા. (હમ ને કહા) એ પહાડો! તુમ ઉન કે સાથ તસ્બીહ કરો ઔર પરિન્દોં કો ભી હુકમ દિયા. ઔર હમ ને ઉન કે લિયે

الۡحَدِیۡدَ ﴿۱۰﴾ اَنِ اعۡمَلۡ سٰبِغٰتٍ وَّقَدِّرۡ فِی السَّرۡدِ وَاعۡمَلُوۡا
લોહે કો નર્મ કિયા. કે આપ ચૌડી ઝિરહેં બનાઈયે ઔર મેખેં લગાને મેં મિકદાર મુતઅય્યન રખિયે ઔર તુમ સબ નેક

صَالِحًا ؕ اِنِّیۡ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ بَصِیۡرٌ ﴿۱۱﴾ وَلِسُلَیۡمٰنَ الرِّیۡحَ
અમલ કરતે રહો. યકીનન મૈં તુમ્હારે કામોં કો દેખ રહા હું. ઔર સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) કે લિયે હવા કો તાબેઅ કિયા, હવા કા

غُدُوُّهَا شَهۡرٌ وَّرَوَاحُهَا شَهۡرٌ ۚ وَاَسَلۡنَا لَهٗ عَیۡنَ
સુબ્હ કે વક્ત કા સફર એક મહીને કી મસાફત ઔર ઉસ કા શામ કે વક્ત કા સફર એક મહીને કી મસાફત તૈ કરતા થા. ઔર હમ ને

الۡقِطۡرِ ؕ وَمِنَ الۡجِنِّ مَنۡ يَّعۡمَلُ بَيۡنَ يَدَيۡهِ بِاِذۡنِ رَبِّهٖ ؕ

ઉન કે લિયે તાંબે કા ચશ્મા બહાયા. ઔર જિન્નાત મેં સે વો ભી થે જો ઉન કે સામને ઉન કે રબ કે હુકમ સે કામ કરતે થે.

وَمَنۡ يَّزِغۡ مِنۡهُمۡ عَنۡ اَمۡرِنَا نُذِقۡهُ مِنۡ عَذَابِ السَّعِيۡرِ ﴿۱۲﴾

ઔર ઉન મેં સે જો હમારે હુકમ સે ટેળ્હા ચલેગા તો હમ ઉસે દહકતી આગ કા અઝાબ ચખાએંગે.

يَعۡمَلُوۡنَ لَهٗ مَا يَشَآءُ مِنۡ مَّحَارِيۡبَ وَ تَمَاثِيۡلَ وَجِفَانٍ

વો સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) કે લિયે બનાતે થે વો ચીઝે જો સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) ચાહતે, યાની કિલએ ઔર મૂર્તિયાં ઔર

كَالۡجَوَابِ وَقُدُوۡرٍ رّٰسِيٰتٍ ؕ اِعۡمَلُوۡۤا اٰلَ دَاوٗدَ شُكۡرًا ؕ

તાલાબ જૈસે લગન ઔર એક હી જગા સાબિત રેહને વાલી ઊંચી ઊંચી દેગે એ આલે દાવૂદ! શુક્રિયે કે તૌર પર અમલ કરો.

وَقَلِيۡلٌ مِّنۡ عِبَادِىَ الشَّكُوۡرُ ﴿۱۳﴾ فَلَمَّا قَضَيۡنَا عَلَيۡهِ

ઔર મેરે બન્દોં મેં સે કમ શુક્રગુઝાર હૈં. ફિર જબ હમ ને ઉન કી મૌત કા ફૈસલા કર દિયા

الۡمَوۡتَ مَا دَلَّهُمۡ عَلٰى مَوۡتِهٖۤ اِلَّا دَآبَّةُ الۡاَرۡضِ تَاۡكُلُ

તો જિન્નાત કો સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) કી મૌત કા પતા નહીં બતલાયા મગર ઝમીન કે કીડે (ઘુન) ને જો આપ કી લાઠી

مِنۡسَاَتَهٗ ۚ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الۡجِنُّ اَنۡ لَّوۡ كَانُوۡا يَعۡلَمُوۡنَ

કો ખા રહા થા. ફિર જબ સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) ગિર પડે, તબ જિન્નાત ને જાના કે અગર વો (જિન) ગૈબ જાનતે

الۡغَيۡبَ مَا لَبِثُوۡا فِى الۡعَذَابِ الۡمُهِيۡنِ ﴿۱۴﴾ لَقَدۡ كَانَ

હોતે તો વો રુસ્વા કરને વાલે અઝાબ મેં ન રેહતે. તહકીક કે કૌમે સબા કે લિયે

لِسَبَاٍ فِىۡ مَسۡكَنِهِمۡ اٰيَةٌ ۚ جَنَّتٰنِ عَنۡ يَّمِيۡنٍ وَّشِمَالٍ ۬ؕ

ઉન કે વતન મેં નિશાની થી. દો બાગાત થે દાએં ઔર બાએં.

كُلُوۡا مِنۡ رِّزۡقِ رَبِّكُمۡ وَاشۡكُرُوۡا لَهٗ ؕ بَلۡدَةٌ طَيِّبَةٌ

તો તુમ ખાઓ અપને રબ કી રોઝી મેં સે ઔર ઉસ કા શુક્ર અદા કરો. શેહર ભી ઉમ્દા

وَّ رَبٌّ غَفُوۡرٌ ﴿۱۵﴾ فَاَعۡرَضُوۡا فَاَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ سَيۡلَ الۡعَرِمِ

ઔર રબ ભી બખ્શને વાલા. ફિર ઉન્હોં ને ઐરાઝ કિયા, તો હમ ને ઉન પર બન્દ કા સૈલાબ છોડ દિયા,

وَبَدَّلۡنٰهُمۡ بِجَنَّتَيۡهِمۡ جَنَّتَيۡنِ ذَوَاتَىۡ اُكُلٍ خَمۡطٍ وَّاَثۡلٍ

ઔર હમ ને ઉન દો બાગ કે ઈવઝ બદમઝા ફલ વાલે દૂસરે દો બાગ દિયે ઔર જહાઉ કે દરખ્ત

وَّشَىۡءٍ مِّنۡ سِدۡرٍ قَلِيۡلٍ ﴿۱۶﴾ ذٰلِكَ جَزَيۡنٰهُمۡ بِمَا كَفَرُوۡا ؕ

ઔર થોડી સી બેરી કે દરખ્ત. હમ ને ઉન્હેં ઉન કે કુફ્ર કી વજહ સે યે સઝા દી.

وَهَلۡ نُجٰزِیۡۤ اِلَّا الۡكَفُوۡرَ ۝١٧ وَجَعَلۡنَا بَيۡنَهُمۡ وَبَيۡنَ
ઔર હમ સઝા નહીં દેતે મગર નાશુકરી કરને વાલે કો. ઔર હમ ને એહલે સબા ઔર ઉન બસ્તિયોં કે

الۡقُرَى الَّتِىۡ بٰرَكۡنَا فِيۡهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَّقَدَّرۡنَا فِيۡهَا
દરમિયાન જિન મેં હમ ને બર્કતેં રખી થીં ઐસી બસ્તિયાં બના દી થીં જો નઝર આતી થીં, ઔર હમ ને ઉન મેં

السَّيۡرَ‌ؕ سِيۡرُوۡا فِيۡهَا لَيَالِىَ وَاَيَّامًا اٰمِنِيۡنَ ۝١٨ فَقَالُوۡا
સફર કી મન્ઝિલેં મુતઅય્યન કર દી થીં. કે તુમ ઉન મેં રાત મેં ઔર દિન મેં અમન સે ચલો. તો ઉન્હોં ને કહા

رَبَّنَا بٰعِدۡ بَيۡنَ اَسۡفَارِنَا وَظَلَمُوۡۤا اَنۡفُسَهُمۡ فَجَعَلۡنٰهُمۡ
એ હમારે રબ! હમારે સફરોં કે દરમિયાન દુરી કર દે ઔર ઉન્હોં ને અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કિયા, ફિર હમ ને ઉન્હેં કહાનિયાં

اَحَادِيۡثَ وَمَزَّقۡنٰهُمۡ كُلَّ مُمَزَّقٍ‌ؕ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ
બના દિયા ઔર હમ ને ઉન્હેં મુકમ્મલ તૌર પર ટુકડે ટુકડે કર દિયા. બેશક ઈસ મેં અલબત્તા નિશાનિયાં હૈં

لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوۡرٍ ۝١٩ وَلَقَدۡ صَدَّقَ عَلَيۡهِمۡ اِبۡلِيۡسُ
હર સબ્ર કરને વાલે, શુક્ર કરને વાલે કે લિયે. યકીનન ઉન પર ઈબ્લીસ ને અપના ગુમાન સચ કર

ظَنَّهٗ فَاتَّبَعُوۡهُ اِلَّا فَرِيۡقًا مِّنَ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ۝٢٠ وَمَا كَانَ
દિખાયા, ફિર વો ઈબ્લીસ કે પીછે ચલે સિવાએ ઈમાન વાલોં કે ગિરોહ કે. ઔર ઈબ્લીસ કા

لَهٗ عَلَيۡهِمۡ مِّنۡ سُلۡطٰنٍ اِلَّا لِنَعۡلَمَ مَنۡ يُّؤۡمِنُ بِالۡاٰخِرَةِ
ઈમાન વાલોં પર જો તસલ્લુત હૈ, સિર્ફ ઈસ લિયે હૈ તાકે હમ માલૂમ કરેં કે કૌન આખિરત પર ઈમાન રખતા હૈ,

مِمَّنۡ هُوَ مِنۡهَا فِىۡ شَكٍّ‌ؕ وَرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ حَفِيۡظٌ ۝٢١
ઉસ સે જો ઉસ કી તરફ સે શક મેં હૈ. ઔર આપ કા રબ હર ચીઝ પર નિગરાન હૈ.

ع ٢ ١٢ ٨

قُلِ ادۡعُوا الَّذِيۡنَ زَعَمۡتُمۡ مِّنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ‌ۚ لَا يَمۡلِكُوۡنَ
આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ પુકારો ઉન કો જિન કા તુમ ગુમાન કરતે હો અલ્લાહ કે સિવા. વો ન આસ્માન મેં

مِثۡقَالَ ذَرَّةٍ فِى السَّمٰوٰتِ وَلَا فِى الۡاَرۡضِ وَمَا لَهُمۡ
ઝર્રા બરાબર કે માલિક હૈં ન ઝમીન મેં, ઔર ન ઉન કી આસ્માન ઔર ઝમીન

فِيۡهِمَا مِنۡ شِرۡكٍ وَّمَا لَهٗ مِنۡهُمۡ مِّنۡ ظَهِيۡرٍ ۝٢٢ وَلَا تَنۡفَعُ
(કે બનાને) મેં કોઈ શિરકત હૈ ઔર ઉન મેં સે કોઈ અલ્લાહ કા મદદગાર નહીં. ઔર સિફારિશ અલ્લાહ કે

الشَّفَاعَةُ عِنۡدَهٗۤ اِلَّا لِمَنۡ اَذِنَ لَهٗ‌ؕ حَتّٰٓى اِذَا فُزِّعَ عَنۡ
નઝદીક નફા નહીં દેગી મગર ઉસી કી જિસ કો અલ્લાહ ઈજાઝત દે. યહાં તક કે જબ ઉન કે દિલોં સે ઘબરાહટ

قُلُوۡبِهِمۡ قَالُوۡا مَاذَا ۙ قَالَ رَبُّكُمۡ ؕ قَالُوا الۡحَقَّ ۚ وَهُوَ الۡعَلِىُّ

દૂર હો જાતી હૈ તો પૂછતે હૈં કે તુમ્હારે રબ ને કયા કહા? વો કેહતે હૈં કે હક બાત કહી. ઔર વો બરતર હૈ,

الۡكَبِيۡرُ ﴿٢٣﴾ قُلۡ مَنۡ يَّرۡزُقُكُمۡ مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ؕ

બડા હૈ. આપ પૂછિયે કૌન તુમ્હેં રોઝી દેતા હૈ આસ્માનોં સે ઔર ઝમીન સે?

قُلِ اللّٰهُ ۙ وَاِنَّاۤ اَوۡ اِيَّاكُمۡ لَعَلٰى هُدًى اَوۡ فِىۡ ضَلٰلٍ مُّبِيۡنٍ ﴿٢٤﴾

આપ હી ફરમા દીજિયે અલ્લાહ. ઔર હમ યા તુમ ઝરૂર યા હિદાયત પર હૈં યા ખુલી ગુમરાહી મેં હૈં.

قُلۡ لَّا تُسۡـَٔلُوۡنَ عَمَّاۤ اَجۡرَمۡنَا وَلَا نُسۡـَٔلُ عَمَّا تَعۡمَلُوۡنَ ﴿٢٥﴾

આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ સે હમારે જરાઇમ કા સવાલ નહીં હોગા ઔર તુમ્હારે આમાલ કે મુતઅલ્લિક હમ સે નહીં પૂછા જાએગા.

قُلۡ يَجۡمَعُ بَيۡنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفۡتَحُ بَيۡنَنَا بِالۡحَقِّ ؕ وَهُوَ الۡفَتَّاحُ

આપ ફરમા દીજિયે કે હમારા રબ હમેં ઇકટ્ઠા કરેગા, ફિર હમારે દરમિયાન હક કો ખોલ દેગા. ઔર વો બહોત ઝયાદા ખોલને વાલા હૈ,

الۡعَلِيۡمُ ﴿٢٦﴾ قُلۡ اَرُوۡنِىَ الَّذِيۡنَ اَلۡحَقۡتُمۡ بِهٖ شُرَكَآءَ كَلَّا ؕ

ખૂબ જાનને વાલા હૈ.આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ મુજે દિખાઓ જિન કો તુમ અલ્લાહ કે સાથ શરીક ઠેહરા કર મિલાતે હો. હરગિઝ નહીં.

بَلۡ هُوَ اللّٰهُ الۡعَزِيۡزُ الۡحَكِيۡمُ ﴿٢٧﴾ وَمَاۤ اَرۡسَلۡنٰكَ اِلَّا كَآفَّةً

બલ્કે વો અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. ઔર હમ ને આપ કો તમામ ઇન્સાનોં કે લિયે બશારત

لِّلنَّاسِ بَشِيۡرًا وَّنَذِيۡرًا وَّلٰكِنَّ اَكۡثَرَ النَّاسِ لَا يَعۡلَمُوۡنَ ﴿٢٨﴾

દેને વાલા ઔર ડરાને વાલા રસૂલ બના કર ભેજા હૈ, લેકિન અકસર લોગ જાનતે નહીં.

وَيَقُوۡلُوۡنَ مَتٰى هٰذَا الۡوَعۡدُ اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ﴿٢٩﴾

ઔર યે કેહતે હૈં કે યે વાદા કબ હૈ અગર તુમ સચ્ચે હો.

قُلۡ لَّكُمۡ مِّيۡعَادُ يَوۡمٍ لَّا تَسۡتَاۡخِرُوۡنَ عَنۡهُ سَاعَةً

આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ્હારે લિયે એક દિન કા વાદા હૈ જિસ સે ન એક ઘડી તુમ પીછે રેહ સકતે હો ઔર ન એક ઘડી

وَّلَا تَسۡتَقۡدِمُوۡنَ ﴿٣٠﴾ وَقَالَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لَنۡ نُّؤۡمِنَ بِهٰذَا

આગે જા સકતે હો. ઔર કાફિરોં ને કહા કે હમ હરગિઝ ઈમાન નહીં લાએંગે ઇસ

الۡقُرۡاٰنِ وَلَا بِالَّذِىۡ بَيۡنَ يَدَيۡهِ ؕ وَلَوۡ تَرٰٓى اِذِ الظّٰلِمُوۡنَ

કુર્આન પર ઔર ઉન કિતાબોં પર જો ઇસ સે પેહલે થીં. ઔર કાશ કે આપ દેખેં જબ કે ઝાલિમ

مَوۡقُوۡفُوۡنَ عِنۡدَ رَبِّهِمۡ ۖۚ يَرۡجِعُ بَعۡضُهُمۡ اِلٰى بَعۡضِ

ખડે કિયે જાએંગે અપને રબ કે સામને. ઉન મેં સે એક દૂસરે કી તરફ બાત કો ડાલ

اِلۡقَوۡلَ ۚ يَقُوۡلُ الَّذِيۡنَ اسۡتُضۡعِفُوۡا لِلَّذِيۡنَ اسۡتَكۡبَرُوۡا
રહા હોગા. કમઝોર લોગ કહેંગે ઉન સે જો બડે બન કર રહે
لَوۡلَاۤ اَنۡتُمۡ لَكُنَّا مُؤۡمِنِيۡنَ ﴿٣١﴾ قَالَ الَّذِيۡنَ اسۡتَكۡبَرُوۡا
કે અગર તુમ ન હોતે તો હમ ઈમાન વાલે હોતે. જો બડે બન કર રહે વો કમઝોરોં સે
لِلَّذِيۡنَ اسۡتُضۡعِفُوۡۤا اَنَحۡنُ صَدَدۡنٰكُمۡ عَنِ الۡهُدٰى
કહેંગે ક્યા હમ ને તુમ્હેં હિદાયત સે રોકા થા
بَعۡدَ اِذۡ جَآءَكُمۡ بَلۡ كُنۡتُمۡ مُّجۡرِمِيۡنَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِيۡنَ
ઈસ કે બાદ કે વો તુમ્હારે પાસ આઈ? બલ્કે તુમ હી મુજરિમ થે. ઔર કમઝોર લોગ
اسۡتُضۡعِفُوۡا لِلَّذِيۡنَ اسۡتَكۡبَرُوۡا بَلۡ مَكۡرُ الَّيۡلِ وَالنَّهَارِ
કહેંગે ઉન સે જો બડે બન કર રહે બલ્કે રાત ઔર દિન કે મકર (ને રોકા),
اِذۡ تَاۡمُرُوۡنَنَاۤ اَنۡ نَّكۡفُرَ بِاللّٰهِ وَ نَجۡعَلَ لَهٗۤ اَنۡدَادًا ؕ
જબ તુમ હમેં હુકમ દેતે થે ઉસ કા કે હમ અલ્લાહ કે સાથ કુફ્ર કરેં ઔર હમ ઉસ કે લિયે શરીક ઠેહરાએં.
وَ اَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الۡعَذَابَ ؕ وَجَعَلۡنَا الۡاَغۡلٰلَ
ઔર વો નદામત કો છુપાએંગે જબ વો અઝાબ દેખેંગે. ઔર હમ તૌક રખ દેંગે
فِىۡۤ اَعۡنَاقِ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا ؕ هَلۡ يُجۡزَوۡنَ اِلَّا مَا كَانُوۡا
કાફિરોં કી ગર્દનોં મેં. ઉન્હેં સઝા નહીં દી જાએગી મગર ઉન્હીં કામોં કી જો વો
يَعۡمَلُوۡنَ ﴿٣٣﴾ وَمَاۤ اَرۡسَلۡنَا فِىۡ قَرۡيَةٍ مِّنۡ نَّذِيۡرٍ اِلَّا قَالَ
કરતે થે. ઔર હમ ને કિસી બસ્તી મેં ડરાને વાલા રસૂલ નહીં ભેજા મગર વહાં કે ખુશહાલ
مُتۡرَفُوۡهَاۤ ۙ اِنَّا بِمَاۤ اُرۡسِلۡتُمۡ بِهٖ كٰفِرُوۡنَ ﴿٣٤﴾ وَقَالُوۡا نَحۡنُ
લોગોં ને કહા કે યકીનન હમ તો કુફ્ર કરતે હૈં ઉસ કે સાથ જિસ કો દે કર તુમ ભેજે ગએ હો. ઔર કહા કે હમ
اَكۡثَرُ اَمۡوَالًا وَّاَوۡلَادًا ۙ وَّمَا نَحۡنُ بِمُعَذَّبِيۡنَ ﴿٣٥﴾ قُلۡ اِنَّ رَبِّىۡ
ઝયાદા માલ ઔર ઔલાદ વાલે હૈં. ઔર હમેં અઝાબ નહીં હોગા. આપ ફરમા દીજિયે યકીનન મેરા રબ
يَبۡسُطُ الرِّزۡقَ لِمَنۡ يَّشَآءُ وَيَقۡدِرُ وَلٰكِنَّ اَكۡثَرَ النَّاسِ
રોઝી કુશાદા કરતા હે જિસ કે લિયે ચાહતા હે ઔર તંગ કરતા હે જિસ કે લિયે ચાહતા હે, લેકિન અકસર લોગ
لَا يَعۡلَمُوۡنَ ﴿٣٦﴾ وَمَاۤ اَمۡوَالُكُمۡ وَلَاۤ اَوۡلَادُكُمۡ بِالَّتِىۡ
જાનતે નહીં. ઔર તુમ્હારે માલ ઔર તુમ્હારી ઔલાદ એસી ચીઝ નહીં જો તુમ્હેં હમારા ઝયાદા

ع ٤

تُقَرِّبُكُمۡ عِنۡدَنَا زُلۡفٰٓى اِلَّا مَنۡ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓـئِكَ
મુકર્રબ બના દે, મગર જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે, તો ઉન

لَهُمۡ جَزَآءُ الضِّعۡفِ بِمَا عَمِلُوۡا وَهُمۡ فِى الۡغُرُفٰتِ اٰمِنُوۡنَ ﴿٣٧﴾
કે લિયે ઉન કે અમલ કી દુગની જઝા હોગી ઔર વો બાલાખાનોં મેં અમન સે હોંગે.

وَالَّذِيۡنَ يَسۡعَوۡنَ فِىۡۤ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيۡنَ اُولٰٓـئِكَ فِى الۡعَذَابِ
ઔર જો કોશિશ કર રહે હૈં હમારી આયતોં મેં હરાને વાલે બન કર, યે લોગ અઝાબ મેં હાઝિર

مُحۡضَرُوۡنَ ﴿٣٨﴾ قُلۡ اِنَّ رَبِّىۡ يَبۡسُطُ الرِّزۡقَ لِمَنۡ يَّشَآءُ
કિયે જાએંગે. આપ ફરમા દીજિયે યકીનન મેરા રબ રોઝી કુશાદા કરતા હૈ જિસ કે લિયે ચાહતા હૈ

مِنۡ عِبَادِهٖ وَيَقۡدِرُ لَهٗ ؕ وَمَاۤ اَنۡفَقۡتُمۡ مِّنۡ شَىۡءٍ فَهُوَ
અપને બન્દોં મેં સે ઔર તંગ કરતા હૈ જિસ કે લિયે ચાહતા હૈ. ઔર જો ચીઝ ભી તુમ ખર્ચ કરો તો વો

يُخۡلِفُهٗ ۚ وَهُوَ خَيۡرُ الرّٰزِقِيۡنَ ﴿٣٩﴾ وَيَوۡمَ يَحۡشُرُهُمۡ جَمِيۡعًا
ઉસ કા બદલ દેતા હૈ. ઔર વો બેહતરીન રોઝી દેને વાલા હૈ. ઔર જિસ દિન વો સબ કો ઈકઠ્ઠા કરેગા,

ثُمَّ يَقُوۡلُ لِلۡمَلٰٓـئِكَةِ اَهٰٓؤُلَآءِ اِيَّاكُمۡ كَانُوۡا يَعۡبُدُوۡنَ ﴿٤٠﴾
ફિર ફરિશ્તોં સે કહેગા કયા યે લોગ તુમ્હારી ઈબાદત કિયા કરતે થે?

قَالُوۡا سُبۡحٰنَكَ اَنۡتَ وَلِيُّنَا مِنۡ دُوۡنِهِمۡ ۚ بَلۡ كَانُوۡا
તો વો કહેંગે કે આપ પાક હૈં, આપ હમારે કારસાઝ હૈં, ન કે વો. બલ્કે યે લોગ

يَعۡبُدُوۡنَ الۡجِنَّ ۚ اَكۡثَرُهُمۡ بِهِمۡ مُّؤۡمِنُوۡنَ ﴿٤١﴾ فَالۡيَوۡمَ
તો જિન્નાત કી ઈબાદત કરતે થે, ઉન મેં સે અકસર જિન્નાત પર ઈમાન ભી રખતે થે. તો આજ

لَا يَمۡلِكُ بَعۡضُكُمۡ لِبَعۡضٍ نَّفۡعًا وَّلَا ضَرًّا ؕ وَنَقُوۡلُ لِلَّذِيۡنَ
તુમ મેં સે એક દૂસરે કે લિયે નફા ઔર ઝરર કે માલિક નહીં. ઔર હમ કહેંગે ઝાલિમોં

ظَلَمُوۡا ذُوۡقُوۡا عَذَابَ النَّارِ الَّتِىۡ كُنۡتُمۡ بِهَا تُكَذِّبُوۡنَ ﴿٤٢﴾
સે કે તુમ ઉસ આગ કા અઝાબ ચખો જિસ કો તુમ જુઠલાયા કરતે થે.

وَاِذَا تُتۡلٰى عَلَيۡهِمۡ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوۡا مَا هٰذَاۤ اِلَّا رَجُلٌ
ઔર જબ ઉન પર હમારી સાફ સાફ આયતેં તિલાવત કી જાતી હૈં, તો વો કેહતે હૈં કે યે પૈગમ્બર નહીં હૈ મગર એક આદમી

يُّرِيۡدُ اَنۡ يَّصُدَّكُمۡ عَمَّا كَانَ يَعۡبُدُ اٰبَآؤُكُمۡ ۚ وَقَالُوۡا
જો ચાહતા હૈ કે તુમ્હેં રોક દે ઉન માબૂદોં સે જિન કી તુમ્હારે બાપ દાદા ઈબાદત કરતે થે. ઔર યે કેહતે હૈં

مَا هٰذَآ اِلَّآ اِفْكٌ مُّفْتَرًى ؕ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ

કે યે કુર્આન નહીં હૈ મગર જૂઠ જો ઘડ લિયા ગયા હૈ. ઔર કાફિર લોગ હક કે મુતઅલ્લિક કેહતે હૈં

لَمَّا جَآءَهُمْ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۴۳﴾ وَمَآ اٰتَيْنٰهُمْ

જબ હક ઉન કે પાસ આયા કે યે તો મહઝ સાફ જાદૂ હૈ. ઔર હમ ને ઉન્હેં

مِّنْ كُتُبٍ يَّدْرُسُوْنَهَا وَمَآ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ

કિતાબેં નહીં દીં જિન કો વો પઢ્હેં ઔર હમ ને ઉન કી તરફ આપ સે પેહલે કોઈ ડરાને વાલા રસૂલ

مِنْ نَّذِيْرٍ ﴿۴۴﴾ وَكَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۙ وَمَا بَلَغُوْا مِعْشَارَ

નહીં ભેજા. ઔર ઉન લોગોં ને ભી જુઠલાયા જો ઉન સે પેહલે થે. ઔર યે ઉન કે દસવેં હિસ્સે કો ભી નહીં પહોંચે

مَآ اٰتَيْنٰهُمْ فَكَذَّبُوْا رُسُلِيْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿۴۵﴾ قُلْ

જો હમ ને અગલોં કો દિયા થા, ફિર ઉન્હોં ને મેરે પૈગમ્બરોં કો જુઠલાયા. ફિર મેરા અઝાબ કૈસા થા? આપ ફરમા

اِنَّمَآ اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۚ اَنْ تَقُوْمُوْا لِلّٰهِ مَثْنٰى وَ فُرَادٰى

દીજિયે મૈં તુમ્હેં સિર્ફ એક ચીઝ કી નસીહત કરતા હું યે કે તુમ ખડે હો જાઓ અલ્લાહ કે લિયે દો દો ઔર તન્હા તન્હા,

ثُمَّ تَتَفَكَّرُوْا ۫ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جِنَّةٍ ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ لَّكُمْ

ફિર તુમ સોચો કે તુમ્હારે સાથી (નબી) કો કુછ જુનૂન નહીં હૈ. વો તો સિર્ફ તુમ્હારે લિયે એક સખ્ત

بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيْدٍ ﴿۴۶﴾ قُلْ مَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ اَجْرٍ

અઝાબ સે પેહલે ડરાને વાલા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે મૈં ને જો અજર તુમ સે માંગા હો

فَهُوَ لَكُمْ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

વો ભી તુમ્હારે લિયે હૈ. મેરા અજર તો સિર્ફ અલ્લાહ કે ઝિમ્મે હૈ. ઔર વો હર ચીઝ પર

شَهِيْدٌ ﴿۴۷﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَقْذِفُ بِالْحَقِّ ۚ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿۴۸﴾

નિગરાં હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે મેરા રબ હક કો ડાલતા હૈ. વો છુપી હુઈ ચીઝેં ખુબ જાનતા હૈ.

قُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيْدُ ﴿۴۹﴾ قُلْ

આપ ફરમા દીજિયે કે હક આ ગયા ઔર બાતિલ ન પેહલે કુછ કર સકતા થા ઔર ન દોબારા કુછ કર સકેગા. આપ ફરમા દીજિયે

اِنْ ضَلَلْتُ فَاِنَّمَآ اَضِلُّ عَلٰى نَفْسِيْ ۚ وَاِنِ اهْتَدَيْتُ

અગર મૈં ગુમરાહી પર હું તો મેરી ઝાત હી પર મેરી ગુમરાહી હૈ. ઔર અગર મૈં હિદાયત પર હું તો ઉસ કી

فَبِمَا يُوْحِيْٓ اِلَيَّ رَبِّيْ ؕ اِنَّهٗ سَمِيْعٌ قَرِيْبٌ ﴿۵۰﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ فَزِعُوْا

વજહ સે હૈ જો મેરી તરફ મેરા રબ વહી કર રહા હૈ. યકીનન વો સુનને વાલા, કરીબ હૈ. ઔર કાશ આપ દેખતે જબ યે ઘબરાએંગે

فَلَا فَوۡتَ وَاُخِذُوۡا مِنۡ مَّكَانٍ قَرِيۡبٍۙ ﴿۵۱﴾ وَّقَالُوۡۤا اٰمَنَّا

તો ફિર છૂટ નહીં સકેંગે ઔર કરીબી જગા સે પકડ લિયે જાએંગે. ઔર વો કહેંગે કે હમ કુર્આન પર

بِهٖ ۚ وَاَنّٰى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنۡ مَّكَانٍۢ بَعِيۡدٍ ۖ ﴿۵۲﴾

ઈમાન લે આએ. ઔર ઉન કે હાથ (ઈમાન તક) દૂર જગા સે કહાં પહોંચ સકતે હૈં?

وَّقَدۡ كَفَرُوۡا بِهٖ مِنۡ قَبۡلُ ۚ وَيَقۡذِفُوۡنَ بِالۡغَيۡبِ مِنۡ مَّكَانٍۢ

હાલાંકે વો ઉસ કે સાથ ઉસ સે પેહલે કુફ્ર કરતે રહે. ઔર વો બેતહકીક બાતેં દૂર હી દૂર સે

بَعِيۡدٍ ﴿۵۳﴾ وَحِيۡلَ بَيۡنَهُمۡ وَبَيۡنَ مَا يَشۡتَهُوۡنَ كَمَا فُعِلَ

હાંકા કરતે થે. ઔર ઉન કે દરમિયાન ઔર ઉન કી ખ્વાહિશાત કે દરમિયાન આડ કર દી જાએગી જૈસા કે ઉન કે

بِاَشۡيَاعِهِمۡ مِّنۡ قَبۡلُ ؕ اِنَّهُمۡ كَانُوۡا فِىۡ شَكٍّ مُّرِيۡبٍ ﴿۵۴﴾

હમમસ્લકોં કે સાથ ઈસ સે પેહલે કિયા ગયા. બેશક વો બડે ભારી શક મેં થે.

رکوعاتها ٥ (٤٣) سُوۡرَةُ فَاطِرٍ مَّكِّيَّةٌ (٣٥) اٰياتها ٤٥

ઔર ૫ રુકૂઅ હૈં   સૂરએ ફાતિર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ   ઈસ મેં ૪૫ આયતેં હૈં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

પઢ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ جَاعِلِ الۡمَلٰٓئِكَةِ

તમામ તારીફેં અલ્લાહ કે લિયે હૈં જો આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કરને વાલા હૈ ઔર ફરિશ્તોં કો પૈગામ પહોંચાને વાલા બના કર

رُسُلًا اُولِىۡۤ اَجۡنِحَةٍ مَّثۡنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ؕ يَزِيۡدُ فِى الۡخَلۡقِ

ભેજને વાલા હૈ જો ફરિશ્તે દો દો ઔર તીન તીન ઔર ચાર ચાર પર વાલે હોતે હૈં. પૈદાઇશ મેં ઝ્યાદતી કરતા હૈ

مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ قَدِيۡرٌ ﴿۱﴾ مَا يَفۡتَحِ اللّٰهُ

જિત્ની ચાહતા હૈ. યકીનન અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ. અલ્લાહ ઈન્સાનોં કે

لِلنَّاسِ مِنۡ رَّحۡمَةٍ فَلَا مُمۡسِكَ لَهَا ۚ وَمَا يُمۡسِكۡ ۙ

લિયે રહમત ખોલ દે તો ઉસે કોઈ રોક નહીં સકતા. ઔર જો રોક દે

فَلَا مُرۡسِلَ لَهٗ مِنۡۢ بَعۡدِهٖ ؕ وَهُوَ الۡعَزِيۡزُ الۡحَكِيۡمُ ﴿۲﴾

તો અલ્લાહ કે બાદ ઉસ કો કોઈ ભેજ નહીં સકતા. ઔર વો ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ.

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اذۡكُرُوۡا نِعۡمَتَ اللّٰهِ عَلَيۡكُمۡ ؕ هَلۡ مِنۡ

એ ઈન્સાનો! યાદ કરો અલ્લાહ કી ઉસ નેઅમત કો જો તુમ પર હૈ. કયા અલ્લાહ કે સિવા

خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ لَآ اِلٰهَ

કોઈ પૈદા કરને વાલા હૈ જો તુમ્હેં આસ્માન ઔર ઝમીન સે રોઝી દેતા હો? કોઈ માબૂદ નહીં

اِلَّا هُوَ ۖ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ۝٣ وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ

મગર વહી. ફિર તુમ કહાં ઉલ્ટે ફિરે જા રહે હો? ઔર અગર યે આપ કો જુઠલાયેં

فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ۝٤

તો આપ સે પેહલે પૈગમ્બરોં કો જુઠલાયા ગયા. ઔર અલ્લાહ હી કી તરફ તમામ ઉમૂર લૌટાએ જાએંગે.

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ

એ ઈન્સાનો! યકીનન અલ્લાહ કા વાદા સચ્ચા હૈ, ફિર તુમ્હેં દુન્યવી ઝિન્દગી ધોકે મેં

الدُّنْيَا ٙ وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ۝٥ اِنَّ الشَّيْطٰنَ

ન ડાલે. ઔર તુમ્હેં અલ્લાહ સે ધોકેબાઝ (શયતાન) ધોકે મેં ન ડાલે. યકીનન શયતાન

لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا ؕ اِنَّمَا يَدْعُوْا حِزْبَهٗ لِيَكُوْنُوْا

તુમ્હારા દુશ્મન હૈ, તો તુમ ઉસે દુશ્મન સમજતે રહો. વો અપની જમાઅત કો બુલાતા હૈ તાકે

مِنْ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ۝٦ اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ عَذَابٌ

વો દોઝખિયોં મેં સે હો જાએં. વો જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા ઉન કે લિયે સખ્ત

شَدِيْدٌ ۬ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ

અઝાબ હૈ. ઔર જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે ઉન કે લિયે મગફિરત હૈ

وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝٧ اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ فَرَاٰهُ حَسَنًا ؕ

ઔર બડા અજર હૈ. ક્યા ફિર વો શખ્સ જિસ કે લિયે ઉસ કી બદઅમલી મુઝય્યન કી ગઈ, ફિર વો ઉસ કો અચ્છા સમજતા હૈ (યે ઔર મોમિન જો ઉસે

ع ١

فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ۖ

બુરા સમજતા હૈ, દોનોં બરાબર હો સકતે હૈં?) તો યકીનન અલ્લાહ ગુમરાહ કરતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં ઔર હિદાયત દેતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં.

فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرٰتٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ

ફિર ઉન પર અફસોસ કે બાઈસ આપ કી જાન ન નિકલ જાએ. બેશક અલ્લાહ કો માલૂમ હૈ

بِمَا يَصْنَعُوْنَ ۝٨ وَاللّٰهُ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ

જો હરકતેં યે કર રહે હૈં. ઔર અલ્લાહ વો હૈ જિસ ને હવાઓં કો ભેજા, ફિર વો બાદલોં કો

سَحَابًا فَسُقْنٰهُ اِلٰى بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا بِهِ الْاَرْضَ

ઉડાતી હૈં, ફિર હમ ઉસ કો હાંક કર લે જાતે હૈં ખુશ્ક ઝમીન કી તરફ, ફિર હમ ઉસ સે ઝમીન કો ઝિન્દા કરતે હૈં

بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ كَذٰلِكَ النُّشُوْرُ ۝ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ
ઉસ કે ખુશ્ક હો જાને કે બાદ. ઈસી તરહ કબ્રોં સે ઉઠના ભી હોગા. જો ઈઝઝત ચાહતા

الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيْعًا ۭ اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ
હૈ તો અલ્લાહ હી કે લિયે હૈ સારી ઈઝઝત. ઉસી કી તરફ પાકીઝા કલિમે

الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهٗ ۭ وَالَّذِيْنَ يَمْكُرُوْنَ
ચળ્હતે હૈં ઔર નેક અમલ ઉન કો બુલન્દ કરતે હૈં. ઔર જો બુરી તદબીરેં

السَّيِّاٰتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۭ وَمَكْرُ اُولٰۗىِٕكَ هُوَ
કરતે હૈં ઉન કે લિયે સખ્ત અઝાબ હૈ. ઔર ઉન કા મક્ર નાકામ

يَبُوْرُ ۝ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ
હોગા. ઔર અલ્લાહ ને તુમ્હેં પૈદા કિયા હૈ મિટ્ટી સે, ફિર નુત્ફે સે,

ثُمَّ جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًا ۭ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ
ફિર તુમ્હેં જોડે જોડે બનાયા. ઔર કોઈ માદા હામિલા નહીં હોતી ઔર ન જનતી હૈ

اِلَّا بِعِلْمِهٖ ۭ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَّلَا يُنْقَصُ
મગર અલ્લાહ કે ઈલ્મ મેં હોતા હૈ. ઔર કિસી ઉમ્ર વાલે કો ઉમ્ર નહીં દી જાતી ઔર ન ઉસ કી ઉમ્ર મેં સે કમ

مِنْ عُمُرِهٖٓ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ ۭ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝
કિયા જાતા હૈ મગર વો લવ્હે મહફૂઝ મેં હૈ. ઔર યે અલ્લાહ પર આસાન હૈ.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرٰنِ ڰ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَاۗىِٕغٌ شَرَابُهٗ
ઔર દો સમન્દર બરાબર નહીં હૈં: યે મીઠા, પ્યાસ બુજાતા હૈ, ઉસ કા પીના ખુશગવાર હૈ,

وَهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ۭ وَمِنْ كُلٍّ تَاْكُلُوْنَ لَحْمًا طَرِيًّا
ઔર યે નમકીન, કડવા હૈ. ઔર હર એક મેં સે તુમ ખાતે હો તાઝા ગોશ્ત

وَّتَسْتَخْرِجُوْنَ حِلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا ۚ وَتَرَى الْفُلْكَ فِيْهِ
ઔર તુમ નિકાલતે હો ઝેવર જિસ કો તુમ પેહેનતે હો. ઔર આપ કશતી કો દેખોગે ઉસ મેં

مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝
મૌજોં કો ફાડતી હુઈ ચલતી હૈ, તાકે તુમ અલ્લાહ કા ફઝલ તલાશ કરો ઔર તાકે તુમ શુક્ર અદા કરો.

يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ۙ وَ
વો રાત કો દિન મેં દાખિલ કરતા હૈ ઔર દિન કો રાત મેં દાખિલ કરતા હૈ. ઔર

سَخَّرَ الشَّمۡسَ وَالۡقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَّجۡرِیۡ لِاَجَلٍ مُّسَمًّی ؕ
ઉસ ને સૂરજ ઔર ચાંદ કો કામ મેં લગા રખા હૈ. સબ કે સબ ચલતે રહેંગે વક્તે મુકર્રરા તક કે લિયે.
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمۡ لَهُ الۡمُلۡكُ ؕ وَالَّذِیۡنَ تَدۡعُوۡنَ
યહી અલ્લાહ તુમ્હારા રબ હૈ, ઉસી કે લિયે સલ્તનત હૈ. ઔર જિન કો તુમ પુકારતે હો
مِنۡ دُوۡنِهٖ مَا یَمۡلِكُوۡنَ مِنۡ قِطۡمِیۡرٍ ﴿١٣﴾ اِنۡ تَدۡعُوۡهُمۡ
ઉસ કે સિવા વો ખજૂર કી ગુઠલી કે ગિલાફ કે ભી માલિક નહીં હૈં. અગર તુમ ઉન કો પુકારો
لَا یَسۡمَعُوۡا دُعَآءَكُمۡ ۚ وَلَوۡ سَمِعُوۡا مَا اسۡتَجَابُوۡا لَكُمۡ ؕ
તો વો તુમ્હારી પુકાર સુનતે નહીં. ઔર અગર વો સુનેં ભી તો તુમ્હેં જવાબ નહીં દે સકેંગે.
وَیَوۡمَ الۡقِیٰمَةِ یَكۡفُرُوۡنَ بِشِرۡكِكُمۡ ؕ وَلَا یُنَبِّئُكَ
ઔર કયામત કે દિન વો તુમ્હારે શિર્ક કા ઇન્કાર કરેંગે. ઔર તુમ્હેં બાખબર કી તરહ કોઈ
مِثۡلُ خَبِیۡرٍ ﴿١٤﴾ یٰۤاَیُّهَا النَّاسُ اَنۡتُمُ الۡفُقَرَآءُ
ખબર નહીં દે સકતા. એ ઇન્સાનો! તુમ મોહતાજ હો
اِلَی اللّٰهِ ۚ وَاللّٰهُ هُوَ الۡغَنِیُّ الۡحَمِیۡدُ ﴿١٥﴾ اِنۡ یَّشَاۡ یُذۡهِبۡكُمۡ
અલ્લાહ કી તરફ. ઔર અલ્લાહ બેનિયાઝ હૈ, કાબિલે તારીફ હૈ. અગર વો ચાહે તો તુમ્હેં હલાક કર દે
وَیَاۡتِ بِخَلۡقٍ جَدِیۡدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذٰلِكَ عَلَی اللّٰهِ بِعَزِیۡزٍ ﴿١٧﴾
ઔર નઈ મખ્લૂક કો લે આએ. ઔર યે અલ્લાહ પર કુછ મુશકિલ નહીં.
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزۡرَ اُخۡرٰی ؕ وَاِنۡ تَدۡعُ مُثۡقَلَةٌ
ઔર કોઈ બોજ ઉઠાને વાલા દૂસરે કા બોજ નહીં ઉઠાએગા. ઔર અગર કોઈ બોજ લદા હુવા ઉસ કે ઉઠાને કો
اِلٰی حِمۡلِهَا لَا یُحۡمَلۡ مِنۡهُ شَیۡءٌ وَّلَوۡ كَانَ ذَا قُرۡبٰی ؕ
(કિસી કો) બુલાએ તો કુછ બોજ ભી ઉસ મેં સે ઉઠાયા નહીં જા સકતા અગરચે વો કરીબી રિશ્તેદાર હી ક્યૂં ન હો.
اِنَّمَا تُنۡذِرُ الَّذِیۡنَ یَخۡشَوۡنَ رَبَّهُمۡ بِالۡغَیۡبِ وَاَقَامُوا
આપ તો સિર્ફ ઉન કો ડરાતે હૈં જો અપને રબ સે બેદેખે ડરતે હૈં ઔર નમાઝ કાઈમ
الصَّلٰوةَ ؕ وَمَنۡ تَزَكّٰی فَاِنَّمَا یَتَزَكّٰی لِنَفۡسِهٖ ؕ
કરતે હૈં. ઔર જો તઝકિયા કરેગા તો સિર્ફ અપની હી ઝાત કે ફાઈદે કે લિયે તઝકિયા કરેગા.
وَاِلَی اللّٰهِ الۡمَصِیۡرُ ﴿١٨﴾ وَمَا یَسۡتَوِی الۡاَعۡمٰی وَالۡبَصِیۡرُ ﴿١٩﴾
ઔર અલ્લાહ હી કી તરફ લૌટના હૈ. ઔર અન્ધા ઔર બીના બરાબર નહીં હો સકતે.

النصف

وَلَا الظُّلُمٰتُ وَلَا النُّوْرُ ﴿۲۰﴾ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُوْرُ ﴿۲۱﴾

ઔર અંધેરે ઔર નૂર બરાબર નહીં હો સકતે. ઔર સાયા ઔર ધૂપ બરાબર નહીં હો સકતી.

وَمَا يَسْتَوِى الْاَحْيَآءُ وَلَا الْاَمْوَاتُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ

ઔર ઝિન્દા ઔર મુર્દે બરાબર નહીં હો સકતે. યકીનન અલ્લાહ સુનાતે હૈં

مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِى الْقُبُوْرِ ﴿۲۲﴾ اِنْ اَنْتَ

જિસે ચાહતે હૈં. ઔર આપ ઉન કો નહીં સુના સકતે જો કબ્રોં મેં હૈં. આપ તો સિર્ફ

اِلَّا نَذِيْرٌ ﴿۲۳﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّ نَذِيْرًا ؕ

ડરાને વાલે હૈં. હમ ને આપ કો હક દે કર બશારત દેને વાલા, ડરાને વાલા રસૂલ બના કર ભેજા હૈ.

وَاِنْ مِّنْ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا فِيْهَا نَذِيْرٌ ﴿۲۴﴾ وَ اِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ

ઔર કોઈ ઉમ્મત ઐસી નહીં જિસ મેં ડરાને વાલા ન આયા હો. ઔર અગર યે આપ કો જુઠલાએં તો ઉન

كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ

લોગોં ને ભી જુઠલાયા જો ઉન સે પેહલે થે. જિન કે પાસ ઉન કે પૈગમ્બર રોશન મોઅજિઝાત

وَبِالزُّبُرِ وَ بِالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿۲۵﴾ ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذِيْنَ

ઔર લિખી હુઈ કિતાબેં ઔર રોશન કિતાબ લે કર આએ થે. ફિર મૈં ને કાફિરોં કો

كَفَرُوْا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿۲۶﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ

પકડ લિયા, ફિર મેરા અઝાબ કૈસા થા? કયા આપ ને દેખા નહીં કે અલ્લાહ ને આસ્માન

مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ ثَمَرٰتٍ مُّخْتَلِفًا

સે પાની ઉતારા. ફિર હમ ને ઉસ સે ફલોં કો નિકાલા જિન કે રંગ

اَلْوَانُهَا ؕ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌۢ بِيْضٌ وَّحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ

મુખ્તલિફ હૈં. ઔર પહાડોં મેં સફેદ ઔર સુર્ખ ઘાટિયાં હૈં જિન કે રંગ

اَلْوَانُهَا وَ غَرَابِيْبُ سُوْدٌ ﴿۲۷﴾ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَآبِّ

મુખ્તલિફ હોતે હૈં ઔર કુછ ગેહરે સિયાહ હોતે હૈં. ઔર ઈન્સાનોં મેં સે ઔર ચૌપાઓં મેં સે

وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ كَذٰلِكَ ؕ اِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ

ઔર જાનવરોં મેં ભી ઈસી તરહ મુખ્તલિફ રંગ કે (પૈદા કિયે). અલ્લાહ સે ઉસ કે બન્દોં મેં સે

مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ غَفُوْرٌ ﴿۲۸﴾ اِنَّ

સિર્ફ ઈલ્મ વાલે ડરતે હૈં. બેશક અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, બખ્શને વાલા હૈ. યકીનન

الَّذِيۡنَ يَتۡلُوۡنَ كِتٰبَ اللّٰهِ وَ اَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنۡفَقُوۡا

જો લોગ અલ્લાહ કી કિતાબ કી તિલાવત કરતે હૈં ઔર નમાઝ કાઈમ કરતે હૈં ઔર ખર્ચ કરતે હૈં

مِمَّا رَزَقۡنٰهُمۡ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً يَّرۡجُوۡنَ تِجَارَةً

ઉસ મેં સે જો હમ ને ઉન્હેં રોઝી કે તૌર પર દિયા હૈ ચુપકે ઔર અલાનિયા, વો ઉમ્મીદ રખતે હૈં ઐસી તિજારત કી

لَّنۡ تَبُوۡرَ ۝٢٩ لِيُوَفِّيَهُمۡ اُجُوۡرَهُمۡ وَ يَزِيۡدَهُمۡ مِّنۡ فَضۡلِهٖ

જો બરબાદ નહીં હોગી. તાકે અલ્લાહ ઉન્હેં ઉન કે સવાબ દે ઔર ઉન્હેં અપને ફઝલ સે મઝીદ દે.

اِنَّهٗ غَفُوۡرٌ شَكُوۡرٌ ۝٣٠ وَالَّذِىۡۤ اَوۡحَيۡنَاۤ اِلَيۡكَ

યકીનન વો બખ્શને વાલા, કદરદાન હૈ. ઔર વો કિતાબ જો હમ ને આપ કી તરફ

مِنَ الۡكِتٰبِ هُوَ الۡحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

વહી કી વો હક હૈ, સચ્ચા બતલાને વાલી હૈ ઉન કિતાબોં કો જો ઉસ સે પેહલે થીં. યકીનન અલ્લાહ

بِعِبَادِهٖ لَخَبِيۡرٌۢ بَصِيۡرٌ ۝٣١ ثُمَّ اَوۡرَثۡنَا الۡكِتٰبَ الَّذِيۡنَ

અપને બન્દોં સે બાખબર હૈ, વો દેખ રહા હૈ. ફિર હમ ને કિતાબ કા વારિસ બનાયા ઉન કો જિન્હેં

اصۡطَفَيۡنَا مِنۡ عِبَادِنَا ۚ فَمِنۡهُمۡ ظَالِمٌ لِّنَفۡسِهٖ ۚ وَمِنۡهُمۡ

હમ ને મુન્તખબ કિયા હમારે બન્દોં મેં સે. ફિર ઉન મેં સે કોઈ તો અપને ઉપર ઝુલ્મ કરને વાલા હૈ. ઔર ઉન મેં સે

مُّقۡتَصِدٌ ۚ وَمِنۡهُمۡ سَابِقٌۢ بِالۡخَيۡرٰتِ بِاِذۡنِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ

કોઈ મયાનારવ હૈ. ઔર ઉન મેં સે કોઈ નેકિયોં મેં સબકત કરને વાલા હૈ અલ્લાહ કે હુકમ સે.

هُوَ الۡفَضۡلُ الۡكَبِيۡرُ ۝٣٢ جَنّٰتُ عَدۡنٍ يَّدۡخُلُوۡنَهَا

યે બડા ફઝલ હૈ. જન્નાતે અદન મેં વો દાખિલ હોંગે,

يُحَلَّوۡنَ فِيۡهَا مِنۡ اَسَاوِرَ مِنۡ ذَهَبٍ وَّلُؤۡلُؤًا ۚ وَلِبَاسُهُمۡ

વહાં ઉન્હેં સૌને કે કંગન ઔર મોતી પેહનાએ જાએંગે. ઔર ઉન કા લિબાસ

فِيۡهَا حَرِيۡرٌ ۝٣٣ وَقَالُوا الۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِىۡۤ اَذۡهَبَ عَنَّا

ઉન મેં રેશમ કા હોગા. ઔર વો કહેંગે કે તમામ તારીફેં ઉસ અલ્લાહ કે લિયે હૈં જિસ ને હમ સે ગમ

الۡحَزَنَ ؕ اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُوۡرٌ شَكُوۡرُ ۝٣٤ الَّذِىۡۤ اَحَلَّنَا

દૂર કર દિયા. યકીનન હમારા રબ બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા, કદરદાન હૈ. વો અલ્લાહ જિસ ને હમેં

دَارَ الۡمُقَامَةِ مِنۡ فَضۡلِهٖ ۚ لَا يَمَسُّنَا فِيۡهَا نَصَبٌ وَّلَا

હમેશા કે ઘર મેં અપને ફઝલ સે ઉતારા. જિસ મેં ન હમેં રંજ પહોંચેગા ઔર ન

يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ۝٣٥ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ ۚ

થકાવટ પહોંચેગી. ઔર વો લોગ જો કાફિર હૈં ઉન કે લિયે જહન્નમ કી આગ હૈ.

لَا يُقْضٰى عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ

ઉન કે મુતઅલ્લિક ફૈસલા નહીં હોગા કે વો મર જાઐં, ઔર ન ઉન સે આગ કા અઝાબ હલ્કા

مِّنْ عَذَابِهَا ۭ كَذٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ۝٣٦ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ

કિયા જાએગા. ઈસી તરહ હમ હર નાશુકરે કો સઝા દેંગે. ઔર વો ઉસ મેં ચીખ

فِيهَا ۚ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا

રહે હોંગે. એ હમારે રબ! તૂ હમેં નિકાલ કે હમ નેક અમલ કરેં ઉસ કે અલાવા જો હમ

نَعْمَلُ ۭ اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَ

કરતે થે. (તો કહા જાએગા) કયા હમ ને તુમ્હેં ઉમરેં નહીં દી થીં જિસ મેં નસીહત હાસિલ કર સકતા થા જો નસીહત

جَآءَكُمُ النَّذِيرُ ۭ فَذُوقُوا فَمَا لِلظّٰلِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ ۝٣٧

હાસિલ કરતા ઔર તુમ્હારે પાસ ડરાને વાલા ભી આયા થા? ફિર તુમ ચખો. ફિર ઝાલિમોં કા કોઈ મદદગાર નહીં.

اِنَّ اللّٰهَ عٰلِمُ غَيْبِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّهُ عَلِيمٌ

યકીનન અલ્લાહ આસ્માન ઔર ઝમીન કી પોશીદા ચીઝેં જાનને વાલા હૈ. યકીનન ઉસે દિલોં

بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝٣٨ هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلٰٓئِفَ

કે હાલ કા ભી ઈલ્મ હૈ. ઉસ ને તુમ્હેં ઝમીન મેં જાનશીન

فِي الْاَرْضِ ۭ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۭ وَلَا يَزِيدُ الْكٰفِرِينَ

બનાયા. ફિર જો કુફ્ર કરેગા, તો ઉસી પર ઉસ કે કુફ્ર કા વબાલ પડેગા. ઔર કાફિરોં કા કુફ્ર ઉન કે

كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ اِلَّا مَقْتًا ۚ وَلَا يَزِيدُ الْكٰفِرِينَ

રબ કે યહાં ગુસ્સે હી કો બઢાતા હૈ. ઔર કાફિરોં કો ઉન કા કુફ્ર

كُفْرُهُمْ اِلَّا خَسَارًا ۝٣٩ قُلْ اَرَءَيْتُمْ شُرَكَآءَكُمُ الَّذِينَ

ખસારે હી મેં બઢાતા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કયા તુમ ને દેખા અપને શુરકા કો અલ્લાહ

تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۭ اَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا

કે સિવા જિન કો તુમ પુકારતે હો? મુજે દિખાઓ ઉન્હોં ને કયા પૈદા કિયા

مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ۚ اَمْ اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا

ઝમીન મેં સે યા ઉન કી શિરાકત હૈ આસ્માનોં મેં? યા હમ ને ઉન્હેં કિતાબ દી હૈ

فَهُمْ عَلٰى بَيِّنَتٍ مِّنْهُ ۚ بَلْ اِنْ يَّعِدُ الظّٰلِمُوْنَ بَعْضُهُمْ

કે વો ઉસ કી વજહ સે રોશન રાસ્તે પર હૈં? બલ્કે યે ઝાલિમ ઉન મેં સે એક દૂસરે સે વાદા

بَعْضًا اِلَّا غُرُوْرًا ۝ اِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

નહીં કરતે મગર ધોકે હી કા. બેશક અલ્લાહ આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો ગિરને સે થામે

اَنْ تَزُوْلَا ۚ وَلَئِنْ زَالَتَآ اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ

હુવે હૈ. ઔર અગર વો ગિર જાએં તો ઉન્હેં અલ્લાહ કે બાદ કૌન

مِّنْ بَعْدِهٖ ؕ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ۝ وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ

થામ સકતા હૈ? યકીનન વો હિલ્મ વાલા, બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા હૈ. ઔર યે અલ્લાહ કી કસ્મેં ખાતે થે પક્કી

اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَآءَهُمْ نَذِيْرٌ لَّيَكُوْنُنَّ اَهْدٰى مِنْ اِحْدَى

કસ્મેં કે અગર ઉન કે પાસ ડરાને વાલા આએગા તો ઝરૂર સારી ઉમ્મતોં મેં સબ સે ઝયાદા હિદાયત વાલે બન

الْاُمَمِ ۚ فَلَمَّا جَآءَهُمْ نَذِيْرٌ مَّا زَادَهُمْ اِلَّا نُفُوْرًا ۝

જાએંગે. લેકિન જબ ઉન કે પાસ ડરાને વાલા આયા તો ઉન કી નફરત ઔર બળ્હી.

اِۨسْتِكْبَارًا فِى الْاَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ ؕ وَلَا يَحِيْقُ الْمَكْرُ

ઝમીન મેં તકબ્બુર કરને ઔર બુરી તદબીરેં કરને કી બિના પર. ઔર બુરા મકર ઉસ કે કરને

السَّيِّئُ اِلَّا بِاَهْلِهٖ ؕ فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا سُنَّتَ الْاَوَّلِيْنَ ۚ

વાલોં હી કો હલાક કરતા હૈ. કયા ફિર પેહલે લોગોં કે દસ્તૂર કે વો મુન્તઝિર હૈં?

فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ

ફિર આપ અલ્લાહ કે દસ્તૂર મેં કોઈ તબદીલી હરગિઝ નહીં પાઓગે. ઔર અલ્લાહ કે દસ્તૂર મેં તગય્યુર હરગિઝ

تَحْوِيْلًا ۝ اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ

ન પાઓગે. કયા વો ઝમીન મેં ચલે ફિરે નહીં કે દેખતે કે ઉન

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوْآ اَشَدَّ مِنْهُمْ

લોગોં કા અન્જામ કૈસા હુવા જો ઉન સે પેહલે થે ઔર ઉન સે ઝયાદા કુવ્વત

قُوَّةً ؕ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهٗ مِنْ شَيْءٍ فِى السَّمٰوٰتِ

વાલે થે? ઔર અલ્લાહ ઐસા નહીં હૈ કે ઉસે કોઈ ચીઝ આજિઝ કર સકે આસ્માનોં મેં

وَلَا فِى الْاَرْضِ ؕ اِنَّهٗ كَانَ عَلِيْمًا قَدِيْرًا ۝ وَلَوْ يُؤَاخِذُ

ઔર ન ઝમીન મેં. યકીનન વો ઈલ્મ વાલા, કુદરત વાલા હૈ. ઔર અગર અલ્લાહ

اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوْا مَا تَرَكَ عَلٰى ظَهْرِهَا ઈન્સાનોં કો પકડે ઉન કે આમાલ કી વજહ સે તો ઝમીન કી પુશ્ત પર કિસી જાનદાર કો
مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ ન છોડે, લેકિન અલ્લાહ ઉન્હેં મોહલત દે રહા હૈ એક વક્તે મુકર્રરા તક.
فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهٖ بَصِيْرًا ۟ ﴿۴۵﴾ ફિર જબ ઉન કા આખિરી વક્ત આ જાએગા તો યકીનન અલ્લાહ અપને બન્દોં કો ખૂબ દેખ રહા હૈ.
اٰيَاتُهَا ۸۳ (۳۶) سُوْرَةُ يٰسٓ مَكِّيَّةٌ (۴۱) رُكُوْعَاتُهَا ۵ ઈસ મેં ૮૩ આયતેં હૈં સૂરએ યાસીન મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૫ રુકૂઅ હૈં
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ
يٰسٓ ۚ ﴿۱﴾ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ۙ ﴿۲﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ۙ ﴿۳﴾ યા સીન. હિકમત વાલે કુર્આન કી કસમ. યકીનન આપ ભેજે હુવે પૈગમ્બરોં મેં સે હૈં.
عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ؕ ﴿۴﴾ تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ۙ ﴿۵﴾ لِتُنْذِرَ قَوْمًا સીધે રાસ્તે પર હૈં. યે કુર્આન ઝબરદસ્ત, રહમત વાલે અલ્લાહ કી તરફ સે ઉતારા ગયા હૈ. તાકે આપ ડરાએં ઐસી કૌમ કો
مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُوْنَ ﴿۶﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ જિન કે બાપ દાદા કો નહીં ડરાયા ગયા હૈ, ઈસ લિયે વો ગાફિલ હૈં. યકીનન ઉન મેં સે અકસર પર કૌલે હક
عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۷﴾ اِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا સાબિત હો ગયા કે વો ઈમાન નહીં લાએંગે. યકીનન હમ ને ઉન કી ગર્દનોં મેં તૌક રખ દિયે હૈં,
فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ﴿۸﴾ وَجَعَلْنَا مِنْۢ بَيْنِ ફિર વો ઠોડિયોં તક પહોંચ ગએ હૈં ઔર ઉન કે સર ઊંચે હો રહે હૈં. ઔર હમ ને ઉન કે આગે
اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَّمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنٰهُمْ فَهُمْ દીવાર બના દી હૈ ઔર ઉન કે પીછે દીવાર બના દી હૈ, ફિર હમ ને ઉન કો ઢાંપ લિયા હૈ, ઈસ લિયે વો
لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿۹﴾ وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ દેખ નહીં સકતે. ઔર ઉન પર બરાબર હૈ ચાહે આપ ઉન્હેં ડરાએં યા ન ડરાએં,
لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۰﴾ اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ વો ઈમાન નહીં લાએંગે. આપ ઉસી કો ડરા સકતે હૈં જો ઈસ નસીહત કા ઈત્તિબા કરે ઔર રહમાન સે બેદેખે

بِالۡغَيۡبِ ۚ فَبَشِّرۡهُ بِمَغۡفِرَةٍ وَّاَجۡرٍ كَرِيۡمٍ ﴿١١﴾ اِنَّا نَحۡنُ نُحۡیِ
ડરે. ફિર આપ ઉસે બશારત દીજિયે મગફિરત ઔર ઈઝઝત વાલે સવાબ કી. હમ હી મુરદોં કો ઝિન્દા કરેંગે

الۡمَوۡتٰى وَنَكۡتُبُ مَا قَدَّمُوۡا وَاٰثَارَهُمۡ ؕ وَكُلَّ شَىۡءٍ اَحۡصَيۡنٰهُ
ઔર હમ લિખ રહે હૈં ઉન કે આગે ભેજે હુવે આમાલ ઔર ઉન કે નિશાનાતે કદમ. ઔર હર ચીઝ હમ ને મહફૂઝ કર રખી હે

وقف غفران

فِىۡۤ اِمَامٍ مُّبِيۡنٍ ﴿١٢﴾ وَاضۡرِبۡ لَهُمۡ مَّثَلًا اَصۡحٰبَ الۡقَرۡيَةِ ۘ
લવ્હે મહફૂઝ મેં. ઔર આપ ઉન કે લિયે મિસાલ બયાન કીજિયે એક બસ્તી વાલોં કી,

وقف لازم ع ١

اِذۡ جَآءَهَا الۡمُرۡسَلُوۡنَ ۚ﴿١٣﴾ اِذۡ اَرۡسَلۡنَاۤ اِلَيۡهِمُ اثۡنَيۡنِ
જબ ઉન કે પાસ ભેજે હુવે આદમી આએ. જબ હમ ને ઉન કી તરફ દો રસૂલ ભેજે,

فَكَذَّبُوۡهُمَا فَعَزَّزۡنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوۡۤا اِنَّاۤ اِلَيۡكُمۡ مُّرۡسَلُوۡنَ ﴿١٤﴾
તો ઉન્હોં ને ઉન કો જુઠલાયા, ફિર હમ ને તીસરે કો તકવિયત કે લિયે ભેજા, ફિર ઉન તીનોં ને કહા હમ તુમ્હારી તરફ ભેજે ગએ હૈં.

قَالُوۡا مَاۤ اَنۡتُمۡ اِلَّا بَشَرٌ مِّثۡلُنَا ۙ وَمَاۤ اَنۡزَلَ الرَّحۡمٰنُ
વો બોલે કે તુમ નહીં હો મગર હમ જૈસે એક ઈન્સાન ઔર રહમાન તઆલા ને કુછ ભી

مِنۡ شَىۡءٍ ۙ اِنۡ اَنۡتُمۡ اِلَّا تَكۡذِبُوۡنَ ﴿١٥﴾ قَالُوۡا رَبُّنَا يَعۡلَمُ
નહીં ઉતારા. તુમ તો સિર્ફ જૂઠ બોલતે હો. ઉન્હોં ને કહા કે હમારા રબ જાનતા હે

اِنَّاۤ اِلَيۡكُمۡ لَمُرۡسَلُوۡنَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيۡنَاۤ اِلَّا الۡبَلٰغُ الۡمُبِيۡنُ ﴿١٧﴾
કે બેશક હમ તુમ્હારી તરફ ભેજે ગએ હૈં. ઔર હમારે ઝિમ્મે તો સિર્ફ સાફ સાફ પહોંચા દેના હે.

قَالُوۡۤا اِنَّا تَطَيَّرۡنَا بِكُمۡ ۚ لَئِنۡ لَّمۡ تَنۡتَهُوۡا لَنَرۡجُمَنَّكُمۡ
વો બોલે કે હમ તુમ્હેં મન્હૂસ સમજતે હૈં. અગર તુમ બાઝ નહીં આઓગે તો હમ તુમ્હેં રજમ કર દેંગે

وَلَيَمَسَّنَّكُمۡ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوۡا طَآئِرُكُمۡ مَّعَكُمۡ ؕ
ઔર તુમ્હેં હમારી તરફ સે દર્દનાક સઝા મિલેગી. તો વો તીનોં કેહને લગે તુમ્હારી નહૂસત તુમ્હારે સાથ હે. કયા

اَئِنۡ ذُكِّرۡتُمۡ ؕ بَلۡ اَنۡتُمۡ قَوۡمٌ مُّسۡرِفُوۡنَ ﴿١٩﴾ وَجَآءَ
અગરચે તુમ્હેં નસીહત કી જાએ તબ ભી? બલ્કે તુમ ઐસી કૌમ હો જો હદ સે તજાવુઝ કરતે હો. ઔર શેહર કે

مِنۡ اَقۡصَا الۡمَدِيۡنَةِ رَجُلٌ يَّسۡعٰى قَالَ يٰقَوۡمِ اتَّبِعُوا الۡمُرۡسَلِيۡنَ ۙ﴿٢٠﴾
કિનારે સે એક આદમી આયા દૌડતા હુવા, ઉસ ને કહા કે એ મેરી કૌમ! તુમ ઉન રસૂલોં કા ઈત્તિબા કર લો.

اتَّبِعُوۡا مَنۡ لَّا يَسۡئَلُكُمۡ اَجۡرًا وَّهُمۡ مُّهۡتَدُوۡنَ ﴿٢١﴾
તુમ ઉન કા ઈત્તિબા કર લો જો તુમ સે બદલા નહીં માંગતે ઔર જો હિદાયતયાફતા હૈં.

وَمَالِيَ لَآ اَعۡبُدُ الَّذِیۡ فَطَرَنِیۡ وَاِلَیۡهِ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿٢٢﴾

ઔર મુજે કયા હુવા કે મૈં ઈબાદત ન કરૂં ઉસ અલ્લાહ કી જિસ ને મુજે પૈદા કિયા ઔર ઉસી કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે.

ءَاَتَّخِذُ مِنۡ دُوۡنِهٖۤ اٰلِهَةً اِنۡ یُّرِدۡنِ الرَّحۡمٰنُ بِضُرٍّ

કયા મૈં ઉસે છોડ કર દૂસરે માબૂદ બના લૂં કે અગર રહમાન તઆલા મુજે ઝરર પહોંચાના ચાહે

لَّا تُغۡنِ عَنِّیۡ شَفَاعَتُهُمۡ شَیۡـًٔا وَّلَا یُنۡقِذُوۡنِ ﴿٢٣﴾ اِنِّیۡۤ

તો ઉન કી સિફારિશ મેરે કુછ ભી કામ નહીં આ સકતી ઔર ન વો મુજે બચા સકતે હૈં. યકીનન તબ તો મૈં

اِذًا لَّفِیۡ ضَلٰلٍ مُّبِیۡنٍ ﴿٢٤﴾ اِنِّیۡۤ اٰمَنۡتُ بِرَبِّکُمۡ فَاسۡمَعُوۡنِ ﴿٢٥﴾

ખુલી ગુમરાહી મેં પડ ગયા. મૈં તો ઈમાન લે આયા તુમ્હારે રબ પર, તો તુમ મેરી બાત સુનો.

قِیۡلَ ادۡخُلِ الۡجَنَّةَ ؕ قَالَ یٰلَیۡتَ قَوۡمِیۡ یَعۡلَمُوۡنَ ﴿٢٦﴾

કહા ગયા કે તૂ જન્નત મેં દાખિલ હો જા. ઉસ ને કહા એ કાશ કે મેરી કૌમ જાન લેતી.

بِمَا غَفَرَ لِیۡ رَبِّیۡ وَجَعَلَنِیۡ مِنَ الۡمُکۡرَمِیۡنَ ﴿٢٧﴾ وَمَاۤ اَنۡزَلۡنَا

જો મેરે રબ ને મેરી મગફિરત કી હૈ ઔર મુજે મુઅઝઝઝ લોગોં મેં સે બના દિયા. ઔર હમ ને ઉસ કી કૌમ પર

عَلٰی قَوۡمِهٖ مِنۡۢ بَعۡدِهٖ مِنۡ جُنۡدٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَمَا کُنَّا

ઉસ કે બાદ આસ્માન સે લશકર નહીં ઉતારે ઔર ન હમ ઉતારને

مُنۡزِلِیۡنَ ﴿٢٨﴾ اِنۡ کَانَتۡ اِلَّا صَیۡحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمۡ

વાલે હૈં. વો તો સિર્ફ એક હી ચિંઘાડ થી, તબ હી વો બુજ કર

خٰمِدُوۡنَ ﴿٢٩﴾ یٰحَسۡرَةً عَلَی الۡعِبَادِ ۚ مَا یَاۡتِیۡهِمۡ مِّنۡ رَّسُوۡلٍ

રેહ ગએ. હાય અફસોસ બન્દોં પર! ઉન કે પાસ કોઈ રસૂલ નહીં આતા

اِلَّا کَانُوۡا بِهٖ یَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿٣٠﴾ اَلَمۡ یَرَوۡا کَمۡ اَهۡلَکۡنَا

મગર વો ઉસ કા મઝાક ઉડાતે હૈં. કયા ઉન્હોં ને દેખા નહીં કે ઉન સે પેહલે કિત્ની

قَبۡلَهُمۡ مِّنَ الۡقُرُوۡنِ اَنَّهُمۡ اِلَیۡهِمۡ لَا یَرۡجِعُوۡنَ ﴿٣١﴾

કૌમોં કો હમ ને હલાક કિયા જો ઉન કી તરફ વાપસ નહીં આતે?

وَاِنۡ کُلٌّ لَّمَّا جَمِیۡعٌ لَّدَیۡنَا مُحۡضَرُوۡنَ ﴿٣٢﴾ وَاٰیَةٌ لَّهُمُ الۡاَرۡضُ

ઔર વો સબ કે સબ ઈકટ્ઠે હમારે સામને ઝરૂર હાઝિર કિયે જાએંગે. ઔર ઉન કે લિયે બન્જર ઝમીન એક

الۡمَیۡتَةُ ۚۖ اَحۡیَیۡنٰهَا وَ اَخۡرَجۡنَا مِنۡهَا حَبًّا فَمِنۡهُ

નિશાની હૈ. જિસ કો હમ ને ઝિન્દા કિયા ઔર ઉસ સે હમ ને અનાજ નિકાલા, ફિર ઉસ મેં સે

يَأْكُلُوْنَ ﴿۳۳﴾ وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ

વો ખાતે ભી હૈં. ઔર હમ ને ઉસ મેં ખજૂર ઔર અંગૂર કે બાગાત બનાએ ઔર

وَّ فَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ ﴿۳۴﴾ لِيَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ

હમ ને ઉસ મેં ચશ્મે જારી કર દિયે. તાકે વો ઉસ કે ફલ મેં સે ખાએં

وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ ؕ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿۳۵﴾ سُبْحٰنَ الَّذِىْ

ઔર ઉન કે હાથોં ને યે ફલ નહીં બનાએ. કયા ફિર વો શુક્ર અદા નહીં કરતે? પાક હૈ વો અલ્લાહ જિસ ને

خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ

તમામ જોડે પૈદા કિયે ઉસ મેં સે જિસ કો ઝમીન ઉગાતી હૈ ઔર ખુદ ઉન કી જાનોં સે ભી ઔર ઉન ચીઝોં સે

وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۶﴾ وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ ۖۚ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ

ભી જિન કા ઉન્હેં ઈલ્મ નહીં. ઔર ઉન કે લિયે એક નિશાની રાત હૈ. કે હમ ઉસ સે દિન કો ખીંચ લેતે હૈં,

فَاِذَا هُمْ مُّظْلِمُوْنَ ﴿۳۷﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِىْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ؕ

તો અચાનક વો તારીકી મેં રેહ જાતે હૈં. ઔર સૂરજ ચલતા રેહતા હૈ અપને મુસ્તકર્ર તક કે લિયે.

ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿۳۸﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ

યે ઝબરદસ્ત, ઈલ્મ વાલે અલ્લાહ કી મુતઅય્યન કી હુઈ મિકદાર હૈ. ઔર ચાંદ કી હમ ને મન્ઝિલેં મુતઅય્યન કી હૈં,

حَتّٰى عَادَ كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ ﴿۳۹﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِىْ لَهَآ

યહાં તક કે વો પુરાની શાખ કી તરહ હો જાતા હૈ. ન સૂરજ કે લિયે મુનાસિબ હૈ

اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ؕ وَكُلٌّ

કે વો ચાંદ કો પકડ લે ઔર ન રાત દિન સે આગે જા સકતી હૈ. ઔર સબ

فِىْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ﴿۴۰﴾ وَاٰيَةٌ لَّهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ

કે સબ ફલક મેં તૈર રહે હૈં. ઔર ઉન કે લિયે એક નિશાની યે હૈ કે હમ ને ઉન કી ઝુરરીયત કો ભરી હુઈ

فِى الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿۴۱﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِّنْ مِّثْلِهٖ

કશતી મેં સવાર કરાયા. ઔર હમ ને ઉન કે લિયે કશતી કે માનિન્દ ચીઝેં પૈદા કીં જિન પર વો સવારી

مَا يَرْكَبُوْنَ ﴿۴۲﴾ وَاِنْ نَّشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيْخَ لَهُمْ

કરતે હૈં. ઔર અગર હમ ચાહેં તો ઉન્હેં ગર્ક કર દેં, ફિર ન ઉન કા કોઈ ફરયાદરસ હો

وَلَا هُمْ يُنْقَذُوْنَ ﴿۴۳﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ﴿۴۴﴾

ઔર ન ઉન્હેં બચાયા જા સકે. મગર હમારી રહમત સે ઔર એક વક્ત તક ફાઈદા દેને કે લિયે (હમ ને ગર્ક નહીં કિયા).

وَاِذَا قِيۡلَ لَهُمُ اتَّقُوۡا مَا بَيۡنَ اَيۡدِيۡكُمۡ وَمَا خَلۡفَكُمۡ

ઔર જબ ઉન સે કહા જાતા હૈ કે ડરો ઉસ સે જો તુમ્હારે આગે હૈ ઔર જો તુમ્હારે પીછે હૈ

لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُوۡنَ ۝٤٥ وَمَا تَاۡتِيۡهِمۡ مِّنۡ اٰيَةٍ مِّنۡ اٰيٰتِ

તાકે તુમ પર રહમ કિયા જાએ. ઔર ઉન કે પાસ કોઈ નિશાની નહીં આતી ઉન કે રબ કે નિશાનિયોં

رَبِّهِمۡ اِلَّا كَانُوۡا عَنۡهَا مُعۡرِضِيۡنَ ۝٤٦ وَاِذَا قِيۡلَ لَهُمۡ

મેં સે મગર વો ઉસ સે ઐરાઝ કરતે હૈં. ઔર જબ ઉન સે કહા જાતા હૈ કે

اَنۡفِقُوۡا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ۙ قَالَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لِلَّذِيۡنَ

ખર્ચ કરો ઉસ મેં સે જો અલ્લાહ ને તુમ્હેં રોઝી કે તૌર પર દિયા હૈ, તો કાફિર ઈમાન વાલોં સે

اٰمَنُوۡۤا اَنُطۡعِمُ مَنۡ لَّوۡ يَشَآءُ اللّٰهُ اَطۡعَمَهٗۤ ۖ اِنۡ اَنۡتُمۡ

કેહતે હૈં કે કયા હમ ઉન કો ખિલાએં જિન કો અગર અલ્લાહ ચાહતા તો ખિલા દેતા? તુમ તો

اِلَّا فِىۡ ضَلٰلٍ مُّبِيۡنٍ ۝٤٧ وَيَقُوۡلُوۡنَ مَتٰى هٰذَا الۡوَعۡدُ

સિર્ફ ખુલી ગુમરાહી મેં હો. ઔર વો કેહતે હૈં કે યે વાદા કબ હૈ અગર

اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ۝٤٨ مَا يَنۡظُرُوۡنَ اِلَّا صَيۡحَةً وَّاحِدَةً

તુમ સચ્ચે હો? વો મુન્તઝિર નહીં હૈં મગર એક ચિંઘાડ કે,

تَاۡخُذُهُمۡ وَهُمۡ يَخِصِّمُوۡنَ ۝٤٩ فَلَا يَسۡتَطِيۡعُوۡنَ تَوۡصِيَةً

જો ઉન કો પકડ લેગી જિસ વકત વો જઘડ રહે હોંગે. ફિર વો ન વસીય્યત કર સકેંગે

وَّلَاۤ اِلٰٓى اَهۡلِهِمۡ يَرۡجِعُوۡنَ ۝٥٠ وَنُفِخَ فِى الصُّوۡرِ

ઔર ન અપને ઘર વાલોં કી તરફ વાપસ લૌટ સકેંગે. ઔર સૂર ફૂંકા જાએગા

فَاِذَا هُمۡ مِّنَ الۡاَجۡدَاثِ اِلٰى رَبِّهِمۡ يَنۡسِلُوۡنَ ۝٥١ قَالُوۡا

તબ હી વો કબ્રોં સે નિકલ કર અપને રબ કી તરફ દૌડ રહે હોંગે. વો કહેંગે

يٰوَيۡلَنَا مَنۢ بَعَثَنَا مِنۡ مَّرۡقَدِنَا ۜ هٰذَا مَا وَعَدَ

હાય અફસોસ હમ પર! કિસ ને હમેં હમારી સોને કી જગા સે ઉઠા દિયા? યે વો હૈ જિસ કા રહમાન તઆલા ને

الرَّحۡمٰنُ وَصَدَقَ الۡمُرۡسَلُوۡنَ ۝٥٢ اِنۡ كَانَتۡ

વાદા કિયા થા ઔર રસૂલોં ને સચ કહા થા. વો તો સિર્ફ

اِلَّا صَيۡحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمۡ جَمِيۡعٌ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُوۡنَ ۝٥٣

એક ઝોરદાર આવાઝ હોગી, તો ફૌરન હી વો ઇકટ્ઠે હમારે સામને સબ હાઝિર કિયે જાએંગે.

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَّلَا تُجْزَوْنَ
ફિર આજ કિસી શખ્સ પર ઝરા ભી ઝુલ્મ નહીં હોગા ઔર ઉન્હેં બદલા નહીં મિલેગા
اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٥٤ اِنَّ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ
મગર ઉન આમાલ કા જો વો કરતે થે. યકીનન જન્નતી આજ દિલ્લગી કી ચીઝોં
فِىْ شُغُلٍ فٰكِهُوْنَ ۝٥٥ هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ فِىْ ظِلٰلٍ
મેં મઝે કર રહે હૈં. વો ઔર ઉન કી બીવિયાં સાયોં મેં તખ્તોં
عَلَى الْاَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔوْنَ ۝٥٦ لَهُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ وَّلَهُمْ
પર ટેક લગાએ હુવે હૈં. ઉન કે લિયે ઉસ મેં મેવે હૈં ઔર વો
مَّا يَدَّعُوْنَ ۝٥٧ سَلٰمٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيْمٍ ۝٥٨ وَامْتَازُوا
ચીઝે હૈં જો વો માંગેં. મેહરબાન રબ કી આવાઝ મેં સલામ આએગા. (ઔર કહા જાએગા કે) એ મુજરિમો!
الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ ۝٥٩ اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يٰبَنِىْٓ
આજ તુમ અલગ હો જાઓ. કયા મૈં ને તુમ્હેં હુકમ નહીં દિયા થા એ આદમ
اٰدَمَ اَنْ لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ
કી ઔલાદ! કે તુમ શયતાન કી ઈબાદત ન કરો? યકીનન વો તુમ્હારા ખુલા
مُّبِيْنٌ ۝٦٠ وَّاَنِ اعْبُدُوْنِىْ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ۝٦١
દુશમન હે. ઔર યે કે તુમ મેરી હી ઈબાદત કરો. યહી સીધા રાસ્તા હે.
وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيْرًا ؕ اَفَلَمْ تَكُوْنُوْا
યકીનન ઉસ ને તુમ મેં સે બહોત સી મખ્લૂક કો ગુમરાહ કિયા હે. કયા ફિર તુમ અકલ નહીં
تَعْقِلُوْنَ ۝٦٢ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِىْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ۝٦٣
રખતે થે? યે વો જહન્નમ હે જિસ કા તુમ સે વાદા કિયા જા રહા થા.
اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝٦٤ اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ
તુમ ઉસ મેં આજ દાખિલ હો જાઓ ઈસ વજહ સે કે તુમ કુફ્ર કરતે થે. આજ હમ મુહર લગા દેંગે
عَلٰٓى اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَآ اَيْدِيْهِمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ
ઉન કે મુંહ પર ઔર હમ સે બોલેંગે ઉન કે હાથ ઔર ગવાહી દેંગે ઉન કે પૈર
بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝٦٥ وَلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا عَلٰٓى
ઉન આમાલ કી જો વો કરતે થે. ઔર અગર હમ ચાહેં તો ઉન કી આંખેં મિટા કર

وقف غفران ۱۲

اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَاَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ﴿٦٦﴾ અન્ધા કર દેં, ફિર વો રાસ્તે પર દૌડેં, ફિર વો કહાં દેખ પાતે હૈં?
وَلَوْ نَشَآءُ لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوْا ઔર અગર હમ ચાહેં તો ઉન કી સૂરતેં મસ્ખ કર દેં ઉન કી જગા હી પર, ફિર વો ન આગે ચલને કી તાકત
مُضِيًّا وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ રખ સકેં ઔર ન પીછે લૌટ સકેં. ઔર જિસે હમ (લમ્બી) ઉમ્ર દેતે હૈં તો ઉસે જિસ્માની કુવ્વત મેં ઊંધા
فِى الْخَلْقِ ؕ اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ કર દેતે હૈં. કયા યે અક્લ નહીં રખતે? ઔર હમ ને ઉસ નબી કો શેઅર નહીં સિખલાયા
وَمَا يَنْۢبَغِىْ لَهٗ ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ﴿٦٩﴾ لِّيُنْذِرَ ઔર ન શેઅર ઉન કે લિયે મુનાસિબ હૈ. યે તો સિર્ફ નસીહત હૈ ઔર સાફ સાફ બયાન કરને વાલા કુર્આન હૈ. તાકે વો
مَنْ كَانَ حَيًّا وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٠﴾ ડરાએ ઉસ શખ્સ કો જો ઝિન્દા હૈ ઔર તાકે કાફિરોં પર હુજ્જત સાબિત હો જાએ.
اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ اَنْعَامًا કયા ઉન્હોં ને દેખા નહીં કે હમ ને ઉન કે લિયે પૈદા કિયે ચૌપાએ અપને હાથોં કી બનાઈ હુઈ ચીઝોં મેં સે,
فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ ફિર વો ઉન કે માલિક હૈં. ઔર હમ ને ચૌપાએ ઉન કે તાબેઅ કિયે, ફિર ઉન મેં સે બાઝ ઉન કી સવારિયાં હૈં
وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ ؕ ઔર ઉન મેં સે બાઝ કો વો ખાતે હૈં. ઔર ઉન કે લિયે ઉન ચૌપાઓં મેં ઔર ભી મનાફેઅ હૈં ઔર પીને કી ચીઝેં હૈં.
اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً કયા ફિર યે શુક્ર અદા નહીં કરતે? ઔર ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે અલાવા કઈ માબૂદ બના લિયે હૈં
لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ ۙ وَهُمْ કે શાયદ ઉન કી નુસ્રત કી જાએ. વો ઉન કી નુસ્રત કી તાકત નહીં રખતે, બલ્કે
لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّا ઉન કે લિયે લશકર બના કર હાઝિર કિયે જાએંગે. ઈસ લિયે ઉન કા કૌલ આપ કો ગમગીન ન કરે. યકીનન હમ
نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿٧٦﴾ اَوَلَمْ يَرَ જાનતે હૈં ઉસે જિસે વો છુપાતે હૈં ઔર જો ઝાહિર કરતે હૈં. કયા ઈન્સાન ને યે દેખા નહીં

الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ

કે હમ ને ઉસે એક નુત્ફે સે પૈદા કિયા, તો અચાનક વો ખુલા જઘડાલૂ

مُّبِيْنٌ ۝٧٧ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَّنَسِیَ خَلْقَهٗ ؕ قَالَ مَنْ يُّحْیِ

બન ગયા. ઔર વો હમારે લિયે મિસાલેં બયાન કરતા હૈ ઔર અપની પૈદાઈશ કો ભૂલ જાતા હૈ. વો કેહતા હૈ કે કૌન ઈન હડ્ડિયોં કો

الْعِظَامَ وَهِیَ رَمِيْمٌ ۝٧٨ قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِیْۤ اَنْشَاَهَاۤ

ઝિન્દા કરેગા જબ કે વો રેઝા રેઝા હો ચુકી હોંગી? આપ ફરમા દીજિયે કે ઉન કો ઝિન્દા કરેગા વહી અલ્લાહ જિસ ને ઉન કો

اَوَّلَ مَرَّةٍ ؕ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمُ ۝٧٩ ۙ الَّذِیْ جَعَلَ لَكُمْ

પેહલી મરતબા પૈદા કિયા હૈ. ઔર વો અલ્લાહ હર મખ્લૂક કો ખૂબ જાનને વાલા હૈ. વો અલ્લાહ જિસ ને તુમ્હારે લિયે

مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا فَاِذَاۤ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ۝٨٠

સબ્ઝ દરખ્ત સે આગ કો બનાયા, ફિર અબ તુમ ઉસ સે આગ સુલગાતે હો.

اَوَلَيْسَ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِقٰدِرٍ

કયા વો અલ્લાહ જિસ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા વો ઈસ પર કાદિર નહીં કે

عَلٰۤى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ ؕ بَلٰی ۗ وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ۝٨١ اِنَّمَاۤ اَمْرُهٗۤ

ઉન કે જૈસોં કો પૈદા કર દે? ક્યૂં નહીં? યકીનન વો બહોત ઝ્યાદા પૈદા કરને વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ. ઉસ કા તો હુકમ કરના હોતા હૈ

وقف غفران

اِذَاۤ اَرَادَ شَيْئًا اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝٨٢ فَسُبْحٰنَ

જબ વો કિસી ચીઝ કા ઈરાદા કરતા હૈ કે કેહતા હૈ કે હો જા, તો વો હો જાતી હૈ. ફિર વો અલ્લાહ પાક હૈ

الَّذِیْ بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَیْءٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝٨٣

જિસ કે કબ્ઝે મેં હર ચીઝ કી સલ્તનત હૈ ઔર ઉસી કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે.

ع ٥

اٰيَاتُهَا ١٨٢ (٣٧) سُوْرَةُ الصّٰٓفّٰتِ مَكِّيَّةٌ (٥٦) رُكُوْعَاتُهَا ٥

ઉસ મેં ૧૮૨ આયતેં હૈં સૂરએ સાફ્ફાત મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૫ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالصّٰٓفّٰتِ صَفًّا ۝١ ۙ فَالزّٰجِرٰتِ زَجْرًا ۝٢ ۙ فَالتّٰلِيٰتِ

ઉન ફરિશ્તોં કી કસમ જો સફ બનાને વાલે હૈં. ફિર ઉન ફરિશ્તોં કી કસમ જો બાદલોં કો ઝોર સે જિળ્હકને વાલે હૈં. ફિર ઉન

ذِكْرًا ۝٣ ۙ اِنَّ اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۝٤ ؕ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

ફરિશ્તોં કી કસમ જો ઝિક્ર કી તિલાવત કરને વાલે હૈં. યકીનન તુમ્હારા રબ યકતા હૈ. વો આસ્માનોં ઔર ઝમીન કા રબ હૈ

المنزل السادس (٦)

وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ۝٥ اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا

ઔર ઉન ચીઝોં કા જો ઉન કે દરમિયાન મેં હૈ ઔર તમામ મશરિકોં કા રબ હૈ. યકીનન હમ ને આસ્માને દુન્યા કો ઝીનત કે

بِزِيْنَةِ ۨالْكَوَاكِبِ ۝٦ وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ مَّارِدٍ ۝٧

લિયે સિતારોં સે મુઝય્યન કિયા. ઔર હર સરકશ શયતાન સે હિફાઝત કે લિયે.

لَا يَسَّمَّعُوْنَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَ يُقْذَفُوْنَ مِنْ كُلِّ

જો મલએ આલા કી તરફ કાન નહીં લગા સકતે, ઔર ઉન્હેં હર જાનિબ સે ધુત્કાર કર

جَانِبٍ ۝٨ دُحُوْرًا وَّلَهُمْ عَذَابٌ وَّاصِبٌ ۝٩ اِلَّا مَنْ

ફેંકા જાતા હૈ. ઔર ઉન કે લિયે દાઈમી અઝાબ હૈ. મગર જો

خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَاَتْبَعَهٗ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۝١٠ فَاسْتَفْتِهِمْ

છુપ કર કુછ ઉચક લે, તો ઉસ કા પીછા કરતા હૈ એક ચમકતા અંગારા. ફિર આપ ઉન સે પૂછિયે

اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمْ مَّنْ خَلَقْنَا ؕ اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّنْ طِيْنٍ

કે ક્યા ઉન કી તખ્લીક ઝ્યાદા મુશકિલ હૈ યા હમારી દૂસરી મખ્લૂકાત કી? બેશક હમ ને ઉન્હેં પૈદા કિયા ચિપકને વાલી

لَّازِبٍ ۝١١ بَلْ عَجِبْتَ وَ يَسْخَرُوْنَ ۝١٢ وَاِذَا ذُكِّرُوْا

મિટ્ટી સે. બલ્કે આપ તઅજ્જુબ કર રહે હૈં ઔર યે મઝાક ઉડા રહે હૈં. ઔર જબ ભી ઉન્હેં નસીહત કી જાએ

لَا يَذْكُرُوْنَ ۝١٣ وَاِذَا رَاَوْا اٰيَةً يَّسْتَسْخِرُوْنَ ۝١٤ وَقَالُوْٓا

તો નસીહત નહીં માનતે. ઔર જબ કોઈ મોઅજિઝા દેખતે હૈં તો મઝાક ઉડાતે હૈં. ઔર કેહતે હૈં કે

اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝١٥ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا

યે નહીં હૈ મગર ખુલા જાદૂ. ક્યા જબ હમ મર જાએંગે ઔર મિટ્ટી ઔર હડ્ડિયાં હો જાએંગે,

ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ۝١٦ اَوَ اٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ ۝١٧ قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ

તો ક્યા હમ ઝિન્દા કિયે જાએંગે? ઔર ક્યા હમારે અગલે બાપ દાદા ભી? આપ ફરમા દીજિયે કે જી હાં! ઔર તુમ ઝલીલ ભી

دَاخِرُوْنَ ۝١٨ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُوْنَ ۝١٩

હોગે. વો તો સિર્ફ એક જિળ્હકના હોગા તો અચાનક વો દેખને લગેંગે.

وَقَالُوْا يٰوَيْلَنَا هٰذَا يَوْمُ الدِّيْنِ ۝٢٠ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ

ઔર કહેંગે કે હાય હમારી ખરાબી! યે તો હિસાબ કા દિન આ ગયા. યે ફૈસલે કા વો દિન હૈ

الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ۝٢١ اُحْشُرُوا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا

જિસ કો તુમ જુઠલાયા કરતે થે. તુમ ઝાલિમોં ઔર ઉન કે હમમસ્લકોં કો

وَ اَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ ﴿٢٢﴾ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

ઈકટ્ઠા કરો ઔર ઉન કો જિન કી યે ઈબાદત કરતે થે. અલ્લાહ કે અલાવા.

فَاهْدُوْهُمْ اِلٰى صِرَاطِ الْجَحِيْمِ ﴿٢٣﴾ وَقِفُوْهُمْ اِنَّهُمْ

ફિર તુમ ઉન કો રાસ્તા દિખાઓ આગ કે રાસ્તે કી તરફ. ઔર ઉન કો ઠેહરાઓ ઈસ લિયે કે ઉન સે

مَّسْـُٔوْلُوْنَ ﴿٢٤﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُوْنَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ

સવાલ કિયા જાએગા. તુમ્હેં કયા હુવા કે તુમ એક દૂસરે કી મદદ નહીં કરતે? બલ્કે વો આજ

مُسْتَسْلِمُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ ﴿٢٧﴾

તાબેદાર બને હુવે હૈં. ઔર ઉન મેં સે એક દૂસરે કે સામને આ કર સવાલ કરેંગે.

قَالُوْٓا اِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَاْتُوْنَنَا عَنِ الْيَمِيْنِ ﴿٢٨﴾ قَالُوْا

વો કહેંગે કે તુમ થે જો હમ પર બડે ઝોરોં સે ચળ્હ ચળ્હ કર આતે થે. વો કહેંગે

بَلْ لَّمْ تَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ

બલ્કે તુમ હી ઈમાન નહીં લાએ થે. ઔર હમારા તુમ પર કુછ ઝોર

مِّنْ سُلْطٰنٍ ۚ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِيْنَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ

નહીં થા. બલ્કે તુમ ખુદ હી ગુમરાહ થે. ફિર હમ પર હમારે રબ કા કહા સાબિત

رَبِّنَآ ۖ اِنَّا لَذَآئِقُوْنَ ﴿٣١﴾ فَاَغْوَيْنٰكُمْ اِنَّا كُنَّا غٰوِيْنَ ﴿٣٢﴾

હો ગયા કે હમ અઝાબ ચખને વાલે હૈં. ફિર હમ ને તુમ્હેં ગુમરાહ કિયા ઈસ લિયે કે હમ ખુદ ગુમરાહ થે.

فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِى الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ﴿٣٣﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ

ફિર વો સબ ઉસ દિન અઝાબ મેં શરીક હોંગે. બેશક હમ મુજરિમોં કે

نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ﴿٣٤﴾ اِنَّهُمْ كَانُوْٓا اِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَآ اِلٰهَ

સાથ ઐસા હી કરતે હૈં. ઈસ લિયે કે જબ ઉન્હેં કહા જાતા થા કે કોઈ માબૂદ નહીં

اِلَّا اللّٰهُ يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُوْلُوْنَ اَئِنَّا لَتَارِكُوْٓا اٰلِهَتِنَا

સિવાએ અલ્લાહ કે, તો વો તકબ્બુર કરતે થે. ઔર કેહતે થે કે કયા હમ અપને માબૂદોં કો છોડ દેં

لِشَاعِرٍ مَّجْنُوْنٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَآءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣٧﴾

એક મજનૂન શાઈર કી વજહ સે? બલ્કે વો તો હક લે કર આયા હૈ ઔર ઉસ ને તમામ પૈગમ્બરોં કી તસ્દીક કી હૈ.

اِنَّكُمْ لَذَآئِقُوا الْعَذَابِ الْاَلِيْمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ

યકીનન તુમ દર્દનાક અઝાબ ચખને વાલે હો. ઔર તુમ્હેં સઝા નહીં મિલેગી

اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ۝٣٩ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ۝٤٠
મગર ઉન્હી આમાલ કી જો તુમ કરતે થે. મગર અલ્લાહ કે ખાલિસ કિયે હુવે બન્દે.
اُولٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُوْمٌ۝٤١ فَوَاكِهُ ۚ وَهُمْ مُّكْرَمُوْنَ۝٤٢
કે યે વો હૈં જિન કે લિયે માલૂમ રોઝી હે. મેવે હોંગે. ઔર ઉન્હેં ઐઝાઝ દિયા જાએગા.
فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ۝٤٣ عَلٰى سُرُرٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ۝٤٤ يُطَافُ
જન્નાતે નઈમ મેં. વો તખ્તોં પર આમને સામને બૈઠે હુવે હોંગે. ઉન કો (બારી બારી)
عَلَيْهِمْ بِكَاْسٍ مِّنْ مَّعِيْنٍ۝٤٥ بَيْضَآءَ لَذَّةٍ لِّلشّٰرِبِيْنَ۝٤٦
સફેદ ચશ્મએ સાફી સે ભરે જામ પેશ કિયે જાએંગે, જો પીને વાલોં કે લિયે સરાપા લઝઝત હોંગે.
لَا فِيْهَا غَوْلٌ وَّلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُوْنَ۝٤٧ وَعِنْدَهُمْ
જિસ મેં ન સર ચકરાના હોગા ઔર ન ઉસ કી વજહ સે નશા આએગા. ઔર ઉન કે પાસ
قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ عِيْنٌ۝٤٨ كَاَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُوْنٌ۝٤٩
નીચી નિગાહોં વાલી, બડી આંખોં વાલી હૂરેં હોંગી. ગોયા કે છુપા કર રખે હુવે અન્ડે હૈં.
فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ۝٥٠ قَالَ
ફિર ઉન મેં સે એક દૂસરે સે રૂબરૂ હો કર સવાલ કરેંગે. ઉન મેં સે
قَآئِلٌ مِّنْهُمْ اِنِّيْ كَانَ لِيْ قَرِيْنٌ۝٥١ يَّقُوْلُ اَئِنَّكَ
એક કેહને વાલા કહેગા કે મેરા એક સાથી થા. જો કહા કરતા થા કે કયા તૂ ભી તસ્દીક
لَمِنَ الْمُصَدِّقِيْنَ۝٥٢ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّ عِظَامًا
કરને વાલોં મેં સે હે? કે જબ હમ મર જાએંગે ઔર મિટ્ટી ઔર હડ્ડિયાં હો જાએંગે
ءَاِنَّا لَمَدِيْنُوْنَ۝٥٣ قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُّطَّلِعُوْنَ۝٥٤
કયા તબ હમ સે હિસાબ લિયા જાએગા? તો વો કહેગા કે કયા તુમ જાંક કર દેખોગે?
فَاطَّلَعَ فَرَاٰهُ فِيْ سَوَآءِ الْجَحِيْمِ۝٥٥ قَالَ تَاللّٰهِ
ફિર વો જાંકેગા, તો ઉસ સાથી કો જહન્નમ કે બીચ મેં દેખેગા. કહેગા કે અલ્લાહ કી કસમ!
اِنْ كِدْتَّ لَتُرْدِيْنِ۝٥٦ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّيْ لَكُنْتُ
યકીનન તૂ તો કરીબ થા કે મુજે ભી હલાક કર દેતા. ઔર અગર મેરે રબ કી નેઅમત ન હોતી તો મૈં ભી
مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ۝٥٧ اَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِيْنَ۝٥٨ اِلَّا مَوْتَتَنَا
પકડે જાને વાલોં મેં હોતા. કયા ફિર યે સચ નહીં કે હમ (જન્નતિયોં) કો મરના નહીં? મગર હમારી

الْاُوْلٰى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿٥٩﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ

પેહલી મૌત ઔર હમેં અઝાબ નહીં હોગા. યકીનન યે ભારી

الْعَظِيْمُ ﴿٦٠﴾ لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعٰمِلُوْنَ ﴿٦١﴾ اَذٰلِكَ

કામ્યાબી હૈ. ઉસી જૈસે કે લિયે અમલ કરને વાલોં કો અમલ કરના ચાહિયે. કયા યે

خَيْرٌ نُّزُلًا اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّوْمِ ﴿٦٢﴾ اِنَّا جَعَلْنٰهَا فِتْنَةً

મેહમાની કે ઐતેબાર સે બેહતર હૈ યા ઝક્કૂમ કા દરખ્ત? યકીનન હમ ને ઉસે ઝાલિમોં કે લિયે

لِّلظّٰلِمِيْنَ ﴿٦٣﴾ اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِيْٓ اَصْلِ الْجَحِيْمِ ﴿٦٤﴾

આઝમાઈશ કા ઝરિયા બનાયા હૈ. યકીનન વો એક દરખ્ત હૈ, જો કઅરે જહન્નમ સે નિકલતા હૈ.

طَلْعُهَا كَاَنَّهٗ رُءُوْسُ الشَّيٰطِيْنِ ﴿٦٥﴾ فَاِنَّهُمْ

ઉસ કે ખોશે ઐસે હૈં ગોયા વો શયાતીન કે સર હૈં. ફિર વો

لَاٰكِلُوْنَ مِنْهَا فَمَالِئُوْنَ مِنْهَا الْبُطُوْنَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ

ઉસ સે ખાએંગે, ફિર ઉસી સે પેટ ભરેંગે. ફિર ઉન કો

عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيْمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ اِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَاِ۟

ઉસ પર ગર્મ પાની સે પીના હોગા. ફિર ઉન કો ઝરૂર દોઝખ કી તરફ

اِلَى الْجَحِيْمِ ﴿٦٨﴾ اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَآءَهُمْ ضَآلِّيْنَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ

લૌટના હોગા. ઉન્હોં ને અપને બાપ દાદા કો ગુમરાહ પાયા. ફિર વો

عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ يُهْرَعُوْنَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ

ઉન કે નિશાનાતે કદમ પર તેઝ દૌડ રહે હૈં. ઔર યકીનન ઉન સે પેહલે વાલોં કી અકસરીય્યત

الْاَوَّلِيْنَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا فِيْهِمْ مُّنْذِرِيْنَ ﴿٧٢﴾

ગુમરાહ થી. ઔર હમ ને ઉન મેં ભી ડરાને વાલે રસૂલ ભેજે.

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٧٣﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ

ફિર આપ દેખિયે કે ઉન લોગોં કા અન્જામ કૈસા હુવા જિન્હે ડરાયા ગયા થા? મગર અલ્લાહ કે ખાલિસ કિયે

الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادٰىنَا نُوْحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيْبُوْنَ ﴿٧٥﴾

હુવે બન્દે. ઔર તહકીક કે હમેં નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને પુકારા, ફિર હમ કિત્ને અચ્છે દુઆ કબૂલ કરને વાલે હૈં.

وَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿٧٦﴾ وَجَعَلْنَا

ઔર હમ ને નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઔર ઉન કે માનને વાલોં કો ભારી મુસીબત સે નજાત દી. ઔર હમ ને

ذُرِّيَّتَهٗ هُمُ الْبٰقِيْنَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿٧٨﴾ سَلٰمٌ

ઉન કી ઝુરરીયત હી કો બાકી રેહને વાલા બનાયા. ઔર હમ ને ઉન કા તઝકિરા પીછે આને વાલોં મેં છોડ દિયા. સલામતી હો

عَلٰى نُوْحٍ فِي الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٩﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٨٠﴾

નુહ (અલૈહિસ્સલામ) પર તમામ જહાન વાલોં મેં. ઈસી તરહ હમ નેકી કરને વાલોં કો બદલા દેતે હૈં.

اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا

વો હમારે મોમિન બન્દોં મેં સે થે. ફિર હમ ને દૂસરોં કો

الْاٰخَرِيْنَ ﴿٨٢﴾ وَاِنَّ مِنْ شِيْعَتِهٖ لَاِبْرٰهِيْمَ ﴿٨٣﴾ اِذْ جَآءَ

ગર્ક કિયા. ઔર ઉન કે હમમસ્લકોં મેં સે અલબત્તા ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) થે. જબ વો અપને રબ કે

رَبَّهٗ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ﴿٨٤﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَ قَوْمِهٖ

પાસ કલ્બે સલીમ લે કર આએ. જબ કે ઉન્હોં ને અપને બાપ ઔર અપની કૌમ સે ફરમાયા કે

مَاذَا تَعْبُدُوْنَ ﴿٨٥﴾ اَئِفْكًا اٰلِهَةً دُوْنَ اللّٰهِ تُرِيْدُوْنَ ﴿٨٦﴾

કિન ચીઝોં કી તુમ ઈબાદત કરતે હો? કયા અલ્લાહ કે સિવા જૂઠે માબૂદોં કો તુમ ચાહતે હો?

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُوْمِ ﴿٨٨﴾

ફિર રબ્બુલ આલમીન કે મુતઅલ્લિક તુમ્હારા કયા ગુમાન હૈ? ફિર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને સિતારોં મેં એક નિગાહ કી.

فَقَالَ اِنِّيْ سَقِيْمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِيْنَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ

ઔર ફરમાયા કે મૈં બીમાર હું ચુનાંચે વો ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કો છોડ કર પુશ્ત ફેર કર ચલે ગએ ફિર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ)

اِلٰٓى اٰلِهَتِهِمْ فَقَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُوْنَ ﴿٩٢﴾

ઉન કે માબૂદોં કે પાસ ચુપકે સે જા પહોંચે, ઔર ફરમાયા કયા તુમ ખાતે નહીં હો? તુમ્હેં કયા હુવા તુમ બોલતે નહીં હો?

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا ۢ بِالْيَمِيْنِ ﴿٩٣﴾ فَاَقْبَلُوْٓا اِلَيْهِ يَزِفُّوْنَ ﴿٩٤﴾

ફિર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કુવ્વત સે ઉન કો મારને લગે. ફિર વો ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે સામને આએ તેઝ દૌડતે હુવે.

قَالَ اَتَعْبُدُوْنَ مَا تَنْحِتُوْنَ ﴿٩٥﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ

ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને પૂછા કયા તુમ ઈબાદત કરતે હો ઐસી ચીઝોં કી જિન કો ખુદ તરાશતે હો ? હાલાંકે અલ્લાહ ને તુમ્હેં ભી

وَمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوْا لَهٗ بُنْيَانًا فَاَلْقُوْهُ فِي الْجَحِيْمِ ﴿٩٧﴾

પૈદા કિયા ઔર ઉન કો ભી જો તુમ બનાતે હો. વો બોલે તુમ ઉસ કે લિયે એક ઈમારત તામીર કરો, ફિર ઉસ કો આતિશકદે મેં ડાલ દો.

فَاَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَسْفَلِيْنَ ﴿٩٨﴾ وَقَالَ اِنِّيْ

ફિર ઉન્હોં ને ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે સાથ બુરે મકર કા ઈરાદા કિયા, તો હમ ને ઉન્હી કો ઝલીલ બના દિયા. ઔર ઈબ્રાહીમ

وقف لازم

ذَاهِبٌ اِلٰی رَبِّیۡ سَیَهۡدِیۡنِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبۡ لِیۡ

(અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા મૈં અપને રબ કી તરફ જા રહા હું, અનકરીબ વો મુજે રાસ્તા દિખાએગા. એ મેરે રબ! તૂ મુજે

مِنَ الصّٰلِحِیۡنَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرۡنٰهُ بِغُلٰمٍ حَلِیۡمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ

સુલહા મેંસે ઔલાદ અતા કર. તો હમ ને ઉન્હે બશારત દી હિલ્મ વાલે લડકે કી. ફિર જબ વો લડકા ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે સાથ

السَّعۡیَ قَالَ یٰبُنَیَّ اِنِّیۡۤ اَرٰی فِی الۡمَنَامِ اَنِّیۡۤ اَذۡبَحُكَ

દૌડને (કી ઉમ્ર) કો પહોંચ ગયા, તો ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ મેરે બેટે! મૈં ખ્વાબ દેખ રહા હૂં કે મૈં તુજે ઝબહ કર રહા

فَانۡظُرۡ مَاذَا تَرٰی ؕ قَالَ یٰۤاَبَتِ افۡعَلۡ مَا تُؤۡمَرُ ۫

હૂં, ઈસ લિયે તૂ દેખ લે, તેરી કયા રાય હૈ? બેટે ને કહા કે એ મેરે અબ્બા! આપ કર ગુઝરિયે જિસ કા આપ કો હુક્મ દિયા જા રહા હૈ.

سَتَجِدُنِیۡۤ اِنۡ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰبِرِیۡنَ ﴿١٠٢﴾ فَلَمَّاۤ اَسۡلَمَا

અગર અલ્લાહ ને ચાહા તો અનકરીબ આપ મુજે સબ્ર કરને વાલા પાએંગે. ફિર જબ દોનોં ને હુક્મ માન લિયા ઔર ઈબ્રાહીમ

وَتَلَّهٗ لِلۡجَبِیۡنِ ﴿١٠٣﴾ۚ وَنَادَیۡنٰهُ اَنۡ یّٰۤاِبۡرٰهِیۡمُ ﴿١٠٤﴾ۙ قَدۡ

(અલૈહિસ્સલામ) ને બેટે કો પેશાની કે બલ લિટા દિયા. ઔર હમ ને ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કો આવાઝ દી કે એ ઈબ્રાહીમ! યકીનન

صَدَّقۡتَ الرُّءۡیَا ۚ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجۡزِی الۡمُحۡسِنِیۡنَ ﴿١٠٥﴾

આપ ને ખ્વાબ સચ કર દિખાયા. ઈસી તરહ હમ નેકી કરને વાલોં કો બદલા દેતે હૈં.

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الۡبَلٰٓؤُا الۡمُبِیۡنُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَیۡنٰهُ بِذِبۡحٍ

અલબત્તા યે ખુલા ઈમ્તિહાન થા. ઔર હમ ને એક અઝીમ ઝબીહા ઉન્હેં ફિદયે મેં

عَظِیۡمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكۡنَا عَلَیۡهِ فِی الۡاٰخِرِیۡنَ ﴿١٠٨﴾ۖ سَلٰمٌ

દિયા. ઔર હમ ને ઉન કા તઝકિરા પીછે આને વાલોં મેં છોડ દિયા. સલામતી હો ઈબ્રાહીમ

عَلٰۤی اِبۡرٰهِیۡمَ ﴿١٠٩﴾ كَذٰلِكَ نَجۡزِی الۡمُحۡسِنِیۡنَ ﴿١١٠﴾ اِنَّهٗ

(અલૈહિસ્સલામ) પર. ઈસી તરહ હમ નેકી કરને વાલોં કો બદલા દેતે હૈં. બેશક વો

مِنۡ عِبَادِنَا الۡمُؤۡمِنِیۡنَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرۡنٰهُ بِاِسۡحٰقَ نَبِیًّا

હમારે મોમિન બન્દોં મેં સે થે. ઔર હમ ને ઉન્હેં બશારત દી ઈસ્હાક (અલૈહિસ્સલામ) કી જો નબી હોંગે,

مِّنَ الصّٰلِحِیۡنَ ﴿١١٢﴾ وَ بٰرَكۡنَا عَلَیۡهِ وَعَلٰۤی اِسۡحٰقَ ؕ

સુલહા મેં સે હોંગે. ઔર હમ ને ઉન પર ઔર ઈસ્હાક (અલૈહિસ્સલામ) પર બરકતે નાઝિલ ફરમાઈ.

وَمِنۡ ذُرِّیَّتِهِمَا مُحۡسِنٌ وَّظَالِمٌ لِّنَفۡسِهٖ مُبِیۡنٌ ﴿١١٣﴾ۚ وَلَقَدۡ مَنَنَّا

ઔર દોનોં કી ઔલાદ મેં સે કુછ નેક હૈં ઔર કુછ અપની જાન પર ખુલા ઝુલ્મ કરને વાલે હૈં. યકીનન હમ ને

عَلٰى مُوْسٰى وَ هٰرُوْنَ ﴿١١٤﴾ وَ نَجَّيْنٰهُمَا وَ قَوْمَهُمَا

મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ઔર હારૂન (અલૈહિસ્સલામ) પર એહસાન કિયા. ઔર હમ ને ઉન દોનોં કો ઔર ઉન કી કૌમ કો ભારી

مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنٰهُمْ فَكَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿١١٦﴾

મુસીબત સે નજાત દી. ઔર હમ ને ઉન કી નુસ્રત કી, ફિર વહી ગાલિબ રહે.

وَاٰتَيْنٰهُمَا الْكِتٰبَ الْمُسْتَبِيْنَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنٰهُمَا الصِّرَاطَ

ઔર હમ ને ઉન દોનોં કો સાફ સાફ બયાન કરને વાલી કિતાબ દી. ઔર હમ ને ઉન દોનોં કો સીધે રાસ્તે કી

الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِى الْاٰخِرِيْنَ ﴿١١٩﴾ سَلٰمٌ

રહનુમાઈ કી. ઔર હમ ને ઉન કા તઝકિરા પીછે આને વાલોં મે છોડ દિયા. સલામતી હો

عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٢١﴾

મૂસા ઔર હારૂન (અલૈહિમસ્સલામ) પર. યકીનન હમ નેકી કરને વાલોં કો ઈસી તરહ બદલા દેતે હૈં.

اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٢٢﴾ وَاِنَّ اِلْيَاسَ

વો હમારે મોમિન બન્દોં મેં સે થે. ઔર યકીનન ઈલ્યાસ (અલૈહિસ્સલામ)

لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٢٣﴾ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٢٤﴾ اَتَدْعُوْنَ

પૈગમ્બરોં મેં સે થે. જબ ઉન્હોં ને અપની કૌમ સે ફરમાયા કયા તુમ ડરતે નહીં હો? કયા તુમ પુકારતે હો

بَعْلًا وَّتَذَرُوْنَ اَحْسَنَ الْخَالِقِيْنَ ﴿١٢٥﴾ اللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ

બઅલ બુત કો ઔર તુમ છોડ દેતે હો બનાને વાલોં મેં સબ સે બેહતરીન બનાને વાલે અલ્લાહ કો, અપને રબ કો ઔર અપને

اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٢٦﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَاِنَّهُمْ لَمُحْضَرُوْنَ ﴿١٢٧﴾

પેહલે બાપ દાદાઓં કે રબ કો. ફિર ઉન્હોં ને ઉન કો જુઠલાયા, ફિર વો ઝરૂર પકડે જાએંગે.

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿١٢٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٢٩﴾

મગર અલ્લાહ કે ખાલિસ કિયે હુવે બન્દે. ઔર હમ ને ઉન કા તઝકિરા પીછે આને વાલોં મેં છોડ દિયા.

سَلٰمٌ عَلٰٓى اِلْ يَاسِيْنَ ﴿١٣٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٣١﴾

સલામતી હો ઈલ્યાસીન પર. ઈસી તરહ હમ નેકી કરને વાલોં કો બદલા દેતે હૈં.

اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٣٢﴾ وَاِنَّ لُوْطًا

યકીનન વો હમારે મોમિન બન્દોં મેં સે થે. ઔર યકીનન લૂત (અલૈહિસ્સલામ) પૈગમ્બરોં

لَّمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٣٣﴾ اِذْ نَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٣٤﴾ اِلَّا عَجُوْزًا

મેં સે થે. જબ કે હમ ને ઉન્હેં ઔર ઉન કે ઘરવાલોં કો, સબ કો નજાત દી. મગર બુઢિયા

فِي الْغٰبِرِيْنَ ۝١٣٥ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِيْنَ ۝١٣٦ وَاِنَّكُمْ لَتَمُرُّوْنَ

જો હલાક હોને વાલોં મે હો ગઈ. ફિર હમ ને દૂસરોં કો હલાક કર દિયા. ઔર યકીનન તુમ ઉન પર સુબ્હ

عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِيْنَ ۝١٣٧ وَبِالَّيْلِ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝١٣٨

ઔર રાત કે વક્ત ગુઝરતે હો. કયા ફિર તુમ અકલ નહીં રખતે ?

وَاِنَّ يُوْنُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ۝١٣٩ اِذْ اَبَقَ اِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ۝١٤٠

ઔર યકીનન યૂનુસ (અલૈહિસ્સલામ) પૈગમ્બરોં મેં સે થે. જબ વો ભરી હુઈ કશતી કી તરફ ભાગે.

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِيْنَ ۝١٤١ فَالْتَقَمَهُ الْحُوْتُ

ફિર કશતી વાલોં ને કુરઆઅન્દાઝી કી, પસ વો સમન્દર મેં ડાલે જાને વાલે હો ગએ. ફિર ઉન કો મછલી ને લુકમા બના લિયા

وَهُوَ مُلِيْمٌ ۝١٤٢ فَلَوْلَآ اَنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِيْنَ ۝١٤٣ لَلَبِثَ

ઈસ હાલ મેં કે યે અપને કો મલામત કર રહે થે. ફિર અગર વો તસ્બીહ કરને વાલે ન હોતે. તો ઝરૂર વો કબ્રોં

فِيْ بَطْنِهٖٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ۝١٤٤ فَنَبَذْنٰهُ بِالْعَرَآءِ وَهُوَ

સે મુર્દે ઉઠાએ જાને કે દિન તક મછલી કે પેટ મેં રેહતે. ફિર હમ ને ઉન્હેં ફેંક દિયા ખુલે મૈદાન મેં ઈસ હાલ

سَقِيْمٌ ۝١٤٥ وَاَنْۢبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَّقْطِيْنٍ ۝١٤٦

મેં કે વો બીમાર થે. ઔર હમ ને ઉન પર એક બેલદાર દરખ્ત ઉગા દિયા.

وَاَرْسَلْنٰهُ اِلٰى مِائَةِ اَلْفٍ اَوْ يَزِيْدُوْنَ ۝١٤٧ فَاٰمَنُوْا

ઔર હમ ને ઉન કો એક લાખ યા ઝયાદા ઈન્સાનોં કી તરફ રસૂલ બના કર ભેજા. પસ વો ઈમાન લાએ,

فَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰى حِيْنٍ ۝١٤٨ فَاسْتَفْتِهِمْ اَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ

તો હમ ને ઉન્હેં મુતમત્તિઅ કિયા એક વક્ત તક કે લિયે. ફિર આપ ઉન સે પૂછિયે કયા આપ કે રબ કે લિયે બેટિયાં ઔર

وَلَهُمُ الْبَنُوْنَ ۝١٤٩ اَمْ خَلَقْنَا الْمَلٰٓئِكَةَ اِنَاثًا وَّهُمْ

ઉન કે લિયે બેટે? યા હમ ને ફરિશ્તોં કો બેટિયાં બનાયા ઈસ હાલ મેં કે વો

شٰهِدُوْنَ ۝١٥٠ اَلَآ اِنَّهُمْ مِّنْ اِفْكِهِمْ لَيَقُوْلُوْنَ ۝١٥١

દેખ રહે થે? સુનો! યકીનન વો અપને પાસ સે ઘડા હુવા જૂઠ બક રહે હૈં.

وَلَدَ اللّٰهُ ۙ وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۝١٥٢ اَصْطَفَى الْبَنَاتِ

કે અલ્લાહ ને ઔલાદ બનાઈ હૈ. ઔર યકીનન યે જૂઠે હૈં. કયા અલ્લાહ ને બેટિયાં ચુન કર ખુદ લીં

عَلَى الْبَنِيْنَ ۝١٥٣ مَا لَكُمْ ۟ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ۝١٥٤ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝١٥٥

બેટોં કે મુકાબલે મેં? તુમ્હેં કયા હુવા, તુમ કૈસે ફૈસલે કરતે હો? કયા તુમ નસીહત નહીં પકડતે?

اَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِيْنٌ ۝۱۵۶ فَاْتُوْا بِكِتٰبِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝۱۵۷

યા તુમ્હારે પાસ રોશન દલીલ હૈ? તો અપની કિતાબ લાઓ અગર તુમ સચ્ચે હો.

وَ جَعَلُوْا بَيْنَهٗ وَ بَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا ؕ وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ

ઔર યે અલ્લાહ ઔર જિન્નાત કે દરમિયાન નસબ બયાન કરતે હૈં. હાલાંકે જિન્નાત કો પક્કા યકીન હૈ

اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُوْنَ ۝۱۵۸ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ۝۱۵۹

કે વો હાઝિર કિયે જાએંગે. અલ્લાહ પાક હૈ ઉન ચીઝોં સે જો યે બયાન કરતે હૈં.

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ۝۱۶۰ فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ ۝۱۶۱ مَا اَنْتُمْ

મગર અલ્લાહ કે ખાલિસ કિયે હુવે બન્દે. ફિર તુમ ઔર વો જિન કી તુમ ઈબાદત કરતે હો, અલ્લાહ કે ખિલાફ

عَلَيْهِ بِفٰتِنِيْنَ ۝۱۶۲ اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيْمِ ۝۱۶۳ وَمَا مِنَّآ

ગુમરાહ નહીં કર સકતે, મગર ઉસી કો જો જહન્નમરસીદ હોને વાલા હૈ. (મુશરિકીન કે બરઅક્સ ફરિશ્તે તો કેહતે હૈં)

اِلَّا لَهٗ مَقَامٌ مَّعْلُوْمٌ ۝۱۶۴ وَّاِنَّا لَنَحْنُ الصَّآفُّوْنَ ۝۱۶۵

ઔર હમ મેં સે હર એક કા મકામ મુતઅય્યન હૈ. ઔર હમ તો સફ બનાતે હૈં.

وَاِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُوْنَ ۝۱۶۶ وَاِنْ كَانُوْا لَيَقُوْلُوْنَ ۝۱۶۷ لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا

ઔર હમ તો તસ્બીહ કરને વાલે હૈં. હાલાંકે યે મુશરિક કેહતે થે કે અગર હમારે પાસ

ذِكْرًا مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ۝۱۶۸ لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ۝۱۶۹

પેહલે લોગોં કી નસીહત હોતી, તો ઝરૂર હમ અલ્લાહ કે ખાલિસ કિયે હુવે બન્દે હો જાતે.

فَكَفَرُوْا بِهٖ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ۝۱۷۰ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا

ફિર ઉન્હોં ને ઉસી કે સાથ કુફ્ર કિયા, ફિર જલ્દ હી ઉન્હેં પતા ચલ જાએગા. ઔર યકીનન હમારે ભેજે હુવે

لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِيْنَ ۝۱۷۱ اِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُوْرُوْنَ ۝۱۷۲

પૈગમ્બરોં કે મુતઅલ્લિક હમારા પેહલે સે હુકમ હો ચુકા હૈ, કે ઉન કી ઝરૂર નુસ્રત કી જાએગી.

وَ اِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ۝۱۷۳ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِيْنٍ ۝۱۷۴

ઔર હમારા લશકર હી ગાલિબ રહેગા. ઈસ લિયે આપ ઉન સે એક વક્ત તક મુંહ ફેર લીજિયે.

وَّاَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُوْنَ ۝۱۷۵ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُوْنَ ۝۱۷۶

ઔર આપ ઉન કો દેખતે રહિયે, ફિર વો ભી દેખ લેંગે. કયા હમારા અઝાબ યે જલ્દી તલબ કર રહે હૈં?

فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَآءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِيْنَ ۝۱۷۷ وَتَوَلَّ

ફિર જબ અઝાબ ઉન કે આંગન મેં ઉતરેગા, તો ઉન લોગોં કી સુબ્હ બુરી હોગી જિન્હેં ડરાયા ગયા થા. ઔર આપ

عَنۡهُمۡ حَتّٰى حِيۡنٍ ۝۱۷۸ وَّاَبۡصِرۡ فَسَوۡفَ يُبۡصِرُوۡنَ ۝۱۷۹
ઉન સે એક વક્ત તક ઐરાઝ કીજિયે. ઔર આપ દેખતે રહિયે, ફિર વો ભી દેખ લેંગે.

سُبۡحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الۡعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوۡنَ ۝۱۸۰ وَسَلٰمٌ
આપ કા રબ પાક હૈ, ઈઝઝત વાલા રબ હૈ, પાક હૈ ઉન બાતોં સે જો યે બયાન કર રહે હૈં. ઔર સલામતી હો

عَلَى الۡمُرۡسَلِيۡنَ ۝۱۸۱ وَالۡحَمۡدُ لِلّٰهِ رَبِّ الۡعٰلَمِيۡنَ ۝۱۸۲
પૈગમ્બરોં પર. ઔર તમામ તારીફેં અલ્લાહ રબ્બુલ આલમીન કે લિયે હૈં.

رُكُوۡعَاتُهَا ۵ (۳۸) سُوۡرَةُ صٓ مَكِّيَّةٌ (۳۸) اٰيَاتُهَا ۸۸
ઔર ૫ રુકૂઅ હૈં સૂરએ સાદ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૮૮ આયતેં હૈં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

صٓ وَالۡقُرۡاٰنِ ذِى الذِّكۡرِ ۝۱ بَلِ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا
સાદ, નસીહત વાલે કુર્આન કી કસમ! બલ્કે વો લોગ જો કાફિર હૈં

فِىۡ عِزَّةٍ وَّشِقَاقٍ ۝۲ كَمۡ اَهۡلَكۡنَا مِنۡ قَبۡلِهِمۡ مِّنۡ قَرۡنٍ
વો ઝબરદસ્તી ઔર મુખાલફત મેં હૈં. ઉન સે પેહલે બહોત સી કૌમોં કો હમ ને હલાક કિયા,

فَنَادَوۡا وَّلَاتَ حِيۡنَ مَنَاصٍ ۝۳ وَعَجِبُوۡۤا اَنۡ جَآءَهُمۡ
ફિર ઉન્હોં ને પુકારા, ઔર વો છુટકારે કા વકત નહીં થા. ઔર ઉન કો તઅજ્જુબ હુવા ઈસ બાત સે કે ઉન કે પાસ

مُّنۡذِرٌ مِّنۡهُمۡ وَقَالَ الۡكٰفِرُوۡنَ هٰذَا سٰحِرٌ كَذَّابٌ ۝۴
ઉન્હી મેં સે એક ડરાને વાલા આયા. ઔર કાફિરોં ને કહા કે યે જૂઠા જાદૂગર હૈ.

اَجَعَلَ الۡاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۖۚ اِنَّ هٰذَا لَشَىۡءٌ عُجَابٌ ۝۵
કયા ઉસ ને તમામ માબૂદોં કા એક માબૂદ બના દિયા? યકીનન યે બડી અજીબ બાત હૈ.

وَانۡطَلَقَ الۡمَلَاُ مِنۡهُمۡ اَنِ امۡشُوۡا وَاصۡبِرُوۡا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمۡ ۖۚ
ઔર ઉન કે સરદાર યે કેહતે હુવે ચલે ગએ કે તુમ ભી ચલો ઔર અપને માબૂદોં હી કે સાથ ચિપકે રહો.

اِنَّ هٰذَا لَشَىۡءٌ يُّرَادُ ۝۶ مَا سَمِعۡنَا بِهٰذَا فِى الۡمِلَّةِ
યે તો કોઈ ગર્ઝ વાલી બાત હૈ. ઉસ કો હમ ને પિછલે દીન મેં

الۡاٰخِرَةِ ۖۚ اِنۡ هٰذَاۤ اِلَّا اخۡتِلَاقٌ ۝۷ ءَاُنۡزِلَ عَلَيۡهِ الذِّكۡرُ
નહીં સુના. યકીનન યે તો સિર્ફ ઘડી હુઈ બાત હૈ. હમારે દરમિયાન મેં સે કયા ઈસી પર યે કુર્આન

مِنْۢ بَيْنِنَا ؕ بَلْ هُمْ فِىْ شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِىْ ۚ

ઉતારા ગયા? બલ્કે વો મેરે ઝિક્ર કી તરફ સે શક મેં હૈં.

بَلْ لَّمَّا يَذُوْقُوْا عَذَابِ ؕ ﴿٨﴾ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ

બલ્કે અબ તક ઉન્હોં ને મેરા અઝાબ ચખા નહીં. યા ઉન કે પાસ તેરે રબ કી રહમત કે ખઝાને હૈં?

الْعَزِيْزِ الْوَهَّابِ ۚ ﴿٩﴾ اَمْ لَهُمْ مُّلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

જો ઝબરદસ્ત હૈ, બહોત દેને વાલા હૈ. યા ઉન કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન ઔર ઉન કે દરમિયાન કી

وَمَا بَيْنَهُمَا ۣ فَلْيَرْتَقُوْا فِى الْاَسْبَابِ ﴿١٠﴾ جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ

સલ્તનત હૈ? તો ઉન્હેં ચાહિયે કે રસ્સિયોં કે ઝરિયે ઉપર ચળ્હ જાએં. યે ભી એક ફૌજ હૈ ઉન ગિરોહોં

مَهْزُوْمٌ مِّنَ الْاَحْزَابِ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّعَادٌ

મેં સે જો યહાં શિકસ્ત ખા ચુકે હૈં. ઉન સે પેહલે કૌમે નૂહ ઔર કૌમે આદ

وَّ فِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِ ۙ ﴿١٢﴾ وَثَمُوْدُ وَقَوْمُ لُوْطٍ وَّاَصْحٰبُ

ઔર મેંખોં વાલે ફિરઔન ને ઔર કૌમે સમૂદ ઔર કૌમે લૂત ઔર અયકહ વાલોં

لْئَيْكَةِ ؕ اُولٰٓئِكَ الْاَحْزَابُ ﴿١٣﴾ اِنْ كُلٌّ اِلَّا كَذَّبَ

ને ભી તકઝીબ કી. યહી ગિરોહ હૈં. ઈન સબ હી ને રસૂલોં કો

الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ۚ ﴿١٤﴾ وَمَا يَنْظُرُ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا صَيْحَةً

જુઠલાયા, ફિર મેરા અઝાબ નાઝિલ હુવા. ઔર યે મુન્તઝિર નહીં હૈં મગર એક લમ્બી

وَّاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾ وَقَالُوْا رَبَّنَا عَجِّلْ لَّنَا

આવાઝ કે, જિસ કે લિયે દરમિયાની વકફા નહીં હૈ. ઔર ઉન્હોં ને કહા કે એ હમારે રબ! તૂ હમારે લિયે

قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾ اِصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ

હિસાબ કે દિન સે પેહલે હમારા હિસાબ જલ્દી લે લે. આપ સબ્ર કીજિયે ઉન બાતોં પર જો યે કેહ રહે હૈં ઔર હમારે બન્દે દાવૂદ

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوٗدَ ذَا الْاَيْدِ ۚ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ﴿١٧﴾ اِنَّا سَخَّرْنَا

(અલૈહિસ્સલામ) કા તઝકિરા કીજિયે જો કુવ્વત વાલે થે. વો અલ્લાહ કી તરફ બહોત રુજૂઅ હોને વાલે થે. હમ ને ઉન

الْجِبَالَ مَعَهٗ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِ ۙ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ

કે સાથ પહાડોં કો મુસખ્ખર કિયા થા જો તસ્બીહ કરતે થે શામ ઔર સુબ્હ કે વક્ત. ઔર પરિન્દે ભી

مَحْشُوْرَةً ؕ كُلٌّ لَّهٗٓ اَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهٗ وَاٰتَيْنٰهُ

ઈકટ્ઠે હો કર. સબ મિલ કર અલ્લાહ કે આગે રુજૂઅ હોતે થે. ઔર હમ ને ઉન કી સલ્તનત કો મઝબૂત કિયા થા ઔર હમ ને

الْحِكْمَةَ وَ فَصْلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ وَهَلْ اَتٰىكَ نَبَؤُا الْخَصْمِ

ઉન્હેં હિકમત ઔર ફસ્લે ખિતાબ દિયા થા. ઔર કયા આપ કે પાસ મુદ્દઈયોં કી ખબર પહોંચી,

اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾ اِذْ دَخَلُوْا عَلٰى دَاوٗدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوْا

જબ વો દીવાર ફલાંગ કર મેહરાબ મેં આએ. દાવૂદ (અલૈહિસ્સલામ) પર જબ વો દાખિલ હુવે તો વો ઉન સે ઘબરાએ,

لَا تَخَفْ ۚ خَصْمٰنِ بَغٰى بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا

ઉન્હોં ને કહા કે આપ ન ડરિયે. હમ દો મુદ્દઈ હૈં, હમ મેં સે એક ને દૂસરે પર ઝયાદતી કી હૈ, ઈસ લિયે આપ

بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَآ اِلٰى سَوَآءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾

હમારે દરમિયાન હક કે મુતાબિક ફૈસલા કીજિયે ઔર ઝયાદતી ન કીજિયે ઔર હમારી સીધે રાસ્તે કી તરફ રહનુમાઈ કીજિયે.

اِنَّ هٰذَآ اَخِیْ ۫ لَهٗ تِسْعٌ وَّتِسْعُوْنَ نَعْجَةً وَّلِیَ نَعْجَةٌ وَّاحِدَةٌ ۫ قف

યે મેરા ભાઈ હૈ. ઉસ કી નિનાન્વે ભેડેં થીં ઔર મેરી એક ભેડ થી.

فَقَالَ اَكْفِلْنِيْهَا وَعَزَّنِیْ فِی الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ

તો યે કેહતા હૈ કે વો એક ભી તૂ મુજે દે દે ઔર બાત મેં મુજ પર ઝબરદસ્તી કરતા હૈ. દાવૂદ (અલૈહિસ્સલામ) ને

بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى نِعَاجِهٖ ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْخُلَطَآءِ

ફરમાયા ઉસ ને તેરી ભેડ અપની ભેડોં મેં મિલાને કે લિયે માંગ કર તુજ પર ઝુલ્મ કિયા. ઔર અકસર શરીક

لَيَبْغِیْ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا

એક દૂસરે પર ઝયાદતી હી કરતે હૈં, મગર જો ઈમાન લાએ ઔર નેક કામ

الصّٰلِحٰتِ وَقَلِيْلٌ مَّا هُمْ ؕ وَظَنَّ دَاوٗدُ اَنَّمَا فَتَنّٰهُ

કરતે રહે ઔર ઐસે લોગ થોડે હૈં. ઔર દાવૂદ (અલૈહિસ્સલામ) ને ગુમાન કિયા કે હમ ને ઉન કા ઈમ્તિહાન લિયા

فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهٗ وَخَرَّ رَاكِعًا وَّاَنَابَ ۩ ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهٗ ذٰلِكَ ؕ

તો ઉન્હોં ને અપને રબ સે ઈસ્તિગફાર કિયા ઔર સજદે મેં ગિર પડે ઔર તૌબા કી. તો હમ ને ઉન કી યે ખતા માફ કર દી.

وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٢٥﴾ يٰدَاوٗدُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ

ઔર ઉન કા હમારે નઝદીક બડા મરતબા હૈ ઔર અચ્છા ઠિકાના હૈ. એ દાવૂદ! હમ ને આપ કો જાનશીન

خَلِيْفَةً فِی الْاَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ

બનાયા ઝમીન મેં, ઈસ લિયે આપ ઈન્સાનોં કે દરમિયાન ઈન્સાફ કે સાથ ફૈસલા કીજિયે ઔર ખ્વાહિશ કે પીછે

الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ يَضِلُّوْنَ

ન ચલિયે, વરના યે ખ્વાહિશ આપ કો અલ્લાહ કે રાસ્તે સે ગુમરાહ કર દેગી. યકીનન જો અલ્લાહ કે રાસ્તે સે

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌۢ بِمَا نَسُوْا يَوْمَ
ભટકતે હૈં, ઉન કે લિયે સખ્ત અઝાબ હૈ ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને હિસાબ કે દિન કો

الْحِسَابِ ﴿۲۶﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
ભુલા દિયા. ઔર હમ ને આસ્માન ઔર ઝમીન ઔર ઉન કે દરમિયાન કી ચીઝેં બેકાર નહીં

بَاطِلًا ؕ ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا
બનાઈ. યે તો કાફિરોં કા ગુમાન હૈ. ફિર કાફિરોં કે લિયે દોઝખ સે

مِنَ النَّارِ ﴿۲۷﴾ اَمْ نَجْعَلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
હલાકત હૈ. કયા હમ ઉન લોગોં કો જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે

كَالْمُفْسِدِيْنَ فِى الْاَرْضِ ۫ اَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِيْنَ كَالْفُجَّارِ ﴿۲۸﴾
ઝમીન મેં ફસાદ ફૈલાને વાલોં કે માનિન્દ કર દેંગે? યા હમ મુત્તકિયોં કો ફાજિરોં કી તરહ કર દેંગે?

كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ مُبٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوْٓا اٰيٰتِهٖ وَلِيَتَذَكَّرَ اُولُوا
યે મુબારક કિતાબ હૈ જો હમ ને આપ કી તરફ ઉતારી હૈ તાકે યે ઉસ કી આયતોં મેં ગૌર કરેં ઔર તાકે અકલ વાલે નસીહત પકડે

الْاَلْبَابِ ﴿۲۹﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوٗدَ سُلَيْمٰنَ ؕ نِعْمَ الْعَبْدُ ؕ اِنَّهٗٓ
ઔર હમ ને દાવૂદ (અલૈહિસ્સલામ) કો સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) અતા કિયે. કિત્ને અચ્છે બન્દે થે! યકીનન વો અલ્લાહ કી

اَوَّابٌ ﴿۳۰﴾ اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصّٰفِنٰتُ الْجِيَادُ ﴿۳۱﴾
તરફ રુજૂઅ કરને વાલે થે. જબ ઉન કે સામને શામ કે વક્ત તીન પૈરોં પર ખડે રેહને વાલે ઉમદા ઘોડે પેશ કિયે ગએ.

فَقَالَ اِنِّىْٓ اَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّىْ ۚ
તો સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા કે મૈં ને રબ કી યાદ છોડ કર માલ સે મહબ્બત કર લી.

حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿۳۲﴾ رُدُّوْهَا عَلَىَّ ؕ فَطَفِقَ مَسْحًۢا بِالسُّوْقِ
યહાં તક કે સૂરજ પરદે મેં છુપ ગયા. વો ઘોડે મેરે સામને પેશ કરો. ફિર વો ઉન કી પિંડલિયોં ઔર ગર્દનોં પર તલવાર

وَالْاَعْنَاقِ ﴿۳۳﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَاَلْقَيْنَا عَلٰى كُرْسِيِّهٖ
ચલાને લગે. તહકીક કે હમ ને સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) કા ઈમ્તિહાન લિયા ઔર હમ ને ઉન કી કુરસી પર એક ધડ કો ડાલ દિયા,

جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ ﴿۳۴﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِىْ وَهَبْ لِىْ مُلْكًا
ફિર વો અલ્લાહ કી તરફ મુતવજ્જેહ હુવે. કેહને લગે એ મેરે રબ! તૂ મેરી મગફિરત કર દે ઔર મુજે ઐસી સલ્તનત અતા ફરમા

لَّا يَنْۢبَغِىْ لِاَحَدٍ مِّنْۢ بَعْدِىْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿۳۵﴾ فَسَخَّرْنَا
જો મેરે બાદ કિસી કે લિયે સઝાવાર ન હો. યકીનન તૂ બહોત ઝયાદા અતા કરને વાલા હૈ. ફિર હમ ને

لَهُ الرِّيْحَ تَجْرِيْ بِاَمْرِهٖ رُخَآءً حَيْثُ اَصَابَ ۝٣٦ وَالشَّيٰطِيْنَ
ઉન કે લિયે હવા કો તાબેઅ કિયા જો ચલતી થી સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) કે હુકમ સે નરમી સે જહાં વો ચાહતે ઔર હર તામીર કરને
كُلَّ بَنَّآءٍ وَّغَوَّاصٍ ۝٣٧ وَّاٰخَرِيْنَ مُقَرَّنِيْنَ فِي الْاَصْفَادِ ۝٣٨
વાલે ઔર ગોતા લગાને વાલે શયાતીન કો તાબેઅ કિયા. ઔર દૂસરે ઝંજીરોં મેં જકડે હુવે હોતે થે.
هٰذَا عَطَآؤُنَا فَامْنُنْ اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝٣٩
યે હમારી અતા હૈ, ફિર આપ એહસાન કીજિયે યા રોકે રખિયે, કુછ હિસાબ ન હોગા.
وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ۝٤٠ وَاذْكُرْ عَبْدَنَآ اَيُّوْبَ ۘ
ઔર ઉન કા હમારે હાં બડા મર્તબા ઔર અચ્છા ઠિકાના હૈ. ઔર યાદ કીજિયે હમારે બન્દે અય્યૂબ (અલૈહિસ્સલામ) કો.
اِذْ نَادٰى رَبَّهٗٓ اَنِّيْ مَسَّنِيَ الشَّيْطٰنُ بِنُصْبٍ وَّعَذَابٍ ۝٤١
જબ કે ઉન્હોં ને અપને રબ કો પુકારા કે મુજે શયતાન ને તકલીફ ઔર અઝીય્યત પહોંચાઈ હૈ.
اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۚ هٰذَا مُغْتَسَلٌۢ بَارِدٌ وَّشَرَابٌ ۝٤٢
(અલ્લાહ ને ફરમાયા) આપ અપના પૈર ઝમીન સે રગડિયે. યે ઠન્ડા પીને ઔર નહાને કા પાની હૈ.
وَ وَهَبْنَا لَهٗٓ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا وَ ذِكْرٰى
ઔર હમ ને ઉન કો ઉન કે ઘર વાલે ઔર ઉન કે જૈસે ઉન કે સાથ ઔર ભી અતા કિયે અપની રહમત સે ઔર અકલ વાલોં કે લિયે
لِاُولِي الْاَلْبَابِ ۝٤٣ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِّهٖ
નસીહત કે તૌર પર. ઔર (હમ ને કહા) આપ અપને હાથ મેં (તિન્કોં કા) એક ગટ્ઠર લીજિયે, ફિર ઉસે મારિયે
وَلَا تَحْنَثْ ۗ اِنَّا وَجَدْنٰهُ صَابِرًا ۗ نِعْمَ الْعَبْدُ ۗ اِنَّهٗٓ
ઔર કસમ ન તોડિયે. હમ ને ઉન કો સાબિર પાયા. કિત્ને અચ્છે બન્દે થે! વો અલ્લાહ કી તરફ
اَوَّابٌ ۝٤٤ وَاذْكُرْ عِبٰدَنَآ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ اُولِي
રુજૂઅ હોને વાલે થે. ઔર આપ હમારે બન્દે ઈબ્રાહીમ ઔર ઈસ્હાક ઔર યઅકૂબ (અલૈહિમુસ્સલામ) કા તઝકિરા કીજિયે
الْاَيْدِيْ وَالْاَبْصَارِ ۝٤٥ اِنَّآ اَخْلَصْنٰهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى
જો હાથોં ઔર આંખોં વાલે થે. યકીનન હમ ને ઉન્હેં દારે આખિરત કી યાદ કે લિયે ખાલિસ
الدَّارِ ۝٤٦ وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيَارِ ۝٤٧
કિયા થા. ઔર વો હમારે નઝદીક અલબત્તા અચ્છે મુન્તખબ કિયે હુવે બન્દોં મેં સે થે. ઔર આપ તઝકિરા
وَاذْكُرْ اِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ۗ وَكُلٌّ مِّنَ الْاَخْيَارِ ۝٤٨
કીજિયે ઈસ્માઈલ ઔર અલ્યસઅ ઔર ઝુલકિફલ (અલૈહિમુસ્સલામ) કા. ઔર સબ કે સબ અચ્છે લોગોં મેં સે થે.

هٰذَا ذِكْرٌ ؕ وَاِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ لَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿۴۹﴾ جَنّٰتِ

યે નસીહત હૈ. ઔર મુત્તકિયોં કે લિયે અચ્છા અન્જામ ઝરૂર હૈ. જન્નાતે

عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ الْاَبْوَابُ ﴿۵۰﴾ مُتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا يَدْعُوْنَ

અદન હૈં, જિન કે દરવાઝે ઉન કે લિયે ખુલે હોંગે. ઉન મેં વો ટેક લગાએ હુવે હોંગે,

فِيْهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ وَّشَرَابٍ ﴿۵۱﴾ وَ عِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ

ઉન મેં વો માંગેંગે બહોત સે મેવે ઔર શરાબ. ઔર ઉન કે પાસ નીચી નિગાહોં વાલી

الطَّرْفِ اَتْرَابٌ ﴿۵۲﴾ هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿۵۳﴾

હમઉમ્ર હૂરેં હોંગી. (કહા જાએગા) યે વો નેઅમતેં હૈં જિન કા હિસાબ કે દિન કે લિયે તુમ સે વાદા કિયા જાતા થા.

اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهٗ مِنْ نَّفَادٍ ﴿۵۴﴾ هٰذَا ؕ وَاِنَّ لِلطّٰغِيْنَ

યે હમારી ઐસી રોઝી હૈ જિસ કે લિયે ખત્મ હોના નહીં. યે તો હોગા. ઔર સરકશોં કા અલબત્તા

لَشَرَّ مَاٰبٍ ﴿۵۵﴾ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ فَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿۵۶﴾ هٰذَا ۙ

બુરા ઠિકાના હૈ. જહન્નમ હૈ. જિસ મેં વો દાખિલ હોંગે. ફિર વો બુરી આરામગાહ હૈ. યે અઝાબ હૈ,

فَلْيَذُوْقُوْهُ حَمِيْمٌ وَّغَسَّاقٌ ﴿۵۷﴾ وَّاٰخَرُ مِنْ شَكْلِهٖۤ اَزْوَاجٌ ﴿۵۸﴾

ફિર ઉન્હેં ચાહિયે કે ઉસ કો ચખેં ગર્મ પાની ઔર પીપ. ઔર ઉસી શકલ કે દૂસરે અઝાબ ભી હોંગે.

هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۚ لَا مَرْحَبًا ۢ بِهِمْ ؕ اِنَّهُمْ صَالُوا

(દોઝખી કહેંગે) યે એક ઔર જમાઅત તુમ્હારે સાથ ઘુસ રહી હૈ. ઉન કે લિયે મરહબા ન હો. વો આગ મેં દાખિલ

النَّارِ ﴿۵۹﴾ قَالُوْا بَلْ اَنْتُمْ ۫ لَا مَرْحَبًا ۢ بِكُمْ ؕ اَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوْهُ

હોને વાલે હૈં. વો બોલેંગે બલ્કે તુમ્હારે લિયે મરહબા ન હો. તુમ હી ને ઈસ કો હમારી લિયે પેહલે સે તૈયાર કિયા,

لَنَا ۚ فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿۶۰﴾ قَالُوْا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا

ફિર યે બુરી ઠેહેરને કી જગા હૈ. વો કહેંગે એ હમારે રબ! જિસ ને ભી ઈસ કો હમારે લિયે પેહલે સે તૈયાર કિયા હો,

فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِى النَّارِ ﴿۶۱﴾ وَقَالُوْا مَا لَنَا لَا نَرٰى

તો તૂ ઉસે દોઝખ મેં દુગના અઝાબ દે. ઔર વો કહેંગે કે કયા હુવા કે હમ નહીં

رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْاَشْرَارِ ﴿۶۲﴾ اَتَّخَذْنٰهُمْ سِخْرِيًّا

દેખતે ઉન મરદોં કો જિન કો હમ બુરા સમજતે થે? કયા ઉન કો હમ ને મઝાક બનાયા થા

اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْاَبْصَارُ ﴿۶۳﴾ اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ

યા ઉન સે હમારી નિગાહેં ચૂક ગઈ હૈં? બેશક યે હક હૈ, દોઝખિયોં કા

اَهۡلِ النَّارِ ﴿٦٤﴾ قُلۡ اِنَّمَاۤ اَنَا مُنۡذِرٌ ۖ وَّمَا مِنۡ اِلٰهٍ

આપસ મેં જઘડના. આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તો સિર્ફ ડરાને વાલા હું. ઔર કોઈ માબૂદ નહીં

اِلَّا اللّٰهُ الۡوَاحِدُ الۡقَهَّارُ ﴿٦٥﴾ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ

મગર અલ્લાહ, જો યકતા હૈ, ગાલિબ હૈ. આસ્માનોં ઔર ઝમીન ઔર ઉન કે દરમિયાન કી ચીઝોં કા રબ હૈ,

وَمَا بَيۡنَهُمَا الۡعَزِيۡزُ الۡغَفَّارُ ﴿٦٦﴾ قُلۡ هُوَ نَبَؤٌا عَظِيۡمٌ ﴿٦٧﴾ اَنۡتُمۡ عَنۡهُ

ઝબરદસ્ત હૈ, બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે યે અઝીમ ખબર હૈ. જિસ સે તુમ

مُعۡرِضُوۡنَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِىَ مِنۡ عِلۡمٍ ۢ بِالۡمَلَاِ الۡاَعۡلٰٓى

ઐરાઝ કર રહે હો. મુજે મલએ આલા કા ઈલ્મ નહીં થા

اِذۡ يَخۡتَصِمُوۡنَ ﴿٦٩﴾ اِنۡ يُّوۡحٰٓى اِلَىَّ اِلَّاۤ اَنَّمَاۤ اَنَا نَذِيۡرٌ

જબ વો જઘડ રહે થે. મેરી તરફ તો સિર્ફ વહી કિયા જા રહા હૈ કે મૈં સાફ સાફ ડરાને

مُّبِيۡنٌ ﴿٧٠﴾ اِذۡ قَالَ رَبُّكَ لِلۡمَلٰٓٮِٕكَةِ اِنِّىۡ خَالِقٌ ۢ بَشَرًا

વાલા હું. જબ આપ કે રબ ને ફરિશ્તોં સે ફરમાયા કે યકીનન મૈં મિટ્ટી સે ઈન્સાન કો પૈદા કરને

مِّنۡ طِيۡنٍ ﴿٧١﴾ فَاِذَا سَوَّيۡتُهٗ وَنَفَخۡتُ فِيۡهِ مِنۡ رُّوۡحِىۡ فَقَعُوۡا

વાલા હું. ફિર જબ મૈં ઉસ કો પૂરા બના લૂં ઔર મૈં ઉસ મેં અપની રૂહ ફૂંક દૂં

لَهٗ سٰجِدِيۡنَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الۡمَلٰٓٮِٕكَةُ كُلُّهُمۡ اَجۡمَعُوۡنَ ﴿٧٣﴾

તો તુમ ઉસ કે સામને સજદે મેં ગિર જાના. ફિર સબ હી ફરિશ્તોં ને ઈકટ્ઠે સજદા કિયા.

اِلَّاۤ اِبۡلِيۡسَ ؕ اِسۡتَكۡبَرَ وَكَانَ مِنَ الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿٧٤﴾ قَالَ يٰۤاِبۡلِيۡسُ

મગર ઈબ્લીસ ને. જિસ ને તકબ્બુર કિયા ઔર વો કાફિરોં મેં સે હો ગયા. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે એ ઈબ્લીસ!

مَا مَنَعَكَ اَنۡ تَسۡجُدَ لِمَا خَلَقۡتُ بِيَدَىَّ ؕ اَسۡتَكۡبَرۡتَ

તુજે કિસ ચીઝ ને રોકા ઈસ સે કે તુ સજદા કરે ઉસ કો જિસ કો મૈં ને અપને હાથોં સે બનાયા? ક્યા તૂ ને બડા બનના ચાહા

اَمۡ كُنۡتَ مِنَ الۡعَالِيۡنَ ﴿٧٥﴾ قَالَ اَنَا خَيۡرٌ مِّنۡهُ ؕ خَلَقۡتَنِىۡ

યા તૂ બુલન્દ મરતબે વાલોં મેં સે હૈ? ઈબ્લીસ ને કહા કે મૈં ઈસ સે બેહતર હું. તૂ ને મુજે પૈદા કિયા હૈ

مِنۡ نَّارٍ وَّخَلَقۡتَهٗ مِنۡ طِيۡنٍ ﴿٧٦﴾ قَالَ فَاخۡرُجۡ مِنۡهَا فَاِنَّكَ

આગ સે ઔર તૂ ને ઈસ કો મિટ્ટી સે પૈદા કિયા હૈ. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે તૂ જન્નત સે નિકલ, યકીનન તૂ

رَجِيۡمٌ ﴿٧٧﴾ وَّاِنَّ عَلَيۡكَ لَعۡنَتِىۡۤ اِلٰى يَوۡمِ الدِّيۡنِ ﴿٧٨﴾

મરદૂદ હૈ. ઔર તુજ પર હિસાબ કે દિન તક મેરી લાનત હૈ.

قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِیْۤ اِلٰى یَوْمِ یُبْعَثُوْنَ ﴿٧٩﴾ قَالَ فَاِنَّكَ
ઈબ્લીસ ને કહા મેરે રબ! ફિર તૂ મુજે મોહલત દે ઉસ દિન તક જિસ દિન કબ્રોં સે મુર્દે ઝિન્દા કિયે જાએંગે. અલ્લાહ ને

مِنَ الْمُنْظَرِیْنَ ﴿٨٠﴾ اِلٰى یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ﴿٨١﴾ قَالَ
ફરમાયા કે યકીનન તૂ ઉન મેં સે હૈ જિન્હેં મોહલત દી ગઈ. મુકર્રરા વક્ત કે દિન તક. ઈબ્લીસ ને કહા

فَبِعِزَّتِكَ لَاُغْوِیَنَّهُمْ اَجْمَعِیْنَ ﴿٨٢﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ
કે ફિર તેરી ઈઝ્ઝત કી કસમ! મૈં ઝરૂર ઉન તમામ કો ગુમરાહ કરૂંગા. મગર તેરે બન્દે ઉન મેં સે જો ખાલિસ

الْمُخْلَصِیْنَ ﴿٨٣﴾ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ اَقُوْلُ ﴿٨٤﴾ لَاَمْلَئَنَّ
કિયે હુવે હૈં. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે યે હક હૈ. ઔર હક હી મૈં કેહતા હૂં. કે મૈં જહન્નમ

جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ اَجْمَعِیْنَ ﴿٨٥﴾ قُلْ
ઝરૂર ભરૂંગા તુજ સે ઔર ઉન તમામ સે જો ઉન મેં સે તેરે પીછે ચલેંગે. આપ ફરમા દીજિયે

مَاۤ اَسْئَلُكُمْ عَلَیْهِ مِنْ اَجْرٍ وَّمَاۤ اَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِیْنَ ﴿٨٦﴾
મૈં તુમ સે ઈસ પર કોઈ ઉજરત નહીં માંગતા ઔર મૈં તકલ્લુફ કરને વાલોં મેં સે નહીં હૂં.

اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِیْنَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاَهٗ بَعْدَ حِیْنٍ ﴿٨٨﴾
યે તો સિર્ફ તમામ જહાનોં કે લિયે નસીહત હૈ. ઔર એક વક્ત કે બાદ તુમ્હેં ઉસ કી ખબર ઝરૂર માલૂમ હોગી.

رکوعاتها ٨ (٥٩) سُوْرَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ (٣٩) اٰیَاتُهَا ٧٥

ઔર ૮ રુકૂઅ હૈં — સૂરએ ઝુમર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ — ઉસ મેં ૭૫ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

تَنْزِیْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِیْزِ الْحَكِیْمِ ﴿١﴾ اِنَّاۤ اَنْزَلْنَاۤ
ઈસ કિતાબ કા ઉતારા જાના ઝબરદસ્ત, હિકમત વાલે અલ્લાહ કી તરફ સે હૈ. યકીનન હમ ને આપ કી તરફ

اِلَیْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّیْنَ ﴿٢﴾
યે કિતાબ હક કે સાથ ઉતારી હૈ, પસ આપ અલ્લાહ કી ઈબાદત કીજિયે, ઉસી કે લિયે ઈબાદત કો ખાલિસ કરતે હુવે.

اَلَا لِلّٰهِ الدِّیْنُ الْخَالِصُ ؕ وَالَّذِیْنَ اتَّخَذُوْا
સુનો! અલ્લાહ કે લિયે ખાલિસ ઈબાદત હૈ. ઔર વો જિન્હોં ને અલ્લાહ કે સિવા હિમાયતી

مِنْ دُوْنِهٖۤ اَوْلِیَآءَ ۘ مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِیُقَرِّبُوْنَاۤ اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰى ؕ
બના લિયે હૈં, (કેહતે હૈં) હમ ઉન કી ઈબાદત નહીં કરતે મગર ઈસ લિયે તાકે વો હમેં અલ્લાહ કે કુછ કરીબ કર દેં.

إِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِيْ مَا هُمْ فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ۚ

યકીનન અલ્લાહ ઉન કે દરમિયાન ફૈસલા કરેગા જિસ મેં વો ઈખ્તિલાફ કર રહે હૈં.

إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ كٰذِبٌ كَفَّارٌ ۝ لَوْ اَرَادَ

યકીનન અલ્લાહ ઉસ કો હિદાયત નહીં દેતા જો જૂઠા હૈ, બહોત ઝયાદા નાશુકરી કરને વાલા હૈ. અગર અલ્લાહ

اللّٰهُ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا لَّاصْطَفٰى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۙ

ઔલાદ બનાના ચાહતા તો ઝરૂર અપની મખ્લૂક મેં સે મુન્તખબ કરતા જિસે ચાહતા.

سُبْحٰنَهٗ ؕ هُوَ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

અલ્લાહ ઔલાદ સે પાક હૈ. યકીનન વો યકતા હૈ, ગાલિબ હૈ. ઉસ ને આસ્માન ઔર ઝમીન

وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ يُكَوِّرُ الَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ

હિકમત સે પૈદા કિયે. વો રાત કો દિન પર લપેટતા હૈ ઔર દિન

النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ كُلٌّ

કો રાત પર લપેટતા હૈ ઔર ઉસ ને સૂરજ ઔર ચાંદ કો કામ મેં લગા રખા હૈ. સબ કે સબ

يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ اَلَا هُوَ الْعَزِيْزُ الْغَفَّارُ ۝ خَلَقَكُمْ

વક્તે મુકર્રરા તક કે લિયે ચલતે રહેંગે. સુનો! વો ઝબરદસ્ત હૈ, બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા હૈ. ઉસ ને

مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَاَنْزَلَ

તુમ્હેં એક જાન સે પૈદા કિયા, ફિર ઉસી જાન સે ઉસ કી બીવી કો બનાયા, ઔર ઉસ ને

لَكُمْ مِّنَ الْاَنْعَامِ ثَمٰنِيَةَ اَزْوَاجٍ ؕ يَخْلُقُكُمْ فِيْ بُطُوْنِ

તુમ્હારે લિયે ચૌપાઓં મેં સે આઠ જોડે બનાએ. વો તુમ્હેં પૈદા કરતા હૈ તુમ્હારી માઓં કે

اُمَّهٰتِكُمْ خَلْقًا مِّنْۢ بَعْدِ خَلْقٍ فِيْ ظُلُمٰتٍ ثَلٰثٍ ؕ

પેટ મેં એક શકલ કે બાદ દૂસરી શકલ મેં, તીન તારીકિયોં મેં.

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ؕ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ

યહી અલ્લાહ તુમ્હારા રબ હૈ, ઉસી કે લિયે સલ્તનત હૈ. ઉસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં.

فَاَنّٰى تُصْرَفُوْنَ ۝ اِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ ۟

ફિર તુમ કહાં ફેરે જા રહે હો? અગર તુમ કુફ્ર કરોગે તો યકીનન અલ્લાહ તુમ સે બેનિયાઝ હૈ.

وَلَا يَرْضٰى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ۚ وَاِنْ تَشْكُرُوْا يَرْضَهُ لَكُمْ ؕ

ઔર અલ્લાહ અપને બન્દોં કે લિયે કુફ્ર પસન્દ નહીં કરતા. ઔર અગર તુમ શુક્ર અદા કરો તો ઉસ કો તુમ્હારે લિયે વો પસન્દ કરતા હૈ.

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ؕ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ

ઔર કોઈ બોજ ઉઠાને વાલા દૂસરે કા બોજ નહીં ઉઠાએગા. ફિર અપને રબ કી તરફ

مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ؕ اِنَّهٗ

તુમ્હેં લૌટના હે, ફિર વો તુમ્હેં ખબર દેગા ઉન કામોં કી જો તુમ કરતે થે. બેશક વો

عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝ وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ

દિલોં કા હાલ ખૂબ જાનને વાલા હે. ઔર જબ ઈન્સાન કો ઝરર પહોંચતા હે

دَعَا رَبَّهٗ مُنِيْبًا اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهٗ نِعْمَةً مِّنْهُ

તો વો અપને રબ કો પુકારતા હે ઉસી કી તરફ તૌબા કરતે હુવે, ફિર જબ અલ્લાહ ઉસે અપની નેઅમત અતા કરતા હે

نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوْٓا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ

તો જિસ કામ કે લિયે પેહલે ઉસ કો પુકારતા થા ઉસે ભૂલ જાતા હે, ઔર અલ્લાહ કે લિયે શરીક ઠેહરાને

اَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ؕ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ

લગતા હે તાકે વો અલ્લાહ કે રાસ્તે સે ગુમરાહ કર દે. આપ ફરમા દીજિયે કે તૂ મઝા ઉડા લે અપને કુફ્ર કે સાથ

قَلِيْلًا ۖ اِنَّكَ مِنْ اَصْحٰبِ النَّارِ ۝ اَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ

થોડા સા. યકીનન તૂ દોઝખિયોં મેં સે હે. ભલા વો શખ્સ જો ઈબાદત કરને વાલા હે

اٰنَآءَ الَّيْلِ سَاجِدًا وَّقَآئِمًا يَّحْذَرُ الْاٰخِرَةَ وَيَرْجُوْا

રાત કે ઔકાત મેં સજદે મેં ઔર કિયામ મેં, આખિરત સે ડરતા હે ઔર અપને રબ

رَحْمَةَ رَبِّهٖ ؕ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِيْنَ يَعْلَمُوْنَ

કી રહમત કા ઉમ્મીદવાર હે? (વે શુક્રગુઝાર અચ્છા યા નાશુકરા) આપ ફરમા દીજિયે ક્યા વો લોગ જો ઈલ્મ રખતે હેં ઔર જો ઈલ્મ

وَالَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ؕ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝ ع

નહીં રખતે દોનોં બરાબર હો સકતે હેં? સિર્ફ અક્લ વાલે હી નસીહત હાસિલ કરતે હેં.

قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوْا رَبَّكُمْ ؕ لِلَّذِيْنَ

આપ ફરમા દીજિયે એ મેરે વો બન્દો જો ઈમાન લાએ હો! તુમ અપને રબ સે ડરો. ઈસ દુન્યા

اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ؕ وَاَرْضُ اللّٰهِ

મેં જિન્હોં ને નેકી કી ઉન કે લિયે અચ્છા બદલા હે. ઔર અલ્લાહ કી ઝમીન

وَاسِعَةٌ ؕ اِنَّمَا يُوَفَّى الصّٰبِرُوْنَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

વસીઅ હે. સબ્ર કરને વાલોં કો ઉન કા સવાબ ગિને બગૈર પૂરા પૂરા (અસલ ઔર કઈ ગુના ઝાઈદ) દિયા જાએગા.

قُلْ اِنِّیْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ
આપ ફરમા દીજિયે કે મુજે હુકમ હૈ કે મૈં અલ્લાહ કી ઈબાદત કરૂં ઉસી કે લિયે ઈબાદત કો ખાલિસ

الدِّیْنَ ﴿١١﴾ وَاُمِرْتُ لِاَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِیْنَ ﴿١٢﴾
કરતે હુવે. ઔર મુજે હુકમ હૈ કે માનને વાલોં મેં સે સબ સે પેહલા માનને વાલા બનૂં.

قُلْ اِنِّیْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَیْتُ رَبِّیْ عَذَابَ یَوْمٍ
આપ ફરમા દીજિયે અગર મૈં અપને રબ કી નાફરમાની કરૂં, તો મૈં ડરતા હૂં ભારી દિન કે

عَظِیْمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهٗ دِیْنِیْ ﴿١٤﴾
અઝાબ સે. આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં અલ્લાહ કી ઈબાદત કરતા હું ઉસી કે લિયે ઈબાદત કો ખાલિસ રખતે હુવે.

فَاعْبُدُوْا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ ؕ قُلْ اِنَّ الْخٰسِرِیْنَ
અબ તુમ અલ્લાહ કો છોડ કર જિસ કી ચાહો ઈબાદત કરો. આપ ફરમા દીજિયે યકીનન ખસારા ઉઠાને વાલે વો હૈં

الَّذِیْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِیْهِمْ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ ؕ
જિન્હોં ને અપની જાનોં ઔર અપને ઘર વાલોં કો ખસારે મેં ડાલા કયામત કે દિન.

اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِیْنُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ
સુનો! યહી ખુલા ખસારા હૈ. ઉન કે લિયે ઉન કે ઉપર સે

ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ؕ ذٰلِكَ یُخَوِّفُ
આગ કે સાયબાન હોંગે, ઔર ઉન કે નીચે સે ભી આગ કે સાયબાન હોંગે. ઉસ સે અલ્લાહ

اللّٰهُ بِهٖ عِبَادَهٗ ؕ یٰعِبَادِ فَاتَّقُوْنِ ﴿١٦﴾ وَالَّذِیْنَ
અપને બન્દોં કો ડરાતે હૈં. એ મેરે બન્દો! તુમ મુજ સે ડરો. ઔર વો લોગ જો

اجْتَنَبُوا الطَّاغُوْتَ اَنْ یَّعْبُدُوْهَا وَاَنَابُوْٓا
શયતાન સે (યાની) ઉસ કી પરસતિશ સે દૂર રેહતે હૈં ઔર અલ્લાહ કી તરફ મુતવજ્જેહ

اِلَی اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰی ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ الَّذِیْنَ
રેહતે હૈં ઉન કે લિયે બશારત હૈ. તો આપ બશારત સુના દીજિયે, મેરે ઉન બન્દોં કો

یَسْتَمِعُوْنَ الْقَوْلَ فَیَتَّبِعُوْنَ اَحْسَنَهٗ ؕ اُولٰٓئِكَ
જો ઈસ કલામ કો સુનતે હૈં, ફિર સબ સે અચ્છે કલામ કી પૈરવી કરતે હૈં. ઉન કો

الَّذِیْنَ هَدٰىهُمُ اللّٰهُ وَاُولٰٓئِكَ هُمْ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿١٨﴾
અલ્લાહ ને હિદાયત દી હૈ ઔર યહી અકલ વાલે હૈં.

اَفَمَنۡ حَقَّ عَلَيۡهِ كَلِمَةُ الۡعَذَابِ ؕ اَفَاَنۡتَ تُنۡقِذُ
કયા ફિર વો શખ્સ જિસ પર અઝાબ કા કલિમા સાબિત હો ગયા, કયા ફિર આપ બચા સકતે હૈં

مَنۡ فِى النَّارِ‌ۚ‏ ﴿١٩﴾ لٰكِنِ الَّذِيۡنَ اتَّقَوۡا رَبَّهُمۡ لَهُمۡ غُرَفٌ
ઉસે જો આગ મેં હૈ? લેકિન વો જો અપને રબ સે ડરતે હૈં, ઉન કે લિયે ઉપર વાલી મન્ઝિલેં હોંગી

مِّنۡ فَوۡقِهَا غُرَفٌ مَّبۡنِيَّةٌ ۙ تَجۡرِىۡ مِنۡ تَحۡتِهَا الۡاَنۡهٰرُ ؕ
જિન કે ઉપર ભી મન્ઝિલેં બની હુઈ હૈં. ઉન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી.

وَعۡدَ اللّٰهِ ؕ لَا يُخۡلِفُ اللّٰهُ الۡمِيۡعَادَ‏ ﴿٢٠﴾ اَلَمۡ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ
અલ્લાહ કા વાદા હૈ. અલ્લાહ વાદે કે ખિલાફ નહીં કરેંગે. કયા આપ ને દેખા નહીં કે અલ્લાહ ને

اَنۡزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهٗ يَنَابِيۡعَ فِى الۡاَرۡضِ
આસ્માન સે પાની ઉતારા, ફિર ઉસે ઝમીન મેં ચશ્મોં મેં ચલાયા,

ثُمَّ يُخۡرِجُ بِهٖ زَرۡعًا مُّخۡتَلِفًا اَلۡوَانُهٗ ثُمَّ يَهِيۡجُ فَتَرٰٮهُ
ફિર વો ઉસ કે ઝરિયે ખેતી નિકાલતા હૈ જિસ કે રંગ મુખ્તલિફ હોતે હૈં, ફિર વો બિલ્કુલ ખુશ્ક હો જાતી હૈ, ફિર તુમ ઉસે

مُصۡفَرًّا ثُمَّ يَجۡعَلُهٗ حُطَامًا ؕ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَذِكۡرٰى
પીલા દેખતે હો, ફિર અલ્લાહ ઉસે કૂડા કરકટ બના દેતે હૈં. યકીનન ઉસ મેં નસીહત હૈ

لِاُولِى الۡاَلۡبَابِ‏ ﴿٢١﴾ اَفَمَنۡ شَرَحَ اللّٰهُ صَدۡرَهٗ لِلۡاِسۡلَامِ
અકલ વાલોં કે લિયે. કયા ફિર જિસ કા સીના અલ્લાહ ને ઈસ્લામ કે લિયે ખોલ દિયા,

فَهُوَ عَلٰى نُوۡرٍ مِّنۡ رَّبِّهٖ ؕ فَوَيۡلٌ لِّلۡقٰسِيَةِ قُلُوۡبُهُمۡ
ફિર વો અપને રબ કી તરફ સે નૂર પર હૈ. ફિર હલાકત હૈ ઉન કે લિયે જિન કે

مِّنۡ ذِكۡرِ اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ فِىۡ ضَلٰلٍ مُّبِيۡنٍ‏ ﴿٢٢﴾ اَللّٰهُ نَزَّلَ
દિલ અલ્લાહ કી યાદ સે સખ્ત હૈં. યે લોગ ખુલી ગુમરાહી મેં હૈં. અલ્લાહ ને બાતોં મેં સે સબ સે અચ્છી બાત

اَحۡسَنَ الۡحَدِيۡثِ كِتٰبًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِىَ ۖ تَقۡشَعِرُّ مِنۡهُ
(યાની) કિતાબ કો ઉતારા હૈ, જિસ કે મઝામીન એક દૂસરે કે મુશાબેહ હૈં જો બાર બાર દોહરાએ ગએ હૈં. જિસ સે અપને

جُلُوۡدُ الَّذِيۡنَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُمۡ ۚ ثُمَّ تَلِيۡنُ جُلُوۡدُهُمۡ
રબ સે ડરને વાલોં કે રોંગટે ખડે હો જાતે હૈં. ફિર ઉન કી ખાલેં ઔર ઉન

وَ قُلُوۡبُهُمۡ اِلٰى ذِكۡرِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهۡدِىۡ بِهٖ
કે દિલ અલ્લાહ કી યાદ કે લિયે નર્મ હો જાતે હૈં. યે અલ્લાહ કી હિદાયત હૈ, ઉસ સે અલ્લાહ હિદાયત દેતા હૈ

مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾
જિસે ચાહતા હૈ. ઔર જિસે અલ્લાહ ગુમરાહ કર દે ઉસે કોઈ હિદાયત દેને વાલા નહીં.

اَفَمَنْ يَّتَّقِىْ بِوَجْهِهٖ سُوْٓءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ
ક્યા ફિર વો શખ્સ જો કયામત કે દિન અપને ચેહરે કે ઝરિયે બદતરીન અઝાબ સે બચેગા. (ક્યા ગુમરાહ વ મુત્તકી બરાબર?)

وَقِيْلَ لِلظّٰلِمِيْنَ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ
ઔર ઝાલિમોં સે કહા જાએગા કે તુમ ચખો ઉન આમાલ કો જો તુમ કરતે થે. ઉન લોગોં

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
ને જુઠલાયા જો ઉન સે પેહલે થે, ફિર ઉન કે પાસ અઝાબ આયા જહાં સે

لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٥﴾ فَاَذَاقَهُمُ اللّٰهُ الْخِزْىَ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ
ઉન કો ગુમાન ભી નહીં થા. ફિર અલ્લાહ ને ઉન્હેં રુસ્વાઈ કા અઝાબ દુન્યવી ઝિન્દગી મેં ચખા દિયા.

وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ
ઔર અલબત્તા આખિરત કા અઝાબ તો સબ સે બડા હૈ. કાશ કે ઉન્હેં ઈલ્મ હોતા. યકીનન

وقف لازم

ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِىْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
હમ ને ઈન્સાનોં કે લિયે ઈસ કુર્આન મેં હર મિસાલ બયાન કી,

لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٧﴾ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ
શાયદ વો નસીહત હાસિલ કરેં. ઉસ કો અરબી વાલા કુર્આન (બના કર ઉતારા), જો

ذِىْ عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلًا
કજી વાલા નહીં હૈ તાકે વો ડરેં. અલ્લાહ ને મિસાલ બયાન કી કે એક આદમી હૈ

فِيْهِ شُرَكَآءُ مُتَشٰكِسُوْنَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ ؕ
જિસ મેં કઈ આપસ મેં જઘડને વાલે શરીક હૈં ઔર એક શખ્સ હૈ જો સાલિમ એક હી શખ્સ કા હૈ.

هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا ؕ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ۚ بَلْ اَكْثَرُهُمْ
ક્યા દોનોં મિસાલ કે ઐતેબાર સે બરાબર હો સકતે હૈં? તમામ તારીફેં અલ્લાહ કે લિયે હૈં. બલ્કે ઉન મેં સે અકસર

لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٩﴾ اِنَّكَ مَيِّتٌ وَّاِنَّهُمْ مَّيِّتُوْنَ ﴿٣٠﴾
જાનતે નહીં. યકીનન આપ કો ભી મરના હૈ ઔર ઉન્હેં ભી મરના હૈ.

ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُوْنَ ﴿٣١﴾
ફિર કયામત કે દિન અપને રબ કે સામને તુમ જઘડોગે.

ع ٣ / ١٨

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ

ફિર ઉસ સે ઝયાદા ઝાલિમ કૌન હોગા જો અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડે ઔર સચ્ચાઈ કો જુઠલાએ

اِذْ جَآءَهٗ ؕ اَلَيْسَ فِىْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ۝٣٢ وَالَّذِىْ

જબ વો ઉસ કે પાસ પહોંચી? કયા જહન્નમ કાફિરોં કે લિયે ઠિકાના નહીં? ઔર જો

جَآءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ۝٣٣

સચ કો લે કર આયા ઔર ઉસ કી તસ્દીક કી તો વહી લોગ મુત્તકી હૈં.

لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الْمُحْسِنِيْنَ ۝٣٤

ઉન કે લિયે વો નેઅમતેં હોંગી જો વો ચાહેંગે ઉન કે રબ કે પાસ. યે નેકી કરને વાલોં કા બદલા હૈ.

لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذِىْ عَمِلُوْا وَيَجْزِيَهُمْ اَجْرَهُمْ

તાકે અલ્લાહ ઉન સે ઉન કે બુરે આમાલ દૂર કર દે ઔર ઉન કો અચ્છે

بِاَحْسَنِ الَّذِىْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝٣٥ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهٗ ؕ

આમાલ કા સવાબ દે. કયા અલ્લાહ અપને બન્દે કે લિયે કાફી નહીં હૈ?

وَيُخَوِّفُوْنَكَ بِالَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ

ઔર યે આપ કો ડરાતે હૈં ઉન માબૂદોં સે જો અલ્લાહ કે અલાવા હૈં. ઔર જિસ કો અલ્લાહ ગુમરાહ કર દે ઉસ કે લિયે કોઈ

مِنْ هَادٍ ۝٣٦ وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّضِلٍّ ؕ اَلَيْسَ

હિદાયત દેને વાલા નહીં. ઔર જિસ કો અલ્લાહ હિદાયત દે ઉસ કે લિયે કોઈ ગુમરાહ કરને વાલા નહીં. કયા

اللّٰهُ بِعَزِيْزٍ ذِى انْتِقَامٍ ۝٣٧ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ

અલ્લાહ ઝબરદસ્ત, ઈન્તિકામ લેને વાલા નહીં હૈ? ઔર અગર આપ ઉન સે પૂછેંગે કે કિસ ને આસ્માનોં

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ؕ قُلْ اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ

ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા, તો ઝરૂર કહેંગે કે અલ્લાહ ને. આપ ફરમા દીજિયે કયા ફિર તુમ ને દેખા ઉન કો જિન કો તુમ પુકારતે હો

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِىَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كٰشِفٰتُ

અલ્લાહ કે અલાવા અગર અલ્લાહ મુજે ઝરર પહોંચાને કા ઈરાદા કરે તો કયા વો અલ્લાહ કે ઝરર કો દૂર

ضُرِّهٖٓ اَوْ اَرَادَنِىْ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكٰتُ رَحْمَتِهٖ ؕ

કર સકતે હૈં યા અલ્લાહ મુજ પર મેહરબાની કા ઈરાદા કરે તો કયા વો અલ્લાહ કી રહમત કો રોક સકતે હૈં?

قُلْ حَسْبِىَ اللّٰهُ ؕ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ۝٣٨ قُلْ يٰقَوْمِ

આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ મુજે કાફી હૈ. ઔર ઉસી પર તવક્કુલ કરને વાલે તવક્કુલ કરતે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે એ મેરી કૌમ!

اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّیْ عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۹﴾ مَنْ
તુમ અપની જગા અમલ કરતે રહો, મૈં ભી અમલ કર રહા હું. ફિર અનકરીબ તુમ્હેં માલૂમ હો જાએગા, કે કિસ

یَّاْتِیْهِ عَذَابٌ یُّخْزِیْهِ وَ یَحِلُّ عَلَیْهِ عَذَابٌ مُّقِیْمٌ ﴿۴۰﴾ اِنَّاۤ
પર ઐસા અઝાબ આતા હે જો ઉસે રુસ્વા કર દેગા ઔર કિસ પર દાઈમી અઝાબ ઉતરતા હે? યકીનન હમ

اَنْزَلْنَا عَلَیْكَ الْكِتٰبَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى
ને આપ પર યે કિતાબ ઉતારી ઈન્સાનોં કે લિયે હક કે સાથ. ફિર જો હિદાયત પાએગા તો અપની ઝાત

فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَ مَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا یَضِلُّ عَلَیْهَا ۚ وَ مَاۤ اَنْتَ
કે નફે કે લિયે. ઔર જો ગુમરાહ હોગા તો ઉસી પર ગુમરાહી કા વબાલ પડેગા. ઔર આપ

عَلَیْهِمْ بِوَكِیْلٍ ﴿۴۱﴾ اَللّٰهُ یَتَوَفَّى الْاَنْفُسَ حِیْنَ مَوْتِهَا
ઉન પર મુસલ્લત નહીં હૈં. અલ્લાહ હર જાનદાર કી જાન નિકાલતા હે ઉસ કે મરને કે વક્ત,

وَ الَّتِیْ لَمْ تَمُتْ فِیْ مَنَامِهَا ۚ فَیُمْسِكُ الَّتِیْ قَضٰى عَلَیْهَا
ઔર ઉસ કી ભી જો સોને કી હલાત મેં નહીં મરા. ફિર અલ્લાહ રોક લેતા હે ઉસ કો જિસ પર મૌત કા ફૈસલા

الْمَوْتَ وَ یُرْسِلُ الْاُخْرٰۤى اِلٰۤى اَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ
કર દેતા હે ઔર દૂસરી કો છોડ દેતા હે એક વક્તે મુકર્રરા તક કે લિયે. યકીનન ઉસ મેં

لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۴۲﴾ اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
નિશાનિયાં હૈં ઐસી કૌમ કે લિયે જો સોચતી હે. કયા ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે અલાવા સિફારિશી બના

شُفَعَآءَ ؕ قُلْ اَوَ لَوْ كَانُوْا لَا یَمْلِكُوْنَ شَیْـًٔا وَّ لَا یَعْقِلُوْنَ ﴿۴۳﴾
લિયે હૈં? આપ ફરમા દીજિયે કે કયા અગરચે વો કિસી ચીઝ કે ભી માલિક ન હોં ઔર કુછ ભી અક્લ ન રખતે હોં?

قُلْ لِّلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِیْعًا ؕ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ؕ
આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ હી કે લિયે સારી સિફારિશ હે. ઉસી કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત હે.

ثُمَّ اِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۴۴﴾ وَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَاَزَّتْ
ફિર ઉસી કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે. ઔર જબ તન્હા અલ્લાહ કા ઝિક્ર કિયા જાતા હે તો ઉન લોગોં

قُلُوْبُ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ ۚ وَ اِذَا ذُكِرَ الَّذِیْنَ
કે દિલ સુકડ જાતે હૈં જો આખિરત પર ઈમાન નહીં રખતે. ઔર જબ ઉન કા ઝિક્ર કિયા જાતા હે

مِنْ دُوْنِهٖۤ اِذَا هُمْ یَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿۴۵﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ
જો અલ્લાહ કે અલાવા હૈં તો યકાયક વો ખુશ હો જાતે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કે એ અલ્લાહ! એ આસ્માનોં ઔર ઝમીન

وَالْاَرْضِ عٰلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ
કે પૈદા કરને વાલે! એ મખ્ફી ઔર ઝાહિર કે જાનને વાલે! તૂ હી અપને બન્દોં કે દરમિયાન ફૈસલા
عِبَادِكَ فِيْ مَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ اَنَّ لِلَّذِيْنَ
કરેગા જિસ મેં વો ઇખ્તિલાફ કર રહે થે. ઔર અગર ઉન ઝાલિમોં કે
ظَلَمُوْا مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ
પાસ વો સબ હો જો ઝમીન મેં હૈ ઔર ઉસ કે જૈસા ઉસ કે સાથ ઔર ભી હો (દુગના) તબ ભી ઉસ કો અઝાબ કી મુસીબત
مِنْ سُوْٓءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ وَبَدَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ
સે બચને કે લિયે કયામત કે દિન ફિદયે મેં દે દેંગે. ઔર ઉન કે સામને ઝાહિર હોગા અલ્લાહ કી તરફ સે
مَا لَمْ يَكُوْنُوْا يَحْتَسِبُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّاٰتُ
વો જિસ કા વો ગુમાન (અન્દાઝા) ભી નહીં કરતે થે. ઔર ઉન કે સામને અપને અમલ કી બુરાઈયાં ઝાહિર હો
مَا كَسَبُوْا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٤٨﴾ فَاِذَا مَسَّ
જાએંગી ઔર ઉન કો ઘેર લેગા વો અઝાબ જિસ કા વો ઈસ્તિહઝા કિયા કરતે થે. ફિર જબ ઈન્સાન
الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ز ثُمَّ اِذَا خَوَّلْنٰهُ نِعْمَةً مِّنَّا ۙ قَالَ
કો ઝરર પહોંચતા હૈ તો વો હમેં પુકારતા હૈ. ફિર જબ હમ ઉસે અપની તરફ સે નેઅમત અતા કરતે હૈં તો કેહતા હૈ
اِنَّمَآ اُوْتِيْتُهٗ عَلٰى عِلْمٍ ؕ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ
કે મુજે તો યે સિર્ફ અપને હુનર કી વજહ સે મિલી હૈ. બલ્કે યે આઝમાઈશ હૈ, લેકિન ઉન મેં સે અકસર
لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَآ اَغْنٰى
જાનતે નહીં. યકીનન ઉસ કો ઉન લોગોં ને ભી કહા જો ઉન સે પેહલે થે, ફિર ઉન કે કુછ કામ
عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٥٠﴾ فَاَصَابَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا ؕ
નહીં આયા વો જો વો કિયા કરતે થે. ફિર ઉન કો ઉન કે આમાલે બદ કી મુસીબતેં પહોંચી.
وَالَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ هٰٓؤُلَآءِ سَيُصِيْبُهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا ۙ
ઔર ઉન મેં સે જો ઝાલિમ હૈં ઉન્હેં જલ્દ હી ઉન કી બદઅમલી કી સઝા મિલેગી.
وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٥١﴾ اَوَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
ઔર યે (ભાગ કર) અલ્લાહ કો આજિઝ નહીં કર સકેંગે. ક્યા યે જાનતે નહીં કે અલ્લાહ રોઝી કુશાદા કરતા હૈ જિસ કે લિયે
لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٥٢﴾
ચાહતા હૈ ઔર તંગ કરતા હૈ જિસ કે લિયે ચાહતા હૈ. યકીનન ઉસ મેં નિશાનિયાં હૈં ઐસી કૌમ કે લિયે જો ઈમાન લાતી હૈ.

ع ٥ / ٢

قُلۡ يٰعِبَادِیَ الَّذِيۡنَ اَسۡرَفُوۡا عَلٰٓی اَنۡفُسِهِمۡ لَا تَقۡنَطُوۡا
આપ ફરમા દીજિયે એ મેરે બન્દો જિન્હોં ને અપની જાનોં પર ઝયાદતી કી હૈ! તુમ અલ્લાહ કી રહમત સે
مِنۡ رَّحۡمَةِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَغۡفِرُ الذُّنُوۡبَ جَمِيۡعًا ؕ اِنَّهٗ هُوَ
માયૂસ મત હો. યકીનન અલ્લાહ તમામ ગુનાહ બખ્શ દેગા. યકીનન વો બહોત ઝયાદા
الۡغَفُوۡرُ الرَّحِيۡمُ ﴿۵۳﴾ وَاَنِيۡبُوۡۤا اِلٰی رَبِّكُمۡ وَاَسۡلِمُوۡا لَهٗ
બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. ઔર રુજૂઅ કરો અપને રબ કી તરફ ઔર ઉસી કે તાબેદાર બન કર રહો
مِنۡ قَبۡلِ اَنۡ يَّاۡتِيَكُمُ الۡعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنۡصَرُوۡنَ ﴿۵۴﴾ وَاتَّبِعُوۡۤا
ઉસ સે પેહલે કે તુમ પર અઝાબ આ જાએ, ફિર તુમ્હારી નુસ્રત ન કી જાએ. ઔર સબ સે બેહતર કલામ કી
اَحۡسَنَ مَاۤ اُنۡزِلَ اِلَيۡكُمۡ مِّنۡ رَّبِّكُمۡ مِّنۡ قَبۡلِ اَنۡ يَّاۡتِيَكُمُ
પૈરવી કરો જો તુમ્હારે રબ કી તરફ સે તુમ્હારી તરફ ઉતારા ગયા હૈ ઈસ સે પેહલે કે તુમ પર
الۡعَذَابُ بَغۡتَةً وَّاَنۡتُمۡ لَا تَشۡعُرُوۡنَ ﴿۵۵﴾ اَنۡ تَقُوۡلَ نَفۡسٌ
અચાનક અઝાબ આ જાએ ઔર તુમ્હેં પતા ભી ન હો. કહીં કોઈ શખ્સ કેહને લગે
يّٰحَسۡرَتٰی عَلٰی مَا فَرَّطۡتُّ فِیۡ جَنۡۢبِ اللّٰهِ وَاِنۡ كُنۡتُ
હાય અફસોસ ઉસ કોતાહી પર જો મૈં ને અલ્લાહ કે મુઆમલે મેં કી ઔર મૈં મઝાક કરને વાલોં
لَمِنَ السّٰخِرِيۡنَ ﴿۵۶﴾ اَوۡ تَقُوۡلَ لَوۡ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰىنِیۡ لَكُنۡتُ
મેં રેહ ગયા. યા વો યૂં કહે કે અગર અલ્લાહ મુજે હિદાયત દેતા તો મૈં મુત્તકિયોં
مِنَ الۡمُتَّقِيۡنَ ﴿۵۷﴾ اَوۡ تَقُوۡلَ حِيۡنَ تَرَی الۡعَذَابَ لَوۡ اَنَّ لِیۡ
મેં સે બનતા. યા યૂં કહે જબ અઝાબ કો દેખે કે અગર મેરે લિયે દુન્યા મેં પલટ કર
كَرَّةً فَاَكُوۡنَ مِنَ الۡمُحۡسِنِيۡنَ ﴿۵۸﴾ بَلٰی قَدۡ جَآءَتۡكَ اٰيٰتِیۡ
જાના હો તો મૈં નેકી કરને વાલોં મેં સે બન જાઊંગા. કયૂં નહીં! યકીનન તેરે પાસ મેરી આયતેં આઈ,
فَكَذَّبۡتَ بِهَا وَاسۡتَكۡبَرۡتَ وَكُنۡتَ مِنَ الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿۵۹﴾ وَيَوۡمَ
ફિર તૂ ને ઉન કો જુઠલાયા ઔર તૂ ને તકબ્બુર કિયા ઔર તૂ કાફિરોં મેં સે થા. ઔર કયામત
الۡقِيٰمَةِ تَرَی الَّذِيۡنَ كَذَبُوۡا عَلَی اللّٰهِ وُجُوۡهُهُمۡ مُّسۡوَدَّةٌ ؕ
કે દિન આપ દેખોગે જિન્હોં ને અલ્લાહ પર જૂઠ બોલા ઉન કે ચેહરે સિયાહ હોંગે.
اَلَيۡسَ فِیۡ جَهَنَّمَ مَثۡوًی لِّلۡمُتَكَبِّرِيۡنَ ﴿۶۰﴾ وَيُنَجِّی اللّٰهُ الَّذِيۡنَ
કયા જહન્નમ મેં તકબ્બુર કરને વાલોં કે લિયે ઠિકાના નહીં? ઔર અલ્લાહ નજાત દેગા ઉન કી

اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ ۫ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوٓءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦١﴾ اَللّٰهُ

કામ્યાબી કે સાથ ઉન કો જો મુત્તકી હૈં. ઉન કો મુસીબત નહીં પહોંચેગી ઔર વો ગમગીન નહીં હોંગે. અલ્લાહ

خَالِقُ كُلِّ شَیْءٍ ۫ وَّهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ وَّكِیْلٌ ﴿٦٢﴾ لَهٗ مَقَالِیْدُ

હર ચીઝ કો પૈદા કરને વાલા હૈ. ઔર વો હર ચીઝ કા કારસાઝ હૈ. ઉસી કે પાસ આસ્માનોં

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَالَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِاٰیٰتِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ

ઔર ઝમીન કી કૂંજિયાં હૈં. ઔર જિન્હોં ને અલ્લાહ કી આયાત કે સાથ કુફ્ર કિયા વો

هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٦٣﴾ قُلْ اَفَغَیْرَ اللّٰهِ تَاْمُرُوْٓنِّیْٓ اَعْبُدُ اَیُّهَا

ખસારે વાલે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે ક્યા અલ્લાહ કે અલાવા કે મુતઅલ્લિક તુમ મુજે હુકમ દેતે હો કે મૈં ઉસ કી ઈબાદત કરૂં,

الْجٰهِلُوْنَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ اُوْحِیَ اِلَیْكَ وَاِلَی الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ

એ જાહિલો? યકીનન આપ કી તરફ ઔર ઉન કી તરફ જો આપ સે પેહલે થે વહી કી ગઈ.

لَئِنْ اَشْرَكْتَ لَیَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ ﴿٦٥﴾

કે અગર તુમ શિર્ક કરોગે તો તુમ્હારા અમલ હબ્ત હો જાએગા ઔર તુમ ખસારા ઉઠાને વાલોં મેં સે બન જાઓગે.

بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِیْنَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ

બલ્કે અલ્લાહ હી કી તુમ ઈબાદત કરો ઔર શુક્રગુઝારોં મેં સે રહો. ઔર ઉન્હોં ને અલ્લાહ કી કદર નહીં કી

حَقَّ قَدْرِهٖ ۖۗ وَالْاَرْضُ جَمِیْعًا قَبْضَتُهٗ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ

જૈસા કે ઉસ કી કદર કરને કા હક હૈ. ઔર ઝમીન સારી કી સારી ઉસ કી મુટ્ઠી મેં હોગી કયામત કે દિન ઔર

وَ السَّمٰوٰتُ مَطْوِیّٰتٌۢ بِیَمِیْنِهٖ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰی عَمَّا یُشْرِكُوْنَ ﴿٦٧﴾

આસ્માન લિપટે હુવે હોંગે ઉસ કે દાએં હાથ મેં અલ્લાહ પાક હૈ ઔર બરતર હૈ ઉન ચીઝોં સે જિન્હેં વો શરીક ઠેહરાતે હૈં.

وَنُفِخَ فِی الصُّوْرِ فَصَعِقَ مَنْ فِی السَّمٰوٰتِ وَمَنْ

ઔર સૂર ફૂંકા જાએગા, ફિર બેહોશ હો જાએંગે વો જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો

فِی الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ؕ ثُمَّ نُفِخَ فِیْهِ اُخْرٰی فَاِذَا هُمْ

ઝમીન મેં હૈં મગર જિન કો અલ્લાહ ચાહે. ફિર દૂસરી મરતબા સૂર ફૂંકા જાએગા તો ફૌરન હી વો ખડે હો

قِیَامٌ یَّنْظُرُوْنَ ﴿٦٨﴾ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُوْرِ رَبِّهَا وَوُضِعَ

જાએંગે, દેખને લગ જાએંગે. ઔર ઝમીન રોશન હો જાએગી અપને રબ કે નૂર સે ઔર નામએ આમાલ

الْكِتٰبُ وَجِایْٓءَ بِالنَّبِیّٖنَ وَالشُّهَدَآءِ وَقُضِیَ بَیْنَهُمْ

રખ દિયા જાએગા, ઔર અમ્બિયા ઔર શુહદા કો લાયા જાએગા, ઔર ઉન કે દરમિયાન હક કે સાથ ફૈસલા

بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٦٩﴾ وَ وُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ

કિયા જાએગા, ઔર ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા જાએગા. ઔર હર શખ્સ કો પૂરે પૂરે મિલેંગે વો અમલ જો ઉસ ને કિયે,

وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٠﴾ وَسِيْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا

ઔર વો ઉન કે અમલ ખૂબ જાનતા હૈ. ઔર કાફિરોં કો હાંકા જાએગા જહન્નમ કી તરફ

اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْهَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَ قَالَ

જમાઅત દર જમાઅત. યહાં તક કે જબ વો ઉસ કે પાસ આએંગે તો ઉસ કે દરવાઝે ખોલે જાએંગે ઔર ઉન સે

لَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُوْنَ عَلَيْكُمْ

ઉસ કે મુહાફિઝ ફરિશ્તે પૂછેંગે કયા તુમ્હારે પાસ તુમ મેં સે પૈગમ્બર નહીં આએ થે જો તુમ પર તુમ્હારે રબ કી

اٰيٰتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ؕ قَالُوْا

આયતેં તિલાવત કરતે ઔર તુમ્હેં ડરાતે થે તુમ્હારે ઈસ દિન કી મુલાકાત સે? વો કહેંગે

بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧١﴾

કયૂં નહીં! લેકિન કાફિરોં પર અઝાબ કા કલિમા સાબિત હો ગયા.

قِيْلَ ادْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ فَبِئْسَ

કહા જાએગા કે તુમ જહન્નમ કે દરવાઝોં મેં દાખિલ હો જાઓ ઉસ મેં હમેશા રેહને કે લિયે. ફિર યે

مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٧٢﴾ وَسِيْقَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ

તકબ્બુર કરને વાલોં કા બુરા ઠિકાના હૈ. ઔર જો અપને રબ સે ડરતે રહે ઉન કો લાયા જાએગા જન્નત કી તરફ જમાઅત

اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْهَا وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ

દર જમાઅત. યહાં તક કે જબ વો ઉસ કે પાસ આએંગે ઈસ હાલ મેં કે ઉસ કે દરવાઝે ખુલે હુવે હોંગે, ઔર ઉસ કે

خَزَنَتُهَا سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوْهَا خٰلِدِيْنَ ﴿٧٣﴾

મુહાફિઝ ફરિશ્તે ઉન સે કહેંગે કે તુમ પર સલામતી હો, તુમ અચ્છે રહે, ફિર તુમ ઉસ મેં હમેશા કે લિયે દાખિલ હો જાઓ.

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ صَدَقَنَا وَعْدَهٗ وَاَوْرَثَنَا

ઔર વો કહેંગે કે તમામ તારીફેં ઉસ અલ્લાહ કે લિયે હૈં જિસ ને હમ સે અપના વાદા સચ કર દિખાયા ઔર ઉસ ને હમેં ઈસ ઝમીન

الْاَرْضَ نَتَبَوَّاُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَآءُ ۚ فَنِعْمَ اَجْرُ

કા વારિસ બનાયા કે હમ જન્નત મેં રહેં જહાં હમ ચાહેં. ફિર યે અમલ કરને વાલોં કા

الْعٰمِلِيْنَ ﴿٧٤﴾ وَتَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَآفِّيْنَ مِنْ حَوْلِ

કિત્ના અચ્છા બદલા હૈ! ઔર તુમ ફરિશ્તોં કો દેખોગે કે સફ બાંધે હુવે હોંગે અર્શ કે ચારોં

الْعَرْشِ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۚ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ

તરફ, વો અપને રબ કી હમ્દ કે સાથ તસ્બીહ કર રહે હોંગે. ઔર લોગોં કે દરમિયાન હક કે મુતાબિક

بِالْحَقِّ وَقِيْلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٥﴾

ફૈસલા કિયા જાએગા, ઔર કહા જાએગા તમામ તારીફેં અલ્લાહ રબ્બુલ આલમીન કે લિયે હૈં.

ع ٨ / ١٥ / ٥

اٰيَاتُهَا ٨٥ (٤٠) سُوْرَةُ الْمُؤْمِنِ مَكِّيَّةٌ (٦٠) رُكُوْعَاتُهَا ٩

ઈસ મેં ૮૫ આયતેં હૈં સૂરએ મોમિન મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૯ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٢﴾

હા મીમ. ઈસ કિતાબ કા ઉતારા જાના ઝબરદસ્ત, ઈલ્મ વાલે અલ્લાહ કી તરફ સે હૈ.

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيْدِ الْعِقَابِ ذِي

જો ગુનાહોં કો બખ્શને વાલા ઔર તૌબા કબૂલ કરને વાલા, સખ્ત સઝા દેને વાલા, કુદરત

الطَّوْلِ ۭ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ اِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿٣﴾ مَا يُجَادِلُ

વાલા હૈ. ઉસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં. ઉસી કી તરફ લૌટના હૈ. અલ્લાહ કી આયાત મેં જઘડા

فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ

નહીં કરતે મગર વો જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા, ઈસ લિયે ઉન કા મુલ્કોં મેં આના જાના આપ કો

فِي الْبِلَادِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّالْاَحْزَابُ

ધોકે મેં ન ડાલે. ઉન સે પેહલે જુઠલાયા કૌમે નૂહ ને ઔર ઉન કે બાદ આને વાલે

مِنْ بَعْدِهِمْ ۠ وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍۭ بِرَسُوْلِهِمْ لِيَاْخُذُوْهُ

ગિરોહોં ને. ઔર હર ઉમ્મત ને અપને રસૂલ કે સાથ ઈરાદા કિયા કે ઉસ કો પકડ લેં,

وَجٰدَلُوْا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ ۣ

ઔર ઉન્હોં ને બાતિલ કે ઝરિયે જઘડા કિયા તાકે ઉસ કે ઝરિયે હક કો મિટા દેં, ફિર મૈં ને ઉન કો પકડ લિયા.

فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

ફિર મેરી સઝા કૈસી રહી? ઔર ઈસી તરહ તેરે રબ કે કલિમાત

عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ﴿٦﴾ الَّذِيْنَ يَحْمِلُوْنَ

કાફિરોં પર સાબિત હો ગએ કે વો દોઝખી હૈં. વો ફરિશ્તે જો અર્શ કો ઉઠાએ

وقف لازم وقف النبي صلى الله عليه وسلم

الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهٗ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُوْنَ

હુવે હૈં ઔર જો ઉસ કે ઈર્દ ગિર્દ હૈં વો અપને રબ કી હમ્દ કે સાથ તસ્બીહ કરતે હૈં ઔર ઉસ પર ઈમાન રખતે

بِهٖ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ

હૈં ઔર ઈમાન વાલોં કે લિયે મગફિરત તલબ કરતે હૈં. એ હમારે રબ! તેરી રહમત ઔર તેરા ઇલ્મ

رَّحْمَةً وَّعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِيْنَ تَابُوْا وَاتَّبَعُوْا سَبِيْلَكَ

હર ચીઝ પર હાવી હૈ, તો તૂ મગફિરત કર દે ઉન કી જિન્હોં ને તૌબા કી ઔર તેરા રાસ્તા અપનાયા

وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ۝٧ رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنّٰتِ عَدْنِ

ઔર ઉન કો દોઝખ કે અઝાબ સે તૂ બચા લે. એ હમારે રબ! ઔર તૂ ઉન કો જન્નાતે અદન મેં દાખિલ કર દે

الَّتِيْ وَعَدْتَّهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ

જિસ કા તૂ ને ઉન સે વાદા કિયા હૈ, ઔર ઉન કો ભી જો લાઈક હોં ઉન કે બાપ દાદા ઔર ઉન કી બીવિયોં

وَذُرِّيّٰتِهِمْ ۭ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝٨ۙ وَقِهِمُ السَّيِّاٰتِ ۭ

ઔર ઉન કી ઔલાદ મેં સે. યકીનન તૂ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. ઔર તૂ ઉન કો બુરાઈયોં સે બચા લે.

وَمَنْ تَقِ السَّيِّاٰتِ يَوْمَىِٕذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهٗ ۭ وَذٰلِكَ هُوَ

ઔર જિસ કો તૂ બુરાઈયોં સે બચા લેગા ઉસ દિન યકીનન તૂ ને ઉસ પર રહમ કિયા. ઔર યે ભારી

الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝٩ۧ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللّٰهِ

કામ્યાબી હૈ. યકીનન વો લોગ જો કાફિર હૈં ઉન કે લિયે ઐલાન હોગા કે અલ્લાહ કા ગુસ્સા

اَكْبَرُ مِنْ مَّقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيْمَانِ

તુમ્હારે અપની જાનોં પર ગુસ્સે સે ઝયાદા બડા હૈ જબ કે તુમ્હેં બુલાયા જાતા થા ઈમાન કી તરફ,

فَتَكْفُرُوْنَ ۝١٠ قَالُوْا رَبَّنَآ اَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا

ફિર તુમ કુફ્ર કરતે થે. વો કહેંગે એ હમારે રબ! તૂ ને હમેં દો મરતબા મૌત દી ઔર તૂ ને દો મરતબા

اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوْبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوْجٍ

હમેં ઝિન્દા કિયા, અબ હમ ને અપને ગુનાહોં કા ઐતેરાફ કર લિયા, ફિર કયા નિકલને કા કોઈ

مِّنْ سَبِيْلٍ ۝١١ ذٰلِكُمْ بِاَنَّهٗٓ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهٗ كَفَرْتُمْ ۚ

રાસ્તા હૈ? યે ઈસ વજહ સે કે જબ તુમ્હારે સામને યકતા અલ્લાહ કો પુકારા જાતા થા તો તુમ કુફ્ર કરતે થે.

وَاِنْ يُّشْرَكْ بِهٖ تُؤْمِنُوْا ۭ فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيْرِ ۝١٢

ઔર અગર ઉસ કે સાથ શિર્ક કિયા જાતા તો તુમ માન લેતે થે. ફિર હુકૂમત બરતર બુલન્દ અલ્લાહ હી કે લિયે હૈ.

هُوَ الَّذِیْ یُرِیْكُمْ اٰیٰتِهٖ وَیُنَزِّلُ لَكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ رِزْقًا
વો તુમ્હેં અપની નિશાનિયાં દિખાતા હૈ ઔર તુમ્હારે લિયે આસ્માન સે રોઝી ઉતારતા હૈ.
وَمَا یَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ یُّنِیْبُ ۝١٣ فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِیْنَ
ઔર નસીહત હાસિલ નહીં કરતે મગર જો રુજૂઅ ઇલલ્લાહ કરતે હૈં. તો તુમ અલ્લાહ કો પુકારો, ઉસી કે લિયે
لَهُ الدِّیْنَ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ۝١٤ رَفِیْعُ الدَّرَجٰتِ
ઇબાદત ખાલિસ કરતે હુવે અગરચે કાફિર નાપસન્દ કરેં. વો દરજાત બુલન્દ કરને વાલા હૈ,
ذُو الْعَرْشِ ۚ یُلْقِی الرُّوْحَ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰی مَنْ یَّشَآءُ
અર્શ વાલા હૈ. વો રૂહ ડાલતા હૈ અપને અમ્ર સે જિસ પર ચાહતા હૈ
مِنْ عِبَادِهٖ لِیُنْذِرَ یَوْمَ التَّلَاقِ ۝١٥ یَوْمَ هُمْ بٰرِزُوْنَ ۚ
અપને બન્દોં મેં સે તાકે મુલાકાત કે દિન સે વો ડરાએ. જિસ દિન વો બાહર નિકલે હુવે હોંગે.
لَا یَخْفٰی عَلَی اللّٰهِ مِنْهُمْ شَیْءٌ ؕ لِمَنِ الْمُلْكُ الْیَوْمَ ؕ
અલ્લાહ પર ઉન કી કોઈ ચીઝ મખ્ફી નહીં. (અલ્લાહ ફરમાએંગે કે) આજ કિસ કી સલ્તનત હૈ?
لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝١٦ اَلْیَوْمَ تُجْزٰی كُلُّ نَفْسٍۭ
(જવાબ હોગા) ગાલિબ યકતા અલ્લાહ હી કી હૈ. ઉસ દિન હર શખ્સ કો બદલા દિયા જાએગા ઉન આમાલ કા જો
بِمَا كَسَبَتْ ؕ لَا ظُلْمَ الْیَوْمَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِیْعُ الْحِسَابِ ۝١٧
ઉસ ને કિયે. આજ કિસી પર ઝુલ્મ નહીં હોગા. યકીનન અલ્લાહ જલ્દ હિસાબ લેને વાલા હૈ.
وَاَنْذِرْهُمْ یَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوْبُ لَدَی الْحَنَاجِرِ
ઔર આપ ઉન કો કયામત કે દિન સે ડરાઇયે જબ દિલ ગલે તક આ જાએંગે, ગમ સે ઘુટ
كٰظِمِیْنَ ؕ مَا لِلظّٰلِمِیْنَ مِنْ حَمِیْمٍ وَّلَا شَفِیْعٍ
રહે હોંગે. ઝાલિમોં કે લિયે ન કોઈ દોસ્ત હોગા ઔર ન સિફારિશી
یُّطَاعُ ۝١٨ یَعْلَمُ خَآئِنَةَ الْاَعْیُنِ وَمَا تُخْفِی الصُّدُوْرُ ۝١٩
જિસ કી બાત માની જાએ. વો જાનતા હૈ આંખોં કી ખયાનત કો ઔર ઉસે જો સીને છુપાતે હૈં.
وَاللّٰهُ یَقْضِیْ بِالْحَقِّ ؕ وَالَّذِیْنَ یَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ
ઔર અલ્લાહ હક કે સાથ ફૈસલા કરેગા. ઔર વો જિન કો યે પુકારતે હૈં અલ્લાહ કે અલાવા
لَا یَقْضُوْنَ بِشَیْءٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ ۝٢٠
વો કિસી ચીઝ કા ફૈસલા નહીં કર સકતે. યકીનન અલ્લાહ સુનને વાલા, દેખને વાલા હૈ.

اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
કયા વો ઝમીન મેં ચલે નહીં કે દેખતે કે ઉન લોગોં કા અન્જામ
الَّذِيْنَ كَانُوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَانُوْا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً
કૈસા હુવા જો ઉન સે પેહલે થે? જો ઉન સે ભી ઝયાદા કુવ્વત વાલે
وَّ اٰثَارًا فِى الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ۭ وَمَا كَانَ
ઔર ઝમીન મેં નિશાનાત વાલે થે, ફિર અલ્લાહ ને ઉન કો ઉન કે ગુનાહોં કી વજહ સે પકડ લિયા. ઔર ઉન કો
لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ۝۲۱ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ
અલ્લાહ સે કોઈ બચાને વાલા નહીં થા. યે ઈસ વજહ સે કે ઉન કે પાસ ઉન કે પૈગમ્બર રોશન
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَكَفَرُوْا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ ۭ اِنَّهٗ قَوِيٌّ
મોઅજિઝાત લે કર આએ થે, તો ઉન્હોં ને કુફ્ર કિયા, ફિર અલ્લાહ ને ઉન કો પકડ લિયા. યકીનન વો કુવ્વત વાલા,
شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝۲۲ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَا
સખ્ત સઝા દેને વાલા હૈ. યકીનન હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો અપને મોઅજિઝાત
وَ سُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝۲۳ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَقَارُوْنَ فَقَالُوْا
ઔર રોશન દલીલ દે કર ભેજા. ફિરઔન ઔર હામાન ઔર કારૂન કી તરફ, તો ઉન્હોં ને કહા
سٰحِرٌ كَذَّابٌ ۝۲۴ فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
કે યે જાદૂગર હૈ, જૂઠા હૈ. ફિર જબ ઉન કે પાસ વો હક લે કર આએ હમારી તરફ સે તો ઉન્હોં ને કહા
اقْتُلُوْٓا اَبْنَآءَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ وَاسْتَحْيُوْا نِسَآءَهُمْ ۭ
કે કત્લ કર દો ઉન કે બેટોં કો જો ઉન કે સાથ ઈમાન લાએ હૈં ઔર ઉન કી ઔરતોં કો ઝિન્દા રેહને દો.
وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِىْ ضَلٰلٍ ۝۲۵ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
ઔર કાફિરોં કા મક્ર તો ઝલાલત હી કા થા. ઔર ફિરઔન ને કહા કે
ذَرُوْنِىْٓ اَقْتُلْ مُوْسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهٗ ۚ اِنِّىْٓ اَخَافُ
તુમ મુજે છોડ દો કે મૈં મૂસા કો કત્લ કર દૂં, ઔર ઉસે ચાહિયે કે વો અપને રબ કો પુકારે. મૈં ડરતા હું
اَنْ يُّبَدِّلَ دِيْنَكُمْ اَوْ اَنْ يُّظْهِرَ فِى الْاَرْضِ الْفَسَادَ ۝۲۶
કહીં વો તુમ્હારા મઝહબ બદલ દે યા ઈસ મુલ્ક મેં ફસાદ બરપા કરે.
وَقَالَ مُوْسٰٓى اِنِّىْ عُذْتُ بِرَبِّىْ وَرَبِّكُمْ مِّنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ
ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે મૈં ને પનાહ લી હૈ અપને રબ ઔર તુમ્હારે રબ કી હર તકબ્બુર કરને વાલે સે

لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ ۖ

જો હિસાબ કે દિન પર ઈમાન નહીં રખતા. ઔર એક મોમિન મર્દ ને કહા

مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ اِيْمَانَهٗٓ اَتَقْتُلُوْنَ رَجُلًا

આલે ફિરઔન મેં સે જો અપના ઈમાન છુપા રહા થા, કયા તુમ કત્લ કરતે હો એક શખ્સ કો ઈસ બિના પર

اَنْ يَّقُوْلَ رَبِّيَ اللّٰهُ وَقَدْ جَآءَكُمْ بِالْبَيِّنٰتِ مِنْ رَّبِّكُمْ ؕ

કે વો કેહતા હૈ કે મેરા રબ અલ્લાહ હૈ, હાલાંકે વો તુમ્હારે પાસ રોશન મોઅજિઝાત તુમ્હારે રબ કી તરફ સે લે કર આયા હૈ?

وَاِنْ يَّكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهٗ ۚ وَاِنْ يَّكُ صَادِقًا

ઔર અગર વો જૂઠા હૈ તો ઉસી પર ઉસ કે જૂઠ કા વબાલ પડેગા. ઔર અગર વો સચ્ચા હૈ

يُّصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِيْ يَعِدُكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ

તો તુમ્હેં ઉસ અઝાબ કા કુછ હિસ્સા પહોંચેગા જિસ સે વો તુમ્હેં ડરા રહા હૈ. યકીનન અલ્લાહ ઉસ કો હિદાયત નહીં દેતે જો

هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يٰقَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ

હદ સે બઢને વાલા, જૂઠા હૈ. એ મેરી કૌમ! તુમ્હારે લિયે આજ સલ્તનત હૈ,

ظٰهِرِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۫ فَمَنْ يَّنْصُرُنَا مِنْ بَاْسِ اللّٰهِ

તુમ ઈસ મુલ્ક મેં ગાલિબ હો. ફિર કૌન હમારી નુસ્રત કરેગા અલ્લાહ કે અઝાબ સે

اِنْ جَآءَنَا ؕ قَالَ فِرْعَوْنُ مَآ اُرِيْكُمْ اِلَّا مَآ اَرٰى

અગર હમારે પાસ અઝાબ આ જાએ? ફિરઔન ને કહા કે મૈં તુમ્હેં નહીં દિખાતા મગર વહી જો મૈં દેખ રહા હું

وَمَآ اَهْدِيْكُمْ اِلَّا سَبِيْلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِيْٓ اٰمَنَ يٰقَوْمِ

ઔર મૈં તુમ્હારી રેહનુમાઈ કરતા હું ભલાઈ હી કે રાસ્તે કી તરફ. ઔર ઉસ શખ્સ ને કહા જો ઈમાન લાયા થા કે

اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ مِّثْلَ يَوْمِ الْاَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَاْبِ

એ મેરી કૌમ! મુજે ડર હૈ કે તુમ પર વૈસા હી દિન ન આ જાએ જૈસા બહોત સે ગિરોહોં પર આ ચુકા હૈ, કૌમે નૂહ ઔર

قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ وَالَّذِيْنَ مِنْ بَعْدِهِمْ ؕ

કૌમે આદ ઔર કૌમે સમૂદ ઔર ઉન કે બાદ વાલોં કે જૈસે હાલ કા.

وَمَا اللّٰهُ يُرِيْدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيٰقَوْمِ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ

ઔર અલ્લાહ બન્દોં પર ઝુલ્મ કા ઈરાદા ભી નહીં કરતે. ઔર એ મેરી કૌમ! મૈં તુમ પર એક દૂસરે કો પુકારને કે દિન

يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُوَلُّوْنَ مُدْبِرِيْنَ ۚ مَا لَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ

કા ખૌફ કરતા હું. જિસ દિન તુમ પુશ્ત ફેર કર ભાગોગે. તુમ્હારે લિયે અલ્લાહ સે કોઈ બચાને વાલા નહીં

مِنْ عَاصِمٍ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾
હોગા. ઔર જિસ કો અલ્લાહ ગુમરાહ કર દે ઉસે કોઈ હિદાયત દેને વાલા નહીં.
وَلَقَدْ جَآءَكُمْ يُوْسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا زِلْتُمْ
ઔર તહકીક કે તુમ્હારે પાસ યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ઈસ સે પેહલે રોશન મોઅજિઝાત લે કર આએ, ફિર તુમ બરાબર શક મેં
فِيْ شَكٍّ مِّمَّا جَآءَكُمْ بِهٖ ۭ حَتّٰٓى اِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ
રહે ઉસ સે જો તુમ્હારે પાસ વો લે કર આએ. યહાં તક કે જબ વો વફાત પા ગએ, તો તુમ ને કહા
لَنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ مِنْۢ بَعْدِهٖ رَسُوْلًا ۭ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ
અલ્લાહ ઉસ કે બાદ કિસી પૈગમ્બર કો હરગિઝ નહીં ભેજેગા. ઈસી તરહ અલ્લાહ ગુમરાહ કરતા હૈ
مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابُ ﴿٣٤﴾ اِۨلَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ
ઉસ કો જો હદ સે બઢને વાલા, શક મેં પડા હોતા હૈ. ઉન લોગોં કો જો જઘડા કરતે હૈં
فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ ۭ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ
અલ્લાહ કી આયાત મેં કિસી દલીલ કે બગૈર જો ઉન કે પાસ આઈ હો. યે જઘડા અલ્લાહ ઔર ઈમાન વાલોં કે નઝદીક બહોત હી
وَعِنْدَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۭ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ قَلْبِ
ગુસ્સા દિલાને વાલી ચીઝ હૈ. ઈસ તરહ અલ્લાહ હર તકબ્બુર કરને વાલે ઝાલિમ કે દિલ પર મુહર
مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰهَامٰنُ ابْنِ لِيْ
લગા દેતે હૈં. ઔર ફિરઔન બોલા કે એ હામાન! તૂ મેરે લિયે એક ઊંચી
صَرْحًا لَّعَلِّيْٓ اَبْلُغُ الْاَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ اَسْبَابَ السَّمٰوٰتِ
ઈમારત તામીર કર તાકે મૈં ઉન રાસ્તોં તક પહોંચૂં. આસ્માન કે રાસ્તોં તક,
فَاَطَّلِعَ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى وَاِنِّيْ لَاَظُنُّهٗ كَاذِبًا ۭ وَكَذٰلِكَ
ફિર મૈં મૂસા કે રબ કો જાંક કર દેખું, ઔર યકીનન મૈં ઉસે જૂઠા ગુમાન કરતા હું. ઔર ઈસી તરહ
زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيْلِ ۭ
ફિરઔન કે લિયે ઉસ કી બદઅમલી મુઝય્યન કી ગઈ ઔર ઉસે રાસ્તે સે રોકા ગયા.
وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِيْ تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِيْٓ اٰمَنَ
ઔર ફિરઔન કા મકર નહીં થા મગર તબાહી કા. ઔર ઉસ શખ્સ ને કહા જો ઈમાન લાયા થા
يٰقَوْمِ اتَّبِعُوْنِ اَهْدِكُمْ سَبِيْلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يٰقَوْمِ اِنَّمَا
એ મેરી કૌમ! તુમ મેરા ઈત્તિબા કરો, મૈં તુમ્હેં નેકી કે રાસ્તે કી રહનુમાઈ કરૂંગા. એ મેરી કૌમ! યે દુન્યવી

ع ٤

هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ ز وَّ اِنَّ الْاٰخِرَةَ هِيَ دَارُ
ઝિન્દગી તો સિર્ફ થોડા સા નફા ઉઠાના હે. ઔર યકીનન આખિરત વો હમેશા રેહને કા

الْقَرَارِ ٣٩ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰى اِلَّا مِثْلَهَا ج
ઘર હે. જો બુરે અમલ કરેગા તો ઉસે બદલા નહીં દિયા જાએગા મગર ઉસી કે બકદર.

وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ
ઔર જો નેક અમલ કરે, મરદોં મેં સે હો યા ઔરતોં મેં સે બશર્તેકે વો મોમિન હો,

فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُوْنَ فِيْهَا بِغَيْرِ
તો વો લોગ જન્નત મેં દાખિલ હોંગે ઔર ઉન કો ઉસ મેં બેહિસાબ રોઝી દી

حِسَابٍ ٤٠ وَيٰقَوْمِ مَا لِيْٓ اَدْعُوْكُمْ اِلَى
જાએગી. ઔર એ મેરી કૌમ! મુજે કયા હુવા કે મૈં તુમ્હેં બુલા રહા હું નજાત

النَّجٰوةِ وَتَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَى النَّارِ ط ٤١ تَدْعُوْنَنِيْ لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ
કી તરફ ઔર તુમ મુજે બુલા રહે હો આગ કી તરફ. તુમ મુજે બુલાતે હો તાકે મૈં અલ્લાહ કે સાથ કુફ્ર કરું

وَاُشْرِكَ بِهٖ مَا لَيْسَ لِيْ بِهٖ عِلْمٌ ز وَّاَنَا اَدْعُوْكُمْ
ઔર મૈં ઉસ કે સાથ શરીક ઠેહરાઊં ઐસી ચીઝ જિસ કી મેરે પાસ કોઈ દલીલ નહીં. ઔર મૈં તુમ્હેં બુલા રહા હું

اِلَى الْعَزِيْزِ الْغَفَّارِ ٤٢ لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَيْهِ
ઝબરદસ્ત, બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલે અલ્લાહ કી તરફ. યકીની બાત હે કે તુમ મુજે જિસ કી તરફ બુલાતે હો

لَيْسَ لَهٗ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْاٰخِرَةِ
ઉસ કી તરફ દાવત નહીં દી જા સકતી દુન્યા મેં ઔર ન આખિરત મેં,

وَاَنَّ مَرَدَّنَآ اِلَى اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِيْنَ هُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ٤٣
ઔર યે કે હમ સબ કો લૌટના હે અલ્લાહ કી તરફ ઔર યે કે હદ સે આગે બઢને વાલે હી દોઝખી હૈં.

فَسَتَذْكُرُوْنَ مَآ اَقُوْلُ لَكُمْ ط وَاُفَوِّضُ اَمْرِيْٓ
ફિર અનકરીબ તુમ યાદ કરોગે ઉસ કો જો મૈં તુમ સે કેહ રહા હું. ઔર મૈં અપના મુઆમલા અલ્લાહ કે

اِلَى اللّٰهِ ط اِنَّ اللّٰهَ بَصِيْرٌ بِالْعِبَادِ ٤٤ فَوَقٰىهُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِ
સુપુર્દ કરતા હું. યકીનન અલ્લાહ બન્દોં કો ખૂબ દેખ રહે હૈં. ફિર અલ્લાહ ને મુસા (અલૈહિસ્સલામ) કો બચા લિયા

مَا مَكَرُوْا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُوْٓءُ الْعَذَابِ ٤٥
ઉન કી બુરી તદબીરોં સે ઔર આલે ફિરઔન કો બુરે અઝાબ ને ઘેર લિયા.

اَلنَّارُ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَّ عَشِيًّا ۚ وَيَوْمَ تَقُوْمُ
આગ પર ઉન્હેં પેશ કિયા જાતા હૈ સુબ્હ વ શામ. ઔર જિસ દિન કયામત
السَّاعَةُ ۛ اَدْخِلُوْٓا اٰلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾
કાઈમ હોગી, (કહા જાએગા) આલે ફિરઔન કો સખ્ત તરીન અઝાબ મેં દાખિલ કર દો.
وَاِذْ يَتَحَآجُّوْنَ فِى النَّارِ فَيَقُوْلُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِيْنَ
ઔર જબ વો આગ મેં જઘડ રહે હોંગે, ફિર કમઝોર લોગ કહેંગે બડે બન કર
اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ
રેહને વાલોં સે કે યકીનન હમ તો તુમ્હારે પીછે ચલને વાલે થે, તો કયા તુમ ઈસ
عَنَّا نَصِيْبًا مِّنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا
આગ કા કુછ હિસ્સા હમ સે હટા દોગે? તો કહેંગે જો બડે બન કર રહે કે હમ
كُلٌّ فِيْهَآ ۙ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ
સબ ઈસી આગ મેં હૈં. યકીનન અલ્લાહ ને બન્દોં કે દરમિયાન ફૈસલા કર દિયા હૈ. ઔર વો
الَّذِيْنَ فِى النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوْا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ
લોગ જો દોઝખ મેં હોંગે જહન્નમ કે ફરિશ્તોં સે કહેંગે કે તુમ અપને રબ સે માંગો કે એક દિન તો
عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾ قَالُوْٓا اَوَلَمْ تَكُ تَاْتِيْكُمْ
અઝાબ હમ સે કુછ હલ્કા કર દે. વો કહેંગે કયા તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે પૈગમ્બર રોશન
رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۗ قَالُوْا بَلٰى ۗ قَالُوْا فَادْعُوْا ۚ
મોઅજિઝાત લે કર નહીં આએ થે? વો કહેંગે કયૂં નહીં. વો ફરિશ્તે કહેંગે ફિર તુમ પુકારતે રહો.
وَمَا دُعٰٓؤُا الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِىْ ضَلٰلٍ ﴿٥٠﴾ اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا
ઔર કાફિરોં કી દુઆ મહઝ બેઅસર હૈ. હમ મદદ કરતે હૈં અપને પૈગમ્બરોં કી
وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُوْمُ الْاَشْهَادُ ﴿٥١﴾
ઔર ઉન કી જો ઈમાન લાએ, દુન્યવી ઝિન્દગી મેં ભી ઔર ઉસ દિન ભી જિસ દિન ગવાહ ખડે હોંગે.
يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظّٰلِمِيْنَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ
જિસ દિન ઝાલિમોં કો ઉન કી માઝિરત નફા નહીં દેગી ઔર ઉન કે લિયે લાનત હૈ
وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْهُدٰى
ઔર ઉન કે લિયે બુરા ઘર હૈ. યકીનન હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો હિદાયત દી

ع ١٠

وَ اَوْرَثْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْكِتٰبَ ﴿٥٣﴾ هُدًى

ઔર બની ઈસ્રાઈલ કો કિતાબ દી. જો હિદાયત હૈ

وَّ ذِكْرٰى لِاُولِى الْاَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ

ઔર નસીહત હૈ અક્લ વાલોં કે લિયે. ઈસ લિયે આપ સબ્ર કીજિયે, યકીનન અલ્લાહ કા વાદા સચ્ચા હૈ

وَّاسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ

ઔર અપને ગુનાહોં કે લિયે ઈસ્તિગફાર કરતે રહિયે ઔર અપને રબ કી હમ્દ કે સાથ સુબ્હ વ શામ

وَ الْاِبْكَارِ ﴿٥٥﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ

તસ્બીહ કીજિયે. જો લોગ અલ્લાહ કી આયાત મેં જઘડા કરતે હૈં કિસી દલીલ

سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ ۙ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ

કે બગૈર જો ઉન કે પાસ આઈ હો, ઉન કે સીનોં મેં સિવાએ તકબ્બુર કે કુછ ભી નહીં હૈ, જિસ કો વો પહોંચને

بِبَالِغِيْهِ ۚ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿٥٦﴾

વાલે નહીં. ઈસ લિયે આપ અલ્લાહ કી પનાહ તલબ કીજિયે. યકીનન વો સુનને વાલા, દેખને વાલા હૈ.

لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ

અલબત્તા આસ્માનોં ઔર ઝમીન કા પૈદા કરના યે ઝયાદા બડા હૈ ઈન્સાનોં કે પૈદા કરને સે,

وَ لٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَمَا يَسْتَوِى الْاَعْمٰى

લેકિન અકસર લોગ જાનતે નહીં. ઔર અન્ધા ઔર દેખને વાલા બરાબર નહીં

وَالْبَصِيْرُ ۙ۬ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَلَا الْمُسِيْٓءُ ؕ

હો સકતે. ઔર જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે વો ઔર બદકાર બરાબર નહીં હો સકતે.

قَلِيْلًا مَّا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٨﴾ اِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ

બહોત કમ તુમ નસીહત હાસિલ કરતે હો. કયામત ઝરૂર આને વાલી હી હૈ

لَّا رَيْبَ فِيْهَا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٩﴾

જિસ મેં કોઈ શક નહીં, લેકિન લોગોં મેં સે અકસર ઈમાન નહીં લાતે.

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُوْنِيْٓ اَسْتَجِبْ لَكُمْ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ

ઔર તેરે રબ ને કહા કે તુમ મુજ સે માંગો, મૈં તુમ્હારી દુઆ કબૂલ કરૂંગા. જો

يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِيْ سَيَدْخُلُوْنَ جَهَنَّمَ دٰخِرِيْنَ ﴿٦٠﴾ ع

મેરી ઈબાદત સે તકબ્બુર કરતે હૈં, અનકરીબ વો જહન્નમ મેં ઝલીલ હો કર દાખિલ હોંગે.

اَللّٰهُ الَّذِیْ جَعَلَ لَكُمُ الَّیْلَ لِتَسْكُنُوْا فِیْهِ وَالنَّهَارَ
અલ્લાહ હી હૈ જિસ ને તુમ્હારે લિયે રાત બનાઈ તાકે તુમ ઉસ મેં સુકૂન હાસિલ કરો ઔર દિન
مُبْصِرًاؕ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
રોશન બનાયા. યકીનન અલ્લાહ ઈન્સાનોં પર ફઝલ વાલા હૈ, લેકિન અકસર
النَّاسِ لَا یَشْكُرُوْنَ۝۶۱ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ
લોગ શુક્ર અદા નહીં કરતે. વહી અલ્લાહ તુમ્હારા રબ હૈ, જો હર ચીઝ કા પૈદા કરને
شَیْءٍۘ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ٘ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ۝۶۲ كَذٰلِكَ
વાલા હૈ. ઉસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં. ફિર તુમ કહાં લૌટાએ જા રહે હો? ઈસી તરહ
یُؤْفَكُ الَّذِیْنَ كَانُوْا بِاٰیٰتِ اللّٰهِ یَجْحَدُوْنَ۝۶۳ اَللّٰهُ
લૌટાયા ગયા ઉન લોગોં કો ભી જો અલ્લાહ કી આયાત કા ઈન્કાર કરતે થે. અલ્લાહ
الَّذِیْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّالسَّمَآءَ بِنَآءً
હી હૈ જિસ ને તુમ્હારે લિયે ઝમીન કો ઠેહેરને કી જગા ઔર આસ્માન કો છત બનાયા
وَّ صَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّیِّبٰتِؕ
ઔર તુમ્હારી સૂરતેં બનાઈ, ફિર તુમ્હારી સૂરતેં બહોત અચ્છી બનાઈ ઔર તુમ્હેં પાકીઝા ચીઝેં ખાને કો દીં.
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚۖ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِیْنَ۝۶۴ هُوَ
યહી અલ્લાહ તુમ્હારા રબ હૈ. ફિર અલ્લાહ બાબરકત હૈ જો તમામ જહાનોં કા રબ હૈ. વહી
الْحَیُّ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوْهُ مُخْلِصِیْنَ لَهُ الدِّیْنَؕ
ઝિન્દા હૈ, ઉસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં, ફિર તુમ ઉસી કો પુકારો ઉસી કે લિયે ઈબાદત કો ખાલિસ કરતે હુવે.
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ۝۶۵ قُلْ اِنِّیْ نُهِیْتُ اَنْ اَعْبُدَ
તમામ તારીફેં અલ્લાહ રબ્બુલ આલમીન કે લિયે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કે મુજે ઈસ સે મના કિયા ગયા હૈ કે મૈં ઈબાદત કરૂં
الَّذِیْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَمَّا جَآءَنِیَ الْبَیِّنٰتُ
ઉન કી જિન કો તુમ પુકારતે હો અલ્લાહ કે સિવા જબ કે મેરે પાસ રોશન આયતેં પહોંચી મેરે રબ કી તરફ સે.
مِنْ رَّبِّیْ ز وَاُمِرْتُ اَنْ اُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِیْنَ۝۶۶ هُوَ
ઔર મુજે હુકમ હૈ કે મૈં રબ્બુલ આલમીન કા ફરમાંબરદાર રહૂં. વહી
الَّذِیْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ
અલ્લાહ હૈ જિસ ને તુમ્હેં પૈદા કિયા મિટ્ટી સે, ફિર નુત્ફે સે, ફિર જમે

وقف لازم

عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوْٓا اَشُدَّكُمْ
હુવે ખૂન સે, ફિર તુમ્હેં વો બચ્ચા બના કર નિકાલતા હૈ, ફિર (તુમ કો ઝિન્દા રખતા હૈ) તાકે તુમ અપની જવાની કો પહોંચો,

ثُمَّ لِتَكُوْنُوْا شُيُوْخًا ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ
ફિર (તુમ કો ઔર ઝિન્દા રખતા હૈ) તા કે તુમ બૂઢે હો જાઓ. ઔર તુમ મેં સે બાઝોં કો વફાત દી જાતી હૈ ઉસ સે પેહલે

وَلِتَبْلُغُوْٓا اَجَلًا مُّسَمًّى وَّلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۝۶۷ هُوَ
ઔર તાકે તુમ મુકર્રર કી હૂઈ આખિરી મુદ્દત કો પહોંચો, ઔર તાકે તુમ અક્લ સે કામ લો. વહી

الَّذِىْ يُحْىٖ وَيُمِيْتُ ۚ فَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ
અલ્લાહ હૈ જો ઝિન્દા રખતા હૈ ઔર મૌત દેતા હૈ. ફિર જબ વો કિસી મુઆમલે કા ફૈસલા કરતા હૈ, તો સિર્ફ ઉસ સે કેહતા હૈ

لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝۶۸ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ
કે હો જા, તો વો હો જાતા હૈ. કયા આપ ને દેખા નહીં ઉન લોગોં કો જો અલ્લાહ કી

فِىْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ ۗ اَنّٰى يُصْرَفُوْنَ ۝۶۹ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا
આયાત મેં જઘડા કરતે હૈં? વો કહાં ફિરે જા રહે હૈં? જિન્હોં ને કિતાબ કો

بِالْكِتٰبِ وَبِمَآ اَرْسَلْنَا بِهٖ رُسُلَنَا ۛ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ۝۷۰
ઔર ઉસ કો ભી જુઠલાયા જિસ કો દે કર હમ ને અપને પૈગમ્બરોં કો ભેજા. ફિર અનકરીબ ઉન્હેં માલૂમ હો જાએગા.

اِذِ الْاَغْلٰلُ فِىْٓ اَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلٰسِلُ ۗ يُسْحَبُوْنَ ۝۷۱
જબ કે તૌક ઔર ઝંજીરેં ઉન કી ગર્દનોં મેં હોંગી. ઉન કો ગર્મ પાની

فِى الْحَمِيْمِ ۙ ثُمَّ فِى النَّارِ يُسْجَرُوْنَ ۝۷۲ ثُمَّ قِيْلَ
મેં ઘસીટા જાએગા. ફિર આગ મેં જૌંક દિયે જાએંગે. ફિર ઉન સે પૂછા

لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ۝۷۳ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۗ قَالُوْا
જાએગા કે કહાં હૈં વો જિન કો અલ્લાહ કે સિવા તુમ શરીક ઠેહરાતે થે? વો બોલેંગે કે

ضَلُّوْا عَنَّا بَلْ لَّمْ نَكُنْ نَّدْعُوْا مِنْ قَبْلُ شَيْـًٔا ۗ
વો હમ સે ખો ગએ, બલ્કે ઉસ સે પેહલે કિસી ચીઝ કો હમ પુકારતે નહીં થે.

كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكٰفِرِيْنَ ۝۷۴ ذٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
ઈસી તરહ અલ્લાહ કાફિરોં કો ગુમરાહ કરેંગે. યે સઝા ઈસ વજહ સે હૈ કે

تَفْرَحُوْنَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ
ઝમીન મેં નાહક તુમ ઈતરાતે થે ઔર ઈસ લિયે કે તુમ

تَمْرَحُوْنَ ﴿٧٥﴾ اُدْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ
અકડતે થે. જહન્નમ કે દરવાઝોં મેં તુમ દાખિલ હો જાઓ, ઉસ મેં હમેશા

فِيْهَا ۚ فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ
રેહને કે લિયે. યે તકબ્બુર કરને વાલોં કા બુરા ઠિકાના હૈ. ઈસ લિયે આપ સબ્ર કીજિયે,

اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِىْ
યકીનન અલ્લાહ કા વાદા સચ્ચા હૈ. ફિર અગર આપ કો હમ દિખા દેં ઉસ અઝાબ કા કુછ હિસ્સા જિસ સે હમ ઉન્હેં

نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُوْنَ ﴿٧٧﴾ وَلَقَدْ
ડરા રહે હૈં યા હમ આપ કો વફાત દે દેં, તબ ભી વો હમારી તરફ લૌટાએ જાએંગે. ઔર

اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّنْ قَصَصْنَا
હમ ને આપ સે પેહલે ભી પૈગમ્બર ભેજે, ઉન મેં સે બાઝ કે કિસ્સે હમ ને આપ કે સામને બયાન

عَلَيْكَ وَ مِنْهُمْ مَّنْ لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ؕ وَمَا كَانَ
કિયે હૈં ઔર ઉન મેં સે બાઝ વો હૈં જિન કે કિસ્સે હમ ને આપ કે સામને બયાન નહીં કિયે. ઔર કિસી

لِرَسُوْلٍ اَنْ يَّاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ فَاِذَا جَآءَ
પૈગમ્બર કી યે તાકત નહીં થી કે વો કોઈ મોઅજિઝા લે આએ મગર અલ્લાહ કી ઈજાઝત સે. ફિર જબ અલ્લાહ

اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٧٨﴾ ع ١٣
કા હુકમ આયા તો હક કે સાથ ફૈસલા કર દિયા ગયા ઔર વહાં પર એહલે બાતિલ ખસારે મેં રહે.

اَللّٰهُ الَّذِىْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوْا مِنْهَا
અલ્લાહ હી હૈ જિસ ને તુમ્હારે લિયે ચૌપાએ બનાએ તાકે તુમ ઉન મેં સે બાઝ પર સવારી કરો

وَ مِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوْا
ઔર ઉન મેં સે બાઝ કો તુમ ખાતે હો. ઔર તુમ્હારે લિયે ઉન મેં ઔર ભી મનાફેઅ હૈં ઔર તાકે

عَلَيْهَا حَاجَةً فِيْ صُدُوْرِكُمْ وَ عَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ
ઉન પર સવાર હો કર તુમ અપને દિલોં કી હાજત તક પહોંચ જાઓ ઔર ઉન ચૌપાઓં પર ઔર કશતિયોં પર તુમ્હેં સવાર

تُحْمَلُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَ يُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ ۖ فَاَيَّ اٰيٰتِ اللّٰهِ
કરાયા જાતા હૈ. ઔર અલ્લાહ તુમ્હેં અપની નિશાનિયાં દિખાતા હૈ. ફિર અલ્લાહ કી નિશાનિયોં મેં સે કિસ કિસ

تُنْكِرُوْنَ ﴿٨١﴾ اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا
નિશાની કા તુમ ઈન્કાર કરોગે? કયા વો ઝમીન મેં ચલે ફિરે નહીં કે દેખતે

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَانُوْٓا اَكْثَرَ
કે ઉન લોગોં કા અન્જામ કૈસા હુવા જો ઉન સે પેહલે થે? જો તાદાદ મેં ઉન સે ઝયાદા થે

مِنْهُمْ وَاَشَدَّ قُوَّةً وَّاٰثَارًا فِى الْاَرْضِ فَمَآ اَغْنٰى
ઔર કુવ્વત મેં ઉન સે મઝબૂત થે ઔર ઉન્હોં ને ઝમીન મેં નિશાનાત ભી સબ સે ઝયાદા (છોડે), ફિર

عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۸۲﴾ فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ
ભી ઉન કે કુછ કામ નહીં આઈ ઉન કી કમાઈ. ફિર જબ ઉન કે પાસ ઉન કે

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرِحُوْا بِمَا عِنْدَهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ
પૈગમ્બર રોશન મોઅજિઝાત લે કર આએ તો વો ઈતરાને લગે ઉસ ઈલ્મ પર જો ઉન કે પાસ થા,

وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۸۳﴾ فَلَمَّا رَاَوْا
ઔર ઉન કો ઘેર લિયા ઉસ અઝાબ ને જિસ કા વો મઝાક ઉડાયા કરતે થે. ફિર જબ ઉન્હોં ને હમારા અઝાબ

بَاْسَنَا قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهٗ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهٖ
દેખા તો બોલ ઉઠે કે હમ યકતા અલ્લાહ પર ઈમાન લે આએ, ઔર હમ ને કુફ્ર કિયા ઉસ કે સાથ જિસ કો હમ શરીક

مُشْرِكِيْنَ ﴿۸۴﴾ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ اِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَاَوْا
ઠેહરાતે થે. તો ઉન કો ઉન કા ઈમાન લાના નાફેઅ નહીં હુવા જબ ઉન્હોં ને હમારા

بَاْسَنَا ؕ سُنَّتَ اللّٰهِ الَّتِىْ قَدْ خَلَتْ فِىْ عِبَادِهٖ ۚ
અઝાબ દેખ લિયા. યહી અલ્લાહ કી સુન્નત હે જો ઉસ કે બન્દોં મેં પેહલે રહી હે.

وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكٰفِرُوْنَ ﴿۸۵﴾
ઔર ઉસ જગા કાફિર ખસારે મેં રહે.

اٰيَاتُهَا ۵۴ (۴۱) سُوْرَةُ حٰمٓ السَّجْدَة مَكِّيَّةٌ (۶۱) رُكُوْعَاتُهَا ۶

ઉસ મેં ૫૪ આયતેં હૈં — સૂરએ હા મીમ સજદા મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ — ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હે

حٰمٓ ﴿۱﴾ تَنْزِيْلٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۲﴾ كِتٰبٌ
હા મીમ. ઈસ કા ઉતારા જાના બડે મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલે અલ્લાહ કી તરફ સે હે. યે કિતાબ હે

فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿۳﴾
જિસ કી આયતેં તફસીલ સે બયાન કી ગઈ હૈં જો અરબી ઝબાન વાલા કુર્આન હે ઐસી કૌમ કે લિયે જો ઈલ્મ રખતી હે.

بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ۚ فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ۝۴
બશારત સુનાને વાલી ઔર ડરાને વાલી હૈ. ફિર ઉન મેં સે અકસર ને ઐરાઝ કિયા, ફિર વો નહીં સુનતે.
وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا فِيْٓ اَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ
ઔર કેહતે હૈં કે હમારે દિલ પરદે મેં હૈં ઉસ સે જિસ કી તરફ તુમ હમેં બુલાતે હો,
وَفِيْٓ اٰذَانِنَا وَقْرٌ وَّمِنْۢ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ
ઔર હમારે કાનોં મેં ડાટ હૈ, ઔર હમારે ઔર તુમ્હારે દરમિયાન હિજાબ હૈ,
فَاعْمَلْ اِنَّنَا عٰمِلُوْنَ ۝۵ قُلْ اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ
તો તુમ અપના કામ કરો, હમ અપના કામ કરેંગે. આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં ભી બશર હું જૈસે તુમ,
يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَاسْتَقِيْمُوْٓا
મેરી તરફ વહી કી જાતી હૈ કે તુમ્હારા માબૂદ યકતા માબૂદ હૈ, તો ઉસી કી તરફ
اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوْهُ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِيْنَ ۝۶
મુતવજ્જેહ રહો ઔર ઉસી સે મગફિરત માંગો. ઔર મુશરિકીન કે લિયે હલાકત હૈ.
الَّذِيْنَ لَا يُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ
જો ઝકાત નહીં દેતે ઔર આખિરત કે ભી
كٰفِرُوْنَ ۝۷ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
મુન્કિર હૈં. યકીનન જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે
لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ۝۸ قُلْ اَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُوْنَ
ઉન કે લિયે સવાબ હૈ જો કભી ખત્મ ન હોગા. આપ ફરમા દીજિયે કયા તુમ કુફ્ર કરતે હો
بِالَّذِيْ خَلَقَ الْاَرْضَ فِيْ يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُوْنَ
ઉસ અલ્લાહ કે સાથ જિસ ને ઝમીન પૈદા કી દો દિન મેં ઔર ઉસ કે લિયે
لَهٗٓ اَنْدَادًا ۗ ذٰلِكَ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ۝۹ وَجَعَلَ فِيْهَا
તુમ શરીક બનાતે હો. વો તમામ જહાંનોં કા રબ હૈ. ઔર ઉસી ને ઝમીન મેં
رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبٰرَكَ فِيْهَا وَقَدَّرَ فِيْهَآ
ઉસ કે ઉપર સે પહાડ રખ દિયે ઔર ઉસ કે અન્દર બરકતેં રખી હૈં ઔર ઝમીન મેં ઝમીન વાલોં
اَقْوَاتَهَا فِيْٓ اَرْبَعَةِ اَيَّامٍ ۗ سَوَآءً لِّلسَّآئِلِيْنَ ۝۱۰
કી ખાને કી ચીઝેં મિકદારે મુઅય્યન કે સાથ રખ દીં ચાર દિન મેં. પૂછને વાલોં કા (જવાબ) પૂરા હુવા.

الثلثة

ع ۱۵

ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَآءِ وَهِىَ دُخَانٌ فَقَالَ
ફિર વો આસ્માન કી તરફ મુતવજ્જેહ હુવા ઈસ હાલ મેં કે વો ધુવાં થા, તો ઉસ ને

لَهَا وَلِلْاَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا ؕ قَالَتَآ
આસ્માન સે ઔર ઝમીન સે કહા કે તુમ દોનોં આઓ ખુશી સે યા મજબૂરી સે. દોનોં ને કહા કે

اَتَيْنَا طَآئِعِيْنَ ﴿۱۱﴾ فَقَضٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ
હમ ખુશી સે આતે હૈં. ફિર અલ્લાહ ને ઉન કો સાત આસ્માન બનાને કા ફૈસલા કિયા

فِىْ يَوْمَيْنِ وَاَوْحٰى فِىْ كُلِّ سَمَآءٍ اَمْرَهَا ؕ
દો દિન મેં, ઔર હર આસ્માન મેં ઉસ કા હુકમ દે દિયા.

وَ زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيْحَ ۖ وَحِفْظًا ؕ
ઔર હમ ને આસ્માને દુન્યા કો મુઝય્યન કિયા ચિરાગોં સે ઔર હિફાઝત કે ખાતિર.

ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿۱۲﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوْا
યે ઝબરદસ્ત, ઈલ્મ વાલે અલ્લાહ કી મુતઅય્યન કી હુઈ મિકદાર હૈ. ફિર અગર વો ઐરાઝ કરેં

فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صٰعِقَةً مِّثْلَ صٰعِقَةِ عَادٍ
તો આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તુમ્હેં ડરાતા હું ઐસે અઝાબ સે જો કૌમે આદ વ કૌમે સમૂદ કે અઝાબ

وَّثَمُوْدَ ﴿۱۳﴾ اِذْ جَآءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ
જૈસા હોગા. જબ ઉન કે પાસ પૈગમ્બર આએ ઉન કે સામને સે

وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ قَالُوْا لَوْ شَآءَ
ઔર ઉન કે પીછે સે કે તુમ ઈબાદત મત કરો મગર અલ્લાહ હી કી. તો બોલે કે અગર હમારા

رَبُّنَا لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً فَاِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ
રબ ચાહતા તો ફરિશ્તોં કો ઉતારતા. યકીનન હમ ઉસ દીન કે સાથ ભી કુફ્ર કરતે હૈં જિસે દે કર તુમ

كٰفِرُوْنَ ﴿۱۴﴾ فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوْا فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ
ભેજે ગએ હો. અલબત્તા કૌમે આદ તો ઉસ ને ઝમીન મેં નાહક

الْحَقِّ وَقَالُوْا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ؕ اَوَلَمْ يَرَوْا
તકબ્બુર કિયા, ઔર ઉન્હોં ને કહા કે હમ સે કૌન ઝયાદા કુવ્વત વાલા હૈ? કયા ઉન્હોં ને દેખા નહીં

اَنَّ اللّٰهَ الَّذِىْ خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ؕ وَ كَانُوْا
કે જિસ અલ્લાહ ને ઉન્હેં પૈદા કિયા હૈ, વો ઉન સે ભી ઝયાદા કુવ્વત વાલા હૈ. ઔર વો

بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ۝۱۵ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا صَرْصَرًا
હમારી આયતોં કા ઈન્કાર કરતે થે. ફિર હમ ને ઉન પર સર્દ તૂફાની હવા

فِيْٓ اَيَّامٍ نَّحِسَاتٍ لِّنُذِيْقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ
મન્હૂસ દિનોં મેં ભેજી તાકે ઉન્હેં દુન્યવી ઝિન્દગી મેં

فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى
ઝિલ્લત કા અઝાબ હમ ચખાએં. ઔર આખિરત કા અઝાબ તો ઔર ઝયાદા રુસ્વાઈ વાલા હૈ

وَهُمْ لَا يُنْصَرُوْنَ۝۱۶ وَاَمَّا ثَمُوْدُ فَهَدَيْنٰهُمْ فَاسْتَحَبُّوا
ઔર ઉન કી નુસ્રત ભી નહીં કી જાએગી. ઔર જો કૌમે સમૂદ થી, તો હમ ને ઉન કો રાસ્તા બતલાયા, ફિર ઉન્હોં ને

الْعَمٰى عَلَى الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ صٰعِقَةُ الْعَذَابِ
અન્ધા રેહને કો હિદાયત કે મુકાબલે મેં પસન્દ કિયા, ફિર ઉન્હેં ઉન કે કરતૂત કી વજહ સે

الْهُوْنِ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ۝۱۷ وَنَجَّيْنَا الَّذِيْنَ
ઝિલ્લત વાલે અઝાબ કી કડક ને પકડ લિયા. ઔર હમ ને બચા લિયા ઉન કો જો

اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ۝۱۸ وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَآءُ اللّٰهِ
ઈમાન લાએ થે ઔર મુત્તકી થે. ઔર જિસ દિન અલ્લાહ કે દુશમન દોઝખ કી તરફ ઈકટ્ઠે કિયે

اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ۝۱۹ حَتّٰٓى اِذَا مَا جَآءُوْهَا
જાએંગે, ફિર ઉન્હેં (જમાઅતોં મેં) તકસીમ કિયા જાએગા. યહાં તક કે જબ વો દોઝખ કે પાસ પહોંચેંગે

شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَ اَبْصَارُهُمْ وَجُلُوْدُهُمْ
તો ઉન કે ખિલાફ ગવાહી દેંગે ઉન કે કાન ઔર ઉન કી આંખેં ઔર ઉન કી ખાલેં

بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ۝۲۰ وَقَالُوْا لِجُلُوْدِهِمْ لِمَ شَهِدْتُّمْ
ઉન આમાલ કી જો વો કરતે થે. ઔર વો અપની ખાલોં સે કહેંગે કે તુમ ને હમારે ખિલાફ ગવાહી

عَلَيْنَا ؕ قَالُوْٓا اَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذِيْٓ اَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ
ક્યૂં દી? વો કહેંગી કે હમ સે બુલ્વાયા ઉસ અલ્લાહ ને જિસ ને હર ચીઝ કો ગોયાઈ દી હૈ

وَّهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ۝۲۱
ઔર ઉસી ને તુમ્હેં પેહલી મરતબા પૈદા કિયા ઔર ઉસી કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે.

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُوْنَ اَنْ يَّشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَآ
ઔર તુમ છુપા નહીં સકતે થે કે તુમ્હારે ખિલાફ ગવાહી દેં તુમ્હારે કાન ઔર

اَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُوْدُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّٰهَ
તુમ્હારી આંખેં ઔર તુમ્હારી ખાલેં, લેકિન તુમ ને ગુમાન કિયા થા કે અલ્લાહ

لَا يَعْلَمُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٢﴾ وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِىْ
નહીં જાનતા બહોત સે આમાલ જો તુમ કરતે હો. ઔર યહી તુમ્હારા ગુમાન થા જો

ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرْدٰىكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٢٣﴾
તુમ ને અપને રબ કે સાથ રખા જિસ ને તુમ્હેં હલાક કર દિયા, ફિર તુમ ખસારા ઉઠાને વાલોં મેં સે બન ગએ.

فَاِنْ يَّصْبِرُوْا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۚ وَاِنْ يَّسْتَعْتِبُوْا
ફિર અગર વો સબ્ર કરેં તો દોઝખ ઉન કા ઠિકાના હૈ. ઔર અગર વો માફી માંગના ચાહેં

فَمَا هُمْ مِّنَ الْمُعْتَبِيْنَ ﴿٢٤﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَآءَ
તો ઉન સે માફી કબૂલ નહીં કી જાએગી. ઔર હમ ને ઉન કે લિયે કરીન મુતઅય્યન કિયે હૈં,

فَزَيَّنُوْا لَهُمْ مَّا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
ફિર ઉન્હોં ને ઉન કે લિયે મુઝય્યન કિયા હૈ જો કુછ ઉન કે આગે ઔર ઉન કે પીછે હૈ,

وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِىْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ
ઔર કૌલ સાબિત હો ગયા ઉન પર મઅ ઉન ઉમ્મતોં કે જો ઉન સે પેહલે ગુઝર ચુકી હૈં

مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۚ اِنَّهُمْ كَانُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿٢٥﴾ ع
જિન્નાત ઔર ઇન્સાનોં કી. યકીનન વો ખસારે વાલે હૈં.

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَسْمَعُوْا لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ
ઔર કાફિરોં ને કહા કે તુમ ઇસ કુર્આન કી તરફ કાન મત લગાઓ

وَالْغَوْا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُوْنَ ﴿٢٦﴾ فَلَنُذِيْقَنَّ الَّذِيْنَ
ઔર ઉસ કે બીચ મેં શોર કરો, શાયદ તુમ ગાલિબ રહો. ફિર ઉન કાફિરોં કો હમ

كَفَرُوْا عَذَابًا شَدِيْدًا ۙ وَّلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَسْوَاَ الَّذِىْ
ઝરૂર સખ્ત અઝાબ ચખાએંગે. ઔર હમ ઉન્હેં ઝરૂર સઝા દેંગે

كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ جَزَآءُ اَعْدَآءِ اللّٰهِ النَّارُ ۚ
ઉન કે બુરે આમાલ કી. યે દોઝખ અલ્લાહ કે દુશમનોં કી સઝા હૈ.

لَهُمْ فِيْهَا دَارُ الْخُلْدِ ۚ جَزَآءً ۢ بِمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا
ઉન કા ઉસી મેં હમેશા કા ઘર હૈ. ઉસ કી સઝા મેં કે વો હમારી આયતોં કા ઇન્કાર

يَجْحَدُوْنَ ﴿۲۸﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا رَبَّنَآ اَرِنَا
કરતે થે. ઔર કાફિર કહેંગે એ હમારે રબ! તૂ હમેં દિખા

الَّذَيْنِ اَضَلّٰنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ
વો જિન્નાત ઔર ઈન્સાન જિન્હોં ને હમેં ગુમરાહ કિયા કે હમ ઉન્હેં હમારે પૈરોં કે

اَقْدَامِنَا لِيَكُوْنَا مِنَ الْاَسْفَلِيْنَ ﴿۲۹﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ
નીચે ડાલ દેં તાકે વો સબ સે ઝયાદા નીચે વાલોં મેં સે હો જાએં. તહકીક કે જિન્હોં ને

قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةُ
કહા કે હમારા રબ અલ્લાહ હૈ, ફિર ઉસી પર કાઈમ રહે ઉન પર ફરિશ્તે ઉતરતે હૈં (કેહતે હુવે કે)

اَلَّا تَخَافُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَبْشِرُوْا بِالْجَنَّةِ الَّتِيْ
તુમ ખૌફ ન કરો ઔર ગમ ન કરો ઔર બશારત સુન લો ઉસ જન્નત કી જિસ કા

كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿۳۰﴾ نَحْنُ اَوْلِيٰٓؤُكُمْ فِي الْحَيٰوةِ
તુમ સે વાદા કિયા જાતા થા. હમ તુમ્હારે સાથી હૈં દુન્યા

الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَلَكُمْ فِيْهَا مَا تَشْتَهِيْٓ
ઔર આખિરત મેં. ઔર તુમ્હારે લિયે આખિરત મેં વો નેઅમતેં હોંગી જો તુમ્હારે જી

اَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيْهَا مَا تَدَّعُوْنَ ﴿۳۱﴾ نُزُلًا مِّنْ غَفُوْرٍ
ચાહેંગે ઔર તુમ્હારે લિયે ઉસ મેં વો નેઅમતેં હોંગી જો તુમ માંગોગે. બહોત ઝયાદા મગફિરત કરને વાલે, નિહાયત

رَّحِيْمٍ ﴿۳۲﴾ وَمَنْ اَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَآ اِلَى اللّٰهِ
રહમ વાલે અલ્લાહ કી તરફ સે મેહમાની હૈ. ઔર ઉસ સે ઝયાદા અચ્છી બાત વાલા કૌન હો સકતા હૈ જો અલ્લાહ કી તરફ બુલાએ

وَعَمِلَ صَالِحًا وَّقَالَ اِنَّنِيْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿۳۳﴾ وَلَا تَسْتَوِي
ઔર નેક અમલ કરે ઔર કહે કે મૈં મુસલમાનો મેં સે હું. ઔર ભલાઈ

الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۭ اِدْفَعْ بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ
ઔર બુરાઈ બરાબર નહીં હો સકતી. દફા કીજિયે ઉસ કે ઝરિયે જો બેહતર હો,

فَاِذَا الَّذِيْ بَيْنَكَ وَبَيْنَهٗ عَدَاوَةٌ كَاَنَّهٗ وَلِيٌّ
તો ફૌરન વો શખ્સ કે આપ કે ઔર ઉસ કે દરમિયાન અદાવત થી, વો ઐસા હો જાએગા ગોયા કે વો પક્કા

حَمِيْمٌ ﴿۳۴﴾ وَمَا يُلَقّٰىهَآ اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا ۚ وَمَا
દોસ્ત હૈ. ઔર યે મરતબા સિર્ફ સબ્ર કરને વાલોં હી કો દિયા જાતા હૈ. ઔર

ع ۱۸

يُلَقّٰهَآ اِلَّا ذُوْ حَظٍّ عَظِيْمٍ ۝۳۵ وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ

વહી ઉસ કો પાતે હૈં જો બડે નસીબ વાલે હૈં. ઔર અગર આપ કો શયતાન કી તરફ

مِنَ الشَّيْطٰنِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ

સે કોઈ વસવસા આએ તો અલ્લાહ કી પનાહ માંગિયે. યકીનન વો સુનને વાલા,

الْعَلِيْمُ ۝۳۶ وَمِنْ اٰيٰتِهِ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ

ઈલ્મ વાલા હે. ઔર અલ્લાહ કી નિશાનિયોં મેં સે રાત ઔર દિન હૈં ઔર સૂરજ

وَالْقَمَرُ ؕ لَا تَسْجُدُوْا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوْا

ઔર ચાંદ હૈં. સૂરજ ઔર ચાંદ કો સજદા મત કરો, ઔર સજદા કરો

لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَهُنَّ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ۝۳۷

ઉસ અલ્લાહ કો જિસ ને ઉન્હેં પૈદા કિયા અગર તુમ ઉસી કી ઈબાદત કરતે હો.

فَاِنِ اسْتَكْبَرُوْا فَالَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُوْنَ

ફિર અગર વો તકબ્બુર કરેં, તો યકીનન વો ફરિશ્તે જો તેરે રબ કે પાસ હૈં વો ઉસ કી તસ્બીહ કરતે

لَهٗ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْئَمُوْنَ ۝۳۸ السجدة وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ

રેહતે હૈં રાત ઔર દિન મેં ઔર વો ઉકતાતે નહીં. ઔર અલ્લાહ કી નિશાનિયોં મેં સે

اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا

યે હે કે તૂ ઝમીન કો ખુશ્ક દેખેગા, ફિર જબ હમ ઉસ કે ઉપર પાની બરસાતે

الْمَآءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ؕ اِنَّ الَّذِيْٓ اَحْيَاهَا لَمُحْيِ

હૈં તો વો હિલને લગતી હે ઔર ઉભર આતી હે. યકીનન વો અલ્લાહ જિસ ને ઝમીન કો ઝિન્દા કિયા વો ઝરૂર મુરદોં કો ઝિન્દા કરને

الْمَوْتٰى ؕ اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۳۹ اِنَّ الَّذِيْنَ

વાલા હે. યકીનન વો હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હે. જો

يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا ؕ اَفَمَنْ

હમારી આયતોં મેં ઈલ્હાદ કરતે હૈં વો હમ પર મખ્ફી નહીં હૈં. કયા ફિર વો

يُّلْقٰى فِي النَّارِ خَيْرٌ اَمْ مَّنْ يَّاْتِيْٓ اٰمِنًا يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ

જો આગ મેં ડાલા જાએગા વો બેહતર હે યા વો જો બેખૌફ હો કર કયામત કે દિન આએગા?

اِعْمَلُوْا مَا شِئْتُمْ ۙ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝۴۰ اِنَّ

જો ચાહો કર લો. બેશક વો તુમ્હારે આમાલ કો ખૂબ દેખ રહા હે. જિન

السجدة ۱۱

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَآءَهُمْ ۚ وَاِنَّهٗ لَكِتٰبٌ
લોગોં ને ઈસ કુર્આન કે સાથ કુફ્ર કિયા જબ કે વો ઉન કે પાસ આયા. ઔર યે તો મુઅઝઝઝ
عَزِيْزٌ ﴿۴۱﴾ لَّا يَاْتِيْهِ الْبَاطِلُ مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ
કિતાબ હૈ. ઉસ મેં ન ઉસ કે આગે સે બાતિલ આ સકતા હૈ ઔર ન ઉસ કે
وَلَا مِنْ خَلْفِهٖ ؕ تَنْزِيْلٌ مِّنْ حَكِيْمٍ حَمِيْدٍ ﴿۴۲﴾ مَا يُقَالُ
પીછે સે. હિકમત વાલે, કાબિલે તારીફ અલ્લાહ કી તરફ સે ઉતારી ગઈ હૈ. આપ સે વહી
لَكَ اِلَّا مَا قَدْ قِيْلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ
કહા જાતા હૈ જો આપ સે પેહલે પૈગમ્બરોં સે કહા ગયા. બેશક આપ કા રબ
لَذُوْ مَغْفِرَةٍ وَّذُوْ عِقَابٍ اَلِيْمٍ ﴿۴۳﴾ وَلَوْ جَعَلْنٰهُ قُرْاٰنًا
માફ કરને વાલા ભી હૈ ઔર અલમનાક સઝા દેને વાલા ભી હૈ. ઔર અગર હમ ઈસ કો અજમી કુર્આન
اَعْجَمِيًّا لَّقَالُوْا لَوْلَا فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ ؕ ءَاَعْجَمِيٌّ
બનાતે તો ઝરૂર યે કેહતે કે ઉસ કી આયતેં તફસીલ સે બયાન ક્યૂં નહીં કી ગઈ? ક્યા યે (કુર્આન) તો અજમી
وَّعَرَبِيٌّ ؕ قُلْ هُوَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هُدًى وَّشِفَآءٌ ؕ
ઔર (નબી) અરબી? આપ ફરમા દીજિયે કે યે કુર્આન ઈમાન વાલોં કે લિયે હિદાયત ઔર શિફા હૈ.
وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ فِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ وَّهُوَ عَلَيْهِمْ
ઔર જો ઈમાન નહીં લાતે ઉન કે કાનોં મેં ડાટ હૈ, ઔર યે કુર્આન ઉન પર
عَمًى ؕ اُولٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ ﴿۴۴﴾ ع
અન્ધાપા હૈ. ઉન કો પુકારા જાતા હૈ દૂર જગા સે.
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ ؕ
હમ ને હી મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો કિતાબ દી થી, ફિર ઉસ મેં ઈખ્તિલાફ કિયા ગયા.
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّهُمْ
ઔર અગર એક કલિમા તેરે રબ કી તરફ સે પેહલે સે ન હોતા તો ઉન કે દરમિયાન ફૈસલા કર દિયા જાતા. ઔર યે લોગ
لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿۴۵﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ ۚ
ઉસ કી તરફ સે બહોત બડે શક મેં હૈં. જિસ ને ભલા કામ કિયા તો અપની હી ઝાત કે લિયે.
وَمَنْ اَسَآءَ فَعَلَيْهَا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿۴۶﴾
ઔર જિસ ને બુરા કામ કિયા તો વબાલ ઉસી પર હૈ. ઔર તેરા રબ બન્દોં પર ઝરા ભી ઝુલ્મ કરને વાલા નહીં.

قرأ حفص بتسهيل الهمزة الثانية ۱۲

ع ۵ ۱۸

اِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ؕ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرٰتٍ
અલ્લાહ હી કી તરફ કયામત કા ઈલ્મ લૌટાયા જાતા હૈ. જો ફલ ભી અપને ખૌલોં સે

مِّنْ اَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ
નિકલતે હૈં ઔર જો કોઈ માદા હામિલા હોતી હૈ ઔર વઝએ હમલ કરતી હૈ વો સબ હી

اِلَّا بِعِلْمِهٖ ؕ وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ اَيْنَ شُرَكَآءِيْ ۙ قَالُوْٓا
અલ્લાહ કે ઈલ્મ સે હોતા હૈ. ઔર જિસ દિન અલ્લાહ ઉન કો પુકારેગા કે કહાં હૈં મેરે શુરકા? તો વો કહેંગે

اٰذَنّٰكَ ۙ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيْدٍ ۝۴۷ وَضَلَّ عَنْهُمْ
હમ આપ સે યહી અર્ઝ કરતે હૈં કે હમ મેં કોઈ મુદ્દઈ નહીં. ઔર ઉન સે ખો જાએંગે

مَّا كَانُوْا يَدْعُوْنَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوْا مَا لَهُمْ
વો જિન કો ઈસ સે પેહલે વો પુકારા કરતે થે ઔર વો જાન લેંગે કે ઉન કે લિયે કોઈ બચને કી

مِّنْ مَّحِيْصٍ ۝۴۸ لَا يَسْـَٔمُ الْاِنْسَانُ مِنْ دُعَآءِ الْخَيْرِ ۡ
રાહ નહીં હૈ. ઈન્સાન ભલાઈ માંગને સે થકતા નહીં હૈ.

وَاِنْ مَّسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوْسٌ قَنُوْطٌ ۝۴۹ وَلَئِنْ اَذَقْنٰهُ
ઔર અગર ઉસ કો મુસીબત પહોંચે તો માયૂસ ઔર નાઉમ્મીદ હો જાતા હૈ. ઔર અગર હમ ઉસે ચખાએં

رَحْمَةً مِّنَّا مِنْۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُوْلَنَّ هٰذَا
હમારી તરફ સે મેહરબાની કિસી તકલીફ કે બાદ જો ઉસ કો પહોંચી થી, તો ઝરૂર કહેગા કે યે તો મેરે

لِيْ ۙ وَمَآ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً ۙ وَّلَئِنْ رُّجِعْتُ
લાઈક હૈ. ઔર મૈં કયામત કાઈમ હોને વાલી ગુમાન નહીં કરતા. ઔર અગર મૈં મેરે રબ કી તરફ લૌટાયા

اِلٰى رَبِّيْٓ اِنَّ لِيْ عِنْدَهٗ لَلْحُسْنٰى ۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
ભી ગયા તો મેરે લિયે ઉસ કે પાસ ભલાઈ હી હોગી. ફિર હમ ઝરૂર કાફિરોં કો ઉન કે

بِمَا عَمِلُوْا ۡ وَلَنُذِيْقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيْظٍ ۝۵۰
અમલ બતલાએંગે. ઔર હમ ઉન્હેં સખ્ત અઝાબ ચખાએંગે.

وَاِذَآ اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ ۚ
ઔર જબ હમ ઈન્સાન પર ઈન્આમ કરતે હૈં તો વો ઐરાઝ કરતા હૈ ઔર અપના પેહલૂ દૂર હટા લેતા હૈ.

وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُوْ دُعَآءٍ عَرِيْضٍ ۝۵۱ قُلْ
ઔર જબ ઉસે તકલીફ પહોંચતી હૈ તો વો લમ્બી દુઆ કરને વાલા બન જાતા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે

اَرَءَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ

કે ભલા યે બતલાઓ અગર યે કુર્આન અલ્લાહ કી તરફ સે હો, ફિર તુમ ઉસ કે સાથ કુફ્ર

بِهٖ مَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِيْ شِقَاقٍۢ بَعِيْدٍ ﴿۵۲﴾

કરો તો ઉસ સે ઝયાદા ગુમરાહ કૌન હૈ જો દૂર વાલી ગુમરાહી મેં હૈ?

سَنُرِيْهِمْ اٰيٰتِنَا فِي الْاٰفَاقِ وَفِيْٓ اَنْفُسِهِمْ

અનકરીબ હમારી આયતેં હમ ઉન્હેં દિખાએંગે અતરાફે આલમ મેં, ઔર ખુદ ઉન કી ઝાત મેં,

حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ ؕ اَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهٗ

તાકે ઉન કે સામને વાઝેહ હો જાએ કે યહી હક હૈ. કયા આપ કે રબ કે લિયે યે કાફી નહીં હૈ કે વો

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿۵۳﴾ اَلَآ اِنَّهُمْ فِيْ مِرْيَةٍ

હર ચીઝ પર નિગરાન હૈ? સુનો! યકીનન વો અપને રબ કી

مِّنْ لِّقَآءِ رَبِّهِمْ ؕ اَلَآ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيْطٌ ﴿۵۴﴾

મુલાકાત કી તરફ સે શક મેં હૈં. સુનો! યકીનન વો હર ચીઝ કા ઇહાતા કિયે હુવે હૈ.

ایاتها ۵۳ (۴۲) سُوْرَةُ الشُّوْرٰی مَكِّيَّةٌ (۶۲) رکوعاتها ۵

ઉસ મેં ૫૩ આયતેં હૈં સૂરએ શૂરા મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૫ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

حٰمٓ ﴿۱﴾ عٓسٓقٓ ﴿۲﴾ كَذٰلِكَ يُوْحِيْٓ اِلَيْكَ

હા મીમ અય્ન સીન કાફ. ઈસી તરહ અલ્લાહ વહી ભેજતા હૈ આપ કી તરફ

وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ ۙ اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۳﴾ لَهٗ

ઔર ઉન (અમ્બિયા) કી તરફ જો આપ સે પેહલે થે. વો ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. ઉસ કી

مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَهُوَ الْعَلِيُّ

મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં ઔર ઝમીન મેં હૈં. ઔર વો બરતર હૈ,

الْعَظِيْمُ ﴿۴﴾ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ

બડા હૈ. કરીબ હૈ કે આસ્માન ફટ જાએં

مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ

ઉન કે ઉપર સે ઔર ફરિશ્તે તસ્બીહ પઢ્હ રહે હૈં અપને રબ કી હમ્દ કે સાથ

وَ يَسْتَغْفِرُوْنَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِ ؕ اَلَاۤ اِنَّ اللّٰهَ
ઔર ઝમીન વાલોં કે લિયે ઈસ્તિગફાર કરતે હૈં. સુનો! યકીનન અલ્લાહ

هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۝۵ وَ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا
બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. ઔર વો લોગ જિન્હોં ને અલ્લાહ કે સિવા

مِنْ دُوْنِهٖۤ اَوْلِيَآءَ اللّٰهُ حَفِيْظٌ عَلَيْهِمْ ۖ وَ مَاۤ اَنْتَ
હિમાયતી બના લિયે હૈં, તો અલ્લાહ ઉન કી નિગરાની કર રહા હૈ. ઔર આપ

عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ۝۶ وَ كَذٰلِكَ اَوْحَيْنَاۤ اِلَيْكَ
ઉન કે ઝિમ્મેદાર નહીં. ઔર હમ ને ઈસી તરહ આપ પર કુર્આને અરબી વહી કે ઝરિયે સે

قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَ مَنْ حَوْلَهَا
નાઝિલ કિયા હૈ તાકે આપ ડરાએં મક્કા વાલોં કો ઔર ઉન કો જો ઉસ કે ઈર્દ ગિર્દ હૈં,

وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ؕ فَرِيْقٌ فِي الْجَنَّةِ
ઔર આપ ડરાએં જમા હોને કે દિન સે જિસ મેં કોઈ શક નહીં. એક જમાઅત જન્નત મેં હોગી

وَ فَرِيْقٌ فِي السَّعِيْرِ ۝۷ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً
ઔર એક જમાઅત દોઝખ મેં હોગી. ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો ઉન કો એક હી ઉમ્મત

وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ يُّدْخِلُ مَنْ يَّشَآءُ فِيْ رَحْمَتِهٖ ؕ
બના દેતા, લેકિન અલ્લાહ અપની રહમત મેં દાખિલ કરતા હૈ જિસે ચાહતા હૈ.

وَ الظّٰلِمُوْنَ مَا لَهُمْ مِّنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۝۸
ઔર ઝાલિમોં કે લિયે કોઈ હિમાયતી ઔર મદદગાર નહીં હોગા.

اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖۤ اَوْلِيَآءَ ۚ فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِيُّ
કયા ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે અલાવા હિમાયતી બના લિયે હૈં? ફિર અલ્લાહ વહી કારસાઝ હૈ

وَهُوَ يُحْيِ الْمَوْتٰى ۫ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۹ ع
ઔર વો મુરદોં કો ઝિન્દા કરતા હૈ. ઔર વો હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ.

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيْهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهٗۤ اِلَى اللّٰهِ ؕ
ઔર જિસ ચીઝ મેં ભી તુમ ઈખ્તિલાફ કરો તો ઉસ કા ફૈસલા અલ્લાહ કે સુપુર્દ હૈ.

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبِّيْ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ۝۱۰
યહી અલ્લાહ મેરા રબ હૈ, ઉસી પર મૈં ને તવક્કુલ કિયા. ઔર ઉસી કી તરફ મૈં મુતવજ્જેહ હોતા હું.

فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ جَعَلَ لَكُمْ
વો અલ્લાહ આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કરને વાલા હૈ. ઉસ ને તુમ્હારે લિયે ખુદ તુમ્હીં
مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَّمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا ۚ
મેં સે જોડે બનાએ ઔર ચૌપાઓં કે જોડે બનાએ.
يَذْرَؤُكُمْ فِيْهِ ؕ لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ
વો તઝવીજ સે તુમ્હારી નસલેં ચલાતા હૈ. કોઈ ચીઝ ઉસ કી મિસ્લ નહીં. ઔર વો સુનને વાલા,
الْبَصِيْرُ ۝١١ لَهٗ مَقَالِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ يَبْسُطُ
દેખને વાલા હૈ. ઉસ કે પાસ આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી કુંજીયાં હૈં. વો રોઝી
الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَ يَقْدِرُ ؕ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ
કુશાદા કરતા હૈ જિસ કે લિયે ચાહતા હૈ ઔર તંગ કરતા હૈ જિસ કે લિયે ચાહતા હૈ. યકીનન વો હર ચીઝ કો ખૂબ
عَلِيْمٌ ۝١٢ شَرَعَ لَكُمْ مِّنَ الدِّيْنِ مَا وَصّٰى بِهٖ
જાનતા હૈ. અલ્લાહ ને તુમ લોગોં કે વાસ્તે વહી દીન મુકર્રર કિયા જિસ કા ઉસ ને હુકમ દિયા થા નૂહ (અલૈહિસ્સલામ)
نُوْحًا وَّالَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهٖٓ
કો ઔર જિસ કો હમ ને આપ કે પાસ વહી કે ઝરિયે ભેજા હૈ ઔર જિસ કા હમ ને ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ)
اِبْرٰهِيْمَ وَ مُوْسٰى وَ عِيْسٰٓى اَنْ اَقِيْمُوا الدِّيْنَ
ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ઔર ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) કો હુકમ દિયા થા કે ઉસી દીન કો કાઈમ રખના
وَلَا تَتَفَرَّقُوْا فِيْهِ ؕ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِيْنَ
ઔર ઉસ મેં તુમ તફરકા મત ડાલના. મુશરિકીન પર ભારી હૈ વો જિસ કી
مَا تَدْعُوْهُمْ اِلَيْهِ ؕ اَللّٰهُ يَجْتَبِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ يَّشَآءُ
તરફ આપ ઉન કો બુલાતે હૈં. અલ્લાહ અપની તરફ મુન્તખબ કરતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં
وَ يَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ يُّنِيْبُ ۝١٣ وَمَا تَفَرَّقُوْٓا
ઔર અપની તરફ હિદાયત દેતે હૈં ઉસી કો જો મુતવજ્જેહ હોતા હૈ. ઔર વો અલગ અલગ ફિરકે નહીં બને
اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًاۢ بَيْنَهُمْ ؕ
મગર ઈસ કે બાદ કે ઉન કે પાસ ઈલ્મ આયા ઉન કી આપસ કી ઝિદ કી વજહ સે.
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِيَ
ઔર અગર એક બાત તેરે રબ કી તરફ સે પેહલે સે ન હો ચુકી હોતી એક મુકર્રર કિયે હુવે આખિરી વક્ત તક કી તો ઉન કે

بَیْنَهُمْ ؕ وَ اِنَّ الَّذِیْنَ اُوْرِثُوا الْكِتٰبَ
દરમિયાન ફૈસલા કર દિયા જાતા. ઔર વો જો કિતાબ કે વારિસ બનાએ ગએ
مِنْۢ بَعْدِهِمْ لَفِیْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِیْبٍ ﴿۱۴﴾ فَلِذٰلِكَ فَادْعُ ۚ
ઉન કે બાદ અલબત્તા વો ઉસ કી તરફ સે બડે શક મેં હૈં. તો ઉસી દીન કી તરફ આપ દાવત દીજિયે. ઔર આપ ઈસ્તિકામત
وَ اسْتَقِمْ كَمَاۤ اُمِرْتَ ۚ وَ لَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ ۚ وَ قُلْ
ઈખ્તિયાર કીજિયે જૈસા આપ કો હુકમ દિયા ગયા હૈ. ઔર ઉન કી ખ્વાહિશાત કે પીછે ન ચલિયે. ઔર યૂં કહિયે
اٰمَنْتُ بِمَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتٰبٍ ۚ وَ اُمِرْتُ لِاَعْدِلَ
કે મૈં ઈમાન લાયા ઉસ કિતાબ પર જો અલ્લાહ ને ઉતારી હૈ. ઔર મુજે હુક્મ દિયા ગયા હૈ કે મૈં તુમ્હારે
بَیْنَكُمْ ؕ اَللّٰهُ رَبُّنَا وَ رَبُّكُمْ ؕ لَنَاۤ اَعْمَالُنَا
દરમિયાન ઈન્સાફ કરૂં. અલ્લાહ હમારા ઔર તુમ્હારા રબ હૈ. હમારે લિયે હમારે આમાલ હૈં
وَ لَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ؕ لَا حُجَّةَ بَیْنَنَا وَ بَیْنَكُمْ ؕ اَللّٰهُ
ઔર તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે આમાલ હૈં. હમારે ઔર તુમ્હારે દરમિયાન કોઈ બહસ નહીં હૈ. અલ્લાહ
یَجْمَعُ بَیْنَنَا ۚ وَ اِلَیْهِ الْمَصِیْرُ ﴿۱۵﴾ وَ الَّذِیْنَ یُحَآجُّوْنَ
હમેં ઈકટ્ઠા કરેગા. ઔર ઉસી કી તરફ લૌટના હૈ. ઔર જો હુજ્જતબાઝી કરતે હૈં
فِی اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا اسْتُجِیْبَ لَهٗ حُجَّتُهُمْ
અલ્લાહ કે બારે મેં ઈસ કે બાદ કે અલ્લાહ કો માન લિયા ગયા, ઉન કી હુજ્જત
دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَ عَلَیْهِمْ غَضَبٌ وَّ لَهُمْ
ઉન કે રબ કે યહાં બાતિલ હૈ, ઔર ઉન પર ગઝબ હૈ ઔર ઉન કે લિયે
عَذَابٌ شَدِیْدٌ ﴿۱۶﴾ اَللّٰهُ الَّذِیْۤ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ
સખ્ત અઝાબ હૈ. અલ્લાહ હી ને કિતાબ ઉતારી
بِالْحَقِّ وَ الْمِیْزَانَ ؕ وَ مَا یُدْرِیْكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ
હક કે સાથ ઔર મીઝાન કો ઉતારા. ઔર આપ કો કયા ખબર, અજબ નહીં કે કયામત
قَرِیْبٌ ﴿۱۷﴾ یَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِهَا ۚ
કરીબ હો. ઉસ કો જલ્દી તલબ કર રહે હૈં વો જો કયામત પર ઈમાન નહીં રખતે.
وَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مُشْفِقُوْنَ مِنْهَا ۙ وَ یَعْلَمُوْنَ اَنَّهَا
ઔર જો ઈમાન વાલે હૈં વો ઉસ સે ડરતે હૈં. ઔર સમજતે હૈં કે વો

الْحَقُّ ؕ اَلَاۤ اِنَّ الَّذِيْنَ يُمَارُوْنَ فِي السَّاعَةِ
હક હૈ. સુનો! યકીનન વો જો કયામત કે બારે મેં જઘડા કર રહે હૈં

لَفِيْ ضَلٰلٍۭ بَعِيْدٍ ۞ اَللّٰهُ لَطِيْفٌۢ بِعِبَادِهٖ يَرْزُقُ
અલબત્તા વો દૂર કી ગુમરાહી મેં હૈં. અલ્લાહ અપને બન્દોં પર મેહરબાન હૈ, રોઝી દેતા હૈ

مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ۞ مَنْ كَانَ
જિસ કો ચાહતા હૈ. ઔર વો કુવ્વત વાલા, ઝબરદસ્ત હૈ. જો આખિરત

يُرِيْدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهٗ فِيْ حَرْثِهٖ ۚ وَمَنْ
કી ખેતી ચાહેગા તો હમ ઉસ કે લિયે ઉસ કી ખેતી મેં ઝયાદતી કરેંગે. ઔર જો

كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا ۙ وَمَا لَهٗ
દુન્યા કી ખેતી ચાહેગા તો હમ ઉસ કો ઉસ મેં સે કુછ દે દેંગે. ઔર ઉસ કે લિયે

فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ نَّصِيْبٍ ۞ اَمْ لَهُمْ شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوْا
આખિરત મેં કોઈ હિસ્સા નહીં હોગા. કયા ઉન કે લિયે શુરકા હૈં જિન્હોં ને ઉન કે

لَهُمْ مِّنَ الدِّيْنِ مَا لَمْ يَاْذَنْۢ بِهِ اللّٰهُ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةُ
લિયે દીન મેં કોઈ શરીઅત બનાઈ હૈ વો જિસ કા અલ્લાહ ને હુકમ નહીં દિયા? ઔર અગર કૌલે ફૈસલ

الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ
ન હુવા હોતા તો ઉન કે દરમિયાન ફૈસલા કર દિયા જાતા. ઔર યકીનન ઝાલિમ લોગોં કે લિયે

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۞ تَرَى الظّٰلِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ
દર્દનાક અઝાબ હૈ. આપ ઝાલિમ લોગોં કો દેખોગે કે ડર રહે હોંગે

مِمَّا كَسَبُوْا وَهُوَ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
અપને કર્તૂત સે ઔર વો ઉન પર પડ કર રહેગા. ઔર જો ઈમાન લાએ ઔર નેક કામ

الصّٰلِحٰتِ فِيْ رَوْضٰتِ الْجَنّٰتِ ۚ لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ
કરતે રહે વો જન્નતોં કે બાગાત મેં હોંગે. ઉન કે રબ કે પાસ ઉન કે લિયે વો નેઅમતેં

عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيْرُ ۞ ذٰلِكَ الَّذِيْ
હોંગી જો વો ચાહેંગે. યે બડા ભારી ફઝલ હૈ. ઉસી કી

يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ
અલ્લાહ અપને બન્દોં કો ખુશખબરી દેતા હૈ, ઉન કો જો ઈમાન લાએ ઔર નેક કામ કરતે રહે.

قُلۡ لَّاۤ اَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ اَجۡرًا اِلَّا الۡمَوَدَّةَ فِى الۡقُرۡبٰى ؕ
આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તુમ સે ઈસ પર સિવાએ રિશ્તેદારી કી મહબ્બત કે કિસી અજર કા સવાલ નહીં કરતા.

وَمَنۡ يَّقۡتَرِفۡ حَسَنَةً نَّزِدۡ لَهٗ فِيۡهَا حُسۡنًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ
ઔર જો નેકી કરેગા તો હમ ઉસ કી નેકી મેં ખૂબી ઝયાદા કર દેંગે. યકીનન અલ્લાહ

غَفُوۡرٌ شَكُوۡرٌ ﴿۲۳﴾ اَمۡ يَقُوۡلُوۡنَ افۡتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۚ
બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા, કદરદાન હૈ. કયા યે કેહતે હૈં કે ઈસ નબી ને અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડા?

فَاِنۡ يَّشَاِ اللّٰهُ يَخۡتِمۡ عَلٰى قَلۡبِكَ ؕ وَيَمۡحُ اللّٰهُ
ફિર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો આપ કે દિલ પર મુહર લગા દેતા. ઔર અલ્લાહ બાતિલ કો

الۡبَاطِلَ وَيُحِقُّ الۡحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ عَلِيۡمٌ
મિટાતે હૈં ઔર હક કો અપને અહકામ સે સાબિત કિયા કરતે હૈં. યકીનન વો દિલોં કે હાલ કો

بِذَاتِ الصُّدُوۡرِ ﴿۲۴﴾ وَهُوَ الَّذِىۡ يَقۡبَلُ التَّوۡبَةَ
ખૂબ જાનને વાલે હૈં. ઔર વહી અલ્લાહ અપને બન્દોં કી તૌબા

عَنۡ عِبَادِهٖ وَيَعۡفُوۡا عَنِ السَّيِّاٰتِ وَيَعۡلَمُ
કબૂલ કરતા હૈ ઔર ગુનાહ માફ કરતા હૈ ઔર જાનતા હૈ વો જો

مَا تَفۡعَلُوۡنَ ﴿۲۵﴾ وَيَسۡتَجِيۡبُ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا
તુમ કરતે હો. ઔર અલ્લાહ ઉન કી દુઆ કબૂલ કરતા હૈ જો ઈમાન લાએ ઔર નેક કામ

الصّٰلِحٰتِ وَ يَزِيۡدُهُمۡ مِّنۡ فَضۡلِهٖ ؕ وَالۡكٰفِرُوۡنَ
કરતે રહે ઔર ઉન કો અપને ફઝલ સે મઝીદ દેતા હૈ. ઔર કાફિરોં કે

لَهُمۡ عَذَابٌ شَدِيۡدٌ ﴿۲۶﴾ وَلَوۡ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزۡقَ لِعِبَادِهٖ
લિયે સખ્ત અઝાબ હોગા. ઔર અગર અલ્લાહ રોઝી કુશાદા કર દે અપને સબ બન્દોં કે લિયે

لَبَغَوۡا فِى الۡاَرۡضِ وَلٰكِنۡ يُّنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَآءُ ؕ
તો વો ઝમીન મેં બાગી બન જાએં, લેકિન અલ્લાહ એક મિકદાર સે ઉતારતા હૈ જિત્ની ચાહતા હૈ.

اِنَّهٗ بِعِبَادِهٖ خَبِيۡرٌۢ بَصِيۡرٌ ﴿۲۷﴾ وَهُوَ الَّذِىۡ يُنَزِّلُ
યકીનન વો અપને બન્દોં સે બાખબર હૈ, દેખને વાલા હૈ. ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જો બારિશ

الۡغَيۡثَ مِنۡۢ بَعۡدِ مَا قَنَطُوۡا وَ يَنۡشُرُ رَحۡمَتَهٗ ؕ وَهُوَ
ઉતારતા હૈ ઈસ કે બાદ કે વો માયૂસ હો જાતે હૈં ઔર વો અપની રહમત ફૈલાતા હૈ. ઔર વો

الْوَلِيُّ الْحَمِيْدُ ۞ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ

કાબિલે તારીફ, કારસાઝ હૈ. ઔર અલ્લાહ કી આયાત મેં સે આસ્માનોં ઔર ઝમીન ઔર

وَ الْاَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيْهِمَا مِنْ دَآبَّةٍ ؕ وَ هُوَ

ઉન જાનદારોં કા પૈદા કરના હૈ જો ઉસ ને ઝમીન વ આસ્માન મેં ફૈલાએ હૈં. ઔર વો

عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَآءُ قَدِيْرٌ ۞ وَمَآ اَصَابَكُمْ

ઉન કે ઈકટ્ઠા કરને પર જબ ચાહે કાદિર હૈ. ઔર તુમ્હેં જો મુસીબત પહોંચે

مِّنْ مُّصِيْبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْدِيْكُمْ وَ يَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ۞

તો વો તુમ્હારે ઉન આમાલ કી વજહ સે હૈ જો તુમ્હારે હાથોં ને કિયે ઔર બહોત સે ગુનાહ અલ્લાહ માફ કર દેતે હૈં.

وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۚ وَمَا لَكُمْ

ઔર તુમ ઝમીન મેં (ભાગ કર) અલ્લાહ કો આજિઝ નહીં કર સકતે. ઔર તુમ્હારે લિયે અલ્લાહ

مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۞ وَمِنْ اٰيٰتِهِ الْجَوَارِ

કે સિવા કોઈ કારસાઝ ઔર મદદગાર નહીં. ઔર અલ્લાહ કી આયાત મેં સે સમન્દર મેં ચલને વાલી

فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ۞ اِنْ يَّشَاْ يُسْكِنِ الرِّيْحَ فَيَظْلَلْنَ

પહાડોં જૈસી કશતિયાં હૈં. અગર અલ્લાહ ચાહે તો હવા કો ઠેહરા દે, ફિર વો (કશતિયાં) સમન્દર

رَوَاكِدَ عَلٰى ظَهْرِهٖ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ

કી પુશ્ત પર ઠેહરી રેહ જાએં. યકીનન ઈસ મેં હર સબ્ર કરને વાલે, શુક્ર કરને વાલે કે લિયે અલબત્તા

شَكُوْرٍ ۞ اَوْ يُوْبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوْا وَيَعْفُ

નિશાનિયાં હૈં. યા ઉન કો ઉન કે કર્તૂત કી બિના પર હલાક કર દે, ઔર બહોત સોં કો અલ્લાહ માફ

عَنْ كَثِيْرٍ ۞ وَّيَعْلَمَ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا ؕ

કર દેતે હૈં. ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ ઉન કો જો જઘડા કરતે હૈં હમારી આયતોં મેં.

مَا لَهُمْ مِّنْ مَّحِيْصٍ ۞ فَمَآ اُوْتِيْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ

ઉન કે લિયે કોઈ છૂટને કા રાસ્તા નહીં. સો જો કુછ તુમ કો દિયા દિલાયા ગયા હૈ વો મહઝ દુન્યવી ઝિન્દગી કે

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى لِلَّذِيْنَ

બરતને કે લિયે હૈ. ઔર જો અલ્લાહ કે પાસ હૈ વો બેહતર હૈ ઔર ઝયાદા બાકી રેહને વાલા હૈ ઉન લોગોં કે લિયે

اٰمَنُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۞ وَالَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ

જો ઈમાન લાએ ઔર અપને રબ પર તવક્કુલ કરતે હૈં. ઔર જો ગુનાહોં મેં સે બડે ગુનાહોં સે

كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا غَضِبُوْا هُمْ يَغْفِرُوْنَ ۝٣٧

ઔર બેહયાઈ કે કામોં સે બચતે હૈં ઔર જબ ઉન્હેં ગુસ્સા આતા હૈ તો માફ કર દેતે હૈં.

وَالَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۠ وَاَمْرُهُمْ

ઔર જો અપને રબ કી બાત માન લેતે હૈં ઔર નમાઝ કાઈમ કરતે હૈં. ઔર ઉન કા કામ આપસ કે

شُوْرٰى بَيْنَهُمْ ۠ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۝٣٨ وَالَّذِيْنَ

મશ્વરે સે હોતા હૈ. ઔર હમ ને જો કુછ ઉન કો દિયા હૈ વો ઉસ મેં સે ખર્ચ કરતે હૈં. ઔર જો ઐસે હૈં

اِذَآ اَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُوْنَ ۝٣٩ وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ

કે જબ ઉન પર ઝુલ્મ વાકેઅ હોતા હૈ તો વો બરાબર કા બદલા લેતે હૈં. ઔર એક બુરાઈ કા બદલા

سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۚ فَمَنْ عَفَا وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهٗ

ઉસી જૈસી એક બુરાઈ હૈ. લેકિન જો માફ કર દે ઔર ઈસ્લાહ કર લે તો ઉસ કા સવાબ

عَلَى اللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ۝٤٠ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ

અલ્લાહ કે ઝિમ્મે હૈ. યકીનન અલ્લાહ ઝાલિમોં સે મહબ્બત નહીં કરતા. ઔર જો અપને ઉપર ઝુલ્મ હો ચુકને કે બાદ

ظُلْمِهٖ فَاُولٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيْلٍ ۝٤١ اِنَّمَا السَّبِيْلُ

બરાબર કા બદલા લે લેં, સો ઐસે લોગોં પર કોઈ ઈલ્ઝામ નહીં હૈ. ઈલ્ઝામ તો સિર્ફ

عَلَى الَّذِيْنَ يَظْلِمُوْنَ النَّاسَ وَيَبْغُوْنَ فِي الْاَرْضِ

ઉન પર હૈ જો ઈન્સાનોં પર ઝુલ્મ કરતે હૈં ઔર ઝમીન મેં નાહક સરકશી

بِغَيْرِ الْحَقِّ ۭ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝٤٢ وَلَمَنْ صَبَرَ

કરતે હૈં. ઉન કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ. ઔર જો શખ્સ સબ્ર કરે

وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ۝٤٣ وَمَنْ يُّضْلِلِ

ઔર માફ કર દે યે અબલત્તા હિમ્મત કે કામોં મેં સે હૈ. ઔર જિસ કો અલ્લાહ ગુમરાહ

اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ وَّلِيٍّ مِّنْۢ بَعْدِهٖ ۭ وَتَرَى الظّٰلِمِيْنَ

કર દે ઉસ કે લિયે ઉસ કે બાદ કોઈ કારસાઝ નહીં. ઔર આપ ઝાલિમોં કો દેખોગે

لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُوْلُوْنَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ

કે જબ વો અઝાબ કો દેખેંગે તો કહેંગે કે ક્યા કોઈ પલટને કા

مِّنْ سَبِيْلٍ ۝٤٤ وَتَرٰىهُمْ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا خٰشِعِيْنَ مِنَ

રાસ્તા હૈ? ઔર તુમ ઉન કો દેખોગે કે વો દોઝખ પર પેશ કિયે જાએંગે, આજિઝી કર રહે હોંગે ઝિલ્લત

الذُّلِّ يَنْظُرُوْنَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ؕ وَقَالَ الَّذِيْنَ
કી વજહ સે, આંખોં કે કિનારોં સે દેખ રહે હોંગે. ઔર ઈમાન વાલે

اٰمَنُوْٓا اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
કહેંગે કે યકીનન ખસારે વાલે વહી લોગ હૈં જિન્હોં ને અપની જાનોં ઔર

وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اَلَآ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ
અપને ઘર વાલોં કો કયામત કે દિન ખસારે મેં ડાલા. સુનો! યકીનન ઝાલિમ લોગ

فِيْ عَذَابٍ مُّقِيْمٍ ﴿۴۵﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ اَوْلِيَآءَ
દાઈમી અઝાબ મેં હોંગે. ઔર ઉન કે લિયે કોઈ હિમાયતી નહીં હોંગે

يَنْصُرُوْنَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ
જો અલ્લાહ કે સિવા ઉન કી નુસ્રત કરેં. ઔર જિસ કો અલ્લાહ ગુમરાહ કર દે

فَمَا لَهٗ مِنْ سَبِيْلٍ ﴿۴۶﴾ اِسْتَجِيْبُوْا لِرَبِّكُمْ
ઉસ કે લિયે કોઈ રાસ્તા નહીં. તુમ અપને રબ કી બાત માન લો

مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ مَا لَكُمْ
ઈસ સે પેહલે કે અલ્લાહ કી તરફ સે વો દિન આ જાએ જિસ કો લૌટાયા નહીં જા સકેગા. તુમ્હારે લિયે

مِّنْ مَّلْجَاٍ يَّوْمَئِذٍ وَّمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيْرٍ ﴿۴۷﴾
ઉસ દિન કોઈ પનાહ લેને કી જગા નહીં હોગી ઔર તુમ્હારે લિયે કોઈ રોકને વાલા નહીં હોગા.

فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَمَآ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ؕ اِنْ عَلَيْكَ
ફિર અગર વો ઐરાઝ કરેં તો હમ ને આપ કો ઉન પર નિગરાં બના કર નહીં ભેજા. આપ કે ઝિમ્મે તો

اِلَّا الْبَلٰغُ ؕ وَاِنَّآ اِذَآ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً
સિર્ફ પહોંચા દેના હૈ. ઔર જબ હમ ઈન્સાન કો અપની તરફ સે રહમત (કા લુત્ફ) ચખાતે હૈં તો વો

فَرِحَ بِهَا ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ
ઉસ પર ઈતરાને લગતા હૈ. ઔર અગર ઉન્હેં મુસીબત પહોંચતી હૈ ઉન આમાલ કી વજહ સે જો ઉન કે હાથોં ને આગે ભેજે

فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُوْرٌ ﴿۴۸﴾ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
તો યકીનન ઈન્સાન નાશુકરા બન જાતા હૈ. અલ્લાહ કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી

وَالْاَرْضِ ؕ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ يَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ اِنَاثًا
સલ્તનત હૈ. વો પૈદા કરતા હૈ જો ચાહતા હૈ. જિસે ચાહતા હૈ બેટિયાં દેતા હૈ

وَّيَهَبُ لِمَنۡ يَّشَآءُ الذُّكُوۡرَ ۝٤٩ اَوۡ يُزَوِّجُهُمۡ ذُكۡرَانًا
ઔર જિસે ચાહતા હે બેટે દેતા હે. યા ઉન કે લિયે બેટે ઔર બેટિયાં દોનોં ઈકટ્ઠે કર

وَّ اِنَاثًا ۚ وَيَجۡعَلُ مَنۡ يَّشَآءُ عَقِيۡمًا ؕ اِنَّهٗ عَلِيۡمٌ قَدِيۡرٌ ۝٥٠
દેતા હે. ઔર જિસે ચાહતા હે બાંજ બનાતા હે. યકીનન વો ઈલ્મ વાલા, કુદરત વાલા હે.

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنۡ يُّكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحۡيًا اَوۡ
ઔર કિસી ઈન્સાન કી તાકત નહીં કે વો અલ્લાહ સે કલામ કરે મગર વહી સે યા

مِنۡ وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوۡ يُرۡسِلَ رَسُوۡلًا فَيُوۡحِىَ بِاِذۡنِهٖ
પર્દે કે પીછે સે યા પૈગામ પહોંચાને વાલે (ફરિશ્તે) કો ભેજે, ફિર વો અલ્લાહ કે હુકમ સે વહી લાતા હે

مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّهٗ عَلِىٌّ حَكِيۡمٌ ۝٥١ وَكَذٰلِكَ اَوۡحَيۡنَاۤ
જો અલ્લાહ ચાહતા હે. યકીનન વો બરતર હે, હિકમત વાલા હે. ઔર ઈસી તરહ હમ ને આપ કે પાસ વહી

اِلَيۡكَ رُوۡحًا مِّنۡ اَمۡرِنَا ؕ مَا كُنۡتَ تَدۡرِىۡ مَا الۡكِتٰبُ
યાની અપના હુકમ ભેજા. આપ નહીં જાનતે થે કે કિતાબ કયા હે

وَلَا الۡاِيۡمَانُ وَلٰكِنۡ جَعَلۡنٰهُ نُوۡرًا نَّهۡدِىۡ بِهٖ مَنۡ
ઔર ન ઈમાન (જાનતે થે), લેકિન હમ ને ઉસ કો નૂર બનાયા, હમ ઉસ કે ઝરિયે હિદાયત દેતે હેં

نَّشَآءُ مِنۡ عِبَادِنَا ؕ وَاِنَّكَ لَتَهۡدِىۡۤ اِلٰى صِرَاطٍ
જિસે હમારે બન્દોં મેં સે ચાહતે હેં. ઔર યકીનન આપ સીધે રાસ્તે કી તરફ રહનુમાઈ

مُّسۡتَقِيۡمٍ ۝٥٢ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِىۡ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ
કર રહે હેં. ઉસ અલ્લાહ કે રાસ્તે કી તરફ જિસ કી મિલ્ક હેં વો તમામ ચીઝેં જો

وَمَا فِى الۡاَرۡضِ ؕ اَلَاۤ اِلَى اللّٰهِ تَصِيۡرُ الۡاُمُوۡرُ ۝٥٣
આસ્માનોં મેં ઔર ઝમીન મેં હેં. સુનો! અલ્લાહ હી કી તરફ તમામ ઉમૂર લૌટતે હેં.

اٰیاتُهَا ٨٩ (٤٣) سُوۡرَةُ الزُّخۡرُفِ مَكِّيَّةٌ (٦٣) رُكُوۡعَاتُهَا ٧
ઉસ મેં ૮૯ આયતેં હેં સૂરએ ઝુખરુફ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૭ રુકૂઅ હેં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હે

حٰمٓ ۝١ وَالۡكِتٰبِ الۡمُبِيۡنِ ۝٢ اِنَّا جَعَلۡنٰهُ قُرۡءٰنًا
હા મીમ. સાફ સાફ બયાન કરને વાલી કિતાબ કી કસમ! યકીનન હમ ને ઉસે અરબી વાલા કુર્આન

عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۝ وَاِنَّهٗ فِيْۤ اُمِّ الْكِتٰبِ

બનાયા હે તાકે તુમ અક્લ સે કામ લો. યકીનન યે હમારે પાસ લવ્હે મહફૂઝ મેં હે,

لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيْمٌ ۝ اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا

બહોત હી બુલન્દ મરતબા, હિકમત વાલી કિતાબ હે. કયા હમ તુમ સે ઉસ ઝિક્ર (કુર્આન) કો હટા દેંગે

اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِيْنَ ۝ وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيٍّ

ઈસ વજહ સે કે તુમ હદ સે આગે બળ્હને વાલી કૌમ હો? ઔર હમ ને પેહલે લોગોં મેં બહોત સે

فِي الْاَوَّلِيْنَ ۝ وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ

નબી ભેજે. ઔર કોઈ નબી ઉન કે પાસ નહીં આતા થા મગર વો ઉસ કે સાથ મઝાક

يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝ فَاَهْلَكْنَاۤ اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَّمَضٰى

કરતે થે. ફિર હમ ને હલાક કર દિયા ઉન સે ભી મઝબૂત પકડ વાલોં કો, ઔર પેહલે લોગોં

مَثَلُ الْاَوَّلِيْنَ ۝ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

કા હાલ પીછે ગુઝર ચુકા હે. ઔર અગર આપ ઉન સે પૂછેં કે કિસ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો

وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيْزُ الْعَلِيْمُ ۝ الَّذِيْ

પૈદા કિયા, તો વો ઝરૂર કહેંગે કે ઉન કો પૈદા કિયા ઉસ અલ્લાહ ને જો ઝબરદસ્ત હે, ઈલ્મ વાલા હે. વો અલ્લાહ

جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّجَعَلَ لَكُمْ فِيْهَا سُبُلًا

જિસ ને ઝમીન કો ફર્શ બનાયા ઔર જિસ ને તુમ્હારે લિયે ઝમીન મેં રાસ્તે બનાએ

لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۝ وَالَّذِيْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءًۢ

તાકે તુમ રાહ પાઓ. ઔર વો જિસ ને આસ્માન સે એક મિકદાર સે પાની

بِقَدَرٍ ۚ فَاَنْشَرْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا ۚ كَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ۝

ઉતારા. ફિર હમ ઉસ સે મુર્દા ઝમીન કો ઝિન્દા કરતે હેં. ઈસી તરહ તુમ ભી કબ્રોં સે નિકાલે જાઓગે.

وَالَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ

ઔર વહી અલ્લાહ હે જિસ ને તમામ જોડે પૈદા કિયે ઔર જિસ ને તુમ્હારે લિયે કશતિયોં મેં

مِّنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُوْنَ ۝ لِتَسْتَوٗا عَلٰى ظُهُوْرِهٖ

ઔર ચૌપાઓં મેં સે વો બનાએ જિન પર તુમ સવારી કરતે હો. તાકે તુમ ઉન કી પીઠોં પર બરાબર સવાર હો જાઓ,

ثُمَّ تَذْكُرُوْا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَ

ફિર તુમ અપને રબ કી નેઅમત કો યાદ કરો જબ તુમ ઉસ પર બરાબર બૈઠ જાઓ ઔર

تَقُوْلُوْا سُبْحٰنَ الَّذِیْ سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهٗ

કહો વો અલ્લાહ પાક હે જિસ ને હમારે લિયે ઈસ કો તાબેઅ કિયા ઔર હમ ઉસ કો કાબૂ મેં કર નહીં સકતે થે.

مُقْرِنِیْنَ ﴿١٣﴾ وَاِنَّاۤ اِلٰی رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُوْنَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوْا لَهٗ

ઔર યકીનન હમ અપને રબ કી તરફ લૌટ કર જાને વાલે હેં. ઔર ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે લિયે

مِنْ عِبَادِهٖ جُزْءًا ؕ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ مُّبِیْنٌ ﴿١٥﴾ؕ

ઉસ કે બન્દોં મેં સે જુઝ (ઔલાદ) કરાર દિયે. યકીનન ઈન્સાન અલબત્તા ખુલા નાશુકરા હે.

اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا یَخْلُقُ بَنٰتٍ وَّاَصْفٰكُمْ بِالْبَنِیْنَ ﴿١٦﴾

કયા ઉસ ને (ખુદ) અપની મખ્લૂક મેં સે બેટિયાં લીં ઔર તુમ્હેં બેટે મુન્તખબ કર કે દિયે?

وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا ظَلَّ

હાલાંકે જબ ઉન મેંસે કિસી એક કો બશારત દી જાતી હે ઉસ કી જિસ કે સાથ વો રહમાન કે લિયે મિસાલ બયાન કરતા હે (લડકી),

وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِیْمٌ ﴿١٧﴾ اَوَمَنْ یُّنَشَّؤُا

તો ઉસ કા ચેહરા સિયાહ હો જાતા હે ઔર વો દિલ મેં ઘુટને લગતા હે. કયા વો બચ્ચી જો પરવરિશ પાતી હે

فِی الْحِلْیَةِ وَهُوَ فِی الْخِصَامِ غَیْرُ مُبِیْنٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا

ઝેવર મેં ઔર આપસ કે જઘડે મેં વો સાફ બોલ નહીં સકતી. ઔર ઉન્હોં ને ઉન

الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذِیْنَ هُمْ عِبٰدُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًا ؕ اَشَهِدُوْا

ફરિશ્તોં કો જો રહમાન કે બન્દે હેં ઔરતેં બના દિયા. કયા વો ઉન કી પૈદાઈશ કે વક્ત

خَلْقَهُمْ ؕ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَیُسْئَلُوْنَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوْا

મૌજૂદ થે? અનકરીબ ઉન કી શહાદત લિખી જાએગી ઔર ઉન સે સવાલ કિયા જાએગા. ઔર યે કેહતે હેં

لَوْ شَآءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنٰهُمْ ؕ مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۗ

કે અગર રહમાન ચાહતા તો હમ ઉન કી ઈબાદત ન કરતે. ઉન કી ઈસ પર કોઈ દલીલ નહીં.

اِنْ هُمْ اِلَّا یَخْرُصُوْنَ ﴿٢٠﴾ؕ اَمْ اٰتَیْنٰهُمْ كِتٰبًا مِّنْ قَبْلِهٖ

વો તો સિર્ફ અટકલ સે બાતેં કર રહે હેં. કયા હમ ને ઉન કો કિતાબ દી ઈસ સે પેહલે,

فَهُمْ بِهٖ مُسْتَمْسِكُوْنَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوْۤا اِنَّا وَجَدْنَاۤ اٰبَآءَنَا

ફિર વો ઉસ કો મઝબૂતી સે પકડે હુવે હેં? બલ્કે ઉન્હોં ને કહા કે યકીનન હમ ને હમારે બાપ દાદા

عَلٰۤی اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰۤی اٰثٰرِهِمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٢٢﴾ وَكَذٰلِكَ مَاۤ

કો પાયા એક તરીકે પર ઔર હમ ઉન હી કે નિશાનાતે કદમ પર રાહ પા રહે હેં. ઔર ઈસી તરહ હમ

اَرۡسَلۡنَا مِنۡ قَبۡلِكَ فِىۡ قَرۡيَةٍ مِّنۡ نَّذِيۡرٍ اِلَّا قَالَ
ને આપ સે પેહલે કિસી બસ્તી મેં કોઈ ડરાને વાલા નહીં ભેજા, મગર વહાં કે ખુશહાલ
مُتۡرَفُوۡهَاۤ ۙ اِنَّا وَجَدۡنَاۤ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَّاِنَّا
લોગોં ને કહા કે યકીનન હમ ને હમારે બાપ દાદા કો એક તરીકે પર પાયા ઔર હમ ઉન કે નિશાનાતે
عَلٰٓى اٰثٰرِهِمۡ مُّقۡتَدُوۡنَ ۝۲۳ قٰلَ اَوَلَوۡ جِئۡتُكُمۡ بِاَهۡدٰى
કદમ કી પૈરવી કર રહે હૈં. નબી ને કહા ક્યા અગરચે મૈં તુમ્હારે પાસ ઈસ સે ઝ્યાદા હિદાયત વાલી ચીઝ લે કર
مِمَّا وَجَدۡتُّمۡ عَلَيۡهِ اٰبَآءَكُمۡ ؕ قَالُوۡۤا اِنَّا بِمَاۤ اُرۡسِلۡتُمۡ بِهٖ
આયા હૂં જિસ પર તુમ ને તુમ્હારે બાપ દાદા કો પાયા? ઉન્હોં ને કહા કે હમ યકીનન ઉસ કે સાથ કુફ્ર કરતે હૈં જિસ કો દે કર તુમ
كٰفِرُوۡنَ ۝۲۴ فَانۡتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡ فَانۡظُرۡ كَيۡفَ كَانَ
ભેજે ગએ હો. ફિર હમ ને ઉન સે ઈન્તિકામ લિયા, તો આપ દેખિયે કે જુઠલાને વાલોં કા
عَاقِبَةُ الۡمُكَذِّبِيۡنَ ۝۲۵ وَاِذۡ قَالَ اِبۡرٰهِيۡمُ لِاَبِيۡهِ
અન્જામ કૈસા હુવા? ઔર જબ કે ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા અપને બાપ સે
وَقَوۡمِهٖۤ اِنَّنِىۡ بَرَآءٌ مِّمَّا تَعۡبُدُوۡنَ ۝۲۶ اِلَّا الَّذِىۡ فَطَرَنِىۡ
ઔર અપની કૌમ સે કે મૈં બરી હું ઉન ચીઝોં સે જિન કી તુમ ઈબાદત કરતે હો. મગર વો અલ્લાહ જિસ ને મુજે પૈદા કિયા,
فَاِنَّهٗ سَيَهۡدِيۡنِ ۝۲۷ وَجَعَلَهَا كَلِمَةًۢ بَاقِيَةً
યકીનન વહી અનકરીબ મુજે રાસ્તા દિખાએગા. ઔર ઉસ કો અલ્લાહ ને બાકી રેહને વાલા કલિમા બનાયા
فِىۡ عَقِبِهٖ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُوۡنَ ۝۲۸ بَلۡ مَتَّعۡتُ هٰٓؤُلَآءِ
ઉન કી ઝુર્રીય્યત મેં તાકે વો રુજૂઅ કરે. બલ્કે મૈં ને ઉન્હેં ઔર ઉન કે બાપ દાદા કો
وَاٰبَآءَهُمۡ حَتّٰى جَآءَهُمُ الۡحَقُّ وَرَسُوۡلٌ مُّبِيۡنٌ ۝۲۹
મુતમત્તિઅ કિયા યહાં તક કે ઉન કે પાસ હક આયા ઔર સાફ સાફ બયાન કરને વાલા પૈગમ્બર આયા.
وَلَمَّا جَآءَهُمُ الۡحَقُّ قَالُوۡا هٰذَا سِحۡرٌ وَّاِنَّا بِهٖ كٰفِرُوۡنَ ۝۳۰
ઔર જબ ઉન કે પાસ હક આયા તો ઉન્હોં ને કહા કે યે જાદૂ હે ઔર હમ ઈસ કે સાથ કુફ્ર કરતે હૈં.
وَقَالُوۡا لَوۡلَا نُزِّلَ هٰذَا الۡقُرۡاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ
ઔર ઉન્હોં ને કહા કે યે કુર્આન ઉન દો બસ્તિયોં મેં સે કિસી બડે આદમી પર
مِّنَ الۡقَرۡيَتَيۡنِ عَظِيۡمٍ ۝۳۱ اَهُمۡ يَقۡسِمُوۡنَ رَحۡمَتَ رَبِّكَ ؕ
ક્યૂં નહીં ઉતારા ગયા? ક્યા યે તેરે રબ કી રહમત તકસીમ કરતે હૈં?

الربع

نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيْشَتَهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
હમ ને ઉન કે દરમિયાન ઉન કી રોઝી દુન્યવી ઝિન્દગી મેં તકસીમ કી હે,

وَ رَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
ઔર હમ ને ઉન મેં સે એક કો દૂસરે પર દરજાત કે ઐતેબાર સે બુલન્દ કિયા હે તાકે એક

بَعْضًا سُخْرِيًّا ؕ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿۳۲﴾
દૂસરે સે કામ લેતા રહે. ઔર તેરે રબ કી રહમત બેહતર હે ઉસ સે જિસે યે જમા કર રહે હૈં.

وَلَوْلَآ اَنْ يَّكُوْنَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَّكْفُرُ
ઔર અગર યે બાત ન હોતી કે તમામ ઈન્સાન એક હી તરહ કે બન જાએંગે તો રહમાન કે સાથ

بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوْتِهِمْ سُقُفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَّمَعَارِجَ عَلَيْهَا
જો કુફ્ર કરતે હૈં હમ ઉન કે ઘર કી છતેં ચાંદી કી ઔર સીડિયાં ચાંદી કી બના દેતે, જિન પર

يَظْهَرُوْنَ ﴿۳۳﴾ وَلِبُيُوْتِهِمْ اَبْوَابًا وَّ سُرُرًا عَلَيْهَا
વો ચળહતે હૈં. ઔર ઉન કે ઘરોં કે દરવાઝે ઔર તખ્ત જિન પર

يَتَّكِـُٔوْنَ ﴿۳۴﴾ وَ زُخْرُفًا ؕ وَاِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ
વો ટેક લગાતે હૈં ચાંદી કે બના દેતે. ઔર (યે સબ ચીઝેં) સૌને કી બના દેતે. ઔર યે તમામ તો સિર્ફ દુન્યવી ઝિન્દગી કા

الدُّنْيَا ؕ وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿۳۵﴾ وَمَنْ
થોડા નફા ઉઠાને કી ચીઝેં હૈં. ઔર આખિરત તેરે રબ કે નઝદીક મુત્તકિયોં કે લિયે બેહતર હે. ઔર જો

يَّعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهٗ شَيْطٰنًا فَهُوَ لَهٗ
રહમાન કે ઝિક્ર સે અન્ધા બનતા હે તો હમ ઉસ કે લિયે એક શયતાન મુકર્રર કર દેતે હૈં, ફિર વો ઉસ કા

قَرِيْنٌ ﴿۳۶﴾ وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّوْنَهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَيَحْسَبُوْنَ
સાથી બન જાતા હે. ઔર યે ઉન્હેં રાસ્તે સે રોકતે હૈં ઔર યે લોગ સમજતે

اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿۳۷﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَنَا قَالَ يٰلَيْتَ بَيْنِيْ
હૈં કે હમ હિદાયત પર હૈં. યહાં તક કે જબ વો હમારે પાસ આએગા તો કહેગા કાશ કે મેરે

وَ بَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِيْنُ ﴿۳۸﴾
ઔર તેરે દરમિયાન મશરિક વ મગરિબ કી દૂરી હોતી, તૂ કિત્ના બુરા સાથી હે!

وَلَنْ يَّنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ اِذْ ظَّلَمْتُمْ اَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ
ઔર આજ તુમ્હેં હરગિઝ નફા નહીં દેગી જબ તુમ ને શિર્ક કિયા યે બાત કે તુમ અઝાબ મેં

مُشْتَرِكُوْنَ ﴿٣٩﴾ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ اَوْ تَهْدِى الْعُمْىَ
શરીક હો. કયા આપ બેહરે કો સુના સકતે હો યા અન્ધે કો રાસ્તા દિખા સકતે હો

وَمَنْ كَانَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٠﴾ فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ
ઔર ઉસ શખ્સ કો જો ખુલી ગુમરાહી મેં હૈ? ફિર અગર હમ આપ કો (દુન્યા સે) લે જાએં

فَاِنَّا مِنْهُمْ مُّنْتَقِمُوْنَ ﴿٤١﴾ اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِىْ وَعَدْنٰهُمْ
ફિર ભી હમ ઉન સે ઈન્તિકામ લેને વાલે હૈં. યા હમ આપ કો દિખા દેં વો જિસ કા હમ ને ઉન સે વાદા કિયા હૈ,

فَاِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُوْنَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِىْٓ اُوْحِىَ
તો હમેં ઉન પર કુદરત હૈ. ફિર આપ મઝબૂત થામે રહિયે ઉસ કો જો આપ કી તરફ વહી

اِلَيْكَ ۚ اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤٣﴾ وَاِنَّهٗ لَذِكْرٌ لَّكَ
કિયા ગયા. યકીનન આપ સીધે રાસ્તે પર હૈં. ઔર યે આપ કે લિયે ઔર આપ કી કૌમ

وَ لِقَوْمِكَ ۚ وَسَوْفَ تُسْـَٔلُوْنَ ﴿٤٤﴾ وَسْـَٔلْ مَنْ اَرْسَلْنَا
કે લિયે નસીહત હૈ. ઔર આગે તુમ સે સવાલ કિયા જાએગા. ઔર આપ હમારે પૈગમ્બરોં સે પૂછ લીજિયે

مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُّسُلِنَآ ۟ اَجَعَلْنَا مِنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ
જિન કો હમ ને આપ સે પેહલે ભેજા. કયા હમ ને રહમાન કે સિવા માબૂદ બનાએ હૈં

اٰلِهَةً يُّعْبَدُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ
જિન કી ઈબાદત કી જાએ? યકીનન હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો હમારે મોઅજિઝાત દે કર ભેજા ફિરઔન

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَقَالَ اِنِّىْ رَسُوْلُ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٦﴾
ઔર ઉસ કે સરદારોં કી જાનિબ તો મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે મૈં રબ્બુલ આલમીન કા ભેજા હુવા પૈગમ્બર હૂં.

فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِاٰيٰتِنَآ اِذَا هُمْ مِّنْهَا يَضْحَكُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرِيْهِمْ
ફિર જબ વો ઉન કે પાસ હમારે મોઅજિઝાત લે કર આએ તો વો ઉસ સે હંસને લગે. ઔર હમ ઉન્હેં કોઈ મોઅજિઝા

مِّنْ اٰيَةٍ اِلَّا هِىَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَا ۫ وَاَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ
નહીં દિખાતે થે મગર વો ઉન કે સાથ વાલે મોઅજિઝે સે બડા હોતા થા. ઔર હમ ને ઉન્હેં અઝાબ મેં પકડ લિયા

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوْا يٰٓاَيُّهَ السّٰحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
તાકે વો રુજૂઅ કરેં. ઔર ઉન્હોં ને કહા કે એ જાદૂગર! તૂ હમારે લિયે અપને રબ સે દુઆ કર

بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۚ اِنَّنَا لَمُهْتَدُوْنَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا
ઉસ કા વાસ્તા દે કર જો અહદ ઉસ ને તુજ સે કર રખા હૈ. હમ હિદાયત કબૂલ કર લેંગે. ફિર જબ હમ

عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ۝۵۰ وَنَادٰى فِرْعَوْنُ
ઉન સે વો અઝાબ હટા દેતે તો ઉસ વક્ત વો અહદશિકની કરને લગતે. ઔર ફ़િરઔન ને અપની કૌમ

فِيْ قَوْمِهٖ قَالَ يٰقَوْمِ اَلَيْسَ لِيْ مُلْكُ مِصْرَ وَ هٰذِهِ
મેં આવાઝ લગાઈ, ઉસ ને કહા કે એ મેરી કૌમ! કયા મેરે લિયે મિસ્ર કી સલ્તનત

الْاَنْهٰرُ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِيْ ۚ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ۝۵۱ اَمْ اَنَا
ઔર યે નેહરેં નહીં હૈં જો મેરે નીચે સે બેહતી હૈં? કયા ફિર તુમ દેખતે નહીં હો? બલ્કે મૈં

خَيْرٌ مِّنْ هٰذَا الَّذِيْ هُوَ مَهِيْنٌ ۙ وَّلَا يَكَادُ يُبِيْنُ ۝۵۲
બેહતર હૂં ઉસ શખ્સ સે જો ઝલીલ હે ઔર સાફ બોલ ભી નહીં સકતા?

فَلَوْلَآ اُلْقِيَ عَلَيْهِ اَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ اَوْ جَآءَ مَعَهُ
ફિર ઉસ પર સૌને કે કંગન કયૂં નહીં ડાલે ગએ યા ઉસ કે સાથ ફરિશ્તે સફ બાંધ કર

الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِيْنَ ۝۵۳ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهٗ فَاَطَاعُوْهُ ؕ
કયૂં નહીં આએ? ગર્ઝ ઉસ ને અપની કૌમ કો મગ્લૂબ કર દિયા, ફિર ઉન્હોં ને ઉસ કી ઈતાઅત કર લી.

اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ۝۵۴ فَلَمَّآ اٰسَفُوْنَا انْتَقَمْنَا
ઈસ લિયે કે વો નાફરમાન કૌમ થી. ફિર જબ ઉન્હોં ને હમેં ગુસ્સા દિલાયા તો હમ ને ઉન સે

مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنٰهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝۵۵ فَجَعَلْنٰهُمْ سَلَفًا وَّمَثَلًا
ઈન્તિકામ લિયા, ફિર હમ ને ઉન તમામ કો ગર્ક કર દિયા. ફિર હમ ને ઉન કો ગુઝશ્તા કૌમ ઔર પીછે વાલોં કે લિયે

لِّلْاٰخِرِيْنَ ۝۵۶ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا اِذَا قَوْمُكَ
ઈબ્રત બના દિયા. ઔર જબ ઈસા ઈબ્ને મરયમ (અલૈહિસ્સલામ) કી મિસાલ બયાન કી ગઈ, તો અચાનક આપ કી કૌમ

مِنْهُ يَصِدُّوْنَ ۝۵۷ وَقَالُوْٓا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَ ؕ
ઉસ સે શોર મચાને લગી. ઔર વો બોલે કે કયા હમારે માબૂદ બેહતર હૈં યા ઈસા?

مَا ضَرَبُوْهُ لَكَ اِلَّا جَدَلًا ؕ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُوْنَ ۝۵۸
વો આપ કે સામને સિર્ફ જઘડે કે લિયે યે મિસાલ બયાન કરતે હૈં. બલ્કે વો જઘડાલુ કૌમ હી હૈ.

اِنْ هُوَ اِلَّا عَبْدٌ اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَ جَعَلْنٰهُ مَثَلًا لِّبَنِيْٓ
ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) તો એક બન્દા હૈ, જિસ પર હમ ને ઈન્આમ કિયા ઔર જિસ કો હમ ને બની ઈસ્રાઈલ કે

اِسْرَآءِيْلَ ۝۵۹ وَلَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلٰٓئِكَةً فِي
લિયે મિસાલ બનાયા. ઔર અગર હમ ચાહતે તો હમ તુમ મેં સે ફરિશ્તે બનાતે કે

الْاَرْضِ يَخْلُفُوْنَ ۝٦٠ وَاِنَّهٗ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ
વો ઝમીન પર યકેબાદ દીગરે રહા કરતે. ઔર યકીનન ઈસા ઈબ્ને મરયમ (અલૈહસ્સલામ) યે કયામત કી નિશાની હૈ, ઈસલિયે

بِهَا وَاتَّبِعُوْنِ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ۝٦١ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ
તુમ લોગ કયામત કે બારે મેં શક ન કરો ઔર તુમ મેરે હુકમ પર ચલો. યે સીધા રાસ્તા હૈ. ઔર તુમ્હેં શયતાન ન

الشَّيْطٰنُ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۝٦٢ وَ لَمَّا جَآءَ عِيْسٰى
રોકે, યકીનન વો તુમ્હારા ખુલા દુશ્મન હૈ. ઔર જબ ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) રોશન મોઅજિઝાત લે કર આએ

بِالْبَيِّنٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِاُبَيِّنَ لَكُمْ
તો ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે યકીનન મૈં તુમ્હારે પાસ હિકમત લે કર આયા હું ઔર તાકે મૈં તુમ્હારે સામને

بَعْضَ الَّذِيْ تَخْتَلِفُوْنَ فِيْهِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ۝٦٣
સાફ બયાન કરૂં ઈસ કા કુછ હિસ્સા જિસ મેં તુમ ઈખ્તિલાફ કર રહે હો. તો તુમ અલ્લાહ સે ડરો ઔર મેરી ઈતાઅત કરો.

اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ
યકીનન અલ્લાહ વહી મેરા ઔર તુમ્હારા રબ હૈ, તો તુમ ઉસી કી ઈબાદત કરો. યે સીધા

مُّسْتَقِيْمٌ ۝٦٤ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْۢ بَيْنِهِمْ ۚ
રાસ્તા હૈ. તો ઉન મેં સે ગિરોહ અલગ અલગ હો ગએ.

فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ اَلِيْمٍ ۝٦٥ هَلْ
ફિર ઝાલિમોં કે લિયે દર્દનાક દિન કે અઝાબ સે હલાકત હૈ. વો

يَنْظُرُوْنَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ
મુન્તઝિર નહીં હૈં મગર કયામત કે કે એક દમ ઉન કે પાસ આ જાએ ઔર ઉન્હેં

لَا يَشْعُرُوْنَ ۝٦٦ اَلْاَخِلَّآءُ يَوْمَئِذٍۢ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
પતા ભી ન હો. સિવાએ મુત્તકિયોં કે ઉસ દિન દોસ્ત એક દૂસરે કે દુશ્મન

اِلَّا الْمُتَّقِيْنَ ۝٦٧ يٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَآ اَنْتُمْ
હોંગે. એ મેરે બન્દો! આજ તુમ પર કોઈ ખૌફ નહીં હૈ ઔર ન તુમ

تَحْزَنُوْنَ ۝٦٨ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ۝٦٩
ગમગીન હોંગે. વો જો ઈમાન લાએ હમારી આયતોં પર ઔર જો મુસલમાન થે.

اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَ اَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُوْنَ ۝٧٠ يُطَافُ
(કહા જાએગા) તુમ ઔર તુમ્હારી બીવિયાં શાદાં વ ફરહાં જન્નત મેં દાખિલ હો જાઓ. ઉન પર

عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَّاَكْوَابٍ ۚ وَفِيْهَا
સૌને કે લગન ઔર પ્યાલોં કા દૌર ચલેગા. ઔર ઉસ મેં
مَا تَشْتَهِيْهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ ۚ وَاَنْتُمْ فِيْهَا
વો ચીઝેં હોંગી જિસ કી નફસ ખ્વાહિશ કરેંગે ઔર જિસ સે આંખેં લઝઝત પાએંગી. ઔર તુમ ઉસ મેં
خٰلِدُوْنَ ۞ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْٓ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ
હમેશા રહોગે. ઔર યે વો જન્નત હૈ જિસ કા તુમ્હેં અપને અમલ કી બદોલત વારિસ બનાયા
تَعْمَلُوْنَ ۞ لَكُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ كَثِيْرَةٌ مِّنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۞
ગયા હૈ. તુમ્હારે લિયે યહાં બકસરત મેવે હૈં, જિન મેં સે તુમ ખાઓ.
اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِيْ عَذَابِ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ ۞
યકીનન મુજરિમ લોગ જહન્નમ કે અઝાબ મેં હમેશા રહેંગે.
لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ ۞ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ
વો ઉન સે હલ્કા નહીં કિયા જાએગા ઔર વો ઉસ મેં માયૂસ પડે રહેંગે. ઔર હમ ને ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા
وَلٰكِنْ كَانُوْا هُمُ الظّٰلِمِيْنَ ۞ وَنَادَوْا يٰمٰلِكُ لِيَقْضِ
લેકિન વો ખુદ હી ઝાલિમ થે. ઔર વો પુકારેંગે એ માલિક! તેરે રબ કો
عَلَيْنَا رَبُّكَ ۗ قَالَ اِنَّكُمْ مّٰكِثُوْنَ ۞ لَقَدْ جِئْنٰكُمْ
હમારા ખાત્મા કર દેના ચાહિયે. માલિક કહેંગે કે તુમ્હેં ઠેહેરના હી હૈ. હમ તુમ્હારે પાસ હક કો
بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كٰرِهُوْنَ ۞ اَمْ اَبْرَمُوْٓا
લાએ થે, લેકિન તુમ મેં સે અકસર હક કો નાપસન્દ કરતે થે. કયા ઉન્હોં ને હત્મી
اَمْرًا فَاِنَّا مُبْرِمُوْنَ ۞ اَمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ
ફૈસલા કર લિયા હૈ? તો હમ ભી હત્મી ફૈસલા કરને વાલે હૈં. યા વો સમજતે હૈં કે હમ ઉન કી ચુપકે સે કહી હુઈ બાત
وَنَجْوٰىهُمْ ۗ بَلٰى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُوْنَ ۞ قُلْ
યા ઉન કી સરગોશી સુનતે નહીં? કયૂં નહીં! ઔર હમારે ભેજે હુવે ફરિશ્તે ઉન કે પાસ લિખ રહે હૈં.
اِنْ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ وَلَدٌ ۖ فَاَنَا اَوَّلُ الْعٰبِدِيْنَ ۞ سُبْحٰنَ
આપ ફરમા દીજિયે કે અગર રહમાન કી ઔલાદ હોતી, તો સબ સે પેહલે મૈં ઉસ કી બન્દગી કરને વાલા હોતા. આસ્માનોં
رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ۞
ઔર ઝમીન કા રબ, અર્શ કા રબ પાક હૈ ઉન બાતોં સે જો વો બયાન કરતે હૈં.

فَذَرۡهُمۡ يَخُوۡضُوۡا وَ يَلۡعَبُوۡا حَتّٰى يُلٰقُوۡا يَوۡمَهُمُ
પસ આપ ઉન કો છોડ દીજિયે કે વો લગે રહેં ઔર ખેલતે રહેં યહાં તક કે વો પા લેં ઉન કા વો દિન

الَّذِىۡ يُوۡعَدُوۡنَ ۞ وَهُوَ الَّذِىۡ فِى السَّمَآءِ اِلٰهٌ
જિસ સે ઉન્હેં ડરાયા જા રહા હૈ. ઔર વહી અલ્લાહ આસ્માન મેં ભી માબૂદ હૈ

وَّفِى الۡاَرۡضِ اِلٰهٌ ؕ وَهُوَ الۡحَكِيۡمُ الۡعَلِيۡمُ ۞ وَتَبٰرَكَ
ઔર ઝમીન મેં ભી માબૂદ હૈ. ઔર વો હિકમત વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ. ઔર બાબરકત હૈ

الَّذِىۡ لَهٗ مُلۡكُ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا ۚ
વો અલ્લાહ જિસ કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન ઔર ઉન દોનોં કે દરમિયાન કી તમામ ચીઝોં કી સલ્તનત હૈ.

وَ عِنۡدَهٗ عِلۡمُ السَّاعَةِ ۚ وَاِلَيۡهِ تُرۡجَعُوۡنَ ۞
ઔર ઉસી કે પાસ કયામત કા ઈલ્મ હૈ. ઔર ઉસી કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે.

وَلَا يَمۡلِكُ الَّذِيۡنَ يَدۡعُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِهِ الشَّفَاعَةَ
ઔર વો લોગ જિન કો યે અલ્લાહ કે સિવા પુકારતે હૈં સિફારિશ કે માલિક નહીં હૈં,

اِلَّا مَنۡ شَهِدَ بِالۡحَقِّ وَهُمۡ يَعۡلَمُوۡنَ ۞ وَلَئِنۡ سَاَلۡتَهُمۡ
મગર જિસ ને હક કી ગવાહી દી ઔર વો જાનતે હૈં. ઔર અગર આપ ઉન સે પૂછેં

مَّنۡ خَلَقَهُمۡ لَيَقُوۡلُنَّ اللّٰهُ فَاَنّٰى يُؤۡفَكُوۡنَ ۞
કિસ ને ઉન કો પૈદા કિયા તો ઝરૂર કહેંગે કે અલ્લાહ ને. સો યે લોગ કિધર ઉલ્ટે ચલે જાતે હૈં?

وَقِيۡلِهٖ يٰرَبِّ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوۡمٌ لَّا يُؤۡمِنُوۡنَ ۞ وقف لازم
ઔર રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કી શિકાયત કે ઈલાહી! યે તો ઐસી કૌમ હૈ જો ઈમાન નહીં લાતી.

فَاصۡفَحۡ عَنۡهُمۡ وَقُلۡ سَلٰمٌ ؕ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُوۡنَ ۞ ع
(કહા ગયા) ફિર આપ ઉન સે દરગુઝર કીજિયે ઔર યૂં કહિયે અસ્સલામુ અલયકુમ. ફિર આગે ઉન્હેં પતા ચલેગા.

ایاتها ۵۹ (۴۴) سُوۡرَةُ الدُّخَانِ مَكِّيَّةٌ (۶۴) رکوعاتها ۳

ઉસ મેં ૫૯ આયતેં હૈં સૂરએ દુખાન મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૩ રુકૂઅ હૈં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۞
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

حٰمٓ ۞ وَالۡكِتٰبِ الۡمُبِيۡنِ ۞ اِنَّاۤ اَنۡزَلۡنٰهُ فِىۡ لَيۡلَةٍ
હા મીમ. સાફ સાફ બયાન કરને વાલી કિતાબ કી કસમ! હમ ને ઈસ કો બરકત વાલી રાત મેં

مُّبٰرَكَةٍ اِنَّا كُنَّا مُنْذِرِيْنَ۝۳ فِيْهَا يُفْرَقُ
ઉતારા હે, બેશક હમ ડરાને વાલે હૈં. જિસ રાત મેં તમામ

كُلُّ اَمْرٍ حَكِيْمٍ۝۴ اَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا ؕ اِنَّا كُنَّا
હિકમત ભરે અવામિર ફૈસલ હો કર હમારી તરફ સે તકસીમ કિયે જાતે હૈં. યકીનન હમ હી

مُرْسِلِيْنَ۝۵ رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ
ભેજને વાલે હૈં. તેરે રબ કી રહમત કે બાઈસ. યકીનન વો સુનને વાલા,

الْعَلِيْمُ۝۶ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۘ
ઈલ્મ વાલા હે. વો આસ્માનોં ઔર ઝમીન ઔર ઉન કે દરમિયાન કા રબ હે,

اِنْ كُنْتُمْ مُّوْقِنِيْنَ۝۷ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ؕ
અગર તુમ યકીન રખતે હો. ઉસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં, વહી ઝિન્દા કરતા હે ઔર મૌત દેતા હે.

رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ۝۸ بَلْ هُمْ
વો તુમ્હારા ઔર તુમ્હારે પેહલે બાપ દાદાઓં કા રબ હે. બલ્કે વો

فِيْ شَكٍّ يَّلْعَبُوْنَ۝۹ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَاْتِي السَّمَآءُ
શક મેં હૈં, ખેલ રહે હૈં. ઈસ લિયે આપ ઉસ દિન કા ઈન્તિઝાર કીજિયે જિસ દિન આસ્માન

بِدُخَانٍ مُّبِيْنٍ۝۱۰ يَّغْشَى النَّاسَ ؕ هٰذَا عَذَابٌ
સાફ ધૂવેં કો લાએગા. જો ઈન્સાનોં પર છા જાએગા. યે દર્દનાક

اَلِيْمٌ۝۱۱ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُوْنَ۝۱۲
અઝાબ હે. એ હમારે રબ! તૂ હમ સે યે અઝાબ દૂર કર દે, યકીનન હમ ઈમાન લા રહે હૈં.

اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مُّبِيْنٌ۝۱۳
અબ ઉન કે લિયે ઈસ નસીહત કે હાસિલ કરને કા વક્ત કહાં હોગા, હાલાંકે ઉન કે પાસ સાફ સાફ બયાન કરને વાલા પૈગમ્બર

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوْا مُعَلَّمٌ مَّجْنُوْنٌ۝۱۴ اِنَّا
આયા. ફિર ઉન્હોં ને ઉસ સે ઐરાઝ કિયા ઔર કહા કે યે તો સિખલાયા હુવા હે, મજનૂન હે. હમ

كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيْلًا اِنَّكُمْ عَآئِدُوْنَ۝۱۵
અઝાબ થોડા સા કમ કરેંગે તો તુમ દોબારા ઉસી હાલત પર લૌટ જાઓગે.

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى ۚ اِنَّا مُنْتَقِمُوْنَ۝۱۶
જિસ દિન હમારી સખ્તી વાલી પકડ હોગી, હમ ઝરૂર ઈન્તિકામ લેને વાલે હૈં.

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَ جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ

હમ ને ઉન સે પેહલે ફિરઔન કી કૌમ કો આઝમાયા ઔર ઉન કે પાસ મુઅઝઝઝ

كَرِيْمٌ ﴿١٧﴾ اَنْ اَدُّوْٓا اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ ؕ اِنِّيْ لَكُمْ

રસૂલ આયા. કે અલ્લાહ કે બન્દોં કો મેરે હવાલે કર દો. મૈં તુમ્હારે લિયે

رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٨﴾ وَّاَنْ لَّا تَعْلُوْا عَلَى اللّٰهِ ۚ اِنِّيْٓ

અમાનતદાર રસૂલ હૂં. ઔર યે કે અલ્લાહ પર સરકશી મત કરો. મૈં

اٰتِيْكُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٩﴾ وَاِنِّيْ عُذْتُ بِرَبِّيْ

તુમ્હારે પાસ રોશન મોઅજિઝા લે કર આયા હૂં. ઔર મૈં મેરે ઔર તુમ્હારે રબ કી

وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُوْنِ ﴿٢٠﴾ وَاِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا لِيْ

પનાહ લેતા હૂં ઈસ સે કે તુમ મુજે રજમ કરો. ઔર અગર તુમ મુજ પર ઈમાન નહીં લાતે

فَاعْتَزِلُوْنِ ﴿٢١﴾ فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ

તો તુમ મુજ સે દૂર રહો. ફિર ઉન્હોં ને અપને રબ સે દુઆ કી કે યે ઐસી કૌમ હૈ

مُّجْرِمُوْنَ ﴿٢٢﴾ الثلثة فَاَسْرِ بِعِبَادِيْ لَيْلًا اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ﴿٢٣﴾

જો મુજરિમ હૈ. તો (એ મૂસા!) આપ મેરે બન્દોં કો રાત કે વક્ત લે કર નિકલ જાઈયે, તુમ્હારા પીછા કિયા જાએગા.

الثلثة

وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا ؕ اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٢٤﴾

ઔર આપ સમન્દર કો ઠેહરા હુવા છોડ દીજિયે. ઈસ લિયે કે યે ઐસા લશકર હૈ જિસે ગર્ક કિયા જાએગા.

كَمْ تَرَكُوْا مِنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿٢٥﴾ وَّزُرُوْعٍ

વો કિત્ને બાગાત ઔર ચશ્મે ઔર ખેતિયાં ઔર અચ્છી રેહને કી જગહેં

وَّمَقَامٍ كَرِيْمٍ ﴿٢٦﴾ وَّنَعْمَةٍ كَانُوْا فِيْهَا فٰكِهِيْنَ ﴿٢٧﴾

છોડ કર ચલે ગએ. ઔર ઐસી નેઅમતેં છોડીં જિન મેં વો મઝે કર રહે થે.

كَذٰلِكَ ۫ وَاَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ﴿٢٨﴾

ઈસી તરહ. ઔર હમ ને દૂસરી કૌમ કો ઉન ચીઝોં કા વારિસ બનાયા.

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ وَمَا كَانُوْا

ફિર ઉન પર ન આસ્માન રોયા ઔર ન ઝમીન રોઈ ઔર ન ઉન્હેં

مُنْظَرِيْنَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ مِنَ

મોહલત દી ગઈ. હમ ને બની ઈસ્રાઈલ કો રુસ્વા કરને વાલે અઝાબ સે

ع ۱۴

الۡعَذَابِ الۡمُهِيۡنِ ۝۳۰ مِنۡ فِرۡعَوۡنَ ؕ اِنَّهٗ كَانَ
નજાત દી. (જો થા) ફિરઔન સે, વો સરકશ, હદ સે

عَالِيًا مِّنَ الۡمُسۡرِفِيۡنَ ۝۳۱ وَلَقَدِ اخۡتَرۡنٰهُمۡ
આગે બઢને વાલોં મેં સે થા. હમ ને ઉન કો ઈલ્મ કે સાથ તમામ

عَلٰى عِلۡمٍ عَلَى الۡعٰلَمِيۡنَ ۝۳۲ وَاٰتَيۡنٰهُمۡ مِّنَ الۡاٰيٰتِ
જહાન વાલોં પર મુન્તખબ કિયા. ઔર હમ ને ઉન (બની ઈસ્રાઈલ) કો વો મોઅજિઝાત દિયે

مَا فِيۡهِ بَلٰٓـؤٌا مُّبِيۡنٌ ۝۳۳ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَيَقُوۡلُوۡنَ ۝۳۴
જિન મેં સરીહ ઈન્આમ થા / આઝમાઈશ થી. યકીનન યે લોગ કેહતે હૈં.

اِنۡ هِىَ اِلَّا مَوۡتَتُنَا الۡاُوۡلٰى وَمَا نَحۡنُ بِمُنۡشَرِيۡنَ ۝۳۵
યે હમારા પેહલી દફા હી મરના હૈ, ઔર હમ કબ્રોં સે ઉઠાએ નહીં જાએંગે.

فَاۡتُوۡا بِاٰبَآٮِٕنَاۤ اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ۝۳۶ اَهُمۡ
ફિર હમારે બાપ દાદા કો લે આઓ અગર તુમ સચ્ચે હો. કયા યે

خَيۡرٌ اَمۡ قَوۡمُ تُبَّعٍ ۙ وَّالَّذِيۡنَ مِنۡ قَبۡلِهِمۡ ؕ
બેહતર હૈં યા કૌમે તુબ્બઅ ઔર વો જો ઉન સે પેહલે થે?

اَهۡلَكۡنٰهُمۡ ۚ اِنَّهُمۡ كَانُوۡا مُجۡرِمِيۡنَ ۝۳۷
જિન કો હમ ને હલાક કિયા. યકીનન વો ભી મુજરિમ થે.

وَمَا خَلَقۡنَا السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا لٰعِبِيۡنَ ۝۳۸
ઔર હમ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન ઔર ઉન કે દરમિયાન કી ચીઝોં કો ખેલ કે લિયે પૈદા નહીં કિયા.

مَا خَلَقۡنٰهُمَاۤ اِلَّا بِالۡحَقِّ وَلٰـكِنَّ اَكۡثَرَهُمۡ
હમ ને ઉન કો પૈદા નહીં કિયા મગર હક કે સાથ લેકિન ઉન મેં સે અકસર

لَا يَعۡلَمُوۡنَ ۝۳۹ اِنَّ يَوۡمَ الۡفَصۡلِ مِيۡقَاتُهُمۡ اَجۡمَعِيۡنَ ۝۴۰
જાનતે નહીં. બેશક ફૈસલે કા દિન ઉન તમામ કા મુકર્રરા વક્ત હૈ.

يَوۡمَ لَا يُغۡنِىۡ مَوۡلًى عَنۡ مَّوۡلًى شَيۡـًٔا وَّلَا هُمۡ
જિસ દિન કોઈ દોસ્ત કિસી દોસ્ત કે કુછ ભી કામ નહીં આએગા ઔર ન ઉન કી

يُنۡصَرُوۡنَ ۝۴۱ اِلَّا مَنۡ رَّحِمَ اللّٰهُ ؕ اِنَّهٗ هُوَ
નુસ્રત કી જાએગી. મગર વો જિસ પર અલ્લાહ રહમ કરે. યકીનન વો

الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٤٢﴾ اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّوْمِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ

ઝબરદસ્ત હૈ, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. યકીનન ઝક્કૂમ કા દરખ્ત, વો ગુનેહગાર

الْاَثِيْمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ ۚ يَغْلِيْ فِي الْبُطُوْنِ ﴿٤٥﴾ كَغَلْيِ

કા ખાના હૈ. જો તેલ કી તલછટ જૈસા હોગા, (ઉન કે) પેટ મેં ગર્મ પાની કે ખૌલને કી તરહ

الْحَمِيْمِ ﴿٤٦﴾ خُذُوْهُ فَاعْتِلُوْهُ اِلٰى سَوَآءِ الْجَحِيْمِ ﴿٤٧﴾

ખૌલેગા. (હુકમ હોગા) ઉસ કો પકડો ઔર ઉસ કો ધકેલ કર દોઝખ કે બીચ મેં લે જાઓ.

ثُمَّ صُبُّوْا فَوْقَ رَاْسِهٖ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيْمِ ﴿٤٨﴾

ફિર ઉસ કે સર પર ખૌલતે હુવે પાની કા અઝાબ ઉંડેલ દો.

ذُقْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْكَرِيْمُ ﴿٤٩﴾

તૂ ઈસ અઝાબ કો ચખ. તૂ બડા ઈઝઝત વાલા ઔર મુકર્રમ બનતા થા.

اِنَّ هٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهٖ تَمْتَرُوْنَ ﴿٥٠﴾ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ

યે વો અઝાબ હૈ જિસ મેં તુમ શક કર રહે થે. મુત્તકી લોગ

فِيْ مَقَامٍ اَمِيْنٍ ﴿٥١﴾ فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿٥٢﴾

અમન વાલી જગા મેં હોંગે. બાગાત મેં ઔર ચશ્મોં મેં હોંગે.

يَّلْبَسُوْنَ مِنْ سُنْدُسٍ وَّاِسْتَبْرَقٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ ﴿٥٣﴾

વો બારીક ઔર મોટા રેશમ પેહને હુવે હોંગે, આમને સામને બૈઠે હોંગે.

كَذٰلِكَ ۫ وَزَوَّجْنٰهُمْ بِحُوْرٍ عِيْنٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُوْنَ

ઈસી તરહ. ઔર બડી આંખોં વાલી હૂરેં ઉન કે નિકાહ મેં હમ દેંગે. વો

فِيْهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ اٰمِنِيْنَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوْقُوْنَ

ઉન મેં બેખૌફ હો કર તમામ મેવે માંગેંગે. વો સિવાએ

فِيْهَا الْمَوْتَ اِلَّا الْمَوْتَةَ الْاُوْلٰى ۚ وَوَقٰهُمْ

પેહલી મૌત કે ઉસ મેં મૌત કો નહીં ચખેંગે. ઔર અલ્લાહ ને

عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكَ ۭ ذٰلِكَ

ઉન્હેં દોઝખ કે અઝાબ સે બચા લિયા. યે સબ કુછ આપ કે રબ કે ફઝલ સે હોગા. યહી

هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٥٧﴾ فَاِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ

ભારી કામ્યાબી હૈ. સો હમ ને ઈસ કુર્આન કો આપ કી ઝબાન મેં આસાન કર દિયા

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُوْنَ ﴿٥٩﴾
તાકે વો નસીહત હાસિલ કરેં. ઈસ લિયે આપ મુન્તઝિર રહિયે, યકીનન વો ભી મુન્તઝિર હૈં.

اٰيَاتُهَا ٣٧ (٤٥) سُوْرَةُ الْجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ (٦٥) رُكُوْعَاتُهَا ٤

ઉસ મેં ૩૭ આયતેં હૈં સૂરએ જાસિયા મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૪ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾
હા મીમ. ઈસ કિતાબ કા ઉતારા જાના ઝબરદસ્ત, હિકમત વાલે અલ્લાહ કી તરફ સે હૈ.

اِنَّ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٣﴾
યકીનન આસ્માનોં ઔર ઝમીન મેં અલબત્તા ઈમાન લાને વાલોં કે લિયે નિશાનિયાં હૈં.

وَفِىْ خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَآبَّةٍ اٰيٰتٌ
ઔર તુમ્હારે પૈદા કરને મેં ઔર ઉન જાનવરોં મેં ભી જિન કો અલ્લાહ ફૈલાતા હૈ નિશાનિયાં હૈં

لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿٤﴾ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
ઐસી કૌમ કે લિયે જો યકીન રખતી હૈ. ઔર રાત ઔર દિન કે આને જાને મેં

وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ رِّزْقٍ فَاَحْيَا
ઔર ઉસ રોઝી મેં જો અલ્લાહ ને આસ્માન સે ઉતારી, ફિર ઉસ

بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَ تَصْرِيْفِ الرِّيٰحِ
કે ઝરિયે ઝમીન કો ઉસ કે ખુશ્ક હો જાને કે બાદ ઝિન્દા કિયા, ઔર હવાઓં કે ચલાને મેં

اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٥﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا
નિશાનિયાં હૈં ઐસી કૌમ કે લિયે જો અકલ રખતી હૈ. યે અલ્લાહ કી આયતેં હૈં, જિન્હેં હમ આપ

عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۚ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍۭ بَعْدَ اللّٰهِ
કે સામને હક કે સાથ તિલાવત કરતે હૈં. ફિર અલ્લાહ કે બાદ ઔર અલ્લાહ કી આયતોં કે બાદ કૌન સી બાત પર

وَاٰيٰتِهٖ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٦﴾ وَيْلٌ لِّكُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيْمٍ ﴿٧﴾
યે ઈમાન લાએંગે? હલાકત હૈ હર જૂઠે ગુનેહગાર કે લિયે.

يَّسْمَعُ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا
જો અલ્લાહ કી આયતોં કો સુનતા હૈ જો ઉસ પર તિલાવત કી જાતી હૈં, ફિર વો અડા રેહતા હૈ મુતકબ્બિર બન કર

كَاَنْ لَّمْ يَسْمَعْهَا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿۸﴾
ગોયા કે ઉસ ને ઉસ કો સુના હી નહીં. ઈસ લિયે આપ ઉસે દર્દનાક અઝાબ કી બશારત સુના દીજિયે.

وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيٰتِنَا شَيْـًٔا اِتَّخَذَهَا هُزُوًا ؕ
ઔર જબ વો હમારી આયતોં મેં સે કુછ માલૂમ કર લેતા હૈ તો ઉસે મઝાક બનાતા હૈ.

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿۹﴾ؕ مِنْ وَّرَآئِهِمْ
ઉન લોગોં કે લિયે રુસ્વા કરને વાલા અઝાબ હૈ. ઉન કે આગે

جَهَنَّمُ ۚ وَلَا يُغْنِيْ عَنْهُمْ مَّا كَسَبُوْا شَيْـًٔا
જહન્નમ હૈ. ઔર ઉન કે કુછ કામ નહીં આએગા જો ઉન્હોં ને કમાયા થા,

وَّلَا مَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ
ઔર ન વો જો ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે સિવા હિમાયતી બનાએ હૈં. બલ્કે ઉન કે લિયે ભારી

عَظِيْمٌ ﴿۱۰﴾ؕ هٰذَا هُدًى ۚ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ
અઝાબ હોગા. યે હિદાયત હૈ. ઔર જિન્હોં ને અપને રબ કી આયાત કે સાથ

رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ﴿۱۱﴾ؑ اَللّٰهُ
કુફ્ર કિયા ઉન કે લિયે દર્દનાક અઝાબ મેં સે અઝાબ હોગા. અલ્લાહ

الَّذِيْ سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ
હી ને તુમ્હારે લિયે સમન્દર કો તાબેઅ કિયા, તાકે કશતી ચલે

فِيْهِ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ
ઉસ મેં અલ્લાહ કે હુકમ સે ઔર તાકે તુમ અલ્લાહ કા ફઝલ તલબ કરો ઔર તાકે

تَشْكُرُوْنَ ﴿۱۲﴾ۚ وَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ
શુક્ર અદા કરો. ઔર ઉસ ને તુમ્હારે લિયે અપની તરફ સે કામ મેં લગા રખી હૈં વો તમામ ચીઝેં

وَمَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا مِّنْهُ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ
જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં. બેશક ઉસ મેં નિશાનિયાં હૈં

لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۱۳﴾ قُلْ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَغْفِرُوْا
ઐસી કૌમ કે લિયે જો સોચતી હૈ. આપ ફરમા દીજિયે ઉન લોગોં સે જો ઈમાન લાએ હૈં કે વો માફ કર દેં

لِلَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا
ઉન કો જો અલ્લાહ કે અઝાબ કી ઉમ્મીદ નહીં રખતે તાકે અલ્લાહ કૌમ કો

بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ۝١٤ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
ઉન કે કર્તૂત કી સઝા દે. જિસ ને નેક અમલ કિયા

فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَسَآءَ فَعَلَيْهَا ۫ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ
તો અપને લિયે (કિયા). ઔર જિસ ને બુરા અમલ કિયા તો ઉસી પર વબાલ હૈ. ફિર તુમ્હારે રબ કી તરફ

تُرْجَعُوْنَ۝١٥ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ
તુમ લૌટાએ જાઓગે. ઔર યકીનન હમ ને બની ઈસ્રાઈલ કો

الْكِتٰبَ وَ الْحُكْمَ وَ النُّبُوَّةَ وَ رَزَقْنٰهُمْ
કિતાબ દી ઔર હુકૂમત ઔર નુબૂવ્વત દી ઔર હમ ને ઉન્હેં રોઝી દી ઉમ્દા ચીઝોં

مِّنَ الطَّيِّبٰتِ وَ فَضَّلْنٰهُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ۝١٦ۚ وَاٰتَيْنٰهُمْ
મેં સે ઔર હમ ને ઉન્હેં તમામ જહાન વાલોં પર ફઝીલત દી. ઔર હમ ને ઉન કો

بَيِّنٰتٍ مِّنَ الْاَمْرِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوْٓا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ
દીન કે બારે મેં ખુલી ખુલી દલીલેં દીં. ફિર ઉન્હોં ને ઈખ્તિલાફ નહીં કિયા, મગર ઉસ કે બાદ કે

مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ۙ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ؕ اِنَّ رَبَّكَ
ઉન કે પાસ ઈલ્મ આયા, આપસ કી ઝિદ કી વજહ સે. યકીનન તેરા રબ

يَقْضِيْ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ
ઉન કે દરમિયાન કયામત કે દિન ફૈસલા કરેગા ઉસ મેં જિસ મેં વો ઈખ્તિલાફ

يَخْتَلِفُوْنَ۝١٧ ثُمَّ جَعَلْنٰكَ عَلٰى شَرِيْعَةٍ مِّنَ الْاَمْرِ
કર રહે હૈં. ફિર હમ ને આપ કો ઈસ અમ્રે દીન કી એક શરીઅત પર રખા હૈ,

فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ۝١٨
ઈસ લિયે આપ ઈસ શરીઅત કા ઈત્તિબા કીજિયે ઔર ઉન કી ખ્વાહિશાત કે પીછે ન ચલિયે જો ઈલ્મ નહીં રખતે.

اِنَّهُمْ لَنْ يُّغْنُوْا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ
યકીનન યે અલ્લાહ સે આપ કે કુછ ભી કામ નહીં આ સકેંગે.

وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَاللّٰهُ وَلِيُّ
ઔર યકીનન યે ઝાલિમ લોગ ઉન મેં સે એક દૂસરે કે હિમાયતી હૈં. ઔર અલ્લાહ મુત્તકિયોં કા

الْمُتَّقِيْنَ۝١٩ هٰذَا بَصَآئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى
હિમાયતી હૈ. યે કુર્આન લોગોં કે લિયે બસીરતોં કા હામિલ હૈ ઔર હિદાયત

وَّرَحۡمَةٌ لِّقَوۡمٍ يُّوۡقِنُوۡنَ۝۲۰ اَمۡ حَسِبَ الَّذِيۡنَ
ઔર રહમત હૈ ઐસી કૌમ કે લિયે જો યકીન રખતી હૈ. કયા ઉન લોગોં ને જિન્હોં ને

اجۡتَرَحُوا السَّيِّاٰتِ اَنۡ نَّجۡعَلَهُمۡ كَالَّذِيۡنَ
બુરાઈયાં કમાઈ હૈં યે ગુમાન કર રખા હૈ કે હમ ઉન્હેં ઉન કી તરહ બનાએંગે જો

اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ سَوَآءً مَّحۡيَاهُمۡ
ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે હૈં? કે ઉન કી ઝિન્દગી ઔર ઉન કી મૌત

وَمَمَاتُهُمۡ ؕ سَآءَ مَا يَحۡكُمُوۡنَ۝۲۱ ع وَخَلَقَ اللّٰهُ
બરાબર હો જાએ? બુરા હૈ જિસ કા વો ફૈસલા કર રહે હૈં. ઔર અલ્લાહ ને

السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضَ بِالۡحَقِّ وَلِتُجۡزٰى كُلُّ
આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો હક કે સાથ પૈદા કિયા, ઔર ઈસ લિયે તાકે હર શખ્સ કો

نَفۡسٍۢ بِمَا كَسَبَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُوۡنَ۝۲۲ اَفَرَءَيۡتَ
ઉન કે અમલ કા બદલા દિયા જાએ ઔર ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા જાએગા. કયા ફિર આપ ને ઉસ શખ્સ કો

مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰىهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلۡمٍ
દેખા જિસ ને અપની ખ્વાહિશ કો અપના માબૂદ બના લિયા હૈ, ઔર જિસે અલ્લાહ ને ઈલ્મ કે બાવજૂદ ગુમરાહ કર દિયા હૈ,

وَّخَتَمَ عَلٰى سَمۡعِهٖ وَ قَلۡبِهٖ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهٖ
ઔર જિસ કે કાન ઔર દિલ પર અલ્લાહ ને મુહર લગા દી હૈ, ઔર જિસ કી આંખોં પર પરદા

غِشٰوَةً ؕ فَمَنۡ يَّهۡدِيۡهِ مِنۡۢ بَعۡدِ اللّٰهِ ؕ
રખ દિયા હૈ. ફિર ઉસ કો અલ્લાહ કે બાદ કૌન હિદાયત દેગા?

اَفَلَا تَذَكَّرُوۡنَ۝۲۳ وَ قَالُوۡا مَا هِىَ اِلَّا حَيَاتُنَا
કયા ફિર તુમ નસીહત હાસિલ નહીં કરતે? ઔર ઉન્હોં ને કહા કે યે ઝિન્દગી નહીં હૈ મગર હમારી દુન્યવી

الدُّنۡيَا نَمُوۡتُ وَنَحۡيَا وَمَا يُهۡلِكُنَاۤ
ઝિન્દગી કે હમ મરતે હૈં ઔર હમ ઝિન્દા હોતે હૈં ઔર હમેં હલાક નહીં કરતા

اِلَّا الدَّهۡرُ ۚ وَمَا لَهُمۡ بِذٰلِكَ مِنۡ عِلۡمٍ ۚ اِنۡ هُمۡ
મગર ઝમાના. ઔર ઉન કે પાસ ઉસ કી કોઈ દલીલ નહીં. યે સિર્ફ

اِلَّا يَظُنُّوۡنَ۝۲۴ وَاِذَا تُتۡلٰى عَلَيۡهِمۡ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ
ગુમાન કર રહે હૈં. ઔર જબ ઉન પર હમારી સાફ સાફ આયતેં તિલાવત કી જાતી હૈં

مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوا ائْتُوْا
તો ઉન કી હુજ્જત નહીં હોતી મગર યે કે વો કેહતે હૈં કે તુમ હમારે પાસ હમારે બાપ

بِاٰبَآئِنَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝٢٥ قُلِ اللّٰهُ
દાદા કો લે આઓ અગર તુમ સચ્ચે હો. આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ હી

يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ اِلٰى يَوْمِ
તુમ્હેં ઝિન્દા રખતા હૈ, ફિર તુમ્હેં મૌત દેગા, ફિર તુમ્હેં કયામત કે દિન ઈકઠ્ઠા

الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
કરેગા જિસ મેં કોઈ શક નહીં, લેકિન અકસર લોગ

لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٢٦ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
જાનતે નહીં. ઔર અલ્લાહ કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત હૈ.

وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّخْسَرُ الْمُبْطِلُوْنَ ۝٢٧
ઔર જિસ દિન કયામત કાઈમ હોગી ઉસ દિન બાતિલપરસ્ત ખસારા ઉઠાએંગે.

وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰٓى
ઔર આપ દેખોગે હર ઉમ્મત કો ઘુટનોં કે બલ બૈઠી હુઈ. હર ઉમ્મત અપને નામએ આમાલ કી તરફ

اِلٰى كِتٰبِهَا ؕ اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٢٨
બુલાઈ જાએગી. (કહા જાએગા કે) આજ તુમ્હેં તુમ્હારે આમાલ કા બદલા દિયા જાએગા.

هٰذَا كِتٰبُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ ؕ اِنَّا
યે હમારા દફતર હૈ જો તુમ્હારે ખિલાફ ઠીક બોલ રહા હૈ. યકીનન હમ

كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٢٩
લિખવા લિયા કરતે થે જો તુમ અમલ કરતે થે.

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُدْخِلُهُمْ
ફિર જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે તો ઉન કો ઉન કા રબ

رَبُّهُمْ فِيْ رَحْمَتِهٖ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ۝٣٠
અપની રહમત મેં દાખિલ કરેગા. યે ખુલી કામ્યાબી હૈ.

وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۟ اَفَلَمْ تَكُنْ اٰيٰتِيْ تُتْلٰى
ઔર જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા તો (ઉન્હેં કહા જાએગા કે) કયા મેરી આયતેં તુમ પર તિલાવત નહીં

عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ۝۳۱

કી જાતી થીં, ફિર તુમ તકબ્બુર કરતે થે ઔર તુમ મુજરિમ કૌમ થે?

وَ اِذَا قِيْلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّالسَّاعَةُ

ઔર જબ કહા જાતા હૈ કે યકીનન અલ્લાહ કા વાદા સચ્ચા હૈ ઔર કયામત

لَا رَيْبَ فِيْهَا قُلْتُمْ مَّا نَدْرِيْ مَا السَّاعَةُ ۙ

મેં કોઈ શક નહીં, તો તુમ ને કહા કે હમ નહીં જાનતે કે કયામત કયા ચીઝ હૈ?

اِنْ نَّظُنُّ اِلَّا ظَنًّا وَّمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِيْنَ۝۳۲

હમ તો ગુમાન કરતે હૈં થોડા સા ઔર હમેં યકીન નહીં.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا عَمِلُوْا وَحَاقَ بِهِمْ

ઔર ઉન કે સામને ઉન કે આમાલ કી બુરાઈ ખુલ જાએગી, ઔર ઉન કો ઘેર લેગા

مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ۝۳۳ وَقِيْلَ الْيَوْمَ نَنْسٰكُمْ

વો અઝાબ જિસ કા વો ઈસ્તિહઝા કિયા કરતે થે. ઔર કહા જાએગા કે આજ હમ તુમ્હેં ભુલા દેંગે,

كَمَا نَسِيْتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا وَمَاْوٰىكُمُ النَّارُ

જિસ તરહ તુમ ને અપને ઈસ દિન કે મિલને કો ભુલા રખા થા ઔર તુમ્હારા ઠિકાના દોઝખ હૈ

وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ۝۳۴ ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ

ઔર તુમ્હારે લિયે કોઈ મદદગાર નહીં હોગા. યે ઈસ વજહ સે કે તુમ ને

اٰيٰتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَّ غَرَّتْكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ

અલ્લાહ કી આયતોં કો મઝાક બનાયા ઔર તુમ્હેં દુન્યવી ઝિન્દગી ને ધોકે મેં ડાલે રખા.

فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُوْنَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ۝۳۵

ફિર આજ વો વહાં સે નિકાલે નહીં જાએંગે ઔર ન ઉન સે માફી તલબ કી જાએગી.

فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ

ફિર અલ્લાહ હી કે લિયે તમામ તારીફેં હૈં જો આસ્માનોં કા રબ હૈ ઔર ઝમીન કા રબ હૈ, તમામ જહાનોં

الْعٰلَمِيْنَ۝۳۶ وَلَهُ الْكِبْرِيَآءُ فِي السَّمٰوٰتِ

કા રબ હૈ. ઔર ઉસી કે લિયે બડાઈ હૈ આસ્માનોં મેં

وَالْاَرْضِ ۠ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ۝۳۷

ઔર ઝમીન મેં. ઔર વો અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ.

ایاتہا ٣٥ (٤٦) سُوْرَةُ الْاَحْقَافِ مَكِّيَّةٌ (٦٦) رکوعاتہا ٤

ઈસ મેં ૩૫ આયતેં હૈં સૂરએ અહકાફ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૪ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

حٰمٓ ۚ﴿١﴾ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾

હા મીમ. ઈસ કિતાબ કા ઉતારા જાના ઝબરદસ્ત, હિકમત વાલે અલ્લાહ કી તરફ સે હૈ.

مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ

હમ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન ઔર ઉન ચીઝોં કો જો ઉન દોનોં કે દરમિયાન મેં હૈં પૈદા નહીં કિયા

اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا

મગર મસ્લિહત કે ખાતિર ઔર એક મુકર્રર કિયે હુવે વક્ત તક કે લિયે. ઔર કાફિર લોગ

عَمَّآ اُنْذِرُوْا مُعْرِضُوْنَ ﴿٣﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ

જિસ સે ઉન કો ડરાયા જાતા હૈ ઐરાઝ કરતે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે ભલા બતલાઓ વો

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَرُوْنِيْ مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ

જિન કો તુમ પુકારતે હો અલ્લાહ કો છોડ કર મુજે દિખલાઓ કે ઉન્હોં ને કૌન સી ઝમીન પૈદા કી

اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ۭ اِيْتُوْنِيْ بِكِتٰبٍ

યા ઉન કી શિરાકત હૈ આસ્માનોં મેં? મેરે સામને ઈસ કુર્આન સે પેહલે

مِّنْ قَبْلِ هٰذَآ اَوْ اَثٰرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤﴾

કી કોઈ કિતાબ લાઓ યા કોઈ મન્કૂલ ઈલ્મ લે આઓ અગર તુમ સચ્ચે હો.

وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَّدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَنْ

ઔર ઉસ સે ઝયાદા ગુમરાહ કૌન હોગા જો અલ્લાહ કો છોડ કર પુકારે ઉસ કો

لَّا يَسْتَجِيْبُ لَهٗٓ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ

જો કયામત કે દિન તક ઉસે જવાબ નહીં દે સકતા. ઔર વો ઉન કે

عَنْ دُعَآئِهِمْ غٰفِلُوْنَ ﴿٥﴾ وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوْا لَهُمْ

પુકારને સે ભી બેખબર હૈં. ઔર જબ લોગોં કા હશ્ર હોગા તો યે ઉન કે દુશમન

اَعْدَآءً وَّكَانُوْا بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِيْنَ ﴿٦﴾ وَاِذَا تُتْلٰى

બન જાએંગે ઔર ઉન કી ઈબાદત કા ભી ઈન્કાર કરેંગે. ઔર જબ ઉન પર

عَلَيۡهِمۡ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لِلۡحَقِّ

હમારી સાફ સાફ આયતેં તિલાવત કી જાતી હૈં તો કાફિર લોગ હક કે મુતઅલ્લિક જબ હક ઉન કે

لَمَّا جَآءَهُمۡ ۙ هٰذَا سِحۡرٌ مُّبِيۡنٌ ؕ﴿۷﴾ اَمۡ يَقُوۡلُوۡنَ

પાસ આયા કેહતે હૈં કે યે તો ખુલા જાદૂ હૈ. કયા યે કેહતે હૈં કે ઈસ

افۡتَرٰٮهُ ؕ قُلۡ اِنِ افۡتَرَيۡتُهٗ فَلَا تَمۡلِكُوۡنَ لِىۡ

નબી ને ઉસ કો ઘડ લિયા હૈ? આપ ફરમા દીજિયે કે અગર મૈં ને ઉસ કો ઘડ લિયા હૈ તો તુમ અલ્લાહ કે મુકાબલે મેં મેરે

مِنَ اللّٰهِ شَيۡـئًا ؕ هُوَ اَعۡلَمُ بِمَا تُفِيۡضُوۡنَ فِيۡهِ ؕ كَفٰى بِهٖ

કુછ ભી કામ નહીં આ સકોગે. અલ્લાહ ખુબ જાનતા હૈ જિસ મેં તુમ લગે રેહતે હો. અલ્લાહ કી શહાદત

شَهِيۡدًاۢ بَيۡنِىۡ وَبَيۡنَكُمۡ ؕ وَهُوَ الۡغَفُوۡرُ الرَّحِيۡمُ ﴿۸﴾

મેરે ઔર તુમ્હારે દરમિયાન કાફી હૈ. ઔર વો બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ.

قُلۡ مَا كُنۡتُ بِدۡعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَاۤ اَدۡرِىۡ

આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં રસૂલોં મેં સે કોઈ નયા નહીં આયા, ઔર મુજે કયા ખબર કે

مَا يُفۡعَلُ بِىۡ وَلَا بِكُمۡ ؕ اِنۡ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوۡحٰٓى

મેરે સાથ ઔર તુમ્હારે સાથ કયા કિયા જાએગા? મૈં તો સિર્ફ ઉસી કા ઈત્તિબા કરતા હું જો મેરી તરફ

اِلَىَّ وَمَاۤ اَنَا اِلَّا نَذِيۡرٌ مُّبِيۡنٌ ﴿۹﴾ قُلۡ اَرَءَيۡتُمۡ

વહી કિયા જા રહા હૈ ઔર મૈં સિર્ફ સાફ સાફ ડરાને વાલા હું. આપ ફરમા દીજિયે બતલાઓ

اِنۡ كَانَ مِنۡ عِنۡدِ اللّٰهِ وَكَفَرۡتُمۡ بِهٖ وَ شَهِدَ شَاهِدٌ

અગર યે કુર્આન અલ્લાહ કી તરફ સે હો ઔર તુમ ને ઉસ કે સાથ કુફ્ર કિયા ઔર બની ઈસ્રાઈલ

مِّنۡۢ بَنِىۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ عَلٰى مِثۡلِهٖ فَاٰمَنَ

મેં સે એક ગવાહ ને ગવાહી દી ઉસી જૈસી કિતાબ કી, ફિર વો ઈમાન લે આયા,

وَ اسۡتَكۡبَرۡتُمۡ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهۡدِى الۡقَوۡمَ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿۱۰﴾ ع

ઔર તુમ તકબ્બુર કરતે રહે. યકીનન અલ્લાહ ઝાલિમ કૌમ કો હિદાયત નહીં દેતે.

وَقَالَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لِلَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا لَوۡ كَانَ خَيۡرًا

ઔર કાફિરોં ને ઈમાન વાલોં કે મુઅતલ્લિક કહા કે અગર યે દીન બેહતર હોતા

مَّا سَبَقُوۡنَاۤ اِلَيۡهِ ؕ وَاِذۡ لَمۡ يَهۡتَدُوۡا بِهٖ فَسَيَقُوۡلُوۡنَ

તો યે ઉસ કી તરફ હમ સે સબકત ન કરતે. ઔર જબ ઉન્હોં ને ઉસ કે ઝરિયે સે હિદાયત ન પાઈ તો અબ યે કહેંગે

هٰذَآ اِفْكٌ قَدِيْمٌ ۝١١ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰٓى
યે તો પુરાના જૂઠ હૈ. હાલાંકે ઈસ સે પેહલે મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કી કિતાબ

اِمَامًا وَّ رَحْمَةً ؕ وَهٰذَا كِتٰبٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا
રહનુમા ઔર રહમત થી. ઔર યે કિતાબ હૈ જો તસ્દીક કરને વાલી હૈ, અરબી

عَرَبِيًّا لِّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۖ وَ بُشْرٰى لِلْمُحْسِنِيْنَ ۝١٢
ઝબાન વાલી હૈ તાકે વો ઝાલિમોં કો ડરાએ ઔર એહસાન કરને વાલોં કે લિયે બશારત હો.

اِنَّ الَّذِيْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا فَلَا خَوْفٌ
બેશક જિન લોગોં ને કહા કે હમારા રબ અલ્લાહ હૈ, ફિર વો જમે રહે તો ઉન પર ન ખૌફ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝١٣ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ
હોગા ઔર ન વો ગમગીન હોંગે. યે જન્નતી હૈં,

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝١٤
ઉસ મેં વો હમેશા રહેંગે. ઉન આમાલ કે બદલે કે તૌર પર જો વો કરતે થે.

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ اِحْسٰنًا ؕ حَمَلَتْهُ
ઔર હમ ને ઈન્સાન કો હુકમ દિયા ઉસ કે વાલિદૈન કે સાથ ભલાઈ કરને કા. ઉસ કી માં ને ઉસ કો પેટ મેં

اُمُّهٗ كُرْهًا وَّوَضَعَتْهُ كُرْهًا ؕ وَحَمْلُهٗ وَفِصٰلُهٗ
ઉઠાયા તકલીફ સે ઔર ઉસ કો જના તકલીફ સે. ઔર ઉસ કા પેટ મેં રેહના ઔર ઉસ કા દૂધ છુડાના

ثَلٰثُوْنَ شَهْرًا ؕ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَ بَلَغَ اَرْبَعِيْنَ
તીસ મહીનોં મેં હોતા હૈ. યહાં તક કે જબ વો અપની જવાની કો પહોંચ જાતા હૈ ઔર ચાલીસ સાલ કી ઉમ્ર

سَنَةً ۙ قَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِيْٓ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ
કો પહોંચતા હૈ, તો કેહતા હૈ કે એ મેરે રબ! તૂ મુજે ઈસ કી તૌફીક દે કે મૈં તેરી નેઅમત કા શુક્ર અદા કરૂં

الَّتِيْٓ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا
જો તૂ ને મુજ પર ઔર મેરે વાલિદૈન પર કી ઔર ઈસ કી કે મૈં નેક અમલ કરૂં

تَرْضٰىهُ وَ اَصْلِحْ لِيْ فِيْ ذُرِّيَّتِيْ ۚ اِنِّيْ تُبْتُ
જો તૂ પસન્દ કરે, ઔર તૂ મેરે લિયે મેરી ઔલાદ મેં સલાહ (વ તકવા) રખ દે. યકીનન મૈં તેરી તરફ તૌબા

اِلَيْكَ وَاِنِّيْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ۝١٥ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ
કરતા હું ઔર મૈં મુસલમાનોં મેં સે હું. યહી લોગ હૈં કે જિન સે

نَتَقَبَّلُ عَنۡهُمۡ اَحۡسَنَ مَا عَمِلُوۡا وَنَتَجَاوَزُ
હમ ઉન કે નેક અમલ કબૂલ કરતે હૈં ઔર હમ ઉન કી ખતાઓં સે દરગુઝર

عَنۡ سَيِّاٰتِهِمۡ فِىۡۤ اَصۡحٰبِ الۡجَنَّةِ‌ؕ وَعۡدَ الصِّدۡقِ الَّذِىۡ
કરતે હૈં, વો જન્નતિયોં મેં હોંગે. ઉસ સચ્ચે વાદે કી બિના પર જો

كَانُوۡا يُوۡعَدُوۡنَ‏ ﴿۱۶﴾ وَالَّذِىۡ قَالَ لِوَالِدَيۡهِ اُفٍّ لَّكُمَاۤ
ઉન સે વાદા કિયા જાતા થા. ઔર જિસ ને અપને વાલિદૈન સે કહા કે ઉફ હૈ તુમ પર,

اَتَعِدٰنِنِىۡۤ اَنۡ اُخۡرَجَ وَقَدۡ خَلَتِ الۡقُرُوۡنُ مِنۡ قَبۡلِىۡ‌ۚ
કયા તુમ મુજે ડરાતે હો ઈસ સે કે મેં કબ્ર સે નિકાલા જાઊંગા હાલાંકે મુજ સે પેહલે ઉમ્મતેં ગુઝર ચુકી હૈં?

وَهُمَا يَسۡتَغِيۡثٰنِ اللّٰهَ وَيۡلَكَ اٰمِنۡ‌ۖ اِنَّ وَعۡدَ
ઔર વો દોનોં અલ્લાહ સે ફરયાદ કર રહે હૈં કે તેરા નાસ હો! તૂ ઈમાન લે આ. યકીનન અલ્લાહ કા

اللّٰهِ حَقٌّ ‌ۖۚ فَيَقُوۡلُ مَا هٰذَاۤ اِلَّاۤ اَسَاطِيۡرُ الۡاَوَّلِيۡنَ‏ ﴿۱۷﴾
વાદા સચ્ચા હૈ, ફિર ભી વો કેહતા હૈ કે યે તો મહઝ પેહલે લોગોં કે અફસાને હૈં.

اُولٰٓـئِكَ الَّذِيۡنَ حَقَّ عَلَيۡهِمُ الۡقَوۡلُ فِىۡۤ اُمَمٍ قَدۡ خَلَتۡ
યહી લોગ હૈં જિન પર અઝાબ કા કૌલ સાબિત હો ચુકા બશુમૂલ ઉન ઉમ્મતોં કે જો જિન્નાત

مِنۡ قَبۡلِهِمۡ مِّنَ الۡجِنِّ وَالۡاِنۡسِ‌ؕ اِنَّهُمۡ كَانُوۡا
ઔર ઈન્સાનોં કી ઉન સે પેહલે ગુઝર ચુકી હૈં, કે યકીનન યે ખસારે

خٰسِرِيۡنَ‏ ﴿۱۸﴾ وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوۡا‌ ۚ وَلِيُوَفِّيَهُمۡ
વાલે હૈં. ઔર સબ કે દરજાત ઉન કે આમાલ કે મુતાબિક હૈં. ઔર તાકે અલ્લાહ

اَعۡمَالَهُمۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُوۡنَ‏ ﴿۱۹﴾ وَيَوۡمَ يُعۡرَضُ
ઉન કો ઉન કે આમાલ કા બદલા પૂરા પૂરા દે ઔર ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા જાએગા. ઔર જિસ દિન કાફિરોં

الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا عَلَى النَّارِ ؕ اَذۡهَبۡتُمۡ طَيِّبٰتِكُمۡ
કો આગ પર પેશ કિયા જાએગા, (કહા જાએગા) કે તુમ ને અપને મઝે ઉડા લિયે

فِىۡ حَيَاتِكُمُ الدُّنۡيَا وَاسۡتَمۡتَعۡتُمۡ بِهَا‌ ۚ فَالۡيَوۡمَ تُجۡزَوۡنَ
અપની દુન્યવી ઝિન્દગી મેં ઔર તુમ ને ઉસ સે ફાઈદા ઉઠા લિયા. તો આજ તુમ્હેં સઝા દી જાએગી

عَذَابَ الۡهُوۡنِ بِمَا كُنۡتُمۡ تَسۡتَكۡبِرُوۡنَ فِى
ઝિલ્લત કે અઝાબ કી ઈસ વજહ સે કે તુમ ઝમીન મેં

ع ۲

الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُوْنَ۝۲۰ وَاذْكُرْ

નાહક તકબ્બુર કરતે થે ઔર ઈસ વજહ સે કે તુમ નાફરમાન થે. ઔર તુમ યાદ કરો

اَخَا عَادٍؕ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهٗ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ

કૌમે આદ કે ભાઈ કો. જબ કે ઉન્હોં ને અપની કૌમ કો ડરાયા અહકાફ મેં ઔર ઉન સે પેહલે

النُّذُرُ مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖٓ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا

ઔર ઉન કે બાદ ભી ડરાને વાલે ગુઝર ચુકે હૈં કે ઈબાદત મત કરો

اِلَّا اللّٰهَؕ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ۝۲۱

મગર અલ્લાહ હી કી. યકીનન મુજે તુમ પર એક બડે દિન કે અઝાબ કા ડર હૈ.

قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِتَاْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَاۚ فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ

તો ઉન્હોંને કહા ક્યા હમારે પાસ તુમ ઈસ લિયે આએ હો તાકે હમેં હમારે માબૂદોં સે હટા દો? તો લે આઓ વો અઝાબ જિસ સે તુમ

اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ۝۲۲ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ

હમેં ડરા રહે હો અગર તુમ સચ્ચોં મેં સે હો. નબી ને કહા કે ઈલ્મ તો સિર્ફ અલ્લાહ હી કે

اللّٰهِ ۖ وَاُبَلِّغُكُمْ مَّآ اُرْسِلْتُ بِهٖ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا

પાસ હૈ. ઔર મૈં તુમ્હેં વહી પહોંચાતા હું જિસે દે કર મૈં ભેજા ગયા હું, લેકિન મૈં તુમ્હેં ઐસી કૌમ દેખ રહા હું

تَجْهَلُوْنَ۝۲۳ فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْ ۙ

જો જહાલત કરતી હો. ફિર જબ ઉન્હોં ને વો અઝાબ દેખા કે બાદલ હૈ જો ઉન કી વાદિયોં કી તરફ આ રહા હૈ

قَالُوْا هٰذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَاؕ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖؕ

તો બોલે યે બાદલ હૈ જો હમ પર બારિશ બરસાએગા. (કહા ગયા) બલ્કે યે વો અઝાબ હૈ જિસ કો તુમ જલ્દી તલબ કર રહે થે.

رِيْحٌ فِيْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ۝۲۴ تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍۢ بِاَمْرِ

યે એક તૂફાની હવા હૈ જિસ મેં દર્દનાક અઝાબ હૈ. જો હર ચીઝ કો અપને રબ કે હુકમ સે મલ્યામેટ

رَبِّهَا فَاَصْبَحُوْا لَا يُرٰٓى اِلَّا مَسٰكِنُهُمْؕ كَذٰلِكَ نَجْزِي

કર દેગી, અબ વો ઐસે હો ગએ કે ઉન કે રેહને કે મકાનાત કે સિવા કુછ ભી દિખાઈ નહીં દેતા. ઈસી તરહ હમ

الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ۝۲۵ وَلَقَدْ مَكَّنّٰهُمْ فِيْمَآ

મુજરિમ લોગોં કો સઝા દેતે હૈં. ઔર હમ ને ઉન કો વો કુદરત દી થી જો હમ

اِنْ مَّكَّنّٰكُمْ فِيْهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَّاَبْصَارًا وَّ

ને તુમ્હેં નહીં દી, ઔર હમ ને ઉન કે લિયે કાન ઔર આંખેં ઔર દિલ

اَفۡـِٕدَةً ۫ فَمَاۤ اَغۡنٰى عَنۡهُمۡ سَمۡعُهُمۡ وَلَاۤ اَبۡصَارُهُمۡ

બનાએ થે. ફિર ઉન કે કાન ઔર ઉન કી આંખેં ઔર ઉન કે દિલ

وَلَاۤ اَفۡـِٕدَتُهُمۡ مِّنۡ شَىۡءٍ اِذۡ كَانُوۡا يَجۡحَدُوۡنَ ۙ بِاٰيٰتِ

કુછ ભી કામ ન આએ, ઈસ લિયે કે વો અલ્લાહ કી આયાત કા ઈન્કાર

اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمۡ مَّا كَانُوۡا بِهٖ يَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ۝٢٦ وَلَقَدۡ

કરતે થે, ઔર ઉન કો ઘેર લિયા ઉસ અઝાબ ને જિસ કા વો મઝાક ઉડાયા કરતે થે. યકીનન

اَهۡلَـكۡنَا مَا حَوۡلَـكُمۡ مِّنَ الۡقُرٰى وَصَرَّفۡنَا الۡاٰيٰتِ

હમ ને હલાક કિયા ઉન બસ્તિયોં કો જો તુમ્હારે ઈર્દ ગિર્દ હૈં ઔર હમ ને નિશાનિયોં કો ફેર ફેર કર બયાન કિયા

لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُوۡنَ ۝٢٧ فَلَوۡلَا نَصَرَهُمُ الَّذِيۡنَ اتَّخَذُوۡا

તાકે વો રુજૂઅ કરેં. તો જિન કો ઉન લોગોં ને અલ્લાહ કે સિવા તકર્રુબ કે લિયે

مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ قُرۡبَانًا اٰلِهَةً ؕ بَلۡ ضَلُّوۡا عَنۡهُمۡ ۚ

માબૂદ બના રખા થા, ઉન્હોં ને ઉન કી મદદ કયૂં નહીં કી? બલ્કે વો ઉન સે ખો ગએ.

وَذٰلِكَ اِفۡكُهُمۡ وَمَا كَانُوۡا يَفۡتَرُوۡنَ ۝٢٨

ઔર યે ઉન કા જૂઠ થા ઔર ઉન કી ઘડી હુઈ બાતેં થીં.

وَاِذۡ صَرَفۡنَاۤ اِلَيۡكَ نَفَرًا مِّنَ الۡجِنِّ يَسۡتَمِعُوۡنَ الۡقُرۡاٰنَ ۚ

ઔર જબ કે હમ ને આપ કી તરફ કઈ એક જિન્નાત કો મુતવજ્જેહ કિયા કે કુર્આન સુનેં.

فَلَمَّا حَضَرُوۡهُ قَالُوۡۤا اَنۡصِتُوۡا ۚ فَلَمَّا قُضِىَ وَلَّوۡا

ફિર જબ વો લોગ કુર્આન કે પાસ આ પહોંચે તો કેહને લગે કે ચુપ રહો. ફિર જબ કિરાઅત ખતમ હો ગઈ તો વો

اِلٰى قَوۡمِهِمۡ مُّنۡذِرِيۡنَ ۝٢٩ قَالُوۡا يٰقَوۡمَنَاۤ اِنَّا سَمِعۡنَا

અપની કૌમ કી તરફ ડરાને કે લિયે વાપસ આએ. કેહને લગે એ હમારી કૌમ! હમ ને એક કિતાબ

كِتٰبًا اُنۡزِلَ مِنۡۢ بَعۡدِ مُوۡسٰى مُصَدِّقًا لِّمَا بَيۡنَ

સુની હૈ જો મુસા (અલૈહિસ્સલામ) કે બાદ ઉતારી ગઈ હૈ, જો સચ્ચા બતલાને વાલી હૈ ઉન કિતાબોં કો

يَدَيۡهِ يَهۡدِىۡۤ اِلَى الۡحَـقِّ وَاِلٰى طَرِيۡقٍ مُّسۡتَقِيۡمٍ ۝٣٠

જો ઉસ સે પેહલે થીં જો હક કી તરફ ઔર સીધે રાસ્તે કી તરફ રહનુમાઈ કરતી હૈં.

يٰقَوۡمَنَاۤ اَجِيۡبُوۡا دَاعِىَ اللّٰهِ وَاٰمِنُوۡا بِهٖ يَغۡفِرۡ لَـكُمۡ

એ હમારી કૌમ! તુમ અલ્લાહ કે દાઈ કા કેહના માન લો ઔર ઉસ પર ઈમાન લે આઓ, અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે

مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٣١﴾
તુમ્હારે ગુનાહ બખ્શ દેગા ઔર તુમ્હેં દર્દનાક અઝાબ સે બચા લેગા.

وَ مَنْ لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْاَرْضِ
જો અલ્લાહ કે દાઈ કી બાત નહીં માનેગા, તો વો ઝમીન મેં (ભાગ કર) અલ્લાહ કો થકા નહીં સકેગા

وَلَيْسَ لَهٗ مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءُ ؕ اُولٰٓئِكَ فِيْ ضَلٰلٍ
ઔર ઉસ કે લિયે અલ્લાહ કે સિવા કોઈ હિમાયતી ભી નહીં હોંગે. યહી લોગ ખુલી ગુમરાહી

مُّبِيْنٍ ﴿٣٢﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
મેં હૈં. કયા ઉન્હોં ને દેખા નહીં કે અલ્લાહ જિસ ને આસ્માન ઔર ઝમીન પૈદા

وَالْاَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى
કિયે ઔર વો ઉન કે પૈદા કરને કી વજહ સે થકા નહીં, વો ઈસ પર કાદિર હૈ કે મુરદોં

اَنْ يُّحْيِۦَ الْمَوْتٰى ؕ بَلٰٓى اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٣٣﴾
કો ઝિન્દા કરે. કયૂં નહીં! યકીનન વો હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ.

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَلَى النَّارِ ؕ اَلَيْسَ
ઔર જિસ દિન કાફિરોં કો આગ પર પેશ કિયા જાએગા. (કહા જાએગા) કયા

هٰذَا بِالْحَقِّ ؕ قَالُوْا بَلٰى وَرَبِّنَا ؕ قَالَ فَذُوْقُوا
યે સચ નહીં હૈ? તો વો બોલેંગે કયૂં નહીં! હમારે રબ કી કસમ! અલ્લાહ ફરમાએંગે કે ફિર તુમ અઝાબ

الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ
ચખો ઈસ વજહ સે કે તુમ કુફ્ર કરતે થે. ફિર આપ સબ્ર કીજિયે જૈસા કે

كَمَا صَبَرَ اُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ
પૈગમ્બરોં મેં સે ઉલુલ અઝમ પૈગમ્બરોં ને સબ્ર કિયા ઔર ઉન કે લિયે આપ જલ્દી

لَّهُمْ ؕ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوْعَدُوْنَ ۙ
ન કીજિયે. જિસ દિન વો દેખેંગે વો અઝાબ જિસ સે ઉન્હેં ડરાયા જા રહા હૈ (તો વો સમઝેંગે)

لَمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ ؕ بَلٰغٌ ۚ
કે વો ઠેહરે નહીં મગર દિન કી એક ઘડી. યે (કુર્આન) પહોંચા દેના હૈ.

فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٣٥﴾
અબ સિર્ફ નાફરમાન હી હલાક હોંગે.

رکوعاتہا ۴ (۴۷) سُوْرَۃُ مُحَمَّدٍ مَّدَنِیَّۃٌ (۹۵) اٰیاتہا ۳۸

ઔર ૪ રુકૂઅ હૈં સૂરએ મુહમ્મદ મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઈસ મેં ૩૮ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَضَلَّ

જિન લોગોં ને કુફ્ર કિયા ઔર અલ્લાહ કે રાસ્તે સે રોકા અલ્લાહ ને ઉન કે

اَعْمَالَهُمْ ۝۱ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاٰمَنُوْا

અમલ કલઅદમ કર દિયે. ઔર જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે ઔર ઈમાન લાએ ઉસ પર

بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۙ كَفَّرَ عَنْهُمْ

જો મુહમ્મદ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) પર ઉન કે રબ કી તરફ સે ઉતારા ગયા હૈ ઔર વો હક હૈ, તો અલ્લાહ ને ઉન સે ઉન કી

سَيِّاٰتِهِمْ وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ۝۲ ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوا

બુરાઈયાં દૂર કર દીં. ઔર ઉન કે હાલ કી ઈસ્લાહ કર દી. યે ઈસ વજહ સે કે જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા

اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ

વો બાતિલ કે પીછે ચલે હૈં ઔર યે કે જો ઈમાન લાએ હૈં ઉન્હોં ને ઉસ હક કી પૈરવી કી હૈ જો ઉન કે

مِنْ رَّبِّهِمْ ۭ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ۝۳

રબ કી તરફ સે હૈ. ઈસી તરહ અલ્લાહ ઈન્સાનોં કે લિયે ઉન કી મિસાલેં બયાન કરતે હૈં.

فَاِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَضَرْبَ الرِّقَابِ ۭ حَتّٰٓى

ફિર જબ તુમ કાફિરોં સે મિલો તો ઉન કી ગર્દનેં મારો. યહાં તક કે

اِذَآ اَثْخَنْتُمُوْهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ ۙ فَاِمَّا مَنًّۢا بَعْدُ

જબ તુમ ઉન કા ખુન બહા ચુકો, તો મઝબૂત બાંધ લો. ફિર યા તો (કૈદિયોં કો) ઉસ કે બાદ એહસાન કર કે (છોડ દેના હૈ),

وَ اِمَّا فِدَاۗءً حَتّٰى تَضَعَ الْحَرْبُ اَوْزَارَهَا ۚۛ ذٰلِكَ ۭ

યા ફિદયા લે કર (છોડના હૈ), જબ તક કે લડને વાલે અપને હથ્યાર ન રખ દેં. યે તો હુવા.

وَلَوْ يَشَاۗءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ ۙ وَلٰكِنْ لِّيَبْلُوَا۟ بَعْضَكُمْ

ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો ઉન સે ઈન્તિકામ લેતા. લેકિન ઈસ લિયે તાકે તુમ મેં સે એક કો દૂસરે કે

بِبَعْضٍ ۭ وَالَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَنْ

ઝરિયે અલ્લાહ આઝમાએ. ઔર વો જો કત્લ કિયે ગએ અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં ઉન કે

يُضِلَّ اَعۡمَالَهُمۡ ۝۴ سَيَهۡدِيۡهِمۡ وَيُصۡلِحُ بَالَهُمۡ ۝۵

આમાલ અલ્લાહ હરગિઝ કલ્અદમ નહીં કરેગા. જલ્દ હી ઉન કી રહનુમાઈ કરેગા ઔર ઉન કે હાલ કી ઈસ્લાહ કરેગા.

وَيُدۡخِلُهُمُ الۡجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمۡ ۝۶ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ

ઔર ઉન કો જન્નત મેં દાખિલ કરેગા જિસ કા ઉન કે સામને અલ્લાહ ને તઆરુફ કરા દિયા હૈ. એ ઈમાન

اٰمَنُوۡۤا اِنۡ تَنۡصُرُوا اللّٰهَ يَنۡصُرۡكُمۡ وَيُثَبِّتۡ اَقۡدَامَكُمۡ ۝۷

વાલો! અગર તુમ અલ્લાહ કી નુસ્રત કરોગે તો વો તુમ્હારી નુસ્રત કરેગા ઔર તુમ્હારે કદમ જમા દેગા.

وَالَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا فَتَعۡسًا لَّهُمۡ وَاَضَلَّ اَعۡمَالَهُمۡ ۝۸

ઔર જો કાફિર હૈં તો ઉન કે લિયે બરબાદી હૈ ઔર અલ્લાહ ને ઉન કે અમલ હબ્ત કર દિયે હૈં.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ كَرِهُوۡا مَاۤ اَنۡزَلَ اللّٰهُ فَاَحۡبَطَ اَعۡمَالَهُمۡ ۝۹

યે ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને નાપસન્દ કિયા જો અલ્લાહ ને ઉતારા, ફિર અલ્લાહ ને ઉન કે આમાલ કલ્અદમ કર દિયે.

اَفَلَمۡ يَسِيۡرُوۡا فِى الۡاَرۡضِ فَيَنۡظُرُوۡا كَيۡفَ كَانَ عَاقِبَةُ

કયા ફિર વો ઝમીન મેં ચલે ફિરે નહીં કે દેખતે કે ઉન લોગોં કા અન્જામ કૈસા હુવા

الَّذِيۡنَ مِنۡ قَبۡلِهِمۡ ؕ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيۡهِمۡ ۡ وَلِلۡكٰفِرِيۡنَ

જો ઉન સે પેહલે થે? જિન કો અલ્લાહ ને મલ્યામેટ કર દિયા ઔર કાફિરોં કે લિયે ઉન કી

اَمۡثَالُهَا ۝۱۰ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوۡلَى الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا

મિસાલેં હૈં. યે ઈસ વજહ સે કે અલ્લાહ ઈમાન વાલોં કા કારસાઝ હૈ

وَ اَنَّ الۡكٰفِرِيۡنَ لَا مَوۡلٰى لَهُمۡ ۝۱۱ اِنَّ اللّٰهَ يُدۡخِلُ الَّذِيۡنَ

ઔર જો કાફિર હૈં ઉન કા કોઈ કારસાઝ નહીં. યકીનન અલ્લાહ ઉન લોગોં કો જો ઈમાન

اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجۡرِىۡ مِنۡ تَحۡتِهَا

લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે ઉન કો ઐસી જન્નતોં મેં દાખિલ કરેગા જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી

الۡاَنۡهٰرُ ؕ وَالَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا يَتَمَتَّعُوۡنَ وَيَاۡكُلُوۡنَ

હોંગી. ઔર જો કાફિર હૈં વો મઝે કર રહે હૈં ઔર ખાતે હૈં જૈસા કે

كَمَا تَاۡكُلُ الۡاَنۡعَامُ وَالنَّارُ مَثۡوًى لَّهُمۡ ۝۱۲ وَ كَاَيِّنۡ

ચૌપાએ ખાતે હૈં, હાલાંકે આગ ઉન કા ઠિકાના હૈ. ઔર કિત્ની બસ્તિયાં

مِّنۡ قَرۡيَةٍ هِىَ اَشَدُّ قُوَّةً مِّنۡ قَرۡيَتِكَ الَّتِىۡۤ اَخۡرَجَتۡكَ ۚ

થીં જો તુમ્હારી ઈસ બસ્તી સે જિસ ને આપ કો નિકાલા ઉસ સે ઝયાદા કુવ્વત વાલી થીં?

اَهْلَكْنٰهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ۝١٣ اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ

ઉન કો હમ ને હલાક કિયા, ફિર ઉન કા કોઈ મદદગાર ભી નહીં હુવા. કયા વો શખ્સ જો અપને રબ કી તરફ સે રોશન રાસ્તે પર હે

مِّنْ رَّبِّهٖ كَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ وَاتَّبَعُوْٓا اَهْوَآءَهُمْ ۝١٤

ઉસ શખ્સ કી તરહ હો સકતા હે જિસ કે લિયે ઉસ કી બદઅમલી મુઝય્યન કી ગઈ ઔર જો અપની ખ્વાહિશાત કે પીછે ચલતે હેં.

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِیْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ؕ فِيْهَآ اَنْهٰرٌ

ઉસ જન્નત કા હાલ જિસ કા મુત્તકિયોં સે વાદા કિયા ગયા, યે હે કે ઉસ મેં નેહરેં હેં

مِّنْ مَّآءٍ غَيْرِ اٰسِنٍ ۚ وَاَنْهٰرٌ مِّنْ لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهٗ ۚ

પાની કી જો બદબૂદાર નહીં. ઔર નેહરે હેં દૂધ કી જિસ કા મઝા બદલા નહીં.

وَاَنْهٰرٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشّٰرِبِيْنَ ۚ وَاَنْهٰرٌ

ઔર નેહરેં હેં શરાબ કી જો પીને વાલોં કે લિયે લઝીઝ હેં. ઔર નેહરેં હેં

مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ؕ وَلَهُمْ فِيْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ

સુથરે શહદ કી. ઔર ઉન કે લિયે ઉન મેં હર કિસમ કે મેવે હેં ઔર

وَمَغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ ؕ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِی النَّارِ

ઉન કે રબ કી તરફ સે મગફિરત હે. કયા યે શખ્સ ઉસ શખ્સ કી તરહ હો સકતા હે જો આગ મેં હમેશા રહેગા

وَسُقُوْا مَآءً حَمِيْمًا فَقَطَّعَ اَمْعَآءَهُمْ ۝١٥ وَمِنْهُمْ مَّنْ

ઔર જિન્હેં ગર્મ પાની પિલાયા જાએગા, ફિર વો પાની ઉન કી અંતડિયાં કાટ દેગા? ઔર ઉન મેં સે કુછ વો હેં

يَّسْتَمِعُ اِلَيْكَ ۚ حَتّٰۤى اِذَا خَرَجُوْا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوْا

જો આપ કી તરફ કાન લગાતે હેં. યહાં તક કે જબ વો આપ કે પાસ સે નિકલતે હેં તો ઉન

لِلَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ اٰنِفًا ۫ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ

સે કેહતે હેં જિન કો ઈલ્મ દિયા ગયા કે પૈગમ્બર ને અભી કયા કહા? યે વો હેં કે જિન

طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَاتَّبَعُوْٓا اَهْوَآءَهُمْ ۝١٦

કે દિલોં પર અલ્લાહ ને મુહર લગા દી હે ઔર યે લોગ અપની ખ્વાહિશાત કે પીછે ચલે હેં.

وَالَّذِيْنَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَّاٰتٰهُمْ تَقْوٰىهُمْ ۝١٧

ઔર જો હિદાયત પર હેં અલ્લાહ ને ઉન કો મઝીદ હિદાયત દી હે ઔર ઉન કો ઉન કા તકવા અતા કિયા હે.

فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً ۚ

વો મુન્તઝિર નહીં હેં મગર કયામત કે કે ઉન કે પાસ અચાનક આ જાએ.

فَقَدْ جَآءَ اَشْرَاطُهَا ۚ فَاَنّٰى لَهُمْ اِذَا جَآءَتْهُمْ
તો ઉસ કી અલામતે તો આ હી ચુકી હૈં. ફિર ઉન કે લિયે અપની નસીહત હાસિલ કરને કા વકત કહાં રહેગા જબ

ذِكْرٰىهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمْ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ
કયામત ઉન કે પાસ આ પહોંચેગી? તો આપ યકીન રખિયે કે અલ્લાહ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં ઔર આપ અપને ઔર

لِذَنْۢبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
મોમિન મરદોં ઔર મોમિન ઔરતોં કે ગુનાહ કે લિયે ઈસ્તિગ્ફાર કીજિયે. ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે

مُتَقَلَّبَكُمْ وَ مَثْوٰىكُمْ ﴿١٩﴾ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
ચલને ફિરને ઔર રેહને સેહને કી ખબર રખતા હૈ. ઔર ઈમાન વાલે કેહતે હૈં કે

لَوْلَا نُزِّلَتْ سُوْرَةٌ ۚ فَاِذَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ مُّحْكَمَةٌ
કોઈ સૂરત કયૂં નહીં ઉતારી જાતી? ફિર જબ કોઈ મુહકમ સુરત ઉતારી જાતી હૈ

وَّذُكِرَ فِيْهَا الْقِتَالُ ۙ رَاَيْتَ الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ
ઔર ઉસ મેં કિતાલ કા ઝિક્ર હોતા હૈ, તો આપ દેખોગે ઉન લોગોં કો જિન કે દિલોં મેં

مَّرَضٌ يَّنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ
બીમારી હૈ કે વો આપ કી તરફ દેખતે હૈં ઉસ શખ્સ કે દેખને કી તરહ કે જિસ પર મૌત કી ગશી

مِنَ الْمَوْتِ ؕ فَاَوْلٰى لَهُمْ ﴿٢٠﴾ طَاعَةٌ وَّقَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ ۣ
તારી હો. તો ઉન કે લિયે હલાકત હૈ. ઉન કી તાઅત ઔર બાતચીત માલૂમ હૈ.

فَاِذَا عَزَمَ الْاَمْرُ ۣ فَلَوْ صَدَقُوا اللّٰهَ لَكَانَ خَيْرًا
ફિર જબ મુઆમલા પુખ્તા હો જાએ, ફિર અગર યે અલ્લાહ કે સાથ સચ્ચે રહેં તો યે ઉન કે લિયે

لَّهُمْ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوْا
બેહતર હૈ. તુમ સે તવક્કુઅ યે હૈ કે અગર તુમ હાકિમ બન જાઓ તો મુલ્ક મેં

فِي الْاَرْضِ وَتُقَطِّعُوْٓا اَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ
ફસાદ બરપા કરો ઔર કતઅરહમી કરો. યહી લોગ હૈં

لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاَصَمَّهُمْ وَاَعْمٰٓى اَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾
જિન પર અલ્લાહ ને લાનત ફરમાઈ હૈ, ફિર ઉન કો બેહરા કર દિયા હૈ ઔર ઉન કી આંખોં કો અન્ધા કર દિયા હૈ.

اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ الْقُرْاٰنَ اَمْ عَلٰى قُلُوْبٍ اَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ اِنَّ
કયા ફિર વો કુર્આન મેં તદબ્બુર નહીં કરતે યા ઉન કે દિલોં પર તાલે પડે હુવે હૈં? યકીનન

اِنَّ الَّذِيْنَ ارْتَدُّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
જો લોગ પુશ્ત ફેર કર હટ ગએ ઈસ કે બાદ કે ઉન કે સામને હિદાયત

لَهُمُ الْهُدَى ۙ الشَّيْطٰنُ سَوَّلَ لَهُمْ ؕ وَاَمْلٰى لَهُمْ ﴿۲۵﴾
વાઝેહ હો ચુકી થી, શયતાન ને યે કામ ઉન કે લિયે મુઝય્યન કિયા ઔર ઉન કો મોહલત દિખાઈ.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ كَرِهُوْا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ
યે ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને કહા ઉન લોગોં સે જો નાપસન્દ કરતે હૈં ઈસ કુર્આન કો જો અલ્લાહ ને ઉતારા હૈ

سَنُطِيْعُكُمْ فِيْ بَعْضِ الْاَمْرِ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِسْرَارَهُمْ ﴿۲۶﴾
કે મુસ્તકબિલ મેં હમ બાઝ ઉમૂર મેં તુમ્હારી બાત માનેંગે. હાલાંકે અલ્લાહ જાનતા હૈ ઉન કી ચુપકે સે કહી હુઈ બાત કો.

فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ
ફિર કયા હાલ હોગા જબ કે ફરિશ્તે ઉન કી જાન નિકાલ રહે હોંગે, માર રહે હોંગે ઉન કે ચેહરોં પર

وَاَدْبَارَهُمْ ﴿۲۷﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اتَّبَعُوْا مَآ اَسْخَطَ اللّٰهَ
ઔર ઉન કી પીઠોં પર? યે અઝાબ ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને અલ્લાહ કો નારાઝ કરને વાલી ચીઝોં કો અપનાયા

وَكَرِهُوْا رِضْوَانَهٗ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿۲۸﴾ اَمْ حَسِبَ
ઔર ઉસ કી ખુશ્નૂદી કો નાપસન્દ કિયા, ફિર અલ્લાહ ને ઉન કે આમાલ હબ્ત કર દિયે. કયા વો લોગ

ع ۳ / ۹

الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَنْ لَّنْ يُّخْرِجَ اللّٰهُ
જિન કે દિલોં મેં મર્ઝ હૈ ઉન્હોં ને યે સમજ રખા હૈ કે અલ્લાહ ઉન કા કીના હરગિઝ નહીં નિકાલેગા

اَضْغَانَهُمْ ﴿۲۹﴾ وَلَوْ نَشَآءُ لَاَرَيْنٰكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ
(યાની ઝાહિર નહીં કરેગા)? ઔર અગર હમ ચાહેં તો આપ કો હમ વો મુનાફિકીન દિખા દેં, ફિર આપ ઉન કો પેહચાન લેં

بِسِيْمٰهُمْ ؕ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِيْ لَحْنِ الْقَوْلِ ؕ وَاللّٰهُ
ઉન કી અલામત સે. ઔર આપ ઉન કો બાત કે લેહજે મેં ઝરૂર પેહચાન લોગે. ઔર અલ્લાહ કો

يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ﴿۳۰﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى نَعْلَمَ الْمُجٰهِدِيْنَ
તુમ્હારે આમાલ કા ઈલ્મ હૈ. ઔર હમ તુમ્હેં ઝરૂર આઝમાએંગે તાકે હમ તુમ મેં સે જિહાદ કરને

مِنْكُمْ وَالصّٰبِرِيْنَ ۙ وَنَبْلُوَا اَخْبَارَكُمْ ﴿۳۱﴾
વાલોં ઔર સબ્ર કરને વાલોં કો માલૂમ કર લેં, ઔર તાકે તુમ્હારે અન્દરૂની હાલ કો આઝમાએં.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَشَآقُّوا
યકીનન વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા ઔર અલ્લાહ કે રાસ્તે સે રોકા ઔર રસૂલ

الرَّسُوْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰى ۙ
કી મુખાલફત કી ઈસ કે બાદ કે ઉન કે લિયે હક વાઝેહ હો ગયા

لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ؕ وَسَيُحْبِطُ اَعْمَالَهُمْ ۝۳۲ يٰۤاَيُّهَا
વો અલ્લાહ કો ઝરા ભી ઝરર હરગિઝ નહીં પહોંચા સકેંગે. ઔર અનકરીબ અલ્લાહ ઉન કે આમાલ હબ્ત કર દેગા.

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ
એ ઈમાન વાલો! અલ્લાહ કી ઈતાઅત કરો ઔર રસૂલ કી ઈતાઅત કરો

وَلَا تُبْطِلُوْۤا اَعْمَالَكُمْ ۝۳۳ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا
ઔર અપને અમલ બાતિલ મત કરો. યકીનન વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા ઔર અલ્લાહ કે

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ مَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَّغْفِرَ
રાસ્તે સે રોકા, ફિર વો મર ગએ ઈસ હાલ મેં કે વો કાફિર થે તો અલ્લાહ ઉન કી હરગિઝ

اللّٰهُ لَهُمْ ۝۳۴ فَلَا تَهِنُوْا وَتَدْعُوْۤا اِلَى السَّلْمِ ۖۗ وَاَنْتُمُ
મગફિરત નહીં કરેગા. ફિર તુમ કમઝોર મત બનો ઔર તુમ સુલ્હ કી તરફ મત બુલાઓ. ઔર તુમ હી

الْاَعْلَوْنَ ۖۗ وَاللّٰهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَّتِرَكُمْ اَعْمَالَكُمْ ۝۳۵
ગાલિબ રહોગે. ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે સાથ હૈ ઔર તુમ્હારે અમલ કમ ભી નહીં કરેગા.

اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ ؕ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا
દુન્યવી ઝિન્દગી તો મહઝ ખેલ ઔર તમાશા હૈ. ઔર અગર તુમ ઈમાન લાઓગે

وَ تَتَّقُوْا يُؤْتِكُمْ اُجُوْرَكُمْ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ۝۳۶
ઔર મુત્તકી બનોગે તો અલ્લાહ તુમ્હેં તુમ્હારા અજર દેગા ઔર તુમ સે તુમ્હારે માલ નહીં માંગેગા.

اِنْ يَّسْـَٔلْكُمُوْهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوْا وَ يُخْرِجْ
અગર વો તુમ સે માલ કા સવાલ કરે, ફિર વો તુમ સે ઈસરાર સે સવાલ કરે, તો તુમ બુખ્લ કરને લગો ઔર વો તુમ્હારે

اَضْغَانَكُمْ ۝۳۷ هٰۤاَنْتُمْ هٰۤؤُلَآءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوْا
કીને ખોલ કર રહે. સુનો! તુમ વો લોગ હો કે તુમ્હેં બુલાયા જાતા હૈ તાકે અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَّبْخَلُ ۚ وَمَنْ يَّبْخَلْ فَاِنَّمَا
તુમ ખર્ચ કરો. ફિર તુમ મેં સે બાઝ બુખ્લ કરતે હૈં. ઔર જો ભી બુખ્લ કરેગા તો સિર્ફ

يَبْخَلُ عَنْ نَّفْسِهٖ ؕ وَاللّٰهُ الْغَنِيُّ وَاَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ ۚ
અપને આપ સે બુખ્લ કરેગા. ઔર અલ્લાહ બેનિયાઝ હૈ ઔર તુમ મોહતાજ હો.

وَاِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۙ ثُمَّ

ઔર અગર તુમ ઐરાઝ કરોગે તો અલ્લાહ તુમ્હારે અલાવા કૌમ કો બદલે મેં લે આએગા, ફિર

لَا يَكُوْنُوْٓا اَمْثَالَكُمْ ﴿۳۸﴾

વો તુમ જૈસે નહીં હોંગે.

ع ۸

اٰيَاتُهَا ۲۹ (۴۸) سُوْرَةُ الْفَتْحِ مَدَنِيَّةٌ (۱۱۱) رُكُوْعَاتُهَا ۴

ઈસ મેં ૨૯ આયતેં હૈં સૂરએ ફતહ મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૪ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِيْنًا ﴿۱﴾ لِّيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ

યકીનન હમ ને આપ કો ફતહે મુબીન કે સાથ કામ્યાબી અતા કી. તાકે અલ્લાહ આપ કે લિયે

مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْۢبِكَ وَمَا تَاَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ

આપ કે અગલે ઔર પીછલે ગુનાહ બખ્શ દે, ઔર અલ્લાહ અપની નેઅમત આપ પર ઈતમામ તક પહોંચાએ,

وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿۲﴾ وَّيَنْصُرَكَ اللّٰهُ

ઔર આપ કો સીધે રાસ્તે કી રહનુમાઈ કરે. ઔર આપ કી અલ્લાહ

نَصْرًا عَزِيْزًا ﴿۳﴾ هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ

ઝબરદસ્ત નુસ્રત કરે. વહી હૈ જિસ ને સકીના ઉતારા ઈમાન

فِيْ قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ لِيَزْدَادُوْٓا اِيْمَانًا مَّعَ اِيْمَانِهِمْ ۭ

વાલોં કે દિલોં મેં તાકે વો અપને મૌજૂદા ઈમાન કે સાથ ઈમાન મેં ઔર બઢ જાએં.

وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا

ઔર અલ્લાહ કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કે લશકર હૈં. ઔર અલ્લાહ ઈલ્મ વાલા,

حَكِيْمًا ﴿۴﴾ لِّيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ

હિકમત વાલા હૈ. તાકે અલ્લાહ ઈમાન વાલે મરદોં ઔર ઈમાન વાલી ઔરતોં કો જન્નતોં મેં દાખિલ કરે

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَيُكَفِّرَ

જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી, જિન મેં વો હમેશા રહેંગે ઔર અલ્લાહ ઉન

عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا

સે ઉન કી બુરાઈયાં દૂર કર દે. ઔર યે અલ્લાહ કે નઝદીક બહોત બડી

عَظِيْمًاۙ﴿۵﴾ وَّيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ
કામ્યાબી હૈ. ઔર તાકે અલ્લાહ મુનાફિક મરદોં ઔર મુનાફિક ઔરતોં

وَ الْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكٰتِ الظَّآنِّيْنَ بِاللّٰهِ
ઔર મુશરિક મરદોં ઔર મુશરિક ઔરતોં કો અઝાબ દે જો અલ્લાહ કે સાથ બુરા ગુમાન

ظَنَّ السَّوْءِ ؕ عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ السَّوْءِ ۚ وَ غَضِبَ اللّٰهُ
કરને વાલે હૈં. ઉન પર મસાઈબ કા ચક્કર ઘૂમતા રહા. ઔર અલ્લાહ ઉન પર ગઝબનાક હૈ

عَلَيْهِمْ وَ لَعَنَهُمْ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ؕ وَسَآءَتْ
ઔર ઉસ ને ઉન પર લાનત ફરમાઈ હૈ ઔર ઉન કે લિયે જહન્નમ તૈયાર કી હૈ. ઔર વો બુરી

مَصِيْرًا ﴿۶﴾ وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ
જગા હૈ. ઔર અલ્લાહ કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કે લશકર હૈં.

وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿۷﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ
ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. યકીનન હમ ને આપ કો

شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًاۙ﴿۸﴾ لِّتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ
શહાદત દેને વાલા, બશારત દેને વાલા, ડરાને વાલા બના કર ભેજા હૈ. તાકે તુમ ઈમાન લાઓ અલ્લાહ પર

وَ رَسُوْلِهٖ وَتُعَزِّرُوْهُ وَتُوَقِّرُوْهُ ؕ وَتُسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً
ઔર ઉસ કે રસૂલ પર ઔર તુમ ઉન કી નુસ્રત કરો ઔર ઉન કી તાઝીમ કરો. ઔર તુમ અલ્લાહ કી સુબહ વ શામ

وَّ اَصِيْلًا ﴿۹﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُبَايِعُوْنَكَ اِنَّمَا يُبَايِعُوْنَ
તસ્બીહ કરો. જો લોગ આપ સે બૈઅત કરતે હૈં વો અલ્લાહ હી સે બૈઅત કર રહે

اللّٰهَ ؕ يَدُ اللّٰهِ فَوْقَ اَيْدِيْهِمْ ۚ فَمَنْ نَّكَثَ
હૈં. અલ્લાહ કા હાથ ઉન કે હાથોં કે ઉપર હૈ. ફિર જો બૈઅત તોડેગા

فَاِنَّمَا يَنْكُثُ عَلٰى نَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَوْفٰى بِمَا عٰهَدَ
તો ખુદ અપને નુકસાન કે લિયે તોડેગા. ઔર જો પૂરા કરેગા ઉસ કો જિસ પર

عَلَيْهُ اللّٰهَ فَسَيُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۱۰﴾ سَيَقُوْلُ
ઉસ ને અલ્લાહ સે મુઆહદા કિયા, તો અનકરીબ અલ્લાહ ઉન્હેં ભારી અજર દેગા. અનકરીબ કહેંગે

ع ۹

لَكَ الْمُخَلَّفُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ شَغَلَتْنَآ اَمْوَالُنَا
આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) સે વો લોગ જો અઅરાબ મેં સે પીછે રેહને વાલે હૈં કે હમારે માલ ઔર હમારે

وَاَهْلُوْنَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ يَقُوْلُوْنَ بِاَلْسِنَتِهِمْ
ઘર વાલોં ને હમેં મશગૂલ કર દિયા, ઈસ લિયે આપ હમારે લિયે ઈસ્તિગફાર કીજિયે. અનકરીબ વો અપની ઝબાન સે કહેંગે

مَّا لَيْسَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ ؕ قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ لَكُمْ
વો જો ઉન કે દિલોં મેં નહીં હૈં. આપ ફરમા દીજિયે ફિર કૌન માલિક હૈ તુમ્હારે લિયે

مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ
અલ્લાહ કે મુકાબલે મેં કિસી ચીઝ કા અગર વો તુમ્હેં ઝરર પહોંચાને યા તુમ્હેં નફા પહોંચાને કા

بِكُمْ نَفْعًا ؕ بَلْ كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ⑪
ઈરાદા કરે? બલ્કે અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ સે બાખબર હૈ.

بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ يَّنْقَلِبَ الرَّسُوْلُ وَالْمُؤْمِنُوْنَ
બલ્કે તુમ ને ગુમાન કિયા કે રસૂલ ઔર ઈમાન વાલે અપને ઘર વાલોં કે પાસ કભી ભી

اِلٰۤى اَهْلِيْهِمْ اَبَدًا وَّزُيِّنَ ذٰلِكَ فِيْ قُلُوْبِكُمْ
વાપસ પલટ કર નહીં આએંગે, ઔર ઉસ કો તુમ્હારે દિલોં મેં મુઝય્યન કિયા ગયા

وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ ۖۚ وَكُنْتُمْ قَوْمًا ۢ بُوْرًا ⑫
ઔર તુમ ને બુરા ગુમાન કિયા. ઔર તુમ હલાક હોને વાલી કૌમ થી.

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ ۢ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ فَاِنَّاۤ اَعْتَدْنَا
ઔર જો ઈમાન નહીં લાએગા અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ પર, તો હમ ને કાફિરોં કે લિયે

لِلْكٰفِرِيْنَ سَعِيْرًا ⑬ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ
દેહેકતી આગ તૈયાર કર રખી હૈ. ઔર અલ્લાહ કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત હૈ.

يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ
અલ્લાહ જિસ કી ચાહે મગફિરત કર દે ઔર અઝાબ દે જિસે ચાહે. ઔર અલ્લાહ બહોત ઝયાદા

غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ⑭ سَيَقُوْلُ الْمُخَلَّفُوْنَ اِذَا انْطَلَقْتُمْ
બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. અનકરીબ પીછે રેહને વાલે કહેંગે જબ ગનીમતેં

اِلٰى مَغَانِمَ لِتَاْخُذُوْهَا ذَرُوْنَا نَتَّبِعْكُمْ ۚ
લેને કે લિયે તુમ ચલોગે કે હમેં છોડ દો કે તુમ્હારે પીછે પીછે હમ ભી આએં. વો

يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّبَدِّلُوْا كَلٰمَ اللّٰهِ ؕ قُلْ لَّنْ تَتَّبِعُوْنَا
ચાહતે હૈં કે અલ્લાહ કા કલામ બદલ દેં. આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ હમારે પીછે પીછે હરગિઝ નહીં આ સકતે,

كَذٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُ ۚ فَسَيَقُوْلُوْنَ
ઈસી તરહ અલ્લાહ ને ઈસ સે પેહલે ફરમા દિયા હૈ. તબ વો કહેંગે
بَلْ تَحْسُدُوْنَنَا ۭ بَلْ كَانُوْا لَا يَفْقَهُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٥﴾
બલ્કે તુમ હમ સે હસદ કરતે હો. બલ્કે વો નહીં સમજતે મગર થોડા સા.
قُلْ لِّلْمُخَلَّفِيْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ اِلٰى قَوْمٍ
આપ ફરમા દીજિયે અઅરાબ મેં સે પીછે રેહને વાલોં સે કે અનકરીબ તુમ્હેં બુલાયા જાએગા
اُولِىْ بَاْسٍ شَدِيْدٍ تُقَاتِلُوْنَهُمْ اَوْ يُسْلِمُوْنَ ۚ
સખ્ત જંગ કરને વાલી કૌમ કી તરફ, ઉન સે તુમ કિતાલ કરોગે યા વો સુલ્હ કર લેંગે.
فَاِنْ تُطِيْعُوْا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا حَسَنًا ۚ
ફિર અગર તુમ ઈતાઅત કરોગે તો અલ્લાહ તુમ્હેં અચ્છા અજર દેગા
وَاِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
ઔર અગર તુમ રૂગરદાની કરોગે જૈસા કે તુમ ને ઈસ સે પેહલે રૂગરદાની કી હૈ, તો અલ્લાહ તુમ્હેં દર્દનાક
اَلِيْمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْاَعْرَجِ
અઝાબ દેગા. અન્ધે પર કોઈ હરજ નહીં ઔર લંગડે પર કોઈ હરજ
حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْمَرِيْضِ حَرَجٌ ۭ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ
નહીં ઔર બીમાર પર કોઈ હરજ નહીં. ઔર જો અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી
وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا
ઈતાઅત કરેગા તો વો ઉસે ઐસી જન્નતોં મેં દાખિલ કરેગા જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી
الْاَنْهٰرُ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٧﴾
હોંગી. ઔર જો ઐરાઝ કરેગા તો ઉસે અલ્લાહ દર્દનાક અઝાબ દેંગે.
لَقَدْ رَضِىَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ يُبَايِعُوْنَكَ
યકીનન અલ્લાહ રાઝી હુવા ઈમાન વાલોં સે જબ વો બૈઅત કર રહે થે આપ સે
تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِىْ قُلُوْبِهِمْ فَاَنْزَلَ
દરખ્ત કે નીચે, ફિર અલ્લાહ ને માલૂમ કર લિયા જો ઉન કે દિલોં મેં હૈ, ફિર અલ્લાહ ને
السَّكِيْنَةَ عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿١٨﴾ وَّمَغَانِمَ
ઉન પર સકીના ઉતારા ઔર ઉન કો કરીબી ફતહ બદલે મેં દી. ઔર બદલે મેં

كَثِيْرَةً يَّأْخُذُوْنَهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿۱۹﴾
દી બહોત સી ગનીમતેં જો વો લેંગે. ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ.

وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثِيْرَةً تَأْخُذُوْنَهَا فَعَجَّلَ
અલ્લાહ ને તુમ સે બહોત સી ગનીમતોં કા વાદા કિયા હૈ જિન કો તુમ લોગે, ફિર ઉસ ને

لَكُمْ هٰذِهٖ وَكَفَّ اَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ ۚ وَلِتَكُوْنَ
તુમ્હેં યે જલ્દી દે દી, ઔર લોગોં કે હાથ તુમ સે રોક દિયે. ઔર તાકે યે

اٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَ يَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿۲۰﴾ۙ
ઈમાન વાલોં કે લિયે નિશાની બને. ઔર અલ્લાહ તુમ્હેં સીધે રાસ્તે કી રહનુમાઈ કરે.

وَّ اُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللّٰهُ بِهَا ؕ
ઔર એક દૂસરી ગનીમત જિસ પર તુમ કાદિર નહીં હુવે જિસ કા અલ્લાહ ને ઈહાતા કિયા હૈ.

وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا ﴿۲۱﴾ وَلَوْ قٰتَلَكُمُ
ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ. ઔર અગર તુમ સે કિતાલ કરતે

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوَلَّوُا الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا
યે કાફિર તો વો પુશ્ત ફેર કર ભાગતે, ફિર વો કોઈ મદદગાર ઔર

وَّلَا نَصِيْرًا ﴿۲۲﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ الَّتِيْ قَدْ خَلَتْ
હિમાયતી ન પાતે. યે અલ્લાહ કી સુન્નત હૈ જો ઈસ સે પેહલે ગુઝર

مِنْ قَبْلُ ۖۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ﴿۲۳﴾ وَهُوَ
ચુકી હૈ. ઔર અલ્લાહ કી સુન્નત મેં આપ કોઈ તબદીલી હરગિઝ નહીં પાઓગે. ઔર વહી

الَّذِيْ كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ
અલ્લાહ હૈ જિસ ને ઉન કે હાથ તુમ સે ઔર તુમ્હારે હાથ ઉન સે રોક દિયે

بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ؕ
મક્કા કી વાદી મેં ઈસ કે બાદ કે ઉસ ને તુમ્હેં ઉન પર ફતહ દી.

وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ﴿۲۴﴾ هُمُ الَّذِيْنَ
ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ દેખ રહે હૈં. યે વહી હૈં જો

كَفَرُوْا وَصَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ
કાફિર હૈં ઔર જિન્હોં ને તુમ્હેં મસ્જિદે હરામ સે રોકા ઔર કુરબાની કે

مَعْكُوْفًا اَنْ يَّبْلُغَ مَحِلَّهٗ ؕ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُوْنَ
જાનવર કો જો રુકા હુવા રેહ ગયા ઉસ મૌકેઅ મેં પહોંચને સે રોકા. ઔર અગર ઈમાન વાલે મર્દ

وَنِسَآءٌ مُّؤْمِنٰتٌ لَّمْ تَعْلَمُوْهُمْ اَنْ تَطَـُٔوْهُمْ
ઔર ઈમાન વાલી ઔરતેં ન હોતીં જિન કો તુમ નહીં જાનતે કે તુમ ઉન કો રૌંદ ડાલોગે

فَتُصِيْبَكُمْ مِّنْهُمْ مَّعَرَّةٌۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ لِيُدْخِلَ
તો તુમ કો ઉન સે બેખબરી મેં નુકસાન પહોંચ જાતા. તાકે અલ્લાહ અપની રહમત મેં

اللّٰهُ فِيْ رَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوْا لَعَذَّبْنَا
દાખિલ કરે જિસે ચાહે. અગર યે મુસલમાન કુફ્ફાર સે અલગ હો ગએ હોતે, તો હમ ઉન મેં સે

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۲۵﴾ اِذْ جَعَلَ
કાફિરોં કો દર્દનાક અઝાબ દેતે. જબ કે કાફિરોં ને

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ
અપને દિલોં મેં ઝિદ કી ઠાન લી, વો ભી જાહિલીય્યત

الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ
કી ઝિદ, તો અલ્લાહ ને અપના સકીના ઉતારા અપને રસૂલ પર

وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوٰى وَكَانُوْٓا
ઔર ઈમાન વાલોં પર ઔર ઉસ ને તકવે કા કલિમા ઉન સે ચિપકા દિયા ઔર વહી

اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿۲۶﴾
ઉસ કે ઝયાદા મુસ્તહિક ઔર ઉસ કે એહલ થે. ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખૂબ જાનને વાલે હૈં.

لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُوْلَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ ۚ لَتَدْخُلُنَّ
યકીનન અલ્લાહ ને અપને રસૂલ કો સચ્ચા ખ્વાબ દિખાયા થા કે વાકેઅ

الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ ۙ مُحَلِّقِيْنَ
મેં મસ્જિદે હરામ મેં ઈન્શાઅલ્લાહ તુમ ઝરૂર દાખિલ હોંગે અમન સે, અપને સરોં કો

رُءُوْسَكُمْ وَمُقَصِّرِيْنَ ۙ لَا تَخَافُوْنَ ؕ فَعَلِمَ
મુંડાએ હુવે ઔર કસ્ર કરાએ હુવે બેખૌફ હો કર. ફિર અલ્લાહ ને માલૂમ કર લિયા વો જો તુમ

مَا لَمْ تَعْلَمُوْا فَجَعَلَ مِنْ دُوْنِ ذٰلِكَ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿۲۷﴾
નહીં જાનતે, ફિર ઉસ ને ઉસ કે અલાવા કરીબી ફતહ દે દી.

هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَ دِيْنِ الْحَقِّ

વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને અપના રસૂલ હિદાયત ઔર દીને હક દે કર ભેજા

لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿۲۸﴾

તાકે વો ઉસે તમામ અદયાન પર ગાલિબ કર દે. ઔર અલ્લાહ ગવાહ કાફી હૈ.

مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗٓ اَشِدَّآءُ

મુહમ્મદ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) અલ્લાહ કે ભેજે હુવે પૈગમ્બર હૈં. ઔર વો સહાબા જો આપ કે સાથ હૈં વો કુફ્ફાર

عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ تَرٰىهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَّبْتَغُوْنَ

પર સબ સે ઝયાદા સખ્ત, આપસ મેં રહમદિલ હૈં, આપ ઉન કો દેખોગે રુકૂઅ સજદા કરતે હુવે, વો અલ્લાહ કા

فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا ؗ سِيْمَاهُمْ فِيْ وُجُوْهِهِمْ

ફઝલ ઔર અલ્લાહ કી ખુશ્નૂદી તલબ કરતે હૈં. ઉન કી અલામત સજદે કે નિશાન કી

مِّنْ اَثَرِ السُّجُوْدِ ؕ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰىةِ ۛۚ

ઉન કે ચેહરોં પર હૈ. યે ઉન કી સિફત તૌરાત મેં ભી હૈ.

وَ مَثَلُهُمْ فِي الْاِنْجِيْلِ ۛۚ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْـَٔهٗ فَاٰزَرَهٗ

ઔર ઉન કી સિફત ઈન્જીલ મેં ભી હૈ ઉસ ખેતી કી તરહ જિસ ને અપની સુઈ નિકાલી, ફિર ઉસ કો મઝબૂત કિયા,

فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوْقِهٖ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ

ફિર વો સખ્ત હો ગઈ હૈ, ફિર વો અપને તને પર ખડી હો ગઈ જો ખુશ કરતી હૈ કિસાનોં કો

لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ؕ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

તાકે અલ્લાહ ઉન કે ઝરિયે કાફિરોં કો ગુસ્સા દિલાએ. અલ્લાહ ને ઉન સે જો ઉન મેં સે ઈમાન લાએ

وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۲۹﴾

ઔર નેક અમલ કરતે રહે મગફિરત કા ઔર ભારી અજર કા વાદા કિયા હૈ.

معانقه ۱۵ عند المتأخرين ۱۲

ع ۴

رُكُوْعَاتُهَا ۲ (۴۹) سُوْرَةُ الْحُجُرٰتِ مَدَنِيَّةٌ (۱۰۶) اٰيَاتُهَا ۱۸

ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં સૂરએ હુજુરાત મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૧૮ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ

એ ઈમાન વાલો! તુમ અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કે સામને પેશદસ્તી

وَ رَسُوْلِهٖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝۱
ન કરો ઔર અલ્લાહ સે ડરો. યકીનન અલ્લાહ સુનને વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ.
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَرْفَعُوْۤا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ
એ ઈમાન વાલો! તુમ અપની આવાઝેં નબીએ અકરમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કી આવાઝ
صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوْا لَهٗ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ
પર બુલન્દ મત કરો, ઔર ઉન કે સામને ઝોર સે બાત ન કરો તુમ મેં સે એક કે દૂસરે
بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ وَ اَنْتُمْ
સે બાત કરને કી તરહ, કહીં તુમ્હારે આમાલ હબ્ત ન હો જાએં, ઈસ હાલ મેં કે
لَا تَشْعُرُوْنَ ۝۲ اِنَّ الَّذِيْنَ يَغُضُّوْنَ اَصْوَاتَهُمْ
તુમ્હેં પતા ભી ન હો. યકીનન જો લોગ અપની આવાઝ અલ્લાહ કે રસૂલ
عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ امْتَحَنَ اللّٰهُ
કે સામને પસ્ત રખતે હૈં યહી લોગ હૈં જિન કે દિલોં કે તકવે કા
قُلُوْبَهُمْ لِلتَّقْوٰى ؕ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝۳
અલ્લાહ ને ઈમ્તિહાન લિયા હૈ. ઉન કે લિયે મગફિરત હૈ ઔર બડા અજર હૈ.
اِنَّ الَّذِيْنَ يُنَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَآءِ الْحُجُرٰتِ اَكْثَرُهُمْ
યકીનન વો લોગ જો આપ કો હુજરોં કે બાહર સે પુકારતે હૈં, ઉન મેં સે અકસર
لَا يَعْقِلُوْنَ ۝۴ وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوْا حَتّٰى تَخْرُجَ
અકલ નહીં રખતે. ઔર અગર વો સબ્ર કરતે યહાં તક કે આપ ઉન કી
اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝۵
તરફ નિકલતે તો યે ઉન કે લિયે બેહતર હોતા. ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં.
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ جَآءَكُمْ فَاسِقٌۢ بِنَبَاٍ
એ ઈમાન વાલો! અગર તુમ્હારે પાસ કોઈ ફાસિક કોઈ ખબર લે કર આએ
فَتَبَيَّنُوْۤا اَنْ تُصِيْبُوْا قَوْمًاۢ بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوْا
તો તુમ અચ્છી તરહ તહકીક કર લો કે કહીં નાવાકિફીય્યત સે કિસી કૌમ કો તુમ મુસીબત પહોંચા દો,
عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نٰدِمِيْنَ ۝۶ وَاعْلَمُوْۤا اَنَّ فِيْكُمْ رَسُوْلَ
ફિર અપને કિયે પર નાદિમ બનો. ઔર જાન લો કે તુમ મેં અલ્લાહ કે

اللّٰهِ ؕ لَوْ يُطِيْعُكُمْ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُّمْ

રસૂલ હૈં. અગર વો તુમ્હારા કેહના માન લેં બહોત સે ઉમૂર મેં તો તુમ મશક્કત મેં પડ જાઓ,

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيْمَانَ وَزَيَّنَهٗ

લેકિન અલ્લાહ ને તુમ્હારી તરફ ઈમાન કો મહબૂબ બના દિયા ઔર ઉસ કો મુઝય્યન કિયા

فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَكَرَّهَ اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْيَانَ ؕ

તુમ્હારે દિલોં મેં ઔર તુમ્હારે લિયે કુફ્ર ઔર નાફરમાની ઔર બદઅમલી કો નાપસન્દીદા બના દિયા.

اُولٰٓئِكَ هُمُ الرّٰشِدُوْنَ ۝ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً ؕ

યહી લોગ અલ્લાહ કે ફઝલ ઔર ઈન્આમ સે સીધે રાસ્તે વાલે હૈં.

وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝۸ وَاِنْ طَآئِفَتٰنِ

ઔર અલ્લાહ ઈલ્મ વાલે, હિકમત વાલે હૈં. ઔર અગર ઈમાન વાલોં મેં સે દો

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اقْتَتَلُوْا فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا ۚ

જમાઅતેં આપસ મેં લડ પડેં તો તુમ ઉન કે દરમિયાન સુલ્હ કરા દો.

فَاِنْۢ بَغَتْ اِحْدٰىهُمَا عَلَى الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِيْ

ફિર અગર ઉન મેં સે એક જમાઅત દૂસરી પર ઝયાદતી કરે તો તુમ સબ કિતાલ કરો ઉસ સે જો ઝયાદતી

تَبْغِيْ حَتّٰى تَفِيْٓءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ فَآءَتْ

કર રહી હૈ, યહાં તક કે વો અલ્લાહ કે હુકમ કી તરફ વાપસ લૌટ આએ. ફિર અગર વો વાપસ લૌટ જાએ

فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوْا ؕ

તો તુમ ઉન કે દરમિયાન સુલ્હ કરા દો ઈન્સાફ સે ઔર તુમ ઈન્સાફ કરો.

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۝۹ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ اِخْوَةٌ

યકીનન અલ્લાહ ઈન્સાફ કરને વાલોં કો પસન્દ કરતે હૈં. ઈમાન વાલે તો ભાઈ ભાઈ હી હૈં,

فَاَصْلِحُوْا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ

તો તુમ અપને ભાઈયોં કે દરમિયાન સુલ્હ કર દિયા કરો. ઔર અલ્લાહ સે ડરતે રહો તાકે તુમ પર

تُرْحَمُوْنَ ۝۱۰ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ

રહમ કિયા જાએ. એ ઈમાન વાલો! કોઈ કૌમ કિસી કૌમ સે તમસ્ખુર

مِّنْ قَوْمٍ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا

ન કરે, હો સકતા હૈ કે વો ઉન સે બેહતર હોં ઔર ન

نِسَآءٌ مِّنْ نِّسَآءٍ عَسٰٓى اَنْ يَّكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ ۚ
ઔરતેં દૂસરી ઔરતોં સે, શાયદ વો ઉન સે બેહતર હોં.

وَلَا تَلْمِزُوْٓا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوْا بِالْاَلْقَابِ ؕ
ઔર તુમ અપની ઝાત પર ઐબ ન લગાઓ. ઔર એક દૂસરે કો બુરે અલ્કાબ સે ન પુકારો.

بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوْقُ بَعْدَ الْاِيْمَانِ ۚ وَمَنْ
ઈમાન કે બાદ ફિસ્ક બુરા નામ હૈ. ઔર જો

لَّمْ يَتُبْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝۱۱ يٰٓاَيُّهَا
તૌબા નહીં કરેગા તો યે લોગ ઝાલિમ હૈં. એ

الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوْا كَثِيْرًا مِّنَ الظَّنِّ ۫
ઈમાન વાલો! બહોત સે ગુમાનોં સે બચો.

اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ وَّلَا تَجَسَّسُوْا وَلَا يَغْتَبْ
યકીનન બાઝ ગુમાન ગુનાહ હોતે હૈં, ઔર તજસ્સુસ મત કરો, ઔર તુમ મેં સે એક

بَّعْضُكُمْ بَعْضًا ؕ اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَّاْكُلَ لَحْمَ
દૂસરે કી ગીબત ન કરે. કયા તુમ મેં સે કોઈ એક પસન્દ કરેગા કે અપને મુર્દાર ભાઈ કા

اَخِيْهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوْهُ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ
ગોશ્ત ખાએ? તો યકીનન તુમ ઉસ કો નાપસન્દ કરોગે. ઔર અલ્લાહ સે ડરો.

اِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ رَّحِيْمٌ ۝۱۲ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنٰكُمْ
યકીનન અલ્લાહ તૌબા કબૂલ કરને વાલા, રહમ કરને વાલા હૈ. એ ઈન્સાનો! યકીનન હમ ને તુમ્હેં એક

مِّنْ ذَكَرٍ وَّاُنْثٰى وَجَعَلْنٰكُمْ شُعُوْبًا وَّقَبَآئِلَ
મર્દ ઔર એક ઔરત સે પૈદા કિયા, ઔર હમ ને તુમ્હેં ખાનદાન ઔર કબીલે બનાયા તાકે તુમ એક દૂસરે કો પેહચાનો.

لِتَعَارَفُوْا ؕ اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ ؕ
યકીનન તુમ મેં સે સબ સે ઝયાદા ઈઝઝત વાલા અલ્લાહ કે નઝદીક વો હૈ જો તુમ મેં સે સબ સે ઝયાદા તકવા વાલા હો.

اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ۝۱۳ قَالَتِ الْاَعْرَابُ اٰمَنَّا ؕ
યકીનન અલ્લાહ ઈલ્મ વાલા, બાખબર હૈ. દેહાતી કેહતે હૈં કે હમ ઈમાન લાએ હૈં.

قُلْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا وَلٰكِنْ قُوْلُوْٓا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا
આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ ઈમાન નહીં લાએ, લેકિન તુમ કહો કે હમ ઈસ્લામ લાએ હૈં ઔર અબ તક

يَدۡخُلِ الۡاِيۡمَانُ فِىۡ قُلُوۡبِكُمۡ‌ؕ وَاِنۡ تُطِيۡعُوا
ઈમાન તુમ્હારે કુલૂબ મેં દાખિલ નહીં હુવા. ઔર અગર તુમ અલ્લાહ ઔર ઉસ

اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ لَا يَلِتۡكُمۡ مِّنۡ اَعۡمَالِكُمۡ شَيۡـئًا‌ ؕ
કે રસૂલ કી ઈતાઅત કરોગે તો વો તુમ્હારે આમાલ મેં ઝરા સી ભી કમી નહીં કરેગા.

اِنَّ اللّٰهَ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ‏ ﴿۱۴﴾ اِنَّمَا الۡمُؤۡمِنُوۡنَ الَّذِيۡنَ
યકીનન અલ્લાહ બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. ઈમાન વાલે તો સિર્ફ વહી હૈં જો

اٰمَنُوۡا بِاللّٰهِ وَرَسُوۡلِهٖ ثُمَّ لَمۡ يَرۡتَابُوۡا وَ جٰهَدُوۡا
અલ્લાહ પર ઔર ઉસ કે રસૂલ પર ઈમાન લાએ હૈં, ફિર ઉન્હોં ને શક નહીં કિયા ઔર જિન્હોં ને

بِاَمۡوَالِهِمۡ وَاَنۡفُسِهِمۡ فِىۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ‌ ؕ اُولٰٓـئِكَ
અપને માલોં ઔર જાનોં સે અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં જિહાદ કિયા. યહી

هُمُ الصّٰدِقُوۡنَ‏ ﴿۱۵﴾ قُلۡ اَتُعَلِّمُوۡنَ اللّٰهَ بِدِيۡنِكُمۡ ؕ
લોગ સચ્ચે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કયા તુમ અલ્લાહ કો અપના દીન બતલા રહે હો?

وَاللّٰهُ يَعۡلَمُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الۡاَرۡضِ‌ ؕ
હાલાંકે અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ ઉસ કો જો આસ્માનોં મેં હૈ ઔર જો ઝમીન મેં હૈ.

وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىۡءٍ عَلِيۡمٌ‏ ﴿۱۶﴾ يَمُنُّوۡنَ عَلَيۡكَ
ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખુબ જાનને વાલે હૈં. વો આપ પર એહસાન જતાતે હૈં

اَنۡ اَسۡلَمُوۡا‌ ؕ قُلْ لَّا تَمُنُّوۡا عَلَىَّ اِسۡلَامَكُمۡ‌ ۚ
કે વો ઈસ્લામ લાએ હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કે એહસાન મેરે ઉપર મત જતલાઓ અપને ઈસ્લામ કા.

بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ عَلَيۡكُمۡ اَنۡ هَدٰٮكُمۡ لِلۡاِيۡمَانِ
બલ્કે અલ્લાહ તુમ પર એહસાન જતલાતા હૈ કે ઉસ ને તુમ્હેં ઈમાન કી હિદાયત દી,

اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ‏ ﴿۱۷﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعۡلَمُ
અગર તુમ સચ્ચે હો. યકીનન અલ્લાહ આસ્માનોં

غَيۡبَ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ‌ ؕ وَاللّٰهُ
કી ઔર ઝમીન કી છુપી હુઈ ચીઝેં જાનતા હૈ. ઔર અલ્લાહ

بَصِيۡرٌۢ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ‏ ﴿۱۸﴾
દેખ રહા હૈ ઉન કામોં કો જો તુમ કરતે હો.

رُكُوْعَاتُهَا ٣ (٣٤) سُوْرَةُ قٓ مَكِّيَّةٌ (٥٠) اٰيَاتُهَا ٤٥

ઔર ૩ રુકૂઅ હૈં સૂરએ કાફ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઈસ મેં ૪૫ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○

પઢ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

قٓ ۚ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيْدِ ۚ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُوْٓا اَنْ جَآءَهُمْ

કાફ. બુઝુરગી વાલે કુર્આન કી કસમ! બલ્કે યે તઅજ્જુબ કરતે હૈં કે ઉન કે પાસ

مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا شَيْءٌ

ઉન્હીં મેં સે ડરાને વાલા આયા, ફિર કાફિરોં ને કહા કે યે કાબિલે

عَجِيْبٌ ۚ﴿٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۚ ذٰلِكَ رَجْعٌۢ

તઅજ્જુબ ચીઝ હૈ. કે કયા જબ હમ મર જાએંગે ઔર મિટ્ટી હો જાએંગે? યે વાપસ લૌટના

بَعِيْدٌ ﴿٣﴾ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ ۚ

બહોત દૂર હૈ. યકીનન હમેં માલૂમ હૈ વો જો ઝમીન ઉન સે કમ કર રહી હૈ.

وَ عِنْدَنَا كِتٰبٌ حَفِيْظٌ ﴿٤﴾ بَلْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ

ઔર હમારે પાસ મહફૂઝ રખને વાલા દફતર હૈ. બલ્કે ઉન્હોં ને હક કો જુઠલાયા

لَمَّا جَآءَهُمْ فَهُمْ فِيْٓ اَمْرٍ مَّرِيْجٍ ﴿٥﴾ اَفَلَمْ يَنْظُرُوْٓا

જબ વો ઉન કે પાસ આયા, બલ્કે વો ખલત મલત મુઆમલે મેં હૈં. કયા ઉન્હોં ને નઝર નહીં કી

اِلَى السَّمَآءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنٰهَا وَ زَيَّنّٰهَا وَمَا لَهَا

અપને ઉપર આસ્માન કી તરફ કૈસા હમ ને ઉસે બનાયા ઔર સજાયા ઔર જિસ મેં

مِنْ فُرُوْجٍ ﴿٦﴾ وَالْاَرْضَ مَدَدْنٰهَا وَاَلْقَيْنَا فِيْهَا

કોઈ ફટન નહીં? ઔર ઝમીન હમ ને ફૈલાઈ ઔર ઉસ મેં પહાડ

رَوَاسِيَ وَ اَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍۢ بَهِيْجٍ ﴿٧﴾

ડાલ દિયે ઔર ઉસ મેં હમ ને તમામ ખૂબસૂરત જોડે ઉગાએ.

تَبْصِرَةً وَّ ذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ﴿٨﴾ وَنَزَّلْنَا

અલ્લાહ કી તરફ રુજૂઅ કરને વાલે હર બન્દે કી બસીરત ઔર નસીહત કે લિયે. ઔર હમ ને

مِنَ السَّمَآءِ مَآءً مُّبٰرَكًا فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ جَنّٰتٍ وَّحَبَّ

આસ્માન સે બરકત વાલા પાની ઉતારા, ફિર ઉસ સે બાગાત ઉગાએ ઔર અનાજ

الْحَصِيْدِ ۝٩ وَالنَّخْلَ بٰسِقٰتٍ لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيْدٌ ۝١٠
જો કાટા જાતા હૈ. ઔર ઊંચે ઊંચે ખજૂર કે દરખ્ત, જિસ કે લિયે તરતીબ સે લગે હુવે ખોશે હોતે હૈં.

رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ ۙ وَاَحْيَيْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا ؕ كَذٰلِكَ
બન્દોં કી રોઝી કે તૌર પર. ઔર હમ ને ઉસ સે મુર્દા ઝમીન ઝિન્દા કી. ઈસી તરહ

الْخُرُوْجُ ۝١١ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّاَصْحٰبُ الرَّسِّ
કબ્રોં સે નિકલના હોગા. ઉન સે પેહલે કૌમે નૂહ ને ઔર રસ્સ વાલોં ને

وَثَمُوْدُ ۝١٢ وَعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ لُوْطٍ ۝١٣ وَّاَصْحٰبُ
ઔર કૌમે સમૂદ, ઔર કૌમે આદ ઔર ફિરઔન ઔર લૂત કે ભાઈયોં ને, ઔર અયકહ

الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ ؕ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيْدِ ۝١٤
વાલોં ને ઔર તુબ્બઅ કી કૌમ ને જુઠલાયા. સબ ને પૈગમ્બરોં કો જુઠલાયા, ફિર મેરી ધમકી હકીકત બન ગઈ.

اَفَعَيِيْنَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ ؕ بَلْ هُمْ فِيْ لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ
કયા હમ પેહલી મરતબા પૈદા કર કે થક ગએ હૈં? (નહીં) બલ્કે વો અઝ સરે નૌ પૈદા હોને સે શક

جَدِيْدٍ ۝١٥ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ
મેં હૈં. યકીનન હમ ને ઈન્સાન કો પૈદા કિયા ઔર ઉસ કે નફસાની ખતરાત હમ ખૂબ

بِهٖ نَفْسُهٗ ۖۚ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيْدِ ۝١٦
જાનતે હૈં. ઔર રગે જાન સે ભી ઝયાદા હમ ઉસ કે કરીબ હૈં.

اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيٰنِ عَنِ الْيَمِيْنِ وَعَنِ الشِّمَالِ
જબ કે દાએં ઔર બાએં તરફ સે દો બૈઠે હુવે લેને વાલે લે રહે

قَعِيْدٌ ۝١٧ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَقِيْبٌ
હોતે હૈં. વો કોઈ બાત નહીં નિકાલતા મગર ઉસ કે સામને એક નિગરાં

عَتِيْدٌ ۝١٨ وَجَآءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ؕ ذٰلِكَ
તૈયાર હોતા હૈ. ઔર મૌત કી સખ્તી સચ મુચ આ ગઈ. (કાફિર સે કહા જાએગા કે) યે

مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيْدُ ۝١٩ وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ ؕ ذٰلِكَ
વો હૈ જિસ સે તૂ કિનારા કિયા કરતા થા. ઔર સૂર ફૂંકા જાએગા. યે

يَوْمُ الْوَعِيْدِ ۝٢٠ وَجَآءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَآئِقٌ
અઝાબ કા દિન હૈ. ઔર હર શખ્સ આએગા ઉસ કે સાથ એક હાંકને વાલા

وَّ شَهِيْدٌ ﴿۲۱﴾ لَقَدْ كُنْتَ فِيْ غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا

ઔર એક ગવાહ હોગા. (કહા જાએગા) યકીનન તૂ ઈસ સે ગફલત મેં થા, ફિર હમ ને

عَنْكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيْدٌ ﴿۲۲﴾ وَقَالَ

તુજ સે તેરા પર્દા હટા દિયા, ફિર તેરી નઝર આજ કિત્ની તેઝ હૈ? ઔર ઉસ કા સાથી

قَرِيْنُهٗ هٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيْدٌ ﴿۲۳﴾ اَلْقِيَا فِيْ جَهَنَّمَ

કહેગા કે જો મેરે પાસ થા વો યે હાઝિર હૈ. (હુકમ હોગા) હર સરકશ કાફિર કો

كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿۲۴﴾ مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيْبِ ﴿۲۵﴾

જહન્નમ મેં ડાલ દો. જો ખૈર સે બહોત ઝયાદા રોકને વાલા, ઝુલ્મ કરને વાલા, શક કરને વાલા થા.

الَّذِيْ جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَاَلْقِيٰهُ فِي الْعَذَابِ

જિસ ને અલ્લાહ કે સાથ દૂસરા માબૂદ બનાયા, તો ઉસ કો સખ્ત અઝાબ મેં

الشَّدِيْدِ ﴿۲۶﴾ قَالَ قَرِيْنُهٗ رَبَّنَا مَآ اَطْغَيْتُهٗ

ફૈંક દો. ઉસ કા સાથી કહેગા કે એ હમારે રબ! મૈં ને ઉસ કો સરકશ નહીં બનાયા,

وَلٰكِنْ كَانَ فِيْ ضَلٰلٍۢ بَعِيْدٍ ﴿۲۷﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوْا لَدَيَّ وَقَدْ

લેકિન વો ખુદ હી દૂર વાલી ગુમરાહી મેં થા. અલ્લાહ ફરમાએંગે મેરે સામને જઘડા મત કરો, મૈં ને

قَدَّمْتُ اِلَيْكُمْ بِالْوَعِيْدِ ﴿۲۸﴾ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ

તુમ્હારી તરફ પેહલે વઈદ ભેજ દી થી. મેરે યહાં કૌલ મેં તબદીલી નહીં

وَمَآ اَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿۲۹﴾ يَوْمَ نَقُوْلُ لِجَهَنَّمَ

ઔર મૈં બન્દોં પર ઝરા ભી ઝુલ્મ નહીં કરતા. જિસ દિન હમ જહન્નમ સે કહેંગે

هَلِ امْتَلَاْتِ وَتَقُوْلُ هَلْ مِنْ مَّزِيْدٍ ﴿۳۰﴾ وَاُزْلِفَتِ

કયા તૂ ભર ગઈ? ઔર વો પૂછેગી કયા કુછ ઔર ભી હૈં? ઔર જન્નત

الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِيْنَ غَيْرَ بَعِيْدٍ ﴿۳۱﴾ هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ

મુત્તકિયોં કે કરીબ લાઈ જાએગી, દૂર નહીં હોગી. (કહા જાએગા) યે વો હૈ જિસ કા તુમ સે વાદા કિયા જાતા થા

لِكُلِّ اَوَّابٍ حَفِيْظٍ ﴿۳۲﴾ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ

હર તૌબા કરને વાલે, હિફાઝત કરને વાલે કે લિયે. જો ભી રહમાન સે ડરે બગૈર દેખે

وَجَآءَ بِقَلْبٍ مُّنِيْبِ ﴿۳۳﴾ اِدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ ذٰلِكَ يَوْمُ

ઔર તૌબા કરને વાલા દિલ લે કર આએ. (તો ઉસ સે કહા જાએગા) તુમ ઉસ મેં સલામતી કે સાથ દાખિલ હો જાઓ. યે હમેશા

الْخُلُوْدِ ﴿۳۴﴾ لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ فِيْهَا وَلَدَيْنَا مَزِيْدٌ ﴿۳۵﴾

રેહને કા દિન હે. ઉન કે લિયે ઈસ મેં વો નેઅમતેં હોંગી જો વો ચાહેંગે ઔર હમારે પાસ ઔર મઝીદ ભી હે.

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ

ઔર કિત્ની કૌમેં હમ ને ઉન સે પેહલે હલાક કીં જો કુવ્વત મેં ઉન સે બળ્હ કર

بَطْشًا فَنَقَّبُوْا فِي الْبِلَادِ ؕ هَلْ مِنْ مَّحِيْصٍ ﴿۳۶﴾

થીં, ફિર વો શેહરોં મેં નકબઝની કરને લગે. કે કહીં ભાગને કી જગા હે?

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهٗ قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى

યકીનન ઈસ મેં અલબત્તા નસીહત હે ઉસ શખ્સ કે લિયે જિસ કે પાસ દિલ હો, યા વો કાન

السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيْدٌ ﴿۳۷﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا

લગાએ ઈસ હાલ મેં કે વો દિલ સે મુતવજ્જેહ ભી હો. યકીનન હમ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ۖۗ وَّمَا مَسَّنَا

ઔર ઉન ચીઝોં કો જો ઉન કે દરમિયાન મેં હેં છે દિન મેં પૈદા કિયા. ઔર હમેં કુછ ભી

مِنْ لُّغُوْبٍ ﴿۳۸﴾ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ

થકાવટ નહીં પહોંચી. ઈસ લિયે આપ ઉન કી બાતોં પર સબ્ર કીજિયે, ઔર સૂરજ કે

رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوْبِ ﴿۳۹﴾

તુલૂઅ હોને સે ઔર સૂરજ કે ગુરૂબ હોને સે પેહલે અપને રબ કી હમ્દ કે સાથ તસ્બીહ કીજિયે.

وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُوْدِ ﴿۴۰﴾ وَاسْتَمِعْ

ઔર રાત કે વક્ત ઉસ કી તસ્બીહ કીજિયે ઔર સજદોં (નમાઝ) કે બાદ ભી. ઔર સુન

يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيْبٍ ﴿۴۱﴾ يَّوْمَ يَسْمَعُوْنَ

જિસ દિન મુનાદી કરીબી જગા સે આવાઝ દેગા. જિસ દિન વો વાકેઅ

الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ؕ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوْجِ ﴿۴۲﴾ اِنَّا نَحْنُ

મેં ચિંઘાડ સુનેંગે. (કહા જાએગા કે) યે કબ્રોં સે નિકલને કા દિન હે. યકીનન હમ હી

نُحْيٖ وَ نُمِيْتُ وَاِلَيْنَا الْمَصِيْرُ ﴿۴۳﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ

ઝિન્દા કરતે હેં ઔર હમ હી મારતે હેં ઔર હમારી હી તરફ લૌટના હે. જિસ દિન ઝમીન

الْاَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ؕ ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيْرٌ ﴿۴۴﴾

ઉન સે ફટેગી ઈસ હાલ મેં કે વો દૌડ રહે હોંગે. યે કબ્રોં સે ઉઠાના હમ પર આસાન હે.

نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ۣ
હમ ખૂબ જાનતે હૈં જો વો કેહ રહે હૈં ઔર આપ ઉન પર જબ્ર કરને વાલે નહીં હૈં.

فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ يَّخَافُ وَعِيْدِ ﴿۴۵﴾
ઈસ લિયે આપ ઈસ કુર્આન કે ઝરિયે નસીહત કીજિયે ઉસ કો જો મેરે અઝાબ સે ડરતા હૈ.

ع ۳ ۱۶

اٰيَاتُهَا ۶۰ (۵۱) سُوْرَةُ الذّٰرِيٰتِ مَكِّيَّةٌ (۶۷) رُكُوْعَاتُهَا ۳

ઈસ મેં ૬૦ આયતેં હૈં સૂરએ ઝારિયાત મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૩ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالذّٰرِيٰتِ ذَرْوًا ﴿۱﴾ فَالْحٰمِلٰتِ وِقْرًا ﴿۲﴾ فَالْجٰرِيٰتِ
ઉન હવાઓં કી કસમ જો બિખેર કર ગુબાર ઉડાતી હૈં. ફિર ઉન બાદલોં કી જો બોજ કો ઉઠાતે હૈં. ફિર ઉન કશતિયોં કી જો નરમી

يُسْرًا ﴿۳﴾ فَالْمُقَسِّمٰتِ اَمْرًا ﴿۴﴾ اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ لَصَادِقٌ ﴿۵﴾
સે ચલતી હૈં. ફિર ઉન ફરિશ્તોં કી જો ચીઝેં તકસીમ કરતે હૈં. જિસ કા તુમ સે વાદા કિયા જા રહા હૈ, યકીનન વો સચ્ચા હૈ.

وَّاِنَّ الدِّيْنَ لَوَاقِعٌ ﴿۶﴾ وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿۷﴾
ઔર યકીનન હિસાબ ઝરૂર હોને વાલા હૈં. ઉસ આસ્માન કી કસમ જો રાસ્તોં વાલા હૈ.

اِنَّكُمْ لَفِيْ قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ﴿۸﴾ يُّؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ
(મક્કા વાલો!) યકીનન તુમ ઈખ્તિલાફ વાલી બાત મેં હો. ઉસ સે ફેરા જાતા હૈ ઉસ કો જો

اُفِكَ ﴿۹﴾ قُتِلَ الْخَرّٰصُوْنَ ﴿۱۰﴾ الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ غَمْرَةٍ
ફિરતા હૈ. અટકલ સે બાતેં કરને વાલે મારે જાએં. વો જો ગફલત મેં પડે હુવે,

سَاهُوْنَ ﴿۱۱﴾ يَسْـَٔلُوْنَ اَيَّانَ يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿۱۲﴾ يَوْمَ
ભૂલે હુવે હૈં. વો સવાલ કરતે હૈં કે હિસાબ કા દિન કબ હૈ? જિસ દિન

هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُوْنَ ﴿۱۳﴾ ذُوْقُوْا فِتْنَتَكُمْ ؕ هٰذَا
ઉન કો આગ મેં અઝાબ દિયા જાએગા. (કહા જાએગા કે) તુમ અપને ફિત્ને કો ચખો. યે

الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿۱۴﴾ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ
વો હૈ જિસ કો તુમ જલ્દી તલબ કર રહે થે. યકીનન મુત્તકી લોગ

فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿۱۵﴾ اٰخِذِيْنَ مَآ اٰتٰهُمْ رَبُّهُمْ ؕ اِنَّهُمْ
જન્નતોં મેં ઔર ચશ્મોં મેં હોંગે. લે રહે હોંગે વો જો ઉન કો ઉન કે રબ ને દિયા હૈ. (ઈસ

كَانُوْا قَبْلَ ذٰلِكَ مُحْسِنِيْنَ ﴿١٦﴾ كَانُوْا قَلِيْلًا مِّنَ الَّيْلِ

વજહ સે કે) વો ઈસ સે પેહલે નેકી કરને વાલે થે. વો રાત મેં કમ

مَا يَهْجَعُوْنَ ﴿١٧﴾ وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ ﴿١٨﴾

સોતે થે. ઔર સહર કે વક્ત વો ઈસ્તિગફાર કિયા કરતે થે.

وَفِيْٓ اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّآئِلِ وَالْمَحْرُوْمِ ﴿١٩﴾ وَفِي الْاَرْضِ

ઔર ઉન કે માલોં મેં હક થા સવાલ કરને વાલે કે લિયે ભી ઔર ગૈર સાઈલ ફકીર કે લિયે ભી. ઔર ઝમીન મેં

اٰيٰتٌ لِّلْمُوْقِنِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَفِيْٓ اَنْفُسِكُمْ ۭ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ﴿٢١﴾

યકીન કરને વાલોં કે લિયે નિશાનિયાં હૈં. ઔર ખુદ તુમ્હારે નુફૂસ મેં ભી. કયા ફિર તુમ દેખતે નહીં?

وَفِي السَّمَآءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوْعَدُوْنَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّمَآءِ

ઔર આસ્માન મેં તુમ્હારી રોઝી હૈ ઔર વો ભી જિસ કા તુમ સે વાદા કિયા જાતા હૈ. ફિર આસ્માન ઔર

وَالْاَرْضِ اِنَّهٗ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَآ اَنَّكُمْ تَنْطِقُوْنَ ﴿٢٣﴾

ઝમીન કે રબ કી કસમ! યકીનન યે હક હૈ ઉસ કે માનિન્દ જૈસા કે તુમ બોલતે હો. કયા તુમ્હારે

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ ضَيْفِ اِبْرٰهِيْمَ الْمُكْرَمِيْنَ ﴿٢٤﴾ اِذْ

પાસ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે મુઅઝઝઝ મેહમાનોં કા કિસ્સા પહોંચા? જબ વો ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે પાસ દાખિલ

دَخَلُوْا عَلَيْهِ فَقَالُوْا سَلٰمًا ۭ قَالَ سَلٰمٌ ۚ قَوْمٌ مُّنْكَرُوْنَ ﴿٢٥﴾

હુવે તો ઉન્હોં ને કહા અસ્સલામુ અલયકુમ. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા વઅલયકુમુસ્સલામ. તુમ ઐસે લોગ હો જો અજનબી

فَرَاغَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ فَجَآءَ بِعِجْلٍ سَمِيْنٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهٗٓ اِلَيْهِمْ

માલૂમ હોતે હો. ફિર વો જલ્દી સે અપને ઘર વાલોં કી તરફ ગએ, ફિર વો એક મોટા તાઝા બછડા લાએ. ફિર ઉસ બછડે કો ઉન કે કરીબ કિયા,

قَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ﴿٢٧﴾ فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيْفَةً ۭ قَالُوْا

ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા તુમ ખાતે કયૂં નહીં? ફિર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉન કી તરફ સે ખૌફ મહસૂસ કિયા. ઉન્હોં ને

لَا تَخَفْ ۭ وَبَشَّرُوْهُ بِغُلٰمٍ عَلِيْمٍ ﴿٢٨﴾ فَاَقْبَلَتِ امْرَاَتُهٗ

કહા આપ ખૌફ ન કીજિયે. ઔર ઉન ફરિશ્તોં ને ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઈલ્મ વાલે લડકે કી બશારત દી. ફિર ઉન કી બીવી

فِيْ صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوْزٌ عَقِيْمٌ ﴿٢٩﴾

સામને આઈ, ફિર માથે પર હાથ મારા ઔર કહા કે મૈં તો બુળ્હયા હો ચુકી હૂં, બાંજ હૂં.

قَالُوْا كَذٰلِكِ ۙ قَالَ رَبُّكِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ﴿٣٠﴾

ઉન્હોં ને કહા કે ઈસી તરહ હોગા. તેરે રબ ને કહા હૈ. યકીનન વો હિકમત વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ.

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ ۝۳۱ قَالُوْٓا اِنَّآ

ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા ફિર તુમ્હેં કયા કામ સૌંપા ગયા હૈ, એ ફરિશ્તો? વો કેહને લગે હમ

اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ۝۳۲ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً

મુજરિમ કૌમ કી તરફ ભેજે ગએ હૈં. તાકે હમ ઉન પર મિટ્ટી

مِّنْ طِيْنٍ ۝۳۳ مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِيْنَ ۝۳۴

કે પથ્થર બરસાએં. જો તેરે રબ કે પાસ હદ સે આગે બઢને વાલોં કે લિયે નિશાનઝદા હૈં.

فَاَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيْهَا مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝۳۵

ફિર હમ ને ઈમાન વાલોં કો નિકાલ લિયા જો ઈસ બસ્તી મેં થે.

فَمَا وَجَدْنَا فِيْهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِيْنَ ۝۳۶ وَتَرَكْنَا

ફિર હમ ને ઈસ બસ્તી મેં મુસલમાનોં કે એક ઘર કે સિવા નહીં પાયા. ઔર હમ ને

فِيْهَآ اٰيَةً لِّلَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ۝۳۷

ઉસ મેં નિશાની છોડ દી ઉન લોગોં કે લિયે જો દર્દનાક અઝાબ સે ડરતે હૈં.

وَفِيْ مُوْسٰٓى اِذْ اَرْسَلْنٰهُ اِلٰى فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ

ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) મેં ભી જબ કે હમ ને ઉન્હેં ફિરઔન કી તરફ રોશન દલીલ દે કર રસૂલ બના કર

مُّبِيْنٍ ۝۳۸ فَتَوَلّٰى بِرُكْنِهٖ وَقَالَ سٰحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ ۝۳۹

ભેજા. ફિર ઉસ ને અરકાને સલ્તનત કે બલ પર રૂગરદાની કી ઔર બોલા કે યે તો જાદૂગર યા મજનૂન હૈ.

فَاَخَذْنٰهُ وَجُنُوْدَهٗ فَنَبَذْنٰهُمْ فِى الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيْمٌ ۝۴۰

ફિર હમ ને ઉસ કો ઔર ઉસ કે લશકરોં કો પકડ લિયા, ફિર હમ ને ઉન કો ફેંક દિયા સમન્દર મેં જબ કે ઉન પર ઈલ્ઝામ

وَفِيْ عَادٍ اِذْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيْحَ الْعَقِيْمَ ۝۴۱

રખા ગયા. ઔર કૌમે આદ મેં જબ કે હમ ને ઉન પર બાંજ કરને વાલી હવા ભેજી.

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ اَتَتْ عَلَيْهِ اِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيْمِ ۝۴۲

જિસ ચીઝ પર ભી વો ગુઝરતી થી ઉસે ગલી હુઈ ચીઝ કે માનિન્દ કર છોડતી થી.

وَفِيْ ثَمُوْدَ اِذْ قِيْلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوْا حَتّٰى حِيْنٍ ۝۴۳ فَعَتَوْا

ઔર કૌમે સમૂદ મેં જબ ઉન સે કહા ગયા કે તુમ એક વકત તક મઝે ઉડા લો. ફિર ઉન્હોં ને

عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ ۝۴۴

અપને રબ કે હુકમ સે સરકશી કી, ફિર ઉન કો કડક ને પકડ લિયા ઈસ હાલ મેં કે વો દેખ રહે થે.

فَمَا اسْتَطَاعُوْا مِنْ قِيَامٍ وَّمَا كَانُوْا مُنْتَصِرِيْنَ ۝٤٥
ફિર ઉન્હેં ઉઠને કી ભી તાકત નહીં થી ઔર વો બદલા ભી નહીં લે સકતે થે.

وَقَوْمَ نُوْحٍ مِّنْ قَبْلُ ۭ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ۝٤٦
ઔર કૌમે નૂહ કો ઉસ સે પેહલે. યકીનન વો નાફરમાન કૌમ થી.

وَالسَّمَاۗءَ بَنَيْنٰهَا بِاَيْىدٍ وَّاِنَّا لَمُوْسِعُوْنَ ۝٤٧ وَالْاَرْضَ
ઔર આસ્માન કો હમ ને કુદરત સે બનાયા હે, ઔર યકીનન હમ હી વસીઅ કરને વાલે હૈં. ઔર ઝમીન કો

فَرَشْنٰهَا فَنِعْمَ الْمٰهِدُوْنَ ۝٤٨ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ
હમ ને બિછાયા, ફિર હમ કિત્ના અચ્છા બિછાને વાલે હૈં? ઔર હર ચીઝ કે

خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ۝٤٩ فَفِرُّوْٓا
જોડે હમ ને પૈદા કિયે તાકે તુમ નસીહત હાસિલ કરો. ફિર તુમ અલ્લાહ કી તરફ

اِلَى اللّٰهِ ۭ اِنِّىْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٥٠ وَلَا تَجْعَلُوْا
ભાગો. યકીનન મૈં તુમ્હારે લિયે ઉસ કી તરફ સે સાફ સાફ ડરાને વાલા હું. ઔર તુમ અલ્લાહ કે સાથ

مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۭ اِنِّىْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٥١ كَذٰلِكَ
દૂસરે માબૂદ મત બનાઓ. યકીનન મૈં તુમ્હારે લિયે ઉસ કી તરફ સે સાફ સાફ ડરાને વાલા હું. ઈસી તરહ

مَآ اَتَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا قَالُوْا سَاحِرٌ
ઉન લોગોં કે પાસ ભી જો ઉન સે પેહલે થે કોઈ રસૂલ નહીં આયા, મગર ઉન્હોં ને કહા કે યે તો જાદૂગર હે

اَوْ مَجْنُوْنٌ ۝٥٢ اَتَوَاصَوْا بِهٖ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ ۝٥٣
યા પાગલ હે. કયા ઉન્હોં ને એક દૂસરે કો ઈસ કી વસીય્યત કર રખી હે? બલ્કે યે શરીર કૌમ હે. તો

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَآ اَنْتَ بِمَلُوْمٍ ۝٥٤ وَّذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى
આપ ઉન સે ઐરાઝ કીજિયે, અબ આપ પર કોઈ મલામત નહીં. ઔર આપ નસીહત કરતે રહિયે, યકીનન નસીહત

تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝٥٥ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ
ઈમાન વાલોં કો નફા દેગી. ઔર મૈં ને જિન્નાત ઔર ઈન્સાન પૈદા નહીં કિયે મગર ઈસ લિયે

اِلَّا لِيَعْبُدُوْنِ ۝٥٦ مَآ اُرِيْدُ مِنْهُمْ مِّنْ رِّزْقٍ وَّمَآ اُرِيْدُ
તાકે વો મેરી ઈબાદત કરેં. મૈં ઉન સે રોઝી નહીં ચાહતા ઔર ન મૈં યે ચાહતા હું

اَنْ يُّطْعِمُوْنِ ۝٥٧ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِيْنُ ۝٥٨
કે વો મુજે ખાના દેં. યકીનન અલ્લાહ હી રોઝી દેને વાલા હે, વો મઝબૂત કુવ્વત વાલા હે.

فَاِنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذَنُوْبًا مِّثْلَ ذَنُوْبِ اَصْحٰبِهِمْ

ફિર ઉન લોગોં કે લિયે જો ઝાલિમ હૈં બારી હૈ ઉન કે સાથિયોં કી બારી કી તરહ,

فَلَا يَسْتَعْجِلُوْنِ ﴿٥٩﴾ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا

ફિર વો જલ્દી ન મચાએં. ફિર હલાકત હૈ કાફિરોં કે લિયે

مِنْ يَّوْمِهِمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ﴿٦٠﴾

ઉન કે ઉસ દિન સે જિસ સે ઉન્હેં ડરાયા જા રહા હૈ.

رکوعاتها ٢ (٥٢) سُوْرَةُ الطُّوْرِ مَكِّيَّةٌ (٧٦) اٰیاتها ٤٩

ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં સૂરએ તૂર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૪૯ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالطُّوْرِ ﴿١﴾ وَكِتٰبٍ مَّسْطُوْرٍ ﴿٢﴾ فِيْ رَقٍّ مَّنْشُوْرٍ ﴿٣﴾

તૂર કી કસમ. ઔર કિતાબ કી કસમ જો લિખી હુઈ હૈ. જો ફૈલાએ હુવે કાગઝ મેં હૈ.

وَّالْبَيْتِ الْمَعْمُوْرِ ﴿٤﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوْعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ

બયતે મઅમૂર કી કસમ. બુલન્દ છત કી કસમ. ઔર દરયાએ શોર કી કસમ,

الْمَسْجُوْرِ ﴿٦﴾ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَّا لَهٗ

જો પુર હૈ. યકીનન તેરે રબ કા અઝાબ ઝરૂર વાકેઅ હોને વાલા હૈ. ઉસ કો

مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَّوْمَ تَمُوْرُ السَّمَآءُ مَوْرًا ﴿٩﴾ وَّتَسِيْرُ

કોઈ દફા નહીં કર સકતા. જિસ દિન આસ્માન કપકપા કર લરઝેગા. ઔર પહાડ

الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١١﴾

ચલને લગેંગે. ફિર ઉસ દિન જુઠલાને વાલોં કે લિયે હલાકત હૈ.

الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ خَوْضٍ يَّلْعَبُوْنَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يُدَعُّوْنَ

ઉન કે લિયે જો દિલ્લગી મેં ખેલ રહે હૈં. જિસ દિન ઉન્હેં ધક્કે

اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٣﴾ هٰذِهِ النَّارُ الَّتِيْ كُنْتُمْ بِهَا

દે કર જહન્નમ કી આગ કી તરફ લાયા જાએગા. (કહા જાએગા કે) યે વો આગ હૈ જિસ કો તુમ

تُكَذِّبُوْنَ ﴿١٤﴾ اَفَسِحْرٌ هٰذَآ اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُوْنَ ﴿١٥﴾

જુઠલાતે થે. ક્યા યે જાદુ હૈ યા તુમ દેખતે નહીં હો?

اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوْٓا اَوْ لَا تَصْبِرُوْا ۚ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ ؕ

તુમ ઉસ મેં દાખિલ હો જાઓ, ફિર સબ્ર કરો યા સબ્ર ન કરો, તુમ પર બરાબર હૈ.

اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۶﴾ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ

તુમ્હેં સઝા દી જાએગી ઉન્હી આમાલ કી જો તુમ કરતે થે. યકીનન મુત્તકી લોગ

فِيْ جَنّٰتٍ وَّنَعِيْمٍ ﴿۱۷﴾ فٰكِهِيْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمْ رَبُّهُمْ ۚ وَوَقٰىهُمْ

જન્નતોં મેં ઔર નેઅમતોં મેં હોંગે. મઝે કર રહે હોંગે ઉસ મેં જો ઉન કો ઉન કે રબ ને દિયા હૈ. ઔર ઉન કે

رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿۱۸﴾ كُلُوْا وَاشْرَبُوْا هَنِيْٓئًا ۢ

રબ ને ઉન કો આગ કે અઝાબ સે બચા લિયા હૈ. (કહા જાએગા કે) તુમ ખાઓ પિઓ, મુબારકબાદી હૈ ઉન

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۹﴾ مُتَّكِـِٕيْنَ عَلٰى سُرُرٍ مَّصْفُوْفَةٍ ۚ

આમાલ કી વજહ સે જો તુમ કરતે થે. વો લોગ સફ બ સફ રખે હુવે તખ્તોં પર ટેક લગાએ હુવે હોંગે.

وَزَوَّجْنٰهُمْ بِحُوْرٍ عِيْنٍ ﴿۲۰﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَاتَّبَعَتْهُمْ

ઔર હમ ઉન કા ખુબસૂરત બડી આંખોં વાલી હૂરોં કે સાથ નિકાહ કરાએંગે. ઔર વો જો ઈમાન લાએ ઔર ઉન કી

ذُرِّيَّتُهُمْ بِاِيْمَانٍ اَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَآ اَلَتْنٰهُمْ

ઝુરરીય્યત ને ઈમાન મેં ઉન કી પૈરવી કી તો હમ ઉન કે સાથ ઉન કી ઝુરરીય્યત કો મિલા દેંગે, ઔર હમ ઉન કે અમલ મેં

مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ ؕ كُلُّ امْرِئٍۢ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ ﴿۲۱﴾

સે કુછ ભી ઉન કે લિયે કમ નહીં કરેંગે. હર શખ્સ રુકા રહેગા ઉન આમાલ કી વજહ સે જો ઉસ ને કિયે.

وَاَمْدَدْنٰهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَّلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿۲۲﴾

ઔર હમ ઉન્હેં બરાબર દેતે રહેંગે મેવે ઔર ઉન કા મરગૂબ ગોશ્ત.

يَتَنَازَعُوْنَ فِيْهَا كَاْسًا لَّا لَغْوٌ فِيْهَا وَلَا تَاْثِيْمٌ ﴿۲۳﴾

એક દૂસરે સે છીના જપ્ટી કરેંગે વહાં ઐસે પ્યાલે મેં જિસ મેં ન બકના હૈ ઔર ન ગુનાહ કી બાતેં હૈં.

وَيَطُوْفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُوْنٌ ﴿۲۴﴾

ઔર ઉન પર ઉન કે ઐસે ખિદમતગાર લડકે ચક્કર લગાતે રહેંગે ગોયા વો છુપાએ હુવે મોતી હૈં.

وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ ﴿۲۵﴾ قَالُوْٓا

ઔર ઉન મેં સે એક દૂસરે કી તરફ મુતવજ્જેહ હો કર પૂછેંગે. કહેંગે કે

اِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِيْٓ اَهْلِنَا مُشْفِقِيْنَ ﴿۲۶﴾ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا

હમ ઈસ સે પેહલે હમારે ઘર વાલોં મેં ડરતે રેહતે થે. ફિર અલ્લાહ ને હમ પર એહસાન ફરમાયા

وَوَقٰنَا عَذَابَ السَّمُوْمِ ﴿۲۷﴾ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوْهُ ؕ

ઔર હમેં આગ કે અઝાબ સે બચા લિયા. હમ ઈસ સે પેહલે ઉસી કો પુકારતે થે.

اِنَّهٗ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيْمُ ﴿۲۸﴾ؑ فَذَكِّرْ فَمَآ اَنْتَ بِنِعْمَتِ

યકીનન વો લુત્ફ કરને વાલા, બડા મેહરબાન હૈ. ઈસ લિયે આપ નસીહત કીજિયે, ફિર આપ અપને રબ કી નેઅમત

رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَّلَا مَجْنُوْنٍ ﴿۲۹﴾ؕ اَمْ يَقُوْلُوْنَ شَاعِرٌ

કી વજહ સે ન કાહિન હો ઔર ન પાગલ હો. કયા યે લોગ કેહતે હૈં કે યે તો શાઈર હૈ?

نَّتَرَبَّصُ بِهٖ رَيْبَ الْمَنُوْنِ ﴿۳۰﴾ قُلْ تَرَبَّصُوْا فَاِنِّيْ

હમ ઈસ કે મુતઅલ્લિક મૌત કે હાદિસે કે મુન્તઝિર હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ મુન્તઝિર રહો, ફિર મૈં ભી

مَعَكُمْ مِّنَ الْمُتَرَبِّصِيْنَ ﴿۳۱﴾ؕ اَمْ تَاْمُرُهُمْ اَحْلَامُهُمْ

તુમ્હારે સાથે ઈન્તિઝાર કરને વાલોં મેં સે હું. કયા ઉન કો ઉન કી અકલેં ઈસ કા હુકમ

بِهٰذَآ اَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ ﴿۳۲﴾ۚ اَمْ يَقُوْلُوْنَ تَقَوَّلَهٗ ۚ

દેતી હૈં યા યે લોગ શરીર હી હૈં? કયા વો કેહતે હૈં કે ઈસ નબી ને યે કુર્આન ખુદ કહા હૈ?

بَلْ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۳۳﴾ۚ فَلْيَاْتُوْا بِحَدِيْثٍ مِّثْلِهٖٓ اِنْ كَانُوْا

બલ્કે યે ઈમાન નહીં લાતે. તો ઉન્હેં ચાહિયે કે ઉસ જૈસા કોઈ કલામ લે આએં અગર યે

صٰدِقِيْنَ ﴿۳۴﴾ؕ اَمْ خُلِقُوْا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخٰلِقُوْنَ ﴿۳۵﴾ؕ

સચ્ચે હૈં. કયા યે બગૈર કિસી ચીઝ કે ખુદ પૈદા હો ગએ યા યે ખુદ પૈદા કરને વાલે હૈં?

اَمْ خَلَقُوا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ۚ بَلْ لَّا يُوْقِنُوْنَ ﴿۳۶﴾ؕ

કયા ઉન્હોં ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા હૈ? બલ્કે યે યકીન નહીં રખતે.

اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ الْمُصَۜيْطِرُوْنَ ﴿۳۷﴾ؕ

યા ઉન કે પાસ તેરે રબ કે ખઝાને હૈં યા યે હાકિમ હૈં?

اَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَّسْتَمِعُوْنَ فِيْهِ ۚ فَلْيَاْتِ مُسْتَمِعُهُمْ

યા ઉન કે પાસ કોઈ સીળ્હી હૈ જિસ મેં (ચળ્હ કર) વો સુન લેતે હૈં? તો ઉન કો ચાહિયે કે ઉન કા સુનને વાલા

بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۳۸﴾ؕ اَمْ لَهُ الْبَنٰتُ وَلَكُمُ الْبَنُوْنَ ﴿۳۹﴾ؕ

કોઈ રોશન દલીલ લે આએ. કયા અલ્લાહ કે લિયે બેટિયાં ઔર તુમ્હારે લિયે બેટે હૈં?

اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُوْنَ ﴿۴۰﴾ؕ اَمْ

યા આપ ઉન સે મુઆવઝે કા સવાલ કરતે હૈં કે યે ઉસ તાવાન મેં દબે જા રહે હૈં? કયા

عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُوْنَ ﴿٤١﴾ اَمْ يُرِيْدُوْنَ

ઉન કે પાસ ગૈબ કા ઈલ્મ હૈ કે યે લિખ લેતે હૈં? યા યે મક્ર કરના

كَيْدًا ؕ فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا هُمُ الْمَكِيْدُوْنَ ﴿٤٢﴾ اَمْ لَهُمْ

ચાહતે હૈં? ફિર જો કાફિર હૈં ઉન્હી કે ખિલાફ તદબીર કી જાએગી. કયા ઉન કા

اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ ؕ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٤٣﴾

કોઈ માબૂદ હૈ અલ્લાહ કે સિવા? અલ્લાહ પાક હૈ ઉન સે જિન્હેં વો શરીક બતા રહે હૈં.

وَاِنْ يَّرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَآءِ سَاقِطًا يَّقُوْلُوْا سَحَابٌ

ઔર અગર યે આસ્માન સે ગિરતા હુવા ટુકડા દેખ લેં, તો કહેંગે કે યે તો તેહ બ તેહ

مَّرْكُوْمٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرْهُمْ حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ الَّذِىْ فِيْهِ

બાદલ હૈં. ફિર આપ ઉન્હેં છોડ દીજિયે યહાં તક કે વો મિલેં અપને ઉસ દિન સે જિસ મેં ઉન પર

يُصْعَقُوْنَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِىْ عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا

સાઈકહ પડેગી. જિસ દિન ઉન કી મક્કારી ઉન કે કુછ કામ નહીં આએગી

وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٤٦﴾ وَاِنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا عَذَابًا

ઔર ઉન કી નુસ્રત નહીં કી જાએગી. ઔર ઈન ઝાલિમોં કે લિયે ઈસ કે અલાવા ભી

دُوْنَ ذٰلِكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَاصْبِرْ

અઝાબ હોગા, લેકિન ઉન મેં સે અકસર જાનતે નહીં. ઔર આપ સબ્ર કીજિયે અપને રબ કે હુકમ

لِحُكْمِ رَبِّكَ فَاِنَّكَ بِاَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِيْنَ

કી વજહ સે, ફિર ઝરૂર આપ હમારી નિગાહોં કે સામને હો ઔર આપ અપને રબ કી હમ્દ કે સાથ તસ્બીહ કીજિયે જિસ

تَقُوْمُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاِدْبَارَ النُّجُوْمِ ﴿٤٩﴾

વકત આપ ઉઠતે હો. ઔર રાત મેં ભી ઉસ કી તસ્બીહ કીજિયે ઔર સિતારોં કે ગુરૂબ હોને પર ભી.

رُكُوْعَاتُهَا ٣ (٥٣) سُوْرَةُ النَّجْمِ مَكِّيَّةٌ (٢٣) اٰيَاتُهَا ٦٢

ઔર ૩ રુકૂઅ હૈં સૂરએ નજમ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૬૨ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰى ﴿٢﴾

સિતારે કી કસમ જબ વો ગિરે. કે તુમ્હારે સાથી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) ન ભૂલે હૈં, ન ભટકે હૈં.

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوٰى ۝٣ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُّوْحٰى ۝٤

ઔર વો અપની ખ્વાહિશ સે નહીં બોલતે. યે તો સિર્ફ વહી હૈ જો ઉન કી તરફ વહી કી જાતી હૈ.

عَلَّمَهٗ شَدِيْدُ الْقُوٰى ۝٥ ذُوْ مِرَّةٍ ۭ فَاسْتَوٰى ۝٦ وَهُوَ

ઉન કો સખ્ત કુવ્વતોં વાલે ફરિશ્તે ને સિખાયા હૈ. જો તાકતવર હૈ, ફિર વો પૂરા નમૂદાર હુવા. ઈસ હાલ મેં

بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰى ۝٧ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰى ۝٨ فَكَانَ قَابَ

કે વો આસ્માન કે બુલન્દ કિનારે મેં થા. ફિર વો કરીબ આયા, ફિર નીચે ઉતરા, ફિર દો કમાન કે બરાબર યા

قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰى ۝٩ فَاَوْحٰٓى اِلٰى عَبْدِهٖ مَآ اَوْحٰى ۝١٠

ઉસ સે ભી કમ ફાસલા રેહ ગયા. ફિર અલ્લાહ ને અપને બન્દે કી તરફ વહી કી જો ઉસ ને વહી કી.

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَاٰى ۝١١ اَفَتُمٰرُوْنَهٗ عَلٰى مَا يَرٰى ۝١٢

દિલ ને જૂઠ નહીં બોલા જો ઉસ ને દેખા. કયા ફિર તુમ ઉન સે જઘડતે હો ઉસ પર જો વો દેખ રહે હૈં?

وَلَقَدْ رَاٰهُ نَزْلَةً اُخْرٰى ۝١٣ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ۝١٤

યકીનન ઉન્હોં ને એક દૂસરી મરતબા ભી ઈસ (ફરિશ્તે) કો દેખા હૈ. સિદરતુલ મુન્તહા કે પાસ.

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوٰى ۝١٥ اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰى ۝١٦

જિસ કે પાસ જન્નતુલ મઅવા હૈ. જબ કે સિદરતુલ મુન્તહા કો ઢાંપ રહી થીં વો ચીઝેં જો ઉસ કો ઢાંપ રહી થીં.

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ۝١٧ لَقَدْ رَاٰى مِنْ اٰيٰتِ رَبِّهِ

નિગાહે મુબારક ન હટી, ન (મરઈ સે) આગે બળ્હી. યકીનન આપ ને અપને રબ કી બડી નિશાનિયોં મેં સે

الْكُبْرٰى ۝١٨ اَفَرَءَيْتُمُ اللّٰتَ وَالْعُزّٰى ۝١٩ وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ

દેખા. કયા ફિર તુમ ને દેખા લાત ઔર ઉઝઝા ઔર તીસરે મનાત

الْاُخْرٰى ۝٢٠ اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى ۝٢١ تِلْكَ اِذًا قِسْمَةٌ

કો? કયા તુમ્હારે લિયે બેટે ઔર અલ્લાહ કે લિયે બેટિયાં? યકીનન યે તો બહોત બુરી

ضِيْزٰى ۝٢٢ اِنْ هِيَ اِلَّآ اَسْمَآءٌ سَمَّيْتُمُوْهَآ

તકસીમ હૈ. યે તો સિર્ફ નામ હૈં જો તુમ ને ઔર તુમ્હારે બાપ દાદાઓં ને

اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ۭ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ

રખ રખે હૈં, જિન પર અલ્લાહ ને કોઈ દલીલ નહીં ઉતારી. વો તો સિર્ફ ગુમાન

اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْاَنْفُسُ ۚ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِّنْ

કે પીછે ચલતે હૈં ઔર ઉસ કે પીછે જિસ કી નફસ ખ્વાહિશ કરતે હૈં. ઔર યકીનન ઉન કે પાસ ઉન કે રબ

رَّبِّهِمُ الْهُدٰىؕ﴿۲۳﴾ اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰىۖ﴿۲۴﴾ فَلِلّٰهِ

હી કી તરફ સે હિદાયત આઈ હૈ. કયા ઈન્સાન કો મિલતા હૈ જો ભી વો ચાહે? ફિર અલ્લાહ કી મિલ્ક

الْاٰخِرَةُ وَالْاُوْلٰى۠﴿۲۵﴾ وَكَمْ مِّنْ مَّلَكٍ فِى السَّمٰوٰتِ

હૈ આખિરત ભી ઔર પેહલી દુન્યા ભી. ઔર કિત્ને ફરિશ્તે હૈં આસ્માનોં મેં કે

لَا تُغْنِىْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اَنْ يَّاْذَنَ اللّٰهُ

જિન કી સિફારિશ કુછ ભી કામ નહીં આ સકતી મગર ઈસ કે બાદ કે અલ્લાહ ઈજાઝત દે

لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَرْضٰى﴿۲۶﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ

જિસ કે લિયે ચાહે ઔર પસન્દ કરે. યકીનન જો આખિરત પર ઈમાન નહીં રખતે

لَيُسَمُّوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْاُنْثٰى﴿۲۷﴾ وَمَا لَهُمْ بِهٖ

વો ફરિશ્તોં કો લડકિયોં કા નામ દેતે હૈં. હાલાંકે ઉન કે પાસ ઉસ કી કોઈ

مِنْ عِلْمٍؕ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّۚ وَاِنَّ الظَّنَّ

દલીલ નહીં. વો સિર્ફ ગુમાન કે પીછે ચલતે હૈં. ઔર ગુમાન હક

لَا يُغْنِىْ مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔاۚ﴿۲۸﴾ فَاَعْرِضْ عَنْ مَّنْ تَوَلّٰى ۙ

કે મુકાબલે મેં કુછ ભી કામ નહીં દેતા. ફિર આપ ઉસ સે ઐરાઝ કીજિયે જો હમારે ઝિક્ર સે

عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ اِلَّا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَاؕ﴿۲۹﴾ ذٰلِكَ

મુંહ મોડતા હૈ ઔર જો સિર્ફ દુન્યવી ઝિન્દગી કો ચાહતા હૈ. યે

مَبْلَغُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ

ઉન કા મબ્લગે ઈલ્મ હૈ. યકીનન તેરા રબ વો ખૂબ જાનતા હૈ ઉસ કો જો અલ્લાહ કે

عَنْ سَبِيْلِهٖ ۙ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى﴿۳۰﴾ وَلِلّٰهِ

રાસ્તે સે ભટક ગયા ઔર વો ખૂબ જાનતા હૈ ઉસ કો ભી જિસ ને હિદાયત પાઈ. ઔર અલ્લાહ કે લિયે

مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۙ لِيَجْزِىَ الَّذِيْنَ اَسَآءُوْا

વો તમામ ચીઝેં હૈં જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં. તાકે અલ્લાહ સઝા દે ઉન કો જિન્હોં ને

بِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِىَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُسْنٰىۚ﴿۳۱﴾ اَلَّذِيْنَ

બુરે આમાલ કિયે ઔર અલ્લાહ અચ્છા બદલા દે ઉન કો જિન્હોં ને નેકિયાં કીં. ઉન કો જો

يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ اِلَّا اللَّمَمَؕ

બડે ગુનાહોં સે ઔર બેહયાઈ કે કામોં સે બચતે હૈં, સિવાએ છોટે ગુનાહ કે.

اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ؕ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذْ اَنْشَاَكُمْ

યકીનન તેરા રબ વસીઅ મગફિરત વાલા હૈ. વો તુમ્હેં ખૂબ જાનતા હૈ જબ કે ઉસ ને તુમ્હેં

مِّنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ فِىْ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ ۚ

ઝમીન સે પૈદા કિયા ઔર જબ તુમ અપની માં કે પેટોં મેં જનીન થે.

ع

فَلَا تُزَكُّوْۤا اَنْفُسَكُمْ ؕ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقٰى ۝٣٢ اَفَرَءَيْتَ

ફિર તુમ અપને નુફૂસ કો મુઝક્કા મત બતાઓ. વો ખૂબ જાનતા હૈ ઉસ કો જો મુત્તકી હૈ. કયા આપ ને

الَّذِىْ تَوَلّٰى ۝٣٣ وَاَعْطٰى قَلِيْلًا وَّاَكْدٰى ۝٣٤ اَعِنْدَهٗ

દેખા ઉસ શખ્સ કો જિસ ને ઐરાઝ કિયા? ઔર ઉસ ને થોડા સા દિયા ઔર હાથ રોક લિયા? કયા ઉસ કે પાસ

عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى ۝٣٥ اَمْ لَمْ يُنَبَّاْ بِمَا فِىْ صُحُفِ

ગૈબ કા ઈલ્મ હૈ, ફિર વો દેખ રહા હૈ? કયા ઉસે ખબર નહીં દી ગઈ ઉન ચીઝોં કી જો મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કે સહીફોં મેં

مُوْسٰى ۝٣٦ وَاِبْرٰهِيْمَ الَّذِىْ وَفّٰىٓ ۝٣٧ اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ

હૈં? ઔર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે સહીફોં મેં હૈં, જિન્હોં ને (રિસાલત કા હક) અદા કર દિયા. યે કે

وِّزْرَ اُخْرٰى ۝٣٨ وَاَنْ لَّيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰى ۝٣٩

કોઈ બોજ ઉઠાને વાલા દૂસરે કા બોજ નહીં ઉઠાએગા. ઔર યે કે ઈન્સાન કો વહી મિલેગા જો ઉસ ને સઈ કી.

وَاَنَّ سَعْيَهٗ سَوْفَ يُرٰى ۝٤٠ ثُمَّ يُجْزٰىهُ الْجَزَآءَ الْاَوْفٰى ۝٤١

ઔર ઉસ કી સઈ અનકરીબ દેખી જાએગી. ફિર ઉસે પૂરા પૂરા બદલા દિયા જાએગા.

وَاَنَّ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى ۝٤٢ وَاَنَّهٗ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى ۝٤٣

ઔર યે કે તેરે રબ કી તરફ પહોંચના હૈ. ઔર વહી હંસાતા હૈ ઔર વહી રુલાતા હૈ.

وَاَنَّهٗ هُوَ اَمَاتَ وَاَحْيَا ۝٤٤ وَاَنَّهٗ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ

ઔર વહી મૌત દેતા હૈ ઔર વહી ઝિન્દગી દેતા હૈ. ઔર ઉસી ને જોડે પૈદા કિયે,

الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ۝٤٥ مِنْ نُّطْفَةٍ اِذَا تُمْنٰى ۝٤٦ وَاَنَّ عَلَيْهِ

મર્દ કો ભી ઔર ઔરત કો ભી. એક નુત્ફે સે જો ડાલા જાતા હૈ. ઔર યે કે ઉસી કે ઝિમ્મે

النَّشْاَةَ الْاُخْرٰى ۝٤٧ وَاَنَّهٗ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰى ۝٤٨ وَاَنَّهٗ

દૂસરી મરતબા પૈદા કરના હૈ. ઔર વહી ગની કરતા હૈ ઔર વહી મુફલિસ બનાતા હૈ. ઔર વો

هُوَ رَبُّ الشِّعْرٰى ۝٤٩ وَاَنَّهٗۤ اَهْلَكَ عَادَا ۨالْاُوْلٰى ۝٥٠

શિઅરા કા રબ હૈ. ઔર ઉસી ને પેહલે આદ કો હલાક કિયા. ઔર સમૂદ કો

وَثَمُوْدَاْ فَمَآ اَبْقٰى ﴿٥١﴾ وَقَوْمَ نُوْحٍ مِّنْ قَبْلُ ؕ اِنَّهُمْ

હલાક કિયા, ફિર કિસી કો બાકી નહીં છોડા. ઔર ઉસ ને ઈસ સે પેહલે કૌમે નૂહ કો હલાક કિયા. યકીનન વો

كَانُوْا هُمْ اَظْلَمَ وَ اَطْغٰى ﴿٥٢﴾ وَالْمُؤْتَفِكَةَ اَهْوٰى ﴿٥٣﴾

સબ સે ઝ્યાદા ઝુલ્મ કરને વાલે ઔર સબ સે ઝ્યાદા શરીર થે. ઔર ઉસી ને ઉલટ દી જાને વાલી બસ્તી કો પટખ દિયા.

فَغَشّٰىهَا مَا غَشّٰى ﴿٥٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارٰى ﴿٥٥﴾

ફિર ઉસ કો ઢાંપા (ઉન પથ્થરોં ને) જિસ ને ઉન કો ઢાંપા. ફિર તૂ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત પર જઘડેગા?

هٰذَا نَذِيْرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْاُوْلٰى ﴿٥٦﴾ اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُ ﴿٥٧﴾

યે પેહલે ડરાને વાલોં મેં સે એક ડરાને વાલા હૈ. કરીબ આને વાલી કરીબ આ પહોંચી.

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ اَفَمِنْ هٰذَا

ઉસ કો અલ્લાહ કે સિવા કોઈ દૂર નહીં કર સકતા. કયા ફિર ઈસ

الْحَدِيْثِ تَعْجَبُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَ تَضْحَكُوْنَ وَلَا تَبْكُوْنَ ﴿٦٠﴾

બાત સે તુમ તઅજ્જુબ કરતે હો? ઔર હંસતે હો ઔર રોતે નહીં હો?

وَاَنْتُمْ سٰمِدُوْنَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوْا ﴿٦٢﴾ السجدة ع

ઔર તકબ્બુર કરતે હો? તો અલ્લાહ કો સજદા કરો ઔર ઉસ કી ઈબાદત કરો.

اٰيَاتُهَا ٥٥ (٥٤) سُوْرَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ (٣٧) رُكُوْعَاتُهَا ٣

ઉસ મેં ૫૫ આયતેં હૈં સૂરએ કમર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૩ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَاِنْ يَّرَوْا اٰيَةً

કયામત કરીબ આ ગઈ ઔર ચાંદ દો ટુકડે હો ગયા. ઔર અગર કાફિર કોઈ નિશાની દેખ લેં

يُّعْرِضُوْا وَيَقُوْلُوْا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوْا وَاتَّبَعُوْٓا

તો ઐરાઝ કરતે હૈં ઔર કેહતે હૈં કે યે જાદૂ હૈ જો હમેશા સે ચલા આ રહા હૈ. ઔર ઉન્હોં ને જુઠલાયા ઔર અપની

اَهْوَآءَهُمْ وَكُلُّ اَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣﴾ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِّنَ

ખ્વાહિશ કે પીછે ચલે ઔર હર અમ્ર ઠેહેરને વાલા હૈ. યકીનન ઉન કે પાસ ઈત્ની ખબરેં આ ચુકી હૈં

الْاَنْۢبَآءِ مَا فِيْهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌ ۢ بَالِغَةٌ فَمَا

જિન મેં (કાફી) ઈબ્રત હૈ. ઈન્તિહાઈ દરજે કી હિકમત હૈ, ફિર ડરાને

وقف لازم

تُغْنِ النُّذُرُ ۝۵ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ ۘ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ

વાલે ભી કુછ કામ નહીં આએ. ઈસ લિયે આપ ઉન સે ઐરાઝ કીજિયે, જિસ દિન એક પુકારને વાલા નાગવાર ચીઝ કી

اِلٰى شَیْءٍ نُّكُرٍ ۝۶ خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ یَخْرُجُوْنَ

તરફ પુકારેગા. ઉન કી નઝરેં જુકી હુઈ હોંગી, વો કબ્રોં સે નિકલ રહે

مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنْتَشِرٌ ۝۷ مُّهْطِعِیْنَ

હોંગે ગોયા કે વો ફૈલી હુઈ ટીડિયાં હૈં. વો તેઝ દૌડ રહે હોંગે

اِلَى الدَّاعِ ؕ یَقُوْلُ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا یَوْمٌ عَسِرٌ ۝۸ كَذَّبَتْ

બુલાને વાલે કી જાનિબ. કાફિર લોગ કહેંગે કે યે તો બડા સખ્ત દિન હૈ. ઉન

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ فَكَذَّبُوْا عَبْدَنَا وَ قَالُوْا مَجْنُوْنٌ

સે પેહલે કૌમે નૂહ ને ભી જુઠલાયા, ફિર ઉન્હોં ને હમારે બન્દે કો જુઠલાયા ઔર બોલે યે તો મજનૂન હૈ ઔર ઉસ કો

وَّازْدُجِرَ ۝۹ فَدَعَا رَبَّهٗۤ اَنِّیْ مَغْلُوْبٌ فَانْتَصِرْ ۝۱۰

જિળ્હક દિયા ગયા. ફિર ઉસ ને અપને રબ કો પુકારા કે મૈં મગલૂબ હું, તૂ મેરી નુસ્રત ફરમા.

فَفَتَحْنَاۤ اَبْوَابَ السَّمَآءِ بِمَآءٍ مُّنْهَمِرٍ ۝۱۱ وَّفَجَّرْنَا

ફિર હમ ને આસ્માન કે દરવાઝે લગાતાર બરસને વાલે પાની કે સાથ ખોલ દિયે. ઔર હમ ને

الْاَرْضَ عُیُوْنًا فَالْتَقَى الْمَآءُ عَلٰۤى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ۝۱۲

ઝમીન સે ચશ્મે જારી કર દિયે, ફિર પાની એક હુકમ પર મિલ ગયા જો પેહલે સે મુતઅય્યન કર દિયા ગયા થા.

وَحَمَلْنٰهُ عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَّدُسُرٍ ۝۱۳ تَجْرِیْ بِاَعْیُنِنَا ۚ

ઔર હમ ને નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કો તખ્તિયોં વાલી ઔર કીલોં વાલી કશતી પર સવાર કરા દિયા. જો ચલ રહી થી હમારી નિગાહોં કે

جَزَآءً لِّمَنْ كَانَ كُفِرَ ۝۱۴ وَلَقَدْ تَّرَكْنٰهَاۤ اٰیَةً

સામને. ઉસ કે ઈન્તિકામ કે લિયે જિસ કી નાશુકરી કી ગઈ. યકીનન હમ ને ઉસ કો એક નિશાની કે તૌર પર છોડ દિયા,

فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ۝۱۵ فَكَیْفَ كَانَ عَذَابِیْ وَنُذُرِ ۝۱۶ وَلَقَدْ

કયા ફિર કોઈ નસીહત હાસિલ કરને વાલા હૈ? ફિર મેરા અઝાબ ઔર મેરા ડરાના કૈસા રહા? યકીનન

یَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ۝۱۷ كَذَّبَتْ

હમ ને ઈસ કુર્આન કો યાદ કરને કે લિયે આસાન કિયા, તો કયા હૈ કોઈ યાદ કરને વાલા? કૌમે આદ

عَادٌ فَكَیْفَ كَانَ عَذَابِیْ وَنُذُرِ ۝۱۸ اِنَّاۤ اَرْسَلْنَا عَلَیْهِمْ

ને જુઠલાયા, ફિર મેરા અઝાબ ઔર મેરા ડરાના કૈસા રહા? યકીનન હમ ને ઉન પર

رِيْحًا صَرْصَرًا فِيْ يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ۝ تَنْزِعُ

તૂફાની ઠન્ડી હવા લગાતાર નહૂસત વાલે દિન મેં ભેજી. જો ઇન્સાનોં

النَّاسَ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ۝ فَكَيْفَ كَانَ

કો (ઉચક) કર ફૈંક રહી થી ગોયા કે વો ઇન્સાન ઉખડે હુવે ખજૂર કે તને હૈં. ફિર મેરા અઝાબ

عَذَابِيْ وَنُذُرِ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ

ઔર મેરા ડરાના કૈસા રહા? યકીનન હમ ને ઇસ કુર્આન કો હિફ્ઝ કે લિયે (નસીહત કે લિયે) આસાન કિયા, ફિર કયા હૈ કોઈ

فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِالنُّذُرِ ۝ فَقَالُوْۤا اَبَشَرًا

હિફ્ઝ કરને વાલા (નસીહત હાસિલ કરને વાલા)? કૌમે સમૂદ ને ડરાને વાલોં કો જુઠલાયા. ફિર ઉન્હોં ને કહા કે

مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهٗۤ اِنَّاۤ اِذًا لَّفِيْ ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ۝

કયા હમ મેં સે એક ઇન્સાન કે હમ પીછે ચલેં? યકીનન હમ તબ તો ગુમરાહી ઔર દીવાનગી મેં હોંગે.

ءَاُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ اَشِرٌ ۝

કયા હમારે દરમિયાન મેં સે ઇસી પર યે ઝિક્ર ડાલા ગયા? બલ્કે યે તો જૂઠા હૈ, અકડને વાલા હૈ.

سَيَعْلَمُوْنَ غَدًا مَّنِ الْكَذَّابُ الْاَشِرُ ۝ اِنَّا مُرْسِلُوا

જલ્દ હી કલ કો યે જાન લેંગે કે કૌન જૂઠા, અકડને વાલા હૈ. હમ ઊંટની ઉન કે

النَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ۝ وَنَبِّئْهُمْ

ઇમ્તિહાન કે લિયે ભેજને વાલે હૈં, ઇસ લિયે આપ ઉન કે મુતઅલ્લિક મુન્તઝિર રહિયે ઔર સબ્ર કીજિયે. ઔર ઉન કો

اَنَّ الْمَآءَ قِسْمَةٌۢ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ۝ فَنَادَوْا

ખબર દે દીજિયે કે પાની ઉન કે દરમિયાન તકસીમ હૈ. હર પીને કી બારી પર હાઝિર હોના હૈ. પસ ઉન્હોં ને

صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطٰى فَعَقَرَ ۝ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ

અપને સાથી કો પુકારા, ફિર વો તલવાર લે કર આયા, ફિર ઉસ ને ઊંટની કે પૈર કાટ દિયે. ફિર મેરા અઝાબ ઔર ડરાના

وَنُذُرِ ۝ اِنَّاۤ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَكَانُوْا

કૈસા રહા? યકીનન હમ ને ઉન પર એક હી ચીખ કો ભેજા, ફિર વો બાળ

كَهَشِيْمِ الْمُحْتَظِرِ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ

કે સૂખે ભૂસે કી તરહ હો ગએ. યકીનન હમ ને ઇસ કુર્આન કો નસીહત (યાદ) કે લિયે આસાન કિયા,

فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ۝ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطٍ بِالنُّذُرِ ۝

ફિર કયા હૈ કોઈ નસીહત હાસિલ (યાદ) કરને વાલા? કૌમે લૂત ને ડરાને વાલોં કો જુઠલાયા.

اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ ؕ نَجَّيْنٰهُمْ

યકીનન હમ ને ઉન પર પથ્થર બરસાને વાલી તેઝ હવા કા અઝાબ ભેજા, મગર લૂત (અલૈહિસ્સલામ) કે માનને વાલોં પર. જિન કો

بِسَحَرٍ ۝٣٤ نِّعْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ

હમ ને નજાત દી રાત કે પિછલે પેહેર મેં હમારી તરફ સે નેઅમત કે તૌર પર. ઈસી તરહ હમ બદલા દેતે હૈં ઉસ કો જો

شَكَرَ ۝٣٥ وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ۝٣٦

શુક્રગુઝાર હોતા હૈ. યકીનન ઉન્હોં ને ઉન કો હમારી પકડ સે ડરાયા, ફિર ઉન્હોં ને ડરાને વાલોં કે બારે મેં શક કિયા.

وَلَقَدْ رَاوَدُوْهُ عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَآ اَعْيُنَهُمْ فَذُوْقُوْا

ઔર લૂત (અલૈહિસ્સલામ) કો ફુસલાયા ઉન્હોં ને ઉન કે મેહમાનોં સે, ફિર હમ ને ઉન કી આંખોં કો મેટ દિયા, ફિર તુમ

عَذَابِيْ وَنُذُرِ ۝٣٧ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ

મેરા અઝાબ ચખો ઔર મેરે ડરાને કો ચખો. યકીનન ઉન કે પાસ સુબ્હ કે વકત દાઈમી અઝાબ આ ચુકા સૂરજ

مُّسْتَقِرٌّ ۝٣٨ فَذُوْقُوْا عَذَابِيْ وَنُذُرِ ۝٣٩ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا

નિકલતે હુવે. ફિર મેરે અઝાબ કો ઔર મેરે ડરાને કો ચખો. યકીનન હમ ને

الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ۝٤٠ وَلَقَدْ

કુર્આન કો હિફઝ કે લિયે આસાન કિયા, ફિર કયા હૈ કોઈ હિફઝ કરને વાલા? યકીનન

جَآءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ۝٤١ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا كُلِّهَا

આલે ફિરઔન કે પાસ ભી ડરાને વાલે આએ. જિન્હોં ને હમારી તમામ આયતોં કો જુઠલાયા,

فَاَخَذْنٰهُمْ اَخْذَ عَزِيْزٍ مُّقْتَدِرٍ ۝٤٢ اَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ

ફિર હમ ને ઉન કો એક કુદરત વાલે ઝબરદસ્ત કે પકડને કી તરહ પકડ લિયા. કયા તુમ્હારે કુફ્ફાર ઉન લોગોં સે બેહતર

مِّنْ اُولٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَآءَةٌ فِي الزُّبُرِ ۝٤٣ اَمْ يَقُوْلُوْنَ نَحْنُ

હૈં યા તુમ્હારે લિયે કિતાબોં મેં બરાઅત હૈ? યા યે કેહતે હૈં કે હમ ઈકટ્ઠે હૈં,

جَمِيْعٌ مُّنْتَصِرٌ ۝٤٤ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّوْنَ الدُّبُرَ ۝٤٥

કામ્યાબ હો જાએંગે? અનકરીબ ઉન ઈકટ્ઠે હોને વાલોં કો શિકસ્ત દી જાએગી ઔર યે પુશ્ત ફેર કર ભાગેંગે.

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَدْهٰى وَاَمَرُّ ۝٤٦

બલ્કે કયામત ઉન કે વાદે કા વકત હૈ ઔર કયામત બહોત ઝયાદા ખૌફનાક ઔર બડી કડવી હૈ.

اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِيْ ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ۝٤٧ يَوْمَ يُسْحَبُوْنَ

યકીનન મુજરિમ ગુમરાહી ઔર આગ મેં હોંગે. જિસ દિન ઉન કો

فِي النَّارِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ ؕ ذُوْقُوْا مَسَّ سَقَرَ ﴿۴۸﴾ اِنَّا
આગ મેં ઉન કે ચેહરોં કે બલ ઘસીટા જાએગા. (કહા જાએગા કે) તુમ દોઝખ કા અઝાબ ચખો. યકીનન હમ

كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنٰهُ بِقَدَرٍ ﴿۴۹﴾ وَمَآ اَمْرُنَآ اِلَّا وَاحِدَةٌ
ને હર ચીઝ કો મિકદાર સે પૈદા કિયા હૈ. ઔર હમારા હુકમ નહીં મગર એક હી મરતબા

كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿۵۰﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَآ اَشْيَاعَكُمْ
આંખ કે પલક જપકને કી તરહ. યકીનન હમ ને તુમ્હારે હમમસ્લકોં કો હલાક કિયા,

فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿۵۱﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوْهُ فِي الزُّبُرِ ﴿۵۲﴾ وَكُلُّ
ફિર કયા હૈ કોઈ નસીહત હાસિલ કરને વાલા? ઔર હર ચીઝ જો ઉન્હોં ને કી દફતરોં મેં લિખી હુઈ હૈ. ઔર હર

صَغِيْرٍ وَّكَبِيْرٍ مُّسْتَطَرٌ ﴿۵۳﴾ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ
છોટી ઔર બડી હરકત લિખી હુઈ હૈ. યકીનન મુત્તકી લોગ જન્નતોં ઔર નેહરોં મેં

وَّ نَهَرٍ ﴿۵۴﴾ فِيْ مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيْكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿۵۵﴾ ع
હોંગે. સચ્ચાઈ કી જગા મેં હોંગે કુદરત વાલે બાદશાહ કે પાસ.

رُكُوْعَاتُهَا ۳ (۵۵) سُوْرَةُ الرَّحْمٰنِ مَدَنِيَّةٌ (۹۷) اٰيَاتُهَا ۷۸
ઔર ૩ રુકૂઅ હૈં સૂરએ રહમાન મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૭૮ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَلرَّحْمٰنُ ﴿۱﴾ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ﴿۲﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿۳﴾ عَلَّمَهُ
રહમાન ને કુર્આન કી તાલીમ દી. ઉસ ને ઈન્સાન કો પૈદા કિયા. ઉસ ને

الْبَيَانَ ﴿۴﴾ اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿۵﴾ وَّالنَّجْمُ
ઉસે બોલના સિખાયા. ચાંદ ઔર સૂરજ એક હિસાબ સે ચલ રહે હૈં. ઔર બેલ ઔર

وَ الشَّجَرُ يَسْجُدٰنِ ﴿۶﴾ وَالسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيْزَانَ ﴿۷﴾
દરખ્ત અલ્લાહ કો સજદા કરતે હૈં. ઔર ઉસ ને આસ્માન બુલન્દ કિયા ઔર ઉસ ને તરાઝૂ રખ દિયા.

اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيْزَانِ ﴿۸﴾ وَاَقِيْمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ
(હુકમ દિયા) કે તુમ તોલને મેં ઝયાદતી મત કરો. ઔર ઈન્સાફ કે સાથ ઠીક તોલા કરો

وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيْزَانَ ﴿۹﴾ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ﴿۱۰﴾
ઔર તોલને મેં કમ કર કે મત દો. ઔર ઉસ ને મખ્લૂક કે લિયે ઝમીન બનાઈ.

فِيۡهَا فَاكِهَةٌ وَّالنَّخۡلُ ذَاتُ الۡاَكۡمَامِ ﴿١١﴾ وَالۡحَبُّ

જિસ મેં મેવે હૈં ઔર ખજૂર હૈં ગિલાફ વાલે. ઔર અનાજ હે ભૂસે વાલા

ذُو الۡعَصۡفِ وَالرَّيۡحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا

ઔર ખૂશ્બૂદાર ફૂલ હૈં. ફિર (એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ

تُكَذِّبٰنِ ﴿١٣﴾ خَلَقَ الۡاِنۡسَانَ مِنۡ صَلۡصَالٍ كَالۡفَخَّارِ ﴿١٤﴾

નેઅમત કો જુઠલાઓગે? ઉસ ને ઈન્સાન કો પૈદા કિયા ઠીકરી કી તરહ ખનખનાતી મિટ્ટી સે. ઔર ઉસ ને

وَخَلَقَ الۡجَآنَّ مِنۡ مَّارِجٍ مِّنۡ نَّارٍ ﴿١٥﴾ فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ

જિન્નાત કો પૈદા કિયા આગ કી લપટ સે. ફિર (એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી

رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿١٦﴾ رَبُّ الۡمَشۡرِقَيۡنِ وَرَبُّ الۡمَغۡرِبَيۡنِ ﴿١٧﴾

નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? વો દોનોં મશરિક કા રબ હૈ ઔર દોનોં મગરિબ કા રબ હૈ. ફિર

فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿١٨﴾ مَرَجَ الۡبَحۡرَيۡنِ

(એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? ઉસ ને દો સમન્દર મિલા કર ચલાએ

يَلۡتَقِيٰنِ ﴿١٩﴾ بَيۡنَهُمَا بَرۡزَخٌ لَّا يَبۡغِيٰنِ ﴿٢٠﴾ فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ

જો બાહમ મિલતે હૈં. હાલાંકે ઉન દોનોં કે દરમિયાન મેં એક આડ હૈ કે એક દૂસરે સે તજાવુઝ નહીં કરતે. ફિર (એ ઈન્સાનો ઔર

رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٢١﴾ يَخۡرُجُ مِنۡهُمَا اللُّؤۡلُؤُ وَالۡمَرۡجَانُ ﴿٢٢﴾

જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? ઉન દોનોં સે નિકલતે હૈં મોતી ઔર મૂંગે.

فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الۡجَوَارِ الۡمُنۡشَئٰتُ

ફિર (એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? ઔર ઉસ કે હૈં સમન્દર

فِى الۡبَحۡرِ كَالۡاَعۡلَامِ ﴿٢٤﴾ فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٢٥﴾

મેં પહાડોં જૈસે ઊંચે જહાઝ. ફિર (એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો

كُلُّ مَنۡ عَلَيۡهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾ وَّيَبۡقٰى وَجۡهُ رَبِّكَ

જુઠલાઓગે? હર વો ચીઝ જો ઝમીન પર હૈ ફના હોને વાલી હૈ. ઔર તેરે અઝમત ઔર ઈઝઝત વાલે

ذُو الۡجَلٰلِ وَالۡاِكۡرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا

રબ કા ચેહરા બાકી રહેગા. ફિર (એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો

تُكَذِّبٰنِ ﴿٢٨﴾ يَسۡـَٔلُهٗ مَنۡ فِى السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ

જુઠલાઓગે? ઉસી સે માંગતે હૈં વો જો આસ્માનોં ઔર ઝમીન મેં હૈં. હર દિન વો એક શાન

كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِيْ شَاْنٍ ۝٢٩ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٣٠

(હાલ) મેં હોતા હૈ. ફિર (એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે?

سَنَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهَ الثَّقَلٰنِ ۝٣١ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا

અન્કરીબ હમ તુમ્હારે લિયે ફારિગ હોંગે, એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત કી દોનોં જમાઅતો! ફિર (એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને

تُكَذِّبٰنِ ۝٣٢ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنِ اسْتَطَعْتُمْ

રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? એ ઈન્સાનોં ઔર જિન્નાત કી જમાઅત! અગર તુમ કો યે કુદરત હૈ

اَنْ تَنْفُذُوْا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

કે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી હુદૂદ સે કહીં બાહર નિકલ જાઓ, તો તુમ સૂરાખ

فَانْفُذُوْا ؕ لَا تَنْفُذُوْنَ اِلَّا بِسُلْطٰنٍ ۝٣٣ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ

કર કે નિકલ જાઓ. તુમ નિકલ નહીં સકતે મગર પરવાનએ ઈજાઝત સે. ફિર (એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને

رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٣٤ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ

રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? તુમ્હારે ઉપર આગ કા રોશન શોઅલા ઔર ધૂવાં છોડા

مِّنْ نَّارٍ ۙ۬ وَّنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرٰنِ ۝٣٥ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا

જાએગા. ફિર તુમ મુકાબલા નહીં કર સકોગે. ફિર (એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે

تُكَذِّبٰنِ ۝٣٦ فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً

કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? ફિર જબ આસ્માન ફટ પડેગા, તો વો ગુલાબી હો જાએગા તેલ કી

كَالدِّهَانِ ۝٣٧ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٣٨ فَيَوْمَئِذٍ

તલછટ કી તરહ. ફિર (એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત !) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? ફિર ઉસ

لَّا يُسْئَلُ عَنْ ذَنْۢبِهٖۤ اِنْسٌ وَّلَا جَآنٌّ ۝٣٩ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ

દિન ઉસ કે ગુનાહોં કે મુતઅલ્લિક સવાલ નહીં કિયા જાએગા કિસી ઈન્સાન ઔર કિસી જિન્ન સે. ફિર (એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ

رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٤٠ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُوْنَ بِسِيْمٰهُمْ

અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? મુજરિમોં કો પેહચાન લિયા જાએગા ઉન કી અલામતોં સે,

فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِيْ وَالْاَقْدَامِ ۝٤١ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ

ફિર ઉન્હેં પકડા જાએગા પેશાની કે બાલોં ઔર કદમોં સે. ફિર (એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં

رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٤٢ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيْ يُكَذِّبُ بِهَا

મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? (કહા જાએગા કે) યે વો જહન્નમ હૈ જિસ કો મુજરિમ

الْمُجْرِمُوْنَ ۝٤٣ يَطُوْفُوْنَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيْمٍ اٰنٍ ۝٤٤

જુઠલાતે થે. વો ચક્કર લગા રહે હોંગે જહન્નમ કે દરમિયાન ઔર ખૌલતે હુવે ગર્મ પાની કે દરમિયાન. ફિર

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٤٥ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ

(એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? ઔર ઉસ શખ્સ કે લિયે જો અપને

رَبِّهٖ جَنَّتٰنِ ۝٤٦ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٤٧

રબ કે સામને ખડા હોને સે ડરે દો જન્નતે હોંગી. ફિર (એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો

ذَوَاتَآ اَفْنَانٍ ۝٤٨ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٤٩

જુઠલાઓગે? વો કસીર શાખોંવાલે હોંગે. ફિર (એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત

فِيْهِمَا عَيْنٰنِ تَجْرِيٰنِ ۝٥٠ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا

કો જુઠલાઓગે? ઉન દોનોં મેં દો ચશ્મે ચલ રહે હૈં. ફિર (એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે

تُكَذِّبٰنِ ۝٥١ فِيْهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجٰنِ ۝٥٢

કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? ઉન દોનોં મેં હર મેવે કી દો દો કિસ્મેં હોંગી. ફિર (એ ઈન્સાનો

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٥٣ مُتَّكِـِٕيْنَ عَلٰى فُرُشٍۢ

ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? વો ટેક લગાએ હુવે

بَطَآئِنُهَا مِنْ اِسْتَبْرَقٍ ؕ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ۝٥٤

હોંગે તખ્તોં કે ઉપર જિન કે અસ્તર દબીઝ રેશમ કે હોંગે. ઔર દોનોં જન્નતોં કે મેવે કરીબ લટક રહે હોંગે.

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٥٥ فِيْهِنَّ قٰصِرٰتُ

ફિર (એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? ઉન મેં નીચી

الطَّرْفِ ۙ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ۝٥٦

નિગાહોં વાલી હૂરેં હોંગી, જિન કો ન કિસી ઈન્સાન ને છુવા ઉન સે પેહલે ઔર ન કિસી જિન્ન ને. ફિર

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٥٧ كَاَنَّهُنَّ الْيَاقُوْتُ

(એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? ગોયા કે વો હૂરેં યાકૂત

وَالْمَرْجَانُ ۝٥٨ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٥٩

ઔર મૂંગે હૈં. ફિર (એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે?

هَلْ جَزَآءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ ۝٦٠ فَبِاَيِّ

નેકી કા બદલા તો સિવાએ નેકી કે ઔર કયા હોગા? ફિર (એ ઈન્સાનો ઔર જિન્નાત!)

الَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُوْنِهِمَا
તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? ઔર ઉન દોનોં જન્નતોં કે અલાવા
جَنَّتٰنِ ﴿٦٢﴾ فَبِاَيِّ الَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٣﴾
ઔર ભી દો જન્નતેં હૈં. ફિર (એ ઇન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે?
مُدْهَآمَّتٰنِ ﴿٦٤﴾ فَبِاَيِّ الَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٥﴾
દોનોં ગેહરે સબ્ઝ સિયાહી માઈલ હૈં. ફિર (એ ઇન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો
فِيْهِمَا عَيْنٰنِ نَضَّاخَتٰنِ ﴿٦٦﴾ فَبِاَيِّ الَآءِ رَبِّكُمَا
જુઠલાઓગે? ઉન મેં ઉબલતે હુવે દો ચશ્મે હૈં. ફિર (એ ઇન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે
تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٧﴾ فِيْهِمَا فَاكِهَةٌ وَّنَخْلٌ وَّرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾
કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? ઉન દોનોં મેં મેવે ઔર ખજૂર હૈં ઔર અનાર.
فَبِاَيِّ الَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٩﴾ فِيْهِنَّ خَيْرٰتٌ
ફિર (એ ઇન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? ઉન મેં નેક ખૂબસૂરત
حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِاَيِّ الَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧١﴾ حُوْرٌ
ઔરતેં હૈં. ફિર (એ ઇન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? વો હૂરેં
مَّقْصُوْرٰتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِاَيِّ الَآءِ رَبِّكُمَا
હૈં જો ખૈમોં મેં ઠેહરી હુઈ હૈં. ફિર (એ ઇન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ
تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٣﴾ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿٧٤﴾
નેઅમત કો જુઠલાઓગે? જિન કો ઉન સે પેહલે કિસી ઇન્સાન ને છુવા નહીં ઔર ન કિસી જિન્ન ને. ફિર
فَبِاَيِّ الَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٥﴾ مُتَّكِـِٕيْنَ
(એ ઇન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? વો જન્નતી ટેક
عَلٰى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَّعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِاَيِّ الَآءِ
લગાએ હુવે હોંગે સબ્ઝ અજીબ ખૂબસૂરત મસ્નદોં પર. ફિર (એ ઇન્સાનો ઔર જિન્નાત!) તુમ અપને
رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٧﴾ تَبٰرَكَ اسْمُ رَبِّكَ
રબ કી નેઅમતોં મેં સે કિસ કિસ નેઅમત કો જુઠલાઓગે? તેરે જલાલ ઔર અઝમત
ذِى الْجَلٰلِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٧٨﴾
વાલે રબ કા નામ બડા બાબરકત હૈ.

ع ٣ ١٢

اٰيَاتُهَا ٩٦ (٥٦) سُوْرَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ (٤٦) رُكُوْعَاتُهَا ٣

ઉસ મેં ૯૬ આયતેં હૈં સૂરએ વાકિઆ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૩ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હે

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۙ﴿١﴾ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ۘ﴿٢﴾

જબ વાકેઅ હોને વાલી કયામત વાકેઅ હોગી. જિસ કે વાકેઅ હોને મેં કોઈ જૂઠ નહીં.

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ۙ﴿٣﴾ اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًّا ۙ﴿٤﴾

વો પસ્ત કરને વાલી, બુલન્દ કરને વાલી હે. જબ ઝમીન લરઝ ઉઠેગી કપકપાતી હુઈ.

وَّبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۙ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَآءً مُّنْۢبَثًّا ۙ﴿٦﴾

ઔર પહાડ ટૂટ કર રેઝા રેઝા હો જાએંગે. ફિર વો ઉડતા હુવા ગુબાર બન જાએંગે.

وَّ كُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ؕ﴿٧﴾ فَاَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ۙ

ઔર તુમ તીન જમાઅતેં બન જાઓગે. ફિર દાઈં તરફ વાલે,

مَآ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ؕ﴿٨﴾ وَ اَصْحٰبُ الْمَشْئَمَةِ ۙ

દાઈં તરફ વાલે કિત્ને અચ્છે હૈં! ઔર બાઈં તરફ વાલે,

مَآ اَصْحٰبُ الْمَشْئَمَةِ ؕ﴿٩﴾ وَالسّٰبِقُوْنَ السّٰبِقُوْنَ ۚ﴿١٠﴾

કયા હી બુરે બાઈં તરફ વાલે! ઔર સબકત કરને વાલે તો સબકત કરને વાલે હી હૈં.

اُولٰٓئِكَ الْمُقَرَّبُوْنَ ۚ﴿١١﴾ فِىْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿١٢﴾ ثُلَّةٌ

યહી મુકર્રબીન હૈં. જો જન્નાતે નઈમ મેં હોંગે. વો ઝયાદાતર

مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ۙ﴿١٣﴾ وَ قَلِيْلٌ مِّنَ الْاٰخِرِيْنَ ؕ﴿١٤﴾

તો અગલે લોગોં મેં સે હોંગે. ઔર પીછે વાલોં મેં સે થોડે હોંગે.

عَلٰى سُرُرٍ مَّوْضُوْنَةٍ ۙ﴿١٥﴾ مُّتَّكِـِٕيْنَ عَلَيْهَا مُتَقٰبِلِيْنَ ﴿١٦﴾

વો ઐસે તખ્તોં પર ટેક લગાએ હુવે હોંગે, જો સૌને કે તારોં સે જુડે હુવે હોંગે. વો ઉન પર ટેક લગાએ આમને

يَطُوْفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُوْنَ ۙ﴿١٧﴾ بِاَكْوَابٍ

સામને બૈઠે હોંગે. ઉન પર ચક્કર લગા રહે હોંગે ઐસે લડકે જો હમેશા લડકે હી રહેંગે. પ્યાલે

وَّاَبَارِيْقَ ۙ وَ كَاْسٍ مِّنْ مَّعِيْنٍ ۙ﴿١٨﴾ لَّا يُصَدَّعُوْنَ

ઔર જગ ઔર ગ્લાસ લે કર ઐસે ચશ્મે સે, જિસ સે ન સર દર્દ

عَنۡهَا وَلَا يُنۡزِفُوۡنَ ۝١٩ وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُوۡنَ ۝٢٠

હોગા ઔર ન બકના હોગા. ઔર ઉન કે પસન્દીદા મેવે લે કર.

وَلَحۡمِ طَيۡرٍ مِّمَّا يَشۡتَهُوۡنَ ۝٢١ وَحُوۡرٌ عِيۡنٌ ۝٢٢

ઔર પરિન્દોં કા ગોશ્ત જો ઉન કો મરગૂબ હો. ઔર બડી આંખોં વાલી ખૂબસૂરત હૂરેં હોંગી.

كَاَمۡثَالِ اللُّؤۡلُوءِ الۡمَكۡنُوۡنِ ۝٢٣ جَزَآءً ۢ بِمَا كَانُوۡا

છુપાએ હુવે મોતિયોં કી તરહ. ઉન કે આમાલ કે બદલે મેં.

يَعۡمَلُوۡنَ ۝٢٤ لَا يَسۡمَعُوۡنَ فِيۡهَا لَغۡوًا وَّلَا تَاۡثِيۡمًا ۝٢٥

વો ઉસ જન્નત મેં ન લગ્વ બાત સુનેંગે ઔર ન ગુનાહ કી બાત સુનેંગે.

اِلَّا قِيۡلًا سَلٰمًا سَلٰمًا ۝٢٦ وَ اَصۡحٰبُ الۡيَمِيۡنِ ۙ

મગર એક હી કલામ સુનેંગે: અસ્સલામુ અલયકુમ, અસ્સલામુ અલયકુમ. ઔર દાઈં તરફ વાલે.

مَاۤ اَصۡحٰبُ الۡيَمِيۡنِ ۝٢٧ فِىۡ سِدۡرٍ مَّخۡضُوۡدٍ ۝٢٨ وَّطَلۡحٍ

દાઈં તરફ વાલે કયા (ખૂબ) હૈં! કાંટે સાફ કી હુઈ બેરિયોં મેં, ઔર તેહ બ તેહ

مَّنۡضُوۡدٍ ۝٢٩ وَّظِلٍّ مَّمۡدُوۡدٍ ۝٣٠ وَّمَآءٍ مَّسۡكُوۡبٍ ۝٣١

રખે કેલોં મેં, ઔર લમ્બે સાએ મેં, ઔર બેહતે હુવે પાની મેં,

وَّفَاكِهَةٍ كَثِيۡرَةٍ ۝٣٢ لَّا مَقۡطُوۡعَةٍ وَّلَا مَمۡنُوۡعَةٍ ۝٣٣

ઔર બકસરત મેવોં મેં હોંગે, જો કભી ન ખત્મ હોંગે, ન કભી મુમાનઅત હોગી.

وَّفُرُشٍ مَّرۡفُوۡعَةٍ ۝٣٤ اِنَّاۤ اَنۡشَاۡنٰهُنَّ اِنۡشَآءً ۝٣٥

ઔર ઊંચે ઊંચે ફરશોં મેં હોંગે. હમ ને ઉન હૂરોં કો ખાસ તૌર પર બનાયા હૈ.

فَجَعَلۡنٰهُنَّ اَبۡكَارًا ۝٣٦ عُرُبًا اَتۡرَابًا ۝٣٧ لِّاَصۡحٰبِ

ફિર હમ ને ઉન કો બાકિરા, બહોત ઝયાદા પ્યાર દિલાને વાલી, હમઉમ્ર બનાયા હૈ. અસ્હાબે યમીન

الۡيَمِيۡنِ ۝٣٨ ثُلَّةٌ مِّنَ الۡاَوَّلِيۡنَ ۝٣٩ وَ ثُلَّةٌ

કે લિયે. વો બડી જમાઅત અગલે લોગોં મેં સે હોગી. ઔર બડી જમાઅત પિછલે લોગોં મેં

مِّنَ الۡاٰخِرِيۡنَ ۝٤٠ وَ اَصۡحٰبُ الشِّمَالِ ۙ مَاۤ اَصۡحٰبُ

સે હોગી. ઔર બાઈં તરફ વાલે. બાઈં તરફ વાલે કયા (હી બુરે)

الشِّمَالِ ۝٤١ فِىۡ سَمُوۡمٍ وَّ حَمِيۡمٍ ۝٤٢ وَّظِلٍّ مِّنۡ

હૈં! વો લૂ મેં હોંગે ઔર ગર્મ પાની મેં હોંગે. ઔર ધૂવેં કે સાએ મેં

يَّحْمُوْمٍ ﴿٤٣﴾ لَّا بَارِدٍ وَّلَا كَرِيْمٍ ﴿٤٤﴾ اِنَّهُمْ كَانُوْا

હોંગે. ન ઠન્ડા હોગા ઔર ન અચ્છા હોગા. ઈસ લિયે કે વો

قَبْلَ ذٰلِكَ مُتْرَفِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَ كَانُوْا يُصِرُّوْنَ

ઈસ સે પેહલે ખુશહાલ થે. ઔર બડે ગુનાહોં પર

عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيْمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوْا يَقُوْلُوْنَ ۙ اَئِذَا

ઈસરાર કરતે થે. ઔર વો કેહતે થે કે કયા જબ

مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّ عِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿٤٧﴾

હમ મર જાએંગે ઔર મિટ્ટી હો જાએંગે ઔર હડ્ડિયાં હો જાએંગે તબ હમ કબ્રોં સે ઉઠાએ જાએંગે?

اَوَ اٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ ﴿٤٨﴾ قُلْ اِنَّ الْاَوَّلِيْنَ

હમ ભી ઔર હમારે બાપ દાદા ભી. આપ ફરમા દીજિયે કે યકીનન પેહલે વાલે

وَ الْاٰخِرِيْنَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوْعُوْنَ ۙ اِلٰى مِيْقَاتِ يَوْمٍ

ઔર પીછે આને વાલે. સબ કે સબ ઝરૂર જમા કિયે જાએંગે એક માલૂમ દિન કે મુકર્રરા

مَّعْلُوْمٍ ﴿٥٠﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّآلُّوْنَ الْمُكَذِّبُوْنَ ﴿٥١﴾

વકત મેં. ફિર તુમ એ ગુમરાહ લોગો! જુઠલાને વાલો!

لَاٰكِلُوْنَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زَقُّوْمٍ ﴿٥٢﴾ فَمَالِئُوْنَ

તુમ ઝરૂર ખાઓગે ઝક્કૂમ કે દરખ્ત સે. ફિર ઉસી

مِنْهَا الْبُطُوْنَ ﴿٥٣﴾ فَشٰرِبُوْنَ عَلَيْهِ

સે પેટ ભરોગે. ફિર ઉસ કે ઉપર ગર્મ પાની

مِنَ الْحَمِيْمِ ﴿٥٤﴾ فَشٰرِبُوْنَ شُرْبَ الْهِيْمِ ﴿٥٥﴾ هٰذَا

પિયોગે. ફિર પિયોગે પ્યાસે ઊંટ કે પીને કી તરહ. યે

نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّيْنِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ خَلَقْنٰكُمْ

ઉન કી મેહમાની હોગી હિસાબ કે દિન. હમ ને તુમ્હેં પૈદા કિયા,

فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ ﴿٥٧﴾ اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تُمْنُوْنَ ﴿٥٨﴾ ءَاَنْتُمْ

ફિર તુમ તસ્દીક કયૂં નહીં કરતે? કયા ફિર તુમ ને દેખા વો મની જો તુમ ડાલતે હો? કયા તુમ

تَخْلُقُوْنَهٗٓ اَمْ نَحْنُ الْخٰلِقُوْنَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا

ઉસે પૈદા કરતે હો યા હમ પૈદા કરને વાલે હૈં? હમ ને તુમ્હારે દરમિયાન

بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوْقِيْنَ ۙ﴿٦٠﴾
મૌત મુકદ્દર કર દી ઔર હમ આજિઝ નહીં હૈં.

عَلٰۤى اَنْ نُّبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِىْ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦١﴾
ઈસ બાત સે કે હમ તુમ્હારે જૈસે બદલે મેં લાએં ઔર તુમ્હેં પૈદા કર દેં ઉસ શકલ મેં જો તુમ જાનતે ભી નહીં.

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُوْلٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٦٢﴾
યકીનન તુમ્હેં માલૂમ હૈ પેહલી પૈદાઈશ, ફિર તુમ નસીહત કયૂં હાસિલ નહીં કરતે?

اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تَحْرُثُوْنَ ؕ﴿٦٣﴾ ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُوْنَهٗۤ
કયા તુમ ને દેખા ઉસ કો જો તુમ બોતે હો? કયા તુમ ઉસ ખેતી કો ઉગાતે હો

اَمْ نَحْنُ الزّٰرِعُوْنَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنٰهُ حُطَامًا
યા હમ ખેતી ઉગાને વાલે હૈં? અગર હમ ચાહેં તો હમ ઉસે ચૂરા ચૂરા બના દેં,

فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُوْنَ ﴿٦٥﴾ اِنَّا لَمُغْرَمُوْنَ ۙ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ
ફિર તુમ બાતેં બનાતે રેહ જાઓ. કે યકીનન હમ તો કર્ઝદાર બન ગએ. બલ્કે હમ

مَحْرُوْمُوْنَ ﴿٦٧﴾ اَفَرَءَيْتُمُ الْمَآءَ الَّذِىْ تَشْرَبُوْنَ ؕ﴿٦٨﴾
તો મહરૂમ હો ગએ. કયા તુમ ને દેખા વો પાની જો તુમ પીતે હો?

ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوْهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُوْنَ ﴿٦٩﴾
કયા તુમ ને ઉસ કો બાદલ સે ઉતારા યા હમ ઉતારને વાલે હૈં?

لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنٰهُ اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُوْنَ ﴿٧٠﴾
અગર હમ ચાહેં તો ઉસે ખારા બના દેં, ફિર તુમ શુક્ર અદા કયૂં નહીં કરતે?

اَفَرَءَيْتُمُ النَّارَ الَّتِىْ تُوْرُوْنَ ؕ﴿٧١﴾ ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ
કયા તુમ ને દેખા ઉસ આગ કો જિસે તુમ સુલગાતે હો? કયા તુમ ને ઉસ કા

شَجَرَتَهَاۤ اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِـُٔوْنَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنٰهَا
દરખ્ત પૈદા કિયા યા હમ પૈદા કરને વાલે હૈં? હમ ને ઉસ કો

تَذْكِرَةً وَّمَتَاعًا لِّلْمُقْوِيْنَ ۚ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ
નસીહત ઔર મુસાફિરોં કે લિયે ફાઈદે કી ચીઝ બનાયા. ફિર અપને અઝમત વાલે રબ

رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ﴿٧٤﴾ فَلَاۤ اُقْسِمُ بِمَوٰقِعِ النُّجُوْمِ ۙ﴿٧٥﴾
કે નામ કી તસ્બીહ કીજિયે. ફિર મૈં કસમ ખાતા હું સિતારોં કે ગરૂબ કી જગહોં કી.

وَاِنَّهٗ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُوْنَ عَظِيْمٌ ﴿٧٦﴾ اِنَّهٗ لَقُرْاٰنٌ
ઔર યકીનન યે બડી કસમ હૈ કાશ કે તુમ જાનતે. યે ઈઝઝત વાલા

كَرِيْمٌ ﴿٧٧﴾ فِيْ كِتٰبٍ مَّكْنُوْنٍ ﴿٧٨﴾ لَّا يَمَسُّهٗٓ
કુર્આન હૈ. વો મહફૂઝ રખી હુઈ કિતાબ મેં હૈ (લવ્હે મહફૂઝ મેં હૈ). ઉસ કો નહીં છૂતે

اِلَّا الْمُطَهَّرُوْنَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٠﴾
મગર પાક ફરિશ્તે. યે રબ્બુલ આલમીન કી તરફ સે ઉતારા ગયા હૈ.

اَفَبِهٰذَا الْحَدِيْثِ اَنْتُمْ مُّدْهِنُوْنَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُوْنَ
સો કયા તુમ લોગ ઈસ કલામ કો સરસરી બાત સમજતે હો? ઔર તુમ અપના હિસ્સા

رِزْقَكُمْ اَنَّكُمْ تُكَذِّبُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَآ اِذَا بَلَغَتِ
યે બનાતે હો કે તુમ ઉસે જુઠલાતે હો? ફિર જબ રૂહ હલક

الْحُلْقُوْمَ ﴿٨٣﴾ وَاَنْتُمْ حِيْنَئِذٍ تَنْظُرُوْنَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ
તક પહોંચતી હૈ. ઔર તુમ ઉસ વકત કા મન્ઝર દેખતે ભી હો. ઔર હમ

اَقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلٰكِنْ لَّا تُبْصِرُوْنَ ﴿٨٥﴾
તુમ સે ઉસ (મરને વાલે) કે ઝયાદા કરીબ હોતે હૈં, લેકિન તુમ દેખ નહીં પાતે.

فَلَوْلَآ اِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِيْنِيْنَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُوْنَهَآ اِنْ كُنْتُمْ
ફિર અગર તુમ સે હિસાબ લિયા જાના નહીં હૈ, તો તુમ ઉસ રૂહ કો વાપસ કયૂં નહીં લૌટા દેતે અગર

صٰدِقِيْنَ ﴿٨٧﴾ فَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٨٨﴾
તુમ સચ્ચે હો? ફિર અલબત્તા અગર વો મુકર્રબીન મેં સે હૈ,

فَرَوْحٌ وَّرَيْحَانٌ ۙ وَّجَنَّتُ نَعِيْمٍ ﴿٨٩﴾ وَاَمَّآ
તો રાહત હોગી ઔર ખૂશ્બૂદાર ફૂલ હોંગે. ઔર જન્નતે નઈમ હોગી. ઔર અલબત્તા

اِنْ كَانَ مِنْ اَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ﴿٩٠﴾ فَسَلٰمٌ لَّكَ
અગર વો અસ્હાબે યમીન મેં સે હૈ, સો ઉસ સે કહા જાએગા કે તેરે લિયે અમન વ અમાન હૈ

مِنْ اَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ﴿٩١﴾ وَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِيْنَ
કે તૂ અસ્હાબે યમીન (દાહને વાલોં) મેં સે હૈ. ઔર અલબત્તા અગર વો જુઠલાને વાલે ગુમરાહોં

الضَّآلِّيْنَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيْمٍ ﴿٩٣﴾ وَّتَصْلِيَةُ
મેં સે હૈ, તો ઉસ કી મેહમાની કી જાએગી ગર્મ પાની સે. ઔર આગ મેં

جَحِيْمٍ ﴿٩٤﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِيْنِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ

દાખિલ કરના હૈ. યકીનન યે અલબત્તા હક્કુલ યકીન હૈ. ઈસ લિયે

بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ﴿٩٦﴾

આપ અપને અઝમત વાલે રબ કે નામ કી તસ્બીહ કીજિયે.

اٰيَاتُهَا ٢٩ (٥٧) سُوْرَةُ الْحَدِيْدِ مَدَنِيَّةٌ (٩٤) رُكُوْعَاتُهَا ٤

ઉસ મેં ૨૯ આયતેં હૈં સૂરએ હદીદ મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૪ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ

અલ્લાહ કે લિયે તસ્બીહ કરતી હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં ઔર ઝમીન મેં હૈં. ઔર વો ઝબરદસ્ત હૈ,

الْحَكِيْمُ ﴿١﴾ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ يُحْيٖ

હિકમત વાલા હૈ. ઉસ કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત હૈ. વો ઝિન્દા કરતા હૈ

وَ يُمِيْتُ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢﴾ هُوَ الْاَوَّلُ

ઔર મૌત દેતા હૈ. ઔર વો હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ. વહી પેહલા હૈ

وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ

ઔર આખિર હૈ ઔર વહી ઝાહિર હૈ ઔર બાતિન હૈ. ઔર વો હર ચીઝ કો ખૂબ જાનને

عَلِيْمٌ ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

વાલા હૈ. ઉસ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા

فِىْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۚ يَعْلَمُ

છે દિન મેં, ફિર વો અર્શ પર મુસ્તવી હુવા. વો જાનતા હૈ

مَا يَلِجُ فِى الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ

ઉન ચીઝોં કો જો ઝમીન મેં દાખિલ હોતી હૈં ઔર જો ઝમીન સે નિકલતી હૈં ઔર જો આસ્માન

مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا ۚ وَهُوَ مَعَكُمْ

સે ઉતરતી હૈં ઔર જો આસ્માન મેં ચઢતી હૈં. ઔર વો તુમ્હારે સાથ હોતા હૈ

اَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٤﴾ لَهٗ

જહાં તુમ હોતે હો. ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ કો ખૂબ દેખ રહા હૈ. ઉસ કે લિયે

مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત હૈ. ઔર અલ્લાહ કી તરફ તમામ ઉમૂર લૌટાએ

الْاُمُوْرُ ۝ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ
જાએંગે. વો રાત કો દિન મેં દાખિલ કરતા હૈ ઔર દિન કો રાત મેં

فِى الَّيْلِ ؕ وَهُوَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝ اٰمِنُوْا
દાખિલ કરતા હૈ. ઔર વો દિલોં કે હાલ કો ખુબ જાનતા હૈ. ઈમાન લાઓ

بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاَنْفِقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُّسْتَخْلَفِيْنَ
અલ્લાહ પર ઔર ઉસ કે રસૂલ પર ઔર તુમ ખર્ચ કરો ઉન ચીઝોં મેં સે જિસ મેં અલ્લાહ ને તુમ્હેં જાનશીન

فِيْهِ ؕ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوْا لَهُمْ اَجْرٌ
બનાયા હૈ. તો વો લોગ જો તુમ મેં સે ઈમાન લાએ ઔર વો ખર્ચ કરતે હૈં, ઉન કે લિયે બડા

كَبِيْرٌ ۝ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ۚ وَالرَّسُوْلُ
અજર હૈ. ઔર તુમ્હેં કયા હુવા કે તુમ ઈમાન નહીં લાતે અલ્લાહ પર? હાલાંકે રસૂલ

يَدْعُوْكُمْ لِتُؤْمِنُوْا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ اَخَذَ مِيْثَاقَكُمْ
તુમ્હેં બુલા રહે હૈં તાકે તુમ અપને રબ પર ઈમાન લે આઓ ઔર ઉસ ને તુમ સે ભારી અહદ લિયા હૈ

اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝ هُوَ الَّذِىْ يُنَزِّلُ
અગર તુમ મોમિન હો. વહી અપને બન્દે પર રોશન

عَلٰى عَبْدِهٖۤ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ
આયતેં ઉતારતા હૈ તાકે વો તુમ્હેં નિકાલે તારીકિયોં સે

اِلَى النُّوْرِ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۝
નૂર કી તરફ. ઔર યકીનન અલ્લાહ તુમ પર બહોત ઝયાદા શફકત વાલા, નિહાયત મેહરબાન હૈ.

وَمَا لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَ لِلّٰهِ مِيْرَاثُ
ઔર તુમ્હેં કયા હુવા કે અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં તુમ ખર્ચ નહીં કરતે? હાલાંકે અલ્લાહ હી કે લિયે

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ لَا يَسْتَوِىْ مِنْكُمْ مَّنْ اَنْفَقَ
આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી મીરાસ હૈ. તુમ મેં સે બરાબર નહીં હૈં વો જિન્હોં ને ખર્ચ કિયા

مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقٰتَلَ ؕ اُولٰٓئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً
ફતહ સે પેહલે ઔર કિતાલ કિયા. યે ઝયાદા ભારી દરજાત વાલે હૈં

مِّنَ الَّذِيۡنَ اَنۡفَقُوۡا مِنۡۢ بَعۡدُ وَقٰتَلُوۡا ؕ وَكُلًّا
ઉન કી બનિસ્બત જિન્હોં ને ઉસ કે બાદ ખર્ચ કિયા ઔર ઉસ કે બાદ કિતાલ કિયા. ઔર તમામ સે

وَّعَدَ اللّٰهُ الۡحُسۡنٰى ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ خَبِيۡرٌ ﴿۱۰﴾
અલ્લાહ ને અચ્છા વાદા કર રખા હૈ. ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ સે બાખબર હૈં.

مَنۡ ذَا الَّذِىۡ يُقۡرِضُ اللّٰهَ قَرۡضًا حَسَنًا فَيُضٰعِفَهٗ
કૌન હૈ જો અલ્લાહ કો અચ્છા કર્ઝ દે, ફિર ઉસ કે લિયે અલ્લાહ કઈ ગુના

لَهٗ وَلَهٗۤ اَجۡرٌ كَرِيۡمٌ ﴿۱۱﴾ يَوۡمَ تَرَى الۡمُؤۡمِنِيۡنَ
બઢાએ ઔર ઉસ કે લિયે અચ્છા સવાબ હૈ. જિસ દિન આપ દેખોગે ઈમાન વાલે મરદોં

وَالۡمُؤۡمِنٰتِ يَسۡعٰى نُوۡرُهُمۡ بَيۡنَ اَيۡدِيۡهِمۡ وَ بِاَيۡمَانِهِمۡ
ઔર ઈમાન વાલી ઔરતોં કો કે ઉન કા નૂર ઉન કે આગે ઔર ઉન કે દાએં ચલ રહા હોગા,

بُشۡرٰٮكُمُ الۡيَوۡمَ جَنّٰتٌ تَجۡرِىۡ مِنۡ تَحۡتِهَا الۡاَنۡهٰرُ
(કહા જાએગા કે) તુમ્હેં બશારત હો આજ ઐસી જન્નતોં કી જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી, જિન મેં યે

خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَا ؕ ذٰلِكَ هُوَ الۡفَوۡزُ الۡعَظِيۡمُ ﴿۱۲﴾ يَوۡمَ
હમેશા રહેંગે. યે બડી કામ્યાબી હૈ. જિસ દિન

يَقُوۡلُ الۡمُنٰفِقُوۡنَ وَالۡمُنٰفِقٰتُ لِلَّذِيۡنَ اٰمَنُوا
મુનાફિક મર્દ ઔર મુનાફિક ઔરતેં ઈમાન વાલોં સે કહેંગે કે

انۡظُرُوۡنَا نَقۡتَبِسۡ مِنۡ نُّوۡرِكُمۡ ۚ قِيۡلَ ارۡجِعُوۡا
તુમ હમારા ઈન્તિઝાર કરો કે હમ તુમ્હારે નૂર સે કુછ રોશની હાસિલ કર લેં. (કહા જાએગા કે) તુમ અપને પીછે વાપસ લૌટ

وَرَآءَكُمۡ فَالۡتَمِسُوۡا نُوۡرًا ؕ فَضُرِبَ بَيۡنَهُمۡ بِسُوۡرٍ لَّهٗ
જાઓ, વહાં તુમ નૂર તલાશ કરો. ફિર ઉન કે દરમિયાન મેં એક દીવાર કાઈમ કર દી જાએગી, જિસ કે લિયે દરવાઝા

بَابٌ ؕ بَاطِنُهٗ فِيۡهِ الرَّحۡمَةُ وَظَاهِرُهٗ مِنۡ قِبَلِهِ
હોગા. જિસ કે અન્દર મેં રહમત હોગી ઔર ઉસ કે બાહર ઉસ સે આગે અઝાબ

الۡعَذَابُ ﴿۱۳﴾ يُنَادُوۡنَهُمۡ اَلَمۡ نَكُنۡ مَّعَكُمۡ ؕ قَالُوۡا
હોગા. વો ઉન કો પુકારેંગે કે કયા હમ તુમ્હારે સાથ નહીં થે? વો કહેંગે

بَلٰى وَلٰكِنَّكُمۡ فَتَنۡتُمۡ اَنۡفُسَكُمۡ وَ تَرَبَّصۡتُمۡ وَارۡتَبۡتُمۡ
કયૂં નહીં? લેકિન તુમ ને અપને આપ કો ખુદ અઝાબ મેં ડાલા હૈ ઔર તુમ હમ પર બલા કે મુન્તઝિર રહે ઔર તુમ શક મેં રહે

وَغَرَّتْكُمُ الْاَمَانِيُّ حَتّٰى جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَغَرَّكُمْ
ઔર તુમ્હેં તમન્નાઓં ને ધોકે મેં ડાલે રખા યહાં તક કે અલ્લાહ કા હુકમ આ પહોંચા ઔર તુમ્હેં અલ્લાહ કે સાથ

بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ
ધોકે મેં ડાલે રખા ધોકેબાઝ શયતાન ને. ફિર આજ ન તુમ સે ફિદયા લિયા જાએગા

وَّلَا مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ مَاْوٰىكُمُ النَّارُ ؕ هِيَ
ઔર ન કાફિરોં સે. તુમ્હારા ઠિકાના દોઝખ હોગા. યહી

مَوْلٰىكُمْ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٥﴾ اَلَمْ يَاْنِ لِلَّذِيْنَ
તુમ્હારા સાથી હે. ઔર બુરી જગા હે. કયા ઈમાન વાલોં કે લિયે ઈસ કા વક્ત નહીં

اٰمَنُوْٓا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوْبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ
આયા કે ઉન કે દિલ ડર જાએં અલ્લાહ કે ઝિક્ર કે સામને ઔર ઉસ હક કે સામને જો

مِنَ الْحَقِّ ۙ وَلَا يَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
ઉતરા હે ઔર યે ન હોં ઉન લોગોં કી તરહ જિન કો ઈન સે પેહલે

مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوْبُهُمْ ؕ
કિતાબ દી ગઈ, ફિર ઉન પર મુદત લમ્બી હુઈ, ફિર ઉન કે દિલ સખ્ત હો ગએ.

وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿١٦﴾ اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ
ઔર ઉન મેં સે અકસર નાફરમાન હૈં. ખૂબ જાન લો કે અલ્લાહ

يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ
ઝમીન કો ઝિન્દા કરતા હે ઉસ કે ખુશ્ક હો જાને કે બાદ. યકીનન હમ ને તુમ્હારે લિયે

الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿١٧﴾ اِنَّ الْمُصَّدِّقِيْنَ
આયતોં કો ખોલ ખોલ કર બયાન કિયા હે તાકે તુમ અકલમન્દ બન જાઓ. યકીનન સદકા કરને વાલે મર્દ

وَالْمُصَّدِّقٰتِ وَاَقْرَضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعَفُ
ઔર સદકા કરને વાલી ઔરતેં ઔર જિન્હોં ને અલ્લાહ કો અચ્છા કર્ઝ દિયા, તો ઉન કે

لَهُمْ وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيْمٌ ﴿١٨﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ
લિયે ઉસ કર્ઝ કો દુગના કિયા જાએગા ઔર ઉન કે લિયે અચ્છા સવાબ હોગા. ઔર જો ઈમાન લાએ અલ્લાહ પર

وَرُسُلِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصِّدِّيْقُوْنَ ۖ وَالشُّهَدَآءُ
ઔર ઉસ કે પૈગમ્બરોં પર, ઐસે હી લોગ અપને રબ કે નઝદીક

عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَ نُوْرُهُمْ ؕ وَالَّذِيْنَ
સિદ્દીક ઔર શહીદ હૈં. ઉન કે લિયે ઉન કા અજર ઔર ઉન કા નૂર હોગા. ઔર જિન્હોં ને

كَفَرُوْا وَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
કુફ્ર કિયા ઔર હમારી આયતોં કો જુઠલાયા વો દોઝખી

الْجَحِيْمِ ۝١٩ اِعْلَمُوْٓا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ
હૈં. જાન લો કે દુન્યવી ઝિન્દગી તો સિર્ફ ખેલ

وَّ لَهْوٌ وَّ زِيْنَةٌ وَّتَفَاخُرٌۢ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ
ઔર ગફલત ઔર ઝીનત ઔર આપસ મેં ફખ્ર કરના હૈ ઔર આપસ મેં એક દૂસરે સે

فِى الْاَمْوَالِ وَ الْاَوْلَادِ ؕ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ
બઢના હૈ માલોં મેં ઔર ઔલાદ મેં. ઉસ બારિશ કી તરહ જિસ કા સબ્ઝા કિસાનોં કો ખુશ

نَبَاتُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ
કરતા હૈ, ફિર વો લેહલેહાને લગતા હૈ, ફિર તૂ ઉસ કો દેખતા હૈ પીલા, ફિર વો ચૂરા ચૂરા

حُطَامًا ؕ وَفِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۙ وَّمَغْفِرَةٌ
બન જાતા હૈ. ઔર આખિરત મેં સખ્ત અઝાબ ઔર અલ્લાહ કી

مِّنَ اللّٰهِ وَ رِضْوَانٌ ؕ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ
તરફ સે મગફિરત ઔર ખુશ્નૂદી હૈ. ઔર દુન્યવી ઝિન્દગી નહીં હૈ

اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ۝٢٠ سَابِقُوْٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ
મગર ધોકે કા સામાન. તુમ દૌડ લગાઓ અપને રબ કી

مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَآءِ
મગફિરત ઔર ઉસ જન્નત કી તરફ જિસ કી ચૌડાઈ આસ્માન ઔર ઝમીન કે

وَ الْاَرْضِ ۙ اُعِدَّتْ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ
બરાબર હૈ. જો ઈમાન વાલોં કે લિયે તૈયાર કી ગઈ હૈ જો ઈમાન રખતે હૈં અલ્લાહ પર

وَ رُسُلِهٖ ؕ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ؕ
ઔર ઉસ કે પૈગમ્બરોં પર. યે અલ્લાહ કા ફઝલ હૈ, ઉસ કો દેતા હૈ જિસે ચાહતા હૈ.

وَ اللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۝٢١ مَآ اَصَابَ مِنْ
ઔર અલ્લાહ બડે ફઝલ વાલા હૈ. કોઈ મુસીબત નહીં

مُّصِيْبَةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ
પહોંચતી ઝમીન મેં ઔર ન તુમ્હારી જાનોં મેં

اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّبْرَاَهَا ؕ اِنَّ ذٰلِكَ
મગર વો એક કિતાબ (લવ્હે મહફૂઝ) મેં લિખી હુઈ હૈ ઈસ સે પેહલે કે હમ ઉસ કો પૈદા કરેં. યકીનન યે

عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۚ﴿۲۲﴾ لِّكَيْلَا تَاْسَوْا عَلٰى
અલ્લાહ પર આસાન હૈ. તાકે તુમ ગમ ન કરો ઉસ ચીઝ પર

مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوْا بِمَآ اٰتٰىكُمْ ؕ وَاللّٰهُ
જો તુમ સે ફૌત હો ગઈ ઔર ન ઈતરાઓ ઉસ પર જો અલ્લાહ ને તુમ્હેં દિયા. ઔર અલ્લાહ

لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرِ ۙ﴿۲۳﴾ الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ
પસન્દ નહીં કરતા હર ઈતરાને વાલે, ફખ્ર કરને વાલે કો. જો બુખ્લ કરતે હૈં

وَيَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ ؕ وَمَنْ يَّتَوَلَّ
ઔર ઈન્સાનોં કો બુખ્લ કા હુકમ દેતે હૈં. ઔર જો રૂગરદાની કરેગા

فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿۲۴﴾ لَقَدْ اَرْسَلْنَا
તો યકીનન અલ્લાહ બેનિયાઝ હૈ, કાબિલે તારીફ હૈ. યકીનન હમ ને

رُسُلَنَا بِالْبَيِّنٰتِ وَ اَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتٰبَ
અપને પૈગમ્બર ભેજે રોશન મોઅજિઝાત દે કર ઔર હમ ને ઉન કે સાથ કિતાબ ઉતારી

وَالْمِيْزَانَ لِيَقُوْمَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۚ وَاَنْزَلْنَا
ઔર તરાઝૂ ઉતારા તાકે ઈન્સાન ઈન્સાફ કો લે કર ખડે હો જાએં. ઔર હમ ને

الْحَدِيْدَ فِيْهِ بَاْسٌ شَدِيْدٌ وَّ مَنَافِعُ لِلنَّاسِ
લોહા ઉતારા જિસ મેં સખ્ત કુવ્વત હૈ ઔર ઈન્સાનોં કે લિયે દૂસરે મનાફેઅ ભી હૈં

وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَّنْصُرُهٗ وَ رُسُلَهٗ بِالْغَيْبِ ؕ
ઔર તાકે અલ્લાહ જાન લે ઉસ કો જો અલ્લાહ કી ઔર ઉસ કે પૈગમ્બરોં કી નુસ્રત કરતા હૈ બગૈર દેખે.

اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿۲۵﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا
યકીનન અલ્લાહ કુવ્વત વાલા હૈ, ઝબરદસ્ત હૈ. યકીનન હમ ને નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કો રિસાલત દે કર ભેજા

وَّ اِبْرٰهِيْمَ وَجَعَلْنَا فِيْ ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ
ઔર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઔર હમ ને ઉન કી ઔલાદ મેં નુબૂવ્વત રખ દી ઔર કિતાબ રખ દી

فَمِنْهُمْ مُّهْتَدٍ ۚ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٢٦﴾
તો ઉન મેં સે કુછ હિદાયત પાને વાલે હૈં. ઔર ઉન મેં સે અકસર નાફરમાન હૈં.

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَ قَفَّيْنَا بِعِيْسَى
ફિર હમ ને ઉન કે પીછે હમારે પૈગમ્બર ભેજે ઔર હમ ને ઈસા ઈબ્ને મરયમ

ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنٰهُ الْاِنْجِيْلَ ۙ وَجَعَلْنَا
(અલૈહિસ્સલામ) કો ભેજા ઔર હમ ને ઉન કો ઈન્જીલ દી. ઔર હમ ને ઉન લોગોં કે

فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ رَاْفَةً وَّرَحْمَةً ؕ وَرَهْبَانِيَّةَ
દિલોં મેં જિન્હોં ને ઉન કા ઈત્તિબા કિયા નરમી ઔર મેહરબાની રખ દી. ઔર રહબાનીય્યત કો

ابْتَدَعُوْهَا مَا كَتَبْنٰهَا عَلَيْهِمْ اِلَّا ابْتِغَآءَ رِضْوَانِ
ઉન્હોં ને ખૂદ ઈજાદ કિયા થા, ઉસ કો હમ ને ઉન પર લાઝિમ નહીં કિયા થા, મગર અલ્લાહ કી ખુશ્નૂદી તલબ કરને કે

اللّٰهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا ۚ فَاٰتَيْنَا الَّذِيْنَ
લિયે, ફિર ઉસ રહબાનીય્યત કી ઉન્હોં ને રિઆયત નહીં કી જૈસા કે ઉસ કા હક થા. ફિર હમ ને ઉન લોગોં કો

اٰمَنُوْا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْ ۚ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٢٧﴾
જો ઉન મેં સે ઈમાન લાએ થે ઉન કા સવાબ દિયા. ઔર ઉન મેં સે અકસર નાફરમાન હૈં.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَاٰمِنُوْا بِرَسُوْلِهٖ
એ ઈમાન વાલો! અલ્લાહ સે ડરો ઔર ઈમાન લાઓ ઉસ કે પૈગમ્બર પર,

يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَّحْمَتِهٖ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ نُوْرًا
વો તુમ્હેં અપની રહમત સે દોહરા અજર દેગા ઔર તુમ્હારે લિયે નૂર બના દેગા જિસ કો

تَمْشُوْنَ بِهٖ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٨﴾
લે કર તુમ ચલોગે ઔર તુમ્હારી મગફિરત કરેગા. ઔર અલ્લાહ બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ.

لِّئَلَّا يَعْلَمَ اَهْلُ الْكِتٰبِ اَلَّا يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَيْءٍ
તાકે એહલે કિતાબ જાન લેં કે વો કિસી ચીઝ પર કાદિર નહીં હૈં

مِّنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ
અલ્લાહ કે ફઝલ મેં સે ઔર યે કે ફઝલ અલ્લાહ કે હાથ મેં હૈ, વો ઉસે દેતા હૈ

مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢٩﴾
જિસે ચાહતા હૈ. ઔર અલ્લાહ બડે ફઝલ વાલા હૈ.

اٰیَاتُهَا ۲۲ (۵۸) سُوْرَةُ الْمُجَادَلَةِ مَدَنِيَّةٌ (۱۰۵) رُكُوْعَاتُهَا ۳

ઉસ મેં ૨૨ આયતેં હૈં સૂરએ મુજાદલા મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૩ રૂકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِيْ تُجَادِلُكَ فِيْ زَوْجِهَا

યકીનન અલ્લાહ ને સુન લી ઉસ ઔરત કી બાત જો આપ સે જઘડ રહી થી અપને શૌહર કે બારે મેં

وَتَشْتَكِيْٓ اِلَى اللّٰهِ ۖ وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ۭ اِنَّ اللّٰهَ

ઔર અલ્લાહ સે શિકાયત કર રહી થી. ઔર અલ્લાહ તુમ દોનોં કી ગુફ્તગૂ સુન રહે થે. યકીનન અલ્લાહ

سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ۝۱ اَلَّذِيْنَ يُظٰهِرُوْنَ مِنْكُمْ مِّنْ نِّسَاۗىِٕهِمْ

સુનને વાલે, દેખને વાલે હૈં. તુમ મેં સે વો મર્દ જો અપની ઔરતોં સે ઝિહાર કરેં

مَّا هُنَّ اُمَّهٰتِهِمْ ۭ اِنْ اُمَّهٰتُهُمْ اِلَّا الّٰۗـِٔيْ وَلَدْنَهُمْ ۭ

તો વો ઉન કી હકીકી માએં નહીં બન જાતીં. ઉન કી હકીકી માએં તો વહી હૈં જિન્હોં ને ઉન કો જના હૈ.

وَ اِنَّهُمْ لَيَقُوْلُوْنَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُوْرًا ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ

ઔર યકીનન વો બુરી બાત ઔર જૂઠી બાત કેહ રહે હૈં. ઔર યકીનન અલ્લાહ બહોત ઝયાદા માફ

لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ۝۲ وَالَّذِيْنَ يُظٰهِرُوْنَ مِنْ نِّسَاۗىِٕهِمْ

કરને વાલા, બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા હૈ. ઔર જો મર્દ અપની ઔરતોં સે ઝિહાર કરેં,

ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ لِمَا قَالُوْا فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مِّنْ قَبْلِ

ફિર વો વાપસ અપને કલામ સે રુજૂઅ કરેં તો એક ગર્દન આઝાદ કરના હૈ ઈસ સે પેહલે કે વો એક દૂસરે કો

اَنْ يَّتَمَاۗسَّا ۭ ذٰلِكُمْ تُوْعَظُوْنَ بِهٖ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

છુએં. ઉસ કી તુમ્હેં નસીહત કી જાતી હૈ. ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ સે

خَبِيْرٌ ۝۳ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ

બાખબર હૈ. ફિર જો (ગુલામ) ન પાએ તો લગાતાર દો મહીનોં કે રોઝે હૈં

مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّتَمَاۗسَّا ۭ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّيْنَ

ઈસ સે પેહલે કે વો એક દૂસરે કો છુએં. ફિર જો ઉસ કી તાકત ન રખતા હો તો સાઠ મિસ્કીનોં કો ખાના

مِسْكِيْنًا ۭ ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۭ وَتِلْكَ حُدُوْدُ

ખિલાના હૈ. યે ઈસ લિયે હૈ તાકે તુમ ઈમાન લાઓ અલ્લાહ પર ઔર ઉસ કે રસૂલ પર. ઔર યે

اللّٰهِ ؕ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَآدُّوْنَ

અલ્લાહ કી મુકર્રરા હુદૂદ હૈં. ઔર કાફિરોં કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ. યકીનન વો લોગ જો અલ્લાહ ઔર

اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ كُبِتُوْا كَمَا كُبِتَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ

ઉસ કે રસૂલ સે જઘડતે હૈં ઝલીલ હોંગે જૈસા કે ઝલીલ હુવે વો જો ઉન સે પેહલે થે ઔર યકીનન

اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ ؕ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۝

હમ ને સાફ સાફ આયતેં નાઝિલ કી હૈં. ઔર કાફિરોં કે લિયે રુસ્વા કરને વાલા અઝાબ હૈ.

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ؕ

જિસ દિન ઉન તમામ કો અલ્લાહ ઉઠાએગા, ફિર ઉન કો જતલાએગા વો અમલ જો ઉન્હોં ને કિયે.

اَحْصٰىهُ اللّٰهُ وَنَسُوْهُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ۝

અલ્લાહ ને ઉસ કો ગિન રખા હૈ ઔર ઉન્હોં ને ઉસ કો ભુલા દિયા હૈ. ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ કો દેખ રહે હૈં.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ

કયા આપ ને દેખા નહીં કે અલ્લાહ જાનતા હૈ ઉન ચીઝોં કો જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં.

مَا يَكُوْنُ مِنْ نَّجْوٰى ثَلٰثَةٍ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ

તીન આદમિયોં કી કોઈ સરગોશી નહીં હોતી મગર અલ્લાહ ઉન કા ચૌથા હોતા હૈ ઔર ન પાંચ

اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَآ اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ

આદમિયોં કી મગર અલ્લાહ ઉન કા છટ્ઠા હોતા હૈ, ઔર ન ઉસ સે કમ ઔર ન ઉસ સે ઝયાદા મગર વો ઉન કે સાથ

مَعَهُمْ اَيْنَ مَا كَانُوْا ۚ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ

હોતા હૈ, જહાં ભી વો હોં. ફિર અલ્લાહ ઉન્હેં ઉન આમાલ કી જો ઉન્હોં ને કિયે કયામત કે દિન ખબર દેગા.

اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نُهُوْا

યકીનન અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખૂબ જાનને વાલે હૈં. કયા આપ ને દેખા નહીં ઉન લોગોં કી તરફ જિન કો

عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَيَتَنٰجَوْنَ

સરગોશી સે મના કિયા ગયા, ફિર ભી વો દોબારા કરતે હૈં ઉસી કો જિસ સે ઉન કો રોકા ગયા થા ઔર વો સરગોશી કરતે હૈં

بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ ۫ وَاِذَا جَآءُوْكَ

ગુનાહ કી ઔર ઝૂલ્મ કી ઔર રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વસલ્લમ) કી નાફરમાની કી. ઔર જબ વો આપ કે પાસ આતે હૈં તો આપ કો

حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُ ۙ وَيَقُوْلُوْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ

દુઆ દેતે હૈં ઉન અલ્ફાઝ સે જો અલ્લાહ ને આપ કો દુઆ દેને કે લિયે મખ્સૂસ નહીં ફરમાએ. ઔર વો કેહતે હૈં અપને દિલોં મેં

لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُوْلُ ؕ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ
કે અલ્લાહ હમેં અઝાબ ક્યૂં નહીં દેતા ઉન બાતોં કી વજહ સે જો હમ કેહ રહે હૈં. ઉન કે લિયે જહન્નમ કાફી હૈ, જિસ મેં વો
فَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝٨ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا تَنَاجَيْتُمْ
દાખિલ હોંગે. ફિર વો બુરી જગા હૈ. એ ઈમાન વાલો! જબ તુમ આપસ મેં સરગોશી કરો
فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ
તો સરગોશી મત કરો ગુનાહ કી ઔર ઝુલ્મ કી ઔર રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કી નાફરમાની કી,
وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْۤ اِلَيْهِ
બલ્કે સરગોશી કરો નેકી કી ઔર તકવે કી. ઔર અલ્લાહ સે ડરો, ઉસ અલ્લાહ સે જિસ કી તરફ
تُحْشَرُوْنَ ۝٩ اِنَّمَا النَّجْوٰى مِنَ الشَّيْطٰنِ لِيَحْزُنَ
તુમ ઈકટ્ઠે કિયે જાઓગે. સરગોશી તો સિર્ફ શયતાન કી તરફ સે હૈ તાકે વો ગમગીન કરે
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَيْسَ بِضَآرِّهِمْ شَيْـًٔا اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ
ઈમાન વાલોં કો હાલાંકે વો ઉન કો ઝરા ભી ઝરર નહીં પહોંચા સકતા મગર અલ્લાહ કે હુકમ સે.
وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝١٠ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا
ઔર અલ્લાહ હી પર ઈમાન વાલોં કો તવક્કુલ કરના ચાહિયે. એ ઈમાન વાલો!
اِذَا قِيْلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوْا فِى الْمَجٰلِسِ فَافْسَحُوْا يَفْسَحِ
જબ તુમ સે કહા જાએ કે મજલિસ મેં ખુલ કર બૈઠો તો કુશાદગી કિયા કરો, અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે
اللّٰهُ لَكُمْ ۚ وَاِذَا قِيْلَ انْشُزُوْا فَانْشُزُوْا يَرْفَعِ اللّٰهُ
કુશાદગી કરેગા. ઔર જબ કહા જાએ કે ઉઠ જાઓ તબ ઉઠ જાઓ, તો અલ્લાહ તુમ મેં
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ ۙ وَالَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ ؕ
સે ઈમાન વાલોં કે ઔર ઉન કે દરજાત બુલન્દ કરેગા જિન કો ઈલ્મ દિયા ગયા.
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝١١ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا
ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ સે બાખબર હૈં. એ ઈમાન વાલો!
اِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ
જબ તુમ રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) સે સરગોશી કરો, તો અપની સરગોશી સે પેહલે
صَدَقَةً ؕ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَاَطْهَرُ ؕ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا
કુછ સદકા કર લો. યે તુમ્હારે લિયે બેહતર હૈ ઔર ઝયાદા પાકીઝગી વાલા હૈ. ફિર અગર તુમ (સદકા) ન પાઓ

فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝١٢ ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوْا بَيْنَ
તો યકીનન અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં. કયા તુમ ઈસ સે ડર ગએ કે અપની

يَدَىْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقٰتٍ ؕ فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ
સરગોશી સે પેહલે સદકા કર દિયા કરો? ફિર જબ તુમ ને ઐસા નહીં કિયા ઔર અલ્લાહ ને તુમ્હેં માફ

عَلَيْكُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ
કર દિયા તો નમાઝ કાઈમ કરો ઔર ઝકાત દો ઔર અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કા કેહના

وَرَسُوْلَهٗ ؕ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝١٣ اَلَمْ
માનો. ઔર અલ્લાહ બાખબર હૈ ઉન કામોં સે જો તુમ કરતે હો. કયા આપ ને દેખા નહીં

تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ؕ مَا هُمْ مِّنْكُمْ
ઉન લોગોં કી તરફ જિન્હોં ને દોસ્તી કી ઐસી કૌમ સે જિન પર અલ્લાહ કા ગઝબ હૈ? વો તુમ મેં સે નહીં હૈં

وَلَا مِنْهُمْ ۙ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۝١٤
ઔર ન ઉન મેં સે હૈં ઔર વો જૂઠી બાત પર કસમ ખાતે હૈં હાલાંકે વો જાનતે હૈં.

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ؕ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا
અલ્લાહ ને ઉન કે લિયે દર્દનાક અઝાબ તૈયાર કર રખા હૈ. યકીનન બુરે હૈં વો કામ જો વો કર

يَعْمَلُوْنَ ۝١٥ اِتَّخَذُوْٓا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا
રહે હૈં. ઉન્હોં ને અપની કસ્મોં કો ઢાલ બના લિયા હૈ, ફિર ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે રાસ્તે

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۝١٦ لَنْ تُغْنِىَ
સે રોકા, ફિર ઉન કે લિયે રુસ્વા કરને વાલા અઝાબ હૈ. હરગિઝ ઉન કે કુછ કામ નહીં

عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ
આએંગે ઉન કે માલ ઔર ન ઉન કી ઔલાદ અલ્લાહ સે ઝરા ભી.

اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ؕ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝١٧ يَوْمَ
યે દોઝખી હૈં. વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે. જિસ દિન

يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهٗ كَمَا يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ
અલ્લાહ ઉન તમામ કો કબ્રોં સે ઉઠાએગા, ફિર વો અલ્લાહ કે સામને કસ્મેં ખાએંગે જૈસા કે વો તુમ્હારે સામને

وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ عَلٰى شَىْءٍ ؕ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ۝١٨
કસ્મેં ખાતે થે ઔર વો સમજતે હૈં કે વો (અચ્છે) કામ પર હૈં. સુનો! યકીનન વો જૂઠે હૈં.

اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنْسٰهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ
શયતાન ઉન પર ગાલિબ આ ગયા હૈ, ફિર શયતાન ને અલ્લાહ કા ઝિક્ર ઉન સે ભુલા દિયા હૈ. યે શયતાન કા

الشَّيْطٰنِ ؕ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝١٩
ગિરોહ હૈ. સુનો! યકીનન શયતાન કા ગિરોહ વહી ખસારા ઉઠાને વાલા હૈ.

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَآدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗٓ اُولٰٓئِكَ فِى الْاَذَلِّيْنَ ۝٢٠
યકીનન વો લોગ જો અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ સે મુખાલફત રખતે હૈં યે સબ સે ઝયાદા ઝલીલ લોગોં મે હૈં.

كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِىْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ قَوِىٌّ عَزِيْزٌ ۝٢١
અલ્લાહ ને લિખ દિયા હૈ કે મૈં ઔર મેરે પૈગમ્બર હી ઝરૂર ગાલિબ રહેંગે. યકીનન અલ્લાહ કુવ્વત વાલા, ઝબરદસ્ત હૈ.

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُّؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَآدُّوْنَ
આપ નહીં પાઓગે ઐસી કૌમ કો જો ઈમાન રખતી હૈ અલ્લાહ પર ઔર આખિરી દિન પર કે વો દોસ્તી રખતે હોં

مَنْ حَآدَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَوْ كَانُوْٓا اٰبَآءَهُمْ اَوْ اَبْنَآءَهُمْ
ઉન સે જો અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કે મુખાલિફ હૈં, અગરચે વો ઉન કે બાપ દાદા યા ઉન કે બેટે

اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيْرَتَهُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ كَتَبَ فِىْ قُلُوْبِهِمُ
યા ઉન કે ભાઈ યા ઉન કા ખાનદાન હી કયૂં ન હો. યે વો લોગ હૈં કે જિન કે દિલોં મેં અલ્લાહ ને ઈમાન લિખ

الْاِيْمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوْحٍ مِّنْهُ ؕ وَيُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ
દિયા હૈ ઔર અપની તરફ સે રૂહ કે ઝરિયે ઉન કી તાઈદ કી હૈ. ઔર અલ્લાહ ઉન્હેં જન્નતોં મેં દાખિલ કરેગા,

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا
જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી, જિન મેં વો હમેશા રહેંગે. અલ્લાહ ઉન સે રાઝી હુવા ઔર વો અલ્લાહ સે

عَنْهُ ؕ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ ؕ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝٢٢
રાઝી હો ગએ. યે અલ્લાહ કા ગિરોહ હૈ. સુનો! યકીનન અલ્લાહ કા ગિરોહ હી ફલાહ પાને વાલા હૈ.

اٰيَاتُهَا ٢٤ ‏ (٥٩) سُوْرَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ (١٠١) ‏ رُكُوْعَاتُهَا ٣

ઉસ મેં ૨૪ આયતેં હૈં ‏ સૂરએ હશ્ર મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ‏ ઔર ૩ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ
અલ્લાહ કે લિયે તસ્બીહ કરતી હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં. ઔર વો

الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝١ هُوَ الَّذِيْٓ اَخْرَجَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
ઝબરદસ્ત હે, હિકમત વાલા હે. વહી હે જિસ ને એહલે કિતાબ મેં સે કાફિરોં કો ઉન કે

مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِ ۘ مَا ظَنَنْتُمْ
ઘરોં સે પેહલી બાર ઈકટ્ઠે કરને કે વક્ત બાહર નિકાલા. તુમ ને ગુમાન નહીં કિયા થા

اَنْ يَّخْرُجُوْا وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ مَّانِعَتُهُمْ حُصُوْنُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَاَتٰىهُمُ
કે વો નિકલેંગે ઔર વો ભી ગુમાન કર રહે થે કે ઉન કો ઉન કે કિલએ અલ્લાહ સે બચાને વાલે હૈં, ફિર અલ્લાહ

اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوْا وَقَذَفَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ
ઉન કે પાસ આયા ઐસી જગા સે જિસ કા ઉન્હોં ને ગુમાન ભી નહીં કિયા થા ઔર અલ્લાહ ને ઉન કે દિલોં મે રૌબ

الرُّعْبَ يُخْرِبُوْنَ بُيُوْتَهُمْ بِاَيْدِيْهِمْ وَاَيْدِي الْمُؤْمِنِيْنَ ۗ
ડાલ દિયા કે વો અપને ઘરોં કો અપને હાથોં સે ઔર ઈમાન વાલોં કે હાથોં સે ઉજાડને લગે.

فَاعْتَبِرُوْا يٰٓاُولِي الْاَبْصَارِ ۝٢ وَلَوْلَآ اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ
તો એ બસીરત વાલો! ઈબ્રત પકડો. ઔર અગર અલ્લાહ ને ઉન પર જિલાવતની ન લિખ દી

الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا ۭ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ
હોતી તો અલ્લાહ ઉન કો દુન્યા મેં અઝાબ દેતા. ઔર ઉન કે લિયે આખિરત મેં આગ કા

النَّارِ ۝٣ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ وَمَنْ
અઝાબ હે. યે ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી મુખાલફત કી. ઔર જો ભી

يُّشَآقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝٤ مَا قَطَعْتُمْ
અલ્લાહ કી મુખાલફત કરેગા તો યકીનન અલ્લાહ સખ્ત સઝા દેને વાલા હે. જો ખજૂર કા

مِّنْ لِّيْنَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوْهَا قَآئِمَةً عَلٰٓى اُصُوْلِهَا فَبِاِذْنِ
દરખ્ત તુમ ને કાટા યા ઉસ કો અપની જડોં પર ખડા છોડ દિયા તો વો અલ્લાહ કે હુકમ સે

اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفٰسِقِيْنَ ۝٥ وَمَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ
થા ઔર ઈસ લિયે તાકે અલ્લાહ નાફરમાનોં કો રુસ્વા કરે. ઔર જો અલ્લાહ ને અપને રસૂલ પર ઉન લોગોં

مِنْهُمْ فَمَآ اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَّلَا رِكَابٍ
સે (ફૈઅ બના કર) લૌટાયા, ફિર તુમ ને ઉસ પર ઘોડે ઔર ઊંટ નહીં દૌડાએ થે,

وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهٗ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ
લેકિન અલ્લાહ મુસલ્લત કરતા હે અપને પૈગમ્બરોં કો જિસ પર ચાહતા હે. ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર

وَقْفُ النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ

شَیْءٍ قَدِیْرٌ۝۶ مَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْ اَهْلِ
કુદરત વાલા હૈ. જો અલ્લાહ ને અપને રસૂલ પર માલે ફૈઅ લૌટાયા ઉન બસ્તિયોં વાલોં કી

الْقُرٰى فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِی الْقُرْبٰى وَالْیَتٰمٰى
તરફ સે, તો વો અલ્લાહ કા હૈ ઔર રસૂલ કા હૈ ઔર રિશ્તેદારોં ઔર યતીમોં

وَالْمَسٰكِیْنِ وَابْنِ السَّبِیْلِ ۙ كَیْ لَا یَكُوْنَ دُوْلَةًۢ بَیْنَ
ઔર મિસ્કીનોં ઔર મુસાફિર કા હૈ. તાકે યે તુમ મેં સે માલદારોં કે દરમિયાન ઘૂમને વાલી

الْاَغْنِیَآءِ مِنْكُمْ ؕ وَمَآ اٰتٰىكُمُ الرَّسُوْلُ فَخُذُوْهُ ۚ
જાઈદાદ બન કર ન રેહ જાએ. ઔર રસૂલ તુમ્હેં જો દે ઉસ કો લે લો.

وَمَا نَهٰىكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوْا ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ شَدِیْدُ
ઔર જિસ સે તુમ્હેં રોકે ઉસ સે રુક જાઓ. ઔર અલ્લાહ સે ડરો. યકીનન અલ્લાહ સખ્ત સઝા

وقف لازم

الْعِقَابِ ۝۷ لِلْفُقَرَآءِ الْمُهٰجِرِیْنَ الَّذِیْنَ اُخْرِجُوْا
દેને વાલા હૈ. ઉન ફુકરા કે લિયે (માલે ફૈઅ) હૈ જિન્હોં ને હિજરત કી, જો અપને ઘરોં સે

مِنْ دِیَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ یَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ
ઔર અપને માલોં સે નિકાલ દિયે ગએ હૈં, જો અલ્લાહ કા ફઝલ ઔર અલ્લાહ કી ખુશ્નૂદી તલબ

وَرِضْوَانًا وَّیَنْصُرُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ
કરતે હૈં ઔર જો અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી નુસ્રત કરતે હૈં. યહી લોગ

الصّٰدِقُوْنَ ۝۸ وَالَّذِیْنَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ وَالْاِیْمَانَ
સચ્ચે હૈં. ઔર ઉન કે લિયે (માલે ફૈઅ) હૈ જો મદીના મેં મુકીમ થે ઈમાન કે સાથ મુહાજિરીન કે

مِنْ قَبْلِهِمْ یُحِبُّوْنَ مَنْ هَاجَرَ اِلَیْهِمْ وَلَا یَجِدُوْنَ
આને સે પેહલે, જો મહબ્બત કરતે હૈં ઉસ સે જો હિજરત કર કે આએ ઉન કી તરફ ઔર અપને દિલોં મેં

فِیْ صُدُوْرِهِمْ حَاجَةً مِّمَّآ اُوْتُوْا وَیُؤْثِرُوْنَ
કોઈ તંગી નહીં પાતે ઉસ કી તરફ સે જો ઉન્હેં (મુહાજિરીન કો) દિયા જાએ, ઔર વો અપને આપ પર

عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۛؕ وَمَنْ یُّوْقَ شُحَّ
મુહાજિરીન કો તરજીહ દેતે હૈં અગરચે ખુદ ઉન કે સાથ ફાકા હી કયૂં ન હો. ઔર જિસે અપને નફસ કે

نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝۹ وَالَّذِیْنَ جَآءُوْ
બુખ્લ સે બચા લિયા ગયા તો યહી લોગ ફલાહ પાને વાલે હૈં. ઔર જો ઉન કે

مِنۡۢ بَعۡدِهِمۡ يَقُوۡلُوۡنَ رَبَّنَا اغۡفِرۡ لَنَا وَلِاِخۡوَانِنَا
બાદ આએ, વો કેહતે હૈં કે એ હમારે રબ! મગફિરત કર દે હમારી ઔર હમારે ભાઈયોં કી,

الَّذِيۡنَ سَبَقُوۡنَا بِالۡاِيۡمَانِ وَلَا تَجۡعَلۡ فِىۡ قُلُوۡبِنَا
ઉન કી જિન્હોં ને ઈમાન મેં હમ સે સબકત કી હૈ ઔર હમારે દિલોં મે ઈમાન વાલોં

غِلًّا لِّلَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا رَبَّنَاۤ اِنَّكَ رَءُوۡفٌ رَّحِيۡمٌ ۝۱۰
કે લિયે કીના મત રખ, એ હમારે રબ! યકીનન તૂ બહોત ઝયાદા શફકત વાલા, નિહાયત મેહરબાન હૈ.

اَلَمۡ تَرَ اِلَى الَّذِيۡنَ نَافَقُوۡا يَقُوۡلُوۡنَ لِاِخۡوَانِهِمُ الَّذِيۡنَ
કયા આપ ને નહીં દેખા મુનાફિકીન કો જો એહલે કિતાબ મેં સે

كَفَرُوۡا مِنۡ اَهۡلِ الۡكِتٰبِ لَئِنۡ اُخۡرِجۡتُمۡ لَنَخۡرُجَنَّ
અપને કાફિર ભાઈયોં સે કેહતે હૈં કે અગર તુમ નિકાલે ગએ તો હમ ભી તુમ્હારે સાથ નિકલ

مَعَكُمۡ وَلَا نُطِيۡعُ فِيۡكُمۡ اَحَدًا اَبَدًا ۙ وَّاِنۡ قُوۡتِلۡتُمۡ
જાએંગે, ઔર હમ તુમ્હારે બારે મેં કિસી કી બાત કભી નહીં માનેંગે. ઔર અગર તુમ સે કિતાલ કિયા ગયા,

لَنَنۡصُرَنَّكُمۡ ؕ وَاللّٰهُ يَشۡهَدُ اِنَّهُمۡ لَكٰذِبُوۡنَ ۝۱۱
તો હમ તુમ્હારી ઝરૂર નુસ્રત કરેંગે. હાલાંકે અલ્લાહ ગવાહી દેતા હૈ કે યે બિલ્કુલ જૂઠે હૈં. અગર

لَئِنۡ اُخۡرِجُوۡا لَا يَخۡرُجُوۡنَ مَعَهُمۡ ۚ وَلَئِنۡ قُوۡتِلُوۡا
વો નિકાલે ગએ તો યે ઉન કે સાથ નહીં નિકલેંગે. ઔર અગર ઉન સે કિતાલ કિયા ગયા તો ઉન કી નુસ્રત

لَا يَنۡصُرُوۡنَهُمۡ ۚ وَلَئِنۡ نَّصَرُوۡهُمۡ لَيُوَلُّنَّ الۡاَدۡبَارَ ۟
નહીં કરેંગે. ઔર અગર વો ઉન કી નુસ્રત કરેંગે ભી, તો વો ઝરૂર પીઠ ફેર કર ભાગેંગે.

ثُمَّ لَا يُنۡصَرُوۡنَ ۝۱۲ لَاَنۡتُمۡ اَشَدُّ رَهۡبَةً فِىۡ صُدُوۡرِهِمۡ
ફિર ઉન કી નુસ્રત નહીં કી જાએગી. અલબત્તા તુમ્હારા ખૌફ ઉન કે દિલોં મેં અલ્લાહ સે ભી

مِّنَ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ قَوۡمٌ لَّا يَفۡقَهُوۡنَ ۝۱۳
ઝયાદા હૈ. યે ઈસ વજહ સે કે યે ઐસી કૌમ હૈ જો કુછ સમજતી નહીં.

لَا يُقَاتِلُوۡنَكُمۡ جَمِيۡعًا اِلَّا فِىۡ قُرًى مُّحَصَّنَةٍ
વો સબ ઈકટ્ઠે હો કર ભી તુમ સે કિતાલ નહીં કર સકતે મગર કિલઆબન્દ બસ્તિયોં મેં

اَوۡ مِنۡ وَّرَآءِ جُدُرٍ ؕ بَاۡسُهُمۡ بَيۡنَهُمۡ شَدِيۡدٌ ؕ تَحۡسَبُهُمۡ جَمِيۡعًا
યા દીવારોં કી ઓટ સે. ઉન કી લડાઈ આપસ મેં બડી સખ્ત હૈ. આપ ઉન્હેં ઈકટ્ઠે ગુમાન કરતે હૈં

وَّقُلُوْبُهُمْ شَتّٰى ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ۚ﴿۱۴﴾

હાલાંકે ઉન કે દિલ અલગ અલગ હૈં. યે ઈસ વજહ સે કે યે ઐસી કૌમ હૈ જો અકલ નહીં રખતી. ઈન કા

كَمَثَلِ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيْبًا ذَاقُوْا وَبَالَ اَمْرِهِمْ ۚ

હાલ ઉન કે હાલ કી તરહ હૈ જો ઉન સે પેહલે અભી ગુઝરે હૈં જિન્હોં ને અપની હરકત કા વબાલ ચખ લિયા.

وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۚ﴿۱۵﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطٰنِ اِذْ قَالَ

ઔર ઉન કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ. ઉન કા હાલ ઉસ શયતાન કે હાલ કી તરહ હૈ જબ વો ઈન્સાન સે કેહતા

لِلْاِنْسَانِ اكْفُرْ ۚ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّنْكَ اِنِّيْٓ

હૈ કે તૂ કાફિર બન જા. જબ વો કુફ્ર કર લેતા હૈ, તો શયતાન કેહતા હૈ કે મૈં તુજ સે બરી હું કે મૈં

اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۶﴾ فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَآ اَنَّهُمَا

અલ્લાહ રબ્બુલ આલમીન સે ડરતા હું. ફિર દોનોં કા અન્જામ યે હોગા કે વો દોનોં

فِي النَّارِ خٰلِدَيْنِ فِيْهَا ؕ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِيْنَ ۚ﴿۱۷﴾

આગ મેં હોંગે, ઉસ મેં વો હમેશા રહેંગે. ઔર યે ઝાલિમોં કી સઝા હૈ.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ

એ ઈમાન વાલો! અલ્લાહ સે ડરો ઔર ચાહિયે કે હર શખ્સ દેખ લે વો જો

مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ

ઉસ ને કલ કે લિયે આગે કયા ભેજા હૈ. ઔર અલ્લાહ સે ડરો. યકીનન અલ્લાહ બાખબર હૈ ઉન કામોં સે

بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۸﴾ وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰهُمْ

જો તુમ કરતે હો. ઔર ઉન લોગોં કી તરહ મત બનો જિન્હોં ને અલ્લાહ કો ભુલા દિયા, ફિર અલ્લાહ ને ખુદ

اَنْفُسَهُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۱۹﴾ لَا يَسْتَوِيْٓ

ઉન કો ઉન કી જાનોં સે ભુલા દિયા. યહી લોગ નાફરમાન હૈં. દોઝખી ઔર જન્નતી

اَصْحٰبُ النَّارِ وَاَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ؕ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمُ

બરાબર નહીં હો સકતે. જન્નતી હી કામ્યાબ

الْفَآئِزُوْنَ ﴿۲۰﴾ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ

હોને વાલે હૈં. અગર હમ ઈસ કુર્આન કો ઉતારતે પહાડ પર

لَّرَاَيْتَهٗ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ؕ

તો આપ ઉસે ઝરૂર આજિઝી કરને વાલા, અલ્લાહ કે ખૌફ કી વજહ સે ફટને વાલા દેખતે.

ع ۲ ۵

وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
ઔર યે મિસાલેં હૈં જો હમ ઇન્સાનોં કે લિયે બયાન કરતે હૈં તાકે વો

يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللّٰهُ الَّذِىْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ
સોચેં. વહી અલ્લાહ વો હૈ જિસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં.

عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ﴿٢٢﴾
વો ઝાહિર ઔર છુપી હુઈ ચીઝોં કો જાનને વાલા હૈ. વો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ.

هُوَ اللّٰهُ الَّذِىْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْمَلِكُ الْقُدُّوْسُ
વહી અલ્લાહ હૈ જિસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં. વો બાદશાહ હૈ, સબ ઐબોં સે પાક હૈ,

السَّلٰمُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ؕ
સલામતી વાલા હૈ, અમન દેને વાલા હૈ, નિગેહબાન હૈ, ઝબરદસ્ત હૈ, કુવ્વત વાલા હૈ, બડાઈ વાલા હૈ.

سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ
અલ્લાહ ઉન કે શરીક ઠેહરાને સે પાક હૈ. વહી અલ્લાહ હૈ જો ખિલ્કત કો બનાને વાલા,

الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ؕ يُسَبِّحُ لَهٗ
પૈદા કરને વાલા, સૂરતેં બનાને વાલા હૈ, ઉસ કે લિયે અચ્છે અચ્છે નામ હૈં. ઉસ કી તસ્બીહ પળ્હતી હૈં વો

مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٤﴾
તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં. ઔર વો ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ.

ايَاتُهَا ١٣ (٦٠) سُوْرَةُ الْمُمْتَحِنَةِ مَدَنِيَّةٌ (٩١) رُكُوْعَاتُهَا ٢

ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં — સૂરએ મુમ્તહિના મદીના મેં નાઝિલ હુઈ — ઉસ મેં ૧૩ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿﴾
પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કેર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا عَدُوِّىْ وَ عَدُوَّكُمْ
એ ઈમાન વાલો! મેરે ઔર અપને દુશ્મન કો દોસ્ત મત

اَوْلِيَآءَ تُلْقُوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوْا
બનાઓ, તુમ ઉન કો દોસ્તી સે પૈગામ ભેજતે હો હાલાંકે ઉન્હોં ને કુફ્ર કિયા

بِمَا جَآءَكُمْ مِّنَ الْحَقِّ ۚ يُخْرِجُوْنَ الرَّسُوْلَ وَاِيَّاكُمْ
ઉસ હક કે સાથ જો તુમ્હારે પાસ આયા. વો રસૂલ કો ઔર તુમ્હેં ભી નિકાલતે હૈં

ع ٣

اَنْ تُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ ؕ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا
ઈસ વજહ સે કે તુમ અપને રબ અલ્લાહ પર ઈમાન રખતે હો. અગર તુમ મેરે રાસ્તે મેં ઔર મેરી રઝા
فِیْ سَبِیْلِیْ وَابْتِغَآءَ مَرْضَاتِیْ ۗ تُسِرُّوْنَ اِلَیْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ ۖ
કી તલબ મેં જિહાદ કે લિયે નિકલે હો, ફિર તુમ ઉન કી તરફ ચુપકે ચુપકે મહબ્બત કા પૈગામ ભેજતે હો.
وَاَنَا اَعْلَمُ بِمَاۤ اَخْفَیْتُمْ وَمَاۤ اَعْلَنْتُمْ ؕ وَمَنْ یَّفْعَلْهُ
હાલાંકે મૈં ખૂબ જાનતા હું ઉસ કો જો તુમ ને છુપાયા ઔર જો ઝાહિર કિયા. ઔર જો તુમ મેં સે ઐસા
مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِیْلِ ۝۱ اِنْ یَّثْقَفُوْكُمْ
કરેગા તો યકીનન વો સીધે રાસ્તે સે ગુમરાહ હો ગયા. અગર વો તુમ પર કુદરત પા લેં
یَكُوْنُوْا لَكُمْ اَعْدَآءً وَّیَبْسُطُوْۤا اِلَیْكُمْ اَیْدِیَهُمْ
તો વો તુમ્હારે દુશ્મન બન જાએં ઔર તુમ્હારી તરફ અપને હાથ ઔર અપની ઝબાનેં
وَاَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوْٓءِ وَوَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ ۝۲ؕ لَنْ تَنْفَعَكُمْ
બુરાઈ કે સાથ ચલાએં ઔર વો તો ચાહતે હૈં કે તુમ કાફિર બન જાઓ. હરગિઝ તુમ્હેં નફા નહીં દેગી
اَرْحَامُكُمْ وَلَاۤ اَوْلَادُكُمْ ۚۛ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ ۚۛ یَفْصِلُ بَیْنَكُمْ ؕ
તુમ્હારી રિશ્તેદારિયાં ઔર ન તુમ્હારી ઔલાદ કયામત કે દિન. વો તુમ્હારે દરમિયાન ફૈસલા કરેગા.
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِیْرٌ ۝۳ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ اُسْوَةٌ
ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ દેખ રહે હૈં. તુમ્હારે લિયે ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ)
حَسَنَةٌ فِیْۤ اِبْرٰهِیْمَ وَالَّذِیْنَ مَعَهٗ ۚ اِذْ قَالُوْا
મેં ઔર ઉન મેં જો ઉન કે સાથ થે અચ્છા નમૂના હૈ. જબ ઉન્હોં ને અપની
لِقَوْمِهِمْ اِنَّا بُرَءٰٓؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُوْنَ
કૌમ સે કહા કે હમ તુમ સે બરી હૈં ઔર ઉન સે ભી બરી હૈં જિન કી તુમ અલ્લાહ કે
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۫ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَیْنَنَا وَبَیْنَكُمُ
સિવા ઈબાદત કરતે હો. હમ ને તુમ્હારે સાથ કુફ્ર કિયા ઔર હમારે ઔર તુમ્હારે દરમિયાન અદાવત
الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَآءُ اَبَدًا حَتّٰی تُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَحْدَهٗۤ
ઔર બુગ્ઝ હમેશા કે લિયે ઝાહિર હો ગયા જબ તક કે તુમ યકતા અલ્લાહ પર ઈમાન ન લાઓ,
اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰهِیْمَ لِاَبِیْهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَاۤ
મગર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કા ફરમાન અપને અબ્બા સે કે મૈં ઝરૂર તેરે લિયે ઈસ્તિગ્ફાર કરુંગા, ઔર

اَمۡلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنۡ شَیۡءٍ ؕ رَبَّنَا عَلَيۡكَ تَوَكَّلۡنَا
મૈં તેરે લિયે અલ્લાહ સે કિસી ભી ચીઝ કા ઈખ્તિયાર નહીં રખતા. એ હમારે રબ! હમ ને તુજ હી પર
وَاِلَيۡكَ اَنَبۡنَا وَاِلَيۡكَ الۡمَصِيۡرُ ۝٤ رَبَّنَا لَا تَجۡعَلۡنَا
તવક્કુલ કિયા ઔર તેરી હી તરફ તૌબા કરતે હૈં ઔર તેરી હી તરફ લૌટના હૈ. એ હમારે રબ!
فِتۡنَةً لِّلَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا وَاغۡفِرۡ لَنَا رَبَّنَا ۚ اِنَّكَ اَنۡتَ
હમેં કાફિરોં કા તખ્તએ મશ્ક ન બના ઔર હમારી મગફિરત કર દે, એ હમારે રબ! યકીનન તૂ
الۡعَزِيۡزُ الۡحَكِيۡمُ ۝٥ لَقَدۡ كَانَ لَكُمۡ فِيۡهِمۡ اُسۡوَةٌ حَسَنَةٌ
ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. યકીનન તુમ્હારે લિયે ઉન મેં અચ્છા નમૂના હૈ
لِّمَنۡ كَانَ يَرۡجُوا اللّٰهَ وَالۡيَوۡمَ الۡاٰخِرَ ؕ وَمَنۡ يَّتَوَلَّ
ઉસ શખ્સ કે લિયે જો ઉમ્મીદ રખતા હો અલ્લાહ કી ઔર આખિરી દિન કી. ઔર જો રૂગરદાની કરેગા
فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الۡغَنِیُّ الۡحَمِيۡدُ ۝٦ عَسَى اللّٰهُ اَنۡ يَّجۡعَلَ
તો યકીનન અલ્લાહ વો બેનિયાઝ હૈ, કાબિલે તારીફ હૈ. ઉમ્મીદ હૈ કે અલ્લાહ તુમ્હારે
بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَ الَّذِيۡنَ عَادَيۡتُمۡ مِّنۡهُمۡ مَّوَدَّةً ؕ وَاللّٰهُ
ઔર ઉન કે દરમિયાન જિન સે તુમ્હેં અદાવત હૈ, મહબ્બત પૈદા કર દે. ઔર અલ્લાહ કુદરત
قَدِيۡرٌ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ۝٧ لَا يَنۡهٰٮكُمُ اللّٰهُ
વાલા હૈ. ઔર અલ્લાહ બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. અલ્લાહ તુમ્હેં નહીં
عَنِ الَّذِيۡنَ لَمۡ يُقَاتِلُوۡكُمۡ فِی الدِّيۡنِ وَلَمۡ يُخۡرِجُوۡكُمۡ
રોકતા ઉન સે જિન્હોં ને તુમ સે દીન મેં કિતાલ નહીં કિયા ઔર તુમ્હેં અપને ઘરોં સે
مِّنۡ دِيَارِكُمۡ اَنۡ تَبَرُّوۡهُمۡ وَتُقۡسِطُوۡۤا اِلَيۡهِمۡ ؕ
નહીં નિકાલા, (ઈસ સે નહીં રોકતા) કે તુમ ઉન કે સાથ એહસાન કરો ઔર તુમ ઉન કે સાથ ઈન્સાફ
اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الۡمُقۡسِطِيۡنَ ۝٨ اِنَّمَا يَنۡهٰٮكُمُ اللّٰهُ
કરો. યકીનન અલ્લાહ ઈન્સાફ કરને વાલોં સે મહબ્બત કરતે હૈં. અલ્લાહ તુમ્હેં સિર્ફ રોકતે હૈં
عَنِ الَّذِيۡنَ قٰتَلُوۡكُمۡ فِی الدِّيۡنِ وَاَخۡرَجُوۡكُمۡ
ઉન સે જિન્હોં ને તુમ સે દીન મેં કિતાલ કિયા ઔર તુમ્હેં અપને ઘરોં સે
مِّنۡ دِيَارِكُمۡ وَظٰهَرُوۡا عَلٰۤى اِخۡرَاجِكُمۡ اَنۡ تَوَلَّوۡهُمۡ ۚ
નિકાલા ઔર તુમ્હારે નિકાલને પર દૂસરોં કી મદદ કી, (રોકતા હૈ ઈસ સે) કે તુમ ઉન સે દોસ્તી કરો.

ع

وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝٩ يٰٓاَيُّهَا
और जो उन से दोस्ती रखेगा तो यही लोग ज़ालिम हैं. ए

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا جَآءَكُمُ الْمُؤْمِنٰتُ مُهٰجِرٰتٍ
ईमान वालो! जब तुम्हारे पास मोमिन औरतें हिजरत कर के आएं,

فَامْتَحِنُوْهُنَّ ۭ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِهِنَّ ۚ فَاِنْ عَلِمْتُمُوْهُنَّ
तो उन का ईम्तिहान ले लो. अल्लाह उन के ईमान को खूब जानता है. फिर अगर तुम उन को मोमिन

مُؤْمِنٰتٍ فَلَا تَرْجِعُوْهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِ ۭ لَا هُنَّ حِلٌّ
जान लो तो उन को काफिरों की तरफ वापस मत लौटाओ. न ये मोमिन औरतें उन के लिये हलाल

لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّوْنَ لَهُنَّ ۭ وَاٰتُوْهُمْ مَّآ اَنْفَقُوْا ۭ
हैं और न वो उन के लिये हलाल हैं. और काफिरों को दो वो जो उन्हों ने खर्च किया है.

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ اِذَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ
और तुम पर कोई गुनाह नहीं है के तुम उन औरतों से निकाह करो जब उन को उन के महर

اُجُوْرَهُنَّ ۭ وَلَا تُمْسِكُوْا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْـَٔلُوْا
दे दो. और काफिर औरतों के नामूस अपने कब्ज़े में मत रखो और मांग लो वो जो

مَآ اَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔلُوْا مَآ اَنْفَقُوْا ۭ ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ ۭ
तुम ने खर्च किया है और उन्हें भी चाहिये के वो मांग लें जो उन्हों ने खर्च किया है. ये अल्लाह का हुकम है.

يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝١٠ وَاِنْ فَاتَكُمْ
अल्लाह तुम्हारे दरमियान फैसला करता है. और अल्लाह ईल्म वाला, हिकमत वाला है. और अगर

شَيْءٌ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَاٰتُوا
तुम्हारी बीवियों में से कोई बीवी काफिरों की तरफ चली जाए, फिर तुम सज़ा दो, तो दे दो

الَّذِيْنَ ذَهَبَتْ اَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَآ اَنْفَقُوْا ۭ وَاتَّقُوا
उन को जिन की बीवियां चली गई हैं उस के मानिन्द जो उन मुसलमान शौहरों ने खर्च किया था. और

اللّٰهَ الَّذِيْٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ۝١١ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ
अल्लाह से डरो जिस पर तुम ईमान रखते हो. ए नबी (सल्लल्लाहु अलयहि व सल्लम)! जब आप के

اِذَا جَآءَكَ الْمُؤْمِنٰتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ لَّا يُشْرِكْنَ
पास मोमिन औरतें आएं के आप से बैअत करें ईस पर के वो अल्लाह के साथ शरीक नहीं

بِاللّٰهِ شَيْـًٔا وَّلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِيْنَ وَلَا يَقْتُلْنَ

ઠેહરાએંગી કિસી ચીઝ કો ઔર ચોરી નહીં કરેંગી ઔર ઝિના નહીં કરેંગી ઔર અપની ઔલાદ કો કત્લ

اَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَاْتِيْنَ بِبُهْتَانٍ يَّفْتَرِيْنَهٗ بَيْنَ اَيْدِيْهِنَّ

નહીં કરેંગી ઔર બોહતાન નહીં બાંધેંગી જિસ કો વો ઘડેં અપને હાથોં ઔર પૈરોં

وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ فِيْ مَعْرُوْفٍ فَبَايِعْهُنَّ

કે સામને ઔર આપ કી કિસી નેક કામ મેં નાફરમાની નહીં કરેંગી, તો આપ ઉન કો બૈઅત ફરમા

وَ اسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾ يٰۤاَيُّهَا

લીજિયે ઔર ઉન કે લિયે અલ્લાહ સે ઈસ્તિગ્ફાર કીજિયે. યકીનન અલ્લાહ બખ્શને વાલા, નિહાયત

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوْا

રહમ વાલા હૈ. એ ઈમાન વાલો! દોસ્તી મત રખો ઉસ કૌમ સે જિન પર અલ્લાહ કા ગઝબ હૈ જો આખિરત સે

مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحٰبِ الْقُبُوْرِ ﴿١٣﴾ ع

માયૂસ હો ચૂકે હૈં જિસ તરહ કે કાફિર કબ્ર વાલોં સે માયૂસ હો ચુકે હૈં.

اٰيَاتُهَا ١٤ (٦١) سُوْرَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ (١٠٩) رُكُوْعَاتُهَا ٢

ઉસ મેં ૧૪ આયતેં હૈં સૂરએ સફ મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ

અલ્લાહ કી તસ્બીહ પઢતી હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં. ઔર વો

الْحَكِيْمُ ﴿١﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ

ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. એ ઈમાન વાલો! કયૂં કેહતે હો વો બાતેં જો તુમ ખુદ

مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا

કરતે નહીં? અલ્લાહ કે નઝદીક બેઝારી કે ઐતેબાર સે બહોત બડી હૈ યે બાત કે તુમ કહો

مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَ

વો જો તુમ કરો નહીં. યકીનન અલ્લાહ દોસ્ત રખતે હૈં ઉન કો જો કિતાલ કરતે હૈં

فِيْ سَبِيْلِهٖ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْصُوْصٌ ﴿٤﴾ وَاِذْ

અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં સફ બાંધ કર ગોયા કે વો સીસા પિલાઈ હુઈ દીવાર હૈં. ઔર જબ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ)

قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ لِمَ تُؤْذُوْنَنِيْ وَقَدْ تَّعْلَمُوْنَ

ને અપની કૌમ સે ફરમાયા એ મેરી કૌમ! મુજે ક્યૂં ઈઝા દેતે હો હાલાંકે તુમ જાનતે હો કે

اَنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ ؕ فَلَمَّا زَاغُوْٓا اَزَاغَ اللّٰهُ

મૈં અલ્લાહ કા તુમ્હારી તરફ ભેજા હુવા પૈગમ્બર હું. ફિર જબ વો ટેળ્હે ચલે તો અલ્લાહ ને ઉન કે દિલ ટેળ્હે

قُلُوْبَهُمْ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝٥

કર દિયે. ઔર અલ્લાહ નાફરમાન કૌમ કો હિદાયત નહીં દેતે.

وَاِذْ قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اِنِّيْ رَسُوْلُ

ઔર જબ કે ઈસા ઈબ્ને મરયમ (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા એ બની ઈસ્રાઈલ! મૈં તુમ્હારી તરફ અલ્લાહ

اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ

કા ભેજા હુવા પૈગમ્બર હું, ઉસ તૌરાત કો સચ્ચા બતલાને વાલા હું જો મુજ સે પેહલે થી

وَ مُبَشِّرًاۢ بِرَسُوْلٍ يَّاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِي اسْمُهٗٓ اَحْمَدُ ؕ

ઔર મૈં ઉસ રસૂલ કી બશારત દેતા હું જો મેરે બાદ આએંગે જિન કા નામ અહમદ હોગા.

فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٦ وَمَنْ

ફિર જબ વો ઉન કે પાસ રોશન મોઅજિઝાત લે કર આએ તો ઉન્હોં ને કહા કે યે તો ખુલા જાદૂ હૈ.

اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعٰٓى

ઔર ઉસ સે ઝયાદા ઝાલિમ કૌન હોગા જો અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડે જબ કે ઉસે ઈસ્લામ કી

اِلَى الْاِسْلَامِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝٧

તરફ દાવત દી જા રહી હો? ઔર અલ્લાહ ઝાલિમ કૌમ કો હિદાયત નહીં દેતે.

يُرِيْدُوْنَ لِيُطْفِـُٔوْا نُوْرَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ

વો યે ચાહતે હૈં કે વો અલ્લાહ કે નૂર કો અપને મુંહ સે બુજા દેં. ઔર અલ્લાહ

مُتِمُّ نُوْرِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ۝٨ هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ

અપને નૂર કો ઈત્મામ તક પહોંચાને વાલા હૈ અગરચે કાફિર નાપસન્દ કરેં. વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને

رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ

અપના રસૂલ હિદાયત ઔર દીને હક દે કર ભેજા તાકે વો ઉસે ગાલિબ કર દે

عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ۝٩ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ

તમામ અદયાન પર અગરચે મુશરિક બુરા માનેં. એ ઈમાન

اٰمَنُوْا هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى تِجَارَةٍ تُنْجِيْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ

વાલો! કયા મૈં તુમ્હેં ઐસી તિજારત બતલાઊં જો તુમ કો નજાત દે દર્દનાક અઝાબ

اَلِيْمٍ ۝١٠ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَ رَسُوْلِهٖ وَ تُجَاهِدُوْنَ

સે? ઈમાન લાઓ અલ્લાહ પર ઔર ઉસ કે પૈગમ્બર પર ઔર તુમ

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ

અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં અપને માલોં ઔર અપની જાનોં કે ઝરિયે જિહાદ કરો. યે તુમ્હારે લિયે

لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝١١ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ

બેહતર હૈ અગર તુમ્હેં સમજ હૈ. તો વો તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે ગુનાહ બખ્શ દેગા

وَيُدْخِلْكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ

ઔર વો તુમ્હેં ઐસી જન્નતોં મેં દાખિલ કરેગા જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી

وَ مَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ عَدْنٍ ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ

ઔર ઉમદા રેહને કે મકાનાત મેં (દાખિલ કરેગા) જન્નાતે અદન મેં. યે બડી

الْعَظِيْمُ ۝١٢ وَاُخْرٰى تُحِبُّوْنَهَا ؕ نَصْرٌ مِّنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ

કામ્યાબી હૈ. ઔર એક દૂસરી નેઅમત મિલેગી જો તુમ્હેં પસન્દ હૈ, વો અલ્લાહ કી તરફ સે નુસ્રત

قَرِيْبٌ ؕ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝١٣ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

ઔર કરીબી ફતહ હૈ. ઔર ઈમાન વાલોં કો બશારત સુના દીજિયે. એ ઈમાન વાલો!

كُوْنُوْۤا اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ

અલ્લાહ કે મદદગાર બન જાઓ જૈસા કે ઈસા ઈબ્ને મરયમ (અલૈહિસ્સલામ) ને હવારીય્યીન સે

لِلْحَوَارِيّٖنَ مَنْ اَنْصَارِيْۤ اِلَى اللّٰهِ ؕ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ

ફરમાયા થા કૌન હૈં મેરે મદદગાર અલ્લાહ કી તરફ? હવારીય્યીન ને કહા કે

نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْۢ بَنِيْۤ

હમ અલ્લાહ કે મદદગાર હૈં. ફિર બની ઈસ્રાઈલ કી એક જમાઅત ઈમાન

اِسْرَآءِيْلَ وَكَفَرَتْ طَّآئِفَةٌ ۚ فَاَيَّدْنَا الَّذِيْنَ

લાઈ ઔર એક જમાઅત ને કુફ્ર કિયા. તો હમ ને ઈમાન વાલોં કો

اٰمَنُوْا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَاَصْبَحُوْا ظٰهِرِيْنَ ۝١٤ ع

ઉન કે દુશ્મન કે ખિલાફ કુવ્વત દી, પસ વો ગાલિબ રહે.

رُكُوعَاتُهَا ٢ (٦٢) سُوْرَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ (١١٠) اٰيَاتُهَا ١١

ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં સૂરએ જુમુઆ મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૧૧ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ

અલ્લાહ કી તસ્બીહ કરતી હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં ઔર ઝમીન મેં હૈં, ઉસ અલ્લાહ કી જો

الْقُدُّوْسِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ۝١ هُوَ الَّذِيْ بَعَثَ

બાદશાહ હૈ, તમામ ઉયૂબ સે પાક હૈ, ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને ઉમ્મીય્યોં મેં

فِي الْاُمِّيّٖنَ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ

ઉન્હી મેં સે એક પૈગમ્બર ભેજા જો ઉન પર અલ્લાહ કી આયતેં તિલાવત કરતે હૈં ઔર ઉન કા

وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۗ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ

તઝકિયા કરતે હૈં ઔર ઉન્હેં કિતાબ ઔર હિકમત કી તાલીમ દેતે હૈં. ઔર યકીનન વો ઈસ સે પેહલે

لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝٢ وَّاٰخَرِيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوْا بِهِمْ ؕ

ખુલી ગુમરાહી મેં થે. ઔર ઉન મેં સે દૂસરોં કી તરફ ભી ભેજા હૈ જો અભી ઉન સે મિલે નહીં.

وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝٣ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ

ઔર વો ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. યે અલ્લાહ કા ફઝલ હૈ, ઉસે દેતા હૈ

مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۝٤ مَثَلُ

જિસે ચાહતા હૈ. ઔર અલ્લાહ ભારી ફઝલ વાલા હૈ. ઉન લોગોં કા

الَّذِيْنَ حُمِّلُوا التَّوْرٰىةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوْهَا كَمَثَلِ

હાલ જિન પર તૌરાત લાદી ગઈ, ફિર ઉન્હોં ને ઉસ કો નહીં ઉઠાયા ઉસ ગધે

الْحِمَارِ يَحْمِلُ اَسْفَارًا ؕ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ

કી તરહ હૈ જો દફતરોં કો ઉઠાએ હુવે હો. બુરી હૈ ઉસ કૌમ કી મિસાલ જિસ ને

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝٥

અલ્લાહ કી આયતોં કો જુઠલાયા. ઔર અલ્લાહ ઝાલિમ કૌમ કો હિદાયત નહીં દેતે.

قُلْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ هَادُوْۤا اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ اَوْلِيَآءُ

આપ ફરમા દીજિયે એ યહૂદિયો! અગર તુમ્હારા યે દાવા હૈ કે તુમ અલ્લાહ કે દોસ્ત

لِلّٰهِ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ

હો ઔર ઈન્સાનોં કો છોડ કર, તો તુમ મૌત કી તમન્ના કરો અગર તુમ સચ્ચે હો.

صٰدِقِيْنَ ۝ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهٗٓ اَبَدًاۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ؕ

ઔર યે લોગ કભી ભી મૌત કી તમન્ના નહીં કરેંગે ઉન આમાલ કી વજહ સે જો ઉન કે હાથ આગે

وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ۝ قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِىْ

ભેજ ચુકે હૈં. ઔર અલ્લાહ ઝાલિમોં કો ખુબ જાનતે હૈં. ફરમા દીજિયે યકીનન વો મૌત જિસ

تَفِرُّوْنَ مِنْهُ فَاِنَّهٗ مُلٰقِيْكُمْ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ

સે તુમ ભાગતે હો ઝરૂર વો તુમ સે મિલ કર રહેગી, ફિર તુમ પોશીદા ઔર ઝાહિર કે જાનને વાલે

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝ ع

અલ્લાહ કી જાનિબ લૌટાએ જાઓગે, ફિર વો તુમ્હેં તુમ્હારે આમાલ કી ખબર દેગા.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نُوْدِىَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَّوْمِ

એ ઈમાન વાલો! જબ જુમુઆ કે દિન કી નમાઝ કી અઝાન દી જાએ,

الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ؕ

તો અલ્લાહ કે ઝિક્ર કી તરફ દૌડો ઔર ખરીદ વ ફરોખ્ત કો છોડ દો.

ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝ فَاِذَا قُضِيَتِ

યે તુમ્હારે લિયે બેહતર હૈ અગર તુમ જાનતે હો. ફિર જબ નમાઝ ખત્મ હો જાએ,

الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِى الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ

તો ઝમીન મેં ફૈલ જાઓ ઔર અલ્લાહ કા ફઝલ તલબ

اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝

કરો ઔર અલ્લાહ કો બહોત ઝયાદા યાદ કરો તાકે તુમ ફલાહ પાઓ. ઔર જબ વો તિજારત

وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوَا ا۟نْفَضُّوْٓا اِلَيْهَا وَتَرَكُوْكَ

યા અલ્લાહ સે ગાફિલ કરને વાલી કોઈ ચીઝ દેખતે હૈં તો ઉસ કી તરફ દૌડ પડતે હૈં ઔર આપ કો ખડા

قَآئِمًا ؕ قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ

હુવા છોડ જાતે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે જો અલ્લાહ કે પાસ હૈ વો અલ્લાહ સે ગાફિલ કરને વાલી ચીઝોં સે બેહતર હૈ

وَمِنَ التِّجَارَةِ ؕ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ۝ ع

ઔર તિજારત સે બેહતર હૈ. ઔર અલ્લાહ બેહતરીન રોઝી દેને વાલા હૈ.

اٰیَاتُهَا ١١ (٦٣) سُوْرَةُ الْمُنٰفِقُوْنَ مَدَنِيَّةٌ (١٠٤) رُكُوْعَاتُهَا ٢

ઉસ મેં ૧૧ આયતેં હૈં — સુરએ મુનાફિકૂન મદીના મેં નાઝિલ હુઈ — ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اِذَا جَآءَكَ الْمُنٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُ

જબ મુનાફિક આપ કે પાસ આતે હૈં તો કેહતે હૈં કે હમ ગવાહી દેતે હૈં કે યકીનન આપ અલ્લાહ કે

اللّٰهِ ۘ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُهٗ ؕ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ

રસૂલ હૈં. ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ કે બેશક આપ અલ્લાહ કે રસૂલ હૈં. ઔર અલ્લાહ ગવાહી દેતા હૈ

اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ ۝١ اِتَّخَذُوْٓا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً

કે યે મુનાફિક બિલ્કુલ જૂઠે હૈં. ઉન્હોં ને અપની કસ્મોં કો ઢાલ બના રખા હૈ,

فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا

ફિર વો અલ્લાહ કે રાસ્તે સે રોકતે હૈં. યકીનન બુરે હૈં જો કામ વો

يَعْمَلُوْنَ ۝٢ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَطُبِعَ

કર રહે હૈં. યે ઈસ વજહ સે કે વો ઈમાન લાએ, ફિર કાફિર બન ગએ, તો ઉન કે દિલોં પર મુહર

عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ۝٣ وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ

લગા દી ગઈ, અબ વો સમજતે નહીં. ઔર જબ આપ ઉન કો દેખોગે તો ઉન કે જિસ્મ આપ કો

اَجْسَامُهُمْ ؕ وَاِنْ يَّقُوْلُوْا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ ؕ كَاَنَّهُمْ

અચ્છે લગેંગે. ઔર અગર વો બોલેંગે તો આપ ઉન કી બાત સુનોગે. ગોયા કે વો

خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ ؕ يَحْسَبُوْنَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ؕ هُمُ

સહારે સે ટિકી હુઈ લકડિયાં હૈં. વો ગુમાન કરતે હૈં હર ચીખ કો અપને ઉપર. વહી

الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ؕ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۫ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ۝٤

દુશમન હૈં, ઈસ લિયે આપ ઉન સે બચતે રહિયે. અલ્લાહ ઉન કો મારે. કહાં વો ઉલ્ટે ફિરે જા રહે હૈં?

وَ اِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ لَوَّوْا

ઔર જબ ઉન સે કહા જાતા હૈ કે આઓ, તુમ્હારે લિયે અલ્લાહ કે પૈગમ્બર મગફિરત તલબ કરતે હૈં,

رُءُوْسَهُمْ وَرَاَيْتَهُمْ يَصُدُّوْنَ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ ۝٥

તો વો અપને સર હિલાતે હૈં ઔર આપ ઉન કો દેખોગે કે વો રુકતે હૈં ઔર વો તકબ્બુર કરતે હૈં.

سَوَآءٌ عَلَيۡهِمۡ اَسۡتَغۡفَرۡتَ لَهُمۡ اَمۡ لَمۡ تَسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ ؕ
ઉન કે લિયે બરાબર હૈ કે આપ ઉન કે લિયે ઈસ્તિગ્ફાર કરેં યા ઉન કે લિયે ઈસ્તિગ્ફાર ન કરેં.

لَنۡ يَّغۡفِرَ اللّٰهُ لَهُمۡ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهۡدِى الۡقَوۡمَ
અલ્લાહ ઉન કી હરગિઝ મગફિરત નહીં કરેગા. બેશક અલ્લાહ નાફરમાન કૌમ કો હિદાયત નહીં દિયા

الۡفٰسِقِيۡنَ ۝ هُمُ الَّذِيۡنَ يَقُوۡلُوۡنَ لَا تُنۡفِقُوۡا عَلٰى مَنۡ
કરતે. યે વહી હૈં જો કેહતે હૈં કે તુમ ખર્ચ મત કરો ઉન પર જો

عِنۡدَ رَسُوۡلِ اللّٰهِ حَتّٰى يَنۡفَضُّوۡا ؕ وَلِلّٰهِ خَزَآئِنُ السَّمٰوٰتِ
અલ્લાહ કે પૈગમ્બર કે પાસ રેહતે હૈં તાકે વો મુતફર્રિક હો જાએં. ઔર અલ્લાહ કે લિયે આસ્માનોં

وَالۡاَرۡضِ وَلٰـكِنَّ الۡمُنٰفِقِيۡنَ لَا يَفۡقَهُوۡنَ ۝
ઔર ઝમીન કે ખઝાને હૈં, લેકિન મુનાફિક સમજતે નહીં.

يَقُوۡلُوۡنَ لَئِنۡ رَّجَعۡنَاۤ اِلَى الۡمَدِيۡنَةِ لَيُخۡرِجَنَّ
વો કેહતે હૈં કે અગર હમ મદીના વાપસ ગએ તો ઈઝઝત વાલા

الۡاَعَزُّ مِنۡهَا الۡاَذَلَّ ؕ وَلِلّٰهِ الۡعِزَّةُ وَ لِرَسُوۡلِهٖ
મદીના સે ઝલીલ કો નિકાલ દેગા. હાલાંકે ઈઝઝત અલ્લાહ હી કે લિયે ઔર ઉસ કે રસૂલ કે લિયે

وَ لِلۡمُؤۡمِنِيۡنَ وَلٰـكِنَّ الۡمُنٰفِقِيۡنَ لَا يَعۡلَمُوۡنَ ۝
ઔર ઈમાન વાલોં કે લિયે હૈ, લેકિન મુનાફિક જાનતે નહીં.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا لَا تُلۡهِكُمۡ اَمۡوَالُكُمۡ
એ ઈમાન વાલો! તુમ્હેં તુમ્હારે માલ ઔર તુમ્હારી ઔલાદ

وَلَاۤ اَوۡلَادُكُمۡ عَنۡ ذِكۡرِ اللّٰهِ ۚ وَمَنۡ يَّفۡعَلۡ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ
અલ્લાહ કે ઝિક્ર સે ગાફિલ ન બના દેં. ઔર જો ઐસા કરેગા તો યહી

هُمُ الۡخٰسِرُوۡنَ ۝ وَاَنۡفِقُوۡا مِنۡ مَّا رَزَقۡنٰكُمۡ
ખસારે વાલે હૈં. ઔર હમારી દી હુઈ રોઝી મેં સે ખર્ચ કરો

مِّنۡ قَبۡلِ اَنۡ يَّاۡتِىَ اَحَدَكُمُ الۡمَوۡتُ فَيَقُوۡلَ رَبِّ
ઈસ સે પેહલે કે તુમ મેં સે કિસી એક કી મૌત આ જાએ, ફિર વો કહે એ મેરે રબ!

لَوۡلَاۤ اَخَّرۡتَنِىۡۤ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيۡبٍ ۙ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنۡ مِّنَ
તૂ ને મુજે કરીબી મુદત તક મોહલત કયૂં નહીં દી કે મૈં સદકા કરતા ઔર નેક લોગોં મેં

الصّٰلِحِيْنَ ۝۱۰ وَلَنْ يُّؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَآءَ

સે બન જાતા. ઔર અલ્લાહ કિસી શખ્સ કો જબ ઉસ કા આખિરી વકત આ જાતા હૈ તો ઉસે હરગિઝ

اَجَلُهَا ؕ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝۱۱

મોહલત નહીં દેતા. ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે અમલ સે બાખબર હૈ.

اٰيَاتُهَا ١٨ (٦٤) سُوْرَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ (١٠٨) رُكُوْعَاتُهَا ٢

ઉસ મેં ૧૮ આયતેં હૈં — સૂરએ તગાબુન મદીના મેં નાઝિલ હુઈ — ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۚ لَهُ

અલ્લાહ કે લિયે તસ્બીહ કરતી હૈં વો સબ ચીઝેં જો આસ્માનોં ઔર ઝમીન મેં હૈં. ઉસી કે લિયે

الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ۫ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ۝۱

સલ્તનત હૈ ઔર ઉસી કે લિયે તમામ તારીફેં હૈં. ઔર વો હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ.

هُوَ الَّذِىْ خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَّ مِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ ؕ

ઉસી ને તુમ્હેં પૈદા કિયા, ફિર તુમ મેં સે કુછ કાફિર હૈં ઔર તુમ મેં સે કુછ મોમિન હૈં.

وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝۲ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે અમલ દેખ રહા હૈ. ઉસ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો

وَ الْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ۚ

પૈદા કિયા હક કે સાથ ઔર ઉસ ને તુમ્હારી સૂરતેં બનાઈ, ફિર ઉસ ને તુમ્હારી સૂરતેં અચ્છી બનાઈ.

وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ۝۳ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

ઔર ઉસી કી તરફ લૌટના હૈ. અલ્લાહ જાનતા હૈ ઉન તમામ ચીઝોં કો જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર ઝમીન

وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ

મેં હૈં ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ જો કુછ તુમ છુપા કર કરતે હો ઔર જો અલાનિયા કરતે હો. ઔર અલ્લાહ દિલોં કા

بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝۴ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

હાલ ખૂબ જાનતા હૈ. કયા તુમ્હારે પાસ ઉન લોગોં કી ખબર નહીં આઈ જિન્હોં ને

مِنْ قَبْلُ ۫ فَذَاقُوْا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ

ઈસ સે પેહલે કુફ્ર કિયા. ફિર ઉન્હોં ને અપને કિયે કા વબાલ ચખા ઔર ઉન કે લિયે દર્દનાક

اَلِيْمٌ ۝٥ ذٰلِكَ بِاَنَّهٗ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ

અઝાબ હૈ. યે ઈસ વજહ સે કે ઉન કે પાસ ઉન કે પૈગમ્બર રોશન મોઅજિઝાત લે કર

بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالُوْٓا اَبَشَرٌ يَّهْدُوْنَنَا ۫ فَكَفَرُوْا

આતે થે, તો વો કેહતે થે કે કયા બશર હમેં રાસ્તા બતાએંગે? ફિર ઉન્હોં ને કુફ્ર કિયા ઔર રૂગરદાની

وَتَوَلَّوْا وَّاسْتَغْنَى اللّٰهُ ۭ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ۝٦ زَعَمَ

કી ઔર અલ્લાહ ને પરવા નહીં કી. ઔર અલ્લાહ બેનિયાઝ હૈ, કાબિલે તારીફ હૈ. કાફિરોં ને યે ગુમાન

الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنْ لَّنْ يُّبْعَثُوْا ۭ قُلْ بَلٰى وَرَبِّيْ

કર રખા હૈ કે વો કબ્રોં સે હરગિઝ ઉઠાએ નહીં જાએંગે. આપ ફરમા દીજિયે કયૂં નહીં! મેરે રબ કી કસમ!

لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۭ وَذٰلِكَ

તુમ કબ્રોં સે ઝરૂર ઉઠાએ જાઓગે, ફિર તુમ્હેં તુમ્હારે અમલ કી ખબર દી જાએગી. ઔર યે

عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝٧ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَالنُّوْرِ الَّذِيْٓ

અલ્લાહ પર આસાન હૈ. ઈસ લિયે તુમ ઈમાન લે આઓ અલ્લાહ પર ઔર ઉસ કે પૈગમ્બર પર ઔર

اَنْزَلْنَا ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝٨ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ

ઉસ નૂર પર જો હમ ને ઉતારા હૈ. ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ સે બાખબર હૈ. જિસ દિન વો તુમ્હેં

لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ۭ وَمَنْ يُّؤْمِنْۢ

ઈકટ્ઠા કરેગા જમા હોને કે દિન મેં, વો હાર જીત કા દિન હોગા. ઔર જો અલ્લાહ પર ઈમાન

بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُّكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ

લાએગા ઔર નેક અમલ કરતા રહેગા, તો અલ્લાહ ઉસ સે ઉસ કી બુરાઈયાં દૂર કર દેગા

وَيُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ

ઔર ઉસે જન્નતોં મેં દાખિલ કરેગા જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી,

خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝٩

જિન મેં વો હમેશા રહેંગે. યે અઝીમ કામ્યાબી હૈ.

وَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ

ઔર વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા ઔર હમારી આયતોં કો જુઠલાયા વહી દોઝખી

النَّارِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝١٠ مَآ اَصَابَ

હૈં, વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે. ઔર યે બુરી જગા હૈ. કોઈ મુસીબત

مِنْ مُّصِيْبَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يُّؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ
નહીં પહોંચતી મગર અલ્લાહ કે હુકમ સે. ઔર જો ઈમાન લાએ અલ્લાહ પર

يَهْدِ قَلْبَهٗ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۱۱﴾ وَاَطِيْعُوا
તો અલ્લાહ ઉસ કે દિલ કો હિદાયત દેગા. ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખૂબ જાનતે હૈં. ઔર અલ્લાહ

اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاِنَّمَا
ઔર રસૂલ કી ઈતાઅત કરો. ફિર અગર તુમ રૂગરદાની કરો તો હમારે

عَلٰى رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿۱۲﴾ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ
પૈગમ્બર કે ઝિમ્મે તો સિર્ફ સાફ સાફ પહોંચા દેના હૈ. અલ્લાહ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં.

وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۳﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ
ઔર અલ્લાહ હી પર ઈમાન વાલોં કો તવક્કુલ કરના ચાહિયે. એ ઈમાન વાલો!

اٰمَنُوْٓا اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ
યકીનન તુમ્હારી બીવિયોં ઔર તુમ્હારી ઔલાદ મેં સે બાઝ તુમ્હારે દુશમન હૈં,

فَاحْذَرُوْهُمْ ۚ وَاِنْ تَعْفُوْا وَتَصْفَحُوْا وَ تَغْفِرُوْا
તો તુમ ઉન સે બચતે રહો. ઔર અગર માફ કરો ઔર દરગુઝર કરો ઔર બખ્શ દો તો

فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۴﴾ اِنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ
યકીનન અલ્લાહ બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. તુમ્હારે માલ ઔર તુમ્હારી

وَ اَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ؕ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۵﴾
ઔલાદ તો સિર્ફ આઝમાઈશ (કા ઝરિયા) હૈં. ઔર અલ્લાહ કે પાસ બડા અજર હૈ.

فَاتَّقُوا اللّٰهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوْا وَاَطِيْعُوْا
તો અલ્લાહ સે ડરો જિત્ના તુમ સે હો સકે ઔર સુનો ઔર ખુશી સે માનો

وَاَنْفِقُوْا خَيْرًا لِّاَنْفُسِكُمْ ؕ وَمَنْ يُّوْقَ شُحَّ
ઔર ખર્ચ કરો, તો તુમ્હારે લિયે હી બેહતર હોગા. ઔર જો અપને નફસ કે બુખ્લ સે બચા

نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۱۶﴾ اِنْ تُقْرِضُوا
લિયા જાએ, તો વહી લોગ ફલાહ પાને વાલે હૈં. અગર તુમ અલ્લાહ કો

اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ؕ
અચ્છા કર્ઝ દોગે તો વો ઉસ કો કઈ ગુના કર કે તુમ્હેં દેગા ઔર તુમ્હારી મગફિરત કર દેગા.

وَاللّٰهُ شَكُوْرٌ حَلِيْمٌ ۝١٧ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
ઔર અલ્લાહ કદર કરને વાલા, હિલ્મ વાલા હૈ. વો ઝાહિર ઔર પોશીદા જાનને વાલા હૈ,

الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝١٨
ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ.

ع ١٤

اٰيَاتُهَا ١٢ (٦٥) سُوْرَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ (٩٩) رُكُوْعَاتُهَا ٢
ઉસ મેં ૧૨ આયતેં હૈં સૂરએ તલાક મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
પઢ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَطَلِّقُوْهُنَّ
એ નબી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)! જબ તુમ ઔરતોં કો તલાક દેને લગો તો ઉન કો તુમ તલાક

لِعِدَّتِهِنَّ وَاَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْ ۚ
દો ઉન કી ઈદ્દત પર ઔર ઈદ્દત શુમાર કરો. ઔર અલ્લાહ સે ડરો જો તુમ્હારા રબ હૈ.

لَا تُخْرِجُوْهُنَّ مِنْ بُيُوْتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ
તુમ ઉન કો ઉન કે ઘરોં સે મત નિકાલો ઔર વો ખુદ ભી ન નિકલેં

اِلَّاۤ اَنْ يَّاْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ؕ وَتِلْكَ
મગર યે કે વો ખુલી બેહયાઈ કર લેં. ઔર યે અલ્લાહ કી

حُدُوْدُ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يَّتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَقَدْ
મુકર્રર કી હુઈ હુદૂદ હૈં. ઔર જો અલ્લાહ કી મુકર્રર કી હુઈ હુદૂદ સે તજાવુઝ કરેગા, તો

ظَلَمَ نَفْسَهٗ ؕ لَا تَدْرِيْ لَعَلَّ اللّٰهَ يُحْدِثُ
યકીનન ઉસ ને અપની જાન પર ઝુલ્મ કિયા. વો નહીં જાનતા કે શાયદ અલ્લાહ ઉસ કે

بَعْدَ ذٰلِكَ اَمْرًا ۝١ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ
બાદ કોઈ નઈ સૂરત લે આએ. ફિર જબ વો અપની ઈદ્દત કી ઈન્તિહા (કે કરીબ) પહોંચ જાએં

فَاَمْسِكُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ اَوْ فَارِقُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ
તો ઉન કો રોક લો ઉર્ફ કે મુતાબિક યા ઉન કો ઉર્ફ કે મુતાબિક છોડ દો

وَّاَشْهِدُوْا ذَوَيْ عَدْلٍ مِّنْكُمْ وَاَقِيْمُوا
ઔર અપને મેં સે દો આદિલ આદમિયોં કો ગવાહ બના લો ઔર ઠીક

الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ؕ ذٰلِكُمْ يُوْعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ
ગવાહી દો અલ્લાહ કે વાસ્તે. ઈસ કી નસીહત કી જાતી હૈ ઉસ શખ્સ કો જો
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۬ؕ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ
ઈમાન રખતા હૈ અલ્લાહ પર ઔર આખિરી દિન પર. ઔર જો તકવા ઈખ્તિયાર કરેગા
يَجْعَلْ لَّهٗ مَخْرَجًا ۙ﴿۲﴾ وَّيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ
તો અલ્લાહ ઉસ કે લિયે રાસ્તા બનાએંગે. ઔર ઉસે રોઝી દેંગે ઐસી જગા સે જહાં સે વો ગુમાન
لَا يَحْتَسِبُ ؕ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهٗ ؕ
ભી નહીં કરતા થા. ઔર જો અલ્લાહ પર તવક્કુલ કરે તો અલ્લાહ ઉસ કે લિયે કાફી હૈ.
اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهٖ ؕ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ
યકીનન અલ્લાહ અપને હુકમ કો ઈન્તિહા તક પહોંચાને વાલા હૈ. યકીનન અલ્લાહ ને હર ચીઝ કી એક
قَدْرًا ﴿۳﴾ وَالّٰٓئِيْ يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيْضِ
મિકદાર મુતઅય્યન કર રખી હૈ. ઔર જો ઔરતેં હૈઝ આને સે માયૂસ હૈં
مِنْ نِّسَآئِكُمْ اِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍ ۙ
તુમ્હારી બીવિયોં મેં સે અગર તુમ શક કરો, તો ઉન કી ઈદ્દત તીન મહીને હૈં. ઔર ઉન ઔરતોં કી ભી
وَّالّٰٓئِيْ لَمْ يَحِضْنَ ؕ وَاُولَاتُ الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ
જિન્હેં અભી હૈઝ નહીં આયા (ઉન કી ઈદ્દત ભી તીન મહીને હૈં). ઔર હમલ વાલી ઔરતોં કી ઈદ્દત
اَنْ يَّضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ؕ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ
યે હૈ કે વો અપના હમલ વઝઅ કર લેં. ઔર જો અલ્લાહ સે ડરેગા તો અલ્લાહ ઉસ કે લિયે
مِنْ اَمْرِهٖ يُسْرًا ﴿۴﴾ ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهٗٓ
ઉસ કે મુઆમલે મેં આસાની રખ દેંગે. યે અલ્લાહ કા અમ્ર હૈ જો ઉસ ને તુમ્હારી
اِلَيْكُمْ ؕ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ
તરફ ઉતારા હૈ. ઔર જો અલ્લાહ સે ડરેગા, તો અલ્લાહ ઉસ સે ઉસ કે ગુનાહ દૂર કર દેગા
وَيُعْظِمْ لَهٗٓ اَجْرًا ﴿۵﴾ اَسْكِنُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ
ઔર ઉસ કો બડા અજર દેગા. મુતલ્લકા ઔરતોં કો ઘર દો જહાં તુમ
سَكَنْتُمْ مِّنْ وُّجْدِكُمْ وَلَا تُضَآرُّوْهُنَّ لِتُضَيِّقُوْا
રહો અપની કુદરત કે મુતાબિક ઔર તુમ ઉન કો ઝરર ન પહોંચાઓ તાકે તુમ ઉન

عَلَيۡهِنَّ ؕ وَاِنۡ كُنَّ اُولَاتِ حَمۡلٍ فَاَنۡفِقُوۡا عَلَيۡهِنَّ
પર તંગી કરો. ઔર અગર વો હામિલા હોં તો ઉન પર ખર્ચ કરો

حَتّٰى يَضَعۡنَ حَمۡلَهُنَّ ۚ فَاِنۡ اَرۡضَعۡنَ لَـكُمۡ فَاٰتُوۡهُنَّ
યહાં તક કે વો અપના હમલ વઝઅ કર લેં. ફિર અગર વો તુમ્હારે લિયે બચ્ચોં કો દૂધ પિલાએં તો ઉન કો

اُجُوۡرَهُنَّ ۚ وَاۡتَمِرُوۡا بَيۡنَكُمۡ بِمَعۡرُوۡفٍ ۚ
ઉન કી ઉજરત દો. (બચ્ચે કે મુતઅલ્લિક) આપસ મેં ઉર્ફ કે મુતાબિક ઝિમ્મેદારી મુકર્રર કરો. ઔર અગર

وَاِنۡ تَعَاسَرۡتُمۡ فَسَتُرۡضِعُ لَهٗۤ اُخۡرٰى ؕ‏ ﴿٦﴾ لِيُنۡفِقۡ ذُوۡ سَعَةٍ
તુમ બાહમ તંગી કરો, ફિર ઉસ કે લિયે કોઈ દૂસરી ઔરત દૂધ પિલાએ. તો ચાહિયે કે વુસ્અત વાલા અપની

مِّنۡ سَعَتِهٖ ؕ وَمَنۡ قُدِرَ عَلَيۡهِ رِزۡقُهٗ فَلۡيُنۡفِقۡ
વુસ્અત કે મુતાબિક ખર્ચ કરે. ઔર જિસ પર ઉસ કી રોઝી તંગ હો, તો ચાહિયે કે વો ખર્ચ કરે ઉસ મેં સે

مِمَّاۤ اٰتٰٮهُ اللّٰهُ ؕ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفۡسًا اِلَّا مَاۤ اٰتٰٮهَا ؕ سَيَجۡعَلُ
જો અલ્લાહ ને ઉસ કો દિયા હૈ. અલ્લાહ કિસી શખ્સ કો મુકલ્લફ નહીં બનાતા મગર ઉસી કે મુતાબિક જો

اللّٰهُ بَعۡدَ عُسۡرٍ يُّسۡرًا ﴿٧﴾ وَكَاَيِّنۡ مِّنۡ قَرۡيَةٍ
ઉસ કો દિયા હૈ. અનકરીબ અલ્લાહ તંગી કે બાદ આસાની રખ દેંગે. ઔર કિત્ની બસ્તિયાં હૈં

عَتَتۡ عَنۡ اَمۡرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهٖ فَحَاسَبۡنٰهَا حِسَابًا
જિન્હોં ને સરકશી કી અપને રબ કે હુકમ સે ઔર ઉસ કે પૈગમ્બરોં સે, ફિર હમ ને ઉન સે હિસાબ લિયા

شَدِيۡدًا ۙ وَّعَذَّبۡنٰهَا عَذَابًا نُّكۡرًا ﴿٨﴾ فَذَاقَتۡ
સખ્ત હિસાબ ઔર હમ ને ઉન્હેં સખ્ત અઝાબ દિયા. ફિર ઉન્હોં ને

وَبَالَ اَمۡرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ اَمۡرِهَا خُسۡرًا ﴿٩﴾
અપને કિયે કા વબાલ ચખા ઔર ઉન કે મુઆમલે કા અન્જામ ખસારે વાલા હુવા.

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمۡ عَذَابًا شَدِيۡدًا ۙ فَاتَّقُوا
અલ્લાહ ને ઉન કે લિયે સખ્ત અઝાબ તૈયાર કર રખા હૈ, તો અલ્લાહ સે

اللّٰهَ يٰۤاُولِى الۡاَلۡبَابِ ۛۚ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا ۛ قَدۡ
ડરતે રહો એ અકલમન્દો! જો ઈમાન લા ચુકે હો. અલ્લાહ ને

اَنۡزَلَ اللّٰهُ اِلَيۡكُمۡ ذِكۡرًا ﴿١٠﴾ رَّسُوۡلًا يَّتۡلُوۡا
તુમ્હારી તરફ ઝિક્ર ઉતારા હૈ. રસૂલ ભેજા હૈ જો

ع ١٧

مع عند المتقدمين ١١

عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ مُبَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِيْنَ
તુમ પર અલ્લાહ કી રોશન આયતેં તિલાવત કરતે હૈં તાકે અલ્લાહ ઈમાન વાલોં કો

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنَ الظُّلُمٰتِ
ઔર ઉન કો જો નેક અમલ કરતે રહે તારીકિયોં સે નૂર કી

اِلَى النُّوْرِ ؕ وَمَنْ يُّؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ وَ يَعْمَلْ
તરફ નિકાલે. ઔર જો ઈમાન લાએગા અલ્લાહ પર ઔર નેક અમલ

صَالِحًا يُّدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا
કરતા રહેગા તો અલ્લાહ ઉસે જન્નત મેં દાખિલ કરેગા જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી

الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ قَدْ اَحْسَنَ
હોંગી, જિન મેં વો હમેશા રહેંગે. યકીનન અલ્લાહ ને

اللّٰهُ لَهٗ رِزْقًا ۞ اَللّٰهُ الَّذِىْ خَلَقَ سَبْعَ
ઉસ કો બેહતરીન રોઝી દી હૈ. અલ્લાહ વો હૈ જિસ ને પૈદા કિયે સાત

سَمٰوٰتٍ وَّمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ ؕ يَتَنَزَّلُ
આસ્માન ઔર ઉત્ની હી ઝમીનેં. હુકમ ઉન કે દરમિયાન

الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
ઉતરતા હૈ તાકે તુમ જાન લો કે અલ્લાહ હર ચીઝ પર

شَىْءٍ قَدِيْرٌ ۙ وَّ اَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ
કુદરત વાલા હૈ. ઔર યે કે અલ્લાહ કા ઇલ્મ હર ચીઝ કો ઇહાતા કિયે

شَىْءٍ عِلْمًا ۞
હુવે હૈ.

رکوعاتها ٢ (٦٦) سُوْرَةُ التَّحْرِيْمِ مَدَنِيَّةٌ (١٠٧) اٰياتها ١٢

ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં | સૂરએ તહરીમ મદીના મેં નાઝિલ હુઈ | ઉસ મેં ૧૨ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

يٰٓاَيُّهَا النَّبِىُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَ ۚ
એ નબી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)! આપ ક્યૂં હરામ કરતે હો ઉસ ચીઝ કો જો અલ્લાહ ને આપ કે લિયે

تَبۡتَغِيۡ مَرۡضَاتَ اَزۡوَاجِكَ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوۡرٌ

હલાલ કી હૈ? આપ અપની બીવિયોં કી ખુશ્નૂદી ચાહતે હો. ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલા,

رَّحِيۡمٌ ۝١ قَدۡ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمۡ تَحِلَّةَ اَيۡمَانِكُمۡ ۚ

નિહાયત રહમ વાલા હૈ. અલ્લાહ ને તુમ્હારે લિયે મુકર્રર કિયા હૈ તુમ્હારી કસ્મોં કો ખોલ દેના.

وَاللّٰهُ مَوۡلٰىكُمۡ ۚ وَهُوَ الۡعَلِيۡمُ الۡحَكِيۡمُ ۝٢

ઔર અલ્લાહ તુમ્હારા મૌલા હૈ. ઔર વો ઈલ્મ વાલા, હિકમત વાલા હૈ. ઔર જબ કે નબીએ અકરમ

وَاِذۡ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى بَعۡضِ اَزۡوَاجِهٖ حَدِيۡثًا ۚ

(સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) ને અપની એક ઝવજએ મુતહહરા સે ચુપકે સે એક બાત કહી. ફિર જબ ઉસ

فَلَمَّا نَبَّاَتۡ بِهٖ وَ اَظۡهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيۡهِ عَرَّفَ

ઉમ્મુલ મોમિનીન ને ઉસ કી ખબર દે દી ઔર અલ્લાહ ને આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કો ઉસ પર મુત્તલિઅ કર દિયા, તો આપ

بَعۡضَهٗ وَاَعۡرَضَ عَنۡۢ بَعۡضٍ ۚ فَلَمَّا نَبَّاَهَا بِهٖ

(સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) ને ઉસ મેં સે કુછ બતલા દિયા ઔર કુછ બતાને સે ઐરાઝ ફરમાયા. ફિર જબ આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ

قَالَتۡ مَنۡ اَنۡۢبَاَكَ هٰذَا ؕ قَالَ نَبَّاَنِيَ الۡعَلِيۡمُ

વ સલ્લમ) ને ઉસ ઉમ્મુલ મોમિનીન કો ઉસ કી ખબર દી, તો વો કેહને લગીં કે આપ કો ઈસ કી કિસ ને ખબર દી? તો નબીએ અકરમ (સલ્લલ્લાહુ

الۡخَبِيۡرُ ۝٣ اِنۡ تَتُوۡبَاۤ اِلَى اللّٰهِ فَقَدۡ صَغَتۡ

અલયહિ વ સલ્લમ) ને ફરમાયા કે મુજે ઈલ્મ વાલે, બાખબર અલ્લાહ ને ખબર દી. અગર તુમ દોનોં બીવિયાં અલ્લાહ કી તરફ

قُلُوۡبُكُمَا ۚ وَاِنۡ تَظٰهَرَا عَلَيۡهِ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوۡلٰىهُ

તૌબા કરોગી (તો બેહતર), તુમ દોનોં કે દિલ ટેઢે હો ગએ હૈં. ઔર અગર તુમ દોનોં આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કે ખિલાફ

وَجِبۡرِيۡلُ وَ صَالِحُ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ۚ وَالۡمَلٰٓئِكَةُ

એક દુસરે કી મદદ કરોગી, તો અલ્લાહ આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કી મદદ કરેગા ઔર જિબરીલ ઔર નેક

بَعۡدَ ذٰلِكَ ظَهِيۡرٌ ۝٤ عَسٰى رَبُّهٗۤ اِنۡ طَلَّقَكُنَّ

મુસલમાન. ઔર ઉસ કે બાદ ફરિશ્તે ભી મદદગાર હૈં. અગર નબીએ અકરમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) તુમ્હેં તલાક દે દેં

اَنۡ يُّبۡدِلَهٗۤ اَزۡوَاجًا خَيۡرًا مِّنۡكُنَّ مُسۡلِمٰتٍ

તો હો સકતા હૈ કે ઉન કા રબ નબીએ અકરમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કો તુમ સે બેહતર બીવિયાં બદલે મેં દે દે,

مُّؤۡمِنٰتٍ قٰنِتٰتٍ تٰٓئِبٰتٍ عٰبِدٰتٍ سٰٓئِحٰتٍ

ઈસ્લામ વાલિયાં, ઈમાન વાલિયાં, ખુશૂઅ કરને વાલિયાં, તૌબા કરને વાલિયાં, ઈબાદત કરને વાલિયાં,

ثَيِّبٰتٍ وَّ اَبْكَارًا ۝٥ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

રોઝા રખને વાલિયાં હોં, સય્યિબા ઔર બાકિરા. એ ઈમાન વાલો!

قُوْۤا اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيْكُمْ نَارًا وَّقُوْدُهَا النَّاسُ

અપને આપ કો ઔર અપને ઘર વાલોં કો આગ સે બચાઓ, જિસ કા ઈંધન ઈન્સાન

وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ

ઔર પથ્થર હોંગે, જિસ પર સખ્ત મિઝાજ સખ્તી કરને વાલે ફરિશ્તે હૈં,

لَّا يَعْصُوْنَ اللّٰهَ مَاۤ اَمَرَهُمْ وَ يَفْعَلُوْنَ

વો અલ્લાહ કી નાફરમાની નહીં કરતે ઉસ મેં જો અલ્લાહ ઉન્હેં હુકમ દે ઔર વો કરતે હૈં વહી જિસ

مَا يُؤْمَرُوْنَ ۝٦ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَعْتَذِرُوا

કા ઉન્હેં હુકમ દિયા જાતા હૈ. એ કાફિરો! આજ ઉઝર મત પેશ કરો.

اَلْيَوْمَ ؕ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٧ ع

તુમ્હેં સિર્ફ સઝા દી જાએગી ઉન્હી કામોં કી જો તુમ કરતે થે.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا تُوْبُوْۤا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً

એ ઈમાન વાલો! અલ્લાહ કી તરફ તૌબએ નસૂહ કરો.

نَّصُوْحًا ؕ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّكَفِّرَ عَنْكُمْ

ઉમ્મીદ હૈ કે તુમ્હારા રબ તુમ સે તુમ્હારી બુરાઈયાં દૂર

سَيِّاٰتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ

કર દેગા ઔર તુમ્હેં જન્નતોં મેં દાખિલ કરેગા જિન કે નીચે સે

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ يَوْمَ لَا يُخْزِى اللّٰهُ النَّبِىَّ

નેહરેં બેહતી હોંગી. જિસ દિન નબી કો ઔર ઉન કો જો ઉન કે સાથ ઈમાન લાએ હૈં

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ ۚ نُوْرُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ

અલ્લાહ રુસ્વા નહીં કરેંગે. ઉન કે આગે ઔર ઉન કી દાઈં જાનિબ

اَيْدِيْهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَاۤ اَتْمِمْ لَنَا

ઉન કા નૂર દૌડ રહા હોગા, વો કેહ રહે હોંગે એ હમારે રબ! તૂ હમારે લિયે હમારે નૂર કો ઈત્મામ તક

نُوْرَنَا وَاغْفِرْ لَنَا ۚ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ۝٨

પહોંચા ઔર હમારી મગફિરત કર દે. યકીનન તૂ હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ.

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ

એ નબી! આપ કાફિરોં સે ઔર મુનાફિકીન સે જિહાદ કીજિયે

وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۗ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۗ وَبِئْسَ

ઔર ઉન પર સખ્તી કીજિયે. ઔર ઉન કા ઠિકાના જહન્નમ હૈ. ઔર વો બુરી

الْمَصِيْرُ ۝٩ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوا امْرَاَتَ

જગા હૈ. અલ્લાહ ને કાફિરોં કે લિયે મિસાલ બયાન કી નૂહ (અલૈહિસ્સલામ)

نُوْحٍ وَّامْرَاَتَ لُوْطٍ ۗ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ

ઔર લૂત (અલૈહિસ્સલામ) કી બીવિયોં કી. જો દોનોં હમારે બન્દોં મેં સે દો નેક બન્દોં કી

مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتٰهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا

માતહતી મેં થીં, ફિર દોનોં ને ઉન દોનોં નબિયોં સે ખયાનત કી, ફિર વો દોનોં નબી અલ્લાહ કે મુકાબલે

عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَّقِيْلَ ادْخُلَا النَّارَ

મેં ઉન દોનોં કે કુછ કામ નહીં આએ ઔર કહા ગયા દોનોં બીવિયોં સે કે આગ મેં દાખિલ હો જાઓ

مَعَ الدّٰخِلِيْنَ ۝١٠ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ

(જહન્નમ મેં) દાખિલ હોને વાલોં કે સાથ. ઔર અલ્લાહ ને મિસાલ બયાન કી ઈમાન વાલોં

اٰمَنُوا امْرَاَتَ فِرْعَوْنَ ۘ اِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِيْ

વقف لازم

કે લિયે ફિરઔન કી બીવી (આસિયા) કી. જબ કે ઉસ (આસિયા) ને કહા કે એ મેરે રબ! મેરે લિયે

عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ نَجِّنِيْ مِنْ فِرْعَوْنَ

અપને પાસ જન્નત મેં એક ઘર તામીર કર ઔર તૂ મુજે ફિરઔન ઔર ઉસ કે અમલ

وَ عَمَلِهٖ وَ نَجِّنِيْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۝١١

સે નજાત દે ઔર તૂ મુજે ઝાલિમ કૌમ સે નજાત દે.

وَ مَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرٰنَ الَّتِيْۤ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا

ઔર મિસાલ બયાન કી મરયમ બિન્તે ઈમરાન (અલૈહસ્સલામ) કી, જિસ ને અપની શર્મગાહ કી હિફાઝત કી,

فَنَفَخْنَا فِيْهِ مِنْ رُّوْحِنَا وَ صَدَّقَتْ بِكَلِمٰتِ

તો ફિર હમ ને ઉસ મેં અપની રૂહ ફૂંક દી ઔર ઉસ ને અપને રબ કે

رَبِّهَا وَ كُتُبِهٖ وَكَانَتْ مِنَ الْقٰنِتِيْنَ ۝١٢

ع ٢

કલિમાત ઔર અલ્લાહ કી કિતાબોં કી તસ્દીક કી ઔર વો ફરમાંબરદારોં મેં સે થીં.

اٰیَاتُهَا ٣٠ (٦٧) سُوْرَةُ الْمُلْكِ مَكِّیَّةٌ (٧٧) رُكُوْعَاتُهَا ٢

ઉસ મેં ૩૦ આયતેં હૈં સૂરએ મુલ્ક મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

પઢ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હે

تَبٰرَكَ الَّذِیْ بِیَدِهِ الْمُلْكُ ۡ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ

બાબરકત હે વો ઝાત જિસ કે કબ્ઝે મેં સલ્તનત હે, ઔર વો હર ચીઝ પર કુદરત

قَدِیْرُ ۝١ الَّذِیْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَیٰوةَ لِیَبْلُوَكُمْ

વાલા હે. જિસ ને મૌત ઔર ઝિન્દગી પૈદા કી તાકે વો તુમ્હેં આઝમાએ

اَیُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ؕ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْغَفُوْرُ ۝٢ الَّذِیْ

કે તુમ મેં સે કૌન અચ્છે અમલ વાલા હે. ઔર વો ઝબરદસ્ત હે, બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા હે. વો અલ્લાહ

خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ؕ مَا تَرٰی فِیْ خَلْقِ الرَّحْمٰنِ

જિસ ને ઉપર નીચે સાત આસ્માન બનાએ. રહમાન કે પૈદા કિયે હુવે મેં તુમ કોઈ

مِنْ تَفٰوُتٍ ؕ فَارْجِعِ الْبَصَرَ ۙ هَلْ تَرٰی مِنْ فُطُوْرٍ ۝٣

ફર્ક નહીં પાઓગે. ફિર આપ નિગાહ કો લૌટાઈયે, કયા આપ કોઈ દરાડ દેખતે હો?

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَیْنِ یَنْقَلِبْ اِلَیْكَ الْبَصَرُ

ફિર આપ નિગાહ કો સેહબારા કીજિયે, બારબાર નિગાહ આપ કી તરફ વાપસ લૌટ આએગી

خَاسِئًا وَّهُوَ حَسِیْرٌ ۝٤ وَلَقَدْ زَیَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْیَا

ઝલીલ હો કર ઇસ હાલ મેં કે વો થકી હુઈ હોગી. હમ ને હી આસ્માને દુન્યા કો મુઝય્યન કિયા

بِمَصَابِیْحَ وَجَعَلْنٰهَا رُجُوْمًا لِّلشَّیٰطِیْنِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ

ચિરાગોં સે ઔર હમ ને ઉન ચિરાગોં કો શયતાનોં કે મારને કા ઝરિયા બનાયા ઔર હમ ને શયાતીન કે લિયે

عَذَابَ السَّعِیْرِ ۝٥ وَلِلَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ

આગ કા અઝાબ તૈયાર કર રખા હે. ઔર ઉન લોગોં કે લિયે જિન્હોં ને અપને રબ કે સાથ કુફ્ર કિયા જહન્નમ કા

جَهَنَّمَ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِیْرُ ۝٦ اِذَآ اُلْقُوْا فِیْهَا سَمِعُوْا

અઝાબ હે. ઔર વો બુરી જગા હે. જબ વો ઉસ મેં ડાલે જાએંગે, તો જહન્નમ

لَهَا شَهِیْقًا وَّهِیَ تَفُوْرُ ۝٧ تَكَادُ تَمَیَّزُ مِنَ الْغَیْظِ ؕ

કા શોર સુનેંગે ઔર વો જોશ માર રહી હોગી. કરીબ હે કે વો ગુસ્સે કી વજહ સે ફટ જાએ. જબ કભી

كُلَّمَآ اُلْقِىَ فِيْهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ يَاْتِكُمْ

ઉસ મેં કોઈ જમાઅત ડાલી જાએગી, તો જહન્નમ કે મુહાફિઝ ફરિશ્તે ઉન સે પૂછેંગે કયા તુમ્હારે પાસ કોઈ

نَذِيْرٌ ۝٨ قَالُوْا بَلٰى قَدْ جَآءَنَا نَذِيْرٌ ۙ۬ فَكَذَّبْنَا

ડરાને વાલા નહીં આયા? તો વો કહેંગે કયૂં નહી! યકીનન હમારે પાસ ડરાને વાલા આયા થા. તો હમ ને જુઠલાયા

وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَىْءٍ ۚۖ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا

ઔર હમ ને કહા કે અલ્લાહ ને કુછ નાઝિલ નહીં કિયા. તુમ તો બડી ગુમરાહી મેં

فِىْ ضَلٰلٍ كَبِيْرٍ ۝٩ وَقَالُوْا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ

પડે હો. ઔર વો કહેંગે કે અગર હમ સુનતે યા સમજતે

مَا كُنَّا فِىْٓ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ۝١٠ فَاعْتَرَفُوْا بِذَنْۢبِهِمْ ۚ

તો હમ દોઝખિયોં મેં શામિલ ન હોતે. ફિર વો અપને ગુનાહ કા ઈકરાર કરેંગે.

فَسُحْقًا لِّاَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ۝١١ اِنَّ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ

ફિર દોઝખિયોં પર લાનત હો. જો અપને રબ સે બેદેખે

رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝١٢ وَاَسِرُّوْا

ડરતે હૈં ઉન કે લિયે મગફિરત હૈ ઔર બડા અજર હૈ. ઔર તુમ બાત

قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوْا بِهٖ ؕ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ ۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝١٣

ચુપકે સે કહો યા ઝોર સે કહો. બેશક અલ્લાહ દિલોં કા હાલ ખૂબ જાનતા હૈ.

اَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ؕ وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ ۝١٤ؒ هُوَ

કયા વો નહીં જાનતા જિસ ને (ઉસ કો) પૈદા કિયા? ઔર વો ભેદ જાનને વાલા, બાખબર હૈ. વહી

الَّذِىْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ ذَلُوْلًا فَامْشُوْا فِىْ مَنَاكِبِهَا

અલ્લાહ જિસ ને તુમ્હારે લિયે ઝમીન કો ચલને કે કાબિલ બનાયા, ફિર તુમ ઉસ કે રાસ્તોં મેં ચલો

وَكُلُوْا مِنْ رِّزْقِهٖ ؕ وَاِلَيْهِ النُّشُوْرُ ۝١٥ ءَاَمِنْتُمْ مَّنْ

ઔર અલ્લાહ કી દી હુઈ રોઝી ખાઓ. ઔર ઉસી કી તરફ ઝિન્દા હો કર ઉઠના હૈ. કયા તુમ અમન મેં હો

فِى السَّمَآءِ اَنْ يَّخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ فَاِذَا هِىَ تَمُوْرُ ۝١٦ۙ

ઉસ સે જો આસ્માન મેં હૈ કે વો ઝમીન મેં તુમ્હેં ધંસા દે, ફિર વો અચાનક હરકત કરને લગે?

اَمْ اَمِنْتُمْ مَّنْ فِى السَّمَآءِ اَنْ يُّرْسِلَ عَلَيْكُمْ

યા તુમ આસ્માન વાલે સે અમન મેં હો ઈસ સે કે વો તુમ પર તૂફાન ભેજ દે

حَاصِبًا ؕ فَسَتَعْلَمُوْنَ كَيْفَ نَذِيْرِ ۝١٧ وَلَقَدْ كَذَّبَ

પથ્થર કા? ફિર અનકરીબ તુમ્હેં માલૂમ હો જાએગા કે મેરા ડરાના કૈસા થા. યકીનન ઉન

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ۝١٨ اَوَلَمْ يَرَوْا

લોગોં ને ભી જુઠલાયા જો ઉન સે પેહલે થે, ફિર મેરા ઈન્કાર કૈસા થા? કયા ઉન્હોં ને દેખા નહીં

اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صٰٓفّٰتٍ وَّيَقْبِضْنَ ۘؔ مَا يُمْسِكُهُنَّ

પરિન્દોં કી તરફ અપને ઉપર, જો પર ફૈલાએ હોતે હૈં ઔર પર કભી સુકેડતે હૈં. ઉન કો કોઈ સિવાએ

اِلَّا الرَّحْمٰنُ ؕ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍۢ بَصِيْرٌ ۝١٩ اَمَّنْ هٰذَا

રહમાન કે થામ નહીં રહા. બેશક વો હર ચીઝ કો ખૂબ દેખ રહા હે. ભલા ઐસા કૌન હે

الَّذِيْ هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ ؕ

જો તુમ્હારા લશકર બને, જો તુમ્હારી નુસ્રત કરે રહમાન કે સિવા?

اِنِ الْكٰفِرُوْنَ اِلَّا فِيْ غُرُوْرٍ ۝٢٠ اَمَّنْ هٰذَا الَّذِيْ

કાફિર તો સિર્ફ ધોકે મેં હૈં. ભલા ઐસા કૌન હે જો

يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهٗ ۚ بَلْ لَّجُّوْا فِيْ عُتُوٍّ

તુમ્હેં રોઝી દે અગર અલ્લાહ અપની રોઝી રોક લે? બલ્કે યે શરારત ઔર બિદકને પર અડે

وَّنُفُوْرٍ ۝٢١ اَفَمَنْ يَّمْشِيْ مُكِبًّا عَلٰى وَجْهِهٖٓ اَهْدٰٓى

હુવે હૈં. ભલા જો શખ્સ ચલે ઊંધા અપને મુંહ કે બલ વો ઝયાદા હિદાયતયાફતા હે

اَمَّنْ يَّمْشِيْ سَوِيًّا عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝٢٢ قُلْ

યા વો આદમી જો સીધે રાસ્તે પર સીધા ચલે? આપ ફરમા દીજિયે

هُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ

કે વહી અલ્લાહ હે જિસ ને તુમ્હેં પૈદા કિયા ઔર જિસ ને તુમ્હારે લિયે કાન ઔર આંખ ઔર દિલ

وَالْاَفْـِٕدَةَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ۝٢٣ قُلْ هُوَ الَّذِيْ

બનાએ. બહોત કમ તુમ શુક્ર અદા કરતે હો. આપ ફરમા દીજિયે કે વહી અલ્લાહ હે જિસ ને

ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝٢٤ وَيَقُوْلُوْنَ

તુમ્હેં ફૈલા દિયા ઝમીન મેં ઔર ઉસી કી તરફ તુમ ઈકટ્ઠે કિયે જાઓગે. ઔર યે કેહતે હૈં કે

مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝٢٥ قُلْ

યે વાદા કબ હે અગર તુમ સચ્ચે હો? આપ ફરમા દીજિયે

اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۪ وَاِنَّمَآ اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝۲۶
કે ઈલ્મ તો સિર્ફ અલ્લાહ કે પાસ હૈ. ઔર મૈં તો સિર્ફ સાફ સાફ ડરાને વાલા હું.

فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سِيْٓـَٔتْ وُجُوْهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
ફિર જબ કુફફાર વાદે કો કરીબ આતા દેખેંગે તો કાફિરોં કે ચેહરે બિગડ જાએંગે

وَقِيْلَ هٰذَا الَّذِىْ كُنْتُمْ بِهٖ تَدَّعُوْنَ ۝۲۷ قُلْ
ઔર કહા જાએગા કે યે વો અઝાબ હૈ જિસ કો તુમ માંગા કરતે થે. આપ ફરમા દીજિયે

اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِىَ اللّٰهُ وَمَنْ مَّعِىَ اَوْ رَحِمَنَا ۙ
કે તુમ હી બતાઓ કે અગર અલ્લાહ મુજે ઔર ઉન લોગોં કો જો મેરે સાથ હૈં હલાક કર દે યા હમ પર

فَمَنْ يُّجِيْرُ الْكٰفِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝۲۸ قُلْ هُوَ
રહમ કરે તો કાફિરોં કો કૌન દર્દનાક અઝાબ સે બચાએગા? આપ ફરમા દીજિયે કે વહી

الرَّحْمٰنُ اٰمَنَّا بِهٖ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۚ فَسَتَعْلَمُوْنَ
રહમાન હૈ, ઉસી પર હમ ઈમાન લાએ હૈં ઔર ઉસી પર હમ ને તવક્કુલ કિયા. ફિર જલ્દ હી

مَنْ هُوَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝۲۹ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ
તુમ્હેં માલૂમ હો જાએગા કે કૌન ખુલી ગુમરાહી મેં હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ્હારી કયા રાય હૈ કે અગર

مَآؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَّاْتِيْكُمْ بِمَآءٍ مَّعِيْنٍ ۝۳۰ ع
તુમ્હારા પાની ગેહરાઈ મેં ચલા જાએ તો કૌન તુમ્હારે પાસ સુથરા પાની લાએગા?

رُكُوْعَاتُهَا ۲ (۲) سُوْرَةُ الْقَلَمِ مَكِّيَّةٌ (۶۸) اٰيَاتُهَا ۵۲

ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં — સૂરએ કલમ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ — ઉસ મેં ૫૨ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُوْنَ ۝۱ مَآ اَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ
નૂન. કલમ કી કસમ ઔર ઉસ કી કસમ જિસ કો ફરિશ્તે લિખ રહે હૈં. આપ કે રબ કી નેઅમત કી વજહ સે આપ

بِمَجْنُوْنٍ ۝۲ وَاِنَّ لَكَ لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُوْنٍ ۝۳
મજનૂન નહીં હૈં. ઔર બેશક આપ કે લિયે બેઈન્તિહા અજર હૈ.

وَاِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظِيْمٍ ۝۴ فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُوْنَ ۝۵
ઔર યકીનન આપ અઝીમ અખ્લાક પર હો. ફિર જલ્દ હી આપ ભી દેખ લોગે ઔર યે ભી દેખ લેંગે.

بِاَیِّكُمُ الْمَفْتُوْنُ ۝٦ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ

કે તુમ મેં સે કૌન મચલ રહા હૈ. યકીનન તેરા રબ ઉસ શખ્સ કો ખૂબ જાનતા હૈ જો ઉસ કે રાસ્તે

عَنْ سَبِیْلِهٖ ۪ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِیْنَ ۝٧ فَلَا تُطِعِ

સે ભટક ગયા હૈ. ઔર ખૂબ જાનતા હૈ હિદાયત પાને વાલોં કો. ઈસ લિયે આપ જુઠલાને વાલોં કી

الْمُكَذِّبِیْنَ ۝٨ وَدُّوْا لَوْ تُدْهِنُ فَیُدْهِنُوْنَ ۝٩

ઈતાઅત ન કીજિયે. વો તો યે ચાહતે હૈં કે અગર આપ નરમી કરેં તો વો ભી નરમી કરેંગે.

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِیْنٍ ۝١٠ هَمَّازٍ مَّشَّآءٍۭ بِنَمِیْمٍ ۝١١

ઔર આપ કેહના ન માનિયે હર કસમ ખાને વાલે, ઝલીલ, તાના દેને વાલે, ચુગલી કો લે કર ચલને વાલે,

مَّنَّاعٍ لِّلْخَیْرِ مُعْتَدٍ اَثِیْمٍ ۝١٢ عُتُلٍّۭ بَعْدَ ذٰلِكَ

ખૈર સે રોકને વાલે, હદ સે આગે બળ્હને વાલે, ગુનેહગાર, સરકશ કા. ઉસ કે બાદ વો બેઅસલ

زَنِیْمٍ ۝١٣ اَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَّبَنِیْنَ ۝١٤ اِذَا تُتْلٰى عَلَیْهِ

ભી હૈ. ઈસ વજહ સે કે વો માલ વાલા ઔર બેટોં વાલા હૈ. જબ ઉસ કે સામને હમારી આયતેં તિલાવત

اٰیٰتُنَا قَالَ اَسَاطِیْرُ الْاَوَّلِیْنَ ۝١٥ سَنَسِمُهٗ

કી જાતી હૈં, તો કેહતા હૈ કે યે પેહલે લોગોં કી ઘડી હુઈ કહાનિયાં હૈં. અનકરીબ હમ ઉસ કી નાક કો

عَلَى الْخُرْطُوْمِ ۝١٦ اِنَّا بَلَوْنٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَآ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ ۚ

દાગેંગે. હમ ને ઉન્હેં આઝમાયા જૈસા કે હમ ને બાગ વાલોં કો આઝમાયા થા. જબ

اِذْ اَقْسَمُوْا لَیَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِیْنَ ۝١٧ وَلَا یَسْتَثْنُوْنَ ۝١٨

ઉન્હોં ને કસ્મેં ખાઈ થીં કે ઈસ બાગ કે ફલ સુબ્હ ઝરૂર તોડ લેંગે. ઔર વો ઈન્શાઅલ્લાહ નહીં કેહતે થે.

فَطَافَ عَلَیْهَا طَآئِفٌ مِّنْ رَّبِّكَ وَهُمْ نَآئِمُوْنَ ۝١٩

ફિર ઉન પર તેરે રબ કી તરફ સે એક બલા ને ચક્કર લગાયા ઈસ હાલ મેં કે વો સોએ હુવે થે.

فَاَصْبَحَتْ كَالصَّرِیْمِ ۝٢٠ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِیْنَ ۝٢١

ફિર વો કટે હુવે ખેત કી તરહ બન ગયા. ફિર વો આપસ મેં એક દૂસરે કો સુબ્હ કે વકત પુકારને લગે.

اَنِ اغْدُوْا عَلٰى حَرْثِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰرِمِیْنَ ۝٢٢

કે ચલો અપને ખેત પર અગર તુમ્હેં ખેતી કાટના હૈ.

فَانْطَلَقُوْا وَهُمْ یَتَخَافَتُوْنَ ۝٢٣ اَنْ لَّا یَدْخُلَنَّهَا

ફિર વો ચલે ઔર વો ચુપકે ચુપકે એક દૂસરે કો કેહ રહે થે. કે આજ તુમ પર કોઈ ફકીર

اَلْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِّسْكِيْنٌ ۙ﴿۲۴﴾ وَّغَدَوْا عَلٰى حَرْدٍ قٰدِرِيْنَ ﴿۲۵﴾

બાગ મેં દાખિલ ન હોને પાએ. ઔર વો ખેતી સે રોકને પર કાદિર બન કર સુબ્હ કે વકત ચલે.

فَلَمَّا رَاَوْهَا قَالُوْٓا اِنَّا لَضَآلُّوْنَ ۙ﴿۲۶﴾ بَلْ نَحْنُ

ફિર જબ ઉન્હોં ને વો બાગ દેખા, તો કેહને લગે કે હમ તો રાસ્તા ભૂલ ગએ હૈં. બલ્કે હમ તો

مَحْرُوْمُوْنَ ﴿۲۷﴾ قَالَ اَوْسَطُهُمْ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ

મહરૂમ હો ગએ. ઉન મેં સે મોઅતદિલ શખ્સ ને કહા કે કયા મૈં ને તુમ સે કહા નહીં થા કે તુમ

لَوْلَا تُسَبِّحُوْنَ ﴿۲۸﴾ قَالُوْا سُبْحٰنَ رَبِّنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿۲۹﴾

તસ્બીહ કયૂં નહીં કરતે? વો બોલે કે હમારા રબ પાક હૈ, યકીનન હમ હી કુસૂરવાર હૈં.

فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَلَاوَمُوْنَ ﴿۳۰﴾ قَالُوْا

ફિર ઉન મેં સે એક દૂસરે કી તરફ મુતવજ્જેહ હો કર મલામત કરને લગે. વો કેહને લગે

يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا طٰغِيْنَ ﴿۳۱﴾ عَسٰى رَبُّنَآ اَنْ يُّبْدِلَنَا

હાએ હમારી ખરાબી! યકીનન હમ હી સરકશ થે. ઉમ્મીદ હૈ કે હમારા રબ હમેં ઈસ સે બેહતર

خَيْرًا مِّنْهَآ اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا رٰغِبُوْنَ ﴿۳۲﴾ كَذٰلِكَ

બદલે મેં દે દે, હમ અપને રબ કી તરફ રાગિબ હૈં. ઈસી તરહ

الْعَذَابُ ؕ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا

અઝાબ આતા હૈ. ઔર આખિરત કા અઝાબ ઈસ સે ભી બડા હૈ. કાશ કે વો

يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۳﴾ اِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتِ

જાનતે. યકીનન મુત્તકિયોં કે લિયે ઉન કે રબ કે પાસ જન્નાતે

النَّعِيْمِ ﴿۳۴﴾ اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِيْنَ كَالْمُجْرِمِيْنَ ﴿۳۵﴾

નઈમ હૈં. કયા હમ મુસલમાનોં કો મુજરિમોં કી તરહ બના દેંગે?

مَا لَكُمْ ۫ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ﴿۳۶﴾ اَمْ لَكُمْ كِتٰبٌ فِيْهِ

તુમ્હેં કયા હુવા? તુમ કૈસે ફૈસલે કરતે હો? કયા તુમ્હારે પાસ કિતાબ હૈ જિસ મેં

تَدْرُسُوْنَ ۙ﴿۳۷﴾ اِنَّ لَكُمْ فِيْهِ لَمَا تَخَيَّرُوْنَ ﴿۳۸﴾ اَمْ لَكُمْ

તુમ પઢતે હો? કે તુમ્હારે લિયે ઉસ મેં વો હૈ જો તુમ પસન્દ કરોગે? કયા હમ સે

اَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۙ اِنَّ لَكُمْ

તુમ ને કસમેં લી હૈં જો કયામત કે દિન તક ચલેંગી? કે તુમ્હેં

وقف لازم

ع ۱

لَمَا تَحْكُمُوْنَ ۝٣٩ سَلْهُمْ اَيُّهُمْ بِذٰلِكَ زَعِيْمٌ ۝٤٠

ઝરૂર મિલેગા જિસ કા તુમ હુકમ દોગે. આપ ઉન સે સવાલ કીજિયે કે તુમ મેં સે કૌન ઈસ કા

اَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ ۚ فَلْيَاْتُوْا بِشُرَكَآئِهِمْ اِنْ كَانُوْا

ઝિમ્મેદાર હે? યા ઉન કે શુરકા હૈં? તો ઉન્હેં ચાહિયે કે અપને શુરકા કો લાએં અગર વો

صٰدِقِيْنَ ۝٤١ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَّيُدْعَوْنَ

સચ્ચે હૈં. જિસ દિન પિંડલી ખોલી જાએગી ઔર સજદે કે લિયે

اِلَى السُّجُوْدِ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ۝٤٢ خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ

બુલાયા જાએગા, તો વો (સજદા કરને કી) તાકત નહીં રખ સકેંગે. ઉન કી નિગાહેં જુકી હુઈ હોંગી,

تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ؕ وَقَدْ كَانُوْا يُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُوْدِ

ઉન પર ઝિલ્લત છાઈ હુઈ હોગી. હાલાંકે ઈસ સે પેહલે ઉન્હેં સજદે કે લિયે બુલાયા જાતા થા જબ કે

وَهُمْ سٰلِمُوْنَ ۝٤٣ فَذَرْنِيْ وَمَنْ يُّكَذِّبُ بِهٰذَا الْحَدِيْثِ ؕ

(સહીહ વ) સાલિમ થે. ઈસ લિયે આપ મુજે ઔર ઉસ શખ્સ કો છોડ દીજિયે જો ઈસ બાત કો જુઠલાતા

سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٤٤ وَاُمْلِيْ

હે. અનકરીબ હમ ઉન્હેં ઢીલ દેંગે ઈસ તરીકે સે કે ઉન્હેં પતા નહીં ચલેગા. ઔર મૈં ઉન્હેં

لَهُمْ ؕ اِنَّ كَيْدِيْ مَتِيْنٌ ۝٤٥ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا

ઢીલ દૂંગા. યકીનન મેરી તદબીર બહોત મઝબૂત હે. કયા આપ ઉન સે બદલે કા સવાલ કરતે હૈં,

فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُوْنَ ۝٤٦ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ

ફિર વો તાવાન કી વજહ સે બોજલ હો રહે હૈં? યા ઉન કે પાસ ગૈબ હે કે ફિર

فَهُمْ يَكْتُبُوْنَ ۝٤٧ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ

વો લિખ લાતે હૈં? ફિર અપને રબ કે હુકમ કી ઈસ્તિકલાલ કે સાથ રાહ દેખતે રહિયે ઔર આપ

كَصَاحِبِ الْحُوْتِ ۘ اِذْ نَادٰى وَهُوَ مَكْظُوْمٌ ۝٤٨

મછલી વાલે પૈગમ્બર કી તરહ ન હોં, જબ કે ઉન્હોં ને પુકારા ઈસ હાલ મેં કે વો ગુસ્સે સે પુર થે.

لَوْلَآ اَنْ تَدٰرَكَهٗ نِعْمَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ لَنُبِذَ بِالْعَرَآءِ وَهُوَ

અગર ઉન્હેં અપને રબ કી નેઅમત ને સહારા ન દિયા હોતા, તો વો ફૈંક દિયે જાતે ચટયલ મૈદાન મેં

مَذْمُوْمٌ ۝٤٩ فَاجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَجَعَلَهٗ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝٥٠

ઔર વો બદહાલ હોતે. ફિર ઉન કો ઉન કે રબ ને મુન્તખબ કર લિયા, ફિર ઉન કો સુલહા મેં સે

وَاِنۡ يَّكَادُ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لَيُزۡلِقُوۡنَكَ بِاَبۡصَارِهِمۡ
બના દિયા. ઔર યે કાફિર તો કરીબ થે કે આપ કો ફુસલા દેતે અપની નિગાહોં કે ઝરિયે

لَمَّا سَمِعُوا الذِّكۡرَ وَ يَقُوۡلُوۡنَ اِنَّهٗ لَمَجۡنُوۡنٌ ۝٥١
જબ વો ઝિક્ર સુનતે હૈં ઔર કેહતે હૈં કે યે તો મજનૂન હૈ.

وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكۡرٌ لِّلۡعٰلَمِيۡنَ ۝٥٢
હાલાંકે યે કુર્આન તો તમામ જહાન વાલોં કે લિયે નસીહત હી નસીહત હૈ.

ایاتها ٥٢ (٦٩) سُوۡرَةُ الۡحَاقَّةِ مَكِّيَّةٌ (٧٨) رکوعاتها ٢

ઉસ મેં ૫૨ આયતેં હૈં સૂરએ હાક્કા મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَلۡحَآقَّةُ ۝١ مَا الۡحَآقَّةُ ۝٢ وَمَآ اَدۡرٰكَ مَا الۡحَآقَّةُ ۝٣
સચ મુચ આને વાલી. કયા હૈ સચ મુચ આને વાલી? ઔર આપ કો માલૂમ ભી હૈ કે સચ મુચ આને વાલી

كَذَّبَتۡ ثَمُوۡدُ وَعَادٌ ۢ بِالۡقَارِعَةِ ۝٤ فَاَمَّا ثَمُوۡدُ
કયા ચીઝ હૈ? કૌમે સમૂદ ઔર કૌમે આદ ને ખડખડાને વાલી કો જુઠલાયા. ફિર કૌમે સમૂદ,

فَاُهۡلِكُوۡا بِالطَّاغِيَةِ ۝٥ وَاَمَّا عَادٌ فَاُهۡلِكُوۡا بِرِيۡحٍ
તો વો હલાક કી ગઈ ઝોર કી આવાઝ સે. ઔર કૌમે આદ, તો વો હલાક કી ગઈ ઠન્ડી તૂફાની

صَرۡصَرٍ عَاتِيَةٍ ۝٦ سَخَّرَهَا عَلَيۡهِمۡ سَبۡعَ لَيَالٍ وَّثَمٰنِيَةَ
હવા સે જો હદ સે ઝયાદા થી. જિસ કો અલ્લાહ ને ઉન પર મુસખ્ખર કિયા સાત રાત ઔર આઠ

اَيَّامٍ ۙ حُسُوۡمًا فَتَرَى الۡقَوۡمَ فِيۡهَا صَرۡعٰى ۙ كَاَنَّهُمۡ
દિન તક લગાતાર, ફિર આપ ઉસ મેં ઉસ કૌમ કો દેખોગે પછાડા હુવા, ગોયા કે વો

اَعۡجَازُ نَخۡلٍ خَاوِيَةٍ ۝٧ فَهَلۡ تَرٰى لَهُمۡ
ઉખડે હુવે ખજૂર કે ખોખલે તને હૈં. ફિર કયા આપ ઉન મેં સે કિસી કો બચા હુવા

مِّنۡ ۢ بَاقِيَةٍ ۝٨ وَجَآءَ فِرۡعَوۡنُ وَمَنۡ قَبۡلَهٗ وَالۡمُؤۡتَفِكٰتُ
દેખ રહે હો? ઔર ફિરઔન ઔર જો ઉન સે પેહલે થે વો ઔર ઉલટ દી જાને વાલી બસ્તિયાં ગુનાહ

بِالۡخَاطِئَةِ ۝٩ فَعَصَوۡا رَسُوۡلَ رَبِّهِمۡ فَاَخَذَهُمۡ اَخۡذَةً
લે કર આએ. ફિર ઉન્હોં ને અપને રબ કે પૈગમ્બર કી નાફરમાની કી, ફિર ઉસ ને ઉન કો સખ્તી સે

رَّابِيَةً ۝١٠ اِنَّا لَمَّا طَغَا الۡمَآءُ حَمَلۡنٰكُمۡ فِى الۡجَارِيَةِ ۝١١

પકડ લિયા. યકીનન જબ પાની તુગયાની મેં આયા, તો હમ ને હી તુમ્હેં કશતી મેં સવાર કિયા.

لِنَجۡعَلَهَا لَكُمۡ تَذۡكِرَةً وَّتَعِيَهَاۤ اُذُنٌ وَّاعِيَةٌ ۝١٢

તાકે હમ ઉસે તુમ્હારે લિયે યાદગાર બનાએં ઔર ઉસે યાદ રખને વાલે કાન યાદ રખેં.

فَاِذَا نُفِخَ فِى الصُّوۡرِ نَفۡخَةٌ وَّاحِدَةٌ ۝١٣ وَّحُمِلَتِ

ફિર જબ સૂર મેં ફૂંકા જાએગા એક હી મરતબા. ઔર ઝમીન

الۡاَرۡضُ وَالۡجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَّاحِدَةً ۝١٤

ઔર પહાડ ઉઠાએ જાએંગે ઔર ફૂટે જાએંગે એક હી ચોટ સે.

فَيَوۡمَئِذٍ وَّقَعَتِ الۡوَاقِعَةُ ۝١٥ وَانۡشَقَّتِ السَّمَآءُ فَهِىَ

તો ઉસ દિન વાકેઅ હોને વાલી વાકેઅ હો જાએગી. ઔર આસ્માન ફટ જાએગા, ફિર વો

يَوۡمَئِذٍ وَّاهِيَةٌ ۝١٦ وَّالۡمَلَكُ عَلٰۤى اَرۡجَآئِهَا ؕ وَيَحۡمِلُ

ઉસ દિન બિલ્કુલ બૂદા હોગા. ઔર ફરિશ્તે ઉસ કે કિનારોં પર હોંગે. ઔર તેરે

عَرۡشَ رَبِّكَ فَوۡقَهُمۡ يَوۡمَئِذٍ ثَمٰنِيَةٌ ۝١٧ يَوۡمَئِذٍ

રબ કા અર્શ ઉસ દિન અપને ઉપર આઠ ફરિશ્તે ઉઠાએ હુવે હોંગે. ઉસ દિન તુમ્હારી

تُعۡرَضُوۡنَ لَا تَخۡفٰى مِنۡكُمۡ خَافِيَةٌ ۝١٨ فَاَمَّا مَنۡ اُوۡتِىَ

પેશી હોગી, તુમ્હારા કોઈ મખ્ફી રાઝ મખ્ફી નહીં રેહ સકેગા. તો જિસ કો ઉસ કા નામએ આમાલ ઉસ કે

كِتٰبَهٗ بِيَمِيۡنِهٖ ۙ فَيَقُوۡلُ هَآؤُمُ اقۡرَءُوۡا كِتٰبِيَهۡ ۝١٩

દાએં હાથ મેં દિયા જાએગા, તો વો કહેગા કે લો! મેરે ઈસ નામએ આમાલ કો પઢો!

اِنِّىۡ ظَنَنۡتُ اَنِّىۡ مُلٰقٍ حِسَابِيَهۡ ۝٢٠ فَهُوَ فِىۡ عِيۡشَةٍ

બેશક મૈં યે અકીદા રખતા થા કે મુજે મેરા હિસાબ મિલને વાલા હૈ. ફિર વો ખુશગવાર ઝિન્દગી

رَّاضِيَةٍ ۝٢١ فِىۡ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝٢٢ قُطُوۡفُهَا دَانِيَةٌ ۝٢٣

મેં હોગા. ઊંચી જન્નત મેં હોગા. જિસ કે મેવે જુકે હુવે હોંગે.

كُلُوۡا وَاشۡرَبُوۡا هَنِيۡٓـئًا ۢ بِمَاۤ اَسۡلَفۡتُمۡ فِى الۡاَيَّامِ

(કહા જાએગા) તુમ્હેં મુબારક હો, ખાઓ ઔર પિઓ ઉન આમાલ કી વજહ સે જો તુમ ને પિછલે

الۡخَالِيَةِ ۝٢٤ وَاَمَّا مَنۡ اُوۡتِىَ كِتٰبَهٗ بِشِمَالِهٖ ۙ

દિનોં મેં પેહલે કિયે. ઔર જિસ કો ઉસ કા નામએ આમાલ બાએં હાથ મેં દિયા જાએગા,

فَيَقُوْلُ يٰلَيْتَنِیْ لَمْ اُوْتَ كِتٰبِيَهْ ﴿٢٥﴾ وَلَمْ اَدْرِ
વો કહેગા કે કાશ મુજે મેરા નામએ આમાલ ન મિલતા. ઔર મૈં ન જાનતા કે

مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾ يٰلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾
મેરા હિસાબ કયા હૈ? એ કાશ કે વો મૌત હી ખાતમા કરને વાલી હોતી.

مَآ اَغْنٰى عَنِّیْ مَالِيَهْ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّیْ سُلْطٰنِيَهْ ﴿٢٩﴾
મેરા માલ મેરે કુછ ભી કામ નહીં આયા. મેરી સલ્તનત ભી મુજ સે ચલી ગઈ.

خُذُوْهُ فَغُلُّوْهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيْمَ صَلُّوْهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ
(કહા જાએગા) કે ઉસ કો પકડો ઔર ઉસ કે ગલે મેં તૌક ડાલો. ફિર ઉસ કો દોઝખ મેં દાખિલ

فِیْ سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُوْنَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوْهُ ﴿٣٢﴾
કરો. ફિર ઐસી ઝંજીર મેં જકડો, જિસ કી લમ્બાઈ સત્તર હાથ હૈ.

اِنَّهٗ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِيْمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحُضُّ
ઈસ લિયે કે યે અઝમત વાલે અલ્લાહ પર ઈમાન નહીં રખતા થા. ઔર મિસ્કીન કો ખાના

عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ﴿٣٤﴾ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا
દેને કી તરગીબ નહીં દેતા થા. તો આજ ઉસ કા યહાં કોઈ દોસ્ત

حَمِيْمٌ ﴿٣٥﴾ وَّلَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْلِيْنٍ ﴿٣٦﴾ لَّا يَاْكُلُهٗٓ
નહીં હૈ. ઔર ન ખાના હૈ સિવાએ દોઝખિયોં કે લહૂ પીપ કે. સિવાએ ગુનેહગારોં કે

اِلَّا الْخَاطِئُوْنَ ﴿٣٧﴾ فَلَآ اُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُوْنَ ﴿٣٨﴾
ઉસે કોઈ નહીં ખાએગા. ફિર મૈં કસમ ખાતા હું ઉન ચીઝોં કી જો તુમ દેખ રહે હો.

وَمَا لَا تُبْصِرُوْنَ ﴿٣٩﴾ اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِيْمٍ ﴿٤٠﴾ وَّمَا هُوَ
ઔર ઉન ચીઝોં કી જો તુમ દેખ નહીં રહે. બેશક યે ઈઝઝત વાલે ફરિશ્તે કા કૌલ હૈ. ઔર યે

بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيْلًا مَّا تُؤْمِنُوْنَ ﴿٤١﴾ وَلَا بِقَوْلِ
કિસી શાઈર કા કલામ નહીં હૈ. બહોત કમ તુમ લોગ ઈમાન લાતે હો. ઔર કિસી કાહિન કા કલામ ભી

كَاهِنٍ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٢﴾ تَنْزِيْلٌ
નહીં હૈ. બહોત કમ તુમ નસીહત હાસિલ કરતે હો. (બલ્કે યે કુર્આન તો)

مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ
રબ્બુલ આલમીન કી તરફ સે ઉતારા ગયા હૈ. ઔર અગર યે નબી ભી હમારે ઉપર કોઈ બાત

الْاَقَاوِیْلِ ﴿٤٤﴾ لَاَخَذْنَا مِنْهُ بِالْیَمِیْنِ ﴿٤٥﴾
બના લેતે. તો હમ ઉસ કો ભી કુવ્વત સે પકડ લેતે.
ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِیْنَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ
ફિર હમ ઉસ કી રગે જાન કાટ ડાલતે. ફિર તુમ મેં સે કોઈ ભી ઉસે
عَنْهُ حٰجِزِیْنَ ﴿٤٧﴾ وَاِنَّهٗ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِیْنَ ﴿٤٨﴾
બચા ન સકતા. ઔર યકીનન યે નસીહત હૈ મુત્તકિયોં કે લિયે.
وَ اِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِیْنَ ﴿٤٩﴾ وَ اِنَّهٗ
ઔર યકીનન હમ જાનતે હૈં કે તુમ મેં સે કુછ જુઠલાને વાલે હૈં. ઔર બેશક યે કુર્આન
لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكٰفِرِیْنَ ﴿٥٠﴾ وَ اِنَّهٗ لَحَقُّ الْیَقِیْنِ ﴿٥١﴾
કાફિરોં કે લિયે હસરત હૈ. ઔર યે કુર્આન હક્કુલ યકીન હૈ.
فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِیْمِ ﴿٥٢﴾
ફિર આપ અપને અઝમત વાલે રબ કે નામ કી તસ્બીહ કીજિયે.
اٰیَاتُهَا ٤٤ (٧٠) سُوْرَةُ الْمَعَارِجِ مَكِّیَّةٌ (٧٩) رُكُوْعَاتُهَا ٢
ઉસ મેં ૪૪ આયતેં હૈં સૂરએ મઆરિજ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ
سَاَلَ سَآئِلٌ بِعَذَابٍ وَّاقِعٍ ﴿١﴾ لِّلْكٰفِرِیْنَ لَیْسَ
એક સવાલ કરને વાલે ને સવાલ કિયા ઐસે અઝાબ કા જો કાફિરોં કે લિયે વાકેઅ હોને વાલા હૈ,
لَهٗ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِّنَ اللّٰهِ ذِی الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ
જિસે કોઈ દફા નહીં કર સકતા. અલ્લાહ કી તરફ સે, જો સીઢિયોં કા માલિક હૈ. ફરિશ્તે ઔર
الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ اِلَیْهِ فِیْ یَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهٗ
રૂહ સીઢિયોં સે ચઢ કર ઉસ કે પાસ જાતે હૈં, (અઝાબ વાકેઅ હોગા) ઐસે દિન મેં જિસ કી મિકદાર
خَمْسِیْنَ اَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِیْلًا ﴿٥﴾
પચાસ હઝાર બરસ હૈ. ફિર આપ અચ્છી તરહ સબ્ર કીજિયે.
اِنَّهُمْ یَرَوْنَهٗ بَعِیْدًا ﴿٦﴾ وَّ نَرٰىهُ قَرِیْبًا ﴿٧﴾ یَوْمَ
બેશક યે ઉસ કો દૂર સમજ રહે હૈં. ઔર હમ ઉસે કરીબ દેખ રહે હૈં. જિસ દિન

ع ٥

تَكُوۡنُ السَّمَآءُ كَالۡمُهۡلِ ۙ﴿۸﴾ وَتَكُوۡنُ الۡجِبَالُ كَالۡعِهۡنِ ۙ﴿۹﴾

આસ્માન પિઘલે હુવે તાંબે કે માનિન્દ હો જાએગા. ઔર પહાડ ઊન કી તરહ હો જાએંગે.

وَلَا يَسۡـَٔلُ حَمِيۡمٌ حَمِيۡمًا ۚۖ﴿۱۰﴾ يُّبَصَّرُوۡنَهُمۡ ؕ يَوَدُّ

ઔર કોઈ દોસ્ત કિસી દોસ્ત કો પૂછેગા ભી નહીં. હાલાંકે વો ઉન્હેં દિખાએ જાએંગે. મુજરિમ

الۡمُجۡرِمُ لَوۡ يَفۡتَدِىۡ مِنۡ عَذَابِ يَوۡمِئِذٍۢ بِبَنِيۡهِ ۙ﴿۱۱﴾

ચાહેગા કે કાશ કે વો ઉસ દિન કે અઝાબ સે બચને કે લિયે ફિદયે મેં દે દે અપને બેટોં કો.

وَصَاحِبَتِهٖ وَاَخِيۡهِ ۙ﴿۱۲﴾ وَفَصِيۡلَتِهِ الَّتِىۡ تُـــٔۡوِيۡهِ ۙ﴿۱۳﴾

ઔર અપની બીવી કો ઔર અપને ભાઈ કો. ઔર અપને ઉસ કુંબે કો જિસ મેં વો રેહતા થા.

وَمَنۡ فِى الۡاَرۡضِ جَمِيۡعًا ۙ ثُمَّ يُنۡجِيۡهِ ۙ﴿۱۴﴾ كَلَّا ؕ

ઔર ઉન તમામ કો જો ઝમીન મેં હૈં સબ કો ફિદયે મેં દે દે. ફિર વો અપને કો બચા લે. હરગિઝ નહીં. યકીનન

اِنَّهَا لَظٰى ۙ﴿۱۵﴾ نَزَّاعَةً لِّلشَّوٰى ۚۖ﴿۱۶﴾ تَدۡعُوۡا مَنۡ اَدۡبَرَ

યે તો ભડકતી હુઈ આગ હોગી. જો ચમડી ભી ખીંચ લેગી. વો આગ પુકારેગી ઉસ કો જિસ ને પીઠ ફેરી

وَتَوَلّٰى ۙ﴿۱۷﴾ وَجَمَعَ فَاَوۡعٰى ﴿۱۸﴾ اِنَّ الۡاِنۡسَانَ خُلِقَ

ઔર ઐરાઝ કિયા. ઔર જિસ ને માલ જમા કિયા, ફિર ઉસ ને હિફાઝત સે રખા. યકીનન ઈન્સાન કમહિમ્મત

هَلُوۡعًا ۙ﴿۱۹﴾ اِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوۡعًا ۙ﴿۲۰﴾ وَّاِذَا مَسَّهُ

પૈદા કિયા ગયા હૈ. જબ ઉસે મુસીબત પહોંચતી હૈ, તો ફરયાદી બન જાતા હૈ. ઔર જબ ઉસે નેઅમત

الۡخَيۡرُ مَنُوۡعًا ۙ﴿۲۱﴾ اِلَّا الۡمُصَلِّيۡنَ ۙ﴿۲۲﴾ الَّذِيۡنَ هُمۡ

પહોંચતી હૈ તો રોકને વાલા બન જાતા હૈ. મગર વો નમાઝ પઢને વાલે. જો અપની નમાઝ પર

عَلٰى صَلَاتِهِمۡ دَآئِمُوۡنَ ۙ﴿۲۳﴾ وَالَّذِيۡنَ فِىۡۤ اَمۡوَالِهِمۡ حَقٌّ

મુદાવમત કરતે હૈં. ઔર જિન કે માલોં મેં મુકર્રર કિયા

مَّعۡلُوۡمٌ ۙ﴿۲۴﴾ لِّلسَّآئِلِ وَالۡمَحۡرُوۡمِ ۙ﴿۲۵﴾ وَالَّذِيۡنَ يُصَدِّقُوۡنَ

હુવા હક હૈ. માંગને વાલે કે લિયે ઔર ફકીર કે લિયે. ઔર જો હિસાબ કે

بِيَوۡمِ الدِّيۡنِ ۙ﴿۲۶﴾ وَالَّذِيۡنَ هُمۡ مِّنۡ عَذَابِ رَبِّهِمۡ

દિન કો સચ્ચા બતલાતે હૈં. ઔર જો અપને રબ કે અઝાબ સે ડરતે હૈં.

مُّشۡفِقُوۡنَ ۚ﴿۲۷﴾ اِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمۡ غَيۡرُ مَاۡمُوۡنٍ ﴿۲۸﴾

યકીનન ઉન કે રબ કા અઝાબ બેખૌફ રેહને કી ચીઝ નહીં હૈ.

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوْجِهِمْ حٰفِظُوْنَ ۝٢٩ اِلَّا
ઔર જો અપની શર્મગાહોં કી હિફ઼ાઝત કરને વાલે હૈં. મગર

عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ
અપની બીવિયોં સે યા અપની બાન્દિયોં સે, ઈસ લિયે કે ઉન પર ઉસ મેં કોઈ

مَلُوْمِيْنَ ۝٣٠ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
મલામત નહીં. લેકિન જો ઉસ કે અલાવા કો તલબ કરેગા, તો યહી લોગ હદ સે આગે બઢ્હને

الْعٰدُوْنَ ۝٣١ وَالَّذِيْنَ هُمْ لِاَمٰنٰتِهِمْ وَ عَهْدِهِمْ
વાલે હૈં. ઔર જો અપની અમાનતોં ઔર અપને અહદ કો

رٰعُوْنَ ۝٣٢ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِشَهٰدٰتِهِمْ قَآئِمُوْنَ ۝٣٣
નિબાહતે હૈં. ઔર જો અપની ગવાહિયોં પર કાઈમ રેહતે હૈં.

وَ الَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ۝٣٤ اُولٰٓئِكَ
ઔર જો અપની નમાઝ કી પાબન્દી કરતે હૈં. ઉન કો

فِيْ جَنّٰتٍ مُّكْرَمُوْنَ ۝٣٥ فَمَالِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
જન્નતોં મેં ઐઝાઝ દિયા જાએગા. ફિર કાફિરોં કો કયા હો ગયા કે આપ

قِبَلَكَ مُهْطِعِيْنَ ۝٣٦ عَنِ الْيَمِيْنِ وَعَنِ الشِّمَالِ
કી તરફ દૌડે ચલે આતે હૈં. દાઈં તરફ સે ઔર બાઈં તરફ સે જમાઅત દર જમાઅત.

عِزِيْنَ ۝٣٧ اَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ اَنْ يُّدْخَلَ جَنَّةَ
કયા ઉન મેં સે હર શખ્સ યે લાલચ રખતા હૈ કે ઉસે જન્નતે નઈમ મેં દાખિલ કિયા

نَعِيْمٍ ۝٣٨ كَلَّا اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُوْنَ ۝٣٩
જાએગા? હરગિઝ નહીં! યકીનન હમ ને ઉન કો પૈદા કિયા હૈ ઉસ સે જિસ કો યે જાનતે હૈં.

فَلَآ اُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشٰرِقِ وَالْمَغٰرِبِ اِنَّا لَقٰدِرُوْنَ ۝٤٠
ફિર મૈં મશરિકોં ઔર મગરિબોં કે રબ કી કસમ ખાતા હું કે યકીનન હમ ઈસ પર કાદિર હૈં

عَلٰٓى اَنْ نُّبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ ۙ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوْقِيْنَ ۝٤١
કે ઉન સે બેહતર કો બદલે મેં લે આએં. ઔર યે હમ સે ભાગ કર આગે નહીં જા સકતે.

فَذَرْهُمْ يَخُوْضُوْا وَ يَلْعَبُوْا حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ
ઈસ લિયે આપ ઉન કો છોડ દીજિયે કે વો લગે રહેં ઔર ખેલેં યહાં તક કે વો મિલેં ઉન કે ઉસ દિન સે

الَّذِیْ یُوْعَدُوْنَ ﴿۴۲﴾ یَوْمَ یَخْرُجُوْنَ مِنَ الْاَجْدَاثِ
જિસ સે ઉન્હેં ડરાયા જા રહા હૈ. જિસ દિન વો કબ્રોં સે નિકલ રહે હોંગે

سِرَاعًا کَاَنَّهُمْ اِلٰی نُصُبٍ یُّوْفِضُوْنَ ﴿۴۳﴾ خَاشِعَةً
તેઝી સે ગોયા કે વો નિશાનોં કી તરફ તેઝ દૌડ રહે હૈં. ઉન કી નઝરેં

اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ؕ ذٰلِكَ الْیَوْمُ الَّذِیْ
જુકી હુઈ હોંગી, ઉન પર ઝિલ્લત છાઈ હુઈ હોગી. યે વો દિન હૈ જિસ સે

کَانُوْا یُوْعَدُوْنَ ﴿۴۴﴾
ઉન્હેં ડરાયા જા રહા હૈ.

ع ۲

اٰیَاتُهَا ۲۸	(۷۱) سُوْرَةُ نُوْحٍ مَّکِّیَّةٌ (۷۱)	رُکُوْعَاتُهَا ۲
ઉસ મેં ૨૮ આયતેં હૈં	સૂરએ નૂહ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ	ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اِنَّاۤ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰی قَوْمِهٖۤ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ
હમ ને નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઉન કી કૌમ કી તરફ ભેજા કે આપ અપની કૌમ કો ડરાઈયે

مِنْ قَبْلِ اَنْ یَّاْتِیَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ﴿۱﴾ قَالَ یٰقَوْمِ
ઈસ સે પેહલે કે ઉન કે પાસ દર્દનાક અઝાબ આ જાએ. નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ મેરી કૌમ!

اِنِّیْ لَكُمْ نَذِیْرٌ مُّبِیْنٌ ﴿۲﴾ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ
બેશક મૈં તુમ્હારે લિયે સાફ સાફ ડરાને વાલા હું. કે અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો ઔર ઉસ સે ડરો

وَاَطِیْعُوْنِ ﴿۳﴾ یَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَ یُؤَخِّرْكُمْ
ઔર મેરા કેહના માનો. તો અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે ગુનાહ બખ્શ દેગા ઔર તુમ્હેં એક વકતે મુકર્રરા

اِلٰۤی اَجَلٍ مُّسَمًّی ؕ اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَآءَ لَا یُؤَخَّرُ ۘ
તક મોહલત દેગા. યકીનન અલ્લાહ કી મુકર્રર કી હુઈ મુદત જબ આ જાતી હૈ, તો ફિર મુઅખ્ખર

وقف لازم

لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۴﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّیْ دَعَوْتُ قَوْمِیْ
નહીં કી જાતી. કાશ કે તુમ જાનતે. નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ મેરે રબ! યકીનન મૈં ને મેરી કૌમ

لَیْلًا وَّنَهَارًا ﴿۵﴾ فَلَمْ یَزِدْهُمْ دُعَآءِیْۤ اِلَّا فِرَارًا ﴿۶﴾
કો રાત ઔર દિન બુલાયા. તો વો મેરે બુલાને પર ઔર ઝયાદા હી ભાગતે રહે.

وَاِنِّىۡ كُلَّمَا دَعَوۡتُهُمۡ لِتَغۡفِرَ لَهُمۡ جَعَلُوۡۤا اَصَابِعَهُمۡ

ઔર જબ ભી મૈં ને ઉન કો બુલાયા તાકે આપ ઉન કી મગફિરત કરેં, તો ઉન્હોં ને અપની ઉંગલિયાં

فِىۡۤ اٰذَانِهِمۡ وَاسۡتَغۡشَوۡا ثِيَابَهُمۡ وَاَصَرُّوۡا وَاسۡتَكۡبَرُوا

અપને કાનોં મેં ઠોંસ લીં ઔર અપને કપડે ઓળ્હ લિયે ઔર ઉન્હોં ને ઝિદ કી ઔર બહોત

اسۡتِكۡبَارًا‌ۚ ۞ ثُمَّ اِنِّىۡ دَعَوۡتُهُمۡ جِهَارًا ۞ ثُمَّ اِنِّىۡۤ

ઝયાદા તકબ્બુર કિયા. ફિર મૈં ને ઉન કો ખુલ્લમ ખુલ્લા દાવત દી. ફિર મૈં ને

اَعۡلَنۡتُ لَهُمۡ وَاَسۡرَرۡتُ لَهُمۡ اِسۡرَارًا ۞ فَقُلۡتُ

ઉન કો અલાનિયા દાવત દી, ફિર મૈં ને ઉન કો ચુપકે ચુપકે દાવત દી. ફિર મૈં ને કહા કે

اسۡتَغۡفِرُوۡا رَبَّكُمۡ ؕ اِنَّهٗ كَانَ غَفَّارًا ۞ يُّرۡسِلِ السَّمَآءَ

તુમ અપને રબ સે મગફિરત તલબ કરો. યકીનન વો બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા હૈ. વો આસ્માન

عَلَيۡكُمۡ مِّدۡرَارًا ۞ وَّيُمۡدِدۡكُمۡ بِاَمۡوَالٍ وَّبَنِيۡنَ

કો તુમ પર બરસતા હુવા છોડેગા. ઔર તુમ્હારી ઈમ્દાદ કરેગા માલોં ઔર બેટોં કે ઝરિયે,

وَيَجۡعَلۡ لَّكُمۡ جَنّٰتٍ وَّيَجۡعَلۡ لَّكُمۡ اَنۡهٰرًا ۞ مَا لَكُمۡ

ઔર તુમ્હારે લિયે બાગાત બનાએગા ઔર તુમ્હારે લિયે નેહરેં બનાએગા. તુમ્હેં કયા હુવા કે

لَا تَرۡجُوۡنَ لِلّٰهِ وَقَارًا ۚ ۞ وَقَدۡ خَلَقَكُمۡ اَطۡوَارًا ۞

તુમ અલ્લાહ કે લિયે અઝમત કા અકીદા નહીં રખતે? હાલાંકે ઉસ ને તુમ્હેં તૌર દર તૌર પૈદા કિયા હૈ.

اَلَمۡ تَرَوۡا كَيۡفَ خَلَقَ اللّٰهُ سَبۡعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ۞

કયા તુમ ને દેખા નહીં કે કૈસે અલ્લાહ ને ઉપર નીચે સાત આસ્માન પૈદા કિયે?

وَّجَعَلَ الۡقَمَرَ فِيۡهِنَّ نُوۡرًا وَّجَعَلَ الشَّمۡسَ سِرَاجًا ۞

ઔર ઉન મેં ચાંદ કો નૂરાની બનાયા ઔર સૂરજ કો રોશન બનાયા.

وَاللّٰهُ اَنۡۢبَتَكُمۡ مِّنَ الۡاَرۡضِ نَبَاتًا ۞ ثُمَّ يُعِيۡدُكُمۡ

ઔર અલ્લાહ ને તુમ્હેં ઝમીન સે ઉગાયા. ફિર વો તુમ્હેં ઝમીન મેં દોબારા

فِيۡهَا وَيُخۡرِجُكُمۡ اِخۡرَاجًا ۞ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ

લૌટાએગા, ફિર વો તુમ્હેં કબ્રોં સે નિકાલેગા. ઔર અલ્લાહ ને તુમ્હારે લિયે ઝમીન કો

الۡاَرۡضَ بِسَاطًا ۞ لِّتَسۡلُكُوۡا مِنۡهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۞ ع

બિછૌના બનાયા. તાકે તુમ ઉસ કે કુશાદા રાસ્તોં મેં ચલો.

قَالَ نُوۡحٌ رَّبِّ اِنَّهُمۡ عَصَوۡنِیۡ وَاتَّبَعُوۡا مَنۡ

નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા એ મેરે રબ! ઉન્હોં ને મેરી નાફરમાની કી ઔર વો ઉન કે પીછે ચલે જિન

لَّمۡ یَزِدۡهُ مَالُهٗ وَ وَلَدُهٗۤ اِلَّا خَسَارًا ۚ﴿۲۱﴾ وَ مَکَرُوۡا

કે માલ ઔર જિન કી ઔલાદ ઉન કો ઝયાદા નહીં કરતી મગર ખસારે મેં. ઔર ઉન્હોં ને

مَکۡرًا کُبَّارًا ﴿ۚ۲۲﴾ وَقَالُوۡا لَا تَذَرُنَّ اٰلِهَتَکُمۡ

બડા ઝબરદસ્ત મકર કિયા. ઔર ઉન્હોં ને કહા કે તુમ હરગિઝ મત છોડો અપને માબૂદોં કો

وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَّلَا سُوَاعًا ۬ۙ وَّلَا یَغُوۡثَ وَیَعُوۡقَ

ઔર તુમ હરગિઝ મત છોડો વદ ઔર સુવાઅ ઔર યગૂસ ઔર યઊક

وَنَسۡرًا ﴿ۚ۲۳﴾ وَقَدۡ اَضَلُّوۡا کَثِیۡرًا ۬ۚ وَلَا تَزِدِ

ઔર નસ્ર કો. ઔર તહકીક કે ઉન્હોં ને બહોત સોં કો ગુમરાહ કિયા. ઔર (યા રબ!) ઝાલિમોં

الظّٰلِمِیۡنَ اِلَّا ضَلٰلًا ﴿۲۴﴾ مِمَّا خَطِیۡٓـٰٔتِهِمۡ اُغۡرِقُوۡا

કી ગુમરાહી ઔર બઢ્હાઈયે. અપને ગુનાહોં કી વજહ સે વો ગર્ક કિયે ગએ,

فَاُدۡخِلُوۡا نَارًا ۬ۙ فَلَمۡ یَجِدُوۡا لَهُمۡ مِّنۡ دُوۡنِ

ફિર વો આગ મેં દાખિલ કિયે ગએ. ફિર અપને લિયે ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે સિવા કોઈ મદદગાર ભી

اللّٰهِ اَنۡصَارًا ﴿۲۵﴾ وَقَالَ نُوۡحٌ رَّبِّ لَا تَذَرۡ

નહીં પાયા. ઔર નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા કે એ મેરે રબ! તૂ ઝમીન પર કાફિરોં

عَلَی الۡاَرۡضِ مِنَ الۡکٰفِرِیۡنَ دَیَّارًا ﴿۲۶﴾ اِنَّکَ

કા એક ઘર ભી બસતા હુવા મત છોડ. ઈસ લિયે કે

اِنۡ تَذَرۡهُمۡ یُضِلُّوۡا عِبَادَکَ وَلَا یَلِدُوۡۤا اِلَّا فَاجِرًا

અગર તૂ ઉન કો છોડેગા તો વો તેરે બન્દોં કો ગુમરાહ કરેંગે ઔર વો નહીં જનેંગે મગર ફાજિર

کَفَّارًا ﴿۲۷﴾ رَبِّ اغۡفِرۡ لِیۡ وَلِوَالِدَیَّ وَلِمَنۡ دَخَلَ

કાફિર હી કો. એ મેરે રબ! તૂ મેરી મગફિરત કર દે ઔર મેરે વાલિદૈન કી ઔર ઉસ શખ્સ કી જો મેરે

بَیۡتِیَ مُؤۡمِنًا وَّلِلۡمُؤۡمِنِیۡنَ وَالۡمُؤۡمِنٰتِ ؕ وَلَا تَزِدِ

ઘર મેં મોમિન બન કર આએ ઔર ઈમાન વાલે મરદોં કી ઔર મોમિન ઔરતોં કી. ઔર તૂ ઝાલિમોં કો

الظّٰلِمِیۡنَ اِلَّا تَبَارًا ﴿۲۸﴾

મત બઢ્હા મગર હલાકત મેં.

ایاتہا ۲۸ (۷۲) سُوْرَۃُ الْجِنِّ مَکِّیَّۃٌ (۴۰) رکوعاتہا ۲

ઉસ મેં ૨૮ આયતેં હૈં સૂરએ જિન્ન મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢ઼તા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

قُلْ اُوْحِیَ اِلَیَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوْٓا

આપ ફરમા દીજિયે કે મેરી તરફ યે વહી કિયા ગયા હૈ કે ચંદ જિન્નાત ને કુર્આન સુન લિયા, તો વો કેહને

اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًا ۝١ يَّهْدِیْٓ اِلَی الرُّشْدِ

લગે કે યકીનન હમ ને એક અજીબ કુર્આન સુના હૈ. જો નેકી કી તરફ રહનુમાઈ કરતા હૈ,

فَاٰمَنَّا بِهٖ ؕ وَلَنْ نُّشْرِكَ بِرَبِّنَآ اَحَدًا ۝٢ وَّاَنَّهٗ

તો હમ ઉસ પર ઈમાન લે આએ. ઔર હમ અપને રબ કે સાથ કિસી કો શરીક નહીં ઠેહરાએંગે. ઔર

تَعٰلٰی جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا ۝٣

યે કે હમારે રબ કી ઊંચી શાન હૈ, ઉસ ને ન કોઈ બીવી બનાઈ ઔર ન ઔલાદ બનાઈ.

وَّاَنَّهٗ كَانَ يَقُوْلُ سَفِيْهُنَا عَلَی اللّٰهِ شَطَطًا ۝٤

ઔર હમ મેં સે બેવકૂફ અલ્લાહ પર (કિઝબ મેં ભી) બહોત દૂર કી કેહતે રહે.

وَّاَنَّا ظَنَنَّآ اَنْ لَّنْ تَقُوْلَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَی اللّٰهِ

ઔર યે કે હમ ને ગુમાન કિયા કે ઈન્સાન ઔર જિન્ન અલ્લાહ પર હરગિઝ જૂઠ નહીં

كَذِبًا ۝٥ وَّاَنَّهٗ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ يَعُوْذُوْنَ

બોલેંગે. ઔર યે કે ઈન્સાનોં મેં સે કુછ લોગ પનાહ તલબ કરતે થે

بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوْهُمْ رَهَقًا ۝٦ وَّاَنَّهُمْ ظَنُّوْا

મર્દ જિન્નાત કી, તો ઉન્હોં ને ઉન જિન્નાત કા ગુરૂર ઔર બઢ઼ા દિયા. ઔર યે કે ઉન્હોં ને ગુમાન કિયા

كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ اَحَدًا ۝٧ وَّاَنَّا لَمَسْنَا

જૈસા કે તુમ ને ગુમાન કિયા કે અલ્લાહ કિસી કો (ઝિન્દા કર કે) હરગિઝ નહીં ઉઠાએગા. ઔર યે કે હમ ને

السَّمَآءَ فَوَجَدْنٰهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيْدًا وَّشُهُبًا ۝٨

આસ્માન કો ટટોલા, તો હમ ને ઉસ કો ભરા હુવા પાયા મઝબૂત ચૌકીદારોં સે ઔર અંગારોં સે.

وَّاَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ ؕ فَمَنْ

ઔર યે કે હમ વહાં પર સુનને કી જગહોં પર બૈઠતે થે. ફિર અબ જો કોઈ

يَّسْتَمِعِ الْاٰنَ يَجِدْ لَهٗ شِهَابًا رَّصَدًا ۙ﴿۹﴾ وَّاَنَّا
કાન લગાતા હે, તો અપને લિયે એક તાકને વાલા અંગારા પાતા હે. ઔર હમ નહીં

لَا نَدْرِيْٓ اَشَرٌّ اُرِيْدَ بِمَنْ فِي الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِهِمْ
જાનતે કે કયા બુરાઈ મન્ઝૂર હે ઝમીન વાલોં કે સાથ યા ઉન કે રબ ને ઉન કે સાથ

رَبُّهُمْ رَشَدًا ۙ﴿۱۰﴾ وَّاَنَّا مِنَّا الصّٰلِحُوْنَ وَمِنَّا دُوْنَ
ભલાઈ કા ઈરાદા કિયા હે. ઔર યે કે હમ મેં સે કુછ અચ્છે હૈં ઔર હમ મેં સે કુછ ઉસ કે

ذٰلِكَ ؕ كُنَّا طَرَآئِقَ قِدَدًا ۙ﴿۱۱﴾ وَّاَنَّا ظَنَنَّآ اَنْ
અલાવા હૈં. હમ અલગ અલગ તરીકોં પર થે. ઔર યે કે હમ ને ગુમાન કિયા કે હમ અલ્લાહ કો

لَّنْ نُّعْجِزَ اللّٰهَ فِي الْاَرْضِ وَلَنْ نُّعْجِزَهٗ هَرَبًا ۙ﴿۱۲﴾ وَّاَنَّا
ઝમીન મેં હરગિઝ આજિઝ નહીં કર સકેંગે ઔર ભાગ કર ભી હરગિઝ ઉસ કો આજિઝ નહીં કર સકેંગે.

لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدٰٓى اٰمَنَّا بِهٖ ؕ فَمَنْ يُّؤْمِنْۢ بِرَبِّهٖ
ઔર જબ હમ ને ઉસ હિદાયત કો સુના તો હમ ઉસ પર ઈમાન લે આએ. તો જો ભી અપને રબ પર ઈમાન

فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَّلَا رَهَقًا ۙ﴿۱۳﴾ وَّاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُوْنَ
લે આએગા, ફિર ન ઉસે નુકસાન કા ખૌફ હોગા, ન ઝુલ્મ કા. ઔર હમ મેં સે કુછ મુસલમાન હૈં

وَمِنَّا الْقٰسِطُوْنَ ؕ فَمَنْ اَسْلَمَ فَاُولٰٓئِكَ تَحَرَّوْا
ઔર કુછ ગુનેહગાર હૈં. લેકિન જો ઈસ્લામ લાએગા, તો ઉન્હોં ને હિદાયત કા

رَشَدًا ﴿۱۴﴾ وَاَمَّا الْقٰسِطُوْنَ فَكَانُوْا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۙ﴿۱۵﴾
કસ્દ કિયા. ઔર અલબત્તા જો ઝાલિમ હૈં, તો વો જહન્નમ કા ઈંધન હૈં.

وَّاَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوْا عَلَى الطَّرِيْقَةِ لَاَسْقَيْنٰهُمْ مَّآءً
ઔર યે કે અગર વો ઉસ તરીકે પર હમેશા ચલતે રેહતે તો હમ ઉન્હેં પીને કો વાફિર પાની

غَدَقًا ۙ﴿۱۶﴾ لِّنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ ؕ وَمَنْ يُّعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهٖ
દેતે. તાકે હમ ઉન કો ઉસ મેં આઝમાએં. ઔર જો અપને રબ કી નસીહત સે ઐરાઝ કરેગા

يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۙ﴿۱۷﴾ وَّاَنَّ الْمَسٰجِدَ لِلّٰهِ
તો વો ઉસે ચળ્હતે અઝાબ મેં દાખિલ કર દેગા. ઔર યે કે મસ્જિદેં તો અલ્લાહ હી કી હૈં,

فَلَا تَدْعُوْا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا ۙ﴿۱۸﴾ وَّاَنَّهٗ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللّٰهِ
તો તુમ અલ્લાહ કે સાથ કિસી કો મત પુકારો. ઔર યે કે જબ અલ્લાહ કા બન્દા ખડા હોતા હે

ع ١١

يَدْعُوْهُ كَادُوْا يَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۝١٩ قُلْ اِنَّمَآ
ઉસી કો પુકારતા હૈ, તો કરીબ હૈ કે વો ઉસ કે ખિલાફ જમા હો જાએં. આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તો સિર્ફ

اَدْعُوْا رَبِّيْ وَلَآ اُشْرِكُ بِهٖٓ اَحَدًا ۝٢٠ قُلْ اِنِّيْ
અપને રબ કો પુકારતા હું ઔર મૈં ઉસ કે સાથ કિસી કો શરીક નહીં ઠેહરાતા. આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં

لَآ اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَّلَا رَشَدًا ۝٢١ قُلْ اِنِّيْ
તુમ્હારે લિયે ન ઝરર કા ઈખ્તિયાર રખતા હું ઔર ન હિદાયત કા. આપ ફરમા દીજિયે કે મુજે અલ્લાહ સે

لَنْ يُّجِيْرَنِيْ مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ ۙ وَّلَنْ اَجِدَ مِنْ دُوْنِهٖ
હરગિઝ કોઈ નહીં બચા સકેગા. ઔર ઉસ કો છોડ કર મૈં કોઈ પનાહ લેને કી જગા હરગિઝ નહીં પાઊંગા. મગર

مُلْتَحَدًا ۝٢٢ اِلَّا بَلٰغًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِسٰلٰتِهٖ ؕ وَمَنْ
અલ્લાહ કી તરફ સે પૈગામ પહોંચાના ઔર ઉસ કે પૈગામાત કો લે કર આના (યે અઝાબ સે જાએ પનાહ હૈ). ઔર જો

يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَاِنَّ لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ
અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી મુખાલફત કરેગા, તો યકીનન ઉસ કે લિયે જહન્નમ કી આગ હૈ જિસ મેં વો

فِيْهَآ اَبَدًا ۝٢٣ حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوْعَدُوْنَ فَسَيَعْلَمُوْنَ
હમેશા રહેંગે. યહાં તક કે જબ વો દેખેંગે ઉસ (અઝાબ) કો જિસ સે ઉન્હેં ડરાયા જા રહા હૈ,

مَنْ اَضْعَفُ نَاصِرًا وَّاَقَلُّ عَدَدًا ۝٢٤ قُلْ
તો ઉસ વકત જાન લેંગે કે કિસ કે મદદગાર કમઝોર ઔર તાદાદ મેં કમ હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં

اِنْ اَدْرِيْٓ اَقَرِيْبٌ مَّا تُوْعَدُوْنَ اَمْ يَجْعَلُ لَهٗ
નહીં જાનતા કે કયા કરીબ હૈ વો જિસ સે તુમ્હેં ડરાયા જા રહા હૈ યા ઉસ કે લિયે મેરા રબ કોઈ

رَبِّيْٓ اَمَدًا ۝٢٥ عٰلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلٰى غَيْبِهٖٓ
મુદ્દત મુકર્રર કરેગા. વો ગૈબ કા જાનને વાલા હૈ, ફિર વો અપને ગૈબ પર કિસી કો મુત્તલિઅ નહીં

اَحَدًا ۝٢٦ اِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَّسُوْلٍ فَاِنَّهٗ
કરતા. મગર જિસ રસૂલ કો વો પસન્દ કર લે, તો વો

يَسْلُكُ مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ رَصَدًا ۝٢٧
ઉસ કે આગે ઔર ઉસ કે પીછે ચૌકીદાર કો ચલાતા હૈ.

لِّيَعْلَمَ اَنْ قَدْ اَبْلَغُوْا رِسٰلٰتِ رَبِّهِمْ وَ اَحَاطَ
તાકે જાન લે કે ઉન્હોં ને અપને રબ કે પૈગામાત પહોંચા દિયે ઔર અલ્લાહ ઉન ચીઝોં કા ઈહાતા

ع ١٢

بِمَا لَدَيْهِمْ وَاَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

કિયે હુવે હૈ જો ઉન કે આગે હૈં ઔર હર ચીઝ કી તાદાદ ઉસ ને ગિન રખી હૈ.

اٰيَاتُهَا ٢٠ (٧٣) سُوْرَةُ الْمُزَّمِّلِ مَكِّيَّةٌ (٣) رُكُوْعَاتُهَا ٢

ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં   સૂરએ મુઝમ્મિલ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ   ઉસ મેં ૨૦ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

يٰۤاَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ﴿١﴾ قُمِ الَّيْلَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٢﴾ نِّصْفَهٗۤ

એ ચાદર ઓઢને વાલે! આપ રાત મેં કિયામ કીજિયે મગર કિસી રાત. (કિયામ કરેં)

اَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيْلًا ﴿٣﴾ اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ

આધી રાત યા ઉસ મેં સે થોડી કમ કર લીજિયે. યા ઉસ પર થોડી ઝયાદા કર લીજિયે ઔર કુર્આન

الْقُرْاٰنَ تَرْتِيْلًا ﴿٤﴾ اِنَّا سَنُلْقِيْ عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيْلًا ﴿٥﴾

પાક કો ઠેહેર ઠેહેર કર પઢિયે. અનકરીબ હમ આપ પર ભારી કૌલ ડાલેંગે. યકીનન રાત કી

اِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِيَ اَشَدُّ وَطْاً وَّاَقْوَمُ قِيْلًا ﴿٦﴾

ઈબાદત વો (દિલ વ ઝબાન મેં) ઝયાદા મુવાફકત વાલી હૈ ઔર ઝયાદા સીધી બાત કેહલાને વાલી હૈ.

اِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيْلًا ﴿٧﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ

યકીનન આપ કે લિયે દિન મેં લમ્બા મશગલા હૈ. ઔર આપ અપને રબ કે નામ કો યાદ કીજિયે ઔર

وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَبْتِيْلًا ﴿٨﴾ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ

સબ સે કટ કર ઉસી કી તરફ મુન્કતિઅ હો જાઈયે. વો મશરિક ઔર મગરિબ કા રબ હૈ,

لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيْلًا ﴿٩﴾ وَاصْبِرْ عَلٰى

ઉસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં, તો ઉસી કો કારસાઝ બનાઈયે. ઔર આપ સબ્ર કીજિયે ઉન બાતોં

مَا يَقُوْلُوْنَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيْلًا ﴿١٠﴾ وَذَرْنِيْ

પર જો વો કેહતે હૈં ઔર ઉન કો અચ્છી તરહ છોડ દીજિયે. ઔર આપ મુઝે

وَالْمُكَذِّبِيْنَ اُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيْلًا ﴿١١﴾ اِنَّ لَدَيْنَاۤ

ઔર ખુશહાલ જુઠલાને વાલોં કો છોડ દીજિયે ઔર ઉન કો થોડી મોહલત દીજિયે. યકીનન હમારે પાસ

اَنْكَالًا وَّجَحِيْمًا ﴿١٢﴾ وَّطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَّعَذَابًا

બેડિયાં હૈં ઔર દોઝખ હૈ. ઔર ખાના હૈ હલક મેં અટકને વાલા ઔર દર્દનાક

اَلِیْمًا ﴿١٣﴾ یَوْمَ تَرْجُفُ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ

અઝાબ હૈ. જિસ દિન ઝમીન ઔર પહાડ લરઝ ઉઠેંગે

الْجِبَالُ كَثِیْبًا مَّهِیْلًا ﴿١٤﴾ اِنَّاۤ اَرْسَلْنَاۤ اِلَیْكُمْ

ઔર પહાડ ફિસલતી હુઈ રેત કા તૌદા બન જાએંગે. યકીનન હમ ને તુમ્હારી તરફ પૈગમ્બર

رَسُوْلًا ۙ۬ شَاهِدًا عَلَیْكُمْ كَمَاۤ اَرْسَلْنَاۤ اِلٰی فِرْعَوْنَ

ભેજા જો તુમ પર ગવાહ હૈ જૈસા કે હમ ને ફિરઔન કી તરફ રસૂલ ભેજા.

رَسُوْلًا ﴿١٥﴾ فَعَصٰی فِرْعَوْنُ الرَّسُوْلَ فَاَخَذْنٰهُ اَخْذًا

ફિર ફિરઔન ને ઉસ રસૂલ કી મુખાલફત કી, ફિર હમ ને મઝબૂત ગિરિફત મેં ઉસે

وَّبِیْلًا ﴿١٦﴾ فَكَیْفَ تَتَّقُوْنَ اِنْ كَفَرْتُمْ یَوْمًا

પકડ લિયા. અગર તુમ ને કુફ્ર કિયા, તો ફિર તુમ કૈસે બચ સકોગે ઉસ દિન

یَّجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِیْبًا ﴿١٧﴾ ۖۗ السَّمَآءُ مُنْفَطِرٌۢ بِهٖ ؕ

જો બચ્ચોં કો ભી બૂઢા કર દેગા? આસ્માન ઉસ દિન ફટ જાએગા.

كَانَ وَعْدُهٗ مَفْعُوْلًا ﴿١٨﴾ اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ

અલ્લાહ કા વાદા પૂરા હો કર રહેગા. બેશક યે નસીહત હૈ. ફિર જો ચાહે

شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰی رَبِّهٖ سَبِیْلًا ﴿١٩﴾ ع اِنَّ رَبَّكَ یَعْلَمُ اَنَّكَ

વો અપને રબ કી તરફ રાસ્તા બના લે. યકીનન આપ કા રબ ખૂબ જાનતા હૈ કે આપ

تَقُوْمُ اَدْنٰی مِنْ ثُلُثَیِ الَّیْلِ وَ نِصْفَهٗ وَ ثُلُثَهٗ

કિયામ કરતે હૈં રાત મેં દો તિહાઈ કે કરીબ ઔર આધી રાત ઔર સુલુસ રાત ઔર ઉન લોગોં મેં

وَ طَآئِفَةٌ مِّنَ الَّذِیْنَ مَعَكَ ؕ وَاللّٰهُ یُقَدِّرُ الَّیْلَ

સે એક જમાઅત ભી જો આપ કે સાથ હૈં. ઔર અલ્લાહ દિન ઔર રાત કી મિકદાર મુતઅય્યન

وَ النَّهَارَ ؕ عَلِمَ اَنْ لَّنْ تُحْصُوْهُ فَتَابَ عَلَیْكُمْ

કરતા હૈ. ઉસ ને જાન લિયા કે તુમ હરગિઝ ઈસ કો નિબાહ નહીં સકોગે તો અલ્લાહ ને તુમ્હારી

فَاقْرَءُوْا مَا تَیَسَّرَ مِنَ الْقُرْاٰنِ ؕ عَلِمَ اَنْ سَیَكُوْنُ

તૌબા કબૂલ કી, તો તુમ પઢો કુર્આન મેં સે જો આસાન હો. ઉસ ને જાન લિયા કે અનકરીબ

مِنْكُمْ مَّرْضٰی ۙ وَاٰخَرُوْنَ یَضْرِبُوْنَ فِی الْاَرْضِ

તુમ મેં સે કુછ બીમાર હોંગે ઔર દૂસરે ઝમીન મેં સફર કરેંગે

يَبْتَغُوْنَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ ۙ وَاٰخَرُوْنَ يُقَاتِلُوْنَ
અલ્લાહ કા ફઝલ તલબ કરને કે લિયે. ઔર દૂસરે કિતાલ કરેંગે

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۖ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۙ وَاَقِيْمُوا
અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં. તો તુમ કુર્આન મેં સે પળ્હો જો આસાન હો ઔર તુમ નમાઝ

الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَ اَقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا ۭ
કાઈમ કરો ઔર ઝકાત દો ઔર અલ્લાહ કો અચ્છા કર્ઝ દો.

وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ عِنْدَ
ઔર જો ભલાઈ તુમ અપની જાનોં કે લિયે આગે ભેજોગે, તો ઉસ કો અલ્લાહ કે પાસ

اللّٰهِ هُوَ خَيْرًا وَّاَعْظَمَ اَجْرًا ۭ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ ۭ
પાઓગે, વો બેહતર હૈ ઔર અજર કે ઐતેબાર સે બડા હૈ. ઔર તુમ અલ્લાહ સે મગફિરત તલબ કરો,

اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٠﴾
યકીનન અલ્લાહ બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ.

رُكُوْعَاتُهَا ٢ (٧٤) سُوْرَةُ الْمُدَّثِّرِ مَكِّيَّةٌ (٤) اٰيَاتُهَا ٥٦

ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં સૂરએ મુદસ્સિર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૫૬ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

يٰۤاَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَاَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾
એ ચાદર મેં લિપટને વાલે! આપ ખડે હો જાઇયે, ફિર ડરાઇયે. ઔર અપને રબ કી બડાઈ બયાન કીજિયે.

وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ
ઔર અપને કપડે પાક રખિયે. ઔર ગન્દગી સે અલગ રહિયે. ઔર આપ એહસાન ઈસ લિયે ન કીજિયે કે

تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾ فَاِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُوْرِ ﴿٨﴾
આપ ઝયાદા કા મુતાલબા કરેં. ઔર અપને રબ કી વજહ સે સબ્ર કીજિયે. ફિર જબ સૂર ફૂંકા જાએગા.

فَذٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَّوْمٌ عَسِيْرٌ ﴿٩﴾ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ غَيْرُ
તો યે દિન બડા સખ્ત દિન હોગા. કાફિરોં પર કુછ આસાન

يَسِيْرٍ ﴿١٠﴾ ذَرْنِيْ وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيْدًا ﴿١١﴾ وَّجَعَلْتُ
નહીં હોગા. મુજે ઔર ઉસ કો જિસે મૈં ને પૈદા કિયા, તન્હા છોડ દીજિયે. ઔર મૈં ને

لَهٗ مَالًا مَّمْدُوْدًا ﴿۱۲﴾ وَّبَنِیْنَ شُهُوْدًا ﴿۱۳﴾ وَّ مَهَّدْتُّ لَهٗ

ઉસ કો અતા કિયા બહોત સારા માલ. ઔર હાઝિર રેહને વાલે બેટે બનાએ. ઔર મૈં ને ઉસ કો હર ચીઝ મેં

تَمْهِیْدًا ﴿۱۴﴾ ثُمَّ یَطْمَعُ اَنْ اَزِیْدَ ﴿۱۵﴾ كَلَّا ؕ اِنَّهٗ

વુસ્અત દી. ફિર વો લાલચ રખતા હૈ કે મૈં મઝીદ દૂં. હરગિઝ નહીં! યકીનન વો

كَانَ لِاٰیٰتِنَا عَنِیْدًا ﴿۱۶﴾ سَاُرْهِقُهٗ صَعُوْدًا ﴿۱۷﴾ اِنَّهٗ

હમારી આયતોં કે સાથ દુશમની રખને વાલા થા. અનકરીબ મૈં ઉસે કઠિન ચઢાઈ ચઢને પર મજબૂર કરૂંગા. ઉસ ને

فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿۱۸﴾ فَقُتِلَ كَیْفَ قَدَّرَ ﴿۱۹﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَیْفَ

સોચા ઔર એક અન્દાઝા લગાયા. તો વો મારા જાએ કે કૈસા ઉસ ને અન્દાઝા લગાયા. ફિર વો મારા જાએ કે કૈસા ઉસ ને

قَدَّرَ ﴿۲۰﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿۲۱﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿۲۲﴾ ثُمَّ اَدْبَرَ

અન્દાઝા લગાયા. ફિર ઉસ ને દેખા. ફિર ઉસ ને મુંહ બનાયા ઔર ફિર ઉસ ને મુંહ બિગાડા. ફિર ઉસ ને પીઠ

وَ اسْتَكْبَرَ ﴿۲۳﴾ فَقَالَ اِنْ هٰذَاۤ اِلَّا سِحْرٌ یُّؤْثَرُ ﴿۲۴﴾

ફેરી ઔર ફિર ઉસ ને તકબ્બુર કિયા. ફિર ઉસ ને કહા કે યે તો નહીં હૈ મગર જાદૂ જો મન્કૂલ ચલા આ રહા હૈ.

اِنْ هٰذَاۤ اِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿۲۵﴾ سَاُصْلِیْهِ سَقَرَ ﴿۲۶﴾

યે તો એક ઈન્સાન હી કા કલામ હૈ. અનકરીબ મૈં ઉસે દોઝખ મેં દાખિલ કરૂંગા. ઔર આપ કો

وَمَاۤ اَدْرٰىكَ مَا سَقَرُ ﴿۲۷﴾ لَا تُبْقِیْ وَلَا تَذَرُ ﴿۲۸﴾ لَوَّاحَةٌ

માલૂમ ભી હૈ કે સકર કયા હૈ? વો આગ ન બાકી રેહને દેગી ઔર ન કોઈ ચીઝ છોડેગી. વો તો શકલે ઈન્સાની

لِّلْبَشَرِ ﴿۲۹﴾ عَلَیْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿۳۰﴾ وَمَا جَعَلْنَاۤ اَصْحٰبَ

કો બિગાડ કર રખ દેગી. ઉસ દોઝખ પર ઉન્નીસ ફરિશ્તે હૈં. ઔર હમ ને દોઝખ વાલોં કો નહીં

النَّارِ اِلَّا مَلٰٓئِكَةً ۪ وَّمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ

બનાયા મગર ફરિશ્તે. ઔર હમ ને ઉન કી તાદાદ કો કાફિરોં કે

اِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِیْنَ كَفَرُوْا ۙ لِیَسْتَیْقِنَ الَّذِیْنَ اُوْتُوا

લિયે સિર્ફ ફિત્ના બનાયા તાકે વો લોગ યકીન કરેં જિન કો કિતાબ

الْكِتٰبَ وَیَزْدَادَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْۤا اِیْمَانًا وَّلَا یَرْتَابَ

દી ગઈ ઔર ઈમાન વાલે ઈમાન મેં ઔર બઢેં ઔર શક ન કરેં

الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ ۙ وَلِیَقُوْلَ الَّذِیْنَ

વો જિન કો કિતાબ દી ગઈ ઔર શક ન કરેં ઈમાન વાલે ઔર તાકે વો લોગ કહેં

فِىْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْكٰفِرُوْنَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ
જિન કે દિલોં મેં બીમારી હૈ ઔર કાફિર કહેં કે અલ્લાહ ને ઉસ કે ઝરિયે મિસાલ બયાન કર કે

بِهٰذَا مَثَلًا ؕ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَّشَآءُ
કિસ ચીઝ કા ઈરાદા કિયા હૈ? ઈસી તરહ અલ્લાહ ગુમરાહ કરતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં

وَ يَهْدِىْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَا يَعْلَمُ جُنُوْدَ رَبِّكَ
ઔર હિદાયત દેતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં. ઔર તેરે રબ કે લશકર સિર્ફ

اِلَّا هُوَ ؕ وَمَا هِىَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾
વહી જાનતા હૈ. ઔર યે મહઝ એક નસીહત હૈ ઈન્સાનોં કે લિયે. હરગિઝ નહીં! ચાંદ કી કસમ.

وَالَّيْلِ اِذْ اَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ اِذَآ اَسْفَرَ ﴿٣٤﴾ اِنَّهَا لَاِحْدَى
ઔર રાત કી કસમ, જબ વો ચલી જાએ. સુબહ કી કસમ, જબ વો રોશન હો જાએ. યકીનન યે બડી

الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيْرًا لِّلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ
નિશાનિયોં મેં સે એક હૈ. યે ઈન્સાનોં કો ડરાને વાલી હૈ. ઉસ કો જો તુમ મેં સે યે ચાહે

اَنْ يَّتَقَدَّمَ اَوْ يَتَاَخَّرَ ﴿٣٧﴾ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ﴿٣٨﴾
કે આગે બળ્હે યા પીછે હટે. હર શખ્સ રોકા જાએગા ઉન આમાલ કી વજહ સે જો ઉસ ને કિયે.

اِلَّآ اَصْحٰبَ الْيَمِيْنِ ﴿٣٩﴾ فِىْ جَنّٰتٍ ۛ يَتَسَآءَلُوْنَ ﴿٤٠﴾
સિવાએ યમીન વાલોં કે. જો જન્નતોં મેં હોંગે, એક દૂસરે કો પૂછ રહે હોંગે.

عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِىْ سَقَرَ ﴿٤٢﴾ قَالُوْا
મજરિમોં કે મુતઅલ્લિક. (મુજરિમોં સે પૂછેંગે) કે તુમ્હેં દોઝખ મેં કિસ ચીઝ ને દાખિલ કિયા?

لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّيْنَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِيْنَ ﴿٤٤﴾
તો વો કહેંગે કે હમ નમાઝ પળ્હને વાલોં મેં સે નહીં થે. ઔર હમ મિસ્કીન કો ખાના નહીં દેતે થે.

وَكُنَّا نَخُوْضُ مَعَ الْخَآئِضِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ
ઔર હમ બાતિલ કલામ મેં લગને વાલોં કે સાથ લગે રેહતે થે. ઔર હમ હિસાબ

بِيَوْمِ الدِّيْنِ ﴿٤٦﴾ حَتّٰىٓ اَتٰىنَا الْيَقِيْنُ ﴿٤٧﴾
કે દિન કો જુઠલાતે થે. યહાં તક કે હમારે પાસ યકીન (યાની મૌત) આ ગઈ.

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشّٰفِعِيْنَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ
ફિર તો ઉન કો સિફારિશ કરને વાલોં કી સિફારિશ નફા નહીં દેગી. ફિર ઉન કો કયા હુવા કે નસીહત

ع ١٥
معانقة ٢ عند المتأخرين

التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِيْنَ ﴿٤٩﴾ كَاَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾

સે ઐરાઝ કર રહે હૈં. ગોયા કે વો બિદકે હુવે ગધે હૈં.

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيْدُ كُلُّ امْرِئٍ

જો શેર સે ભાગે હોં. બલ્કે ઉન મેં સે હર શખ્સ યે

مِّنْهُمْ اَنْ يُّؤْتٰى صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا ؕ بَلْ

ચાહતા હૈ કે ઉસે ખુલે હુવે સહીફે દિયે જાએં. હરગિઝ નહીં! બલ્કે

لَّا يَخَافُوْنَ الْاٰخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّآ اِنَّهٗ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ

વો આખિરત સે ડરતે નહીં હૈં. હરગિઝ નહીં! યકીનન કુર્આન તો નસીહત હૈ. ફિર જો

شَآءَ ذَكَرَهٗ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ؕ

ચાહે ઉસ સે નસીહત હાસિલ કરે. ઔર વો નસીહત હાસિલ નહીં કર સકતે મગર યે કે અલ્લાહ ચાહે.

هُوَ اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

વો તકવા કા એહલ હૈ ઔર બખ્શને કા એહલ હૈ.

اٰيَاتُهَا ٤٠ (٧٥) سُوْرَةُ الْقِيٰمَةِ مَكِّيَّةٌ (٣١) رُكُوْعَاتُهَا ٢

ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં સૂરએ કિયામા મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૪૦ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

لَآ اُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ ﴿١﴾ وَلَآ اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ

કસમ ખાતા હું કયામત કે દિન કી. ઔર કસમ ખાતા હું મલામત કરને વાલે

اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَلَّنْ نَّجْمَعَ عِظَامَهٗ ﴿٣﴾

નફસ કી. કયા ઈન્સાન ને યે સમજ રખા હૈ કે હમ ઉસ કી હડ્ડિયાં હરગિઝ જમા નહીં કરેંગે?

بَلٰى قٰدِرِيْنَ عَلٰٓى اَنْ نُّسَوِّيَ بَنَانَهٗ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيْدُ

કયૂં નહીં! હમ ઈસ પર કાદિર હૈં કે ઉસ કે પોરે ભી દુરુસ્ત કર દેં. બલ્કે ઈન્સાન

الْاِنْسَانُ لِيَفْجُرَ اَمَامَهٗ ﴿٥﴾ يَسْـَٔلُ اَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِ ﴿٦﴾

યે ચાહતા હૈ કે આગે ભી વો બદકારી કરતા રહે. વો પૂછતા હૈ કે કયામત કા દિન કબ હૈ?

فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ

ફિર જબ નિગાહેં ફટી રેહ જાએં. ઔર ચાંદ બેનૂર હો જાએ. ઔર ચાંદ ઔર સૂરજ ઈકટ્ઠે

وَالۡقَمَرُ ۙ﴿۹﴾ يَقُوۡلُ الۡاِنۡسَانُ يَوۡمَئِذٍ اَيۡنَ الۡمَفَرُّ ۚ﴿۱۰﴾

કિયે જાએં. ઈન્સાન ઉસ દિન કહેગા કે કિધર ભાગૂં?

كَلَّا لَا وَزَرَ ؕ﴿۱۱﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوۡمَئِذِ ۨالۡمُسۡتَقَرُّ ؕ﴿۱۲﴾

હરગિઝ નહીં! કોઈ જાએ પનાહ નહીં. તેરે રબ કી તરફ ઉસ દિન ઠેહેરના હે.

يُنَبَّؤُا الۡاِنۡسَانُ يَوۡمَئِذٍۢ بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَ ؕ﴿۱۳﴾

ઈન્સાન કો ખબર દી જાએગી ઉસ દિન ઉન આમાલ કી જો ઉસ ને આગે ભેજે ઔર પીછે છોડે.

بَلِ الۡاِنۡسَانُ عَلٰى نَفۡسِهٖ بَصِيۡرَةٌ ۙ﴿۱۴﴾ وَّلَوۡ اَلۡقٰى مَعَاذِيۡرَهٗ ؕ﴿۱۵﴾

બલ્કે ઈન્સાન અપને ખિલાફ ખુદ હુજ્જત હે. અગરચે વો અપને બહાને પેશ કરે. આપ અપની

لَا تُحَرِّكۡ بِهٖ لِسَانَكَ لِتَعۡجَلَ بِهٖ ؕ﴿۱۶﴾ اِنَّ عَلَيۡنَا جَمۡعَهٗ

ઝબાન કુર્આન કે સાથ ન હિલાએં તાકે ઉસ મેં આપ જલ્દી કરેં. હમારે ઝિમ્મે ઈસ કુર્આન કા જમા

وَقُرۡاٰنَهٗ ۚۖ﴿۱۷﴾ فَاِذَا قَرَاۡنٰهُ فَاتَّبِعۡ قُرۡاٰنَهٗ ۚ﴿۱۸﴾ ثُمَّ

કરના ઔર ઉસ કા પઢવાના ભી હે. ફિર જબ હમ ઉસ કો પઢ લેં, ફિર બાદ મેં આપ પઢિયે. ફિર

اِنَّ عَلَيۡنَا بَيَانَهٗ ؕ﴿۱۹﴾ كَلَّا بَلۡ تُحِبُّوۡنَ الۡعَاجِلَةَ ۙ﴿۲۰﴾ وَتَذَرُوۡنَ

યકીનન હમારે ઝિમ્મે ઉસ કો બયાન કરના ભી હે. હરગિઝ નહીં! બલ્કે તુમ દુન્યા સે મહબ્બત રખતે હો. ઔર

الۡاٰخِرَةَ ؕ﴿۲۱﴾ وُجُوۡهٌ يَّوۡمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ۙ﴿۲۲﴾ اِلٰى رَبِّهَا

આખિરત કો છોડ દેતે હો. કુછ ચેહરે ઉસ દિન તર વ તાઝા હોંગે. અપને રબ કી તરફ દેખ રહે

نَاظِرَةٌ ۚ﴿۲۳﴾ وَ وُجُوۡهٌ يَّوۡمَئِذٍۢ بَاسِرَةٌ ۙ﴿۲۴﴾ تَظُنُّ

હોંગે. ઔર કુછ ચેહરે ઉસ દિન ઉદાસ હોંગે. ગુમાન કરતે હોંગે કે ઉન

اَنۡ يُّفۡعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ؕ﴿۲۵﴾ كَلَّاۤ اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِىَ ۙ﴿۲۶﴾

કે સાથ કમર તોડને વાલે કા મુઆમલા કિયા જાએગા. હરગિઝ નહીં! જબ રૂહ હલક તક પહોંચ જાએ.

وَقِيۡلَ مَنۡ ٜ رَاقٍ ۙ﴿۲۷﴾ وَّظَنَّ اَنَّهُ الۡفِرَاقُ ۙ﴿۲۸﴾ وَالۡتَفَّتِ

ઔર પૂછા જાએ કે હે કોઈ રુકયા કરને વાલા. ઔર વો ગુમાન કરતા હે કે યે તો જુદાઈ કા વકત હે.

السَّاقُ بِالسَّاقِ ۙ﴿۲۹﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوۡمَئِذِ ۨالۡمَسَاقُ ؕ﴿۳۰﴾ ع

ઔર પિંડલી પિંડલી કે સાથ લિપટ જાએ. તેરે રબ હી કી જાનિબ ઉસ દિન ચલના હે.

فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلّٰى ۙ﴿۳۱﴾ وَلٰكِنۡ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ۙ﴿۳۲﴾

ફિર ઉસ ને ન તસ્દીક કી ઔર ન નમાઝ પઢી. લેકિન ઉસ ને જુઠલાયા ઔર મુંહ મોડા.

ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰۤى اَهْلِهٖ يَتَمَطّٰىؕ ﴿٣٣﴾ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰىۙ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ اَوْلٰى

ફિર વો ગયા અપને ઘર વાલોં કી તરફ અકડતા હુવા. તેરે લિયે હલાકત હો, ફિર હલાકત હો. ફિર તેરે

لَكَ فَاَوْلٰىؕ ﴿٣٥﴾ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُّتْرَكَ سُدًىؕ ﴿٣٦﴾

લિયે હલાકત હો, ફિર હલાકત હો. કયા ઈન્સાન ને યે સમજ રખા હે કે ઉસે બેકાર છોડ દિયા જાએગા?

اَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّنْ مَّنِيٍّ يُّمْنٰىۙ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً

કયા વો મની કા એક નુત્ફા નહીં થા જો ટપકાયા જાતા હૈ? ફિર જમા હુવા ખૂન થા, ફિર અલ્લાહ ને

فَخَلَقَ فَسَوّٰىۙ ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ

બનાયા, ફિર દુરુસ્ત કિયા. ફિર ઉસ સે જોડા બનાયા એક મર્દ

وَ الْاُنْثٰىؕ ﴿٣٩﴾ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقٰدِرٍ عَلٰۤى اَنْ يُّحْیِۦَ الْمَوْتٰى ﴿٤٠﴾

ع ٢/١٨

ઔર એક ઔરત કો. કયા વો અલ્લાહ ઈસ પર કાદિર નહીં હૈ કે મુરદોં કો ઝિન્દા કરે?

رُكُوْعَاتُهَا ٢ (٩٨) سُوْرَةُ الدَّهْرِ مَدَنِيَّةٌ (٧٦) اٰيَاتُهَا ٣١

ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં સૂરએ દહર મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૩૧ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ حِيْنٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ

બેશક ઈન્સાન પર ઝમાને મેં એક વકત ઐસા ભી આયા હૈ કે વો કાબિલે ઝિક્ર

شَيْـًٔا مَّذْكُوْرًا ﴿١﴾ اِنَّا خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ

ચીઝ નહીં થા. યકીનન હમ ને ઈન્સાન કો મખ્લૂત નુત્ફે સે પૈદા

اَمْشَاجٍ ۖ نَّبْتَلِيْهِ فَجَعَلْنٰهُ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ﴿٢﴾ اِنَّا هَدَيْنٰهُ

કિયા, કે હમ ઉસ કો આઝમાએં, ફિર હમ ને ઉસે સુનને વાલા, દેખને વાલા બનાયા. બેશક હમ ને ઉસ કો

السَّبِيْلَ اِمَّا شَاكِرًا وَّاِمَّا كَفُوْرًا ﴿٣﴾ اِنَّاۤ اَعْتَدْنَا

રાસ્તા બતલાયા, યા શુક્ર કરને વાલા હુવા યા નાશુકરા. યકીનન હમ ને કાફિરોં

لِلْكٰفِرِيْنَ سَلٰسِلَاۡ وَاَغْلٰلًا وَّسَعِيْرًا ﴿٤﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ

કે લિયે ઝંજીરેં ઔર તૌક ઔર આગ તૈયાર કર રખી હૈં. યકીનન નેક લોગ

يَشْرَبُوْنَ مِنْ كَاْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُوْرًاۚ ﴿٥﴾ عَيْنًا

પિયેંગે ઐસે જામ સે જિસ મેં કાફૂર કી આમેઝિશ હોગી. એક ચશ્મે સે

يَّشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُوْنَهَا تَفْجِيْرًا۞ يُوْفُوْنَ

જિસ સે અલ્લાહ કે મખ્સૂસ બન્દે પિયેંગે. (ઔર વો જહાં ચાહેંગે) ઉસે બહા લે જાએંગે. જો નઝર પૂરી

بِالنَّذْرِ وَيَخَافُوْنَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهٗ مُسْتَطِيْرًا۞

કરતે હૈં ઔર ડરતે હૈં ઉસ દિન સે જિસ કી મુસીબત ફૈલી હુઈ હોગી.

وَ يُطْعِمُوْنَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّهٖ مِسْكِيْنًا وَّ يَتِيْمًا

ઔર જો ખાના દેતે હૈં ઉસ કી મહબ્બત કે બાવજૂદ મિસ્કીન ઔર યતીમ

وَّ اَسِيْرًا۞ اِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيْدُ مِنْكُمْ

ઔર કૈદી કો. કે હમ તુમ્હેં સિર્ફ અલ્લાહ કી રઝા કી ખાતિર ખાના દેતે હૈં, હમ તુમ સે ન બદલા

جَزَآءً وَّلَا شُكُوْرًا۞ اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَّبِّنَا يَوْمًا

ચાહતે હૈં ઔર ન શુક્રિયા ચાહતે હૈં. હમ તો અપને રબ સે ડરતે હૈં ઉસ દિન સે જો

عَبُوْسًا قَمْطَرِيْرًا۞ فَوَقٰىهُمُ اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ

ઉદાસી વાલા ઔર સખ્ત દિન હોગા. તો અલ્લાહ ઉન કો ઉસ દિન કી મુસીબત સે બચા લેંગે

وَلَقّٰىهُمْ نَضْرَةً وَّ سُرُوْرًا۞ وَجَزٰىهُمْ بِمَا صَبَرُوْا

ઔર ઉન કો અલ્લાહ તાઝગી ઔર ખુશી અતા કરેંગે. ઔર ઉન કે સબ્ર કે બદલે ઉન કો

جَنَّةً وَّ حَرِيْرًا۞ مُّتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا عَلَى الْاَرَآئِكِ

જન્નત ઔર રેશમ ઈનાયત ફરમાએંગે. ઉસ મેં વો ટેક લગાએ હુવે હોંગે તખ્તોં પર.

لَا يَرَوْنَ فِيْهَا شَمْسًا وَّلَا زَمْهَرِيْرًا۞ وَ دَانِيَةً

ઉસ મેં ન વો ધૂપ દેખેંગે ઔર ન સરદી. ઔર ફલદાર શાખોં કે

عَلَيْهِمْ ظِلٰلُهَا وَ ذُلِّلَتْ قُطُوْفُهَا تَذْلِيْلًا۞

સાએ ઉન કે કરીબ હોંગે ઔર ફલોં કે ગુચ્છે જુકે હુવે તાબેઅ હોંગે.

وَ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِاٰنِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَّاَكْوَابٍ

ઔર ઉન પર ચાંદી કે બર્તન ઘુમાએ જાએંગે ઔર પ્યાલે

كَانَتْ قَوَارِيْرَا۠۞ قَوَارِيْرَا۠ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوْهَا

જો શીશે કે હોંગે. ચાંદી કે શીશે સે હોંગે, જિન કો ભરને વાલે ને એક મુઅય્યન મિકદાર

تَقْدِيْرًا۞ وَيُسْقَوْنَ فِيْهَا كَاْسًا كَانَ مِزَاجُهَا

સે ભરા હોગા. ઔર ઉન કો ઉસ મેં ઐસે જામ પિલાએ જાએંગે જિન મેં સૂંઠ કી આમેઝિશ

ـــ قرء حفص بغير الالف في الوصل فيهما ووقف على الاول بالالف وعلى الثاني بغير الالف ۱۲

زَنْجَبِيْلًا ۚ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيْهَا تُسَمّٰى سَلْسَبِيْلًا ﴿١٨﴾
હોગી. જન્નત કે એક ચશ્મે સે જિસ કા નામ સલસબીલ હૈ.

وَ يَطُوْفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُوْنَ ۚ اِذَا رَاَيْتَهُمْ
ઔર ઉન પર લડકે ચક્કર લગાએંગે જો લડકે હી રહેંગે. જબ આપ ઉન કો દેખોગે તો આપ

حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْثُوْرًا ﴿١٩﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ ثَمَّ رَاَيْتَ
ઉન્હેં બિખેરે હુવે મોતી ગુમાન કરોગે. ઔર જબ આપ ઉસ જગા કો દેખોગે તો

نَعِيْمًا وَّ مُلْكًا كَبِيْرًا ﴿٢٠﴾ عٰلِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ
નેઅમત વાલી જગા ઔર એક બડી સલ્તનત દેખોગે. ઉન પર બારીક ઔર મોટે સબ્ઝ

خُضْرٌ وَّ اِسْتَبْرَقٌ ۫ وَّحُلُّوْٓا اَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ ۚ وَ سَقٰهُمْ
રેશમ કા લિબાસ હોગા. ઔર ઉન્હેં ચાંદી કે કંગન પેહનાએ જાએંગે. ઔર ઉન કો

رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُوْرًا ﴿٢١﴾ اِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَآءً
ઉન કા રબ પાકીઝા શરાબ પિલાએગા. યે તુમ્હારા સવાબ હૈ

وَّكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُوْرًا ﴿٢٢﴾ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ
ઔર તુમ્હારી કોશિશ કી કદર કી ગઈ હૈ. હમ ને આપ પર યે કુર્આન થોડા થોડા

الْقُرْاٰنَ تَنْزِيْلًا ۚ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ
નાઝિલ કિયા હૈ. ઈસ લિયે આપ અપને રબ કે હુકમ કી વજહ સે સબ્ર કીજિયે ઔર ઉન મેં સે

مِنْهُمْ اٰثِمًا اَوْ كَفُوْرًا ۚ﴿٢٤﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً
કિસી ગુનેહગાર યા બહોત નાશુકરે કા કેહના ન માનિયે. ઔર અપને રબ કે નામ કા ઝિક્ર કીજિયે

وَّ اَصِيْلًا ۚ﴿٢٥﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهٗ وَسَبِّحْهُ
સુબ્હ ઔર શામ. ઔર રાત કે કિસી વકત મેં ઉસ કે સામને સજદા કીજિયે ઔર લમ્બી રાત

لَيْلًا طَوِيْلًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ يُحِبُّوْنَ الْعَاجِلَةَ
મેં ઉસ કી તસ્બીહ કીજિયે. યકીનન યે લોગ દુન્યા ચાહતે હૈં

وَ يَذَرُوْنَ وَرَآءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيْلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنٰهُمْ
ઔર અપને પીછે એક ભારી દિન કો છોડ દેતે હૈં. હમીં ને ઉન કો પૈદા કિયા

وَ شَدَدْنَآ اَسْرَهُمْ ۚ وَاِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَآ اَمْثَالَهُمْ
ઔર ઉન કે બન્ધન કો મઝબૂત કિયા હૈ. ઔર હમ જબ ચાહેં ઉન કે જૈસે બદલે મેં

تَبْدِيْلًا ﴿٢٨﴾ اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَآءَ
લે આએં. યકીનન યે નસીહત હૈ. ફિર જો ચાહે

اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَآءُوْنَ
અપને રબ કી તરફ રાસ્તા બના લે. ઔર તુમ નહીં ચાહોગે

اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿٣٠﴾
મગર યે કે અલ્લાહ હી ચાહે. યકીનન અલ્લાહ ઈલ્મ વાલા, હિકમત વાલા હૈ.

يُّدْخِلُ مَنْ يَّشَآءُ فِيْ رَحْمَتِهٖ ؕ وَالظّٰلِمِيْنَ
વો અપની રહમત મેં જિસે ચાહે દાખિલ કરતા હૈ. ઔર ઝાલિમોં

اَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٣١﴾
કે લિયે ઉસ ને દર્દનાક અઝાબ તૈયાર કર રખા હૈ.

اٰیَاتُهَا ٥٠ (٧٧) سُوْرَةُ الْمُرْسَلٰتِ مَكِّيَّةٌ (٣٣) رُكُوْعَاتُهَا ٢

ઉસ મેં ૫૦ આયતેં હૈં — સૂરએ મુરસલાત મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ — ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالْمُرْسَلٰتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْعٰصِفٰتِ عَصْفًا ﴿٢﴾
ઉન હવાઓં કી કસમ જો નફે કે લિયે ભેજી જાતી હૈં. ફિર ઉન હવાઓં કી કસમ જો તેઝ ચલને વાલી હૈં. ઉન

وَّالنّٰشِرٰتِ نَشْرًا ﴿٣﴾ فَالْفٰرِقٰتِ فَرْقًا ﴿٤﴾
હવાઓં કી કસમ જો બાદલોં કો ફૈલાને વાલી હૈં. ફિર ઉન હવાઓં કી કસમ જો બાદલોં કો અલગ અલગ કરને

فَالْمُلْقِيٰتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ﴿٦﴾
વાલી હૈં. ફિર ઉન હવાઓં કી કસમ જો અલ્લાહ કી યાદ દિલ મેં ડાલને વાલી હૈં. ઉઝર કે લિયે યા ડરાને કે લિયે.

اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ فَاِذَا النُّجُوْمُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾
તુમ્હેં જિસ સે ડરાયા જા રહા હૈ, વો અલબત્તા ઝરૂર વાકેઅ હોને વાલા હૈ. ફિર જબ સિતારે બેનૂર

وَاِذَا السَّمَآءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾ وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿١٠﴾
હો જાએંગે. ઔર જબ આસ્માન ફટ જાએગા. ઔર જબ પહાડ ગુબાર બના કર ઉડા દિયે જાએંગે.

وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ﴿١١﴾ لِاَيِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْ ﴿١٢﴾
ઔર જબ પૈગમ્બર ઈકટ્ઠે કિયે જાએંગે. કિસ દિન કે લિયે ઉસે મુઅખ્ખર કિયા ગયા?

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝١٣ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝١٤

ફૈસલે કે દિન કે લિયે. ઔર આપ કો માલૂમ હૈ કે ફૈસલે કા દિન કયા હૈ?

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝١٥ اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِيْنَ ۝١٦

ઉસ દિન જુઠલાને વાલોં કે લિયે હલાકત હૈ. કયા હમ ને હલાક નહીં કિયા અગલે લોગોં કો?

ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرِيْنَ ۝١٧ كَذٰلِكَ نَفْعَلُ

ફિર હમ ઉન કે પીછે ચલતા કરેંગે પીછે આને વાલોં કો. ઈસી તરહ હમ મુજરિમોં

بِالْمُجْرِمِيْنَ ۝١٨ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝١٩

કે સાથ કરતે હૈં. ઉસ દિન જુઠલાને વાલોં કે લિયે હલાકત હૈ.

اَلَمْ نَخْلُقْكُّمْ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ ۝٢٠ فَجَعَلْنٰهُ فِيْ قَرَارٍ

કયા હમ ને તુમ્હેં પૈદા નહીં કિયા એક ઝલીલ પાની સે? ફિર હમ ને ઉસ કો મહફૂઝ ઠેહેરને કી જગા મેં

مَّكِيْنٍ ۝٢١ اِلٰى قَدَرٍ مَّعْلُوْمٍ ۝٢٢ فَقَدَرْنَا ۖ فَنِعْمَ

રખા. એક વકતે મુકર્રરા તક. ફિર હમ ને મિકદાર મુતઅય્યન કી. ફિર હમ કિત્ની અચ્છી

الْقٰدِرُوْنَ ۝٢٣ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝٢٤

મિકદાર મુતઅય્યન કરને વાલે હૈં. ઉસ દિન હલાકત હૈ જુઠલાને વાલોં કે લિયે.

اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتًا ۝٢٥ اَحْيَآءً وَّاَمْوَاتًا ۝٢٦

કયા હમ ને ઝમીન કો સમેટને વાલી નહીં બનાયા? ઝિન્દોં ઔર મુરદોં કો.

وَّجَعَلْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ شٰمِخٰتٍ وَّ اَسْقَيْنٰكُمْ مَّآءً

ઔર હમ ને ઉસ મેં ઊંચે ઊંચે પહાડ ગાડ દિયે ઔર હમ ને તુમ્હેં મીઠા પાની પીને

فُرَاتًا ۝٢٧ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝٢٨ اِنْطَلِقُوْٓا

કો દિયા. ઉસ દિન જુઠલાને વાલોં કે લિયે હલાકત હૈ. (કહા જાએગા)

اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ۝٢٩ اِنْطَلِقُوْٓا

કે તુમ ચલો ઉસ અઝાબ કી તરફ જિસ કો તુમ જુઠલાતે થે. તુમ ચલો

اِلٰى ظِلٍّ ذِيْ ثَلٰثِ شُعَبٍ ۝٣٠ لَّا ظَلِيْلٍ وَّلَا يُغْنِيْ

તીન શાખોં વાલે સાએ કી તરફ. જો ન સાયા દેને વાલા હૈ ઔર ન આગ કી તપિશ

مِنَ اللَّهَبِ ۝٣١ اِنَّهَا تَرْمِيْ بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ۝٣٢

કે કુછ કામ આ સકતા હૈ. યકીનન વો તો અંગારે ફૈંકતી હૈ મહલ જૈસે.

كَاَنَّهٗ جِمٰلَتٌ صُفْرٌ ؕ۝۳۳ وَیْلٌ یَّوْمَىٕذٍ لِّلْمُكَذِّبِیْنَ ۝۳۴

ગોયા કે વો પીલે પીલે ઊંટ હૈં. ઉસ દિન જુઠલાને વાલોં કે લિયે હલાકત હૈ.

هٰذَا یَوْمُ لَا یَنْطِقُوْنَ ۙ۝۳۵ وَلَا یُؤْذَنُ لَهُمْ فَیَعْتَذِرُوْنَ ۝۳۶

યે વો દિન હૈ કે વો બોલ નહીં સકેંગે. ઔર ઉન કો ઈજાઝત ભી નહીં દી જાએગી કે વો ઉઝર પેશ કરેં.

وَیْلٌ یَّوْمَىٕذٍ لِّلْمُكَذِّبِیْنَ ۝۳۷ هٰذَا یَوْمُ الْفَصْلِ ۚ

ઉસ દિન જુઠલાને વાલોં કે લિયે હલાકત હૈ. યે ફૈસલે કા દિન હૈ.

جَمَعْنٰكُمْ وَالْاَوَّلِیْنَ ۝۳۸ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَیْدٌ

હમ ને તુમ્હેં ઔર અગલે લોગોં કો જમા કર દિયા. ફિર અગર તુમ્હારે પાસ કોઈ દાવ હૈ

فَكِیْدُوْنِ ۝۳۹ وَیْلٌ یَّوْمَىٕذٍ لِّلْمُكَذِّبِیْنَ ۝۴۰ ع

તો મુજ પર ચલા લો. ઉસ દિન જુઠલાને વાલોં કે લિયે હલાકત હૈ.

اِنَّ الْمُتَّقِیْنَ فِیْ ظِلٰلٍ وَّعُیُوْنٍ ۙ۝۴۱ وَّ فَوَاكِهَ

યકીનન મુત્તકી લોગ સાયોં ઔર ચશ્મોં, ઔર મેવોં મેં હોંગે,

مِمَّا یَشْتَهُوْنَ ؕ۝۴۲ كُلُوْا وَ اشْرَبُوْا هَنِیْٓـًٔۢا بِمَا كُنْتُمْ

જિસ કિસમ કે વો ચાહેંગે. મુબારક હો, તુમ ખાઓ ઔર પિયો ઉન આમાલ કે બદલે મેં જો તુમ

تَعْمَلُوْنَ ۝۴۳ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِی الْمُحْسِنِیْنَ ۝۴۴

કરતે થે. ઈસી તરહ હમ નેકી કરને વાલોં કો બદલા દેંગે.

وَیْلٌ یَّوْمَىٕذٍ لِّلْمُكَذِّبِیْنَ ۝۴۵ كُلُوْا وَ تَمَتَّعُوْا

ઉસ દિન જુઠલાને વાલોં કે લિયે હલાકત હૈ. તુમ ખાઓ ઔર થોડા મઝા

قَلِیْلًا اِنَّكُمْ مُّجْرِمُوْنَ ۝۴۶ وَیْلٌ یَّوْمَىٕذٍ

લે લો, યકીનન તુમ મુજરિમ હો. ઉસ દિન જુઠલાને વાલોં કે લિયે

لِّلْمُكَذِّبِیْنَ ۝۴۷ وَ اِذَا قِیْلَ لَهُمُ ارْكَعُوْا

હલાકત હૈ. ઔર જબ ઉન સે કહા જાતા હૈ કે તુમ રુકૂઅ કરો

لَا یَرْكَعُوْنَ ۝۴۸ وَیْلٌ یَّوْمَىٕذٍ لِّلْمُكَذِّبِیْنَ ۝۴۹

તો યે રુકૂઅ નહીં કરતે. ઉસ દિન જુઠલાને વાલોં કે લિયે હલાકત હૈ.

فَبِاَیِّ حَدِیْثٍۭ بَعْدَهٗ یُؤْمِنُوْنَ ۝۵۰ ع

ફિર ઉસ કે બાદ કૌન સી બાત પર વો ઈમાન લાએંગે.

اٰيَاتُهَا ٤٠ (٧٨) سُوْرَةُ النَّبَاِ مَكِّيَّةٌ (٨٠) رُكُوْعَاتُهَا ٢

ઉસ મેં ૪૦ આયતેં હૈં સૂરએ નબઅ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

عَمَّ يَتَسَآءَلُوْنَ ۚ۝١ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ۙ۝٢ الَّذِيْ هُمْ فِيْهِ

કિસ ચીઝ કે મુતઅલ્લિક યે સવાલ કર રહે હૈં? એક બડી ખબર કે મુતઅલ્લિક? જિસ મેં વો ઇખ્તિલાફ

مُخْتَلِفُوْنَ ۭ۝٣ كَلَّا سَيَعْلَمُوْنَ ۙ۝٤ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُوْنَ ۝٥ اَلَمْ نَجْعَلِ

કર રહે હૈં? હરગિઝ નહીં! અનકરીબ ઉન્હેં પતા ચલ જાએગા. ફિર હરગિઝ નહીં! અનકરીબ ઉન્હેં પતા ચલ જાએગા.

الْاَرْضَ مِهٰدًا ۙ۝٦ وَّالْجِبَالَ اَوْتَادًا ۽۝٧ وَّ خَلَقْنٰكُمْ اَزْوَاجًا ۙ۝٨

કયા હમ ને ઝમીન કો ફર્શ ઔર પહાડોં કો મેખેં નહીં બનાયા? ઔર હમ ને તુમ્હેં જોડે જોડે બનાયા.

وَّجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۙ۝٩ وَّجَعَلْنَا الَّيْلَ لِبَاسًا ۙ۝١٠ وَّجَعَلْنَا

ઔર હમ ને તુમ્હારી નીંદ કો રાહત કા ઝરિયા બનાયા. ઔર હમ ને રાત કો પરદા બનાયા. ઔર હમ ને

النَّهَارَ مَعَاشًا ۽۝١١ وَّبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۙ۝١٢ وَّجَعَلْنَا

દિન કો રોઝી કમાને કા વકત બનાયા. ઔર હમ ને તુમ્હારે ઉપર સાત મઝબૂત આસ્માન બનાએ. ઔર હમ ને

سِرَاجًا وَّهَّاجًا ۽۝١٣ وَّاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرٰتِ مَآءً ثَجَّاجًا ۙ۝١٤

ચમકતા હુવા ચિરાગ બનાયા. ઔર હમ ને બાદલોં સે ઝોર સે બેહને વાલા પાની ઉતારા.

لِّنُخْرِجَ بِهٖ حَبًّا وَّنَبَاتًا ۙ۝١٥ وَّ جَنّٰتٍ اَلْفَافًا ۭ۝١٦ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ

તાકે હમ ઉસ કે ઝરિયે નિકાલેં અનાજ ઔર સબ્ઝા. ઔર ઘને બાગાત. બેશક ફૈસલે કા દિન

كَانَ مِيْقَاتًا ۙ۝١٧ يَّوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ فَتَاْتُوْنَ اَفْوَاجًا ۙ۝١٨

મુકર્રરા વકત હૈ. જિસ દિન સૂર ફૂંકા જાએગા, ફિર તુમ ફૌજ દર ફૌજ આઓગે.

وَّ فُتِحَتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ۙ۝١٩ وَّسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ

ઔર આસ્માન ખોલે જાએંગે, ફિર વો દરવાઝે હી દરવાઝે હો જાએંગે. ઔર પહાડ ચલાએ જાએંગે, ફિર વો

سَرَابًا ۭ۝٢٠ اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۽۝٢١ لِّلطّٰغِيْنَ مَاٰبًا ۙ۝٢٢

સરાબ કી તરહ હો જાએંગે. યકીનન જહન્નમ ઘાત મેં હૈ. સરકશોં કા ઠિકાના હૈ.

لّٰبِثِيْنَ فِيْهَآ اَحْقَابًا ۚ۝٢٣ لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا بَرْدًا وَّلَا شَرَابًا ۙ۝٢٤

જિસ મેં વો મુદ્દતોં પડે રહેંગે. જિસ મેં વો ઠન્ડી ચીઝ, પીને કી ચીઝ ચખ ભી નહીં પાએંગે.

اِلَّا حَمِيۡمًا وَّ غَسَّاقًا ۙ﴿۲۵﴾ جَزَآءً وِّفَاقًا ؕ﴿۲۶﴾ اِنَّهُمۡ كَانُوۡا لَا يَرۡجُوۡنَ

સિવાએ ગર્મ પાની ઔર પીપ કે. જો બરાબર કી સઝા કે તૌર પર હોગા. ઈસ લિયે કે વો હિસાબ કી

حِسَابًا ۙ﴿۲۷﴾ وَّكَذَّبُوۡا بِاٰيٰتِنَا كِذَّابًا ؕ﴿۲۸﴾ وَكُلَّ شَىۡءٍ اَحۡصَيۡنٰهُ

ઉમ્મીદ નહીં રખતે થે. ઔર હમારી આયતોં કો જુઠલાતે થે. ઔર હર ચીઝ કો હમ ને લિખ કર (કિતાબ મેં)

كِتٰبًا ۙ﴿۲۹﴾ فَذُوۡقُوۡا فَلَنۡ نَّزِيۡدَكُمۡ اِلَّا عَذَابًا ﴿۳۰﴾ اِنَّ لِلۡمُتَّقِيۡنَ

મહફૂઝ કર રખા હૈ. ફિર તુમ ચખો, ફિર હમ તુમ્હારે લિયે હરગિઝ ઝયાદા નહીં કરેંગે મગર અઝાબ હી કો. યકીનન

مَفَازًا ۙ﴿۳۱﴾ حَدَآئِقَ وَاَعۡنَابًا ۙ﴿۳۲﴾ وَّكَوَاعِبَ اَتۡرَابًا ۙ﴿۳۳﴾ وَّكَاۡسًا

મુત્તકિયોં કે લિયે કામ્યાબી હૈ. બાગાત ઔર અંગૂર. ઔર નૌજવાન હમઉમ્ર ઔરતેં હૈં. ઔર લબાલબ ભરે

دِهَاقًا ؕ﴿۳۴﴾ لَا يَسۡمَعُوۡنَ فِيۡهَا لَغۡوًا وَّلَا كِذّٰبًا ۚ﴿۳۵﴾ جَزَآءً مِّنۡ رَّبِّكَ عَطَآءً

જામ હૈં. ઉસ મેં વો ન કોઈ બેહૂદા બાત ઔર ન જૂઠ સુનેંગે. તેરે રબ કી તરફ સે બદલે કે તૌર પર, હદિયે કે તૌર પર

حِسَابًا ﴿۳۶﴾ رَّبِّ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا الرَّحۡمٰنِ لَا يَمۡلِكُوۡنَ

ભી, હિસાબ કે તૌર પર ભી. જો આસ્માનોં ઔર ઝમીન ઔર ઉન ચીઝોં કા રબ હૈ જો ઉન કે દરમિયાન હૈં, રહમાન તઆલા હૈ,

مِنۡهُ خِطَابًا ﴿۳۷﴾ يَوۡمَ يَقُوۡمُ الرُّوۡحُ وَالۡمَلٰٓئِكَةُ صَفًّا ۙ لَّا يَتَكَلَّمُوۡنَ

વો ઉસ સે બાત કરને કી તાકત ભી નહીં રખ સકેંગે. જિસ દિન રૂહ ઔર ફરિશ્તે સફ બાંધ કર ખડે હોંગે, બોલ નહીં

اِلَّا مَنۡ اَذِنَ لَهُ الرَّحۡمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿۳۸﴾ ذٰلِكَ الۡيَوۡمُ الۡحَقُّ ۚ فَمَنۡ

સકેંગે મગર વહી જિન કો રહમાન તઆલા ઈજાઝત દે ઔર જો ઠીક બાત કહે. યે દિન હક હૈ. ફિર જો

شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ مَاٰبًا ﴿۳۹﴾ اِنَّاۤ اَنۡذَرۡنٰكُمۡ عَذَابًا قَرِيۡبًا ۖۚ يَّوۡمَ يَنۡظُرُ

ચાહે અપને રબ કે પાસ ઠિકાના બના લે. યકીનન હમ ને તુમ્હેં કરીબી અઝાબ સે ડરાયા. જિસ દિન ઈન્સાન

الۡمَرۡءُ مَا قَدَّمَتۡ يَدٰهُ وَيَقُوۡلُ الۡكٰفِرُ يٰلَيۡتَنِىۡ كُنۡتُ تُرٰبًا ﴿۴۰﴾

દેખેગા વો આમાલ જો ઉસ કે હાથોં ને આગે ભેજે ઔર કાફિર કહેગા કે એ કાશ કે મૈં મિટ્ટી હોતા.

رُكُوۡعَاتُهَا ٢ (٧٩) سُوۡرَةُ النّٰزِعٰتِ مَكِّيَّةٌ (٨١) اٰيَاتُهَا ٤٦

ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં   સૂરએ નાઝિઆત મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ   ઉસ મેં ૪૬ આયતેં હૈં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالنّٰزِعٰتِ غَرۡقًا ۙ﴿۱﴾ وَّالنّٰشِطٰتِ نَشۡطًا ۙ﴿۲﴾ وَّالسّٰبِحٰتِ

ઉન ફરિશ્તોં કી કસમ જો સખ્તી સે જાન નિકાલને વાલે હૈં. ઔર ઉન ફરિશ્તોં કી કસમ જો સહૂલત સે જાન નિકાલને વાલે હૈં

سَبۡحًا ۙ﴿۳﴾ فَالسّٰبِقٰتِ سَبۡقًا ۙ﴿۴﴾ فَالۡمُدَبِّرٰتِ اَمۡرًا ۘ﴿۵﴾ یَوۡمَ

ઔર ઉન ફરિશ્તોં કી કસમ જો તૈર કર આને વાલે હૈં. ફિર ઉન ફરિશ્તોં કી કસમ જો દૌડ કર આને વાલે હૈં. ફિર ઉન ફરિશ્તોં કી કસમ જો

تَرۡجُفُ الرَّاجِفَۃُ ۙ﴿۶﴾ تَتۡبَعُہَا الرَّادِفَۃُ ؕ﴿۷﴾ قُلُوۡبٌ

ઉમૂર કી તદબીર કરને વાલે હૈં. જિસ દિન ઝલઝલા વાલી ઝલઝલા લે આએગી. જિસ કે પીછે આએગી પીછે આને વાલી.

یَّوۡمَئِذٍ وَّاجِفَۃٌ ۙ﴿۸﴾ اَبۡصَارُہَا خَاشِعَۃٌ ۘ﴿۹﴾ یَقُوۡلُوۡنَ

દિલ ઉસ દિન ધડક રહે હોંગે. ઉન કી નઝરેં જુકી હુઈ હોંગી. વો કેહતે હૈં

ءَاِنَّا لَمَرۡدُوۡدُوۡنَ فِی الۡحَافِرَۃِ ؕ﴿۱۰﴾ ءَاِذَا کُنَّا عِظَامًا نَّخِرَۃً ؕ﴿۱۱﴾

કે કયા હમ પેહલી હાલત મેં લૌટાએ જાએંગે? કયા જબ કે હમ ખોખલી હડ્ડિયાં હો જાએંગે?

قَالُوۡا تِلۡکَ اِذًا کَرَّۃٌ خَاسِرَۃٌ ۘ﴿۱۲﴾ فَاِنَّمَا ہِیَ زَجۡرَۃٌ وَّاحِدَۃٌ ۙ﴿۱۳﴾

ઉન્હોં ને કહા કે તબ તો યે લૌટના ખસારે વાલા હૈ. વો કયામત તો સિર્ફ એક હી ડાંટ હોગી.

فَاِذَا ہُمۡ بِالسَّاہِرَۃِ ؕ﴿۱۴﴾ ہَلۡ اَتٰىکَ حَدِیۡثُ مُوۡسٰی ۘ﴿۱۵﴾

કે એક દમ વો સબ મૈદાન મેં હાઝિર હો જાએંગે. કયા તુમ્હારે પાસ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કા કિસ્સા પહોંચા?

اِذۡ نَادٰىہُ رَبُّہٗ بِالۡوَادِ الۡمُقَدَّسِ طُوًی ۚ﴿۱۶﴾ اِذۡہَبۡ

જબ કે ઉન કે રબ ને ઉન કો મુકદ્દસ વાદિએ તુવા મેં આવાઝ દી. કે જાઓ ફિરઔન કે પાસ,

اِلٰی فِرۡعَوۡنَ اِنَّہٗ طَغٰی ﴿۱۷﴾ۚ فَقُلۡ ہَلۡ لَّکَ اِلٰۤی اَنۡ تَزَکّٰی ۙ﴿۱۸﴾

ઈસ લિયે કે ઉસ ને સરકશી કી હૈ. ઔર કહો કે કયા તુજે રગબત હૈ કે તૂ પાક સાફ બન જાએ? ઔર મૈં તુજે

وَاَہۡدِیَکَ اِلٰی رَبِّکَ فَتَخۡشٰی ۚ﴿۱۹﴾ فَاَرٰىہُ الۡاٰیَۃَ الۡکُبۡرٰی ﴿۲۰﴾ۚ

રાસ્તા દિખાઉં તેરે રબ કી તરફ કે તુજે ડર પૈદા હો. તો મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફિરઔન કો બડા મોઅજિઝા દિખાયા.

فَکَذَّبَ وَعَصٰی ﴿۲۱﴾ۚ ثُمَّ اَدۡبَرَ یَسۡعٰی ﴿۲۲﴾ۚ فَحَشَرَ فَنَادٰی ﴿۲۳﴾ۚ

ફિર ઉસ ને જુઠલાયા ઔર નાફરમાની કી. ફિર વો પીઠ ફેર કર ભાગા. ફિર ઉસ ને લોગોં કો ઈકટ્ઠા કિયા,

فَقَالَ اَنَا رَبُّکُمُ الۡاَعۡلٰی ﴿۲۴﴾ۚ فَاَخَذَہُ اللّٰہُ نَکَالَ الۡاٰخِرَۃِ

ફિર પુકારા. ઔર કહા કે મૈં હી તુમ્હારા રબ્બે આલા હું. ફિર અલ્લાહ ને ઉસ કો દુન્યા ઔર આખિરત કે

وَالۡاُوۡلٰی ؕ﴿۲۵﴾ اِنَّ فِیۡ ذٰلِکَ لَعِبۡرَۃً لِّمَنۡ یَّخۡشٰی ﴿۲۶﴾ؕ

અઝાબ મેં પકડ લિયા. યકીનન ઉસ મેં અલબત્તા ઈબ્રત હૈ ઉસ શખ્સ કે લિયે જો ડરે. કયા તુમ્હારા

ءَاَنۡتُمۡ اَشَدُّ خَلۡقًا اَمِ السَّمَآءُ ؕ بَنٰہَا ﴿۲۷﴾ رَفَعَ سَمۡکَہَا

પૈદા કરના મુશકિલ હૈ યા આસ્માન કા, જો અલ્લાહ ને બનાયા? જિસ કી છત કો ઉસ ને બુલન્દ કિયા,

فَسَوّٰىهَا ﴿۲۸﴾ وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰىهَا ﴿۲۹﴾ وَالْاَرْضَ بَعْدَ
ફિર ઉસ કો ઠીક બનાયા. ઔર ઉસ કી રાત કો તારીક બનાયા ઔર ઉસ કી ધૂપ કો નિકાલા. ઔર ઉસ

ذٰلِكَ دَحٰىهَا ﴿۳۰﴾ اَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعٰىهَا ﴿۳۱﴾ وَالْجِبَالَ
કે બાદ ઝમીન બિછાઈ. ઉસ મેં સે ઉસ કા પાની ઔર ઉસ કી ચરાગાહ (યાની ચારે) કો નિકાલા. ઔર

اَرْسٰىهَا ﴿۳۲﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿۳۳﴾ فَاِذَا جَآءَتِ الطَّآمَّةُ
પહાડોં કો ગાડ દિયા. તુમ્હારે ફાઈદે કે લિયે ઔર ચૌપાઓં કે લિયે. ફિર જબ સબ સે બડી મુસીબત

الْكُبْرٰى ﴿۳۴﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ﴿۳۵﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ
આ જાએગી. જિસ દિન ઈન્સાન અપને કિયે કો યાદ કરેગા. ઔર જહન્નમ ખોલ દી જાએગી

لِمَنْ يَّرٰى ﴿۳۶﴾ فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ﴿۳۷﴾ وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿۳۸﴾
ઉસ શખ્સ કે લિયે જો દેખે. ફિર જિસ ને સરકશી કી, ઔર દુન્યવી ઝિન્દગી કો તરજીહ દી,

فَاِنَّ الْجَحِيْمَ هِيَ الْمَاْوٰى ﴿۳۹﴾ وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى
તો જહન્નમ હી ઉસ કા ઠિકાના હૈ. ઔર જો ડરા અપને રબ કે સામને ખડા હોને સે ઔર ઉસ ને

النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ﴿۴۰﴾ فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَاْوٰى ﴿۴۱﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ
અપને નફસ કો ખ્વાહિશાત સે રોકા, તો યકીનન જન્નત હી ઉસ કા ઠિકાના હૈ. વો આપ સે

عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰىهَا ﴿۴۲﴾ فِيْمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰىهَا ﴿۴۳﴾
કયામત કે મુતઅલ્લિક સવાલ કરતે હૈં કે કબ ઉસે વાકેઅ હોના હૈ? ઉસ કે બતાને મેં આપ કા કયા તઅલ્લુક?

اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰىهَا ﴿۴۴﴾ اِنَّمَآ اَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَّخْشٰىهَا ﴿۴۵﴾
આપ કે રબ હી કી તરફ ઉસ કે ઈલ્મ કા મુન્તહા હૈ. આપ તો સિર્ફ ડરાને વાલે હૈં ઉસ શખ્સ કો જો ઉસ સે ડરે.

كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰىهَا ﴿۴۶﴾
જિસ દિન વો કયામત કો દેખેંગે ગોયા કે વો (દુન્યા મેં) સિર્ફ એક શામ યા એક સુબ્હ ઠેહરે હૈં.

ع

اٰيَاتُهَا ۴۲ (۸۰) سُوْرَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ (۲۴) رُكُوْعُهَا ۱

ઉસ મેં ૪૨ આયતેં હૈં સૂરએ અબસ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

عَبَسَ وَتَوَلّٰٓى ﴿۱﴾ اَنْ جَآءَهُ الْاَعْمٰى ﴿۲﴾ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّهٗ
મુંહ બિગાડા ઔર ઐરાઝ કિયા. ઈસ વજહ સે કે આપ કે પાસ એક અન્ધા આયા. આપ કો કયા માલૂમ શાયદ વો

يَزَّكّٰۤىۙ﴿۳﴾ اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى﴿۴﴾ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰىۙ﴿۵﴾
સંવર જાએ. યા નસીહત લે, ફિર ઉસે નસીહત ફાઈદા દે. હાં જો બેપરવાહી બરતતા હૈ,
فَاَنْتَ لَهٗ تَصَدّٰىؕ﴿۶﴾ وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰىؕ﴿۷﴾ وَاَمَّا مَنْ جَآءَكَ
તો આપ ઉસ કે પીછે પડતે હો? હાલાંકે આપ પર કુછ નહીં ઈસ મેં કે વો પાક નહીં હોતા. ઔર હાં જો આપ
يَسْعٰىۙ﴿۸﴾ وَهُوَ يَخْشٰىۙ﴿۹﴾ فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰىۚ﴿۱۰﴾ كَلَّاۤ اِنَّهَا
કે પાસ આતા હૈ દૌડ કર ઔર વો ડરતા ભી હૈ, તો આપ ઉસ સે તગાફુલ બરતતે હો? હરગિઝ નહીં! યે તો
تَذْكِرَةٌۚ﴿۱۱﴾ فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهٗۘ﴿۱۲﴾ فِىْ صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍۙ﴿۱۳﴾ مَّرْفُوْعَةٍ
નસીહત હૈ. ફિર જો ચાહે ઉસ સે નસીહત પકડે. યે બાઈઝઝત સહીફોં મેં હૈ. જો બુલન્દ હૈં,
مُّطَهَّرَةٍۭۙ﴿۱۴﴾ بِاَيْدِىْ سَفَرَةٍۙ﴿۱۵﴾ كِرَامٍۭ بَرَرَةٍؕ﴿۱۶﴾ قُتِلَ الْاِنْسَانُ
સાફ સુથરે હૈં. ઐસે લિખને વાલે ફરિશ્તોં કે હાથોં મેં હૈં, જો બાઈઝઝત, ફરમાંબરદાર હૈં. ઈન્સાન મારા
مَاۤ اَكْفَرَهٗؕ﴿۱۷﴾ مِنْ اَىِّ شَىْءٍ خَلَقَهٗؕ﴿۱۸﴾ مِنْ نُّطْفَةٍؕ
જાએ કે કિત્ના વો નાશુકરા હૈ. કિસ ચીઝ સે અલ્લાહ ને ઉસ કો પૈદા કિયા? નુત્ફે સે ઉસ કો પૈદા કિયા. ફિર મુઅય્યન
خَلَقَهٗ فَقَدَّرَهٗۙ﴿۱۹﴾ ثُمَّ السَّبِيْلَ يَسَّرَهٗۙ﴿۲۰﴾ ثُمَّ اَمَاتَهٗ فَاَقْبَرَهٗۙ﴿۲۱﴾
મિકદાર કે સાથ ઉસ કો બનાયા. ફિર રાસ્તા ઉસ કે લિયે આસાન કિયા. ફિર ઉસ કો મૌત દી, ફિર ઉસ કો કબ્ર મેં પહોંચાયા. ફિર
ثُمَّ اِذَا شَآءَ اَنْشَرَهٗؕ﴿۲۲﴾ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَاۤ اَمَرَهٗؕ﴿۲۳﴾ فَلْيَنْظُرِ
જબ વો અલ્લાહ ચાહેગા તો ઉસે કબ્ર સે ઉઠાએગા. હરગિઝ નહીં! અબ તક ઉસ ને નહીં કિયા વો જિસ કા અલ્લાહ ને ઉસ કો
الْاِنْسَانُ اِلٰى طَعَامِهٖۤۙ﴿۲۴﴾ اَنَّا صَبَبْنَا الْمَآءَ صَبًّاۙ﴿۲۵﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا
હુકમ દિયા. ફિર ઈન્સાન કો ચાહિયે કે વો નઝર ઉઠાએ અપને ખાને કી તરફ. કે હમ ને પાની ઉપર સે ડાલા. ફિર હમ ને
الْاَرْضَ شَقًّاۙ﴿۲۶﴾ فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا حَبًّاۙ﴿۲۷﴾ وَّعِنَبًا وَّقَضْبًاۙ﴿۲۸﴾
ઝમીન કો ફાડા. ફિર હમ ને ઉસ મેં અનાજ ઉગાયા. ઔર અંગૂર ઔર તરકારી.
وَّزَيْتُوْنًا وَّنَخْلًاۙ﴿۲۹﴾ وَّحَدَآئِقَ غُلْبًاۙ﴿۳۰﴾ وَّ فَاكِهَةً وَّاَبًّاۙ﴿۳۱﴾
ઔર ઝૈતૂન ઔર ખજૂર. ઔર ઘને બાગાત. ઔર મેવા ઔર ચારા.
مَّتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْؕ﴿۳۲﴾ فَاِذَا جَآءَتِ الصَّآخَّةُ﴿۳۳﴾
તુમ્હારે અપને ઔર તુમ્હારે ચૌપાઓં કે લિયે ફાઈદે કે ખાતિર. ફિર જબ શોર વાલી કયામત આ જાએગી.
يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيْهِۙ﴿۳۴﴾ وَاُمِّهٖ وَاَبِيْهِۙ﴿۳۵﴾ وَصَاحِبَتِهٖ
ઉસ દિન હર શખ્સ ભાગેગા અપને ભાઈ સે. ઔર અપની માં ઔર અપને બાપ સે. ઔર અપની બીવી

وقف لازم

وَبَنِيْهِ ﴿٣٦﴾ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَاْنٌ يُّغْنِيْهِ ﴿٣٧﴾

ઔર અપને બેટોં સે. ઉન મેં સે હર શખ્સ કે લિયે ઉસ દિન એક ફિકર હોગા જો ઉસ કો હર ચીઝ સે

وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾

બેપરવાહ કર દેગા. કુછ ચેહરે ઉસ દિન ચમક રહે હોંગે. હંસી ખુશી.

وَوُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾

ઔર કુછ ચેહરે ઉસ દિન (ઐસે હોંગે કે) ઉન પર ગુબાર હોગા. ઉન પર સિયાહી (યાની ઝિલ્લત) છાઈ હુઈ હોગી.

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

યહી બદકાર કાફિર હોંગે.

ع ٤٢ ٥

اٰيَاتُهَا ٢٩ (٨١) سُوْرَةُ التَّكْوِيْرِ مَكِّيَّةٌ (٧) رُكُوْعُهَا ١

ઉસ મેં ૨૯ આયતેં હૈં સૂરએ તકવીર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَاِذَا النُّجُوْمُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْجِبَالُ

જબ સૂરજ લપેટ લિયા જાએ. ઔર જબ સિતારે બેનૂર હો જાએં. ઔર જબ પહાડ ચલાએ જાએં.

سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَاِذَا الْوُحُوْشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾

ઔર જબ દસ મહીને કી ગાભન ઊંટની ખુલી છોડ દી જાએ. ઔર જબ વહશી જાનવર ઈકટ્ઠે કિયે

وَاِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَاِذَا النُّفُوْسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾

જાએં. ઔર જબ સમન્દર આગ બના દિયે જાએં. ઔર જબ તમામ ઈન્સાનોં કી એક એક કિસ્મ કો જમા

وَاِذَا الْمَوْءٗدَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِاَيِّ ذَنْۢبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَاِذَا الصُّحُفُ

કિયા જાએ. ઔર જબ ઝિન્દા દરગોર કી હુઈ બચ્ચી સે પૂછા જાએ, કે કિસ ગુનાહ મેં ઉસે કત્લ કિયા ગયા? ઔર

نُشِرَتْ ﴿١٠﴾ وَاِذَا السَّمَآءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَاِذَا الْجَحِيْمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾

જબ નામએ આમાલ ખોલે જાએં. ઔર જબ આસ્માન કી ખાલ ખીંચ લી જાએ. ઔર જબ જહન્નમ ભડકાઈ

وَاِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّآ اَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾

જાએ. ઔર જબ જન્નત કરીબ લાઈ જાએ. તો હર શખ્સ જાન લેગા જો કુછ વો લે કર આયા હૈ.

فَلَآ اُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿١٥﴾ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَالَّيْلِ اِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾

ફિર મૈં કસમ ખાતા હું ઉન સિતારોં કી જો પીછે હટને વાલે, સીધે ચલને વાલે, છુપને વાલે હૈં. રાત કી કસમ જબ વો તારીક હો જાએ.

وَالصُّبۡحِ اِذَا تَنَفَّسَ ۝١٨ اِنَّهٗ لَقَوۡلُ رَسُوۡلٍ كَرِيۡمٍ ۝١٩ ذِیۡ

સુબ્હ કી કસમ જબ વો સાંસ લે (આ જાએ). યકીનન યે કુર્આન ઐસે ભેજે હુવે મુઅઝ્ઝઝ ફરિશ્તે કા કલામ હૈ, જો

قُوَّةٍ عِنۡدَ ذِی الۡعَرۡشِ مَكِيۡنٍ ۝٢٠ مُّطَاعٍ ثَمَّ اَمِيۡنٍ ۝٢١

કુવ્વત વાલા, અર્શ વાલે કે પાસ રેહને વાલા, મરતબે વાલા હૈ. ફરિશ્તોં કા મુતાઅ, વહાં અમાનતદાર ભી હૈ.

وَمَا صَاحِبُكُمۡ بِمَجۡنُوۡنٍ ۝٢٢ وَلَقَدۡ رَاٰهُ بِالۡاُفُقِ الۡمُبِيۡنِ ۝٢٣

ઔર તુમ્હારે સાથી (નબી) મજનૂન નહીં હૈં. બેશક ઉન્હોં ને ઉસ ફરિશ્તે કો દેખા હૈ સાફ આસ્માન કે કિનારે મેં.

وَمَا هُوَ عَلَى الۡغَيۡبِ بِضَنِيۡنٍ ۝٢٤ وَمَا هُوَ بِقَوۡلِ شَيۡطٰنٍ

ઔર વો ગૈબ કી ચીઝોં (કે બતલાને) મેં બખીલ નહીં હૈ. ઔર કુર્આન શયતાન મરદૂદ કા કલામ

رَّجِيۡمٍ ۝٢٥ فَاَيۡنَ تَذۡهَبُوۡنَ ۝٢٦ اِنۡ هُوَ اِلَّا ذِكۡرٌ لِّلۡعٰلَمِيۡنَ ۝٢٧

નહીં હૈ. ફિર તુમ કહાં જા રહે હો? યે કુર્આન તો તમામ જહાન વાલોં કે લિયે નસીહત હૈ.

لِمَنۡ شَآءَ مِنۡكُمۡ اَنۡ يَّسۡتَقِيۡمَ ۝٢٨ وَمَا تَشَآءُوۡنَ

ઉસ શખ્સ કે લિયે જો તુમ મેં સે ચાહે કે વો સીધે રાસ્તે પર રહે. ઔર અલ્લાહ રબ્બુલ આલમીન

اِلَّاۤ اَنۡ يَّشَآءَ اللّٰهُ رَبُّ الۡعٰلَمِيۡنَ ۝٢٩

કી મશીય્યત પર તુમ્હારા ઇરાદા મૌકૂફ હૈ.

ع ٢٩ / ٦

اٰياتها ١٩ (٨٢) سُوۡرَةُ الۡاِنۡفِطَارِ مَكِّيَّةٌ (٨٢) رکوعها ١

ઉસ મેં ૧૯ આયતેં હૈં   સૂરએ ઇન્ફિતાર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ   ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اِذَا السَّمَآءُ انۡفَطَرَتۡ ۝١ وَاِذَا الۡكَوَاكِبُ انۡتَثَرَتۡ ۝٢ وَاِذَا الۡبِحَارُ

જબ આસ્માન ફટ જાએ. ઔર જબ તારે જડ જાએં. ઔર જબ સમન્દર બહા દિયે

فُجِّرَتۡ ۝٣ وَاِذَا الۡقُبُوۡرُ بُعۡثِرَتۡ ۝٤ عَلِمَتۡ نَفۡسٌ مَّا قَدَّمَتۡ

જાએં. ઔર જબ કબ્રેં ઉખેડ દી જાએં. તો હર શખ્સ જાન લેગા જો ઉસ ને આગે ભેજા

وَاَخَّرَتۡ ۝٥ يٰۤاَيُّهَا الۡاِنۡسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الۡكَرِيۡمِ ۝٦

ઔર પીછે છોડા. એ ઇન્સાન! તુજે કિસ ચીઝ ને ધોકે મેં ડાલ રખા હૈ તેરે રબ્બે કરીમ સે?

الَّذِیۡ خَلَقَكَ فَسَوّٰىكَ فَعَدَلَكَ ۝٧ فِیۡۤ اَیِّ صُوۡرَةٍ مَّا شَآءَ

જિસ ને તુજે પૈદા કિયા, ફિર તુજે દુરુસ્ત બનાયા, ફિર તુજે બરાબર કિયા. જૌનસી સૂરત મેં ઉસ ને ચાહા

رَكَّبَكَ ۞ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُوْنَ بِالدِّيْنِ ۞ وَاِنَّ عَلَيْكُمْ

તુજે જોડ દિયા. હરગિઝ નહીં! બલ્કે તુમ હિસાબ કો જુઠલાતે હો. ઔર યકીનન તુમ પર નિગરાં ફરિશ્તે

لَحٰفِظِيْنَ ۞ كِرَامًا كَاتِبِيْنَ ۞ يَعْلَمُوْنَ مَا تَفْعَلُوْنَ ۞

મુતઅય્યન હૈં. કિરામન કાતિબીન. જાનતે હૈં વો જો તુમ કરતે હો.

اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ۞ وَّاِنَّ الْفُجَّارَ لَفِيْ جَحِيْمٍ ۞

બેશક નેક લોગ નેઅમતોં મેં હોંગે. ઔર બદકાર બેશક દોઝખ મેં હોંગે.

يَّصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّيْنِ ۞ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِيْنَ ۞

વો ઉસ મેં દાખિલ હોંગે હિસાબ કે દિન. ઔર વો ઉસ સે ગાઈબ નહીં હોંગે. ઔર તુમ

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ۞ ثُمَّ مَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ۞

કયા સમજે કે હિસાબ કા દિન કયા ચીઝ હૈ? ફિર તુમ કયા સમજે કે હિસાબ કા દિન કયા ચીઝ હૈ? જિસ

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْـًٔا ؕ وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ ۞

દિન કોઈ શખ્સ કિસી શખ્સ કી નફ઼ારસાની પર કાદિર નહીં હોગા. ઔર તમામ ઉમૂર ઉસ દિન અલ્લાહ તઆલા કે પાસ હોંગે.

رُكُوْعُهَا ١ (٨٣) سُوْرَةُ الْمُطَفِّفِيْنَ مَكِّيَّةٌ (٨٦) اٰيَاتُهَا ٣٦

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ મુતફફ઼િફ઼ીન મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૩૬ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۞

પઢ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِيْنَ ۞ الَّذِيْنَ اِذَا اكْتَالُوْا عَلَى النَّاسِ

હલાકત હૈ કમ દેને વાલોં કે લિયે. જબ વો લોગોં સે નાપ કર લેં

يَسْتَوْفُوْنَ ۞ وَاِذَا كَالُوْهُمْ اَوْ وَّزَنُوْهُمْ يُخْسِرُوْنَ ۞

તો પૂરા લેતે હૈં. ઔર જબ ઉન કો નાપ કર દેં યા ઉન કો વઝન કર કે દેં તો કમ કર કે દેતે હૈં.

اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَنَّهُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ ۞ لِيَوْمٍ عَظِيْمٍ ۞

કયા ઉન્હેં યે ગુમાન નહીં કે વો કબ્રોં સે ઝિન્દા કર કે ઉઠાએ જાએંગે? એક બડે દિન મેં.

يَّوْمَ يَقُوْمُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۞ كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ

જિસ દિન તમામ ઈન્સાન રબ્બુલ આલમીન કે સામને ખડે હોંગે. હરગિઝ નહીં! યકીનન બદકારોં કા

الْفُجَّارِ لَفِيْ سِجِّيْنٍ ۞ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا سِجِّيْنٌ ۞ كِتٰبٌ

નામએ આમાલ સિજ્જીન મેં હૈ. ઔર તુમ કયા સમજે કે સિજ્જીન કયા હૈ? એક લિખી

مَّرْقُوْمٌ ۝٩ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝١٠ الَّذِيْنَ يُكَذِّبُوْنَ بِيَوْمِ

હુઈ કિતાબ હૈ. હલાકત હૈ ઉસ દિન ઉન જુઠલાને વાલોં કે લિયે. જો હિસાબ કે દિન કો જુઠલાતે હૈં.

الدِّيْنِ ۝١١ وَمَا يُكَذِّبُ بِهٖٓ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيْمٍ ۝١٢ اِذَا تُتْلٰى

ઔર ઉસ કો નહીં જુઠલાતા મગર હર હદ સે આગે બળ્હને વાલા ગુનેહગાર. જબ ઉસ પર હમારી આયતેં

عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا قَالَ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝١٣ كَلَّا بَلْ ۜ رَانَ

તિલાવત કી જાવેં તો કહે કે યે તો પેહલે લોગોં કી ઘડી હુઈ કહાનિયાં હૈં. હરગિઝ નહીં! બલ્કે ઉન

عَلٰى قُلُوْبِهِمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝١٤ كَلَّآ اِنَّهُمْ عَنْ رَّبِّهِمْ

કે દિલોં પર ઉન કે કર્તૂત ને ઝંગ ચળ્હા દિયા હૈ. હરગિઝ નહીં! યકીનન યે લોગ અપને રબ સે

يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوْبُوْنَ ۝١٥ ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيْمِ ۝١٦

ઉસ દિન હિજાબ મેં હોંગે. ફિર વો દોઝખ મેં ઝરૂર દાખિલ હોંગે.

ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ۝١٧ كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ

ફિર કહા જાએગા કે યહી વો અઝાબ હૈ જિસ કો તુમ જુઠલાતે થે. હરગિઝ નહીં! બેશક નેક લોગોં કા

الْاَبْرَارِ لَفِيْ عِلِّيِّيْنَ ۝١٨ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا عِلِّيُّوْنَ ۝١٩ كِتٰبٌ

નામએ આમાલ ઈલ્લીય્યીન મેં હૈ. ઔર તુમ કયા સમજે હો કે ઈલ્લીય્યીન કયા હૈ? એક લિખી હુઈ

مَّرْقُوْمٌ ۝٢٠ يَّشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُوْنَ ۝٢١ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ۝٢٢

કિતાબ હૈ. જિસ કે પાસ મુકર્રબ ફરિશ્તે મૌજૂદ રેહતે હૈં. યકીનન નેક લોગ નેઅમતોં મેં હોંગે.

عَلَى الْاَرَآئِكِ يَنْظُرُوْنَ ۝٢٣ تَعْرِفُ فِيْ وُجُوْهِهِمْ نَضْرَةَ

તખ્તોં પર બૈઠ કર દેખ રહે હોંગે. ઉન કે ચેહરોં મેં આપ નેઅમત કી તાઝગી માલૂમ કર

النَّعِيْمِ ۝٢٤ يُسْقَوْنَ مِنْ رَّحِيْقٍ مَّخْتُوْمٍ ۝٢٥ خِتٰمُهٗ مِسْكٌ ۜ

લોગે. ઉન્હેં પિલાઈ જાએગી ખાલિસ શરાબ, જિસ પર મુહર લગી હુઈ હોગી. જિસ કી મુહર મુશ્ક કી હોગી.

وَفِيْ ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُوْنَ ۝٢٦ وَمِزَاجُهٗ مِنْ تَسْنِيْمٍ ۝٢٧

ઔર ઉસી મેં તનાફુસ કરને વાલોં કો તનાફુસ કરના ચાહિયે. ઔર ઉસ શરાબ કી આમેઝિશ તસ્નીમ સે

عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُوْنَ ۝٢٨ اِنَّ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا كَانُوْا

હોગી. એક ચશ્મે સે જિસ ચશ્મે સે મુકર્રિબીન પિયેંગે. બેશક મુજરિમ લોગ ઈમાન

مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَضْحَكُوْنَ ۝٢٩ وَاِذَا مَرُّوْا بِهِمْ يَتَغَامَزُوْنَ ۝٣٠

વાલોં પર હંસા કરતે થે. ઔર જબ ઉન પર વો ગુઝરતે તો આપસ મેં આંખેં મારતે થે. ઔર જબ

وَاِذَا انْقَلَبُوْٓا اِلٰٓى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوْا فَكِهِيْنَ ۝۳۱ وَاِذَا رَاَوْهُمْ قَالُوْٓا

વો અપને ઘર વાલોં કે પાસ પલટતે થે, તો પલટ કર ભી મઝે લે કર ઉન કી બાતેં કરતે થે. ઔર જબ વો ઉન કો દેખતે

اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّوْنَ ۝۳۲ وَمَآ اُرْسِلُوْا عَلَيْهِمْ حٰفِظِيْنَ ۝۳۳ فَالْيَوْمَ

થે તો કેહતે થે કે યે લોગ ગુમરાહ લોગ હૈં. હાલાંકે વો ઉન પર મુહાફિઝ બના કર નહીં ભેજે ગએ. ફિર

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُوْنَ ۝۳۴ عَلَى الْاَرَآئِكِ ۙ

આજ ઈમાન વાલે કાફિરોં સે હંસતે હૈં. તખ્તોં પર બૈઠે

يَنْظُرُوْنَ ۝۳۵ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝۳۶

દેખ રહે હૈં. કે કયા અબ કુફ્ફાર કો ઉન કે કિયે કા બદલા મિલ ગયા?

اٰيَاتُهَا ۲۵ (۸۴) سُوْرَةُ الْاِنْشِقَاقِ مَكِّيَّةٌ (۸۳) رُكُوْعُهَا ۱

ઉસ મેં ૨૫ આયતેં હૈં સૂરએ ઈન્શિકાક મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اِذَا السَّمَآءُ انْشَقَّتْ ۝۱ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝۲

જબ આસ્માન ફટ જાએ. ઔર આસ્માન કાન લગાએ હુવે હૈ અપને રબ કે હુકમ કે લિયે ઔર વો ઉસી કે લાઈક હૈ.

وَاِذَا الْاَرْضُ مُدَّتْ ۝۳ وَاَلْقَتْ مَا فِيْهَا وَتَخَلَّتْ ۝۴ وَاَذِنَتْ

ઔર જબ ઝમીન ફૈલા દી જાએ. ઔર વો ડાલ દે ઉન ચીઝોં કો જો ઉસ મેં હૈં ઔર ખાલી હો જાએ. ઔર ઝમીન ભી કાન લગાએ

لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝۵ يٰٓاَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ

હુવે હૈ અપને રબ કે હુકમ કે લિયે ઔર વો ઉસી કે લાઈક હૈ. એ ઈન્સાન! યકીનન તેરે રબ કી તરફ પહોંચને કે લિયે

كَدْحًا فَمُلٰقِيْهِ ۝۶ فَاَمَّا مَنْ اُوْتِىَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ ۝۷

તુજે ખૂબ મેહનત કરની હૈ, ફિર તૂ ઉસ સે મિલને વાલા હૈ. તો જિસ કો ઉસ કા નામએ આમાલ દાહને હાથ મેં દિયા

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَّسِيْرًا ۝۸ وَّيَنْقَلِبُ اِلٰٓى اَهْلِهٖ

જાએગા, તો આગે ઉસ સે આસાન હિસાબ લિયા જાએગા. ઔર વો અપને ઘર વાલોં કી તરફ ખુશ ખુશ

مَسْرُوْرًا ۝۹ وَاَمَّا مَنْ اُوْتِىَ كِتٰبَهٗ وَرَآءَ ظَهْرِهٖ ۝۱۰ فَسَوْفَ

વાપસ આએગા. ઔર જિસ કા નામએ આમાલ ઉસ કી પીઠ પીછે સે દિયા જાએગા, તો વો

يَدْعُوْا ثُبُوْرًا ۝۱۱ وَّيَصْلٰى سَعِيْرًا ۝۱۲ اِنَّهٗ كَانَ فِىْٓ اَهْلِهٖ

મૌત કો પુકારેગા. ઔર આગ મેં દાખિલ હોગા. ઈસ લિયે કે વો અપને ઘર વાલોં મેં

مَسْرُوْرًا ۝١٣ اِنَّهٗ ظَنَّ اَنْ لَّنْ يَّحُوْرَ ۝١٤ بَلٰٓى ۚ اِنَّ رَبَّهٗ كَانَ

ખુશ રેહતા થા. ઉસ કા ગુમાન થા કે વો હરગિઝ લૌટ કર આએગા નહીં. કયું નહીં! યકીનન ઉસ કા રબ ઉસ

بِهٖ بَصِيْرًا ۝١٥ فَلَآ اُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۝١٦ وَالَّيْلِ

કો દેખ રહા થા. ફિર મૈં શફક કી કસમ ખાતા હું. ઔર રાત કી કસમ ખાતા હું. ઔર ઉન ચીઝોં કી

وَمَا وَسَقَ ۝١٧ وَالْقَمَرِ اِذَا اتَّسَقَ ۝١٨ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۝١٩

જિન કો રાત ને જમા કર લિયા હૈ. ચાંદ કી કસમ જબ વો પૂરા રોશન હો જાએ. તુમ ઝરૂર એક હાલ સે દૂસરે

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝٢٠ وَاِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْاٰنُ

હાલ પર ચળહોગે. ફિર ઉન્હેં કયા હુવા કે વો ઈમાન નહીં લાતે? ઔર જબ ઉન પર કુર્આન પળ્હા જાતા હૈ

لَا يَسْجُدُوْنَ ۝٢١ بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُكَذِّبُوْنَ ۝٢٢ وَاللّٰهُ

તો સજદા નહીં કરતે. બલ્કે કાફિર લોગ જુઠલાતે હૈં. ઔર અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ

اَعْلَمُ بِمَا يُوْعُوْنَ ۝٢٣ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝٢٤

ઉસ કો જો વો દિલ મેં ભરે રખતે હૈં. તો આપ ઉન કો દર્દનાક અઝાબ કી બશારત સુના દીજિયે. મગર

اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ۝٢٥

વો લોગ જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે ઉન કે લિયે ઐસા અજર હોગા જો ખત્મ નહીં હોગા.

اٰيَاتُهَا ٢٢ (٨٥) سُوْرَةُ الْبُرُوْجِ مَكِّيَّةٌ (٢٧) رُكُوْعُهَا ١

ઉસ મેં ૨૨ આયતેં હૈં   સૂરએ બુરૂજ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ   ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْبُرُوْجِ ۝١ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُوْدِ ۝٢ وَشَاهِدٍ

બુરજોં વાલે આસ્માન કી કસમ! વાદે વાલે દિન કી કસમ! હાઝિર હોને વાલે

وَّمَشْهُوْدٍ ۝٣ قُتِلَ اَصْحٰبُ الْاُخْدُوْدِ ۝٤ النَّارِ ذَاتِ

કી કસમ ઔર હાઝરી કે દિન કી કસમ! ખન્દકોં વાલે મારે જાએં. ઈંધન વાલી

الْوَقُوْدِ ۝٥ اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُوْدٌ ۝٦ وَّهُمْ عَلٰى مَا يَفْعَلُوْنَ

આગ વાલે. જબ વો ઉસ કે ઉપર બૈઠે હુવે થે. ઔર વો દેખ રહે થે જો કુછ વો ઈમાન વાલોં કે સાથ

بِالْمُؤْمِنِيْنَ شُهُوْدٌ ۝٧ وَمَا نَقَمُوْا مِنْهُمْ اِلَّآ اَنْ يُّؤْمِنُوْا

કર રહે થે. ઔર વો ઈમાન વાલોં સે સિર્ફ ઇસી બાત કા ઈન્તિકામ લે રહે થે કે વો ઈમાન લાએ હૈં

بِاللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ۝۸ الَّذِىْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

કાબિલે તારીફ, ઝબરદસ્ત અલ્લાહ પર. ઉસ અલ્લાહ પર જિસ કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત હૈ.

وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيْدٌ ۝۹ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِيْنَ

ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર નિગરાં હૈ. બેશક જિન લોગોં ને ઈમાન વાલે મરદોં

وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوْبُوْا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ

ઔર ઔરતોં કો ઈઝા દી, ફિર ઉન્હોં ને તૌબા નહીં કી, તો ઉન કે લિયે જહન્નમ કા અઝાબ હૈ ઔર ઉન કે લિયે

الْحَرِيْقِ ۝۱۰ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتٌ

જલને કા અઝાબ હૈ. યકીનન વો લોગ જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે ઉન કે લિયે જન્નતેં હૈં

تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيْرُ ۝۱۱ ؕ

જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી. યે બડી કામ્યાબી હૈ. યકીનન

اِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيْدٌ ۝۱۲ ؕ اِنَّهٗ هُوَ يُبْدِئُ وَ يُعِيْدُ ۝۱۳ ۚ وَهُوَ

તેરે રબ કી પકડ બડી સખત હૈ. વહી પેહલી મરતબા પૈદા કરતા હૈ ઔર વહી દોબારા પૈદા કરેગા. ઔર

الْغَفُوْرُ الْوَدُوْدُ ۝۱۴ ۙ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيْدُ ۝۱۵ ۙ فَعَّالٌ

વો બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા, બહોત ઝયાદા મહબ્બત વાલા, અર્શ કા માલિક, બુઝુર્ગ હૈ. કરતા હૈ વહી

لِّمَا يُرِيْدُ ۝۱۶ ؕ هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْجُنُوْدِ ۝۱۷ ۙ فِرْعَوْنَ وَثَمُوْدَ ۝۱۸ ؕ

જિસ કા વો ઈરાદા કરતા હૈ. કયા આપ કે પાસ લશકરોં કા કિસ્સા પહોંચા? ફિરઔન ઔર સમુદ કા.

بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِىْ تَكْذِيْبٍ ۝۱۹ ۙ وَّاللّٰهُ مِنْ وَّرَآئِهِمْ

બલ્કે કાફિર લોગ જુઠલાને મેં લગે હૈં. ઔર અલ્લાહ ઉન કો હર તરફ સે ઘેરે

مُّحِيْطٌ ۝۲۰ ۚ بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَّجِيْدٌ ۝۲۱ ۙ فِىْ لَوْحٍ مَّحْفُوْظٍ ۝۲۲ ۚ

હુવે હૈ. બલ્કે યે બુઝુરગી વાલા કુર્આન, લવ્હે મહફૂઝ મેં હૈ.

ع ۲۲

اٰيَاتُهَا ۱۷ (۸۶) سُوْرَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ (۳۶) رُكُوْعُهَا ۱

ઉસ મેં ૧૭ આયતેં હૈં સૂરએ તારિક મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالسَّمَآءِ وَالطَّارِقِ ۝۱ ۙ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الطَّارِقُ ۝۲ ۙ النَّجْمُ

આસ્માન કી કસમ ઔર રાત મેં આને વાલે કી કસમ! ઔર તુમ કયા સમજે રાત મેં આને વાલા કયા હૈ? ચમકતા

الثَّاقِبُ ۝٣ اِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝٤ فَلْيَنْظُرِ

હુવા તારા હે. કોઈ શખ્સ ભી નહીં હે જિસ પર નિગરાન (ફરિશ્તા) મુકર્રર ન હો. તો ઈન્સાન કો ચાહિયે કે

الْاِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝٥ خُلِقَ مِنْ مَّآءٍ دَافِقٍ ۝٦ يَّخْرُجُ

દેખે કે કિસ ચીઝ સે વો પૈદા કિયા ગયા હે. વો પૈદા કિયા ગયા હે ઉછલને વાલે પાની સે. જો નિકલતા હે

مِنْۢ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَآئِبِ ۝٧ اِنَّهٗ عَلٰى رَجْعِهٖ لَقَادِرٌ ۝٨

રીઢ કી હડ્ડી સે ઔર સીને કી હડ્ડિયોં કે દરમિયાન સે. યકીનન વો ઉસ કે દોબારા લાને પર ઝરૂર કાદિર હે.

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَآئِرُ ۝٩ فَمَا لَهٗ مِنْ قُوَّةٍ وَّلَا نَاصِرٍ ۝١٠ وَالسَّمَآءِ

જિસ દિન ભેદોં કા ઈમ્તિહાન લિયા જાએગા. ફિર ન ઈન્સાન મેં ખુદ કોઈ કુવ્વત હોગી ઔર ન (ઉસ કા) કોઈ

ذَاتِ الرَّجْعِ ۝١١ وَالْاَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝١٢ اِنَّهٗ لَقَوْلٌ

મદદગાર. બારિશ વાલે આસ્માન કી કસમ! ઔર ફટને વાલી ઝમીન કી કસમ! બેશક યે કુર્આન

فَصْلٌ ۝١٣ وَّمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۝١٤ اِنَّهُمْ يَكِيْدُوْنَ كَيْدًا ۝١٥

કૌલે ફૈસલ હે. ઔર યે કોઈ મઝાક નહીં હે. કાફિર ભી મક્ર કર રહે હેં.

وَّاَكِيْدُ كَيْدًا ۝١٦ فَمَهِّلِ الْكٰفِرِيْنَ اَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ۝١٧

ع

ઔર મૈં ભી તદબીર કર રહા હું. ફિર કાફિરોં કો મોહલત દે દીજિયે, ઉન કો થોડી સી મોહલત દે દીજિયે.

اٰيَاتُهَا ١٩ (٨٧) سُوْرَةُ الْاَعْلٰى مَكِّيَّةٌ (٨) رُكُوْعُهَا ١

ઉસ મેં ૧૯ આયતેં હેં સૂરએ અઅલા મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧ રુકૂઅ હે

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હે

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلَى ۝١ الَّذِيْ خَلَقَ فَسَوّٰى ۝٢ وَالَّذِيْ

અપને બુલન્દ તરીન રબ કે નામ કી તસ્બીહ કીજિયે. જિસ ને મખ્લૂક પૈદા કી, ફિર ઉસ ને દુરુસ્ત બનાયા. ઔર

قَدَّرَ فَهَدٰى ۝٣ وَالَّذِيْٓ اَخْرَجَ الْمَرْعٰى ۝٤ فَجَعَلَهٗ غُثَآءً

જિસ ને મિકદાર સે બનાયા, ફિર રાસ્તા દિખાયા. ઔર જિસ ને ચારા ઉગાયા. ફિર ઉસ કો કાલા કૂડા કરકટ

اَحْوٰى ۝٥ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰٓى ۝٦ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۗ اِنَّهٗ

બના દિયા. અનકરીબ હમ આપ કો પઢાએંગે, ફિર આપ ભૂલેંગે નહીં, મગર જો અલ્લાહ ચાહે. યકીનન વો જાનતા

يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰى ۝٧ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰى ۝٨ فَذَكِّرْ

હે ઝોર સે કહી હુઈ ઔર આહિસ્તા કહી હુઈ બાત કો. ઔર હમ આપ કે લિયે આસાની વાલી (મિલ્લત) કો આસાન કર દેંગે.

اِنْ نَّفَعَتِ الذِّكْرٰى ۝٩ سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَّخْشٰى ۝١٠

ઈસ લિયે આપ નસીહત કીજિયે અગર નસીહત ફાઈદા દે. અનકરીબ નસીહત હાસિલ કરેગા વો શખ્સ જો ડરેગા,

وَ يَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى ۝١١ الَّذِيْ يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰى ۝١٢

ઔર ઉસ સે દૂર રહેગા વો બદબખ્ત, જો બડી આગ મેં દાખિલ હોગા.

ثُمَّ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ۝١٣ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰى ۝١٤

ફિર વો ઉસ મેં ન મરેગા, ન જિયેગા. યકીનન કામ્યાબ હૈ વો શખ્સ જિસ ને તઝકિયા કિયા.

وَ ذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰى ۝١٥ بَلْ تُؤْثِرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝١٦

ઔર અપને રબ કા નામ લિયા, ફિર નમાઝ પળ્હી. બલ્કે તુમ દુન્યવી ઝિન્દગી કો તરજીહ દેતે હો.

وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ۝١٧ اِنَّ هٰذَا لَفِي الصُّحُفِ

હાલાંકે આખિરત બેહતર હૈ ઔર ઝયાદા બાકી રેહને વાલી હૈ. યકીનન યહી બાત પેહલે સહીફોં

الْاُوْلٰى ۝١٨ صُحُفِ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى ۝١٩

મેં હૈ. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કે સહીફોં મેં હૈ.

ع ١٩ / ١٢

رُكُوْعُهَا ١ (٨٨) سُوْرَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ (٦٨) اٰيَاتُهَا ٢٦

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ ગાશિયા મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૨૬ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْغَاشِيَةِ ۝١ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝٢

કયા આપ કે પાસ ઢાંપને વાલી (કયામત) કા કિસ્સા પહોંચા? ઉસ દિન કુછ ચેહરે ઝલીલ હોંગે.

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۝٣ تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةً ۝٤ تُسْقٰى

કામ કરને વાલે, (બુરે કામ કી વજહ સે) થકે હુવે હોંગે. વો ગર્મ આગ મેં દાખિલ હોંગે. ખૌલતે

مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍ ۝٥ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ اِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ۝٦ لَّا يُسْمِنُ

હુવે ચશ્મે સે (પાની) ઉન્હેં પીને કો દિયા જાએગા. ઉન કે લિયે કોઈ ખાના નહીં હોગા મગર જાડ કાંટોં વાલા.

وَلَا يُغْنِيْ مِنْ جُوْعٍ ۝٧ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۝٨

જો ન મોટા કરે ઔર ન ભૂખ કે કુછ કામ આએ. કુછ ચેહરે ઉસ દિન તર વ તાઝા હોંગે.

لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ۝٩ فِيْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝١٠ لَّا تَسْمَعُ فِيْهَا

અપને અમલ સે ખુશ હોંગે. ઊંચી જન્નત મેં હોંગે. જિસ મેં વો લગ્વ બાત

لَاغِيَةً ۝١١ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝١٢ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ۝١٣
ન સુનેંગે. જિસ મેં બેહતે હુવે ચશ્મે હોંગે. ઉસ મેં ઊંચે ઊંચે તખ્ત હોંગે.

وَّأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ۝١٤ وَّنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝١٥ وَّزَرَابِيُّ
ઔર તરતીબ સે રખે હુવે પ્યાલે હોંગે. ઔર સફ બ સફ રખે હુવે તકિયે હોંગે. ઔર ફૈલાએ હુવે

مَبْثُوثَةٌ ۝١٦ أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝١٧
ફર્શ હોંગે. કયા ફિર વો દેખતે નહીં હૈં ઊંટોં કી તરફ કે કૈસે વો પૈદા કિયે ગએ?

وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝١٨ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ
ઔર આસ્માન કી તરફ કે કૈસે ઉસે ઊંચા કિયા ગયા? ઔર પહાડોં કી તરફ કે કૈસે

نُصِبَتْ ۝١٩ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝٢٠ فَذَكِّرْ إِنَّمَا
ઉન્હેં ગાડા ગયા? ઔર ઝમીન કી તરફ કે કૈસે ઉસે બિછાયા ગયા? ફિર આપ નસીહત કીજિયે.

أَنتَ مُذَكِّرٌ ۝٢١ لَّسْتَ عَلَيْهِم بِمُصَيْطِرٍ ۝٢٢ إِلَّا مَن
આપ તો સિર્ફ નસીહત કરને વાલે હૈં. આપ ઉન પર મુસલ્લત નહીં કિયે ગએ હૈં. મગર વો જિસ ને

تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ۝٢٣ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝٢٤
મુંહ ફેરા ઔર કુફ્ર કિયા, તો અલ્લાહ ઉસે બડા અઝાબ દેગા.

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝٢٥ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُم ۝٢٦
યકીનન હમારી તરફ ઉન્હેં લૌટના હૈ. ફિર હમારે ઝિમ્મે ઉન કા હિસાબ લેના હૈ.

رُكُوعُهَا ١ (٨٩) سُورَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ (١٠) آيَاتُهَا ٣٠
ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ ફજ્ર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૩૦ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
પઢ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالْفَجْرِ ۝١ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۝٢ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝٣ وَاللَّيْلِ
ફજ્ર કી કસમ. દસ રાતોં કી કસમ. જુફ્ત ઔર તાક કી કસમ. રાત કી

إِذَا يَسْرِ ۝٤ هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ۝٥ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ
કસમ જબ વો ચલ રહી હો. કયા ઈસ મેં અકલમન્દ કે લિયે કસમ હૈ? કયા આપ ને નહીં દેખા કે

فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝٦ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝٧ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ
આપ કે રબ ને કૌમે આદ કે સાથ કયા કિયા? સુતૂનોં વાલે ઈરમ કે સાથ કયા કિયા? કે ઉસ જૈસી કૌમ

مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۝٨ وَثَمُوْدَ الَّذِيْنَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝٩

નહીં પૈદા કી ગઈ શેહરોં મેં. ઔર સમૂદ કે સાથ કયા કિયા, જિસ ને વાદિયે (કુરા) મેં ચટાનોં કો તરાશા.

وَ فِرْعَوْنَ ذِي الْاَوْتَادِ ۝١٠ الَّذِيْنَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۝١١

ઔર મેખોં વાલે ફિરઔન કે સાથ કયા કિયા? જિન્હોં ને શેહરોં મેં સર ઉઠાયા થા.

فَاَكْثَرُوْا فِيْهَا الْفَسَادَ ۝١٢ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ

ફિર વહાં બકસરત ફસાદ ફૈલાયા. તો ઉન પર તેરે રબ ને અઝાબ કા કોડા

عَذَابٍ ۝١٣ اِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝١٤ فَاَمَّا الْاِنْسَانُ

ફટકારા. યકીનન તેરા રબ અલબત્તા તાક મેં હૈ. ફિર ઈન્સાન કે જબ ઉસ કા રબ ઉસ કા

اِذَا مَا ابْتَلٰىهُ رَبُّهٗ فَاَكْرَمَهٗ وَنَعَّمَهٗ ۙ فَيَقُوْلُ رَبِّيْٓ اَكْرَمَنِ ۝١٥

ઈમ્તિહાન લેતા હૈ, ફિર ઉસે ઈઝઝત દેતા હૈ ઔર નેઅમતે દેતા હૈ, તો વો કેહતા હૈ કે મુજે મેરે રબ ને ઈઝઝત દી.

وَاَمَّآ اِذَا مَا ابْتَلٰىهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهٗ ۙ فَيَقُوْلُ رَبِّيْٓ

ઔર જબ ઉસે આઝમાતા હૈ, ફિર ઉસ પર ઉસ કી રોઝી તંગ કરતા હૈ, તો વો કેહતા હૈ કે મેરે રબ ને મેરી

اَهَانَنِ ۝١٦ كَلَّا بَلْ لَّا تُكْرِمُوْنَ الْيَتِيْمَ ۝١٧ وَلَا تَحٰٓضُّوْنَ

ઈહાનત કી. હરગિઝ નહીં! બલ્કે તુમ હી યતીમ કી ઈઝઝત નહીં કરતે. ઔર મિસ્કીન કો

عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ۝١٨ وَتَاْكُلُوْنَ التُّرَاثَ اَكْلًا لَّمًّا ۝١٩

ખાના દેને કી તરગીબ નહીં દેતે. ઔર તુમ મીરાસ સારા સમેટ કર હડપ કર જાતે હો.

وَّ تُحِبُّوْنَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۝٢٠ كَلَّآ اِذَا دُكَّتِ الْاَرْضُ دَكًّا

ઔર તુમ માલ સે મહબ્બત કરતે હો બહોત હી ઝયાદા મહબ્બત. હરગિઝ નહીં! જબ ઝમીન કૂટ કૂટ કર

دَكًّا ۝٢١ وَّجَآءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝٢٢ وَجِايْٓءَ يَوْمَئِذٍۢ

નેસ્ત કર દી જાએગી. ઔર તેરા રબ ઔર ફરિશ્તે સફ બ સફ આએંગે. ઔર ઉસ દિન

بِجَهَنَّمَ ۙ يَوْمَئِذٍ يَّتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ وَاَنّٰى لَهُ الذِّكْرٰى ۝٢٣

જહન્નમ લાઈ જાએગી. ઉસ દિન ઈન્સાન નસીહત લેગા, લેકિન અબ નસીહત લેને કા વકત કહાં?

يَقُوْلُ يٰلَيْتَنِيْ قَدَّمْتُ لِحَيَاتِيْ ۝٢٤ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ

વો કહેગા કે એ કાશ કે મૈં ને અપની ઈસ ઝિન્દગી કે લિયે (નેક અમલ) આગે ભેજે હોતે. ઉસ દિન ઉસ કે

عَذَابَهٗٓ اَحَدٌ ۝٢٥ وَّلَا يُوْثِقُ وَثَاقَهٗٓ اَحَدٌ ۝٢٦ يٰٓاَيَّتُهَا

અઝાબ જૈસા કોઈ અઝાબ ન દેગા. ઔર ન ઉસ કી જકડ કી તરહ કિસી કી જકડ હોગી. એ

النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِيٓ اِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾

ઇત્મિનાન વાલી રૂહ! તૂ અપને રબ કી તરફ વાપસ ચલ, તૂ ઉસ સે રાઝી ઔર વો તુજ સે રાઝી.

فَادْخُلِيْ فِيْ عِبٰدِيْ ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِيْ جَنَّتِيْ ﴿٣٠﴾

તૂ મેરે બન્દોં મેં શામિલ હો જા. ઔર મેરી જન્નત મેં દાખિલ હો જા.

اٰيَاتُهَا ٢٠ (٩٠) سُوْرَةُ الْبَلَدِ مَكِّيَّةٌ (٣٥) رُكُوْعُهَا ١

ઉસ મેં ૨૦ આયતેં હૈં સૂરએ બલદ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢ઼તા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

لَآ اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَاَنْتَ حِلٌّ ۢ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾

મૈં ઈસ શેહર (મક્કા) કી કસમ ખાતા હું ઔર આપ ઈસ શહર મેં હલાલ (ન કે મુહરિમ) ઉતરને વાલે હો.

وَ وَالِدٍ وَّمَا وَلَدَ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْ كَبَدٍ ﴿٤﴾

બાપ કી કસમ ઔર ઔલાદ કી કસમ! યકીનન હમ ને ઈન્સાન કો મશક્કત મેં પૈદા કિયા હૈ.

اَيَحْسَبُ اَنْ لَّنْ يَّقْدِرَ عَلَيْهِ اَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُوْلُ اَهْلَكْتُ مَالًا

કયા વો યે સમજતા હૈ કે ઉસ પર કિસી કો કુદરત નહીં હૈ? વો કેહતા હૈ કે મૈં ને ઢેરોં માલ

لُّبَدًا ﴿٦﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَّمْ يَرَهٗٓ اَحَدٌ ﴿٧﴾ اَلَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ

લુટાયા. કયા વો સમજતા હૈ કે ઉસ કો કિસી ને દેખા નહીં. કયા હમ ને ઉસ કી દો આંખેં

عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَّشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنٰهُ النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾

નહીં બનાઈ? ઔર ઝબાન ઔર દો હોંટ નહીં બનાએ? ઔર હમ ને ઉસે દોનોં રાસ્તે દિખા દિયે.

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾

ફિર વો ઘાટી પર સે નહીં ગુઝરા? ઔર તુમ કયા સમજે કે ઘાટી કયા હૈ?

فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾ اَوْ اِطْعٰمٌ فِيْ يَوْمٍ ذِيْ مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَّتِيْمًا

ગર્દન કો આઝાદ કરના હૈ. યા ભૂખ વાલે દિન મેં યતીમ

ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾ اَوْ مِسْكِيْنًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ

રિશ્તેદાર કો ખિલાના. યા ખાકનશીન મોહતાજ કો ખાના ખિલાના. ફિર જો ઈમાન વાલોં

مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾

મેં સે હૈં ઔર જિન્હોં ને સબ્ર કી એક દૂસરે કો ફેહમાઇશ કી ઔર રહમ કરને કી એક દૂસરે કો તલ્કીન કી,

أُولَٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا
યે દાઈ જાનિબ વાલે હૈં. ઔર જિન્હોં ને હમારી આયાત કે સાથ કુફ્ર કિયા

هُمْ اَصْحٰبُ الْمَشْـَٔمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ ﴿٢٠﴾
યે બાઈ જાનિબ વાલે હૈં. ઉન કે ઉપર સે આગ બન્દ કર દી ગઈ હૈ..

ع ۱۵

اٰيَاتُهَا ١٥ (٩١) سُوْرَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ (٢٦) رُكُوْعُهَا ١
ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ શમ્સ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૧૫ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
પઢ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالشَّمْسِ وَضُحٰهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ
સૂરજ ઔર ઉસ કે ચઢ્હને કી કસમ. ચાંદ કી કસમ જબ વો ઉસ કે પીછે આએ. દિન કી કસમ જબ વો

اِذَا جَلّٰهَا ﴿٣﴾ وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰهَا ﴿٤﴾ وَالسَّمَآءِ
સૂરજ કો રોશન કરે. રાત કી કસમ જબ વો ઉસ કો છુપા લે. આસ્માન કી કસમ ઔર ઉસ કે બનાને

وَمَا بَنٰهَا ﴿٥﴾ وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰهَا ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ وَّمَا سَوّٰهَا ﴿٧﴾
વાલે કી કસમ. ઝમીન કી કસમ ઔર ઉસ કે બિછાને વાલે કી કસમ. નફ્સ કી કસમ ઔર ઉસ કો દુરુસ્ત બનાને વાલે કી કસમ.

فَاَلْهَمَهَا فُجُوْرَهَا وَ تَقْوٰهَا ﴿٨﴾ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰهَا ﴿٩﴾
ફિર ઉસી ને ઉસ કો ઉસ કી ઢટાઈ ઔર ઉસ કે તક્વે કા ઇલ્હામ કિયા. યકીનન વો શખ્સ કામ્યાબ હૈ જિસ ને ઉસ (નફ્સ) કા

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰهَا ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِطَغْوٰهَآ ﴿١١﴾
તઝકિયા કિયા. ઔર નાકામ હૈ વો જિસ ને ઉસ કો ખરાબ કિયા. કૌમે સમૂદ ને અપની સરકશી કી વજહ સે જુઠલાયા. જબ

اِذِ انْۢبَعَثَ اَشْقٰهَا ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ نَاقَةَ
ઉન મેં સે બડા બદબખ્ત ઇન્સાન ઉઠા. ઉન સે અલ્લાહ કે પૈગમ્બર (સાલેહ અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે તુમ અલ્લાહ

اللّٰهِ وَ سُقْيٰهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَعَقَرُوْهَا ۵ۙ فَدَمْدَمَ
કી ઊંટની સે ઔર ઉસ કે પીને કી બારી સે ડરો. લેકિન ઉન્હોં ને સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ) કો જુઠલાયા, ફિર ઉન્હોં ને ઊંટની કે પૈર

عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْۢبِهِمْ فَسَوّٰهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ
કાટ દિયે. તો ઉન પર ઉન કે રબ ને ઉન કે ગુનાહ કી વજહ સે અઝાબ ભેજ દિયા, ફિર ઉન કો બરાબર કર દિયા. અલ્લાહ કો

عُقْبٰهَا ﴿١٥﴾
ઉન કે અન્જામ કા ડર નહીં થા.

ع ۱۵

رُكُوْعُهَا ١ (٩٢) سُوْرَةُ الَّيْلِ مَكِّيَّةٌ (٩) اٰيَاتُهَا ٢١

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ લય્‌લ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૨૧ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى ۙ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ۙ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ

રાત કી કસમ જબ વો છા જાએ. દિન કી કસમ જબ વો રોશન હો જાએ. નર ઔર માદા કો પૈદા કરને

الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰٓى ۙ﴿٣﴾ اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ۗ﴿٤﴾ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى

વાલે કી કસમ. બેશક તુમ્હારી કોશિશ અલબત્તા અલગ અલગ હૈ. ફિર જિસ ને દિયા ઔર તકવા

وَاتَّقٰى ۙ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى ۙ﴿٦﴾ فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْيُسْرٰى ۗ﴿٧﴾

ઈખ્તિયાર કિયા, ઔર અચ્છી બાત કી તસ્દીક કી, તો હમ ઉસ કે લિયે આસાની વાલા ઘર આસાન કર દેંગે.

وَاَمَّا مَنْۢ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰى ۙ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰى ۙ﴿٩﴾ فَسَنُيَسِّرُهٗ

ઔર જિસ ને ન દિયા ઔર જો બેપરવાહ રહા, ઔર અચ્છી બાત કો જુઠલાયા, તો હમ આસાની સે સખ્તી કે

لِلْعُسْرٰى ۗ﴿١٠﴾ وَمَا يُغْنِىْ عَنْهُ مَالُهٗٓ اِذَا تَرَدّٰى ۗ﴿١١﴾

ઘર મેં ઉસ કો પહોંચા દેંગે. ઔર ઉસ કે કુછ કામ નહીં આએગા ઉસ કા માલ જબ વો (ગળ્હે મેં) ગિરેગા.

اِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدٰى ۖ﴿١٢﴾ وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُوْلٰى ﴿١٣﴾

હમારે ઝિમ્મે અલબત્તા રાસ્તા દિખા દેના હૈ. ઔર હમારે હી હાથ આખિરત ઔર દુન્યા હૈ.

فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰى ۚ﴿١٤﴾ لَا يَصْلٰىهَآ اِلَّا الْاَشْقَى ۙ﴿١٥﴾

ફિર મૈં ને તુમ્હેં ભડકતી હુઈ આગ સે ડરાયા હૈ. ઉસ મેં વહી બડા બદબખ્ત દાખિલ હોગા,

الَّذِىْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ۗ﴿١٦﴾ وَ سَيُجَنَّبُهَا الْاَتْقَى ۙ﴿١٧﴾ الَّذِىْ

જિસ ને જુઠલાયા ઔર ઐરાઝ કિયા. ઔર ઉસ સે દૂર રખા જાએગા વો બડા મુત્તકી, જો

يُؤْتِىْ مَالَهٗ يَتَزَكّٰى ۚ﴿١٨﴾ وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهٗ

તઝકિયે કે લિયે અપના માલ દેતા હૈ. ઔર કિસી કા ઉસ પર એહસાન નહીં જિસ કા

مِنْ نِّعْمَةٍ تُجْزٰٓى ۙ﴿١٩﴾ اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰى ۚ﴿٢٠﴾

બદલા ઉતારા જાએ. મગર ઉસ કે બુલન્દતરીન રબ કી રઝા તલબ કરને કે લિયે.

وَ لَسَوْفَ يَرْضٰى ﴿٢١﴾ ع

ઔર બહોત જલ્દ વો રાઝી હોગા.

رُكُوعُهَا ١ (۹۳) سُوْرَةُ الضُّحٰى مَكِّيَّةٌ (۱۱) اٰيَاتُهَا ١١

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ   સૂરએ દુહા મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ   ઉસ મેં ૧૧ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالضُّحٰى ۝١ وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى ۝٢ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ۝٣

ચાશ્ત કે વકત કી કસમ. રાત કી કસમ જબ વો તારીક હો જાએ. કે આપ કે રબ ને આપ કો ન છોડા હૈ ઔર ન આપ સે દુશમની

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُوْلٰى ۝٤ وَلَسَوْفَ يُعْطِيْكَ رَبُّكَ

કી હૈ. ઔર અલબત્તા આખિરત પેહલી વાલી (દુન્યા) સે આપ કે લિયે બેહતર હૈ. ઔર ઝરૂર આપ કા રબ આગે આપ કો દેગા,

فَتَرْضٰى ۝٥ اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَاٰوٰى ۝٦ وَ وَجَدَكَ ضَآلًّا

કે આપ રાઝી હો જાઓગે. કયા આપ કો ઉસ ને યતીમ નહીં પાયા કે ફિર ઠિકાના દિયા? ઔર આપ કો બેખબર પાયા,

فَهَدٰى ۝٧ وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَاَغْنٰى ۝٨ فَاَمَّا الْيَتِيْمَ

ફિર ઉસ ને રાહ દિખાઈ. ઔર આપ કો મુફલિસ પાયા, ફિર આપ કો ગની કર દિયા. ઈસ લિયે આપ કિસી યતીમ પર

فَلَا تَقْهَرْ ۝٩ وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝١٠ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝١١

સખ્તી ન કીજિયે. ઔર કિસી સવાલ કરને વાલે કો ન જિળ્હકયે. ઔર અલબત્તા આપ અપને રબ કી નેઅમત કો બયાન કીજિયે.

ع ۱ ۱۸

رُكُوعُهَا ١ (۹۴) سُوْرَةُ الْاِنْشِرَاحِ مَكِّيَّةٌ (۱۲) اٰيَاتُهَا ٨

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ   સૂરએ ઈન્શિરાહ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ   ઉસ મેં ૮ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝١ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۝٢

કયા હમ ને આપ કે સીને કો ખોલ નહીં દિયા? ઔર હમ ને આપ કે ઉપર સે આપ કા બોજ ઉતાર દિયા.

الَّذِيْٓ اَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝٣ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝٤

જિસ ને આપ કી કમર તોડ રખી થી. ઔર હમ ને આપ કે ખાતિર આપ કા ઝિક્ર બુલન્દ કિયા.

فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٥ اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٦

ફિર બેશક સખ્તી કે સાથ આસાની હૈ. બેશક સખ્તી કે સાથ આસાની હૈ.

فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۝٧ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝٨

ફિર જબ આપ ફારિગ હોં, તો ઝયાદા મેહનત કીજિયે. ઔર અપને રબ કી તરફ રગબત કીજિયે.

ع ۱ ۱۹

رُكُوۡعُهَا ١ (٩٥) سُوۡرَةُ التِّيۡنِ مَكِّيَّةٌ (٢٨) اٰيَاتُهَا ٨

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ તીન મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૮ આયતેં હૈં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالتِّيۡنِ وَالزَّيۡتُوۡنِ ۙ‏ ﴿١﴾ وَطُوۡرِ سِيۡنِيۡنَ ۙ‏ ﴿٢﴾ وَهٰذَا الۡبَلَدِ

અન્જીર કી કસમ. ઝૈતૂન કી કસમ. તૂરે સીના કી કસમ. ઈસ અમન વાલે શેહર (મક્કા)

الۡاَمِيۡنِ ۙ‏ ﴿٣﴾ لَقَدۡ خَلَقۡنَا الۡاِنۡسَانَ فِىۡۤ اَحۡسَنِ تَقۡوِيۡمٍ ﴿٤﴾

કી કસમ. યકીનન હમ ને ઈન્સાન કો બેહતરીન સૂરત મેં પૈદા કિયા હૈ.

ثُمَّ رَدَدۡنٰهُ اَسۡفَلَ سٰفِلِيۡنَ ۙ‏ ﴿٥﴾ اِلَّا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا

ફિર હમ ને ઉસ કો ફૈંક દિયા નીચોં કે નીચે મેં. મગર વો જો ઈમાન લાએ ઔર

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمۡ اَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُوۡنٍ ؕ‏ ﴿٦﴾ فَمَا يُكَذِّبُكَ

નેક અમલ કરતે રહે ઉન કે લિયે ઐસા અજર હોગા જો ખત્મ નહીં હોગા. ફિર કૌન સી ચીઝ ઈસ કે

بَعۡدُ بِالدِّيۡنِ ؕ‏ ﴿٧﴾ اَلَيۡسَ اللّٰهُ بِاَحۡكَمِ الۡحٰكِمِيۡنَ ﴿٨﴾

બાદ તુજે હિસાબ કે જુઠલાને પર આમાદા કરતી હૈ? કયા અલ્લાહ અહકમુલ હાકિમીન નહીં હૈ?

رُكُوۡعُهَا ١ (٩٦) سُوۡرَةُ الۡعَلَقِ مَكِّيَّةٌ (١) اٰيَاتُهَا ١٩

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ અલક મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૧૯ આયતેં હૈં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اِقۡرَاۡ بِاسۡمِ رَبِّكَ الَّذِىۡ خَلَقَ ۚ‏ ﴿١﴾ خَلَقَ الۡاِنۡسَانَ

આપ અપને રબ કા નામ લે કર પળ્હિયે જિસ ને (મખ્લૂક) બનાઈ. ઈન્સાન કો બનાયા જમે હુવે

مِنۡ عَلَقٍ ۚ‏ ﴿٢﴾ اِقۡرَاۡ وَرَبُّكَ الۡاَكۡرَمُ ۙ‏ ﴿٣﴾ الَّذِىۡ عَلَّمَ بِالۡقَلَمِ ۙ‏ ﴿٤﴾

ખૂન સે. આપ પળ્હિયે ઔર આપ કા રબ સબ સે કરીમ હૈ. જિસ ને કલમ કે ઝરિયે ઈલ્મ દિયા.

عَلَّمَ الۡاِنۡسَانَ مَا لَمۡ يَعۡلَمۡ ؕ‏ ﴿٥﴾ كَلَّاۤ اِنَّ الۡاِنۡسَانَ لَيَطۡغٰٓى ۙ‏ ﴿٦﴾

ઈન્સાન કો વો ઈલ્મ દિયા જો વો જાનતા નહીં થા. હરગિઝ નહીં! યકીનન ઈન્સાન અલબત્તા સરકશી કરતા હૈ.

اَنۡ رَّاٰهُ اسۡتَغۡنٰى ؕ‏ ﴿٧﴾ اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ الرُّجۡعٰى ؕ‏ ﴿٨﴾ اَرَءَيۡتَ الَّذِىۡ

ઈસ વજહ સે કે વો દેખતા હૈ કે વો મુસ્તગની હૈ. યકીનન તેરે રબ કી તરફ લૌટના હૈ. કયા આપ ને દેખા

يَنۡهٰى ۝٩ عَبۡدًا اِذَا صَلّٰى ۝١٠ اَرَءَيۡتَ اِنۡ كَانَ

ઉસ શખ્સ કો જો રોકતા હૈ. બન્દે કો જબ વો નમાઝ પળ્હતા હૈ? કયા આપ ને દેખા કે અગર વો

عَلَى الۡهُدٰٓى ۝١١ اَوۡ اَمَرَ بِالتَّقۡوٰى ۝١٢ اَرَءَيۡتَ اِنۡ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ۝١٣

હિદાયત પર હૈ, યા તકવે કા હુકમ દેતા હૈ? કયા આપ ને દેખા અગર વો જુઠલાતા હૈ ઔર ઐરાઝ કરતા હૈ?

اَلَمۡ يَعۡلَمۡ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى ۝١٤ كَلَّا لَئِنۡ لَّمۡ يَنۡتَهِ ۙ لَنَسۡفَعًۢا

કયા વો નહીં જાનતા કે યકીનન અલ્લાહ દેખ રહા હૈ? કોઈ બાત નહીં! અગર વો બાઝ નહીં આએગા, તો હમ ઉસે પેશાની

بِالنَّاصِيَةِ ۝١٥ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝١٦ فَلۡيَدۡعُ نَادِيَهٗ ۝١٧

કે બાલ પકડ કર ઘસીટેંગે, ખતાકાર જૂઠી પેશાની કે બાલ પકડ કર ઘસીટેંગે. ફિર ઉસે ચાહિયે કે અપની મજલિસ વાલોં કો પુકારે હમ

سَنَدۡعُ الزَّبَانِيَةَ ۝١٨ كَلَّا ؕ لَا تُطِعۡهُ وَاسۡجُدۡ وَاقۡتَرِبۡ ۝١٩ ۩

ભી ઝબાનિયા ફરિશ્તોં કો બુલા લેતે હૈં હરગિઝ નહીં! આપ ઉસ કા કેહના ન માનિયે ઔર સજદા કીજિયે ઔર અલ્લાહ સે કરીબ હો જાઇયે.

اٰيَاتُهَا ٥ (٩٧) سُوۡرَةُ الۡقَدۡرِ مَكِّيَّةٌ (٢٥) رُكُوۡعُهَا ١

ઉસ મેં ૫ આયતેં હૈં — સૂરએ કદ્ર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ — ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اِنَّاۤ اَنۡزَلۡنٰهُ فِىۡ لَيۡلَةِ الۡقَدۡرِ ۝١ وَمَاۤ اَدۡرٰىكَ مَا لَيۡلَةُ الۡقَدۡرِ ۝٢

યકીનન હમ ને ઉસે લયલતુલ કદ્ર મેં નાઝિલ કિયા. ઔર આપ કો માલૂમ ભી હૈ કે લયલતુલ કદ્ર કયા હૈ?

لَيۡلَةُ الۡقَدۡرِ ۙ خَيۡرٌ مِّنۡ اَلۡفِ شَهۡرٍ ۝٣ تَنَزَّلُ الۡمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوۡحُ

લયલતુલ કદ્ર હઝાર મહીનોં સે બેહતર હૈ. ફરિશ્તે ઔર રૂહ ઉસ મેં અપને રબ કી ઈજાઝત સે હર ચીઝ

فِيۡهَا بِاِذۡنِ رَبِّهِمۡ ۚ مِّنۡ كُلِّ اَمۡرٍ ۝٤ سَلٰمٌ ۛ هِىَ حَتّٰى مَطۡلَعِ الۡفَجۡرِ ۝٥

કે મુતઅલ્લિક હુકમ લે કર ઉતરતે હૈં. ફજર કે તુલૂઅ હોને તક સલામતી રેહતી હૈ.

اٰيَاتُهَا ٨ (٩٨) سُوۡرَةُ الۡبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ (١٠٠) رُكُوۡعُهَا ١

ઉસ મેં ૮ આયતેં હૈં — સૂરએ બય્યિનહ મદીના મેં નાઝિલ હુઈ — ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

لَمۡ يَكُنِ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا مِنۡ اَهۡلِ الۡكِتٰبِ وَالۡمُشۡرِكِيۡنَ مُنۡفَكِّيۡنَ

જો લોગ એહલે કિતાબ મેં સે કાફિર હૈં ઔર મુશરિકીન વો બાઝ આને વાલે નહીં થે યહાં તક કે

حَتّٰى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝١ رَسُوْلٌ مِّنَ اللّٰهِ يَتْلُوْا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ۝٢
ઉન કે પાસ રોશન દલીલ આ જાએ. (યાની) અલ્લાહ કે પૈગમ્બર જો પાક સહીફોં કી તિલાવત કરતે હૈં.

فِيْهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ۝٣ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
જિન મેં મઝબૂત કિતાબેં હૈં. ઔર જિન કો કિતાબ દી ગઈ વો અલગ અલગ ફિરકે નહીં હુવે

اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝٤ وَمَآ اُمِرُوْٓا
મગર ઈસ કે બાદ કે ઉન કે પાસ રોશન દલીલ આઈ. હાલાંકે ઉન કો હુકમ નહીં થા

اِلَّا لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۙ حُنَفَآءَ وَيُقِيْمُوا
મગર યહી કે વો ઈબાદત કરેં અલ્લાહ કી, ઉસી કે લિયે ઈબાદત કો ખાલિસ રખતે હુવે, સબ તરફ સે એક હી કે

الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ دِيْنُ الْقَيِّمَةِ ۝٥ اِنَّ الَّذِيْنَ
હો કર ઔર નમાઝ કાઈમ કરેં ઔર ઝકાત દેં ઔર યહી સીધા દીન હૈ. બેશક જો લોગ

كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ
કાફિર હુવે એહલે કિતાબ મેં સે ઔર મુશરિકીન વો જહન્નમ કી આગ મેં હમેશા

فِيْهَا ؕ اُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝٦ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
રહેંગે. યહી લોગ તમામ મખ્લૂક મેં સબ સે બદતર હૈં. યકીનન જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ

الصّٰلِحٰتِ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝٧ جَزَآؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
કરતે રહે, યહી તમામ મખ્લૂક મેં સબ સે બેહતર હૈં. ઉન કા બદલા ઉન કે રબ કે પાસ

جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ
જન્નાતે અદન હૈં, જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી જિન મેં વો હમેશા રહેંગે.

رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهٗ ۝٨
અલ્લાહ ઉન સે રાઝી હુવા ઔર વો અલ્લાહ સે રાઝી હુવે. યે ઉસ શખ્સ કે લિયે હૈ જો અપને રબ સે ડરે.

ع ٢٢

اٰيَاتُهَا ٨	(٩٩) سُوْرَةُ الزِّلْزَالِ مَدَنِيَّةٌ (٩٣)	رُكُوْعُهَا ١
ઉસ મેં ૮ આયતેં હૈં	સૂરએ ઝિલઝાલ મદીના મેં નાઝિલ હુઈ	ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١ وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ
જબ ઝમીન સખ્ત ઝલઝલે સે હિલા દી જાએગી. ઔર ઝમીન અપને બોજ

اَثْقَالَهَا ۝٢ وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا ۝٣ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ

નિકાલ દેગી. ઔર ઈન્સાન કહેગા કે ઝમીન કો કયા હુવા? ઉસ દિન ઝમીન અપની ખબરેં બયાન

اَخْبَارَهَا ۝٤ بِاَنَّ رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَا ۝٥ يَوْمَئِذٍ يَّصْدُرُ النَّاسُ

કર દેગી. ઈસ વજહ સે કે તેરે રબ ને ઉસ કો હુકમ દિયા હૈ. ઉસ દિન ઈન્સાન વાપસ લૌટેંગે

اَشْتَاتًا ۙ لِّيُرَوْا اَعْمَالَهُمْ ۝٦ فَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

મુખ્તલિફ જમાઅતેં બન કર તાકે વો અપને અમલ (કે નતાઈજ) દેખેં. ફિર જો ઝર્રા ભર ભલાઈ કરેગા

خَيْرًا يَّرَهٗ ۝٧ وَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَّرَهٗ ۝٨

તો ઉસે દેખેગા. ઔર જો ઝર્રા ભર બુરાઈ કરેગા તો ઉસે દેખેગા.

ع ٨ ٢٤

اٰيَاتُهَا ١١ (١٠٠) سُوْرَةُ الْعٰدِيٰتِ مَكِّيَّةٌ (١٤) رُكُوْعُهَا ١

ઉસ મેં ૧૧ આયતેં હૈં સૂરએ આદિયાત મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا ۝١ فَالْمُوْرِيٰتِ قَدْحًا ۝٢ فَالْمُغِيْرٰتِ

હાંપતે હુવે દૌડને વાલે ઘોડોં કી કસમ. ફિર ઉન ઘોડોં કી કસમ જો ટાપ માર કર આગ નિકાલને વાલે હૈં. ફિર ઉન ઘોડોં

صُبْحًا ۝٣ فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا ۝٤ فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا ۝٥

કી કસમ જો સુબ્હ કે વકત (દુશમન પર) હમલા કરને વાલે હૈં. ફિર ઉસ વકત ગુબાર ઉડાને વાલે હૈં. ફિર વો

اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهٖ لَكَنُوْدٌ ۝٦ وَاِنَّهٗ

ફૌજ મેં ઘુસ જાતે હૈં. બેશક ઈન્સાન અપને રબ કા નાશુકરા હૈ. ઔર વો ખુદ

عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيْدٌ ۝٧ وَاِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيْدٌ ۝٨

ઉસ પર મુત્તલિઅ હૈ. ઔર વો માલ કી મહબ્બત મેં અલબત્તા બડા સખ્ત હૈ.

اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِى الْقُبُوْرِ ۝٩ وَحُصِّلَ

કયા વો નહીં જાનતા કે જબ ઉઠાયા જાએગા જો કબ્રોં મેં હૈ. ઔર ઝાહિર કર દિયા

مَا فِى الصُّدُوْرِ ۝١٠ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ

જાએગા જો કુછ સીનોં મેં હૈ. બેશક ઉન કા રબ ઉસ દિન ઉન સે

لَّخَبِيْرٌ ۝١١

બાખબર હૈ.

ع ١١ ٢٥

اٰيَاتُهَا ١١ (١٠١) سُوْرَةُ الْقَارِعَةِ مَكِّيَّةٌ (٣٠) رُكُوْعُهَا ١

ઉસ મેં ૧૧ આયતેં હૈં સૂરએ કારિઅહ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَلْقَارِعَةُ ۝١ مَا الْقَارِعَةُ ۝٢ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝٣

ખડખડાને વાલી. કયા હૈ ખડખડાને વાલી? ઔર આપ કો માલૂમ ભી હૈ કે ખડખડાને વાલી કયા હૈ?

يَوْمَ يَكُوْنُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوْثِ ۝٤ وَتَكُوْنُ

જિસ દિન ઈન્સાન બિખ્રે હુવે પરવાનોં કી તરહ હો જાઅેંગે. ઔર પહાડ

الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوْشِ ۝٥ فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ ۝٦

ધુને હુવે રંગીન ઊન કી તરહ હો જાઅેંગે. ફિર જિસ કે પલળે ભારી હોંગે,

فَهُوَ فِيْ عِيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ ۝٧ وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ ۝٨

તો વો ખુશગવાર ઝિન્દગી મેં હોગા. ઔર જિસ કે પલળે હલ્કે હોંગે,

فَاُمُّهٗ هَاوِيَةٌ ۝٩ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا هِيَهْ ۝١٠ نَارٌ حَامِيَةٌ ۝١١

તો ઉસ કા ઠિકાના હાવિયા હૈ. ઔર આપ કો માલૂમ હૈ કે વો કયા હૈ? દેહેકતી આગ હૈ.

اٰيَاتُهَا ٨ (١٠٢) سُوْرَةُ التَّكَاثُرِ مَكِّيَّةٌ (١٦) رُكُوْعُهَا ١

ઉસ મેં ૮ આયતેં હૈં સૂરએ તકાસુર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَلْهٰىكُمُ التَّكَاثُرُ ۝١ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝٢ كَلَّا سَوْفَ

એક દૂસરે પર (દુન્યા કે ઝરિયે) બાઝી લે જાને કી હિર્સ ને તુમ્હેં ગાફિલ રખા. યહાં તક કે તુમ કબ્રસ્તાન પહોંચ જાતે

تَعْلَمُوْنَ ۝٣ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝٤ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ

હો. કોઈ બાત નહીં! આગે તુમ્હેં માલૂમ હોગા. ફિર કોઈ બાત નહીં! આગે તુમ્હેં માલૂમ હોગા. કોઈ બાત નહીં! અગર

عِلْمَ الْيَقِيْنِ ۝٥ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۝٦ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا

તુમ જાનતે ઈલ્મુલ યકીન કે તૌર પર (તો ઐસા ન કરતે), તુમ ઝરૂર દોઝખ કો દેખોગે. ફિર તુમ ઝરૂર ઉસ કો

عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۝٧ ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ۝٨

યકીન કી આંખ કે સાથ દેખોગે. ફિર તુમ સે ઉસ દિન નેઅમતોં કે મુતઅલ્લિક ઝરૂર સવાલ હોગા.

رکوعہا ۱ (۱۰۳) سُوْرَۃُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ (۱۳) اٰیاتہا ۳

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ અસ્ર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૩ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالْعَصْرِ ۝۱ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِیْ خُسْرٍ ۝۲ اِلَّا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا

ઝમાને કી કસમ. બેશક ઈન્સાન ખસારે મેં હૈ. મગર વો લોગ જો ઈમાન લાએ

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ ۙ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝۳

ઔર નેક અમલ કરતે રહે ઔર હક કી એક દૂસરે કો તલ્કીન કી ઔર એક દૂસરે કો સબ્ર કી તલ્કીન કી.

رکوعہا ۱ (۱۰۴) سُوْرَۃُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ (۳۲) اٰیاتہا ۹

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ હુમઝહ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૯ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةِ ۝۱ الَّذِیْ جَمَعَ مَالًا وَّعَدَّدَهٗ ۝۲ يَحْسَبُ

હલાકત હૈ હર પીઠ પીછે ઐબ નિકાલને વાલે કે લિયે, તાના દેને વાલે કે લિયે. જિસ ને માલ જમા કિયા ઔર ઉસ કો

اَنَّ مَالَهٗۤ اَخْلَدَهٗ ۝۳ كَلَّا لَيُنْۢبَذَنَّ فِی الْحُطَمَةِ ۝۴

ગિન ગિન કર રખા. વો સમજતા હૈ કે ઉસ કા માલ ઉસે હમેશા ઝિન્દા રખેગા. હરગિઝ નહીં! ઝરૂર ઉસે હુતમહ

وَمَاۤ اَدْرٰىكَ مَا الْحُطَمَةُ ۝۵ نَارُ اللّٰهِ الْمُوْقَدَةُ ۝۶ الَّتِیْ تَطَّلِعُ

મેં ફેંક દિયા જાએગા. ઔર આપ કો માલૂમ ભી હૈ કે હુતમહ કયા હૈ? અલ્લાહ કી ભડકાઈ હુઈ આગ હૈ. જો દિલોં કો

عَلَى الْاَفْـِٕدَةِ ۝۷ اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّؤْصَدَةٌ ۝۸ فِیْ عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۝۹

જાંક લેતી હૈ. બેશક વો દોઝખ (હુતમહ) ઉન કો લમ્બે સુતૂનોં મેં બાંધ કર ઉપર સે બન્દ કર દી જાએગી.

رکوعہا ۱ (۱۰۵) سُوْرَۃُ الْفِيْلِ مَكِّيَّةٌ (۱۹) اٰیاتہا ۵

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ ફીલ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૫ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحٰبِ الْفِيْلِ ۝۱ اَلَمْ يَجْعَلْ

કયા આપ ને નહીં દેખા કે આપ કે રબ ને હાથી વાલોં કે સાથ કયા કિયા? કયા ઉન કા

كَيْدَهُمْ فِيْ تَضْلِيْلٍ ۙ﴿٢﴾ وَّاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيْلَ ۙ﴿٣﴾

મકર નાકામ નહીં કર દિયા? ઔર ઉન પર ઝુંડ કે ઝુંડ પરિન્દે ભેજે.

تَرْمِيْهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيْلٍ ۙ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّاْكُوْلٍ ﴿٥﴾

જો ઉન પર કંકર કી પથરિયાં ફૈંકતે થે. ફિર અલ્લાહ ને ઉન કો ખાએ હુવે ભૂસે કી તરહ બના દિયા.

ع

رُكُوْعُهَا ١ (١٠٦) سُوْرَةُ قُرَيْشٍ مَّكِّيَّةٌ (٢٩) اٰيَاتُهَا ٤

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ કુરૈશ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૪ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

لِاِيْلٰفِ قُرَيْشٍ ۙ﴿١﴾ اٖلٰفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَآءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾

કુરૈશ કી ઉલ્ફત કી વજહ સે. ઉન કે ગરમી ઔર સરદી કે સફર સે ઉલ્ફત કી વજહ સે.

فَلْيَعْبُدُوْا رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ۙ﴿٣﴾ الَّذِيْٓ اَطْعَمَهُمْ

ફિર ઉન્હેં ચાહિયે કે ઈસ ઘર કે માલિક કી ઈબાદત કરેં. જિસ ને ઉન્હેં ભૂખ મેં

مِّنْ جُوْعٍ ۙ وَّاٰمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

ખાના દિયા ઔર જિસ ને ઉન્હેં ખૌફ સે અમન દિયા.

ع

رُكُوْعُهَا ١ (١٠٧) سُوْرَةُ الْمَاعُوْنِ مَكِّيَّةٌ (١٧) اٰيَاتُهَا ٧

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ માઊન મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૭ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَرَءَيْتَ الَّذِيْ يُكَذِّبُ بِالدِّيْنِ ﴿١﴾ فَذٰلِكَ الَّذِيْ يَدُعُّ

કયા આપ ને દેખા ઉસ શખ્સ કો જો ઈન્સાફ હોને કો જુઠલાતા હૈ? ફિર યે વહી હૈ જો યતીમ કો ધક્કે

الْيَتِيْمَ ۙ﴿٢﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ

દેતા હૈ. ઔર મિસ્કીન કો ખાના દેને કી તરગીબ નહીં દેતા. ફિર હલાકત હૈ

لِّلْمُصَلِّيْنَ ۙ﴿٤﴾ الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۙ﴿٥﴾

ઉન નમાઝિયોં કે લિયે. જો અપની નમાઝ કો ભૂલ જાતે હૈં.

الَّذِيْنَ هُمْ يُرَآءُوْنَ ۙ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُوْنَ الْمَاعُوْنَ ﴿٧﴾

જો દિખાવા કરતે હૈં. ઔર મામૂલી ચીઝ કો ભી મના કરતે હૈં.

ع

ایاتھا ٣ (١٠٨) سُوْرَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ (١٥) رکوعھا ١

ઉસ મેં ૩ આયતેં હૈં સૂરએ કૌસર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اِنَّآ اَعْطَيْنٰكَ الْكَوْثَرَ ۝١ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝٢

બેશક હમ ને આપ કો કૌસર અતા કી. ઈસ લિયે આપ અપને રબ કે લિયે નમાઝ પળ્હિયે ઔર કુર્બાની

اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ۝٣

કીજિયે. યકીનન આપ કા દુશમન વહી દુમ કટા હૈ.

ایاتھا ٦ (١٠٩) سُوْرَةُ الْكٰفِرُوْنَ مَكِّيَّةٌ (١٨) رکوعھا ١

ઉસ મેં ૬ આયતેં હૈં સૂરએ કાફિરૂન મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۝١ لَآ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝٢

આપ ફરમા દીજિયે એ કાફિરો! મૈં ઈબાદત નહીં કરતા ઉસ કી જિસ કી તુમ ઈબાદત કરતે હો. ઔર ન તુમ

وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ۝٣ وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُّمْ ۝٤

ઈબાદત કરતે હો ઉસ કી જિસ કી મૈં ઈબાદત કરતા હું ઔર ન મૈં ઈબાદત કરને વાલા હું ઉસ કી જિસ કી તુમ ઈબાદત કરતે હો.

وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ۝٥ لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ۝٦

ઔર ન તુમ ઈબાદત કરને વાલે હો ઉસ કી જિસ કી મૈં ઈબાદત કરતા હું તુમ્હારે લિયે તુમ્હારા દીન હૈ ઔર મેરે લિયે મેરા દીન હૈ.

ایاتھا ٣ (١١٠) سُوْرَةُ النَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ (١١٤) رکوعھا ١

ઉસ મેં ૩ આયતેં હૈં સૂરએ નસ્ર મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اِذَا جَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ۝١ وَرَاَيْتَ النَّاسَ

જબ અલ્લાહ કી નુસ્રત ઔર ફતહ આ જાએ. ઔર આપ ઈન્સાનોં કો દેખેં કે

يَدْخُلُوْنَ فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اَفْوَاجًا ۝٢ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ

અલ્લાહ કે દીન મેં ફૌજ દર ફૌજ દાખિલ હો રહે હૈં. તો અપને રબ કી હમ્દ કે સાથ

رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ؕ اِنَّهٗ كَانَ تَوَّابًا ۝۳

તસ્બીહ કીજિયે ઔર ઉસ સે મગફિરત તલબ કીજિયે. યકીનન વો તૌબા કબૂલ કરને વાલા હૈ.

رُكُوعُهَا ۱ (۱۱۱) سُوْرَةُ اللَّهَبِ مَكِّيَّةٌ (۶) اٰيَاتُهَا ۵

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ લહબ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૪ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

تَبَّتْ يَدَآ اَبِيْ لَهَبٍ وَّتَبَّ ۝۱ مَآ اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهٗ

અબૂ લહબ કે દોનોં હાથ ટૂટેં ઔર વો મરે. ન ઉસ કે કામ આયા ઉસ કા માલ

وَمَا كَسَبَ ۝۲ سَيَصْلٰى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝۳ وَّامْرَاَتُهٗ ؕ

ઔર ન ઉસ કી કમાઈ. અનકરીબ વો શોઅલે વાલી આગ મેં દાખિલ હોગા, વો ભી ઔર ઉસ કી બીવી ભી.

حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝۴ فِيْ جِيْدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ ۝۵

જો લકડિયાં ઉઠાને વાલી હૈ. ઉસ કી ગર્દન મેં મઝબૂત બટી હુઈ રસ્સી હોગી.

رُكُوعُهَا ۱ (۱۱۲) سُوْرَةُ الْاِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ (۲۲) اٰيَاتُهَا ۴

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ ઈખ્લાસ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૪ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝۱ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۝۲ لَمْ يَلِدْ ۙ۬

આપ ફરમા દીજિયે કે વો અલ્લાહ એક હૈ. અલ્લાહ બેનિયાઝ હૈ. ન ઉસ સે કોઈ પૈદા હુવા

وَلَمْ يُوْلَدْ ۝۳ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۝۴

ઔર ન વો કિસી સે પૈદા હુવા. ઔર ન ઉસ કે બરાબર કા કોઈ હૈ.

رُكُوعُهَا ۱ (۱۱۳) سُوْرَةُ الْفَلَقِ مَكِّيَّةٌ (۲۰) اٰيَاتُهَا ۵

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ ફલક મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૫ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝۲ وَ

આપ ફરમા દીજિયે મૈં સુબ્હ કે માલિક કી પનાહ માંગતા હું. ઉસ કી મખ્લૂક કે શર સે. ઔર

مِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۝٣ وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ
અંધેરી રાત કે શર સે જબ વો આ જાએ. ઔર ગિરહોં મેં દમ કરને

فِی الْعُقَدِ ۝٤ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۝٥
વાલિયોં કે શર સે. ઔર હસદ કરને વાલે કે શર સે જબ વો હસદ કરે.

اٰيَاتُهَا ٦ (١١٤) سُوْرَةُ النَّاسِ مَكِّيَّةٌ (٢١) رُكُوْعُهَا ١

ઉસ મેં ૬ આયતેં હૈં — સૂરએ નાસ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ — ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝١ مَلِكِ النَّاسِ ۝٢ اِلٰهِ
આપ ફરમા દીજિયે મૈં પનાહ માંગતા હું તમામ ઈન્સાનોં કે રબ કી. તમામ ઈન્સાનોં કે બાદશાહ કી. તમામ

النَّاسِ ۝٣ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ ۙ الْخَنَّاسِ ۝٤ الَّذِیْ
ઈન્સાનોં કે માબૂદ કી. વસવસા ડાલને વાલે, પીછે હટને વાલે (શયતાન) કે શર સે. જો

یُوَسْوِسُ فِیْ صُدُوْرِ النَّاسِ ۝٥ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝٦
વસવસા ડાલતા હૈ લોગોં કે દિલોં મેં. વો જિન્નાત મેં સે હો ઔર ઈન્સાનોં મેં સે હો.

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ
એ હમારે રબ! તૂ હમારી તરફ સે કબૂલ ફરમા.
યકીનન તૂ સુન્ને વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ.

وَتُبْ عَلَيْنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ
ઔર હમારી તૌબા કબૂલ ફરમા. યકીનન તૂ તૌબા
કબૂલ કરને વાલા, નિહાયત રહમ કરને વાલા હૈ.